

1000

In diu. A. Augu- stini: Hypponēsis Epī: Vndecim

partis oim contentorum Index cōsummatissimus: bono
cuiq̃ Theosopho: sacratissimas indagati lras: nō min⁹
necessari⁹ q̃ vultissimus: ad Reuerēdissimū in Chrī-
sto p̃rem & p̃ncipē dñm Laurentiū Episcopū
Herbipolē, orientalisq; s̃crae Dncē incli-
tissimū: Per eremiū vīz dñm Joannem
Teusclein de frickenhausen Sa-
re Theologie Doctorē: et Jms
p̃ncipalis oppidi Erythropo
Hic Liber est huiusmodi
CONTUS IN SU- MARIAR-
FF. EREM. EXCAL. natorum nuper
editus.

HIC LIBER EST
CONTUS IN SU-
FF. EREM. EXCAL.

BIBLIOTHECA NAZ
ROMA
VITTORIO EMANUELE

S. AUG.

Ad Lectores et Emptores Indicis
vniuersi Epigramma Ia. Philo.

Hic liber oceani vasti de fontibus ortus
Aequoris & quondam spumantis laxior vndis:
Demersus riuis modicis: strictoq; canali
Arcetur: breuibuscq; vadis diductus: In orbem
Exit: & ingenuos lectores voce salutat
Emptoresq; simul: ad quos hec uerba profatur.
Voluite me sedare sitim. dare fercula possum:
Que pascunt animos: que mētis gaudia prestant:
Me emite: sum bona merx: loculos euertite scabros:
In me iuris habet nihil hic fortuna: Valet.

110 Corb. 14. Anthony de vberis dicitur. 112.
111. 14. Corb. 14. 112.

Insignia episcopi Herbi-

polensis: orientalisk: Francie Ducis.

S. Kylianus. Virgo Maria. S. Lauréti⁹.

Herbipolis sola iudicat ense et stola.

Doctor Ioannes Teuschlein.

III

REVERENDISSIMO IN CHRISTO PATRI AC

Principi domino Laurentio Episcopo Herbipolen. &
Frâciæ oriëntalis duci. Ioannes Deuschlein de Fricken
hausen sacrarum litterarû Doctor Rotenburgen.
Concionator. Cômendatione & fœlicitatem.

Constat vt videor inclitissime Princeps, Non modo eos cômendandos/qui præclarum aliquod opus atq; excultum, ad cômunem hoim utilitatem contulerunt: sed & eorû operam haud spernendam, qui ea quæ summo studio ab aliis elaborata erant/ sua industria vt multis prodesse possent efficere studuerunt: Frustra enî creator mundi luminare maius pduxisset: nisi inferiora lux eius illustraret. Plurima itaq; meditatus sum corde/ tandē ascendit mens in hunc affectû cordis, vt cor ignitum in dicta Diui Aurelii Augustini Hypponēsis Episcopi poneret: Nec me prorsus fefellit hec meditatio/ Dum domin⁹ dilatauit cor ast libero sibi volatu per amplissimos campos, partiû Augustini spaciari donatum est: cuius doctrina fulget ecclesia. Non potui itaq; diutius ppeti vt Aurelii vtilia ac aurea dicta limo quodâ obruta iacerent/ cuius scripta toto orbe celebrant/ cûctaq; gymnasia personant. Negocium pro virili mea agressus, Agrum vndecim partium diligentia qua potui circumspexi, ac thesaurû rudi sane & inculti sermonis consumpta rubigine in vnû coegi. In illo nō Aurum ad horâ rutilans/ non argentû cito periturum/ non deniq; lapides preciosos aliorû direptioni obnoxios licet iuenire/ sed indefluxas opes anime indeciduasq; gēmas auro lapillisq; nitidis præciosiores. Quâdoquidē illo ipso principaliora Aurelii dicta, & diuina explicantur eloquia/ quæ desiderabilia sunt super aurû & lapidem preciosum multum/ & dulciora sup mel & fauum. Sed & si forte eloquia domini eloquia casta/ argentum igne examinatum & probatum/ paululum ex dei munere ditior fodiēdo effectus/ fateor pro hac portione inter eos deputari, qui testimonio saluatoris thesauros effodiunt & furantur: Pium enî Latrocinium variis ex libris Augustini (Sicut apis fauum mellis diuersis e floribus) dicta rapui: ad dandam prædā ipsam domesticis fidei: qui probati sunt argento eloquentiæ diuinæ/ qui suis sacris exhortationibus ad singulare certamen dormientem parati sūt suscitare Leviathan. Nō his solum sed etiam eis/ q descendunt mare in nauibus ecclesiæ/ sacerdotes scilicet & prelati/ solennem facientes operationē in aquis multis. Eapropter I. P. qui multorû tam regularum q̃ secularium populorû sapientissime moderaris habenas, Qui barbaras etiam gentes radio tuarum rerum gestarum exornas/ & velut clarissimum quoddam sydus illustras. ad quem ita faciles aditus sunt, ita libera alloquendi facultas: vt summi/ infimi/ seniores/ Iuniores sine personarum acceptione, adeuntes statim admittantur: Mira prorsus in principe aurium patientia: qui in audiendis omniû desyderiis adeo expositus adeo obuius est. vt q dignitate summus, quasi infimus videatur: Pauperes ad te perinde velut in asylum salutis confugiunt/ tuis erogationibus sustentantur/ Qui probe calles hu

Laus est
Herbipo
lenis.

manitatis officium esse/ necessitati hominis egētis subuenire : Quod
 enī iuris & æquitatis cultus vñ quando alias nūc maxime toto Her-
 bipolensi floret imperio: quod religio & Innocentia passim omnibus
 alludunt: quot porticus/viæ/ Sanctorū templa multa; alia edificia
 publica & priuata paucis annis: aut ab imis sint fundamētis erecta.
 aut sumptuose restaurata: quod vrbs tota penæ nouam atq; splendi-
 dissimam induerit faciem: non fortunæ tantū, sed æquitati etiam tuæ/
 prudentiæ & religioni ascribo: Cœterū cum ex apostolico præcepto
 oporteat Episcopum esse dei dispensatorem atq; pedissequum. cūq;
 in ecclesia hoc sit Episcopus quod in naui gubernator/ in curru rector
 in exercitu dux. Tu instar boni patrisfamilias tota ecclesiæ membra:
 circumspicis. & ne quid laxabundum ruat/ curiose procuras. Instarq;
 boni pastoris eorū qbus præes comodis salutiq; subseruis. Tu eccle-
 siæ rector/ exornator/ illustrator/ existis. Tu plaionici præcepti retinē-
 tissimus bonos omnis/ hoc est litteratos diligis ac foves. Et cum eru-
 ditus sit amicitia tua vel maxime concupiscenda, Quo sit vt hoc exi-
 guum munus deuoto suppliciq; animo/ cœlesti curiæ/ ast tibi tuoq;
 nomini dedico atq; ascribo. Maiorum nostrorum vestigiis insistens
 qui frugum primitias diis offerre consueuerūt: Accipe ea mente qua
 dedi/ & paruitatem muneris/ magnitudo voluntatis cōpenset: Si enī
 magnos magna decent/ quantomagis teipsum qui nobili progeniæ
 propagatus/ multis insup dignitatibus amplissimis sublimatus, per
 maxima decerent xenia: Sed nō despicias magnus ab humili/ diues
 ab inope/ pater a filio/ dominus a cliente suo, parua & humilia recipe-
 re: Similis illi qui humilia respicit & alta a longe cognoscit: Vide er-
 go humilitatem meam & laborem meum: Decreui hūc tibi offerre &
 dedicare. Tum vt meam in te beniuolentiā ex parte declararem. Tū
 vt honestius sic in publicū præsens Repertorium exiret/ & cum no-
 uitatis gratia, auctoritatem quoq; apud lectorem haberet: Sic Vir-
 giliū Octauio. Sic Lucanū Neroni. Sic Plinium Vespasiano. Atq;
 Statium Domiciano, sua scripta sacrasse comperimus. Tum vt græco-
 rum aut Romanorum consuetudine (quorum exemplis veluti norma
 formæ vita mortalium) Mortalē principē immortalitatis laudibus
 posteritati cōsecrarem. Pristi nanq; quantum nominis ac gloriæ eter-
 nitati studuerint compertum habemus. Alii in nominis perpetuitatē
 sibi statuas æneas lapideasq; erigere satagantes, Ne simul fama &
 laus ægregia, Clarissimaq; eorū facta cum corpore terræ obliuioniq;
 mandarentur. His monumentis sua nomina/ studia atq; gesta inscri-
 psere: Hoc etiam nostri sæculi plures fecere vt ipsis abeuntibus vitā
 apud posteros nanciscātur immortalē. Quod quidem & approbo
 virtutis scilicet aut cuiusuis Egregii operis Autores atq; approbato-
 res eternitati commendandos: vt & aliis superstiribus studendi virtu-
 tibus ac litteris vehementissima relinquatur occasio. Ne veluti iumē-
 ta silentio vitam trāsigant. Tu igitur post aliorum doctorū lautiores
 dapes/ fecundioresq; epulas, non dedignaberis accipere ab eo q te
 in visceribus domini Iesu veneratur & amat/ hunc thesaurum ex agro
 diui Aurelii (veluti pignus & monumentum meæ erga te obseruati-

IV

tia) collectum: Ex illo veras comparare habes diuitias quæ non ver-
terascant nec a tineis erodantur/ aut furibus effodiantur: sed indefici-
entes nullo vnq; fato interituras. quibus anima locupletata ad cœle-
stia recta tutum carpet iter. Accipe subcinericium panem in cuius for-
titudine de monte Mariæ ad montem dei sempitemū ambulare pos-
sis. Vbi tandē requiescat D. T. in misericordia vberi. Noli despiciere
micas de mensa Aurelii collectas. Approba fragmenta ne pereant
& coronaberis post lauream transitoriam eternam iuxta nomen acci-
pies. ex hoc nomen & laus tua in fines terræ: Vale patriæ pater & de-
cus clarissimum. Ex Rottenburga Tuberina. Anno &c. XVII.

IACOBI LOCHER PHILOMVSII CARMEN
laudatorium, ad Sanctum Aurelium Augustinum
Doctorem, & Theologorū Antesignanum.

¶ Si mihi Cunctipotens æterni luminis Auctor,
Os daret argutum: grandiloquumq; Melos.
Vel mea barbaricæ laxaret guttura linguæ:
Naturæ rector: Eloquiiq; parens.
Augustine tuas canerem sanctissime laudes:
Quas oriens nouit: Aethiopumq; situs.
Audiit occiduus quas Tractus: Sydera/ Tellus
Et Mare: quas pariter nouit vterq; polus.
Hæsito quid primum ieiuno carmine tangam:
Tot quia sub magno cortice scripta latent.
¶ Eloquii flumen ne canam? quo pura rigantur
Templa dei: & fidei dedita corda sacræ,
Flumine quo refluo sectas destruxit inanes:
Adq; sacram legem fortia tela dedit.
Ingenii fulmen Memorem vel: terruit Hostes
Quo Christi rabidos: Vanidicosq; viros.
Fulmine quo totus tremuit cōterritus orbis:
Quo Babylon cecidit: Gens & iniqua ruit.
Quis numerare potest virtutum clara sacrarum
Munera? quis tanti prouida facta patris?
Librorum vel quis vastum numerabit Aceruum?
In quibus excellens Mens, geniusq; vigent:
In quibus & Sophiæ fulgentia castra renident:
Ad cuius Radios pectora docta stupent.
Gratia sæcundæ produxit flumina linguæ:
De paradisiaco fonte renata fluunt.
Quæ steriles animos perfundunt rore diserto:
Et mira Terras fertilitate rigant.
Hic Heliconis aquas fons limpidus atq; Canorus
Vincit: & huic cedit Grætia quicquid habet.
Porrigit hic haustum cœlestem: labraq; tingit

Nectare: fons vitæ tristia fata fugat.
 Expellit tenebras: oculis Glaucomata demit:
 Humectat potu viscera tosta sacro.
 Effundit latices in corpora casta beatos:
 Artubus ex ægris dira venena mouet.
 Sonticus hoc animi morbus quoq; fonte leuatur:
 Pectoris hinc sani pharmaca grata fluunt.
 Qui bibit ex illo sapiens: & voce disertus
 Euadet: superis Miles & aptus erit.

IACOBI PHILOMVSII CARMEN IN LAV.

dem ægregii ac Humanissimi viri domini Ioānis
 Deuschlein de Frickēhausen Theologiæ do
 ctoris/ ac Rottēburgen. Cōcionatoris /
 Vtilissimi Reptorii In libros vn
 decim partiū sancti Augu
 stini Compositoris
 diligentissimi.

¶ En tibi crescit honor uiuax: laus maxima surgit:
 Dum pius & fidus/ Nobile pandis opus.
 Pandis opus doctum: doctis optabile: tersum/
 Vtile/ fecundum de locuplete penu.
 Pandis opus stellis ornatum: lampade tinctum
 Aetherea. plenum nectare pandis opus.
 Augustinus amat tanti studiosa laboris
 Prelia/ Sudores/ ingenuasq; manus.
 Facundus Rethor/ Sophus acer mysta probabit
 Liniger: ecce librum Theologusq; tuum.
 • Noctes atq; dies scribendo nempe fuisti
 Peruigil: has operas dūmodo cerno tuas
 Nil mihi/ uel reliquis/ potuisti charius vnq;
 Condere: quos fructus Aurelianus alit.
 Artifici minuis nostros breuitate labores:
 Et monstras rectam per loca densa uiam.
 Contrahis innumeros nunc per compendia libros
 Aurelii: per te semita trita patet.
 Effero te meritis: Ioannes: laudibus ergo:
 Diuite qui fœtu nobile promiss opus.
 ¶ Quod uultu placido capiet Laureptius alme
 Herbipolis presul: Franconia sceptrā tenens.
 Laudabitq; tuas per docta uolumina uires
 Largiter effusas: ingeniq; decus.
 Nam labor est ingens Autoris uoluere chartas
 Innumeras: et tot connumerare locos.
 Hercules (fateor) labor est: quem Clarus amabit
 Antistes: patrii gloria magna soli.

Qui te defendet: tua qui monumenta fouebit:
 Quo duce nil poterit dicere liuor edax.
 Dignus adest princeps: quem consecratio libri
 In frontem statuatur: stemmaq; rite locet.
 Bibra uetus florensque domus: quò strenuus ordo
 Militie crescit: dignus et ordo chori
 Que tibi gratificum pectus: memoremq; fauorem
 Prestabit: uotis annuet atq; tuis.

Largire clarum uespere,

Declaratio Prohemialis per aliqua

notabilia seriem et continentia: atq; modum pees
 dendi in p'senti Repertorio et p'umina.

Ad laudem dei omnipotentis ad gl'iam dei genitricis sempq; virginis Marię et diui
 Aurelij Augustini Hippoensis Episcopi: Illud et ad utilitatem proficere cupiẽ
 tumman ueridica catholica et saluberrima doctrina eiusdem diui Aurelij.

¶ Sciendũ est primo q; p'ictus Repertorium continet in primis per modum et or
 dinem alphabeti Zinnotates principales undecim parum Augustini.

¶ Secundo sciendũ est q; eadem sepe autoritas forte ppter multas et varias in eadẽ
 autoritate dictiones notabiles sub diuersis suis posset locare vocabulis: que tñ auto
 ritas et diuersis aliquando libris collecta breuitatis gratia quo ad reliq; dictiones
 in eadẽ autoritate minus principaliter contẽtas sit remissio p principale dictionẽ ad
 alias autoritates aliarũ dictionũ cũ numero autoritatis sue qui suo loco in margine
 iuxta p'incipia autoritatum designantur.

¶ Tertio pro notitia plurimarũ allegationũ hoc in libro in se quidem sub cõpendio
 inuolensariũ seu sub breuitate litterę scriptarum: sed tñ ad eandẽ et eandẽ autoritatẽ
 multiplici de causa sub multitudiue positariũ. Sciendũ est q; ubi in p'senti Reptor
 io scribitur ut imprimatur sic. p. intelligit illud esse in parte p'ma aut secunda iuxta
 numerũ app'ositi. si libro tali. ca. capitulo. q. questione. uerita. ueritate. docu. documẽ
 to. aut autoritate. ibi. ibidem. scilicet libro caplo questione. ubi auto. supra posita est. Sim
 plices libros undecim parum allegatos hic assignare longũ esset: quondiana lectio
 intellectum dabit.

¶ Quarto sciendũ est q; in hoc libro post Repertoriũ ponunt sacre scripture autori
 tates tam noui q; ueteris testamenti: quas idem diuus Aurelius Augustinus in li
 bris undecim parum diligenti ac vigilanti studio nobis fm catholice fidei ueritatem
 exponere dignatus est. Que autoritates ponunt fm ordinẽ librorũ atq; capitulorum
 eiusdem sacre scripture cũ allegationibus eundẽ diui Aurelij in libris suis. Vbi etiã
 aliquando quo ad Allegationes sit remissio unius autoritatis ad aliam superiorem au
 toritatem uel inferiorem: eo q; uel ibi eadem autoritas in se declarat uel in suo mili.

¶ Quinto et ultimo sciendum est q; in p'senti Reptorio nõ seruant plerũq; regule
 Orthographię in aspirationibus dipthongis et b'mdi: sed scilicet oia scribunt seu im
 primuntur fm cõmẽ usum: ut impressores ualeant facilius imprimere: et ut quilibet
 autoritas Repertorii uel dictio in eo posita facilius ad librum inueniat. Nec aliqđ
 ibi queratur sub his duobus litteris. K. uel. X.

Explicit declaratio Prohemialis.

A iiii

Nomina

Summarium librorum Augustini episcopi in

videam paribus contentorum: prout allegantur in presenti Repertorio.

Prima pars cōti- net libros. 9. vides licet.	Contra Academicos. De beata vita. De Ordine. Soliloquiorum. De immortalitate anime. De Grammatica. Cathegonariū Aristotelis e greco in latinū translato. In principia Dialectice In principia Rhetorice.
Secunda pars cō- tinet libros. 8. vi delicet.	De moribus ecclesie catholice. De moribus Manicheorum. De anime quantitate. De libero arbitrio. De Benefi contra Manicheos. De Musica. De Magistro. De vera religione.
Tertia pars conti- net libros. 14. scz	De utilitate credendi De duabus animabus contra Manicheos. Contra fortunatum quendam Manicheorum presbyterum. De fide et simbolo. De Benefi ad lram Impfectus. De sermone dñi in monte. Contra partem Donati psalmus. Contra Adimantū Manichei discipulum. Expositionis quarundā propositionū ex epla Pauli ad Roma. Expositionis eplē Pauli ad Galathas. Expositionis eplē Pauli ad Roma. inchoate. Octoginta quæstionum. Viginiumus sententiarum siue quæstionum. De mendacio ad Consennium. De diuersis quæstionib⁹ ad scrip̃ Simplicianum. Contra epistolam Manichei De agone christiano. De doctrina christiana. Confessionum.
Quarta pars con- tinet libros. 12.	Contra faustum Manicheum. Contra felicem Manicheum. De natura boni aduersus Manicheos. Contra Secundinum Manicheum. Quæstionum Euangelic⁹. Annotationum in Job. De Carthecisandis rudibus De Trinitate. De Consensu Evangelistarum. Contra epistolam Parmeniani. De Baptismo contra Donatistas. Ad inquisitiones Januarii. De Opere monachorum. De bono coniugali contra Iovinianum. De sancta virginitate. De Benefi ad litteram.
Quinta pars con- tinet libros. 9. scz.	Contra Litteras Petilianī. Contra Cresconium grammaticum Donatistam. De diuinatione demonum. De sex quæstionib⁹ cōtra paganos. (Marcellinum. De peccatorū meritis et remissiōe. ac de baptismo paruulorū ad De unico baptismo contra Petilianū Donatistarū episcopū. De gratia noui testamenti ad Honoratum. De Spiritu et Littera ad Marcellinum.
Sexta pars conti- net libros. 13.	

Itē Sexte partis
libri.

De fide et operibus.
Breuiculi collationū cum Donatistis.
Contra Donatistas post collationem.
De videndo deo ad Paulinam.
De natura et grana contra Pelagianos.

Septima pars continet librum de Luitate dei qui in partiales libros vigintiduos diuiditur.

Ad Orosium presbyterum contra Priscillianistas
De Origine anime.
De sententia Jacobi apli ad beatū Hieronymum.
De Correptione Donatistarū ad Bonifacium.
De Presentia dei ad Dardanum.
Contra Pelagiū et Celestiu de gra chū et petō originali.
De Scitis cum emerito Donatistarū episcopo.
Contra sermonem Arnorum
De nuptijs et concupiscentia ad Valeriū.
Locutionum.
Questionum.

Octava ps continet
libros. 24.

De anima et eius origine
De adulterinis coniugijs ad Pollentiū.
Contra aduersariū legis et prophetarum
Contra Gaudentiū Donatistarū episcopi eplās.
Contra Mendacium.
Contra duas eplās Pelagianorum.
Contra Julianum.
Enchiridion ad Laurentium.
De Cura p mortuis gerenda.
De octo Dulcetiij questionibus.
De grana et libero arbitrio ad Valentiniū.
De Correptione et grana.

Nonā ps cōtinet
libros tres.

Retractionum.
Expositionis in euangeliiū fm Joannem.
Expositionis in eplām beati Joannis.
Expositionis in Apocaliptum beati Joannis.

Meditationum.
Soliloquiorū aie ad deum.
Manuale de verbo dei
De triplici habitaculo.
Scale paradisi.
De duodecim abusionum gradibus.
De Assumptione Marie.
De Honestate mulierum.
De vera et falsa penitentia.
De Contritione cordis.
De Conueniētia decē pceptoz et decē plagarū Egyptiorum.
De Cognitione vere vite.

Decima pars con:
tinet libros. 67.

De fide ad Petrum dyaconem.
De Spiritu et Anima
De vita Christiana.
De diffinitionibz orthodoxe fidei siue ecclesiasticis dogmatibz
De disciplina christiana.
De decem ebordis.
De Obedientia et Humilitate.
De bono discipline.
De Predestinatione et gratia.
De Predestinatione sanctorum.
De Bono perseuerantie.
De Predestinatione dei.
De essentia diuinitatis.
De Mirabilibus sacre scripture.
De Symbolo ad Laebecuminos.
De Antico nouo.
De Quarta feria.
De Laebacismo.

Nomina librorum

Item decime pars
na liba.

De Tempore Barbarico.
De Incarnatione verbi.
De Trinitate et Unitate dei.
De fide rerum inuisibilium.
De Orando deo ad Probam.
De Amicitia
De Substantia dilectionis.
De Continentia,
De Patientia.
Ad Sacras virgines.
De Bono viduitatis.
De Singularitate clericorum.
De Salutaribus documentis.
De Visitatione infirmorum.
De Consolatione mortuorum.
De Contemptu mundi. +
De Vanitate seculi. #
Speculum peccatoris.
De Penitentie medicina.
De Utilitate agende penitentie.
De Conflictu vicioꝝ et virtutum.
De Quattuor virtutibus charitatis.
De Laudibus charitatis.
De Pastoribus.
De Quibus.
De Blasphemia in Spiritum sanctum
De Rectitudine catholice conuersationis.
De Epicureis et Stoicis.
De eo quod dictum est. Ego sum qui sum.
De Utilitate ieiunij.
De Urbis exadio.
De Creatione primi hominis.
De Arbore scientie boni et mali.
De pugna anime.
De Antichristo.

Vndecima pars
p̄tinet libros. 27.
scilicet.

Questionum veteris et noui testamenti.
Questionum Euangeliorum fm Mattheum.
Dialogorum ad Dioscorum.
Questionum Iulij.
De Heresibus ad Quodvultdeum.
De Quinq; heresibus.
Contra Iudeos. Paganos et Arianos.
Aduersus iudeos.
De Altercatione ecclesie et synagoge.
De fide contra Manicheos.
Contra Maximinum Arianorum Episcopum.
Contra felicianum Arianum.
Contra Periliani Donatiste epistolam.
Contra fulgentium Donatistam.
Ad articulos Augustino falso impositos responsio.
Contra Pelagianos byponosticon. +
De Perfectione iusticie contra Celestium Pelagianum.
Speculum Augustini.
De Inquisitione Trinitatis.
De Vera innocentia.
De Speculo.
Psalterium Augustini quod matri sue composuit.
Super Magnificat canticum Marie. expositio.
Regule Augustini tres.
Possidonius de vita Augustini.

finis libror̄ vndecim partium Augustini.

Oratio ad diuum Aurelium Augustinum
Hypponensem Episcopū patronū
Doctoris Frickenhausen.

Felix anima que terreno resoluto corpore libera cel-
lum petit: secura est et tranquilla. nō timet hostem/
neq; mortem. habet em̄ semper presentem. cernitq;
indefinenter pulcherzimū dñm: cui seruiuit/ quē dī
lexit: et ad quem tandem leta et gloriosa puenit. Felix ergo
semperq; felix. O pater Augustine. qui iam pertransisti hui-
us mortalitat[is] pelagus: et peruenire meruisti ad portā per-
petue quietis/ securitatis/ et pacis. Ubi deus ipse verus cib⁹/
plena satietas/ eterna mansio: summa beatitudo eterne leticie
salus eterna/ indeficiens virtus et vita immortalis. Socij tui
tecum semper leti. Semper namq; gratulantur de visiōe dei
Ule misero: qui nō sentio quod sentis: nec ibi sum vbi tu es:
in loco refrigerij lucis et pacis. Tu es vbi esse tuum nō ha-
bebit mortem: nosse nō habebit errorem: amare nō offensio-
nem: gaudiū tuū non habebit merorem. Ego humilis tuus
in valle lachrymarum: in regione vmbre mortis. Nescio fi-
nem meū nescio si dign⁹ sim amore vel odio: neq; scio qñ de
corpore egrediar. Quare tremens et pauens quotidie mor-
tem expecto: que vbiq; mihi minatur. Diabolum suspectum
habeo: qui vbiq; insidiatur. Timeo ⁊ pauesco ultimā discus-
sionem et iram districti iudicis: ne pro peccatis mittat in ie-
bennam ignis. Tu igitur pulcherzima porta: que in magnā
surxisti altitudinem/ adiuua me vile pauimentum longe
inferius iacens: da manū et erige iacētem super pedes. Qui
meruisti consortis fieri supernorū ciuium/ et perfrui eterne cla-
ritatis gloria/ ora pro me ad dñm: vt sic tuis precibus meri-
tisq; adiutus/ salua naue et integris mercibus peruenire me-
rear ad portum perpetue salutis ⁊ quietis et cōtinue pacis/
et nuncq; finiende securitatis. Amen.

Largire claz uestpere.

In nomine domini Jesu. Sequitur repertorium

precipuarum Sententiarum in opera seu partes vnde dicitur: diuini Aurelij Augustini hyp-
ponensis Episcopi: secundum ordinem Alphabeti digestum: ut primo intuitu ma-
terie in eis contentae legenti facilius occurrant. Et primo quo ad
litteram A.

Aaron virga floruit indicans per omni-
nibus esse electum in sacerdotium domini. p.
10. de mira. sacre scrip. li. 1. ca. 31.
Virga autem prima.

Aaron gerebat personam sacerdotij.

Moses vero personam legis: pte. 8. in li. ques.
sup. numeros. q. 53. Moses autem 21.

Aaron et moyses summi sacerdotes erant: p. 8.
in li. q. sup. Geniti. q. 23. b.

Aaron sacerdotium iuxta nullum est in aliquo templo. et
christi sacerdotium eternum perseuerat in celo: p. 11. ad
uersus iudeos ca. 9. b. c. infra sacerdotium autem 2.

Aaron cur sumere iubetur virgam: cuius id moy-
ses quibus graui voce per se posset: p. 8. in li. q.
super Ero. q. 19.

Absoibuit virga Aarō virgas illoꝝ: nō autē dia-
co Aarō: intellectu vide ibidem. q. 21.

Aaron quō dicat populū dissipasse cum ip̄i pes-
tierint: ibidem. q. 146.

Cur nulla vindicta in Aaron processerit cū ta-
men dictus sit dissipasse populū. et facturū vi-
tuli fecisse: ibidem. 148.

Aaron erranti populo ad fabricandū idolū nō cō-
sensit inductus. sed cessit obstrictus. ad eundem dicit de
Salomone. p. 7. li. 14. ca. 11. c.

Ab 1. Abba hebraice latine idē quōdā patris: et paulus elegā-
ter posuit vba duarū linguarū idē significāna.
et b. p. p. vniuersum populum quod de iudeis et gentibus
in unitate fidei vocatur est: ut hebreū verbū ad
iudeos: grecū ad gentes. vtriusque tamen vbi eade-
significatio ad eundem fidei spiritusque unitatē p-
tineat: p. 3. in expositione Epistolae ad gal. ca. 4. a.

Christus quare dicit abba pater. p. 5. de cōsen-
eangelis. li. 3. ca. 4. c.

Abbadon quid significet. vide p. 9. in Apocali.
Omelia. 7. b.

Abel triplicem iusticiam in se habuit: p. 10. de mis-
rabi. sacre scrip. li. 1. ca. 3. b.

Abel in iusticia hominū primatum tenuit: ibidē. a.

Quid abel et enoch per iusticiā meruerūt: ibidē.

Abel primatum martyrij accepit: ibidem. b.

Abel primo in hominibus post delictū figurā saluatoris
gestare conceditur: ibidem b. circa fi. quam
figurā et Isaac gessit: ibidem ca. 12.

Abel sanguis Christi sanguinem significat: pte
11. in dialo. ad oro. q. 49.

Abel christum figurat quōdā pte. 4. contra faustū li.
12. ca. 9. in fi. supra autem 5.

Abel quod fuit pegrinus in mūdo: significat ciues ce-
lestis ciuitatis. Cain autē quod ciuitatē edificauit: ci-
ues huius seculi: p. 7. li. 15. ca. 1. b. c. vitate prima.

Abel sacrificiū acceptabile fuit deo: Cain vero
non: p. 11. in. q. ve. et no. testamēti. q. 5. Sa-
crificiū autem prima.

De Abimelech ignorantia: et qualis in domo sua
seminariū exterius clausura: p. 8. con. Iulianū
pela. li. 3. ca. 19.

Abysus triplex: scilicet iudiciorū dei: inferni et pec-

catorū: p. 10. de contritiōe cordis. ca. 9.

Abysus est aquarū incalculabilis profunditas: 1
p. 4. con. faustū li. 22. ca. 11.

Abysus vitam secularem figurat. p. 4. in libro 3
annotationū in Job. ca. 38. c.

Ab lactādi quō sint paruuli spiritualiter: p. 9. in 1
euan. Ioan. trac. 98. b.

Abominatio ab omen dicta est. p. 8. li. 1. retrac. 1
ca. 1. g.

Abortiva an in iudicio generali sint resurrectu- 1
ri: p. 8. in enchir. ad Lauren. ca. 85.

Abraam de semine caldeorū natus est: caldes di 1 Abi
misit ut promissa diuina consequeretur p. 7. li. 10.
ca. 32. d. infra. autem 31.

Abraam accepit vxorē Sarai: que credit fuisse 2
filia Hram fratris sui: ibidē. li. 16. ca. 12. b.

Abraam transflumialis appellatur est ex ea regiōe 3
vnde venerat: et mesopotamia enim veniens trans
fuit flumē euphrate sedes constituit in terra cha-
naan: p. 8. in li. pmo ques. sup. Gene. q. 29.

Abraam cū paganus esset Idola pfregit et sic ad di- 4
uine maiestatis amicitias puolauit. quare iuxta dei
amice: p. 11. de altercatione: ecclesie et synago. f.

Abraam natus est de domo Thare. in qua erat cultus 5
vni dei. Et quōdā domus Thare passa fuit pse-
cutionē a Chaldeis pro veritate pietatis: p. 7.
li. 16. ca. 13. a. b.

Abraam domus vel patris eius Thare liberata fuit 6
a superstitione multarū nationū: ibidem.

Abraam veniente in Mesopotamiam cū pte suo 7
et alijs: quare frater suus Machor nō noietur
cū et ipse de Caldea emigrat: ibidem.

Abraam merito excellēte. quod in scripturis valde cō- 8
mēdat: potest fuerit noietus inter Machor et Arā
fratres eius et si posterior sit generatus. sicut propheta
potest noietus minorē. Jacob dilexi Esau quē
odio habui: p. 8. li. 1. q. sup. Gene. q. 25. b.

Abraam cuius meriti apud deū fuit: pulchritudo: p. 9
11. in. q. ve. et no. test. q. 109. b. c. d.

Abraam in nullo fuit inobediens deo: ibidē. c. d. 10

Abraam quōdā compas Job. moysi et Ione: ibidē. 11

Abraam et Sara ambo reseruit sed tamen nō abraam huius 12
ratiō reserat dñs redarguit. eo quod eius ratiō admi-
randis et leticie fuit: Sara autē dubitationis: p. 8.
li. 1. q. sup. Gene. q. 36. infra. 45.

Abraam mistabat quā Sara dixit. Ecce ancilla et si 13
liū eius: ibi. q. 51. infra gene. 21. autem 1.

Abraam dicitur per se ipse imitator fidei nō ex origine 14
carnis: p. 11. in ques. bilarij ad aug. q. 2. f.

Abraam fidelis saluatorē videre meruit in spe fu- 15
ture incarnationis: p. 8. cō. pela. et celest. de pec-
cato ori. li. 2. ca. 27. Parte. 9. in euā. Ios. trac.
43. f. g. p. 11. in. q. ve. et no. testa. q. 117. a. Be-
ne. 18. Ioan. 8. autem 12.

Abraam humano generi datus est in exemplū quod fide 16
les esse debet: p. 11. i. q. ve. et no. testa. q. 117. c.

Abraam fides quanta fuit: ibidē a. b. et pte. 8. cō. 17
pela. et celest. de peccato ori. li. 2. ca. 28.

- 18 Et Abraam hebrei dicitur sicut et Chis chiaz
ni dicunt: quoniam ergo hebrei dicunt. nouum te
stamentum non receperunt: beneficium et misericor
diam dei in iram deducetes: p. 11. in quel. ve.
et no. testa. q. 44. d.
- 19 Abraam credidit tres angelos esse boies in quibus
aliquis diuinum cognoscebat: et ideo eis loquebat ut
vni domino: sic et Loth fecit: p. 7. li. 16. ca. 29. per
to. Loth. auto. 1. 2. 3. Gene. 18. auto. 2.
- 20 Abraam vidit nepotes suos et natos iacob et esau
ante mortem suam per quendam annos: vixit autem
tota septuaginta quatuor annis: ibidem li. 18. ca. 3. a.
- 21 Abraam tres viros vidit vnum tamen adorauit trinitas
tem in unitate essentiae fecit: p. 5. de tri. li. 2. ca. 10.
d. 11. a. b. verita. 12. infra Loth. auto. 1. 2. 3.
- 22 Abraam vnum deum vidit in tribus viris: non corpore sed
cordis oculis intellexit et cognouit: sicut Loth in
duobus: p. 11. per maximu. arria. episto. li. 3. ca. 26.
f. Gene. 18. auto. 1. et. 2. Loth auto. puma. 2.
3. angeli. 74.
- 23 Abraam fuit propheta antequam Egyptum haberet
aliquam sapientiam: p. 7. li. 18. ca. 37. c.
- 24 Abraam quam continentiam solo habitu. hanc Ios
nes ope habebat: p. 5. de bono coniugali. ca. 21.
in fi. continetia: auto. 12. Iohannes. 25.
- 25 Abraam per quod orauerit: p. 8. per iulia. pella. li. 3. ca. 19.
- 26 Abraam ex fide iustificatus est: p. 8. de nuptijs et
concupis. ad Vale. li. 2. ca. 12.
- 27 Abraam quare circumcissus est: p. 11. in. q. ve. et no.
testa. q. 12.
- 28 Abraam non commendat circumcissionem sed fides quare
credentibus sufficit fides ad iustificationem. ut si
lij sint Abrae in fide non in circumcissione: quia his
non est opus circumcissione: ibi. q. 44. b.
- 29 Quicunque circumcisi sunt carne: genus significant
Abrae in carne: nam qui circumcisi sunt corde si
gnificant genus dei secundum fidem: quia circumcisi omni mun
dano errore deum peritentem parentem: ibidem.
- 30 In Abraam processit fides iusticiae et accessit circumci
sio signaculum iusticiae fidei: p. 5. de baptis. con.
donatis. li. 4. ca. 24.
- 31 Abraam suo crepulo docuit nos possidere virtutem
chantari: quod omnia credit: quod non est caritarum ad vnam
vocationem relinquere patriam: sed domum famili
am: omnia relinquunt ut domino percipienti pareatur: p.
10. de quatuor virtutibus. caritatis: c. super auto. 1.
- 32 Abraam sicut decimarum est in Adā: ipse vero Adā
in opibus mundi perit: quod deus creauit omnia filii: sic leui
in lumbis Abrae: p. 5. de gene. ad litteram li. 6.
ca. 8. verita. 2.
- 33 Abraam credidit filium suum quem imolare volebat re
surrecturum. ut impleret promissionem de mulatitudine
seminis: filius eius Isaac sicut christus portauit lignum
ad holocaustum: p. 7. li. 16. ca. 32. b. c.
- 34 Abraam imelationem filij uxoris celauit: p. 11. i. q.
ve. et no. testa. q. 117. c.
- 35 Abraam fuit reprobatus ut sibi manifestaret perfectio
sua: ex quo dicto accipit documentum quod nullus potest
scire de seipso quantum faceret per veritatem: nisi fue
rit seipsum in Beati: p. 7. li. 16. ca. 3. verita. 36.
- 36 Diuino ergo precepto in tonante crepulo abrae obe
diendum est non disputandum ibidem verita. 37.
- 37 Abraam caste coniugaliter vixit: esse autem castus si
ne coniugio potuit: sed tamen non oportuit: p. 5.

de bono coniugali ca. 22. b. d. e.

- Abraam non peccauit in concubitu concubine: quia
uxorem obtemperauit que habebat potestatem sui
corporis: p. 7. li. 16. ca. 25. p. 10.
- Abraam virtuosum mulieribus utebatur: ibi. verita. 28.
- Abraam dicendo egyptiis Sarā esse sororem suam: et
occultando quod esset uxor sua: vixit sine peccato face
re potuit: p. 4. cō. secundum maniche. ca. 23. c. pte
7. li. 16. ca. 19. p. totum: p. 8. li. 1. q. sup. Gene. q.
26. 48. de meditatione ad cōsen. ca. 10. a. infra gene.
12. auto. 2. Abrae auto. 13.
- Abraam erat patruus loth: licet scriptura dicat eos
fratres. mos enim scripturae est ut fratres appel
lentur qui sunt vni cognationis etiam si gradu san
guinitatis differant: p. 8. in li. locu. de gene. li. 1.
crepo. ca. 13.
- Abraam liberauit Loth et victoriam fecit de regibus
sodomorum: nihilque spoliis auferre voluit cum tē
ret cui vicerat obtulisset tunc benedictus est a
Melchisedech qui erat sacerdos dei excelsi: pte
7. li. 16. ca. 22. a. b.
- Abraam senex et si non poterat generare de Sara iam
anum de inuencula tamen poterat. ut patet in ceterura.
quā secundum post mortem sara: ibidem ca. 28. b.
- Abrae nomen et sara quare mutatum est: ibidem a.
- Abraam non tamquam diffidens dixit. Nunquid ceterum
gnabit: et cum admirans sara ridendo dubitauit:
hanc confirmata est per angelum: ibi. ca. 31. sup. auto. 12.
- Abraam mortua Sara accepit aliam uxorem: et quod et cō
cubina erat: non propter libidinem: sed ut feceret ipsam
et alios filios ad carnales noui testamenti pertinere:
sicut per ismaelē et agar significati sunt carnales
veteris testa. Etiam ideo. ut secundas nuptias ostē
deret esse licitas cō. hereticos: ibidem ca. 34. p. to
tum. Nuptias auto. 10.
- Abrae uxores alie a sara: et uxores dicuntur. et cō
cubine: sed Sara uxor solū fuit: et quod significet
tur his: ibidem.
- Abraam emittit agrum ceterisimo tricesimo septimo vi
te sue anno: ubi sepeluit Sarā: et tunc factus est
possessor illius terre: ibi. ca. 32. e.
- Abrae et Iephte differētia: ille legitime natus est:
Iephte vero spurcus. erat enim filius meretricis:
Abraam conversationis optime: iste princeps la
tronum: et c. p. 11. in. q. vete. et noui. testa. q. 43.
- Abrae filij opera abrae exerceat: p. 4. contra fau
stium li. 33. ca. 5.
- Abrae filij sunt omnes gentes fidei imitantes: p. 4. de
catechiz. rudibus ca. 19. c. 27. a. pte 9. in eua.
Joan. trac. 42. b.
- Abrae filij erant iudei carnis origine: non autem fi
dei imitantes: ibidem trac. 42. a. b. c.
- Abrae quod dictum sit egredere de terra tua: p. 7. 5
li. 16. ca. 15. p. to. Gene. 12. ar. 1.
- Abrae duo promissa sunt primum quod semen suum
possideret terram Chanaan. secundum quod omnes tribus ter
re in semine suo benedicerent: ibidem ca. 16. a.
- Abrae facta est promissio vna de terra possidenda.
alia spiritualis scilicet de semine in quod benedicendi erant
omnes gentes: et quare illa promissio facta fuerit: ibi
dem. vide.
- Abrae factum. cum faustus arguit: nesciens comen
dat: p. 4. con. faust. li. 22. ca. 31.
- Obiculus fausti contra Abraam ibi ca. 30.

Abſcondere

- Abraam ſciens ſemen ſuū benedicendū de ad-
optione primo cogitauit. *ibidē. ca. 32.*
- 10 Abrae ſemen multiplex p̄mittitur. ſive carnali-
ter p̄ carnis p̄pagationē. ſive ſp̄aliter p̄ fidei
imitationē. *p. 7. li. 16. ca. 21. c.*
- 11 Abrae ſemē quō p̄mittit ut arena maris. 7 quō
ſicut ſtelle celi. *ibi. ca. 23. a.*
- 12 Abraam matrimonij nundinatorē fauſtus no-
minat. *p. 4. cō. fauſtū. li. 22. ca. 33.*
- 13 Abraam uxorem ſororem ſuā dixit qđ myſterij
ſignificat. *ibidē. ca. 34. Abraam. 40.*
- 14 Abrae egreſſio de Babilonia. p̄miſit ei deus ex
illo magnā gentē futurā. 7 in eius ſemine oim
gentiū benedictionē. *p. 7. li. 18. ca. 2. c.*
- 15 Abrae mādāta eſt circūſiō qñ ſibi Iſaac ſupra
naturā p̄miſſus eſt. *p. 7. li. 16. ca. 26. a. b.*
- 16 Abrae fornicatiōis viciū aliqui male obijciunt.
p. 8. con. aduerſa legis 7 p̄p̄eta. li. 2. ca. 9.
- 17 Abrae corpus emortuū erat. ut de ſara iam ge-
nerare poſſet. *p. 8. li. 1. queſt. ſup. Gene. q. 35.
con. Iul. p̄la. li. 3. ca. 11. b.*
- 18 Abrae vxoꝝ ſignificat ſanc̄am eccliam. *p. 4. cō.
fauſtū. li. 22. ca. 38.*
- 19 An pudicitia vxoꝝ Abrae fuerit violata. ſi ali-
quis carni ei⁹ cōmū⁹ fuiſſet. *ibidē. ca. 37.*
- 20 Abrae ſuus iurans poſita manu ſi ſemore ei⁹.
demonſtrauit deū eſſe v̄tū in carne ex illo ſe-
moxe p̄cedente. *p. 7. li. 16. ca. 33.*
- 21 Abrae fidei iuſticia nobis in exemplū imitanda
p̄poſita eſt. *p. 4. cō. fauſtū. li. 12. ca. 47. p. 11. de
vera innocen. ca. 237.*
- 22 Abrae non concupiſcētia ſed ſecūditas. cui⁹ au-
ctoꝝ deus eſt. deſiuit. *p. 8. de nup. 7 cōcupiſ. ad
Dale. li. 2. ca. 10.*
- 23 Abrae p̄dixit dñs de tribulatiōe filioꝝ ſuoꝝ in
Egypto. 7 qđ ſcruent illa viſio q̄ vidit forma-
cē 7 timorū ruit ſup eū. *p. 7. li. 16. ca. 24. p. 10.*
- 24 In abrae duobz filiis ſignificantur duo teſtamē-
ta. *ibidē. ca. 31.*
- 25 Abrae ſin⁹ requies eſt beatoꝝ p̄mptz. quorū
eſt regnū celozū. in quo poſt hanc vitā recipiū-
tur. *p. 4. in. q. euan. li. 2. ca. 38. p. 8. de aia 7 ei⁹
origine ad Vincē. vito. li. 4. ca. 16.*
- Abſ.
- 1 ¶ Abſcōdēda ſunt de agro noſtro cūctā q̄ pun-
gere 7 lacerare conſueuerūt. ne anim⁹ agricul-
tationis in poſſeſſione ſua malignis ſentibz infe-
ratur. *p. 10. de ſingula. clerico. ca. 22.*
- 1 ¶ Abſcōdere a ſpectu dei eſt derelinquere deū
7 incipere amare qđ ſuū eſt. *p. 2. de gene. con.
maniche. li. 2. ca. 16. Ade auto. 8.*
- 2 Abſcōdere quō Moyses 7 Aaron iuſſi ſunt. *p.
8. li. 4. queſt. ſup. nūeros. q. 27.*
- 3 Abſcōdere faciē ſuā deus legi. cū quibzdaꝝ
reprobis eozū erigētibz culpis cognitiōē ſuā
abſcondit. *p. 10. de eſſen. diuini. 3.*
- 4 Abſcōderit quare ſe Abui⁹ a iudeis cum eum
lapidare vellent. *p̄te. 9. in euan. Joan. trac. 43.
g. in fi.*
- 1 Abſalon moriendo in ſua impietate. cor patre-
nū p̄ſecutus eſt. *p̄te. 8. con. ſecundā gaudenij
epiſ. li. 2. ca. 14.*
- 1 Abſoluere vel purgare non pōt qui h̄z immū-
diū ſp̄iū. *p. 7. li. 10. ca. 27. d.*
- 2 Abſoluendi 7 ligādi poteſtatē dñs ecclie in per-

Academici

- ſona Petri tradidit. *p. 9. in euan. Joan. trac. 5. a.
c. 121. c.*
- Abſoluta oīa in diuinis dicunt ſm ſbam. ideo 1
impoſſibile eſt in diuinis aliqd perſonale eſſe
abſolutū. *p. 7. de triu. li. 7. verū. 11.*
- Abſolutū in diuinis quicqd eſt. dicit de ſingulz 2
lis p̄ſonis per ſe ſumptis ergo nullū abſolutū
debet dici de diuinis pluraliter ſed ſingularit.
ibidem. ca. 8. verū. 22.
- Abſolutū oē in diuinis eſt eſſentiale non p̄ſona 3
le. *ibi. verū. 20. Diuinis. auto. 4.*
- Abſtinenā nulla ſit a voluntate carnali que in ei⁹
ordio dolorē non habet. *p. 2. de Geneſi cō. ma-
niche. li. 2. ca. 19.*
- Sicut abſtinentia a cibo 7 potu corp⁹ debilitat. 2
ita ſubam que deus eſt. non manducādo ani-
ma languet. *p. 6. de natura ei⁹ grana con. p̄ſ-
la. ca. 20.*
- Abſtinendū eſt a carnibz et vino p̄pter tria. *p. 2. 3
de moribz maniche. li. 2. ca. 14. f.*
- Quō abſtinuerūt manichei a vino et carnibz. 4
ibidē. ca. 13. 15. Manichei auto. 13.
- Abſtractū in diuinis de cōcreto dicit. *p. 7. de tri 1
m. li. 7. verū. 7.*
- Abſurdū eſt dicere mallem nō eſſe. q̄ miſer eſſe. 1
p. 2. de libero arbi. li. 3. ca. 8.
- Abundantiā rerū habentes aſt deū derelinquē 1
tes filij ſunt p̄ditionis. *p. 7. de baptiſ. con. Do-
nanſ. li. 6. ca. 31. c.*
- Abuſionū gradus ſunt duodecim. *p. 10. de duo 1
decim abuſionū gradibz.*
- Abutunt mali bonis dei 7 contra. qualiter de⁹ 2
bene vñt mali hominibz. *p. 9. in euan. Joan. trac.
37. d. 50. d. 55. c. c. 112. a.*
- ¶ Academici modeſtiores et cautiorez Epicu- 1
reis eſſe vident. *p. 1. p̄ academicos li. 3. ca. 7. b.*
- Academici qđ ſequendū parabāt cur verſimilz 2
le atqz p̄babile noiabant. *ibidē. ca. 18.*
- Academici dicit ſunt diſcipuli Platōis ſuccedē. 3
res ei⁹ in ſcola eius. que academia vocabat. *p̄te
7. li. 8. ca. 12. a.*
- Duo ſunt genera eorum. *ibidem. academi. 4
auto. 2.*
- Academici veteres fuerunt vſqz ad Polemonē 5
quartū ſc̄z a Platone. ſ; Academici noui a ſue-
ceſſore Polemonis inceperunt. que noui dixe-
runt incerta eſſe oīa. ſed veteres dixerūt. qđaz
certa eſſe. *ibidē. li. 19. ca. 1. g.*
- Academici noui ſe in vita verifiſimilitudinē ſeq 6
dicunt. con. quos diſputat Augu⁹. *p. 1. cō. ae-
cademi. li. 2. ca. 7.*
- Academia poſitionē ſuā rationibz firmātes in 7
ephoꝝ ſunt quā ſi eam aſſequerent fama. cu-
ius autoritate nihil eſt vilius. *ibidē. ca. 8.*
- Academia 7 peripatetici conſentē beatitudinē 8
eſſe in hac vita. et enā Stoici. et tñ dicunt mor-
tem enā ſapientes poſſe ſibi inferre ut fugiant
mala que hic eos premūt. *p. 7. li. 19. ca. 4. b.*
- Contra Academicos nouos diſputat. oſtendēs 9
eccliam ſanc̄am habere certā ſcientiā de aliqz
bz. ſed dubitationē nihilominus in quibz-
dam. *ibidem. ca. 18. p. totū.*
- Academici ſi vt dicunt. quiſqz non aſſentiendo 10
quod probabile viſum fuerit agat 7 non erret

Accedere

- nec peccet adulteria homicidia iuste damna-
ri aut puniri non posse: p. 1. con. academi. li.
3. ca. 16.
- 11 Academi dixerunt nihil posse percipi et nulli
rei debere assentiri con. q. s. arguit Aug. ibidē
ca. 10. 11. 12.
- 1 Academicorum origo que fuit: ibidē. ca. 17.
- 2 Academicorum duo sunt genera: p. 4. li. 5. confes.
ca. 14. dicto. 4. academi: auto. 4.
- 3 Academicorum opinio de incertitudine et q. dicitur
tur academi: p. 7. li. 4. ca. 30. a. in glosa.
- 4 Academicorum novorum et veterum differentia que
fit: p. 1. con. Academi. li. 2. ca. 6. supra academi
ci: auto. 4. 5.
- 5 Academici specialia vocabula ad occultandam
traditionibus sententiarum suam elegisse videntur:
ibidem. ca. 10.
- 6 Academicorum amatores plurimum gaudēt de eo
q. dicitur est a Nullo academico: sapien ab ois-
bus ceterarum sectarum qui sibi sapientes videren-
tur secundas partes dant: ibidē. li. 3. ca. 7. a.
- 7 Academicorum sententia de sapiente: ibidē. ca. 1.
- Acc. 1 ¶ Accedere ad deum est in eo credere: p. 11. aduersus
indeos. ca. 9. c.
- 2 Accedere ad deum non corporis presentia sed fidei po-
tentia et dono dei est: p. 4. con. felicē maniche.
li. 2. ca. 7. accedim. auto. 3.
- 3 Accedere ad deum ex liberi arbitrij viribus non pos-
sumus. discedere autem ab eo possumus: p. 10. de bo-
no pseueran. ca. 7. a.
- 4 Non discedere a deo est a manu dei non nostra:
ibidem. b.
- 1 Accedimus ad deum similitudine et dissimilitudi-
ne ab eo recedimus non tamen locorum interval-
lis: p. 5. de triu. li. 7. ca. 6. verita. 29.
- 2 Accedimus ad deum amando: p. 11. de vera inno-
cen. ca. 25. 1. infra amando. 1.
- 3 Accedimus ad deum in presenti et si non carne
tamen corde non corporis presentia sed fidei po-
tentia: p. 4. con. faustū li. 33. ca. 8. accedere auto.
2. p. 5. de baptis. con. donatistas. li. 1. ca. 1. d.
- 4 Accedunt ad deum vel recedunt ab eo non loco-
rum intervallis sed similitudo facit proximius
deo. dissimilitudo longinquum: p. 11. de vera in-
nocen. ca. 123.
- 1 Accus q. d. Chis accepit in cruce quid significat
vide p. 9. in euan. Joan. trac. 119. c.
- 1 Achaja regio a qua dicunt Achajci: achaii seu
achei: p. 7. li. 3. ca. 11. a. in glosa
- 1 Achab deceptus fuit a spiritu malo ut iret ad bellum:
p. 3. in li. 83. ques. q. 53. dicto. 49.
- 1 Achilles occidit: p. 7. li. 3. ca. 25. in glosa
- 1 Accidens speciale: p. 11. con. felicē Arria. ca. 9. a.
- 2 Accidens dictum non solet nisi quod aliqua mutatione
ei rei cui accidit amittit: p. 5. de triu. li. 5. ca. 4.
- 3 Accidens aliquod est separabile aliquod insepara-
bile: separabile non separatione et mutatione amittitur:
quod ibidem.
- 4 Idem accidens in diversis subiectis esse eque
modo formaliter est impossibile: ibidē. li. 11. verita.
ca. 5. in fine.
- 5 Accidens in deum non cadit quia nihil ibi mu-
tabile aut amissibile: ibi. li. 5. ca. 4. b. verita. 9.
- 6 Accidens alicuius corruptio quadrupliciter co-

Actus

- tingit: ibidē. li. 15. verita. 14.
- ¶ Actio pia est deum colere et eius gratia contra
vicia interna pugnare: pte. 11. de vera innocen.
ca. 394.
- Actio quod formaliter fit in agente: p. 5. de gene. 2
ad Iram. li. 1. verita. 11.
- Actio dei non est formaliter in eo sed in creatura: 3
p. 5. de triu. li. 5. verita. 21.
- Actiorem formaliter fuisse in agente videtur pbo-
rum cōis fuisse sententia: ibidē. li. 1. ca. 1. c. verita-
te. 3. dubio. 4.
- Actiorem quadrupliciter homo habuit: p. 3. in li. 2
83. ques. q. 66. c. g.
- Actiōes humane in bone finē currere debent
ut vel diuine imaginis in nobis similitudo res-
tauret vel huius vite necessitati consulatur. p.
10. de spū et aia. ca. 54. a.
- Actiōes corporales rectas esse dicimus si eis re-
gendis intellectuale mentis profuerit: p. 5. de
triu. li. 12. ca. 3.
- Actiōes sordinate quattuor sunt in habitudi-
ne ad legē. p. 3. in li. 83. q. q. 66. c.
- Actiōis motus qui non respicit inuicem non respicit
finē unde necesse ē ut memore respiciat ppi-
ciens pnectat intentio: p. 7. li. 7. ca. 7. b.
- Actio malis nunquam locū dedisse magnū et glos-
riosū est sed multo forius est nūquam falsis suspi-
cionibus laborasse: p. 10. de bono discipline. ca. 8.
- ¶ Actus christianitatis facit quē christianū: p. 10. 1. 26
de doctri. cris. ca. 6. 11. a.
- Actus quanto est perfectior tanto relinquit sui ima-
gines perfectiorem: et sicut distinctior sit recordas-
tio de ipso ad maiorem perfectionē ceteris paris
bus sequitur magis perfectus effectus: argumen-
fran. maro. p. 5. de triu. li. 14. ca. 8. verita. 18.
- Nullus actus cognoscendi producit suū primum
obiectū cognitū in esse simpliciter. fin illud esse
quo terminat ad ipsum. ibidē verita. 21.
- Actus dilectionis putat distinguere electionem.
est actus fructu quia sicut dilectio sic sumpta
est de solo fine ita et fructus: ibidē. li. 10. ca. 10. a.
verita. 17. Dilectio. auto. 10.
- Actus idem atque unus diuersificat secundum personas
sive in laude sive in condemnatione: p. 11. in. q.
ve. et no. testa. q. 124. a. b.
- Actus bonus siue opus bonū et circumstantiis
viciosum reddit: p. 8. con. mendacium ad cōsen.
ca. 7. b. con. Julia. pelagia. li. 4. ca. 3. c. Intētio
autōnta. 3. Opera auto. 21.
- Actus iniqui non sacrificijs tantum redimuntur sed la-
mentatione et misericordia: p. 11. in ques. ve. et no.
testa. q. 103. b.
- Actus dicendi est in nobis idē cō actu intelligē-
di: quia actus intelligēdi est cogitatio: actus di-
cendi locutio: argumen. fran. maro. p. 5. de triu.
li. 15. ca. 10. b. verita. 20.
- Si deus causaret actū intelligēdi in aia nostrā
ipse non esset verbum quia non esset genitū ex me-
morā vel obiecto cum creatio non sit talis for-
matio: ibidem verita. 23.
- Actus intelligēdi in nobis est causa volendi ar-
gu. fran. maro. p. 5. de triu. li. 15. ca. 26. c. verita.
ca. 68. intelligēdi. auto. 1. et. 2.
- Actus intelligēdi est causa effectiua actus volēdi 11

- qui sequit ipm: argumentū fran. maro. ibidē
ca. 27. e. verita. 80. intelligendi. auto. 1.
- 12 Act⁹ intelligendi terminat ad obiectū vt habet
esse in nobis: argumentū fran. maro: p. 5. de
gene. ad lram li. 4. ca. 7. verita. 4.
- 13 Actus sentiēdi non causat ab ipa specie sensibili
effectiue. quōd p. 5. de gene. ad lram li. 12. ver.
5. argumento. 2.
- 14 Actus idem volūtatīs pōt esse act⁹ vtendi et fru
endi. quia deus fruit seipso: creatura vero vt
tur. et tamen in volūtate eius est vnicus act⁹:
p. 5. de trini. li. 15. ca. 7. e. verita. 15.
- 15 Actus reflecti multiplicat in nobis in infinitū:
ibidem verita. 30.
- 16 Distinctio actus reflecti a recto quadruplici via
pōt declarari: ibidem circa mediū.
- 17 In speculo vniuersi ascēdēdo est pcedere in in
finitū: quōd p. 5. de trini. li. 15. verita. 30.
- 1 Accingere gladio tuo super femur tuū. p. 11. ad
uer. Judcos. ca. 4.
- 1 Actiua verba ab agendo dicunt: neutralia que
nec agunt aliquid nec patiunt: p. 1. de grāma.
ca. 21. infra verba. auto. 24.
- 2 Actiū verbū p passiuo inuitate ponit: p. 8. li.
2. ques. sup. lro. q. 154. a.
- 1 Actus motus est ptiū virt⁹ peccati ler. p. 5. in
li. 83. ques. q. 70. p. 6. de pecca. meriti et remiss.
li. 3. ca. 11. b. 1. Lox. 15. auto. 13.
- 1 Accusant boies semuicē: sed nemo iuste se excus
sat: p. 10. de tpe barbarico ca. 1. b. in fi.
- 2 Accusare debem⁹ peccata nostra: p. 9. in enā. Jo
an. trac. 12. c.
- 3 Accusare aliū de crimine non presumat quē cō
scientia ppiā accusat: ibidē. trac. 33. c.
- Accusatiū p dāno ponitur: p. 8. in li. loci. de
Deutro. li. 5. exponens. ca. 15.
- Accusator sui est qui reus dicit quē leges defens
dunt: p. 11. in. q. ve. et no. testa. q. 127. b.
- Accusator fratrū qui dicitur vide p. 9. in Apo
calip. 9. ca.
- Accusatorū duo sunt genera: p. 1. p academicos
li. 2. ca. 9.
- Accusat frustra qui a iudice laudat: p. 11. in. q.
ve. et no. testa. q. 127. b.
- Acutorū boiū est diiudicare atq; discernere: p.
11. p Petilia. donat. eptām. ca. 5. a.
- Ad. 1 Adam sine parentib⁹ de terra creat⁹ est: p. 6. d
ser ques. p paga. q. 1. a.
- 2 Adā qre fuit fact⁹ sol⁹: p. 7. li. 12. ca. 21. 22. b.
- 3 Adam cecus creatus non fuit: eo qd dicit aperti
sunt oculi amboz: p. 8. de nup. et concupis. ad
Dale. li. 1. ca. 5. Genesis. 3. auto. 3.
- 4 Adā factus est absq; pctō natura: cuius vero pec
cauit bō: natura peccauit: et facta est iam natu
ra peccatrix: viciū habēs pcti: nō ipa effecta vi
ciū v⁹ pcti: post pctiū ergo bō pctō: dicit⁹ est
non bō pcti: p. 11. p pela. hyponosticū li. 2. b.
- 5 Adam et Eua natura humani generis erāt qre
in illis vnus oēs eram⁹: ibidem.
- Adā a deo nō est factus mortalis: p. 10. de eccle
sias. dogma. ca. 33.
- 6 Per offensam pūaricatōis ade totus bō fm cor
pus et animā in dētrius cōmutatus est: ibidem
ca. 38. 1. Lox. 15. auto. 2.

- Adā cū natura nō viciosa s⁹ pura exordiu sum⁹
psit: eo q null⁹ parētis pcedente pctō est crea
tus: p. 6. de peccato meriti et remissio. li. 1. ca. 37.
- Adam non paruul⁹ fact⁹ est: sed perfecta mole
membrorū. ibidem.
- Adā deus semina fecit tanq; adintonū non ad
carnalē pcupiscētiā quia tūc corpora corrupti
bilia nō habebāt: sed vt et vir gliaz de semina
haberet: p. 4. de carectizan. rudibz ca. 18.
- Adā domiētē cur eua de latere ei⁹ forma⁹: p. 9.
in euan. Joan. trac. 9. d. 15. b. 120. a
- Adā fm qttuo: lras quattuor mundi partes fi
gnificat: ibidē trac. 9. e. 10. e.
- Sicut et adā eua formata est: ita et xpo cū in ara
crucis domiuit ecclia formata est: p. 2. de gene.
cōtra manicheos li. 2. ca. 24. b.
- Adā sicut sine pcupiscētiā: quia ex terra forma
tus est: sic chris sine tali cōcupiscētiā est creat⁹
ex semina: p. 8. p iulia. pela. li. 5. ca. 9. e.
- Adā est forma chris: p. 8. p iulia. pelagia. li. 1. ca.
2. n. li. 6. ca. 1. e. f. 12. b. p. 11. p maxim. arria. epi
scopū. li. 3. ca. 20. b.
- Propē Adā q lapsus est: et nos oēs misit in mor
tē: nullus est vn⁹ sine pctō: q oēs in se credētes
pducit ad vitā liberās eos a pctō: p. 10. d sym
bo. ad catheco. li. 1. ca. 1. in fi.
- Adam et eua cū libero arbitrio: et sine pctō crea
ti sunt: p. 10. de fide ad petrū dyaco. ca. 25.
- Adam et eua non necessitate sed volūtate pecca
uerunt: ibidem.
- Adam et eua nudi erant nō tamē inde cōfunde
bant: non quia nō videbāt: sed quia nihil vn
de confunderent in mēbris senserāt que vide
bant: p. 8. de nup. et concupiscen. ad Valeria.
li. 1. ca. 5. li. 2. ca. 5. a. 7.
- Adam et eua nuditas simplicitatez castitatemq;
aic significat: p. 2. de geneti p maniche. li. 2. ca.
13. c. Nuditas auto. 1.
- Adam gratia vestit⁹ non habebat in nudo cor
pore qd puderet: spoliatus gratia sensit quod
operire deberet: p. 8. p iulia. pela. li. 4. ca. 16. c.
d. Genesis. 3. auto. 4.
- Adā deū oculo corpali p essentiā in paradiso nō
vidit: p. 5. de tri. li. 2. ca. 9. b. verita. 10. ca. 10.
- Diuina enī sba nequit corporaliter videri: eodem
libro ca. 18. verita. 22. in fine.
- Adam in sopore ad gaudia celestia rapt⁹ fuit si
cut dicimus et de Joan. euāgelista in cena do
mini recōbente: p. 5. de gene. ad litterā li. 9. ca.
19. verita. 10.
- Adam vtrūq; habuit spiritū sanctū: vide p. 11. in
q. ve. et no. testa. q. 123.
- Adā habuit corp⁹ aiāle: nō tū ante paradysum s⁹
etiā in paradiso constitut⁹: et licet fm interiorē
boiem spiritualis peccare tamē potuit: p. 5. de
gene. ad lram li. 6. ca. 28. infra auto. 31.
- Adam et eua primi parentes facti sunt absq; li
bidinis malo: scriptura testatur: p. 11. p pela.
hyponens. li. 4. b.
- Oculi eoz ad intuentiū opa dñi apti erāt. Clau
fi erāt ignorantia mali: ibidē. infra auto. 38.
- Adā ante q peccauit in statu fuit innocentie cor
pus habēs nō quale nūc habem⁹ fragile atq;
mortalē: p. 3. in li. 21. senten. sen. 10.

- 29 Adā in paradiso poterat oīa que volebat: vīnes
bat sine vlla egestate. abus aderat ne esuriret:
potus ne sitiret: lignū vite ne illū senect⁹ dissol
ueret: p. 7. li. 14. ca. 26. a. b.
- 30 Adā necessitate fuit pater ⁊ socer eiusdē sic ⁊ eua
vxoꝝ a⁹ vtriq; serui filioꝝ fuit ⁊ socrus ⁊ ma
ter: ibidē li. 15. ca. 16. b.
- 31 Adā tale corpus habuit. quale et nos sine pctō.
non enī habebat legē in mēbꝝ suis repugnā
tem legi mentis sue: sed vñq; meruit post pua
ricationem: p. 11. in dialogo ad Orosiū. q. 19.
Supra auto. 25.
- 32 Adam interpretat homo qđ nomē cōmune esse
ferē masculo et femie in bebrica lingua: p. 7. li.
15. ca. 17. b.
- 33 Adā beator erat in paradiso in statu innocentie
q̄ aliquis iust⁹ in hac vita: sed quātū ad spem
futuri boni beator est q̄libet iust⁹ q̄ntūcūq;
tribulat⁹: p. 7. li. 11. ca. 12. verita. 14.
- 34 Adā nō tenuisset si nō peccasset. ⁊ hoc ex diuina
grā: ibidē li. 13. ca. 20. verita. 11.
- 35 Adā ante pctū opabat⁹ paradysum non indigētia
non necessitate. sed sola voluntate p agricultu
rā. et custodiebat per disciplinā non contra be
stias neq; contra aīalia aliqua paradysum custo
diebat sed sibi sēz solum ne amitteret peccādo
quem custodire poterat obediēdo: p. 11. in dia
lo. ad Orosiū. q. 31.
- 36 Adam ante peccatū non habuit necessitatē mor
riendi: p. 7. li. 13. ca. 20. 23.
- 37 Adam sciebat mortē non p experientia: sed per
sciētiā: p pūationē vite sciebat mortem: p. 11.
in dialo. ad Oro. q. 33.
- 38 Oculi Adam et Eue quō aperti sunt: ibidē. 4.
ques. 34. supra auto. 27.
- 39 Adā ⁊ Eua rādiū in paradiso fuerunt dohēc vens
tū esset ad tunicas pelliceas: p. 2. de gene. p̄ ma
nicbe. li. 2. ca. 21. b.
- 40 Adam miramur. q̄ per eua seductus est quem
nulla morientū exempla p̄cesserūt. nisi iussio
vna constrinxit: non aut nos nec innumerabi
les mores. nec infinita iussa compescūt: p. 10.
de singula. clerico. ca. 4. b.
- 41 Adā rebus noīa imposuit. ppter aliquā signifi
cationē p̄phetiā factū est: p. 2. de gene. p̄ ma
nicbe. li. 2. ca. 1. b. p. 5. d gene. ad lram li. 9. ca. 12.
Ibidem: vide in qua lingua.
- 42 Adā cui non sufficiebat peccasse: crimē amplia
uit culpando vxoꝝ. ⁊ culpā transferens in au
ctoꝝ: p. 10. de vā et fal. peniten. ca. 16. a.
- 43 Adam et eua in paradiso existentes vtrū p̄sciū fue
runt sui casus. ac ante peccatū beati: p. 5. d ge
ne. ad litterā. li. 11. ca. 18.
- 44 Adam peccare deus p̄sciuir: p. 8. in enchiri. ad
Lauren. ca. 104.
- 45 Adam quō non p̄generando peccauit: vide pte
8. de corrup. ⁊ gratia ca. 10.
- 46 Qualis in Adam grana fuerit: ibidē ca. 11.
- 47 Adā nō est seduc⁹ ea seductiōe q̄ mulier sedu
cta est. q̄ non credidit verū esse qđ p̄mittebat
vt mulier: sed q̄ veniale credidit pctū esse. nō
dū expert⁹ diuinā seueritatē: p. 7. li. 14. ca. 11.
vide ibi. ventatē vnā ⁊ q̄tuor conclu.
- 48 Adam plus peccauit q̄ Eua. quia sciens ⁊ p̄u
dens ibidem. Infra auto. 58.
- Adā sociali necessitate credendū est paruisse bla
dinjs vxoꝝ. vt Salamon mulierito ⁊ aaron
populo: ibidem. e.
- Adā sicut muliere suadente cōmēdit ⁊ sic sedu
ctus sic Salamon vt adoraret idola: p. 5. d ge
ne. ad lram li. 11. ca. 42. b. nota. 4.
- Adam post transgressionē. eua quare virā vo
cauerit ⁊ de significatiōe tunicarū pellicearū:
vide pte. 2. de Geneſi p̄ manicbe. li. 2. ca. 12. in
fra auto. 63.
- Adam victus est in delinjs. Job vicit in penis:
consistit ille oblectamentis: nō cessit iste tormē
tis: p. 10. de panētia ca. 12.
- Adā ⁊ eua post transgressionē pudenda perises
matibz operuerūt quare? vide p. 8. p̄ dnas epi
stolas pela. ad Bonifa. li. 1. ca. 16. p̄ iulia. pela.
li. 4. ca. 12. b. Gene. 3. auto. 5.
- Adam ⁊ eua pudētes fecit neq̄tia. q̄s impuden
tes insulcia faciebat: p. 8. p̄ iulia. pel. li. 5. c. 2. a.
- Adam ⁊ eua mor vt p̄ceptū trāsgressi sunt in
terius gratia eos deseruit: pte. 5. de gene. ad lit
teram li. 2. ca. 31. in fine.
- Adam in peius. ppter iniquitatē suā mutat⁹ est:
p. 11. de vera in necen. ca. 225.
- Adam rationabiliter dicit imitator diabolī quē
suasorem habuit peccati: p. 6. de pecca. meritis
⁊ remiss. li. 1. ca. 13. b.
- Adam plus peccauit. quia omni bono abunda
uit in hoc enī quisq; pctō: sit culpabilior. quo
est deo acceptior: p. 10. de vera ⁊ fal. penitē. ca.
14. b. Supra auto. 48.
- Adā ⁊ eua de ligno vite cōmēderūt ⁊ sic inobes
diētes facti sunt: p. 6. d pecca. meritis ⁊ remiss.
li. 2. ca. 21. 22. p. 10. de salutaribz docu. ca. 14.
- Adam nec pugnavit. nec certamen euz diabolo
suscepit. sed ad vnā suggestionē premium im
mortalitatis amisit: victus est qui non pugna
uit: succubuit voluntati nō necessitati: p. 10. de
arbo. scientie boni ⁊ mali. d.
- Adā dei p̄ceptū neglexit ⁊ mortē icidit. ibidē.
- Si adam felicitatē que erat in paradiso seruasset:
boies in terra non laborassent: quō? p. 5. de ge
ne. ad lram li. 11. ca. 38.
- Tunicas pelliceas deus fecit Ade ⁊ Eue non si
ne significatiōis grā ibidē ⁊ supra auto. 51.
- Adam ⁊ eua nō coierūt in paradiso: p. 5. de gene.
ad lram li. 9. verita. 1. circa mediū ca. 4. 8.
- Adam ⁊ Eua si in statu innocentie pmanissent
sine vllō labore ⁊ dolore pariendi fetus ex eoꝝ
rum semine p̄cessisset. cui⁹ oppositū habem⁹:
ibidem ca. 3. 6.
- Adā quō imaginē dei pctō deformat⁹: p. 8. li.
2. retrac. ca. 24. c. verita. 6.
- Adam factus est malus nō per admixtionē ma
li. sed per defectionē boni: pte. 8. p̄ iulia. pela.
li. 5. ca. 10. c.
- Adā sicut excōdicat⁹. fuit de paradiso expulsus. sic
in ecclia solēt a sacramētis altaris visibilibus
boies disciplina ecclastica remoueri: pte. 5. de
gene. ad lram li. 11. ca. 4.
- Adam turpes pannos suscepit: p. 11. con. Jude
ca. ca. 2.
- Adam. deus prius interrogauit q̄ Eua dicens

- Adā ubi es? volens sibi ostendere status sui miseriam ubi et significavit mortem aie: p. 7. de gene. ad lřaz li. 8. ca. 18. li. 9. ca. 2. li. 11. ca. 33. 34. p. 7. li. 13. ca. 15. a. Gene. 3. au. 7. de 9. 44.
- 71 Ade et Eue abscondio in paradiso a facie dñi ad vesperam deambulanti: p. 2. de Gene. p. Adā niche. li. 2. ca. 16. infra ade. auto. 8.
- 72 Cur Adam et Eua peccando nos illi pēti peccata ignorantiam et scđ difficultatem patimur: et quando hec duo pēna peccata sunt: p. 2. de li. arbi. li. 3. ca. 19.
- 73 Adam oēs hoies lesit. nec aliquis sine grā ebrii saluari pōt: p. 10. de Ecclesiā. dogma. ca. 22. 38. 39. Ade auto. 10.
- 74 Per Adā oīs būana natura viciata est atq; peccato obnoxia. quare mortalis. p. 10. de trini. et vni. de ca. 2. b. 1. Coz. 15. auto. 2.
- 75 Adam sicut delicto suo viciavit posteritatem suam: sic deus homo iustitia sua salvauit hereditatem suā: p. 11. in ques. Hilarij ques. 2. f.
- 76 Ab Adam in posteros transmissa est non imitatione. sed ppgatione: a q̄ sola grāta liberat redemptio: p. 8. p. Julia. pela. li. 6. ca. 12. Supra auto. 73. infra auto. 78.
- 77 Per Adam mortem non crimina ad nos transisse. dicit pelagiani: p. 8. cō. duas Eplās Pela. ad Bonifa. li. 4. ca. 1. 2. 4. f.
- 78 Sicut sine Adam null⁹ ad mortem ita sine xpō nullus ad viā: p. 8. de nup. et concup. ad Vale. li. 2. ca. 27. c. Supra auto. 73. 76.
- 79 Adam mortalis erat conditione corporis aialie: immortalis autē beneficio pditionis: p. 5. de Scđ. ad lřam li. 6. ca. 25.
- 80 Vtrum corpus Ade fuisse in paradiso immutatum et animal in spiritale si non peccasset: ibidem. ca. 23.
- 81 Adam et Eua post peccatū morte dānati sunt: p. 8. p. secund⁹ gauden. Eplām li. 2. ca. 2. b.
- 82 In Adā nos oēs perisse pfitemur: p. 11. ad arti. sibi sal. impo. art. 4.
- 83 Adam mortuus est licet natus nō fuerit: p. 4. p. faustū li. 28. ca. 2.
- 84 Adam mortem mūdo attulit. Chriſtus autē viā: Adam abstulit nobis paradisum. Chriſt⁹ donauit nobis regnū celozū et corpus suū p nobis peccatoribus tradidit: p. 8. de presen. dei ad Darda. ca. 14. p. 10. de saluta. docu. ca. 15. Supra auto. 6. 73.
- 85 Adam primi et secundi compatio: p. 11. de vā in nocen. ca. 299. 328. in Dialogo ad Oro. q. 45. Ade auto. 1. 1. Coz. 15. auto. 9.
- 86 Adam si non peccasset. non eos genuisset membris potentia: sed membris obedientia: p. 8. de nup. et concup. ad Vale. li. 2. ca. 7.
- 87 Quomō Adam dixerit et cecidit mibi semen: et quō intelligitur semen illorū maledictū ab unis q̄: ibidem ca. 8.
- 88 Adam si non peccasset qualis concubitus fuisset: p. 8. p. Julia. pela. li. 4. ca. 11.
- 89 Adam si non peccasset mortuus nō fuisset: p. 5. de Gene. ad literā li. 6. ca. 22. 25. p. 11. con. Pela. bippono. li. 1. c. de heresibz ad quod. 88. b.
- 90 Adam si non peccasset non erat expoliand⁹ corpore: sed superuētiend⁹ immortalitate: p. 6. de pecca. meri. et remiss. li. 1. ca. 2.
- Adam et si diu vixisset in statu innocentie: anie mali senectutis granatus non fuisset: ca. 3.
- Adam sequi est in carnalibus concupiscentijs et desiderijs morte ppetua nos occidi: p. 10. de saluta. docu. ca. 15.
- De compatiōe Job et Adam infra patiēcia: ante. 19. Job: auto. 6.
- Adamas pibetur non vinci ferro. igne vel alia re nisi birci sanguine: et positus in tra magnetem non pmutat ferrū attrahi a magnetē: p. 7. li. 21. ca. 4. c.
- ¶ Ade et Chriſti compatio tangitur: pte. 10. de saluta. docu. ca. 15. in fi. Supra adā: auto. 78. et. 85.
- Ade costa sine doloris sensu ab eius cōpage detrabebatur: p. 5. de Gene. ad lřaz li. 9. veri. 7. nota. 2. ca. 15.
- Ade et Eue abus in padiso qualis fuerit: vide p. 8. p. Julia. pela. li. 4. ca. 14. c.
- Ade lignum ventū pibuit de⁹ vt ostēderet naturā anime rationalis non in sua potestate. sed deo subditā esse debere: p. 4. de natura boni ad uer. maniche. ca. 35.
- Ade peccatū Celest⁹ ipm solū lesisse. nō gen⁹ humanū voluit: p. 8. cō. Pela. et Celest. de peccato ori. li. 2. ca. 2. 4.
- Ade et Eue transitus quo a deo se auerterūt nec stultus nec sapiens fuit: quō? p. 2. de li. arbi. li. 3. ca. 24. c.
- Ade mors deo non est ascribenda. q̄ cū añ transgressionem ne in mortem inderet monuit: p. 10. de arbo. scien. boni et mali. d.
- Ade abscondio p Lazari sepultura fecatur: p. 3. in li. 83. q. ques. 65. a. supra Adam: auto. 71. Abscondere: auto. 1.
- Ade peccatum impossibile cuiq; videri non debet: pte. 5. de Gene. ad literam li. 6. ca. 28. circā finem.
- Quomodo hoc quod Adā perdidit per peccatū in nobis renouabit per grā: ibidem ca. 27. Adam: auto. 73.
- Ade peccatū in posteros transfusum est nō mortis imitatione. sed seminis conceptione: p. 8. in Encbiri. ad Lauren. ca. 26. p. 11. cō. Pela. bippono. li. 2. a. d. Errorem Pelagiani vide Adā auto. 77.
- ¶ Qui adberet dño p cōsensionem voluntatis. vnus spūs est: pte. 11. con. Maximi. arria. epis. sco. li. 2. ca. 10.
- Adberere deo: causa est beatitudinis: sed nō adberere deo causa est miserie: cui ergo queritur: quare illi beati sunt recte respondet: quia adberent deo. cū queritur quare illi sunt miserie: recte dicitur: quia non adberent deo. Laus ergo magna est adberere deo: p. 7. in 12. ca. 1. p. 10.
- Non adberere deo magnum viciū est: sicut adberere deo laus magna: ibidem.
- Adberere deo nisi dilectione amore et charitate non valemus: p. 2. de moribus ecclie catholice li. 1. ca. 14.
- Adberere deo facit angelum beatū. et eius beatitudinis causa est: vicium malozū angelozū non adberere deo: p. 7. li. 12. ca. 1. d. infra Ans a iij

Admiratio

- gelicanto. 70.
- 6 Adberē deo sic ut ei vinat. inde sapiat illo gande
at. totocq; bono sine morte. sine errore sine mos
lestia perfruat. quis digne quantū valeat et co
gitare poterit. ibidem ppe si. vide ibi duas ve
ri. et documenta.
- 1 Adipem omnem bonum et omniū et capararū non
edere. quid sit in lege. p. 8. an li. quē. super Le
ui. q. 21.
- 1 Adipem quid est? vide pte. 7. li. 1. ca. 4. in glo. e.
- 1 Adiutor hominū deus. in lege esse fecit. p. 8.
in li. quē. sup. Deutro. q. 1. 30.
- 2 Sine adiutorio dei homo in sanctitate proficere
non pōt. nec a peccatis resurgere. pte. 6. de spū
et littera ad Marcell. ca. 2. b. 3. a. 5. a. 7. a. 9. ar
ca si. grana auto. 27. et. 71. 74.
- 3 Adiutorū aliud est sine quo aliquid non fit. ali
ud quo aliquid fit. sine alimēto nō possumus
vivere. pte. 8. de corp. et gēa. ca. 12. a.
- 4 Administrat de⁹ res et naturas varijs mōis. p.
7. li. 7. ca. 23. p. totū.
- 1 ¶ Admiratio de rebo insperatis nasci solet. p. 2.
de Gene. 3. Daniche. li. 1. ca. 8.
- 2 Admiratio insolitoꝝ inquisitionē parit. p. 5. de
Gene. ad hram. li. 12. ven. 7.
- 3 Admiratio maior est considerantē et sane vbes
rior oipotentis artificis in minimis q̄ in ma
gnis. ibidem. li. 3. ca. 14.
- 4 Admiratiōē dei p autoritates multas enūerat.
p. faul. li. 22. ca. 14.
- 5 Admiratiōē subtrahit paulatim assiduitas et
penēdi ut patet de Calce et Adamante. p. 7. li.
21. ca. 4. e.
- Ado Adolescētia sine obedientia est in tertio gradu abu
sionū. p. 10. de. 12. abusio. gradib.
- 2 Adolescentibz studiosis ita viuendū est ut absti
neat se a veneris rebo ab immodesto corpore
cultu et ornatu ab inanibz negotijs ludoz et.
p. 1. de ordine li. 2. ca. 8. a.
- 1 Adoptiōis vinculū etiā apud antiquos vigus
it. p. 4. p. faul. li. 3. ca. 3.
- 2 Adoptat quis in filiū dei participatiōe filij dei
et participatiōe sapientie in deo sapiens efficit.
ita participatio spūscī. sanct⁹ et spūalis efficit
tur. p. 10. de incar. verbi. li. 2. f.
- 3 Adoptiuus fili⁹ nō carne. sed charitate ab aliq
genitus dicit. p. 5. de consen. euangelistarū li.
2. ca. 3. b.
- 1 Adam verbum Hebreū est. et interpretat dñs
sicut interpretatur verum. et sicut latia. seruis
tus. pte. 4. con. faustum li. 15. ca. 9. infra amē.
auto. 2.
- 1 ¶ Adoratio latia soli deo est attribenda. p. 4. cō.
faustum li. 20. ca. 21. latia. auto. pma.
- 2 Adorandus vbi et quō sit deus. p. 9. in enū. Jo
an. trac. 15. f.
- 3 Adorant Danichei que nō sunt adoranda. pte
4. con. faul. li. 20. ca. 9.
- 4 Adorant Ebriam scōs et imagines non eodem
modo sicut pagani idola. p. 7. li. 22. ca. 10. a. b.
- 1 Adorare solē et stellas an gentibz pmissam esse
videat. p. 8. in li. quē. sup. Deutro. q. 6.
- 2 Adorare filiū in veritate quid sit. p. 8. con. fmo
nem Arria. ca. 30.

Aldoratio

- Adorare debem⁹ solū deū. non terrā. non vlla. 3
oio creaturā. q̄ oia ipse condidit. p. 10. d. recti
tu. catbo. cōuersa. e.
- Adorari cur se non pmisit angel⁹ a Joanne. ast 4
Paulus a Licione. p. 4. cō. faustum li. 20. ca.
21. p. 9. in enū. Jos. trac. 15. a. infra Angeli.
auto. 68.
- ¶ Adueria est ois homo nascēdo. et incolā vinē 1
do. qm̄ cōpellit migrare monēdo. p. 8. li. 3. q.
sup. Leui. q. 91. Incola. auto. 1.
- Aduentū dñi multa signa et pfiguratiōes pces 1
serunt. p. 5. de m. li. 4. ca. 7.
- Ante aduentū saluatoris boies p fidē etiā salui 2
facti sunt. p. 6. de sex. quē. p. 3. pagā. q. 2.
- Ante aduentū christi p̄bete spū ventans affla 3
ti exiterunt. p. 8. con. adueria. legis et p̄bete. li.
2. ca. 3.
- Aduent⁹ ch̄i in carnē. charitas ipse causa fuit. 1
4. de Mathensan. rudi. ca. 4.
- Aduent⁹ Ebri et codicibz Judeo. p̄bat. p. 9. 2
in enū. Joan. trac. 35. e.
- Aduentus Ebrii fm̄ pelagiū nihil p̄fuit. vi 3
de errorem ipius. pte. 11. con. p̄ela hypponē.
li. 3. b. c.
- Aduentus Ebrii ad iudiciū terrebz malos 4
et lenificabit bonos. p. 9. in Eplam Joan. trac.
4. a. in medio. trac. 9. a. in medio. b. vide infra
iudiciū. 24.
- Aduerbiū diffinitio et accidētia ipi⁹ et q̄ aduer 1
bia a noibus tracta. ser. modis terminat. p. 1. d.
grāma. de aduer. ca. 24.
- Aduerbia quomō sunt cōmunia. cū alijs parti 2
bus oīonibz. ibidem.
- Aduerbiū in scriptura p noie positū est. et ecō 3
tra. p. 8. in li. locu. de Deutro. li. 5. expo. ca. 12.
De Iudiciū ca. 2. 16.
- Aduerbiū idō dicit q̄ adberet vbo nec pōt ver 4
bi vis significanti⁹ senare nisi iungat aduerbi
um. p. 1. de grāma. de aduer. ca. 23.
- ¶ Adueria paciēter a malis ferre debem⁹. quia 1
ista temptatiō nra est examinatiō. p. 10. de tpe
Barba. ca. 3. a. 6. Tribulatiōe. auto. pma.
- Adueria equanimiter sunt tolerāda exēplo ch̄i 2
sti. p. 10. de rectu. catbo. pueria. v.
- Aduersarios plures habemus. vnus diabol⁹. 3
alter sermo dei. p. 3. de fmo dñi in monte li. 1.
h. p. 10. de decem cordis ca. 3. a. Diabolus. 20.
infra. auto. 7.
- Aduersariū non habens plena p̄celetat. p. 6. d. 4
natura et gēa p. p̄le. ca. 62. b.
- Aduersari⁹ n̄r quō fmo dei dicit. p. 10. de decz 5
Eboz. ca. 3. Supra. auto. 7.
- Aduersari⁹ noster lex diuina dicit. q̄ noster car 6
nalibz oio p̄dicit voluptatibz. p. 10. de cōtem
ptu mundi ca. 8.
- Aduersari⁹ bois diabol⁹ est. p. 11. in quē. ve. et 7
no. testa. q. 70. diabol⁹. 20.
- Aduersitates quas fideles pie perferūt. pferant 8
vel ad emendāda peccata. vel ad errecendā p.
bandamq; iusticiā. vel ad demonstrandā vite
buius miserā. p. 5. de trini. li. 13. ca. 16. a. Tri
bula. an. 7.
- Aduersitates molestieq; tpales. p̄sunt. vel ad sa 9
nandum timorē superbie. vel ad probandam

- erercendamq; patientia: pte. 10. de ordo deo
ad pbam ca. 14. a. Tribulationes. auto. 11. 15.
- Adul** Adulatio fallax sicut plerūq; crudelis est sic ius
1 ista correptione semp misericors: p. 6. cō. lras pē
nla. li. 2. ca. 67.
- 2 Adulantiū lingue alligāt alas in peccatis: p. 11.
de vera innocen. ca. 137.
- 3 Adulans lenitudo significatur oleo et vncio:
ne in scriptura. pte. 6. con. Cresto. grammia. li.
2. ca. 24.
- 4 Adulatores oleum vendunt: qui siue falsa siue
ignota landādo animas in errore nutiūt. 7 eis
vana gaudia tanq; fatuus conalāda aliqūa de
his mercedem. siue ciborū. siue pecunie. siue
honorū. siue alicuius cōmodi spalis accipiūt.
non intelligentes qd dictū est: qui vos felices
dicūt in errore vos nutiūt: p. 3. in li. 83. ques.
q. 59. d.
- 5 Adulatores laudem suam tanq; oleum vendi
tant stultis hominib;: p. 6. de grā noui testa. ad
Honora. ca. 31.
- 1 ¶ Adulter qd sit vel adultera: vide p. 5. de bono
conuga. ca. 5. b.
- 2 Adultera dimissa vel a viro reuocetur. vel con
iugum vterq; pūneat. alioquin quattuor erūt
adulteri: pte. 8. de adulter. coniugis ad Pollē.
li. 2. ca. 9.
- 3 Adultera quō liberauit Ebis: vide p. 9. in eūā.
Joan. trac. 33. b. c.
- 4 Adultera non sunt excusanda. causa. pcedo
rum filiorū sicut nec inconnētie grā: p. 8. de
adulter. coniugis ad Pollē. li. 2. ca. 11.
- 5 Per adulterū vel fornicationis morē non solui
tur coniugij vinculum sed obitu corporali: ibi
dem ca. 4.
- 6 Adulter. p mortuo viro: ab vxore reputari non
debet: ibidē ca. 4. 5.
- 7 Adulterium non est mors corporis sed anime:
ibidem.
- 8 Adulterio purgato per penitentiam pōt fieri re
conquatio cōiugij ppter grā noui testa. ibi
dem ca. 6. 7. 9.
- 9 Adulteris cōiugib; idarco marit placari debēt.
vt de ppijs peccans a deo indulgentiā conse
quatur. ibi. ca. 14.
- 10 Minus malum est viuēte dimissa adulterari qm
eam interficere: vt qd nunc non licet. tunc licet
ari. ibidem ca. 15.
- 11 Adultera interficere. aliqui dicunt 7 male: meli
us esse qm viuente ea cum alia adulterari: ibidē
ca. 16.
- 12 Gratia et medicina illis negat qui cū adulteris
viuūt: ibidem ca. 17.
- 13 Adulterium maius est vxore non fornicante di
missa alterā querere qm fornicāte dimissa alter
rā ducere: p. 8. de adulterio pū. ad Pollē.
li. 1. ca. 9. li. 2. ca. 2.
- 14 Adulteriū oībo gentib; 7 populis malū est: p. 2.
de li. ar. li. 1. ca. 3. a. b.
- 15 Adulteriū feminay nō pūnebant a Romanis
pena mortis: sed stuprū virginū pena defossio
nis: p. 7. li. 3. ca. 5. b.
- 16 Adulterium bone spci quis fidelium nullū seu
quū crimē existimet: p. 6. de fide 7 ope. ca. 7. b.

- Adulteroy. filij boni. nulla defensio est: sic mali 17
filij coniugator nullū crimen est nuptiarū: p. 5.
de bono. cōiugali ca. 16.
- Adulterū virū facit. mulier ab eo discedens. ipso 18
non cōsentiente 7 cōuerso: p. 8. de adulteri. con
iugis ad Pollē. li. 1. ca. 4.
- Aduocat⁹ peccantiū. apud patrē cbis est: p. 9. in
eplām Joan. trac. 1. c.
- Aduocat⁹ nō solū spūsanct⁹ sed et fili⁹ dicitur: 2
p. 8. 5 sermo. Arria. ca. 19. 20.
- Aduocati officiū est vt fm iuris ordinē suscepti 3
sui causam peroret: p. 11. in ques. ve. 7 no. testa.
q. 120. n.
- Aduocatoz ars iuste exhibita licita est: pte. 4. de 4
doc. xpiana. li. 2. ver. 10. in. 4. docu.
- Per aduocatos in foro litigare non est adeo lau
5 dabile sicut vnitate causa pacifice in capacio
ribus locis agere: pte. 6. con. Cresto. grammia. li.
4. ca. 3.
- ¶ Aer aq̄s et terra supior et amplior etēplis des 1 Aer
monstrat: p. 5. de Gene. ad lram li. 2. ca. 2.
- Aer aliqū celi noie in scriptura accipit: p. 4. de 2
agone cbiano ca. 3. p. 5. de Gene. ad lras li. 2.
ca. 4. li. 3. ca. 1.
- Aer est spirit⁹ sensibilis. quē nos attrahēdo sen 3
tim⁹: ipse nihil sentiens. cūctis tamē sub celo vi
uentib; spiramen exhibēs: p. 10. de cognitione
vere vite ca. 4. b.
- Aer ex quo noie aquarum tenet. q̄re nihil de eo 4
dictū est qm vel quō sit fact⁹: p. 3. de gene. ad li
terā impsect⁹ ca. 14. b.
- Aer sicut ex p̄senti lumine nō est lucidus factus 5
sed fit. sic homo p̄sente deo illuminat absce
lute autē tenebat: p. 11. de vā innocētia ca. 285.
Illuminat: auto. 7.
- Aeris naturale opus est et propriū officij. aq̄s 6
retinere in nubibus: p. 10. de mira. sacre scrip.
li. 2. ca. 1. b.
- Aeris naturā trāscendit ignis. hoc etēplo Aus 7
gus. demōstrat: p. 5. de gene. ad lras li. 2. ca. 3.
- Aer seruct⁹ in balneis vrit. cui⁹ eniaz impuls 8
sus vento flāte sentit: p. 7. li. 21. ca. 10. a.
- ¶ Affectio 7 affectional⁹ q̄litas quō differat. vis 1 Aff.
de p. 8. 5 Julia. pela. li. 6. ca. 7. a.
- Affectiōes animi aliq; etiā ali; scētes moderari 2
tū sic supbiunt vt sint in eis maiores timores
quo minores dolores: p. 7. li. 14. ca. 9. g.
- Affectiōib; prauis et turbulēis resistim⁹ veri 3
tate et virtute: ibidē li. 9. ca. 3. c.
- Affectiōes aie q̄tuor 7 q̄ sint: vide pte. 9. in eūā. 4
Joan. trac. 60. a. b. infra: auto. 13.
- Affectū būanū semp vincere debem⁹ diuio p̄ce 5
pto: p. 8. 5 aduersa: le. et p̄be. li. 1. ca. 20. c.
- Affect⁹ būanū sine quibus hic non viuūt pedes 6
non lon dicunt: p. 9. in eūā. Joan. trac. 56. b.
57. a. Pedes: auto. 6.
- Affect⁹ et amores peruersi. sunt q̄si aque quib⁹ 7
mergit aia: p. 4. li. 13. p̄fel. ca. 7. infra aq̄: au. 14.
- Affectiōes vl passiōes siue p̄turbationes ani sc; 8
cupiditate timorē lenitiā 7 tristitiā apls carni
attribuit: p. 7. li. 14. ca. 3. b. vide ibi vniā vitatē.
- Affectiōes bonas vel malas. volūtas causat bo 9
na vel mala: ibidē li. 14. ca. 6.
- Affectiōes de amore boni. p̄cedētes 7 de charita: 10

- te dici possunt virtutes et non vicia vt quida
putat: ibidē li. 14. ca. 9. a. b. c.
- 11 Sine affectionibz mentē perturbantibz et cōtra ra
tionem accidentibz vivere non est huius vite:
quia non est nisi excellenter iustorum et sancto
rum: ibidē. c. verita. 7.
- 12 Affectus malus punit cui etiā effectus nō suc
cedit vt patet in edificatō turrim Babilōis:
p. 7. li. 16. ca. 4. d.
- 13 Affect⁹ animi quattuor sunt: p. 10. de spū et aia.
ca. 4. a. supra. auto. 4.
- 14 Affect⁹ Augustini mutat⁹ est ad dñm dñ libru
Ciceronis qui hortensius vocabat⁹ legit: p. 4.
li. 3. confessio. ca. 4. a.
- 15 Affectiones vt dolor gaudiū et vere fuerunt in
cōsio assumpte tamē potestate nō necessitate su
cūt sunt in nobis: p. 7. li. 14. ca. 9. d.
- 16 Affectiones has licet habeam⁹ humane condi
tionis infirmitate. nihilomin⁹ si sumus absq
ipsis non recte vivim⁹: ibidē.
- 17 Affectione nulla inclinā hūanitatē pot⁹ amitt
tunt q̄ verā assequant⁹ tranquillitatē: ibi. g.
- 18 Affectiones non erant in patria. amor in et gaudi
um erit in beatitudine: non aut passio amoris
et tristitie: ibidē. d. e. f. g.
- 19 Affectus est dulcis animi ad deū inclinatio: pte
10. de spū et aia. ca. 50.
- 20 Afficitur et mutabile est. omne qd aliquid patit⁹
et sic ostendūt deus non affici: p. 7. li. 12. ca. 17.
d. verita. 23.
- Affirmatiue ab inferiori pceditur ad superi⁹ et
non conuerso. quōd p. 7. de tri. li. 13. verita.
17. in fi.
- 1 Afflictioes alique sunt visibiles que obesse et p
desse possunt. alique vero inuisibiles que non
nisi nocere et prodesse non possunt. et sic de⁹ nō
affligit quē pro peccō alteri⁹: p. 8. li. 6. ques. sup
Josue. q. 8. circa finem.
- 2 Affligi. cur pmutant⁹ bonia dō magis q̄ mali:
p. 7. li. 1. ca. 8. p. totū.
- Ag.** Agapes: p. 4. con. faustū li. 20. ca. 20.
- Ag⁹ quō dicatur puerū tam grandē sub arbor
re proiectisse tanq̄ infans esset: p. 8. li. 1. ques. su
per Gene. q. 54.
- 1 Agendum nihil aliud nobis est in nocte huius
seculi coliginosa. nisi diabolū effugare et chris
tum introducere: pte. 10. de saluta. documen.
ca. 59.
- 2 Agens primū non opatur per motū immediate
sicut agens secundaria: p. 7. de Gene. ad lue
teram li. 1. ca. 18. verita. 11.
- 1 Ager ecclesie celesti gratie et spiritali pluuie pres
parand⁹ est: quia imber diuin⁹ in proximo est:
p. 10. de quarta fena ca. 1. a.
- 2 Ager dominic⁹ quomō colī debeat: ibidē: vi
de pulchra.
- 3 Ager publicus quis sit: et quis sit ager pauper⁹:
vide p. 7. li. 2. ca. 21. d. in glo.
- 4 Ager in scripturis figurate mundus vocari so
let: p. 2. de Gene. con. Daniche. li. 2. ca. 3. b.
- 1 Agere proprios motus deus pmutat. res condi
tas eas administrando: p. 7. li. 7. ca. 30. a.
- 2 Agit deus multa per angelos. sed non nisi ex se
ipso beaificat angelos: ibidē.
- In agilibus que dicuntur humana prope. eq̄
lem habent certitudinem aliqua visa et aliqua
credita: p. 7. de tri. li. 13. ca. 3. b. verita. 6.
- Aggeus propheta de Christo et ecclesia apertioni
breuitate. p. 7. li. 18. ca. 37. a. Agrico
la: auto. 2.
- Agnam. femina visitata locutiōe vocat⁹: p. 8. in
li. ques. sup. Leui. q. 3.
- Agni occisi significatio ponit⁹: p. 9. in Apocalip.
Homelia. 4. b.
- Agnoscere deū incorporeū et incorruptibilē. Au
gustinus cepit. imaginibz corporis rectis: p.
4. li. 7. confess. ca. 1. a.
- Agnoscere quare chris noluit matrē in nuptiis:
quia ei dixit qd mihi et tibi mulier: p. 9. i. Eua.
Joan. trac. 8. b.
- Per agnitionē nominis Christi non solum vi
uere discimus: sed etiam adiuuamur gratia qua
bene viuimus: pte. 6. de natura et grā con. po
la. ca. 40.
- Agnum in lacte matris non coques quomodo
intelligatur. vide pte. 8. in li. ques. super Eze.
q. 90.
- Agnum offerri in peccatū qd sit: p. 8. li. 4. ques.
sup. Numeros. q. 12.
- Agnus singulariter solus dicit⁹ Ebris: et de eius
sanguinis potentia: pte. 9. in euan. Joan. trac.
ca. 7. b. c.
- Agricola. fm quid dicit⁹ Ebris: p. 9. in eua. Jo.
an. trac. 80. a.
- Agricola et miles fuit agge⁹: p. 7. li. 3. ca. 10. in
glosa. post. b. Supra aggeus.
- Agricolarū officiu est dignissimū: quia in statu
bois dignissimo institutū: p. 7. de Gene. ad lue
terā li. 8. ca. 9. nota. 1.
- Agricole opus quod sit: ibidē li. 9. ca. 15. a. b.
- Agriculturā inuenit Stercor. et vt fimo. amma
lium agri fecundarent docuit. qd ab ei⁹ noie
sterc⁹ dictū est: p. 7. li. 18. ca. 15. b. c.
- Item alius quidam Homogirus nomine pri
mus ad aratrum boues iunxit. qui vt de⁹ tem
plo et sacrificijs honorat⁹ est: ibi. ca. 6. b.
- Altorb an mentitus sit qd occidit Eglon: p. 8. Ai.
in li. ques. sup. Iudici. q. 20.
- Alba lana sicut nix cur dicat⁹: p. 9. in Apocali.
Homo. 1. b.
- Alba ciuitas destruit⁹: et quid est: vide p. 7. li. 3.
ca. 11. 14. in glo.
- Alba ciuitas cōdita est tpe Salomonis apud la
tinos: ex qua dancaps nō latinos. sed albanos
rū reges appellati sunt: ibidē li. 18. ca. 20. c.
- Alas hie dicit⁹ de⁹ eo qd more anis electos suos
tanq̄ pullos sub se colligit. et fouet: p. 10. de es
sen. diuinitatis. g.
- Eum alas scriptura deo attribuit ptectionē ei⁹:
cū aut manus opationē intelligit: p. 6. in com
monito. ad fortunatū. g.
- Ale quibus euoles ad deum. transfuebaris ad
sanctos. inferaris inter angelos: sunt dilectio
dei et proximi: pte. 5. de consen. euan. li. 4. ca.
10. b. pte. 10. de Vitatione infirmorum li. 1.
ca. 4. a.
- Ale animaliz quorū sunt et que significat: vide
p. 9. in Apocalip. Homo. 3. d.

Alleluia

Amando

- 1 Alexander magn⁹ eplaz scripsit ad Olimpiadē matrem suā in qua tpa regnoz describunt: p. 7. li. 12. ca. 10. b.
  - 2 Alexander magn⁹ pene totū mūdū habuit: p. 1. vi et armis: p. 1. m. terrore: ibidē li. 18. ca. 42. a.
  - 3 Alexander subiugavit Iudeos itaq; de Babilonia liberatos sine vastatione: ibidē. 45. b.
  - 4 De eodē Alexandro: vide libro. 3. ca. 4. in glo.
  - 5 Alexander pario fuit filius Pnam: ibidē ca. 3. in Glosa.
  - Alia est vna psona in trinitate ab alia nō aliud: p. 7. li. 11. ca. 10. a. aliud auto. 12.
  - Alienatio mentis quid sit: vide p. 10. d. spiritus et anima ca. 52. a.
  - Alienigena quis sit quem lex vetat accedere tabernaculū dum erigitur aut lenatur: p. 8. in li. ques. sup. nūeros. q. 3.
  - 1 Alimenta sunt corporis medicamēta quibz corp⁹ glorificatū nō indigebit: p. 7. li. 20. ca. 21. a.
  - 2 Alimenta qualiter sumenda sint: p. 4. li. 10. confess. ca. 31.
  - 3 Alimonia primorū parentū qualis fuerit in paradoso: p. 8. 5 Julia. p. 1. li. 4. ca. 14. c.
  - 1 Alipiu a circēsiū Augustin⁹ puerus infans: p. 4. li. 6. confess. ca. 7.
  - 2 Alipius de furto suspect⁹ licet male: ibi. ca. 9.
  - 3 Alipij honestatē ac pbitatē declarabit: ca. 10.
  - 1 Aliquid ex aliq; fieri quadrupliciter ptingit aut scilicet: aut quiddam: aut successiue: aut cōuersiue: p. 5. de tri. li. 5. verita. 8.
  - 2 Aliquid fit ex aliquo dupliciter: aut p. partiales transmutationē: aut per totalē conuersionē: p. 5. de gene. ad lram li. 10. verita. 7. in fi. p. 10. d. mirabi. sacre scrip. li. 1. verita. 15.
  - 3 Ad aliquid qm dicit: et quō diffinit: p. 1. in cathed. go. Ansto. ca. 11. a. b.
  - 4 Aliquis pōt sine ppa volūtate dominiū habere rex tpaliū. quō: p. 5. de tri. li. 14. ca. 14. d.
  - 5 Nullus pōt sine ppa voluntate aliquis rē possidere: paruulus ideo non possidet talia bona tpalia q; mens est in eo sopita: ibidē.
  - 1 Aliud est sermo multus aliud diurnus affect⁹: p. 10. de orando deo ad pbam ca. 10.
  - 2 Alius et aliud quō accipienda sunt cū de trinitate agit: p. 9. in euan. Joan. trac. 36. g. 37. c. 45. b. 53. a. 71. a. 78. b. supra alia auto. 1.
  - 1 Allegoria est tropus vbi aliud ex alio intelligit: p. 5. de tri. li. 15. ca. 9. verita. 17.
  - 2 Allegoricus sensus sacre scripture dicit q; diuina scripturā puerit ad spūalia mystera penetrāda. p. 5. de gene. ad lram li. 1. verita. 1.
  - 1 Alleluia p aliquos dies ab ecclesia decantat: p. 5. ad inquisitiones ianna. li. 2. ca. 17. d.
  - 2 Alleluia fecit Laudate dñm: et quis sit qui semper deum laudet. vide: p. 9. in eplām Joā. trac. 8. a. in principio.
  - 1 Alligatio diaboli et solutio tpe antichristi quō et quādo erit. p. 8. li. 20. ca. 7. 8. p. 10.
  - 2 Alligatio diaboli quē legitur in Apocalypsi est non p. mittere exercere totā temptationē quā pōt: ibidē ca. 8. b.
- Alt.** 1 Altare cur fieri pōt in altitudine trinitatis: bito: cū bō vix: fit: p. 8. in li. ques. sup. per Exo. q. 113.

- Altare incensi et tabernaculū testimonij in quo differunt: ibidē. 131.
- Altare qui cingent sanctificabitur quō intelligitur: ibidē. 131.
- Altare spiritualiter p fide accipitur: p. 3. de fmo. dñi in monte li. 1. b.
- Altari placere debet q; de altari viuūt: et tal⁹ puenit cura sinceritatis sacrati: q; sunt sacramenta ipa quibz exhibet officia seruitutis: p. 10. de singula. Clerico. ca. 22. in fine.
- Altitudo cōe nomē est extenso et pfundo: p. 6. de grā noui testa. ad bonora. ca. 25.
- Amia vñ bonū in quo sunt oia bona et sufficit: p. 10. de spū et aia. ca. 16. a.
- 1 Amando accedim⁹ ad deū: p. 11. de va innocētia ca. 251. accedim⁹. auto. 2.
- Amando nos ipsos non amam⁹ deum: amando aut deum amamus et nos ipsos: pte. 9. in euan. Joan. trac. 123. d.
- Amans non laborat: ibidē trac. 48. a.
- Amicus deū amat qui aliquid cum eo amat: ibidē trac. 40. g.
- Amans puer se alicuius nature bonū enā si adīpiscat ipse sit in bono mal⁹ et miser meliore priuatus: exemplificat de luxuria et superbia: pte 7. li. 12. ca. 8. vide documentū: ibidē.
- Amanti vnitatem eccleie dat spū sanctus: p. 9. in euan. Joan. trac. 32. d.
- Amant tpalia plus q; se qui ppter ipa tormētis se exponūt: et ideo mali sunt: p. 7. li. 1. ca. 10. d. vide ibi veritatem.
- Amor quātus est in possidendo: tātus est dolor in amittendo: ibidē. b.
- Quō quis sine amore illicitē nō habuit sine vrē re dolore nō p. det: ibidē li. 21. ca. 26. d.
- Amantes vxores et cōsanguineos et bñdī tpalia: vt tñ ea nō pponāt obio: chistum habet p fundamēto quō pan sunt in psecutiōe pon⁹ ea q; xpm dimittere: ibidē. g.
- Amare q; facile sit: vide pte. 9. in eplām Joan. trac. 10. c.
- Amare summū bonū: summa est beatitudo: p. 10. de saluta. docu. ca. 1.
- Qui deum amat bonus est: si bon⁹ est. ergo beatus est: ibidē.
- Amare debem⁹ patrē nostz celestē plus oibz quare: p. 10. de saluta. docu. ca. 20. infra diligere. auto. 13. infra auto. 21.
- Quanto quis eum plus amat: tanto felicio: est: fictur: ibidē.
- Amare deū est diligere seipm: p. 7. li. 10. ca. 4. b.
- Amore diuino sic inardescunt angeli vt oia alia enā ipi sibi met vilescant respectu illi: ibidē li. 9. ca. 22. vide ibi veritatē.
- Amare animam suam ne pereat dupliciter intelligit: p. 9. in euan. Joan. trac. 51. c.
- Amare nihil aliud est q; p seipm rē aliquā ap. petere: pte. 3. in li. 83. ques. q. 33. dicto. 30.
- Amandum est sine metu cum intellectu viuere: ibidē. q. 35.
- Amare se est aliud q; amare amorem suū: p. 5. de tri. li. 9. ca. 2. b. verita. 2.
- Aligua substantia est amor et tñ nō est corp⁹ sed spūs: ibidē ca. 2. c. verita. 2.

Amor

- 13 Amor et mens nō sunt duo s; vnus spūs; ibidē
- 14 Amans ad amorē 7 amor ad amātē refert; ibidē
- 15 Amante retracto nullus est amor: verum est sc; facultatē nature: retracto amore null⁹ ē amās; ibidē ca. 2. d. veritate. 3.
- 16 Amorē deus nō pōt facere sine amante nec sine amabili. argumē. fran. maro. ibidem.
- 17 Amare aliū non pōt qui sapiē non amat: se autē non diligit qui turpe aliquid vel inonestus: vel a se exigit vel sibi impetit: p. 10. de amicitia ca. 28. a.
- 18 Amare et amari Augustin⁹ cupiebat qualiter? p. 4. li. 3. confes. ca. 1.
- 19 Amare debet quilibet sapiē: aut quia iust⁹ est: aut vt iustus sit: p. 5. de tri. li. 8. ca. 6. f. circa fi. proximū auto. 1.
- 20 Amare ea neminē manifestum est quorū feditas te sensus offendit: p. 2. de musica. li. 6. ca. 13. b.
- 21 Amari debet deus plus q̄ creatura: p. 9. in epi; stola Joan. trac. 2. f. in medio. supra auto. 4.
- 22 Amari bene vel male possunt tria: deus: proximus: 7 mūdus: deus supra nos: proximus iuxta nos: mūdus subus nos est: pte. 10. de sub; stantia dilectio. ca. 5.
- 23 Amari pōt bene vl̄ male oīs creatura: bene si ordine custodito: male si ordine perturbato amef. p. 7. li. 15. ca. 22. b. Ex quo dicto accipitur documentū: q̄ radix oīum virtutum est dilectio: amoris ordo virt⁹ est sed deordinatio amoris viciū est. Argumen. ibidē: amari debet vita beata sup oīa: alias non habetur: 7 qd oīa amata sunt ppter illā: ibidē li. 14. ca. 25. b.
- 24 Amari non nisi nota pnt sic nec odiri qd nescit: p. 5. de tri. li. 10. ca. 1. c. veritas. 3.
- 25 Amari velle: timere et laudari non ppter deū vā nū est: p. 4. li. 10. confes. ca. 36.
- 26 Amari modo modica in fauore melius est q̄ eter num tormentū in viscerib;: p. 10. de decem chor. ca. 9. b.
- 1 Amat nos pater in diuinis: q̄ndo Chri; amamus: p. 9. in euan. Joan. trac. 102. c.
- 2 Am. de⁹ nō pcedit iniustos. crudeles s; pios 7 hūiles innocētes: p. 10. de vita chri;ana. ca. 4.
- 3 Amat nos deus sicut quales futuri sum⁹ ipsi: us dono. non quales nostro merito: p. 11. d. vā innocen. ca. 56.
- 4 Amat quis tepidus eū quem se cogitat necario deseruū: p. 7. li. 12. ca. 20. b.
- 5 Amator dei sui amator est: 7 qui non diligit deū non diligit proximū: q̄ nō diligit sapiē: p. 11. de vera innocen. ca. 353.
- 6 Amatores mandī arguit: p. 11. in ques. ve. 7 no. testa. q. 75. a.
- 7 Amatores sapientie quales esse debeant: vide p. 1. solilo. li. 1. ca. 13.
- 8 Amatores sui nō sunt qui oues chri;o pascūt: p. 9. in euan. Joan. trac. 123. c. d.
- 9 Amatores seculi quō insulāt bonis: ibidē trac. 3. f. 28. d.
- 10 Amat qd ignoratur. sed tñ creditur: quod psequitur duplici exemplo: p. 5. de tri. li. 8. ca. 4. b. veritas. 10.
- 11 Amat de⁹ vnliter 7 timef: p. 8. p̄ aduersa. les gis et p̄be. li. 1. ca. 16. a.

Ambulare

- ¶ Ambitio possidet oīa virtutē premia: p. 7. li. 5. ca. 12. b.
- Ambitio nihil nisi honores 7 glia; querit: p. 4. li. 2. confess. ca. 6.
- Ambitio dominandi facit hoīem indignū prin; apam: p. 4. de doc. xp̄ia. li. 1. ven. 12. docu. 3.
- Ambigua ex verborū interpositioe: aut casuum ignorantia qualiter manifesta sunt: ibidē: li. 3. ca. 4.
- Ambiguū et obscurū differūt: p. 1. in p̄inci. dia. lectioe ca. 8. a.
- Ambiguitatū duo sunt genera: ibidē ca. 9. b.
- Ambiguū ideo molestū est: q̄ nō habet certam vnitatē: p. 2. de li. arbi. li. 3. ca. 23. d.
- Ambrosius quo genere dicēdi vsus sit: vide p. 4. de doctri. xp̄ia. li. 4. ca. 21. d.
- Ambrosij studiū cōmēdat: p. 4. li. 6. cōfess. ca. 3.
- Ambrosij pelagius laudauit: quē tamen secus tus de originali pctō nō est: p. 8. p̄ duas eplias pela. ad Bonifa. li. 4. ca. 11. a.
- Ambrosij quare pelagi⁹ laudauit. p. 8. p̄ pela. et celest. de gratia Chri. li. 1. ca. 43.
- Ambrosij sententia p̄ erroiē pelagij de gratia: ibidem ca. 44.
- Ambrosij disputantem in ecclia Augustin⁹ audiuit: p. 4. li. 5. confess. ca. 13.
- Ambrosij corp⁹ geruasij et p̄tāij inuenit: reuelatione diuina: p. 4. li. 9. confess. ca. 7. b.
- Ambrosius in sua p̄secutiōe cantū instituit: ibi. ca. 7. a. Ecclie auto. 10.
- ¶ Ambulare dei est in cordib; sanctorū delectari vel in suis sanctis p̄dicatoib; de loco ad locū trāfire: p. 10. de essen. diuinitatis. 3.
- Ambulantes sunt in sextuplici genere. p. 10. de cantico nono ca. 4.
- Ambulare ad deū volēs necessario domare habet iumentū suū: ibidem ca. 3.
- Ambulare debet homo rectis passib;: vt cum se non posse perspererit: medicinā requirat q̄ interiorē hoīem sanat: p. 11. de p̄fectiōe iusticie p̄ Celest. in respon. 6. ratiocina.
- Ambulare debem⁹ viam iusticie sicut Chri;: p. 9. in epliam Joan. tract. 1. f. in fine. 4. e. in fine Joannis. 12. auto. 2.
- Ambulare sicut Chri; ambulauit nihil est aliud nisi cōtinere vanitatē 7 felicitatē huius seculi: 7 non timere aduersa pro noīe eius pan;: p. 10. de saluta. docu. ca. 13.
- Ambulare quare Chri; noluit in Iudē: p. 9. in euan. Joan. trac. 28. a.
- Ambulare simpliciter debem⁹ nō dupliciter qd exp̄sse dñs prohibet dicēs. ne induerēt duas bus tunicas: p. 5. d. p̄sen. euan. li. 2. ca. 30. d.
- Ambulauerūt antiqui fide amore 7 timore dei: p. 10. de tpe barba. ca. 4. a. b.
- Amen nec grecū nec latinū est: sed hebraicū: p. 9. in euan. Joan. trac. 41. b.
- Amen interpretat verū non vbicunq; 7 quocūq; sed mystica religiōe: p. 4. p̄ faustu li. 15. ca. 9. pte. 10. de quarta feria ca. 3. in fine. Supra adonai auto. 1.
- Amica p̄batio est oneratio: p. 3. in li. 85. ques. q. 71. b.
- Memo nisi p̄ amicitia cognoscāt: ibidem. d.

- 3 Amici p inimicem solliciti sint: orient p inimicem
crubescat alter p altero: alter gaudet p altero:
alter⁹ lapsum vt suus doleat tē. p. 10. de ami-
cia. ca. 26.
- 4 Amici aut Tull⁹ absentes assunt sibi et egētes
abundat et ibealles valent: et qđ difficili⁹ est de-
ctu mortui viuunt: ibidē. ca. 5. b.
- 5 Amici quantomagia vnum tanto magis amici
q: omnia in vnum tendat: p. 1. de ordine. li. 2.
ca. 18. b.
- 6 Amici et inimici Christi circa eius mortē p vna
differentia distinguunt: circa resurrectionem
vero duato differentijs. p. 5. de tri. li. 2. ca. 17.
veritate. 10.
- 7 Amici arcana denudare desperatio est ale infeli-
cis: p. 10. d. amicitia. ca. 13.
- 8 Amici non solū sunt arguendi si opus fuerit sed
et obiurgandi: ibidē. ca. 27.
- 9 Amici q̄tuo: similitudines adinuicem habere de-
bent: p. 4. li. 4. confess. ca. 8. dicto. 2.
- 10 Amicorū est colloq et conindere: vicissim beniuo-
le obsequi: simul egere tē. ibidem.
- 11 Amans nō querit in amato p se nisi dilectionē:
ibidem.
- 12 Naturaliter quilibet inclināt ad amandū am-
icem se: ibidē. ca. 9. dicto. 3.
- 1 Amicitia ex amore nomē accepit: p. 8. p̄ duas
ep̄las Pela. ad bonifa. li. 1. ca. 1. a.
- 2 Amicitiaque vicissitudo Augustino motiū scribē
di dedit: ibidem.
- 3 Amicitia vñ oriat: vide pte. 10. de amici. ca. 4.
- 4 Amicitia est rerū humanarū diuinarūq: cū be-
nivolētia et charitate consensio: p. 1. p̄ Acade.
li. 3. ca. 6. in fine.
- 5 Amicitia nihil aliud est q̄ inter duos esse tantā
voluntatū societate vt nihil velit vn⁹ qđ alter
nolit tē. p. 10. de amicitia. ca. 7. a.
- 6 Amicitia ordinata hec est vt ratio regat affectū:
nec tū quid illoꝝ suauitas: qđ qđ multoꝝ petat
valitas attendam⁹: ibidē. ca. 28. a.
- 7 Amicitia nō colit a quibz equalitas nō seruat.
ibi. ca. 24. in fine.
- 8 Amicitia est voluntas erga aliquē rex bonarū
ill⁹ causa quē diligit cū eius pari voluntate: p.
3. in li. 83. ques. q. 31. b.
- 9 Amicitia quō cognoscit: vide pte. 7. li. 3. ca. 16.
in glo.
- 10 Amicitia simulata quidam multa et pessima co-
nant inferre bonis: ibidem li. 19. ca. 5. d.
- 11 Amicitia simulata plenisq: dissolut: ibidem.
- 12 Amicitia multos cōprehendere tueri obsequio cuꝝ
oibz cōicare qđ habebat: nec aliud erit q̄ vera
iusticia de saluti: p. 8. p̄ iulia. pela. li. 4. ca. 3. e.
- 13 Amicitia secundas res facit splendiores: aduer-
sas p̄uens cōmunicatq: reddit leuiore: p. 10.
de amici. ca. 5. b.
- 14 Amicitia est diuino p elemosyna etulito p pa-
tra pauperibus p censu egronis pio medicis
na mortuis p vita sanis p grana imbecillito
p virtute robustis p p̄mio: ibidem.
- 15 In amicitia nihil inonestum est: nihil fictum.
nihil simulatum: et quequid est: id sanctus et
voluntarium: et verū est: et hoc ip̄m charitatē
p̄nam est: ibidem in fi.

- Inter bonos oriri pōt amicitia: in meliores p̄fi
cere: cōsummari aut inter p̄fectos ibidē. ca. 7.
- Nulla peccati est excusatio si amica causa pecca-
ueris: ibidem.
- Solemne mundo tollere vident: dicit Tull⁹ qđ
amicia de vita tollunt: q: nihil a deo melius
habem⁹ nihil iucundi⁹: ibidē. ca. 8.
- Est amicitia puerilis quam vagus et lasciuia
creat affectus: sine rōne: sine mēsurā: sine ali-
cuius cōmodi vt incommodi consideratione:
ibidem. ca. 9.
- Amicitia triplex: carnalis: mundialis et spiritus
alis et quid vnaqueq: sit: vide p. 10. de amica-
tia. ca. 3. a. b.
- Amicitia mūdi in lucro: in beneficijs aut diuer-
sis bonoribus consistit: p. 10. de salute. docu.
ca. 8. a.
- Amicitia saluatoris in se et in proximo diligēdo
consistit: ibidem.
- Quotienscūq: bonis actibz mandata Ch̄i faci-
mus toties Ch̄i amici vocamur: ibidem.
- Amicitia nullius repudiāda est sese ingerentis
ad amicitia copulāda: p. 3. li. 83. q. ques. 71. e.
- Illū in amicitia receptū possum⁹ dicere cui oia
nostra p̄silia effundere audeam⁹: ibidem.
- Nemo nisi p amicitia cognoscat: ibidem. supra
amici. auto. 2.
- Et magna amicitia puenit magna inimicitia:
ibidem. e. verita. 22.
- Amicitia tota periret: si credere non debeo: qđ
non video: q: non nisi delectatōe cōstat esse que
est inuisibilis: p. 10. d. fide rex inuisibi. ca. 2. a.
- Amicitia pereūte nec cōnubioꝝ neq: cognatio-
nū et affinitatū vincula in aio suabunt: q: et
in his vtiq: amica p̄sensio: ibidem.
- Amicitia dulcis est ppter vnitatē de multis ani-
mus: p. 4. li. 2. confess. ca. 5.
- Amicitia fm Tullū quid sit: vide p. 10. d. ami-
cia. ca. 1. in fi.
- Amicitia mūdi hui⁹ p̄i iter ip̄as virtutes que
eternę sunt et non inter fortuna vel caduca col-
locauerunt: ibidem. ca. 2.
- Amicos solos illos diam⁹: quibz cor nostꝝ et
q̄cqd i illo est cōmittere nō formidam⁹: ibi. b.
- Amicitia nomen falso assumant: inter quos est
conueniētia vicioꝝ: qm̄ qui non amat amic⁹
nō est: non aut amat hoīem qui diligit iniqui-
tatē: hic enī odit aīam suā: ibidē.
- Amicitia quam libido cōmaculat: vel auaricia
fedat: vel inest luxuria: si tantam dulcedi-
nem aufert: liber cōicere quantū habeat suavi-
tatis illa: que quāto honestior est: tanto est et se-
curior: quanto castior: tanto iocundior: quāto li-
berior: tanto felicior: ibidem in fi.
- Amicitia carnalis nec deliberatione suscipitur.
nec iudicio p̄batur nec regit ratio: sed fm im-
perū affectionis p diuersa captae non modum
seruans: nō honesta pcurans tē. sed ad omnia
inconsiderate: indiscrete leniter immoderateq:
pgrediens: ibidem. ca. 3. a.
- Amicitia digni sunt q̄b inest causa cur diligan-
tur: p. 10. de amicitia. ca. 15.
- Amicitia cū de duobz vnum fecerit: sicut id qđ
vñ est: non pōt diuidi. sic et amicitia non pōt

- se sepeparari: ibidem
- 39 Hoc ergo scitote inter pfectos sapienter electos
et caute pbatos quos vera et spūalis amicitia
copulauit: nō posse venire deficiū: ibidē. ca. 16.
- In amicitia fide nihil pstantius que ipius nu-
trix videt et custos: ibidē. ca. 19.
- 40 Amicitia que in dei dilectōe consistit est vicin⁹
gradus pfectioni: p. 10. de amicitia. ca. 5. b.
- 41 Amicitia nō debet esse mercēnaria sed gratuita:
ibidem. ca. 20.
- 42 Sunt pleriq; qui in rebus hūanis nihil norunt
bonū nisi qđ tpaliter fructuosum sit: hū ami-
cos suos sicut bonos diligūt. et quibz aliquid
boni sperant capturos: ibidem
- 43 Amicitia que definere pōt nūq̃ fuit vera fm
Hieronymū: cū amicitia deberet esse immorta-
les: p. 10. de amicitia. ca. 2.
- 44 Amicitia firma inter dispares mores esse non
pōt: ibi. ca. 15.
- 45 Amicitia habet fructus vite presentis et future:
ip̃a enī oēs virtutes sua ostendit suauitate: vi-
tia sua virtute confodit et. ibi. ca. 5.
- 46 Homo sine amicis est sicut bestia: ibidem
- 47 Amicitia anime et corporis que est: vide p. 10. de
spū et aia. ca. 14. a.
- 48 Ad amicitia quattuor requirunt scz dilectio af-
fectio securitas et iocūditas: p. 10. de ami. ca. 17
- 49 Amicitia quinq; soluunt: ibi. ca. 13.
- 50 Amicitia verā inuenire nihil a sapiētibz poti⁹
benign⁹ suauis ac honestius estimatur: ibi-
dem. ca. 26.
- 1 ¶ Amicitie fundamentū est fides: p. 10. de ami-
ci. ca. 24.
- 2 Amicitie venenū est suspicio: ibidem
- 3 Amicitie vere primordia sunt varia: ibi. ca. 10.
- 4 Amicitie lex ex postulat vt aliquis non minus:
ita nec plus amicu qđ seipm diligat: p. 1. li. 1. so-
lilo. ca. 3. b.
- 5 Amicitie fons et origo est amor: nam amor sine
amicitia esse pōt: amicitia sine amore nūq̃: p.
10. de amici. ca. 10. a. b. ca. 11.
- 6 Ad amicitie pfectionē quattuor gradibz pscēdi-
tur: ibidem. ca. 12.
- 7 Amicitie grad⁹ p̃mus est electio. scōs probatio:
admissio terci⁹: quart⁹ rex hūanay et diuinay
rū cū quadā charitate summa p̃sensio: ibidē.
- 8 Ad amicitia qui recipi possunt et qui non: ibidē
ca. 12. 13. amicitia. 25.
- 9 Amicitie quid magis competit qđ par et trans-
quillitas cordis cuius semper ex p̃s est suspi-
ciosus: ibidē. ca. 14.
- 10 Amicitie in opū certiores sunt qđ dicitū cū spem
lucris sit tollit paupertas vt augeat charitati. pte
10. de amici. ca. 20.
- 11 Plerosq; omni affectu amplectimur quos tamē
ad amicitie secreta non admittim⁹ nec ad cōsi-
liorū reuelationē: ibidē. ca. 23.
- 12 Amicitie forma; dedit Ambrosius quam et se-
quamur: ibidem.
- 13 Amicitia nō recte colitur: a quibz equalitas non
seruatur: ibidē. 24.
- 14 Amicitie lex hec est. vt ab amicis honesta petā-
mus. et pro eis honesta faciamus: nec expecte-
mus vt rogemur: cunctatio semper ab sit: studiū

- Temper assit: ibidem. ca. 25.
- Amicitie utilitas et defrutibus et vtilitatis 15
ip̃ius: vide p. 10. de amia. ca. 5. a. b.
- Amicitie carnalis exordiu ab affectione pcedit. 16
que instat meretricel diuincat pedes suos oīi
transcunt: sequens aures et oculos suos p va-
ria fornicantes: ibidē. ca. 4.
- Amicitie nomine indignus est sedus amor: ibi- 17
dem. ca. 7.
- Amicus inter se quid agēdū sit: vide ibidem. ca. 1
26. 28. b.
- Nulius dubitet quin Ebrius det amicis vitā suā. 2
qui p inimicis dedit mortē suam: p. 5. de trinu.
li. 13. ca. 16. de verita. 26.
- Amico nihil negādum est oīia pro eo sustinen- 1
da sunt. et vita corporis ponenda est pro amico
vt sanxit diuina auctoritas: pte. 10. de amicitia.
ca. 10. a.
- Amico laudanti si credendū non est. nec amico 2
detrahenti: p. 6. cō. lras penlia. li. 3. ca. 10. b.
- In amico q̃tuor sunt pbanda. scz fides. intētio. 3
discretio. et patiētia: p. 10. de amicitia. ca. 18.
- Amicorū praeus est voluntas cōsensio: p. 5. 4
de bap. con. Donatistas. li. 1. ca. 1. d.
- Amicos facit cōiunctio animoy quare quidā sa- 1
piens hui⁹ mūdi ait. idem velle atq; idē nolle:
ca demū firma amicitia est: pte. 10. de quattuor
virtu. charita. c.
- Amicos sine amicitias parabant sibi Romani 2
dando munera magis qđ accipiendo: pte. 7. li.
3. ca. 10. b.
- Amicos facit nobis angelos. similitudo bone vo- 3
luntatis: ibidē. li. 9. ca. 25. a.
- Amicos deos credētes habere p̃hingerūt in 4
demonēs impios: ibidē. li. 19. ca. 9. b.
- Amicus Augustini: pte. 11. de vita Augustini.
ca. 22.
- Amicum habere in prosperis rebo possibile est: 1
certius aut probat in rebus aduersis. null⁹ enī
ex certissimis amicis felix erit nisi fuerit aduers-
sis rebus infelix: p. 10. de fide rerū inuisibi. ca.
1. b. in fine.
- Amicum dicimus cui cor nostrū et quicqd in 2
illo est committere non formidamus: p. 10. de
amici. ca. 2. b.
- Amicu non pōt qđ amare fideliter quē cogitat 3
deserturū. aut cui se futurū nouit inimicu: p. 7.
li. 12. ca. 20. b.
- Ad amicu est reuerſio excepto cōiunctio. et impro- 4
perio. et supbia et mysterij reuelatiōe plaga do-
losa: in his omnibus effugiet amicus: p. 10. de
amici. ca. 13.
- ¶ Amicus dicit amoris vel animi ip̃ius custos 1
p. 10. de amici. ca. 2.
- Amic⁹ quō se ad amicu hīc debeat: vide ibidē. a. 2
- Amicus chasti dicit suus bonus: p. 9. in euan. 3
Joan. trac. 85. a. b.
- Amicus et si aliquis sit in p̃speritate aia tamen 4
non innotescit nisi in aduersitate: p. 5. de trinu.
li. 10. ca. 12. verita. 23.
- Amicus dei purgātissimis moribus quis effi- 5
ciat: p. 2. de gene. cō. maniche. li. 1. ca. 2. c.
- Amicus: in fide. intētiōe. discretiōe. et patiē- 6
tia pbari debet: p. 10. de amia. ca. 18. 19.

- 7 Amic⁹ sepe credit⁹ esse q̄ inimic⁹ est. vel inimic⁹ qui amicus est: p. 7. li. 19. ca. 8. a.
- 8 Amicos quātoplures habem⁹ tātomag⁹ time⁹ m⁹ nō solū de morte corp⁹ s̄ et aie. ibidem.
- 9 Amico mortuo dolor habet⁹ tātofacili⁹ sanā. quāto anim⁹ dolentis erat melior: ibidem. b.
- 10 Amicis bonis mortuis gratulemur. timentes eos a multis erutos malis. licet de morte cōtristati fuerim⁹: ibidē. c. in fine.
- 11 Amicus triplex tangit⁹: p. 11. in speculo. de eccles. fastico. 6.
- 12 Amic⁹ fidelis medicamētū est vite: p. 10. de amicis. ca. 24. in fi. Ecclesiastici. 6. auto. 2.
- 13 Non est amic⁹ q̄ amico nō subuenit: nec etiā bonus socius: qui socij aduersus parum lugeat. alteri⁹ pfecta non suū estimer: ibidem. 26.
- 14 Amicus de amico dixit dimidiū anime mee: pte 4. li. 4. confess. ca. 6.
- 15 Amicitia quādo a teneris annis est radicata sit intensissima: ibidē dicto. 1. docu. 1.
- 16 Amicus sice impendat amico. vt lenitas om̄is ab sit. iocunditas as sit. nec ordinata desint benignolentie et charitatis obsequia vel officia: p. 10. de amicitia. ca. 28. b.
- 17 Amic⁹ ad anicū differēter refert⁹: et notitia cum amore ad mentē: q̄ vnus amic⁹ pōt fieri alteri inimic⁹ illo ignorante et adhuc amante: p. 5. d. trinit. li. 9. ca. 4. c. verita. 6. circa me.
- 18 Amicus ad vicinū relatu⁹ dicit⁹. isto mō pater et filius ad semitē in diuinis non dicunt ubi. li. 5. ca. 6. b. verita. 16.
- Ammon interpretat filius populi mei. siue populi meronis: p. 8. li. 7. ques. sup. indicū. 49. f.
- 1 Amor est causa quare de⁹ venit ad hoies: et facit ut homo: pte 10. de spū et aia. ca. 36. b. in fra charitas. dilectio.
- 2 Amor dei. quare spūs nominet⁹ et sanct⁹. p. 10. de cogni. vere vite. ca. 17.
- 3 Amor. pcedit aut ex natura aut officio. vel rōne sola vel solo affectu vel more nunq̄ ex vtroq̄ simul: p. 10. de amicitia. ca. 10. b.
- 4 Amor per desiderū et de deo et cū deo et in deū ordinate currere pōt. de deo currit q̄ndo de eo accipit vnde eum diligit: cū deo currit q̄n eius volūtatē in nullo p̄dicat: in deū currit q̄n i ipso requiescere appetit: p. 10. de sba dilect. ca. 5.
- 5 Desideriū nostrū currere pōt de proximo et cū primo: sed in proximū nō pōt. de proximo vt de eius salute gaudeat et pfectu. cū primo vt eum in via dei comitē inneris et sociū puenitio nis hic p̄cupiscat. s̄ in proximū non pōt vt s̄ in hoie spem et fiduciā p̄stimat. ibidē.
- 6 Desideriū nostrū currere pōt de mundo. nō ad ipm: aut cū ipso. aut in ipm. quō? vide ibidem.
- 7 Amor diuidit cor vnum in diuersa. qui cū se in ordinate monet id est ad ea q̄ non debet. cupiditas dicit⁹. Cū vero ordinat⁹ est charitas. appellat⁹: p. 10. de sba dilect. ca. 1. b.
- 8 Amor bonus vel malus facit passiones bonas vel malas: p. 7. li. 14. ca. 7. c. d.
- 9 Amor illorum dicitur rect⁹: qui oēs affectiones rectas habent. ibidem.
- 10 Amor boni facit hoīem bonū. sed non cognitio boni: ibidem. li. 11. ca. 28. a.

- Amor p̄uersus causat innumerabilia mala. ad hunc aut amorē compescendū multa habem⁹ adiutoria. ibidē. li. 22. ca. 22. a. b.
- Amor et cognitio menti non tanq̄ subiecto insunt. s̄ substantia liter ista sunt sicut mens. p. 5. d. trinita. li. 9. ca. 4. b. verita. 6.
- Amor gratia leuia facit. laborē grauem facilem reddit: p. 2. de morib⁹ ecclie. li. 1. ca. 22. b. p. 8. li. 1. ques. sup. Gene. q. 88.
- Amore maximo deus humanū genus amauit. p. 10. in manuali. ca. 21.
- Amor dei et mundi simul haberi non possunt: p. 10. li. 1. medita. ca. 25. b. c. de duodecim abusionū gradibus gradu. 7. a.
- Amor celestis amantis dū nobis inbescit. nō pōt nos extollere. p. 7. li. 5. ca. 18.
- Amor celestis patrie amorē seculi conuincit. pte 10. de consue. vicio. et vir. ca. 26.
- Amor quo deū amare debemus. tangit⁹ p. 11. de vera innocen. ca. 375.
- Amor deo debitus creature impendi nō debet: p. 4. con. secundi. maniche. ca. 16.
- Amor diuinus consumit veterem vitā. et innotuat hominē. vt ex eo q̄ dens ignis est edax faciat vt cū nos amemus: ex eo aut qd de⁹ zelus est. ipse nos amet. p. 3. cō. adimantū manichei disci. ca. 13. b.
- Amor dei quo ad deū peruenit nō nisi a deo patet est per Jesum christū. sine quo amore nullus bene vitatur creaturis: p. 8. cō. Julia. pela. li. 4. ca. 3. k.
- Amor qui a deo nos auertit a supbia pficiatur: p. 2. de musica. li. 6. ca. 13. c.
- Amor ch̄i in cordib⁹ nostris nō refrigerat. p. 10. de quarta feria. ca. 7.
- Amor ch̄i erga nos quant⁹. vide p. 10. de salut. dēci. ca. 21. sup. a. auto. 1.
- Dum amor plen noticie gignenti coniūgit est quedā imago trinitatis ipa mens et ples eius. que dicitur vbi et amor tertius et bectria vnū sunt: p. 5. de trinita. li. 9. ca. 12. in fi. verita. 16.
- Amor facit idem velle et idem nolle. p. 10. in giana. ca. 18.
- Amor est delectatio cordis alicui⁹ ad aliqd ch̄i aliqd desiderū in appetendo et gaudiū in perfruendo. per desiderū currēs. requiescens per gaudiū: p. 10. de sba dilect. ca. 2. 4.
- Amor malus vel cupiditas p̄cipitat in ea q̄ non agenda. et motus malus reuocat ab his q̄ sunt agenda. p. 7. li. 22. ca. 23. a.
- Amor et dilectio indifferēter et in bono et in malo apud sacras lras inuenit. licet p̄b⁹ quidā aliter dixerint: ibi. li. 14. ca. 7. p. totū.
- Amor duplex pōt esse in vno hoie. scz quo amatur non amādum. et quo amatur amādum: p. 7. li. 11. ca. 28. a.
- Amor bonus facit odire malū: ibidem.
- Amore fert anim⁹ sicut corp⁹ suo pōdere. ibidē b. vide ibi veritatē vnā: animus auto. 29.
- Amor dicit pond⁹: eo feror quocūq̄ feror. p. 4. li. 13. confess. ca. 9.
- Amor ex natura aut officio. vel rōne sola vt solo affectu vt more: nunq̄ ex vtroq̄ fil. pcedit: p. 10. de amicitia. ca. 10. b.

Amor

- 35 Amor et dilectio quod differunt. vide p. 9. in eplam
Joan. trac. 8. ca. circa pan.
- 36 Amor est vis unitiva amantis cum amato: p. 5.
de tri. li. 8. ca. 10. Verita. 26. p. 9. in eplam
Joan. trac. 2. b. in fine.
- 37 In amore tria sunt amans quod amat et amor: p.
5. de tri. li. 8. ca. 10. li. 9. ca. 2. verita. 2.
- 38 Amor est delectatio cordis alicuius ad aliquod propter
aliquid per desiderium percurrentis atque per gaudium
requiescens: p. 10. de spu et aia. ca. 45.
- 39 Amor animi studet hoc est volens scire quod
nescit non est amor eius rei quam nescit sed eius quod
scit propter quod vult scire quod nescit: p. 5. de tri. li.
li. 10. ca. 1. d. verita. 3.
- 40 Amor et timor verus et novus distinguunt testamē-
tum. p. 3. cō. adiman. manichei discipu. ca. 17. c.
- 41 Amor quarūlibet rerū propter amorem et deum solum
delectat animas: a quibus sordibus quanto est quis
purgatus tanto verum facilius intuetur: p. 3. de viti-
li. creden. ad bonora. ca. 16. a.
- 42 Amor seculi nos ab amore christi segregare non de-
bet et cogitationes nostre ad prima future vite
tendere debent: p. 10. de salut. docu. ca. 43.
- 43 Amor mundi decipit: amor dei illuminat: amor
vero peccati polluit: p. 10. in manuali ca. 27. in fi.
- 44 Amor mundi laboriosior est quam dei: p. 2. de musi-
ca. li. 6. ca. 14. a.
- 45 Amor terrenorum nocivus: p. 11. de vera innocen-
cia. 197.
- 46 Amor terrenus et cecit in nobis dilectiones cele-
stium: p. 10. de continēde cordis ca. 7.
- 1 Amore solo aliquo modo deo vices reddere possu-
mus: p. 10. in manuali. ca. 18.
  - 2 Amore fide et timore antiqui ambulaverunt:
p. 10. de tpe barbarico. ca. 4. a. b.
  - 3 Amore dei pervenit ad deum: p. 8. cō. Julianum
pela. li. 4. ca. 3. k.
  - 4 Amorem quo a nobis requirit deus: vide p. 10. in
manuali. ca. 10.
  - 5 Duo amatores alter prius alter cōis vilitas
in genere humano duas distinet ciuitates:
p. 5. d. gene. ad literā li. 11. ca. 15. b. ver. 4. in
fi. p. 7. li. 14. ca. 28. a. p. 9. in epi. Joan. trac.
2. e. in fi.
  - 1 Amoris principium mens esse creditur: pte. 5. de
tri. li. 9. ca. 12. d.
  - 2 Amoris diuini dulcedo tangit: p. 10. in manus:
li. 3. vbo dei. ca. 10. a. solilo. aie ad deū. ca. 22. a.
  - 3 Amoris diuini presentia multos habet effectus: p.
4. li. 10. confess. ca. 27.
  - 4 Amoris igne ferrea atque dura vincuntur: p. 2. de
monito ecclie. li. 1. ca. 22.
  - 5 Amoris neru ut boies pingerent de hominē
vnu formauit ex quo oēs essent: p. 7. li. 12. ca.
21. li. 22. b.
  - 6 Amore sociali solati de quadā pfundimur et
quo sequit ut de morte amicorū tristemur nec
est reprobandum. ibidē. li. 19. ca. 8. b.
  - 7 Amoris ordinatus cursus in deū proximum et mu-
dum: p. 10. de substantia dilect. ca. 5.
- Amorei quod tributarii per preceptum domini effraim fa-
ciunt: p. 8. in li. questio. sup Josue. q. 20.
- Amos esaias micheas et Jonas filii prophetarū
tpe Josie regis: et non tū populo iude. h. 7 gē

Amoris

- tili rē. p. 7. li. 18. ca. 27. 28. per to.
- Amphion cythare suauitate lapides misit et at-
traxit: p. 7. li. 18. ca. 13. c.
- Amphiteatrum quod est. vide ibi. li. 3. ca. 14. i. glosa.
- Amplitudo est potētia aut maiestas aut aliqua
rū copiarū magna abundantia: p. 3. in li. 83. q.
ques. 31. b.
- Amulius occidens fratres parvum profecit: p. 7. li. 1
3. ca. 4. in glo.
- Amulius regnat: et ibi de reba in fe romuli virgie 2
vastali: ibidē li. 18. ca. 21. i. ter. 7 glo. p. totū.
- Anagogicus sensus sacre scripture dicitur qui con- 1 An-
uertit sensus diuine scripture ad supcelestia cō-
tēplāda. p. 5. de gene. ad lram. li. 1. verita. 1.
- Ananias cum uxore sua Sappira occisus est du-
plici de causa: p. 10. de mirabilibus sacre scrip. li.
3. ca. 16. verita. 17.
- Anathema unde dictum sit: p. 8. in li. q. super nu- 1
meros. q. 41.
- Anathemam dicitur Augustinus manicheum et doctrinā 2
eius: p. 4. cō. felicē maniche. li. 2. ca. 22.
- Anaxagoras in pilā cōiectus iussu regis percussus 1
expirauit quod non pigrit vlli homini. Enā mulier
palū in tpa fixit Sifari regi et ita reddidit spiritū
nō nemo est mortuus: p. 11. an. q. vt. 7 no. tes-
ta. q. 115. n.
- Anaxagoras cum possessor desertas videret in- 2
quit non essem saluus ego nisi iste percussent: pte
7. li. 8. ca. 2. e. in glo.
- Anaxagoras dixit solem esse lapidem ardētem: 3
ibidem. li. 18. ca. 41. e.
- Anaximander philosophus quod tpe claruerit. vide p. 7. li. 8.
ca. 2. d. e. et ibidē de Anaximandre. i. textu 7 glo.
- Andreas quo desiderio posuit in cruce dixit tps
est ut cōmendes terre corpus meum: p. 10. de ve-
ra et falsa penitētia. ca. 8. d.
- Angeli quod ante mundum facti sunt. vide p. 10. Ang.
de ecclias. dogmat. ca. 10.
- Angeli quod dicuntur corpora: ibidē. ca. 12.
- Angeli facti sunt ante omnes tps. accipiendo tps ppe 3
et pfectudinarie: p. 7. li. 12. ca. 15. p. totū.
- Angeli semper fuerunt quia omni tpe. et tū deo cōe- 4
terni non sunt sed creati. ibidem.
- Angelorum esse non mensurat tpe cum immortalis 5
tas non transeat in tpe. ibidem.
- Angeli mouentur in tpe et ideo coeterni non pos- 6
sunt esse creati. in cuius motu non est dicendū
fieri vel fuisse vel futurū esse. ibidem.
- Angeli oēs equales creati sunt. pte. 11. in dialo- 7
go ad oro. q. 17.
- Angeli vtrū per oēs dies set cum ea que per singulos 8
deo cōdere placuit. conderent oia filii cognosce-
bant: an primo hec accipiebant in verbo dei ut
in eius notia panur fieret cum dicebat: et sic
est factū: p. 5. de gene. ad lram li. 4. ca. 31.
- Angeli quibus non sunt expressi in illo senario nūe- 9
ro diuini. nihilominus creati sunt et intelligunt
vel noie celī vel noie lucis: p. 7. li. 11. ca. 9. per
totū. Gene. 1. auto. 1.
- Angeli non est lux in se sed in deo: et quia angeli sunt 10
producti a deo ex scripturis patet. ibidē. b. c.
- Angeli participes facti sunt lucis eterne. vt ea lu 11
ce illuminati qua creati fieret lux. ibidem. d.
- Angelus est creatus in grana. argumentū tra- 12

Angeli

- etum et dictio: ibidem.
- 13 Angeli simul et facti sunt: lux facti sunt: p. 7. li. 11. ca. 11. a.
- 14 Angeli in primo instanti sue creatiois habuerunt veram sapientiam et rerum noticiam per supernaturalem infusionem: ibidem verita. 17. voca. 1.
- 15 Angeli a principio sue creatiois oēs fuerunt beati: ibidem docu. 2.
- 16 Angeli ante peccatum quāliter fuerunt participes illius sapientie diuine: diffinire quod potest: ibidem: ca. 11. a.
- 17 Angeli qui in diuino amore persistuerunt hoc munus retributionis acceperunt: ut nulla iam rubigine surripientis culpe mordeant: et ut in contemplatione conditoris siue felicitatis siue permaneat: p. 10. de ecclesiasticis dogma. ca. 61.
- 18 Angeli per liberum arbitrium stare aut cadere poterant: sed post malorum casum perfirmati sunt: ibidem. 62
- 19 Angeli ex voluntate quam magis deum quam se diligunt firmi et stabiles manent in illo: et fruuntur maiestatem ipsius: p. 2. de vera religio. ca. 13.
- 20 Angeli aut fuerunt impares in primo statu: aut bonus post malorum casum certa scientia sue felicitatis sempiternae accessit: p. 7. li. 11. ca. 13. c.
- 21 Angeli in primo instanti habuerunt aliquam etiam non prescientiam beatitudinis: ibidem. a.
- 22 Angeli boni dicuntur lux: mali vero tenebre: ibidem ca. 33. c.
- 23 Angeli in principio sue creationis habuerunt bonam voluntatem: ibidem li. 12. ca. 9. b. c.
- 24 Angeli simul et facti sunt: et a quo facti sunt adhiberunt: ibidem ca. 9. b.
- 25 Quia angeli ante peccatum fuerunt in gratia argui potest. Ex hoc quod de spiritali paradiso angelus cecidit in quem erat pariter bonus: li. 11. ca. 13. et li. 14. ca. 11. d.
- 26 Angeli diffinitio: et de eorum notitia: vide p. 10. de cognitione vere vite: ca. 6.
- 27 Angeli non sunt vnus nature cum deo: p. 10. de fide ad petrum diaco. ca. 22.
- 28 Angeli sancti non possunt in deterius mutari: ibidem: ca. 23.
- 29 Angelus et homo intelligendi facultatem diuinitus acceperunt: ibidem ca. 24.
- 30 Angeli etiam non sunt quod deus: propterea tamen non imperfecti: vel quia luminaria et stelle imperfectiores sunt supernis angelis: vel quia nebulae velamine suo obscurant solē et lunā minus perfecta sunt: q. d. non: p. 11. an. q. ve. et noui testa. q. 123. a.
- 31 Angeli sancti mouentur in deum monito sanctis: id est per ipsos cogitationibus: p. 7. li. 16. ca. 6. a.
- 32 Angeli audiunt non corporis aure: sed mentis: ibidem li. 10. ca. 15. b.
- 33 Angeli mittuntur a deo ex aliquā causa per quam agitur: ibidem li. 7. ca. 30. b.
- 34 Angeli mittuntur a deo ad faciendam victoriam: ibidem li. 4. ca. 17. a.
- 35 Angeli nuncij sunt: nuncios autem accipimus omnes qui salutem celestem hominibus annūciāt. unde et euangeliste boni nuncij interpretantur: p. 10. de penult. mediana. ca. 2. d.
- 36 Angeli nuncij dei dicuntur non quod ei quid nūciarent quod nesciret: sed ut ipsi nūciarent quod voluerit manifestare: p. 5. de tri. li. 15. ca. 13. a.
- 37 Angeli beati non sunt medij inter nos et deum: p. 7. li. 9. ca. 15. a. b.

Angeli

- Angeli in scriptura diu dicuntur: ibidem ca. 23. p. 10. 38
- Angeli quō deū intuentur: vide p. 10. li. 1. medi. 39
- tano: ca. 29. c.
- Angeli deo ministrant ad salutem hominum cōsum: 40
- mandata: p. 10. de incar. verbis: ca. 6.
- Angeli recipiunt species intelligibiles in sua natura: 41
- sua intelligibili: p. 5. de gene. ad lram: li. 12. v. nra. 8. nota. 3.
- Angeli etiam acquirunt noticiam per naturam: ibidem. 42
- Angeli cogitationes nostras non corpore sed spiritu videt: 43
- ibidem ca. 23. nota. 4. et ver. 8.
- Angeli spiritus habent diem in contemplatione incommutabilis veritatis: vespere in cognitione creature 44
- semper mane ex creatoris laude: p. 5. de gene. ad lram: li. 4. ca. 30. Cognitionis autem. 7. 8. 9.
- Angeli cognitionem matutinam non habuerunt in primo instanti sue creatiois eo quod oēs in naturali statu creati fuerunt: ibidem: ca. 32. verita. 8. infra.
- Cognitionis autem. 8. 9. 28.
- Angeli in deo veritatem incommutabilem vident: et 46
- semper eam suas voluntates dirigunt: ibi. li. 8. ca. 24.
- Angeli mouentur imperio dei etiam specialiter: illo non 47
- specialiter moto: ibidem.
- Angeli et vniuersa viuētia deū sibi iesse sentiunt: 48
- dum per eam viuunt: p. 10. de cognitione vere vite: ca. 24. b.
- Angeli prius cognoscunt vniuersam creaturam in 49
- verbo dei: deinde in ipsa creatura: p. 5. de gene. ad lram: li. 4. ca. 24. 19.
- Angeli non solum per species cōcreatas sed etiam intuitu: 50
- ue possunt cognoscere creaturas: ibi. li. 4. verita. 9.
- Angeli in cognitione rerum a principio non perficiuntur: 51
- sicut nos: ibi. li. 2. ca. 8. b.
- Angeli a primo instanti sue creatiois habuerunt 52
- totam suam sapientiam perfectam: ibidem.
- Angeli cognitionis matutina et vespertina: significat 53
- et in illa repetitione dierum semper vespere et mane: ibidem verita. 4.
- Angeli non sunt sue potentie: quia solus deus est 54
- quicquid habet: et ideo simplex est et solus est incommutabilis: p. 7. li. 11. ca. 10. a.
- Angeli et homines beatitudinis donum diuinitus acceperunt 55
- quod? p. 10. de fide ad petrum: ca. 3. f.
- De angelis ita disposuit deus et impleuit ut si quis 56
- eorum voluntatis bonitatem perderet nunquam eam diuino munere reparet: ibidem.
- Angeli cōtemplatione eterne veritatis beati sunt 57
- p. 8. in enchir. ad lauren. ca. 62.
- Angeli sancti docti a deo numerum qui ex hominibus 58
- ascensus est ad beatitudinem nesciunt: ibidem.
- Angeli participatio de iusti sunt: p. 8. ad oio. 59
- per percell. ca. 10.
- Angeli sunt predestinati perfectione iusticie: qui spiritus facti 60
- etiam prius vident ac per hoc totius trinitatis: qui per filium vident in spiritu sancto: p. 8. per duas epistolas per la. ad romanos. li. 3. ca. 7. b.
- Angeli a domino sancti vocantur eo quod arbitrio scitantes 61
- tenuerunt: nec sociorum exemplo a bono deuianterunt: p. 10. de ecclesiasticis dogma. ca. 59.
- Angeli qui persistuerunt peccare potuerunt: quorum filios 62
- cecidit: p. 10. de vera et falsa penitentia. ca. 16. a
- Angeli sicut ab aliis beatitudine: ita etiam differunt 63
- magnitudine: p. 10. de cognitione vere vite. ca. 8. b.
- Angeli maiores diuina possunt bonis: quare Ihesum modo 64

- to minus q̄ angelos minoratū vidimus ppter
passionē mortis: p. 11. p̄ martiri. arria. episco.
li. 3. ca. 25. infra chūstus. 162.
- 65 Angeli qui superiores hoibus sunt plus aliqd
de deo sentiūt: archangeli amplius. cberabin
aurē et seraphim: que potentie iuxta deum esse
dicunt maiorā de deo sentiunt: non tamē peni
tus comp̄bendunt quid de⁹ sit: pte. 11. in ques.
vete. 2. no. testa. q. 1. a.
- 66 Angeli mysteriū incarnationis nouerūt: qd̄ opor
tuno tpe reuelatū est: p̄ salute nostra: pte. 5. de
gene. ad lram: li. 5. ca. 19. a.
- 67 Angeli pastore⁹ natum saluatorē recto ordine
denunciauerūt: pte. 10. de mirabi. sacre scrip.
li. 3. ca. 3.
- 68 Angeli quidā veterant sibi honores fieri deo
debitos in adorando vel sacrificando ab his q̄
sibi fieri credebant: p. 4. p̄ faustū: li. 20. ca. 21. p.
7. li. 10. ca. 19. b. sup̄ adorano. auto. 4. infra an
geles auto. 7.
- 69 Angeli quidā signis mirabilib⁹ excitant ad co
lendum vñū deū: quidā aut̄ seipso: p̄mis
credendū esse apparet nō secundis qui sunt de
mones: p. 7. li. 10. ca. 16. a.
- 70 Angelice beatitudinis causa fuit adberere deo:
sicut miserie alioꝝ causa fuit nō adberere deo:
ibidē li. 12. ca. 1. b. c. adberere auto. 2. 5.
- 71 Angeli nomine in apocalipsi quid significet. vi
de: p. 9. in Apocalip. Nome. 2. b.
- 72 Angeli tres significant in formā scripture expo
sitionē: ibidē hōme. 11. c.
- 73 Angeli ascendentes et descendentes in scala Jac
cob figurāt euangelistas et p̄dicatores chūsti:
vide pulcra: p. 4. p̄ faustū: li. 12. ca. 26. Gene
sis. 28. auto. 3.
- 74 Angeli duo missi ad Loth. quos etiā allocutus
est in singulari significant personā filij et spūs
sancti quia patrē missus fuisse in scriptura nub
libi legimus. pte. 5. de trini. li. 2. ca. 11. verita.
12. ca. 12. p. 11. p̄ mari. arria. episco. li. 3. ca. 26. g.
gene. 19. auto. 1. Abias auto. 22. Loth: auto. 3.
- 75 Angeli etiā sub p̄cepto dilectōis. primi cōnēs
tur: p. 4. de doctri. chūstiana: li. 1. ca. 30.
- 76 Angeli chūstiani dicti sunt ad compassionē tem
porū et ḡfarū: quoz̄ pane qui chūstus est. sana
ti sunt iudei q̄s hoies dicit: p. 11. in ques. ve. et
no. testa. q. 20. chūstiani auto. 11.
- 77 Angeli gaudent in peccatoris cōuersione: p. 4.
li. 8. confessio. ca. 3. luce. 15. articu. 2. gaudent
auto. 1.
- 78 Angeli nobiscū concordant tunc. quādo pecca
ta nostra remittunt: p. 8. in enchir. ad lauren.
ca. 64.
- 79 Angeli sumus nos in spe. p. 5. de bap. cōtra do
nans. li. 2. ca. 5. b.
- 80 Angeli in sensibilib⁹ nō possunt producere ali
quam formā absolutā sed solum possunt ap
priorum actiua passiua: pte. 5. de trinita. li.
3. ca. 8. b. verita. 8.
- 81 Mali angeli nō possunt esse creatores corū que
fiunt magicis artibus. sicut nec mali homines
segetū 7c. veri. 9.
- 82 Angeli et anime etiā compositi nō sunt ex materia
et forma tamē bene ex actu et potentia: p. 10. de
mirabi. sacre scrip. li. 1. veri. 1.
- Quomodo angeli formā accipiunt de materia 83
istorū elementoz̄. que sola sunt trāsmutabili
cum his que in spera actiua et passiua cōn
nent: p. 5. de trinitate li. 3. ca. 1. nota. 1.
- Angeli nō mēsurant. nec aliqua successio in eis 84
mensurat quomodo? vide p. 4. li. 12. cōfess. ca.
9. dicto. 5. docu. 2.
- Angeli ad custodiā hominū deputant: p. 10. in 85
solito. anime ad den. ca. 27. a.
- Angeli hominib⁹ seruire dicunt dum ppter eos 86
in ministeriū mittunt: p. 10. li. 2. meditatio. ca.
3. a. homo auto. 82.
- Angeli dicunt nostri. quia iam nos suos ciues 87
habere ceperūt. sic et chūstus noster est: p. 7. li.
22. ca. 29. b.
- Angeli nō possunt mereri: ibidē. li. 22. ca. 30. d. 88
- Angeli dicti sunt filij Seth. qui non fuerūt an 89
geli nisi mystice. ad homines: ibidē li. 15. ca
pi. 23. e. f.
- Angeli a deo faciunt creati. et in creatione alia 90
rum rerum aliquod ministeriū deo p̄buerūt
cetera facienti. sed cuiusmodi ministeriū nesci
tur: ibidē li. 12. ca. 25. b.
- Angeli dicunt in scriptura meliores: pte. 10. de 91
ouibus. ca. 5. b.
- Angeli quomodo dicant manducare vide: p. 9. 92
in enan. Joah. tract. 13. b. infra auto. 122.
- Angeli dei sunt predicatoris boni: ibi trac. 7. b. 93
- Angeli sancti sine difficultate nos adiuvant qm̄ 94
spiritualib⁹ moribus puris et liberis nō laborāt:
pte. 7. li. 11. ca. 31. b. circa fi.
- Angeli dicantur facti ante celum et terram fm̄ 95
quosdam: ibidē ca. 32. per totum.
- Angeli sancti contemplatione fruunt: ibidē: 96
veritate. 33.
- Angeli mirabiles sunt: quia de p̄terito in p̄sens 97
de p̄sens in futurū mouent: p. 10. de cogni. ver
re vite ca. 31. a.
- Angeli locum habere nollem. dicit Augustin⁹ 98
si possem habere locū debiti bonum: p. 10. de
visitatione infir. li. 2. ca. 2. c.
- Angeli ppter superbiam in aeris caliginē detrusi 99
sunt de sup̄na celesti habitatione: p. 8. in enchir
idion ad lauren. ca. 28.
- Angeloꝝ numero siue qui est. siue qui futurus 100
est in contemplatione est eius artificis qui voc
cat ea que nō sunt tanq̄ ea que sunt atq̄ in nu
mero et mensura cuncta disponit: ibidē ca. 29.
- Angeloꝝ bonoꝝ numerus. q̄ dimittit? est et 101
bonumibus supplet: ibidē.
- Angeli quomodo nō p̄seruādo peccauerint: p. 102
8. de correp. et gratia. ca. 10.
- Angeli mali non ex dei cōditione. sed ex peccato 103
pprio et libero arbitrio facti sunt mali: pte. 4. de
natura boni aduer. maniche. ca. 33.
- Angeli etiā refugerūt bonitatē dei. iudicium ta 104
men effugere non potuerūt: pte. 8. de correp. et
gra. ca. 10. b.
- Angeli peccatū insanabile fuit: quia angelus sui 105
sceleris inuentor fuit. homo vō alterius frau
de seductus: p. 11. de inquis. trini. d.
- Angeli peccatū grauius fuit peccato hominis: 106
quare bō et nō angelus liber nec meruit: pte. 9.

Angeli

- In enan. Joan. trac. 110. f.
- 107 Angeli cū omnes peccassent dei imperiū nō tur-
bassent: p. 2. de libe. arbi. li. 3. ca. 12. a.
- 108 Angeli non peccantes ⁊ aīe peccatrices diuersi
mode pfectionē vniuersitatis ornant: ibi. ca. 11.
- 109 Angeli ppter peccatū detrufi sunt in ima bui⁹
mundi qui est eis velut carcer vsq; ad vltimā
damnationē: p. 7. li. 11. ca. 33. a.
- 110 Angeli bti sunt bono eterno: ibidē li. 9. ca. 22. a.
- 111 Angeli nollent esse archangeli ppter voluntatis
quietationē quā oēs bti habēt: li. 22. ca. 30. c.
- 112 Angeli nunq; fallunt de istis tpalib⁹ demones
aut fallunt: li. 9. ca. 22. b.
- 113 Angeli diaboli sunt: qui faciūt voluntatē eius:
p. 10. de saluta. voca. ca. 58.
- 114 Angeli mali habentes elationis fastiū. pio. eccel-
lēssima cōtinate vanitatē: astum. p. individua
charitate supbi fallaces: inuidi effecti sunt: p.
7. li. 12. ca. 1. b. auto. 99.
- 115 Angeli mali ab eo q; sūme est auersi ⁊ ad ipsos
cōuersi peccauerūt p supbiā: ibidē ca. 6. a.
- 116 Angeli minores subuersi sunt a pncipe suo: ibi-
dem li. 14. ca. 11. b.
- 117 Angeli mali vel demones pcepti di sunt in mor-
tē secundā post diē iudicij: ibidē li. 13. ca. 24. i.
- 118 De angelo descendente de celo habente catbenā
⁊ claudētē draconē: id est diaboli ⁊ clauden-
tem annis mille. ibi. li. 20. ca. 7. c. d.
- 119 Angeli mali fm opinionē quorundā in talē ma-
liciam nō libero voluntatis arbitrio: sed a deo
per creationē sunt deflexi: p. 5. de gene. ad lite-
ram: li. 11. ca. 20. verita. 6.
- 120 Angeli cū sint spūs vtrū possint corporaliter coi-
re cū feminis aere corporati: vide p. 7. li. 15. ca.
23. a. b. angelorū auto. 13.
- 121 Angeli corpa non habeant: videt cum dicit:
quia natura spūs sunt: s; nō audeat temere diffi-
nire sc; an aliqui spūs elemento aereo corporati
possint hanc pati libidinem: vt quō valeant
sentientibus feminis miscant: ibidem.
- 122 Angeli comederūt vere nō phantastice: qui vi-
sibiliter ⁊ tractabiliter apparebāt: nō tñ necessi-
tate sed potestate vt chriſtus post resurrectionē
nē vere comedit: ibidē li. 13. ca. 22. p. to. supra
auto. 92.
- 123 Angeli ⁊ virtutes corpore quō sunt: vide p. 10.
de spū ⁊ aīa ca. 18. b. de ecclesiā. dogma. ca. 12.
- 124 Angeli tam boni q; mali interdū humanū spi-
ritū assunt: p. 10. de spū ⁊ aīa. ca. 27.
- 125 Angeli corpi nō subdunt: sed subditū regūt. p.
7. de trinit. li. 2. ca. 7. b. verita. 8.
- 126 Angeli mali nō possunt quicq; nisi qd per hos
nos angelos pmissit de⁹: p. 5. de gene. ad lite-
ram: li. 11. ca. 29. in fi.
- 127 Angeli sancti nō per verba sonantia deū discūt
s; p ipam pscntā immutabilis veritatē hoc est
verbum eius vnigenitū: p. 7. li. 11. ca. 29. a.
- 128 Angeli trinitatē personarū ⁊ essentie vnitatem
facilius cognoscūt q; nos ipsi nobis cognitū su-
mus: ibidem.
- 129 Angeli sancti sicut habent pmanendi eternitatē
ita cognoscendi facilitatē ⁊ requiescendi felici-
tatem: ibidem li. 11. ca. 31. b. circa fi.
- 130 Angeli quocūq; terrena aīa rapere possunt ⁊

Angelica

- constituere vbi volūt sine labore ⁊ exemplū in
abacuck: ibi. li. 13. ca. 18. b.
- Angeli creatores animalū dici nō possunt: ibi-
dem li. 12. ca. 24. 25. c.
- Angeli sancti quō puniūt sine ira q; accipiunt
eterna dei lege puniendos ⁊ miseris sine mise-
rie cōpassione subueniūt: ibidē li. 9. ca. 5. d.
- Angeli boni ⁊ boīa boni sunt vna societas p-
pter cōem finē: ibi. li. 22. ca. 29. b.
- Angeli sine difficultate nos adiuvant qm spūs
talibus motibus nō laborāt: ibi. li. 11. ca. 31. b.
- In angelis sanctis diffusa est grā charitatis per
spiritū sanctū qui datus est eis sicut ⁊ in nobis:
ibidē li. 22. ca. 29. b.
- Angeli possunt moueri temporaliter: p. 5. de. ge-
ne. ad lram li. 8. verita. 11. ⁊ ca. 24.
- Angeli boni ⁊ mali habent quedā opa similia:
ibidem li. 11. ca. 29. circa fi.
- ¶ Angelica natura primo facta est: p. 11. in dia-
logo ad orosīū. q. 21. Gene. 1. auto. 1.
- Angelica mens an cūcta que voluerit simul no-
tia facillima cōprehendat: p. 5. de Geneſi ad
lram li. 4. ca. 32. a.
- Angelica pfectio est in nullo aliter sapere q; res
se habet: p. 5. de bap. ⁊ donat. li. 2. ca. 5. b.
- Angelica natura nulla est melior sed pcedit di-
gnitate omnia alia que deus condidit: pte. 7. li.
11. ca. 15. b.
- Angeli boni nō meruerūt suam beatitudinē in
primo instanti: ibidem verita. 15.
- Angelice ruine que causa fuit an inuidia aut su-
perbia vel auaricia: parte. 5. de gene. ad lram
li. 11. ca. 14. 16. a.
- Angelica natura que casu facta est misera deo
fructuā: quia que deo nō fruit ideo misera est:
p. 7. li. 11. ca. 13.
- Angelica natura deus cōdidit verabilem meli⁹
iudicans de malis benefacere q; mala esse non
finere: ibi. li. 22. ca. 1. c.
- Angelici vulnus verus medicus indicare no-
luit qualiter factū sit ⁊ ex quo illud curare non
destinavit: pte. 10. de mirabi. sacre scriptū. li. 1.
ca. 2. b.
- Angelus prius peccauit q; homo: ibidem. a.
- Angelus pmanēbus in summo bono deus de-
dit tanq; ipius pmanēbus pmanēbus vt de sua
permāssione cerni essent: p. 7. li. 22. ca. 1. c.
- Angelus bonus corporaliū temporaliumq; rerum
scientia qua instant demones viles est non q;
earum ignari sint sed quia respectu charitatis
diuine qua inardescūt omnia alia ⁊ tñ seipsos
cōtemnūt: ibi. li. 9. ca. 22.
- Angelus bonis vel malis deus bene vult vel ad
terrendū vel ad consolandū: pte. 10. de spiritu
⁊ anima: ca. 29.
- Angelis vt nuncijs deus vtitur: ⁊ ppter nos ⁊
ppter ipsos: pte. 5. de Gene. ad lram li. 5. ca.
19. Supra angeli auto. 33. 34. 35. 36. 167. 74.
- Angelis quomodo loquatur deus: vide p. 7. li.
16. ca. 6. b.
- Angelis quomodo similes erim⁹ in visione dei
pte. 6. de videndo deo ad pauli. ca. 9.
- In angelis persona vnius dei non quidē p sua
personam que est inuisibilis sed certē iudicijs
b ij

Angelos

- dens per subiectam creaturā visibiliter apparuit: p. 7. li. 10. ca. 15. a.
- 8 Angelica natura videri non potest nisi cum voluerit: pte. 6. de viden. deo ad Pauli. ca. 10.
  - 9 Angelos nō pōt cōmunicari potentia creandi quomodo? vide p. 5. de gene. ad Iram; li. 9. vers. 11. 7. ca. 15.
  - 10 Angelo viso antiqui dixerunt se deum vidisse: p. 8. li. 7. ques. sup iudiciū: q. 54.
  - 11 Angelos panis māna dicit: quia ea virtute creatus est: quia angelica natura subsistit et vivit: p id qd de celo venisse dicit: angelos dictus est panis: p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 23. a: p. 11. i. ques. ve. 7. no. scilicet. q. 20. Māna auto. 1.
  - 12 Angelorum multitudo: militia celi in scripturis nominatur: parte. 8. in li. 1. ques. super Genesim. q. 101.
  - 13 Angelos novem ordinibus compant aie progressionis: p. 10. de spū 7 aia ca. 5.
  - 14 De angelos differentiis quid sentiendū sit: vide p. 8. in enchi. ad Lauren. ca. 58.
  - 15 Qualia corpora angeli habeat: vide ibi. ca. 59.
  - 16 Angelos societas due 7 diuerse et dispares non incongrue intelligunt lucas 7 tenebrarū nominibus nūcupate: p. 7. li. 11. ca. 33. c.
  - 17 De angelos beatitudine: vide pte. 10. de fide ad Petru. ca. 23.
  - 18 Angelos bonos et malos appetitus pccarij nō fuerūt ex diuersis potentis sine naturis cum sint omnes angeli ab vno deo: sed fuerūt ex diuersis voluntatibus: pte. 7. li. 12. ca. 1. b. li. 22. ca. 1. c.
  - 19 Angelorum casum voluntariū deus iustissima pena sempiternae infelicitatē obstruxit: ibidem li. 22. ca. 1. c.
  - 20 De angelorum diuersa societate: quax vna fruuntur deo altera tumēte typho: ibi. li. 11. ca. 33. b.
  - 21 Angelorum natura bona est et voluntas recta sed demonum natura bona voluntas vō peruersa: ibidem. c.
  - 22 Angelorum nomine iusti homines nūcupari possunt: pte. 8. li. 1. ques. super Genesim. q. 3. Iust. auto. 5.
  - 23 Angelos cum filiabus hominū cōcūbere vnde gigantes nati esse perhibent non est credibile nisi nomen angeli ponatur pro homine iusto: ibidem angeli auto. 120.
  - 24 Angelorum quidam boni quidam mali signifi cantur: p. 9. in Apocalip. Thome. 2. c.
  - 25 In angelos locutionibus nō sunt equiuocationes nec synonimaciones: pte. 4. li. 13. confessi. ca. 24. dicto. 5.
  - 26 Angelos motus ipse stabilis est: quia non recedunt a diuina veritate ad quē mouent tanq̄ ad fontem vite: p. 7. li. 16. ca. 6. a.
  - 27 Angelorum edictis data est lex ibidem li. 10. ca. 13. b. 15. a.
  - 28 Similitudo bone voluntatis facit nos amicos angelos 7 ipsis fauentibus beatificamur: ibi. li. 8. ca. 25.
  - 29 Angelos pars q̄ lapsa est restaurabit ex hoibus vt sic ciuitas illa supna nō fraudet suorū nūe ro ciuiū quin etiā foras illis 7 vberiore letet: ibi dem li. 22. ca. 1. d.

Angelus

- Angelos numerus incertus est: ibi. li. 15. ca. 1. a. 20
- 1 Angelos animas habere Augustinus se nō dicat legisse in diuinis eloquijs canonicis: p. 2. de musica: li. 1. in argu. in fine.
  - 2 Angelos scōs in sublimibz celi sedibz nō quidem deo coeternos sed tm̄ de sua sempiterna 7 vera felicitate securos 7 certos esse nemo ambigat: p. 7. li. 11. ca. 32. c.
  - 3 Angelos virosz noie solere appellari notū est: p. 8. li. 7. ques. sup Iudiciū: q. 31. Iust. auto. 5.
  - 4 Per angelos ab initio predicatū est sacramentū incarnationis 7 passiōis christi illis quibz de cuit p̄dicari: p. 7. li. 7. ca. 32. a.
  - 5 Angelos vidēdo bti nō sumus: s̄ vidēdo veritatē qua etiā ipsos diligim⁹ angelos 7 his cōgratulamur: p. 2. de vera religio. ca. 55. b.
  - 6 Nec inuidem⁹ angelis q̄ comparationes vel nullis molestijs interpediēdo p̄frunt: sed magis eos diligimus qm̄ et nos tale: aliqd sperare a cōmuni dñō iussi sumus: ibidem.
  - 7 Angelos honorem⁹ charitate nō seruitute nec eis templa construim⁹. nolunt etiā se sic honorari a nobis: ibidē: supra angeli auto. 68. ad oratio. auto. 4. Colere auto. 5.
  - 8 Angelos stultus ideo nō audire nō videre pōt quia ira interemptus est 7 a celo occisus: p. 4. in li. anotatio. ca. 5. a.
  - 9 Angelum veritas 7 iusticia dei irasci fecit: p. 8. li. 4. ques. sup numeros. q. 49.
  - 10 Angelus 7 omnis creatura rationalis facta est ad imaginē dei: p. 5. de tri. li. 11. ca. 5. b. vita. 16.
  - 11 Angelus latina lingua nūcius interpretat: p. 7. li. 15. ca. 23. a.
  - 12 Angelus superior est homine quia rationalis 7 immortalis. homo aut inferior angelis superior pccatoribus: habens cuj ipsis mortalitatē: rationē vō cum angelis: 7 hoc nō est mediū inter angelos 7 pecora: ibidē li. 9. ca. 13. c.
  - 13 Angelus si sit supra hominē fm ordinem emittēne: nō tm̄ fm ordinē alicui⁹ causalitatis efficiētis vel finalis: p. 5. de tri. li. 14. veri. 27.
  - 14 Angelus officij nomen est non nature: parte. 10. de eo quod dictum est ego sum qui sum. b. in primo dicto.
  - 15 In angelis est vita que continet sentit et intelligit: sed nutritio no auxilio nō indiget: parte. 7. li. 8. ca. 6. a.
  - 16 Angelus gabriel septies legitur apparuisse circa ortum christi: pte. 10. de mira. sacre scrip. li. 3. ca. 2. verita. 3.
  - 17 Angelus dicitur tuba dei: pte. 8. p̄ sermo. arria. ca. 13. in fine.
  - 18 Angelus vnus alium in claritate excellit. pte. 10. de cognitiōe vere vite: ca. 8. a.
  - 19 Angelus dicitur spiritus sanctus ratione officij: p. 5. de tri. li. 2. ca. 13. b. verita. 14.
  - 20 Angelus 7 aia separata localiter moueri nō pōt et per se quē nō sunt in loco cōmensuratur: p. 3. in li. 83. ques. q. 8. dicto. 4.
  - 21 Angelus est totus in qualibet parte loci quē sit bi determinat: p. 5. de tri. li. 6. verita. 12.
  - 22 Angelus quē creauit deus: res a pccō libera fuit sic 7 homo: de rebus ergo a peccato liberis peccata nata esse dicimus: p. 8. p̄ Iulius. pela. li. 5.

- ca. 10. 2. c.
- 14 Angelus peccavit in primo instanti creationis quare August. hoc voluit: vide p. 5. de Gene. ad Iram: li. 11. ca. 16. veri. 5. docu. 2.
  - 15 Angelus vel hō libera volūtate a deo apostotus uerūt: et sic misericordis et iusticiā qñ prius occultā manifeste erpti sunt: dñ illū iusticia manifeste dñauit: istū mīa te miseria liberauit: p. 10. de cognitiōe vere vi. ca. 20. b. hō auto. 81.
  - 16 Angelus prius maluit hoc supbe posse qđ angelus qđ deuote hoc esse qđ angelus: pte. 5. de trini. li. 8. ca. 7. veri. 20.
  - 17 Angelus a deo ad se per superbiam cōuersus et quodāmodo qñ tyrānco fastu eligens gaudere de subditiis magis qđ esse subditus de spiritali paradiso cecidit: p. 7. li. 14. ca. 11. d.
  - Anguis bonū auspicū: ibi. li. 2. ca. 24.
  - Per angustā portā latens chisti regnum celoz intramus: p. 10. de tpe Barba. ca. 8.
  - Anichilatio non cōtingit p diuinā actionē sed p in nubil inclinacionē: p. 4. p eplām Danicbe: ca. 29. veri. 6.
  - 1 Anima an ex nullo producta dicenda sit cuius ex voluntate dei creata sit: p. 8. ad Orosiū ptra Pustill. ca. 2.
  - 2 Anima quid sit: et fm quid mortalis et immortalis dicat: p. 10. de spū et aia: ca. 8. 18.
  - 3 Aia ad hoc facta est ut sit luada: uitalis iusta et pulchra: vide: p. 10. de cogni. vere vite ca. 32. an: fra auto. 73.
  - 4 Anima unde sit: et que sit patria eius: quō et natura simplex sit: p. 2. de aie quāitate: ca. 1. a. b.
  - 5 Anima nō a seipsa: sed a deo qui est veritas: est: p. 3. in li. 83. ques. q. 1.
  - 6 Anima nō eo modo a deo infundit sicut a nobis vter infat: p. 8. de aia et origi. eius ad Vincē. victo: li. 3. ca. 4.
  - 7 Anima an ex propagatiōe attrahat: vel a deo non inflet: siue periculo nescienda questio est: p. 8. de anima et eius origi. ad renatū li. 1. ca. 15. infra auto. 12.
  - 8 Anima nō est ex traduce: p. 6. de peccato. meri. et remiss. li. 3. ca. 9. b. 10. a: pte. 11. in q. vete. et no. testa. ques. 23. a.
  - 9 Anima non habet materiā seminis manifestā et rationē seminis occultā: qñ nec incremēns corporalibus angetur sicut ipsa corpa: p. 5. de Gene. ad Iram: li. 10. ca. 21.
  - 10 Animā aliqui voluerunt creari ex parentibus et falsē: ibidem.
  - 11 Animas aliqui desup venire voluerūt habētes pro se illud euangelij: qđ natū est ex carne caro est et. ibidem ca. 22.
  - 12 Animas esse ex traducetvz expediat nobis scire vel non: et quō cognosci possit: ibidem. ca. 23. Supra arti. 7.
  - 13 Vtrū ex illa vna aia que primo homini data est ceteri propagent: an singulis quibusq. noue etiam modo sunt: an alicubi iam existētes: vel mutant diuinit? vel spōte labant in corpora: p. 8. de origi. aie ad Hiero. li. 1. ca. 6.
  - 14 Anima sic est a deo tanq. rem quā fecerit: nō tā qđ de natura cuius est ipse: p. 5. de Gene. ad Iram: li. 7. ca. 2. in fi. ca. 3. 4. 5.

- Vtrū anima ex aliqua re vel ex nullo creata sit: 15
ibidem ca. 5. 27.
- In primis sex dictum operibus deus anime solam rationē condidit fm quā fieret: nō tamen quandā pro suo genere materiā de qua fieret: ibidem ca. 6. 22.
- Anima est cōposita ex materia spiritali et forma argumē. fran. maro. ibidē nota. 3.
- Materiae anime rationalis. id est humane: unde de anima fieret: et si nō rōnalis facultate: tamē bene possibilitate: p. 5. de Gene. ad Iram. li. 7. ca. 7. ca. 27.
- Anima carnē animat et eius sensibus velut nū: 19
cuius vtitur: ibi. ca. 8. 14. 18.
- Anima irrationalis non velut materia subiaceret unde rōnalis aia fiat: ibidem ca. 9.
- Animas hominū in pecora: et pecorū in homines transire nō puenit credere sicut quidā phi crediderūt: ibidem ca. 9. in fi. 10.
- Anima nō est ex aliquo corporeo elemento eo qđ incorporea est: ibidem ca. 12.
- Aia oēm corporeā creaturā nature dignitate pcellit: sicut de oēm creaturā: ibidem ca. 19.
- Animā aliqui factam esse dicunt de natura qñ te essentie: et male: ibidem ca. 21. Aiam auto. 5.
- Animā dicere filiā angelonū: durum est dicere: multo autē durius esse filiā corpore supercelestem: p. 5. de Gene. ad Iram: li. 7. ca. 23. veritate. 6. nota. 4.
- Animas sine corporibus creare potest deus: ibidem verita. 7. docu. 1.
- Securius est dicere qđ anima hominis pmo die fuerit creata formaliter qđ in aliqua alia natura creata causaliter: ibidem ca. 24.
- Anima naturaliter inclinatur ad corpus: ibidem ca. 27.
- Anima pascat diuinis eloquiis et orationib? sicut caro alitur escis carnalibus: p. 10. de saluta. docu. ca. 28.
- Anima sine fide spe et charitate deum videre nō potest: p. 1. li. 1. solilo. ca. 6. a.
- Animā fides spes et charitas duz in corpore est nō deserūt. Sola autē charitas manet in ea post hanc vitā: ibidem ca. 7.
- Anima nostra arbor dicat: opa hominis fructus sunt: p. 3. de sermo dñi in mō. li. 2. et. infra. 199. arbor: auto. 4. homo. 72.
- Anima nostra ciuitas dicat: de qua gloriosa dicta sunt: p. 10. de spū et aia: ca. 37. a.
- Anima nostra locus dei est quomodo: p. 3. in li. 83. ques. q. 20.
- Anima fidelis sanctuariū dei dicat: p. 10. in soliloquiorū anime ad deū ca. 30.
- Anima sancta celum appellat sicut peccatrix terra: p. 3. de sermo dñi in mon. li. 1. 8.
- Anima qñter se ordinare debeat ut deus viuere possit: vide p. 1. de ordine li. 2. ca. 19. b.
- Anima pscntia dei vegetat: p. 2. de musica. li. 6. ca. 13. c.
- Anima per se nihil est: quicquid autē illi esse est a deo est: ibidem.
- Anima pnapione creatoris melior efficiat: cū coberet sanctissima charitate: p. 6. de sex ques. 5. paga. q. 2. c. De grā no. testa ad bono. ca. 23. a. b. 11

- 41 Anima participatione lucis dei pulchra decora et virtute pollere dicitur non per se ipsam; p. 4. §. secundum; li. 12. ca. 13. Infra. 238.
- 42 Anima ut pulchra maneat quotidie corpus christi in masticare debet; p. 10. de quarta fena. ca. 6. a. infra auto. 301.
- 43 Anima linguatur non masticando christum; p. 6. de natura et gratia §. secundum. ca. 20.
- 44 Anima deo subiicienda est si volumus corpus nostrum servituti subiacere et de diabolo triumphare; p. 4. de agone christiano ca. 12. in fi.
- 45 De anima ampliore curam habere debemus quam de corpore quare hoc vide pte. 10. de Symbo. ad cathecum. li. 2. ca. 10. a.
- 46 Anima vivit duplici vita naturali et spiritali; p. 10. de spiritu et anima ca. 36. a.
- 47 Anima rationalis est incorporea; pte. 8. de anima et eius origi. ad Vincen. victo. li. 4. ca. 12. 13.
- 48 Anima et quo quantitate molis non habet incorporea est; p. 2. de quantitate aie ca. 3.
- 49 Anima qualis sit; ibidem ca. 2.
- 50 Anima et quo longa et lata non existit; propterea tamen non esse nihil per se ipsam probatur ibidem ca. 4. ab.
- 51 Anima non est corporea nec villa aut longitudo ne portecti aut latitudine diffusa aut altitudine solidata; et tamen est quasi cardo quidam in agendo cunctarum corporalium motionum; pte. 2. de anime quantitate. ca. 14. b.
- 52 Anima magna res est nec ad opprimendos lascivos motus suos idonea sibi remanet; pte. 2. de musica; li. 6. ca. 5. f.
- 53 Anima cum sit incorporea corporeo loco includi absurdum videtur; pte. 10. de cogni. vere vite ca. 44. in fine.
- 54 Anima quam mutabilis existit nullo modo spacia locorum sua mole occupat; pte. 4. §. secundum cplam. Mathematici ca. 16. a.
- 55 Anima respectu nature incorporee quo summe incommutabilis est; incorporea dicitur. p. 10. de spiritu et anima; ca. 18. b.
- 56 Anima dicitur spiritus; et quomodo spiritus et anima idem sint; vide p. 8. li. 4. quesi. super numeros q. 18. pte. 10. de spiritu et anima ca. 9. pte. 11. in expositione sup. magni. b.
- 57 Anima secundum benignitatem creatoris atque officium sui operis variis nominibus nuncupatur; p. 10. de spiritu et anima ca. 13. a.
- 58 Aie duplices sunt actiones alio namque consilio erigitur ad deum alio inclinatur ad carnem; ibidem.
- 59 Anima et si aliquando partes habere dicatur ratione potius similitudinis quam veritate compositionis intelligendum est; ibidem.
- 60 Potentie anime atque vires idem sunt quod ipsa; habet accidentaliter et ipsa non est; ibidem. b.
- 61 Anima ineffabili conditione diligit corpus; amat carcerem suum ideo libera esse non potest doloribus eius vehementer afficitur; ibidem ca. 14. a.
- 62 Anima humana ita facta est ut sibi ipsa bonum quo beatus fiat esse non potest; sed mutabilitas eius si convertatur ad incommutabile bonum beatus fit; ibidem.
- 63 Anima habet in se quandam longitudinem latitudinem et altitudinem; p. 10. de spiritu et anima ca. 11. b.
- 64 In anima nostra est quoddam rationale per essentiam et quoddam per participationem; pte. 4. li. 13. cōfess.

- ca. 32. dicto. 7.
- 65 Anima aliqui spiritus dicitur in pecoribus et in his Vincen. ca. 3. pbat; p. 8. de anima et omni. ca. ad Vincen. victo. li. 4. ca. 23.
- 66 Anima pro homine in scriptura ponitur; p. 8. in li. quesi. sup. Leui. quesi. 5.
- 67 Ponitur etiam quandoque in scriptura pro corpore vivente; ibidem in li. quesi. sup. Leui. q. 57. a.
- 68 Anima sanguinis nomine significatur in scriptura; p. 8. §. adversa; legis et prophetarum. li. 2. ca. 6. a. in li. quesi. sup. Leui. q. 57. c.
- 69 Anima dicitur esse nummus dei; p. 10. de decem choridis. ca. 8. b.
- 70 Anima est similitudo omnium rerum quod; vide p. 10. de spiritu et anima ca. 6.
- 71 Anima facta est ad imaginem trinitatis secundum memoriam intelligentiam et voluntatem; p. 5. de trinitate. li. 14. ca. 8. veri. 16. pte. 10. de creatione primi hominis. a. Gene. 1. auto. 14.
- 72 Anima est una cum tres in se dignitates habet intellectum memoriam et voluntatem; ibidem.
- 73 Anima facta est ad similitudinem dei ut sit lucida vitalis iusta bona beata sicut dei essentia est lux vita iusticia bonitas beatitudo; p. 10. de cognitione vere vite ca. 32. b. Sup. auto. 3.
- 74 Anima est in se habet imaginem dei et similitudinem quam cognoscit veritatem et amat virtutes; quia imago est in cognitione similitudo in dilectione; p. 10. de spiritu et anima; ca. 10. b. 35. a. b.
- 75 In anima tria sunt mens amor et noticia; et hec tria unum sunt; pte. 5. de trinitate. li. 9. ca. 4. a. veritas. 5. ca. 5.
- 76 Anima deus ratione violationis deceptionis non existit; p. 3. in prima disputa. §. fortis. 1.
- 77 Anima habet imaginem dei in eternitate similitudinem in moribus; p. 10. de ecclesiis. dogma. ca. 88. de trinitate. et unitate dei; ca. 9. b.
- 78 Anima hominis aliter habet in se imaginem dei per se quam filius ipse; p. 10. de essen. divinitatis. g.
- 79 Anima ex nihilo creata est; ibidem. g. p.
- 80 Anima sicut est immortalis ita quod in ea melius est id est secundum quod est facta ad imaginem creatoris semper durabit in ea; et ideo concludit Augustinus quod imago creatoris non consistit in fide; eo quod imago creatoris remanebit in patria; sed fides non; p. 5. de trinitate. li. 14. ca. 3. veritas. 6.
- 81 Anima habet in se memoriam intellectum et voluntatem ab his tribus fit omne quod agimus et cum ista tria bene recteque se habent et bonum et rectum est omne quod facimus; p. 8. §. finis. Arria. ca. 16.
- 82 Anima et mens in quo differunt; vide p. 10. de spiritu et anima ca. 34. a.
- 83 Anima nominatur totus homo interior; ibidem.
- 84 Anima rationali nihil potens nihilque sublimius inter creaturas; p. 9. in euan. Joau. trac. 23. c.
- 85 Anima rationalis est media inter deum et corpus; ibidem.
- 86 Anima est immortalis non tamen ideo de deo sua est cum sit mutabilis; p. 8. ad Orosium §. pastill. ca. 1.
- 87 Anima non est eiusdem nature cum deo; et quod anima non sit corpus; vide p. 7. li. 8. ca. 5. c.
- 88 Anima Ade flatu dei creata est; ibidem li. 12. ca. 23. a.
- 89 Anima non est de substantia dei aut de qualibet elementorum materia sed ex nihilo creata est; p. 10.

- de spū et aia: ca. 24. a. 39. 40.
- 90 De extasi anime et reuelationibus angelicis: ibi dem. 24. b.
- 91 ¶ Anima a peccatis immunis: magis est vna cum deo q̄ vir et vxo: in carne vna: pte. 10. de incarna. verbi li. 2. a.
- 92 Anima oleo leticie vngitur cum immaculata consideratione verbo dei coniuncta est: ibidē li. 2. c.
- 93 Anima discendo quasi crescere: dediscēdo autē minui dicit: p. 2. de aie quātitate ca. 19.
- 94 Aia cur nullā sciētiā secū attulit: vide ibi. ca. 20.
- 95 Anima rationalis inter eas res que a deo cōditæ sunt omnia superat et deo prima est quando pura est: tūq̄ in quantū charitate adhaerit: in tñ ab eo lumine illo intelligibili perfusa quodammodo et illustrata cernit: non per corporcos oculos: sed per ip̄s sui principalē quo crellit. id est. p̄ intelligētiā suā: istas rāones: quarum visione sit beatissima: parte. 3. in li. 83. ques. q. 46. d.
- 96 Anima est peccatis maculata melior tñ oī corpe et luce visibili existit: p. 2. de li. arbi. li. 3. ca. 5. a. c. infra auto. 157.
- 97 Anima corpe melior existit eo q̄ melior est qd̄ vivificat q̄ id qd̄ vivificat: pte. 3. in li. 83. ques. q. 54. a.
- 98 Anima quō figurata est in corpe: pte. 11. in q. vete. et no. testa. q. 23. a.
- 99 Anima potest esse in corpe diffinitive: quia ideo est in q̄libet corporis parte: pte. 4. p̄ eplām manichei. ca. 16. verita. 3. docu. 3.
- 100 ¶ Anima est tota in toto corpe: et in qualibet ei⁹ parte: p. 1. de immorta. anime: ca. 15. b. 16. p. 2. de quātitate aie ca. 5. a. p. 4. p̄ eplām manichei ca. 16. b. p. 5. de trini. li. 6. ca. 6. b. pte. 10. de spiritū et aia. 19. Sup̄ auto. 144. infra. 275.
- 101 Anima per totū corpus diffusa in singulis mēbris tota consistit: non tamē tota singulis mēbris administrationis sue munera tribuit: sed oculo tñ videre non audire tē. p. 10. de cogni. vere vite. 26. a. 34.
- 102 Anima ubiq̄ in corpore sentit et quāta nō existit: p. 2. de aie quātitate. ca. 30.
- 103 Anima extrinsecus et intrinsecus est in toto corpore: et in memoria eius species maximorū spaciōrum et vrbium relucēt nō breuiores: in speculis autē p̄ numero ip̄sorum apparent quātitates: p. 2. de aie quātitate ca. 5.
- 104 Anima in corp⁹ verti nō potest: nec aia rōnalis in irrationale cōverti potest: pte. 1. de immorta. aie ca. 14. 16.
- 105 Anima tñ habet dominii in corpus suum et tñ valet ad indumentū sui qualitātē mutandam: vt possit ipsum immutare: sicut suū vestimentū qd̄ duplici exemplo declarat: p. 5. de trini. li. 11. ca. 4. a. verita. 14.
- 106 Anima dominari debet corpi in cuius exemplū facta est mulier vt subiecta esset viro: pte. 2. de Gene. p̄ Manichei. li. 2. ca. 11. veri. 3.
- 107 Anima rōnalis dñā est corporis sui: que inferiori nō bñ imperabit: nisi superior se deo tota charitatis subiectione seruerit: p. 11. de vera innocen. ca. 194.
- 108 Anima vñt corpe tanq̄ seruo vel instrumento:

- p. 7. li. 10. ca. 6. a. infra auto. 160.
- Anima data est corpori nostro vt bona faciat: ibi dem. ca. 30. b.
- Anima nō recte imperat corpori: si deo seruēs nō subiacet: ibidē li. 19. ca. 25. a.
- Anima cum corpus regit atq̄ vivificat nō maculatur: sed cum eius mortalia concupiscit de corpe anima maculat: pte. 3. de fide et symbo. ca. 4. in fine.
- Anima rationalis superioribus inferiora proponens: nō potest regere qd̄ regebat: quia regi voluit a quo regebat: pte. 11. de vera innocentia: ca. 74.
- Anima rationalis est forma corporis: quia rationale est de esse hominis cum ponat in eius diffinitione: argumē. fran. maro: pte. 5. de trini. li. 7. ca. 4. b.
- Anima totū corpus vivificat et animat: sed in capite et videndo sentit et audiendo et odorando gustando et tāgendo: in ceteris autē membris tangendo tñ: p. 4. de agone christiano: ca. 20.
- Anima est panceps et domina carnis: que domare carnem debet et regere: pte. 8. con. Julia. pela. li. 2. m.
- Anima carni vitam tribuit sicut sol lucem diei: p. 10. de spū et aia. ca. 43. pte. 11. contra felicia. Alria. ca. 14. d.
- Anima cinis creatorē suum agnoscit et diligit: cum se ad illius imaginē factū esse intelligit: p. 10. de spū et aia. ca. 44.
- Anima quo modo de futuris doceat: p. 4. li. 11. confess. ca. 19.
- Anima pregnantis quāis sic vel sic affecta fetū tenerū aspergere variis coloribus vel lineamentis possit: vt in virgine Jacob patet ipsa tamē naturā solus deus facit. p. 7. li. 12. ca. 25. b. c.
- fieri potest vt anima melior infernus corpus inhabitet deteriorq̄ superi⁹: ibi. li. 8. ca. 15. c. i. fi.
- Anima tanto minus subdit deo: quāto minus deum in suis cogitationibus concipit: et tāto minus anime subdit caro: quāto magis aduersus spū cōcupiscit: ibidem li. 19. ca. 4. f.
- Anima nō in cōueniēter incorporea dicit sicut il luminari luce incorporea simplicis sapientie dei: sicut illuminat aeris corpus luce corporea: ibidem li. 11. ca. 10. d.
- Anima accēsa igne dilectionis est deo sacrificiū: ibidem li. 10. ca. 6.
- Anima in diuino amplexu secundat virtutibus ibidem ca. 4. b.
- Anima dei voluntas eius dicitur: p. 8. in li. 3. ques. sup̄ Lcui. q. 93.
- Anima chasti vnde turbata sit imminenti passione: p. 9. in euan. Joan. trac. 52. a. b. 60. a. b.
- Anima chasti in morte non fuit sepata a verbo: ibidem tract. 47. f. g.
- Anima chasti velut vas in quo inerat substantia vnguēti: quare impossibile fuit vt peritū recipet odorem: sicut vas ip̄m qd̄ substantiā continet vnguēti nullo genere pōt aliud recipere quous: p. 10. de incarna. verbi li. 2. c.
- Anima: que in chasto fuit: pausq̄ sciret malū elegit bonum et quia dilexit iusticiā et odio habuit iniquitatē: propterea vñt eam de oleo

- leticie pie participibus eius: pte. 10. de incarnatione ver. li. 2. c.
- 130 Anima christi non est de traduce suaricationis nisi Ade: p. 5. de gene. ad lram: li. 10. ca. 19. i. fi.
- 131 Anima simplex in essentia multiplex in officiis est: p. 10. de spū et aia ca. 34. a. 61. a.
- 132 Anima sicut per omnia cognoscibilia mutabiliter extenditur. sic deus immutabiliter ad omnia se extendit et in omnibus manet: parte. 4. de eplam Manichei ca. 19.
- 133 Qualiter imagines rerum in anima cognoscantur nō soluz in rationalibz sed etiam in brutis: ibidem ca. 17.
- 134 Anima et intellectus quō differūt cum sint idē: pte. 9. in euang. Joan. trac. 15. d.
- 135 Anima hominis ut sciat discernere inter bonū et malū rationalis est: ut autē possit amare bonū et odire malū cōcupiscibilis atq; irascibilis est: p. 10. de spū et aia ca. 45. b.
- 136 Anima affectōes aliquas habet quibus ad virtutes exerceat. dolor nanq; de pieteritis: timor de supplicijs. desiderū de promissis gaudium de premijs exercitia quedā sunt virtutū: p. 10. de spū et aia ca. 20.
- 137 Anima habet virtutes quibus armat p̄ vicia scz temperantiā. prudentiā. fortitudinē et iusticiā ibidem. a.
- 138 Anima habet virtutes quibus proficit et quib; deo cōiungit̄ puta humilitatē. puritatē et charitatem: ibidem. b.
- 139 Anima habet vires quibus componi cōmisset q̄rum prima est naturalis. secūda vitalis. et tertia animalis: ibidem.
- 140 Anima a sensibus disat internis corpis tam mēbz q̄ motus: sic q̄ nō incōueniens est eā nature sue p̄terire originē: p. 8. de ania et ei⁹ origi. ad Vincen. victorem li. 4. ca. 5.
- 141 Anima humana differt a bestiali solo intellectu p. 9. in euang. Joan. trac. 15. d.
- 142 Aia intellectualis melior luce esse ostendit: p. 3. de duabus aiabus s̄ Manichei. ca. 3.
- 143 Anima etiaz sensitiua in musca luce prestantior existit: ibidem ca. 4.
- 144 Anima fm suū modū sic est in corpe: sicut deus est in suo mūdo: p. 10. de spū et anima ca. 35. a. Supra auto. 100. 101. 102.
- 145 Anima nō est longe a creatore suo: pte. 10. de spiritu et aia ca. 36. 39.
- 146 Anima rationalis volūtatis arbitrio vel cōsensit visis vel non consentit: irrationalis autē nō habet hoc iudiciū: p. 5. de Gene. ad lram: li. 9. ca. 14. verita. 8.
- 147 Anima nostra nō habet aliquē actum intelligenti assiduū: licet eī possit se semp scire nō tamē semp cogitare: argumē. fran. maro. p. 5. de trinita. li. 15. ca. 15. c. verita. 36. circa mediū.
- 148 Anima vnde tam multa in somnis videat: vide p. 10. de cognitione vere vite ca. 33.
- 149 Anima a nobis nō videtur: vide ibidem.
- 150 Anima habet formā cere vel candelę quō? vide ibidem ca. 35.
- 151 Anima est capax oīm: p. 10. de spū et aia ca. 7.
- 152 In anima nō sunt res ipse / sed similitudines rerū inde Aristo. dicit q̄ lapis nō est in aia sed spes

- cies lapidis: p. 5. de trini. li. 10. ca. 5. ver. 9.
- Tales species per quas res cogitantur. educantur de potētia subiecti puta de secūditate intellectus possibilis: ibidem.
- Anima omnis indoctrina curiosa est: p. 4. de agone christiano. ca. 4. in fi.
- Anima iudicat de omni specie corpali ac p hoc est melior omni corpe. et est mutabilis. nō tñ corp⁹: nec est eiusdē nature cū deo: p. 7. li. 8. ca. 6. b.
- Anima graeci montē fratru deuiciat: ibidem li. 2. ca. 21. d. in glosa.
- Anima quancūq; viciosa pponit omni corpi sicut aurū sordidū cū argenti: ibidē li. 9. ca. 9. a. Supra auto. 96. 97.
- Anima beatissima esse non potest / nisi fuerit de sua eternitate certissima: parte. 7. li. 10. ca. 30. a.
- Anima nō est sue vires vel potentie: ibidem li. 11. ca. 10. b. Quomodo autē sit sue potentie: vide li. 14. ca. 13. a.
- Anima velut nuncio vnitur corpe ad formandum in sapia qd extrinsecus nunciatur: p. 5. de Gene. ad literam li. 12. ca. 24. b. Supra auto. 198.
- Anima nulla sit sapiens vel beata ex alia quacūq; anima. sed ex illa sola summa atq; in cōmunitabili dei sapientia: parte. 5. de consen. euange. li. 1. ca. 23. b.
- Anima ad corpis diuisionē nō diuidit̄ pulcherrima atq; p̄p̄in q̄ssima similitudine ostendit: p. 2. de anime quātitate ca. 32. a. b.
- Anima solum deum coli debet qui solus ei⁹ auctor est: ibidem ca. 34. b.
- Anima sine corpe nihil corporeū sentire credit: sicut corpus sine anima nihil sentire cernitur: p. 10. de cognitiōe vere vite: ca. 38. a.
- In anima duo sunt: et sunt idem qd anima naturalis sensus cognoscens omnia et diiudicans inter omnia / naturalis effectus quo suo ordine et gradu diligit omnia: parte. 10. de spiritu et anima ca. 7.
- Anima septem actionis habet gradus quib; vires suas atq; potentia ostendit: pte. 10. de spiritu et anima ca. 61. a. infra aie auto. 20.
- Anima simplex in essentia. multiplex in officiis est: ibidem.
- Anima deo pietatem exhibet cum ei non ingrata existit: parte. 6. de spiritu et littera ad Marcell. ca. 11.
- Anima sancta vel mens timens deum nunq; vacare poterit a dilectione: parte. 10. de visita. infir. li. 1. ca. 4. a.
- Anima ordinem rectuz tenet. diligens quod super se est. ad est. deum: parte. 2. de musica: li. 6. ca. 14. c.
- Anima peccatrix quomodo numeros agit / et a numeris agitur: ibidem ca. 17.
- Anima triūphū cōsequit̄ cum se opitulante deo ab amore inferiorū extrahit: ibidem ca. 15.
- Anima deo per dilectionē vnitur: pte. 10. de spiritu et aia ca. 16. a.
- Anima pia faciens voluntatē patris in celis secundissima charitate mater christi est: p. 5. de sanc. virgi. ca. 5.
- Anima omnē fiduciam in deum ponere debet: 175.

- pte. 10. li. 1. medita. ca. 14. a.
- 176 Anima tanto est pietate purgatio: quanto puras
to suo scz amore min⁹ delectata legem vniuer-
sitaris intuet: p. 3. in li. 83. ques. q. 79. a. Et
vniuersitatis est diuina sapientia. Infra au-
to. 252.
- 177 Anima quanto magis inbescit deo charitate tan-
to est incorruptior: parte. 3. in expositione eple
ad Gall. ca. 5. c. i.
- 178 Anime fornicatio est idolorum seruit⁹: ibidē infra
auto. 198. anime auto. 86.
- 179 Anima peccato fit deterior: pte. 2. de quantitatē aie
ca. 34. b. Infra. auto. 195. 210.
- 180 Anima libero arbitrio dotata cur corpori cōiun-
cta sit: ibidem ca. 36.
- 181 Anima anteq⁹ p inobedientia peccauit corpore
dominabat⁹ postea vō est famula facta: p. 6. de
pecca. meri. 7 remiss. li. 2. ca. 22.
- 182 Anima a christo redempta ex deo est per creatio-
nem nō per generationē: pte 4. p. felicem mani.
li. 2. ca. 17.
- 183 Anima cognitionē veritatis 7 ordinē dilectiōis
nō habet nisi ex grā: p. 10. de spū 7 lra: ca. 7.
- 184 Anima hominis. vas dicit⁹ gratia plenū: ibidē.
- 185 Anima que cupis possidere virtutem charitatis
que omnia tolerat. relinque mundum. confuge
ad crucis lignum: non metuas procellas 7 tur-
bines huius diluuij 72. parte. 10. de quattuor
virtu. charita. b.
- 186 Anima in se cōmutat aliam animā quā recipien-
do in amicitia sui similem facit: pte. 3. in li. 83.
ques. q. 39. dicto. 38.
- 187 Anima que christi est. ita elegit diligere iusticiā:
vt p immensitate dilectiōis ei inconvertibiliter
atq⁹ inseparabiliter inheret: parte. 10. de incarna-
tione ver. li. 2. d.
- 188 Anima carnalia diligens caro nominat⁹: p. 3. de
fide 7 symbo. ca. 10. b.
- 189 Anima. femine compatur. carnalia appetēs: nō
habens rectorē virum qui est intellectus: p. 11.
de vera innocen. ca. 332.
- 190 Anima summo studio custodiri debet con. ini-
mici veritatis ne pereat: pte. 10. de cataclis. ca.
1. animas auto. 9.
- 191 Anima a deo recedens obscurat⁹ in interioribus
suis et in eternis mutatur. pgrediens ad exte-
riora: parte. 5. ad inquisitiones Janua. li. 2.
ca. 5. b.
- 192 Anima si a deo auertit⁹ informis remanet: q⁹ rea-
quia deō dissimilis: nec tamē ideo irrationalis
efficit⁹ q⁹ adhuc gestat imaginē dei vnde potest
reformari: p. 10. de spū 7 aia: ca. 40.
- 193 Anima. peruersē bonis vtendo. fit mala: p. 6. de
grā noui testa. ad honora. ca. 2. b. c.
- 194 Anima cui ad ea que foras sunt progreditur cupi-
ditate fruendi creatura: cupiditas dicitur ast
anima mouetur: parte. 4. in li. annota. in Job:
ca. 9. c.
- 195 Anima per peccatum ad nihil tendit: p. 4. p. secū-
di: Maniche. ca. 11. a. 15. a. Supra. 179.
- 196 Anime peccanti tria insunt: quia anima consens-
nens malo. 7 ipsum malum cui consentit duo
sunt: 7 ipsa consensio: ibidem ca. 13.
- 197 Anima a deo per peccatū recedit: pte. 10. de spū

- ritu 7 anima ca. 35. 40. Sup⁹ auto. 179.
- Anima fornicatur cum auertit⁹ ab ore. et querit 198
extra te deum. ea que non inuenit nisi cum res-
dit ad te: parte. 4. li. 1. cōfess. ca. 6. b. Supra ani-
me auto. 178.
- Anima peccatrix arbor infructuosa est: 7 tolera- 199
bilis canis putridus feret hominibus q⁹ ante
ma peccatrix deo: magis infelix ista deo: q⁹ ille
hominibus: pte. 10. de contri. cordis. ca. 4. b.
Supra auto. 32.
- Anima peccat cum malo consentit: p. 4. p. secun. 200
Maniche. ca. 15. a. Infra. 202.
- Anima inquantū substantia est bona est: inquā 201
tum autē habet aliqd mali qd nō est substantia.
id est. consensionē mala est: quā cōsensionē nō
ex pfectu sed defectu habet: ibidem.
- Anima deficit cum malo cōsentit minusq⁹ iam 202
ac ppter ea minus valere incipit q⁹ valebat. dū
nulli pscientis in virtute cōsisteret: ibidem. b.
Supra. 199.
- Aia itāo deterior: quanto ab eo qd summe est ad id 203
qd nun⁹ est vergit vt etiā ipa min⁹ fit: ibidem.
- Anima ppria volūrate auertit⁹ a bono incōmuta 204
bili. eaq⁹ auersione viciat. nec sanari p sapiam
pōt. sed gratuita misericōdia sui saluatoris: p. 6. de
grā. noui testa. ad honora. ca. 31. de spū 7 lra ad
Marcelli. ca. 7. Supra. 177.
- Anima ex sapia a deo auertit⁹: nō autē sine grā dei 205
cōuertitur: ibidem.
- Anima nostra cupiditate terrenorū sordescit fit 206
cur aurum si argento miscetur: pte. 3. de fimo.
dū in monte li. 2. o.
- Anima terrenis peccatis obuita. plazarū in mo 207
nēto figurat⁹: p. 3. in li. 83. ques. q. 65. a. 66. f.
Supra auto. 188. 189. infra. 253.
- Anima pnuicose suasioni nō consentiēs. et si ludi 208
fices nō tamē inde maculat⁹. pte. 5. de Gene. ad
lram: li. 12. ca. 14. in fi.
- Anima peccatrix est vnū de tribus pessimis: p. 209
10. de saluta. docu. ca. 50.
- Anima peccando ad miseriam venit: p. 2. de li. 210
bi. li. 3. ca. 9. c. Supra. 179.
- Habitationi celesti aia peccatrix nō pgruit. ter 211
restri autē cōgruit p supplicia: ibidem. d.
- Aia reuocabili amorē inherēs terra dicit⁹ pōt: 212
p. 3. de Gene. ad lram: impfec⁹ ca. 3. c. Sup⁹
auto. 188. 189. 207.
- Anima dicit⁹ ligata: desolata grauata et sedata: 213
quando et quare: p. 10. de cōtri. cordis ca. 5. a.
Ligata: auto. 1.
- Aia p polluta ex volūrate peti: p. 4. p. felicē ma- 214
niche. li. 2. ca. 20. Supra auto. 178. 198.
- Anima ex deo est sicut factura ex artifice non de 215
deō sicut filius de patre. ibidem ca. 21.
- Anima nō timore pene sed amore iusticie opare 216
debet bonū: p. 6. de spū 7 lra: ad Marcelli.
ca. 29. in fine.
- Anima felix supernā Hierusalē desiderat: p. 10. 217
li. 1. meditano. ca. 25.
- Aia ex eo q se querit. mag⁹ sibi nota est q⁹ ignos 218
ta: p. 5. de tri. li. 10. ca. 3. c. ven. 6.
- Aia nisi frequē⁹ diuīs exerceat lectiōib⁹. nascē 219
tur illi pctā: sic ferrū nisi vsuz fuerit eruginē ge-
nerat: p. 11. in ques. ve. 7 no. testa. q. 120. a.

- 221 Anima dilectione dei munita pēnis pulcerrimis
et integerrimis ad deum voluabit: p. 2. de mo-
ri. ecclesie catho. li. 1. ca. 22.
- 222 Anima proximi qualiter p disciplina que in co-
rectione et instructione distribuitur diligēda sit:
p. 2. de moribz ecclesie: li. 1. ca. 28.
- 223 Anima mutatur et si localiter. tēporaliter tamen
suis affectionibus aut officijs. p. 2. de vera. reli-
gio. ca. 10. a. parte. 3. in li. 21. sentē. sen. 19. a. pte
10. de cognitione vere vite ca. 5.
- 224 Anima et si mutabilis et passibilis non tñ visibi-
lis existit: p. 5. de tri. li. 2. ca. 8. pte. 10. de cogni-
vere vite ca. 5. Passibilis auto. 1.
- 225 Anima intellectus quid sit: vide ibidem.
- 226 Anima excurrit in luxurias. dominationes sup-
bias ceteraqz id genus quibus immoderatoz
miserorumqz animi sibi lentias atqz potentias
compari putāt. Coartat aut sordibus timoribz
merore cupiditate atqz alijs quecūqz sunt: quibz
homines miseros etiam miseri confitent.
Sapientia autē animū librat vt neqz excurrat
in nimium neqz infra qđ plenum est coartet: p. 1.
de beata vita disputa. 3. R.
- 227 Anima cauere debet. ne spūsus se ab ea auertat:
pte. 10. de scala paradisi. ca. 9.
- 228 Anima participato bono in cōmutabili ipsa fit
immutabilis: p. 9. in euan. Ioan. trac. 39. d.
- 229 Anima plus amat qđ corpus vero amore: exēp-
plū de sene deformi et virtuoso et iuvene pul-
cro et fure: ibidē trac. 3. f. 32. a.
- 230 Anima quid viuificet et vnde viuificet: vide ibi-
dem trac. 19. f.
- 231 Anima libertate ppria in pueris delectata et deo
dedignata. fuire pristino corpis vicio destitue-
bat: p. 7. li. 13. ca. 13. a.
- 232 In anima tria sunt quibus oēs differentie tpm
notant: p. 4. li. 11. confess. ca. 28.
- 233 Anima deo seruiciens a quo. per quē et ad quē fa-
cta est. cuncta ei cetera seruiunt: p. 2. de vera re-
ligio. ca. 44.
- 234 Anima que proprie in animante dicat: vide p.
3. and. 83. ques. q. 7.
- 235 Anima per grām a peccato liberatur: parte. 8. de
anima et origine eius ad renatū li. 1. ca. 8.
- 236 Anima peccatrix esse nō meruit. nec bono nec mas-
lo merito: ibidem: et li. 3. ca. 8.
- 237 Anima feda. amando castū pulcra fit: pte. 9. in
eplām Ioan. trac. 9. f.
- 238 Anima christiana quomodo ex sanguine christi
efficiatur candida: pte. 10. de quarta fe. ca. 4. in fi-
ne. Sanguine auto. 4. aia auto. 41. 42.
- 239 Anima rationalis a nulla creatura potest beaifi-
cari. nisi a solo deo: p. 9. in euan. Ioan. trac. 23.
b. c. Sanctus auto. 1.
- 240 Anima sine christo vitam nō habet: ibidem et p.
3. de duabz animal. ca. 1. infra. auto. 276.
- 241 Anima sanat a vicio peccati p grām: per quā sa-
nitatē libertatē arbitrij acqrim: p. 6. de spū et
līa ad Marcel. ca. 30.
- 242 Anima sanatione nō indiguisset nisi seipam pec-
cando viciasset. vt aduersus eam caro sua con-
cupisceret: p. 10. de cōtinen. ca. 7. b. in fi.
- 243 Anima iusta non fit nisi pncipatione melioris q
iustificat impiū. pte. 6. de gfa noui testa. ad bo-

- noia. ca. 21.
- Anima quibus remedijs: post peccatū pristinae
stabilitati restituat: vide pte. 2. de vera religio-
ne: ca. 12.
- Anima ad deum se vertere volēs quid facere ha-
bet: vide p. 10. de spū et aia: ca. 62. a.
- Anima lapsa in peccata oratione releuanda est.
quomodo? parte. 4. li. 1. confess. ca. 5. infra au-
to. 249.
- Quomodo anima que peccatum nullum habet
at de proprio voluntatis arbitrio possit iustifi-
cari per vnus hominis obedientiaz in baptis-
mo: si per alterius vnus inobedientia rea nō
est: p. 5. de Gene. ad līam li. 10. ca. 14.
- Anima non in factione meritorium: sed miseri-
cordia dei coronatur: parte. 11. con. pela. hyp-
po. li. 3. a.
- Anima christiana desolata se debet putare quas-
re non desistere ab oratione. qđ diu per fidē am-
bulamus nō per speciem: p. 10. de oran. deo ad
proban: ca. 2. b. Sup. auto. 246.
- Anima tria in se habet. quibus deo potest remis-
niscere. intelligere. et amare: parte. 10. de spiri-
tu et anima ca. 63.
- Anima quomodo ad deum ascendit. et quomo-
do deus reuelatione ad ipam descendit: ibidem
ca. 32. b.
- Anima in melius mutat. cum intentionē suam
et gloriam a terrenis que in hoc seculo apparēt
paulatim auertit. et ad superiora ab inferioribz
cōuertit. In deterius autē mutatur ad exterio-
ra progrediens: et in vita sua proiciens intima
sua: pte. 5. ad inquisitiones Janua. li. 2. ca. 5. b.
Supra auto. 223. infra. 290.
- Anima a carnalibz vicijs recedēs figurat p laza-
rū de monumēto exiuntē: p. 3. in li. 83. ques. q.
65. b. Sup. auto. 207.
- Aia pctō morit vt nubat chio: cū aut morit pctō
morit et legi peccat: ibi. ques. 66. b.
- Anima omnino sanata est. si nulluz pctm habue-
rit: p. 10. de vrbis etradio. d.
- Anima si nō tanta suffert vt possideat vnde pe-
reat: quāta debet sufferre ne pereat: p. 10. de pa-
tientia ca. 7.
- Aia qnto magz ad sensibilia declinat tsto magz
hoies filioz pecon facit: p. 2. de aie qn. ca. 28. a.
- Anima inter omia que deus creauit. ppinquior
est deo: ibidem ca. 34. a.
- Anima qđ diu corpi cōiuncta est infirma est: p. 4.
li. 4. confess. ca. 14. dicto. 6.
- Aia nra parum habere pōt in hac vita de solida
veritatis noticia: ibidē documēto. 1.
- Anima occidit per carnem quomodo? pte. 10. de
spū et aia ca. 18. a.
- Anima corruptibilis dici pōt qm vicijs momm
corrūpit: mors et si aie est apostolare a deo: p. 3.
de fide et symbo. ca. 10. c.
- Anima ois pnm priuati cuiusdē iuris sui pntē
gent. pnm vniuersitatis legibz sicut publicis
coerces et regit: p. 3. in li. 83. ques. q. 79.
- Aia cū in seipsa delectat: nō dū re incōmutabili
delectat ideo adhuc supba est. Cū aut deo dele-
ctat ibi verā certā et eternā inuenit requiē: p. 5.
ad inqsi. Janua. li. 2. ca. 10. Requē auto. 2.

- 265 Anima licet immortalis sit in se; nubilomin⁹ mo-
rit cū a deo deserit: p. 7. li. 13. ca. 2. a. 24. circa
lfray. 1. li. 6. ca. 12. b. Et q̄ terribilis ē mors eter-
na ubi ppetua caret vita tē. ibi. li. 13. ca. 2. a. in-
fra auto. 283.
- 266 Aīa afficit nō tñ ex carne; verū etiā his monib⁹
agitā et sapia: ibidē li. 14. ca. 5. b.
- 267 Q̄ in anima est dolor carnis et ex carne ibidem
li. 14. ca. 15. d.
- 268 Anima dolet sine corpe: nō cōuerso: et de tripli-
ci dolore aīe: ibidē li. 21. ca. 3. d.
- 269 Anima quō immortalis dicit: et quō occidit et
mouit: vide p. 9. in enan. Jos. trac. 23. c. 39. d.
47. d. Supra auto. 265.
- 270 Anima est immortalis fm id qđ facta est ad ima-
ginē creatoris que semp durabit in ea: p. 5. de
tri. li. 14. ca. 3. 12.
- 271 Anima si credit immortalis est ad vitā: si nō cre-
dit immortalis est ad penā: p. 10. de symbo. ad
cathecū. li. 3. ca. 3. b.
- 272 Anima cū sit immortalis multo magis omnes ce-
lestes virtutes immortales esse p̄cipim⁹: p. 11.
p̄ manni. Arria. episco. li. 1. ca. 4. art. 14. b.
- 273 Anima immortalis est fm quendā modū suū
nō em̄ oīnino sicut deus: p. 8. de origine anime
ad Hiero. li. 1. ca. 2.
- 274 Anima non est pars dei: ibidem.
- 275 Anima est incorporea et diffusa per corpus nō lo-
cāli diffusionē: sed quadā vitali intentione por-
rigit: ibi. ca. 3. supra auto. 100.
- 276 Anima nulla dei necessitate vel sua: s; p̄pua vo-
luntate in peccatū collapsa est a quo tñ p̄cha-
stū liberari potuit: p. 8. de origi. aīe ad Hiero.
li. 1. ca. 4. li. 2. ca. 1. b. Supra auto. 240. 241.
- 277 Anime singillatim in singulis nascentib; fiunt:
ibidem ca. 7. 8.
- 278 Anima mortua dicit cū vita beata caret: p. 5. de
278. trinit. li. 14. ca. 4. a. Donē auto. 4. Eze-
chielis. 18. auto. 2.
- 279 Anime natura: et si deformis: nō tamen vitā nec
dei imaginem amittit: ibidem.
- 280 Anima infans est si sapiā nō cogitet nouit ta-
men sepsam: ibidē ca. 5. verita. 9.
- 281 ¶ Anima deū nō querēs arida est: et misera ma-
net: p. 10. in manuali ca. 4.
- 282 Anima a luce iusticie recedens in tenebrosa de-
mergit: p. 11. de vera innocē. ca. 220.
- 283 Anima mouet cum in heresim labit: p. 5. p̄ eplaz
parue. li. 1. ca. 7. b. Supra auto. 265.
- 284 Anima deo absente mouet sicut ablata aīa corp⁹
nō uiuit: p. 5. de tri. li. 4. ca. 3. a. Donē auto. 4.
- 285 Anima iam pia que fuit impia p̄p̄ iusticiā fidei
dicit et morte renuisse atq; viuere: ibidem.
- 286 Anima de morte nihil habet nisi per uiciā ei p̄pi-
natū fuerit: p. 10. de spū et aīa ca. 18. a.
- 287 Anima in hac vita habet requiē suā que de mor-
te infidelitatis exempta est: et nō ab operib⁹ in-
iusticie: sed ab iniquitatis se abstinet actōe: p. 11.
de vera innocē. ca. 14.
- 288 Anima cum afficit delectatōe carnis quasi quā-
dam corrupelam inde trahit: que puriorē na-
turā corrūpit: p. 10. de spū et aīa ca. 45. a.
- 289 Anima tñto grauiois ruitura: quanto sibi videt
cuncta sublimius: p. 5. de tri. li. 4. ca. 12. a.

- Anima quāto magis a deo discedit non loco sed
affectione et cupiditate ad inferiora: tanto ma-
gis miserie stulticieq; complet: p. 2. de mouib⁹
ecclesie catho. li. 1. ca. 12. b.
- Anima dilectione redit in deum: ibidem. 291
- Anima hereticorū per diuersa errauit a creatore
suo: quia om̄e qđ ei dedit deus ad seruiciū: hoc
illa coluit vt deū: pte. 10. de symbo. ad cathecū.
li. 3. ca. 2. a.
- Anima peruersam quō increpat de⁹: ibidem. 293
- De tibi anime que carnē accepisti cōtrariā: que
nec ipsa intrat: nec te pmutat intrare in regnū
celorū: ibidē: vide etclamationes contra carnē:
p. 10. de salute. docu. ca. 64. b.
- Anima irrationalis peccare nō pōt: quia nec p̄ce-
pta rationis potest accipere neq; ad beatus-
dinem peruenire: sed in suo gradu seruat or-
dinem nature quem accepit: pte. 11. de fide con-
tra Maniche. ca. 44.
- Aīa quō obnoxia fuit originali culpe: vide p. 10.
de spū et aīa ca. 41. 196
- Anima infantis cur damnet: si sine baptismo de
corpe erit: et quo p̄p̄uū aliqđ pctū nō cō-
nūlit: vide p. 5. de Gene. ad lfray. li. 10. ca. 13.
15. 16. infra Originale. 33.
- Anima gracchi mortem fratri denūciat: p. 7. li. 298
2. ca. 21. d in glo.
- Anima in morte a corpore recedens: que carnali
bus oculis videri nō potest: ab angelis suscipi-
tur et collocat: aut in sinu Abrahę: si fidelis est:
aut in carcens inferni custodia: si peccatrix est:
donec veniat statutus dies: quo suū recipiat
corp⁹: et apud tribunal christi iudicis veri red-
dat suorū operū rationē: p. 10. de consola. mor.
li. 2. ca. 1. De vanitate seculi. ca. 1. a. b.
- Anima sepeata et angelus localiter moneri non
pōt: et p̄sequēs nō sunt in loco se; cōmēsura-
tue aut conscrip̄tue: pte. 3. in li. 83. ques. q. 8.
dicto. 4. 300
- Anima christiana agnosce quid fuerit: quid eris
vide ne deseras mensam sponi tui: vt pulcra
permaneat carnē eius quotidie manducabis
vt vitam eternā habeas: sanguinē ei⁹ potabis:
parte. 10. de quarta feria: ca. 6. a. Supra auto.
41. 42. 301
- Aīa a corpore sepeata nobili⁹ esse habet qđ p̄iuncta:
p. 2. de gene. p̄ maniche. li. 1. ca. 21. notabi. 4. 302
- Anima carne eruta uiuit: vidit audit: et oēs sen-
sus atq; ingenia viuaciter tenet: p. 10. de spū et
anima ca. 30. 303
- Anima pura proxima est deo: ibi ca. 32. a. 304
- Anima peccatoris magno metu atq; magnis do-
loribus a corpore separatur: veniunt em̄ angeli as-
sumere eā: vt pducant illam ante tribunal ius-
dicis metuēdi: et tūc illa memorans opera sua
mala que die noctuq; gessit cōtremiscat: et que-
rit ea fugē inducasq; petere: vide multa: p. 10.
de rectit. catho. cōuersionis. q. De vanita-
te seculi. ca. 1. a. 305
- Anima eruta vtrū ad aliqua loca corpalia ferat:
an ad incorpalia corpaliū similia: an nec ad
ipsa sed ad illud qđ et corpaliū et similitudi-
nibus corpōrū est excellēt⁹: p. 5. de gene. ad lit-
teram li. 12. ca. 32. 306

- 307** Bene ad lram li. 12. ca. 32.
308 Anima chusti venisse vsq; ad ea loca in quibus peccatores cruciantur vt eos solueret a tormē-
 nis quos esse soluēdos occulta sua nobis in-
 cia iudicabat non immerito creditur: ibidem
 verba. 13.
309 Anima humana cū et hac vita migraverit vtrū
 magicis artib; possit conspectibus viuorū ap-
 parere: pte. 4. ad simpli. li. 2. q. 3. d. c.
310 Anima sancta q̄ felicitate hinc decedit: p. 10. li. 1.
 medita. ca. 23.
311 Anima iusti cum a corpore sepatur nō timet nec
 expāscat. sed magis euz magno gaudio egres-
 ditur: et cum exultatione pergit ad deum: p. 10.
 de vanita. secu. ca. 1. a.
312 Anima nostra cum a carnis vinculo fuerit abso-
 luta si bene et recte coram deo vixerit mox in oc-
 cursum angelorū chorus occurret: parte. 10. de
 saluta. decu. ca. 40. de rectitu. catholice cōuer-
 sationis. q.
313 Vtrū anima eruta a corpore ad aliqua loca cor-
 poralia feratur an ad incorpalia corporalib; si-
 milia: Supra auto. 306.
314 Anima cum et hoc decesserit mūdo pro suis me-
 ritis dispensabitur: parte. 10. de incarna. verbi
 li. 1. ca. 2. a.
315 Anima damnati horrorem habebit et demonū
 aspectibus et ex iudicis ira: parte. 10. de specu.
 peccato. ca. 7. a.
316 Anima sepata: corpori suo quātuq; disposito
 non potest se vnire per modum forme nec hoc
 facere potest angelus: p. 5. de trinita. li. 1. ca. 6.
 c. verba. 10.
317 Animabus vtrum miseriam adaugeat: si corpo-
 ra non fuerint sepulta: vide pte. 8. de cura pro
 mor. agen. ca. 2. Ad onumenta quare fiunt ibi-
 dem ca. 4.
1 Animal beatissimū sempiternū dixerūt Pla-
 tonici esse mundum et solem et stellas: pte. 7.
 li. 10. ca. 29. d.
2 Animal sicut non potest volare nisi habeat pen-
 nas: sic nec predicatio noui testamēti fidem ha-
 bet nisi habeat veteris testamēti p̄nunciata
 testimonia: per que tollatur a terra et volat: p.
 9. in Apocalip. Dome. 3. d.
3 Animal rationale vtrum beatū esse possit: vi-
 de p. 3. in li. 83. ques. q. 5.
1 Animalia et aquis producta bipartitū locū for-
 titi sunt: p. 5. de gene. ad lram: li. 3. ca. 7.
2 Animalia nocua quare creauit deus: vide pte.
 9. in euan. Ioan. tract. 1. g.
3 Animalia nimia puta formice et alia in princi-
 pio fuerunt creata: animalia autē que per pu-
 trefactionem generant: tunc creata esse absur-
 dissimū est dicere: p. 5. de gene. ad litterā: li. 3.
 ca. 14. in. 2. nota.
4 Animalia venenosa vt serpentes et talia ante pec-
 catū hominis creata fuerunt: p̄ illo tpe nō erāt
 nocua: ibidem ca. 15. nota. 3.
5 Animalia etiā pernicioſa quō ad pulcritudinē
 vniuersi pertineāt: vide pte. 2. de gene. p̄ Ma-
 niche. li. 1. ca. 16.
6 Aeris animalia quomodo ex aquis nasci afferā-
 tur: ibidem ca. 15.

- 7** Animalia aquarū a creatore benedicti meruerūt
 sicut homines quare: parte. 5. de Gene. ad lu-
 teram li. 3. ca. 13.
8 Animalia cuncta mortalia inter que homo prin-
 cipatam tenet dixerunt Platonici facta a dijs
 iussu vel permissu summi dei: parte. 7. li. 12.
 ca. 24.
9 Animalia bruta quedam licet de putrefactione
 nascentur: nihilominus generant ex concubi-
 tu vt mulce et huiusmodi: ibi. li. 15. ca. 27. d.
10 Animalia etiā notia erāt in paradiso terrestri:
 ipsa tñ hominibus subdita et innoxia: ibidē li.
 14. ca. 11. d. Supra auto. 4.
11 Animalia subdita hominibus dicit subito effe-
 rata fuisse domus suis fugientibus ab eis ex
 terrore: ibidem li. 3. ca. 23. b.
12 Animalia omnia terrestria fuerunt cum Adā in
 paradiso: ibidem li. 14. ca. 21.
13 Animalia sunt subiecta homini nō propter cor-
 pus sed propter intellectus: quē nos habem;: et
 illa non habēt: pte. 2. de gene. p̄ Maniche. li. 1.
 ca. 17. b.
14 Animalia omnia nō fuerunt in arca Noe: pte. 7.
 li. 15. ca. 27. c.
15 Animalia in insulis post diluuium fuerūt et po-
 terant: ibidem nasci de terra ppter ministeriū:
 ibi. li. 16. ca. 7.
16 Animalia precedunt nos in multis: licet omnia
 precedamus per rationem: ibidem li. 8. capi.
 15. a.
17 Animalia que minus habent molis: plus habēt
 admirationis: ibidē.
18 Animalia quedam sic habent serum vt tamen
 non generent vt muli et huiusmodi: li. 15. ca.
 27. d.
19 Animalia quedam non solum viuunt in igne et
 aquis calidis absq; dolore immo etiā vege-
 tant illis elementis sue nature cōuenientibus
 ibidem li. 21. ca. 2. per 10.
20 Animalia necesse arbores secare: Manichei ar-
 guebant: parte. 2. de moribus Manicheo. li. 2.
 ca. 17.
21 Animalia viuificātia q̄ sint: q̄ grece π̄σ̄ς ὁ μ̄ν τ̄ δ̄
 dicuntur: pte. 8. in li. 3. ques. super 2. em. q. 38.
22 Animalia multa nullum potum sumūt vt A-
 quila tē. parte. 2. de moribus Manicheo. li. 2.
 ca. 16. o.
23 Animalia bruta memoriā habent: p. 4. li. 10. cō-
 fessi. ca. 17. infra Bruta. auto. 1.
24 Animalia non solum terrestria sed etiā aqua-
 tica habent memoriā. parte. 5. de Gene. ad lu-
 teram li. 3. ca. 8. verba. 7.
25 Animalia bruta non mouēt mēbra sua cogitan-
 do opus qd faciunt sed naturali appetitu vo-
 luntatis sue et deuotione moleſtue: pte. 5. de
 trinitate. li. 3. ca. 3. nota. 4.
26 Animalia bruta habent signa quibus produnt
 appetitum animi sui: parte. 4. de doc. chustia-
 na: li. 2. ca. 2.
27 Animalia rōne carentia dei regunt providētia:
 p. 4. de agone chustiano. ca. 8.
28 Animalia muta non sanctificat: quia nulla pos-
 sunt cōnuttere crimina: pte. 10. de vera et falsa
 peniten. ca. 16. a.

- 29 In animalib⁹ nullū est osiū arbitriū inquā-
tum animalia sunt: p. 5. de gene. ad lram li. 9.
ca. 14. verita. 8. docu. 4.
- 30 Animalis homo seu carnalis vnde dicit: vide
p. 9. in euan. Ioan. trac. 98. b. 102. b.
- 1 ¶ Animalū corpora ex quattuor elemētis pro-
creant fm maius et minus: p. 3. in li. 21. senten-
tiarū: sen. 16. dicto. 71.
- 2 Animalū q̄tuor significata: vide p. 9. in Apos-
calip. Dome. 3. c.
- 3 Animalū fetus diuersi coloris possunt demo-
nes pcurare: diuersa obiciendo phantasia: p.
7. li. 18. ca. 5. b.
- 4 Animalū ponit Plato tria genera: in quib⁹ est
anima rationalis scz deos homines et demo-
nes in aere tē. ibidem li. 8. ca. 14. a.
- 5 Animalū tria genera: rationale: immortale vt
angelus tē. ibidē li. 9. ca. 13. c.
- 1 ¶ Animā deus sibi similem fecit et immortalem
licet ipsa anima tanta sibi filia facendi immor-
talia non habeat: p. 2. de aie quāitate: ca. 2. su-
pra anima auto. 71. Gene. 1. auto. 14.
- 2 Animā deū vel patre dei Manichei dixerūt: p.
2. de mori. Maniche. li. 2. ca. 11.
- 3 Animā ante infusionē in corpus Platonici di-
cunt habere vel bene vel male liberū vtendi ar-
bitriū: pte. 8. p̄ Pēla. et Celest. de peccato origi.
li. 2. ca. 31.
- 4 Animā de quodā promptuario pcedere voluit
Pustillianus: p̄fiteri ante deum se pugnatus
rā: instrui odoratu angeloy: p. 8. in cōmonito-
rio Orosij ad Augusti. b.
- 5 Animā philosophi aliqui posuerūt esse ex quin-
ta quiditate essentie: p. 5. de trini. li. 10. ca. 7. b.
verita. 12. Anima auto. 24.
- 6 Animam nō de seipso fecit deus. sed ex nihilo: p.
8. de aia et eius origi. ad rena. li. 1. ca. 4. li. 2. ad
Petrū. ca. 3. b. li. 3. ca. 3. a.
- 7 An. ma ex quo mutabilis est: quare nō de ipso
sed ex nihilo: ibidem in fine.
- 8 Anima et spūs nō sunt res corporee: ne ex tribus
hoies dicant esse cōpacti corporibz. ibi. ca. 5.
- 9 Animā aliqui dixerūt esse de ania hois sicut car-
nem de carne: quā opinionē refellit: p. 5. de ge-
ne. ad lram li. 10. ca. 1. 21. a. veri. 5.
- 10 De origine animarū et formatione aie mulieris
tres opiniones: ibidē ca. 2.
- 11 Anima nō p̄trahit originale petri ex sua creatio-
ne vel pductione: sed ex coniunctione cū carne a
parentibz genita: ibidē verita. 1. dubio. 5.
- 12 Anima rationalis nō est ex traduce. sed a deo de-
nouo creat. ibidem ca. 4. verita. 1. circa mediū.
Supra aia auto. 7. 8.
- 13 Animā quidā dixerūt esse aerem: non volentes
cogitare incorporea: p. 7. li. 11. ca. 10. d.
- 14 Animam esse quintū corpus dixit Aristoteles:
Plato vō nullum: ibidem li. 22. ca. 11. c. d. sup̄
auto. 5.
- 15 Animā talem deus creauit Ade q̄ per rationem
et intelligentiā oibus esset p̄statio: animalito
ibidem li. 12. ca. 23. a.
- 16 Animā posuit Plato deo coeternā: et dicit circū-
lum in aia fieri: ibi. li. 10. ca. 31. a.
- 17 Animā esse corpus Tertulian⁹ credidit quare

- p. 5. de Gene. ad lram li. 10. ca. 25. verita. 6.
- Animā Tertulian⁹ crescere voluit et decrecere 18
cum corpo. ibi. ca. 26.
- Animā philosophi corporea putauerūt esse. et sic 19
mortale: p. 5. de tri. li. 10. ca. 7. verita. 11.
- Animā p̄p̄ā vitā ante infusionē habere aliqui 20
dicunt. et tūc p diuersitate meritorū diuersa hic
expertura vel bona vel mala: p. 6. de pecca. me-
ri. et remiss. li. 1. ca. 22. b.
- Animā nulla creatura nisi deus implere potest 21
diabolus tamē per fraudulentā deceptionem
atq; maliciā in ea habitare dicit quā implet: p.
10. de spū et aia ca. 27.
- Animā nihil nisi summā bonum satiat: p. 10. in 22
manuali ca. 25.
- Animā nō posse esse beatā nisi eruta osiū corpo- 23
re p̄bi p̄tendūt. p̄ quos disputat: p. 7. li. 12. ca.
16. 17. 18.
- Animabo beatorū melius esset cū corporib⁹ suis 24
in corruptibilibz que desiderāt et expectant: ibi
dem li. 13. ca. 19. 20. a.
- Animā esse mortale dixit Zenon et deū esse ignē: 25
p. 1. p̄ ocade. li. 3. ca. 17. b.
- Animā humanā aliqui volūt habere vim quā 26
dam diuinationis in se ipsa: pte. 5. de Gene. ad
lram li. 12. ca. 13.
- Animā humanā ch̄ristū Arriani negauerūt ba- 27
bere: p. 8. p̄ sermo. arria. ca. 9.
- Animā ch̄risti aliqui dicunt fuisse vt animā pe- 28
cudis. et ipsum verum corpus nō habuisse: pte
4. de ago. ch̄ristiano ca. 18. 19.
- ¶ In animā sanctissimā Martini diabolus au- 29
sus fuit furore impetū facere: quantū ergo pec-
catorū nūmendū est: parte. 10. de specu. peccas-
to. ca. 7. b.
- Animā a p̄templatiōe diuinoy cura sensibilis 30
voluptatis auocat: p. 2. de musica li. 6. ca. 13. c.
- Animā nostrā ad vigilandū excitare debemus: 31
et sic pugnare p̄ viciā: parte. 10. de saluta. docu-
men. ca. 20.
- Animā quā ch̄ristus suo sanguine redemit: luru 32
rius propter vniū momenti delectationē li-
bidinis: diabolo inimico suo vendit: pte. 10. de
bonesta. malie. ca. 3.
- Animā peccādo diabolo vendim⁹: accepto tanq̄ 33
p̄cio dulcedinis tpalis voluptatis: p. 3. in expo-
sitiōe q̄rundā p̄po. ad roma. p̄positiōe. 42.
- Animā in extrema p̄gredere est ipam sup̄bire: p. 34
2. de musica li. 6. ca. 13.
- Animam ligant et grauant peccata: p. 10. de p̄tri. 35
cor. ca. 7.
- Animā meritū aliq̄d p carnē p̄didisse aliqui vo- 36
lunt: et p eam renasci: p. 8. de aia et eius origi. ad
Vincen. victo. li. 3. ca. 7.
- ¶ Animā mestam. post nimios p̄lorat⁹ de⁹ con- 37
solat: p. 10. in manuali ca. 9.
- Animā n̄fam a viciis et petis mūdare debem⁹. 38
eradicare et extinguerē debem⁹ ea velut spinas
et tribulos: p. 4. li. 13. confess. ca. 19.
- Animā optimam facit virtus: quā assequitur si 39
deum sequitur: parte. 2. de moribus ecclesie ca
tbo. li. 1. ca. 6. a.
- Animā spūs abluit a petiā: sicut aq̄ sordes corporis 40
reas: p. 11. in q. ve. et uo. testa. q. 59. a.

Animarum

- 41 Animā suam odire dupliciter intelligit: p.9. in euan. Joan. trac. 51. c.
- 42 Animā veram et rationalē habuit christus ab idē trac. 23. c. 47. c.
- 43 Animā quō perdere debemus si eam sanare volumus: vide p.4. de doctri. christia. li. 3. ca. 16.
- 44 Animā diligendo fm seculū odit eā fm deum: p.8. in Enchir. ad Lauren. ca. 77.
- 45 Anime elemosinā dare volens odio habeat eam fm seculum et diligit eam fm deum: ibidem.
- 46 Animā nullā aduersitas aut mundi prosperitas separare debet a preceptis et mandatis dei: p.10. de saluta. docu. ca. 23.
- 47 Animā per carnē statū reparare voluit vincens: per quā pēderat meruit: p.8. de aia et ei⁹ on. ad Petru: li. 2. ca. 7. 8.
- 1 ¶ Animarū oē genus ex deo est licet de infidelibus dicatur vos ex deo nō estis: pte. 3. de duabus animabus § Maniche. ca. 7. a. pte. 8. de anima et origi. eius ad Vincen. victorē li. 4. ca. 11. a. § Julia. pela. li. 3. ca. 6.
- 2 Animarum creatio non est mirabilis sed naturalis argumen. fran. maro. pte. 5. de triu. li. 3. ca. 6. verita. 3.
- 3 De animarū ppagatione temere nō debēt quid affirmare qui nesciunt. p.8. de aia et eius origi. ad renatū: li. 1. ca. 18.
- 4 Animarū non sunt duo genera sed vnum: rerū autē bonarū duo sunt genera: p.3. de duabus aiabus § Maniche. ca. 13.
- 5 De animarū origine opiniones indefinite relinquēde sunt: et quomodo diuine auctoritatis credendum sit: p.2. de li. arbi. li. 3. ca. 21.
- 6 Anima quāto carior est illi a quo est. tanto in eo firmitus acquiescit et tanto vberius eternitate eius perfruit. ibidem. 22. b.
- 7 Nihil qd naturaliter inest anime deputari potest in reatū: ibidem ca. 22. a. b.
- 8 Animarū substantiā gnostici dei dicunt esse naturam: earūq; aduentū in hec corpora cū alijs acris animalibus dicunt fieri: per quas peccata in corporibus cōnutrunt: pte. 11. de bere. ad quoduult. 6.
- 9 Animarū diuersus appetitus est ex visis diuersis et ex diuerso appetitu diuersus adipiscendi successus: ex diuerso successu diuersa consuetudo: ex diuersa consuetudine diuersa voluntas: p.3. in li. 83. q. ques. 40.
- 10 Animarū circumitū quē aliqui ponūt ostendit esse impossibilem p beatitudinis ablationē: p. 7. li. 12. ca. 20.
- 11 De animarum secretis receptaculis in quibus requiescunt corporibus exute: ibidem ca. 9. d. infra auto. 20.
- 12 Animarū immortalitas tangitur: ibidem li. 22. ca. 28. in glo.
- 13 Animarū sanctarū vestimenta: que stole nominant: necessario p resurrectionē innouant et incorruptibilem gloriā immutant: quibus anime reindute semp beate deū cōtemplent: p.10. de cogni. vere vite: ca. 41. a.
- 14 Animarū medicina in auctoritatē et rationē distribuit: pte. 2. de vera. religio. ca. 24.
- 15 Aiarū ligamīa sunt peccāta: p.10. de ptri. cor. ca. 7.

Animas

- Animarū sanguis spūali cede gladio scissimatt fundit: p.6. § lras petilia. li. 2. ca. 15. b.
- Animarū nullarū deus dānator existit sine culpa: p.8. de origi. aie ad Hiero. li. 1. ca. 21.
- Animarū perditio maxime est lugenda: p.10. de saluta. docu. ca. 55.
- Animarū morte ali⁹ pro alio plectit nemo: p.8. § aduersa. le. et ppbe. li. 1. ca. 16. d.
- Animarū receptacula nō erūt nisi eternum gaudium et eternum supplicium: pte. 7. li. 21. ca. 23. c. pte. 9. in eua. Joan. trac. 49. f. Sup auto. 11.
- Animarū resurrectio per fidei pcedit resurrectionē corporū: pte. 9. in euan. Joan. trac. 19. c. d. g. 22. e. g. 23. b.
- Animarū splendor: qualis tunc erit: quādo solis claritatē habebit lux corporū: pte. 10. de vanitate seculi: ca. 2. a.
- ¶ Animas nō simul creatas esse credimus: nec ab initio cum angelis vt origenes fingit: nec p coitum cum corporib⁹ seminant: sed earū creationem dicimus nosse oim creatorē: p.10. de spiritu et anima ca. 48. a.
- ¶ Anima dat carni vt illucos motus carnis corrigat: ibidem in fine.
- ¶ Animas non ppagari: vel etiam oppositū nulla scripturarū testimoniū certitudinaliter astruit: p.8. de aia et ei⁹ origi. ad Petru li. 2. ca. 14.
- ¶ Animas quasdam de substantia dei esse dicunt Manichei. pte. 4. de natura boni aduer. Maniche. ca. 42. p. 11. de fide § Maniche. ca. 5. b.
- ¶ Animas quidam pbi dixerunt esse immortales alij mortales: p.7. li. 18. ca. 41. d. pte. 11. de bere. ad quoduult. 83.
- ¶ Anias resoluī vsq; ad corpora bestiarū dixit Plato: sed differentiā posuit inter aias sapientū et aliorū: p.7. li. 10. ca. 30. a. b. li. 13. ca. 19. c.
- ¶ Animas duas manichei in vno corpore esse asserunt: vnam bonā de gente lucis alterā malam de gente tenebrarū: pte. 4. § faustum li. 6. ca. 8. c.
- ¶ Animas peccasse scribit Origenes: et ideo ad corpora mundi pducta fuisse: quibus quasi carceribus alligarent: sed error est de quo admirat August. p.7. li. 11. ca. 23. p. 10.
- ¶ ¶ Animas diligenter custodire debemus quatenus eas mundas et sanctas deo reddere valeamus: p.10. de spū et aia: ca. 52. a. Aia auto. 290.
- ¶ Animas vestras redimite elemosinis duos habetis in potestate remedia: p.10. de recatu. carbo: lice cōuersa. c.
- ¶ Animas nras illi debem⁹ cui⁹ sanguine redēpti sum⁹: p.10. de fide ad Petru. ca. 45. b.
- ¶ Animas mūdas in ppectu suo presentari deus querit: nec delectat in auro vel argento: p.10. de saluta. docu. ca. 43.
- ¶ Animas nostras deo offerre gratissimū munus est: p.10. de recti. cato. cōuer. v. in fine.
- ¶ Animas qre deus creat aliquib⁹: quos tamē nō ut cito morituros: p.8. de origi. aie ad Hiero. li. 1. ca. 11. pte. 10. de spū et aia ca. 42. a.
- ¶ Animas hominū in bestias reuolui dixit Plato pte. 8. § Julia. pela. li. 2. l.
- ¶ Aias bonuadaru si videre possem⁹: sine dubio plus plāgēm⁹: q̄ putrescētia corpora viceratoz:

Anime

- p. 10. de cōueni. decē precep. 7 decē plag. egip. ca. 6. bonu uida: autouitate. 8.
- 1 ¶ Anime origo occulta est soli deo cognita: p. 10. de essen. diuinita. p.
- 2 Anime boīn nō simul create sunt nec p coitū se minate: p. 10. de ecclesiā. dogma. ca. 14.
- 3 Anime animalū mortales sunt: boīs aut imortalis. ibidem ca. 16. 17.
- 4 Anima mundari debet offi sollicitudine: p. 10. de spū 7 aia: ca. 5. 2. in fi.
- 5 Anime nō simul essentialiter facte sunt sed p natura consimili: ibidē ca. 41. 48. de ecclesiasticis dogma. ca. 14.
- 6 Anime nō sunt ex angelis tanq̄ parētibz neq; ex corporis elementis: sed de^o cas creati: p. 5. de gene. ad lram li. 10. ca. 5.
- 7 Animas alibi factas aliq̄ opinant̄ et singillatim mitti a deo singulis quibusq; corporib⁹ hominū: ibidem ca. 7. 22.
- 8 Animas ex parētib⁹ sicut corpora creati aliqui arbitrant̄: p illis sonare uidet̄ illud psal. 103. ausser spm̄ eoz 7 deficient: ibidē ca. 8.
- 9 De creatiōe anime mulieris cur sit tanta inueniendi difficultas magis q̄ de aia ade aut cetero: rō: ibidem ca. 10.
- 10 Anime humane originē se nescire Augustinus cōfessus est quō? p. 8. de aia 7 origi. ca^o ad vincen. victo. li. 4. ca. 2. 8. a.
- 11 Anime nobilitas tangit̄: pte. 2. de libe. arbi. li. 3. ca. 5. pte. 10. de spū 7 aia ca. 37. a.
- 12 Anima peccatrix: locus terrestris non celestis regio est: p. 2. de li. arbi. li. 3. ca. 9. b.
- 13 Anime sedes sanguis dī: p. 8. in li. 3. quē. super leuit. q. 5. 7. c.
- 14 Anime quō corporibz adherent 7 aialia fiūt: oī nō est mirus modus 7 cōprehendi ab hoīe nō pōt: p. 7. li. 21. ca. 10.
- 15 Anie unio cū corpore mirabilis: quō nobis pstat materā diuine laudis ubi. li. 22. ca. 29. 30.
- 16 Anime pars nō intellectualis sed spiritalis que corporaliū rerū capiūt imagines: hāc dicit pō pbitus p quas dā psecratiōes theurgicas idoneas fieri atq; aptas susceptioni spiritū 7 angeloz ad uidentos deos: p. 7. li. 10. ca. 9. b. c.
- 17 Anime vniuersalis liberatio est in fide christiana: ibidē ca. 32. a.
- 18 Anime natura nihil melius nec sol nec luna nec quō a nobis uideri pōt celū melius esse credendum est: p. 2. de quāitate anime ca. 34. a.
- 19 Nihil inter oīa que creati: aiam deo ppinqui⁹ esse dicimus: ibidem.
- 20 Anime humane opatio septē gradib⁹ ostendit̄: ibidē ca. 35. infra auto. 101. anima auto. 166.
- 21 Anime vel animi partes viciofas pbi quidā cōfessi sunt esse iram atq; libidīnē: parte. 7. li. 14. ca. 19. a.
- 22 Anime pars inferior: p̄ rationem insurgens frenari debet 7 cogi. 7 seruire spiritui tanq̄ mulier viro ubi. li. 15. ca. 7. f. g.
- 23 Anime quidāz platonici ex terrenis corporibus moribundisq; mēbz esse dixerūt: ibidē li. 21. ca. 3. e.
- 24 Anime incomoda psequit̄ in pditione vsus sensus et partis intellectus 7 huiusmodi: ibidē

Anime

- li. 19. ca. 4. a. b. c.
- De incōmutabili mutatiōe anime in corpus: vi 25
- de: p. 11. de vera innocē. ca. 284.
- ¶ Anime diffinitio tangit̄: p. 10. de cognitiōe ve 26
- re vite: ca. 5. de spū 7 aia ca. 13. a.
- Anime essentia vt presandis a potentijs non est 27
- facta ad imaginē trinitatis: pte. 5. de tri. li. 15. verita. 5. 8. in fi.
- De impossibilitate anime intellectiue et pace oīm 28
- sensu exuperantē: vide: p. 6. de videndo deo ad pauli. ca. 18.
- Anime potentie fm essentia vnū in anima sunt 29
- fm exercitium dō multe: p. 10. de spiritu 7 aia ca. 4. b.
- Anime passiones vt dolor timor 7 c. sunt exerci 30
- tia virtutū: ibidem ca. 20. a.
- Anime gaudiū siue tristitia delectatio vel offen 31
- sio siue sit in corporibus siue in corpōz simili tudinibus vera est: p. 8. de aia 7 eius origi. ad vincen. victo. li. 4. ca. 19. a.
- An in anima sint masculina vel feminea mēbra 32
- ibidem ca. 20.
- Anime progressionē nouem ordinib⁹ angeloz 33
- comparat̄: p. 10. de spū 7 aia. ca. 5.
- Sicut anime ternarius numerus ita corpū q̄ter 34
- narius tribuit̄: p. 3. in li. 83. quē. q. 81. a.
- Anime vires sunt sensus imaginatio 7 ratio po 35
- tentie sunt rationalitas cōcupisabilitas: p. 10. de spū 7 aia: ca. 13. b. in fi.
- Anime bona sicut 7 corporis non nisi a summo 36
- bono: a q̄ sunt oīa bona siue magna siue parua siue celestia siue terrestria siue spiritalia siue corporalia siue temporalia siue eterna: p. 4. 3. secund. maniche. ca. 21. b.
- Anime gradus in homine tres sunt: p. 7. li. 7. 37
- ca. 23.
- Anime 7 de eoz locis opinio: ibidem li. 10. ca. 9. 38
- b. c. in glo.
- Anime parentū quō colunt̄. ibi. li. 1. ca. 3. a. 39
- Anime rationali dedit de^o mentē intelligentiā 40
- 7 voluntatē: ibi. li. 5. ca. 11. b.
- Anime natura per id quō immortalis creata est siue qualicūq; vita esse nō pōt summa mora 41
- eius est alienatio a vita dei in eternitate suppli cij: ibidem li. 6. ca. 12. b.
- Anime quō reuoluant̄ opinio: p. 7. li. 10. ca. 30. 42
- a. b. in textu 7 glo.
- Anime immortalitatē quidā appetēs se occidit̄: 43
- ibidem li. 1. ca. 22. b.
- Anime 7 dei cōueniētia tangit̄: p. 10. de spiritu 44
- 7 anima: ca. 36. a.
- Anime bonus in quo gaudet et exultat est deus 45
- cū affluentia dulcedinis sue: ibi. ca. 14. c.
- Anime vita est duplex: p. 10. de spū 7 aia: ca. 9. 46
- Anime vita de^o est: sicut corporis vita est aia: p. 2. 47
- de li. arbi. li. 2. ca. 15. a. 16. a. pte. 4. li. 10. p̄fess. ca. 20. pte. 9. in euan. Ioan. trac. 9. c. f. g. 22. f. pte. 10. de spū 7 aia. ca. 5. 6. a. de cognitiōe vere vite: ca. 31. pte. 11. de vera innocē. ca. 167. 236.
- Anime nihil nisi deus sufficit: p. 5. de tri. li. 10. 48
- ca. 5. verita. 8. in fi.
- Anime ideo precipitur vt seipsam cognoscat vt 49
- recte uiuat et a malis abstineat: ibidem ca. 5. a. verita. 8.

- 50 Anime huic puenit vt vn^o spūs sit cū deo: que
fecit deo p dilectionē pinnit: vt cū ipso vnus
spūs merito dicat: p. 10. de incar. vbi li. 2. c. 1. a.
- 51 Anima que quasi ferrū in igne: semp in verbo:
semp in sapiētia: semp in deo posita est. oē qd
agit sentit qd intelligit deus est: ibidem. c.
- 52 Anime desiderū in deū: p. 10. li. 1. medita. ca. 25.
in solilo. aie ad deū ca. 35. a. in manuali de ver
bo dei ca. 3. f.
- 43 Anime ad amorē chū. meditatio tangit: p. 10.
in manuali ca. 24.
- 54 Anime ad deū oratio p carnis libidinē: p. 10. de
saluta. docu. ca. 65.
- 55 Anime requies nō inuenit nisi in quieto timor
re digesto: p. 5. de sancta virgi. ca. 35. in fi.
- 56 Anime felicitas est si a terreno carcere resoluē li
bera celū petit: p. 10. i manuali de vbo dei ca. 6.
- 57 Anime patria et habitatio ppria est deus a quo
creata est: p. 2. de anime quātitate: ca. 1. b.
- 58 Substantia aie noiare nō possuz dicit Augusti
nus: ibidē: natura anime simplex est: ibidem.
- 59 Anime deū vidētes semp erūt beate nō visure
misere: p. 10. de cogni. vere vite: ca. 32. in fi.
- 60 Anime virtutes quibz deo p iungit sunt humi
litas. puritas. et charitas: p. 10. de spiritu et ani
ma: ca. 20. b.
- 61 Anime virtus est deus diligere. et odire illa que
deus odit. patientia sectari et alia: p. 10. de salu
ta. docu. ca. 23.
- 62 Anime triplex visio tangit: p. 10. de spiritu et ani
ma: capite. 24.
- 63 Anime oculus est mens ab omī labe corpis pu
ra qd ei prestat fides: p. 1. li. 1. solilo. ca. 6. a. pte
10. de spū et aia: ca. 10. a.
- 64 Anime tria sunt necessaria: vt sanos oculos ha
beat. vt aspiciat. vt videat: ibidem.
- 65 Anime aspectus est ratio: p. 1. li. 1. solilo. ca. 6. a.
- 66 Anime dicunt esse regine regnātes in intelligib
lib^o et spiritalibz: p. 3. in li. 83. q. ques. 55.
- 67 Anime corpus nostrū subiectū esse debet semp:
p. 10. de saluta. docu. ca. 35.
- 68 Anime et corporis amicitia que sit. vide: p. 10. de
spiritu et aia ca. 14.
- 69 Anime vita si morte corporis cōsumeret nūq
tanta et talia p nobis diuinitus ageret: pte. 4.
li. 6. confess. ca. 11. c.
- 70 Anime sue hostis et inimicus est qui spiritus di
sapline monitis diabolicis occupat officijs: p.
10. de bono discipli. ca. 5.
- 71 Anime mortē facit iniquitas: p. 5. de gene. ad
fram: li. 6. ca. 22. Mors auto. 43. 44.
- 72 Anime morture motus sunt fastus elatiōis des
lectatio libidinis: et venenū curiositatis: p. 4.
li. 13. confess. ca. 21.
- 73 Anime mors est auersio a dei cognitiōe: p. 3. de
duabus aiabz p maniche: ca. 8. in prima di
spūta. p fortunatū. R. pte. 4. li. anota. in Job
ca. 9. a. p. 11. p marinu. arna. episco. li. 3. ca. 12. c.
- 74 Anime mors ex subtractione gracie dei puenit:
p. 6. de natura et gra. p pela. ca. 23. b.
- 75 Anime mors est a deo deseri: corpis aīa spū des
eri. p. 5. de tri. li. 4. ca. 14.
- 76 Anime mors est vite prioris mortūq reiectio q
fit penitēdo: p. 4. de doc. chila. li. 1. ca. 19.

- Anime mors est cum id qd in ea bestias antecel
lit: hoc est intelligētia carni subiecta: p. 4. de doc.
chastia. li. 3. ca. 5.
- Anime viciū nō ei^o nā. s. p natura ei^o est. qd est
penū et pena peni: p. 2. de vera religio. ca. 23.
- Immodica anie quid sit: vide: p. 8. in li. ques.
sup leui. q. 86.
- Anime pūmū viciū fuit volūtas faciēdi ea que
verat sūma vīras: p. 2. de vera religio. ca. 20. a.
- Quoddā bonū est. qd si ania diligit peccat: quia
infra illam ordinatū est: ibidem.
- Anime natura habet prudētia carnis cū inferio
ra sectat: habet prudētia spūs cū supiora elu
git et diligit: p. 3. in expositiōe quarundā ppo.
ex eplā ad romā. ppo. 49.
- Anime viciū inter intelligibilia nō pōt numerari:
p. 3. de duabz aiabz p maniche. ca. 6. b.
- Anime amaritudo est vinū multū potatū: p. 10.
ad sacras virgi. ca. 3. c.
- Anime casus in peccata tangitur: p. 10. in solilo.
anime ad deum ca. 6.
- Anime fornicatio est auersio a fecūditate sapiē
tie: et idolorū seruit^o: p. 3. p adimantū manichei
disci. ca. 7. c. in expositiōe eplē ad gall. ca. 5. su
pra anima auto. 178. auersio auto. 6. idolorū
auto. 1.
- Anime iniquitates interiores que sunt. vide: p.
10. de cōtrinōe ter. ca. 4. b.
- Anime natura cōmutari pōt vel in deterius vel
in melius: p. 5. de gene. ad fram: li. 7. ca. 2. 6.
- Anime viciū et infirmitas. est in operibus suis
male delectari: ibidem li. 4. ca. 15.
- Anime rationales de sapiētia viuūt: quaz mors
est infipientia. p. 8. ptra aduersa. le. et ppe. li. 1.
ca. 15. b.
- Anime peccanti duo sunt penalia scz ignorantia
et difficultas: p. 2. de li. arbi. le. 3. ca. 18. b: p. 6.
de natura et gra p pela. ca. 67. f.
- Anime febres sunt auaricia. libido. odiū: p. 10.
de decem choi. ca. 8. b.
- Anime dissolutiō nō efficit quicquid immodera
tum est: et negligentē erga dñi precepta: p. 10.
de saluta. docu. ca. 43.
- Anime rōnales nedū in amicis sed etiā in inimicis
diligende sunt: exēplo Augustini: p. 1. li. 1. soli
lo. ca. 2.
- Anime periculosam est spirituales delicias fasti
dire: sicut noxiū est corpi esca corporē nō pos
se papere: p. 11. de vera innocē. ca. 10.
- Anime ad ea que amant nitunt^o ppter ea. vt per
ueniēdo requiescat: p. 5. ad inquisitionē ianua
rij: li. 2. ca. 10.
- Anime membra qualia sunt ex parabola dimis
epulonis: et de sinu abrae accipe: p. 8. de ania et
eius origi. ad vincen. victo. li. 4. ca. 16.
- Anime deū amāns cōfidentia: p. 10. in manua:
li ca. 20.
- Anime multe per dilectionē vniunt^o sic q vna et
vnū cor sūt: p. 11. de vera innocē. ca. 348. dile
ctio auto. 22.
- Anie qtuor virtutes sunt quibz spiritali in hac
vita viuūt. prudētia. tēperātia. et c. p. 3. in li. 83.
q. ques. 61. d. veritate. 11.
- Anime septē sunt gradus p que mira et multas

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

Anime

- ria opa in boie exerceat: p. 2. de aie qñtitate ca. 33. 35. aia auto. 166. aie: auto. 20.
- 102 Anie operatōes mirabiles in carne: p. 9. in ena. Joan. trac. 8. a.
- 103 Anime noie vitā corpis animati scriptura feat: p. 8. i li. locu. de Gene. li. 1. expo. ca. 37. d Deu tro. ca. 24. de Josue ca. 20. in li. quel. sup. Gen. q. 150. In li. quel. sup. Leui. q. 57. a. 88.
- 104 Aie būiles in deo se honorari volūt: supbia aut p illo. p. 4. p. secūdi. Danie. ca. 17. c.
- 105 Anime motus spontane⁹ est: hoc nāq; ei tribu- tū a deo. qui tū mor⁹ nō de loco in locū est nāq; corpis: p. 3. in li. 83. q. quel. 8.
- 106 Anime virt⁹ naturalis opatur in epate sangui- nem et alios humores quos per venas ad oia corpis membra trāsmutat vt inde augeatur et nutriatur: et quō talis virt⁹ est qñdrifana diui- ditur nāq; in appetitū: retentū expulsiū et distributū: p. 10. d spiri. et aia. c. 20. b.
- 107 Anime cib⁹ magis q̄ corpis queri debet. 7 quō mī Augustini aie cib⁹ dicit esse sciētiā atq; in- tellectū rex animā et pasci cogitationib⁹ suis: p. 1. de brā vita disputa. 1. d. p. 10. de recatu. ca. rbo. cōuersa. k.
- 108 Animoꝝ dno genera alimētōꝝ inueniunt vñū salutare. aliter moribūdā atq; pestiferū: pte. 1. de brā vita disputa. 1. g.
- 109 Aie fames maior est q̄ corpis. 7 piculiosior plas- ga. 7 grauior moris: p. 10. de cōuenientia. 10. p. cep. et. 10. pla. Egip. ca. 7. fames: auto. tertia.
- 110 Anime cū mori fieri sunt qui pascunt eā in ma- lum 7 occidunt eā: morte sempiterna: p. 10. de saluta. docu. ca. 48.
- 111 Aia reficiē verbo dei sicut corp⁹ cibo pascit: pte 10. de rectu. catho. cōuersa. k.
- 112 Aie castimonīā qui non custodit. delinquit: pte 10. de conflic. vicio. et virtu. ca. 75.
- 113 Anime periculū imminet ei. qui pōt alios docere si nō instruat: pte. 4. in q. euā. li. 2. ca. 46. ve- rita. 24. docu. 1.
- 114 Aie vestimenta vel ornamenta que sunt: vide p. 10. li. 2. medita. ca. 8.
- 115 Aie nihil ppinquius est sua carne: p. 6. de gratia noui testa. ad Monora. ca. 13. a.
- 116 Aie et corpis dissimiles opationes: p. 9. in euā. Joā. trac. 20. f.
- 117 Aie immortalitas ex natura falsitatis: atq; ex eter- nitate veritatis luculentissime cōcludit: p. 1. li. 2. solilo. ca. 3. 13. b. 19.
- 118 Aie immortalitatē licet sit difficile inuestigare p humanā rōem: nō tñ est impossibile: p. 5. d m. li. 13. ca. 9. ven. 14.
- 119 Difficili⁹ est inuenire per būanā rōem aie beati- tudinē q̄ aie immortalitatē: ibidem.
- 120 ¶ Anime exenti de corpe. nec amicorum turba: nec familie multitudo. non auri argentiq; con- gestio: non gemmaz lapilli fulgentes: nō vin- demaz vbertas: non dēfitas segetū nō iocun- ditas certēsa pratorū: possunt vllū afferre presu- diū: sed pot⁹ lugent qui ea diligūt: p. 10. de sa- luta. docu. ca. 8. a.
- 121 Aie mortui boie vtrū aliqd pfit locus corpori sui: p. 8. de cura p mor. agen. ca. 2.
- 122 Anime aliquē in locis in quib⁹ peccauerūt pui-

Animi

- nunt: p. 10. de spū et aia ca. 30. infi.
- Aie dānāde. horroꝝ in exitu rā ex demonū aspe- 123
ribus q̄ indicat ira. pueniens: p. 10. de specu. pecca. ca. 7. a.
- Aie pioꝝ a corpe separe in requie sunt: impioꝝ 124
aut penas launt. p. 7. li. 13. ca. 8.
- Aie bonoꝝ nō desiderāt corpa sua nisi impas- 125
sibilia: ibidē li. 22. ca. 27.
- Aie defunctoꝝ cū viuētib⁹ apparent corp⁹ ac- 126
reū assumūt: p. 10. de cogni. vere vite ca. 40.
- Aie quō cognoscūt q̄ hic in terrā agunt: p. 8. de 127
cura p mor. agen. ca. 13. 14. 15. pte. 10. de spū 7 anima. ca. 29.
- Mortui ad viuos missi sūt: sicut ecōtrario Pan- 128
lus et viuis in paradisu rapt⁹ est: p. 8. de cura p mor. agen. ca. 15. 16.
- Aie scōꝝ nō clamorē vocis sed cordis audiūt: 129
p. 10. de cogni. vere vite ca. 39.
- Aie defunctoꝝ in resurrectionē q̄ re-assumūt cor- 130
pora sua: 7 q̄liter se habeāt ante vlamā resurre- ctionē: p. 5. de gene. ad līz li. 12. ca. 35. p. 8. in Enchiri. ad Lauren. ca. 109.
- Aie defunctoꝝ sacrificijs et elemosynis releuari 131
possunt: ibidē. ca. 110. de octo dulcicij questio- nib⁹. q. 2. b.
- Animi acies nō pōt fil' oia q̄ memoria tenet vno 1
aspectu cōtueri. alternat vicissim cedēdo ac suc- cedendo trinitates cogitationū: p. 5. de trini. li. 11. ca. 7. a. 8. a. veri. 23.
- Animi magnitudo nō ad spaciū s̄ ad vim quā- 2
dā idest ad potestātē potētiāq; animi refert: p. 2. de aie qñtitate ca. 17. b.
- Animi pinctio maior est q̄ locoꝝ 7 tpoꝝ: quib⁹ 3
in corpe iūgimur: s̄ ea maxima est q̄ oib⁹ pua- let: p. 2. de vera reli. ca. 47. b.
- Animi integritas integritati corpis pponēda ē. 4
p. 3. de mēdacio ad p̄sen. ca. 7. b.
- Animi castitas p̄sistit in bona volūtate et sincer- 5
ra dilectiōe: ibi. ca. 19. Quid aut sit animi casti- tas. vide ca. 20. b.
- Animi eq̄tas melior ē q̄ corpis sanitas: 7 pueni- 6
ent⁹ mult⁹ dolet in supplicio. q̄ letat⁹ est in deli- ctio: p. 11. de vā innocē. ca. 161. Eq̄tas: auto. 2.
- In animi bonis non inuenim⁹ quicq; qd magi⁹ 7
sibi ex oīu pte cōsentiat q̄ virtutē: p. 2. de aie qñtitate ca. 16. b.
- Animi venter dicit esse memoria: lentia dō 7 tri- 8
stia q̄n abus dulcis et amarus: quō? vide pte 4. li. 10. p̄fess. ca. 14.
- Animi q̄tuor sunt perturbatōes: scz cupiditas le- 9
tia. met⁹ et tristitia: ibi. et dicto. 4.
- Ani q̄tuor sūt affect⁹. p. 10. d spū 7 aia ca. 4. a. 10
¶ Ani cgritudo est cū bonis inferiorib⁹ delectat⁹. 11
superiora nō appetit: p. 11. d vā innocē. ca. 178.
- Ani egestas stultitia est q̄ s̄ p̄ria sapiētie sicut 12
mors vite. 7 brā vita miserie: pte. 1. de brā vita disputa. 3. b. Egestas: auto. 2.
- Animi sordida sunt amor quorumlibet rerū pre- 13
ter animi ad deum: pte. 3. de vtilita. creden. ad bonora. ca. 16. a.
- Ani nūc⁹ est q̄ ab stultitie deformitate ad sapie- 14
formā decusq; colligit: p. 5. d Gene. ad litterā li. 4. ca. 4.
- Animi motus a deo. ad inferiora est arguēdus: 15

Animus

- p. 2. de li. arbi. li. 3. ca. 1. c.
- 16 Animi inordinati est et pueri subiecto rebus temporalibus et a diuinis auerti: ibidē li. 1. ca. 16. d.
  - 17 Animi mediana cōsistit in coercitōe et instructio-
ne: et coercitio timore instructio vō amore p̄ficiat:
p. 2. de morbo et cōte li. 1. ca. 28. b.
  - 1 Animo lacerato quicquid dixeris. punientis est
impetns. non charitas corrigentis: pte. 3. in ex-
positiōe Ep̄le ad Gal. ca. 6. a.
  - 2 Ex his q̄ sunt in aīo suo pōt q̄s certitudinalit̄ p̄-
p̄dere ea q̄ sunt in aīo alieno. exēplificat de de-
lectione vltimi finis: p. 5. de trinita. li. 13. c. 20.
verita. 32.
  - 3 Illud in aīo bñano p̄stantissimū est: nō quo sen-
te sensibilia. sed quo indicat de sensibilibus: pte
2. de vera reli. ca. 29.
  - 4 Animoꝝ munimēta que sunt: p. 11. in ques. ve.
et no. testa. q. 115. f.
  - 5 Animoꝝ duo genera alimētoꝝ inueniunt vñū
salubre. alterū morbidū. atq; pestifer: p. 1. d. de
ata vita disputa. i. g. sup̄ aīe auto. 107. 108.
  - 1 Animū nostrū extendere debem⁹ in quaslibet
in hac vita penas bñanas. compara ad iebens
nā. et leue est oē qd cogitas: hic tp̄alis. hic eter-
nus est. p. 10. de vitiis etadio. c.
  - 2 Animū eleuare debem⁹ de p̄fundo tristitie (in
morte amici) q̄ qd debebat reddidit: p. 10. d. cō
solatione mor. li. 1. ca. 2. b. infra mens dolēis:
auto. 46. Defuncti: aucto. 1.
  - 3 Inter animū nostrū. et verba nostra plurimū
distat: p. 3. de fide et symbo. ca. 3.
  - 4 Animū Augustini tria turbant. amissio hoīm
quos dilexit. metus doloris. met⁹ mortis: pte
1. li. 1. solilo. ca. 9.
  - 5 Animū resistendi non habet q̄ facile vincit: nec
vincat sed p̄sentit hic acerbis peccat: pte. 11. in
ques. ve. et no. testa. q. 1. c.
  - 6 Animū verū h̄yētū qui nō est magnanim⁹: q̄
corpi et animi essentia non est ip̄ius veritatis
essentia: sicut est trinitas de⁹ vñq; sol⁹ magn⁹
verus. verax veritas: p. 5. de tri. li. 8. ca. 2. a.
  - 7 Animū falsitas interimere non pōt. nec anim⁹
ea morte interire pōt q̄ dicat mortuū q̄ vita ca-
rent: p. 1. de immor. aīe ca. 9. 11. 12.
  - 1 Animus qd sitet quō transcendit vt incogni-
tōē dei pueniat: p. 9. in euā. Joā. trac. 21. g.
  - 2 Animus Eustiani aut debeat morte impēden-
te turbari: ibidē: trac. 60. a. b.
  - 3 Animus est sba quedā rōnalis particeps. regē-
do corpi accomodata: et quō animus sit inuisi-
bilis. aut in locali spacio non sit: p. 2. de aīe q̄n-
titati ca. 13. in fi. 14. p. 10. de spū et aīa ca. 1. 2.
  - 4 Anim⁹ cū ita nobis placet. vt ip̄m omī luce cor-
poris p̄feram⁹ non in se nobis placet sed in il-
la arte in q̄ factus est: p. 5. de trini. li. 8. ca. 3. c.
verita. 8.
  - 5 Animus hoīs quō videt scīpm: p. 10. de spiritu
et aīa ca. 2.
  - 6 Anim⁹ sba spirital⁹ existēs. ad ea q̄ in spiritalib⁹
sunt excelsa: erigēd⁹ est: p. 5. de trini. li. 12. ca.
1. in fine.
  - 7 Anim⁹ immortal⁹ esse credit: et de immortalitate aīe.
vide p. 1. solilo. li. 2. ca. 10. 18. 19.
  - 8 Anim⁹ sicut corpi ita veritas ip̄i aīo p̄ponenda

Animus

- est: p. 5. de menda. ad Consen. ca. 7. b.
- Anim⁹ noster. i. voluntas dīstāt membris cor-
poris p̄ncipatu despotico idest fuit: p. 4. li. 8.
confess. ca. 9. dicto. 6. docu. 1.
  - Anim⁹ vñū intētoꝝ p̄ncipatu despotico nō
dīstāt sed politico: ibidē docu. 2.
  - Anim⁹ impatur corpon vt rex ciuib⁹ suis. aut
parens liberis. libidini autē imperat vt seruis
dñs. quo eā coarctat et frāgit: p. 8. cō. Julia. per
la. li. 4. ca. 12. c. circa fi. p. 11. in ques. ve. et no. te
sta. q. 115. g.
  - Anim⁹ rōnalis regit. sed irrationalis cupiditas
regit: p. 7. li. 14. ca. 22. b.
  - Anim⁹ ingenu⁹ nihil magis erubescēdū ep̄stis
mat. q̄ rogare: p. 10. de amicitia ca. 25.
  - Anim⁹ est iustus qui sciētia atq; rōne in vita et
morb⁹ sua cuiq; distribuit: pte. 5. d. trini. li. 8.
ca. 6. c.
  - Illud mirabile est vt apud se anim⁹ videat qd
alibi nunq̄ vidit: ibi verita. 17.
  - Anim⁹ loquētis plerūq; si mō nō aperit h̄ ocul
tal: vt in mentientib⁹: p. 2. de magis. ca. 13.
  - Anim⁹ nō nisi a deo cogi pōt: et q̄ anim⁹ in cor-
pus pueri nō poterit: p. 1. de immortalitate anī-
me. ca. 13.
  - Animus rectissime dīat sensus q̄ scīpm vincit:
p. 7. li. 14. ca. 13. b. c.
  - Anim⁹ mutat aut fm passiones corpi aut fm
passiōes p̄prias: p. 1. de immor. aīe ca. 5. a. b.
  - Anim⁹ nō sicut corpi cū etate crescere dīat h̄ p̄-
ficere: nec maior sit sed melior: p. 2. de anime q̄n-
titate ca. 16. b.
  - Anima sicut magnitudine mēbroꝝ non auge-
ta nec longo tpe fit lōgior: licet multa a corpo-
re ad aīam trāfferat: ibidē ca. 17.
  - Anima discendo non fit maior: nec dediscēdo mi-
nor: ibidē. ca. 19.
  - Q̄ puer infans non loq̄tur: atq; id crescēdo asse-
quat. nō est aīe crescēdo amplioris sed imita-
torie cuiusdā artis: ibidē. ca. 18.
  - Anime incrementa sunt tria: ibidē. 19.
  - Animus maior merito dicēdus est. qui vitā erū-
nosam magis eligit ferre q̄ fugere: p. 11. de ve-
ra innocen. ca. 5. 2.
  - Animus tūc laudabilis est cū vehemētē amat
id qd vehemētē amandus est: p. 5. de tri. li. 10
ca. 11. veri. 20.
  - Animus fidei regulas audire fastidientis. qui-
bus medijs exatandus est: vide. p. 4. d. carbe-
tisā. rudib⁹ ca. 13.
  - Anim⁹ nullo modo san⁹ existimāndus est. q̄ nō
tempalibus eterna p̄ponit: p. 10. de orādo deo
ad pio. ca. 7.
  - Animus velut pondere amore fert quocūq; fer-
tur: p. 11. in ques. Nilarij. q. 1. c. Supra amor.
auto. 32.
  - Anim⁹ human⁹ naturaliter est p̄n⁹ ad malum:
p. 4. de doc. cb̄na. li. 1. ca. 23. veri. 11. docu. 5.
  - Animus human⁹ illectus turpitudinib⁹ canio-
num enervat et a virtute decidit: p. 10. de de-
cem choꝝ. ca. 4. c.
  - Anim⁹ amicitia rex mortalīū vict⁹ miser est: p.
4. li. 4. p̄fess. ca. 6.
  - Animus viciōsq; animū virtute armatū nō su

perat: p. 2. de li. arbi. li. 1. ca. 10. b.

34 Animus mal⁹ quadruplici pena plectit^r aff^r crui^r carū adque ē ordinata ei⁹ culpa in re extra. pte 4. li. 1. confes. ca. 12. dicto. 4.

35 Anim⁹ non pōt ea morte interire q̄ dicunt^r mortua q̄ vita carēt: qz tūc animus q̄ vita est seipō carere possit: p. 1. d. immortalitate aie ca. 9. Supra animū. auto. 7.

36 Anim⁹ male sibi pso⁹ dū videt^r si nullā penam pati credit qz nō inducit deus: p. 11. de vera innocentia. ca. 138.

37 Anim⁹ et si p stultitiā ad defectū nihilūqz tēdat: pns tamē nō est ipm interire vt ad nihilū pueniat: p. 1. de immor. aie ca. 7.

38 Et si specie aliq̄ sua pūat^r dū stult⁹ est nō tñ augen pōt bec pūano vt omni mō specie spoliēt animū: ibidem. 8.

39 Anim⁹ errat cū res opinat^r eo mō foris esse quō intus cogitat: p. 5. de tri. li. 11. ca. 8. b. veni. 25.

40 Anim⁹ q̄ in terribilib⁹ frangit^r ad fortiora repior⁹ bus inuenit^r: timēs q̄s nūū: mare qñ ingredit^r: hic q̄ plāgāt impanēt^r amissum: qñ potuerūt ad martyrij puenire certamē: p. 10. de consola. mor. li. 2. ca. 4. b. in fi.

41 Anim⁹ mortālē carnē pp̄ pti supplitiū gerens. si cōmutat^r in meli⁹ nō fm mortālē carnē vire rit: ipaz in meli⁹ cōmutat^r 7 imortale corp⁹ bñe merebit^r et b̄ i fine q̄ nouissima inimica destruetur mors tē. p. 4. 2. secūdi Danichei ca. 10. c.

1 Anna vniuersa vidua p̄benssa Ebasti esse meruit: secūdas nuptias recusauit: qz nouerat iaz tps esse qd Ebio nō officio parēdi s̄ studio cōtinendi meli⁹ fuiret: p. 10. de bono viduitatis ca. 7. b. 13.

2 Anne due fuerūt honorabilis noiate vna coniugata q̄ scñi Samuelē peperit. Alia vidua q̄ sanctū scōp cū aduc infans esset agnouit: p. 10. de orando deo ad p̄bā ca. 16. a.

3 De aie cāno mris Samuelē p̄ quē fecit ecclia dī et ciuitas p̄betico locuta spū: p. 7. li. 17. ca. 4. b. c. d.

Ad annam cur Ebis primo duct⁹ sit deinde ad Cayphā et demū ad Pylatū. vide p. 9. i. euā. Joan. trac. 113. a. c. 114. a.

1 Anni mille et septuaginta duo fluerūt a diluuiō vsqz ad Abrahā fm vulgātā editiōē. 1. interpretatiōē septuaginta. In hebreis autē codicib⁹ longe sunt pauciores: p. 7. li. 16. ca. 10. c. d.

2 Anni stant in vita eterna. hic autē transeunt 7 pereunt: ibidē li. 17. ca. 41.

3 Anni sexta ps est numer⁹ dierū sexagenari⁹: p. 5. de tri. li. 4. ca. 4. c.

4 Animi q̄tuo: tps respōdēt q̄tuo: q̄litate electōp: p. 5. i. li. 21. sentētiar. sen. 16. dicto. 71.

5 De anno solari q̄ tricētoz sexaginta q̄nqz dierū 7 q̄drat^r 7 d̄ alio anno lunari q̄ triū milliū cētū sexaginta dierū. itē d̄ bisexto: p. 7. li. 15. c. 12. b.

6 Annoz nūqz cōtinet ordo psonarū q̄ dingit ab Adā vsqz ad Noē: 7 a Noē vsqz ad Abrahā: p. 7. li. 16. ca. 14.

7 De annoz varietate fm scripturas Hystorie alie ciuit⁹: ibidē li. 15. ca. 12. c.

8 De annoz numero diuerso durationis mundi fm nos et Hebreos: ibidē ca. 10. c.

De annoz discrepantia inter nostros codices et 9

Hebreos circa vitam boiū ad diluuiū cui⁹ causam dicit se ignorare: ibidem.

Annoz numerū quo mund⁹ durabit qdā fr⁹ 10

stra computat^r: ibidē li. 18. ca. 53. b.

Annos tam breues dicunt^r Egyptij fuisse olim 1

apud eos vt quaternis mensib⁹ finirent^r: p. 7. li. 12. ca. 10. c.

Annos decē antiquit⁹ voluisse p vno de nos 2

stris quidam dixerunt et ideo non tñ vixerūt pami boies quantū sonare videt^r in scriptura. sed istā opinionē tanq̄ erroneam destruit: ibi dem li. 15. ca. 12. 13. 14.

Per annos tricētos sexaginta q̄nqz dixerunt 3

antiqui idolatre delere durare religionē chriā: nā: p. 7. li. 18. ca. 54. a. b. c.

De annulis suspens⁹ virtute magnetis: ibidē: ibidē li. 21. ca. 4. f.

Annul⁹ vel circul⁹ non est aliud nisi vndiqz ar 2

cus: p. 8. li. 2. ques. sup. lēto. q. 132.

Annū facit redit⁹ solis pactis tricētis sexaginta 1

quinqz dieb⁹ et sex horis: p. 5. de gene. ad lram li. 2. ca. 14. c. veni. 7 in fi.

Annus habet dies tricētos sexaginta q̄nqz non 2

vnqz sine noctib⁹ cū enī diem dicim⁹ abidē cōputamus et noctes: p. 11. in ques. vet. 7 no. test. q. 107. b.

Annuntiatio fertur octauo kalendas Aplis 1

facta fuisse: p. 5. de tri. li. 4. ca. 5. veni. 10. cit. ca me.

In annuntiationib⁹ diuinis aliqui loquūt^r angel⁹ 2

lus in psona dī vt cū dicit ego sum de⁹ Abrahā: 7 ita de boie: vt cū dicit p̄beta intellectū tibi dabo: qñqz etiam p̄beta nō soluz p verba sed etia p facta suscipit et in se psonā dei: sicut q̄ vestimentū diuinit⁹ in duodecim ptes et dedit decem suo regis Salomonis. Aliqñ autē accipit ab boie spēs aliqua ad significandū: sicut serpens Eneus: 7 sicut lapis quē vnxit Jacob: p. 5. de tri. li. 3. ca. 10. b. veni. 13.

Anser custos euigilans a Romanis colitur. 7 1

canes mui puniunt: p. 7. li. 2. ca. 22. in glo. cit. ca finem.

Anserib⁹ baud quicqz edac⁹ inuenit^r: p. 4. con. 2

Ep̄lam Danichei ca. 32. b.

Ante dicit dupliciter scz eternitate et tpe: p. 7. li. 12. ca. 25. d.

Anteus de terra natus resumit viros: quē Hebr⁹ cules necat eleuando: ibidem li. 18. ca. 13. in testu et glo. ca. 8. in Glo.

Antichū tribulatio signata est in timore Abrahā 1

quē habuit: circa solis occasum: pte. 7. li. 16. ca. 24. c. Persecutio: auto. 8.

De Antichū psecutione q̄ soluet^r Dyabol⁹: ibi dem li. 20. ca. 8.

Post antichū psecutionē non erit statim finis: p. 3

4. in ques. euā. li. 1. ca. 15. veni. 8.

Antichū signa et p̄dicia vtrū mēdacia dicant^r 4

qz sensib⁹ sunt illusura vel qz ad mendacia trahant^r: p. 7. li. 20. ca. 19. e. f.

Antichū aduent⁹ sari nō pōt: ibidē. b.

Antichū mora qua tardat venire innuit^r Tbes⁹ 5

solonienses scuisse sed nos nescim⁹: ibidē. c. 6

et li. 18. ca. 53. b. c.

Antichristus

- 7 Antichristus dicitur secundum quendam opinionem debere reuelari impio romano cessante: p. 7. li. 20. ca. 23.
  - 8 Per Antichristum dyabolus solus in omni sua virtute mirabiliter quidem sed mediocriter operabitur: ibidem ca. 19. e.
  - 9 Antichristum Ebris veniens interficiet spiritu oris: ibidem ca. 12. b.
  - 1 Antichristus unde dicitur: vide pre. 9. in epistolam Jo. an. trac. 3. b. circa pan. e.
  - 2 Antichristus est ovis qui negat quoniam Iesus est christus: ibidem trac. 3. c. in medio. d. e. f.
  - 3 Antichristus est qui negat christum Iesum in carne venisse: ibi. trac. 6. g. 7. a. post medium.
  - 4 Antichristus in fine suscipietur a Iudeis: ibidem trac. 29. d.
  - 5 Antichristus per tres annos et dimidium magna persecutione totum mundum verabit: p. 10. d. Antichristus in fine.
  - 6 Antichristus vel dyabolus per eum seducet gentes: et si iussu dei iudicio tantum maligno suo consilio: p. 7. li. 20. ca. 19. f.
  - 7 Antichristus in quo templo sedere debeat non determinat Augustinus: ibidem b.
  - 8 Antichristus regnabit per tempora et tempora et dimidium temporis: id est tribus annis et dimidio: ibi. ca. 23. b. c. d.
  - 9 Antichristus ideo sic dicitur: quia christus in cunctis dominus erit: et Ebris dominus faciet: p. 10. de Antichristo. a.
  - 10 Antichristus omnipotens deus se noverit et habebit multos ministros: ibidem.
  - 11 Antichristus est quicumque siue laicus siue clericus siue monachus per insinuas vivit et ordinis sui gloriam impugnatur: ibi. 1. Joan. 2. anto. 7.
  - 12 Antichristus ex populo Iudeorum de tribu Dan nascetur: non ex sola virgine: sed ex copulatione patris et matris: ibidem.
  - 13 Antichristus in Babylonia nasci debet: in Betsaida debet nutrir: ibidem b.
  - 14 Antichristus per fideles tribus modis terrore muneribus et miraculis se eriget: ibidem c.
  - 15 Antichristus subito et improvisus veniet et totum simul hominum genus suo errore decipiet et perdet: ibi. d.
- Ant. Antichristum momentanee amaritudinis bauriam ut quicumque percipiam immense gaudia salutis: sic modo curram ut in futuro comprehendam: pre. 10. de contemptu mundi ca. 8.
- 1 Anthiochus rex: p. 7. li. 3. ca. 11. in Glo.
  - 2 Antiphrasius est ubi dicitur aliquid abundare quod non est: ut cum dulce dicitur quod acidum est: pre. 8. 5. in media. ad psalm. ca. 10. b.
- Antiphrasius quid facit: vide p. 4. de doctrina Ebraica li. 3. ca. 29.
- Antipodas esse non est credendum: pre. 7. li. 16. c. 9. a.
- Antiqui iusti ante incarnationem verbi in fide christi iustificati sunt credentes in futurum quod nos credimus facti: p. 10. de Patientia ca. 21.
- Antiquissimos boves sacrificasse scriptura non tacet: p. 7. li. 15. ca. 16. f.
- Antiquorum patrum facta apostolorum factis comparantur: p. 4. de doctrina christiana li. 3. ca. 20.
- Antiquorum opera plurima facta sunt virtuose que nunc non fierent nisi viciose: ibi. ca. 21.
- Antiscenes omnia vidit audito Socrate: p. 7. li. 8. ca. 3. in Glo.
- 1 ¶ Antichristi nomen excellenter etiam tempore Augusti

Anthonus

- ni dicitur: p. 4. li. 8. psalm. ca. 6. c.
- Anthoni vita quod est inventa: ibidem d.
- Anthoni quod puerus sit ad deum: ibidem ca. 12. c. dicto. 7.
- Anthoni sanctus et probatus monachus sine omni sacra litterarum scripturas divinas de memoriter audiendo tenuisse: p. 4. in prologo de doctrina Ebraica b. verita. 1.
- Anthoni imperium orientis suscepit: p. 7. li. 3. ca. 30. b. c. in Glo.
- Anthonus in vindicta Cesaris senatum percutit: et Ciceronem occidit: ibidem.
- Anthonus victus ab Octaviano scriptum occidit: ibidem. Et de eius morte: vide ibidem.
- Antromache prius nupta per turbam tandem suo datur: p. 7. li. 3. ca. 13. c.
- ¶ Apes femina non corundum percipiunt: sed tamquam sparsa per terras ore colligunt: p. 5. de trinitate li. 3. ca. 8. veri. 7. in fi. de bono coniugali ca. 2. b.
- Apes non habent sexum maris vel femine: p. 7. li. 15. ca. 27. d.
- Apis bos Egyptii et choreas sacerdotum: ibidem li. 18. ca. 5. a. in textu et Glo.
- Apus plebei filius indicat ut corrumperet: ibidem li. 2. ca. 18. in Glo.
- In Apibica due fuerunt partes una traditorum altera innocentium: p. 5. 5. epistolam Parme. li. 1. ca. 5.
- In Apocalypsi multa dicuntur obscura: ut metere legens exerceat: et ibi sunt pauca ex quorum manifestatione alia indagantur: cuius laboris: pre. 7. li. 20. ca. 17. c.
- Apocriphe scripture continent fabulas: in quibus etiam aliquando invenitur veritas: tamen propter multa falsa nulla est canonica auctoritas: p. 7. li. 15. ca. 23. g.
- Apocriphe multa sunt iudicata et remota canonica auctoritate: ibidem.
- Apollinariste ex apollinari quodam auctore suo dicti sunt: p. 3. in li. 83. q. ques. 80. a. et de errore eorum: ibidem.
- Apollinariste Heretici sunt qui dicunt christum non assumpsisse animam hominis: p. 9. in euan. Jo. an. trac. 23. c. 47. c.
- Apollo servavit admeto amore filie: p. 7. li. 6. ca. 5. in Glo.
- Apollo plorat et causa redditur: ibidem li. 3. ca. 11. in Glo. et quomodo fuit pastor: ibidem li. 18. ca. 13. in Glo.
- Apollinis quadruplex oraculum dicitur purpurio et ibi nota quod Tullius oracula sua reprehendit: ibidem li. 3. ca. 17. in Glo.
- Apostata fuerunt primo angeli cum principe suo dyabolo: p. 7. li. 15. ca. 23. b.
- ¶ Apostoli Ebraice lingue in scriptura sancta: p. 4. in li. annota. in Job. ca. 37. b. p. 5. d. cōfession. evangelista li. 1. ca. 30. Celi: anto. 7.
- Apostoli dicunt fundamenta ecclesie siue columnae: p. 6. de gratia novi testam. ad Monachos ca. 14.
- Apostoli dicunt porte civitatis: p. 9. in Apo. Omelia. 18. b.
- Apostoli christi in templo mysteria habebant per necessarios vite suffragios: p. 5. de ope monachorum ca. 5.
- Apostolis premissum non preceptum fuit de evangelio vivere: ibidem ca. 6. 7.

- li. 8. ca. 12. in Glo. ca. 19. in glo. li. 18 ca. 18. b.
- Aq. 1** Aqua cūcti liquoris materia cristit: p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 18. b.
- 2** Aq quō versa est in sanguinē: ibi. Aque: au. 7.
- 3** Et aq reptilia et volatilia scribunt esse pducta: p. 3. de Gene. ad lram impfec. ca. 14. a. b.
- 4** Aqua diluuii fuit salutifera et mortifera: p. 5. de bap. p. Donat. li. 6. ca. 40.
- 5** Aq diluuii maledictionē terre diluere parit sit nūc p baptismū indulget: p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 4. b.
- 6** Aq diluuii vñ pueniebat: ibidē ca. 6. b.
- 7** Aqua elementū vñū auctore totū creaturē iubente indicauit: et pplm Moyli et pbaraois: sepauit enim pios ab impijs: illos abluuit illos obnuuit illos mūdauit illos occidit: p. 10. de castacul. ca. 3. c.
- 8** Aq sacramētū qntū opabat: pulchra: ibidē. b. c.
- 9** Aqua sacramenti est aliud et aliud aqua que significat spm̄sctm̄: p. 9. in eplam Joan. trac. 6. f. circa mediū: trac. 7. b. in fine.
- 10** Aqua baptismans p consecrationē verbi scripsit: tolle verbū et quid est aqua nisi aqua? accedit verbū ad elementū et fit sacramētū: p. 10. de catadif. ca. 3. a.
- 11** Aqua aliquā spm̄sctm̄ aliquā baptismū significat: p. 9. in eplam Joan. trac. 6. f.
- 12** Aq qñq populū qñq spm̄sctm̄ in scriptura sacra significat: p. 4. de doc. chia. li. 3. ca. 25. pte 6. p lras Petilia. li. 3. ca. 33. b.
- 13** Aq aliena quid fecit in scriptura: p. 11. p Petilia. donat. episc. ca. 19. b.
- 14** Aqua vina que sit quā dat chis bibere: pte. 9. in euan. Joan. trac. 15. c.
- 15** Aqua que de chisti lacte fluit quid nobis prester: vide ibidē trac. 12 o. a.
- 16** Aqua pisene vbi languentes iacebant qd significet: ibidē trac. 17. a.
- 17** Aq turbata qre tñ vñ sanabat et non plures: ibidē trac. 17. a. b.
- 18** Aqua maris terrenis aialibz cui bibi nōria est: mltipz aut corpibz dū illa aq humectat. acco: modissima et valēst: p. 2. de monito manicheo. li. 2. ca. 8. c.
- 19** Aqua siue inferior: siue superior: vñq aqua est: p. 7. li. 4. ca. 10. b.
- 20** Aquā de fecit et si nunq legim⁹ eū dixisse eam fecisse: p. 3. de Gene. ad lram impfec. ca. 4. c.
- 21** Aquarū natura fluida et grauida sup celos est: p. 7. li. 11. ca. 34. b. infra psal. 148. auto. puma.
- 22** Quādo illas cōspicias aquarū terrarūqz species de creauerit cū b in nullo sex diez inueniat: et an aī oēm diē fecerit: p. 5. de gene. ad litterā li. 1. ca. 13.
- 23** Aquas quidd negauerunt a deo factas: p. 7. li. 11. ca. 34. a.
- 24** Per aq̄s ignores aliq̄ visibiles demōes itellere rūt vñ pplōs vñ aq̄s: p. superiores vñ āgelos: ibi.
- 25** Aquas creatas esse intelligimus nomie celi et terre in scriptura: p. 4. li. 12. cōfess. ca. 22.
- 1** Aq sup celū fortasse dicunt esse inuisibiles q̄ a paucis intelligunt nō loco sed illo sed dignitate nature supare celū: p. 2. de gene. p maniche. li. 1. ca. 11. aqua: auto. 21. psal. 148. auto. 1.

- Aque quō sunt supra firmamentū nō loco spā 2
cio s̄ merito nature in corpe celi incorporei am
bitū excedēs: p. 3. d. gen. ad lram impfec. ca. 8.
- Aque quosup firmamentū sunt a corruptione ter 3
rena secrete sūt et imortales: p. 4. li. 13. ptes. 1. 5.
- Aque sup celos fm aliq̄s sunt pluuiiales: aliqui 4
volūt p diuinā potētā sūt et celū sumptū ppe:
p. 5. d. gene. ad lram li. 2. ca. 4. nota. 2. et ca. 5. p.
11. in dialo. ad Orosiū. q. 27.
- Aque in pgregationē vñā pgregate qd sit: vide 5
p. 4. li. 13. confess. ca. 17. p. 5. d. geneti ad litterā.
li. 2. ca. 11. Gene. 1. auto. 10. 12.
- Aq noi e oēs potū et panis noi e oēs cibū scriptu 6
ra fecit: p. 8. in li. 2. quel. sup Erox. q. 165.
- Aque in sanguinē versē sunt in plaga egyptio 7
rū qre: p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 18. a.
b. Aqua: auto. 2.
- Aque natura natans ferrū sufferre poterat: pte 8
10. de mirabi. sacre scrip. li. 2. ca. 25.
- Aq mutata in vinū mystice pulchra declaratio 9
tangit: p. 9. in euan Joan. trac. 9. a.
- Aque quō tribuat mūdatio vt corp⁹ rāgat et cor 10
abluat: ibidē. 80. b.
- Aque multe populi multi sunt: p. 9. in Apocal. 11
11. Dome. 1. c. 13. b.
- Aq nāliter descendūt ad inferiora: nō tñ p natu 12
rā suā etiā aq sepe in excelsa videt pcedere: p.
10. de mirabi. sacre scrip. li. 2. ca. 18.
- Aq furtive dulcedo mystice qd fecit: p. 9. in eua. 31
Joan. trac. 97. b.
- Aq quibz aia mergit sunt affect⁹ et amores per 14
uersi: p. 4. li. 13. ptes. ca. 7. Sup. affectio: au. 7.
- Aq̄la piscē sub fluenibz natantē dī puidere: p. 1
6. de diuinatōe demonū ca. 3.
- Aq̄la in medio celi volat: cū sacerdotes diē iudi 2
cij p̄dicāt: p. 9. in Apoca. 11. Dome. 1. c. 6. c. f.
- Aq̄le compāt Joān euāgelista: p. 9. in eua. Jo 3
an. trac. 36. d. 40. a.
- Aq̄lo dyabolū fecit qre: p. 4. in li. annota. i Job
ca. 26. a.
- Arbitriū libertas data est boi et cui sit malefaci 1
ens fieret patiens: p. 8. p secundā. gaud. aeplaz
li. 2. ca. 11. b.
- In arbitrio boi stat bene vñ male agere: p. 4. p 2
felice maniche. li. 2. ca. 4.
- Libet arbitriū in rōnali creatura esse ex dictis 3
manichei ostendit: ibi. ca. 5.
- Arbitriū volūtas tunc est vere liberū cū vñq 4
peccatisqz non seruit: tale datū est a deo quod
amissus ē pprio vicio: nisi a q̄ dari potuit: red
di n̄ p̄t: p. 7. li. 14. ca. 11. c. infra libertas. au. pma.
- Arbitriū magis est libet qñ peccare nō pōt: ibi. 5
li. 22. ca. 30. d. p. 11. d. vera innocen. ca. 152. Li
bertas: auto. 1.
- Arbitriū liber⁹ est qd oīo nō pōt finire pctō: p. 6
8. in Enchir. ad Lauren. ca. 105.
- Arbitros tales felix q̄huit q̄ ei fauebat nō veri 1
tan: p. 4. p felice maniche. li. 1. ca. 15.
- Arbogastes et Eugenij vincunt a Theodosio: 2
p. 7. li. 5. ca. 26. in glo.
- Arbor bona aliud est aliud arbor oculta sed tñ 1
mala: pte. 6. p litteras Petilia. li. 1. ca. 8. Datb
7. auto. 11.
- Arbor fructus non fatiēs gen⁹ boium representat 2

fructu penitentie non habes: pte. 10. de tpe bar. ca. 2. b.

3 Arbor de q̄ Adā cōmēdit nō fuit mala: s; bona: p. 10. de arbore sciētie boni et mali. b.

4 Arbor mala q̄sq̄ est nō inquantū hō sed inquantū male voluntarius est: p. 8. p̄ Julia. pela. li. 4. ca. 3. J. homo; auto. 72. Auerſio. auto. 4.

5 Ad arborē d; rōne voluntatis ubi. Aia; auto. 32.

6 In arbore quicqd̄ delectat de radice surrexit: pte. 9. in euan. Joan. trac. 40. e.

7 In arbore paradisi vita pendeat: in ea et mors transgressione latebat: pte. 10. de arbo. sciē. boni et mali. a.

8 In arbore et fonte quōdā similitudo aliq̄lis trinitatē inuenit: p. 3. de fide et symbo. ca. 9. b.

9 Ad arborē vite nemo venire pōt. nisi p̄ tolleraz tū molestiaz et sciētie plenitudinē: pte. 2. d̄ gene. p̄ maniche. li. 2. ca. 23. b.

10 Arborē bonaz facit hō. grām dei recipiens: p. 8. p̄ Pela. et Celeſ. li. 1. ca. 19.

11 Arbores radiabo fixe sunt terre vbi alunt̄ et crescūt: p. 5. de Gene. ad Iſa. li. 2. ca. 13. c.

12 Arbores diuerſe diuerſos fructū habēt ita boies diuerſimode fructū portant q; arbores sunt: p. 10. de tpe barba. ca. 2. a.

13 Arbores et herbe deū i se sentiūt dū p̄ eū crescūt. et subsistunt: pte. 10. de cognitione vere vite: ca. 24. b.

14 De arborib; crescētib; in Tylon insula indie q̄ nunq̄ nudant̄ folijs: p. 7. li. 21. ca. 5. c.

Arce 1 Arca quōdā esse testamētū et testimoniū: p. 8. li. 6. ques. sup̄ Josue. q. 5.

2 Arca testamētū deū ē i q̄ lex erat: p. 7. li. 10. c. 17 a.

3 Arca Moē d̄ lignis q̄dratis cōstruebat. sic ecclesia de scis p̄struit q̄dratū cui in q̄cunq; parte posueris fortiter stat. sic et scī in q̄buslibet temporationib; stabiles pmanēt: non aduersitate non p̄spertatione cedunt: p. 7. li. 15. ca. 26. a. b. pte. 11. in Dialo. ad Dio. q. 52. Moē auto. 20. Sancti; auto. 20.

4 Arca tria habuit salaria vel tres ordies cameras: q̄ arca diuino gubernaculo gubernata ē ne naufragiū pateret: p. 7. li. 15. ca. 26. c. d.

In arca septena fuerit aialia de mūdīs d̄ imūdiis aut̄ bina et B̄ xpi mysticū intellectū ubi. c. 27. c.

In arca potuerūt eē alimēta q̄ oib; aialib; p̄uenirēt quā puenientia deo facere potuit: ibi. e.

Arce altitudo et latitudo qd̄ fecit: vide pte. 11. in Dialo. ad Dio. q. 53.

Arca Moē quōdā tanta q̄ntitate describit̄: potuerit tot aialia et corp̄ efca. capere: p. 8. li. 1. ques. sup̄ Gene. q. 4.

Utrū tā magna in centū annis fabricari potuerit: ibidē. q. 5.

Aialia carnis velsi solita videlicet leones et aq̄le: q̄to efca in arca velsobant: ibidē. q. 7.

Inferior arce an erant bicamerata et tricamerata: ibidem. q. 6.

Arca noe ecclesiaz oīz gētiū p̄figurauit: et sic tal' in se cancta animalū genera habuit. ita ecclesia se multas gentes: pte. 4. p̄ faustū li. 12. ca. 15. li. 32. ca. 15. Cōtra secūdi maniche. ca. 23. b. p. 5. de bap. p̄ Donatī. li. 5. ca. 28. p. 7. li. 15. ca. 26. 27. p. 9. in euan. Joan. trac. 6. b. p. 11. con.

Penilia. donatī. epī. ca. 5. b. Ecclesiaz auto. 2.

In arca Moē q̄re inclusa fuerūt oia aialia: p. 9. 13 in euan. Joan. trac. 9. c.

Arca fecit secretū dei: aurū aut̄ sapiam: p. 8. in li. 2. ques. sup̄ Ero. q. 150.

Arca Moē bituminata int' et eē qd̄ figurat: vī de p. 11. p̄ Penilia. donatī. Epī. ca. 5. b.

Arca Moē septimo mense reſedit figurat nobis septimā etatē mūdi: p. 4. p̄ faustū li. 12. ca. 19.

Et arca Moē p̄iūctū q̄re ererūt qui tamē diuī si intrauerūt vide pulchra: p. 4. con. faustū li. 12. ca. 21.

Per arca crucē chīi intelligere debem' p̄ quā saluamur a diluuio: p. 7. li. 15. ca. 26. a. b.

In arca intrabant aialia nutu dei veniētia non bois actu: et de aialib; q̄ ibi fuerūt vtrū q̄ solū generant̄ ex coitu: ibi. 27. d.

Arca quōdā de longe p̄cedere olim inbeantat: quōdā colūna nubis non ampl' p̄cessit: p. 8. i li. q. sup̄ Josue. q. 3.

Arca amici nō sunt reuelanda: p. 11. in speculo de Ecclesiā. ca. 27.

Arce dispositio chīi figurat: pte. 4. con. faustū li. 12. ca. 14.

In arce ostio aliq̄ trauerūt: ibi. ca. 39.

Arce mansiones que appellabant̄ bicamerata et tricamerata ſcant̄ fidē spem et caritatem: vel fructū tricētesimū. septagesimū: et centesimū: pte. 7. li. 26. c. d.

De arce glutimo et magnitudine: vide ibi. ca. 27. c. p. 11. in Dialogo ad Dio. q. 53.

Archimedes ſiracusa capta: intent' geometrice occidit: p. 7. li. 1. ca. 6. b. in Glo.

Artū sciētiā variarū deus humanis ingenijs creauit: quas concessit ad inuendū vitā n̄fam: ibi. li. 7. ca. 29. b.

Artū experimēta q̄ plurimū valēt ad scripture cognitionē: p. 4. de doc. chīi. li. 2. ca. 30.

Ardent boies ira. ardent et ḡa nō qui vult subuenire ſeruet: et qui vult occidere ſeruet: p. 10. de puenien. 10. p̄cep. et. 10. plaga. Egipt. ca. 6.

Arca oīs mult' p̄nto ampliorē h; paleaz q̄ frumentū. p. 3. in expōe eplē ad Gal. ca. 3. d.

Areopago vbi cū Arbementib; Paul' disputauit vocatos esse areopagitas curiales illi' loci: p. 7. li. 18. ca. 10. a.

Argētea vasa emēs Rufin' pellit a consulari: ibidē li. 5. ca. 18. in Glo. arca si.

In argēto oēm pecuniā scriptura q̄q̄ intelligit: p. 8. in li. q. sup̄ Judicū. q. 17. a.

Arguentib; dolose et calūniose exēplo chīi obuiandū est: p. 6. p̄. Cresco. grāma. li. 1. ca. 18.

Arguere mūdū est ostēdere illi vera esse q̄ credere noluit: credere noluit a deo venisse saluatōrē: p. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 89.

Arguet quōdā spūſſctūs mūdū de peccō inflicia et iudicio. p. 9. in euan. Joan. trac. 95. a. b. c.

Argumenta nō eo zopistiche in sacra scriptura canēde sunt: p. 4. de doc. chīi. li. 2. ca. 31.

Arg' post obitū d; hīi cepit: p. 7. li. 18. ca. 6. b.

Arg' centū capita habuit quid fecit: p. 10. d̄ spes ca. pecca. ca. 4.

Arce d; chīs figuratiue xpi innocentie p̄ncipatū: p. 4. p̄ faustū li. 18. ca. 6. p. 11. p̄ Marimi.

c. iij.

- Arria. episcopo. li. 3. ca. 26. Libis. aucto. 133.
- 2 Arriete quē Ab:āā imolauit p filio credit detus-
lisse angel^o aliunde: p. 10. de mirabi. sacre scri-
pture li. 1. ca. 14. veri. 11.
- Arion telphino vchitur: p. 7. li. 1. ca. 14. in textu
et glosa.
- 1 Aristoteles discipul^o Platonis. vir excellent^o in
genij et eloquio. Platonem quidē impar cōdidit
sectā peripateticā: et in suā heresim multos cō-
gregauit: viuo adue pceptore suo: li. 8. ca. 12. a.
- 2 Aristoteles fin dicta modernor^{um} posuit aiam im-
mortalē. p. 5. de tri. li. 10. veri. 11.
- Arma lucis indui est nos credere in deū: p. 10. de
saluta. docu. ca. 59. Op. 12. 13. auto. 5.
- 2 Arma nra sunt pcepta dei: p. 10. de pugna anie
b. pcepta: auto. 9.
- 3 Arma cōtra dyabolū nos armātes sunt pietas
et mīa: p. 10. d saluta. docu. ca. 12. pietas: auto.
13. pcepto. 9. Misericordia: aucto. 5.
- 4 Arma dyabolū vincēta sunt ieiunare. orare. vi-
gilare tē. ibidē ca. 59. dialo. auto. prima.
- 5 Arma spiritalia a rege chio postulare debem^{us}:
bellū nanq; indicat. in quo ad plenā pacē triū-
pbando puenimus: p. 10. de cathacis. ca. 1. i fi.
- 6 Amare se debēt milites chī in certamie p hereti-
cos: p. 11. de. 5. heresito. ca. 2.
- Armonia significat vnitatē ciuitatis bene ordia-
te: p. 7. li. 17. ca. 14. a.
- Armoz duo sunt gēa quib^{us} p nos pugnat dyas-
bol^{us}: alios enī voluptate capit: alios tiorē fran-
git p q̄ vigilāter stare debet miles chī: pte. 10.
desymbo ad cathecu. li. 2. ca. 1. b.
- Arriani dicūt q̄ ingenu^{us} ad seipm dī et genit^{us}
ad seipm dī: et ideo si quicquid ad se dicit in di-
uino fm substantiā dicit. diuersum autē est ge-
nitū esse et ingenuū: ergo diuersa substantia: pte
5. de tri. li. 5. ca. 6. a. Verita. 14.
- 2 Arriani voluerūt q̄ sol^{us} pī esset ver^{us} de^{us} fundā-
tes se sup verba salualonis euz dicit. vt cognos-
cant se solum verum deū tē: ibidē li. 6. ca. 9.
a. verita. 17.
- 3 Arriani ex suo sermone cognūē dicere. q̄s deus
genuit vbo veritatis: meliores esse filio dei vel
pūsancto: p. 8. p sermone Arria. ca. 27.
- 4 Arriani voluerūt filiū dei ex tempore esse t cepis-
se: p. 5. de tri. li. 6. ca. 1. a. verita. 1.
- 5 Arrianor^{um} duo modi fuerunt: ibidem.
- 6 Arriani voluerūt suis argumētationib^{us} oībo cō-
cludere q̄ pī et fili^{us} fm sām essent diuersi: ibi-
dem li. 5. ca. 3. veri. 6. p. 10. de Lāneo. nouo ca.
7. de Cataclis. ca. 5. c. p. 11. in quē. ve. et no. tes-
ta. q. 97. c. d. de quinq; heresi. ca. 7. d. p iude-
os ca. 19.
- 7 Arrianor^{um} error: p. 8. p fmo. arria. p totū.
- 8 Arrianor^{um} argumēta quōp catholice veritatē do-
cumenta non nulent: pte. 8. p sermo. Arria.
ca. 34.
- 9 Inter Arrianor^{um} et Donatistar^{um} errorē qd inters-
sit: vide pte. 8. de correctōe Donatista ad Bo-
nifa. ca. 1.
- 10 Arrianos arguit Augustin^{us} ex scriptura: p. 11.
de quinq; Heresi. ca. 6. cōtra Iudeos et pa-
ganos et Arria. ca. 7.
- 11 Arri^{us} hereti^{us} qd scunat de trini. pte. 9. in eman.
- Joā. trac. 36. f. 37. c. d. 45. b. 59. b. 61. a. 78. a.
- Arrius pīem et filiū t spūsanctū cūsdē nature
esse negauit: p. 11. de heresi ad quod uolu. 49.
- Arri^{us} autē et Sabell^{us} fures fuerūt q̄ cū eēnt ma-
li et vbiis diuinis conabāt videri ma. li: p. 4. d
doc. chīa. li. 4. ca. 29. verita. 12.
- Arrogātia in veritate nō est oīno metuēda: p. 9.
in eman. Joan. trac. 58.
- Arrogātia ē cauēda: p. 9. i eplaz iōā. trac. 1. d. i fi.
- Arrogantie non est. vel querere vel asserere ve-
ritatē: p. 6. p cresco. grammia. li. 4. ca. 65. d.
- Arrogātes hoies ad veritatē inuestigandā vbi-
les et idonei nō sunt: p. 4. cō. Eplaz manudoci
ca. 3. verita. 1.
- ¶ Ar^{te} mechanica que facit aliquid ad vtilitatē
humanor^{um} vsuū est licita et meritoria: p. 4. de
doc. chīa. li. 2. ca. 25. verita. 10. Docu. 1. ista
mechanica: auto. 1.
- Ar^{te} mercatoris nō solū est licita sed etiā merito-
ria: quando sit iuste: ibidem.
- Idē videt de arte aduocator^{um} iuste et bibita. q̄
vtilis est hoībo vt eis in causis consulat et ius-
tus defendat: ibidē.
- Ar^{te} diuina nō errat in mōstris: p. 7. li. 16. ca. 8.
- Ar^{te} matheseos curanda et fugienda est: p. 11.
in quē. ve. et no. testa. q. 115. a.
- Ar^{te} magica a dyabolo habita et innenta est: pte
7. li. 21. ca. 6. c.
- Ar^{te} et ratio numeror^{um} imutabil^{is} q̄ sine vita esse
non pōt: in aio est: p. 1. de immorta. aie. ca. 4.
- Ar^{te} vincendi virtus dī: pte. 7. li. 19. ca. 1. c. li. 22.
ca. 24. e.
- Ar^{te} via ducit ad celū. chīs transiit quare tibi
aspera: caput trāsiit et mēbra dubitāt: tot mil-
lia martir^{um} trāsiērūt et aduicti tibi aspera est: trā-
siēt senes iuuenes. trāsiērūt et pueni: ambula
ergo vis. secur^{us} ambula tē. p. 10. de q̄tuor vir-
tu. charita. f.
- Ar^{te} licita. licite sibi quisq; vite necessaria pecu-
rare pōt si alias nō habeat vnde viuat: p. 9. in
eman. Joan. trac. 122. b. e.
- Ad docendū artē multū valet faciēdia delectatio: p.
4. li. 5. ofes. ca. 13. dicto. 3. docu. 2.
- Realitas i dicēdo melior ē q̄ faciēdia: ibi. d. 3.
- Adens diuina habet artē oīum pducendorū: p.
7. li. 13. ca. 26. b. c.
- In arte diuina clar^{us} cognoscūt angeli creaturā
q̄ in seipā: ibidē li. 11. ca. 29. a.
- Artes magice opant virtute demonū: pte. 7. li.
8. ca. 19. a.
- Artes dupliciter discim^{us}: p. 2. de anime quantis
ca. 18. b.
- Artes bone pnt p virtutē nō p fallacē ambitio-
nē ad glām puenire: p. 7. li. 5. ca. 15. f.
- Artes pene oēs periclitari videm^{us} imitatioē sō-
lata: p. 2. de musica li. 1. ca. 4. b.
- Artificē laudat vas bñ cōpositū: sic in oī insensa
ra sōa. nō volūtas q̄ vtiq; nulla ē sō opa bene-
dicūt auctore: p. 11. in quē. ve. et no. test. q. 38.
- Artificē et opib^{us} cognoscēta creatorē et crea-
turā: p. 10. de Symbo. ad cathecu. li. 3. ca. 3. b.
- Artificariū meli^{us} cognoscit in arte q̄ in seipō: p.
7. li. 11. ca. 29.
- Arūdo q̄ eleuabat spongia ad os Abī qd fecit:

- vide p. 9. in euan. Joan. trac. 119. c.
- 219 **Asserston**, lapis Arcadie. q̄ semel accessus nūq̄
extinguit: p. 7. li. 21. ca. 5. b. 7. a.
- 1 **Ascendēs ad celos mundū non reliquit chīs**: p.
11. p̄ felicia. arria. ca. 17.
- 2 **Ascendere volenti ad sapientiā** necessario babe
re debet graduū timoris: pietatis ac scientiāz di
uinoz libioz: p. 4. de doc. chīa. li. 2. ca. 7.
- 3 **Ascēdē ad deū ē intrare ad seipm** et ineffabili q̄dā
mō in intus seipm trāsire: p. 10. de spū et aīa
ca. 14. c.
- 4 **Ascēdē filiū boīs in celū** quō intelligendū sit: vi
de pte. 9. in euan. Joan. trac. 12. c. 27. a. 111. b.
- 5 **Ascendim⁹ ad deū q̄tuor gradibz**: q̄ i cruce chī
notant: p. 10. de cathaclis. ca. 6. b.
- 6 **Ascendim⁹ ad deū q̄tuor scalis** lectiōe medita
tiōe orōne et p̄tēplanōe: p. 10. d̄ scala para. ca. 1.
- 7 **Ascendendū qualiter sit** ut ad deū pueniam⁹:
p. 4. li. 4. confes. ca. 12.
- 8 **Ascendim⁹ ad deū amore et pietatis affectu**: pte
11. de vera innocen. ca. 251.
- 9 **Ascēdit chīs in celū d̄ mōre Olineti**: p. 10. de pa
ston. ca. 16.
- 10 **Nō ascēdūt ad celestē Ierusalē p̄sentū nisi q̄ to
to corde p̄sentent**: nō p̄prij opīs s̄ diuini cē mun
neris q̄ ascēdūt: p. 11. de vera innocē. ca. 31.
- 1 **Ascensio ad deū semp̄ necessaria est oībz**: ibi. c. 102.
- 2 **Ascēsiō chī in montē q̄d fecit**: vide p. 9. in euan.
Joan. trac. 24. b. 25. b.
- 3 **Ascēsiō chī q̄ corpālē p̄sentia a nob̄ s̄trahit**: ne
cessaria fuit et pueniēs: p. 5. d̄ tri. li. 1. ca. 9. ave. 19
- 4 **Ascensio chī fuit grande miraculū**: p. 7. li. 22.
ca. 8. b.
- 5 **Ascensio corpōz in celū** pbat̄ possibilis p̄ rōes:
ibi. li. 22. ca. 12. 13. 14. 15.
- 6 **Ascensio chī in aīa et corpē tangit**: p. 3. de fide et
symbo. ca. 6.
- 7 **Ubi et quō corp⁹ d̄mīcū sit i celo** curiosissimū et
supuacaneū est q̄rere: tantūmodo in celo cē cre
dendū est: fragilitatē enī nīc nō est secreta celo
rū discutere: ibidem.
- 8 **Ascēsiōis tres sunt gradus**: p. 10. de spū et aīa:
ca. 52. a.
- 9 **Ascensum nrm̄ ad deū** quattuor impediūt: pte
10. de scala padisi. ca. 12. a.
- 10 **Ascensus exaltationē indicat** valles humilita
tem et cōualles p̄orationē: p. 10. de penitē. me
dici. ca. 1. b.
- 1 **Assia est puincia mediā p̄tē terre habitabilis cō
tinēs**: p. 7. li. 16. ca. 17. b.
- 2 **Assia elatio interpretat̄**: p. 9. in Specia. Moni. 1. a.
- 1 **Assylus q̄d sit** et quō nō tūc fugiētes: p. 7. li. 1.
ca. 4. a. b. in ter. et glo.
- 2 **Assylū romuli ipunitatē donat**: ibi. li. 2. c. 17. in
Glosa.
- 3 **Assylū rome p̄structū liberā noxios p̄fugiētes**
ad se fēbat remissionē pctōz que sit in ecclia:
ibi. li. 1. ca. 4. a. b. li. 5. ca. 16. 17.
- 1 **Assina balā loq̄bat̄**: et quō intelligēda sint q̄ de
Assina narrant: vide p. 8. li. 1. quēf. sup̄ nūeros
q. 50. p. 11. in quēf. ve. et no. testa. q. 123. a.
- 2 **Assina balā num̄ dei loquebat̄**: p. 10. de mirabi.
sacre scrip. li. 1. ca. 34.
- 1 **Assyrii nan̄ sūt d̄ assur q̄ noīat̄ inter filios Sem**

- maioris filij Moē q̄ enī regnū Memrot obti
nuerūt: p. 7. li. 16. ca. 3. a. b.
- Assyrie caput erat Babilō**: ibi. li. 16. ca. 17. b.
- 2 **Assyrioz p̄m⁹ rex fuit Bel⁹** secūd⁹ Nin⁹ q̄ reg
5 bat q̄n̄ Abīad nat⁹ est: p. 7. li. 18. ca. 2. c. d.
- Nūllū mai⁹ fuit impiū Assyrioz p̄mis tponibz**
4 necita diffusum: ibi. c.
- Assyrioz regnū q̄ntū durauit**: ibi. li. 4. ca. 6.
- 5 **Assyrioz regnū innuit q̄n̄ totā Assiā occupasse**
6 et quō post annos ferme mille mēctos q̄n̄ q̄ ad
medos trāsstatū est: ibi. li. 18. ca. 22. a. li. 21. b.
- Assyrioz et Caldeoz regnum idem fuit**: ibidez
7 li. 18. ca. 2. c.
- Aspect⁹ et visio quō d̄mīcū**: p. 2. de aīe quānta. ca.
27. b.
- Aspiratē n̄ gignit nisi ieq̄litas p̄m̄** ut sit lōgioz
vna altera inferior: parte. 1. cathego. Aristote
lis. ca. 12. c.
- Assur edificauit Nininū**: p. 7. li. 16. ca. 3. a.
- Astrologi q̄d senserint in ponendo fatū**: p. 7. li.
1 5. ca. 2. p̄ totum.
- Astrologi quō inimici sunt veritatē et multa da
2 dicūt** nō et inspectiōe alicui⁹ artis. sed insti
ctu maloz spiritūz: p. 7. li. 5. ca. 7. d. p. 11. in
quēf. ve. et no. testa. q. 63.
- Atlas p̄hibet fuisse magn⁹ astrolog⁹**: p. 7. li. 18.
3 ca. 8. a. c.
- Astrologia nō est curāda Teologia**: pte. 4. de
4 doc. chīa. li. 2. verita. 11. docu. 2.
- Astrologia et si scia certissima sit** q̄n̄ tū astrologi
5 se extendūt ad faciēda d̄ actu hūanis indicia
vehemētē errāt et ideo cōiter infatuant̄: p. 4.
de doc. chīa. li. 2. ca. 22. ver. 8.
- Astrologoz falsitates vir relinquere potuit Au
6 gustin⁹**: p. 4. p̄fēf. li. 4. ca. 3.
- Astronomiā innuit Augustin⁹ p̄mo Egyp̄tios**
1 habuisse ab Ifide: p. 7. li. 18. ca. 39.
- Astronomia et alie tales sciētie magis ad exercē
2 da ingenia q̄ illuminādas vera sapiētia mens
tes hoīz solent valere**: ibidem. c.
- Assump̄it de⁹ totū boīem** q̄ p̄fēct⁹ de⁹ et p̄fē
1 ctus bō: p. 7. li. 10. ca. 27. c.
- Assumpta fuit Adaria in** 54. anno in celū: pte
1 10. de mirabi. sacre scripture: li. 1. verita. 10.
- Assucia aliqui in bonā p̄tē accipe scriptura solet**
1 p. 8. de senten. Jaco. apli ad Hiero. li. 2. ca. 5.
- Assula** pela. li. 4. ca. 3. e.
- Arbamas et Jo. a Ninone puniant̄**: p. 7. li. 18.
1 1 ca. 14. b.
- Arbeniēses in Grecia multū claruerūt plus tū
1 fama q̄ re**: ibi. li. 18. ca. 2. b. c.
- Arbeniēsiū ciuitas a q̄ nomē accepit**: ibi. ca. 8. b.
- 2 **Arbeniēsiū ciuitas sic vocata est**: nam Arbene
3 nomen a minerva est que grece Arbena dicit̄:
ibide. ca. 9. p̄to.
- Arbeniēses tpe David regis destiterunt habere
4 reges post interitū Codri**: ibi. ca. 20.
- Athenis multa phorū genera fuerunt** tamē cu
5 aplō paulo non contulerūt nisi Stoici et epis
curei quoz alij ponebat beatitudines in bonis
aīe. puta in virtutibz: alij in bonis corpis puta
in voluptatibz et c. p. 10. de Epicu. et Stoicis
ca. 4. a. ibide vide dictū. 3.
- Ap̄p̄o se castrauit**: pte. 7. li. 2. ca. 4. in Glo. li. 6. 1

Auaricia

- ca. 7. in Glo. li. 7. ca. 25.
 1. Annu aliquando dicitur locus sanctus: quod? vide p. 8. in li. quesi. sup. Lenu. q. 39.
 2. Aitalus asie rex regnu suu legauit Romanis: p. 7. li. 2. ca. 21. li. 3. ca. 11.
 3. Atributa diuina fm Augustinu nullo mo distinguntur et aia: p. 5. de tri. li. 7. ven. 8. in fi.
 4. Atributa diuina et aia bnt aliqua distinctioez ab essentia diuina que sunt in ea circumscripco oitpe ronis: ibidē li. 15. ven. 2. 59.
 5. Atributa diuina nulla in se bnt in re distinctioez: argumēt. frā. maro. ibidē: verita. 40.
 6. Atributoruz diuinorū pluralitas nō est pluralitas in re: q. si plura ex natura in re nō esset verū qd idēz esset dicere vnu et multa argumen. frā. maro. ibi. li. 15. ca. 6. verita. 6.
Ana. Auari et indocti boies multitudini maiorē attri buūt bonorez q. vntat: p. 4. p. Eptām manū cba. ca. 22. verita. 4.
 1. Auaricia grece philargia dicitur quod sit radix oiz malorū: vide p. 2. de li. arbi. li. 3. ca. 17. b. c. p. 9. in eptāz Joan. trac. 8. d. in pūm. p. 10. d. Oian. deo ad pbā. ca. 6.
 2. Auaricia duplex aliq. generalis aliq. special' est: p. 5. de gene. ad lfram li. 11. ca. 15. a.
 3. Auaricia cōlis idolatrie demonstrat: pte. 5. con. eptām Parme. li. 3. ca. 2. l.
 4. Auaricia plures allicit q. perina. vi pty de pluri mis. q. artificiosi fiunt: ppter questum: pte. 7. li. 7. ca. 3. b.
 5. Auaricia nō est auri viciū: s. boies pueri amā tis aux: instina derelicta: ibi. 12. ca. 8. a.
 6. Auaricia boies q. drapedes superant: quod? vide p. 4. p. eptām manū cba. ca. 32. b.
 7. Auaricia nos alienos a deo facit: quod? p. 10. d. saluta. docu. ca. 30.
 8. Auaricia et luxuria sunt duo vicia aliqua cōtra rietatē: licet nō directā habentia cū nō sint cir ca eandē materiā: p. 5. de Genesi ad lfram li. 9. verita. 3. docu. 3.
 9. Auaricia grau' est q. miscōia. furtū facere: pte 8. p. mendaciū ad plēn. ca. 8.
 10. Auaricia si quis depresserit. erurget libido. q. si libidine supabis. succedet ambitio. si ambitio a te fuerit deuota ira. xel' emulatio tē. p. te di micabūt. p. 10. de cathaclis. ca. 1. in fi.
 1. Auaricie morbo nunq. meli' cōpescat nisi cū de es mortis sine fine meditat cū q. lis post modū cū in sepulchro futur' sit bō p. siderat: p. 10. de conflictu vicio. et virtu. ca. 16. b.
 2. Auaricie molestia min' pascit q. diuinitas nō vi det: p. 10. de singula. cleri. ca. 3. b.
 3. Ab auaricie sordibz purgat amor sapiētie: p. 7. li. 7. ca. 12. in fi.
 4. Auaricie nō sufficit nosse 7 amare aux. nisi 7 ba beat: p. 5. de tri. li. 9. ca. 9. a.
 5. Auaris ebrosos et in pudiciis non tā bñilitas q. vicioz fuga suadenda est: p. 5. de scā virgi. ca. 34. fuga: auto. 1.
 6. Auaris displicet q. chis non aureū corp' habu it: impudiciis q. et femina natus est. supbis q. ptameliis pacitēssime prulur: delicatis displicet q. cruciar' est: timidis quia mortuus: p. 4. de agone chiano ca. 11. a.

Auarus

- Aureos reprehendit Augustin': p. 10. de disc. 7 pli. chia. ca. 1. b. 1.
 1. Auar' laqueo dyaboli sicut piscis bamo capi tur: p. 4. de ago. chia. ca. 7.
 2. Auar' pōt pecuniā magnā hie non aut nō egē: p. 7. li. 7. ca. 12. b.
 3. Auarus fructū nūmo et vitur deo. qm nō num mū ppter deū impēdit: sed deū ppter nūmū cō lit: ibidē li. 11. ca. 25. b.
 4. Auarus a sua auaricia nō recedēs sciens quan tū malū sit vtrū magis peccet eo qui nesciēs in berehim icurrent: p. 5. de bap. p. Donat. li. 4. ca. 5. c.
 5. Auar' multis se laboribz subdit: pte. 8. p. Julia. pela. li. 4. ca. 3. d.
 6. Auar' non querit cōpōssessorē: pte. 8. de correc. Donat. ad Bonifa. ca. 22.
 7. Auar' diues hydropico compar: sicut enī talis qnto magis abūdat humore inordinato tanto ampli' fuit: sic et ille qnto copiosior est diuitijs tāto ardent' eas pcepiscat: p. 4. in quesi. euan. li. 2. ca. 29. verita. 12. infra hydropicu: auto. 1.
 8. Auar' dū replet arcē pōt securitatē: p. 9. in epi stola Joan. trac. 10. circa pñci.
 9. Auar' auri dec' auar' aliter religiosus laudat: pte. 8. p. Julia. pela. li. 4. ca. 14. a. Auar' auto. 1.
 10. Auarus inferno similis est: quod? p. 10. d. saluta. docu. ca. 30.
 1. Auctor' mēbrioz nostroz vnu deū esse Augus. pbat: p. 4. p. faustū li. 21. ca. 9.
 2. Auctores sacre scripture nō solū sapiētissimi sed et eloquētissimi fuerūt: p. 4. de doc. Chia. li. 4. ca. 6.
 3. Auctoribz q. buscūq. nō est credendū indistincte imo nec ipse Augustin' vult temere credi cun cta que posuit: p. 7. li. 21. ca. 7. b.
 4. Auctoritas fidem flagitat. et rationi pparat bo minē: ratio ad incertū cognitionēq. pducit: p. 2. de vera religio. ca. 24.
 5. Auctoritas sacre scripture omnibz alijs scripturis ponit declarat: p. 5. de bapn. con. Donat. li. 2. ca. 3.
 6. Eccle auctoritas magnificat: ibi. ca. 4.
 7. Auctoritas ecclie ad credendū maior est q. diuinē scripture: p. 4. cō. Eptām manū cba. ca. 4. ve rita. 2. ca. 5. b.
 8. Auctoritas secularis snie magis ad p. fusionē p. sent' vite. nō ad absolutionē criminis pūct: p. 10. de bono discipline ca. 4. in fi.
 9. Auctoritas veritatē secūda est. et dū diligēt' di scunt' d. se gignere qd ipa est cognoscat: p. 10. d. assumptioe virgi. Marie. ca. 1.
 10. Auctoritas oibz oculis et magna discē volētibz ianuā appertit quā qsq. ingressus sine vlla du bitatiōe vite optime pcepta secrat: p. 1. de ordi ne li. 2. ca. 9. a.
 1. Auctoritas aliq. diuina aliq. hūana p diuinā fal lacas demonū effugē possum': ibi. b.
 2. Auctoritas diuina ē q. nō solū insensibilibz signis trāscēdit oēm hūanā facultatē s. et ipm boiem agēs ostēdit ei q. usq. se p. p. ipm de p. sent. ibi.
 3. Absq. auctoritate dictū vel rōne curari non de bet: p. 5. de bapn. p. Donat. li. 7. ca. 48.
 4. Auctoritatē allegatā variare licet ad plēn' declar

Audire

Augurium

randā: p. 5. de tri. li. 15. ver. 47. in fi.

12 Auctoritates q̄ sanctissimus iher/ cōnunt. et el
lit euāgelij auctoritas: pte. 5. de consen. euan.
li. 1. ca. 1.

13 Auctoritati dei in nri credendū esse abraā oñdit:
vt etiā si q̄ irrōnabilis vidēt. p̄cipiat aut p̄mut
tar: nō ambigat. p. 11. in quēl. ve. 7. noui. testa.
q. 109. c.

14 Auctoritati diuine credē dī bñana fragilitas: aut
magi angel' immortalitō credē dī: q̄ nob̄ fidei
reuelauerūt q̄ s̄monibō: p. 7. li. 10. ca. 31. b.

15 Auctoritati cū rōe p̄stanti est credere q̄ auctori
tati sine rōe: p. 2. de aie q̄nitate ca. 7. a. b.

Aucupes viscaros surculos p̄pe aquā defigūt
vt sitētes anes d̄cipiat: idq̄ sibi ab herencl' fa
ctū eē dicit: p. 3. d̄ vtilitate credē. ad honora. c. 1. c.

Audim' tūc bene si audietes de deo q̄ vnus sit
oblectemur: si q̄s aut p̄ legē aliqd̄ audietes assen
tat peccat et hoc est malū audire: p. 11. in quēl.
veteris et noui testa. q. 1. in fi.

Audiūt acut' q̄ nō vidēt et t̄gendo multa dī
seruat: nec tāta viuacitate t̄gūt q̄ ocul' vtrū:
p. 10. de bono viduitatis ca. 21. a.

1 Audire aut videre filij dei est ei' esse: vñ et ab il
lo est ei audire et videre a q̄ est illi ipm̄ esse: pte
8. p̄ fmo. arria. ca. 13. in fi. p. 10. de trini. et vni
ta. dei ca. 8. c.

2 Audire a pie ē accipe donū ab eo q̄ credat i r̄p̄:
p. 10. d̄ p̄destinatōe sc̄rōp̄ ca. 8. d. in fine.

3 Audire in scriptura p̄ intelligē poni: p. 8. in li.
locutio. de gene. li. 1. ca. 42.

4 Audire et videre qñ de deo dñr idē sūt cū dō li
cet in nob̄ diuersa: p. 9. in euan. Joan. trac. 18.
f. 20. c. 2. 21. c. 22. b. 99. c.

5 Audire filij a pie in diuinis qd̄ sit ibidē trac. 14.
c. 22. b. 99. c.

6 Audire de se o dñe a te. nihil est nisi cognoscere
se: p. 4. li. 10. p̄fcl. ca. 3.

7 Audire bonorū sunt pauci: malorū aut mul
ti: p. 7. li. 2. ca. 26. b.

Aue1 Auerſio aie a deo viciū est. sicut puerſio ad ipm̄
viri est: p. 6. d̄ ḡra noui testa. ad Honora. ca.
25. a. 31. p. 7. li. 12. ca. 8.

2 Auerſio a dō nō est mor' nālis s̄ volūtari': p. 6.
de pecca. meritis et remis. li. 2. ca. 18. c. 19. a.

3 Auerſio a deo q̄ sūme ē. et cōuerſio ad seipos q̄
ñ sūme ē cā miserie angelorū: p. 7. li. 12. ca. 6. a.

4 Auerſio a deo facit boiem esse malā arborē: p.
8. con. p̄ela. et Celef. de grata Cris. li. 1. ca. 19.
arbor. aucto. 4.

5 Auerſio boīs a deo significat p̄ tenebras vel ve
sp̄rā. Cōuerſio aut p̄ mane aut lucē: pte. 5. d̄
Gene. ad lram li. 1. ca. 17. b. verita. 10. Despes
ra. auto. 1.

6 Auerſio a fecūditate sapiētie et ad conceptū t̄pas
lū illecebrarū corruptionē q̄ puerſio fomicano
est anie: p. 3. d̄ Adiman. manichei disci. ca. 17.
Supra aia. auto. 178. Anime: auto. 86. fomi
cano: auto. 4.

7 Auerſione discedim' a deo. non tñ locoꝝ inter:
nallio: p. 11. de vera innocen. ca. 285.

8 Auerſionis motus a deo. qd̄ fatemur esse pecca
tū. motus defectiuus est. qui defect' qñ volū
tarius in nra positus est potestate: pte. 2. de li.

arbi. li. 2. ca. 20. b.

Auertere se p̄r aia a deo: pueri aut mīe nisi gra
tuita ḡra creatōis: p. 6. de ḡra noui testa. ad
bonorū ca. 31.

Aueri a deo cadere est: quō? vide p. 10. li. 1. mes
dita. ca. 32.

Auguratiōes illicite quid differat ab illa peritio
ne signi q̄ penitit fuis abrae vt a de' ostendes
re ipas esse futurā vrore dñi sui Isaac: p. 8. li.
1. quēl. sup. Gene. q. 63.

Auguria incantatiōes nec figmenta aliq̄ nocere
p̄nt recto cōiūano. quia vbi signū cruc' cū fide
et amore dei p̄cesserit. nihil ibi poterit nocere
inimic'. Lepidis vero et negligentib' id nocere
p̄nt q̄ relinquentes dei p̄cepta p̄ vite sue ne
gligētia praua opa exercendo ipi se demonum
potestati spontanea tradunt volūtate: p. 10. de
rectitu. carbo. puerſa. g.

Auguria nihil p̄fuerunt Romanis: quō? p. 7.
li. 4. ca. 29. p̄ to.

Auguria tria ibidē li. 3. ca. 21. in glo.

Auguriū et auspiciū qd̄ sint. vide ibi. li. 4. ca.
29. in. Glo.

Auguriū vultus: ibi. li. 2. ca. 14. in glo.

Auguriū quō p̄bat in core diuina: ibi. li. 10. ca.
16. in. Glo.

Augustini m̄ra luctu p̄ filio a dō p̄solari merus
it. p. 4. li. 3. confes. ca. 11. et 12. infra m̄ra: auto. 6.

Augustin' nouē annis in tenebris falsitatis am
bulauit: ibidē. c. Augustin'. 18. et. 31.

Astrologorū falsitates vir relinq̄re poterat: ibi.
li. 4. confes. ca. 3. Astrologorū: auto. 6.

Augustini pietas. ponit p. 11. d̄ vita augu. c. 23.

Augustini bñlitas in quo cōmendat: vide pte
8. li. 2. retrac. ca. 45. ven. 9.

Augustini lras Donante respuerūt. sicut et p̄
cē: p. 6. d̄ lras Peti. li. 1. ca. 1. a.

Augustini mater in Ambrosij persecutione pu
mas p̄tes vigilarū et orationum tenuit: p. 4. li.
9. confes. ca. 7. a.

Mater Augustini anno qñq̄gesimo et sexto sue
etatis. et tricessimo et tertio etatis August'. mor
tua est: ibidē. ca. 11.

Mater eius quid in inuētute egerit. et de cōuer
satiōe ipius cū tradita esset viro: ibi. et. ca. 9. a.

Pater Augustini noīe Patrin' sic benivolētia
fuit p̄cipuus. ita ira feruid': ibidem.

Augustin' cū matre sua. de regno celorū locut'
est. ibidē ca. 10.

De modestia et fletu Augustini p̄ morte matr'
et sepultura: ibi. ca. 12. flem'. auto. 6.

Matrē suā mortuā deo cōmēdauit Augustin':
quō? ibi. ca. 13.

Augustin' etiā ante puerſionē p̄fessus est p̄teri
tā vitā: p. 4. li. 10. confes. ca. 3.

Augustinū duo retractauerūt q̄ min' veri agni
tōes assequerē: p. 3. de duab' aiaib' d̄ manu. c. 9.

Augustinū q̄nto: rōnes mouerūt q̄re mās in
vinitate fidei catholice: p. 4. d̄ eplāz mani. ca. 4.

Augustinū nequiorē esse voluit Petilian' iuda
traditorē: p. 6. d̄ lras Petilia. li. 2. ca. 8. a.

Augustin' ex puincia Affricana ciuitate Car
thaginensi nat' est: p. 11. de vita Augusti. ca. 1.

Augustin' dicit cū adhuc essem puer in scholis et

Aug
1

2

3

4

5

6

7

11

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

1

2

3

1

2

- Teciorum meorum me gratia plurimum delectaret inter mores et vitia quibus illa etas piclari solet tota se meis mea dedit affectu et deuotum amouit ut nihil mihi nocuiderit nihil utilius quam amari et amare videretur: p. 10. de amicitia ca. 1. a. infra au. 21.
- 3 Augustinus spem seculi reliquit et intrauit monasterium ubi mellissimum cibum nomen suum sibi totum vendicauit affectum ita quod nihil aliud studuit nisi placere deo: ibidem infra. 54.
- 4 Augustinus puerum litteras discere rogans deus ne vapularer: p. 4. li. 1. confes. ca. 9.
- 5 Augustinus puer pila ludere non talleis ut modo nostri faciunt et sic pila ludendo studium ne gligebatur: ibidem ca. 10.
- 6 Augustinus infirmus distulit baptizari pie non baptizato quod tamen mihi cupiebat: ibi. ca. 11.
- 7 Augustinus ad litteras cogebat nolens: ibidem ca. 12.
- 8 Augustinus collata sibi beneficia a Romaniano meminit: p. 1. 5. Academicos li. 2. ca. 2.
- 9 Augustinus se accessum ad philosophiam affirmat ex apostoli Pauli diligenter lectione: ibidem c.
- 10 Augustinus cum libro Ciceronis qui Hortensius vocatur legit statim ad philosophiam amoris successus est: p. 1. de vita beata in prefatio. d.
- 11 Augustinus grammaticam graecam cum difficultate didicit: p. 4. li. 1. confes. ca. 14.
- 12 Augustinus decem cathedras Aristotelis et eas artes quas vocant liberales per seipsum intellexit: p. 4. li. 4. confes. ca. 16.
- 13 Augustinus plus curauit vitare barbarismum quam alia vicia morum: ibidem li. 1. confes. ca. 19.
- 14 Augustinus per bonis sibi collatis gratias deo agit: ibidem ca. 20.
- 15 Augustinus accusat tempora suae adolescentie quod ardore libidinoso presumptus: p. 4. li. 2. de perfectis. ca. 2.
- 16 Augustinus mihi castimoniam persuadebat: ibi. ca. 3.
- 17 Augustinus furtum suum confitetur et quare id fecerit ostendit: ibidem ca. 4.
- 18 Augustinus fuit nonne annis manicheus: p. 2. 8. moribus ecclesie catholice. li. 1. ca. 18. in fine. p. 4. 5. epistolarum manichei ca. 3. veri. 1. 1. si. super augustini: au. 2.
- 19 Augustinus quasi per aucupes a Manicheis deceptus fuit: p. 3. de utilitate credendi ad Honorat. ca. 1. b. c.
- 20 Augustinus cathena ligabatur ne cito conuerteretur: p. 4. li. 8. confes. ca. 5. b. infra auto. 50.
- 21 Augustinus amare et amari cupiebat quod dicitur amare et amari dulce mihi erat: p. 4. li. 3. confes. ca. 1. Supra auto. 2.
- 22 Augustinus confitetur se in ecclesiis concupisse carnalia et ludos scenicos similes operationibus demoniorum: ibidem ca. 3.
- 23 Exhortatio ad philosophiam mutauit animum Augustini ad puritatem maximam: ibidem ca. 4. dicto. 1. in fine.
- 24 Augustinus concubinam secundam habuisse fateatur: p. 4. li. 4. perfectis. ca. 2. b.
- 25 Augustinus quod mortuum amicum deplorauit: ibidem ca. 4.
- 26 Augustini mater ab Ambrosio diligebatur propter obedientiam quam habuit: p. 4. li. 6. confes. ca. 3.
- 27 Celibatus videbatur Augustino laboriosus: ibidem dicto. 1.
- 28 Augustinus in quibus gaudebat in fide catholica: et
- quere: ibidem ca. 4.
- Ad credulitatem cor non fides habet catholica quod
- puerit Augustinus: ibidem ca. 5.
- Seipsum arguit Augustinus quod vana et inania non dimiserit: ibidem ca. 11.
- Augustinus in tricesimo anno ad hunc in errore fuit: ibidem Supra auto. 18.
- seminarum amplexum Augustinus se beatum cristianum: ibidem ca. 11. c.
- Alipius prohibuit Augustinum ab uxore ducenda: ibidem ca. 12.
- Augustinus concubinam cum qua filium habuit quod dicitur misit: ibi. ca. 15. Supra auto. 24.
- Augustinus non amator coniugii sed seruus libidinis erat: ibidem.
- Mors metus Augustinum a voluptatibus carnalibus reuocauit: ibidem. 16.
- Augustinus creatorem a creatura separat esse imaginabatur et tamen in omnibus creaturam esse: p. 4. li. 7. perfectis. ca. 5.
- Augustinus propter simplicitatem filii sacras litteras legere repudiauerit: li. 3. confes. ca. 5.
- Qualiter secta manicheorum incident ostendit: ibidem ca. 6.
- Augustinus ad simplicianum pro gratia accipienda perrexit et sic Simplicianus retulit ei de Victorini rebus conuersione et baptismate: pte 4. li. 8. confes. ca. 2.
- Augustinus per cognitionem sui ipsius in diuinorum cognitionem venit: p. 4. li. 7. confes. ca. 10.
- Augustinus de illuminatione sua letabatur et gratias deo egit: p. 10. de purificatione cordis ca. 1. b.
- Augustinus modum vincedi in se coram deo quod inuenit: p. 4. li. 8. perfectis. ca. 12. c. dicto. 7.
- Augustinus ad deum peruersus est dum legit Paulum ad Romanos. 13. non in confessionibus 22. p. 4. li. 8. confes. ca. 12. d.
- Augustinus cum alipio mediolanum petiit ad recipiendum baptismum una cum filio suo a deo dato: p. 4. li. 9. confes. ca. 6.
- Augustinus ab Ambrosio mediolanensi Episcopo lauacrum regenerationis accepit: p. 8. 5. Iuliana. li. 1. ca. 2. c. de nuptiis et concupiscentia. ad Valerium. li. 1. ca. 35.
- Augustini filius cito mortuus est: p. 4. li. 9. perfectis. ca. 6. b. filius: auto. 121.
- Augustinus sub quadam figura arbore se strauit ad fundendum lacrymas: ibidem li. 8. confes. ca. 12. stemus: aucto. 5.
- Quomodo Augustinus ad deum conuersus sit: ibi de vide. d. c. f.
- De cunctatione et retardatione et causis quare Augustinus non conuerteretur: ibi. ca. 11. Supra auto. 20.
- Augustinus seipsum redarguit quod cum castitate et continentia a deo postulauit timuit tamen ne cito exaudiret: p. 4. li. 8. confes. ca. 7.
- De sui animi contentione et mentis eius merore: ibidem ca. 8.
- Augustinus ab Ambrosio baptismum accepit super auto. 46. p. 11. de vita Augustini ca. 1. Baptismus: auto. 4.
- Spem omnem quam habuit in seculo dereliquit non diuitias non honores seculi quaeruit sed soli deo cum suis seruire statuit: ibidem ca. 2. Supra: auto. 3.
- Mater Augustini monica pater patrum nomine

Augustinus

- bas et de religiosa puerfatione sua et suoribus: ibi dem ca. 3.
- 56 Augustini p'motio in sacerdotē tāgī ibi. ca. 4.
- 57 Sacer⁹ Valen⁹ Augustinū in presbytero ordi-
nauit: ibidē ca. 5.
- 58 Augustin⁹ p'dicabat publice et priuatim salutē
verbū cū oī fidutiā aduersus hereses: ibi. ca. 7.
- 59 Augustin⁹ episcopatu accipe recusauit: pulsus
tū atq; coact⁹ succubuit. et spatus curā et ma-
ioris loci ordinationē suscepit: ibidē. 8.
- 60 Augustin⁹ cū filio suo adeodatus noie baptis-
mus est: p. 4. li. 9. cōfess. ca. 6. supra auto. 46. 53.
filius: auto. 121.
- 61 Augustin⁹ q̄lis fuit erga feminas et de vestina
cūsdē. ast miraculis ipius: vide p. 11. de vita
August. ca. 22. 26. 29.
- 62 Augustin⁹ Romā p'gere voluit non ppter ma-
iorē questū sed q̄ audiebat quietus ibi studere
adolescētes et ordinatore discipline coertione
sedari: p. 4. li. 5. cōfess. ca. 8. a. b.
- 63 Maternus fletus p Augustino ad deū fact⁹ nō
fuit exaudir⁹ cū Romā petijt: ibidē. d.
- 64 Mater Augustini offerebat ad altare bis in die
mane scz et vespere: ibidē ca. 9. c.
- 65 Augustin⁹ dñz Rome seductauit salutē aienō
q̄fuit: ibidē ca. 9. a. b.
- 66 Augustini fides que fuit ante conuersionē: ibi
dem ca. 10.
- 67 Retroncā Rome docuit ast vitia in adolescen-
tiā odio habuit: ibidē ca. 12.
- 68 Mediolanū ad Ambrosiū ep̄m venit Augusti-
nus audiēs cū in ecclia disputārē: ibi. ca. 13.
- 69 Augustin⁹ ep̄s effect⁹ vbi salus eterne vbiq;
rogat⁹ p'dicabat: p. 11. de vita August. ca. 9.
- 70 Augustinū seductore et deceptore animarū emu-
li dixerunt: ibidem.
- 71 Cler⁹ multū p'fecit sub Augustino: ibi. ca. 11.
- 72 Augustin⁹ multas infidias p'pessus ē ibi. ca. 12.
- 73 Quō Augu⁹. cōfariēz ep̄m supauit: ibi. ca. 14.
- 74 Megocato: quidā firm⁹ noie in p'dicationē Aug-
gus. cōuersus fuit ab errore Manichei: et quō
petijt augus. vt p eo oraret cū suis: ibi. c. 15. 16.
- 75 De victoria Augustini quā obtinuit in collatio-
ne cum pascennio comite et gorbico quodā ep̄s
scopo. ibi. ca. 17.
- 76 Quō Pelagian⁹ detruerit et quantū ecclie p'io
fuerit: ibidē ca. 18.
- 77 In iudicio q̄le se exhibuerit: vide ibi. ca. 19.
- 78 Augustin⁹ intercessū qñq; rogat⁹ p'buir: ibi. ca. 20.
- 79 Ad sacerdotes quō se habuerit. vide ca. 21.
- 80 Vestes eius et calceamenta et lectualia ex mode-
rato et cōpetenti habitu erant nec nitida nimis
nec abiecta plurimū q're: ibi. ca. 22.
- 81 Augustin⁹ cocleario argenteis in mensa vteba-
tur: et q̄ in mensa egit: ibidē: infra cocleario.
- 82 Pauper sp̄ memo: fuit Augustin⁹: ibi. ca. 23.
- 83 Aliq; clauē. nūq; annulū in manu habuit. ibi
dem ca. 24.
- 84 De disciplina suorū domesticorū: vide ca. 25.
- 85 Qualis erga feminas existerit: vide ca. 26.
- 86 Augustin⁹ in visitandis infirmorū modū tene-
bat ab aplo diffinitū: ibi. ca. 27.
- 87 Augustin⁹ in p'sona p'dicatorū dicit adiuuemur
a vobis et voto et studio voto ad deū studio

Augustinus

- ad verbū: vteā dicam⁹ q̄ vobis esse vilia ipse
iudicat q̄ vos pascat p nos: p. 10. de vilita. agē.
peniten. ca. 1. a.
- Augustin⁹ quo tpe clauit: p. 7. li. 4. ca. 7. i glo. 88
- Augustinus quando et quare libros de ciui. dei
scripsit: vide in p'logo. b. 89
- Augustini et Hieronymi discordia de versib⁹
Virgili. ibidē li. 10. ca. 27. in Glo. 90
- Augustin⁹ voluit q̄ lux eterna intellectui creato
sit ratio cognoscēdi veritates incōmutabiles p
modū lumis ostēdētis. vbi Augu⁹ cōter a to-
toribz n̄ teneē. p. 4. d. toc. chūa. li. 1. c. 9. veri. 7.
- Augustin⁹ cū fuisset heretic⁹ et maniche⁹ credi-
dit sicū plorare cū dēcepit: p. 4. li. 3. p'fess. ca. 10. 92
- Credit magis miam fructibz terre esse p'standaz
quā hoibz p'p' q̄s nascerent: ibidem. 93
- Augustin⁹ imaginari videbat q̄ fili⁹ cēt forma
liter sapia p'ns q̄ p' est sapiens formaliter et sic
cū eo oporteret incidere in multa inconueniens
tia: p. 5. de tri. li. 7. veri. 3. in fine. 94
- Augustin⁹ honoratū bonatē ad verā religionē:
p. 3. de vilita. creden. ad honoratū ca. 8. 95
- Augustin⁹ in charitate et Ecclastica vnitāte in
ueniri optat in qua Lypnan⁹ inuenit⁹ est: p. 5.
de hap. 5. Donans. li. 5. ca. 17. 96
- Augustin⁹ dicit se in p'bia puerū fuisse: p. 1. d. o:
dine li. 1. ca. 5. b. 97
- Augustin⁹ multa ponit q̄ vā esse nemo negare
pōt: p. 4. li. 12. cōfess. ca. 19. 98
- Augustin⁹ dixit ego i Euāgelio non credere nisi
me catholice ecclie cōmoneret auctoritas: p. 4.
5. eplam Manichei ca. 5. b. veri. 2. 99
- Augustin⁹ inquietudinē animi de morte amici
habuit: p. 4. li. 4. cōfess. ca. 7. 100
- Quib⁹ aut modis p'solatus sit et qualiter dispu-
tauerit: ibidem ca. 8. 101
- Augustin⁹ corporalibz imaginibz p'tenebrat⁹ non
potuit capere spūalia ca. 15. 102
- Augustin⁹ denū acerrimū dolorē sensit: p. 1. li.
1. folio. ca. 12. b. 103
- Augustin⁹ vixit septuaginta sex annis in deri-
catu aut vel spatu annis ferme q̄draginta: p.
11. de vita Augustini ca. 31. a. 104
- Augustin⁹ nullū testamentū fecit. q̄ vnde face-
ret paup Ebū non habuit: ibidem. b. 105
- Augustin⁹ febribz fangat⁹ decubuit lecto: p. 11.
de vita Augustini ca. 29. 106
- Demonēs ab hoibz expulsi infirmū etiā quēdā
sanauit licet per se tunc infirm⁹ erat et de mor-
te eiusdem: vide ibidē ca. 31. 107
- Aut qdā voces p'corūq; et aliorū q̄rūlibet ho-
minū sic imitant angures atq; ep̄m. vt nisi
videat discerni oīo n̄ possint. p. 7. li. 14. c. 24. b.
- Quō anres vīe ad voces n'as sic aures di ad co-
gitandōes n'as. p. 11. de vā innocē. ca. 81. 1
- Aures mouēt qdā hoies vel singulas vl ābas
sū qñ volūt: p. 7. li. 14. ca. 24. b. 2
- Aures audiēdi Ebim. est donū obediēdi: p. 10.
de bono p'sentia ca. 14. c. 3
- In aures imprudēis caue ne quicq; dixerit. Nā
cū audierit. irideat sensatos f'mones tuos: est
sententia crispiū berena: p. 6. 5. Cresco. grā. li.
3. ca. 46. a. 4
- Aut dec⁹ aliter laudat religiosus aliter anar⁹: 1

Aurum

- iste cū pietate venerandi creator: ille cū libidine possidendi creatur: p. 8. § Julia. pela. li. 4. ca. 14. a. Avarus: auto. 9.
- 2 Auri dignitas etiam purgatissimi argenti cōmitione sordescit: ita aīa mixta infero abo: p. 2. § musica li. 6. ca. 14. c.
- 3 Aurichalco ecclesia assimilaf: pte. 9. in Apocalip. Home. 1. b.
- Auris absafa et a Christo sanata: qd fecit: vide p. 8. in euan. Joan. trac. 112. c.
- Aurora dea: p. 7. li. 18. ca. 14.
- 1 Aurū ignitū emere qd fit: p. 9. in Apocal. Home. 3. b.
- 2 Aurū in scriptura sapiam fecit: p. 8. in li. 2. ques. sup. Exo. q. 105.
- 3 Aurum sicut lucet ad oculos corporis: sic lucet fides ad oculos cordis: pte. 10. de decem chor. dis. ca. 10. c.
- 4 Aurū et argentū in igne pbat: bōies vero receptibiles in camino humiliationis: p. 10. § Pacien. ca. 14.
- 5 Aurū exemplo Ebrii non est diligendū: p. 10. de saluta. docu. ca. 54.
- 6 Aurum et Argentum ppter avaritiam: abos propter voraces aut vinum propter ebriosos nō res ipsas sed homines qui eis malo vtiūtur esse culpandos: p. 2. de li. arbi. li. 1. ca. 15. in fine.
- 7 Mō rem vllā cū ea quisq; male vti. scām male vtiētem esse arguendū: ibidem ca. 16.
- 1 Auxiliū Ebrii in Demonis expugnatione inuocari debet: p. 10. de saluta. docu. ca. 58.
- 2 Auxiliū diuinum implorandū est: ante doctrinam vt eructet qd biberit vti quod impleuerit fundet: p. 4. de doc. chūa. li. 4. ca. 15.
- Auxiliū diuinū implorat Augustin: p. 1. in solilo. li. 1. ca. 1. g.
- Ad auxilium dei semp fugere debem: pte. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 112. b.
- Azumum non manducare per statutos septē dies: tpe veteris testamenti peccatū fuit: tpe aut noui testamenti non est peccatū: p. 4. § faustū li. 6. ca. 9. a.
- Bab. Babilon ciuitas impium Dyaboli cōgregatio nem significat: pte. 9. in Apocalip. Home. 11. c.
- 1 Babilon tunc cadit: qū prāre acapitū mali vt psequant bonos: ibidē Home. 13. d.
- 2 Babilonē non cōdidit vxor: Nini sed in laura: repotuit: p. 7. li. 18. ca. 2. e.
- 3 Babilon fuit initium regni memrot de stirpe Cham li. 16. ca. 3. a.
- 4 Babilon appellata est confusio: quia ibi confusit deus labia oīs terre: ibidē ca. 4. b.
- 5 Babilon fuit caput regni Assyriorum in quo pmo regnauit Belus scōdo Ninus: ibidem ca. 17. b.
- 6 Babilonia quando nominatur non ciuitas de lapidibus facta debet intelligi: quia Babilonia confusio interpretatur et malorum hominum imaginem gent: pte. 9. in Apocalip. Home. 16. a.
- 7 Babilonia in duas partes diuidit: ibidē Babiloniam et ijt qui malam cōuersationē deserit: ibidem b.
- 8 In Babilonia turrim voluerunt edificare mis

Balaam

- rabilis astutudinis: p. 7. li. 16. ca. 4. a.
- In Babilonia populo Iraculico pphetauerūt 10 ulis: Malachias. Aggeus. Zacharias et Esdras: ibidem li. 17. ca. 24. a.
- Babylonica captiuitas et in ea gesta: qd signifi 11 cent: p. 4. de carthegian. rudibz ca. 12.
- Bachus in femore pijs pfiatur: p. 7. li. 6. ca. 5. Bac. in Glo.
- Bachanalīa pibent et de nocturna turpitudine: ibidē ca. 9. in Glo.
- Bagalense decretū quid ualoris obtinuit cū ab Bag. 1
- Meretias pmulgaret: et quid cū a Catholice: p. 6. §. Cresto. grāma. li. 4. ca. 41.
- Balas vbi dedit consiliū malignū: p. 8. in li. Bal. 1
- ques. sup. Numeros. q. 63.
- Balas quo tpe interemptus putet. q. 61. 1
- Balas spm pphete habuit: qui tamen reprobo 3
- fuit: p. 4. ad Simplicianū li. 2. q. 1. o. Prophe. tie: auto. 9.
- Balas filijs Israel maledicere voluit nō tñ pos 4
- tuit qd a spū dñi coactus est benedicere: pte. 10. § mirabi. sacre scrip. li. 1. veri. 23.
- Insuperantia Balas redarguta fuit per mutum 5
- animal: ibidem ca. 34.
- Balas fuit victus cupiditate. p. 8. in li. 4. ques. su 6
- per Numeros. q. 48.
- Quō spiritu dei factus dicatur sup Balas: ibi 7
- dem. q. 51.
- Baptisantium et baptisatorum quadruplex di 8
- ueritas: p. 9. in euan. Joan. trac. 11. d. 12. a.
- Mondu baptisat quantūcūq; pfectus sit: tamē 7
- in peccatorū sarcina: ibidē trac. 13. c.
- Baptisandi quid agere debeant vt sanctificati di 3
- cant: p. 6. d. fide et operibz ca. 20.
- Baptisandi potestates quomō dat Christus mi 4
- nistris: p. 9. in euan. Joan. trac. 5. b. c. d. f.
- Baptisandi pfectio i paruulis nequaquā sper 5
- nenda est: p. 5. de Gene. ad literā li. 10. ca. 23. in fine.
- Baptisandoy spem. Penitiani anfrūta dñio do: 6
- et in boiem ponenda esse psuadent. p. 6. § lite ras Penit. li. 1. ca. 3. li. 2. ca. 8.
- Baptisat boies et si de parētibz baptisatis na 7
- scant: p. 6. de pecca. meri. et remissio. li. 2. c. 27. a. li. 3. ca. 9.
- Baptisat puuli vt originalis egritudo i eis sa 8
- netur: ibidē li. 1. ca. 18. 19.
- Baptismi fructus est perducere ad vnam: ibi 9
- dem ca. 20.
- Baptisare paruulos fuit ab Apostolis traditū: 10
- p. 5. de Gene. ad lram li. 10. veri. 6. nota. 2.
- Baptisare et nō baptisare. quō dicebat Iesus: 11
- p. 9. in euan. Joan. trac. 15. a.
- Quare post baptisatū remaneat peccatū isfirmis 12
- tas ibidē trac. 41. g.
- Baptisari in monte Christi nihil aliud est nisi 1
- peccato mon: p. 8. con Julia. pela. li. 6. ca. 1. e. f. 2. o. q.
- Baptisari voluit Ebrii vt aquas que terra pti 2
- nebat purgaret et ne quisq; baptisatū sacramē tū negligeret: pte. 5. § Epām Parme. li. 2. ca. 17. b. p. 3. li. 3. ques. sup. Leni. q. 40. p. 9. in eua. Joan. trac. 4. f. 5. b. 13. c. p. 10. de mira. sacre scri pti. li. 3. ca. 7. Ebrii: auto. 147. Mart. 3.

Baptisati

- 3 anto. 5.
Baptismi valor ostensus est in baptisatōe chris-
ti: ibidem.
- 4 Quare in nube et colūbe specie pī et spūsanct⁹
ad baptismū Chri venerūt: ibidem. b.
- 5 Baptisati voluit Chis de Joanne in aq̄ vt ei⁹
hūilitas commendaret: p. 8. in Enchiridon ad
Lauren. ca. 49. Circūcisio: auto. 8.
- 6 Baptisati voluit Chis ppter implendaz iustitiā:
p. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 49.
- 7 Baptisati voluit Chis nobis in exemplū: p. 6.
de pecca. mer. et remissi. li. 2. ca. 25. Circūcisio.
aucto. octaua.
- 8 Non baptisati an pncipios⁹ sit aut rebaptisati:
p. 5. de bap. 5. Donat. li. 2. ca. 14.
- 9 Rebaptisati non debēt ad ecclie vnitatē redeun-
tes: ibidē li. 5. ca. 6. 23.
- 10 Sine rebaptisatōe mundanī qui heresim abne-
gant: p. 8. 5. secūda gaudēti eplām li. 2. ca. 4.
Baptisat quō mal⁹ minister: vide p. 9. in euan.
Joan. trac. 5. f.
- 1 Baptisati ab hereticis quō sunt assumēdē: p. 10.
de Ecclesiā. dogma. ca. 5. 2.
- 2 Baptisati intra vel extra eccliam legitimū bap-
tisma habent licet non legitime: p. 5. de bap.
5. Donat. li. 5. ca. 7.
- 3 Baptismū legitimū et legitime habet qui eum
et in vnitatē catholica et eo digne viuēs habet:
ibidē ca. 7. 8.
- 4 Baptisati semel non pnt denuo baptisari quia
etiā post baptismū p ignorantia veritatis pec-
cauerunt: p. 3. in expositione epis. ad Roma.
inchoa. S. 2.
- 5 Qui baptisati sunt post petri curari p penitentiā
dicim⁹ nō renouari: quia renouatio in bap-
tismo est: ibidem.
- 6 Baptisati vtrum faciant bona que volunt nul-
la carnis concupiscētia repugnante: p. 6. de na-
tura et grana ca. 5. 6.
- 7 Baptisati heretici cū ad nos veniunt rebaptisa-
ri non debent. licet baptisati a Joanne. bap-
tismo Chri indignerūt: p. 6. 5. Cresto. grāma. li.
1. ca. 30. 31. li. 2. ca. 9. 12.
- 8 Baptisati baptismate Joannis rebaptisari ius-
sit Paulus: p. 5. de bap. 5. Donat. li. 5. ca.
12. 15: p. 6. de vnico baptismō 5. Petilia. ca. 7.
- 9 Baptisati Heretici ppter peccatorū remissionē
non debent rebaptisari ad eccliam redeuntes:
p. 5. de bap. 5. Donat. li. 6. ca. 16. infra Hec-
tici. auctorita. 30.
- 10 Baptisati ongo radix et caput sū Petilianos
nos nisi ille est a quo baptisat quis: p. 6. 5. lite-
ra Petilia. li. 1. ca. 4. 6.
- 11 Tales spem baptisandoz auferunt a dño deo:
et in hoie ponendā esse p suadent: ibidem ca. 3.
ibidem p multa capitula errores de baptisante
et baptisato vide.
- 12 Baptisati naturā hois peccando nō pdunt sed
tamē medicamine op⁹ habent: p. 6. 5. natura et
grana 5. Pelagia. ca. 5. 2.
- 13 Baptisatis caro est contraria: ibidē ca. 5. 3.
- 14 In baptisatis qualis remanēt carnis plic⁹ ad-
uersus spm: p. 8. 5. Julia. pela. li. 3. ca. 26.
- 15 Baptisato Chio in Jordani innotuit religio et

Baptisma

- doctrina Chiana per corpalem eius p̄sentia:
p. 7. li. 18. ca. 5. 4. a.
- Baptisatū cum sit post Joannē quare post her-
eticos non baptisetur: pte. 9. in euange Joan.
trac. 5. b.
- Baptisat⁹ fortiter bellare li. cō. versucias mun-
di et diaboli. p. 10. de carat. ca. 1.
- Baptisat⁹ omni peccato caret non omni malo: p. 2
8. 5. Julia. pela. li. 6. ca. 5. g. 6. c. 7. c.
- Baptisatis an fuerit laico: p. 8. de aia et ei⁹ ori-
gine ad renatū li. 1. ca. 9. b. li. 3. ca. 9. a.
- Baptisatus a fide recedens et demū iterū redi-
ens nō rebaptisat: p. 5. 5. Baptismo 5. Dona-
tis. li. 1. ca. 1. b.
- Baptisatus a bono. Heretici voluerūt ei⁹ mes-
sorem esse q̄ a malo. p. 11. con. Petilia. Dona-
tis. Episco. ca. 18. b.
- Baptisatus a malo ptingere pōt q̄ optime vi-
uat et a bono pessime viuat: pte. 6. con. Cresto.
grammaticū li. 4. ca. 21.
- Baptisat⁹ intus eccliam in pari errore existens
cū baptisato extra eccliam q̄ illoz melior. p. 5.
de bap. 5. Donat. li. 4. ca. 16.
- Baptisma quō nobis et hereticis cōe esse p̄t.
ibidē. ca. 17.
- Baptisma legitimū non legitime habent ma-
le viuentes duplici ostendit Augustin⁹ filius
dine: ibidem li. 5. ca. 8.
- Baptisma Joannis a Chio acceptū est. vt sicut
seruis pedes lauit ita serui baptismō tingi vo-
lunt: ibidem ca. 9.
- Joannis baptismate baptisati. dñico baptismas
te baptisari debuerunt: ibi. ca. 9. c. 11.
- Baptisma Joan. dedit remissionē peccatorū. so-
lum in spe: ibidē ca. 10.
- Post Joānis baptismā fideles rebaptisati sunt
baptismo Chisti: non aut post baptismū Do-
natistaz: ibidē ca. 11.
- Baptisma q̄le habuit Joannes. et ad qd vales
bat: vide p. 9. in euan. 4. f. g.
- Baptisati baptismō Joan. q̄re baptisabant bap-
tismo Chri: ibidē trac. 5. b. c.
- Baptisma hoies nouos facere. id est plenam re-
missionē peccatorū dare heretici negant: p. 8. 5.
duas eplās pela. ad Bonifa. li. 3. ca. 3. a.
- Baptisma chri generaliter omni etati necessariū
est: p. 8. in Enchir. ad Lauren. ca. 47.
- Baptisma vnus est in ecclia. nō solū in ip̄a est s̄
etiā extra ip̄am: p. 5. de bap. 5. Donat. li. 5.
ca. 26. li. 6. ca. 10. 21. 30. Epheios. 4. aucto. 1.
Baptismi: auto. 13. fides: auto. 11.
- Baptisma inseparabiliter i baptisato pmanet etiā
si inhorribilē voraginez pctōz urnat baptisat⁹
tus: ibidē li. 5. ca. 15. c.
- Baptisma non oim pctōz indulgentiā dare di-
cunt Peligiani. nec auferre sed radere: p. 8. 5.
duas Epil. pela. ad Bonifa. li. 1. ca. 13. a.
- Baptisma fcaie esse in corpe dñi: ecclia in b q̄
de corpe dñi aq̄ pfluit: q̄ aut de corpe ei⁹ so-
ras exiit p vulnus psecutoris fcait. et eccliam
esse: p. 11. 5. Petilia. Donat. epis. ca. 19. d.
- Baptisma querit ppter impunitatem de p̄teritis
et acquirendā vilitudinē de futuris: p. 6. 5.
natura et grā 5. pela. ca. 5. 5.

Baptisma

- 16 Baptisma: quis vnū sit hereticorū (eorū scz qui in nomine patris et filij et spūscī baptiscentur) et ecclie catholice: tñ q: fons et extra eccliaz baptiscent non sumūt baptismū ad salutē sed ad pñitiē: p. 11. in Dialo. ad Orosium. q. 59. infra Heretica: auto. 30. 31.
- 17 Baptisma nec Hereticorū nec malorū ebrianorū est sed ebriū esse cognoscit: q: non p merita sua: sed p vim sacramēti dei pctā dimittit: p. 5. de baptis. p. Donat. li. 4. ca. 4. li. 6. ca. 10.
- 18 Baptisma marnonis male de Ebrio et trinitate sentiēns quō valere potuit: ibidē li. 3. ca. 15.
- 18 Baptism⁹ verbis euāgelicis cōsecratus est ebriū sit: ibidem ca. 19.
- 20 Baptisma vez a pctōnib⁹ Dari donatiste negat: uerū: p. 5. p. eplaz Parmeniani li. 2. ca. 10. a. g.
- 21 Baptisma vez cū falsa fide regit: p. 6. de vnico baptis. p. Petilia. ca. 11.
- 22 Baptisma qle sit apud Hereticos: p. 5. d. bapt. p. Donat. li. 7. ca. 19. Heretica: au. 29. 30.
- 23 Baptisma vez ibi esse p̄t: vbi ebriū n̄ ē: ibi. c. 32.
- 24 Aliud est in baptismo consequi salutem vel baptismum: ibidē. ca. 33.
- 25 Recedentes ab ecclia baptismā retinēt qd in ecclia acceperūt: ibi. ca. 36.
- 26 Ab ecclia rescindi non debet siue ab Hereticis baptisat⁹ sit siue a malis: ibi. ca. 37.
- 27 Baptisma cū eccliaz salutare nō est: q̄uis extra eccliam esse possit: ibi. ca. 39. Supra au. 16. baptismi. 18.
- 1 Baptismali lanacro: nō solū patratōz verū etiā posteroz pctōnū venia ebriū fidelib⁹ impetrat: p. 8. de nuprijs et p̄cupis. ad Vale. li. 1. ca. 33.
- 2 Baptismalis grā p̄cipua est eoq baptismi in ecclia p̄cipue accipiūt spūsancti: p. 5. de tri. li. 1. 5. ven. 67. circa fi.
- 3 Baptismata multa sunt: q: baptisat Jude⁹. baptisat pagan⁹. baptisat Saduce⁹: vnū tñ verū pdest: illud verū qd Ebrio. illud Ebriū qd patris et filij et spūscī. hoc est verū. hoc est salubre: huic nullū est compandū: hoc qui nō accipit ip̄e sibi et vite meritū clausit et meriti aditū patefecit: pte. 11. cō. fulgētiū donat. ar. 3.
- 1 Baptismate Ebriū quis membrū Ebriū efficit: pte. 8. de Anima et eius origi. ad renatum li. 1. ca. 9. 2.
- 2 In baptismate cuncta pctā remittunt: tñ carnaliū p̄cupiscentiaz mala remanēt: p. 8. p. Julia. p̄cla. li. 6. ca. 5. d. 6. c. 7. c.
- 3 Baptismate renatis Danichei dicūt: procreare filios et agros ac domos pecuniāq possidere minime licere: pte. 2. de moab⁹ ecclie catholice li. 1. ca. 35.
- 4 De baptismate Stephan⁹ papa et Eyprian⁹ diuersa sentiērit: p. 6. de vnico baptismo p. Petilia. ca. 14.
- 5 In baptismate parvulorū fides p̄miorū pdest: p. 2. de libe. arbi. li. 3. ca. 23.
- 6 Spūs quō opat in baptismate: p. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 59.
- 7 Baptismata aucto: Ebriū est: nō hō: sicut ebrius veritas est non homo: pte. 6. con. lras Petilian li. 2. ca. 24.
- 8 Iustos veritatē baptismi dare volunt. iniustos

Baptismi

- aūē imaginē: ibidē ca. 28. 29. 33.
- Baptismatis multe sunt linguates: p. 8. p. Ius 9
- lia. p̄cla. li. 1. ca. 2. k.
- Baptismi sacramētū in duob⁹ consistit in elemento scz et verbo: p. 9. in euā. Ios. trac. 80. b.
- Sine baptismo decedētes vbi erunt: vide ibidē 2
- trac. 67.
- Per baptismi sacramētū originalis pcti pena 3
- scz p̄cupiscentia remittit: p. 5. de Bene. ad lute rā li. 10. verita. 2. nota. 1.
- Baptismū sacramētū non solū purgat a pctō 4
- originali sed etiā a pctis actualib⁹: pte. 8. li. 1. re trac. ven. 7. docu. 2.
- Baptismū mysteriū in cruce Ebriū cōmendat: p. 5
8. in Enchiridion ad Laū. ca. 52.
- Baptismi vtilitas q sit: vide p. 8. p. p̄cla. 7 Les 6
- les. de pctō origi. li. 2. ca. 39. 40.
- Baptism⁹ non solū maiores sed etiā p̄uillos de 7
- p̄tate tenebray eruit: ibidē ca. 40.
- Baptismi aq mūdāmur in noie p̄is et filij et spi 8
- ritusci: p. 6. con. lras Petilia. li. 2. ca. 2.
- Baptismi aq cernit sed qui non videt spiritus 9
- opatur: vt fides in eo sit: p. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 59. 2.
- Baptismi sacramētū siue aq sanctificatōez nō 10
- impediūt verba erroris p imperiaā plata: pte 5. de baptis. p. Donat. li. 6. ca. 25 26.
- Baptismū sacramētū pdest qui viuit in noui 11
- bois scitate et fidē tenet: que p dilectōez opatur: p. 11. de vera innocen. c. 324.
- Sacramētum baptismi iterari non pōt: ibidem 12
- ca. 330.
- Baptismi vnitas per vnā columbā missam des 13
- signatur: p. 9. in euā. Ioan. trac. 6. c. d. fides: auto. 11.
- Baptismi figura fuit mare rubrum: ibidē. trac. 14
11. b.
- Baptismi donū dicit mare vitreū: p. 9. in Apo: 15
- calip. Homo. 2. b.
- Baptismi sacramētū mors et resurrectio Ebriū 16
- fecit: p. 8. in Enchir. ad Laurē. ca. 42.
- Baptisma Ebriū generaliter omni etati necessa: 17
- riū est: ibidē ca. 43.
- Baptismi sacramētum si quisq in nomie p̄is 8
- et filij et spūsancti acceperit siue in catholica si de siue in Heresi quacunq vlt schismate integritū sacramētū accepit: sed salutē que est virt⁹ sacramenti nō habebit si extra eccliam catholice ipm sacramētū habuerit: p. 10. de fide ad petrū Diaco. ca. 3. l. Baptisma. 16. 26.
- Baptismi sacramētū nō debet in quolibet boie 19
- baptisato repeti: ibidem.
- Per baptismū solū vita eterna nō acquiritur si 20
- baptis. male viuit. ibidem.
- Baptismi sacramētū conuenienti⁹ est ad ablu 21
- tiōē pctōrū q arcuāssio: p. 4. de doctri. ebriā: na li. 2. ca. 25. veri. 9.
- Baptismi altitudo commēdatur in veteri testamēto in hoc q arca Moie centum quinq ginta dieb⁹ exaltata est aq: pte. 4. cō. faulstū. li. 12. ca. 19. in fine.
- Baptismi vicē implet passio et fides: p. 5. d. baptis. p. Donat. li. 4. ca. 22. 2.
- Baptismi Ebriū a Joanne voluit vt viā būlū 24

Baptismo

- tatis nos doceret: ibidē ca. 22. b. Supra baptis-
auto. l. 7. 2.
- 25 Ad baptismi puritatem penitentia vera cōfitem-
tem adducere conatur: p. 10. de vera et fal. peni-
ten. ca. 9. b.
- 26 Baptismi christiani integritas in hereticorū per-
ueritate esse pōt: p. 5. de baptis. cōtra donat. li. 5. ca. 2. b. 3. a.
- 1 Baptismo mediante pfecte bō liberaf non tñ a
carnis oīno pcupiscētia exonerat: pte. 8. 5. In-
lia. pela. li. 6. ca. 5. a.
- 2 In baptismo deus paruulos nō sanat de vlnes
re qd ipse inflixit: p. 8. de aīa et origi. eius ad re-
na. li. 1. ca. 7.
- 3 De baptismo nō est cogitandū. quis det. sed qd
det. aut quis accipiat sed quid. aut quis habe-
at sed quid: parte. 5. de baptis. cōtra donat. li. 4. ca. 10. d.
- 4 Sine baptismo decedētes in minimā damna-
tionem veniunt: pte. 6. de pecca. men. et remis. li. 1. ca. 16. a.
- 5 Baptismo consona debet esse vita christianorū: p. 6. de fide et operi. ca. 26.
- 6 In baptismo fit remissio oīm peccatorū. Nō so-
lum quantū ad culpam sed etiā quantū ad per-
nam: p. 5. de tri. li. 14. ca. 17. veni. 30.
- 7 Regeneratio baptismi et renouatio post peccatū
quō differūt: ibidem ca. 17.
- 1 Baptismū per transitū maris figurat: p. 8. in li. 4. ques. sup numeros q. 33. c. p. 10. de vilita. agen. peniten. ca. 1. b. b.
- 2 Baptismū dicitur mare rubrum quia sanguine
christi purpuratum: parte. 10. de quattuor vir-
tu. charita. d.
- 3 Baptismū cōi desiderā vitā nouā cōcupiscit: p. 10. de cann. nouo. ca. 1. a.
- 4 Baptismū Augustin⁹ cū filio suo adeodato ac-
cepit: pte. 4. li. 9. cōfess. ca. 6. b. Sup Augusti-
nus auto. 46. 53. 60.
- 5 Baptismū in extrema necessitate catholicus ac-
cipere pōt p aliquē extra vnitatē catholicā pos-
sitū: p. 5. de baptis. 5. donat. li. 1. ca. 2. 5. b.
- 6 Baptismus in ecclesia est et illicitū recte accipis-
tur: ibidem ca. 5. a.
- 7 Baptismū esse in catholica vnitatē donatiste
negant: ibidem. b.
- 8 Baptismū siue boni siue mali ministri dant cō-
scientiā accipientiū nō abluūt sed christ⁹: p. 6. cōtra Cresco. grāma: li. 2. ca. 18. 19. 20. li. 3. ca. 4. 5. 11. 24. li. 4. ca. 20.
- 9 Sacramentū baptismi dāt boni et mali: rem aus-
tem sacramenti solus deus: ibidem ca. 21. li. 3. ca. 5. 6. 11.
- 10 Ad baptismū qui in christo est quibusdam oēs
admittēdos esse videtur etiā si malam turpēq
vitam emendare noluerint: parte. 6. de fide et
operi. ca. 1. 6. a.
- 11 Baptismū petens idolatriā tamē nō relinquēda
nō est admittendus et quomodo sit informan-
dus: ibidem ca. 12. a. 18.
- 12 Baptismū etsi heretici habeant nō tamē sequit̃
q cum hereticis homines sint baptisandi: p. 6. cōtra Cresco. grāma. li. 1. ca. 22.
- 13 Baptismū dant heretici remissionē autē peccas-

Baptismum

- toy nō: p. 5. de baptis. 5. donat. li. 5. ca. 22.
- Baptismū viuū habent etiam qui in ecclesia
mortui sunt: quia et iusti et iniusti: ibidem li. 5. ca. 18. li. 6. ca. 41.
- Non sunt tot baptismata quot vicia sed vnum
est baptisma: ibidem ca. 43.
- Baptismū siue a fidei siue a p̃fido quis acceper-
it spes tñ in christo sit: pte. 6. contra lras Peti-
lia. li. 3. ca. 43.
- Baptismū vnum dicit esse Petilian⁹ tribus ta-
mē gradibus p̃secratū. aqua spūs sancto et igni:
Joannē ad aquā: christū ad spm: paracletū ad
ignem: ibidē li. 2. ca. 32. d. e. 34.
- Baptismi puritas a puritate vel inmundicia cō-
scientie siue dāns siue accipiens oīmō distun-
cta est: ibidem. 35. b. c.
- Baptismi volunt christus nō ad sue purgatio-
nis adiutorū sed ad nrē pietatis exēplū: ibi. ca. 37. d. Baptismi auto. 2. Baptismi. 24.
- Baptismū nō amittit qui ab ecclesia recedit nec
ius dādū: p. 5. cōtra eplā Parme. li. 2. ca. 13. b.
- Sicut redeuntē ad ecclesie vnitatem non reddūt
qd sōns habebat: sic veniēti nō repetendū est.
qd etiā sōns accepit: ibidem. e. f. g.
- Laicus in necessitate baptismū dare pōt: ibidem 22
- Baptismū scismaticorū valere redeuntibus ad
ecclesie vnitatem Augustinus demonstrat exē-
plis sacre scripture: p. 5. de baptis. cōtra Dona-
tis. li. 1. ca. 15.
- Baptismū p̃ci voluerūt Petilian⁹ eos qui tra-
ditores facti sunt: parte. 6. cōtra lras Petili. li. 2. ca. 22. a.
- Circa baptismū quomodo errauit Pelagius: p. 8. contra Pelagi. et Celest. de grana christi: li. 1. ca. 30. 32.
- Baptismū Manichei negauerūt: p. 11. de here-
si: ad quoduul. 46. c.
- Baptismū secundū. pius deus nobis dedit. id
est. fontē lacrimarū et ordinauit nobis penitē-
tiā propter fragilitatē nostrā: pte. 10. de saluta.
doct: ca. 52. b.
- Baptismus etsi deleat peccatū originale nō ras
men sanat languorē ipsius consequentē vtpote
cōcupiscētiā itam: sed paulatim p̃ficiendo:
p. 5. de trinitate: li. 14. ca. 17. veni. 30. Supra
baptismate: auto. 2.
- Baptismus Joannis alius fuit. ali⁹ baptism⁹
christi: pte. 6. 5. lras Petilia. li. 2. ca. 37. d.
- Baptismus in paruulis quid valeat exēplo de-
monstrat Augustinus: p. 5. de baptis. 5. Do-
nat. li. 4. ca. 24.
- Baptismus in nomine p̃is et filij et spūs sancti etiā
ab hereticis refutari nō debet: ibidem li. 6. ca. 36. Infra auto. 50. 51.
- Baptismus sine spū esse nō potest. cur ergo he-
retici baptismū dant habent et spm heretici. s; ad
perniciē nō ad salutem sicut habuit Saul:
ibidem li. 5. ca. 24. li. 6. ca. 2. c.
- Baptism⁹ per aquas cui spūs sup̃ferebat intelli-
git: p. 4. li. 13. cōfess. ca. 12.
- Post baptismū ad penitentia vocamur vbi et spi-
ritus est: ibidem ca. 13.
- Baptismus figuratur per diluuiū aquam et ma-
re diuīsum: p. 4. de cathetisan. rudib⁹ ca. 20. a.

- pte. 10. de mirabi sacre scrip. li. 1. ca. 6.
9 Baptismus per mare rubrum figurat: p. 6. de fide et operib⁹ ca. 11. a. pte. 10. de catadif. ca. 3. c. Baptismū auto. 1. 2.
10 Ab baptismo repellunt qui se malos pgeneratus ros proficentur: parte. 6. de fide et operibus: ca. 17. 18.
11 Baptismus inuentus est propter omnia peccata quia omnia delet: sed non aufert infirmitatē cui regeneratus resistit: parte. 7. li. 1. ca. 27. a. pte. 8. contra duas epif. Pela. ad Bonifa. li. 3. ca. 3. b: parte. 10. de Symbo. ad cathedra. li. 1. ca. 6. a.
12 Baptismo sanguinis purgatur quis ab omnib⁹ peccatis etiam nō baptisatus baptismo fluminis: pte. 7. li. 13. ca. 7.
13 Post baptismi sacramentū quidā miraculose curati sunt ab infirmitate corporali: ut pater de Lō stantio baptisato et mūdato a lepra. Itē Onis la ceca nata visus recepit: ibidē: li. 22. ca. 8. c. f.
14 Post baptismū remanet mors et pena multiplex: ibidem li. 13. ca. 4. Supra auto. 1.
15 Baptismus et si originale peccatum delet: legem tamen peccati que inest membris nō omnino extinguit: pte. 6. de peccato. meri. et remiss. li. 1. ca. 39. Supra auto. 1. 14.
16 Baptismus sine charitate nihil prodest: pte. 9. in epistolam Joan. trac. 5. d. in punci. ca. 7. b. in fine.
17 Baptismus per sanguinē chisti delet peccata: et facit de veteribus novos: ibidē trac. 1. d.
18 Per baptismū regeneramur: ibidem trac. 4. g.
19 In baptismo imprimiū character indebilis: ibidē trac. 5. d. in punci. f.
20 Baptismus in baptisato mundationem anime efficit: pte. 10. de cateclif. ca. 3. a. b. Et de alijs mysterijs: ibidem.
21 Baptismus a malo traditus pficit bono digne suscipienti: parte. 5. de baptis. contra Donat. li. 6. ca. 4. 5. Infra auto. 38.
22 Baptismus vnum solum esse voluit episcopus Cyprianus: scilicet in ecclesia: ibidem ca. 8.
23 Ianuarius episcopus hereticos rebaptisari voluit: quod et Lucius episcopus sentiebat: ibidem ca. 13. 14.
24 Crescentius episcopi sententia de hereticis baptisatis: ibidem ca. 15.
25 Heretici baptisati propter peccatorum remissionem nō debent rebaptisari ad ecclesiam redeūtes: ibidem ca. 16.
26 Baptisati heretici vere baptisate chisti vti res: ibidem ca. 19.
27 Dantur sententia de hereticis baptisandis: ibidem ca. 22.
28 Sicut homicida non eget rebaptisatione: ita nec hereticus: ibidem ca. 23.
29 Baptismus fieri potest sine peccatorū remissionem in hereticis et fictis: parte. 5. de baptis. contra Donat. li. 7. ca. 3.
30 Baptismus nō est hereticorū vel christianorū: sed chisti: ibidē ca. 6. Hereticus auto. 14.
31 Baptisandi potestas ppter petri vel heresi nō aufert: ibidem ca. 12. 21. 22. 36.
32 Baptismus peccatis et iustis et contrarietate petri

- et iusticie nō ptrariat: ibidē ca. 14. b.
Baptisma hereticorū bene vrentito prodest: ma le aut accipientibus obest: ibi. ca. 30. 38. Ergo extra ecclesiā inueniri potest: ibi. 31.
Baptisma qui vtiliter et qui inutiliter suscipiat: et qualiscunq; sit qui dat aut recipit baptismū chisti semp recipit et dat sacramentū: ibidem ca. 52. 53.
Baptismus in eo qui iusticiam nō habet. potest esse: sed nō potest prodesse: vtrūq; enī necessarium est ad regnū dei adipiscendū. et baptism⁹ et iusticia: pte. 11. ptra Penilia. Donat. episco. ca. 19. a.
Baptismus potest esse extra ecclesiam. sed extra eam nō potest prodesse: pte. 5. de baptis. contra Donat. li. 1. ca. 5. b. li. 4. ca. 1. pte. 6. p Cresco. grāma. li. 4. ca. 62. pte. 10. de fide ad Petri dia co. ca. 3. li. 136. 37.
Baptismus adulterari et corrupti nō potest: et si a corruptis et adulteris habeat: p. 5. de baptis. contra Donat. li. 4. ca. 2.
Baptismū dare possunt etiam extra ecclesiā positi: p. 6. contra Cresco. gram. li. 4. ca. 63.
Baptismus chisti nō ex merito cor p quos datur procedit: sed ex ipso chio: p. 5. de baptis. p Donat. li. 3. ca. 4. a.
Baptismus nō est iterandus: sicut chistus nō iterum crucifigendus: p. 10. de vera et fal. peniten. ca. 3. b.
Baptismus bonus est iusticia chisti quare ini quitate peruersorū nō violatur: p. 5. de baptis. contra Donat. li. 6. ca. 27.
frans et dolus sicut nec heresis ecclesie baptis mū falsificare possunt: ibidem ca. 28.
Baptismus ecclesie vnus est a petra chisto: ibi dem ca. 30.
Baptismus eius est cuius nomine datur: non dantis siue bonus siue malus: p. 6. contra Cresco. gram. li. 3. ca. 11. 24.
Baptismus apud hereticos nō putabat esse qd exemplo demonstrat: pte. 5. de baptis. contra Donat. li. 6. ca. 1.
Baptismi effectus atq; vsus in liberatiōe a peccatis et cordis rectitudine cōsistit: ibidem. a.
Baptismus dari nō possit nisi p boiem bone fame. cuius improbanonē: vide p. 6. p Cresco. grāma. li. 3. ca. 9.
Argumēta refellit Augustin⁹ sumpta ex baptismo Joannis et Moysi: ibidē ca. 10.
De rebaptisandis aploz post Joānē et Moysen: ibidē li. 4. ca. 23.
Baptism⁹ et malicia mistri nō reddit imōdus. sicut nec radi⁹ solis cū p cenosa diffundit. nihil inde sordium cōtrahit: p. 5. de bap. contra Donat. li. 3. ca. 10. b.
Hereticorū baptisma prodest aliquibus et aliq; bus obest: ibidem. a.
Et si apō hereticos vel scismaticos idē sit baptis mus chī. nō tū ibi opat remissionē pctōz: pte eandē discordie feditatē et dissensionis iniquitatem: ibidem ca. 13.
In baptisate hereticorū sit peccatorū remissio: et hoc cum sit baptisatus ad ecclesie pacem veniit: ibidem Supra auto. 25.

Beata

- 74 Baptisatus quis vere esse potest et tñ male credere et operari: ibidem ca. 14.
- 45 Baptismi integritas extra unitatē ecclie ad peccatorū irremediabilem remissionē non valebit: ibidem ca. 17.
- 76 Baptismus hereticorū quāvis sit verus tñ sine charitate nihil pdest: ubi pulchra exhortatio Augustini reuocatis hereticos ad ecclie unitatē: p. 9. in euang. Joan. trac. 6. 7. a. 13. c. f.
- 77 Baptismus et si bonus sit nō tñ oībus habentibus prodest: p. 6. cōtra Cresco. grāma. li. 1. ca. 23. 26. li. 2. ca. 13.
- 78 Baptisma vnū est etiā apud illos qui non sunt in vna ecclia: ibidem ca. 28.
- 79 Non omnes bonū habētes baptismū boni sunt: ibidem ca. 27.
- 1 Barba ecclie sunt p̄dicatores adherētes christo vt sine timore p̄dicent veritatē: p. 6. 5. lras Petilia: li. 2. ca. 104. b. fortitudo auto. 8.
  - 2 Barba in facie hominis est ad decorē nō ad necessitatē: cū mulier debilis: viro careat ipsa: p. 7. li. 20. ca. 34. g.
  - 1 Barbari feroces pro christo mites apparuerūt: p. 7. li. 1. ca. 1. b.
  - 2 Barbarismū Augustin⁹ plus curauit vitare q̄ alia vicia morū: p. 4. li. 1. c. f. ca. 19.
  - 3 Barbarismus nō est aliud nisi verbum nō cis lras vel sono enūciatū quo ab eis qui latine ante nos locuti sunt enūciari solet: pte. 4. de doc. christiana: li. 2. ca. 13.
  - 1 ¶ Beata vita que sit. vide p. 1. de beata vita disputatione. 3. v. vita aulō 55.
  - 2 Beata vita ex duobus constat scz ex eo q̄ est habere quicquid vult: et nihil male velle: p. 5. de tri. li. 13. ca. 6. Vita auto. 54.
  - 3 Beata nō potest esse nisi rationalis creatura: p. 7. li. 12. ca. 1. b. c.
  - 4 Beata vita hominis deus est: et anima vita corporis: ibidē li. 19. ca. 26. a.
  - 5 Beata potest esse rationalis creatura nō ex seipsa sed ex deo: hoc adepti br̄s est: quo nō adepti misera est: ibidē li. 12. ca. 1. b.
  - 6 Beata fit aia si gracie dei nō sit ingrata: ibidē li. 7. ca. 5. b.
  - 7 Beata vita si nō amat nō habet: ibidē li. 14. ca. 25. b. Vita auto. 46.
  - 8 Beatam vitam aliqui in cantu vocum et neruorum: et nbiarū sibi cōstituant: pte. 2. de li. arbi. li. 2. ca. 13. a.
  - 1 Beatam animā esse nō posse dixerūt Platonici nisi omni erutam corpore: contra quos disputat: pte. 7. li. 13. ca. 16. a. b. 18.
  - 2 Non ergo ad beatitudinē psequendā oīa fugiēda sunt corpora: s̄ corruptibilia: molesta grauiā cōtra q̄ erūt dotes corporis: ibidē li. 13. ca. 17. d.
  - 3 Beatā vitā hominis dixit varro esse et ceteri academici que virtute feruntur: et alijs animi et corporis bonis sine quibus virtus esse nō pōt: ibidem li. 19. ca. 3. c.
  - 4 Beatā vitam etiam socialem perhibent esse que amicorū bona ppter seipsa diligit sicut sua: ibidē
  - 1 Beate omnes viuere volumus neq̄ quisq̄ est in bonū genere qui non huic scientie anteq̄ plane sit emissa consentiat: pte. 2. de morbo eo

Beati

- desie: li. 1. ca. 3. a.
- Beate sunt aie vidētes deum. misere autē cū nō vidētes: p. 10. de cognitōe vere vite: ca. 32. i. fi.
- Beati sunt credētes et nō vidētes: p. 9. in epistola Iam Joan. trac. 1. b.
- Beati an omnes sint qui viuūt vt volunt: p. 5. de tri. li. 13. ca. 5.
- Beati qui psecutionē patiunt ppter iusticiā: p. 9. in euā. Joan. trac. 88. b. c. p̄secutionē auto. 1. ca. 3. Matth. 5. auto. 7.
- Beati quare nō dicunt mali qui spequunt malos: ppter iusticiā: ibidem.
- Beati aliqui sunt re: aliqui spe: pte. 4. li. 10. confess. ca. 20.
- Omnes operā suam impendunt ad hoc vt beati sint: ibidem ca. 21.
- Beati et materia prima tempore nō mesurant: p. 4. li. 12. confess. ca. 12. dicto. 9.
- Beati possunt deum naturaliter videre: q̄ natura p̄ter suā dilectionē beatificā cognoscere: cum eā experiant: et sic videbūt diuinā essentia vt est terminatua talis dilectionis: argumentū fran. maro: p. 5. de tri. li. 8. ca. 8. ven. 22.
- Beati oēs habēt qd volūt: q̄uis nō omnes q̄ habent qd volūt cōtinue beati sunt: p̄tinuo autē sunt miseri: qui vel nō habent qd volūt: vel id qd habent qd nō recte volūt: p. 5. de tri. li. 13. ca. 5. c. 7. c. ven. 13. p. 11. de vera innocē. ca. 62.
- Beati sunt firmi: dei eternitate: sunt certi dei veritate: sancti sunt dei munere et inuicti bicitrinitatem: p. 7. li. 10. ca. 7. a.
- Ille qui nō alio: sed seipso bono beatus est: ideo miser nō potest esse: quia sapiē amittere nō potest: ibi. li. 12. ca. 1. b.
- Beatificat deus sicut angelos per seipsum: ita homines q̄uis hominibz mittat angelos: ibidem li. 7. ca. 30. b.
- Beati qui certitudinaliter sciēt penā dānatorū cum deus erit oīa in oībus: sicut etiam p̄phete p̄seruerūt: ideo dicunt egressuri ad videnda cadavera eorū: mali autē tūc eorū delicias ignorabūt: ibi. li. 20. ca. 22. li. 21. ca. 9. c. circa fi.
- Beatificari nemo potest nisi a solo deo: pte. 9. in in euā. Joan. trac. 13. b.
- Beatificus actus si nō causat a diuina essentia in rōne obiecti. ipse actus non est verbū vposit si causat a diuina voluntate totaliter q̄ non est formata cogitatio ex primo suo obiecto: p. 5. de tri. li. 15. ven. 23.
- Beatissima vita esse nō potest nisi fuerit de sua eternitate certissima: p. 7. li. 10. ca. 30. c.
- Beatissimā vitam futurā nemo potest negare: ibidem li. 19. ca. 20.
- In beatitudine eterna nihil deerit: p. 10. de symbo. ad cathecu. li. 2. ca. 12.
- ¶ Beatitudine longius est quicq̄ adipiscitur male cōcupita q̄ qui nō adipiscit cōcupita: p. 5. de tri. li. 13. ca. 6.
- In beatitudine veritatē sine vlla difficultate vidēbimus: infra patria auto. 4.
- Beatitudinē omnes appetunt: non autē omnes eam equaliter cognoscunt: parte. 5. de tri. li. 13. ca. 4. ven. 8.
- Beatitudinē aliqui posuerunt in bonis anime

Beatitudinem

- puta in virtutibus ut stoici; alij in voluptatibus
torpore ut epicurei; ibidem; 7 pte. 10. de epicureis
7 stoicis; in dicto. 3. 7 ca. 4. b. Epicurei aut. 3.
- 3 Beate vivere est. fm animi virtutē vivere; p. 5.
de triu. li. 13. ca. 4. c.
- 4 Beatitudinē acquirit būana necessitas p gesta;
quia em pfectionē diuinitatis nō habet p eter-
nitatē 7 collationē proficit ut melior fiat. cui
plus vincat q̄ vincat; p. 11. in ques. vete. 7 no.
testa. q. 109. d.
- 5 Beatitudinē anime difficili⁹ est inuenire p bu-
manā rōnem q̄ anime immortalitatē; p. 5. de
tri. li. 13. ca. 9. veritate. 14.
- 6 Beatitudinē vnusquisq̄ sufficientē in ei⁹ visio-
ne suis meritis habebit; nec plus querere q̄ ha-
bebit. nec se minus habere q̄ vult dolebit; p.
11. in inquisitione trinitatis. 8.
- 7 Beatitudinē quodāmodo habemus in pace bo-
ne vite. sed in compatione ad finalem prius
misera reperit; p. 7. li. 19. ca. 10. a. b. 20.
- 8 Beatitudinē perfectā angeli a principio creatio-
nis habuerūt; ibidem li. 11. ca. 11. a. b.
- 9 Beatitudinē omnes appetūt hoīes; quā diuersi
in diuersis esse posuerūt; Platonici aut in par-
ticipatione diuini luminis dixerūt animā fieri
beatā li. 19. ca. 1. 2. Supra aut. 2.
- 10 Beatitudinē destruebāt philosophi dicētes cir-
cumitū tempore esse 7 animarū qd̄ reprobat; li.
12. ca. 13. a. b. 7. 20. p. 10.
- 11 Beatitudinē aliq̄ dixerūt esse hominis a corpo-
re; alij ab anima; alij aut ab vtroq̄. sed Plato-
nici beatum dixerunt hominē deo fruente; ibi-
dem li. 19. ca. 3.
- 12 Beatitudinē fatent̄ Stoici sapientem habere in
hac vita; ibidem ca. 4. g.
- 13 Beatitudinē in hac vita phi victi certis rōnib⁹
dicerēt nō esse. si crederēt veritatē; ibidē. k.
- 14 Beatitudinē nō tenem⁹ iam p̄sentem sed exspe-
ctamus futurā. sicut 7 futurā salutem; ibidē. l.
circa finem.
- 15 Ad beatitudinē nō pertinet consequendā. scire
causas in mundo corporalū motionū; p. 8. in
Enchir. ad Lauren. ca. 16.
- 16 Ad felicitatē illā tendendū est vbi nulla quati-
mur erāna. nullo errore fallamur tē. ibidem.
- 17 Beatitudines octo in se habere voluit faustus
quē Augustinus reprehendit; p. 4. cōtra fau-
stum li. 5. ca. 7.
- 1 Beatitudinis corporalis obiectū beatificū est cōi-
stus fm humanitatē; beatitudinis vō spūalis
fm deitatē; p. 5. de tri. li. 11. veri. 2. in fine.
- 2 Beatitudinis premiū. opationē bonorū nō nos-
tris meritis; sed grā dei assequimur; pte. 10. de
predes. 7 grā ca. 10. 11.
- 3 Beatitudinis appetitū natura rōnalis in suis ma-
lis nō amittit; p. 8. in Enchir. ad Laurē. ca. 25.
- 4 Beatitudinis nostre fons est deus; pte. 7. li. 10.
ca. 4. b.
- 5 Beatitudinis angelorū causa est adherere deo
sed miserie angelorū malorū causa ex contrario
est intelligenda; quod est nō adherere deo; ibi-
dem li. 12. ca. 1. b.
- 6 Beatitudinis appetitū naturaliter nobis indi-
dit deus; ibidē li. 11. ca. 13. 29. per totū.

Beatitudo

- Beatitudo hui⁹ t̄pis nihil ampli⁹ doni cōtulit
q̄ veteribus est collatum; pte. 11. in ques. vete.
7 no. testa. q. 123. d.
- Beatitudo est stat⁹ ex oīm bonorū aggregatiōe
perfectus; p. 5. de tri. li. 13. verita. 11.
- Beatitudo nota est oībus hoīb⁹; p. 4. li. 10. con-
fess. ca. 20. dicto. 6.
- Beatitudo angelorū que sit; vide p. 10. de fide ad
Petrum. diaco. ca. 23.
- Beatitudo ab hūilitate incipit; 7 de octo beatitudi-
nib⁹; vide p. 3. de fmo. dñi in monte li. 1. c.
- Beatitudo nō est sine amore 7 gaudio licet sit sine
tristitia 7 timore; p. 7. li. 14. ca. 9. f.
- Beatitudo finalis que finem consumētē nō ha-
bet est par eterna; ibidē li. 19. ca. 10. a.
- Beatitudo eterna vnde accepit nomen eternita-
tis; vide ibidē; li. 22. ca. 1. a.
- Beatitudo nō fit in virtute ostendit; ibidem
li. 19. ca. 4. e.
- Beatitudo nō fit in sociali vita. ostendit quia
multa incōmoda ex societate ptingunt; ibidem
ca. 5. 6. 7. 8. 9.
- Beatitudo falsa et magna miseria est res munda-
nas habere. sine spe celestiu; ibidē li. 19. ca. 20.
- Beatitudo p̄sistit principaliter in actu intellect⁹
est argumentū fran. maro. p. 5. de tri. li. 12. ca.
14. a. veri. 17.
- Beatitudo essentialis p̄sistit in p̄fecta visione diui-
ne essentie accipiēdo beatitudinē p actu nō p sta-
tu; p. 5. de Gene. ad lraz li. 12. veri. 12. post me-
diū; p. 10. in solilo. aīe ad deū; ca. 36. b.
- Beatitudo in actu amandi consistit; p. 4. li. 4. con-
fess. ca. 9. dicto. 4.
- Beatitudo in q̄etatiōe p̄sistit quā ponūt i actu vo-
luntatis qui negāt in eo p̄sistere felicitatē; p. 4.
in ques. euā. li. 2. ca. 39. veri. 18.
- Beatitudo principaliter cōsistit in actu charita-
tino quo sancti fruunt̄ diuinā essentia; p. 5. de
tri. li. 15. veri. 43.
- Beatitudo in rōne mercedis dupliciter accipi pos-
test; ibidē li. 1. ca. 8. veri. 16. circa finem.
- Beatitudo scōrō in patria nullā habet successionē
sed eno simpliciter mēsurat; p. 4. li. 12. confess.
ca. 11. dicto. 8.
- Beatitudo dei nō pōt angere q̄ p̄fecta est. nec mi-
nui; q̄ eterna est. p. 10. de spū 7 aīa ca. 45. a.
- Beatitudo perfecta nō nisi in eterna beatitudi-
ne est; p. 5. de tri. li. 13. ca. 8.
- Beatorum quō deus sit finis 7 quō deus ip̄s
sit vita. victisq̄ cōmunis; p. 7. li. 22. ca. 30. b.
- Beatorū aīe desiderabiliter ac patiēter expectāt
corpa sua. 7 q̄ caro ip̄orū requiescat in spe; ibi-
dem li. 13. ca. 20. a.
- De beatorū p̄mio diuerso; ibi. li. 22. ca. 30. b. c.
- Beatorū triplex est cognitio; quō; vide p. 10. de
triplici bitacko ca. 6. a. b. 7 ibi. de triplici visioe.
- Beatos esse se velle oīm hominū est; nec tñ oīm
est fides qua ad beatitudinē peruenit; p. 5. de
tri. li. 13. ca. 20. a.
- Beatū facit hoīem finis bonus. qui est summū
bonū; p. 7. li. 19. ca. 1. a. b. li. 8. ca. 3. d.
- Beatū esse illuz q̄ viuūt fm virtutē. qd̄ est p̄seq̄
finē boni dixit Plato; ibidē li. 8. ca. 9. a.
- Beatitudo nō nisi beata vita sit creatura. indigentia sua
3

- expleri nō potest: que beata nō est: nisi deo ad-
beatur: ibidem li. 12. ca. 1. d.
- 4 Beatus esse illū Cicero dixit qui veritatē inuesti-
gat: etiā si ad eius inuentionē nō valeat pueni-
re: p. 1. p. academicos li. 1. ca. 3. a.
- 1 Beatus nemo fit nolē: p. 5. de tri. li. 13. ca. 8. b.
Nemo auto. 4.
- 2 Beatus quō dicat nō solus de⁹ sed etiā angeli.
Item primus hō ante petrū similiter iustus in
bac vita: p. 7. li. 11. ca. 11. 12.
- 3 Beatus nemo est qui non fruit eo qd amat: ibi-
dem li. 8. ca. 9. a.
- 4 Beatus et mortalis nemo potest esse: ibidē li. 9.
ca. 14. 15. a.
- 5 Beatus est ille qui deū habet propitiū: p. 1. de
beata vita disputa. 2. c. f.
- 6 Qui bene viuit habet deū propitiū: qui male ha-
bet deum aduersum: ibidem. g.
- 7 Beatus est qui ad summū modum per veritatē
venit: ibidē disputatione. 3. t.
- 8 Beatus ille cognoscit a deo qui viam peccatorū
spernit. legemq; pceptōr eius meditat: p. 11.
in psal. Augusti. in panna.
- 9 Beatus est qui 7 habet omnia que vult: 7 nihil
vult male: p. 5. de tri. li. 13. ca. 5. an fine: p. 10. de
orando deo ad probam ca. 5.
- 10 Beatus nemo existit q̄ turpiter viuit: p. 3. in li. vi.
ginnim⁹ sentē. sen. 1. Supra auto. 5.
- 11 Beatus nemo sine sapiētia existit: p. 2. de li. ar-
bi. li. 2. ca. 9. b.
- 12 Beatus est qui fruit summo bono: ibi. ca. 13. b.
- 13 Beatus es q̄ illud qd habes non a quo habe-
as: p. 10. de bono viduitas ca. 16. a. b.
- 14 Beatus donis dei nemo est qui donanti existit
ingratus: ibidem.
- 15 Beatus est qui amat deū amicu in deo 7 inimicū
cū ppter deū: p. 4. li. 4. p. f. ca. 9. dicto. 4.
- 16 Beatus pōt videre diuinā essentia nō videndo
creaturā: li. 5. p. f. ca. 4. docu. 2. dicti. 1.
- 17 Beatus ille est qui semp habuerit ante oculos
mors bonam 7 festinauerit in illa bona mors
parat⁹ inueniri: p. 10. de vanitate seculi ca. 1. a.
- Beatus 7 Munition⁹ vncō tracti sparsis visceri-
bus interierūt: p. 7. li. 3. ca. 27. c.
- 1 Bella fecerunt primos seruos: p. 8. in li. 1. ques.
sup Bene. q. 153.
- 2 Bella maxima fuerunt tpe Augustini: p. 11. de
vita. Augusti. ca. 28.
- 3 Bella iusta que sunt: p. 8. li. 6. ques. super Jos-
fue. q. 10.
- 4 Bella ciuilia: 7 bella socialia quid sint: p. 7. li. 2.
ca. 22. in glo. li. 3. ca. 23.
- 5 Bella romanor contra Antiochū. Philippū 7
alios: ibidem li. 3. ca. 21.
- 6 Bella inferre finitimus 7 inde in cetera procedes-
re. quid aliud q̄ grande latrocinū nominan-
dum est: ibidem li. 4. ca. 6. c. in fi.
- 7 Bella ciuilia crudelia omibus bellis hostilibus
amariora: ibidem li. 3. ca. 30. a.
- 8 Bella sic crudelia nuncq; leones vlt dracones in-
ter se habuerūt sicut boies: ibidē li. 12. ca. 22. a.
- 9 Bella psperta 7 aduersa temporib⁹ iudiciū se al-
ternauerūt: ibidem li. 16. ca. 43. c.
- 10 Bella prosperata sunt in manib⁹ populi beoxy

- nō tū ppter ipsor merita: q̄ ppter peccata illoz
qui debellant: ibidē 7 li. 4. ca. 15. c.
- Bella gerēte deo auctore nō sunt rei homicidio: 11
rum que subsequunt: ibidem li. 1. ca. 21.
- Bella et lites oriuntur ex amore temporalū res 12
rum: p. 7. li. 15. ca. 4.
- Bellat terrena ciuitas quia bonum non habet
sufficiens: et querit victrix esse iam captiuata
peccatis: 7 post victoriam superbus extollitur
que tamē victoria mortalis est: ibidem li. 15. ca.
4. a. li. 18. ca. 2. a.
- Bella pēpua diuino auxilio peracta sunt: p. 10. 14
de mirabi. sacre scrip. li. 2. ca. 34.
- Bellans Hannibal aduersus saguncis ciuitatē 15
Hispanor. ita illos artauit. vt ciues seipos oc-
ciderent igne 7 gladio ne in manus veniret in-
micor: p. 7. li. 3. ca. 20.
- Bellantes non sentiunt terremotū: ibidem ca. 16
19. in glosa.
- Bellandibus causa iusticie gratuita est victoria: 17
7 par inde pueniens oprabilis quia hoc bona
sunt 7 dona dei: ibidem li. 15. ca. 4. b.
- Bellando desiderat quis peruenire ad quandā 18
pacem pro rebus infimis: ibidem.
- Bellare visi sunt demones in campo magno: vt 19
homines ad bella suo puerant exēplo: p. 7.
li. 2. ca. 25. a. Demones. 54.
- Bellat vel pugnat mali contra bonos nō autē 20
boni cōtra bonos: ibidem li. 19. ca. 5.
- Belligerare 7 per totius gentibus dilatare re- 21
gnū malis videtur felicitas bonis vō neces-
sitas: ibidē li. 4. ca. 15. a.
- Non bellat pro tpali salute adiūsus persecuto: 22
res ciuitas chri. Quis haberet magnorū agnus-
na populor: ibidem li. 22. ca. 6. f.
- Bellare cum vicis melius est q̄ captiuari a vi- 23
cis sine pugna: ibidē li. 21. ca. 15. c.
- Bellephion. Chimera 7 Pegasus: p. 7. li. 18.
ca. 13. in ter. 7 glo.
- De bellis Galloz 7 Gothor cōtra romanos et 1
de malis que passi sunt romani a proprijs ciui-
bus: ibidem li. 3. ca. 29. per to.
- In bellis duobus ferme septuaginta romanorū 2
milia ceciderunt: ibidem li. 5. ca. 22. b.
- 2 In bellis nō sit discreto cognatoz vt sibi par-
cant: ibidem li. 3. ca. 13. d.
- De bellis intestinis que vastauerunt romā deq; 4
bello marino atq; sillano: ibidem ca. 23. 24.
- Bellis 7 tribulationibus consuevit diuina pro- 5
uidencia mores hominū corruptas corrigere:
ibidem li. 1. ca. 29. 30.
- Bellis ciuilibus se affligebat populus iudeor: 6
ibidem li. 17. ca. 23. a.
- Bello vnitas querit cum corpus castigatū ser- 1
uituti subijcet: parte. 6. contra iras pcalia. li.
2. ca. 68. b.
- De bello punico inter Hannibalem et romanos 2
vbi tot romani ceciderunt. vt tres modij annu-
lorum auroz occasor mitterent Carthaginē:
p. 7. li. 3. ca. 19. b.
- De bello multiplici vbi romani ppressi sunt ma- 3
la: ibidem li. 5. ca. 22. per to.
- In bello nules mortuū spoliās: cū iam nudatū 4
fratrē suū agnosset esse: testas ciuilis bel-
d. 14

Bellum

- 1a occidit seipm: ibidem li. 2. ca. 25.
- 7 Bello illo carere cupim⁹: 7 ad capescendā ordi-
natissimā pacem vbi firmissima stabilitate pos-
sionib⁹ inferiora subdant: igne diuini amoris
accendimur: p. 7. li. 21. ca. 15. c.
- 6 In bello deus est virtus nostra: qui in pace est
premiū: ibidē li. 17. ca. 12. d.
- 7 De bello iusto qđ exerceat sapiens: vide ibidem
li. 19. ca. 7. c.
- 8 In bello succubens potius vult seruire q̄ inte-
rire: fm naturā: ibi. li. 18. ca. 2. a.
- 9 De bello damnatorū grauissimo vbi natura nō
cedit dolori: nec dolor nature: ibidē li. 19. ca. 28.
- 10 De bello intestino viciorū et virtutum: ibidē
ca. 4. c.
- 11 De bello viciorū 7 virtutū periculosissimo mul-
tipliciter: ibidem li. 22. ca. 23. 24.
- 12 Bellona dea: p. 7. li. 2. ca. 24. li. 3. ca. 13.
- Belloz euentus 7 terminus in diuino arbitrio
et iudicio vel misericordia est: parte. 7. li. 5. ca.
22. li. 18. ca. 2. a.
- 1 Bellum spiritaliū est correptio in charitate fa-
cta: gladius eorū sermo dei est: p. 6. contra Ihas
penit. li. 2. ca. 68. c.
- 2 Bellum est quādo porte hostibus claudunt: et
quodāmodo armata defensio: parte. 8. in li. 6.
ques. sup. Josue ca. 26.
- 3 Bellū seruitū cartaginēses preponūt 7 vin-
cunt: p. 7. li. 1. ca. 15. in glo.
- 4 Bellum facit hostibus solum occasione exerci-
cij: ibidem li. 3. ca. 14. in glo.
- 5 Bellum punicum: 7 bellum seruite gladiatorū:
bellum seruitū Sicilie: bellū mitridaticū: p. 7.
li. 2. ca. 18. li. 3. ca. 19. 26. 22. in glo.
- 6 Bellū primū finitimus regionib⁹ intulit Pin⁹
primus rex assyriorū: ibidem li. 4. ca. 6. a. b.
- 7 Bellum non est sine peccato: nam 7 cum iustus
gerit bellum: pro peccato cōtrario dimicatur:
ibidem li. 19. ca. 15. b.
- 8 Bellū iustum est. p. defensione patrie. nō p. cui-
piditate dominandi: ibidē li. 3. ca. 10.
- 9 Bellū nullum suscipi debere ab optima ciuitate
dicitur Cicero in li. de re publica. nisi aut p. fi-
de. aut salute ciuitatis: ibidem li. 22. ca. 6. f.
- 10 Bellū quis mouet pacis intentione. 7 quis mo-
uet bellum vt quiescat aliquādo: p. 7. li. 19. ca.
12. a. h. 18. ca. 2. a. li. 19. ca. 7. b.
- 11 Bellū hominib⁹ indicat a diabolo: postula ergo
arma spiritalia a rege qui omnia potest: pte. 10.
de carbach. ca. 1.
- 12 Bellum qđ deo auctore gerendū suscipit vel ad
terrendā vlt ad subiugandā mortaliū superbiam
suscipi dubitare fas nō est: pte. 4. cōtra faustū
li. 22. ca. 75. 92.
- 13 Non peccat qui deo iubente bella gerit: ibidem
capi. 78.
- 14 Bellum homini indicit cōtra cōcupiscētiā ma-
las: pte. 10. de decem chordis ca. 9. c.
- 15 Bellum contra vicia suscipiendū est 7 gerendū
acriter ne ad dānabilia peccata perducatur: p. 7.
li. 21. ca. 16. b.
- 16 Bellum omne viciorū tollit in patria respectu cor-
poris 7 animi: ibidem li. 22. ca. 24.
- 17 Bellum spiritus aduersus carnem nullus esset

Benedictio

- si natura humana i sua stentet rectitudine: ibi-
dem ad Galladas. 7. antonitate. 2. Carne an-
tonitate. 12.
- Belus fuit primus rex assyriorū: p. 7. li. 18. ca. 2.
b. Infra rex auto. 11.
- Bema dicitur dies occasionis: parte. 4. ptra epis-
tolam Manichei ca. 8. b. c.
- Benefaciendi impotentia vnde prouenit homi-
ni: vide p. 10. de predest. 7 gra ca. 13.
- Benedicibilia proprie nō sunt insensibilia: p. 5.
de Gene. ad Iham li. 3. ca. 13. ver. 10.
- Bene viuere nihil prodest. si non datur semper
vivere: parte. 9. in euange. Ioan. trac. 45. a. b.
- Benedictio Moysi quid significacionis habe-
at: qua benedixit Israel: parte. 8. in li. 5. ques.
sup. Deutero. q. 56.
- Benedictio Jacob ad filios tangitur: parte. 4. 2
cōtra faustum li. 12. ca. 42.
- De benedictione Jacob per quā benedictio chri-
sti ostendit: vide p. 7. li. 16. ca. 36.
- De benedictionib⁹ filiorum Jacob: vide pte. 11. 4
de inquisitione trinita. in interrogatione de be-
nedictioni. a. b. c.
- Benedicat minor sine vlla cōtradictione a ma-
iore: p. 5. de Gene. ad Iham li. 10. ca. 19.
- Benedixit deus homini piscibus 7 volatilib⁹: 7
nō alijs creaturis: p. 4. li. 13. pte. ca. 24.
- Beneficia multiplicata nobis a deo collata sunt:
parte. 7. li. 7. ca. 13. a.
- Pro beneficijs impensis qđ deo debeam⁹: p. 10. 2
de cōmune cordis ca. 2.
- Beneficijs da ingrati nō debemus esse: p. 10. in 3
solilo. aīe ad deum ca. 18. a. b.
- Benignitas sancta 7 summa inest deo: p. 5. de
Gene. ad Iham li. 1. ca. 5. b.
- Berecynthia dea quales sacerdotes habet: p. 7. Ber.
li. 2. ca. 4.
- Berecynthia quomodo parit cynocephalū: ibi-
dem li. 2. ca. 14.
- Beseel architectus quō spū repletus dicit⁹: p. 8. Bel.
in li. ques. sup. Erodi. q. 138.
- Bestia ex bestia quid sit: parte. 9. in Apocalip. 1
Hōme. 14. a. b.
- Bestiam de abyssō ascendere quid sit: vide ibi-
dem Hōmelia. 1. b.
- Bestia de qua dicitur in Apocalipsi est ciuitas
infidelium. Imago vō eius quid: parte. 7. li.
20. capi. 9. f.
- Bestiam hanc vel imaginem non adorant: qui
ei non subiungunt: criminis sui votum in se res-
cipientes: ibidem.
- Bestiarū vocabulum vtriusq̄ cōmuniter leoni-
bus 7 pardis 7 tigridibus. lupis et vulpibus
canibus etiam 7 symijs: parte. 5. de Genesi ad
Iham li. 3. ca. 11. a.
- Bestias pene damnatiōis obnoxias esse non di-
camus quas iustum est vt miserie sint expe-
tes: que nec beatitudinis possunt esse: partici-
pes: parte. 8. contra Pela. 7 Celci. de peccato
orig. li. 2. ca. 40. b.
- Bestie modo boies ledūt que olim subiecte bo-
mini erāt: p. 8. 5 Julia. Pela. li. 1. ca. 2. m.
- Bestie cur inuicem sibi noceant quibus tamen
nec vlla peccata sunt: parte. 5. de Gene. ad Iham

Biduo

- teram li. 3. ca. 16.
- 3 Bestie multa presentiant sicut sagax canis latens
tem feram olfactu acerrimo inuenit: p. 6. de de
umatione demo. ca. 3. Infra Canis auto. 1.
- 4 Bestie multe et aues excedunt homines quo ad
corpalia: p. 7. li. 8. ca. 15. a.
- Verba vno eodemq; sono apud grecos littere
apud latinos Olens nomen est: pte. 4. de do
ctri. christia. li. 2. ca. 24.
- Bid. Biduo quare mansit christus apud samarita
nos: p. 9. in euan. Joan. trac. 17. c.
- Big. Bigam in ecclesia non ordinant eo qd sacramentū
nuptiarū tpius nostris ad vnu maritū et vnā
vxoīē redactū est: p. 5. de bono iugali ca. 18. a.
- Bigas vocamus duos equos iunctos quorū si
ne dexterisue sinister pars sit bigarū: parte. 7.
li. 19. ca. 3. a.
- Bil. Bilere vnde pueniat: vide p. 7. li. 15. ca. 12. a.
- Bit. Bitumē est feruentissimū et violentissimū glu
ten. per qd ardo dilectionis significat: p. 4. cō
tra faustū: li. 12. ca. 14. in fi. pte. 11. cōtra Petri
liam Donat. episto. ca. 5. b.
- Bl. Blasphematoribus olim reges grauissimas pe
nas infligere decreuerūt: p. 6. in collatio. pami
dia: loco. 7.
- 2 Blasphematoris dei pena tūgit: p. 11. p. Petilia
ni Donat. episto. ca. 8. a. Infra auto. 4.
- 3 Blasphemia est mala verba de deo dicere: p. 2.
de moribus Manicheorū li. 2. ca. 11. a.
- 4 Blasphemia in deum olim pena mortis fuit pu
nita: p. 8. de correc. Donatista: ad Bonifaciū
ca. 6. Supra. auto. 2.
- 5 Blasphemus et perfidus si in pfidia et blasphe
mia permanserit nec extra ecclesiā nec intra res
missionē accipit peccator: p. 5. de baptismo cō
tra Donat. li. 4. ca. 11.
- Bon 1 Bona oia a deo sūt: p. 4. de natura boni ca. 12.
pte. 10. de fide ad Petri ca. 21. Ecclesiastici. 11.
autoritate prima.
- 2 Bona qualia sint que a summa trinitate crea
ta sunt: p. 8. in Echiridion ad Lauren. ca. 10.
- 3 Bona oia ad summū auctorē referēda sunt vni
de nascunt: p. 10. de ecclesiast. dogma. ca. 26. 32.
- 4 Bona oia. quecūq; sunt: a deo sunt: p. 4. p. epi
stolam Manichei ca. 34. a.
- 5 Bona a malis quōd secernēda sunt exēplo Leo
nis ostendit: ibidem. b.
- 6 Bona eterna in infimis nō sunt q̄rēda: nec ipis
inherendū est: p. 2. de vera religione ca. 34. a.
- 7 Bona sua deus nō infert. nisi auferat mala nra:
p. 10. de blasphe. in sp̄siferi. 3.
- 8 Bona anime sicut et corpis nō nisi a summo bo
no sunt. Supra anime: auto. 36.
- 9 Bona magna sunt virtutes quibus recte viuūt
minima vō bona sunt sp̄s corpis sine quib⁹
recte viuī pōt: p. 2. de li. arbi. li. 2. ca. 19.
- 10 Bona eterna non perdunt: dum malis tempo
ralibus breuib⁹q; nō cedunt: quoniam nō sunt
condigne passionē huius seculi tē. parte. 10.
de patientia ca. 2.
- 11 Bona tria tanq̄ generalia sunt in reb⁹ a deo fa
cta scz modus species et ordo: parte. 4. de na
tura boni ca. 3.
- 12 Bona plus sunt laudanda q̄ mala vitupanda:

Bona

- parte. 4. contra epistolam Manichei ca. 29. x
rita. 6. docu. primo.
- Bona deus prescit et pdestinavit: mala autē tñ
prescit nō pdestinat: p. 11. ptra Pelagia: bip
ponos. li. 6. a. c.
- Bonorū oim deus auctor est: damnator vō cun
croz malorū idem: ibidem. c. supra auto. 1.
- Bona quāto difficilius acquirunt tanto arden
tius diligunt: p. 3. li. 21. sentē. sen. 17. dicto. 72.
- Bona multa deus facit in homine. que nō facit
homo: nulla vō facit homo que nō facit deus
vt faciat hō: p. 8. p. duas episto. Pela. ad Bo
nifa. li. 2. ca. 8. a. b. c.
- Bonū tunc concupisci incipit quādo dulcesce
re ceperit: quādo autē timore pene nō amore ius
titiē fit bonū. nōdum bene fit bonum abidem
capi. 9. a.
- Bonū inest nobis sola dei gratia: ibidem. 18
- Bona etsi multa sunt et ad vtile instituta nō ta
men omnibus sunt vtilia sed tñ bene vrentib⁹:
parte. 6. cōtra litteras Petilia. li. 2. ca. 40. Lō
tra Cresco. grāma. li. 1. ca. 23. 26. li. 2. ca. 1. b.
- Bona sine malis esse possunt. sicut ipse deus et
quecūq; superiora celestia. mala vō sine bonis
esse non possunt: parte. 8. cōtra aduersa. legis et
ppbeta: li. 1. ca. 5.
- Bona mutabilia. quare bona et quare mutabi
lia: ibidem ca. 6.
- Bona multa etiā inuitis prestant: quādo co
rum cōsulit vlturati nō voluntati: p. 8. in En
chiridion ad Lauren. ca. 72.
- Bona multa cōcessit deus ad pacem hanc mor
talem seruandam: scz cibum. vestitū lucem: et
bmōi: eo modo. vt si q̄s eis bene vitatur trans
seat ad pacem eternam: si vō male. et hanc per
dat. et illam: p. 7. li. 19. ca. 13. c.
- Bona nō sunt bona virtute carētia. et male eis
vrent: ibidem li. 19. ca. 3. c. vide ibi veritatem.
- Bona nulla pōt quis facere. nisi diuino auxilio
adiuuet: nec nulla mala nisi diuino iusto iudi
cio permittat: ibidem li. 20. ca. 1. c.
- Bona opa nostra quādo deo ascribimus opus
tant nobis ad meritū: ibidem li. 22. ca. 30.
- Bona opa quōd debemus multiplicare vel bene
vivere ppter summū bonum habendū. et sum
mū malum vitandū: ibidē li. 19. ca. 4. a.
- Inter bonos latent mali cōiuncti eis cōmunio
ne sacramentorū: ibidē li. 1. ca. 35.
- Bona quantacūq; quib⁹ magna quib⁹ mini
ma nisi ex deo esse nō possunt: parte. 11. de vera
innocen. ca. 378.
- Bona magna. media. et minima ex deo sunt quo
modo: p. 2. in argumēto de li. arbi. Q. D.
- Bona interna perdere durū est: p. 6. de gfa no
u testa. ad bonora. ca. 13.
- Bona aliqua sunt meliora alijs a terrenis vides
licita celestia. et a corpali⁹ ad spūalia: p. 7.
li. 11. ca. 22. b.
- Bona p̄senna sunt cōia bonis et malis. q̄re: ibi
dem li. 1. ca. 8. a. li. 20. ca. 2. a. vbi ostendit iudi
cium occultū in istis.
- Bona exteriora vel corporalia noluit Stoici bo
na sed potius cōmoda corporis appellare: ibi
dem li. 9. ca. 4. a.

- 35 Bona temporalia cōtemnēda sunt pro eternis: parte. 7. li. 10. ca. 14. b.
- 36 Bona ista inferiora si plus amant celestib⁹ vel sola ipsa bona credantur necesse esse ut miseria cōsequat^r: ibidem li. 15. ca. 4. b.
- 37 Bona sunt magis remuneranda q̄ mala puniēda: pte. 4. cōtra eplām Manichei ca. 29. vers. 6. docu. 1.
- 38 Bona de nostris malis operatur deus quoniam: pte. 10. de cōnventu ca. 6. in fine.
- 39 Bona etiā minora habere melius est: q̄ magnū bonum cuius magno malo: parte. 5. de bono cō: ingali ca. 23. b.
- 40 Bona aliqui nocent et mala profunt quomodo: parte. 9. in enan. Joan. trac. 62. a.
- 41 Bona que amitti nō possunt sunt bona eterna: p. 11. de vera innocen. ca. 205.
- 42 Bona male sumpta obsunt: p. 11. cōtra fulgens tium Donat. ar. 6. Supra auto. 40.
- 43 Bona opera si nō bene fiūt: p. nullo apud deū computant^r: p. 10. de salut. docu. ca. 32.
- 44 Bona opera nō nisi ex fide sunt: p. 10. de prede: stina. sancto. ca. 10. b.
- 45 Bona opa si male fiunt nō profunt: pte. 8. ptra Julia. Pela. li. 4. ca. 3. c. J. Supra auto. 42.
- 46 Bona opera vera bona non sunt sine fide: quia opera vere bona necesse est deo placere: p. 8. cōtra Julia. Pela. li. 4. ca. 8. d. in fine. Supra aut. totate. 44.
- 47 Bona extra ecclesiam facta profunt redeūtib⁹ ad catholicas pacē: parte. 5. de baptis. ptra Donat. li. 6. ca. 9.
- 48 Bona omnia in rerū natura existunt: aliqua tamen malum significant: parte. 8. cōtra Julia. Pela. li. 6. ca. 3. d.
- 1 Boni nihil a nobis est nisi a deo sit: nec etiā bona voluntas: pte. 6. de peccato. meri. et remiss. li. 2. capi. 18.
- 2 Boni ex bonis operibus boni dicunt^r: sicut mali ex mal⁹ opib⁹: p. 10. de vita christia. ca. 10. a. b.
- 3 Boni dicunt^r quidā fm hui⁹ vite cōsuetudinē: qui tamē in cōspectu dei mali sunt: parte. 9. in euan. Joan. trac. 45. a.
- 4 Boni homines et si mortui honorandi tñ ppter imitationē: nō adorādi ppter religionem: p. 2. de vera religione ca. 55. a.
- 5 Boni plerunq; tribulatiōes habent que quidē expediūt ipis: p. 3. in li. 83. ques. q. 82. c.
- 6 Boni quare qñq; cum malis puniunt^r: p. 10. de spe barbarico ca. 3. Bonos auto. 3.
- 7 Boni psecutio nō implet q̄diu legi peti in carne seruēt libido illicit^r: et quis cōneat tñ mo net^r: p. 10. de cōnventu ca. 8. b.
- 8 Boni sepe tribulant^r a malis: et hoc fit ad maiore eorum utilitatem: parte. 3. in li. 83. questio. ques. 79. d.
- 9 Boni in charitate existētes aliqui q̄ nō sunt vris lia dicunt^r: sicut mali aliqui aliqd salubre docēt^r: p. 5. de bap. cōtra Donat. li. 4. ca. 11. a.
- 10 Boni peccatis alienis nō pcaminant^r si nō pscitunt^r: p. 6. cōtra Cresco. grāma. li. 4. ca. 26.
- 11 Boni ppter malos nō sunt dimittēdi: ibi. ca. 27.
- 12 Boni nō mali sunt in exemplū sumendi: p. 10. de penit. mediana ca. 4. a. b. Exempla auto. 3.

- et. 4. homo auto. 83. homines auto. 74.
- Boni et mali diuersimode deo seruiūt: qui iustus liberaliter: malus autē compeditus seruit: p. 4. de agone christiano ca. 7.
- Boni sunt qui tota volūtate deo seruiunt: mali autē necessitate seruiunt: ibidem.
- Boni et boni si pfecti sunt: inter se pugnare nō possunt: p. 7. li. 15. ca. 5. c.
- Boni malis in aliquo compandi sunt in aliquo vō nō: p. 5. de bap. cōtra Donat. li. 6. ca. 2. 3. li. 7. capi. 33.
- Boni ppter malos ecclesiam deserere nō debēt: parte. 6. contra Cresco. grāma. li. 2. ca. 34. 38. li. 4. ca. 57. c.
- Boni inter malos sunt sicut grana inter paleas que sicut inter paleas nō vident^r: ita pie viuētes inter iniquos turbas non facile apparent: parte. 5. cōtra epistolam Parme. li. 2. ca. 10. b. li. 3. ca. 2. in fine.
- Boni triticū: mali vō caro et palea sine sunt in ecclesia sine extra: parte. 5. de baptis. cōtra Donat. li. 1. ca. 17.
- Boni sicut per onces: ita mali p lupos in scriptura figurant^r: p. 8. ptra Julia. Pela. li. 6. ca. 3. d.
- Boni corporali cohabitandē maloz nō pollutū: sed cōsensione factor⁹: p. 6. cōtra Donat. post collationē ca. 20. 30. Supra auto. 10.
- Boni a malis magno intervallo sepantur post mortem: parte. 4. ad simpliciā: li. 2. q. 3. d.
- Boni mixti sunt cuius malis hic vsq; in finē secus li: parte. 6. de vnico baptismo contra Penia. ca. 14. a. pte. 10. de fide ad Petru diaco. ca. 43. parte. 11. in ques. vete. et noui testa. q. 102. J.
- Tollerandi sunt mali propter bonos. nec tamē propter bonos laudandi sunt: ibidē ca. 15. 18.
- Boni sepantur a malis et si non corporū segre gatione tamē mox dissimilitudine: ibidem.
- Boni per malos erudiunt^r: parte. 11. de vera innocentia ca. 239.
- Boni de malis pteritis debent habere mixtū meroze gaudium: parte. 4. libro. 10. confess. ca. 3. dicto. 1.
- Boni maliq; eligendi facultas omib⁹ pfecto est: parte. 10. de incar. verbi li. 2. d.
- Boni finem aliqui philosophi posuerūt in corpore: alij in animo alij in vtroq; parte. 7. li. 19. ca. primo. b.
- Boni summi ampletu incorporeo: anima vero secundat virtutibus: ibidem li. 10. ca. 4. b.
- Boni proprii cupiditas: cum nulli sufficiat est causa diuisionis hominū et belloz: ibidē li. 15. ca. 4. li. 18. ca. 2. a.
- Boni maioris desertio et ppij ampletio peccatum causat: nō amor minoris boni: ibidem li. 15. ca. 22. a. li. 14. ca. 5. a.
- Boni adepti et boni relictū testimoniū est dolor: ibidem li. 19. ca. 13. c.
- Summa tonus boni est charitas: p. 10. de visita none infirmoz li. 1. ca. 3.
- Boni latēt: quia bonū ipsoz in occulto est: nec visibile est nec corpale qd diligunt: quare et merita sunt in abscondito pstituta: parte. 11. de vera innocen. ca. 201.
- Nullus bonoz mixtum habet nisi malum: qui

- ideo esse permittitur ut aut corrigatur aut per
ipsum bonus exerceat: ibidem ca. 202.
- 37 Boni ac iusti: sicut a deo bono et iusto sunt: Sic
mali et pueri a diabolo: p. 5. de bap. cōtra Do
nat. li. 7. ca. 24.
- 38 Boni et mali diuersimode post hanc vitam pre
miabunt: p. 2. de vera religio. ca. 54.
- 1 Bonis carnalibus solis mali perfrui volunt:
pte. 7. li. 2. ca. vi. e.
- 2 Ex bonis que sunt i hac vita manducamus ad
cogitandū celestia bona: ibidem li. 22. ca. 24.
- 3 De bonis cōcessis nobis a deo. qui bonus est so
lus in quibus nostrū nūc est nisi peccatū: ibi
dem li. 15. ca. 22. b.
- 4 In bonis tpalibus videmus psalmista peccatores
abundare dicit se pene lapsū fuisse sed post
cognoscens illa bona quasi fuisse somnia se res
prehendit: et solum celestia querit: parte. 7. li.
10. ca. 25.
- 5 In eis bonis naturalibus que nobis et irratio
nalibus animantibus videmus esse cōmunia
vniuersitate sensus excellunt: parte. 5. de trini. li.
12. ca. 13. verita. 15.
- 6 Bonus se deus ad fruendū prebet munera lar
gens et malis: parte. 5. de Bene. ad lram li. 11.
ca. 11. circa finem.
- 7 Bonus male vti malum est malis vō bene vti
bonum est: parte. 5. an argumento de bono cōs
iugali. b.
- 8 Bonus et malis locutus est deus ne quisq; glo
rietur qd ei loquit de: pte. 8. in li. ques. sup nu
meros. q. 47.
- 1 Bonitas dei est causa rerum totius mūdi: p. 7.
li. 11. ca. 22. 23. a. pte. 8. in Enchiridion ad lau.
ca. 9. 10. 23. p. 10. li. 2. medita. ca. 2. b. ca. auto. 2.
- 2 Bonitas dei et iusticia quō reducit i bonus et ma
lis: p. 7. li. 11. ca. 22. 23.
- 3 De fonte diuine bonitatis: vide ibidem li. 22.
capi. 24. b.
- 4 Bonitatis professio nō fit minor ppter cōsortis
accessum: immo tanto maior est quanto cōcor
dius possidet socorū charitas indiuidua: ibidē
li. 15. ca. 5. b.
- 5 Bonitas dei tāta est erga omnes homines vt nos
tra velit esse merita que sunt ipsius dona et p
bis que largitus est eterna premia sit donatur
pte. 10. de ecclesiis. dogma. ca. 32.
- 6 Bonitas dei non exauritur nec substantia eius
deficit cuius misericordia nō exinanitur: cui⁹ pos
tēna quicquid vult efficit: parte. 10. de contris
cordis capi. 11.
- 7 Bonitas onnipotentis tanta est vt etiam de ma
lis possit facere bona siue ignoscendo siue sanā
do siue etiam iustissime vindicando: parte. 10.
de cōtinentia. ca. 6. a.
- 8 Quid melius quid oipotētius eo: qui cum mali
nihil faciat bene etiā de malis facit: ibidem. b.
- 9 Bonitas dei tam potens est vt bene vti etiam
malis: p. 8. cōtra duas eplās Pela. ad Boni
fa. li. 2. ca. 7. b. Supra auto. 7.
- 10 Bonitas dei fuit causa faciendorū: pte. 8. contra
aduersa. legis et ppbe. li. 1. ca. 7.
- 11 Bonitas moralis attendit in habitudine et pfor
mitate ad prudētiā: p. 5. de tri. li. 6. verita. 9.
- Bonitas dei quō ex vtroq; testamento sit ame
plexenda simul quoq; timēda seueritas: p. 8.
cōtra aduersa: legis et ppbe. li. 1. ca. 17.
- Bonitate sua deus homines facit: et pamos fi
ne pctō et ceteros sub peccato in vsus pfun
darū cogitationū suarū: p. 8. de nuptijs et cons
cupiscentia ad Dale. li. 2. ca. 16.
- Bonitatē dei nō solum scriptura sed et seueritas
tem cōmendat: p. 8. cōtra aduersa: legis et pro
pbe. li. 1. ca. 16. a. 17.
- Bonitatē simulantem duplici corde sunt: pte. 3.
de sermo. dñi in mōre li. 2. a.
- Bonitatē dei creare: illud qd malignitas diabo
li postea possidet: nec quisq; mirari debet: parte.
8. cōtra Pela. et Celest. de peccato originali
li. 2. ca. 40. b.
- Bonitatē dei laudat Augustinus: p. 10. in ma
nuali: ca. 32. p. 4. li. 9. cōfessio. ca. 1.
- Bonitatem et seueritatē videmus in deo: in eos
qui ceciderunt seueritatē in illos qui stare per
manserunt bonitatē: parte. 4. cōtra faustum
li. 9. capi. 2.
- Bonitatē tuā noli aliorum malignitate obscu
rare: sed vbiq; quantū valeas amabilis coram
deo et omni populo appareas: parte. 10. de salu
taribus docum. ca. 4.
- Bonitatis fons deus est: qui qd bonus est a ne
mine accepit: parte. 11. contra Marini. arria.
episco. li. 1. ca. 4. arti. 23.
- Bonitatis ratio fm aliquid pfectior est q̄ ratio
veri: p. 5. de trinitate li. 6. verita. 16.
- Bono male vti malum est: sicut malo bene vti
bonum est: parte. 6. de pecca. meri. et remissio.
li. 1. ca. 29. b.
- Bonū et malū: vsus bonus et vsus malus quat
tuor differētiās faciunt: ibidem.
- Bono cōmuni cōtempo et diuina volūtate bō
pimus puni: pte. 7. li. 13. ca. 21. c.
- De bono vero summo: vide p. 5. de tri. li. 8. ca. 3.
- Nō amat nisi bonū declarat inductiue p singu
la que appen solent: ibidē ca. 3. verita. 6.
- Nisi ratio boni esset nobis impressa non diceret
mus aliud alio melius esse et paus ibidem ve
ritate. 7.
- Ex bono et malo principijs tertū pducī nō pos
test: qd alterū cor sit hoc exēplo ostendit: p. 4.
cōtra secundi. Adamiche. ca. 14.
- Bonorū omnium auctor et cōditor deus est: p. 8.
contra Iulia. Pela. li. 1. ca. 3. a. c. li. 2. ca. 1. li. 5.
capi. 8. b.
- Bonorum tria sunt genera scilicet bona fortis
ne corporis et bona anime: parte. 5. de trinita
te: li. 14. verita. 27.
- Bonorū mens in celo est: quia que sursum sunt
querant: p. 9. in Apocalip. Dome. 16. b.
- Bonorū malus vsus esse potest: et malorū bon⁹:
pte. 8. 5 Iulia. Pela. li. 3. ca. 7. in fi. 8.
- Bonorū maior est numerus q̄ malorū sic dicēs
nō ideo cuncta sunt impleta peccatis: cum bo
norū lōge maior numerus in celestibus sue natu
re ordinem seruet: p. 7. li. 11. ca. 23. b.
- Bonorū paucitas tangit: p. 11. ptra penlia. Do
nat. episto. ca. 12. a. 13. a. b.
- Bonorū et malorū cōmixtio: ibidem ca. 12. c. 7

- 8 Bonorum cum malis admixtionē ecclesia sustinet discipline tū severitatē non omittit: p. 6. de fide et operi. ca. 2. §. a. 27. a. Et in colla. pri. dei loco. 10. a. Collatione ter. dei loco. 4. b. c. b.
- 9 Bonorum et malorum non est una ratio: p. 8. per. 8. de la. et celesti. de gra. chasti li. 1. ca. 18.
- 10 Bonorum diversitas tangitur: pte. 11. de vera innocentia. ca. 331.
- 11 Neque bonus vir merito dicitur qui scit quod bonus est sed qui diligit: pte. 7. li. 11. ca. 28. a. De bonorum et malorum pugna: ibidem li. 15. ca. 5. c.
- 12 Bonorum operum merces est vita eterna: pte. 8. in Enchiridionem ad Lauren. ca. 107.
- 1 Bonos imitare debemus malos tolerare omnes amare quoniam nescimus quid cras futurus sit qui hodie malus: pte. 4. de cathetisandis rudibus ca. 37. d. pte. 10. de rectitudine catholice pueris sa. c. Sup. boni auto. 12. Moies auto. 10.
- 2 Bonos cum quibus temporaliter punire vult deus querit: p. 8. in li. 6. ques. sup. Josue. q. 1. 8. 9. Et i ques. sup. Deutero. q. 42.
- 3 Bonos aliqui cum malis perire videmus quare deus facit: pte. 10. de vita christiana: ca. 5. Supra boni auto. 6.
- 1 Bonum summum quo superius non est deus est: p. 4. de natura boni adversus Manicheos ca. 1.
- 2 Bonum nihil est sine summo bono: p. 11. de vera innocentia. ca. 106.
- 3 Bonorum labor magnus est mores tolerare contrarios: ibidem ca. 122.
- 4 Bonum summum Plato dixit esse deum sed episcopi posuerunt esse in voluptatibus carnis. Stoici autem in animo esse dixerunt: parte. 7. li. 8. ca. 9. a.
- 5 Bonum summum quidam socraticorum dixerunt voluntatem: quidam vero virtutem: ibidem ca. 3. b.
- 6 Bonum quo angeli beati sunt deus illis est a quo creati sunt: ibidem li. 9. ca. 22. b.
- 7 Bonum summum solum simplex et ob hoc immutabile quod est deus: ibidem li. 11. ca. 10. a. li. 12. capitulo. 1. c.
- 8 Bonum summum et totum est habere deus in patria: ibidem li. 10. ca. 4. b.
- 9 Bonum omne quod in quacunque natura est a deo est: et omne iustum bonum est peccantem penam recte facientibus premium iustum est: pte. 2. de li. arbi. li. 2. ca. 1. a. p. 4. contra epistolam Manichei ca. 27. b. c. 34. a. b.
- 10 Bonum non nisi a deo est: pte. 8. contra adversarium legis et prophetarum. li. 1. ca. 4.
- 11 Summe bonus fecit omnia sibi quidem imparia sed tamen bona: ibidem.
- 12 Bonum substantia est malum autem defectus substantie: p. 4. contra secundi Manichei. ca. 15. b.
- 13 Bonum et malum quod a deo sunt: pte. 8. li. 2. ques. super Exo. q. 143.
- 14 Bonum aliquid est per essentiam bonum aliquid per participationem: parte. 2. de moribus Manicheorum li. 2. ca. 4.
- 15 Bonum nostrum omne desursum est et ex gratia christi: pte. 6. de spiritu et littera ad Marcell. ca. 29.
- 16 Bonum est quicquid deus homini ad vitandum tribuere dignatus est: p. 10. de arboris scientia boni et mali. b. c.
- Bonum facere habebis inde laudem et illa quod si malum feceris time: parte. 5. per. epistola. Parmen. li. 1. ca. 7. b. parte. 8. in epistola Augustini ad emeritum. b.
- Bonum non faciens damna probat Augustinus: parte. 10. de vita christiana: ca. 10. a.
- Ad bonum faciendum necessaria est fortuna et efficax exhilaratio: quia bilarem datorum diligit deus: parte. 10. de visitatione infirmorum li. 1. ca. 3. In fra auctoritate. 26.
- Bonum agere etiam ad hominem pertineat est tam men opus et munus divinum: parte. 6. de spiritu et littera ad Marcell. ca. 2. 7. a. b. 29. a.
- Bonum facere est post concupiscentias non irrepescere autem bonum est non concupiscere: parte. 8. contra Julia. p. 2. li. 3. ca. 26. b.
- Bonum diligere post mali experientiam non est tante laudis sicut antequam quod nocuitas mali cogit refugere ad bonum: pte. 5. de Bene. ad Iram li. 8. ca. 14. nota. 3.
- Bonum quodcumque utiliter ignoratur ut oportune sciatur: parte. 8. contra Julia. p. 2. li. 6. capi. 5. b.
- Bonum opus tanto magis delectat quanto magis diligitur deus summum atque incommutabile bonum: parte. 6. de peccati meriti et remissione. li. 2. capi. 17. b.
- Ad bonum opus amor ducit et timor dei: ad omne autem peccatum amor ducit et timor mundi: p. 11. de vera innocentia. ca. 248.
- Bonum cum operis bilis opere: ibidem ca. 115.
- Supra auto. 19.
- Bonorum et malorum cohabitatio: ibidem ca. pitulo. 116.
- Bonum bene vivere prodest male autem vivere obest: parte. 5. de baptismo contra Donat. li. 3. ca. 13. in fine.
- Bonum sine auxilio dei operari non possumus: parte. 6. de peccato meriti et remissione. li. 2. ca. 5. a. Supra auto. 15.
- Bonum si non potest inchoari sine domino sic nec perfici: p. 8. contra duas epistolas p. 2. ad Bonifa. li. 2. capi. 9. 10.
- Bonum velle non datur per meritum nec a semetipso quod habet cuius rei figuram habemus in Paulo: ibidem li. 1. ca. 19. 20. b.
- Bonum in creaturis augeri et minui potest: pte. 8. in Enchiridionem ad Lauren. ca. 12.
- Bonum suum habet hic terrena civitas sed insufficienter: p. 7. li. 15. ca. 4. a.
- Bonum commune spernentes angeli miseri facti sunt: ibidem li. 12. ca. 1. a.
- Bonum commune preferendum est proprio exemplum in Marco regulo et romanis: ibidem li. 1. ca. 15. a. li. 5. ca. 15. c.
- Bonum nullum deus relinquit irremuneratum: ibidem li. 5. ca. 25. 26.
- Bonum castitatis vel honestatis non est bonum nisi cum sit secundum fidem summum boni: ibidem li. 15. ca. 25. a.
- Non est qui faciat bonum dicit psalmista: hoc intelligitur de filiis hominum non de filiis dei: ibidem li. 16. ca. 10. c.
- Quomodo bonum aliquando creditur malum et malum bonum: ibidem li. 22. ca. 23. a.

- 40 Bonū facit homines bonū dei fm christianos voluptas corporis fm epicurcos: virtus animi fm stoicos: pte. 10. de epicu. et stoicas ca. 7.
- 41 Beatus nemo est nisi qui vivit in eternum. sine ullo timore. sine vlla fallacia: ibidē ca. 8. b.
- 42 Bonum cum a malo tollitur omnino nihil est: p. 4. contra epistolā Damasci ca. 29. ver. 6. no. 13. 3. et ca. 33.
- 43 Ad bonū alios bonari in efficac est. qui idipm in se ipso negligit: parte. 8. cōtra primā gaudē. epist. li. 1. ca. 7.
- 44 A bono opere nō est quiescendū: ibidem ca. 8.
- 45 Bonū in hominis generatione quid sit? pte. 8. cōtra Julia. pela. li. 3. ca. 9.
- 46 Bonū tunc perficit quādo desideria mala nulla sunt: sicut tunc pficit malū. quādo malis desiderijs obedis: pte. 8. de nup. et cōcupiscen. ad Vale. li. 1. ca. 29. pte. 10. de cōnventia ca. 3. a.
- 47 Bonū quoddā est: qd si aia rōnalis diligit. pte. cat. quia infra illam ordinatū est: parte. 2. de vera religio. ca. 20. a.
- 48 Bonū vniū alteri pferri volens eoz mala contraria accipere debet. et si tale bonū cū malo alteri bono cōtrario est magis eligendū ipm est melius: p. 10. de epicu. et stoicas ca. 8. b. vide ibidem dictum quintū.
- 49 Bonū omni malo carens integrū bonū est: p. 8. in Enchiri. ad Lauren. ca. 13.
- 1 ¶ Bonus nemo nisi vnus de⁹ fm verum et rectum bonum: pte. 10. de tempore barbarico ca. 3. a. pte. 11. contra marinu. Arria. episco. li. 3. ca. 23. f. g.
- 2 Bonus est de⁹ in beneficio certoz iustus in sup. plicio ceteroz. bonus in omnibus qm bonū est cum debitū reddit: et iustus in omnibus etē. pte. 10. de bono pfeueran. ca. 12. a.
- 3 Bonus bō quid est. nisi volūtas bone. Et malus quid nisi volūtas male? p. 8. p. Pelagiū: et Leclē. de grā: li. 1. ca. 18.
- 4 Bonus in superficie existens nō vincit in bono malū: p. 11. de vera innocen. ca. 247.
- 5 Bonus nō aliūde es si bonus es. nec aliūde malus es si mal⁹ es. nisi qd bñ vel male amas qd bonū est: p. 10. de substantia dilectōis ca. 2.
- 6 Bonus nō potest iudicari. qui rem iniquā facere deprehendit: pte. 11. in ques. vete. et no. testamēti. q. 115. m.
- 7 Bonus si semp fuisti habeto misericordiā: si alē quādo malus fuisti. noli perdere memoriā: p. 10. de omnibus ca. 5. a.
- 8 Bonus nullus erit qui primo malus nō fuerit: quis nō oīs malus bon⁹ erat: p. 7. li. 15. ca. 1. c.
- 9 Bonus vir dicit non qui scit sed qui diligit bonum: ibidem li. 11. ca. 28. a.
- Bos serapis colebatur in Egypto: parte. 7. li. 18. ca. 5. per totum.
- Bot. Botrus chustus dicit qui pependit in ligno: p. 4. cōtra faustū li. 12. ca. 42.
- ¶ Boues vendere in templo quid sit: et qui sunt q
- 1 boues vendunt: vide parte. 9. in euan. Joan. trac. 10. c.
- 2 Boues dicunt qui scripturas sanctas nobis dispensant: ibidem.
- 3 Boues pumo iungens ad aratrū translatus est

- inter deos: p. 7. li. 18. ca. 6. b.
- Brachium dei patris filius est: parte. 9. in euan. 1
- Joan. trac. 53. a. parte. 11. sup. Magnificat. e.
- Brachium cur extendit homo vt aliquid opere 2
- tur: p. 9. in euan. Joan. trac. 53. a.
- Brachium p potentia operandi ponit: parte. 8. 3
- de grā et libero arbitrio ad Valen. ca. 4. a.
- Brachium domini chustus est: p. 5. de consen. 4
- euan. li. 1. ca. 31. in fine.
- Bruta memoriā habent: Supra animalia autem 23.
- Bruta frans. erga Collatinū: pte. 7. li. 2. cap. 17. 1
- li. 3. ca. 16.
- Brutus perfidos filios morte punit: ibidem li. 3. 2
- cap. 16.
- Brutus interficit: et fuit ille prim⁹ pful: ibidē. 3
- Bustis gigas suos hostes imolat: ibidem li. 7. cap. 19.
- Cacus monstrū occiditur ab Hercule: parte. 7. 4
- li. 19. ca. 12.
- Cadaver quod latini a cadendo dixerunt. gre. 4
- κατάρκω αὐτὸ κατάρκωσ dicitur. κατάρκω 1
- κατάρκω. id est. ab eo qd est cadere: p. 8. li. 3. ques. sup. Leuit. q. 20. a.
- Cadaver dicitur caro exanimis. sic etiam anime 2
- per peccatum cadentes possunt dici cadauera: p. 7. li. 20. ca. 10. a.
- Cadaverib⁹ mortuoz peccata significari in lege 3
- nō est dubiū: cū iubent boies pssit eoz ptracti: onē siue qlecuq ptractū tanq ab imūdia pu nificari: p. 8. in li. ques. sup. Gene. q. 161.
- Cadit quisq sua volūate q cadit: volūate autē 2
- dei stat q stat: p. 10. de bono pfeuerā. ca. 8. b.
- Caducarij homines isti sunt: qui nomine vulgo 3
- apud nos vocant quos comicialis morbo sub uertit: dixit mater Augustini: p. 1. de beata vita in disputatōe pame dia. 8.
- Caiam qui ppe dicant: vide p. 11. de berefib⁹ 4
- ad quod uult. 18.
- Lain nō ideo reprehēsus: quia obtulit sed quia 2
- indigna obtulit: parte. 11. in questio. vete. et no. testa. q. 5. a.
- Lain pumo natus et terrenam condidit ciuitatē 3
- Abel fuit peregrinus: parte. 7. li. 15. ca. 1. b. c. 7. f. infra ciuitas auto. 23.
- Lain quō ciuitatē condere potuit. cum talis nō 4
- nisi ex multitudie hoim pstituat. quā tpe Lain fuisse uerisile nō ēp. 8. i li. qstio. sup. Gene. q. 1.
- Lain potuit esse pimus rex in ciuitate quā fecit: 5
- p. 7. li. 15. ca. 20. c.
- Lain prior omniū natus est: ibidem ca. 15. b. 6
- ¶ Lain fratrē suū occidit: ostendit q ciuitas 7
- mundi dei ciuitatem psequitur: ibidem.
- De Lain et Abel offerētib⁹ diuersa sacrificia: 8
- ibidem ca. 7. per totum.
- Lain an tunc pumo cognouit vtorē suā quādo 9
- genuit Enoch: et vtrū primogenitus suus fuerit: ibidē li. 15. ca. 8. c.
- In Lain generationib⁹ qre femine nominant: 10
- et nō in generatōe Seth fratris sui: ibi. ca. 17. c.
- Lain et Abel similitudinē passionis demonstrant: 11
- p. 10. de quarta se. ca. 3. a. b. pulchra.
- Lain significat iudeos qui chustum occiderūt: 12
- pte. 11. in dialo. ad Dio. q. 47. 48.

- 13 **Lain** diabolū saluator appellauit: q̄ operū eius emuluo: dum inuidit fratri: homicidiū perpertrauit: p. 11. in quēl. ve. 7 no. testa. q. 98. a.
- 14 **Lain** primus homicida in mūdo fuit: quattuor homines tunc fuisse legim⁹: Adā 7 Eūā ipm Lain 7 Abel fratrem suum: p. 11. contra Pela. hypponosticon li. 2. d. pte. 9. in epistola Joan. trac. 5. c. in p̄nci.
- 15 **Lain** a deo maledict⁹ ē: p. 4. 5 faustū li. 12. ca. 11.
- 16 **Lain** a terra cietus significat iudeorū eiectionē a vera terra: ibidem ca. 12.
- 17 **Lain** genus totū in diluuio absumptū est: p. 7. li. 15. ca. 20. a. Diluuio auto. 2.
- 18 **Lain** generatiōes finiunt in femia: ibidē ca. 17.
- 19 **Lain** condidit terrenā ciuitatē q̄ nō habebat celestem: ibidem ca. 20. Sup̄ auto. 3.
- 1 **Laiphas** in ppheta nesciuit quid dixit eo q̄ nō a se dixit: p. 5. de tri. li. 4. veri. 21. ca. 17. Joans nis. 11. auto. 5.
- 2 **Laiphas** quid prophetauit de morte ch̄isti: p. 9. in euāg. Joan. trac. 49. m.
- Cal.** **Calendo** terram quō ad ch̄istum ire compellimur: ibidem trac. 56. b. 57. a.
- De Calce** mirū dicit q̄ occultū ignem concipit 7 eum preseruat: ppter qd̄ uiua dicit: aqua aut̄ infusa in qua alia frigesunt seruescat: oleo vō minime cum tamē sit fomentū ignis: parte. 7. li. 2. ca. 4. d. g.
- 1 **Calcaamenta** filiorū israel in deserto non defecerunt: sed dominus ea conseruauit: p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 2. ca. 2.
- 2 **Per calcaamentū** dei Josues excellentiā eius intellexit 7 suam humilitatē insinuaui: p. 5. de consen. euā. li. 2. ca. 12. f.
- Quo tempore** de Caleb promittēte filiam factū sit: parte. 8. in li. quēl. Insuper Judicum. q. 3. de auto. 29. Psal. 59.
- An ea** quenarrant de petitione facta per filiam Caleb: quadrent cum dicens Josue: ibidē q. 4.
- Calix** dominicus nec aquā solam nec uinissolum sed uinum aqua permixtū habere debet: p. 4. de doctri. ch̄istia. li. 4. ca. 21.
- 2 **Ch̄istus** consecrauit calicem uini mixti cū aqua ibidem verita. 8. docu. 3.
- 3 **In omī** celebratiōe fidelium in calice aqua debet apponi cum uino: ibidem docu. 4.
- Calūniatorē** vanū Augustin⁹ nō curauit quia idoneum tenuit p̄missorē: p. 6. cōtra l̄as Penit. li. 2. ca. 43. furtum auto. 1.
- Cam.** 1 **Camilli** erulum: vide p. 7. li. 2. ca. 17. a.
- 2 **Camilli** reuocato gloria 7 moro: ibidem li. 2. cap. 18. b.
- 3 **Camilla** occiditur de quo Dina dolet: ibidem li. 3. cap. 11.
- Can.** 1 **Candelabra** septem quid significēt: vide p. 9. in Apocalip. Home. 2. c.
- 2 **Candelabrū** quid significet 7 moueri candelabrū quid sit: ibidem Home. 2. a.
- Canditati** qui erant: vide p. 7. li. 5. ca. 12.
- Candidū** nō esse candorē: sicut absurdū est dicere: ita sapientē nō esse sapientiā absurdum est: hic notandū est q̄ candidus esse candorē et sapientem esse sapientiā dupliciter potest intelligi: p. 5. de trinita. li. 7. ca. 1. e. veri. 7.
- Lanes** in scriptura figurāt malos homines qui lata lingua etiam laudare non cessant opa mala: que in se alius gemens 7 confitens detestatur: p. 4. in quēl. euā. li. 2. ca. 38.
- Lanes** eos appellat scriptura qui contra innocētes 7 probos latrant: parte. 6. de ḡa noui testa. ad Honora. ca. 16.
- Lanes** pro pugnationibus uentans in scriptura accipimus: parte. 3. de sermo. domini in monte li. 2. 2.
- Lanes** puniuntur quia non latrant: parte. 7. li. 2. ca. 22. circa fi. 7 in glo.
- Lanus** olfactu acerrimo seram latentē presentit. Sup̄a bestie auto. 3.
- Quē canis** dominū suum cognoscit: nō est sciētia nec ratio sed vis quedā sentiēdi qua bestie nos superat: p. 2. de anime quāritate ca. 28.
- Quē canis** rabioso quomodo morisū suo hominē in rabiem uerrat: vide p. 7. li. 22. ca. 22. c.
- Canon** scripturarū vel biblie q̄rum ad uetus testamentum in quattuor partibus principalibus cōtinet similiter 7 nouum: p. 4. de doctri. ch̄istia. li. 2. ca. 8. veri. 5.
- Canon** scripture terminat certorum scriptorū numero: qui in nullo discordant: parte. 7. li. 18. ca. 2. b.
- Canonicas** appellamus scripturas nouas 7 ueteres: unde fides concepta est: parte septima li. 19. ca. 18.
- Cantica** diuina cantare etiam manibus operantes facile possunt: 7 ipsum laborem tanq̄ diuino celeumate consolari: parte. 5. de opere monacho. ca. 17.
- Canticū** nouum nihil aliud est nisi laus dei: parte. 6. de gratia noui testamē. ad Honora. ca. 17. in fine.
- Canticum** nouum carmen est fidei: que per dilectionem operatur: parte. 11. de uera innocē. capi. 82.
- Canticū** canticorū est quedā voluptas sanctorū mentū in cōiugio illius regis et regine ciuitatis: qd̄ est ch̄istus 7 ecclesia: 7 ibi dicit q̄ Salomon ipm facit: p. 7. li. 17. ca. 20. g.
- De Cantu** vel harmonia musica Dauid: 7 de sonorū concordia in quibus est spiritalis delectatio: p. 7. li. 17. ca. 14. a.
- De cantu** vel cantico glorie: quo dicit nihil esse iocundius celesti ciuitati: ibidem li. 22. ca. 30. f.
- Cantus** nimis melodiosi deuotionē in ecclesia magis impediūt q̄ iuuant: p. 4. li. 10. p̄fess. ca. 33. dicto. 11. document. 1.
- Peccant** ergo qui plus in cantu q̄ in re ipsa que canit delectant: ibidem docu. 2.
- Cantus** ecclesie instituto tempore persecutiōis Ambrosij facta est ne populus merone res dio contabesceret: et ex illo in hodiernum diem retentum: ibidem li. 9. confess. ca. 7. a dicto. 4.
- Canum** natura est ut cum quibus habent consuetudinem: siue boni siue mali sint nō ad eos latrent. Insolitoz aut̄ p̄sonis uisus etiam innocentibus irruunt: parte. 6. de ḡa noui testa. ad honora. ca. 16. e.
- Capilli** dei sunt sancti angeli seu electi q̄: p. 10. de essen. diuinitatis. c.

- 2 Capilli albi quid significant: vide p.9. in Apo- calip. Dome. 1. b.
- 3 In capillis mulierum quid intelligatur: ibidem Dome. 7. b.
- 4 Capilli supflua corporis sunt: et quid significant: p.9. in euan. Joan. trac. 50. b.
- 5 Capilli resurgentium non peribunt vel quantum ad quantitatem: vel numerositatem: et quod etiam mistice intelligi possunt: p.7. li. 22. ca. 19. a. b.
- 6 Capilli clericis quare tondunt: vide infra clericis: quod autem figurant temporalia: vide infra Fili. auto. 1. Clerici auto. 3. 4. 5.
- 7 Capillis tuis quid vilis est in corpore quid abieci- tius? et tamen si male te tondeat: irascens tonsori: quia in capillis tuis non servat equalitatem: et tu in membris christi non tenes unitatem: p.10. de vili- ta. ieiunij. f.
- 8 In capite si quid morbi vel vicii est omnia mem- bra debilitat: p.6. 3 Cresco. gram. li. 3. ca. 37.
- 9 Capillos nutriendos aut faciem facientes arguit Au- gustinus: p.4. de doc. christia. li. 4. ca. 21. e.
- 1 Capitolium per anseres a Gallis liberat: p.7. li. 2. ca. 22. d. e. in glo.
- 2 Capitolium traxit nomen a capite inuento: ibi- dem li. 3. ca. 12.
- 3 Capitolium quomodo per filiam spuram tarpei caput a fabinis: ibidem ca. 13.
- 4 Capitolium a servis et erulib' occupat: ibidem. 17. Et ibi nota de morte Werdonij ducis.
- 5 Capitolium destruxit Tarquinius rex romanorum in- terfector loci sui predecessoris quod Sulla cepit: licet non Gallis: ibidem ca. 15. f.
- Capadocia equas habet que vento concipiunt: p.7. li. 21. ca. 5. c.
- Capre cornus et capra Iovem nutriunt: ibidem li. 6. ca. 7.
- 1 Capnuus deus non deserit: p.7. li. 1. ca. 14.
- 2 Capnitas non est timenda christianis: et exem- plificat de Daniele et tribus pueris quia semper deum suum habent: ibidem.
- 1 Caput nostrum christus est et nos membra eius: p.9. in euan. Joan. trac. 21. e. 28. a.
- 2 Caput ungere ad leticiam pertinet: lavare autem fa- ciem ad mundiciam ideo caput ungitur quia letat interioris mente atque ratione: p.3. de sermo. domi- ni in monte li. 2. n.
- 3 Caput et membra faciunt unum corpus sic chris- tus et ecclesia quomodo? vide p.9. in eplaz Jo- an. trac. 10. b. in fine. f. g.
- Caput radere quid sit: vide infra radere.
- Car. Carbo confus: et quoniam in stercorebus occidit: p.7. li. 2. ca. 22. li. 3. ca. 28.
- 2 De carbonibus murum esse dicit Augustinus: qui cum levisime frangunt: nulla etate vincunt: nullo humore corrumpunt: et sic ignis corrup- tens alia: eas preservat: ibidem li. 21. ca. 4. c.
- Cardinales virtutes puta temperantia: fortitudo: in- sticia et prudentia per amorem diffiniunt: p.2. de morbo ecclesie li. 1. ca. 15.
- Character impunitus in baptismo indebilis: supra baptismus: auto. 19. 40.
- 1 Charitas ex deo est quomodo? vide p.8. 3 Pe- la. et Celest. de gratia christi li. 1. ca. 21. prima Joan. quarto: auctoritate. 1.

- Charitas christiana non nisi in unitate ecclesie cu- stodiri potest: p.6. contra lras Petilia. li. 2. ca. 77. b. 80. c. 81. b.
- Charitas immensa patris eterni ad genus huma- num ponit: p.10. in li. 1. medita. ca. 15. a. infra au- toritate. 10.
- Charitas christi fuit causa adventus sui in carne: p.4. de carbozjan. rudib' ca. 4. a.
- Charitas est via dei ad homines: et via hominum ad deum: p.10. de spu et via ca. 16. 36. b. Amor auto. 1. infra dilectio auto. 16.
- Charitas maxime commendat: p.9. in eplaz Jo- an. in pfando: et trac. 1. c. in medio trac. 5. d. in prin- cipio. 7. a. in pan. b. circa finem.
- Charitas est deus: ibidem trac. 7. b. 8. b. 9. a. pri- ma Joan. 4. auto. 2.
- Charitas cum sit res inuisibilis: non oculo sed cor- de querenda est: et qualis sit: ibidem trac. 7. d.
- Charitas est radix et forma virtutum: aut omni- bus bonorum mensura: p.8. 3 Pela. et Celest. de gratia christi li. 1. ca. 18. p.9. in eplam Jo- an. trac. 2. c. in fi. 7. c. in me- dio: p.10. de laudibus charitatis. a. vide doctoris Sancti: in. 1. scde. q. 62. ar. 4. scda scde. q. 23. ar. 8. ad secundum.
- Charitas dei ad nos quanta fuit: p.9. in eplaz Jo- an. trac. 7. c. d. in pan. supra auto. 3. Dilectio auto. 8.
- An eadem sit charitas qua diligimus deum et qua diligimus proximum: ibidem trac. 9. g. in pan.
- Charitas est recta voluntas ab omnibus terrenis prius averta: iuncta deo inseparabiliter: p.10. de laudibus charitatis. c.
- Charitas pater et filij est spiritus sanctus: p.9. in euan. Joan. trac. 9. c.
- Charitas maior est fide et spe: ibidem trac. 83. b.
- Charitas quia est in membris corporis: ibi. trac. 31. d.
- Charitas et gratia sunt aliquid doctores idem sunt: eo quod charitas sicut et gratia in filios regni eterni di- mit: p.5. de tri. li. 15. verita. 43. in fi. verita. 44.
- Charitas in tunica inconsutli domini nostri Jesu christi significat: p.9. in euan. Joan. trac. 118. c. infra charitate: auto. 18. 19.
- Charitas dicitur forma vite moris: p.8. de sententia. Jaco. apud Hiero. li. 2. ca. 8. forma auto. 2.
- Charitas ubi plena et perfecta erit: nihil ex vicio remanebit: ibidem.
- Charitas est custos virginum: charitatis locus humilitas: p.5. de sancta virga. ca. 51.
- Charitas vera dicitur vestis nuptialis: qua quidem indutus celeste regnum ingredi potest: p.6. 3 Donat. post colla. ca. 20. b.
- Charitas significat in pane: sicut fides in pisce: et spes in ovo quare: p.10. de orando deo ad pe- bam ca. 8. b.
- Charitas vel amor primi quanto maior: tanto boni- tatis possessio amplior: p.7. li. 25. ca. 5. b.
- Charitas est forma qua diligens anima reforma- tur et quid in anima faciat charitatis ignis: ibi- dem li. 10. ca. 6. a.
- Non sustinuerunt martyres passionem tam gra- ves nisi in eis charitas spiritus sancti habitasset: innuit li. 22. ca. 7. 8. 2a auto. 8.
- Charitas si ceteris virtutibus nihil: p.5. de bap- 3 Donat. li. 1. ca. 8. c. 9. 18. Dilectio auto. 21.

- 27 Charitas vt gra nunq̃ habita faciliōr venia acquirat q̃ deferta: p. 6. cōtra Cresco. grāma. li. 2. ca. 16. a. *Grā auto. 49.*
- 28 Charitas humilitate conseruat: nihil eam citius violat q̃ supbia: p. 3. in expositione epistole ad Gall. ca. 2. c.
- 29 Charitas tanq̃ sanitas in homine: fides tanq̃ sensus. charitas em̃ colligit et viuificat omnia membra ecclesie: p. 10. de salute. docu. ca. 52. a. fortis auto. 2. infra auto. 45.
- 30 Charitas dei et proximi in nobis est fouenda: ibidem.
- 31 Charitate verā et perfectā custodire volens oēs hoīes sicut sc̃pm diligere studeat: ibidem.
- 32 Charitas vera amicitia nūcupat vt om̃e vicū excludat: p. 10. de amicitia ca. 3. b.
- 33 Charitas innouat hoīes: malignitas autē veteres facit: p. 11. de vera innocen. ca. 273.
- 34 Charitas est motus animi ad fruendū deo propter sc̃pm: et se atq; proximo. ppter deum: p. 4. de doctri. christia. li. 3. ca. 10.
- 35 Charitas sola discernit inf̃ filios dei et filios diaboli: p. 9. in eplam Ioan. trac. 5. d. in medio.
- 36 Charitas semel habita si possit amitti: ibidē trac. 8. f. circa finem.
- 37 Charitas a nobis nunq̃ cessabit q̃uis eius opa pro tpe cessant: ibidē trac. 8. b. in fine.
- 38 Charitas sola discernit actus: quo animo fiunt trac. 7. c. 8. f.
- 39 Charitas sola orat et impetrat: ibidem tracta. 6. d. in fine.
- 40 Charitas ignescit: non angustiat: nō amat seruos aut filios nisi ex charitate corripiat: ibidē 7. a. circa prin. 8. g. 10. c. in prin.
- 41 Charitas sicut aliquādo. sed odium blandit: ibidem trac. 10. e. ante medium.
- 42 Sine charitate sacramēta mali habere possunt: sed charitatē nemo potest habere: nisi bonus: ibidem trac. 7. b. in fine.
- 43 Charitas compat̃ imperatores: qui sicut ipse vñuersis militibus. sic illa om̃ibus virtutib; im̃perat: ibidē trac. 8. a. circa prin. fortis auto. 2.
- 44 Charitas compat̃ fontē indeficientē et margarite euangelice: ibidē trac. 5. d. in fine. 7. a. b.
- 45 Charitas figurat p bitumē quo arca Noe erat illita: p. 11. cōtra Penia. Donat. episco. ca. 5. b. fortis auto. 2. Supra auto. 29.
- 46 Charitas homines inuicē nodo vñitatis astriñgit: p. 4. in plogo de doctri. christiana. c.
- 47 Charitas multas animas vnā facit quāto magis nos vnū deum p̃dicamus semp inuicē inseparabiliter et ineffabili charitate coherentes: patrē et filiū et sp̃s sc̃m: p. 11. cōtra maximi arria. episco. li. 1. cap. 1. f. g. dilectio auto. 22. fides autoritate. 85.
- 48 Charitas est dulce et salubre vinculum mentū: sine qua diues paup̃ est: et cuius paup̃ diues est: p. 10. de laudibus charitatis. c.
- 49 Laus charitatis regnat ibidem: infra auto. 56. Charitatis auto. 9.
- 50 Sicut charitas vñionem: ita superbia dissensio nem parit: p. 10. de pastonib; ca. 8. c.
- 51 Charitas oīa cōplet. que si deest frustra habent cetera: p. 11. de vera innocen. ca. 326. fortis au-

- to. 2. Supra auto. 29.
- Charitas nos deo cōformat: p. 2. de monito ecclē sic catho. li. 1. ca. 13.
- Charitas semp crescit dum vsu maior et largita te fit ditor: p. 11. de vera innocē. ca. 95.
- Charitas oīa grauius leuiat facit: p. 8. de gra et li. arbi. ad valen. ca. 17. a. b. mandata auto. 6.
- Charitatis laus ponit: ibidē: supra auto. 49.
- Cum charitate oīa sunt faciēda: et quō charitas sit maius donū q̃ sc̃ētia: vide p. 8. de gra et li. arbi. ad Valen. ca. 17. a. b. 19.
- Charitas mādāta dei facilia reddit: p. 6. de nā et gra p̃ pela. ca. 69. Supra auto. 54. infra mādāta auto. 6. dilectio. 20.
- Charitas aliqua est inchoata aliqua p̃fecta: ibi dem ca. 70.
- Charitas quāqua versum se p̃tendit. et quō: p. 6. de gra noui testa. ad bonora. ca. 25. 26. b.
- Charitas que deseri pōt nunq̃ vera fuit: p. 10. de salute. docu. ca. 7.
- Charitas dupliciter pōt p̃siderari et qua p̃fide: ratioe notat vnitas et dīstia charitatis et gr̃e: p. 5. de trinita. li. 15. veri. 44.
- Charitas alia est māsuetudinis alia sēc̃ritatis: p. 5. p̃ eplam p̃arne. li. 3. ca. 1. d.
- Charitas min⁹ q̃ inter duos esse nō pōt: p. 4. in ques. euāg. li. 1. ca. 17. li. 2. ca. 14. verita. 8.
- Charitas figurat p cocannū: p. 8. in li. 4. ques. sup numeros. q. 33. b.
- Charitas plena in quo p̃sistit: vide p. 11. de p̃fēctōe iusticie p̃ Celesti. in respō. octauē rationis. Dilectio auto. 24.
- Charitas in hac vita nō pōt esse ita p̃fecta vt hō esse possit sine quacūq; culpa veniali: de cōle: be: p. 8. li. 1. retrac. veri. 7. docu. 1.
- Charitas in nobis nata nō statim p̃fecta est: p. 9. in eplam Ioan. trac. 5. c. in p̃ncipi. trac. 6. a. in prin. 8. b. in p̃ncipio.
- Charitatis p̃fectus cognoscat et signis: ibidē trac. 9. a. post medium.
- Charitas p̃fecta que fit: vide ibidē trac. 5. b. in li. c. f. in prin. Dilectio: auto. 24.
- Charitatis p̃fecte signa vera q̃ sunt: ibi. trac. 5. f. in medio. 6. a. in prin. 8. b. 9. a. post medium.
- Charitas p̃fecta expellit timorē: ibidē trac. 9. c. d. e. Timor auto. 8.
- Charitas perfecta nec cupiditatē habet seclī nec timorē seclī. id est. nec cupiditatē habet vt acq̃rat res tpales: nec timorē ne amittat res tpales: p. 4. de agone christiano ca. 33.
- Charitas nūcupari potest nedum sp̃s sanctus: sed et pater et filius: pte. 5. de trini. li. 15. ca. 17. Dilectio ergo siue charitas vñius rei vtrūq; nomen est: ibidem ca. 18. b. veri. 44.
- Finis p̃cepti est charitas: infra. 1. ad Thimo. 1. autoritate. 1.
- Charitas sola in patria remanet alie sc̃z fides et spes non: p. 1. li. 1. solilo. ca. 7.
- Charitate sola de⁹ rationales creaturas creauit: p. 10. de sp̃u et aīa ca. 45. a.
- Charitatē habere est signū salutis: p. 8. in fimo. Augusti. sup gestis cū emento. c.
- Charitate a peccatis mundamur. p. 6. p̃ Cresco. grāma. li. 2. ca. 12. c.

Charitate

- 4 Charitate sanctam non nisi bonus habere potest
ibidem ca. 13.
- 5 Charitas est vinculum perfectionis: ibidem.
- 6 Sine charitate nullus saluus: p. 5. de baptis. contra
Donatist. li. 1. ca. 9.
- 7 Charitate pellitur lux: veritate error: p. 8. contra
Julia. pela. li. 6. ca. 1.
- 8 Charitate Pelagiani negauerunt esse donum dei:
p. 11. de heresi: ad quodunl. 88. b.
- 9 De charitate angelorum qua mouentur in deum cuius
charitatem respectu sibi omnia videntur: p.
7. li. 9. ca. 12. a.
- 10 De charitate apostolorum qua ardebant ne timore
frigidi essent: ibidem li. 18. ca. 50. b.
- 11 De charitate primum in monacho supponendo et in
diligendo: vide ibi. li. 15. ca. 7. p. totum.
- 12 De charitatis amore quomodo amicitia et quomodo trahit: ibi
dem li. 11. ca. c. 28. a. b.
- 13 In charitate omnis inueniuntur: p. 10. de lan-
dibus charitatis. a.
- 14 Charitate frangis: cum emendare negligis. cum vi-
deas emendandum: pte. 8. de aia et eius origi. ad
Petrum li. 2. ca. 17. a.
- 15 Charitate diligunt qui unitatem diligunt: p. 6. con-
tra Iudas Petilia. li. 2. ca. 55. b. 77.
- 16 Charitate non habens ad ecclesiam unitatem non per-
tinet: p. 6. contra Arelco. grama. li. 1. ca. 29. b. li.
2. ca. 13.
- 17 Qui contra charitatem facit in qua omnia pendunt
merito sit omnium reus: p. 8. de senten. Iaco. ad
Micro. li. 2. ca. 11.
- 18 Charitate dei diuideri non debemus: tunica enim
bonum crucifixi carnifices. Philan non sunt ausi
si considerare: p. 11. de quibus heresi. ca. 6. k. in fi.
- 19 Charitas in tunica christi indussa figuratur: ibidem
Supra charitas: auto. 17.
- 20 Charitate perfectus habens nullum iudicat. nullum ac-
cusat. non seruat iram non fouet nocentes etc. pte
10. de spu et aia ca. 53. b.
- 21 Charitas ubi est. ibi de habitare non vult: ibidem
- 22 Charitate dei si quis contendit haberi posse sine
dei adiutorio: quid aliud contendit nisi habere
deum posse sine deo? p. 10. de patien. ca. 18.
- 23 Secundum charitatem quomodo deus docet: p. 8. p. pela.
et celest. de gra christi: li. 1. ca. 13.
- 24 Ad charitatem ampliandam. dicitur matrimonia
interdicta fratri et sorori: p. 7. li. 15. ca. 26. a. b.
- 25 Extra charitatem bona facta. quomodo remun-
nerat deus temporaliter. apparet in romanis:
ibidem li. 5. ca. 15. p. totum.
- Charitati nihil est aduersus quod inuidentia: p. 4.
de catechan. rudibus ca. 4. d.
- ¶ Charitatis dono nihil excellentius quia nobis
lissima perfectionis supernaturalis est charitas: p.
5. de m. li. 15. ca. 18. verita. 43.
- Charitatis bonum quantum sit: vide p. 8. de cor-
rec. Donatistarum ad Bonifa. ca. 25. in fi.
- Charitatis gratiam non nisi humiliter accipere pos-
test: p. 3. in expofitione episto. ad Gall. ca. 3. c.
- Charitatis quattuor sunt virtutes: p. 12. de quat-
tuor virtutibus charitatis: ca. 1. b. c.
- Charitatis radix est fides: et fide titubante chari-
tas languescit: parte. 4. de doctri. christiana li.
1. verita. 20. docu. 2.

Charitatis

- Charitatis unitas tangit: parte. 11. de vera inno-
centia ca. 371.
- In charitatis unitate baptisati salui fiunt: p. 5.
de bapt. contra Donatist. li. 2. ca. 15.
- Charitatis diuine non est particeps qui hostia
est unitatis: pte. 8. de correc. Donatist. ad Bo-
nifa. ca. 30.
- Charitatis excellentia predicat Augustinus: p. 8.
in Enchiridion ad Laurē. ca. 117. 121. Supra
charitas auto. 49. 56.
- Summum charitatis nemo in hac vita attingere
potest: pte. 8. contra Pela. et Celest. de gra christi:
li. 1. ca. 11.
- Charitatis duo precepta et quod vnum sine altero
non implentur: parte. 9. in euang. Ioan. trac. 7.
c. d. 65. a. b.
- Charitatis supereminencia in trinitate quid ope-
rat: ibidem trac. 14. d.
- Charitatis virtute que omnia sperat. a plebe Ise-
rael discere debemus: pte. 10. de quattuor vir-
tutibus charitatis. d.
- Charitatis mandatum legem perficit: p. 4. contra
faustum li. 19. ca. 27.
- Charitatis protensio crucis imitatur figuratio-
nem: parte. 6. de gra noui testa. ad bonoratum
ca. 26. c.
- Charitatis preceptio ubi dilatauerit corda: pos-
sessio pacis non sit angusta: pte. 8. de gesus cum
emento. d.
- Charitatis preceptum tria continet que diligere de-
bemus: p. 11. de vera innocen. ca. 162.
- Charitatis virtus in sacro Moce emittit. et in san-
cto Abraam. in populo israel. et in capite nostro
domino Iesu christo: quod est vera charitas quoniam nunquam
cadit: p. 10. de quattuor virtutibus charitatis. a.
- Charitatis dulcedinem sume: amaritudinem odij
cuome: p. 10. de conflictu vicio: et virtutis. ca. 7.
- Charitate nihil suauius: nihil illa beatius: quia
deus charitas est: ibidem.
- Charitatis venenum est spes adipiscendorum aut re-
tinendorum temporalium: nutrimentum chari-
tatis quod: et perfectio eius que sit: vide p. 3.
in li. 83. ques. q. 36. b. Infra cupiditas. 17. ve-
nenum auto. 1.
- Charitate nutrire volens cupiditates minuere
habere: ibidem dicto. 33.
- Charitatis studium que sua sunt non querit: par-
te. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 101. a.
- Carmen inuenitur in sacris: parte septima: li. 1.
capi. 30.
- Carmen lyricum quid sit: ibidem li. 5. ca. 13.
- Carnales homines in scriptura nomine terre si-
gnificamur: sicut spirituales nomine celi: p. 5. de
Gene. ad Iram li. 2. ca. 1. c.
- Carnali desiderio nondum expoliatus per bon-
denum figuratur quod tanquam palea cordis inheret: p.
3. in li. 83. ques. q. 61. a.
- Carnalia desideria maxime mortificat veritas sa-
piencia: p. 5. de trim. li. 2. ca. 17. verita. 17.
- Carnalia phantasmata spirituali cognitioni. qua
spiritualia videntur inuicem sunt: pte. 4. contra epis-
tola Manichei ca. 43.
- Carnalis pulcritudo est penitentia: pte. 10. de sa-
lutaribus docu. ca. 24. 25.

- 2 Carnalis populus pmissis vite presentis olim in-
berbat: et modo inberet: nō aut spūalis: p. 4.
cōtra faustum li. 4. ca. 2.
- 3 Carnalis generatio ex Adā subsistit: ex christo
aut regeneratio spiritalis: p. 11. in questio. De-
la. q. 2. b.
- 4 Carnalis copula quomodo fieri debeat ut sit ex-
pers peccati: p. 8. p. Pela. et Celest. de petō ori-
ginali: li. 2. ca. 38.
- 5 Carnalis cōmixtio pūgium et si nō sit: nō pro-
pterea matrimonii est peremptū: qd exemplo
Ioseph et Marie claret: parte. 4. cōtra faustum
li. 23. ca. 8.
- 6 Coniugia fidelia eo familiaris membris christi
adherent quo parentes christi imitant: ibidē.
- 7 Carnalis libidinis indecentia: nō de cōiugio h
peccato est deriuata: p. 8. de nup. et cōcupis. ad
Vale. li. 1. ca. 5.
- 8 Carnalis voluptas metu mortis et futuri iudicii
fugat: pte. 4. li. 6. confess. ca. 16. a.
- 9 Carnalis voluptas aciem cognitionis quasi ob-
ruit: p. 7. li. 14. ca. 17.
- 10 Carnales enā si habeāt donū dei: nō tū psequū-
tur regnū pmissum: ibidē li. 16. ca. 36.
- 11 Carnalis amor celestis amorē a te nō excludat: p.
10. de saluta. docu. ca. 24.
- 1 ¶ A carne porcina et a quadrupedib⁹ et ab omni
animali quidam se abstinent: parte. 4. contra
faustum li. 30. ca. 3.
- 2 Carnē quare Manichei aspernauerūt infra car-
nibus auto. 1. 2. Libi. auto. 3.
- 3 Carnē porcina quare non vescerant in veteri
lege: p. 4. p. faustum li. 6. ca. 7.
- 4 A carne accidere passiones vel p̄turbationes. id
est. cupiditatē. leniciā et tristitiā Virgilius scri-
bit quasi Platoniciā exēplificās sententiā h̄ cr-
tor est: p. 7. li. 14. ca. 3. b. 5. d.
- 5 Ex carne corrupta aliqua existunt indicia vel
m̄tamentā peccati: nō tamē oīuā: cum etiam
diabolus eis carens peccatis nō careat: ibidem
ca. 3. c.
- 6 Carnem appellat scriptura diuina: nō solū ho-
minum: sed etiā piscinum et huiusmodi: ibidem
li. 14. ca. 2. b.
- 7 Scdm carnem viuere est non solum in peccatis
carnalibus sed etiā spiritalibus viuere: ibidem
et ca. 5. a.
- 8 Ille scdm carnem viuit qui scdm seipsum viuit:
quia ipse homo est et viuit: et fin seipm viuit. id
est pergit quo vult: dormit qm vult tē. p. 10. de
saluta. docu. ca. 17.
- 9 Carnem suā discipline legibus regens regia po-
testate nō caret: aut dominator terre existit: p. 11.
de vera innocē. ca. 242.
- 10 Carnē suā nemo vnq̄ odio habuit: p. 4. p. faus-
tum li. 21. ca. 5. 7. Epheios. 5. auto. 4.
- 11 Carnem luctari aduersus carnem et sanguinem
quid sit: vide pte. 4. contra Secundinū Ma-
nicheum ca. 9.
- 12 Carnem aduersus spiritum non repugnare in
oratione dominica oramus: p. 8. cōtra Iulian.
pela. li. 2. ca. 1. d. e. Salathas. 5. auto. 2. supra
bellum auto. 17.
- 13 Que carnē fouēt magis dulcia sunt mortalib⁹ q̄

- ta q̄a vicij⁹ frenat: p. 10. ad sacras d̄gi. ca. 1. 2.
- Carnē verā assumpsit ch̄s: p. 9. in euā. Ioan. 14
trac. 2. g. 8. c. Infra christus. 28. 113.
- Carnes aliquas patres nostri ederūt: quas dā tū 15
nō nulla significatiōe immundas illo tpe non
ederunt: quo eas nō edi p̄ceptū erat: p. 4. cō-
tra faustum li. 6. ca. 8. d. Supra auto. 1. 2. 3.
- ¶ De quibusdam carnibus nō manducandis 16
iudicis p̄ceptū est: et imūde sunt dicte: ad signi-
ficationē valet hominū immūdoz qui p̄ figu-
ras in veteribus scripturis sunt designati: par-
te. 3. p. adimantū Manichei discipu. ca. 14. d.
- Carni et sanguini acquiescit: qui carnalib⁹ xp̄m 17
quis et p̄ sanguineis suis carnaliter suadētib⁹
assentit: p. 3. i. expōitiōe episto. ad Gall. ca. 1. c.
- Carni dedit deus originem pulcritudinē. valē 18
tudinem. salutem cōcordiā: p. 7. li. 5. ca. 11. b.
- ¶ Carnis sba nō sit mala: sed peccatum ipm sit 19
malum: ibidem li. 10. ca. 24. a.
- ¶ A carnibus et vino quomodo et quare Ma- 1
nichei abstinerūt: vide p. 2. de moribus Ma-
nicheoz li. 2. ca. 13. 14. f. 15. p. 4. cōtra secundi-
nū Manicheū ca. 22. p̄tra faustum li. 6. ca. 6.
- A carnibus edendis quidam ita se temperāt: ut 2
immūdos estiment qui comederint: illos rep̄-
bendit Augusti. pte. 5. ad inquis. Iulianū li.
2. ca. 20.
- Carnis opificem dixerūt Pasallianiste esse diā: 1
bolum: p. 11. de heresi: ad quod vult. 70.
- Carnis nomie quid in scriptura significet: p. 9. 2
in euā. Ioan. trac. 105. a.
- Carnis nomine scriptura totum hominē signifi- 3
cat: parte. 8. de anima et eius origi. ad rena. li. 1.
ca. 18. c.
- Carnis mortificatio donum dei est: parte. 10. de 4
p̄destinatione sanctorū ca. 11. b. ad Colosen.
3. auto. 2.
- Carnis facta mortificat quicūq̄ spiritu dei agū- 5
tur: p. 8. cō. Iulian. pela. li. 6. ca. 5. b.
- Carnis nostre superbiā teramus: quia caro est 6
que animā perdit: et totam superbiā affert:
parte. 10. de saluta. documē. ca. 64. Salathas
5. auto. 2.
- Carnis pulcritudinē deus nō querit: sed tū mo- 7
rū: p. 5. de sancta virgi. ca. 55.
- Carnis imbecillitas monet spernere voluptatē: 8
aut vitam beatā inquirere: p. 2. de vera religio.
ca. 45. a.
- Dentis nos vocat ad pristinā perfectamq̄ na- 9
turam et p̄cipit ut carnali cōsuetudini resista-
mus: ibidem ca. 46. b.
- Carnis concupiscētiā christus in suis sanat sed 10
in nullis amat: p. 10. de p̄nec. ca. 11. a.
- Tunc speranda est carnis n̄re sine vlla repugna- 11
tiōe p̄fecta sanitas: qm̄ ent ecclie christi sine v-
lo timore certa securitas: ibidem. b. in fi.
- Carnis prudētia definit esse in hoīe cū spiritalia 12
bona desiderare cepit: p. 3. in li. 83. ques. q. 66.
f. Infra prudētia: auto. 10.
- Carnis opa sunt fornicatiōes imūdicie impudi- 13
cia inuiciatē cōtētiōes tē. p. 3. in li. 83. ques.
q. 76. b.
- Carnis naturā accusare in petis q̄ bona ē ut ac- 14
cusant manichei pessimū est: p. 7. li. 14. ca. 5. a.

- 15 **Carnis** voluptatē p̄cedit appetit⁹ quidam q̄ sentit in carne; dolorem autem p̄cedit motus qui ante dolorem sentitur in carne; sed est in anima motus talis qui p̄cedit tristitiā aliquando; ibi. ca. 15. d. e.
- 16 **Carnis** concupiscentia tūc p̄ficiat⁹ euz consentit ei spūs ad operanda; sic et bona opera tūc p̄ficiuntur quando caro spiritui p̄senserit. vt aduer sus etiā eū ip̄a non concupiscat. p. 8. § Julia. pe la. li. 3. ca. 26. b.
- 17 **Qui** carnis sue voluptates secuti sūt i luctu maximo detinebunt in merore et in gemitu sem piteruo erūt. qui vitio et passionib⁹ seruierūt; p. 10. de saluta. docu. ca. 41.
- 18 **Carnis** inobedientia q̄ in ip̄o motu est. nō erat in illis tūc p̄mū boib⁹ qm̄ nudi erant et non p̄fundebant; p. 6. de pecca. meritis et remis. li. 2. ca. 22.
- 19 **Carnis** resurrectionē p̄stetur in simbolo; pte 3. de fide et symbo. ca. 10. c.
- 20 **Carnis** resurrectionē Manichei et ceteri nega uerūt quos Augustin⁹ arguit et confutat; pte 4. de agone christiano ca. 32. p. 11. de fide p̄ mani che. ca. 40.
- 1 **Caro** ois perierat p mulierē simul cū viro pec cante; p. 10. de cant. nouo ca. 1. b.
- 2 **Caro** p̄ femina et spūs p̄ marito sepe ponitur; quare; p. nona in euan Joan. trac. 2. g.
- 3 **Caro** non p̄dest quicq̄; quō intelligit⁹; ibidem trac. 27. b.
- 4 **Caro** in p̄nti tpe p̄cupiscat aduersus spm̄; qm̄ car nali concupiscentia spiritui reluctat in fine aut̄ seculi atq̄ in resurrectione iustoz oimoda et p̄fe cta pace spiritui corpus adhibebit. nulla concu piscencia resistente; p. 4. con. faustū li. 12. c. 21. parte. 5. de Gene. ad lraz li. 10. ca. 12. parte. 10. de continen. ca. 8. ad Galatbas. 5. auc. 2. Bel lū; auto. 17.
- 5 **Caro** dyabolū recipit non aia; p. 10. d saluta. co cu. ca. 64.
- 6 **Caro** quasi anime bellū est q̄ si mortificet vitiaz adducit. si nutriat preparat se contra aiam ad bellū; ibidē. b.
- 7 **Dum** infirmataz carnis n̄e timem⁹ salutē aie nostre negligim⁹; ibidē.
- 8 **Caro** multa mala boi infert; ibi. et. 65.
- 9 **Caro** oib⁹ remedio frenāda est; ibi. 65. a.
- 10 **Caro** nostra iumentū est iter agim⁹ in Ierusa lem. et a via conat nos excludere; p. 10. de cans tico. nouo. ca. 3.
- 11 **Quō** frenari debeat caro n̄fa; eo q̄ iamentū est; ibi. et de vilitate ieiunij. c.
- 12 **Carnis** et spūs q̄dāmodo piugm̄ est; ibi. d.
- 13 **Caro** rebellis animum consumit. sicut ignis flū pulam. sicut tinea lanam; p. 10. de saluta. docu. ca. 65. a.
- 14 **Caro** habet ex conditōe mortali q̄sdaz terrenos appetitus suos in bos tibi ius freni p̄cessum ē; p. 10. de vilitate ieiunij. d.
- 15 **Caro** p̄ corruptelā materie sue aiam se cupidita tē illiōis illigauit occidit; p. 10. de spiritu et aia ca. 18. a.
- 16 **Caro** luxuriosa nō melius domari poterit q̄ q̄ lūa erit post mortē p̄meditari; si b̄mōi assiduaz

- habueris meditationē felicē te dicent oīs gñas noneas; p. 10. de specu. pecca. ca. 4. a.
- Caro** non est mala si malo idest vicio careat; p. 17 10. de continen. ca. 8. b.
- Caro** vt seruiat tibi admoneris. quō te oportet at fure deo tuo; p. 10. de vilitate ieiunij. c.
- Caro** semp subiecta esse debet aie n̄re et sicut ans cilla famule dñe sue; ast velut coniunx spūs tui seruiat; p. 10. de saluta. docu. ca. 35. p. 11. de fide p̄ Maniche. ca. 40.
- Sicut** eq̄s frena sunt imponēda ita corpora n̄ra ie iunijs vigilijs et oīonib⁹ sunt infrenanda; pte 10. de saluta. docu. ca. 35.
- Non** natura carnis sed pena ei⁹ nobis reluctat q̄ peccato merum⁹ esse mortales; p. 11. de fide p̄ maniche. ca. 40.
- Caro** ois corpus est. nō aut̄ oīs corp⁹ caro est; p. 22 3. de fide et symbo. ca. 10. d.
- Caro** nō est causa p̄ti inquantū corruptibil; pte 23 7. li. 14. ca. 3. a. b.
- Caro** corruptibilis non fecit aiam peccatricez. s̄ anima peccatrix fecit esse corruptibilē carnem; ibidem.
- Caro** nō p̄cupiscat p se nec dolet; sed aia vtrūq̄ i carne facit; ibi. ca. 15. d.
- Caro** in scriptura p̄ toto boie ponit⁹ a parte tes tū significas; p. 5. de m. li. 2. ca. 6. p. 7. li. 14. ca. 2. b. p. 8. p̄ fmo. arna. ca. 9. p. 11. p̄ maxim. ar na. episco. li. 1. ca. 1. c.
- Caro** nō repugnat naturaliter rōni. s̄ ex vicio; p. 7. li. 14. ca. 3. b.
- Caro** in terrā cogit. mens sursum tendit; p. 10. d 8a vilita. ieiunij. b.
- Caro** est terrena et infirma pars boīs et ido fm cā viuere viciosum est; p. 10. de p̄nētiar. 4. a.
- Caro** et sanguis regnū dei non possidebunt; pte 30 4. p̄ faustū li. 11. ca. 3. p. 11. in Dialo. ad Dio q. 20. 1. Cor. 15. auto. 10.
- Caro** ch̄i nō solū ex iustis s̄ etiā ex peccatonib⁹ p̄pagata est; p. 8. in li. 2. quel. sup Eto. q. 42. in quel. sup Deutro. q. 24.
- Caro** ch̄i q̄ de Maria sumpta est etiā mortua ē ex infirmitate. reuixit tū ex dei virtute; p. 10. de assumptione Marie ca. 3.
- Caro** ch̄i mortalitatē d mortalitate materni cor poris trahit. q̄ mortale corp⁹ ei⁹ inuenit. Com tagiū vero p̄ti originalis nō trahit; p. 8. p̄ Ju lia. pela. li. 5. ca. 9.
- Caro** ch̄i nō p seip̄am mūdāt n̄fam aiam et car nem; sed ppter verbū a quo suscepta est; pte. 7. li. 10. ca. 24. b.
- Caro** merito deip̄tis celū ascendit; pte. 11. p̄ feli cia. arriano. ca. 11. b.
- Caro** boīs mortui in quibuslibet elementis sit in resurrectione reuocabit; p. 8. in Enchir. ad Lauren. ca. 88.
- Caro** qualiter futura sit post resurrectionē; p. 37 4. de doc. ch̄ia. li. 1. ca. 24.
- Caro** eadē tam iustoz q̄ iniustoz resurget icoz ruptibilis que vel penā sufferre possit p̄ pecca tis vel in gl̄ia eterna manere p̄ merita; p. 19. d Eccl̄ias. dogma. ca. 6.
- Carthago** quō subuerat; pte. 7. li. 1. ca. 30. li. 3. 1 ca. 21.

- 2 Carthago destructa fuit a Scipione a Romanis missio i tercio bello punico: ibi. li. 1. ca. 30. c.
- 3 Cartaginis imperiū: ibi. li. 3. ca. 39.
- 4 Carthaginenses pueros immolant: ibidē. li. 7. ca. 19.
- 5 Carthaginis magnitudo describit: ibi. li. 3. c. 21.
- 6 Carthaginensiu ignem subeuntia pstantia: ibi. Castas feminas romanū impator iubet fuare suos in bellatōe aduersarie ciuitatis: p. 7. li. 1. ca. 6. b.
- Castellū aliqñ villā appellare possum: p. 5. de consen. euangelista. li. 3. ca. 25. d.
- 1 Castitas illibata loquitur p luxuriā: p. 10. de pñlic. vicio. et virtu. ca. 24.
- 2 Qd parua est peccatū bona: qd pñt vita eterna. quod ergo emolumentū affert corpi qd ne tribus it lucrū: quod tam cito ducit animā ad tartarū ibidem.
- 3 Castitas Ioseph post carceris tribulationē pbatā est: sicut aurū in igne: p. 6. con. lras pñlia. li. 2. ca. 92. f.
- 4 Castitas lucretie cōmendat: p. 7. li. 1. ca. 19.
- 5 Castitas non est bona nisi qñ est fm fidem summi boni. et exemplificat de castitate pbozabidē li. 15. ca. 20. a.
- 6 Castitas matrimonial' virginal' et vidual' significat p cameras ordinatas in arca Noe. fm is simū mediū et supmū: ibi. li. 15. ca. 26. d.
- 7 Castitas sobrietas. conscia bona et iusticia sunt vere diuine: p. 10. de pueniētia. 10. pcep. 7. 10. plaga egyptioz ca. 11.
- 8 Castitas a casto in tm differt vt pereūte casto. castitas non intereat: p. 1. li. 1. solilo. ca. 15. a. b.
- 9 Castitas celibū melior est qd castitas nuptiaz: p. 5. de bono piugali ca. 22. b.
- 10 Castitas animi in quo consistit: vide p. 3. de mē dacio ad pñen. ca. 19. 20. a. b.
- 11 Castitas continentie melior est castitate nuptiali in companōe rez: p. 5. de bono piugali. c. 23. a.
- 12 Castitas pia vera et sancta nō nisi ex veritate est. et qd qd aduersus eā facit. pfecto aduersus veritātē facit: p. 8. con. mēda. ad consen. c. 19. a.
- 13 Castitas quō d: homicida: ibi. ca. 18.
- 14 De castitate mrimonial' Abzā vrente virilit' seminio: p. 7. li. 16. ca. 25. b.
- 15 Castitatem virginū deus a Barbaris violari pmitit. aut supbientes humiliādo aut vt humiles per superbis non elenarentur: ibidē li. 1. ca. 28. p to.
- 16 Castitatē ante diluniū tenuisse nemo legit: ibidē li. 15. ca. 20. a. Dilunio: auto. 2.
- Castitati bñilitas pñcta est. p. 5. de sancta virginitate ca. 31.
- 1 Castitas pñia sunt duriora inter oia chñiano:ū certamia: p. 10. de honesta. mulie. ca. 2.
- 2 Castitas custodia est in charitate: p. 3. in expositiōe Eplē ad Gala. ca. 5. e.
- 3 Ad castitatis obseruantiā et veritatis agnitiōē hortat Augustin: p. 10. de singularitate clerico. ca. 22.
- 4 Castitatis laus ponit: ibi. ca. 23. a.
- 5 Castitas sola munimen est inuictū sanctimonie et expugnatio fortis infamie: ibidem.
- 6 Castitatis virtus non perdit: violētē corrupto

- corpe sed violato pposito: p. 7. li. 1. ca. 18. a. b. d. 19. per to.
- Tanta est vis pbitatis et castitatis vt oēm vel 7 pene ois eius laude moueat būana natura. ibi dem li. 2. ca. 26. b.
- Castitatis integritas piccit Ioseph innocentē: 8 quōd: ibi. li. 18. ca. 4. b.
- Castius olim pñes plures viros habuerūt quā nunc aliquis nfm vnā: p. 5. de bono cōiuga li. ca. 13.
- Castor et pollux: p. 7. li. 8. ca. 5. li. 18. ca. 14. i fi.
- Castū se quis seruare pñt etiā cū mal: p. 6. con. 1 Cresco. grāma. li. 3. ca. 36.
- Castū castitate castū duobz mōis d: p. 3. i li. 83. 2 quē. q. 23.
- Castus et castitas quō diffit: vide p. 9. in euā. Jo 3 an. trac. 39. c. d.
- Cast' ceteris paribz melior est piugato. alias nō: 4 et exemplificat de Isaac et Jacob: pte. 7. li. 16. ca. 36. b.
- Casuale oē est qd femine est: p. 10. de singula. de 1 rico. ca. 4. in fi.
- Casus et fortuna non sunt in rez natura sed oēs 2 effect' reducunt ad causam volūtariā vl' naturālē cū qd concurrat voluntas diuina: p. 3. in li. 83. quē. dicto. 18.
- Casus et fortuna non sunt causa per accidens sicut pbi posuerunt: p. 8. in li. 1. retrac. verita. 2. docu. 2.
- ¶ Ad Cathecismū fite accedens quō sit instrus 1 end: p. 4. de cathecisan. rudibz ca. 5. a.
- Accedētes vere qliter sunt instruendi: ibi. ca. 6.
- Cathecumini in mon' articulo qliter sine baptis 1 sandi nō valentes ad interrogata respōdere p infirmitatis grauedine: p. 8. de adulteri. coniugis ad Pollen. li. 1. ca. 26.
- Catecumini etiā in adulterinis piugis irretiti si 2 cut et alij in mortis articulo sunt baptisandi: ibidem. 28.
- Catecumini qui dicant fm pñlianū vide p. 6. 3 pñas pñlia. li. 3. ca. 17.
- Catecumini qd sunt predicanda. et quō sūt mo: 4 nendi: et a quibz cauendū est: p. 4. de Catheci sandis rudibz ca. 7.
- Catecuminū quis in bonis opibus defunctū. 5 vitā tamē eternā bñe non credim' excepto martino vbi tota baptismi sacramenta cōplent: p. 10. de Ecclesiā. dogma. ca. 74.
- Cathecumini quantūcūqz pfectus sit tamē si 6 ne baptismo sarcinam peccatoz ponat: p. 9. an. euan. Joan. trac. 13. c.
- Cathecumini qliter de fide respondere debet et 7 scripturas intelligere: p. 4. de cathecisandis rudibus ca. 26.
- Catecumini bon' heretico et mala chñiano ppo 8 nendus est: parte. 5. de bap. con. Donat. li. 4. ca. 21.
- Catechizās aliq passioē occurrētē impet' quo 1 medio se iunare debet vide parte. 4. de catechizandis rudibz ca. 14.
- De boie catechizādo Augustin' pulchras anton: 2 rates apponit: p. 4. p faustū li. 13. ca. 7.
- Catechizandus audiēs pphetas: ydola forisā pij 3 nec et prouicere curabit quomō: vide ibi. ca. 9.

Cathedra

Causa

- 1 Cathedra Moysi quid fecerit p. 9. in euan. Jo-
an. trac. 46. d.
- 2 Cathedra pestilentie est. q. extra dei ordinatione
est: p. 11. in ques. ve. et no. test. q. 110. a. ifra psal.
p. 10. auto. 1.
- 1 Cathedras decet Aristotel' et eas artes q. vo-
cant liberales Augustin' p. scipm intellexit: p.
4. li. 4. confes. ca. 16.
- 2 Cathedra Aristotel' id dicitur eo q. nō nisi a sbe-
cis possint cognosci: p. 1. in cathedras Arist.
ca. 1. b.
- 1 Cathena dyaboli q. firvide ifra dyaboli: auto. 10.
- 2 Cathena quada trahimur ad celū: p. 10. d. cogni-
tōe vere vite: ca. 47.
Cathena quis fuerit: p. 7. li. ca. 5.
Cathena et ei' scelera describunt et quō occidit:
ibi. li. 2. ca. 23.
- 1 Cato roman' plures vxores hie iussit causa nu-
merofioris plia: p. 5. d. bono pugalita. 18. c.
- 2 Cato qualis vir fuerit: pre. 8. p. Julia. pela. li. 5.
ca. 7. c.
- 3 Cato scipm occidit viatoris impatoris impaciēs
ter ferēs. et sibi subia nolēs: p. 7. li. 1. ca. 23. b.
Et per hoc ostendit beatitudinē nō esse in hac
vita: ibi. li. 19. ca. 4. l.
- 4 Cato quito magis gliam fugiebat tūto magis eū
sequebat: ibi. li. 5. ca. 12. g.
- 5 Catones plures: li. 1. ca. 23.
- 6 Cato scipm occidit et medicamētuz manu tollit:
ibidem.
- 7 Cato exeratū p. loca innia arenosa et serpēbus
plena durit: ibi. li. 5. ca. 25. in Glo.
- 8 Cato heros bellz: ciuiliz mille nauibz vñt: ibi.
Cato vñctis. li. 5. ca. 17. Cato ali' se occidit q. r-
tane redio: ibi. li. 1. ca. 23.
- 1 Catholica regula nō recedit. q. hereticū catho-
lica dogmata mēdacter pñtēntē catholicū cre-
dit: p. 8. p. mendaciū ad pñen. ca. 3.
- 2 Catholici mali illi soli deputant: q. quīs vā cre-
dant que ad verā fidei doctrinam pertinet et effi-
quid forte nesciunt querendū. existimant tē.
tū flagitiose atq. facinorose viuūt p. q. viuēdū
esse credunt tē. boni aut catholici sunt qui tē fi-
dem integram sequunt et mores bonos: p. 11.
in ques. euā. fm. Manb. q. 11. b. c. Ebūant: au-
to. 2.
- 3 Catholici nō cbūanā in hereticis cōsecratiōez s; h-
būanā detestant erroiē: p. 6. i. colla. p. 11. de loco
5. Colla. tertij dia loco. 4. c.
- 4 Catholica bonis nō placet etiā in hereticū vsq;
ad mortē seuire. p. 6. p. cresco. grāma. li. 3. c. 50
- 5 Catholicorū criminatio falsa destruit: p. 8. p. dñs
as episto. pela. ad Bonifa. li. 2. ca. 3.
- 6 Catholicos sicut vnitas et par facit. sic diuisio
et dissensio hereticos: p. 6. p. lfas pñctū. li. 2.
ca. 95.
- 7 Catholicos innocentes. Hereticos nocentes tē
pbat: ibidē ca. 96.
Catul' se in carcere pemit: p. 7. li. 3. ca. 27.
- Cau. Cauda est ppheta dicens mendaciū: pre. 9. in
Apocalip. Home. 7. b. 9. b.
Caudēz ē in electiōe aut dilectiōe ne nimis cito
diligam' marie indignos: p. 10. d. amica. 15.
Cauere debem'. ne in exitu nō tristitia faciam'

- angelis et gaudiū inimicis: p. 10. de vanitate se-
culi ca. 1. b.
- Causa certa et si oīum que fiūt non possit videri
animū tamē non latet nihil sine causa fieri: pte
1. de ordine li. 1. ca. 4. a. b.
- Causa oīs pfectior est suo effectū: fm. quā causaz
vide p. 3. i. li. 83. ques. q. 28. dicto. 22. ifra. au. 6.
- Causa aliqua est fortuna naturalis et voluntas
na: p. 7. li. 5. ca. 9. f. g.
- Causa rez que facit nec fit. deus est. alie dō caus
se et faciūt et fiunt sicut sunt oēs crean spūs et
maxime rōnales: ibidem.
- Causa triplex rerū ostendit in pductiōe ipsarū
ibidē li. 11. ca. 21. b.
- Causa pfecta et totalis equoca est pfectior suo ef-
fectū: p. 5. de tri. li. 15. verita. 38. in fine d. argu-
mentū fran. maronis: supra: auto. 2.
- Causa deficientē bz mala volūtas non efficiēz
tē: p. 7. li. 12. ca. 7. p. to.
- Causas latētes habēt in natura oīa corporalia: ibi
dē. li. 11. ca. 27. d.
- Scdm causas nāles vel inferiores: statutum qd
euenire debeat de' mutat. sed nō pñcientiam
ibidē li. 14. ca. 11. a.
- Cause rez corporaliū sūt quadripartite et sic qntur
oī sunt gñā causaz: p. 3. in li. 21. sen. Senten. 9.
dicto. 66.
- Cecilian' purgant se p. Donacianos: quō? p. 6.
p. Cresco. grāma. li. 3. ca. 70. 71.
- Ceciliano Qñ' hispan' adiutoriz pñtūt vt ad
coz cōiōnē scōp et ilibatoz numer' cogret:
p. 5. p. epif. Parme. li. 1. ca. 5.
- Cecilian' quō accusat' fuit a Donato: vide pre
6. p. Donat. post colla. ca. 16.
- Cecilian' causa non pñdicant cause Donatista
rū. quo min' ad ecclesiasticā redeant vnitatez:
ibidē ca. 18.
- Cecilian' quō ex ordine pñlū ostendat' absolus
tus: ibi. ca. 33.
- Cecilian' qre absens a Donatist' dñat' est: p. 6.
6. p. Cresco. grāma. li. 3. ca. 28.
- Cecilian' et Pūmian' absētes a Donatist' dñs
nan sunt pñtes aut absolun: ibi. ca. 40.
- Cecili' epō vñū baptisma scy in ecclia esse volus
it. et extra eccliam dari nō posse: p. 5. de bap. p.
Donat. li. 6. ca. 8. a. 9.
- Ceci quanta mala cōmittunt: vide p. 9. in euan.
Joan. trac. 44. b.
- Cecitas impioz ad aliquē vsū scōp ording' a
deo: p. 4. p. faustū li. 16. ca. 21.
- Cecitas fuit iudeis grāde incredulitatis maluz
et grādis causa pñi vt occiderēt cbūstū: p. 8. p.
Julia. pela. li. 5. ca. 3. a.
- Cecitas animosa hereticos facit: p. 6. p. Cresco. 4
grāma. li. 4. ca. 59.
- Cecitas būana ad deū non dirigit viā nisi ipē lu
cernaz legis ostendat: p. 10. de singula. clerico.
ca. 9. c.
- Cecitate mētis impediēbat Augustin' ob inqñ
tione origis mali: p. 4. li. 7. pñf. ca. 7.
- Cecitate pñssit Melise' illos q. veniebāt p. ipm
quō? p. 10. d. mura. sacre scrip. li. 2. c. 26. veri. 13.
- Cecitate vel Horasia quō pñssit sunt sodomitē: 8

- p. 7. li. 22. ca. 19. d.
- 9 **Lecitas** cordis sol^o de^o remouet: pte. 8. § Julia. li. 5. ca. 3. a.
  - 1 **Lec** a nativitate a chio illuminat^o gen^o bñanū fecit: p. 9. in euā. Joan. trac. 44. a.
  - 2 **Lec** credēdo diues est nō vidēdo: p. 10. de discipulina chūana. ca. 1. §.
  - Lec** dicitur qd nō bz vxoī: vel qd nō bz maritū: p. 1. de Grammatica ca. 4. in dñs.
  - Leli** Celestem Ierusalē itenlē vocat scriptura: qre p Sarā fecit. p. 3. in expōe eplē ad Gal. 4. d.
  - 1 **Leli** habitatiōi aia maculata non pgruit: tēst restri aut pgruit p suppliciu: p. 2. de li. arb. li. 3. ca. 9. d.
  - 2 **Leli** luminaria sunt aialia btā et sempiterna fm Platonicos: p. 7. li. 10. ca. 29. d.
  - 3 **Leli** oia spūs sunt: sed dñt ab inuicē: et deus spūs est: sed longe aliter: oia itaqz spūs est: non tñ de^o est. nisi spūs qd d ipō est: p. 11. in quel. ve. et no. testa. q. 41.
  - 4 **Leli** feruētē desiderare debem^o: p. 10. d spū et aia ca. 60. b.
  - 5 **Leli** fact^o ē homo: vt nos a terrenis ad celestia traheret: p. 4. § eplām manichei ca. 36.
  - 6 **Leli** qualia estimāda sunt: si ea que vidētur tā incomprehensibilia sunt: pte. 10. de recti. catho. pueri. c.
  - 7 **Leli** terrena quō subiecta sunt et que dicūtur superiora: vide p. 2. de musica li. 6. ca. 11. a.
  - 8 **Leli** regni aditū sibi claudit qd aliena qmōlis bet inuicē pcpit: p. 10. de pñctu vicio. et virtu tū ca. 18.
  - 9 **Leli** regni pulchritudo ponit pte. 10. de tripli a habitaculo ca. 4. b. Leli: auto. 2.
  - 1 **Leli** bystona lī tres: et significatue tres: p. 10. de cognitōe vere vite ca. 43. a.
  - 2 **Leli** sine pñe felicitatē et pulchritudinē nullus carne vestit^o expmēre pōt p. 10. de triplici habitaculo ca. 4. Supra celesti. auto. 9.
  - 3 **Leli** clamauerūt p stola velut p nouā linguam: adducunt de longinquo magi tē: p. 10. d sym: bo. ad cathedra. li. 3. ca. 4. a. li. 4. ca. 4. a.
  - 4 **Leli** et terre noībo aqs etiaz creatas esse dicim^o: p. 4. li. 12. cōfē. ca. 22. p. 5. de Gene. ad litteraz li. 3. ca. 1.
  - 5 **Quō** celi legant perisse aqs diluuij: et qre pus de aqua aialia pducant qd de terra: p. 5. d Gene. ad lram li. 3. ca. 2.
  - 6 **Leli** 7 terre noībo varia pñe inusitata intelligi: p. 8. § aduersa. legis et ppbe. li. 1. ca. 10.
  - 7 **Leli** noīe apli intelligunt: p. 5. de pñen. enan. li. 1. ca. 30. apli: auto. 1.
  - 8 **Leli** in fñi noīe aliqñ in scriptura intelligunt: pte 10. de cognitōe vere vite ca. 9. a. 43. in fñ. Spīritales: auto. 1.
  - 9 **Leli** noīe qñqz scīas aias appellamus peccatris ces autē terrā nominam^o: p. 3. de sermo. dñi in mōte li. 1. a. li. 2. f.
  - 10 **Leli** 7 terre noīe sepe in ecclia spiritalis carnales qz figurant: p. 5. de Gene. ad lram li. 2. ca. 1. c. spiritalis: auto. 1.
  - 11 **In** celis de^o papue habitare dicitur: eo qd ibi fit volūtas ei^o: p. 8. de pñia dei ad Dardanā ca. 9. 13. b. 18. 20.

- In** celo est materia. argumentū fran. maro. pte 12
4. li. 12. cōfē. ca. 8. dic. 4.
- De** celo duplici et terra ubi. ca. 2. 13
- In** celo est qdqd boni ē: 7 qdqd mali est. ibi nūqz 14
- q est: p. 10. de pñctu vicio. 7 virtu. ca. 26. b.
- In** celo fuit tot^o chis in pñs essentia: vt in aia to 15
- ta sapia: un vtero aut virgis tot^o vt verbū totū in voce: p. 10. de cognitōe vere vite ca. 30.
- Celoz** secreta discutere nō est nre fragilitat^o: p. 16
3. de fide et symbo. ca. 6. b.
- Celoz** ordo firmissim^o est. p. 7. li. 21. ca. 8. 17
- De** celoz regno Augustin^o cū mfe sua locut^o ē: 18
- p. 4. li. 9. pñfē. ca. 10.
- Celos** trecētos sexaginta qñqz Basilidiani dice 19
- bāt esse. quoz nūcro diez ann^o claudif: p. 11. d heresi. ad quoduolūt. 4.
- Celum** et terram vbi deus creauit vel in celo vñ 1
- in terra tē: vide p. 4. li. 11. cōfē. ca. 5. dicto. 3. dico q in verbo.
- Verbo** nō trāsitorio s̄ eterno verbo dixit oia 2
- fiēda esse: ibi. ca. 6. 7. Gene. 1. auto. 5.
- Celi** magnū et terrā parua de nibilo creauit de^o 3
- us: p. 4. li. 12. pñfē. ca. 7.
- Celi** qre deus creauit: vide p. 8. con. aduer. legi 4
- et ppbe. li. 1. ca. 2.
- Celi** quō intelligit ex initio factū: ibidē Gene. 5
1. auto. 1.
- Celi** et terrā de^o in principio non temporis s̄ fi 6
- lio fecit. p. 2. de Gene. con. Maniche. li. 1. ca. 2. verita. 2.
- Celum** tribus mōis accipi pōt: p. 5. d Gene. ad 7
- lram li. 12. ca. 34.
- Celi** aer dicitur vbi vñ et nubes et pcelle et tur 8
- bines sūt: iuxta illud et intonuit dñs de celo: p. 4. de agone chūano ca. 3.
- Celi** vñtato noīe appellam^o. qd sup caput nfm 9
- videm^o: p. 10. de cogni. vere vite ca. 42.
- Celi** 7 terra: materia aducinformis vocata est: 10
- qre: p. 2. de Gene. § maniche. li. 1. ca. 7. a.
- Celi** dicitur firmamentū nō ppter stationē sed ppter 11
- firmatē: p. 5. de Gene. ad lram li. 2. verita. 5. in fi. ca. 10.
- Que** sit forma aut figura celi et quō pellat came 12
- ra dicat: ibi. ca. 9.
- Celi** firmamentū sile aliqd bz cū boīe facto ad 13
- imaginē dei: sicut enī celū totū superiorē mundi partē occupat: sic boī in totā inferiorēz ptās dominādi tributa est: ibi. ca. 13.
- Celi** illd qd excedit spacia aeris in quo stelle sūt 14
- sūt: an ipse aer vocet firmamentū et an sup fides reū celū sint aque: ibi. li. 2. ca. 1.
- Celi** et terrā nō abolēda pignē sed in meli^o cōs 15
- mutāda credim^o: p. 10. de Ecclesiā. dogma. ca. 70. infra auto. 20.
- Celi** terciū ad qd Paul^o rapt^o est fecit terciū ge 16
- nus visionū in q de^o in sua essentia vidēd^o est: p. 5. de Gene. ad lram li. 12. ca. 28.
- Celi** et terra quō nos sum^o: vide pte. 8. § dñas 17
- episto. pēla. ad Bonifa. li. 4. ca. 9. a.
- Ad** celū cathena quadam trahimur: p. 10. de cos 18
- gnitōe vere vite ca. 47. Supra cathena. an. 2.
- Celi** diuisi in duo ardet: p. 7. li. 10. ca. 16. 19
- De** celo aereo pereūte incēdio ignis extremū: ibi. 20
- li. 20. ca. 18. b. c. Supra: auto. 15.

- 21 Celū ecclia dī ubi celestia gerunt: p. 9. in Apoł.
Homel. 3. b.
- 22 Celū est meli⁹ bruto eo q̄ incorruptibilia corru-
pibilib⁹ pponunt: licet tñ viuētia nō viuētib⁹
pponunt: resolutionē: vide p. 5. de trini. li. 15.
ver. 3. circa mediū.
- 23 Celū dī aīa scēa sicut peccatrix terra supra Anis-
ma: au. 10. 36.
- 1 Cēna pacta qd fecerit Iesus: vide p. 9. in euā.
Joan. trac. 55. d.
- 2 In cena dñi pedes discipuloy lauare voluit pro-
pter formā hūilitatis: p. 5. ad inquisi. Janua-
rij li. 2. ca. 18. a.
- 3 In die cene dñi boīes nocte cenare et lauare con-
sueuerūt ppter cenā dñi: ibi. li. 1. ca. 7.
Cenfor iudet moy: p. 7. li. 3. ca. 13.
De cēnariis q̄ dicebant boīes admixti eq̄s: ibi.
li. 8. ca. 13. a.
- Cētenari⁹ numerus aliquñ ponit p vniuersitate
fm illud centuplā accipiet in hoc seculoy ibidez
li. 20. ca. 7. d.
- Centurionis admiratio et eoz q̄ cū illo erant: p.
5. de consen. euan. li. 3. ca. 20. fides: au. 79.
- Cenūz banstūm et olfactū grauer offendit et le-
du estate tactū refrigerat et vulnerib⁹ que ab
igne acciderunt medicamentū est: p. 2. de mou.
Daniche. li. 2. ca. 8. c.
- Cer.** Cerber⁹ quare triceps: p. 7. li. 18. ca. 13.
Cern⁹ nihil morte et nihil incertū hora mortē: p.
10. de contri. cordis ca. 1. a.
- 1 Cerebri tres ventriculi sunt vn⁹ anterior ad fas-
ciē alter posterior ad ceruicē a quo oīa mot⁹ ter-
tus inter vtrūq; p. 5. de Sen. ad lram li. 7.
ca. 18. p. 10. de Spū et aīa ca. 22.
- 2 Cerebri ps anterior vnde oēs sensus distribuun-
tur ad frontē collocata est: id scriptū esse dī q̄ l
faciē de susflauerit boī statū vitē: ibi. ca. 17.
- 1 Ceremonias legis q̄liter Paul⁹ obseruauerit: p.
8. p̄ mendaciū ad consen. ca. 12. a.
- 2 Ceremonie et tabernaculū et alia oīa fecerūt que
in chō impleta credim⁹ et implēda confidim⁹:
p. 7. li. 7. ca. 32. b.
- Ceritudo nulla fm Academicos: ibidem li. 4.
ca. 30.
- Cerni onera inuicē possūt nobis exemplū dan-
tes in hoc q̄ onera inuicē portare debemus:
p. 3. li. 83. ques. q. 71. a.
- Ceruice dura in lege esse dñr: qui tñ pus lauda-
bant: p. 8. in li. ques. sup Deutro. q. 14.
- Ces.** 1 Cesar august⁹ q̄ fuit tpe chū restaurauit rem pu-
blicā tē. p. 7. li. 3. ca. 21. d. 30. c. d.
- 2 Cesar august⁹ et ei⁹ bella ciuilia: et quō pmo an-
thoniū postea sororē suā impugnavit: ibide. li.
3. ca. 30.
- 3 Cesar et Catbonis laudes et compatio: ibidem
li. 5. ca. 12.
- 4 Cesaris clemētia tangit: ibi. ca. 21.
- 5 Cesares sunt noīan oēs q̄ successerūt cesari Aus-
gusto: sicut a Silio filio Ence cognominati
Silij: ibi. li. 8. ca. 20. a.
- Ch** Chām peccans maledicā in filio: fecit Mereti-
cos et quare: p. 7. li. 16. ca. 2. a. p. 8. li. 1. ques. sus-
per Gene. q. 17.
- 2 Et Chām filio Noe nati dñr Egyptij et Etbio:

- pes: p. 7. li. 16. ca. 11. f.
- Cherubim lanne scie plenitudo dī: et: p. 2. d. Ge-
ne. 5. Daniche. li. 2. ca. 23. a.
- Chilo pbū: p. 7. li. 4. ca. 13.
- Chilima vinctio chīs dō vnc⁹ est: p. 8. p̄ aduer-
sa. legis et p̄bete. li. 2. ca. 3. b.
- Chīs et Chūan⁹: ponunt in fine tabule per. 3.
fm p̄suetudinē scriptoy et Imp̄mētū.
- Libi corpis et aīe simul sunt qui pascunt corpus
et occidūt et aggrauāt aīam vt voracitas. som-
nolentia: p. 10. de saluta. docu. ca. 48.
- Libi immūditia nō est timēda s̄ cupiditatis: p. 2
4. li. 10. p̄f. ca. 31. c. dicto nono.
- Libis aliquib⁹ Danichei inuiste abstinerē pte
4. p̄ faustū li. 20. ca. 20. supra carne: au. 2.
- Libo p̄ciosissimo etiā sapiēs vti pōt sine aliq̄ vī
1 cio cupidinis aut voracitatis: insipies aut mic:
p. 4. de doc. chūa. li. 3. ca. 12. b.
- Liboy intemperantia multos fecit in montē cade-
re: p. 10. de arboze saen. boni et mali. b.
- Liboy opulētia corp⁹ maxime ledūt: p. 10. de sa-
luta. docu. ca. 36.
- Liboy voracitas et supfluitas a parsimonia cō
4 tenuit: p. 10. de consue. vicio. et virtutū. ca. 20.
- Liboy dñam iā nō obseruam⁹ q̄ in lege papif:
5 p. 4. p̄ faustū li. 19. ca. 19.
- Libū cū ḡrūachōe sumere debem⁹ q̄ bonū et
1 laudabile ē: p. 10. de Ecclesiā. dogma. ca. 66.
- Libū aīe mī Augustini dixit esse scīaz atq; intel-
2 lectū rep: p. 1. de bñ vita disputa. 1. d.
- Libū immundū quō p̄corditer p̄hibet scriptu-
3 ra. et quō intrat in os boīum nō inquinare cadē
asserat: p. 3. con. Aldimā. Danichei disci. c. 15.
- Libū nō polluit boīem s̄ cupidas: p. 4. li. 10. cō-
1 f. ca. 31. c.
- Libo terren⁹ est quo carnis infirmitas pascat. aī-
2 bus celestis q̄ pietas mētis implet. bñ⁹ ubi vi-
ta boīz est illū ubi vita angeloy est: p. 10. de
vilita. Jēru.
- Libi vel alimentū corpis est quoddā sibi medi-
3 camentū: p. 7. li. 20. ca. 21. a.
- Non ubi genere s̄ audire immodesta quisq;
4 culpand⁹ est: et explicat de Esau: ibidem li.
16. ca. 37. a.
- Libus quē dñs post resurrectionē sumpsit non
5 ad stomachū transiit sed statim vt assumpt⁹
fuit in spiritale naturā transformat⁹ fuit: p. 10.
de mirabi. sacre scrip. verita. 15.
- Lib⁹ sic necessari⁹ est ad boīs salutē: sic cōcubū⁹
6 ad salutē generis: p. 5. de bono piugali in argu-
mēto. b. et ca. 16. a.
- Libo dyaboli p̄dō: est: p. 4. de agone chūstiano
7 ca. 2.
- Licantes q̄re chīs post resurrectionē fuerit
1 p. 9. in euan. Joan. trac. 121. c.
- Licantes chū q̄e scūs Thomas tenigit vere fu-
2 ille pbant. quos faust⁹ negat: p. 4. p̄ faustū
li. 16. ca. 33.
- Licantes apperebūt in corpibus martyū glo-
riosis nō tanq̄ vicia sed veritates indicat: p. 7.
li. 22. ca. 20. a.
- Liceronē allegat Augustinus qui dicit obsceni-
tatē esse vitandā: p. 8. p̄ aduersa legis et p̄bete. li.
c. iij

1.ca.24.c.

Lymachia aurea versatilia i circuitu que sunt: p. 8. in li. quesi. sup. Ero. q. 104.

1 Linere et stercore nihil aspernabili? tñ agnis vitis
litates afferunt: p. 2. de monito manicheo. li. 2.
ca. 8.c.

2 Lius et pulvis d: bō: p. 10. de spū et aīa ca. 53.a.
Linci appellabant pbi diuersa sequentes bona
finalia: alij virtutes; alij voluptates: p. 7. li. 19.
ca. 1.3.

Linocephal? qd sit: vide ibi. li. 2. ca. 14.

Lip 1 Lipriani būlras cōmendat: p. 5. de baptismo
p. Donat. li. 2. ca. 4.

2 Lipriani paciētia quā inter iniq̄s habuit cōmen
dat: ibi. li. 7. ca. 11.

3 Lipriani auctoritas si sequēda est magis eā seq̄n
dā esse in vnitare seruāda: q̄ in ecclie p̄fuctudi
ne cōmutanda: ibi. li. 2. ca. 9. b.

4 Lipriani snia magi est p ecclia q̄ p. Donatist:
ibidē li. 3. ca. 1.

5 Liprian? sermō p̄dicatur aīa cū alienū a p̄tinacia
fuisse ostendit: ibi. ca. 3.

6 Liprian? nō se nouis rē statuisse ostendit h̄ q̄ sub
Agrippino id fieri cōperat: ibi. ca. 12.

7 Liprianū Augustin? excusat de baptisni iura
tione: ibi. li. 1. ca. 18. 19.

8 Liprianū cōmendat Augu?: aīa eius dicta. q̄ au
ctoari diuinay scripturay congrunt cū lau
de eius accipit: quod aut non congruit cū pace
eius respuit: p. 6. p. Cresco. grāma. li. 2. ca. 22. a.

9 Liprian? auctor est libelli de bono paciētie: pte
5. d. baptis. p. Donat. li. 4. ca. 9. a. li. 5. ca. 17. a.

10 Liprian? sua opiūne sic tenait. ut vniōe ec
clesie fuaret: ibi. li. 6. ca. 7.

11 Liprian? p martirij p̄fessionē ad angelicā p̄es
nit lucē: ibi. li. 2. ca. 5. in fi.

12 Liprian? si aduc in terris esset tot rōnibus ac au
ctoariū audina de baptismo hereticorū non
iterādo: patrum diffinitioni nō contradixisset:
ibidē li. 5. ca. 4.

13 Liprian? qd sensit de puulis baptisandis: an an
te octauā baptisari vel ne debeāt: p. 6. d. peccas
to. meri. et remissio. li. 3. ca. 5.

14 Liprian? martyr de baptismo sobriū nō fallacē
snia: dedit: p. 6. p. Cresconij grāma. li. 3. ca. 2.

1 Circuli quadratura inuenitur ab Archimede.
p. 7. li. 1. ca. 6.

2 Circul? vel annul? nō est aliud. nisi vndiq̄ ar
ens: p. 8. in li. 2. quesi. sup. Ero. q. 132.

3 Circulus figura p̄fectior est alijs: p. 2. de aīe quā
tra. ca. 11.

4 Circul? fm se et formaliter sumptis non h̄z par
tes et p̄p̄is non diuisibilis. māli ter tamē sum
ptis p̄p̄a linea que fundat ordinē illi? rotun
ditatis p̄tes h̄z: p. 4. de doc. ch̄ia. li. 4. ca. 18. ve
rita. 6. docu. 2.

Circūcelliones dñr quasi cellas rusticanas cir
cūcūtes et vnde sint. p. 5. de Episto. parme.
li. 1. ca. 7. g. p. 8. con. secunda gauden. episto. li.
2. ca. 20.

1 Circūcisio quid sit et quid feat et vbi f̄ibat et
quare cultello petri. et quare die octaua: pte
9. in euan. Joan. trac. 30. c.

2 Circūcisionē q̄re nō soluēbat sabbatū: cū m̄ p̄ces

perit dñs sanctificare sabbatū: ibidē.

Circūcisio implex tangit: p. 11. in quesi. ve. et no. 3
testa. q. 44. b. c.

Circūcisio p̄terin t̄pis mandatū est: quā vsq̄ ad 4
chūstū oportuit habere auctoritatem: ut tādū
curreret q̄dū Ch̄is nasceret p̄missus Ab̄rae:
ut de cetero cessaret circūcisio p̄missione imple
ta: p. 11. in quesi. ve. et no. testa. q. 50. 69. a.

Circūcisio antiquis patribus diuinitus p̄ces
cepta est fieri octauo die. ad secunda regenerati
onem que fit in ch̄io: qui post diez septimū sabb
batū quo die iacuit in sepulchro: sequenti. id est
octauo die resurrexit: pte. 8. p. Julia. pela. li. 6.
ca. 3. c. infra: aucto. 7.

Circūcisio paruulorū octauo die olim p̄ceptū
erat: p. 6. con. litteras Penlia. li. 2. ca. 37. d. pte
9. in euan. Joan. trac. 30. c. p. 11. in quesi. ve. et
no. testa. q. 29. in quesi. Hilarij. q. 2. c. De vera
innocen. ca. 298. Supra auto. 1.

Circūcisio octauo die iustificatiōe n̄rā p̄nū
ciabat. puta expoliatiōe carnaliū p̄cupiscen
tiarū: p̄ resurrectiōe dñi que post septimū die
em facta est: p. 6. p. lras Penliam li. 2. ca. 37. d.
supra auto. 5. infra: auto. 16.

Circūcisionē et baptisnū Joannis ch̄is accepit. 8
ibi. supra baptisari: auto. 1. 5.

Circūcisionē antiquis p̄p̄is p̄ baptismo babe
bat: p. 6. p. lras Penlia. li. 2. ca. 72. b.

Circūcisio p̄figurauit baptisnū: p. 8. con. Julia
nū pela. li. 6. ca. 3. De aīa et eius origine ad pes
trū li. 2. ca. 11. in fi.

Circūcisio olim necessaria fuit hominibz: sicut
modo nobis baptisnus: p. 8. con. Julia. pela.
li. 3. ca. 18.

Circūcisio p̄p̄eū in figura futuri baptismatis
ch̄i ab antiquis obseruata est: p. 6. cō Cresco.
grāma. li. 1. ca. 31. a.

Circūcisio octauo die figurā resurrectiōis dñi et
grām baptismi gestabat: pte. 11. con. Pela. b̄p̄
ponos. li. 5. f.

Circūcisio et baptism? compantur: p. 8. p. Julia.
pela. li. 2. k.

Circūcisio carnis feat expoliatiōe mortalitatis
quā de carnali generatiōe portam: pte. 4. cō.
faustū li. 16. ca. 29. Supra aucto. 5. 7.

Circūcisio erat signaculum iustitie fidei et vale
bat ad significatiōe purgatiōis: p. 8. de nup.
et concupis. ad Vale. li. 2. ca. 11. Roma. 4. au
to. 2.

Circūcisionē dñs in veteri testa. p̄cepit. et ch̄is p
felitoy inductiōe iudeos redarguit: q̄re? p. 3. p
Adimātū manichei disci. ca. 16.

Circūcisus tradit nascenti de se. quo caruit in se
q̄ pelliculā: p. 8. con. Julia. pela. li. 6. ca. 3. c.

Circūcis quō sunt filij israel: vide pte. 8. in li. 6.
quesi. sup. Josue. q. 6.

De dāno neglecte circūcisionis in puulo: vide p.
8. p. Pela. et Celef. de p̄tō ongi. li. 2. ca. 30. 31.

Circūcisio sabbatū: aialū oblatio. et cetera: an re
perēda sint. querit faust? p. 4. p. faustū li. 18.
ca. 2. li. 19. ca. 4.

Circūcisit puer. ut debuit qd p̄agio carnal? ge
neratiōe attrahit. grā spirital? regeneratiōe
absoluat: p. 8. p. pela. et celef. d. p̄tō ongi. li. 2. c. 32

17

18

19

20

21

22

Circumcisio

Ciuitas

- 23 Circumcisio est tpe gñe null⁹: qd id qd eadē circumcisioe pphetabat iaz chis impleuit: p. 4. § fau-
stū li. 19. ca. 9.
- 24 Circumcisio Samaritanoy baptisma fecit Dona-
tistay: p. 11. § fulgen. donatistā ar. 2.
- 15 Circumcisio nō facit iudeū: sed signum Iudaismi
est. non Iudaism⁹: qz Abzac circumcisio non in-
sticia est sed signū iusticie: p. 11. in ques. ve. 7. no.
testa. q. 81.
- 26 Circumcisio cordia est pura voluntas. ab omni illigiti-
pceptis cēta: p. 6. de spū et lra ad marce. ca. 8. b.
- 27 Circumcisio impata est qñ de Sara pmissus est fi-
lius sup naturā vt fecit vocatio gennuz q est p
grām non p naturā: p. 7. li. 16. ca. 26. c.
- 28 Circumcisio fecit naturā venustate exata renoua-
tā q fuit signū regeneratiōis: ibidē et ca. 27.
- 1 Circumcisio tpm qdaz pbi posuerūt dicētes oīa
redire eodē nūero post circulationē magni an-
ni: p. 7. li. 11. ca. 13. a. b.
- 2 De circuitu quē ponunt pbi in animabo t rebo
ponentes eternitatem mundi: ibidē li. 12. ca.
17. a. b. c.
- 3 Circū tpm ponētes tollūt beatitudinē t mise-
riaz plenitudinē ponūt vnde bos multiplicat
destruit: ibidē ca. 20.
- 4 Et si circū tales essent nō solū prudentes tacer-
rent. verūtenā docilissimi nescirent: ibidē in ve-
rita. et docu.
- Circūscriptū ē. qd cū alicubi est totū nō pōt ēē fi-
nāl alibi. In circūscriptuz qd est qd sū est vbi
qz totū: qd de solo deo intelligit: p. 10. de spū t
anima ca. 18. b.
- Circūscript⁹ null⁹ adō esse pōt. vt nūqz erret: p.
11. in ques. ve. et no. testa. q. 111. b.
- Circūstancie: p. lone. loci. tpe et hmoi requirun-
tur sine qbo op⁹ est vanū: p. 7. li. 15. ca. 7. b.
- Circus quid est. et de ludis Circensibz: vide ibi.
li. 2. ca. 24.
- 1 Ciri nauitas mirabilis: ibidē li. 4. ca. 7.
- 2 Ciri regis p. lax tpe in paucis Assyrijs et Caldes
is innuit esse facta q narrat i bystoria Iudith
ibidē li. 18. ca. 26. a.
- Ci Cybara quid sit: vide pte. 9. in Apocalip. Nos
melia. 4. b.
- Ci De ciuitate terrenis et celestis patrie: vide pte. 11.
de vera innocen. ca. 156.
- Ciuis sociusqz Roman⁹ qd est: p. 7. li. 5. ca. 17.
- 1 Ciuitas nulla est q oēm aiām capiat nisi ciuitas
dyaboli: p. 9. in Apoca. Nos. 15. b.
- 2 Ciuitas est bosum multitudo aliquo societatis
vinculo colligata: p. 7. li. 1. ca. 15. c. li. 15. ca. 8.
b. infra auto. 19. 20.
- 3 Ciuitas pus vnita dimidiū pace habita cū hosti-
bus exterioribz: ibidē li. 1. ca. 30. b. c.
- 4 Ciuitas romana multo magis destructa est in p-
ueritate morū ciuiū q in ruina facta ab hosti-
bus: ibidē li. 2. ca. 2. c.
- 5 Ciuitas terrena q nō est sempiterna hz hic fines
sū quē appetit et intendit: ibi. li. 15. ca. 4. a.
- 6 Ciuitas terrena habet initū et finē terrenū: ibi-
dem ca. 17. d.
- 7 Ciuitas terrena est imago ciuitatis celestis quō-
vide ibidē ca. 2. p. 10.
- 8 Ciuitas dei fecit frequenter leges ciuitatis terre:

- ne. que non sunt p̄ diuinū cultum et valent ad
pacem: p. 7. li. 19. ca. 17. d. c.
- Ciuitas celestis aliter vñt pace et rebo mūdānis 9
q̄ terrena: ibidē p. totū.
- Ciuitas terrena generat in coniugio. sed celestis 10
regenerat: p. 7. li. 15. ca. 15.
- Ciuitas si audiret p̄cepta diuina vniuersalit̄ ter- 11
ras vite p̄sentis ornaret sua felicitate respubli-
ca: ibidē li. 2. ca. 19. b.
- Ciuitas vel respublica ex summis medijs et infi 12
mis interiectis ordinat: sicut melodia ex consor-
nantis vocū: nec stare pōt absqz iusticia: ibidē
li. 2. ca. 21. b.
- Ciuitas dei peregrinans in mundo fecit in arca: 13
p. 7. li. 15. ca. 26. a.
- Ciuitas dei cucurrit in vmbra non in misericordi- 14
die vsqz ad noui testamenti reuelationem: ibi-
dem li. 18. ca. 1. b.
- Ciuitas vna dei. vnū templū et vnū sacrificiū: 15
ibidē li. 12. ca. 9. d.
- Ciuitas fecit. qñqz noīe templi vel dom⁹ in diuī 16
na scriptura: ibidē li. 15. ca. 19. b.
- Ciuitas supna incomparabiliter clarior est terres- 17
na. vbi victoria veritas. vbi dignitas scitias.
77. p. 7. li. 2. ca. 29. d.
- Ciuitas supna parit hic ciues suos in quibz pere- 18
grinat donec oēs suos cōgreget resurgentes:
ibidē li. 15. ca. 1. c.
- Ciuitas i quibz nō i parientibz p̄sistit: p. 10. de vr 19
bis excidio. e. Supra: auto. 2.
- Ciuitas est animantiū rationabilūz multitudo 20
vnus legis societate deuincta: pte. 4. in ques.
cuan. li. 2. ca. 46. verita. 25. Supra: auto. 2. 19.
- Augustin⁹ librū de ciuitate dei iō vocat a melio- 21
ri noīe imponēdo: quē fecit cōtra blasphemantes
dei cultū: p. 7. in prolo. libi.
- De ciuitate terrena sacra scriptura tractat ppter 22
celestem. et de malis hoībus vt boni vñt p̄fissi-
nāt vel emineat: p. 7. li. 15. ca. 8. a. li. 16. ca. 20.
- De ciuitate terrena inapiente a Layn homicida 23
t terminante vsqz ad Lamech homicidā: vide
ibidē li. 15. ca. 21. p. 10. Supra Layn: auto. 3.
- De ciuitate celesti fecit p Isaac quō pacē habes 24
at et amorē et cor vnū: p. 7. li. 15. ca. 3. b.
- Pro ciuitate celesti oīa relinquētes et qñqz tor- 25
menta vñt etiam mortē sustinentes non magnū
est: cū multi hoc fecerūt p terrena ciuitate. ibi-
dem exemplificat de Romanis qui voluerunt
esse paupes. et occiderūt filios et etiā seipos: p.
7. li. 5. ca. 17. c. 18. a.
- In ciuitate supna nullus moritur. quia nullus 26
ibi oritur. ibi est plena et vera felicitas: ibidē
li. 5. ca. 16. a.
- Qui ad supernā pertinet ciuitatem peregrin⁹ est 27
mādi: et dū tpali vtitur vita. in patria viuitali
ena: p. 11. de vera innocen. ca. 17.
- Ciuitatē edificauit p̄or Layn p̄nens ad ciuitas 28
tem dyaboli. Secund⁹ Abel: p̄nens ad ciui-
tatē dei: et qd hoc fecit: p. 7. li. 15. ca. 1. 5. a.
- Ciuitatē Hierusalē vidit Ioannes descēdentes 29
quasi nouas: et iō dī. qz celesti grā ecclia facta ē
a deo: ibidē li. 20. ca. 17. p. 10.
- Ciuitates due. fecerūt amores dno: et de differē- 30
na multiplici barū ciuitatū: vide p. 7. li. 14. ca.
c. iii

Clarificatio

Clerici

28. pte. 11. de vera innocen. ca. 221.
31. Ciuitates due sunt vna Cbū alia dyaboli vna bonoz altera maloz licet gentes in multis differre sint: p. 4. de cathexian. rudibz ca. 19. a. p. 7. li. 14. ca. 1. b. 4. b. 9. g. p. 8. in enchir. ad lauren. ca. 111.
32. Ciuitates bonoz et maloz inuicem sunt pmi re donec vltimo iudicio dermant: pte. 7. li. 1. ca. 35. per totū.
33. Ciuitates destruunt p pccā qđo irreciunt quibz expulsas pacē bñt: p. 7. li. 1. ca. 31. a. b.
34. Ciuitates bone et male in boibz describunt: pte 9. in Apocalip. 17. b.
35. Ciuitates refugioz vbi sunt: vide pte. 8. in li. 4. ques. sup. Merton. q. 64.
36. Ciuitates sunt aliqui libere ab euentibz belloz: aliqđ. sed nunqđ a periculis: et exemplificat d infidijs amicoz fictoz: p. 7. li. 19. ca. 5. p. 10.
37. Ciuitatis terrene ppiū est deos colere: ibidē li. 15. ca. 7. c.
38. Ciuitatis terrene totū gen^o in dilauio absorptū est s; repatū ex filiis Noe: ibi. ca. 20. a.
39. Ciuitatis terrene ciues parit peccato viciata natura celestis vero ciuitat. ciues parit a pccō natura liberans grā: exemplificat de Isaac et Iacob: ibidē li. 15. ca. 3. b.
40. De ciuitatis celestis mirabili distantia a ciuitate terrena: ppter qđ et nobis magis desideranda: ibidē li. 5. ca. 16. 17. li. 11. ca. 1.
41. A ciuitatis legibz debet pifamilias dom^o sue pcepta sumere vt sit dom^o accomodata paci ciuitatis: p. 7. li. 19. ca. 16. c.
42. Ciuitatiz subuersio est ex impetu aquarum vel ignium vel terre motuū et huiusmodi: ibidem li. 4. ca. 2. b.
- Clas 1. Clamare ad deū veraci corde et spiritali donuz dei est: p. 10. de bono pseueran. ca. 23. a. b.
2. Clamauerūt sancti et salui facti sunt: cbis tamen a manibz Iudeoz nō liberat^o: pte. 6. de grā no mtesta. ad Honor. ca. 11. a.
3. Clamo: ad deū qđ sit: vide p. 11. d. vā ino. ca. 100.
4. Clarificatio et glorificatio idē sunt: p. 9. in euan. Ioan. trac. 82. 100. a. 104. c.
5. Clarificatio cbū quō fuit: ibidē trac. 32. c. 52. d. 63. c. 64. a. 104. b. c.
6. Clarificatio filij quā habuit apud pīem priusq; mūdus fieret: est ipius bñitatis predestinatio: ibidē trac. 105. d.
7. Clarificat pī filiū et filius pīem: quō? vide p. 5. de tri. li. 2. ca. 4.
8. Clarificat quō fili^o pīem: cū sempiterna claritas pīs nec diminuta fuerit in forma buanma: nec augeri potuerit in sua pfectōe diuina: pte. 9. in euan. Ioan. trac. 104. a. c. 105.
9. Clarificatū esse cur se cbis dicebat post recessuz inde: ibidē trac. 63. b. c.
10. Claritas dñi in patria videbitur non per visio nem corpalem sicut in monte Synai: nec p spiritalē sicut vidit Eliaas et Jos. in Apocalip. si sed per speciem: p. 5. de Gene. ad litteram li. 12. ca. 28. verita. 10.
11. Claudia alijs exortans nanē berceynie trahit: p. 7. li. 10. ca. 16.
12. Clauis cbis ecclie dedit vt qđ solueret i tra essent

- soluta in celo: p. 4. d. doc. cbis. li. 1. ca. 18. si. 9.
- Clauis aurea pax pdest. si apire qđ volum^o nō pōt qđ obest lignea: si b; pī. qñ nubil qrim^o nī si patere qđ clausum est: sic in vbiis vey amare debem^o nō vboz fucationē: p. 4. de doc. cbis. li. 4. ca. 11. de vā innocen. ca. 266.
- Clemētia iustitia et rō exigebat vt tūc vberior esset clemētia dei in dādis beneficijs qñ mysteriū diuinitatis sue innotescere voluit creature: p. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 123. b.
- Clemētia dei tāta est vt contumelias passus ab his quos fecit sufferat et puor vocet ad pacem: ibidē. q. 1. a.
- Clementia diuina est nobis necessaria: p. 8. con. Julia. pēla. li. 2. n.
- Clementia dei lapsos puocat vt se erigant abibz: q. 102. c.
- Clemētia ci^o refo: mādys est cui^o bonitate ac pō testate format^o est: p. 2. de aīe qñtitate. 28. b.
- Clemētia est p quā animi temere in odiū alicui^o illecti cōcitatiq; comitate retinent: pte. 3. in li. 83. ques. q. 31. b.
- Clementie genus est vt quis ex toto corde dimittat ei a quo lesus fuerit: parte. 10. de rectitu. ca. 10. cōuersa. 3.
- Clerici a sorte dicti sunt: quia dominus eoz sors vel hereditas si ergo quicq; possident in terra remon sunt a cbis disciplina: p. 10. de cōtemptu mūdi ca. 2.
- Clericatū q impediunt: vide p. 10. de ecclia. do gma. ca. 72.
- Clerici caput non sine causa conditur: sed iō vt terrenas et supfluas cogitationes a mēte amoneat: p. 10. de ptemptu mūdi ca. 3. a. Sacerdos tes: aucto. 4. Capilli. 6.
- Capilloz minimū pte in capinibz retinent vt per eoz abrasionē se minimā terrenoz sollicitudinē hīe designēt: ibidē. b.
- Quis qđ cleric^o ad sortē dñi vocat^o qui comā nutrit: et capillos radere vel tōdere erubescit: pfecto se nō de dei sed de mūdi sorte esse testatur: ibidē. b. Coma: aucto. 2.
- Quāto clericus carnis crines diligit: fouet et nutrit: tāto cor suū nō in celis sed in terra fixū esse ostēdit. Quāto aut radit et edomat: tāto se non terrena sed eterna diligere comprobāt. ibidem b. in fine.
- Clerici si crines ideo radunt qz inter eos et deuz nihil interest: qre cū in oīoe pstant aliena velamina capitibz nris apponere non debemus: ibidē ca. 4.
- Coagere deo picipimur quomō: vide p. 8. in li. ques. sup. Deutro. q. 30.
- Cocleario argēteis Augu^o utebat: cetera vasa qđ mēse inferebant cibū vel testea vel lignea: vel marmorea erāt nō tñ necessitatis inopia s; pposito volūtatis: p. 11. de vita Augu. ca. 22. Supra Augustin^o: aucto. 81.
- Codrux rex Atheniēsum amore patrie liberando mortu^o est: p. 7. li. 18. ca. 19. b.
- Coercēdi sunt: q: vide: p. 11. cō pētilia. donat. episco. ca. 17. a.
- De coeternitate filij cū pīe: vide p. 10. de cognitiōe vere vite. ca. 12.

Cogitatio

Cognitio

- 2 Coeternitate patris et filij pbat Augustin⁹: pte 11. 5. felicia. arri. ca. 4.
- Cog** Cogedi ad veritatem aliq sunt: p. 8. de correc. Donat. ad Bonif. ca. 15. Contra secundam gaudet. episto. li. 2. ca. 17. Supra coercendi.
- 1 Cogitatio proprie fragilitatis ad misericordiam inclinat: p. 3. in expone. epist. ad Gal. c. 6. a.
- 2 Cogitatio est quedam animi visio. Quilibet enim videt aliquomodo suam cogitationem: oculo mentis et aliquomodo non videt eam: pte. 5. de tri. li. 15. ca. 9. c. verita. 18.
- 3 Cogitatio sancta non nisi ex deo: p. 10. de Ecclesiast. dogma. ca. 27. 32. 44.
- 4 Cogitationem bonam quod voluptas carnalis imperdiat: vide p. 8. 5. Julia. pela. li. 5. ca. 8.
- 5 Cogitatio vana est que opinatur deum membrorum corporaliu lineamentis circumscribi atq; diffiniri: p. 5. de tri. li. 12. ca. 7. d.
- 6 Cogitatio recens facili facit recordationem. antiquo difficili: ibi. li. 14. verita. 14.
- 7 Cogitatio eo locutionis modo deo attribuitur sic obliuio que vtiq; ad proprietatem in deo nulla est: p. 5. de tri. li. 15. ca. 16. a.
- 8 An volubilitas cogitationis in deo esse credenda sit: vide ibidem.
- 9 Cogitatio dei et recogitatio mutandarum rerum: est immutabilis ratio p. 7. li. 15. ca. 25.
- 10 Cogitatio formata ab ea re quam scimus verbum est quod in corde dicimus: pte. 5. de tri. li. 15. ca. 10. d. verita. 23.
- 11 Cogitationes nostre ad premia future patrie tendere debent: p. 10. de salute. docu. ca. 43.
- 12 Cogitationes et affectiones nostre spiritu roborantur: nos in deum tendentes: p. 4. li. 13. ptes. ca. 14.
- 13 Cogitationes bone semper a deo sunt: male autem non semper a dyabolo: sed aliquando arbitrij motu: p. 10. de Eccle. dogma. ca. 82.
- 14 Cogitationis tanta est vis quod mens hominis sine ea subiret conspicua esse non posset: p. 5. de tri. li. 14. ca. 6. a.
- 15 Cogitationes nostre locutiones sunt nostre cordis: ibidem li. 15. ca. 10. b. verita. 20.
- 16 Accipere dicendum est in nobis idem cum actu intelligendi: quia accipere intelligendi est cogitatio: accipere dicendum locutionis: argumentum fratru. maro: ibidem.
- 17 Cogitationes memorie et voluntates nostre et si mutabilia non tamen visibiles: p. 5. de tri. li. 3. ca. 10. in fine.
- 18 Cogitationes superflue non incongrue per pilos et capillos ferantur: sicut enim pilus non sunt pars corporis: sed quedam superfluitas procedens a corpore: bene. sic bona temporalia non sunt nobis naturalia: sed aliena et superflua: p. 10. de preceptu mundi ca. 3. b.
- 19 Cogitationes huius seculi si cor tuum turbant: et cogunt illicitum aliquid perpetrare: per orationes puras: et vigilas sanctas depellant ab anima tua: pte. 10. de salute. docu. ca. 28.
- 20 Cogitationes malas si vobis dyabolus suggererit: proponite futurum iudicium inferni supplicium: Iherenne penas tartari tenebras que impunitatem: p. 10. de rectitu. carbo. pueria. f.
- 21 Cogitationes anime internas: dyabolus non videre certissimum: p. 10. de Ecclesiast. dogma. ca. 81.
- 22 Cogitationes male a duobus pueniunt quibus a dyabo-

- lo: et aliquotiens ex nostri arbitrij motu emergunt. Supra: aucto. 13.
- De cogitationibus interioribus et de his quibus acies cordationis abigende sunt: vide parte. 5. de tri. li. 11. ca. 5.
- Cogitationes nostre volubiles in patria fortassis non erunt ab alijs in alias euntes atq; redeuntes: sed omnem scientiam nostram vno finalis aspectu videbimus: ibi. li. 15. ca. 16. verita. 39.
- Cogitationes sanctorum mutuo in patria subiuicem patebunt: p. 3. in li. 83. ques. q. 47. dicto. 45. pte. 7. li. 22. ca. 29.
- Cogitationum cognitio: deus est: p. 10. de bono pte. 26. ne. ca. 2. a.
- Cogitationum volubilitas dupliciter potest intelligi: vide p. 5. de tri. li. 15. verita. 39.
- Cogitamus multa in hac vita quia vnum quod ex illis vel per illa est non inuenimus: p. 7. li. 12. ca. 15. a.
- Cogitandum quod sit deus: vide p. 10. de spiritu et anima ca. 49. b.
- Cogitanti facile est fingere eas species quas non vidit ex earum recordatione quas vidit per voluntatem coniuncticem et separatricem: pte. 5. de tri. li. 11. ca. 10. verita. 29.
- Quia cogitare bene possumus dei esse dixit Pelagius: quia autem bene cogitamus nostrum esse voluit: et male: p. 8. con. Pela: et Celest. de grana chasti li. 1. ca. 25.
- Cogitare semper debemus de deo: de quo tamen digne cogitare non possumus: cui laudando reddenda est omni tempore benedictio: et cui enuncians nulla competat ductio: parte. 5. de tri. li. 5. ca. 1. a.
- Cogitare non potest aliquis illud quod nunquam sentit: sic nemo meminit illud quod nunquam sentit: ex quo accipit illud vulgarissimum: nihil est in intellectu nisi prius fuerit in sensu: ibi. lib. 11. ca. 8. c. verita. 26. Cognitio: aucto. 5.
- Cognata quo gradu cognationis prohibeatur in lege: vide p. 8. in li. ques. sup. Leuiti. q. 76.
- Cognati sunt omnes sub vno deo patre qui cum diligunt et faciunt voluntatem ipsius: p. 2. de verageligi. ca. 46. b.
- Cognatum scriptura diuina generaliter per eo quod qualicumque assinnare est coniunctio accipit: p. 4. in prolo. de doc. christiana. veri. 2. in fi.
- Cognitio et actio sunt dona dei et faciunt homines beatos: p. 4. de agone christiana. ca. 13. a.
- Ois cognitio cuiuslibet obiecti relinquit in memoria imaginem per quam quilibet de posterio recordatur: p. 5. de tri. li. 14. verita. 18.
- Cognitio est finis discendi: quod post hanc vitam perficitur: p. 2. de vera reli. ca. 53. a.
- Cognitio ois fit per aliquam assimilationem: pte. 5. de tri. li. 9. ca. 11. verita. 12.
- Cognitio nostra respectu intelligibilium hominum a sensu: ibi. li. 11. verita. 1. Cogitatio. 33.
- Cognitio intellectus prestantior est sensitiva vis et lux dei: p. 6. de videt. deo ad Pauli. ca. 17.
- Cognitio est duplex: aliquam matutina: aliquam vespertina: p. 5. de tri. li. 15. veri. 39.
- Cognitio vespertina angelorum est cognoscere res in proprio genere. Et quod matutina sit: vide p. 7. li. 11. ca. 7. 29. b. Supra angelis: aucto. 44. 45.

Cognitio

- 9 **Cognitio** qua angel⁹ seipm cognoscit facit dies vnus; qua aut cognoscit firmamentum fact⁹ secundum; et sic deinceps; ibid⁹ li. 11. ca. 7. b.
- 10 **Cognitio** creature in seipsa decoloratio: est vt ita dicam q³ cu in dei sapientia cognoscitur velut in arte qua facta est ibidem.
- 11 **Cognitio** non semp outur a sensibus; ibidem li. 10. 8. ca. 7. a.
- 21 **Cognitio** p⁹uationis est quedā ignorātia; ibid⁹ li. 12. ca. 7.
- 13 **Cognitio** nra nor d⁹ in compatione ad angeloz cognitio n⁹ qui oia in verbo dei p⁹spiciunt; pte. 7. de Gen. ad lram li. 4. ca. 23.
- 14 **Cognitio** p⁹prue fragilitatis. paucis ante octos est et corruptibilis carnis corruptio; peccatoz: recordatio; instantis mortis meditatio; p. 10. de specu. pecca. ca. 2. a.
- 15 **Cognitio** p⁹rii status ad fletum reducit alacria dem qui se credebat esse beatum; p. 7. li. 14. ca. 8. e. arca fi.
- 16 **Cognitio** suip⁹ facit quē in cognitionē diuino rū venire; p. 4. li. 7. p⁹tes. ca. 10.
- 17 **A** cognitionē diuinorū hō pōdere infirmitatibus mane impedit; ibi. ca. 17.
- 18 **Cognitio** p⁹prue fragilitatis ad misericordiam inclinat. Supra cogitatio auto. 1.
- 19 **Cognitio** p⁹prue miserie multū valet ad illuminatiōem mentis; p. 4. li. 9. confes. ca. 1.
- 20 **Cognitio** suip⁹ plus pdest q³ cognitio celestium terrestriu rep; p. 10. d spū et aia ca. 50. 71. a
- 21 **Cognitio** dei est vita eterna; et qū pfecta erit cognitio; p. 9. in euan. Ioan. trac. 105. b.
- 22 **Cognitio** beatoz triplex est et de triplici visione. vide supra Beatoz; auto. 4.
- 23 **In** cognitione angelica est mane et vespa; p. 5. d Gene. ad lram li. 4. ca. 34. Supra; auto. 8.
- 24 **Sicut** dei cognitioē nihil scim⁹: ita nec vñ malū scire sine deo possum⁹; p. 3. de duabus animabo p⁹ Maniche. ca. 8.
- 25 **A** cognitioē dei qd impedit boiem. cu ipa psto sit oib⁹; p. 4. de doc. chā. li. 1. ca. 9.
- 26 **Dei** nō nisi bona vita et mente purgata cognoscim⁹; ibidem. 10.
- 27 **Cognitio** veritatis et ordinē dilectiois aia non nisi p⁹ g⁹am bz; p. 10. de spū et aia ca. 7.
- 28 **Cognitio** nē matutinam angelū in primo instanti sue creationis non habuerunt; et quō sit aliq³ cognitio abstractiua. intuitiua et matutina; pte 7. de Gene. ad lram li. 4. ca. 32. veritate. 8. Supra angelū; auto. 45.
- 1 **Cognosce** teipm p⁹us quis sis. et cognosces q³ te fecit q³ sit; p. 10. de symbo. ad cathecuminos li. 4. ca. 2. b.
- 2 **N**ullus cognoscere pōt nū vey quō? p. 5. d tri. li. 15. verit a. 19.
- 3 **Cognoscere** seipm optima sciētia est. laudabilior q³ anim⁹ est cui nota est infirmitas sua: q³ q³ ea non respecta vias sydex scrutat⁹ enā cogitur⁹ ibidem li. 4. in Proemio. veri. 1. pte. 8. de aia et Ongi. q³ ad Vin. vicio. li. 4. ca. 2. a. 10. Mo scere; auto. 1. Cognoscere aliqd p⁹ter formaz corpis vincenti⁹ victor negant; ibi. li. 4. ca. 15.
- 5 **Cognoscere** in medio duum animalium; parte 11. p⁹ Judcos ca. 13.

Colere

- Cognosce** quō pōt deus ab ania. vide pte. 9. in euan. Ioan. trac. 20. g.
- Cognoscere** qūq³ ponit p⁹ credere; vt ibi cognoscat mund⁹ q³ tu me misisti; ibi. trac. 110. d.
- Ille** cognoscit deū q³ intelligit illū esse summum atq³ incōmutabile bonū cui⁹ participatiōe fit bon⁹. p. 6. d g⁹a noui testa. ad Thonora. ca. 35.
- Cognoscunt** seipos pauci quō? p. 10. de spirituz anima ca. 1.
- Cognoscunt** quedaz per sp⁹to: quedam p⁹ speciei p⁹uationē. vt silentiū tenebre et malū que natura non habent; p. 7. li. 12. ca. 7.
- Coherencia** q³ sunt; vide p. 1. in carbe. Aristo ca. 10. b. et q³ sepata ibi. c.
- Colore** q³re accepit Judas ad cōprehendendū Iesum; vide p. 9. in euan. Ioan. trac. 112. a.
- In** coitu matrimoniali in honestas culpā bone stas excusat; et infirmitas gratia concedit; p. 5. de bono iugali ca. 6.
- Colit** in padiso fuisse sine corruptiōe integritas; 2. 7 Salus generalib⁹; p. 7. li. 14. ca. 16.
- Colere** deū p⁹riū officiū est iustitiae; p. 6. de natu. 1. Col ra et g⁹a p⁹ Bela. ca. 62. a.
- Colendum** nihil est nisi deus. parte. 11. de Spe. 2 culo capi. 9.
- Ad** colendū deū meli⁹ est boies doctrina duci q³ pene timore vel dolore cōpelli; p. 8. de corre. Donat. ad Bonifa. ca. 14.
- Colere** qd fecit; vide p. 7. li. 10. ca. 1.
- Coli** se nolunt angeli; sed solum deum; ibid⁹ ca. 19. Angelos; auto. 7.
- Colere** deū nobis pdest. non ipi deo; p. 6. de sex 6 ques. p⁹ paga. q. 3. a.
- Qui** colit deū recte vtriusq³ testamenti inuenit vnū deū; et eiusdē vñ⁹ dei in vtroq³ diligit bonitatē in vtroq³ metuit seueritatem; pte. 8. p⁹ ad uersa. legis et p⁹be. li. 1. ca. 17. b.
- Colit** deus a nobis fide. spe. 7 charitate; p. 8. in 1 Enchiridon ad Lauren. ca. 3.
- Colitur** a nobis deus bene. quando per castitatem et iustitiam aliasq³ virtutes cū adoramus; p. 7. li. 19. ca. 23. h.
- Colit** de⁹ sacrificio laudis actionisq³ gratiarū; p. 6. de spiritu et littera ad Marcel. ca. 13. b. c.
- Colluria** quib⁹ oculi mēis curantur q³ sunt; vide p. 9. in euan. Ioan. trac. 48. g.
- Colonus** et Colonia quid sint; p. 7. li. 10. ca. 1. c.
- Colorem** excessiue pulchritudinis corpora resurgētia gloriofa innuit esse fulgorē quo resperguntur; ibidem li. 22. ca. 19. c.
- Coluber** grece opbis d⁹. et sic opbite a colubrio noiati sunt; p. 11. de heresi. ad quoduo. 17.
- Colūba** ex arca Noe emissa quō dicat non inuenisse vbi refideret. cū iam cacumina montium nudata dicant; p. 8. li. 1. ques. sup Gene. q. 14. Gene. 8. auto. 4.
- Colūba** et arca Noe emissa quid figurat; vide p. 4. con. faustū li. 12. ca. 20. Gene. 8. au. 4.
- Colūba** et turtur vtraq³ auis est simplex et innoria; p. 7. li. 16. ca. 24. c. Marth. 10. auto. 7.
- Colūba** nullū aial necat; p. 11. in ques. euan. fm Mar. q. 8. Marth. 10; auto. 7.
- Colūba** in qua apparuit spūssant⁹ non de ouo nata est; p. 4. de agone chūano ca. 22.

Columba

- 6 Columba fecit unitatem ecclesie quod? vide p. 9. in euan. Joan. trac. 6. c.
- 7 Colūbe q̄ sint in ecclesia. et quedā colūbe pprietas: ibidē trac. 6. a. b.
- 8 Per colūbā quare deo ostēdere voluit spū sanctū: ibidem.
- 9 Quid Joannes didicit per colūbā: de filio dei: ibidem trac. 5. c. 6. f.
- 10 Columba apparentē pro spū sancto et voce: loquentē et persona patris ad filium clarificauit. et itē clarificabo tota trinitas fuit opata: p. 5. de tri. li. 2. ca. 11. c. veritas. 11.
- 11 Columbā spū sanctus in cuius apparuit specie non beatificauit. vel illū statū vel illū ignē neq; sibi et p̄sone sue unitatē habitūq; coniunxit eternū: ibidē li. 2. ca. 6. infra Spū sanctus 33. 37. 48. 50. 64. 65.
- 12 Colūbas vendere qd̄ sit: vide: p. 9. in euan. Joan. trac. 10. c.
- Col 1** ¶ Coma scōr̄ scabat. qd̄ velamen interpositū inter facē Moysi et aspectū pp̄li israel: p. 5. de ope monacho. ca. 31.
- 2 Comā nutriētes arguit Augustin⁹: p. 4. d̄ doc. chiana li. 4. ca. 21. c. Clerici: aucto. 5. Comedia qd̄ sit: vide p. 7. li. 2. ca. 8. Comestio chī post suā resurrectionē et de comestione angelorum: ibi. li. 13. ca. 22. Comināt magi soli et Iſidi. ibidē li. 10. ca. 11. Comonitio facit ad recordationē applicata fm̄ arcūstātiā debitas: p. 5. de tri. li. 14. veritas. 14.
- 1 Comūne appellat̄ duobus mōis quomōd⁹: p. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 9.
- 2 Comūne bonū p̄ferēs pp̄rio. Marc⁹ regul⁹ imperator roman⁹ captiū Carthaginēsis mori se subiecit: p. 7. li. 1. ca. 15. a.
- 3 Idē dicit de Lodro rege Arbeniensū q̄ p̄ sua liberāda ciuitate obfessa se inimicū tradidit occidēdū. pp̄ qd̄ trāslat⁹ est ab eis inter deos: ibi. li. 18. ca. 18. b.
- 4 Comūne bonū p̄ponētes romani priuato petulerūt quecunq; possidebāt. exceptis singul⁹ aureis annulis et bullis. vt possent milites stipēdiare: ibi. li. 3. ca. 19. c. d.
- 5 Iſti puat̄ res suas p̄ recōmuni a republica et p̄ eis erant p̄tēp̄rūt: ibidē.
- 6 Comūne bonū. q̄ angeli dimiserūt sibi p̄p̄is adherētes: id̄ ceciderūt: p. 7. li. 17. ca. 1. b.
- 1 Comūnia sunt oīa iure diuino. s̄ non iure hūmāno: p. 9. in euan. Joan. trac. 6. 3.
- 2 Edicare aliquā p̄sentire est: p. 5. p̄ episto. parme. li. 2. ca. 20. 21.
- 3 Comunionē hereticorū cū catholicis nō inq̄nat cū sacramēta non p̄t̄ redemptiū recipiāt: p. 5. de bap. p̄ Donat. li. 7. ca. 4.
- 4 Cōis boni amore fur⁹ camill⁹ ingrātū patriā a Gallis liberauit: p. 7. li. 5. ca. 18. c.
- 5 Et pp̄ cōis boni amorē decij se occiderūt: ibi. d. g.
- 6 Quō non cōis boni. sed pp̄ij amor causat bella: ibi. li. 18. ca. 2. a. Et bis babes q̄ amor cōis boni causat bona: et pp̄ij mala.
- 1 Compansio decē plagarū Egypti ad romanorū calamitates. p. 7. li. 10. ca. 8.
- 2 Compansio decē persecutionū ecclesie per decē imperatores: ibidē li. 18. ca. 52.

Compassio

- Compassio ignis ad sapientiā et numerū tangit: p. 2. de li. arbi. li. 2. ca. 11. c.
- Companio non d̄ fieri int̄ aliq̄s boīes habito respectu ad vnā rē solū. sed p̄fatis oībo p̄ditionibus: p. 7. li. 16. ca. 36. c.
- Companui grad⁹ est. non semp̄ augere qd̄ ante positū est. sed aliquā cōtrario sup̄ferri: p. 6. con. Cresco. grāma. li. 3. ca. 73. 74. li. 4. ca. 55.
- Compassio proximorum occasione accipit a p̄rio piculo: p. 10. de vita chīa. ca. 8. a.
- Compassionē nō hūis de mal⁹ q̄ fuit. hūanū p̄didit sensū: p. 7. li. 19. ca. 7. c. in fi.
- Compassionis dolor pioꝝ de maiorū morbo p̄dest. q̄ de charitate descendit. q̄ eos penire nolunt: p. 7. li. 18. ca. 51. d.
- Compellēdi ad veritatē aliq̄ sunt quod? vide p. 8. de correc. Donatista. ad Bonifa. ca. 15. p̄ secū. gauden. episto. li. 2. ca. 17.
- Compellēdi aliqui sunt ad colendū deū figurā habem⁹ in Paulo: p. 8. d̄ correc. Donatista. ad Bonifa. ca. 15. 16. 21.
- Compellēdi ad fidē null⁹ debet inuiri: sed p̄ seueritate. immo et per misericordiam dei. tribulationū flagellis solet p̄fidia castigari: p. 6. p̄ l̄us p̄etulia. li. 2. ca. 83. b.
- Computa qd̄ sint: p. 7. li. 7. ca. 21.
- Complacētia sui in actio pp̄is est piculosa: p. 4. li. 10. p̄f. ca. 39.
- Comprehendere deū nihil aliud est nisi eū ita vidēre vt nihil ei⁹ lateat vidētē. aut ei⁹ fines arcūspici posse: p. 6. de vidēdo deo ad pauli. ca. 9.
- Comprehēso veni vtrū necessariū sit ad beatit̄: p. 1. p̄ Beade. li. 1. ca. 2.
- Compunctio Augustini ponit: p. 4. li. 8. confes. ca. 7.
- Compunctiois descriptio tangit: p. 10. de spiritu et aia. ca. 50.
- Conatus bonus vocatorum hominum sine dei gratia adimpleri non pōt: p. 10. de p̄destina. et gra. ca. 11.
- Conceptio hūana ita p̄cedit et p̄ficiat: vt p̄mis sex diebus quasi lacus habeat similitudinē: sequētib⁹ nouē diebus puertat in sanguinem: deinde duodecim diebus solidet. reliquis decem et octo diebus formetur vsq; ad perfectā lineamenta oīū membrorum: et dinc iam reliquo tpe vsq; ad ip̄s partus magnitudine augeat: p̄. 3. in li. 83. q. ques. 56.
- Conceptio tua o bō. tabes menstrua. origo luti. p̄putredo finis. vide ergo q̄s es. et qd̄ eris tē. p. 10. de specu. pecca. ca. 6. b.
- Concepit Rebecca sterilis ad orationē viri sui Isaac: p. 7. li. 26. ca. 35. a.
- Concipiēs vnū semia. altē p̄cipe nō pōt via nātūre: ibidē li. 5. ca. 6. b. p̄trānū dicit p̄bū li. 9. de aialito Conceptione. auto. 2.
- Concept⁹ est de spū sancto exponit: p. 3. de fide et symbo. ca. 4. b.
- Conclij carthaginēsis acta narrant: p. 5. d̄ bap. p̄ Donat. li. 2. ca. 2.
- Conclij Baganenſis verba: p. 6. p̄ Cresco. grāma. li. 4. ca. 10. 41.
- Ad concilium p̄mianū venire noluit: ibidē li. 4. ca. 7. a.

Concilium

- 4 Marini⁹ qbus verbis dñat⁹ fuit in palio
baga: eniubi. ca. 4. c. 31.
- 7 In palio Donatistay q gesta sint narrat Augu-
stin⁹. quō videlicet Epi mutuo se accusantes
alterutru dñare destiterūt 7 de Ecclesiam dñ-
nanō: ibi. li. 3. ca. 27.
- 6 Ex cōcilio Sardienfi Crescon⁹ pbare nirebat
orientales Epos cōicare paru Donat: abides
li. 4. ca. 44.
- 7 Ex palys babitis sub Cypriano ostendit q ves-
re vniuersitatē ecclie catholice placuerit vt He-
renca vel Scismatica: q illic cōiū baptisimū acce-
perūt in catholica cōiōnem admittant a suo er-
rore correcti: p. 5. d. baptis. p. Donat. li. 7. c. 1.
- 8 Concliu tpe psecutiōis pgregari nō posse volu-
erunt Donatiste: p. 6. in colla. tertij diei loco. 5.
b. p. Donat. post colla. ca. 14. 15. Episcopos:
anto. 8.
- 9 De palio Carthaginēsi vide ordinationē ipi:
p. 6. in Episco. ad Donat. b. berena se subscri-
bere noluerunt in concilio. con. Donat. post
collatio. ca. 11.
Concio qd fit p. 7. li. 7. ca. 24.
Concio qz interrūpit Luc⁹ a Dniso iniuriatur
ibidē li. 7. ca. 26.
- 1 Lōage fidē cōiū nedū opus est sed etā nasci vt
ad vitā pueniat eternā. p. 4. ad Simplicita li. 1.
q. 2. b.
- 2 Lōage nō pōt femina geminos diuerso tpe: pte
7. li. 5. ca. 2. c. 5. b. c. Conception: auto. 4.
- 3 Lōage pōt mulier vel generare puete etatis
deiuene. sed de seniore non pōt: ibidem li. 16.
ca. 28. b.
Lōdusiones non solum in veris sed et falsis sen-
tentijs ratiocināt: pte. 4. de doc. Ebūana li. 2.
ca. 33.
Lōcordat hō cū deo cūz incipit bñi velle 7 odire
se qlis est: p. 10. de decē choridis ca. 8. b.
- 1 Lōcordia et societas vt vtrobiqz indiuisa et pers-
fecta habere: geminat⁹ est nērus in charitate
dei et primi vt per charitates dei oēs vni adbe-
rent per charitatem proximi omnes vnū fierēt
p. 10. de ssa dilec. ca. 4.
- 2 Ad pcordiā cōmendandā ex vno ppagatum est
oē genus boiū qd recogitando dicit multuz
valere: p. 7. li. 12. ca. 22. b.
- 3 Lōcordiā fieri inter carnē et spm petim⁹ in oīo-
ne dñica cū diam⁹ fiat volūtas tua: p. 8. p. Ju-
lia. pela. li. 2. ca. 1. d.
- 4 Lōcordiā bñe hortat Augu⁹. p. 6. con. Cresco.
grāma. li. 3. ca. 30.
- 5 Lōcordie templū edificat: p. 7. li. 3. ca. 25.
- 1 Lōcubinā vnā Augustin⁹ reliquit ex qua filius
accepit et assumpsit aliam: pte. 4. li. 6. confess.
ca. 15.
- 2 Lōcubinā potuit habere maritus de licētia vro-
ris propter: vt de concubina Abbae: p. 7. li. 16.
ca. 25.
- 3 Lōcubine in veteri testamēto aliqui dicebat vro-
res: ibi. ca. 34. b.
- 1 Et pcutu viri et mulieris pceptus non est ex-
perts peti: p. 8. p. Pela. et Celest. de pctō ongi. li.
2. ca. 40. c.
- 2 Lōcubinā voluptas culpabilē facit: pte. 8. p. Ju-

Concupiscentia

- lia. pela. li. 7. ca. 10. c.
- Lōcubit⁹ qualis fuisset si Adā nō peccasset: ibi. 3
dem li. 4. ca. 11.
- Lōcubit⁹ iugalis q fit causa generandi non est 4
pctm: qz bene vnt lege peti. 1. concupiscētia q ē
in membris repugnās legi mentis: ibidē li. 5.
ca. 10. a.
- Concubit⁹ fornicari⁹ est illicitus infra Coniugi 5
um. 16. 18.
- Lōcupiscentia pudenda in boiū nō eritisset. si 1
nunq peccasset: p. 8. de nup. et concupiscen.
ad Vale. li. 2. ca. 30.
- Lōcupiscētia carnis qd fit: p. 11. de pfectio. iustis 2
ae p Celest. in respon. 12. rano.
- Lōcupiscētia in hac vita minui pōt non aut tot 3
saliter psumi: p. 8. p. Julia. pela. li. 6. ca. 5. b. 6.
11. in fi.
- Lōcupiscentia peior est ignorantia: quare? vide 4
ibidem. b.
- Lōcupiscētia carnis auctor est voluptas: ibi. b. 5
Lōcupiscentia carnis in baptis. dimittit. non vt 6
non fit. sed ne obfit: p. 8. de nup. et concupiscē.
ad Vale. li. 1. ca. 25.
- Lōcupiscentia in pscientibz minuit et continē 7
tibz: qui vō a nequiter inferunt in his augmē-
tat: ibidem.
- Lōcupiscentia carnis enā baptisatio nō abest. h 8
transfundit in filios: p. 8. p. duas Episto. pela.
ad Bonifa. li. 1. ca. 13.
- Lōcupiscētia carnis domari pōt sed si auferri: p. 9
9. in euan. Joan. trac. 41. g. b.
- Lōcupiscētia carnis nō est nuptijs imputanda: h 10
toleranda: p. 8. p. Juli. pela. li. 6. ca. 5. a.
- Lōcupiscentia carnis dyabolico vulnere inest: 11
ibi. li. 5. ca. 7. b.
- Lōcupiscētia carnis sicut et maley facta quibz 12
m de⁹ bene vnt. et pctā sunt et pene pctōmni:
ibi. li. 5. ca. 3. a.
- Lōcupiscētia carnis et oculorū q fit: p. 9. in euan. 13
trac. 2. g: ibidē de curiositate.
- Concupiscētia in somno mota non est culpa: pte 14
7. li. 1. ca. 25. b.
- Lōcupiscētia que lege sua mouet pter leges no- 15
stre voluntatis. pctm nō causat in nobis: vt est
pollutio nocturna: ibi.
- Lōcupiscentia siue libido carnis quō dñat i cor 16
pore: p. 7. li. 14. ca. 16.
- Lōcupiscētia refrenāda est et cogēda fuisse spiri 17
tu: sicut mulier viro: ibi. li. 15. ca. 7. f. g.
- Lōcupiscētia frustrata vertit in dolorē: p. 7. lib. 18
21. ca. 3. c.
- De pcupiscētia mala et amore pueris cū quo nas 19
scimur oēs ex q innūcrabilia mala oriunt. con.
quā de⁹ pbibitiōes suas dedit: ibi. li. 22. ca. 22.
a. b.
- Lōcupiscētia carnal⁹ landabil⁹ virtutū pntētie 20
frenat. q fructu impendit nuptiaz: p. 8. con.
Julia. pela. li. 4. ca. 7. in fi.
- Lōcupiscētia non parit. nisi pceperit. nec pcepit 21
nisi illerit: hoc est ad malū ppetrandum obti-
nuerit volēns assensu: paritē tñ est pcupiscē-
tia. part⁹ pctm: ibi. lib. 10. 6. ca. 5. f.
- Concupiscentia d: equus malus hominis: ibi. 22
li. 2. b.

Concupiscentia

- 23 Concupiscentia spiritus dei frenat et vincit in filio magno: in quo homo sub gratia vivit: p. 10. de continentia ca. 5. a.
- 24 Concupiscentia carnis Cicero vehementer virgebat: p. 8. § Julia. pela. li. 4. ca. 14. e.
- 25 Contra concupiscentiam carnis ieiunando et partibus alimentis sumendo pugnamus: ibi. d. infra libidinem: auto. 7.
- 26 Contra concupiscentiam cum qua continuus bellus habemus: sollicite vigilare debemus: quia etsi in nobis non possumus consumere: saltem nobis subdamus: p. 7. li. 22. ca. 23. p. 10.
- 27 Concupiscentia fugat affectio scilicet admonitio ad veram scientiam: p. 4. li. 3. p. 1. ca. 4. dicto. 1.
- 28 Concupiscentiarum laquei sunt extollentia oculorum cogitatio maligna: p. 10. in solilo. aie ad deum ca. 12. a.
- 29 Concupiscentias suas perseveranter sequentes dorsum quodammodo habent ad deum: p. 11. in ques. euan. fm. Math. q. 11. b.
- 1 Concupiscentie mala que sunt: vide p. 11. § pela. byponof. li. 4. l.
- 2 Concupiscentie carnalis modum tenens: malo bene vitare: qui vero modum non tenet: malo male vitare: pte 8. § Julia. pela. li. 3. ca. 13. 21. a.
- 3 Concupiscentie male in nobis sunt: quoniam id quod non licet libet: p. 10. de continet. ca. 8. b.
- 4 In concupiscentie nomine aliquando gloriandum est: fm. quod est concupiscentia spiritus adversus carnem et est concupiscentia sapientie: p. 8. de nuptiis et concupiscentia ad Vale. li. 2. ca. 10.
- 5 Concupiscentie malo bene vitare pinguis pudicitia melius non vitare continentia virginalis continetia: p. 8. § Julia. pela. li. 4. ca. 2. b.
- 6 Concupiscentia inobediens que habitat in carne mortali: que fit ut eadem etiam membra propter voluntatem moveant arbitrium: ad eum modum redigit iusticia conjugalis: ut licite copulans parentibus generetur quibus necessarium sit regenerari: p. 8. de penitentia dei ad Darda. ca. 15.
- 7 Concupiscentie ad illicita sentientes reos tenet et nisi per medicinam penitentem et opera misericordie tales sentiant ad secundam mentem perveniant: p. 6. de peccato. meritis et remissio. li. 2. ca. 4.
- 8 Concupiscentie reatum sola regeneratio dimittit: pte 8. de nuptiis et concupiscentia ad Vale. li. 1. c. 19. 13.
- 9 Concupiscere vivens sentientisque nature est: si ne quo sensu membra moveri non possunt: id est per semetipsam concupiscere nequeant: p. 8. § Julia. pela. li. 6. ca. 5. a. b.
- Condelectatio legi dei secundum interiorem hominem de magna nobis venit gratia dei: p. 8. de nuptiis et concupiscentia ad Vale. li. 1. ca. 30.
- Condensatio non potest fieri per partium mutua ingressione: et rarefactio per egressione: quod impossibile est duas partes corporis simul esse: p. 4. § eplam. Damiene ca. 16. veri. 3. docu. 2.
- Conduore nascens nemo nisi dominus deum dicimus: nec a dyabolo. sed ab ipso nuptias institutas: oes tamen sub peccato nasci propter propaginem vitium: et ideo esse sub dyabolo donec renascantur in christo: p. 8. § duas episto. pela. ad Bonifa. li. 2. ca. 5.
- 1 Confessio nostra esse debet talis de christo filio dei ut neque aliud deitatis et deitatis credatur: et nulla peni-

Confessio

- tus a paterna substantia que ubique est facta patet de unio: p. 10. de incar. verbi li. 1. ca. 19. c.
- Confessio vere fidei tangit p. 10. in solilo. aie ad deum 2 ca. 32. a.
- Confessio vera est benedictio: cum idem sonus est et oris et cordis: bene autem loqui et male vivere: nihil aliud est quam se sua voce denotare: p. 11. de vera innocen. ca. 6.
- Confessio propter vilitatis multum potest boi: p. 10. i solilo. aie ad deum ca. 33. a.
- Confessio non tamen peccatum est: sed et laus dei: pte. 6. de gratia novi testam. ad Monora. ca. 24. b.
- Confessio catholicorum sic fructuosa in demonum peccata existit: p. 6. d. vincto baptis. § pen. c. 10. a.
- Confessio fructuosa quibus esse debeat: vide p. 10. de visitatione infirmo. li. 2. ca. 5. a. Erubescencia quod cauere debeat: ibi. c.
- Confessio est inimum bonorum operum: p. 9. in eua. Jo. an. trac. 12. e.
- Confessio vera que fit: vide ibi. trac. 26. b. 1
- Confessio peccatorum cum humilitate est facienda: p. 10. de salutaribus docu. ca. 27.
- Confessio humilis peccatorum meretur indulgentiam: p. 9. in eplam. Joan. trac. 1. d. circa pan.
- Confessio penitens plurimum valet apud misericordiam dei: p. 11. de vera innocen. ca. 240.
- Confessio quibus sacerdotibus sit facienda: p. 10. de visitatione infirmo. li. 2. ca. 7.
- Confessio non est dividenda: p. 10. de vera et falsa penitentia. ca. 15. b.
- Confessio non est differenda usque ad mortem: ibi. ca. 17.
- Confessio soli deo non sufficit: p. 10. de visita infirmo. li. 2. ca. 4. b.
- Confessionis virtus tanta est ut si deest sacerdos. confiteatur primo: pte. 10. de vera et fal. peniten. ca. 10. b.
- Confessione amaritudo misceri debet ut vera penitentia perficiatur: p. 4. § sanctum li. 22. ca. 86.
- Confessio facit veniale quod criminale erat in operibus: p. 10. de vera et fal. peniten. ca. 10. a.
- Confessionis erubescencia: p. 10. de vera et fal. penitentia. ca. 19.
- Confessionis magni sunt fructus: ca. 4. li. 10. p. 1. ca. 4. § fructus: auto. 1.
- Confessio multos fructus facit: ibi. d.
- Confessio quicquid sit a penitente totiens appetit misericordiam divina: p. 10. de vera et fal. peniten. ca. 5. a.
- Confessio peccatoribus est: si et curatio consequatur nam quod potest detegere plagam et non adhibere medicinam: p. 11. de vera innocen. ca. 101.
- Confessione sua Augustinus domino offert aut mentem erat ad deum laudandum: p. 4. li. 5. c. 1. § confes. ca. 1.
- Confessio Augustini non modo vocalis sed et cordialis fuit: ibi. li. 10. p. 1. ca. 1.
- Confessione scriptura generaliter vocat quicquid manifeste sicut cernit et nunciat: p. 11. in ques. eua. sup. Math. q. 9.
- Confessor ut sapiens et perfectus medicus primo studeat curare sua peccata et postea aliena vulnera sanare: parte. 10. de salute. documen. ca. 5. 2. b.
- Confessorum tuum cum quadam calliditate ne alloquaris: quoniam talis allocutio minus foret deceptio: pte

Coniuges

10. de visita infirmo. li. 2. ca. 5. a.
- 3 Aperi cōfession penetratiū tuorū abdiāssima latibula. p̄sentia verēdaz penitētia reuēla repagula: ibi. b. Corporū: aucto. 7.
- 4 Cōfessorū officiū qđ ē: vi. p. 10. d. 4. a. 7. fal. p. c. 20
- 5 Cōfessus est Augustin⁹ p̄teritā vitā ante puerionē q̄re? p. 4. li. 10. p̄f. ca. 3.
- 6 Cōfitemdo deo n̄ras misērias. affectū n̄m p̄tēfiam⁹: ibi. li. 11. p̄f. ca. 1.
- 7 Cōfitemus quō dī p̄cedere de sepulchro: vide p. 9. in euā. Joan. trac. 22. c.
- 8 Cōfiteri et penitere a malo est declinare: p. 10. de visita infirmo. li. 1. ca. 3.
- 9 Cōfiteri deo si mal⁹ suz nihil aliud est nisi mibi displicere: si autē bon⁹. nihil aliud est qđ hoc nō tribuere mibi: p. 4. li. 10. p̄f. ca. 2.
- 10 Cōfiteri volēs p̄tā sua querere debet sacerdos: tē sciētē ligare et soluere. ne euz negligēs circa se exiterit negligat ab illo. qui euz misericordiē monet ne ambo in fouē cadat: p. 10. de vera et fal. peni. ca. 16. b. Corporū: aucto. 7.
- 11 Cōfiteri debent nō solū p̄tā sed etiā circūstātie p̄tōz: ibidē ca. 14.
- 12 Cōfiteri volens quid facere debet: vide ibidē ca. 15.
- 13 Cōfiteri debem⁹ p̄tā n̄ra p̄bat p̄ filē dicēs. si in domo tua esset lapis offendēs oculos tuos: iubes eum auferre de medio: maxime si aliquē paulomaiorē hospitiē i domo tua esses recepturus: quō dī veniet ad te cui locū qđ recipias non mūdasti: p. 10. de Quib⁹ ca. 6. b.
- Cōfortare aliqñ p̄obdurare ponit: p. 8. in li. 6. quē. sup. Josue. q. 18.
- Cōiugatiōes verborū grāmaticales ponunt: p. 1. de grāma ca. 16. 17.
- 1 Cōiugale vinculū ad baptisimū peccatoris comparat. infra matrimoniu: aucto. 2.
- 2 Cōiugales p̄cubitus faust⁹ detestari est: p. 4. 3. faustū li. 30. ca. 6.
- 3 Cōiugalis p̄cubit⁹ qñq; euz: qñq; sine p̄tō fit: p. 5. de bono iugali ca. 6. c.
- 4 Mōtro iugū licet dimittere aliū quocūq; boni intuitu. nisi cōtinentie p̄petue: ibi. ca. 7.
- 5 Cōiugate imitari debēt Susannā castā: p. 10. d. caracul. ca. 6. b.
- 6 Cōiugati continentia pari p̄sensu seruantes sine corpis cōmittione iugū habent: p. 5. d. cōsen. euā. li. 2. ca. 1.
- 7 Cōiugati iusti et bene viuētes fecant p̄ Job: p̄tētes p̄ Danielē: p. 10. de vrbis exadio. a.
- 8 Cōiugati vtrū alia causa qđ procreatiōis filiorū conuenire possint: vide p̄tē. 5. de bono coniuga. ca. 5.
- 9 Cōiugatoz p̄cubit⁹ et d. pudore ei⁹. nō solū vulgari s̄ etiā iugali: vide p. 7. li. 14. ca. 18.
- 1 Cōiuges bene viuētes malo anteponūt virginitate male viuētib⁹ bono: p̄tē. 8. con. Julia. p̄lagi. li. 4. ca. 8. d.
- 2 Cōiuges et virgines et vidue esse p̄tē. et pudice non esse: si p̄taminata volūtate mechant: p. 8. 3. Julia. p̄ela. li. 4. ca. 8. d.
- 3 Cōiuges boni sic vrant malo concupiscētie sic ut sapiēs ad opa bona ministro vatur impiudentib⁹: ibi. li. 5. ca. 10. b.

Coniugium

- Cōiuges mutuo se fraudare nō debēt: p̄tē. 8. de nup. 7. p̄cupis. ad Dale. li. 1. ca. 14.
- Cōiugū veritas voluptate concupiscētie p̄dī multis mōis: ibi. ca. 15.
- 2 Cōiuges fideles in relinquendis in fidelib⁹ p̄missa a L̄bio licentia non vrant. apls monet tanqđ expediens: p. 8. de adulteri. coniugis ad Pollen. li. 1. ca. 13.
- Cōiuges fideles quas ob causas expediat relinquerē infideles. nūn et non olim: ibi. ca. 18.
- Quō de nubēdo. vel non. et de infideli coniuge dimitte do vel nō dissimilia repenit apli verba atq; filia: ibi. ca. 19. 20. 25.
- Cōiugia q̄lia in paradiso extitissent: vide p. 8. con. Julia. p̄ela. li. 3. ca. 25.
- Cōiugiu⁹ vix fuit inter Joseph et Mariā: p. 8. 1. 3. Julia. p̄ela. li. 5. ca. 9. a.
- Cōiugū phibet inter multuz p̄pinquos p̄p̄tē charitatē dilatandā: p. 7. li. 15. ca. 16. a.
- Cōiugū bonū non est feruor concupiscētie s̄ licet v̄tendi mod⁹: p. 6. de pecca. meri. et remiss. li. 1. ca. 29. a.
- Cōiugū bona sunt fides. proles. et sacramentū: p. quinta de Bene. ad literā li. 9. ca. 7. matrimonij: aucto. 3.
- Cōiugū bonū fides fructa est: violatio fidei adulteriū: p. 5. de bono iugali ca. 4. fidei. au. 14.
- Per iugū onera Paul⁹ continentia suat: p. 5. de scā virgi. ca. 16.
- Cōiugū bona non solū corporū. sed et aionum sunt cōmunitio et charitatis vnio: p. 5. de bono iugali ca. 3.
- Quattuor sunt cōiugij bona: ibidē ca. 4. sup. aucto. 4.
- Cōiugalis copulatio ex malo libidinis aliqd boni facit: ibidē ca. 3. ca.
- fidei in iugio violatio: adulteriū dī: ibidē ca. 4. supra aucto. 5.
- Cōiugati an etiā alia qđ p̄creatiōis filiorū causa puenire possint: ibi. ca. 5.
- Inbōestas in m̄rimoniali coitu culpa: ibi. c. 6.
- Cōiugalis p̄cubit⁹ generādi grā. culpā non habet concupiscētie vero scāde. sed tamē cū cōinge p̄pter fidē L̄boni veniales bz culpā: formicāno vō bz culpā leralē: ibi. ca. 6. c.
- Nuptiaz bonuz quale fit: ibi. ca. 8. et vide infra nuptiaz: aucto. 8.
- Cōcubit⁹ causa generādi inculpabil⁹ et sol⁹ ipse nuptial⁹ est: ibi. ca. 10. a.
- Usus nālis in v̄roze qñ plabit vltra p̄pagādi necessitatē venial⁹ est in v̄roze. in meretrice vō dānabil⁹. Usus vō p̄ naturā execrabil⁹ fit in meretrice. execrabil⁹ in v̄roze: ibi. ca. 11. a. 25. a.
- Cōiugale dec⁹ ē castitas p̄creādi et reddēdi carnalis debiti fides: ibi. ca. 11. a.
- Cōcubit⁹ fornicari⁹ etiā causa p̄lis illūcitus est: ibidē. ca. 14. 16.
- Cōiugati tāto meliores sunt q̄nto castiores ac si deliores deū timēt: marie si filios qđ carnaliter fiderāt: etiā spiritualitē nutrant: ibi. ca. 19.
- Cōiugata obediēs. min⁹ obediēti virgini p̄ponēda est: ibi. ca. 23. d.
- Cōiūctio sp̄ualis beatorū est carnali: p. 5. de scā virginitate. ca. 3.

Coniugium

- 22 In iugio quid bonū. et unde malū: vide p. 8. p. 8. p. 8. p. 8.
- 23 Coniugalibus cubitus non solum est licit⁹ vix etiam utilis ibidem.
- 24 Coniugium quod arbor deputat: vide p. 8. p. 8. p. 8. p. 8.
- 25 Coniugium deus instituit: p. 10. de fide ad petrum Diaco. ca. 3. m.
- 26 Coniugium bonū est et fruct⁹ ei⁹. si petm malum cū quo nascit ois bō: p. 8. de nup. et concupiscen. ad Vale. li. 2. ca. 22. 32.
- 27 Coniugium nō est a demone institutū nec cōmixtio seminal' ser⁹ vniūsq: p. 8. p. 8. p. 8. p. 8.
- 28 Coniugium quoddā est carnis et spūs: p. 10. d. vti lita. ienunij. d.
- 1 Coniugium honesta cōmixtio nō vituperat: quia mala libidine bene vtunt: p. 8. de nup. et concupiscen. ad Vale. li. 2. ca. 21.
- 2 Coniugium cōmixtio quādo honesta cēfenda sit: vide p. 8. p. 8. p. 8. p. 8.
- 3 Coniugalibus pudicitia pūitētes laudat. ibi. c. 15.
- 4 Coniugium pioꝝ intēto esse debet vt regeneratio: ni generatio pparet: ibi. li. 4. ca. 1. b.
- 5 Pro coniugali pudicitia rogand⁹ est de⁹: ibidem ca. 2. a.
- 6 Coniugium inseparabilitas bz se vt res in sacramento matrimonij: p. 8. de nup. et concupiscen. ad Valeria. li. 1. ca. 10.
- 7 Viri mortui cū q̄ vix pūbiū fuit. fieri vix cōnubiū nō pōt. cū q̄ pū adulteriū fuit: ibidem.
- 8 Coniugium cōmixtionē dyabolū instituisse Iulianus voluit: p. 8. con. Iulia. pela. li. 6. ca. 4. a. b. Coniugium. 27.
- Coniunctionis diffinitio et accidentia ipsius: et ordo punctionū in quo est: vide pte. 1. de Grammatica de punctione. ca. 26.
- 1 Coniunx dei bona voluntas est: p. 11. de quinque Meritis ca. 3. b.
- 2 Coniunx ch̄i. est ecclia. enā dī corp⁹ ei⁹: p. 4. de doc. ch̄i. li. 1. ca. 16. p. 8. in libro. 7. ques. super Iudiciū. q. 49. l.
- Connumeratoꝝ duplex repit gen⁹: p. 2. de musica li. 1. ca. 10. a.
- Conquerunt aliq̄ et false p ch̄iana tpa rerū felicitatem esse diuinat: p. 5. de consen. euan. li. 1. ca. 33.
- 1 Conscientia si me in ocul⁹ dei nō accusat. sentire d me. quicquid libet dixit Augustin⁹: p. 4. con. Secundinū maniche. ca. 1.
- 2 Conscientia bona iustitia. misericordia. castitas atq; sobrietas vere sunt diuine: p. 10. de conuenientia decem pcept. et. 10. plaga. Egipt. ca. 11. Misericordia: anto. 24. Diuine. anto. 6.
- 3 Conscientia bona quō sufficiat: vide p. 10. de bono discipline ca. 9.
- 4 Conscientia nostra dī berem⁹: pte. 10. de omib. ca. 14. a.
- 5 Conscientia nram deo debem⁹: nemini autē q̄c̄q; debeatis nisi vt inuicē diligatis: p. 10. de orādo deo ad pbā. ca. 16. b. in fine.
- 6 Conscientia tuā de⁹ nouit. puerationē autē tuā frater tu⁹: p. 10. de Quib. ca. 9. a.
- 7 Conscia mala gūo pena ē: p. 11. d. va ino. c. 191.

Consilium

- Conscientia mala seipam fugere non pōt. p. 9. i. 8. euan. Ioan. trac. 41. c.
- Conscientia malā nec sanat preconij laudantis nec bonā vulnerat cōiuciantis obprobriū: pte. 6. p. 8. p. 8. p. 8.
- Conscientia dant aliquō sacri quō inspicēda sit: vide p. 6. p. 8. p. 8. p. 8.
- Conscientie puritas maxime diligi debet: p. 10. de Quib. ca. 6. b.
- Conscientie peccatricis infelicitas q̄: vide p. 10. de contritiōe cordis ca. 4.
- Quicquid pcedit de conscientie puritate. tāto ē laudabili⁹ q̄nto humanas laudes non desiderat: p. 3. de sermo. dñi in monte li. 2. a.
- Conscientie testimoniū non stans p̄ quē in cōspectu dei in his de q̄bo criminal' nō solū. p̄stari nō debet si etiā gaudere et exultare: p. 6. p. 8. p. 8. p. 8.
- Conscientie aut cordis rep̄bēnsio vel pbatio p̄stat fiducia petendi: p. 9. in eplām Ioan. trac. 6. b. circa p̄ncip.
- Consensione accedit ad viciū corruptiōis: p. 6. p. 8. p. 8. p. 8.
- Consensus interpretatiuus de quo Augustin⁹ loquitur: est consensus animi in dilectionē cogitationis de re que est petm mortale: p. 5. de mini. li. 12. ca. 12. verita. 14.
- Consentire malefacientib: est mala facta eorum laudare: p. 5. p. 8. p. 8. p. 8.
- Inter cōsentire et suadere qd̄ interest: vide p. 4. p. 8. p. 8. p. 8.
- Consentire aliqui spiritui viciōꝝ: ac rursus penituntinē gerere qd̄ aliud est q̄ nūc in meli⁹. nūc in deteri⁹ cōmutari: ibi. ca. 8.
- Consequenti quicquid repugnat. et antecedenti repugnat: pte. 4. de doc. ch̄i. li. 2. ca. 33. notabili. 4.
- Consilium iustū p̄fert regulas pprie utilitati: pte 7. li. 1. ca. 15.
- Consiliū dei est immutabile. inscrutabile. et eternū in creatiōe boīs et oib. alijs: ibi. li. 12. ca. 14. b. 15. a. 17. d.
- Consiliū veritatis nō debet ptemni scriptura nos in eo q̄ Iero philiū dedit genero suo moy si admonet: p. 8. in li. 2. q. sup. Exo. q. 68.
- Consilia exemplo Moysi cū humilitate sūt assuenda: ibi. q. 69.
- Consolationē aut requiē verā in mūdo q̄rere nō debem⁹: sicut colūba ex arca emissa non inuenit requiē quare reuersa est: p. 4. p. 8. p. 8. p. 8.
- Consolator sanctorū deus est: p. 8. con. sermo. ar. riano. ca. 19. 32.
- Consortiū malōꝝ est vitandū: p. 10. de saluta. do ca. ca. 44.
- Constantia canline et sociōꝝ ei⁹ in loco assignato mouentiū: p. 7. li. 2. ca. 23. li. 3. ca. 30.
- Constantini impatoris excellētia in victoria inimicōꝝ copia thesaurōꝝ et quō edificauit ciuitatē Sociam. et quasi filiā Rome. et quō filios imperātes reliquit: p. 7. li. 5. ca. 15. a.
- Constantin⁹ gliosus ch̄iano noie. memor spī quā gerebat in ch̄io nequaq; ch̄iano noie inuidus: p. 6. p. 8. p. 8. p. 8.

Consuetudo

- 3 Constantin⁹ prim⁹ impator Constantinopolis edificauit: p. 7. li. 5. ca. 25.
Constellationis hora: ibidē ca. 5. et. 7.
Cōstituta boium iniqua nō sūt dicēda iura: p. 7. li. 19. ca. 21. b.
Consustantialitatē p̄is et filij pbat Augustinus: p. 11. con. felicia. arna. ca. 3.
- 1 Consuetudo tū pōt vt enā bestias miniget: pte 11. in ques. ve. et no. testa. q. 115. f.
- 2 Cōsuetudo q̄ lōg⁹ fuerit p̄trata et cōfirmata non cū puo labore expellit vel vitatur: pte. 10. de saluta. docu. ca. 42.
- 3 Consuetudo ver⁹ aut antiquitas veritati non p̄ iudicat: p. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 114. f.
- 4 Consuetudo fuit antiquor⁹ vt p̄p̄inqui p̄p̄inquis quos oscularent: qd̄ aduc bodie fit in multis locis: p. 8. li. 1. ques. sup. Gene. q. 87.
- 5 Consuetudo bona roborata a bonis abici nō debet: p. 5. de baptis. cō. Donans. li. 6. ca. 35. 37. li. 7. ca. 27.
- 6 Consuetudo bona veritati consona putat̄ veritatem enervat: p. 5. de bap. con. Donans. li. 6. ca. 37.
- 7 Consuetudinem sequi volens veritate contempra aut est inuid⁹ et malign⁹ aut circa deū ingratus: ibi. li. 3. ca. 5.
- 8 Consuetudo cedat veritati manifestata veritate: ibi. ca. 6.
- 9 Consuetudo rōni et veritati non est p̄ponenda: ibidem ca. 8.
- 10 Consuetudo hūana sicut verbis ita diuina potentia facis loquit̄: p. 6. de sex ques. con. paga. q. 6. b.
- 11 Cōsuetudo diuersa in habitu victu et alijs nō impedit religionē ch̄ianā dūmō nō sit p̄ diuina p̄cepta: p. 7. li. 19. ca. 19. a.
- 12 Consuetudo mala ex mala volūtatē sumpsit exordiu: ibi. li. 12. ca. 3. c.
- 13 Consuetudo eorū cum quibus homo habet viuere referuanda est: pte. 4. de doc. ch̄iana li. 3. ca. 13. docu. p̄mo.
- 14 Consuetudo multū valet ad hoc q̄ aliquid appareat alteri bonum vel malū: ibi. ca. 14. veri. 5. docu. 1.
- 15 Consuetudo mala est gen⁹ mortis immanē: pte 9. in enan. Ioan. trac. 49. c.
- 16 Contra p̄suetudinē rōni standū est et reuelatio: ni: p. 5. de bap. p̄ Donans. li. 4. ca. 6.
- 17 Consuetudine ius quod fit vide p. 3. in li. 83. ques. q. 31.
- 18 Consuetudine vicia roborata vincunt̄ difficulter: p. 7. li. 21. ca. 16. b.
- 19 Consuetudine nimia petiti fit q̄si naturale: ibi. li. 12. ca. 3.
- 20 Consuetudinem malam graue est mutare: p. 2. de Gene. p̄ maniche. li. 2. ca. 19. docu. 4. veritas quarte.
- 21 Consuetudinis tanta vis est vt ea inueterata si falsa opinione genita est. nihil sit inimitat⁹ veritati: p. 2. de musica li. 5. ca. 5. c.
- 1 Consules primū Romanor⁹ brutus et ceteri expulsa regia p̄tate nec ip̄i compleuerūt annū suū: p. 7. li. 5. ca. 16. b.
- 2 Consules appellauerunt Romani binos quos

Consules

- sibi in reges vel impatores elegerunt vt nō reges a regendo sed consules a consulendo dicerent: vt sc̄i ip̄i liberi essent ab omni dominio: ibi dem li. 5. ca. 12. c.
- Consules primo creati: ibidem li. 2. ca. 17. li. 3. ca. 15.
- Consus consilioz dicitur facit Romul⁹ ludos Circenses: ibi. li. 2. ca. 17.
- Contagia vbi dicunt̄ aliqua contaminationes fecant: p. 11. p̄ magni. arna. episco. li. 1. ca. 3. a. li. 2. ca. 2. a.
- Cōtaminari nemo pōt ignotis criminibz: p. 8. l. epistola Augus. ad Emeritū. a.
- Contact⁹ spiritalis q̄ fit p̄ p̄sensionē polluit bonos: p. 6. p̄ Donans. post colla. ca. 20. a.
- Contagia malor⁹ opm n̄l̄a nos polluat̄ s̄ diuinus aspect⁹ nos a peccis arceat: p. 10. de rectitu. carbo. conuersatio. v.
- Contemnendū et sperandū qd̄ fit ex ch̄i seruili forma edocemur: p. 6. d̄ gfa noui testa. ad bonora. ca. 5.
- Contemnere seipm̄ maius est q̄ mundū quem multi p̄pter vanitatē p̄tempserunt: p. 10. d̄ spiritu et aia ca. 5.
- Contēplano est p̄spicue veritatis iocūda admiratio: ibi. ca. 32. in fi.
- Contemplatiōe diuinitatis nobis p̄mittit oīz actionū finis atq̄ eterna gaudior⁹ perfectio: p. 5. de tri. li. 1. ca. 8. b. verita. 16. ca. 10. ven⁹ 22.
- Cōtemplatio est merces fidei: ibidem.
- Contemplatio veritatis in solius dei dilectione fundata est: p. 3. in expōe eplē ad Gal. ca. 3. a.
- Contemplatiōis officiū: vide p. 10. de scala p̄ radi. ca. 5.
- Al p̄templatiōe aīam auertit cura sensibilis voluptatis: p. 2. de musica li. 6. ca. 15. c.
- Contēplatiua vita excedit actiua: p. 7. li. 14. ca. 22. b. li. 19. ca. 19. a. b.
- Contēptū mūdi et sui facit timor de supplicijs et dolo de peccatis: p. 10. de spū et aia ca. 5.
- Contēpt⁹ gl̄ie et quō vitupabilis est in p̄ncipi. p. 7. li. 4. ca. 19. nota de Hierone.
- Contēntiosa animositas nomen et crimen in se agnoscat: quomōd⁹ p. 6. cō. Cresco. gramma. li. 1. ca. 7.
- Contendere verbis est non curare quō error veniat vincat sed quō dictio alteri⁹ p̄ferat̄ dicenti: p. 4. de doc. ch̄ia. ca. 28. 2 ad Thimo. 2. auto. 2.
- Continentia ab illo qui nouit bona dare dare filiis suis petenda est: p. 6. de spū et l̄a ad marcell. ca. 32. c.
- Continentia diuinū munus nobis necessaria est: ne declinet cor nostrum in verba maligna ad excusandas excusationes in peccatis: p. 10. de continētia ca. 7. a.
- Continentia est donū dei. ad coniugalis q̄ virginalis pbat: pte. 10. de continētia ca. 1. et. 7. de bono viduaris ca. 16.
- Continentia iubet de⁹ et dat. iubet p̄legē dat p̄ gfam: p. 11. in ques. Hilarij. q. 1. c.
- Continentia Augustin⁹ petijt: pte. 4. li. 10. cons. fcl. ca. 29.
- Continentiam vidue habere debent: pte. 10. de

Continentia

- bono viduitatis ca. 19.
- 7 Continentia et sapientia magna munera sunt, sapientia qua in dei cognitione formamur; continentia vero quibus seculo non reformamur: ibi. ca. 17.
- 8 Continentia obedientia et penitentia sicut a deo ita ab eo peti debent: parte. 5, de sancta virginitate. capi. 41.
- 9 Continentia sine perseverantia non saluat: parte. 10, de continentia ca. 14.
- 10 Continentia est per quam cupiditas consilij gubernatione regitur: p. 7, in li. 83. ques. 31. b.
- 11 Continentia vidualis melius bonum est quam pudicitia coniugalitatis: p. 10, de bono viduitatis ca. 5.
- 12 Continentiam Joannes in opere abraham et in solo habitu habebat: parte. 5, de bono coniugali ca. 21. in fi. Abraham: auto. 24. Joannes: auto. 25.
- 13 Continentia qualiter sit vouenda: et post votum nec propter bonum magnum rumpenda: parte. 8, de adulterinis coniugiis ad Pollen. li. 1. ca. 24.
- 14 Continentia quod ad beatitudinem sufficit: vide p. 10, de ecclesiast. dogma. ca. 64.
- 15 Continentia spiritalem habere volentes non deponentes spiritum carnalem assument pannum novum vestimento veteri: p. 4, contra faustum li. 8. ca. 2.
- 16 Continentia pauci servat ad quam laude exhortari debet coniuges non lege compelli: p. 8, de adulterinis coniugiis ad Pollen. li. 2. ca. 10. a.
- 17 Continentia romanorum tangit: p. 11, in ques. vetere. et no. resta. q. 115. c.
- 18 De continentia mulierum syrie notat: p. 8, de adulterinis coniugiis ad Pollen. li. 2. ca. 20.
- 19 Continentia ibi ponenda est: ubi tacentium loquuntur scientia. sit enim per ostium continentie ut non inde exeat quod etiam clausis labijs carnis vitam polluat cogitatione: p. 10, de continentia ca. 1. in fi.
- 20 Continentia mentis boniorabilior est nuda carnis integritate: p. 5, de sancta virginitate ca. 8.
- 21 Continentia non ob vitanda matrimonij onera sed propter futuram gloriam eligenda est: ibidem ca. 22.
- 22 Continentia suadet: ibidem ca. 30.
- 23 Continentia a carnali copula vinculum coniugale non rumpit: parte. 8, de nup. et concupiscent. ad Vale. li. 1. capi. 11.
- 24 Continentia frenat cohibetque libidines simul et appetit bonum et respuit malum cum quo in hac mortalitate premitur: p. 10, de continentia ca. 3. a.
- 25 Concupiscentie malum non expugnat nisi continentie bonum: ibidem.
- 26 Continentia non est virtus corporis sed animi: p. 5, de bono coniugali ca. 21. a.
- 27 De continentia vera et falsa: vide p. 10, de continentia ca. 12. a. b.
- 28 Continentiam pro: sine consensu viri vouere non potest: parte. 5, de bono coniugali ca. 6. b.
- 29 Continentiam ducere criminiosam et infamem ferre sanctimoniam peius est quam mechari: parte. 10, de singula. clerico. ca. 5. b.
- 30 Continentie spes non ponenda in seipso sed in deo qui est vita anime: p. 10, de continentia ca. 4.
- 31 Continentie ostio posito in ore cordis unde cuncta exeunt que continentur hominem si nil tale inde permittit exire sequitur mundicia qua possit iam gaudere conscientia: ibidem ca. 2. c.
- 32 Continentie fructus et quod a carne anime bellum

Contraria

- inducitur: et a quibus superet: ibidem ca. 3. a. b. c.
- Continentie donum propter triplices hostis tentamina: parte. 10. li. 2. medita. ca. 13. 33
- Continentie actio est opera carnis mortificare: p. 10, de continentia ca. 3. c. in fine. 34
- Continentes omnes sancti in Daniele significantur: 35
- Coniugant iusti Job: p. 10, de vrbis etradio. a.
- Continentes et sobrii vocantur qui in presenti vita temperanter alimenta sumunt: parte. 8, contra Julia. Per li. 1. 4. ca. 14. c. 36
- Continentibus deus non terrena sed eterna promittit: parte. 5, de sancta virginitate ca. 25. 30. 37
- Continerere melius est quam nubere: et nubere melius quam turpiter generare: pessimum autem concumbendo generationem impedire: parte. 8, de adulterinis coniugiis ad Pollen. li. 2. ca. 12. 38
- De contingentibus certitudo esse non potest nisi sint cognita intuitus: p. 5, de trinitate li. 10. verita. 18.
- Continuum diuisibile esse in infinitum Augustinus cum Aristotele tenuit: parte. 5, de Gene. ad lras li. 2. verita. 2. De trinitate li. 11. Verita. 30. 1
- Continuum sicut deus in infinitum potest diuidere ita potest quodcumque mobile in infinitum velociter mouere: parte. 5, de Gene. ad litteram li. 4. Verita. 10. in fine. 2
- Contradictionis repugnantia non solum est neganda sed etiam non audienda: parte. 5, de trinitate li. 13. verita. 9.
- Contradictionum extrema alicui competere non possunt nisi secundum aliud et aliud esse: ibidem li. 1. ca. 12. f. verita. 26.
- Contraria sunt que cum ex vno eodemque genere sunt multo tamen a se spacio separantur: et quomodo tres sunt species contrariorum: parte. 1, in carthago. Aristotelis ca. 10. c. 18. a. 1
- Contraria sunt triplicia: aut enim sunt mediate aut sine medio aut ut in quibusdam reperit ratio: habent quidem medium sed eius vocabulum non apparet nisi vtriusque oppositi negatione persistat: ibidem ca. 18. 2
- Contraria quod simul sunt in eodem propter dialecticorum regulam: parte. 8, in Enchiridion. ad Maurum. ca. 14. 3
- Contrarios effectus operatur eadem causa in diuersis rebus non contrariis ut patet in pila et igne: parte. 7. li. 21. ca. 4. b. c. 4
- Controuersia fit quattuor modis: parte. 1, in principia rethorice ca. 8. De figuris controuersiarum: ibidem vide ca. 9. 1
- Controuersia philosophorum: parte. 7. li. 18. ca. 18. 2
- Contumelias et tribulationes exemplo christi non debemus abhorre: parte. 4, de agone christiano ca. 11. b.
- Conuersio donum dei est: parte. 8, de gratia et li. arbitrii ad Valen. ca. 5. a. Infra. auto. 15. 17. 1
- Conuersio ad deum nullo modo differenda est: parte. 11, de vera innocencia ca. 71. Ecclesiastica. 5. auctorita. prima. 2
- Conuersio voluntatis repente mutat hominem sicut mutauit non solum in Theoloneo peccatorem verum etiam in cruce latronem: parte. 6, contra Greco. gramaticum li. 2. ca. 9. 3
- Conuersio Victorini rome facta: vide parte. 4. li. 8. confess. capi. 2. c. d. 4

- 5 In cōuersione peccatorū deus et angeli gaudent: ibidem ca. 3. De cōuersione quorundā secularium: ibidem ca. 6. e.
- 6 Cōuersio ad creaturā nō causat viciū sed auersio: pte. 7. li. 12. ca. 8.
- 7 Quomodo cōuertit de⁹ in peius terrā sodomorum: ibidem li. 21. ca. 8. f.
- 8 De Cōuersione nullius desperandū est siue intus siue extra ecclesiam p̄stituta: q̄dū patēna dei ad penitentiā adducit: p. 5. de baptis. p̄ Donat. li. 4. ca. 14. a.
- 9 Cōuersionē suam Augustinus Ambrosio scripsit: ait ab eo petiuit quid sibi legendū esset: pte 4. li. 9. cōfess. ca. 5.
- 10 Cōuersioni auersio cōtraria est: pte. 1. de immortalitate anime ca. 12. in fine.
- 11 Cōuersionis alia causa est alia p̄fessionis: p. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 102. m.
- 12 Cōuersos de⁹ adiuuat auersos deserit: pte. 6. de pecca. meri. et remiss. li. 2. ca. 5. a. 18. b.
- 13 Cōuersus est Augustinus Antoninus franciscus: ex lectione scripture sacre: parte. 4. li. 8. cōfess. ca. 12.
- 14 Cōuersus est qui totus et om̄ino versus est: quā nō tñ penas nō timet sed ad bonum domini cōtendere festinat. Versus autē est q̄ peccata vult dimittere: parte. 10. de vera et fal. peniten. ca. 17. b.
- 15 Cōuerrere aduersa et auersa corda dei est q̄ oīa vult ad agnitiōē veritatis peruenire et nō fatalis necessitatis: pte. 8. p̄tra Julia. p̄ela. li. 4. ca. 8. Supra auto. 1. 17.
- 16 Cōuerrere quare deus velit aliquos: illos dō p̄ auersione punire. Itat indicio ip̄i: p. 6. de peccato. meri. et remiss. li. 2. ca. 18. c.
- 17 Q̄ nos ad deum puertimus est ex gr̄a eius adiuvante: ibidem. supra auto. 1. 15.
- 18 Cōuerrere ad deum nemo potest nisi ab hoc munus se auertat: pte. 3. de duabus animato cōtra Maniche. ca. 8. b.
- 19 Cōuerrere ad deum est resurgere. Euerit dō est cadere: p. 1. li. 1. soliloquio: ca. 1. d.
- 20 Qui puertit facilius minus facilius puertitur parte. 4. de doctri. christi. li. 4. ca. 22. verita. 11. documen. primo.
- 1 Cōmicia amicaliter sunt interpretanda non in deteriozem partē: pte. 8. de anima et eius origine ad renatū li. 1. ca. 2.
- 2 Conuiciū ledit famam et charitatem extinguir: pte. 10. de amici. ca. 13.
- 3 Conuicia ergo abiuremus quorum vltio: deus est. ibidem.
- Cōuictus per deum quomodo quis dicat: p. 8. in li. ques. super Exo. q. 85.
- 1 Cōmicia om̄ia a supfluis et noxijs fabulis et distractionibus se abstinere admonet Augustinus: pte. 11. de vita Augusti. ca. 22.
- 2 Cōmiciū dñi est corpus christi vnitas: nō solū in sacramento altaris: sed etiam in vinculo pacis: parte. 8. de correc. Donat. ad Bonifaciu ca. 16. in fine.
- Loz. Lozule tres: christi et ecclesie viri et uxoris spiritus et carnis. p. 10. de p̄niten. ca. 9. b.
- 1 Loz arcuq̄sum deo placet: parte. 11. in ques. veris et no. testa. q. 44. b.
- Loz nō carnem circūcidere debemus: pte. 11. de alteratione ecclesie et synago. d.
- Loz in homine est tanq̄ imperator et om̄es corporis sensus tanq̄ ministri: parte. 9. in euang. Joan. trac. 18. f.
- Ad cor quō redire debēt p̄enaricatorēs: pulcra exhortatio Augustini: ibidē trac. 18. f.
- Loz inferus latum est superus acutū: p. 10. de spū et anima ca. 33. a.
- Loz nostrum nō debet discordare a facie: nō enim debem⁹ hīc facē sursum et cor deorsum: p. 10. de disciplina ch̄iana ca. 1. d. Loz p̄ auto. 13.
- Loz sursum habere bonū est nō autē ad seipm qd est superbire: sed ad deum qd est obediēte: pte. 11. de vera innocē. ca. 153. Loz p̄ auto. 13.
- Loz nostrum deo offerre debemus. dicit enim fili p̄be mibi cor tuum: offer ergo sacrificium cōtentionem cordis tui: parte. 10. de quattuor virtutib. charita. c.
- Loz est fons in homine a quo fluunt bona et mala: pte. 10. de substantia dilectio. ca. 1.
- Loz cum per appetitū ad exteriora currit cupiditas dicitur: cum autē desiderū suū ad interiora dirigit charitas nominatur: ibidem.
- Loz rectum est non resistere patri emendanti et credere pollicenti: parte. 8. de octo dilectiōis ques. q. 4.
- Loz rectum cum deo est: quādo p̄pter deum queritur deus: pte. 11. de vera innocē. ca. 245.
- In cor christi sua gr̄a recipiēs simulat Maniche: que excepit illum in domū suā: pte. 4. in ques. euang. li. 2. ca. 20.
- Loz nostrum domus dei est: parte. 10. de ouib⁹ capi. 13. b.
- Loz mundū altare dei est: pte. 6. de natura et gr̄a contra p̄ela. ca. 64. a.
- Loz humiliatū spirit⁹ dei inhabitat: p. 5. de sancta virginitate ca. 39.
- Loz nostrum ager domini est. parte. 10. de salutari. docu. ca. 34.
- Loz nostrū ante sumptionē eucharistie p̄parare debemus: ibidem. 33.
- Loz mundetur ab omni immundicia vt possit portare deum qui est vera sempiterna q̄ iustis: ca: parte. 10. de symbo. ad catheca. li. 3. ca. 11.
- Loz hominis est templum dei si a terrena cupiditate mundat: pte. 3. de fide et symbolo. ca. 7.
- Loz mundum nō habet nisi qui transcendit humanas laudes: pte. 3. de sermo. domini in morte libro. 2. a.
- Loz mundatio est tanq̄ oculus quo videtur deus: ibidem.
- Loz per fidem mundari debet si deū videre volumus: parte. 4. p̄ episto. Manichei ca. 42.
- Loz nostrū mūdare debemus vt speculum: parte. 10. de spū et anima ca. 52. b.
- Loz christi liquefcere est multitudinē credētiū sacramēta scripture intelligere: p. 6. de gr̄a nostra testa. ad honora. ca. 14.
- Loz hominis charitate spiritali dilatat: p. 11. in dialo. ad Diosium. q. 53.
- Loz mundus habet qui a fornicatione idolatrie immundus est: parte. 11. in ques. vet. et no. testa.

Cor da

- q. 111. b. 112. e. Psal. 50. auto. 5.
- 28 Cor quando per continentie ostium claudit unde cuncta exeunt que coinquinant bonum: si nil inde exire permittit: sequit mundicia: qua possit iam gaudere consuetudine: parte. 10. de continen. capi. 2. c.
- 30 Cor nostrum inquietum est donec requiescat in christo. p. 4. li. 1. confess. ca. 1.
- 31 Ut cor muni confortaret venit christus panem venit mori: spiritus luxuri: spiritus coronari obprobria audire etc. p. 10. de pasto. ca. 5. a.
- 32 Cor duplex habet mentes: p. 10. de medacio ad consen. ca. 3.
- 33 Cor impenitens sine impenitencia quidam quisque in hac carne vivit non potest iudicari: de nullo enim desperandum est: quidam patientia dei ad penitentiam adducit: parte. 10. de blasphem. in spirit. sancti. 1.
- 34 Cor confortatus etiam in malo dici potest quia cor confortare aliquando valet obdurare: parte. 8. in li. 5. ques. super Deutero. q. 2. In li. 6. ques. super Josue. q. 18.
- 35 Cor durum lapidi comparatur: p. 8. de gratia et libe. et bi. ad Valen. ca. 14. a.
- 36 Cor lapideum significat durissimam voluntatem: ibidem
- 37 Cor carneum dare quid sit: vide ibidem.
- 38 Cor peccatoris dicitur abyssus: p. 7. li. 20. ca. 7. e.
- 39 Per cor caro mundatur teste euangelio: mundate prius que intus sunt: et erunt munda que foris sunt: ibidem li. 10. ca. 25. b.
- 40 Cor elevari ad deum per obedientiam et humilitatem: sed contra deum per superbiam: ibidem li. 14. capi. 13. c.
- 1 Corda ad celestia sine gratia dei erigere non possumus: p. 10. de bono pseueran. li. 2. ca. 13. in fi.
- 2 Corda beatorum inuicem patebant: parte. 7. li. 22. ca. 29. d.
- 3 Corda auctera et aduersa conuertere non fatalis necessitatis: sed dei est: qui omnes vult ad veritatem agnitionem peruenire. Supra conuertere: auctoritas. 15.
- 1 Corde non corpore mundum et ea que in mundo sunt fugere debemus: parte. 10. de bono perseueran. ca. 8. b.
- 2 In corde est vitalis vis: parte. 10. de spiritu et anima capi. 21.
- 3 In corde nostro figi debet: qui pro nobis miseris fixus fuit in cruce: parte. 5. de sancta virginitate capi. 55.
- 4 Ex corde totum est quod bonum est: et totum quod malum est: parte. 10. de substantia dilect. ca. 1. a.
- 5 Ex corde virgulta spinarum abscondere debemus ne defigant in nobis altas radices: p. 10. de salut. docum. ca. 34.
- 6 In corde aliqui aures non habent: sed cor in auribus: p. 6. contra lras Petri. li. 2. ca. 101. b.
- 7 Sicut motus non cessat in corde: unde se pulsus diffundit usquequaque venarum: ita non quiescit aliquid cogitando versare: p. 8. de anima et origi. ad Dine. victo. li. 4. ca. 6.
- 1 Cordibus malorum deus ad laudem et adiuuentum bonorum vult: p. 8. de gratia et li. arbi. ad Valen. ca. 20. a. b. 21. Malis auto. 3.
- 2 Cordibus malorum deus bene vitatur: ad id quod vult ostendere bona: vel quid facturum est bo-

Cor dis

- nis: p. 8. in li. 2. ques. sup. Ero. q. 18. 40.
- Cor dis virtus quod impellit sanguinem per venas: vide p. 10. de spiritu et anima ca. 21.
- Cor dis occulta deus prospicit et secreta mentis nouit: parte. 8. contra secundam gauden. episto. li. 2. ca. 17. p. 10. de salut. docum. ca. 28. 34.
- Cor dis cognitor et motor deus est: p. 8. de correptione et gratia. ca. 14. in fine. Supra auto. 2. infra auctoritate. 28.
- Cor dis arcumissio est pura voluntas ab omni illi cita concupiscentia: parte. 6. de spiritu et lra ad marcell. ca. 8. b. Supra Cor auto. 1. 2.
- Cor dis auditor deus magis est quam vocis: quare Saul desperit quia animam eius penitentie color non tingerat: p. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 18.
- Cor dis oratio non oris solum ad deum ascendit: p. 19. de cognitione vere vite ca. 39.
- Cor dis inspector deus est: apertus ergo suscipit quod corde videt credere: parte. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 126. b. Supra Cor auto. 21. 22. 23.
- Cor dis oculum mudare debemus ut sit a peccatorum tenebris mundatum: parte. 11. contra iudeos paga. ca. 5.
- Cor dis oculum habet qui finem suorum operum bonorum non in eo constituit ut hominibus placeat: sed potius ad gloriam dei hoc refert: p. 3. de sermone domini in monte li. 2. dd.
- Cor dis vita est cum deum contemplant. Requies cum in dei amore per desiderium figuratur: p. 10. de spiritu et anima ca. 14. c. in fine. Infra auto. 27.
- Cor dis vita amor est: p. 10. de substantia dilectionis ca. 6. Supra auto. 10.
- Cor dis compunctio nullum habebit accessum: ubi fuerint immoderata vicia: et concupiscentie malle: p. 10. de salut. docum. ca. 43.
- De cordis agro cuncta que pungere et lacerare consueverunt abscondenda sunt: ne animus agricolis in possessione sua malignis sentibus infestat: p. 10. de singula clerico. ca. 22.
- Cor dis mutatio: parte. 11. de vera innocentia. ca. 34. 1.
- Cor dis sepano ad omnibus malis faciendum est: p. 5. per episto. Parme. li. 3. ca. 2. o.
- Cor dis puritas et innocentia faciunt nos deum re ad deum: p. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 111. c.
- Cor dis mundicia omni studio est seruanda: parte. 10. de consuetudine vicio: et virtutis. ca. 25.
- Cor dis conuersio potest in esse alicui non per se pro baptismo: parte 5. de baptis. contra Donatistas. li. 4. ca. 25.
- Cor dis tribulatio merces est penitentis: p. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 102. e.
- Cor dis conuersio repente mutauit hominem non solum in theoloneo peccatore: verum etiam in cruce latrone: p. 6. contra Lreico. grama. li. 2. ca. 9. Supra conuersio auto. 3.
- Cor dis vita non est in sensibus corporis sed in luce que intus est: p. 6. de gratia noui testa. ad bonorum notum ca. 24. c. 22. a.
- Cor dis declinatio nihil aliud est nisi consensus: parte. 10. de continentia ca. 2.
- Cor dis arcana vniu quadoque patefacit: et amicos sibi commissa secreta in medium prodat: p. 10. ad sacras virgi. ca. 1. c.
- Cor dis occitas: quod solus deus remouet: et pecc

Corpora

- certum est quo in deum non creditur et pena peccati qua cor superbi digna animadversione puniatur et causa peccati etc. parte. 8. contra Iulian. Pel. l. 5. ca. 3. a.
- 25 Cordis duricia nihil aliud est quam dei obviare mandans: p. 10. de predest. et gratia ca. 4.
- 26 Cordis duricia in tabulis lapideis intelligitur: p. 4. de carbenisan. rudi. ca. 20. b.
- 27 Cordis requies est: cum totum per desiderium in amorem dei figuratur: parte. 10. in manuali ca. 29. Supra auto. 10. 11.
- 28 Cordium inspector deus est: non enim de verbis sed de cordibus iudicat: p. 8. in li. 4. ques. sup. numeros. q. 19. Supra auto. 2. 3.
- 1 Corona victorie non nisi certantibus promittitur: p. 4. de agone christiano ca. 1.
- 2 Corone triumphales: p. 7. li. 2. ca. 24.
- 1 Corpora celestia deum in se sentiunt: dum per eum lucent et subsistunt: parte. 10. de cognitione vere vite ca. 24. b.
- 2 Corpora primorum parentum nondum lege mortis denotata ita fuisse credant ut appetitum voluptatis corporalis quale nunc habet corpora nostra non haberet et generalibus membris sicut ceteris imperassent: p. 5. de Gene. ad lram li. 9. ca. 10.
- 3 Corpora primi coniugii mortalia fuisse intelligimus prima conformatione: non tamen mortura nisi peccassent: p. 5. de bono coniugali ca. 2. c.
- 4 Corpora non sunt in anima nostra sed similitudines tantum: pte. 5. de trinit. li. 10. ca. 5. verum. 9. Insuper auto. 10.
- 5 Corpora omnia modum a natura constitutum habent ultra quam mensura progredi nequeant: parte. 1. de beata vita disputa. 1. c.
- 6 Corpora graua in aera alleviari posse non est dubium: cum iubente domino Petrus ipsum corpus habens super undas ambulauerit maris: et Helias post huius spiritus confirmationem per hunc aerem curru flammato sit raptus per aera ad celos: p. 10. de psola. mor. li. 1. ca. 5. b. in fi.
- 7 Corpora nostra sunt membra Christi: p. 11. per Mari. arri. episco. li. 3. ca. 21. a.
- 8 Corpora nostra cum vicijs et concupiscencijs dei adintonio mortificare debemus: parte. 10. de salut. ta. docum. ca. 16.
- 9 Corpora irrationalium non resurgunt quare: p. 10. de fide ad Petrum diaco. ca. 3. l.
- 10 Corpora cum cogitamus non ipsa sed eorum similitudines in anima nostra sunt: p. 5. de trinit. li. 9. ca. 11. verum. 12. Supra auto. 4.
- 11 Corpora habent esse in loco dimensione quomodo? parte. 4. contra episto. Manichei ca. 16. verum. 3. docum. 2.
- 12 Corpora nostra dicuntur animalia que sunt in animam viventem: sicut et primi hominis: sed beatorum dicuntur spiritualia: quia in spiritu vivificantur: p. 7. li. 13. ca. 23. a.
- 13 Corpora quedam subiacent voluntatibus nostris quedam angelicis: omnia autem diuine voluntati: ibidem li. 5. ca. 9. g.
- 14 Corpora nostra cum dissoluantur in favillas putres facta vel cremata petre tamen omnino non possunt: in illa enim elementa mundi eunt: unde sunt sumpta: illa manus que donat omnia: pte. 11. de

Corpore

- vera innocentia ca. 216.
- Corpora nostra in resurrectione erunt immortalia et talia quale Christus suo exemplo demonstravit: pte. 7. li. 10. ca. 29. c.
- Corpora propria puenientia erunt in resurrectione aialibus beatis in quibus gaudebunt quam in quibus corporibus gemuerunt: ibidem li. 22. ca. 26. c.
- Corpora indissolubilia et beate vivere cum suis animabus ponunt Platonici deum posse facere: ibidem li. 13. ca. 17.
- Corpora beatorum esse indissolubilia ostendit Augustinus multipliciter: ibidem capi. 18. et li. 22. ca. 11.
- Corpora glorificata erunt in celo probatur contra phos: p. 7. li. 22. ca. 4.
- Idem ostendit per aves volantes in celo nubes grauidas et aquosas: ibidem ca. 11.
- Corpora in celo esse possunt per platonicos: ibidem d. e.
- Beati quod desiderant corpora sua et patienter expectant: p. 7. li. 13. ca. 20. a.
- Corpora sanctorum immortalia ibi erunt ubi esse volent: ibidem ca. 18. b. li. 22. ca. 30.
- Corpora beatorum non indigent usu lignorum ad vitandam esuriam vel mortem ut primorum parentum sed ut possibilitate non necessitate vescantur ut Christus et angeli: p. 7. li. 13. ca. 22.
- Corpora sanctorum doloribus plena mori non poterunt: ibidem li. 21. ca. 3.
- Corpora damnatorum sine detrimento ardent et sine interitu dolent: ibidem ca. 4. a. b.
- Corporale gramamen facitibi antidotum spiritale: p. 10. de visita. infirmo. li. 1. ca. 6. a.
- Corporales cause que magis fiunt quam faciunt non sunt inter causas efficietes annumerande: parte. 7. li. 5. ca. 9. f.
- Corporalia bona qua differuntia observantibus veteris legis promittantur cum carum abnegatio christianis suadeatur: pte. 3. contra Adunantiam Manichei discipu. ca. 18.
- Corporalibus et spiritualibus quomodo non sit communis materia: parte. 5. de Gene. ad litteram li. 7. verum. 3.
- De corpore humano in quo pulcritudo maris resultat ex membrorum correspondencie: vide p. 7. li. 22. ca. 24. f. g.
- In corpore quedam sunt ad decorum solum: quedam ad officium et utilitatem: et talia etiam non sunt sine decoro ut manille in pectore et barba in facie: ibidem g.
- Corporea dicuntur anima respectu nature incorporee que summe incommutabilis est: parte. 10. de spiritu et anima ca. 18. b.
- Corporea incorporeis multo mirabilius copulantur quicquid corpora composita: p. 7. li. 13. ca. 18.
- Corporeis rebus insunt quedam occulte semina: ne rationes per omnia elementa mundi: quibus cum data fuerit oportunitas spalis atque casualis: prumpunt in species debitas suis modis et finibus: p. 8. in li. ques. sup. Ero. q. 21.
- Corporum ex hausto nihil accomodatus quam abusu et potus: parte. 3. de utilitate credendi ad bonorum ratum ca. 13. b.
- Corporum humano quicquid impedit non est perfidius: non salus sed humanitatis officium sine affectu: p. 8. de cura per mortem gerenda ca. 18.

Corporis

- 3 Corporis animus imperat naturali ordine: et quo modo ipsum mouet aliqui mirabiliter fin ali quas sui partes: p. 7. li. 14. ca. 23. b. 24. p. totū.
- 4 Corporis data est anima ut beneficiat: ibidem li. 10. ca. 30. b.
- 5 Corporis omni preferit anima qualiscunque nature: ibidem li. 8. ca. 16.
- 6 Corporis refurgentium vicia detrahent: sed natura seruat: p. 7. li. 22. ca. 17. a.
- 7 In corporibus naturalibus non est inuenire lineam mathematicam: parte. 5. de Gene. ad lram: li. 7. verba. 5. argumentū est pmi. frā. maro.
- 1 Corporis natura est multiplex: nullo modo simplex: p. 5. de tri. li. 6. ca. 6. verba. 12.
- 2 Corporis bonū nō est voluptas pulcritudo aut vires sed omnino anima hoc tamē nō est hominis optimū: sed illud qd animā optimū facit: et est virtus: quā assequit: si deum sequit: p. 2. de moribus ecclesie li. 1. ca. 5. 6.
- 3 Corporis compositio que est: vide pte. 10. de spiritu et anima ca. 15.
- 4 Corporis quinq; sunt sensus quibus intelligentia longe prestat: pte. 3. de duabus animabus contra Maniche. ca. 2. a.
- 5 Corporis tria sunt incrementa: pte. 2. de anime quantitate. ca. 19.
- 6 Corporis incrementa in nobis sine sensu fiūt nam capilli cum pēdunt: nō sentiūt et tamē crescūt: p. 8. ad Orosi. contra priscill. ca. 8.
- 7 Corporis membra nunc omnia equaliter sunt anime subiecta licet quedā principatu desponit et quedam polinco rē. p. 5. de Benefi ad lram li. 9. verba. 5. vocu. 3.
- 8 In statu innocentie oia mēbra corporis subiecta fuissent volūtatī desponit: ibidē vocu. 4.
- 9 Corporis afflictionē si quā patit homo gebennas cogitare debet: et videbit qd leue sit qd patit: p. 10. de vrbis excidio. d.
- 10 Corporis infirmitas aie salutem parit: p. 10. de visita infirmo. li. 1. ca. 4. b. Infirmitas auto. 3.
- 11 Corporis morbus medicina est spiritalis: Sanius autē corporis quandoq; infirmitas est anime: ibidem ca. 6.
- 12 De corporis penalitatibus diuersis psequit Augustinus scz in pditione salutis formositate membrorum motuā: p. 7. li. 19. ca. 4.
- 13 Corporis natura nō molestat animā: ibidem li. 14. capi. 3. a.
- 14 Corporis corruptio que aggrauat aiam nō peccati pmiū est causa: h pena: et quō animā aggrauat: ibidem ca. 5. b.
- 15 Corporis sanctitas quā pudicitia facit nō tollitur eo corrupto per violentiā: ibidem li. 1. ca. 18. b.
- 16 Corporis glorificati agilitatē innuit esse ab anima p. 7. li. 22. ca. 11. b. c. Corpū auto. 3.
- 17 Corporis glorificati ascensus in celum est miraculosus: ibidem li. 18. ca. 46. b.
- 18 Corporis immortalitas recte dicitur sua sanitas: ibidem li. 20. ca. 21. a.
- 19 Corporis pulcritudinē sine vlla libidine perfruemur inuicem in patria: vbi membrorum trāsibit necessitas et pulcritudo remanebit: ibidem li. 22. capi. 24. f.
- 20 Corporis cūstī gloriofi claritatē: non absentē sed

Corpus

- presentem nō viderūt discipuli: quia aorasia impediēbant: ibidem ca. 19. c. d.
- Corporis britudo post resurrectionē ponit: p. 10. de spiritu et anima ca. 65. c.
- Corporis beatorum gloria fide sola est cōtemplanda: pte. 10. de cogni. vere vite ca. 45.
- Corporis gloriosorum motus quales erunt dicit se ignorare Augustinus: p. 7. li. 22. ca. 30. a. b.
- Corporis dotes innuit esse ab anima mōuēte corpus p voluntate sua: ibidem li. 13. ca. 18. b. c. Corpū auto. 16.
- Corporis dotes tangere videt Augustinus cum dicit qd eis deest omnis infirmitas: omnis deformitas: omnis tarditas: p. 7. li. 22. ca. 20. c.
- Corporis pallor: rubor: tremor: aliquādo a corpore aliquando ab anima habet causas: parte. 5. de Gene. ad lram li. 12. ca. 19.
- Corporis non omnē cōmitionē malam esse dicitur mus cōtra hereticos: parte. 8. cōtra Iulian. pte. la. li. 3. ca. 7. 14.
- Si corporis morbis medici pbatores erquirunt: quāto magis spiritalib; animarū putredinibus adhibēdi sunt medici subtiliores et si dicitur licet spiritaliores: pte. 10. de visita infirmo. li. 2. ca. 7. Confessor. auto. 3. et. 10.
- Corporis munera potiora nobis habent multa brita: ut discamus plus animas diligere: quibus ipsa brita pcellimus: et ut cōtemnam; corporalem excellentiā: p. 7. li. 8. ca. 15. a.
- Corpus omne a deo esse pbat Augustinus: pte. 3. in li. 83. questi. ques. 10.
- Corpus quid sit: vide p. 8. de aia et eius origine ad Vincen. victo. li. 4. ca. 12.
- Corpus hominis ex quattuor elementis compositum est: anima autē ex nihilo facta est: parte. 5. de Gene. ad lram li. 7. ca. 13. pte. 10. de spiritu et anima ca. 33. a. 44.
- Corpus ppter animā et anima ppter deum facta est: p. 10. de spū et anima ca. 43.
- Animā carni vitam tribuit ut sol lucem diei: vide ibidem.
- Corpus est: quicquid per spacia loci distendit: pte. 5. de Gene. ad lram li. 8. ca. 22.
- Corpus sicut est nomē multarū rerum ita et spiritus: pte. 5. de tri. li. 14. ca. 16. b.
- Corpus nocti sicut spūs diei nō immerito cōparatur: ibidem li. 4. ca. 6. b.
- Corpus hominis sicut ante petri in suo genere fuit optimū sic post petri factū est imbecillosum et morte destinātū: pte. 2. de vera religio. ca. 15.
- Corpus mentū pati adhuc gerit: licet ppter iusticiam fidei spūs iam viuere cepit: pte. 6. de peccati. men. et remiss. li. 1. ca. 7. a.
- Corpus numero quaternario in scriptura significat ppter quattuor notissimas naturas quibus cōstat: siccam et humidā: frigidā et calidā: p. 3. in li. 83. questi. q. 57. b.
- Corpus an aliqd in aia nūeros opet et an a corpore patiat cū sentit: p. 2. de musica li. 6. ca. 5.
- Corpus nostrū sicut ad celū erectū est: ita et animus nū debet esse erectus ad spiritalia: p. 5. de tri. li. 12. ca. 1. veri. 1. Sup; Cor; auto. 6. 7.
- Corpus animo subijci debet: animus deo: et vnus spūs erit cū eo: p. 10. de spū et aia ca. 14. c.

- 15 Corpus si vincere volumus est spiritui subijcere et sic de diabolo triumphare: anima nostra deo subijcere debemus: pte. 4. de agone christiano ca. 12. in fine.
- 16 Corpus nostrum tunc in servitutem redigimus cum omnibus mundanis renouamus: ibidem ca. 6.
- 17 Corpus nostrum sicut equus freno domari debet: p. 10. de saluta. toca. ca. 35.
- 18 Ut corpus doment christiani non solum a carnisibus sed etiam a terre fructu se abstinent: p. 4. de faustum li. 30. ca. 5.
- 19 Corpus spirituum quod est diligendum: vide p. 4. de doctr. christiana li. 1. ca. 25.
- 20 Corpus potest suum nutrire ad locum suum: p. 4. li. 13. cōfess. ca. 9.
- 21 Corpus pudicum non dicitur quando animus a deo fornicat: parte. 8. de nup. et pcpiscen. ad Basilenum li. 1. ca. 4.
- 22 Corpus cum patientia ad tempus affligit vel amittit in eternam stabilitatem salutemque resumit: et ei per mortem et dolorem inuolabilis sanitas: et felix immortalitas comparat: p. 10. de patie. ca. 8.
- 23 Corpus homini grauissimum vinculum est quod? vide p. 2. de monito ecclesie: li. 1. ca. 22.
- 24 Corpus nostrum dicitur animale quia anime subditum est: spirituale autem nondum dici potest: quia nondum spiritui plene subiectum est quodiam corrumpti potest: p. 3. de Adima. Manichei disci. ca. 12. d.
- 25 Corpus nostrum animale in quo deterius sit corpore animali Aude: vide p. 5. de Gene. ad lram libro. 6. ca. 26.
- 26 Corpus primo hominis erat animale lignorum usu indigens: p. 7. li. 13. ca. 20. b.
- 27 Corpus deformat si superius parum sibi attendens perdet: ibidem li. 11. ca. 22. b.
- 28 Corpus humanum figurat in arca: ibidem li. 15. capi. 26. b.
- 29 Corpus spirituum rebellauit primo homini rebellanti deo: p. 7. li. 13. ca. 13.
- 30 fieri potest ut alia melior corpus inferius inhabitet: deteriorque superius: ibidem li. 8. ca. 15. a.
- 31 Corpus nostrum semper appropinquat ad mortem: ibidem li. 13. ca. 10.
- 32 Corpus est seruus sed animus domus: quovitur anima ut instrumentum vel seruo: quod est sacrificium deo: si per penitentiam maceret: ibi. li. 10. ca. 6. a.
- 33 Corpus tuum tunc se bene habet: quando sibi concordant membra tua: tunc dicens sanus tunc bene vales. Si autem aliquid in tuo corpore dissentiat ab alijs partibus: queris qui emendet? etc. pte. 10. de utilitate ieiunij. f.
- 34 Corpus in homine non est erpendum aut desiderandum sed natura humana sine carnali conditione diligenda est: p. 2. de vera religio. ca. 46. b.
- 35 Corpus verum sit vere verum vel imitatione verum: quemadmodum figure geometricae in corporibus reperiuntur: p. 1. solilo. li. 2. ca. 18.
- 36 Corpus nullum erit quod non sit minus in sua parte quam in toto: pte. 4. contra episto. Manichei ca. 16. a. verita. 3.
- 37 Corpus anima presentis vivit absente mortuum est: pte. 3. in li. 83. ques. q. 51. c.
- 38 Omne corpus vetustate deficiat diuturnitate dissolutum interibit: p. 10. de cognoscere veritatem ca. 40.

- Corpus non est fugiendum animabus bestis ut dicitur porphiri sed potius corruptibile fugiendum est: pte. 7. li. 22. ca. 26.
- Corpus tunc dicitur spirituale: quando spiritui omnino subdet: sicut modo non incongrue spiritus carni seruens dicitur carnalis: ibidem li. 13. ca. 20. a. 23. d. e. li. 19. ca. 17. e.
- Quod corpus etiam in inferno dicitur mortale vel mortuum cum tamen ibi vivat semper: ibidem li. 13. ca. 2.
- Corpus christi in utero Marie perfectum esse creditur: tot diebus quot anni fuerunt in fabricacione templi: quod quadraginta sex annis dicitur fabricatum esse: pte. 3. in li. 83. ques. q. 58. pte. 5. de trinitate. li. 4. capi. 5.
- Corpus christi in monte ac resurrectione: spiritus nostri figuram et corporis gerebat exemplum: parte. 5. de trinitate. li. 4. ca. 6.
- Corpus christi fuit mortale non necessitate sed potestate: et tenuit medium inter corpus nostrum et corpus primi hominis in primo statu vel bestiorum: pte. 7. li. 13. capite. 23. c.
- Corpus christi spiritualiter manducat qui per fidem operantem per dilectionem vivit deo: ibidem li. 21. ca. 25. b. c.
- Corpus christi mysticum est ecclesia: cuius est spiritus caput: ibidem li. 22. ca. 18.
- Corpus christi mysticum est sacrificium quod deo offertur: ibidem ca. 10. b.
- Corpus christi quomodo sumendum est: pte. 9. in euang. Joan. trac. 25. c.
- Corpus suum quare christus sub specie vini et panis instituit: ibidem trac. 26. 3.
- Corpus christi non vivificat nisi unitum corpori christi id est ecclesie: ibidem trac. 26. g. b. 27. b.
- Corpus ex anime esse non sentiat anima tamen consuetudine corpori per instrumentum sentit corporeum: et idem instrumentum sensus vocatur: parte. 5. de trinitate li. 11. ca. 2. c. verita. 5.
- Corpus resurget spiritale: ita tamen ut sit caro non spiritus: subiecta tamen spiritui: parte. 7. li. 22. capite. 21. a. b.
- Corpus tunc omnino erit spiritui subditum nullis alimentis indigens: ibidem libro. 22. ca. 24. 3. in fine.
- Quod corpus non sit onerosum anime ostendit nec ipso carere debere propter beatitudinem consequendam contra Platonicos: ibidem li. 13. ca. 16. 17.
- Correctio et penitentia sunt medicamenta ecclesie: pte. 6. de fide et operibus ca. 26. b.
- Correctio et amor fieri debet. p. 9. in episto. Jo. an. trac. 7. c. in fine. d. in medio.
- Correctio omni mansuetudine fieri debet: p. 10. de conflictu vicio. et virtutis. ca. 10.
- Correctio ordinata morum est disciplina: pte. 10. de. 12. gradibus abusus: gradu. 11. a.
- Correctio medicina est: parte. 8. de correptione et gratia capite. 13. c.
- Correctio debet esse moderata: pte. 6. de Crescos. niu. grama. li. 3. ca. 51. Supra auto. 3.
- Correctio dicitur spirituale bellum gladius sermo dei est: p. 6. de lras penitus. li. 2. ca. 68. c.
- Correctio a multis aliqui non est salubris: p. 5. contra episto. Parmeniani: li. 3. ca. 2. q. 2. et quod cum discretionem compiendum sit: vide ibidem. 2.

Correctio

- 9 Correctio: sine reprehensio: nullus formidanda est: amatori veritatis: parte. 5. de trinitate li. 2. in pbenio.
- 10 Correctio si pigra est saltem assit pudor: pleniusq; qd in se no agnoscit alius obijciunt: p. 6. 3. lras Petilia. li. 1. ca. 18. in fi.
- 11 Correctio fraterna quod fieri habeat: vide p. 3. de sermo. dñi in mote li. 2. y. pte. 7. li. 15. ca. 6. a. b. Infra auto. 15.
- 12 Correctio potius q; simulatio: sicut lachryme potius q; negatio Petri est imitanda: p. 3. de mendacio. ad cōsen. ca. 5. in fi.
- 13 Quicquid animo lacerato dixeris: punientis est impetus: no charitas corrigētis: dilige tu et dic qd voles: nullo modo maledictū erit qd specie maledicti sonuerit: si memineris senserisq; te in gladio verbi dei liberatū: esse ab obsidione vitioz: p. 3. in expōitōe episto. ad Gall. ca. 6. a.
- 14 Laudatores nostri no minuūt onera pscitē no stre. atq; vna enā no accumulēt: ibidem. b.
- 15 Correctione fraterna proximus est corpiēdus: parte. 10. de conflictu vicio. et virtus. ca. 8. Supra autōta. 11.
- 16 De correctiōe in bono no pſeuerantiū: vide p. 8. de correp. et grana. ca. 7.
- 17 Correctiones et inimicōū repbēiones meliores sunt q; amicōz adulationes: p. 4. li. 9. cōfess. ca. 8. dicto. 5. Supra auto. 9. 14.
- 18 Correctiōis vtilitas: p. 10. de visitatiōe infirmo. li. 1. ca. 4. a. b. Corrigere auto. 8.
- 19 Correctiōis fructus quis est: sine spe remissiōis: p. 10. de blasphem. in spiri. sanc. d.
- 20 Correctiōis via deus nemini ademit: nec quēq; boni possibilitate dispoliat: p. 11. ad arn. sibi falso impos. arti. 15.
- 21 Correctiōis pena no est malum: cum sit malum culpa: p. 6. 3. lras Petilia. li. 3. ca. 4. a.
- 1 Corrigere alios quō potest: q; ppios mores si iniqui sunt no corrigi: p. 10. de 12. abusio. gradibus gra. 6. a.
- 2 Corripere debet quis delinquentes: quis in casu cessare possit: p. 7. li. 1. ca. 9. b.
- 3 Corrigere malos pñet ad innocentis officium: ibidē li. 19. ca. 16. b.
- 4 Corpi debet vbo vel verberē vel quocūq; alio genere pene licite atq; iuste: quicūq; pan aduersat p inobedientiā vt ipse emēdet: ibidē.
- 5 Corrigēdi sunt subditi a supioribz cum charitate: p. 8. de correp. et gra. ca. 15. a.
- 6 Corrigēdo quid agere debemus: ibidē. b.
- 7 Corrigēdi sunt homines si non faciunt bonum: ibidem ca. 3. 5.
- 8 Correctionis vtilitas que sit: vide ibidē ca. 5. Supra correctio auto. 18. 19.
- 9 Correctione tunc pñit bō: quādo deus miseret et adiuvat: ibidē ca. 5. b.
- 10 Corrigēdi quō sunt pdestinati a bono ab errantes: ibidē ca. 10. a.
- 11 Corrigēdū est id qd prauū est: qd autē rectū est: approbandū est: p. 11. contra Petilia. Donat. episto. ca. 19. a.
- 12 Corrigere quintuplex genus hominū errantes pñe nescit sed seuerē et animo pñaci: p. 4. ptra episto. Manichei ca. 2.

Corrigere

- Corripere debet homo hominē ne in eternū pe: 13
reat: p. 8. de correc. Donat. ad Bonifa. ca. 5.
de correp. et gra: ca. 15. 1. ad Thessolo. 5. auto. 2.
- Corripit melius homo prauū q; frāgit durus: 14
p. 8. de octo dulacij ques. q. 3. b.
- Correptionē que modeste fit: vel pēis suis fa: 15
uentes et. multi onerose ac moleste ferunt eos
qui secum sedulo agunt: p. 6. cōtra Eresconiū
grammaticū li. 1. ca. 6.
- Corpi debet modeste diuersa sentientes: nec de: 16
sistendū est ab eoz redargutiōibz: ibidē.
- Corpiēdo nos deus inspicit et cōsolando: p. 4. 17
in li. annota. in Job ca. 11. ad Hebreos. 12. au:
tentate. 1.
- Corrumpi non pōt qd omni bono caret: p. 2. de 1
moribus Manichei: li. 2. ca. 5.
- Omnia deficiūt p corruptionē ab eo qd erant. Et 2
quid sit corruptio: vide ibidē ca. 6.
- Corrumpi vel cōmutari nullius rei accessu pōt 3
qd vere incōmutabile et incorruptibile est: p. 8.
de ongi. anime ad Micro. li. 1. ca. 2.
- Corripit no ois spēs: modus et ordo in rebus: 4
p. 4. de natura boni aduer. Manichei. ca. 6.
- Corruptio no est aliud q; boni exterminatio: p. 1
8. in Enchiri. ad Laure. ca. 14. Supra corrup:
pi autōta. 2.
- Corruptio bonū cōsumere non pōt nisi cōsumē 2
do naturam: ibidē ca. 12.
- Corruptio perite anime: impericia vocat: com: 3
pno pudentis imprudentia. Iusticie iniusticia:
p. 4. ptra eplām Manichei ca. 35. a.
- Corruptio quō sit ptra naturā: vide ibidē. 4
- Omne qd corripit aliquo bono minuūt: ibidē. 5
- Corruptio in rebus bonis a deo creatis vnde sit 6
ostendit: ibidē ca. 36. Non enī est a deo ca. 38.
- Corruptio id qd deus dedit non tollit nisi deus 7
pmittat: ibidē ca. 41.
- Corruptio: carnis et sanguinis nomine significa 8
tur in scriptura: parte. 8. cōtra aduersa. legis et
prophe. li. 2. ca. 6. b.
- Coruscatio et diluuiū ciuitates subuertit: par: 7
te. 7. li. 4. ca. 2.
- Corui pñtates: et qui corui dicunt in ecclesia: 1
p. 9. in euan. Joan. trac. 6. a. b.
- Coruus emissus ex arca Noe pētiōē significat: 2
p. 4. contra Faustū li. 12. ca. 20. Genesis. 8.
auto. 3. parte. 11. in dialogo ad Oro. q. 59.
- Coruus de arca emissus ex quo no redisse legi: 3
morte tamē no perijt: cōiicit enī a multis q; ca:
dauci potuerit corpus insidere: qd columba
refugit: p. 8. in li. 1. ques. sup. Gene. q. 13.
- Coruus Helam propter duo nutrire debuit: 4
parte. 10. de mirabilibz sacre scripture libro. 2.
capi. 15. b.
- Crater quid sit: vide p. 7. li. 1. ca. 3. Et quid sint
crateres: li. 4. ca. 2.
- Creatio vniuersaliter no est pductio de nullo: 1
et quō creatio accipit tripliciter: vide p. 5. de tri:
ni. li. 3. ca. 9. verita. 10. circa fi.
- Creatio actus quō sit in deo formaliter: p. 4. li. 1. 2
cōfess. ca. 6. b. dicto. 2.
- Creatio mundi et angelorū fuit mirabilis et non 3
naturalis: argumētuz fran. maro. pte. 5. de tri:
ni. li. 3. ca. 6. verita. 3.

- 4 De Creatione qualiter Daniche sentiant: vide p. 4. li. 13. confess. ca. 30.
- 5 In creatione mundi tota trinitas insinuat: scriptura dicit. In principio creauit deus celum et terram: p. 5. de Gene. ad lram li. 1. ca. 6. veritas. 4. Gene. 1. auto. 1.
- 6 Creatione quasi omnium: vide p. 11. in ques. vete. et noui testa. q. 106.
- 7 Per creatione hominis qualiter intelligatur sacramentalis regeneratio: parte. 4. li. 13. confess. capite. 22.
- 8 Per creatione celi angelica natura intelligi: dicit accipiendo continens p. contra: ibidem li. 12. confessio. ca. 9. dicto. 5. Gene. 1. auto. 1.
- 1 Creationis et recreatio gratum munus: p. 10. li. 2. medita. ca. 6. a. b.
- 2 Creationis causa fuit charitas magna non necessitas: p. 10. de spu et aia ca. 14. Creator. 14.
- 3 Creationis veritate celi et terre Augustinus a deo petuit ut foret: p. 4. li. 11. confess. ca. 3.
- 1 Creare aliquando accipit pro condere siue constituit: sic dicimus creari magistrat. et vides p. 8. aduersa. legis et pphe. li. 1. ca. 23. a.
- 2 Creare et facere differunt: ibidem.
- 3 Creare mala quomodo deus dicatur: ibidem a. b.
- 4 Creare aliquid ex nihilo potest deus: eo quod voluntas creatantis etiam sine materia sibi sufficit: p. 8. ad Orosium contra Palsall. ca. 3.
- 1 Creatura oia ideam habent in deo: vide p. 5. de Benef. ad lram li. 3. verita. 9.
- 2 Creatura vtrum omnia sint in utilitate hominis: vide p. 3. in li. 83. ques. q. 30.
- 3 Creatura sunt omnia simul in materia et postea distincta licet scriptura distinctum narret p. sex dies. ppter traditores: p. 5. de Gene. ad lram li. 1. ca. 14. li. 4. ca. 34. verita. 10.
- 4 Inter Creatura formata et informia que sunt pstantia: p. 4. li. 13. confess. ca. 2.
- 5 Creatas res deus efficiantur gradibus ordinavit: p. 7. li. 11. ca. 16. li. 12. ca. 2. a.
- 1 Creator omnium deus est: sed nemo ideo creat. est ab eo ut percat: parte. 11. ad arti. Augusti. fal. impo. ar. 3.
- 2 Ut nascunt homines beneficium est: ut autem peccant per uariationis est vicium: ibidem.
- 3 Minus impius et indoctus est: qui vitium nature non discernit ab auctore nature a quo proprius alienum est quicquid in vno quoque damus nandum est: ibidem.
- 4 Creator corporis et anime deus est: neutrum bonum malum: et neutrum odit deus: nihil enim corum odit que fecit: p. 4. ad simplicia: li. 1. q. 2. T.
- 5 Creator nullus nisi deus: parte. 11. de vera immo. cen. ca. 146.
- 6 Creator accepit in se creaturam: non mutatur est creator in creatura: p. 10. de omnibus ca. 11. in fi.
- 7 Creator creature est qui et salvator: p. 6. de natura et grana p. Pela. ca. 34. b.
- 8 Creator a creatura immutabilitate differt: p. 10. de cogni. vere vite ca. 27.
- 9 Creator est laudandus etiam ex minima creatura: p. 7. li. 22. ca. 21. c.
- 10 Creatores non sunt angeli: sed solus deus: ibidem li. 12. ca. 24.

- Creator relative dicitur ad creaturam sicut domini 11
nus ad seruum: parte. 5. de trini. libro. 5. ca. 13.
a. verita. 32.
- Creator omnium rerum ex magnitudine pulcritudinis 12
cognoscatur atque colatur: p. 11. p. max. Alria.
episco. li. 1. ca. 4. arti. 8.
- Creator et quo creaturis proponimus oportet 13
ut cum et summe viuere et cuncta intelligere et
mutari et corrumpi non posse: nec esse corpus
faceamur: p. 5. de trini. li. 15. ca. 4.
- Creatoris bonitas est causa omnium rerum creatarum 14
siue celestium siue terrestrium siue visibilium
siue invisibilium: p. 8. in Enchirid. ad Laurent.
ca. 9. 10. 23. Creationis auto. 2.
- Ad Creatoris iusticiam et bonitatem pertinebat ut 15
per rationalis creaturas superaret diabolus quod
se superasse gauderet: pte. 5. de trinita. libro. 13.
ca. 17. in fine.
- Creatura quid sit: vide p. 11. contra felicianum Alria. 1
ca. 7. a.
- Creatura vel magna vel parua omnis a deo est: 2
p. 4. de natura boni aduer. Daniche. capi. 13.
pte. 9. in euan. Ioan. trac. 1. b.
- Creatura omnis nihil est aut potest nisi per donum dei: 3
p. 4. li. 13. confess. ca. 10.
- Creatura nulla est simplex per caritatem componi 4
bilitatis: p. 5. de trini. li. 6. verita. 12.
- Creatura omnis per aliquid similitudinis deitas 5
bet: p. 10. de cogni. vere vite ca. 32. b.
- Creatura quam deus condidit pumatum tenet 6
in vniuerso: p. 5. de Gene. ad lram libro. 1. ca.
9. verita. 5.
- Creatura non est ex substantia creatoris: p. 10. de 7
cognitione vere vite ca. 22. a.
- Creatura dicitur quicquid fecit et condidit deus pater 8
per p. vniuersum filium in vniuersitate spiritus sancti:
p. 3. in li. 83. ques. q. 67. a.
- Creatura ad deum comparata quasi nihil est: p. 10. 9
de cognitione vere vite ca. 7. c.
- Creatura omnis tripliciter subsistere dicitur: ibi 10
dem capi. 15.
- Creatura nulla subsistere potest nisi sustentetur 11
ab illo qui creauit illam: parte. 10. de essen. diuinitatis. a.
- Creatura omnis partim corporalis: partim spiritualis 12
est: pte. 3. in li. 83. ques. q. 67. d. pte. 6. de
sex ques. contra paga. q. 3. c.
- Creatura omnis partim visibilis partim invisibilis 13
est: p. 4. p. secundi: Daniche. ca. 8. a.
- Creatura omnis amabilis est. p. 4. li. p. fess. ca. 13. 14
- Creatura rationalis aliqua est corporea aliqua 15
incorporea: et quare rationalis creatura creata
sit: vide p. 10. li. 2. medita. ca. 2. b.
- Creatura non ex merito sed grana habet quod et sit 16
et illuminata: p. 4. li. 13. p. fess. ca. 3.
- Creatura melior sit ex conversione ipsius ad creatorem: 17
ibidem ca. 4.
- Creatura non potest esse coeterna deo etiam si nunquam 18
incepisset: p. 7. li. 12. ca. 16.
- Creatura est laudanda propter deum non veneranda 19
itaque deus ibidem li. 7. ca. 26. d.
- Creatura omnis melius agnoscitur in arte quam 20
facta est: quod in sapientia ibidem li. 11. ca. 7. b. 29. a.
- Creatura oia desiderat esse et nosse: ibi. ca. 28. 29. 21

Creatura

22. Creatura deficit quia ex nihilo ibidem li. 14. capite. 13. li. 15. ca. 21. c.
23. Creatura ois vt fit 7 bene fit indiget eo a quo facta est: ibidem li. 10. ca. 15. b. in fine.
24. Creatura ois in creatore existit: p. 10. de cognitione vere vite ca. 25.
25. Creatura ois laudat deū: p. 4. li. 7. p. fess. ca. 13.
26. Paruissime creature in vniuerso sunt: ibi. ca. 16.
27. Creatura omnis initium habet. tempus ipsius creatura est. 7 p. consequē habere initium: pte. 3. de Bene. ad lram impfectus ca. 3. c.
28. Creatura in deo dupliciter accipi potest: p. 4. de doctri. christiana li. 1. ca. 32. veri. 17.
29. Creatura spūalis pura intellectiua est: sicq; dicitur inuisibilis 7 incompressa: parte. 4. libro. 12. confess. capite. 13.
30. Creatura nulla mala est in natura 7 que melior sit alia: p. 11. de vera innocen. ca. 29. o.
31. Creatura ois deum sibi in esse sentit: pte. 10. de cognitione vere vite ca. 24. b.
32. Creatura p. amorem suo creatori sociata est: solumq; est dilectionis vinculum qd ligat virosq; in idipsum: 7 tanto felicius quanto fortius: p. 10. de substantia dilec. ca. 4.
33. Creatura nulla deo de facto satisfacere pōt: p. 3. in li. 83. ques. q. 68. c. verita. 11.
34. Creatura nulla potest esse infinita: nec aliqua dici potest eterna: argumentū fran. maro. p. 5. de Bene. ad lram li. 4. ca. 1. verita. 1.
35. Creatura ad deum comparata est diminute perfectior: non totaliter impfecta: parte. 4. libro. 11. confess. ca. 4. dicto. 2.
36. Creatura omnis mutabilis monstrat facta esse ab eo qui est omnino immutabilis: parte. 7. libro. 11. capi. 2. a.
37. Creatura que peccare non potest non est melior natura illa que peccare potest: sed cōuerso: ibidem li. 12. ca. 1. c. d.
38. Creatura rationalis quantumcūq; noxia dat artifici suo gloriam: quia in ratione noxiū cōsiderata nobis displicet: ibidē ca. 4. b.
39. Creatura irrationalis peccare nō potest. ibidē. a.
40. Creatura omnis ingemiscit vsq; adhuc hoc forte intelligi potest 7 de sanctis angelis qdū nos stre infirmitate opitulant: p. 3. in li. 83. ques. q. 67. in fine.
41. Omnis creatura naturaliter sua infirmitate tendit in nihilum: parte. 5. de Bene. ad lram li. 1. ca. 4. notabili. 1.
42. Tunc creatura infirmiter viuit cum se ab incōmutabili sapientia auertit: ibidē ca. 5. verita. 3.
43. Creatura aut cupiditate aut charitate diligitur: quando propter creatorem diligit cum charitate: quando aut sui grana tūc cupiditate: p. 5. de trini. li. 9. ca. 8. verita. 9.
44. Creatura dicit noua tribus modis: p. 10. de cognitione vere vite. ca. 41. b.
45. Creatura nulla est vituperanda cum nulla sit mala nisi male vsa: p. 4. de natura boni aduersus Manicheos ca. 36.
1. Creaturam deus diligit propter duo: scilicet vt sit: et vt maneat: parte. 5. de Bene. ad lram li. 1. capite. 8.
2. Creaturam dei nullam malam esse dicere debes

Creaturam

- mus: quia cūcta creauit deus valde bona: p. 10. de rectitu. catho. cōuersa. o.
- Creaturā voluit deus in tempore producere vt ostenderet eum p. duxisse sola sua bonitate: pte 7. li. 12. ca. 27. d.
- Ante creaturā nihil nisi creator erat: p. 5. de Bene. ad lram li. 4. ca. 3.
- Creaturam deus quare non condiderit summe bonam: et vnde inobedientia creaturarum ad hominem est: pte. 4. contra episco. Manichei: capite. 37.
- Creature inquantū nature sunt deus fecit: inquantū autem corruptibiles deus nō fecit: ibidem ca. 38.
- Creaturā laudat Pelagius 7 Manicheus: parte. 8. contra duas episto. Pela. ad Bonifa. li. b. 4. ca. 2. 3.
- Creaturarum sibi succedentiū ordo pulcer nos non delectat: quia vniuersum cuius sunt partecule cōuenientē sentire non possum: parte. 7. libro. 12. ca. 4. a.
- Creaturarū oīa genera in homine agnoscunt p. 8. ad Orosium 5. Pasill. ca. 8.
- De creaturarū inferiorū bonitate 7 ordine ad qd non spectat beatitudo vel miseria: p. 4. de naturā boni aduer. Maniche. ca. 8.
- Creature quare sunt cōmutabiles: ibidē ca. 10.
- Creaturas condino originis ad defectum ducit: p. 10. de fide ad Petrum ca. 3. a. b.
- Creature a seipsis nō factas esse ostendunt sed a creatore oim: p. 4. li. 11. confess. ca. 4.
- Creature ex preexistenti materia non sunt facte: ibidem ca. 5.
- Creature vniuersitas vtrum ex creatoris substantia an ex nihilo creata sit: parte. 10. de cognitione vere vite ca. 22. a.
- Creature omnes mutabiles sunt quia ex nihilo a deo create sunt: p. 2. de vera religio. ca. 18.
- Creature facte a deo p. ficere possunt quia esse ceperūt. deficere quia ex nihilo facte sunt: p. 10. de fide ad Petrū ca. 3. b.
- Creature oīs entes 7 possibiles in deo sunt vniue: habent enim in deo esse quadrupliciter: parte. 5. de trini. li. 4. ca. 1. verita. 3.
- Creature intellectuales sunt due angelus scz et homo: p. 10. de fide ad Petrū diaco. ca. 24.
- Creature alie: creaturas alias quedā tpe. quedā causis precedunt: pte. 5. de Bene. ad lram li. 6. ca. 8. in fine. verita. 2.
- Creature a nobis cognoscunt 7 ordo eorū: p. 4. li. 13. confess. ca. 32.
- Creature ad laudē dei nos incitant: ibidē ca. 33.
- Creature amorē deo debitiū impendere non debemus. Supra amorē auto. 19.
- De creature conditione tria nobis scienda sunt: quos eam fecerit. per quid fecerit: quare fecerit: p. 11. de vera innocen. ca. 141.
- Creature rationalis vel intellectnalis bonū quo beata sit nō nisi deus est: q; ei non ex seipsa est: quia ex nihilo creata est: hoc enim adeptio su beatitudo: quo amissa misera: ibidem ca. 143.
- Creature omni in est motus. species 7 ordo: q; a deo trino est: parte. 7. li. 11. ca. 28. c. libro. 12. capite. 5. a.

- 14 Creature inferiores peragunt infimā pulcritudinem temporis in genere suo istius mundi congruentem; ibidē li. 12. ca. 4. a.
- 15 Creature omnes confesse sunt christum; parte. 7. li. 10. capi. 22.
- 16 Creature rationalis indigentia nō explet nisi per beatitudinē; ibidem li. 12. ca. 1. c. d.
- 17 Creature rationalis rectus ordo est / ut caduca respiciat / et mansura appetat; p. 10. de cog. vere vite capi. 21. a.
- 18 Creature esse / est esse participatione primi esse quod est per essentia tale; p. 3. in li. 21. sen. senten. 7. dicto. 64.
- 19 Creature spirituales quō piungunt et distinguunt et qualiter anima peccatrix sit melior corpore celesti; p. 2. de li. arbi. li. 3. ca. 11. a. b.
- 20 Creature quantum ad id quod a deo sunt habent esse quantum autem ad id quod deus nō sunt; nō habent esse; p. 4. li. 7. cōfess. ca. 11.
- 1 In Creaturis nihil est perfectius rationali mente; p. 8. ptra Julia. pela. li. 4. ca. 3. b.
- 2 In creaturis impossibile est duas perfectiones absolute esse equales; pte. 4. contra episto. Adaniche ca. 25. verita. 5.
- 3 A creaturis quicquid negat propter plenitudinē sue perfectionis non est attribuendū deo; p. 5. de trini. li. 5. ca. 1. verita. 2.
- 1 Creavit deus omnia ex nihilo; p. 4. cōtra secundum Adaniche. ca. 4.
- 2 Creavit deus omnia simul causaliter / per simile probat; p. 5. de Benefi ad lram li. 5. ca. 23. pte. 7. li. 11. ca. 30. a; pte. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 1. verita. 2.
- 3 Cur deus hominē faciebat / quē prescius sciebat futurū nō bonum; pte. 8. de anima et eius origi. li. 1. ca. 12.
- 4 Cur creavit deus illos quos sciebat malos futuros; parte. 5. de Bene. ad lram; li. 11. ca. 6. circa finem; verita. 3. ca. 8. 9.
- 1 Credenda sunt ea / que etiam oculis videri non possunt; p. 10. de fide rerum inuisib. ca. 1. a. b. 2.
- 2 Credenda sunt firmiter / incarnatio dei / passio et resurrectio / et super celos ascensio / nec nō et iustitia futura reformatio; parte. 10. de visita. infirmo. li. 2. ca. 2. c. in fine.
- 3 Credendi voluntas a deo preparat; parte. 10. de predesti. sanctorum ca. 6.
- 4 Credēdo in filiū necessario sequit credere in patrem; p. 9. in euan. Joan. tract. 54. a. b.
- 5 Credendo nō ambulando venire possumus ad deum verum; parte. 10. de fide rerum inuisib. capite. 4. c.
- 6 De Credendo nulla infidelitate dubitare debemus / et de intelligendis nulla temeritate affirmare; in illis auctoritas tenēda est in istis veritas requirenda; pte. 5. de trini. li. 9. ca. 1. a. verita. 1. circa finem.
- 7 Credētes qua ratione in sanguine christi iustificantur / et quō in hoc sacramento sit opatio totius trinitatis; p. 5. de trini. li. 13. ca. 11.
- 8 Credētes in deum etiam ab exordio humani generis / et finis eius precepta et iuste viventes vbi libet fuerant / per eum / pculdubio salvi facti sunt; p. 6. de sex quēst. cōtra paga. q. 2. c.
- Credētes in deum inveniunt eum in corde suo; p. 9. 10. de fide rerum inuisib. ca. 4. c.
- ¶ Credere nihil aliud est quā cū assentione cogitare / resp. 10. de predestina. sancto. ca. 2. c.
- Credere est presentare verū esse quod dicitur; p. 6. de spirit. 2. ritu et lra ad Marcell. ca. 31. b.
- Credere nō quodlibet bonū est; ibi. ca. 32. a.
- Credere quid sit / et quō magis ad fidē pūnet quā videre; p. 9. in euan. Joan. tract. 120. a.
- Credere in christū est opus dei / et nō opus nrm; ibidem tract. 25. c. 72. b. c.
- Credere in christū est ipm spūaliter mādūcare; p. 9. in euan. Joan. tract. 25. c. 26.
- Credere in christo / et credere quod Iesus est christus quid sit; parte. 9. in episto. Joan. tract. 10. a. b. in principio.
- Si credē nō poterāt iudei christo quia ita eis Esaias as p̄dixerat quare imputat eis pro peccato; p. 9. in euan. Joan. tract. 53. b. c.
- ¶ Non credere in christum est impie voluntatis humane; non ex culpa prescience diuine; ibidem tract. 53. c. d. e.
- Si nō credideritis quia ego sum in peccato vestro moriemini / quō intelligat; ibidē tract. 38. c. f.
- Credere quare se noluit christus iudicis; ibidem tracta. 11. a. c.
- Credere in deū alieque virtutes dei dona sunt; p. 10. de bono p̄seuerā. ca. 19. a. c. Infra. 19.
- Credere deū et credere in deū differunt; pte. 10. de agnitione vere vite ca. 57.
- Credere debet deo phi de resurrectione; quē p̄dixit et nō pōt mentiri; p. 7. li. 22. ca. 25.
- ¶ Credenda sunt que incredibilia videntur duo sunt argumenta maxima / scilicet veritas diuina et omnipotētia; ibidem li. 21. ca. 5. c. 7. c.
- Credere ventura omnia in scriptura expressa conginur rationabiliter per ea que olim alijs fuerūt futura; et iam sunt nobis preterita cum rectissime euenerint ut prophete predixerant; ibidem li. 21. capi. 7. c.
- Si credere nō debes quod non video / tota peribit amicitia / quia non nisi amore pstat / qui inuisibilis est; p. 10. de fide rerum inuisib. ca. 2.
- Credere deū omnipotentē aliquā aduersus gentē tūmuisse aut necessitatē esse passum erroneū est; p. 3. in disputa. pma ptra fortu. b. g.
- Credere et intelligere deum / magnū donum gratie est; p. 10. de symbo. ad cathecū. li. 3. ca. 2. a. Supra auto. 12.
- ¶ Non omnia que legimus credere debemus / nec astruere aliquod quod nō legimus nefas nō est; p. 6. de natura et gra. ptra Pela. ca. 39.
- Credere se dicat que expertus est / vel testib⁹ idoneis nouit / de his mirabilibus que per eum numerata sunt; p. 7. li. 21. ca. 7. b.
- Credere nolunt aliqui nisi ea que sunt experti / et hec est eorū tota ratio; ibidē ca. 3. a.
- Ad credendū que videntur rationi esse cōtraria / inducat per multa mira que de⁹ ostendit in natura; ibidem.
- Credere nemo potest nisi volens; p. 9. in euang. Joan. tract. 26. b. c. d.
- Credere sine signis et prodigijs quā meritorium est; ibidem tract. 16. per totum. 95. c. 121. c.

- 26 Credere prius debem⁹ si intelligibilia intelliges
re volum⁹: ibidem trac. 27. c. 29. b. 36. f. 38. f.
Infra auto. 31.
- 27 Credere chusto. ⁊ credere in chistū differūt: ibi
dem tracta. 29. c.
- 28 Credere ⁊ opari nostrū est: ppter arbitriū volun
tatis: vtrūq; tamen datum est: parte. 10. de pres
desti. sancto. ca. 3. d.
- 29 Credere tūc est culpandū cum vel de deo indis
gnū aliquid credit⁹: vel de homine facile cre
dit⁹: p. 3. de vilita. credēdi ad Hdonora. ca. 11. b.
- 30 Credere ⁊ videre in hoc differūt: presenna vidē
tur: credunt absentia: parte. 6. de vidē. deo ad
Pauli. ca. 3. b.
- 31 Credere debet bon⁹ chian⁹ anteq; cognoscere:
pte. 4. p̄ faustū li. 12. ca. 46. Supra auto. 26.
- 32 Credere pietatis esse minime dubitamus: p. 6. de
vidē. deo ad Pauli. ca. 2. b.
- 33 Credere ⁊ opinari differūt: p. 3. de mendacio ad
consen. ca. 3.
- 1 Credibilū tria sunt genera: alia sunt que semp
credunt et nunq; intelligunt: alia mox vt cre
dunt intelligunt: alia que primo credunt pos
tea intelligunt: p. 3. in li. 83. ques. q. 48.
- 2 Crediderūt quō antiqui patres in chistū ventu
rū: p. 9. in euang. Joan. trac. 45. d.
- 3 Credidit mūdus ppter ea numero erigno igno
bilū infirmoz ⁊ imperitoz hominū: quia in tā
cōtempnibilib⁹ testib⁹ multo mirabili⁹ diuin⁹
tas ipsa psuasit: vt patet de miraculis aposto
rum: pte. 7. li. 22. ca. 5. c.
- 4 Credimus nullis prudētijs q̄ illis qui de pteri
tis ⁊ futuris que vere facta sunt pbauerūt: pte
4. p̄ faustū li. 13. ca. 14.
- 5 Illa q̄ sunt credita aliquo modo possunt esse sci
ta: ppter certitudinē nō euidentie: sed adbesio
nis: p. 5. de tri. li. 15. verita. 31. in fine.
- 6 Credituros in se chistus presciuit ⁊ nō creditus
ros: pte. 9. in euang. Joā. trac. 40. a. 45. c. 51. b.
- 7 Credo in spiritū sanctū exponitur: parte. 3. de fi
de et symbo. capi. 9.
Crassus p̄sal gallos ⁊ germanos occidit: pte. 7.
li. 3. capi. 26.
Crassi duo a fimbria lacerantur: ibidem. 27.
- Cres.** Crescentis episcopi sentētia ex epistola Lypia:
ni ponitur: parte. 5. de bap̄s. contra Donat. li.
6. ca. 15.
- 1 Crescere ⁊ decrecere in fide quid sit: vide p. 9. in
epistolam Joan. trac. 3. a.
- 2 Crescere quomodo dicit chistus: p. 9. in euang.
Joan. tracta. 14. b.
- 1 Cresconiū arguit Augustin⁹ qui se dicit suades
re ⁊ velle q̄ chistus sit chistian⁹ ongo et radix
⁊ caput: ⁊ tamē Penilianū conat defendere qui
hoc negat: p. 6. p̄ Cresco. grāmancū li. 4. ca. 19.
- 2 Cresconiū questionē declarat qua querit: per quē
melius fiat: qd a chisto fieri cōcedat: ibi. ca. 20.
- 3 Cresconiū Augustin⁹ irrisorie excusando: incu
sat: p. 6. p̄ Cresco. grāma. li. 3. ca. 17.
- 4 Q; Cresconius deoptato dixit. similiter licet ca
tholici de Leclianoz eius ordinato ubi dicere
ibidem: ca. 13.
- Cri.** Crisium cōnect aquam: parte. 7. li. 10. ca. 16. a.
- 1 Crimen ⁊ peccatū quomodo differūt: vide p. 9.

- in euang. Joan. trac. 41. f.
- Crimen est: libros interdictos habere: p. 4. de na
tura boni aduer. Maniche. ca. 47. b.
- Crimina sine iniuria puniunt: p. 8. cōtra secun
dam gauden. episto. li. 2. ca. 11.
- Crimines tpalia figurant: ⁊ quare condant clerici?
Supra Capilli auto. 6. Temporalia autontas
te. 13. Roma auto. 2.
- Crispini heretici ridenda: ⁊ irrationabilis respō
sio cōtra possidionē: parte. 6. cōtra Cresco. grā
mancū li. 3. ca. 46. **Cri.**
- Cruce chisti exararis: quando eius signo in frō
te signaris: eius sanguine rigaris: quando in
monte ipsius bap̄saris: parte. 10. de quarta fer
ria capi. 2. b.
- Cruce quare signamur in fronte: vide pte. 9. in
euang. Joan. trac. 53. Crucis auto. 8. et. 9.
- Cruce chī et bap̄smate liberamur: sicut Moē
cum suis per aquam ⁊ lignum liberabat: p. 4.
cōtra faustū li. 12. ca. 14.
- Gesta in cruce: sepultura ⁊ resurrectione chisti
quid significant: parte. 8. in Enchir. ad Lau
ren. capi. 53.
- In cruce caro passibilis p̄debat: p. 11. p̄ felicia.
Arria. ca. 9. b. 10. a.
- In cruce chistus exemplū patientie nobis des
monstrauit: parte. 10. de symbo. ad cathecu. li.
bro. 1. capi. 3. c.
- In Cruce chistus duplicē aciem seruauit pati
entie scz et potentie: parte. 10. de symbo. ad cas
thecu. li. 4. ca. 5. b.
- In Cruce moni elegit quare: vide p. 6. de gratia
nouī testa. ad Hdonora. ca. 26. c.
- In cruce die ac nocte pependit chistus quō? p. 9
11. de altera. ecclesie ⁊ synagoge. c.
- Crucem suā quare chistus baiulauit ad locum
supplicij: p. 9. in euang. Joan. trac. 117.
- Ad Crucem chisti chistiani pertinent vt in ei⁹
corpe crucifigant⁹: et sic coerceant malas cōcu
piscētijs: p. 6. de fide ⁊ operi. ca. 10.
- Iuxta crucem quō mulieres stabant et a longe: 12
p. 5. de psen. euangelis. li. 3. ca. 21.
- Crucē domini adorās ad crucifirū nō ad lignū
intentionem refert: p. 4. de doctri. chustia. li. 5.
capi. 9. nota. 2.
- Super crucem adijc̄ quedā hominis imbi pa
nentis imago: per qd saluifera Jesu chisti no
bis renouat passio: hanc complectere humiliter
venerare suppliciter. Et que ad memoriā sunt
reducenda: p. 10. de visita. infirmo. li. 2. ca. 3.
- Qui cruciant calamitatibus huius mundi sine
villa spe retributiōis eterne q̄uis adhibeant to
lerantiā: nō sunt beati veraciter sed miseri tota
liter: p. 5. de tri. li. 13. ca. 7. c. verita. 12.
- Crucifigamur mundo: extendentes manus in
litudinē bonoz operum: et longanimitate
vsq; in finem perseuerātes: atq; habentes cor
surlum vbi chistus est in dextra dei sedens: to
tumq; hoc non nobis: sed illi⁹ misericordie tris
buentes: cuius pfunda iudicia omnē seruitates
rem fatigant: hec est verax longitudo: latitudo
altitudo: pfundum: vnde pueniamus ad eaz
supemūtiē sciētiā charitatis chisti ⁊ c. p. 6.
de grā nouī testa. ad Hdonora. ca. 36.

Crucifigi

- 1 Crucifigi se permisit christus: vt passio eius pferret nobis: vt hinc cum signo eius exentes: a secunda morte minime teneremur: p. 11. in ques. vt. 7 no. testa. q. 74.
- 2 Crucifigio veteri hominis significata est in cruce domini: sicut noui boia in staurano in resurrexione signata est: p. 7. in expositioe quarundam ppo. ex epistola ad Roma. ppo. 32.
- 3 Crucifigio interioris boia fit quando volentes penitentia assumunt: p. 7. de tri. li. 4. ca. 3. c.
- 4 Crucifigius est christus tertia boia a linguis iudeorum. Sexta autem boia a manibus militum: p. 7. de consen. euange. li. 3. ca. 13. a. c. pte. 11. in dialo. ad Orosium. q. 15.
- 5 Crucifigius est filius dei si unitate persone confideras: vide pte. 11. contra maximu Arria. episco. li. 3. ca. 20. c.
- 6 Crucifigius cum duobus latronibus: in medio pendebat summa iusticia: liberans vnu confitentem: alium puniens blasphemantem: pte. 10. de cataphis. ca. 4. a.
- 7 Crucifigius mortuus et sepultus est christus: p. 3. de fide et symbo. ca. 5.
- 1 Crucis quatuor dimensiones sunt velut scale quibus ad deum ascendimus: pte. 6. de gra noui test. ad Honora. ca. 26. c. 36. pte. 10. in li. de cataphis. ca. 6. De videndo deo ad Pauli. ca. 14.
- 2 Crucis mystica significatio tangit: p. 5. ad inquisitiones January li. 2. ca. 14. a. b.
- 3 Crucis signo omnis christiana actio describitur: pte. 4. de doctri. christiana: li. 2. ca. 41. nota. 2.
- 4 Quilibet christianus in omni sua actione honesta debet signum crucis premutere: ibidem.
- 5 In nulla actione vili. hoc signum debet premittere: ibidem.
- 6 Crucis lignum per quod saluamur: significat in arca Noe: et in lignis que Isaac imolandum portauit: p. 7. li. 26. b. li. 16. ca. 32. c. d.
- 7 Crucis figura Moysi orante et nullo bebecom: cadente inimici eorum prostrati sunt: ibi. li. 10. ca. 8. c.
- 8 Crucis signo fratres signantur olim veteres. sanguine postea: pte. 4. contra faustum li. 12. ca. 30. Emce. 2.
- 9 Crucis signo homo semper debet esse signatus: p. 10. de rectitu. cathe. puerfationis. f.
- 10 Crucis supplicium est pessimum genus mortis: p. 9. in euag. Joan. trac. 36. c.
- 11 De crucis gloria: et quare malefici non crucifiguntur: ibidem.
- 12 Crucis latitudo. longitudo. altitudo et profunditas: quid significat: et quod sine crucis signo non consistant sacramenta: parte. 9. in euang. Joan. trac. 118. d.
- 13 Crucis quatuor cornua sunt: parte. 10. de cataphis. capi. 6.
- 14 Crucis cornua figurata sunt in scriptura: p. 8. in li. 5. ques. sup Deutero. q. 57.
- 15 Crucis grana et gloria prefigurata sunt in ligno quod dominus Moysi ostendit: quod dulcoris de aque virtute habuit: p. 8. in li. 2. ques. sup Exo. q. 57.
- 16 Crudelitas humana maior est quam bestialis: p. 7. li. 3. ca. 28. per totum.
- 1 Crux christi figurata est in virga qua petra fuit percussa: pte. 8. li. 4. ques. sup numeros. q. 35.

Crux

- pte. 10. de cataphis. ca. 3. c.
- Crux christi fidelibus est triumphus non obprobrium: pte. 10. de symbo. ad cathedra. li. 4. ca. 5. a.
- Crux penitentie euacuat corpus peccati: parte. 5. de trini. li. 4. ca. 3. c.
- Crux et fides naues sunt quibus ad patriam redimus: p. 10. de cann. nouo ca. 2. fides auto. 30.
- Crux compas naui qua mare huius seculi transitur: p. 9. in euag. Joan. trac. 2. b.
- Crux christi compas cathedre: ibidem trac. 119.
- Crux christi demones fugat: pte. 11. in ques. vete. 7 no. testa. q. 114. f.
- ¶ Cubiti geometrici dicuntur tri habere quantu sex de nostris: et bimoti cubitos quidam arbitrantur arcam habuisse: p. 7. li. 15. ca. 27. c.
- Culpa nunquam causat a lege sed tamen reatus: p. 5. de Gene. ad istam li. 10. verita. 1. in fi.
- Culpe auctor diabolus est: p. 8. de nup. et concupiscen. ad Dale. li. 2. ca. 6. 9.
- Cultor dei non legit aliquis fuisse a benedictione duorum filiorum Noe usque ad Abrahā: quibus non dei fuerint dei cultores: p. 7. li. 16. ca. 1. a.
- Cultus vni et soli deo debitus vno verbo latine nuncupari non potest: et ideo grece dicitur cum: λατρεῖν: p. 7. li. 10. ca. 1. d. e. f.
- Cultus deo debetur: est ipsum diligere toto corde. anima. mente. intellectu et omnibus viribus: ibidem capi. 4. b.
- Quomodo cultus dei in sacrificiis sit antiquus: ostendit in Abel et Cain: ibidem. c.
- De cultu diuino multa sunt usurpata: que bonis non debent deferri: ibidem ca. 4. c.
- Cultus christiane religionis incepit a Hierusalem: et de profectu eius: ibidem li. 18. ca. 54. c.
- Propter cultum vnius dei data est lex cum signis mirabilibus: p. 7. li. 10. ca. 15. a.
- Cumani greci: ibidem li. 3. ca. 11.
- Cumeni carmen sybillinum est: pte. 3. in expositioe episto. ad roma. inchoate. b.
- Cupidi abusu diligere dicuntur: p. 5. de trinita. li. 8. ca. 7. a.
- Cupido est amor earum rerum quas potest quisque inuitus amittere: et quid intersit inter metum et cupiditatem: vide pte. 2. de li. arbitrio libro. 1. capi. 4. a. b. c.
- Cupiditas est motus animi ad fruendum se et primo et quolibet corpore non propter deum: pte. 4. de doctri. christiana li. 3. ca. 10.
- Cupiditas mundi unde habet initium: progressum et firmamentum: parte. 10. de pacien. ca. 17.
- Cupiditas est contemnenda: parte. 10. de honestate mulie. ca. 1.
- Cupiditas est abijcienda: parte. 11. de vera inuocentia. capi. 264.
- Cupiditas vel concupiscentia secundum visitatum modum in mala parte accipitur si non addat respectu cuius sit: p. 7. li. 14. ca. 7. d.
- Cupiditas temporalium quanto est maior: tanto animus deo dissimilior: ibidem li. 9. ca. 17.
- ¶ Cupiditas sit passio: ibidem li. 14. ca. 6. a.
- Cupiditas et caritas de corde emanant: et omnium malorum radix est cupiditas: caritas autem radix omnium bonorum: p. 10. de substantia dilect. ca. 1. a. 1. ad 2 bimot. 6. auto. 1.

Cupiditas

Cupiditate

- 9 Cupiditas indomita quod agit ad corrupendū animū ⁊ corpus suū flagitiū vocat: qđ autē agut alteri noceat facinus dicitur: ⁊ hec sunt duo genera oim peccatū: s; flagitia piora sunt que cum exterminauerint animū ⁊ ad quandam egestatē pduxerint in facinora profiliūt: p.4. de doctri. christia. li. 3. ca. 10.
- 10 Cupiditas regnum quāto magis destruit: tōto charitatis augeat: ibidem.
- 11 Quicquid asperit ⁊ quasi senum factū dictūq; in sanctis scripturis legitur ex persona dei vel sanctorū eius: ad cupiditatis regnū destruendū valet: ibidem ca. 11.
- 12 Cupiditas triplex: vna voluptatis: secūda etellectie: tertia spectacula: p.2. de vera reli. ca. 38. a.
- 13 Cupiditas appetit: metus vō fugit: quare differat: p.2. de li. arbi. li. 1. ca. 4. a.
- 14 Cupiditas hominē alloquit: cui mundi cōtemptus respōdit: parte. 10. de cōsiliu vicio: ⁊ virtutum ca. 16. a.
- 15 Quanto quisq; amplius habere cepit: tōto amplius habere cupiscit: sitq; ut modū in cōcupiscendo nō habeat dum in numeris huius seculi curis destruire festinat: ibidem.
- 16 Si cupiditas seculari vicio est pniciosa cupiditatis industria: quāto magis illis piculosis q; habitu ⁊ puerfatiōe iam seculares esse defierūt qui totū qđ viuūt dñō deo deuouerūt: ibidē.
- 17 Cupiditas est venenū charitatis: p.4. de doctri. christiana li. 3. ca. 10. vena. 2. Charitatis. 21. venenum auto. 1.
- 18 Quō cupiditas charitati directe nō opponit: ibi.
- 19 Cupiditas que boīs viciū est: boiē habet auctore: vel boīs deceptorē nō boīs creatorē: p.8. p. dela. ⁊ delef. de gñā chñ li. 1. ca. 20.
- 20 Cupiditas mūdi qñ patēter sustinet onera cuiuslibet calamitatis gloriatur de viribus pprie voluntatis: tanq; de stupore morbi nō de robore sanitatis: infama est ista gloriatio: nō est patientie sed demētie: p. 10. de patiē. ca. 23.
- 21 Cupiditas est amor rerū trāscuntū: parte. 3. in li. 83. qñstionū: q. 33. b. q. 35. 36. b. dicto. 34.
- 22 Cupiditas est valde pniciosa: pte. 10. de cōsiliu vicio. ⁊ virtū. ca. 16.
- 23 Cupiditas homini nō naturaliter sed volūtate inest: p. 11. de fide p. Daniche. ca. 5.
- 24 Cupiditas minuit charitate crescente: parte. 8. in Encbiri. ad Lanren. ca. 121. Cupiditatē autē tonitate prima.
- 25 Cupiditas vicia temperantia nominat: que ad christum quem sequi debem⁹ nos ducat: p.2. de vera religio. ca. 41. b.
- 1 Cupiditatē sequens ⁊ sensualitatē turpis ⁊ miser est: ibidem in fine.
- 2 Cupiditate regnat in homine diabolus: q; tunc foras mittit qñ ex corde huius mūdo renūciat: p.4. de agone christiano. ca. 1. Ioan. 12. auto. 1.
- 3 Diabolū viciū vincēdo cupiscētiā: ibi. ca. 2.
- 4 In cupiditate triplex innocētiā Augustin⁹ designat: p.4. li. 10. cōfess. ca. 41.
- 2 Cupiditate possessi pfruunt aīo qđ vsu nō tangunt: p. 10. de singula. clerico. ca. 5. a.
- 1 Cupiditatē dei timor minuit q; timeri sine amore nō potest: parte. 3. in li. 83. ques. q. 36. b. Cu-

- piditas. 24.
- Cupiditatem quidam sequētes naufragauerūt ⁊ a fide ⁊ inferuerūt se dolobus multis: p.2. de moribus ecclesie catho. li. 1. ca. 19. a.
- Cupiditatē balae domini per inmentū quo vebatur coercuit: pte. 8. in li. 4. ques. super nūmeros. q. 48.
- Cupiditatē malam ⁊ superbiam diabolicā cauet: mus in pūmo: si volumus pficere nostri certaminis cursū: ⁊ ad eternā puenire beatitudinem: p. 10. de saluta. docu. ca. 19. b. in fine.
- Cupiditatē probat esse passionē: pte. 3. in li. 83. questionū. q. 77.
- Cupiditatē cōtēnere: libidinē fugere est magna pars martirii: p. 10. de honesta. mulie. ca. 1.
- Cupiditates male: ratione frenande sunt: cōtra quas mente pugnare debem⁹: pte. 8. cōtra Iulian. dela. li. 4. ca. 5.
- Cupiditates aliqne sunt anime que carnis dicuntur: quia fm carnem anima cōcupiscit: ibidem li. 5. capi. 5. c.
- Cupiditates male in nobis sunt: quas bene viuendo frenam⁹: ibidem li. 3. ca. 21. c.
- Cupiditates prauę porte inferni sunt: p. quas in mōrē itur: p. 11. de vera innocētiā: ca. 136.
- Cupidus sine supbia nō inuenit: parte. 10. de salutari. documen. ca. 19.
- Cupidus vir aīam suā venalē habet: ibi. ca. 30.
- Cupiditas facit homines gulosos: chulos: auidos ⁊ innumerabilia alia p que diabolus homines pcpitat: ibidem ca. 19. a.
- Plurime anime in mortis periculū inciderūt ppter cupiditatē: Saul em̄ alienus a deo effect⁹ est ppter auariciā: ibidem ca. 30.
- Lur ab exordio libi Genesios qui incipit i pūncipio fecit deus celum ⁊ terram: vsq; ad hunc locum: ⁊ sumpsit dñs deus hominē ⁊ c. nūq; positū est dñs deus: sed tñs deus: pte. 5. de Bene. ad lřam li. 8. ca. 11.
- Lur acceperat pceptū abstinentiā a ligno sciētie boni ⁊ mali: que erat res bona: ibidē capite. 13.
- Lur deus diabolū creauit quē tamen sic feri psciuit: p. 5. de Bene. ad lřam li. 11. ca. 26.
- Lura maxima nobis in esse debet: quatenus pte oimib⁹ ⁊ supra omnia pceptis sacris dei diligenter obediāmus: et ea deuote diligāmus: ⁊ studiose eadem impleāmus: parte. 10. de specu. pecca. capi. primo.
- Lurari finis pfectio desiderioꝝ est: pte. 11. de vera innocētiā. ca. 130.
- Lure hui⁹ mundi p biemem intelligunt: p. 5. de consen. euange. li. 2. ca. 77. d.
- Lurci decij ⁊ scenole pstantia tangit: p. 7. li. 4. ca. 20. ⁊ quō idem Lura⁹ in foveā intrat.
- Luria hostilis quid sit: ibidem li. 3. ca. 27.
- Luriosi ad inuestigandū non esse debemus qđ apostoli minime expmire potuerūt: p. 10. de symbo. ad cathecū. li. 2. ca. 12. b.
- Luriosis questionib⁹ ⁊ ad vitam inutilibus nō est licitū intendere: p. 5. de Bene. ad lřam: libro. 2. ca. 9. Vena. 5.
- Luriositas appetit agnitiōē: que certa esse non potest nisi rerū eternarū: ⁊ eodē modo se habentium: p.2. de vera religio. ca. 52.

Currere

- 4 Curiositas appetit cognitionē: Supbia potens-
tiam que refert ad agendi facultatē: voluptas
corpi quietē appetit: ibidem.
- 5 Curiositas oculorū restringenda est: quomodo?
vide p. 4. li. 10. confess. ca. 34.
- 6 Curiositas multa vana velle scire ad cōcupiscē-
tiam carnis p̄tinet: ibidem ca. 35.
- 7 Cōtra curiosos & scrupulosos: paratiores ad in-
terrogandū q̄ ad intelligendū capaces: pte
7. li. 15. ca. 1. a.
- 8 Curiosus dicitur qui querit frequenter: que nihil
ad se attinet: parte. 3. de vitia. credendi ad bo-
nos. capi. 9. b.
- 9 Curiosus nunq̄ requiescat semp̄ eum curiositas
comitat: p. 10. de amicitia ca. 14.
- 10 Curiosus a studioso differt: quia ille solo amore
rapit incognita sciendi: iste autē nō solus ppter
solum scire querit noticiā &c. parte. 5. de mini.
li. 10. ca. 1. d. verita. 3.
- 1 Currere ad deum tpe aduersitatis: & supplices
nos deo p̄bere debemus: pte. 11. in ques. veteri
& noui testa. q. 115. b.
- 2 Currim⁹ ad deū nō passib⁹ corpis: sed affectib⁹
charitatis: p. 10. de cantico nouo. ca. 3. in fine.
- Cus.** Custodia dei circa nos: nō carnaliter acapiēda
est: pte. 11. de vera innocē. ca. 373.
- 2 Non custodisse rem suam quisq̄ dicitur: qui sic
egit vt amitteret eam: pte. 5. de Sene. ad Iram
li. 8. ca. 10. b.
- 3 Custos nobis datus est spūs: sed vt cōtraria de-
clinando assistendo subueniat: nō vt cōtraria
elicientibus faueat: nec vt voluntarios & pnos
in aduersa cōfortet: sed vt aduersis nitētes se-
perari confirmet: p. 10. de singularitate clerico.
capi. 24. b.
- 4 Custos chasti est qui christianā fidē in corde suo
custodit: p. 4. p̄ faustum li. 12. ca. 10.
- Di.** 1 Damnatō infidelium que sit: vide p. 10. de fide
ad Petrū diaco. ca. 38.
- 2 Damnatō: iebēna licet malum sit: iusticia tamē
dei bona est: pte. 3. p̄tra Adimantū Manucei
dispu. ca. 26. a.
- 3 Damnatō reddet iuste: salus autē ex gratia que
nō debet: p. 7. li. 15. ca. 21. c.
- 4 In Damnatōne nouissima q̄nis homo sentire
nō desinat: tamē quia sensus nec volūtate sua-
uis: nec quiete salubris: sed dolore penalis est:
non inmerito mors potius appellata est q̄ vi-
ta: ibidem li. 13. ca. 2. c.
- 5 A Damnatōe nō omnes liberandos fore quidā
dixerunt sed trīmodo chasti baptismate ablu-
tos: & papiētes eucharistiā: sed infidelitate: ibi-
dem li. 21. ca. 19.
- 6 Quidam vō solos papiētes in fide catholica li-
cet post fuerint prolapsi in heresim: ibidem ca.
20. 21. p̄ hos arguit & disputat ca. 25.
- 7 A damnatōe que facra est per Adam nemo libe-
ratur nisi per fidem chasti Iesu: parte. 8. de cor
rep. & gratia ca. 7. a.
- 8 Damnatōnis nulla alia existit causa: nisi peccas-
tum: parte. 8. de nup. & concupiscen. ad Vale.
li. 1. ca. 23. b.
- 9 Dammandorū pena maxima tangitur: parte. 10.
de salutaribus doct. ca. 41.

Damnatō

- Damnant plures homines q̄ saluant: vt ostē-
datur quid hominib⁹ debeat iuste: sed aliq̄ sal-
uant vt ostendat grā redimētis vnde grate
agant: p. 7. li. 21. ca. 12. b.
- A damnatōne quidam dixerūt liberandos eos
solos qui dignas faciūt elemosinas: licet alias
mali sint: & inducūt hanc auctoritate p̄ se. ibidē
capi. 22. per totum.
- Damnare neminē vult deus sine malis meritis:
quia iustus est: nec aliq̄ sine bonis meritis li-
berare: quia bonus est: p. 8. cōtra Iulian. Pelag
gia. li. 3. ca. 18. in finem.
- Damnat de⁹ hominē nō ppter naturā sed viciū
quo natura debonestat: p. 8. p̄ Pelag. & Celest.
p̄tō origi. li. 2. ca. 40. b.
- Dānati vitam eternā habebunt: sed nō beatam
vitam: p. 10. de epica. & stoicis ca. 8. b.
- Dānati voluntatē bonā habere non possunt si-
cut boni reliquias male volūtatis nō habebūt
pte. 10. de fide ad Petrū diaco. ca. 3. b.
- Damnati in iudicio et mali formaz assumptā in
chisto videbūt: alia autē formā nō: quā soli ius-
ti videbūt: p. 11. in dialo. ad Oio. q. 29.
- Damnati si faciem dei viderent nullam penam
nullum dolorē sentirēt: p. 10. de triplici habitas-
culo ca. 4. c.
- Damnati post iudiciū ignorabūt delicias beatorū:
sed beati scient tormēta damnatorū: p. 7.
li. 20. ca. 22. a.
- Et dānati sine pauciores q̄ saluati respectu om-
niū siue boni siue mali: Argumentū ibidem li.
11. ca. 23. b.
- Damnati sine spe venie & misericordie viuūt: si-
cut post tot milia annorū quot capillos habues-
runt omnes quicūq̄ fuerūt & erunt: penas suas
finiri sperarēt: multo leuius eas sustinerēt: pte
10 de spū & anima ca. 56. a. b.
- Damnati deniq̄ nō videbunt: ibidem.
- Damnatos quō chastus alloquit: p. 10. de vani-
ta. seculi ca. 3. b.
- Dānatos oēs vel aliq̄s post multarū p̄p̄ssioēs
penarū liberandos a penis quidā dixerūt: aliq̄
autē etiā liberandos demones affirmauerūt: vt
origines: p. 7. li. 21. ca. 17. p̄ B disputat ca. 23.
- Dānat būana natura nō p̄ se ipsā q̄ laudabi-
lis est: q̄ opus dei: s̄ ppter dānabile viciū quo
viciata est būana natura dānat: p. 8. de nup. &
cōcupiscē. ad Vale. li. 1. ca. 23. b.
- Dānatorū ignis videt esse respectu carnis: & ve-
rius respectu anime: p. 7. li. 20. ca. 22. b.
- De damnatorū bello vbi dolor nunq̄ cedit natu-
re & ecōuerso: ibi. li. 19. ca. 28. b. c.
- Damnatorū oim sc̄z hominū & demonū ostēdit
eternum esse supplicium: alias fides esset falsa:
ibidem li. 21. ca. 23.
- Damnatorū corpa quō in igne sine detrimēto ar-
dent: ibidem ca. 4. a.
- Daniel & cetera gentiliū abis abstinerūt: q̄re?
vide p. 4. p̄ faustum li. 19. ca. 14.
- Daniel plenus spū de somnia interpretauit: p. 10.
de mirabi. sacre scrip. li. 2. ca. 30.
- Daniel quid & quādo prophetauit de chisto: pte
7. li. 18. capi. 34. Propheciauit & de die iudicij:
li. 20. capi. 23.

Daniel

- 4 Daniel testimonium perhibuit de christo: pte. 4. § faustum li. 12. ca. 44.
- 5 Daniel in lacu leonum illesus permansit: p. 10. de mirabili, sacre scrip. li. 2. ca. 32.
- 6 Danielis visio in qua illi et patris filij persona apparuit in specie corporali: p. 5. de trinita. li. 2. ca. 18. verita. 21. Infra deus auto. 15. 40. 41. 46. visio. 11.
- Dar. 1 Dare plus nobis deus vult q̄ petimus: p. 4. li. 12. cōfess. ca. 1. Deus auto. 362.
- 2 Dare quid et quō dicatur deus pater deo filio: pte. 9. in euā. Joan. trac. 106. d. e. 110. c. 111. a. c.
- Dar 3 Dar deus aliqua etiam nō orantib⁹ sicut inuicē fidei. Alia autē non nisi orantibus prestat: sicut vsq; in finem perseverantia: parte. 10. de bono perseveran. ca. 14. b. 16. a. 19. a. b.
- Sub Dario rege persarū dicit relaxatā captivitatem iudeorū completis septuaginta annis a Hieremia p̄betante: p. 7. li. 18. ca. 26.
- Datum confessio de heretici rebaptisandōe ponit⁹ pte. 5. de baptis. § Donat. li. 6. ca. 22.
- Darius casus aliquādo pro genituo ponitur: p. 8. in li. locutio. de Herodo li. 2. exponēs ca. 29.
- 1 David figurat nobis christū: p. 8. de octo Dulciciij questionib⁹. q. 5. b.
- 2 David noluit occidere Saulē. veneratus sacrificiū qd figurabat in oleo quo inunct⁹ erat Saul: a quo oleo christ⁹ dicebat⁹: pte. 7. li. 17. capite. 6. b. c.
- 3 David sacrificiū qd obtulit vt populo parceret⁹ umbra erat futuri: quia significatū est qd p vnū sacrificiū cuius illa figura erant saluti populi spiritualiter pcur⁹: pte. 8. cōtra aduersa. legis et prophe. li. 1. ca. 18. b.
- 4 De David cogitate facere domū dei: vide p. 7. li. 17. capi. 8.
- 5 David primus inter reges regnavit in numero beatorū innuit: ibidem ca. 14. a.
- 6 David erat in cantibus erudit⁹: qui Harmonias cum musicam nō vulgari voluptate sed fideli voluntate dilexit: ibidem. a.
- 7 David totū lib⁹ psalmorū fecisse opinat⁹ Augustinus qui cōtinet. 150. psalmos. licet alij aliter opinent⁹ ratioe tituloz: ibidem.
- 8 David transfiguravit in se psonā hoīm futurorū quibus pmissiones dei antequē debite vident⁹ ibidem li. 17. ca. 13.
- 9 David p̄betavit de christo et de futuro iudicio: ibidem li. 17. ca. 16. 17. 18. 19.
- 10 David regnās diuino testimonio p̄dicatus per bonitatem petā supavit: ibidē li. 17. ca. 20.
- 11 David dupliciter peccavit: cōuersus tñ et adulterij et homicidij veniam p̄secutus est: pte. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 102. c.
- 12 David elationis vicio laboravit. cum populum dei numerare presumpsit: p. 8. § aduersariū legis et p̄be. li. 1. ca. 16. c.
- 13 David cum numeraret popolū suū accidit vt plebs peccans per regis culpā penam sustineret precedentū delictorū: pte. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 2. ca. 13.
- 14 David petri in scriptura proponit⁹ quo egroti sanent⁹ nō quo bi qui sani sunt laudent⁹: p. 4. cōtra faustum li. 22. ca. 97.

Dauid

- Dauid per prophetam correptus dixit peccavi 15 ad qd verbum audire meruit qd veniam acciperet: ibidē ca. 67.
- Dauid multū doluit de infirmitate filij: mortuo 16 autem eo letabatur vadit ad balneas. lauat corpus pulcralum. vadit ad templū adorat deum. gemitu ossi deposito vultu iam leto mirant⁹ domestici stupent amici nouam et subitam p̄uersionem interrogabāt quid hoc sibi vellet vt cū viuente filio sic doluerit mortuo non doleret: pte. 10. de consola. mortuo. li. 2. ca. 5.
- Dauid exemplo de mortuis lugendū non est: 17 ibidem. a. b. c.
- In Dauid non fuit permansio immoderate libidinis sed transitus: parte. 4. de doctri. chris. li. 3. capi. 21.
- Dauid manu fortis sine desiderabilis interpretat⁹: 19 p. 4. § faustum li. 22. ca. 87.
- Quid peccatū Dauid in prophetia significauit: 20 ibidem.
- Dauid nō aliū p se voluit humiliari sicut Saul 21 sed ipse supplet tribulato corde veniam precabatur: p. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 18.
- Dauid quādoq; potestatem regiam magis adhibuit prohibendo q̄ exercendo vindictā: p. 10. de patientia ca. 9.
- Dauidis filius quō dicit christus: p. 9. in euā. 23 Joan. trac. 48. a.
- De et ex prepositiones quomodo differunt: vide De de p. 4. de natu. boni. ca. 27.
- Dea non est victoria felicitas vel fortuna viri 1 mus vel fides sicut romani ponebant: parte. 7. li. 4. ca. 17. 18. 19. 20.
- De deorum triū contēione scilicet minervae Iovis et veneris que cōtēdisse ferunt⁹ pro malo aureo adipiscēdo apud iudicē paridem: ibidem: li. 18. ca. 10. b.

De dea	Segenia	5. ca. 21.
	Eloana	4. ca. 8.
	Diana et Lucina	4. ca. 11.
	Opis: ibidem	
	Victoria	4. ca. 14.
	Iniquitas	4. ca. 15.
	Melanconice	18. ca. 8.
	Lacturia	4. ca. 8.
	Murcea	4. ca. 15.
	Felicitas	4. ca. 18.
	Fortuna: ibidem.	
	Virtus	vide pte 4. ca. 20.
	Fides: ibidem.	septima libro
	Rubigo	4. ca. 21.
	Iuuentas	4. ca. 23.
	Pecunia	4. ca. 14.
	flora et ludi eius	2. ca. 27.
	Pudicia et turpitudinis eius: ibidem.	
	Ihs	8. ca. 27.
	Beatrice	6. ca. 7.
	Meretrice: ibidem.	
	Partunda	6. ca. 9.
	Mens	7. ca. 2.
	Rumina	7. ca. 11.

Deambulatio dei non corpora fuit: parte. 11. in dialo. ad Orisum. q. 35. Dei auto. 38.

- 1 Debita peccata dicuntur et quomodo: pte. 3. de sermo dñi in mote li. 2. 3.
- 2 De omni debito soluto per christū: nihil debentē vide pte. 5. de trinita. li. 13. ca. 14.
- Decb. Debitū hoc vere est: qđ nulla pōt pecunia redimī: hoc est debitū: qđ nec sapiētia nec virtus excusat nec potestas: parte. 10. de cōsola. mor. li. 1. ca. 7. b.
- Dec. Decem viri quō cōstituuntur et quō pellunt: vis de pte. 7. li. 2. ca. 16. 18.
- Deci duo quō se inferis deuonēt p exercitiū: ibi dem li. 4. ca. 20.
- Quō ea que de decimis dicuntur intelligi debeat: vide p. 8. in li. ques. sup Deutero. q. 20.
- Decipere neminē summa et perfecta virtus est: atq; illud exhibere qđ dictum est: sic in ore vō est est: nō. nō. p. 3. in li. 83. ques. q. 53. b.
- Decipit quis facilius p domesticū: p. 11. in ques. vere. et noui testa. q. 118. b.
- Declinatio nominū neutri generis et cōmunis generis ponit: p. 1. de grāmatica ca. 3. et. 4.
- 1 Declinare ad dexterā et sinistrā qđ sit: vide p. 8. in scda epistola Augustini ad Valēti. c. d. 3. In fra dextera: auto. 6. 8.
- 2 Declinare debemus a vicijs et ad virtutes tendere: nec supflui sermones procedāt ex ore nostro: p. 10. de saluta. docu. ca. 42.
- Ded. Dedali labyrinthus: p. 7. li. 18. ca. 13. Quō tēda lūa et Icarus volant: ibidem.
- Dedecus est inditū gloriofi. esse filiū. sine bono re: p. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 44. b.
- De dedicatione domus dei et fidelū: vide p. 7. libro. 17. ca. 12. d.
- Dec. Dec. populonia. fulgora et diua rumina: ibidem libro. 6. ca. 10.
- 1 Dec. abeona et adeona: ibidem li. 7. ca. 3.
- 2 Dec. pateleia et volutina: ibidem ca. 11.
- 3 Dec. salacia et venilia: ibidem ca. 22.
- Def. Defectus nō omnis culpabilis sed volūtarius qđ anima rationalis ad ea que infra illam sunt cōdita. cōditore suo deserto declinat affectū: p. 4. cōtra secūdi: Maniche. ca. 15. b.
- 1 Defectus ceteri qui nō sunt volūtarij: vel penas les sunt. ut pccā puniant moderatrice summa atq; ordinatrice iusticia: vel mēsuras rerū infirmarū interueniunt tē. ibidem.
- 2 Defectus omnis ab eo qđ est. tendit ut non sit: sicut omnis profectus ab eo qđ minus est tendit ut magis sit: ibidem ca. 17. c.
- 3 Defectus volūtarios nō necessarios iusta pena consequit: p. 7. li. 12. ca. 8. a.
- 4 Defectus naturales tam vñrati qđ inuitati non sine tñ pmissiōe fiūt: p. 5. de tri. li. 3. ca. 2. nota. 3.
- 5 Deficere et aliqd ad nihilū tendere: nō iam oīno nihil esse potest quō? pte. 4. cōtra secūdi: Maniche. ca. 11. a.
- Deformitates pueniūt vite pñenti que tollent a beatis resurgētibz: p. 7. li. 22. ca. 19. c.
- 1 Defuncti valitatē cogita et animū a tristitia eleuabis: quia sic a tristitia et pediebat sicut scriptum est: raptus est ne malicia mutaret intellectum eius: pte. 10. de psola. mortuor li. 1. ca. 3. Supra animū: auto. 2.
- 2 Defuncti an actus nostros cognoscant. Infra

- vide mortui auto. 7.
- Pro defunctis orandū est exemplo Augustini: 3 qui matrē mortuā oīonibus deo cōmendauit: p. 4. li. 9. cōfess. ca. 13.
- Defunctorū anime quō viuētibz apparent: p. 4 10. de cognitiōe vere vite ca. 40.
- Defunctorū corpa exemplo patrū nō sunt abijcienda: sed honeste tumulanda. p. 8. de cura pio mor. agenda ca. 3.
- Monumēta quare fiant: vide ibidem ca. 4. 6
- Defunctorū spiritibus. quid opus sit corpa sua in resurrectione recipere: pte. 5. de Gene. ad luteram li. 12. ca. 35. 7
- Dei natura incōmutabilis sine vñlo tpe et loco se ipsam mouens. subditam sibi creaturā p tempus ac locum mouet: naturas creans volūtares ordinās. sua prouidentia. creaturā corporalem spiritali. irrationali rationali: minus valentē valentia subdidit: pte. 7. de Gene. ad luteram: li. 8. ca. 23.
- Dei bonitas est causa creationis rerum: pte. 10. 2 libro. 2. meditatio. ca. 2. b. Supra bonitas aut totitate prima.
- Dei caput. est essentia diuinitatis eius. que oīa 3 precedit: et cui omnia subiecta sunt: parte. 10. de essentia diuinitatis. c.
- Capilli dei sunt sancti angeli. seu electi vniuersi 4 quō? vide ibidem.
- Oculi dei. respect⁹ gratie eius sunt: ut oculi dei 5 mini super iustos: etiam oculi domini precepta eius sunt quō? vide ibidem.
- Dei palpebre sunt ocula atq; incōprehensibilia iudicia eius. siue spiritalis in diuinis libris locutio inuenit de quibus in psalmo scriptum est palpebre eius interrogant. id est. probant filios hominū: ibidem.
- Aures habere dicit deus: ppter qđ omnia audit. 7 et nihil illū sub silentio latet. iuxta illud aures celi audit omnia: ibidem.
- Dei nares sunt inspiratio eius in corda fidelū: 8 iuxta illud ascendit fum⁹ de naribus ei⁹. id est lacrimosa cōpunctio penitētis per inspiratos nem illius: p. 10. de essentia diuinitatis. d.
- Dei facies est cognitio deitatis ei⁹ ad homines: 9 de qua cognitione dictum est. Ostende nobis faciem tuam et salu erimus: significat etiam inuisibilē essentia diuinitatis filij dei: ibidem.
- Os dei. filius dei patris est. id est. christus dñs: 10 aliter etiam os domini sermo ei⁹ siue iussio accipitur: vide ibidem. e.
- Dei verbum. est filius dei patris per quē facta 11 sunt omnia: quia verbo domini celi firmati sunt misit verbum suū et sanauit eos: ibidem.
- Lingua dei mystice significat spiritū sanctū. per 12 quem deus pater secretum suum hominibus manifestauit: ibidem.
- Dei siue dñi labia. vñusq; testamēti consonā 13 tia intelligunt: ibidem.
- Dei patris brachiū est filius eius: quia oīs crea 14 tura electa ab ipso continet: ibidem.
- Dextera dei patris vñgenitus filius eius accipi 15 pitur. iuxta illud dextera domini fecit virtutē. Aliter etiam significat gloriā patriā id est. eter nam beatitudinem: ibidem. f.

- 16 Sinistra dei reproba creatura ei⁹ est. i. demones
et oēs impij: q̄ ad leuam positi eterna supplicia
sustinebūt: ibidem.
- 17 Dei p̄s man⁹. filius eius dī: p̄ eo q̄ per ip̄m fa-
cta sunt oīa: aliter vō manus dei p̄as ei⁹ intel-
ligit: itē manus dñi flagellū ip̄i⁹ accipit: ibi.
- 18 Da digi⁹ spūsanct⁹ est: a quo spūsancto lex in
duabz tabulis lapides in monte Syna scripta
narrat: ibidē. g. Dignus.
- 19 Da digni pluraliter. fauci intelligunt p̄bete:
p̄ quos spūsanct⁹ libros legis ac p̄betay sua
inspiratiōe descripsit: iuxta illud video celos
tuos et opa digitorū tuorū tē. ibidē.
- 20 Da p̄s imago. est vnigenit⁹ fili⁹ ei⁹ iuxta illd
Pauli: q̄ est imago dei inuisibilis: aliter est ima-
go dei patris in filio suo quē non aliunde. s̄ ex
semine p̄o: hoc est ex substantia sua p̄ oīa sibi simi-
lem genuit et equales. Aliter vō est in aīa hoīs
quā non ex se. sed ex nullo creauit: p. 10. de es-
sen. diuinitatis. g.
- 21 Cor dei p̄s. arcanū sapiēcie ei⁹ mystice innuit:
ex quo vbi id est filiū suū impassibiliter sine ini-
tio genuit: ip̄o dicente p̄ p̄betam tractauit cor
meū verbū bonū: ibidem.
- 22 Alas habere dicit deus: p̄ eo q̄ amore anis ele-
ctos suos rāq̄ pullos sub se colligit. fouet et ab
inidijs dyaboli et malorū hoīz p̄tegit: ibidē.
- 23 Scapulas hīc dī: deus: quia infirma mēbra pas-
center q̄m in scapulis suis portat. et portādo p̄
regit: iuxta illud. Scapulis suis obumbrabit tibi
et sub pennis ei⁹ sperabis: ibidē. g.
- 24 Dei venter. patris secreta origo substantiē vel sci-
entiē ei⁹ accipit: ex qua origine ineffabiliter an-
te oēm creaturā filiū suū genuit: ex vtero ante
lucefex genuit te: ibidē.
- 25 Posteriora filij dei incarnatiō ei⁹ accipit que ex-
tremo tpe ob redemptionē humani generis fa-
cta est. posteriora mea videbis. faciem meā vide-
re nō poteris: ibidē. b.
- 26 Dei pedes. stabilimentū virtutis ac potentie ei⁹
sunt eoq̄ ubiq̄ p̄sens sit. et vniuersa illi sint s̄
iecta: iuxta illud celū mihi sedes est: terra autē
scabellū pedū meorū: ibidē.
- 27 Vestimentū filij dei. quāq̄ caro eius que a diui-
nitate assumpta est in diuinis libris figuratiter
accipit. Rursum vestimēta dñi: sancta accipit
ecclia que p̄ fidem et dilectionē ei⁹ iuncta est: p.
10. de essen. diuinitatis. b.
- 28 Dei pallium ecclia est: ibidē.
- 29 Dei calciāmēta mystice fecant incarnationē suā:
quā ex mortalitate hūani generis assumere di-
gnatus est. In idumeam extendā calciāmētū
meū. Supra calciāmētū auto. 2. psalmo. 59.
auto. 1.
- 30 Oressus dñi aduentus filij dei in mundum est:
et regressio eius ad patrem: p. 10. de essentia di-
uinitatis. b.
- 31 Ascendere de⁹ dī: cū fili⁹ dei carnē de nob assum-
ptā in celū velut capnū duxit: ibidem. J. Su-
pra ascendere: auto. 4.
- 32 Abscondere faciem suā deus legitur: cū quibus-
dam reprobis eorum erigenab⁹ culpis cognis-
tionē suā abscondit: ibidē.
- 33 Dei ostendere est. cum respectu gratie sue quibz

- vult electis scz suis scipm in corda eorū oculta
inspiratiōe infundat. et ad diligendū se amores
suum infundit: ibidē.
- Dei sedere non corporaliter humano more. sed po-
tentialiter sup oēm creaturā rationalē p̄fesi-
dere accipit. deus sedet sup sedem sanctā suā:
ibidem. Sedere etiā dñs dī: sup Cherubim: qd̄
interpretatur plenitudo scientie sine multitu-
do: per quod significant sancti angeli siue men-
tes spiritaliū viroz in q̄bus de⁹ inuisibilē p̄fi-
det et regnat: ibidē. J.
- Dei descendere in mundū est incarnatiō ei⁹. quā:
do carnē verā ex Maria virgīe p̄pter redem-
ptionē nostrā suscepit. et verus homo fieri di-
gnatus est: nō amittendo qd̄ erat. sed assumen-
do qd̄ non erat. inclinauit celos et descendit: p.
10. de essen. diuinitatis. J.
- Stare de⁹ dī: cū creaturā suā ad penitentis puer
sione vite pacitē sustinet: stent et mēsus est ter-
ram: ibidem.
- Dei trāsire: est a cordibz quorundā hoīz: in qui-
bus ante p̄ fidē inhabitare credebāt: postea sur-
ripiente pfidia vel quolibet delicto ab his rece-
dere et ad alios trāsire: ibidē.
- Ambulare dī: de⁹ non de loco ad locū transun-
do. qd̄ impij est ita credere: sed deambulatio
eius est. in cordibz sc̄orū delectari: ibidem. Su-
pra deambulare.
- Dei loqui est inuisibiliter sine sono vocis vlt̄ q̄li-
ber strepitū occulte in mētibz sc̄orū voluntatez
suā atq̄ rectū intellectū inspirare. seu futura fi-
cut sanctis p̄bens reuelare: p. 10. de essen. diui-
nitatis. k. Loquar auto. 7.
- Dei locū qd̄ sit. vide p. 10. de triplici habitacu-
lo. ca. 5. a. Loquar auto. 7. 8.
- Dei dicere nō tpaliter sit: p. 4. li. 13. p̄f. ca. 29. p.
11. in Dialo. ad Dio. q. 23. Dicere: auto. 4.
- Dei audire et videre nō est aliud q̄ esse: vñ ab il-
lo est filio audire. a quo esse: pte. 10. de trini. et
vnta. dei ca. 8. c.
- Dei deambulatio quid sit. vide pte. 11. in Dialo-
go ad Dio. q. 35. Deambulare: auto. q̄ma
Supra: auto. 38.
- Videre dei est acta bona approbare. aliter etiā
videre dei est mala hoīm sc̄do reprobare: etiā
videre dei est nos sc̄ētes facere: p. 10. de essen.
diuinitatis. k.
- Dei cognoscere. est cognoscētes facere: ibidē.
- Dei nescire est quosdā reprobos reprobare: nesci-
cio vos vnde sitis dicit euāgelū: ibidē.
- Zelare dicitur deus cū creaturam suā quā non
vult perire sepe castigat corripit atq̄ flagellat:
et flagellādo ad se reducit. Vel zelare dicit de⁹
cum nullū peccatū impunitū vult relinquere:
ibidem. l.
- Dei irasci nō sit animi motu vel qualibet pertur-
batione. que illi oīno accendere non pōt. s̄ crea-
ture delinquētī instam inferre dicit vltiōnē: et
sic vltiō diuina et ira vel furor eius dī: ibidem:
infra: auto. 63.
- Dei penitētia est statuta mutare. vt qd̄ prius ali-
ter inchoatū fuerat in aliud mutare tē. ibidē. l.
Penitētia: auto. 1.
- Non penitere dei est. statuta nullo mō mutare.

Dei

- ut est illud inaranit dñs 7 nō penitebit eñ. ibi. l.
- 71 Dei fili⁹ dicit⁹ est sacerdos pi⁹ nō fm diuinita-
tē sed ppter bñanitatē: in q se p nobis p passio-
nē et mortē acceptabile sacrificiū deo pū obtu-
lit: ut ipse esset sacerdos qui 7 sacrificiū: ibidē. l.
Sacerdos: auto. 4.
- 72 Oblivisci dicit⁹ de⁹ cū quibusdā impijs 7 pccato-
rē miseret: qd vñqz non facit p crudelitātē. q
in dō nō ē. h p oculū iustūqz iudiciū suū: ibi. l.
- 73 Indurare dei quid sit: vide p. 10. d. essentia diu-
nitatis. m.
- 74 Dei dormire est. cū vnigenit⁹ fili⁹ pi⁹ in assum-
pta carne p nobis mori dignat⁹ est tē: ibidē.
- 75 Dei dormire etiā est electis suis in tribulatiōibz
hui⁹ mūdi positis tardi⁹ subuenire: exurge: q-
re obdormis dñe: ibidē. m.
- 76 Dei vigilare est in defensionē electorū suorū 7 in
vltionē inimicorū suorū se manifestū deum de
mōstrare: ibidē.
- 77 Dei pmissis nihil lucid⁹ q tēpō nris exhibuit
qd añ annoz milia pñciauit in semine abrae
7 hui⁹ psumptionibz nihil tenebros⁹: p. 5. p
episto. Parme. li. 2. ca. 1. b.
- 78 Dei fili⁹ semp nascit⁹. sicut spū sanct⁹ semp p pa-
tre 7 filio. pcedit: quōd? p. 5. l. 83. ques. q. 37.
dicto. 36.
- 79 Dei viuere. intelligere. diligere: nihil est ali⁹ q
existere: p. 10. de cognitiōe vere vite ca. 17.
- 80 Dei lōgitudō. latitudo. altitudo 7 pfunditas.
in quo consistat: p. 11. de speculo pccōria. 14.
- 81 Dei respect⁹ tribz modis accipi solet: p. 11. super
Magnificat. c.
- 82 Dei ciuitas 7 dom⁹ est ecclesia: p. 7. li. 24.
- 83 De dei ira scriptura loquit⁹ more bñano: ibidem
li. 9. ca. 5. d. Supra auto. 48.
- 84 Quō dei inimici sunt mali. 7 q in deo malū esse
non pōt: 7 quō sibi contrariū est malum: ibidē
li. 12. ca. 3.
- 85 Q dei sapientiā et virtutē q pōt sine seminibz
opari. nō attendētes. reputant fabulosa q scri-
bunt de pñia creatiōe mūdi: ibi. ca. 23. b.
- 86 De dei bonitate 7 iustitia quō reuertit in mal⁹ in-
fictis et bonis cōcessio in hac vita: ibidem. 22.
ca. 22. 24.
- 87 Dei sciētia nō est ab alio. quīpe non est ab alio:
ibidē li. 11. ca. 25. a.
- 88 Q ppter null⁹ dei cultū victores pceperunt vi-
ctis excepto veri dei cultu: ibi. li. 10. ca. 2.
- 89 Dei misericōdia sicut ante iudiciū magna est: sic ei⁹
seueritas post iudiciū erit magna: p. 3. in li. 83.
ques. q. 59. c.
- 90 In dei pñentia oīa sunt anteqz fiant: pñentia sunt
futura. qñ iā facta sunt: p. 10. de trinita. 7 vni.
dei ca. 3. b.
- 91 Dei oporētia et opibz ei⁹ pñiderat: p. 5. de cons-
sen. euan. li. 1. ca. 25. c.
- 92 Dei facta nō tñi mō sunt facta sed et signa: p. 9.
in euan. Joan. trac. 49. b.
- 93 Vice dei colentes creaturā dicit peccare duplici-
ter: p. 7. li. 7. ca. 27. c.
- 94 Dei naturam Manichei dicunt per cibos suorū
electorū liberari qd Augu⁹ improbat: pte. 4. de
naturā boni aduer. maniche. ca. 45.
- 95 Dei partē Manicheus dixit esse pollutā qz pū

Demon

- amit animā esse partē dei. 7 illa fuisse pollutā:
p. 4. d. felicē maniche. li. 2. ca. 20. 7. 21.
- Deitas vna est trium psonarum: pte. 10. d. Qui. 1
bus ca. 12.
- Deitas quomō ad Mariā venit: nō locali mo- 2
tu sed ineffabili potētie sue manifestatione: et
vterqz virginis gignēdus impleuit: p. 11. d. felix
cem arria. ca. 14. b.
- Delectatio añ pñitudinē. vel nulla est. vel taz 1 Del
tenuis vt ppe nulla sit: p. 3. de sermone dñi in
mōte li. 1. l.
- Delectatio qñ pondus est anime: p. 2. de musica 2
li. 6. ca. 11. a.
- Delectatio p se nunq est pñm cū sit quedā passio 3
nisi p qnto volūtas ei⁹ acceptat: p. 7. in lib.
83. ques. q. 77. dicto. 52.
- Delectatione luxurie vel libidinis. nullam mas 4
iorem dicit esse respectu corporis: pte. 7. li. 14.
ca. 16. a.
- Delectationē peccandi bñe in carne mortali bñā 5
ne egritudinis est p. 11. de vānno. ca. 92.
- Delectatiōes mortales. qd faciunt: vide p. 4. d. 6
fantū li. 22. ca. 29.
- Delectat⁹ et pass⁹ de⁹ non copia largitiōis s; be- 7
ninolentia et deuotiōe largiētis: p. 10. de rectis-
m. catbo. pñsa. b.
- Si delectante te ista que sub celo sunt quanto ma 8
gis ea q sup celos sunt: p. 10. de conflictu vicio-
et virtu. ca. 26.
- Delicie spūales sunt lectio. oratio. bona cogita-
tio tē. p. 10. de bono viduitatis ca. 21.
- Deliciū apud Grecos πέρπα τρώα dicit⁹ et 9
πάλαι ελεία et quō deliciū et pñm differ-
runt: p. 8. in li. 3. ques. sup Zeni. q. 20. a.
- Delphini dorso metonymē nobilissim⁹ arbitri 10
sta cū esset ei⁹ de nani. ad terrā est reiect⁹: p.
7. li. 1. ca. 14. a. nota Blosam.
- Demon distinguit in cacodemonē et calodemō 11 Dem
nē: p. 7. li. 6. ca. 3.
- Demon est nomē grecū. et dicit⁹ a sciētia quā Dei 12
mones habent sine charitate: ibi. li. 9. ca. 20.
- Demon viuificat corp⁹ aerē. sicut aīa corp⁹ ter 13
renū. qd non est ad lram sic intelligendum nisi
fm motum: p. 5. de Gene. ad lram li. 11. ca. 13.
ibi vñū mirabile.
- Demonē habebat Socrates familiarē q cū mor- 14
nebat desistere ab actiōe ei⁹. qd sibi cessisset in
malū: p. 7. li. 8. ca. 14. b. c.
- Demonēs tunc maxime gloriānt qñ se trāffigū 1
rant in angelos lucis. et decipiunt: ibidem lib.
21. ca. 6. c. li. 19. ca. 9.
- Demonēs naturaliter sunt astuciores atqz calli- 2
diores ad decipiēdū: ibidē li. 2. ca. 9. d.
- Demonēs nō aliter se colēdos esse pñaserūt nisi 3
si mirabiliū opm efficiēdo li. 10. ca. 18. a.
- Demonēs delectant⁹ in culu boim et obscenitati 4
bus ibi. li. 2. ca. 4. d. 13. li. 8. ca. 14. a.
- Demonēs mirabiliter delectant⁹ fallacia simula 5
croz: ibidē li. 4. ca. 31. b.
- Demonēs agitat⁹ iniquas mentes occulto instin- 6
ctu. et instant faciēdis adulterijs: ibidē li. 2.
ca. 26. d.
- Demonēs ignorant occultas nostras cogitatio- 7
nes: p. 8. in. 2 li. retractatio ca. 30. vñ. 7.

- 8 Demonēs illi cūnt diuersis delectabilibz: nō vt aialia abis sed vt spiritus signis rē. pte. 7. li. 21. ca. 6. c.
- 9 Demonēs fluctuant p̄urbationibz mentiū fm Apulcū. ibidē li. 9. ca. 3. c.
- 10 Demonēs inuident plus boibz q̄ quicunq; inimica adinuicē: 7 boiū eterna felicitas. eoz est pena: ibidē li. 2. ca. vltimo. c.
- 11 Demonēs sunt tenebre quas deus a luce diuinit idest ab angel' bōibz: ibi. li. 11. ca. 33. ifraau. 70.
- 12 Demonēs p̄suadēdo peccata boibz: peccant aggrauātes causam p̄p̄iā in extremo iudicio: pte 7. li. 11. ca. 23. b. li. 2. ca. 9. d.
- 13 Demonēs de celo p peccato electi sunt in būc aerem caliginosum vbi sunt tanq̄ in carcere: ibi dē li. 8. ca. 22. a. li. 14. ca. 3. c.
- 14 Demonēs in iudicio puniendi sunt eterna dānatione cū boibz: ibi. li. 8. ca. 23. c.
- 15 Demonēs in secūda mortē post vltimū iudiciū p̄cipitabunt: ibidē li. 13. ca. 24. 1.
- 16 Demonēs vitrum doceant in corporibz suis inuit esse incertū quādo confitent se affligi: ibi dē li. 21. ca. 3. a.
- 17 Demonēs torquent in locis vbi venerant: ibi dē li. 8. ca. 26. g.
- 18 Demonēs liberos a penis dixit Engenes. p. 7. li. 21. ca. 17. a.
- 19 Demonēs sepe accipiūt potestātē 7 morbos inmittere 7 ipm aerē viciādo morbidus reddere: p. 6. de diuinatione demo. ca. 5.
- 20 Demonēs quomodo p̄uident futuras tempestates: ibidem.
- 21 Demonēs p̄bere non sunt appellandi 7 si futura quedā p̄nūtiāt: ibidē ca. 6.
- 22 Multa q̄ demonēs etiā p̄uident v̄sitationibz causis maioribz 7 oculutionibz causis impedita mutant: ibidē ca. 6. b. c.
- 23 Demonēs aliqui solent p̄dicere defectus culture sue et idolorū ruinā q̄re vide ibidē.
- 24 Demonū fallacia vigilāter est canenda cultusq; fugiendus: ibidē ca. 7.
- 25 Christianos mouere nō d̄z si aliqui demonēs suis cultoribz p̄dant qd̄ didicerāt ex eloquijs p̄phetarū vel oraculis angelorū: ibidē ca. 6.
- 26 Demonēs facilliter ludificationibz fallunt hoies: p. 5. de tri. li. 4. ca. 11.
- 27 De falsis deceptionijs purificationibz: ibi. ca. 12.
- 28 Demōes fm quorundā errorē sunt mediū inter nos et deū sibiq; vota n̄ra p̄sentant: p. 7. li. 9. ca. 11. infra: auto. 35. 36.
- 29 Demonēs inuicem pugnāt: ibi. li. 2. ca. 25.
- 30 Demonēs fm Hermetē sunt aie mortuorū: ibi. li. 8. ca. 26. c.
- 31 Demonēs quomodo mouent animum: ibidem li. 3. ca. 17.
- 32 Demonēs quomodo distinguuntur fm p̄bos li. 9. ca. 1. et quid sint demonēs fm Apulcū: vide ibidē ca. 3.
- 33 Demonēs quō sanant infirmos li. 3. ca. 17.
- 34 Demonēs bōnos malū platonici appellare q̄ deos illos quos nos dicim⁹ angelos ad munitēna boiūz missos: p. 7. li. 9. ca. 19. a. 23. d.
- 35 Demonēs dixit apulc⁹ platonici p̄ces nostras ad deū portare: ibidē li. 8. ca. 18. 19. 20. 21. 22. li.

9. ca. 1. b. Supra: auto. 28.
- 2 Demonēs non sint conueniētes mediatores inter nos et deos: probat ibidem li. 9. ca. 9. 10. 12. 16.
- 3 Demonēs ponit scriptura semp in mala p̄trabi. li. 9. ca. 19.
- 4 Demonēs sint peioris p̄ditiōis boibz nō melioris: pbat p dicta Platon. et ideo non conueniētes mediatores: ibi. li. 9. ca. 9.
- 5 Demonēs p̄secutiōes patiunt nō tamē p̄pterea martires dicunt: p. 5. cō. Epistola Parmenia: ni li. 1. ca. 7. d.
- 6 Demōes possunt cognoscere cogitationēs hoīūz intrinsec⁹ quōd vide pte. 5. de Bene. ad Iffaz li. 12. ca. 17. veri. 6. docu. 1.
- 7 Demonēs non p̄nt cogitationēs hoīūz intrinsec⁹ cognoscere: ibidē docu. 2.
- 8 Demonēs timent et adiunt ab hominibus sepe rari: ibidem.
- 9 Demonēs p energuminos et p̄breneticos lōge iā facta et futura denūciāt: ibi. ca. 17. b. c.
- 10 Demonēs et hoies mali in hoc differūt q̄ boibz etiā valde malis supest si deus misereat: reconciliatio demonibz nulla fuata est pueris: p. 11. ad arti. sibi sal. impo. ar. 6.
- 11 Demonēs priuāt luce illa cōmuni oibz scz diuina 7 ob hoc ad egenā p̄stē redacti suas p̄uicias potētiās p̄secrāt: p. 7. li. 11. ca. 1. b.
- 12 Demonēs nō eternas tpm causas 7 quodāmodo cardinales in dei sapiētia p̄templant: p̄uident tamē futura p̄ experientia quorundā signorū: ibi. li. 9. ca. 22. b.
- 13 Demonēs dicebant chio: venisti ante tpa p̄dere nos: dupliciter exponit: ibidē ca. 21. a. lib. 8. ca. 23. c. infra Matth. 8. auto. 10.
- 14 Demonēs quidā facillime p̄uident et cūssime a remotis nūtiāt: ibidē li. 2. ca. 24. d.
- 15 Ad demonēs pertinent diuinationes magorū augurum et huiusmodi: ibidem li. 8. ca. 16. a. li. 10. ca. 8. b.
- 16 Demonēs hydromantie artibz conciliant: vide ibidē li. 7. ca. 35. c.
- 17 Demonēs sepe fallunt in cognitōe futuroz nō aut̄ angeli li. 9. ca. 22. a.
- 18 Demonēs hūanis erroribz gaudēt p quibz etiā se colēdos mille nocēdi fallendiq; artibz interponūt: ibidē li. 2. ca. 10. a.
- 19 Demonēs visi sunt bellare in cāpo magno moracienū: et post vestigia boiūz et equorū visa sūt: vt exēplo suo ad bella animarēt q̄si peccatū non esset eos seq̄ vt deos: ibidē ca. 25. Belia: auto. 19.
- 20 Demonēs alligant̄ idolis ad decipiendū: ibidem li. 8. ca. 24. d. f.
- 21 Demonēs et si fidem habeant non tamen eaz q̄ per dilectionem opatur: pte. 8. de octo dulatij ques. q. 1. d.
- 22 Demonēs in eoq; angelica sūt natura boni sūt: p. 10. de cognitōe vere vite ca. 24.
- 23 Demonēs sibi deū adesse sentiunt dum p eum viuunt et sentiūt qd̄ iudicio dei iusto mala penis launt: ibidē b.
- 24 Demonēs quō chūstū cognouerāt dū in terris ambulauit: vide p. 11. i ques. ve. et no. tr. q̄. 66.

- 60 Demonēs aliquādo beati fuerunt antecafus: p. 7. li. 11. ca. 13. a.
- 62 Demonēs pmittunt terrere et excitare mentes hominū sed arcēt supiorū pte: ut que volunt non sp faciat: p. 7. li. 3. ca. 10. d. li. 7. ca. 35. li. 2. ca. 23. li. 18. ca. 18.
- 63 Demonēs vtrū miseri possint mulieri: vide ibi dem li. 15. ca. 23. b. c.
- 64 Demonēs diuersos aialū fet⁹ perurare possūt phantasias ipsoz pceptientius oculis ostēdēt: ut de Jacob ec. vide p. 7. li. 18. ca. 5. b.
- 65 Demonēs nō creāt naturas sed speciemus cō mūtāt q̄ vere a deo creata sunt ut esse videantur q̄ nō sunt ibi. li. 18. ca. 18. c. d.
- 66 Demonēs pstanto beneficia multo magis nocēt: quia ut decipiant ideo pstant: ibidem lib. 8. ca. 24. f.
- 67 Demonēs nō vincūt nec subiugāt aliquē sibi nisi societate peccati: ibidē li. 10. ca. 22.
- 68 Demonēs quō coegerūt quedā nūciare Romanis expte deoz ut instaurarēt ludos scenicos: p. 7. li. 4. ca. 26. b. c. nota Glosam.
- 69 Demonēs malū procurāt duplici de causa: pte 1. de trini. li. 4. ca. 13. in fine: veri. 18.
- 70 Demonēs vel impij tenebre appellant q̄ in tenebris nobis occultant: p. 10. de cognitiōe vere vite ca. 43. b. Supra: auto. 11.
- 71 Demonēs aerea sunt animalia quō? vide p. 5. d. Gene. ad lram li. 3. ca. 9. 10. a. infra: auto. 82.
- 72 Demon nunc diabol⁹ tunc Archangel⁹: ibi. b.
- 73 Demonum carcer est aer caliginosus: ibidē. c.
- 74 Demonēs nōnulla faciunt angelis sanctis similia specie nō tñ veritate: p. 6. de sex questio. p̄ paga. questio. 6. b.
- 75 Demonēs quādoq̄ pstant futura reuelatione angelozum: pte. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 2. ca. 11. veri. 3. in fi.
- 76 Demonēs quedam vera etiam de temporalibz rebus noscunt: tñ quia subtilioribus ingenijs vigent: tum quia lōga experientia tum q̄ reuelatū habent a sanctis angelis: pte. 5. de Gene. ad lram li. 2. ca. 17. c. veri. 10. Supra: auto. 43. 44. 75.
- 77 Demonēs cū vera dicunt maxime sunt canēdē: ne cōsentio demonioz aiaz decepta pacto quodā societatis irrecant: p. 5. de Gene. ad lram li. 2. ca. 17. veri. 10. nota. 4.
- 78 Demonēs quō dicunt esse ministri istoz malos rū que sūt p tonitrus tempestates et fulgura: ibidē li. 3. verita. 8.
- 79 Demōes et dii sunt aialia et natura diuersi scribunt Platonici: p. 7. li. 8. ca. 14. a.
- 80 Demonēs inquit Plato habent cum dijs imoz talitatē corporū cū hoībz animoz passionēs et ideo obscenitatibz ludoz delectant: ibidē.
- 81 Demonēs dicat precellere boies s̄ precelli a dijs: ibidem. Sed quod magis precellamus eos boitate vite et animalia bruta. rōne ostēdit lib. 8. ca. 15. vide veritatē.
- 82 Q̄ demonēs habeant corpora aerea in quibus patiatur ab igne inferni innuit: licet dicat non esse certandū si quis ipos dicat corpora nō habere quia et si non habeant nihilominus patiunt ab igne: ibidē li. 21. ca. 10. vide veritatem

- Supra: auto. 71.
- Demonēs esse animas hominū quō dixit Platō: apulei⁹: ibidē li. 9. ca. 11. a.
- Demōes fm Platonicos sunt genere aialia aio passiva mente rōnalia corpe aerea tpe eterna ec. ibidem li. 8. ca. 16.
- Demonēs non pcedunt nos ppter corpus maius et minus sicut bruta animalia. Itē nec ppter locum sicut nec aues: cum etiaz animalia se non exellant adinucem ppter elementa sita in quibus habitant sed nos pcellunt et demones et bruta: ibidem li. 8. ca. 15.
- Demonēs pcedunt nos ordine nature: ibidē li. 11. ca. 16.
- Demonēs sunt in hoc aereo celo tumultuantes: p. 7. li. 11. ca. 33. b. li. 8. ca. 22. li. 10. ca. 9. c. 11. a.
- Demonēs parum possunt super bonis et malis corporalibus auferendis. Et q̄ dii non castor dierunt in pcellis sibi seruientes: ibidem li. 3. ca. 17. 18. 20. 21. 29.
- Demonēs nunq̄ fuerunt equales sanctis angelis: ibidē li. 11. ca. 11.
- Demonēs cōmuniter non sunt in inferno vsq̄ ad diem iudicij sed in aere hoc tenebroso latēt: p. 5. de tri. li. 3. ca. 8. veri. 4. Supra: auto. 15.
- Demonēs quare sic permittunt nos temptare: ibi dem ca. 7.
- Demonēs ab hominibz expulsi: Augustin⁹: p. 11. de vita Augusti. ca. 29.
- Demonia habentes aliqui vera dicunt: p. 5. de Gene. ad lram li. 2. ca. 13.
- Demonia septem expulsi chris. ut omnia criminis simul eijcienda doceret: p. 10. de vera et fal. peniten. ca. 9. b.
- Demonia habent obratā intelligentiā: q̄ fm suā voluntatē et aia eoz et corpe malign⁹ vnt spūs: p. 7. li. 19. ca. 4. c.
- Demonibz pstruitur anima in pctō: sicut mere tris viris: p. 7. li. 7. ca. 24. a.
- Demonibz post temptationē chris magis innotuit angelis ministrantibz: ibi. li. 9. ca. 21. b.
- Demonibus reuelantibz hermes Egypcius lōs quos ante p̄dixit simulachra Egypci penitira: ibidē li. 8. ca. 25. c.
- In demonibz maxima est fallēdi cupiditas: ibi dem li. 4. ca. 32.
- Demonibz nihil est prius q̄bz cōparant boies mali: licet sint longe minores maliciis: ibidē li. 11. ca. 23. b. li. 2. ca. 9. d.
- Demonibus maior experientia accessit q̄ hominibus pōt euenire ppter brutaitez vite: p. 10. de spū et aia ca. 28.
- Demonibus innotuit chris per id quod est vita eterna et lumen incōmutabile quod illuminat pios sed p quedaz tpalia sue virtutis effecta et occultissime p̄senne signa: ibi. li. 9. ca. 21. b.
- Demonioz diuersitas tangit: p. 11. in quel. ve. 7. no. resta. q. 115. f.
- Demonioz expulsio remissio est pctōz: p. 8. cō. Julia. p̄la. li. 6. ca. 8. c.
- Demonis respōsus factū Iuliano: tangit p. 7. li. 4. ca. 29.
- Demoniū se b̄ie chris negauit nō autē se fore Sarmatanū: p. 9. in eus. Joan. trac. 43. a.

- 1 Demonū natura que sit: vide p. 6, de diminatio
ne demonū. ca. 3.
- 2 Demones celeritate motus et acrimonia sensus
multa ante cognita prenunciant q̄ boies p̄ sens
sus terreni tarditate mirent: ibidē.
- 3 Demones multū habent de experientia ppter vis
te. p̄tensionē: ibidē.
- 4 Demones et diurna experientia reꝝ multa p̄t
nosciēt et p̄nunciat: ibidē ca. 4.
- 5 Demonū natura licet sit bona: tamē volūtas est
puerī: p. 7. li. 11. ca. 33. c.
- 6 Demonū malicia facit ad pulchritudinem vni
uersi ordinis: ibidem. ca. 19. 23.
- 7 Demonum arte sit: vt corui ferant aquā ad tem
plum Diomedis ad decipiendū boies: ibidē
li. 18. ca. 18. g.
- 8 De boiꝝ ludificatiōe mirabili vt boies credant
se pueri in bestias: ibidem. f.
- 9 Demonum miracula cauere debemus. p. 7. li.
21. ca. 6. d.
- 10 Demonū superbia genus humanum possides
bat pro meritis: ubi. li. 9. ca. 20. b. li. 22. ca. 24. a.
- 11 Demonum expulsiōem vis nominis Christi
enim fons eccliam opabatur: p. 5. de baptis. p̄
Donat. li. 4. ca. 11. a.
- 12 Demonū incurfus etiaz paruuli baptisati inter
alia mala huiꝝ vite p̄nunt: p. 8. p̄ Julia. pela.
li. 6. ca. 4. d. e. infra: auto. 24.
- 13 De demonum illusionibus: vide pte. 4. li. 10.
confes. ca. 42.
- 14 Demonum malignitas nisi se aliquādo alicubi
transfiguret in angelos lucis nō implet negotiū
deceptiōis: p. 7. li. 2. ca. 26. b.
- 15 De demonū illusionē in somnis et vigiliis. quā
do sensibꝝ illudunt multipliciter: ibidem li. 22.
ca. 22. d. e. li. 18. ca. 17. 18.
- 16 A demonū potestate nos liberat meditator: Chri
stus p̄ sua fide: ibidē li. 9. ca. 15. a.
- 17 Demonum princeps tentauit Christum explos
rans de ipso an christus esset: quia dubitauit d̄
ipso: ibidē li. 9. ca. 21. b.
- 18 Demonū mens subiecta est passiōibꝝ libidinū:
fornidiniꝝ iray atq; b̄mōi ceteris: ibidem li. 9.
ca. 6. b. nota. Glosam.
- 19 De demonū turbulentis cupiditatibꝝ appetitū
sc̄z dominādi et nocēdi inuidia et p̄tate coerata
a deo: ibidē li. 11. ca. 29.
- 20 De demonū siue angelorū primo peccato: et qd̄
et hoc peccato consecuti sunt: vide pte. 7. li. 12.
ca. 1. b. li. 14. ca. 11. c. d.
- 21 Demonū non esset eterna miseria: nisi esset eorū
magna malicia: ubi. li. 9. ca. 13. b.
- 22 Demonū pena est sc̄orū felicitas q̄to inuident:
ibidē li. 2. ca. vltimo. c.
- 23 Demonū desperatio non est companda sp̄ci bo
minū p̄iorū. li. 8. ca. 15. b.
- 24 Demonum incursum dicit etiā paruulos bapti
satos aliquādo pati: et ideo nullū infanz posse
confidere se ab b̄mōi esse libez: ibidem li. 21. ca.
14. b. et li. 22. ca. 22. d. Supra: auto. 12.
- 1 Demonstratio facit visionē: non visio demonstrā
tiōē. p. 9. in euan. Ioan. trac. 23. g.
- 2 Demonstratio quō sit in aia a memoriā pulchꝝ
exemplū: vide ibidē trac. 23. f. g.

- Demonstrare quō dī pater filio quēcumq; ipse fa
ciat: ibidē trac. 18. a. b. 21. b. c. d. 23. d. e.
- Demothenes clarissim⁹ fuit orator: pte. 6. p̄ Gre
scomū grāma. li. 2. ca. 1. c.
- Denarius numer⁹ pōt significare vniuersitatē Den
scienā: que si ad interiora et intelligibilia refes
ratur: quasi senario nūero significat: sit q̄si des
cies sexies quod est sexaginta. si autē ad terrena
que octonario nūero feci possunt: sūt decies
ocies: qd̄ est octingenta: p. 3. li. 83. ques. q. 55.
Numer⁹: auto. 32.
- Denarius numerus numerū p̄ceptorū: sicut
vndenari⁹ peccatorū numerū significat: pte. 7.
li. 15. ca. 20. f.
- Per denariū numerū innuit posse significari vni
uersitatem: sicut per intellectuariū centenariū
et significat plerūq; vniuersitas: ibidem li.
20. ca. 23. e.
- Dentū dolorē accerrimū sensit Augu⁹: p. 1. soli
lo. li. 1. ca. 12. b.
- Cum sic cruciat⁹ fuit dolor dentū Augustin⁹:
loqui non potuit: tñ in cēra scripsit vt p̄ eo deū
deprecant: mox vt genua flecterēt fugibat do
lor ille: p. 4. li. 9. p̄fessio. ca. 4. f. dicto p̄mo.
- Denominatiua siue paronyma que sūt: vide pte
1. in carthego. Aristotel. ca. 4.
- Densum quid sit: ibidem ca. 12.
- Dentē boīs molarē testat se vidisse: de quo pos
sissent centū de n̄s fieri quēz credit fuisse gi
gantis: p. 7. li. 15. ca. 9. b.
- Dētes quō sancti in scriptura intelligunt: vide
p. 4. de dec. ch̄ia. li. 2. ca. 6.
- Dentes in scriptura aliquādo p̄ verbis accipiū
tur: vbi fremunt sup me dentibꝝ: p. 4. in li. an
nota. in Job ca. 16. a.
- De deo quid et sacris litteris sentiendū sit: vide
p. 10. de p̄destina. et gra. ca. 1.
- De deo ante sam⁹ quid uō sit. q̄ sciam⁹ qd̄ sit:
et loquit de cognitiōe p̄pria quid est: p. 5. d̄ tri
ni. li. 8. verita. 4. Sam⁹: auto. 2.
- In deo tria sunt: q̄ est. q̄ intelligit. et q̄ cetera fa
ciat intelligi: sicut in sole tria sūt q̄ est. q̄ fulget.
q̄ illuminat: p. 1. li. 1. solilo. ca. 8.
- In deo sunt s̄o: maliter exēplaria oīū sc̄z creab
lū: et ista exēplaria sunt idem in deo: p. 5. de
tri. li. 6. verita. 20.
- A deo non solū facta sed factibilia cognoscimr
p̄ ipas rōnes et etiā futura: pte. 5. de trinita. li.
6. verita. 20.
- Cum dō esse dī: qd̄ ab eo regit. atq; administra
tur: p. 1. de ordine li. 2. ca. 2. a.
- A deo aliq̄ cū fm s̄bam non dicant p̄pterea ta
mē accidētia nō sunt: p. 5. de tri. li. 5. ca. 5.
- Deo scriptura corpalia membra attribuit p̄ que
potentie spiritales intelligūtur: pte. 2. de Gen.
con. Maniche. li. 1. ca. 17. a. p. 3. in li. 83. q̄stio.
q. 52. p. 8. in li. 3. ques. sup. Leuicū. q. 93. Su
pra dei auto. 3. 4. 5. 6.
- De deo modi loquendi qualiter accipiēdi sint in
vtriusq; testamētī scripturis: vide pte. 8. p̄ ad
uersariū legis et p̄be. li. 1. ca. 20. b. c. d.
- Deo debemus amorem christianum: regi timor
rem mundanum: pte. 5. con. episto. Parme. li.
1. ca. 7. g.

- 11 Deo quid debemus? p. beneficij impensio: vide p. 10. de continētie cordis ca. 2.
- 12 Deo tāto magis inberemus? quāto min⁹ ppria diligim⁹: p. 5. de trinit. li. 12. ca. 11. verita. 12.
- 13 Amor deo debet⁹ creature impēdi nō debet. Si ppria creature: auto. 10.
- 14 Deo nro fide. spe. et charitate pnectimur et cū quantū possum⁹ imitare debem⁹: p. 10. de peccatib⁹. medicina ca. 2. c.
- 15 In deo. sapere est idē qd esse: p. 5. de trinita. li. 7. ca. 1. in fine verita. 8.
- 16 Deo similia fieri volēs quid facere debet: infra similia: auto. 2.
- 17 Deo facile est. qd hoībo impossibile est: p. 10. de orando deo ad pbam ca. 1.
- 18 Deo idem est intelligere. viuere. et beatū esse: p. 7. li. 8. ca. 6. a.
- 19 In deo quicqd est. deus est: argumentū: ibidez li. 11. ca. 10.
- 20 Deo nulla creatura est pparia. nisi qd non est cū sit summa essentia li. 12. ca. 2. b.
- 21 De deo dicitur in morali phia. qd est summū bonum ppter qd oīa facere debem⁹: quo beati sumus: nec vltra ipm requiescere debemus: ibidem li. 8. ca. 8. a.
- 22 Deo daton felicitatis consecrādi sum⁹: ibidez li. 6. ca. 12. a.
- 23 Deo adberere facit beatū: ibi. li. 12. ca. 1. b.
- 24 In deo angel⁹ clar⁹ cognoscat res qd in pprio genere: ibi. li. 11. ca. 29. b.
- 25 Qd deo debemus cultū qui pietas vel religio dicitur. et qd oīa sunt vera dilectio: ibidem lib. 10. ca. 1. d.
- 26 Qd deo seruit ciuitas terrena ppter tpalia: ibidez li. 15. ca. 7. c.
- 27 De deo Mercurio qd fuit nepos Atlantis. itē de Hercule: ibidez li. 18. ca. 8. c.
- 28 Deo aliqua nocere certi voluerūt: pte. 2. de moribus manicheo. li. 2. ca. 12. p. 11. de fide p manicheo. ca. 18.
- 29 In deo nulla est necessitas pcepte indigentie: p. 3. in li. 83. ques. q. 22.
- 30 Deo iudicāte. sicut nihil est superi⁹. sic hoīe peccāte nihil est desperaci⁹: p. 4. de catheysan. rudibus ca. 4. c.
- 31 Deo ex pndio creature nihil aduenit qm̄is creatura ex puerfione ipius ad creatorē melior fit: p. 4. li. 13. confes. ca. 4.
- 32 Ea que de deo essentialiter dicunt de tota trinitate et singulis psonis dicunt: p. 5. de trinita. li. 15. ca. 5. verita. 4.
- 33 In deo esse. viuere. intelligere. idē sunt: p. 11. d. inquisitione trinitatis. b.
- 34 Deo oīa manifesta sunt. etiā que corde latēt: pte 4. li. 10. confes. ca. 2.
- 35 In deo pon⁹ oīa sunt. qd ipse in aliquo loco: p. 3. li. 83. ques. q. 20.
- 36 In deo nulla pūo et posteri⁹ oīno sunt: p. 5. de trinita. li. 15. ca. 26. f. verita. 7. a.
- 37 A deo quicqd imperat. nisi fiat. inobediētie culpa est: p. 5. de pscn. euan. li. 2. ca. 30. c.
- 38 Deo non solū pterita et pterfentia sed etiā futura oīa incōmutabiliter sunt nōssima: p. 10. de fide de ad Petrū dyaco. ca. 33.
- Es qd de deo dicuntur. alia sunt cōia tñi ad intra: 39
alia ppria ad intra: alia ppria ad extra: pte. 5. de trinita. li. 5. verita. 27.
- Deoz cultū horretes iudei multiplicati sūt et ex 1
altari ab vno deo. qui solū regna cultorū suis tribuit: p. 7. li. 4. ca. 34. c.
- Deoz tria genera disputauerūt quidā. vnū pos 2
firū a pōens. aliter a pphilosophis: terrā a pncipio ciuitatis: ibi. ca. 27. a. li. 6. ca. 5. a. ca. 6. a.
- Qd in deoz numero computati sunt aliqui: ibi. 3
li. 18. ca. 8. b.
- De deozum infinita multitudine quos colebant 4
Romani. quosdā bellis. quosdā segentib⁹. qdēdam custodie domoz deputantes. et bñdī: p. 7. li. 4. ca. 8. 10.
- Deoz oīuz et dearū summū dicebant Romani 5
Iouem: qui oīa implet: ibi. ca. 9. 11.
- Libri vbi deoz sacroz cause veneratiōis scripte 6
erant. combusti fuerūt a senatu Romanorū. li. 7. ca. 34. b.
- Deoz pcepto volens obedire curi⁹ pcpitem se 7
dedit. ibi. li. 5. ca. 18. d.
- Qd in deoz cultū et bonoz castrabant aliq 7c. 8
et bñdī nefanda fiebant: ibidez li. 7. ca. 27. b. c. 21. 24.
- Deoz falsoz culturam Augustin⁹ detestat: pte 9
4. p. faustū li. 20. ca. 5.
- Deoz triū nomen est causa: p. 7. li. 2. ca. 15. 10
- Deoz distinctio et diffia: ibi. li. 1. ca. 4. li. 2. ca. 4. 11
- Deoz multiplicatio: li. 3. ca. 12. 12
- Deoz prouersa ponit: ibidez li. 4. ca. 30. 13
- Deoz cōtrarioz templa: ibidez ca. 25. 14
- Deos duos esse voluerūt Manichei. vnūz bonum. alterū malū. Idem sentit Apelleo: p. 2. de moribus ecclie li. 1. ca. 10. a. pte. 11. de Herefiad quod uoluit. 23.
- Deos inter se consentire aliqui afferunt ita qd ali 2
us aliū coli nō vetet: pte. 5. de consen. euan. li. 1. ca. 25. a. b. c.
- Deos celestes fecit summ⁹ deus: alios autē deos 3
facit homo terren⁹: dicit Hermes Trimegisti⁹ phūs: et intendit dicere de idolis factis ab homine: quos dicit deos aliqñ abolēdos: qdō dicit debere subdi hoīes: p. 7. li. 8. ca. 23.
- Deos sine idola facta a nefarijs hoībus cogitur 4
Hermes cōfiteri: ibidez c.
- Deos factos ex vtraqz natura cōfitei⁹ Hermes 5
vt pio aia sit demon. p corpore simulacrū: ibi. li. 8. ca. 26. c.
- Deos oēs bonos aliqui opinati sunt: quidā ve 6
ro bonos et malos. et bi malos dicūt esse demones: ibidez li. 9. ca. 1.
- Deos malos ponētū opinio mirabilis. 7. ca. 35 7
- Deos immortales id mortuos putari. pcurauerunt demones. quibusdā falsis miraculis quibus adorarent et colerent: ibidem. 8
- Qd in deos translati sunt vroz Athamatis regi 9
et fili⁹: qd pncipio spōtaneo in mari perierūt: pte. 7. li. 18. ca. 14. b.
- Qd deos alios sibi romani pstituerūt li. 2. ca. 15. b. 10
- Deos duos colebāt Persi vnū bonū. aliū malū: ibidez li. 5. ca. 21. a. Supra: auto. 1. 11
- Qd si deos dicat Plato angelos. quos tñ dicit a summo deo factos. nō est discipandū de ver 12

Desiderare

Deum

- hic cōtrouerſia. cui in ſcriptura ſacra dicant diſ-
etiā hoies: ibidē li. 9. ca. 27. a.
- 13 Deos neſcere inferiora niſi eis a demonibz inter
medijs nunciarent: dixerunt aliqui Platonici:
ibidē li. 8. ca. 24. c. qd̄ deſtruit. 22. et. 23. p totū.
- Dep. ¶ Deprecans derelinquit ex eo q non exaudif:
p. 6. de grā noui teſta. ad Honora. ca. 6. li. 7. a.
- Der. 1 Derelinquere q̄ debem⁹ et quibz ſcriptura p̄ci-
piat: p. 8. li. 5. queſ. ſup Deuero. q. 44.
- 2 Derelinquit deſcans in hoc q non exaudif. Su-
pra deſcans: auto. 1.
- 3 Derelinquit de⁹ recedētes a leui iugo mandatorū
ſuoz qui vero vocatiōis mun⁹ ſuſceperint
aſſiſtit: p. 10. de p̄deſina. 7 grā ca. 9.
- Deſ. 1 Deſcendere vel moueri quō dicat de⁹: vide p. 7.
li. 16. ca. 5. p. ro. ſupra De: auto. 35.
- 2 Deſcendit ad inferos filius dei p̄prietate carnis:
quō. p. 11. p̄ felicia. arria. ca. 11. b.
- 1 Deſertio dei nō niſi in ſpiritu videri pōt: p. 9. in
Apocalip. Home. 13. b.
- 2 Deſerit a deo. qui voluntate euz deſerit: p. 10. d̄
bono pſeueran. ca. 6. b.
- 1 Deſiderare debem⁹ deū. qui in ipſo ſunt oīa: pte
9. in euan. Ioan. trac. 34. d. 40. g.
- 2 Deſiderandū nihil ampli⁹ eſt chriſtiano. aſt q̄ren-
dū. q̄ vt malicia et corde ſuo excludat: p. 10. de
vita chriſtiana ca. 10. b.
- 3 Deſiderioz vis ſat tolerantia labor et dolor: et
nemo niſi p eo qd̄ delectat ſponte ſuſcipit ferre
qd̄ curat: p. 10. de paciētia ca. 4.
- 4 Deſideriū nrm extēdē debem⁹: quō? vide p. 9. in
eplam Ioan. trac. 4. d. in fine infra: auto. 8.
- 5 Deſideriū q̄le hīc debem⁹ ad deū: p. 10. de p̄tri-
tione cordis ca. 3.
- 6 Deſideriū mali. malū eſt. etiā ſi nō pſentiat: pte
8. p̄ Julia. p̄la. li. 4. ca. 2. b.
- 7 Deſideriū remiſſionis peccati null⁹ bz qui appo-
nit peccare: p. 10. de mirabi. ſacre ſcrip. li. 1. ca.
2. d. verita. 3. docu. 2.
- 8 Deſideriū noſtrum mutabile eſt. et mutabilita-
tem ſuſcipit quare ſe non continet in vno ſi va-
rias ſpecies reſp̄entat: pte. 10. de ſubſtantia di-
lectionis ca. 5.
- Deſideriū nrm quō currere debet: ibidem vide:
et ſupra auto. 4.
- Deſidia. ſegnicia. pigritia. negligentia vicia
ſunt vtiqz quibus labor ſingitur: cū labor etia:
ipſe q̄ vtilis eſt. pena ſit: p. 7. li. 22. ca. 22. b.
- Deſolata d̄: aīa nra ligata et ſedata: p. 10. de con-
tri. cordis ca. 5. a.
- 1 Deſperatio peius eſt omni peccato: nullo modo
tamen de dei miſericōdia deſperare debemus: nec
poſt cētū peccata. nec poſt mille crimina. quia
nulla eſt tam grādis culpa que penitendo nō
habet veniam: pte. 10. de rectitu. catholice con-
uerſationis. l.
- 2 Deſperatio alloquitur hoīez. cui fiducia ſpei re-
ſpōdit: p. 10. de p̄ſectu. vicio. 7 virtutū ca. 15.
- 3 Deſperandē quō periclitant hoies: p. 9. in euan.
Ioan. trac. 33. d. in medio.
- 4 Deſperationē ſpes fiducia p̄tēnit: p. 10. de con-
ſpectu vicioz et virtutū. ca. 15.
- 5 Deſperationem ſalutis. et reuertēdi negligentia
am. deus in omnibus odit. p. 10. de ſaluta. do-

- cu. ca. 8. b.
- Deſperandū nō eſt de malis. ſed pro ipſis vt bo-
ni ſiāt ſtudioſius ſupplicandū: quia numerus
ſanctorū ſemp de nūero impioz auctus eſt: p.
11. de vera innocen. ca. 184.
- Deſperandū de nullo eſt ante finē hui⁹ vite: pte
8. d̄ correp. et grā ca. 15. a. de geſtis cū Emerico
Donatiſ. epiſco. a.
- Deſperandū eſt de nulli⁹ puerſione. ſiue int⁹. ſi
ne extra eccliam p̄ſtitut⁹: q̄ diu paciētia dei ad
penitentia adducat: p. 5. de bap. p̄ Donatiſ. li.
4. ca. 14. a.
- Deſpare null⁹ d̄ de ſalute. cū ſaluati ſunt. q̄ in-
terfecerūt ſalutis auctore: p. 9. in eua. Ioan. trac.
31. d. 38. d. 40. a. 49. c.
- Deſpare nihil aliud eſt. niſi deū ſibi compare: p.
10. de v̄a et ſal. peniten. ca. 5. b.
- Deſpare null⁹ d̄ et q̄ filius dei tā hūilis eſſe vo-
luit: p. 4. de agone chriſtiano ca. 11. b.
- Detenore ſit q̄ſqz. qui qd̄ ſciſpo detenti⁹ eſt ſequit:
p. 2. de monito ecclie li. 1. ca. 3.
- Detestabilior nemo eſt q̄ amicu leſerit. nihil enī
mag⁹ animū torquet. q̄ ſe ab amico impugna-
ri: p. 10. de amicitia ca. 12.
- Detractio tā loquēti q̄ audiēti eſca mortis eſt: et
quō detractor diabolū in lingua ponit: vide p.
10. de ſaluta. docu. ca. 26.
- Detractio eſt valde detestanda: p. 10. de cōſpectu.
vicio. et virtutū. ca. 8.
- Detractio p malivolentia ſit. cū quiſqz non ſolū
ore ac voce corpis p̄fert qd̄ p̄ſingit in aliquem.
ſed etiā tacit⁹ talē vult credi: p. 3. de menda. ad
Lōſen. ca. 16. c.
- Detractionis v̄ba audiens. qd̄ dicere debet: vide
p. 10. de diſciplina chriſtiana ca. 1. b.
- Detrabere amico. venenūz amicitie eſt. qd̄ Ma-
rie ſororis Moysi corp⁹ lepra ſedauit. et cietra
eſt extra caſtra ſex diebz: pte. 10. de amicitia ca.
13. in fi.
- Deucalionis fili⁹ fuit in bello Trojano: pte. 7.
li. p̄mo ca. 2.
- Deū vnū duo tamē p̄ncipia fauſt⁹ dicit eſſe p.
4. con. fauſtū li. 21. ca. 1.
- Duos deos Manichei ponūt: ibi. ca. 2. 3.
- Vnū tamē deū p̄bat eſſe auctore membrorum:
ibidē ca. 9.
- Deū eſſe vnū. indicat nob in creatiōe vni⁹ bo-
minis. vt doceret nos ab vno oīa eſſe: 7 ſic etiā
vnū deū: p. 11. in queſ. vt. et no. teſtamētū q̄ſtio
ne. 2. b. 97. 114. g.
- Deū vt intelligam⁹ ſi poſſum⁹: q̄ntū poſſum⁹
ſine q̄ntitate magnū. ſine q̄litate bonū. ſine in-
digētia create: ſine ſitu p̄ſentem. ſine ambitu
oīa p̄nentē. ſine loco vbiqz totū. ſine tpe ſem-
piternū. ſine vlla ſui mutatiōe mutabilia ſaciē-
tem. nihilqz paciētē tē. p. 5. de tri. li. 5. ca. 1. b.
- De⁹ ſine vlla dubitatiōe ſba d̄r vel meli⁹ eſſen-
tia ibidē ca. 2.
- Deū cogitans nō aliud q̄ viuens. intelligens 7
ſup oīa ipſa ſapiētia intelligi pōt: pte. 4. de doc.
chriſtiana li. 1. ca. 8.
- Deū diſſinit Cicero dicens q̄ eſt quedā mēs ſo-
luta et libera. ſecreta ab omni p̄tentione morta-
li tē. p. 7. li. 22. ca. 20. g.

- 9 Quod deū vnū aliq̄ dixerunt plures res esse; ali-
qui econuerso vnā rem plures deos: ibidem
li. 7. ca. 16. c.
- 10 Deū cognouerūt philosophi summū esse neq̄
mutabile: ibidem li. 8. ca. 6. a.
- 11 Deū israel verū pbat esse deū oēs alios respuē-
dos: p. 5. de p̄sen. euan. li. 1. ca. 26. 25. 27.
- 12 Prop̄hetarū etiā fuit deū israel euerfup esse ido-
la: ibidem ca. 28.
- 13 De deo sabaoth frustra sentiūt qui eū elemento-
rū oīus p̄positū affirmāt: nec tñ pon⁹ q̄ singu-
lorū elementorū deos colūt: ibidem ca. 29.
- 14 Deū vnū oīs lingua celestīū et terrestriū: sed i sa-
cramento vni⁹ dei turbat̄ trepidat̄ etiā audiens
deū dici verbū dei: corpalib⁹ enī modis pulsas-
tur: quia verbū hoīs homo dici non pōt tē: p.
11. in ques. vt. et no. testā. q. 122. b.
- 15 Humana eloquia nō sunt idonea ad res expli-
candas diuinas: ibidem d.
- 16 Deū scire nihil aliud est nisi eū mēte p̄spicere fir-
meq̄ p̄cipere: p. 5. de tri. li. 8. ca. 4. a.
- 17 Deū cognoscere nō sufficit sine opib⁹ bonis: p.
6. de fide et operi. ca. 22.
- 18 Deū coluerūt aliter iudei aliter chīani: p. 4. cō-
fautū li. 32. ca. 9.
- 19 Deū corp⁹ hīc imaginantes: etiā ad fidē reduci
q̄ manichei p̄nt: p. 4. d̄ episto. manichei ca. 23.
- 20 Deū esse summū bonū virtutē sapientis et veri-
tatē scripturis veteris et noui testamenti p̄cor-
diter docet: p. 2. de moubo ecclie catholice li. 1.
ca. 16. a. b. c.
- 21 Deum vt dām vt patrem et deum habem⁹: dos
minū q̄ ei subditi sum⁹: patrem q̄ ei⁹ adoptio-
ne renati sum⁹: deū q̄ ab ipso p̄diti sum⁹: p. 4.
con. faustū li. 3. ca. 3.
- 22 Deū esse omī creature rōnali rōne vtenti notū
est: sed q̄ filiū habeat paucos: p. 9. in eū. Joā.
trac. 106. c.
- 23 Deū nemo attingit nisi trāscēderit omnia corpa
etiā sup̄celestia et ipm̄ animū: ibi. trac. 21. g.
- 24 De dō p̄nt dici oīa sed nihil dī digne: ibidem trac.
136. 40. c. d. 80.
- 25 De deo q̄cūq̄ dicunt̄ idē sunt eū ipso: ibi. trac.
18. f. 20. c. 21. c. 40. d. 70. a. 99. b.
- 26 Deū oculo corpali videre nō possum⁹: q̄ deum
nemo vidit vnquā: quō? vide p. 6. in cōmonis
co. ad fortuna. a. b. c. d. De vidēdo dō ad pau-
li. ca. 6. b. c. 7. a. p. 11. p̄ Maximi. arria. episco.
li. 3. ca. 9. b. Deus: aucto. 40. 41. et 42.
- 27 faciē dei iux̄ nature sue p̄prietatē nulla creatura
vidē p̄t: p. 6. in cōmonito. ad fortunatū. c. d. de
vidēdo dō ad paulinā ca. 6. 7. 19. inf. vidē. 20.
- 28 Deum videre volens cor suum mādare debet:
beati mundo corde q̄si ip̄i deū videbūt: ibidem
f. et de vidēdo deo ad paulinā ca. 13. a. 15. b.
- 29 Deū aliqui dixerūt nō crinū sed p̄sidie tñ cē
vltorē: p. 10. de vita chīana ca. 13. a. b.
- 30 Deum non nisi vita bona et mente purgata co-
gnoscam⁹: neq̄ ad eum per loca mouemur sed
bono studio bonisq̄ moribus: p. 4. de doctrī-
na chīana li. 1. ca. 10.
- 31 Deum quē non videm⁹ non rōne sed auctori-
tate scripturarū sequimur: p. 2. de moubo ecclie
sic catholice li. 1. ca. 7.
- Circa deū dupliciter errare p̄tingit aut affirmā-
do qd nō est in deo aut negādo ab eo qd ei in-
est: p. 5. de trini. li. 5. verita. 4.
- Deum non est fas aliter credere affici eū vacat
aliter cum opatur: quia nec affici dicend⁹ est tñ
q̄ in ei⁹ natura fiat aliqd qd ante nō fuit: p. 11.
d̄ vera innocen. ca. 145.
- Deū nō posse opari aliqd noui sine sui mutatio-
ne p̄bi dixerunt et ideo mundū eternū et cir-
cūtū in rebo posuerūt: p. 7. li. 12. ca. 17.
- Mos vnū deū colimus: qui fecit celū et terram:
ibidem li. 7. ca. 27.
- Ad deum reducūt oīs p̄bia in quo est causa sub-
sistendi rano intelligendi et ordo viuendi: ibi-
dem li. 8. ca. 4. d.
- Deum colens Constantinus est mirabiliter ex-
altat⁹: alijs idolatrī trucidat⁹: ibi. li. 5. ca. 25. a.
- Quō deum dixerūt Egyptij Serapim: ibidem li.
18. ca. 5. a.
- Deum sibi fecerunt latini Encam regem suum
qui non cōparuit quādo mortu⁹ est: ibi. ca. 19.
- Deū vnū aliq̄ plures esse res aliqui dixerūt vt
Iouem esse mundū celū et stellā et aliq̄ econ-
uerso: ibidem li. 7. ca. 16. c. d.
- Deū secū habet q̄ sp̄m̄ immundū non h̄y: p. 1. de
beata vita disputatōe. 1. m.
- Ille beatus est qui deū secū habet: ibidem dispu-
tatione. 2. b.
- Deū infinite virtutē esse intensiue cūidēs est oīs
bus rōne vtentib⁹: p. 4. d̄ doctrī. chīana li. 1.
ca. 7. verita. 6. docu. 3.
- Apud deū plus loci habet q̄ plus attulerit: non
argenti sed fidei: p. 10. de Quib⁹ ca. 16. l.
- Deum vbicūq̄ querieris ipm̄ inuenies quia
vbicūq̄ est et in te est post te ante te et in circū-
tu tuo est: parte. 10. de visita. infirmorum. libro
p̄mo ca. 2.
- Deus vbicūq̄ esse dicimus et in omnib⁹ pro eo q̄
nihil pōt esse vacuum deo. nō tamen ita esse di-
cimus: vt omnia sit nunc in quibus est: pte. 10.
de incar. verbi ca. 1. a. Deus: aucto. 71. 72.
- Deum vbicūq̄ esse quomō intelligēdum sit: vide
pte. 8. de p̄sen. ca. ad Warda. ca. 4. 7. 8. De⁹:
anto. 70. 71. 72.
- Deus est sba creatrix mūdi nō q̄litas nec mole
diffusus: ibidem ca. 5.
- Dens in quib⁹ habitat: vide ibi. ca. 9. 13. b. 18. a.
- Deū aliq̄ non habuisse virtutē aut sapientiam
demēns est: p. 5. de trini. li. 6. ca. 1. a.
- Deū inuenit qui veritatem inuenit: p. 4. li. 10. cō-
f. ca. 24.
- Deū esse cū boib⁹ dure ceruicia: nihil est aliud
q̄ vīdicādo ad esse atq̄ puniēdo: p. 8. in lib.
2. ques. sup̄ i Exodū. q. 150.
- Deū qui diligit quid amet? vide palebrā: p. 4.
li. 10. cōf. ca. 6.
- Deū qui lux est sine tenebris colim⁹: pte. 4. cō-
fautū li. 22. ca. 21.
- Deuonōis descriptio ponit: p. 10. de sp̄u et anis
ma ca. 50.
- Deuononem impediūt cāsus nimis melodiosi
magis in ecclia q̄ inuenit: pte. 4. li. 10. p̄fessionū
ca. 33. dicto. 11.
- Peccant qui plus in cantu q̄ in ip̄a re deuota q̄ 3

- canitur delectantur: ibidē.
- 1 Denotare se quēq; nemo fere dicit: nisi male dicens: p. 8. li. 4. quēq; sup. nūeros. q. 40. 41.
- 2 ¶ Deus qd sit: vide p. 9. in euan. Joā. trac. 1. d. 23. c. f. g. 29. b. 38. c. f. 11. b. in fine: p. 11. i. quēq; ve. et no. testa. q. 1. a.
- 3 ¶ Homines quantum possunt aciem mentis extēdere aspiciunt quid sit deus: opinione: nō diffinitōe: ibidē questione. 1.
- 4 Deus est summū bonū q̄ oīa ex nībilo creauit ⁊ bona: p. 4. de nā boni ca. 1. infra: auto. 359.
- 5 Deus est summa vita: summa sapiētia: summa dilectio: p. 10. de cognitiōe vere vite ca. 19. li. 1. medita. ca. 32.
- 6 De^o quōd vere est vn^o: et quōd trin^o: et qd̄ ppriū vnūscuiusq; psonę: p. 11. de inquisitionē trinitatis. a. de fide p̄ Maniche. ca. 1.
- 7 Deus nō locatur in aliquo predīcāmēto: p. 4. li. 4. confes. ca. 16. b. p. 10. de cogni. de vite ca. 3.
- 8 Deus nec cepit esse: nec desinet: sed opa ei⁹ quēdam inapientia certo sine esse defūctū ē autē pōra et spalia: quēdā incipiētia pmanebūt: pte 8. p̄ aduersa. legis et ppbe. li. 1. ca. 2.
- 9 Deus vn^o colit̄ ignorāter: etiā ab extra ecclesiā existētib;: p. 6. p̄ Cresco: grāma. li. 1. ca. 29. b.
- 10 Deus p̄ sensus exteriores inueniri nō pōt: p. 10. in solilo. aīe ad deū ca. 31. a.
- 11 Deus nullo sensu cognoscit̄: quōd autē cognosci possit: vide p. 6. de vidēdo deo ad Pauli. ca. 12.
- 12 Deus nomē ppriū est dei: duas habēs syllabas: et q̄ntuor lras: q̄re: p. 11. de speculo ca. 11.
- 13 Deus in natura sua nos vidit: ibidē ca. 12.
- 14 Deus pprie dī: essētia: abusiue autē sba: p. 5. de tri. li. 7. ca. 5. verita. 25.
- 15 Deus dicitur angelus: ppter scīpm: et dñs ppter habitantē deū: p. 10. de eo qd̄ dictū est ego sum qui sum ca. 1. c.
- 16 Sancti patres in angelis sibi apparētib; dñm cognoscebāt inhabitantē in eis: quare sepe angelus dī dñs: ibidē.
- 17 De^o incorpali siue incorpore^o ideo dicit̄: vt spiritus credat̄ vel intelligat̄ non esse corp⁹: p. 5. de trini. li. 15. ca. 5. c.
- 18 De^o incorpaliē cogitari nulla nā alia pōt q̄ ea q̄ ad ip̄i⁹ imaginē facta ē: p. 5. d̄ Gen. ad lram li. 10. ca. 24.
- 19 De^o corporea virtute inueniri non pōt: p. 4. li. 10. p̄f. ca. 7. p. 7. li. 8. ca. 5. p. 10. de Ecclesiā. dogma. ca. 11.
- 20 Deus nō est corpus vel eiusdem nature cū aīa: p. 7. li. 8. ca. 5.
- 21 Deus nō est anima mūdī: vt Varro voluit: ibidē li. 4. ca. 12. 13.
- 22 Deus verus est incorporea et incōmutabilis natura: quo vita bona et eterna pscēda est: ibi. li. 7. ca. 19. c.
- 23 Deus noster est ille quem Iudei velint nolint cognoscūt: ibidem li. 19. ch. 22. 23. p̄ totū.
- 24 Deus est vita beatorū hoīs: ibi. ca. 26. a: ibidē vide quōd de^o est finis oīū.
- 25 Deus est vnus pater et filius et spiritus sanctus: ibidem libro. 11. ca. 10. a. infra: auto. 31. 32.
- 26 Deus sol⁹ simplex et immutabilis est: ibi. Adalacbie. 3. auto. 4.

- Deus non mutat p̄ficientiam sed statutū: ibidē li. 14. ca. 11. a.
- Deus non aliter nouit facta q̄ faciēda: ibidem li. 10. ca. 12. b.
- Deus videt incorpali specie: sicut sciētia in voce: ibidē ca. 13. a. vide ibidē veritatē.
- Deus laudāndus est: etiā ex minima creatura: ibidem li. 22. ca. 21. c.
- Deus dat regna terrena bonis et malis: ibidē li. 4. ca. 33. a.
- Deus solus verus est pater et fili⁹ et sp̄s sanct⁹: Ariani autē volūt q̄ solus pater sit verus deus fundantes se super verba Christi vt cognoscant te solum verū deum: pte. 5. de trini. li. 6. ca. 9. Supra: auto. 24.
- Deus vnus est pater et filius et sp̄s sanct⁹: p. 9. in euan. Joan. trac. 14. d. 39. a. 105. a.
- Deus de deo: est fili⁹: nō p̄: ibidē trac. 31. b. 39. a. 40. b. 54. a. 71. a.
- Deus verius cogitatur q̄ dicitur: et verius est: q̄ cogitatur: pte. 5. de trinita. li. 7. ca. 4. a. b. p. 11. de vera innocen. ca. 61.
- Deo n̄ ē aliū cē. ⁊ aliū psonā cē: quōd? vi. ibi. c. 6. a
- Deus est: quo nībil mai⁹ excogitari pōt: p. 4. li. 7. confes. ca. 4. dicto. 1. de doctri. chīana li. primo ca. 7. verita. 6.
- Deum in omnibus creaturis esse et tamē separatū a creatura q̄lē Aug⁹ imaginabāt: vi. ibi. ca. 5.
- Deus solus immortalitatem habet: coq̄ immutabilitas quēdam immortalitas est: p. 10. de cognitiōe vere vite ca. 31. 1. ad thimo. 6. a. au. 2.
- De^o quib⁹ gradib; memorię querit̄: p. 4. li. 10. confessio. ca. 25.
- De^o oculis corp̄alib; nunq̄ est visus nisi p̄ subiectā creaturā: p. 10. de trinita. et vnitate dei ca. 3. a. infra: auto. 350. 1. ad Thimo. 6. auto. 4.
- Deus nunq̄ oculis alicuius apparuit nisi p̄ subiectam creaturam: pte. 5. de trinita. li. 2. ca. 9. b. veritate. 10. 18. c. ex quo argumentum sumitur istud q̄ Paulus et Moyses non viderunt diuinā essētiā: ibidē.
- An deus trinitas patribus apparuerit indyferre: an aliqua psona ex trinitate: ibidē ca. 10. supra deū: auto. 26. 27.
- De^o nō corp̄alib; sensib; subiaceret: sed ip̄i mēti supeminet: pte. 2. de vera religiōe ca. 26. an fi.
- Deus dixit: deus apparuit: recte dicitur: licet Joānes dicat eiusdem. 5. nec vocem illius alii qñ audistis tē. pte. 3. con. Adiman. manichei discipul⁹ ca. 9. Gene. 3. auto. 7. et 4to. au. 2.
- Deus loquit̄ trib; mōis: vide p. 7. li. 11. ca. 2. a. li. 16. ca. 6. b. infra: auto. 50.
- Deus qui substantia simplex existit corporaliter videri non pōt: per subiectam creaturā autem non solum fīlū et spiritū sanctū sed ⁊ p̄m corporali specie sui significatiōē dare posse credendū est: p. 5. de trini. li. 2. ca. 18. c. verita. 21. 22. Supra Daniel: auto. 6. infra: auto. 130.
- De^o quōd visus ē hoīb; scīs. ⁊ quōd locut⁹ est eis: vide p. 5. d̄ Gene. ad lram li. 9. ca. 2. b. Supra: auto. 44.
- De^o dī: inuisibil⁹ incorpore⁹ imēsus: sārcochīsus: immutabil⁹: immortal⁹: p. 10. de essētiā diuina. a. b. Supra: auto. 25.

- 49 Deus quod fecit celum et terram: vide p. 11. in ques. ve. et no. testamen. q. 122. c.
- 50 Deus quod locutus est: nūquid sicut nos loquimur organo corporali: absit: ibi. supra: auto. 44. 45.
- 51 Deus non videtur oculis carnis: sed oculis cordis: p. 10. de symbo. ad cathedra. li. 3. ca. 3. a.
- 52 Deo videri potest ab homine: vide p. 7. li. 9. ca. 16. Et quid sit deo secundum opinionem quorundam: ibidem li. 8. ca. 5. Supra: auto. 1.
- 53 Deus quod describitur a Porphyrio: vide ibidem li. 10. ca. 23.
- 54 Deo visus est ut intelligat deo esse quod apparebat propter non per se ipsum quia in natura sua deo videtur non potest: p. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 71.
- 55 Deus visus est ab Abraham: quod? vide pre. 11. con. Marini. arriano. episcopo. li. 3. ca. 26. d. f. in fi.
- 56 Deus per subiectam creaturam apparuit cum voluit: ibidem. k. l.
- 57 Deus est inuisibilis et immortalis: quod? ibidem li. 2. ca. 3. 4. 15. Supra. 47.
- 58 Deus quomodo videri potest: pte. 11. d. inquisitio neminita. b.
- 59 Deus spiritus est: essentia inuisibilis: omni creatura re incomprehensibilis: tota vita: tota sapientia: tota eternitate simul essentialiter possidens: p. 10. de cognitione vere vite ca. 7.
- 60 Deus omnia per quod interior est continet et regit: per id quod exterior est: ostendit esse creator: p. 11. de speculo ca. 23.
- 61 Deo ipse sibi locus illocalis creditur esse: ibi. ca. 32.
- 62 Deus incorporeus est: ibidem ca. 24. Et quod immutabilis: ibidem ca. 27. 32. Supra: auto. 18. 19. 21. 48.
- 63 Deus multominus visibilis est quam mutabilis: pte. 5. de trinitate. li. 3. ca. 10. c. verita. 13. pte. 11. de speculo ca. 25.
- 64 Deus solus immutabilis. quia nihil preterit ei accidit: pte. 10. de cognitio. vere vite ca. 31. de fide ad Petrum dyaco. ca. 6. de Ecclesiast. dogma. ca. 58. pte. 11. con. Marini. arria. episcopo. lib. 3. ca. 12. b. Supra: auto. 25.
- 65 Deus non movetur quia nihil illi accidit: nulla novitas cogitatio: nullum novum consilium: p. 11. in Dialogo. ad Orisium. q. 41.
- 66 Deus solus dicitur esse incommutabilis: pte. 4. de natura boni aduer. Maniche. ca. 19. pte. 11. d. vera innocen. ca. 176.
- 67 Deo est infinitus: quod? vide p. 11. de speculo. ca. 33.
- 68 Deo quod omnia est: et quod omnino equaliter adest: p. 10. de Quibus ca. 16. a. b.
- 69 Deus universa supra et infra: interiorius et exteriorius: et in arcibus essentialiter replet: p. 10. d. cognitio. vere vite ca. 25. b. et li. 1. meditationum ca. 30. a.
- 70 Deus quod sit in seipso: et quod totus ubique: p. 8. de presenten. dei ad Darda. ca. 8.
- 71 Deus non est alicubi determinatus: sed ubique essentialiter: quod? vide p. 10. de cogni. vere vite ca. 29.
- 72 Deus est ubique totus: non per diversam partem vel locum: ut modo ibi totus sit et alio tempore alibi totus: sed ut spiritus ubique totus: per simile probat de luce: que simul tota ubique est: pte. 10. de Symbo. ad cathedra. li. 3. ca. 7: pte. 11. de speculo ca. 2. Deum: auto. 45. 46. 47.

- Deo ubique totus: et non per partem a creatura capitur: p. 4. li. 1. ptes. ca. 3. p. 9. menia. Joan. trac. 36. f. infra: auto. 201.
- Deus est ubique sit per divinitatis presentiam: non tamen ubique est per habitationis gratiam: p. 8. de presenten. dei ad Darda. ca. 6. 7.
- Deo quousque in omnino creaturis essentialiter manet creditur: propter tamen in celis adest iustis habitare predicatur: p. 10. d. cognitio. vere vite ca. 9. a. infra aut. 201.
- Deo precipue in celis habitare dicitur quia ibi sit voluntas eius perfecta eorum in quibus habitat obedientia: p. 8. d. presenten. dei ad Darda. ca. 20.
- Deo magis dicitur esse in celis quam in terra: quia plenius eiusdem substantia intelligitur ab inhabitantibus celi quam terre incolis: p. 11. de inquisitione Trinitatis. c.
- Deus omnino donat: nihil tamen per hoc amittens: confert et omnia retinens: p. 4. li. 1. ptes. ca. 4.
- Deus non est hoc quod litteris vel syllabis scribitur: sed quod mente concipitur: p. 9. in euan. Ios. na. ca. 1. d. c. 2. 3.
- Deo qualis sit si vis nosse: vide facturam et intelligentes factorem: perscrutare que fecit: et intelliges cum qui omnia creavit: p. 10. de Symbolo ad cathedra. li. 4. ca. 2. b.
- Deus ubi creavit celum et terram: pte. 4. li. 11. cōfessio. capite. 5.
- Deus quid fecit antequam creavit celum et terram: vide de ibidem ca. 10. 12.
- Deus mundum precessit: non tempore sed ineffabili eternitate: p. 10. de triplici habitaculo ca. 5. b.
- Deus quare fecit celum et terram: quia voluit: p. 2. d. Gene. 5. Maniche. li. 1. ca. 2. b.
- Deus per suam voluntatem: omnium causa superma et prima existit: pte. 5. de trinitate. li. 3. ca. 2. notabili. 3. et ca. 3.
- Deus facit opera naturalia et mirabilia: cum ea facit visitato cursu nature: vocantur naturalia: cum inusitato modo: vocantur magnalia: p. 5. de trinitate. li. 3. ca. 6.
- Opere dei omnis creatura administratur: quo et mirabilia ordini consuetudinis inferuntur: ibi. ca. 5.
- Deus est causa rerum: non per solam voluntatem: sed per intellectum et voluntatem: p. 5. de trinitate. li. 6. veritate. 21.
- Deus dicitur creator: et gubernator: p. 10. de mirabili. sacre script. li. 1. ca. 1. b.
- Deus ex quo sunt omnia: volens condere creaturam: verbum prout quod apud se in mysterio habebat: generavit: hoc est fecit existere: quod verbum idcirco filium nuncupavit: ut ostenderet de se ipsum exiisse: et esse sibi consubstantium: p. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 48.
- Deo in solo verbo omnia fecit: p. 11. de speculo. ca. 10.
- Deus duobus syllabis constat: ibidem ca. 11.
- Deus nunquam alicui apparuit secundum essentiam: ibidem ca. 13.
- Deus omnia ex nihilo creavit: p. 7. de fide et symbo. lo ca. 2. p. 4. 5. felicem manicheum li. 2. ca. 18. p. 2. de Gene. 5. Maniche. li. 1. ca. 6. nota. 1.
- Deus genuit quod est esse est illi: facit autem quod ei esse non est: p. 4. 5. felicem manicheum li. 2. ca. 19.
- Deus solo nutu omnia facit: et in omnino est totus: p. 11. de speculo ca. 3. 10.
- Deo sua opera approbat: p. 4. 5. faul. li. 22. c. 12.

- 98 De^o ex materia informi quā primo ex nihilo cō-
didit: cūctaz rerū species multiformes diuisit:
p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. verita. 1.
- 99 Deus nullā speciē nouā creauit post primā rerū
p̄dionē quāz fecit in primis sex diebus: ibi. li. 1.
ca. 17. verita. 16. in argumēto.
- 100 Deus simul oīa creauit: ibi. li. 1. ca. 1. c.
- 101 Deus nō equalia fecit: qz sic non essent oīa: p. 3.
in li. 83. ques. q. 41.
- 102 Deus cūctā ordine quodā administrare dicitur: p. 1.
de ordine li. 1. ca. 5. infra: auto. 123.
- 103 Deus si potētiā suā fabricatōnā rebo subtrahat:
ita non erūt sicut anteq̄ fierēt nō fuerunt: p. 7.
li. 12. ca. 25. d.
- 104 Deus res cōditas sic administrat vt eos p̄prios
mōs agere sinat: ibi. li. 7. ca. 30. a.
- 105 Deus querēdus est sine quo nulla natura subsi-
stet: nulla doctrina instruit: null^o vsus expedit
q̄ntū scz ad triplicē p̄biam: ibi. li. 8. ca. 4. d.
- 106 Deus fecit bona illa: que minima. i. corpalia dis-
cunt: p. 4. d. natura bōi aduer. maniche. ca. 30.
- 107 Deus oīa de nihilo et nō aliqua p̄iacenti mate-
ria fecit: p. 2. de Gene. cō. Maniche. li. 1. ca. 6.
nota. 1. pte. 4. con. secūdi. manicheū ca. 4. Su-
pra: auto. 94.
- 108 Deus q̄re vnū boiem in principio creauit: vide
p. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 2. b.
- 109 Deus dixit in principio fiat lux: istud dicere nō
p̄inet ad naturā alicui⁹ vocē create: vel cuius-
libet creature: sed ad naturā illi⁹ verbi. de quo
dict⁹ et verbū erat apud deum: p. 5. de Gene.
ad lram li. 1. ca. 2. verita. 2. Genes. 1. auto. 5.
Lur: auto. 22.
- 110 Deus dixit fiat lux. nō voce de pulmonibz edita
nec lingua nec dēntibz: sed ineffabiliter: qz pla-
cuit: p. 3. de Gene. ad literā impfec. ca. 5. Be-
ne. 1. auto. 5.
- 111 Deus vocauit idest vocari fecit tenebras noctē:
vocauit diē lucē. hoc ad intellectū n̄m dictum
est: apud deū enī est pur⁹ intellect⁹ sine strepi-
tu et diuersitate linguaz: p. 2. de Genes. p̄ ma-
niche. li. 1. ca. 9.
- 112 Deus oīa q̄ creauit bona creauit: p. 4. li. 7. p̄fec.
ca. 12. p. 10. de fide ad Petrū ca. 21.
- 113 Deus oīa numero et mēsurā fecit: pte. 11. in dia-
lo. ad Orosiū. q. 39. Sapientie. 11. auto. p̄ma.
Numero: auto. 2.
- 114 Deus p̄didit vniuersum quasi meli⁹ q̄ potuit:
p. 3. in li. 83. ques. q. 50. Dicto. 47. in fine: pte
5. de Genes. ad lram li. 4. ca. 16. verita. 6:
- 115 Deus conditor naturarū nihil in miraculis con-
tra naturā facit: nec qd nouū est cōsuetudini
repugnans est rationi: pte. 11. de vera innocen.
ca. 283.
- 116 Deus facere dicitur quicqd ipso in nobis opante fece-
rim⁹. Sic quiescere dicitur cū eius munere req̄scī-
mus: p. 5. de Gene. ad lram li. 4. ca. 9.
- 117 De^o oīa p̄pter boiez condidit: p. 10. li. 2. medita.
ca. 3. a.
- 118 Deus idcirco rē boi p̄buit: vt p se bonū obe-
dientie et malū inobediētie mōstraret: p. 5. de
Gene. ad lram li. 8. ca. 13. verita. 8.
- 119 Deus aliter se bz ad creatiōem bonaz volicionū
et aliter ad malaz: qz ibi impando hic p̄nuit⁹
- do: p. 5. de Gene. ad lram li. 8. verita. 14.
- De^o quō p̄currit ad causalitatē oīuz rez naturaz: 120
lii. p. modū cause vniuersalis. ibidē.
- Deus non est omīe quod est in terra et extra bo- 121
mū: corpore creature: aut spūalis: p. 4. li. 10.
confes. ca. 6.
- Deus nullius mali: sed totius boni auctor: est: 122
p. 3. in li. 83. ques. q. 21. pte. 10. de p̄destinati-
ōe dei ca. 4.
- Deus infimas creaturas p medias: et tales p su- 123
p̄imas: et illas p seipm ordinate regit: p. 5. de
tri. li. 3. ca. 4. verita. 2. docu. 1. Sup̄: auto. 102.
- De^o opa sua p̄sumauit qm creauit oīa simul in- 124
choauit: vt qd hic p̄fixerat causis. post ip̄leret
effectus: p. 5. de Gene. ad lram li. 6. ca. 11. b.
- Deus requieuit in seipso die septimo: ab opibz: 125
p. 11. de inquisitione trinita. d. In dialogo ad
Orosiū ques. 42. Gene. 2. auto. 2. Requieuit:
auto. p̄ma.
- Deus nec iusticia cuiusq̄ recti boīa eget quanto 126
min⁹ iniquitate p̄uerit: p. 5. de Gene. ad lram
li. 11. ca. 7. in fine.
- Deus est auctor oīuz bonoz affectū et opm: p. 127
10. de Ecclesiā. dogma. ca. 32.
- Sicut deus vnus et verus creator bonorum est: 128
et tpaliū et eternoz: ita idē ip̄e auctor est bono-
rū testamentoz: qz et nouū in vetere est figura-
tū: et vet⁹ in nouo reuelatū: p. 8. p̄ aduerla. le-
gis et p̄p̄e. li. 1. ca. 17. c.
- Deus si ea q̄ non disponit facere: ab aliquo scdō 129
rū roget: vt fiant nullo mō fieri p̄mittit: p. 10.
de mirabi. sacre scrip. li. 3. verita. 11.
- Deus vtrum p̄ceptū de non esu ligni viro tñi 130
dederit: an enā femine: et vtrū locutus sit ad
Adam intus in mente scdm intellectū: p. 5. de
Gene. ad lram li. 8. ca. 17. 18. Sup̄a aucto. 44.
45. 46. 47.
- Deus quicqd pōt facere mediante secūda causa 131
effectiue: pōt immediate p secula regula bz ve-
ritatē in absoluto nō in respectiuis: p. 5. de tri-
nita. li. 15. verita. 57. circa fi.
- Deus ea q̄ Abrahā. Isaac. et Iacob p̄misit p̄p̄- 132
meniam negant impleri: pte. 5. con. epistolam
p̄arme. li. 1. ca. 2.
- Deus multipliciter dicitur magn⁹ bon⁹ sapiēs 133
verus et quicquid d deo digne dici pōt: nō cū
magn⁹ est mole: sed virtute: p. 5. de trinita. li.
6. ca. 7. verita. 15.
- Deus et si trinus nō tñ ideo triplex putand⁹ est: 134
ibi. ca. 7. verita. 14.
- Deus dicitur bonus: seuerus: misericors: et iust⁹ in 135
omnibus: p. 10. d. bono p̄seueran. li. 2. ca. 12. p.
11. in ques. ve. et no. testamenti questione p̄ma
a. infra: auto. 145.
- Quō de^o magnus dicitur: vide pte. 10. de fide ad Pe- 136
trū diaco. ca. 12.
- Deus omnia tangit: nec tamē mouetur: pte. 11. 137
de speculo ca. 6.
- Deus in partes nō diuidit: quia magn⁹ sine qn 138
itate: ibidem ca. 7.
- Dei velle et facere est: ibidem. ca. 8. 139
- De^o quō non est incomphēibilis sibi ip̄i: et quō 140
finit⁹ est sibi ip̄i: vide pte. 3. i li. 83. ques. dicto.
8. et quō est causa sue sapiēcie: ibidē dicto. 9.

- 141 Apud deum non est nisi presens: ibidem. q. 17. dicto. 10.
- 142 De^o spūs cum nullo loco contineat. quōd let dī-
at viderit. locū ubi steterat dō: p. 8. in li. ques.
sup. Ero. q. 101.
- 143 Deus qui nec loco claudit. nec tpe puenit oīz
reꝝ et pteritaz memora q̄ imminentiū. sciens
tia plen^o est: p. 10. de p̄des. et ḡa ca. 5.
- 144 De^o dī esse long^o. lat^o. alt^o. et pfund^o fm qdē
vide p. 11. de speculo ca. 14.
- 145 Deus dīat iustū et misericordiā inquantū miseri-
tis in miserijs subuenit: inquantū autem bo-
nis bona. et malis mala recompēsat iustus dis-
atur: p. 10. de cogni. vere vite ca. 19. b. Supra
auto. 135. infra. 149.
- 146 Deus est sapiens immutabilitate nature: p. 11. 3
Magni. arna. episc. li. 2. ca. 16. li. 3. ca. 13. a.
bin fine.
- 147 Deus modū non habens. immoderat^o non dī:
p. 4. de natura boni. ca. 22.
- 148 Deus dī oīpotens. dī etiā saluator: quōd? p. 11. su-
per Magnificat. b.
- 149 Deus misericors dī: nō q̄ habeat miserū cor. sed
oīm miseriā a deo abesse. p̄bat: p. 10. de cogni-
one vere vite ca. 19. b. Supra. 145.
- 150 Deus sicut est misericors: sic est et verax et iust^o.
p. 9. in euan. Ioan. trac. 33. d.
- 151 Et deo quōd aliquis est vel nō est. trac. 43. g.
- 152 Deus aliter est in nobis q̄ in filio: et nos aliter in
eo. q̄ filius: ibidem trac. 48. e.
- 143 Deus nō verbor. sed cordis est auditor et inspe-
ctor: p. 10. de saluta. docu. ca. 24.
- 154 Deus nō mendaciter iubet qd̄ scit nō facturū cui
iubet. vt iustū iudiciū psequat: p. 8. i li. 2. ques.
sup. Exodū. q. 13.
- 155 Deus loquitur in natura sua. et etiā loquit p an-
gelos: p. 7. li. 10. ca. 15. Supra: auto. 44. 45.
- 156 Deus quōd locut^o est nobis p p̄phas. et p seipm:
et p p̄bōs: ibidē li. 11. ca. 3. a.
- 157 Deus factus est particeps humanitatis nostre et
pendium p̄buit perapiende deitatis sue: ibi
dgnū. 9. ca. 15. c.
- 158 Deus p̄us deserit q̄ deserat. sed primo reuertit
ad aiām reformādo eā: ibi. li. 13. ca. 15. a.
- 159 Q̄ deus nulloꝝ viciōū offensione vituperād^o
est. sed omniū naturaz consideratiōe laudan-
dus: ibidē li. 12. ca. 5. b.
- 160 Deus non est diues pecunia. sed omnipotētia:
ibidē li. 7. ca. 12. c.
- 161 Deus non pōt esse miser. quia seipō beatus est.
fine quo rationalis creatura est miser: ibidem
li. 12. ca. 1. b.
- 162 Deus producit oīa: ibidem li. 5. ca. 11. lib. 12. ca.
25. b. 26. c.
- 163 Deus testante Platone: sicut vniuersi mūdici: ita
oīz aīaliū spēs eterna intelligētia continebat:
p. 7. li. 12. ca. 26. b.
- 164 Deus noluit producere res anteq̄ essent: pte. 7.
li. 11. ca. 21.
- 165 Quomōd deus non mutabili volūtate producit
res boīem in tpe. dīat esse inuestigabile: ibideꝝ
li. 12. ca. 14. a.
- 166 Quare de^o non fecerit ante boīem. dīat esse stul-
tū querere: ibidē ca. 12.
- Deus est principū nature: veritas doctrine. scilicet
litas vite: ibidē li. 8. ca. 9. b.
- Deus testante Platone est naturarū oīz auctor:
intelligētie dator. et amoris quo bene viuūt in-
spirator: ibi. li. 11. ca. 25. a.
- Quōd de^o opatur in omni ope. vide ibi. li. 22. ca. 169
24. b. c. li. 12. ca. 35. a.
- Q̄ de^o opatur in angelis coopantib. et p angelos:
ibidē li. 16. ca. 3. b.
- De^o et si singulos boīes p angelos edocere pos-
set tū vt ipa charitas adiū refundendoy inui-
cē aīoz habeat. instituit vt boīes se mutuo doc-
ceat: p. 4. in prolo. de agone chiano. c. vita. 2.
- Deus pater cū indiuisibilis sit et inseparabilis a fi-
lio. non planione ab eo. vt quidā putant. gene-
ratus est filius: pte. 10. de incarnatiōe verbi. li.
1. ca. 19. a.
- Deus ea q̄ presant vere futura sunt: p. 5. d. Ge-
ne. ad lram li. 6. ca. 17.
- Deus non aliter nouit futura et p̄sentia q̄ scien-
tia diuina: p. 5. de tri. li. 15. verita. 33.
- Deus ea q̄ ab eterno nouerat non extra sed apd
se nouerat: pte. 5. de Gene. ad litteram lib. 5.
ca. 13. 15.
- Deus cognitor est occultorum. filiū minorem sci-
licet Isaac benedicendū mereri. vt in benedi-
ctione nō boīs ostenderet esse beneficiāz h̄ dei:
p. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 11.
- De^o non solū nouit futura absoluta q̄ euenirēt
sed etiā futura cōditionata q̄ eueniant: p. 5. de
Gene. ad lram li. 10. verita. 2. docu. 1.
- Scdm taliū futuroꝝ pōt sumi ratio acceleratio-
nis mortis bonoy: ibidem.
- De^o cognoscat oīa futura: q̄ sūt eternitati sue in-
seipis p̄sentia: p. 5. de tri. li. 15. verita. 13.
- De^o nō intuiue cognoscat extra seipm: p. 3. in li.
83. ques. dicto. 44. in fine.
- Deus non singula cogitando aspiciat. s̄ vna eter-
na atq̄ ineffabili visione complectit cūcta que
nouit: pte. 5. de tri. li. 15. ca. 7. circa fi. veri. 15.
- In deo nō est nisi vn^o act^o intelligendi: et nō nū-
q̄ vn^o actus volendi: ibidem.
- Deus nō tū verbor. verū etiā cogitationū testē
est: p. 10. de bono p̄seueran. ca. 2. a.
- Deus in eterno tpe non indiget in docēdo sed
subito pōt infundere: p. 4. in plogo de doctri-
chia. verita. 1. docu. 1.
- Deus et si immobilis. mouet tamen creaturam
spiritualē per temp^o: p. 5. de Gene. ad litteras
li. 8. ca. 21. 22.
- Deus mentē ad peccatum non cogit. sed liberū
arbitrium et quātas pro hoc ipso penas p̄dat:
cū cupiditas in eo dominat: pte. 2. de li. arbitri.
1. ca. 11. a. b.
- Deus nō vitupat ex vitija. s̄ laudat ex oīb. na-
tūis: p. 7. li. 12. ca. 1. d.
- De^o semp fuit dñs creaturaz: ibidē ca. 6. b.
- De^o simul intelligit infinita: p. 7. li. 12. ca. 26. b.
- Deus si suā potētiā subtraheret. oīa verteret
tur in nihilū: ibidē ca. 25. d.
- De^o opat naturalē generationē: ibi. li. 16. ca. 26.
c. nota ibi veritatē et documentū.
- Deus pmittit aliqd iuste. qd̄ diabol^o facit inius-
te: ibidē li. 20. ca. 19. f.

- 193 De p meliori finit malū esse ibidē li. 22. ca. 1. b.
- 194 Deus pōt reparare carnem eandē numero: etiam si tēn annihilata esset materia carnis: ibidem ca. 26. b.
- 195 De quō fare. videre. vel discernere dicat: vide ibidē li. 16. ca. 5. p. totum.
- 196 De deus absq; sui mutatiōe potuit pducē mundū et alia in tpe ostendit: quia non afficitur aliter opatis. vt ipi putabāt: nec aliquid patitur. Item quid plato senserit de creatiōe mūdī: p. 7. li. 11. ca. 21. a. vide veritatem.
- 197 Quō de non mutabili voluntate pdurenit hominē in tpe: et alia bmoī dicit esse inuestigabile et inscrutabile: ibi. li. 12. ca. 14. a.
- 198 Deus nouit quiescere agere: et agens quiescere pōt ad opus nouū: non nouū. sed sempiternū adhibere p silū ibidē ca. 17. b.
- 199 De in dei vacatione ab ope: non est intelligenda ignavia. desidia. inertia. sic nec in ei opere lassor. conar. industria: ibidē. Supra: auto. 125. Gene. 2. auto. 2.
- 200 Vtrū sit dicēdū pns deū cessasse. et postea opa tā esse. dicit senescere: ibidem.
- 201 Quomō deus vbiq; totus. vbiq; pns nullis includitur locis: nullis alligat. vinculis: in nullas partes secūlis. ex nulla parte mutabilis: implens celum et terram. presente potentie nō absente natura: p. 7. li. 7. ca. 30. a. Supra: auto. 70. 71. 72. 73. 74.
- 202 Deus in oibus existit creaturis: p. 10. de cognitione vere vite ca. 24. a.
- 203 Deus omnibus equaliter adest: p. 10. de omnibus ca. 16. a.
- 204 Deus modo erit omnia in omnib: cū pter ipsas nihil omnino habere velle ceperimus: p. 7. li. 22. ca. 29. b. p. 8. con. sermo. Arriano. ca. 37. in fra: auto. 340.
- 205 Deus oia opatur sine tpali motu: pte. 5. de Gene. ad lram li. 5. ca. 11. a.
- 206 Deus immediate agit in omī effectu nālī: p. 5. b. tri. li. 3. ca. 8. b. verita. 8.
- 207 Deus opera et intentiones hoīum perpetua intentione cōsiderat: pte. 10. in Solilo. anime ad deū ca. 14. a. b.
- 208 Deus tunc dicitur meminisse. quando facit: tūc obliuisci. quando non facit nam neq; obliuio cadit in deū. quia nullo modo mutat. neq; recordatio. quia nihil obliuiscit: p. 11. b. vā innot. ca. 108.
- 209 De non oia q̄ predicit. pmittit. eoq; p̄dicit illa que ipse non facit pte. 6. de grana noui testa. ad Monon. ca. 19. b.
- 210 Deus impossibilia non iubet. sed iubēdo admonet. et facere qd̄ possis et petere qd̄ nō possis: p. 6. de natura et gfa p̄ p̄ela. ca. 43.
- 211 Deus per totū potest quod ex parte res habet. propter quod aqua natura natans ferrū sufferre poterat: pte. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 2. ca. 25.
- 212 Deus pater verbo qd̄ genuit dicens est quō? vidē p. 5. de tri. li. 7. ca. 1. verita. 1.
- 213 An de p̄ sit sapiens sapientia genita vel nō: ibidē de verita. 2. et 9. pulchra.
- 214 Vtrum quicquid de deo non relatiue sed ad se

- ipm recte dicit cuiuslibet persone in trinitate conueniat: ibidem.
- Deus nō realiter refert ad creaturā per creatiōem que est in deo formaliter. licet bene denominaret denominatiōe extrinseca ab illa relatione et ab illo relatiue. qd̄ est in creatura: p. 5. de tri. li. 5. verita. 32. circa mediū.
- Deus et creatura pueniunt in pfectiōib; simpli: quō? p. 5. de tri. li. 6. verita. 3.
- Ad insinuandū q̄ coeternus est patri filius. dicitur est. deus de deo. lumen de lumine: ac si diceret nō est hoc pater sine filio. nec fili. sine patre: ibidē: verita. 6.
- Deus homo factus est vt totius ecclie tanq̄ totius corporis caput esset: pte. 4. b. cathes. sanctis rudib; ca. 19. in fine.
- Deus ppter hoīes fact. est hō: qd̄ p te suscepit. leuauit in celū terrenū q̄ corp. fecit celeste: pte 10. de symbo. ad cathes. li. 4. ca. 7. a.
- Deus factus est homo. vt nos ab exteriorib; ad interiora reuocaret: pte. 4. cō. episto. maniche. ca. 36.
- Deus filius quō relinquit patrem: p. 11. in Dia lo. ad Orosiū. q. 46.
- Deus et hō vnus est dñs: quō? p. 6. de peccato. meriti. et remissi. li. 1. ca. 31.
- Deus humanū genus per aliam viam de portia ordinata potuit liberare. q̄ per ipsam incarnationē: argumentū fran. maro. pte. 5. de tri. li. 13. ca. 10. verita. 15.
- Deus quāte sit nobilitatis et bonitatis. qui tāta humilitatē p fidelib; assumpsit: pte. 6. de grana noui testa. ad Monon. ca. 3.
- Deus ppter iniquitatib; cū peccā dimittit: p. 10. de p̄nētia ca. 7. b.
- Deus alios per misericordem bonitatem adducit ad penitentiam. alios fm iustū iudiciū non adducit: p. 8. p̄ Julia. pela. li. 5. ca. 3. c.
- Deus non est magis promptus ad obligandū q̄ ad soluendū: p. 5. de Gene. ad litteram li. 6. ca. 9. verita. 3.
- Quō p̄cognoscat merita et demerita nondum existentiū: ibidem.
- Deus malis bene. et peruersis recte vtitur: et de humano genere iuste meritoq; damnato: famulam sanctam atq; numerosam (non ei. immerito) sed gfa sua facta. in eternū regnū se trāstuturū esse testatur: p. 8. con. aduersa. legis et p̄phetar. li. 1. ca. 14. b. c. 16. b.
- Deus colit nos vt fructum afferamus. nos eū colimus vt fructū demus: pte. 10. de omnibus. ca. 16. in fine.
- Deus nō in auro vel argēto delectat. sed in aīabus mūdīs: p. 10. de saluta. docu. ca. 53. a.
- Deus opatur in cordibus hoīum non solum vt reuelationes sed etiā bonas. voluntates interna atq; ocula ac ineffabili potestate: p. 8. p̄ pela. et Celest. de gfa chī li. 1. ca. 24.
- Deus a cordibus fidelium nunq̄ discedit: quō? pte. 10. de symbo. ad Cathes. li. 2. ca. 7. b. Inabitat: auto. 2.
- Deus non in omnib; equaliter habitat in quibus habitat: parte. 8. de. presen. dei. ad Darda. ca. 18.

- 335 De^o ubi esse credit^r ubi iusticia et cetera: q^u de^o iusticia est: p. 10. de cognitione vere vite ca. 24. b.
- 336 De^o habitat in nobis p^{er} fidē sanctificationē pacē et delectationē: p. 10. de spū et aia ca. 5.
- 337 Deus et si p^{er} oia diffusus in singulis tot^o p^{er}stat nō tū singulis cūcta dona g^{ra}e sue tribuit: p. 10. de cognitione vere vite ca. 26.
- 338 De^o in q^{uo} inhabitat vide ibidē ca. 9. a.
- 339 De^o est vita beata hoīs et finis et summū bonū: p. 7. li. 8. ca. 8. a.
- 340 De^o erit oia in oīto. ipse in pace p^{ri}miū q^u virt^u in bello ubi. li. 17. ca. 12. b. Supra. 204.
- 341 Quō de^o cepit haberi Argus rex Argiuorū iaz mox^u: ibidē li. 18. ca. 6. b.
- 342 De^o quō sit et lōge et p^{er} et in oīto tot^o: pte. 11. de speculo ca. 5.
- 343 Deus ubi per g^{ra}m nō est p^{er} vindictā adest: ibi.
- 344 ¶ Deus a nullo quolibet homine recedit nisi p^{ri}us ipse homo ab eo recedat. nec naturā in nob^{is} sed virtū q^u cōtraxim^{us} odit: p. 10. de saluta. do ca. ca. 54.
- 345 Deus vult diligere et timere: p. 11. in questio. ve. et no. resta. q. 1. a.
- 346 Deus quos suscipit: vide ibidē. q. 126. b.
- 347 Deus dilectio sine charitas est: p. 9. in euan Jos an. trac. 7. b.
- 348 Deus et deo: aut fili^{us} aut spū sanct^{us} intelligi debet: non pater: ibidē post mediū.
- 349 Deus quid sit: ibidem tractatu. 4. supra: auto. 1.
- 350 Deum nemo vidit vnq^{uam}. et quid sit de^o et de ei^{us} forma: ibi. trac. 7. d. Supra aut. 40. 41. p^{er} multas auctoritates.
- 351 De^o a nobis nihil magis desiderat et requirit q^{uam} vt pac^{em} n^{ost}ros nomen suū magnificet ab oīto: p. 11. de vita chriana ca. 9. b.
- 352 Deus aliqua facit et ordinat vt iustos. quedā vero tm ordinavit vt peccatores tē. p. 3. de Gen. ad lram impet^{er} ca. 5. c.
- 353 Deus humanas res tali iudicio agit. vt debitas penas aut iuste reddat. aut misericorditer donet: p. 10. de p^{re}destina. et g^{ra}a. ca. 3. a.
- 354 Deus qui inimicū suū in quocūq^{ue} turo loco potest occidere: etiam seruū suū quē vult eruire. de qualicūq^{ue} angustia liberare valet: p. 10. de mirabili. sacre scrip. li. 2. ca. 17.
- 355 De^o cū sit iustissim^{us} nullā penam infligit nisi d^e merito: p. 3. in li. 83. ques. q. 24. dicto. 19.
- 356 Deus cum sit omnū excellentissim^{us}: non elatione: sed humilitate contingit: pte. 10. de peniten. medic. ca. 1. a.
- 357 De^o cur vni creature dulcedinē sue presentie p^{er} fruendā exhibeat. alteri subtrahat. ratio nullo acumene penetrare valet sed terribilē deū in iudicijs suis stupet: pte. 10. de cognitione vere vite ca. 26. in fi. 35. in fi.
- 358 Deus quantum et quale bonum sit. et hoc cui^{us} denter ostenditur: q^{uod} nulli a deo recedenti bene est: p. 11. de vera innocen. ca. 289.
- 359 Deus summū bonū et finis bonorū est. quē q^{uilibet} ter et quantū diligere debem^{us}. dñs in euangelio et Paul^{us} docet: p. 2. de monito ecclie carbo. li. 1. ca. 8. Supra: auto. 3.
- 360 Deū esse summū bonū et mādato dilectionis declarat: ibidē ca. 11. li. 2. ca. 1.

- Deus odiri nō pōt. s^{ed} bene cōtemni: p. 4. l. ques. 361 euan. li. 2. ca. 36. verita. 16.
- ¶ Deus operiosior est ad dandum q^{uam} nos ad petendum in suis quocūq^{ue} p^{ro}missis nemo falli potest: pte. 4. li. 12. confessio. ca. p^{ri}mo. Darc. aut ton. p^{ri}mo.
- Deus qui te et nūlo creauit: nonne facilius potest facere quod ante iam fuit. qui potuit creare quod non fuit: ibidem probat Augustinus non impossibile esse deo corpus in cineres resolutum resuscitare: parte. 10. de consola. mor. li. 2. ca. 2.
- Deus q^{uod} bonorū nostrorū non eget voluit vt oēs creaturas par cōponeret: peruniret societas: p. 10. de amicitia ca. 4. a.
- Deus non coinquinatur. et si in ea sunt que cōdidit: pte. 4. de natura boni aduer. Maniche. ca. 29.
- Deus immutabilis est: ibidē ca. 24. Supra: aut 366. 10. 38. 64. 65.
- Deus oia d^e portare. non pondere laboris sed infatigabili virtute: pte. 10. de essentia diuinis tatis. a.
- Deus fieri p^{er}mittit ea q^{uod} mala futura p^{re}noscat: pte 8. 3. Julia. p^{er}ca. li. 3. ca. 9.
- De^o est superior: p^{er} potentia. inferior: p^{er} sustentationē: exterior: p^{er} magnitudinē: interior: p^{er} subtilitatem: p. 11. de speculo ca. 32.
- Deus nullis p^{re}cedentib^{us} bonis meritis. et fidē amorē sui p^{ri}us inspirat: pte. 10. de Ecclesiā. co gmati. ca. 51.
- Deus est qui dat spū sanctū: nec aliq^{uod} discipulorū ch^{ri}sti dedit spū sanctū: p. 5. de tri. li. 15. ca. 26. c. verita. 66.
- Deus sicut zelat sine timore irascitur sine aliqua perturbatione misere^{re}. sine aliquo dolore penitet eum sine alicuius sue p^{ri}auitatis correptionē: ita et patiens sine vlla passione: p. 10. de paciē. ca. 1. Pacientia: auto. 2.
- Abst^{inet} vt impassibilem dei naturā p^{er}peti vllam molestiam suspicemur: ibidē.
- De^o iniusticie argui non debet q^{uod} vni misericordiā alteri vero non prestat: p. 10. de p^{re}destinatione et g^{ra}a ca. 3.

De ^o	{	Telexion	{	18. ca. 2.
		Pbegons: ibidem.		
		Argus		18. ca. 6.
		Bagitanus		4. ca. 8.
		Picus		4. ca. 23.
		Jan ^{us} : ibidē.	pte. 7 libro	
		Jan ^{us} : ibidē.		
		Tybernius		
		Termin ^{us} .		
		Sūmanus		
	{	Siluanus	ibidem.	6. ca. 9.
		Sine animo		6. ca. 10.
		Modotus		4. ca. 8.
		Socratis		8. ca. 27.

Deuteronomion liber dicitur. quasi secunda lex ubi magis illius repetitio est q^{uam} aliquid aliud: p. 8. in li. 5. ques. sup Deutero. q. 49. Et in lib. ques. sup Josue. q. 30. a.

Dextera. quid significet: vide p. 9. in Apocalip. 1. Homelia. 1. c.

- 2 Dextera quod fecit, charius est eo quod fecit finis
strat: p. 3. de fmo. dñi in monte li. 1. r.
- 3 Dextera patris. nihil aliud est. nisi paterna illa
ineffabilisq; felicitas quo puenit fili? boie iam
carnis immortalitate percepta: parte. 8. cō. ser-
mo. arriano. ca. 12. pte. 10. de trinitate. et vniuersitate
dei ca. 8. a.
- 4 Dextera patris. nihil aliud est. nisi beatitudo pe-
petua. que sanctus dat: p. 4. d. agone christiano
ca. 26.
- 5 Dextera manus et sinistra quid in scriptura sa-
cra quicq; significant. vide p. 3. de sermo. dñi in
monte li. 2. c.
- 6 Ad dexteram declinare est scipm decipere dicen-
do se esse sine peccato. In sinistram autem per-
pauam securitatem se tanq; impune dare pec-
catis: p. 6. de peccato. meri. et remis. li. 2. ca. 35.
p. 8. in li. 5. ques. sup Deutero. q. 48. a.
- 7 Dextera iniquitatis. que sit. et que equitatis: vi-
de ibidem pte. 8. in li. 5. ques. sup Deuterono.
q. 48. b.
- 8 Ad dexteram declinare et ad sinistram quid sit: vide
p. 8. in. 2. episto. ad Valenti. c. d. Supra decli-
nare: auto. 1.
- Diaboli casus: et quod omni studio calliditatis ses-**
durit primos parentes: et adue quomodie nos:
vide p. 10. de saluta. docu. ca. 60.
- 2 De diaboli ruina qre de? tacuit: vide p. 10. d. mi-
rabi. sacre scrip. li. 1. ca. 2. b.
- 3 Diaboli deceptio in Euam. vide p. 11. in qstio.
ve. et no. testa. q. 31. b.
- 4 Diaboli multiplex temptatio ponit: p. 10. in soli-
lo. aie ad deu ca. 16. a. b.
- 5 Diaboli infidias null? sine dei adiutorio deuota
re pot: p. 10. de Ecclesiast. dogma. ca. 24.
- 6 Diaboli calliditas. auctor vni? est. et homis cō-
sentientis voluntas: nature autē nascens deo
auctor: est qui boiez condidit: p. 8. p. Pela. et ce-
les. de peccato origina. li. 2. ca. 37.
- 7 Diaboli beneficia semp sūt artificialia. quib? in
geniū sue calliditatis exerceas. sanctimonie de-
ditos dolosis cōmoditatis inuauat. vt pdat: pte
10. de singula. clerico. ca. 12. a.
- 8 Diaboli nequitia. cruciat. et affligit sicut musca
canina. Egyptios: p. 10. de pueniē. decē precep.
et. 10. plagaz. Egypt. ca. 4.
- 9 Diaboli non ob aliud nisi inuidie stimul? agi-
tati. nostra itinera quibus in deum tendimus
perturbare conant: pte. 8. ad Orosium con. p. 11.
still. ca. 5.
- 10 Diaboli cathena primo fit ex voluntate pueria: et
tali libido. dñi seruit libidini ouē pfuctudo: pte
4. li. 8. ptes. ca. 5. b. Latena. 1.
- 11 Diaboli opus. hō est. inquantū peccator: dei autē
inquantū hō: p. 8. p. duas eplās Pela. ad Bo-
nifa. li. 1. ca. 18.
- 12 Diaboli suggestionē a se pbibet qui christū in cor-
de ponat: p. 8. de correctōe Donatista. ad Bo-
nifa. ca. 9. circa finē.
- 13 Diaboli filij? dñi. q nat? malis rebo imbuitur: vt
bis studeat q inuicem sunt creator: p. 11. i. ques.
ve. et no. testa. q. 80.
- 14 Diaboli filij pfessione et opibus creant. filij autē
dei sunt qui pfidentes ppiū esse deū ptem chri-

- sti recte versant: ibidem.
- Diaboli filij dicunt homines cū imitant ei? in-
piani superbiā. et a luce atq; celestidie decidunt
sapientie et non credunt veritati. qles dñs ar-
guit cum dicit: vos ex patre diabolo estis: p. 3.
p. Adimantū manichei: disti. ca. 5. in fine: Jos-
nis. 8. auto. 9.
- Diaboli opa exercere pniciosū est. eiusq; partici-
pe fieri non in rege. sed in pena iebene: p. 10. de
rectitu. catho. pueria. 3.
- Diaboli vasa dicunt oēs infideles quod? vide p. 17
4. in ques. euang. li. 1. ca. 5.
- Diaboli imitatores yzania dñi: p. 4. d. sanctum
li. 18. ca. 7.
- Diaboli sagittas ardētes scuto crucis extingues-
re debemus: pte. 10. de rectitu. catholice cōuer-
sationis. f.
- Diaboli pompe sunt. frans. furtū. dolus. forni-
cator. et ebrietas: ibidē. a.
- Diaboli pompe. sunt delectare in figuris equo-
rū et cōpositiōe currū rē. p. 10. d. simbolo ad
cathetu. li. 2. ca. 2. li. 3. ca. 1.
- De diaboli alligatiōe q dñi fieri mille annis. pro-
pter quandā vniuersitatē tps q potestas. eius
cohiberet: p. 7. li. 20. ca. 7. 8.
- Diaboli alligatio intelligit a tpe q incipit ecclesia
dilatari: vsq; ad tps quo soluend? est tribu an-
nis et sex mensib? psecutiōis vltime: ibidē.
- Diaboli aspect? intollerabil? oē gen? tormento-
rū supat: plusq; in hoc mūdo cogitari queat: p.
10. de specu. peccatoris ca. 7. b.
- Diabolica ruina. non solū ptiū hōis pcessit sed
enā pfectionē creaturaz illaz q in die septima-
facta est: parte. 10. de Mirabi. sacre scrip. lib. 1.
ca. 2. a.
- Diabolice potestati. ratione peccati subiiciuntur
homines: pte. 8. de nuptijs et concupiscen. ad
Valentiū li. 1. ca. 20.
- Diabolice hereditati rennuciandū est. si salte sa-
lubriter viuere volumus: p. 10. d. saluta. docu.
ca. 61.
- Diabolo sit hō filius. cū vinit? fm se. nō fm de-
ficat? ille fm scipm viuere voluit: p. 7. li. 14. ca.
3. c. p. 11. de vera innocen. ca. 150.
- Diabolo animam vendimus peccando: quod. vi-
de p. 3. in Expositi. quarundam pposi. ad Ro-
ma. ppo. 42.
- Diabolo si pmitteret temptare hoc tpe quo li-
gar? est sicut tunc pmittet. multos fideles dei
ceret: p. 7. li. 20. ca. 7. 8. 13. Diabol? auto. 34.
- Diabolo aduersanti quod resistendū est: vide p. 4
6. de natura et gra. p. Pelagia. ca. 58.
- Diabolo. de? tanq; ministro vñt. ppter duo qz
vel ad vñdictā maloz: vel ad pbanonē bono-
rū: p. 4. ad Simpliciū. li. 2. q. 1. e.
- Diabol? velle nocere habet. posse aut non nisi a
summa iusticia pmittat: ibidē. f. Supra auto.
terna diabolus: auto. 34.
- Diabolum fide vincere debemus ne noceat: pte 1.
2. de li. arbitrio li. 3. ca. 20. c. Diabolo: au. 4. fide
auto. 18. Arma: auto. 3. 4. Diabol? 58.
- Diabolū chris supauit. qd figurat in b g Moy-
ses fratrem defendens occidit Egyptiū: p. 4. p
faustū. 22. ca. 90.

- 3 Meliores sūt q̄ diabolū p̄sequēte fugiūt. q̄ q̄ p̄e-
untē sequunt; q̄ vult est cū hostē hīc q̄ partē
cipē: p. 11. de vā innocē. ca. 135.
- 4 Diabolū atq; angelos eius Eugeniā dixerūt
post longissimā tpa purgari aut liberari: atq; li-
beratos regno dei luciq; restitui: rursus post
longissimā tpa oēs qui liberati sunt. ad h̄ ma-
la denuo relabi r̄ reuerti: r̄ has vices alternan-
tes beatitudinē et miseriam rationalis creaturę
semp fuisse: semper fore: p. 11. Hieronim⁹ ad
quodunq; 43.
- 1 Diabol⁹ qd sit. r̄ quō bō sit hereditas diaboli:
vide p. 11. 5 Iudeos ca. 2. 3.
- 2 Diabol⁹ p nullū aliū diabolū. sed p̄pria volun-
tate factus diabolus inuenit: p. 2. de Gen. cō.
Maniche. li. 2. ca. 28. b. p. 4. li. 7. confes. ca. 3.
c. pte. 9. in euan. Joan. trac. 42. d. pte. 10. de pa-
tē. ca. 24.
- 3 Diabol⁹ natura est angel⁹. h̄ qd natura est op⁹
dei est: q̄ vō diabol⁹. vno suo est vīdo male
nature sue bono: opa ei⁹ mala q̄ vīna dñr. act⁹
sunt nō res. qui tanq̄ p se agere dicunt aliqd:
p. 11. 5 Pela. hypponol. li. 1. c. in fi.
- 4 Diabolus est angel⁹ p supbiā sepat⁹ a deo q̄
in veritate non stetit: auctor mēdaci: p. 11. 5 iuc.
deos paga. r̄ arria. ca. 2. infra: auto. 41.
- 5 Diabol⁹ dī: angelus ille apostota r̄ angel⁹ ei⁹ q̄
cū eo ceciderit: p. 10. de incarnatiōe vbi li. 1. ca. 3.
- 6 Diabol⁹ inquantū angel⁹ nō est mal⁹: h̄ inquā-
tū puerus p̄pria volūtate mal⁹ dī: p. 2. de vā
religio. ca. 13. infra: auto. 10. 14.
- 7 Diabol⁹ est bon⁹ in hoc q̄ spūs. malus vō eoq;
immūdnus: p. 8. 5 Julianū pela. li. 6. ca. 9.
- 8 Diabolo hūana natura subiugat. rōne immū-
ditie nō rōne nature: ibidē.
- 9 Diabolo rebellare. Julianus. malū esse voluit:
ibidem. b.
- 10 Diabolus dī: mal⁹ non natura sed voluntate: p.
11. in ques. ve. r̄ noui testa. q. 2. b. Supra auto.
6. infra. 14.
- 11 Diabol⁹ qrit. nō iudeos. nō hereticos. nō viuē-
tes male. h̄ qrit dei suos: ibi. c. infra: auto. 54.
- 12 Diabol⁹ r̄ angel⁹ ei⁹ nō sunt in celo ausi pugna-
re: qui in terra Job ausus nō est rēparare: nisi cū
a dño postularēt vt lederet: p. 9. in Apocalip.
Thome. 9. b. infra: auto. 66.
- 13 Diabol⁹ qñ de sanctis cijat graui⁹ exinde eos p̄
sequit: ibidē Thome. 10. a.
- 14 Diabol⁹ mal⁹ inqñtū diabol⁹ est. Bon⁹ aut dī
de malitia ei⁹ multa bona r̄ iusta opaf: p. 2. de
Gene. 5. Maniche. li. 2. ca. 28. b: auto. 6.
- 15 Diabol⁹. nomē opis nō nature est. quare ille dī:
diabol⁹ in quo opa diaboli inueniunt: p. 11. in
ques. ve. r̄ no. testa. q. 90. 98. infra: auto. 86.
- 16 Diabol⁹ figuratī ostēdit in p̄baratione. p. 10. de
cataclis. ca. 3. c.
- 17 Diabol⁹ dī: leo: pte. 4. in li. annotatio in Job ca.
4. a. pte. 11. in euan. Joan. trac. 10. a. 1. Petri. 5.
auto. 1. Leo: auto. 1.
- 18 Diabol⁹ cū ruina magna p supbiā r̄ cupiditatē
ad infernū p̄cipitat: cū hūilitate ad celos
subleuat: p. 10. de saluta. docu. ca. 19. b.
- 19 Diabol⁹. ex q̄ re facit est nobis aduersari⁹: vide
p. 10. de symbo. ad cathecul. li. 2. ca. 1. a.

- Diabol⁹ aduersarius noster est. r̄ lex. quō? vide
p. 11. in ques. ve. r̄ no. testa. q. 70. Sup aduer-
sa. auto. 3. 7.
- Diabol⁹ est scōp aduersarius nō qd aduersus
eos et alteri⁹ nature cōtrario p̄ncipio p̄surgat
inimic⁹. h̄ q̄ eis inuidet bonoz celestē vñ ipse
deiect⁹ est: p. 4. 5 secūdinū maniche. ca. 24. b.
- Diabol⁹ mutat. alios mutare molit: vide ibi.
- Diabol⁹ qui est inimic⁹ oīto sanctis: con. illum
certare debem⁹. nō aduersus alterutq;: p. 10. de
orādo deo ad p̄bam ca. 16. b.
- Diabol⁹ chustū in deserto de trīto rēptauit: p. 10.
de mirabi. sacre scrip. li. 3. vnta. 8.
- Diabol⁹ inuidie inuētor: r̄ fraterne dissensionis
existit: p. 5. de bap. con. Donat. li. 4. ca. 8. fra-
ter: auto. 5.
- Diabol⁹ r̄ perijt prim⁹ r̄ p̄dit: ibidē.
- Diabol⁹ est auctor r̄ p̄nceps oīuz p̄ctōz: non tñ
q̄cunq; p̄ctā filios diaboli faciūt: p. 8. cō. duas
ep̄las Pela. ad Bonifa. li. 3. ca. 3. a.
- Diabol⁹ est auctor p̄cti q̄ aiam a dō sepat: nō au-
tē nature auctor: est: ibidē li. 1. ca. 6. 18. De nu-
p̄ijs r̄ p̄cupis. ad Dale. li. 2. ca. 4. b. 6. p. 10. de
symbo. ad cathecul. li. 3. ca. 2. a.
- Diabol⁹ est p̄ maloz boīuz: p. 9. in euan. Joan.
trac. 42. a. d. Joan. 8. auto. 9. Supra diaboli:
auto. 13. 14. 15.
- Diabol⁹ dī: pater impioz p imitationē nō p̄pter
generationē: pte. 10. de vtilitate agēde peniten.
ca. 1. c.
- Diabol⁹ est caput impioz q̄ sunt ei⁹ quodāmo-
do corp⁹ itur cū illo in supplicij: p. 4. de doctri.
chriāna li. 3. ca. 37. a.
- Diabol⁹ est auctor mali quō? vide p. 10. de ecclesi
af. dogma. ca. 57.
- Diabol⁹ quō secreta cordis nō nouit: vide ibidē
ca. 81. Demon. auto. 7.
- Diabol⁹ qui semp bz cupiditatem nocēdi. nulli
nocere pōt nisi ab oīpotente accepit p̄stē: p. 8.
5 aduersa. legis r̄ p̄pbe. li. 2. ca. 12. a. Diabolo.
auto. 3. r̄ 6.
- Diabol⁹ antiqua hostis subtiliter nos decipit:
do fallit eamq; cecitatez ante oculos mēns n̄fe
obduat ne discernere valeam⁹ gaudiū hui⁹ se-
culi. r̄ gaudiū regni: p. 10. de saluta. docu. ca. 11.
- Diabol⁹ boiem nō vi. h̄ p̄suasione sibi vēdica:
uit quē ab eo deceptum. dei fili⁹. non violēto
dominatu sed lege iustitie liberauit: p. 2. de libe.
arbi. li. 3. ca. 10.
- Diabol⁹ nō est alien⁹ a p̄tate dei. pte. 8. con. Ju-
lia. pela. li. 6. ca. 4. b.
- Diabol⁹ nō potēna dei sed iustitia sugand⁹ fuit:
p. 5. de trini. li. 13. ca. 4. b.
- Diabol⁹ est vict⁹ a chio pmo p iusticiam. secun-
do per potēnam ibidem li. 13. ca. 14. verita. 21.
r̄ ca. 15.
- Diabolus fuit homicida ab initio. quia prim⁹
boiem occidit. non aliquā vim corporaliter infli-
gendo. sed p̄suadēdo peccatū: p. 6. con. litteras
Pentia. li. 2. ca. 13. p. 9. in euan. Joan. trac. 42.
c. f. Joan. 8. auto. 10.
- Diabol⁹ est pater mēdaci. q̄ ab ip̄o pmo inuen-
tū est mēdaciū ip̄e enī est inuētor mort. radix
malicie. scelerū caput. p̄nceps oīuz vicioz. et

- persuasor turpiū voluptatū: p. 10. de salutaribus docu. ca. 60. Supra auto. 4. 27. 28.
- 42 Diabolus quare dicit pater mendacij: vide p. 9. in euan. Joan. trac. 42. e. f.
- 43 Diabolus in veritate nō stetit: p. 5. de Gene. ad lram li. 11. ca. 23. Joan. 8. auto. 10.
- 44 Diabolus dictus est homo in euangelio: inimicus hō hoc facit: Matth. 13. Ibidem.
- 45 Diabolus quare potius per serpente q̄ aliud animal decepit nos: parte. 5. de Gene. ad lram li. 11. ca. 3. nota. 3. ca. 12. 27.
- 46 Diabolus elegit colubū open suo congruū ad temptandū per quē loqueret: et incepit a muliere: quia virum nō credebatur facile crediturū: p. 7. li. 14. ca. 11. e.
- 47 Diabolus erat homicida ab initio: mēdat et pater mendacij inuicū figmentū dei: diaco iste quē formasti ad illudendū ei: ibidem li. 2. ca. 7. 8. Supra auto. 40. Joan. 8. auto. 10.
- 48 Diabolus soluit: vt magis appareat eius maligna potentia: et sancte ciuitatis feliciſſima patientia: ibidem li. 20. ca. 8. c.
- 49 Quod diabolus foris vniūq; fidelīū tunc alligatur: q̄n ab illo tanq̄ vas eius eripit: ibidem.
- 50 Diabolus nō semper fuit malus: ibidē li. 11. ca. 17.
- 51 Diabolus nō potest habere voluntatē bonam: ibidem li. 14. ca. 27. a.
- 52 Diabolus quō cōmonuit hereticos: ibidē li. 18. capite. 51. a.
- 53 Diabolus respōdit quanto tpe mansura esset religio christiana: ibidem li. 18. ca. 53. c.
- 54 Diabolus plus possidet eos qui odiunt seruientes deo: ibidem. Supra auto. 11.
- 55 Diabolus fuit seductor hominis: nō natura peccator: p. 4. p̄ felice Daniche. li. 2. ca. 6.
- 56 Diabolus est viator: nō conditor substantie: p. 8. p̄ra Julia. Pela. li. 6. ca. 8. a.
- 57 Diabolus neminē genuit: aut creauit. quāq; dicit iniquos pater: p. 9. in eplām Joan. trac. 4. f. in fine. q.
- 58 Diabolus quō vincit a nobis: ibidem trac. 4. b. circa pan. 9. f. g. in pan. diabolū. 1.
- 59 Diabolus bonitate nec hominē creauit: s; boies malignitate viciāuit: p. 8. p̄ Julia. pela. li. 2. f.
- 60 Diabolus naturā nō creauit: sed p̄suadendo in Adā vulnerāuit: vt eius in filiis plage appareant: christi tū sanguine medicāde: p. 8. de nup. et cōcupiscen. ad Vale. li. 2. ca. 34. a.
- 61 Diabolus fuit mediator boi ad mortē: christus ad vitam: p. 5. de trini. li. 4. ca. 10. 12. b.
- 62 Diabolus mortis auctor: est: p̄ suggestionē: p. 10. de p̄destina. dei: ca. 4. in fine. Infra auto. 64.
- 63 Diabolus supbus hominē supbientē perduxit ad mortē. Eubustus humilis hominē obediētem reduxit ad vitam: parte. 11. de vera innocentia: capite. 59.
- 64 Diabolus expoliāuit nos pudiciā: et accitit impudiciā: expoliāuit nos tpantia et fecit nos intemperatos. Expoliāuit charitate et vestiuit malicia. Expoliāuit immortalitate et propināuit mortalitatem: pte. 10. de saluta. docu. ca. 60. Supra auto. 61. 62.
- 65 Diabolus nitebat decipere Job p̄ vīrorem suā: sicut Adam per Enā deceptus: parte. 10. de pa-

- tientia ca. 12. De tempore barbarico ca. 6.
- Diabolus volens inſto viro Job nocere: nocendi voluntate diabolus erat: sed tamen a domino deo potestate petebat dicens. Mitte manū et tange carnem eius etc. p. 4. ad simpliciā: li. 2. q. 1. e. Supra auto. 12.
- Diabolus fuit exauditus a deo ad voluntatem sed ad damnationem: parte. 9. in episto. Joan. tracta. 6. d.
- Diabolus falsa laude gaudere nouit: creatura suauitatur: potestates deo celoz que peccato non lapsae sunt artificē suū in se laudari volunt etc. pte. 4. p̄ra faustum li. 14. ca. 11.
- Diabolus etſi legisperitus: nō tamē iustus est: p. 6. p̄ra lras Penia. li. 2. ca. 49.
- Diabolus adiutor: est flagicioz: nō aut volūtas generator: p. 11. ad arn. sibi fal. iposuit. arn. 11.
- Diabolus munifico ingenio ancillas famulosq; clericoz amore agglutinat: et tandē cum clericis simul sibi vendicat: parte. 10. de singularitate clericorum ca. 12.
- Diabolus nos a societate sua discedere videns: male acceptat: parte. 10. de recentu. catho. conuersatio. g.
- Diabolus hortat nos ire viam suam. Eubustus deo cam quā ipse transiuit: pte. 10. de symbo. ad cathecu. li. 4. ca. 5. a.
- Diabolus nō quāsi corporis locū accredit ad eos in quibus opat: sed multis modis per cogitationes suggerit quicquid pōt. pte. 2. de Gene. cōtra Daniche. li. 2. ca. 14. a.
- Diabolus sibi sacrificiū nō exigeret: nisi deo vero deberi sciret: pte. 8. p̄ra aduersa. legis et prophetarum: li. 1. ca. 18. a.
- Diabolus plures voluptate q̄ timore capit: pte 10. de symbo. ad cathecu. li. 2. ca. 1. in fine.
- Diabolus quib; armis pugnat p̄ra nos: ibidē. Supra armorū auto. 1.
- Diabolus dominat eis: qui tpalia diligūt: p. 4. de agone christiano ca. 1.
- Diabolus in homine regnat: et cor eius tenet p cupiditatem: ibidem.
- Diabolū vincimus: cum pompis et corruptelis eius renunciamus: ibidem ca. 1. et. 2. Infra auto. 87. Jacobi. 4. auto. 4.
- Diabolus foras munitur quando ex toto corde mundo renūciat: ibidē ca. 1. Joan. 12. auto. 1.
- Diabolus quomodo dicit princeps mundi foras eiectus: cum tamen tentare non cessat: parte. 9. in euan. Joan. tracta. 5. 2. c. d. 79. b. 95. d.
- Diabolus eiectus est foras: nō q̄ extra mundus missus est vt heretici volunt: sed foras ab animis eoz qui coherent verbi dei: et non diligūt mundū cuius ille princeps est: pte. 4. de agone christiano ca. 1. Joan. 12. auto. 1.
- Diabolus est princeps ciuitatis que mystice babilonia dicitur: parte. 5. contra episto. Parme. libro. 2. ca. 4. c.
- Diabolus in cor hominis intrare dicit immittere: do iniquas persuasiones cogitationū iniquaz: p. 5. de cōsen. euan. li. 3. ca. 1. b.
- Diabolus efficit quisq; per nequitias et supbiā: et subiicit ei: sic nobis subiectū est corp; nrm: vide p. 4. de agone christiano ca. 2. Sup. auto. 15.

- 87 Diabolus per cupiditatē et timorē in nos intrat; quē cōuerso charitate dei et timore pellere debemus: pte. 4. de agone christiano ca. 33. Supra autoritate. 80.
- 88 Diabolus utitur ciuīs lingua / cuius corpus intransit: p. 11. in quē. vete. et no. testa. q. 31. b.
- 89 Diabolus quō mentē hoīs implet: vide p. 10. de spū et anima ca. 27. Supra auto. 85.
- 90 Diabolus p filios infidelitatis tanq̃ per suauas fa filios lucis insequit / per sapsum quoq̃ oc cultus impugnat / sciendo instans ut contra deum fiat aliquid vel dicat: pte. 10. de patientia capi. 10. in fine.
- 91 Diabolus et omnis nequicia minor est q̃ dei misericordia / ipse em̃ si posset sperare et culpam in se sentire / qd non inuenit in se. p̃sumeret in dei bonitate: pte. 10. de vera et falsa peniten. ca. 5. c.
- 92 Diabolus dicitur accusator: pte. 8. in li. 4. quē. super numeros. q. 49.
- 93 Diabolus multa bona abstulit homini: pte. 11. p̃tra iudeos ca. 2. Supra auto. 64.
- 94 Diabolus habet in potestate carnē / non animā: pte. 10. de saluta documen. ca. 64.
- 95 Diabolus quō hominē in iudicio accusabit: ibidem ca. 62. pte. 11. p̃tra iudeos ca. 3.
- Diat.** Diaconi ordo est accipere a sacerdote / et sic dare plebi: p. 11 in quē. vete. et no. testa. q. 101. b.
- 1 **Q** Dialectica grece disputatoria latine vocatur / sicut grāmatica grece literatura latine dicitur: pte. 6. p̃ Cresco. grāma. li. 1. ca. 14. a.
  - 2 Dialectica est bene disputādi sciētia: disputam⁹ aut verbis: verba autem aut sunt simplicia aut cōiuncta. Simplicia sunt que vnū quidē significat: parte. 1. in principia dialecti. ca. 1. Logi ca: autoritate. 3.
  - 3 Dialectica differendi potens potenter quoq̃ dubia diffiniens / cunctas scripturas embrans et emiscerans: cum diuinitatē intendit: tanta maiestatis luce percussa / pauidū caput tremefacta reflectit: parte. 10. de cognitione vere vite: capite. 3. a.
  - 4 Dialectica multa percipi posse docet: parte. 1. cōtra academicos li. 3. ca. 13.
  - 5 Dialectica maxime apud Stoicos viguit: p. 6. p̃ Cresco. grāma. li. 1. ca. 13.
  - 6 Dialecticus fuit Paulus: ibidem ca. 14.
  - 8 Dialecticus fuit christus: ibidem ca. 17.
  - 9 Dialectica est pericia disputandi: ibidem.
  - 10 Dialectica pro crimine obijcenda non est: ibidem capite. 14. a. 20.
- Dialectice nomen / Donatiste callide criminantē ne cum catholicis dialecticis disputare cogant: pte. 6. p̃tra Cresco grāma. li. 1. ca. 19.
- Diana urbana: pte. 7. li. 6. ca. 7.
- Diaplasma persone significat mutationē: pte. 11. in quē. vete. et noui testa. q. 111. c.
- Dict.** Dictio et dicibile quomodo differunt: vide parte. 1. in principia dialecti. ca. 5. b.
- 1 Quo loco quodlibet genus dicendi / et quō iūgi debeat: pte. 4. de doctri. christiana: li. 4. ca. 23.
  - 2 Quomodo persuaderi possit in quolibet genere dicendi: ibidem ca. 25.
  - 3 Dicendi modorū variatio / quid vtilitatis conferat: vide ibidem li. 4. ca. 22.
- Dicendorū genera / non modo rethorico in eccles: 4
fia vtenda sunt: ibidem ca. 18.
- Quo genere singula debeant dici / ostendit Augustinus: ibidem ca. 19. 20.
- Doctores vsi sunt diuerso genere dicendi quō? 6
vide ibidem ca. 21.
- Dicere eloquēter et sapienter / quid sit: ibidem vi 1
de ca. 28.
- Dicere dei quid sit / vide pte. 3. de Gene. ad lram 2
imperfec. ca. 5.
- Dicere nō est grande / sed facere: pte. 10. de obedi 3
entia et humilitate. ca. 3. b.
- Dicit deus nō sp̃aliter: parte. 4. li. 3. p̃fess. ca. 29. 4
Dei auto. 41.
- Dicit proprie / qui voluntatē ac mentē suam so 5
no vocis enunciat: pte. 3. de sermone tomi. in monte li. 2. g. g.
- Dicit paganoꝝ de deo multū distant a dictis p̃phetarū: pte. 4. p̃tra faustum: li. 13. ca. 15.
- Dictatoris potestas / ponitur: pte. 7. li. 3. ca. 7.
- Dictatoris et consulis differētia: ibidem li. 5. ca. 18.
- Dictum absq̃ ratione vel auctoritate curari non debet: p. 5. de baptis. p̃tra Donat. li. 7. ca. 48.
- Die** Die appropinquante / relique tenebrarū magis 1
ac magis extenuant / quāto magis lux oritur: p. 5. de p̃sen. euangelista. li. 3. ca. 24. c.
- Diebus sex operatus est oēm creaturā: pte. 11. in 2
dialo. ad Diosimum. q. 26.
- Dies septime requies / significat requiē totū qui 3
in deo requiescūt: non aut dei cum iam laborat: pte. 7. li. 11. ca. 8. a. b.
- Diem eandē dicit septies repetitū in mūdi p̃ductione / p̃pter senarij p̃fectionē: ibidem ca. 30. 31.
- Diem et noctem vna lucis substantia facere videt 5
et nō vno modo. Nam diem cum venit efficit / noctem cū recedit: p. 11. p̃ felicia. Altra. ca. 14. c.
- Diem christi quō vidit Abraham: pte. 9. in euan. 6
Joan. trac. 43. f. g.
- Ad diem festum quare latenter christus ascēdit: 7
ibidem trac. 28. c.
- Diem hunc faciens eternū / Etodi. 12. quō intel 8
ligit: pte. 8. in li. quē. sup. Etodū. q. 43.
- Diem exitus sui nemo nouit. Semper ergo ante 9
oculos nostros vltimus dies veriet: par. 10. de saluta. documen. ca. 39.
- Diem mortis quare fecit deus incertū: vide p. 9. 10
in euan. Joan. trac. 33. d. in fine.
- Dies cum factus est: fecit deus celum et terram et 1
omne vnde agni quō intelligatur: vide p. 5. de Gene. ad lram li. 5. ca. 3.
- Dies primos septē quales fuerint: dicit aut diffi 2
cile aut impossibile cogitare q̃ tres primi sine sole peracti sunt: p. 7. li. 11. ca. 6. 7.
- Dies illi sunt vnus dies: ibidem ca. 10.
- Dies in scriptura ponitur pro tempore inderet 4
minato: ibidem ca. 20.
- Inter paucos dies vocabulū noctis nō inter 5
tatur / pro quo multiplex cognitio angelica demonstrat: ibidem ca. 7. et 9.
- Dies prim⁹ nō est dict⁹ prim⁹ sed vn⁹: ibi. ca. 9. 6
- Dies in Genesi a lumine incepit / et finit ad tenebras / ad significandū lapsus hoīs: nūc autē res 7
nebras ad lucē: q̃ a peccis liberat⁹ puenit ad lucē iusticie: p. 4. in quē. euan. li. 1. ca. 7. in fine.

Dies

Differunt

- 8 Dies vocat a mane vsq; ad mane: p. 2. de Gene. contra Maniche. li. 1. ca. 10.
  - 9 Dies septima vespere nō habet requies est perpetua: p. 4. li. 13. confess. ca. 36.
  - 10 Dies septimus in quo requieuit deus ab oibus operibus suis: mane post vespere senu habuit vespeream vō non: p. 5. de Gene. ad lram li. 4. ca. 18. 19. Septimo auto. secunda.
  - 11 Dies quādoq; dicit esse p̄senna illi luminis qd illuminat omnē hominē venientē in hūc mundum: pte. 2. de vera religio. ca. 42. a.
  - 12 Dies quō nullus est in quo possit homo esse sine peccō: sic nullo die debet esse sine satisfactōis remedio: p. 9. in Apocalip. Thome. 2. b.
  - 13 Dies quattuor Lazari iacentis in monumento quid significant: vide parte. 9. in euang. Joan. tracta. 49. g.
  - 14 Dies domini et not eius que sit: pte. 8. in li. questio. sup. Etodū quest. 154. d.
  - 15 Dies est christi et duodecim horarum sunt ei apostoli: pte. 9. in euang. Joan. trac. 49. d.
  - 16 Dies p̄sente christi vsq; in consumationē seculi extendit: ibidem trac. 44. c.
  - 17 Dies p̄teritus nō reuertit in futurum et post besternū pergit bodiurn: et post bodiurn perrectus est crastinus: sic q̄ omnia t̄palia et t̄pā transeunt vt veniat mansura promissio. p. 10. de bono viduitatis ca. 20. a.
  - 18 Dies dicitur letus ab effectu quia letos nos facit: aut tristis q̄ tristis facit: p. 10. de trinitate et vnitare dei ca. 3. b. pte. 10. de bono p̄seuerantie ca. 23. a. p. 11. in dialo. ad Orisū. q. 12.
  - 19 Dies magnus quis dicatur: pte. 9. in Apocalip. Thome. 13. a. c.
  - 20 Dies more scripturarum tempus significat: pte. 5. de consen. euang. li. 2. ca. 41.
  - 21 Dies occasionis Manichei ab eius discipulis sollemnus celebrabat q̄ passionis christi et quare: pte. 4. contra episto. Manichei ca. 8. b.
  - 22 Dies vltimus vniuersi vsq; nostrū incertus est: eligamus ergo vt viuos nos inueniat eius aduentus in anima: ne peccādo simul ab illo dānetur caro et anima: pte. 10. de symbo. ad cathe. ca. li. 4. ca. 7. in fine.
- Diff.**
- 1 Differentia est que fm multa et differētia nō quid sit sed quale sit specie predicat: p. 1. in cathego. Aristot. ca. 7. b.
  - 2 Differentia oim rerū fit tribus modis: ibi. 21. b.
  - 3 Differentie temporū tres nomināde qliter sunt: pte. 4. li. 11. confess. ca. 20.
  - 1 Differunt credere et opinari: p. 3. de mendatio ad consentiū ca. 3.
  - 2 Differunt mentiens et mendax: ibidem ca. 11.
  - 3 Differunt durum et molle: parte. 1. in cathego. Aristot. ca. 12. b.
  - 4 Differunt virtus et disciplina: ibidem.
  - 5 Differunt forma et figura: ibidem. c.
  - 6 Differunt passio et passibilis qualitas: ibidem. b.
  - 7 Differunt dicens et dicibile: parte. 1. in panopia dialectice ca. 5.
  - 8 Differunt enūciatio et positio: ibidem ca. 3.
  - 9 Ambiguū et obscurū quō differunt: ibidem ca. 8.
  - 10 Differunt formatū et formabile: p. 3. de fide et symbo. ca. 2. b.

- Differunt mentiens et fallens: quia mentienti offi inest volūtas fallendi etiam si nō a credatur: fallens autē esse nō pōt qui nō fallit: parte. 2. de vera religione ca. 33.
- Differūt immutatio et mutatio: p. 1. in cathego. Aristot. ca. 21. a.
- Differunt mitis et misericors: p. 3. de sermo. domini in monte li. 1. 2.
- Differūt murus et surdus: p. 2. de aīe q̄ntitas. ca. 18. a
- Differūt aspectus et visio: ibidem ca. 27.
- Itano et ratio cinatio quō differūt: vide ibidem.
- Differūt phantasia et phantasma: p. 2. de music. ca. libro. 6. ca. 11.
- Differunt p̄cunctatio et interrogatio quō: vide p. 4. de doctrina christia. li. 3. ca. 3. a.
- Differūt quater et quattuor: quater enī in motu: quattuor autē in statu sunt: pte. 3. in li. 83. questionū. q. 57. b.
- Differūt sapiens et phus quomōdō: pte. 1. p̄tra accademicos li. 3. ca. 3.
- Differūt temporalia et eterna quomōdō: vide p. 4. de doctr. christia. li. 1. ca. 38.
- Difficile surgit quē moles male p̄suetudinis p̄mit: p. 9. in euā. Joan. trac. 49. l. circa mediū.
- Difficultatē nullus contra seipm mouere debet quā solue nō valet. p. 4. de doctrina christiana li. 4. ca. 20. verita. 7. docu. 1.
- Diffinitio nominis generalis necesse est vt offic species complectat: pte. 5. de tripita. libro. 15. ca. 9. veritate. 17.
- Diffinitio probat per p̄uersionē: pte. 2. de anime quantitate ca. 25. a.
- Diffinitio si viciosa est propositiōe et cōuersione iudicanda est: ibidem.
- Diffinitio et diuisio falsorū pōt esse verissima licet falsa ipsa vtrq; vera nō sint: p. 4. de doctr. christia. li. 2. ca. 35. in fine.
- Diffinitionū et diuisionū ars plurimū est accor moda theologis: ibidē ca. 37. docu. 1.
- Diffiniendi et diuidendi sciencia non ab hoibus instituta sed in rerum ratione compta est: ibidem ca. 35. veritate. 13.
- Digitus quare scribebat christus in terram: vide pte. 9. in euā. Joan. trac. 33. c.
- Digitus dei in scriptura spūscūs dicit: pte. 7. li. 16. ca. 43. b. pte. 11. in quest. vete. et noui testam. q. 97. b. Sup̄ dei auto. 18.
- Dignus pluraliter quid in scriptura significet: vide de sup̄ dei auto. 19.
- Dignitas est alicuius honestatis cultus et bonore et verecundia digna autortas: p. 3. in li. 83. questionū. q. 31. b.
- Dignitas vel prauitas hominis nō auget nec minuit sacramenti bonitatē: p. 5. de baptis. contra donanistas: li. 6. ca. 24.
- Verba errone per impericiū prolata nō impediunt aque sanctificationē: ibidem ca. 25.
- Dij gentiū aliquos phos christum laudare coegerunt: pte. 5. de consen. euang. li. 1. ca. 15.
- Dij sunt animalia sicut et demones: Platonici dicunt sed non p̄urbationes habent quia sunt beati: p. 7. li. 8. ca. 14. a. 16. d.
- Et dij q̄s coluerūt homines idolatre inueniunt homines fuisse mortui in ipsoz libas: ibidem

li. 8. ca. 26. a. b. 27. c.

- 4 Dij nō sunt estimandi nisi boni sicut Plato dicit et alij philosophi ibidem li. 4. ca. 18. a.
- 5 Dij non sunt estimandi qui nec se nec alios libe-
rant ibidem li. 1. ca. 2. 3. p. totum.
- 6 Dij nō liberauerūt Marcū regulū a morte cui
se subiecit ne iuramentū violaret qđ per deos
iurauerat ibidem li. 1. ca. 15. a.
- 7 Qđ dij mali propiciabant cecidibus tristibus; bo-
ni autē obsequijs lenis qualia sunt ludj scenici
cōmuniā et hōi: ibidem li. 2. ca. 11. 13.
- 8 Qđ dij dicunt homines in scriptura expressius qđ
ipsi angeli dicant dij: ibidem li. 9. ca. 23. b.
- 9 Dij creati nō sua virtute sed veri dei participati-
one sunt dij: ibidem li. 8. ca. 16. c.

	Proci	2	11
	Mali	11	14
	fugitiui	3	11
	peregrini	2	14
	penates	1	3
	Epulones	6	7
	Selecti quare dicantur	7	2
	Selecti viginti ibidem.	7	39
	Scenici	8	13
	An habeant corpora	6	5
	Duo colant ab assyrijs	4	7
Dij	Lur humani- ter figurentur	parte 7. li. b. 7	Capit. 5
	Sub formis varij latē- tant	6	10
	Timor et pauor	4	23
	Aurinus eris- nus. argēnn ⁹	4	21
	Ditū ⁹ et len- tinus	7	11
	Altor. rufor. tellus telluno	7	23
	Esculanus et argentinus	7	11

- 1 Dij plurimis sacrificandū dixit Plato qđ oēs
dixit bonos; p. 7. li. 8. ca. 12. b. 13. a.
- 2 Dij nō esse seruendū pro bonis temporalibus
habendis vilis malis fugiendis cogunt etiā
infideles dicere probat exemplo: ibidez li. 1. ca.
15. b. libro. 2. ca. 23. a. b.
- 3 Qđ dij nō sit seruendum qđ remunerēt in alia
vita ostendit quia si regna terrena non porre-
runt dare multo minus celestia: ibidem. c.
- 4 Qđ dij bonis quos nos angelos vocamus de-
mones nō pnt esse amici: ibidem li. 8. ca. 24. c.
- 5 Qđ dij facti meliores sint homines qđ fecerunt
eos etiam increduli: ibidem. c.
- Ad dij facta sunt animalia mortalia fm platonis
eos: ibidem li. 10. ca. 24. a.
- Dil. ¶ Dilectio que ex deo est proprie spiri-
tussanctus est per quē dei charitas in cordib⁹
nostris diffundit: p. 5. de trim. li. 15. ca. 18. in fi-
ne. verita. 46. Infra auto. 33.

- Dilectio vera est ut inherentes veritati iuste vi-
uam⁹: ibi. li. 8. ca. 7. a. verita. 18. Infra auto. 25.
- ¶ Illa dilectio dicenda est que vera est: ibidem. 3
- Dilectio obiectiua qua proximū diligēt est de⁹ 4
quomō? vide ibidem verita. 19. circa fi.
- Dilectio qua deum et proximū diligimus est spi-
ritussanct⁹: argumē. pro mgro sententia: vbi
nō tenet: resolutionē: vide p. 5. de trinita. li. 8.
ca. 7. verita. 19. 21.
- Charitatē qui videt qua scz diligēt proximus vi-
det trinitatē: vide ibidē in verita. 22.
- Dilectio pijs in diuinis erga nos in filij missioe 7
ostendit: p. 9. in episto. Joan. trac. 7. c.
- Dilectio dei hūano generi ostensa quō est? p. 10. 8
li. 2. meditatio. ca. 4. a. b. Charitas auto. 10.
- Dilectio dei visioni eius presupponit: pte. 5. de 9
trinitate li. 8. ca. 4. a.
- Dilectio dei et proximi in domo discipline difat 10
pte. 10. de discipli. chustiana ca. 1. b.
- Dilectio dei et proximi ppua et specialis virt⁹ est 11
propter atq; sanctor: cetera autē virtutes et bonis
et malis pnt esse cōdes: p. 11. de vera innocē. ca. 7.
- Dilectio dei et proximi sunt pēne quibz ad deum 12
volamus: p. 10. de quarta feria ca. 6. b. in fine.
de visitatōe infirmo. li. 1. ca. 4. a.
- Dilectio dei et proximi spiritali iugūz chustī est: 13
p. 11. pte. pēla. bypponos. li. 5. c.
- Dilectio dei est vita: et vita est spūs et quis p di- 14
lectionē deus cunctis esse vel viuere tribuit: idē
arco spiritus nuncupatur: pte. 10. de cognitiōe
ne vere vite ca. 17.
- Dilectio dei p q̄ttuos virtutes cardinales debet 15
pseruari. p. 2. de monito ecclie catho. li. 1. ca. 25.
- Dilectio dei est via q̄ ducit ad beatitudinē: p. 2. de 16
monib⁹ ecclie catho. li. 1. ca. 11. a. pte. 10. li. 2. me-
dita. ca. 1. a. Charitas auto. 5.
- Mors est nō diligere deum: p. 2. de monito ecclie 17
sē catho. li. 1. ca. 11. b.
- Dilectione animus redit in deum: ibidem. 12. b. 18
- Dilectio facit nos videre deū: pte. 11. de vera ins 19
nocen. ca. 363.
- Dilectio facit pcepta seruare: non pcepta seruata 20
faciūt dilectionē: p. 9. in eua. Joan. trac. 82. b.
Charitas auto. 54. 57. Mandata auto. 6. p-
cepta auto. 23.
- Dilectio vbi deest nullū bonū opus imputat⁹ 21
nec recte bonū opus vocat⁹: p. 8. pēla. et Les-
lesi. de gra chustī libro. 1. ca. 26. Charitas au-
to. 26. et. 51.
- Dilectio multas animas vnam facit aīam et de 22
multis cordibus vnū cor facit: p. 9. in eua. Jo-
an. tracta. 14. d. Supra anime auto. 99. Char-
tas auto. 46. 47. fides. 85.
- Dilectio nos vnū deo: pte. 10. de spū et aīa ca. 16. 23
Charitas: auto. 45. 50. 52.
- Dilectio pfecta que fit: vide p. 9. in episto: Joan. 24
trac. 1. f. p⁹ mediū. Sup charitas auto. 65. 69.
- Dilectio vera que fit: vide p. 11. de vera innocen. 25
ca. 353. Sup. auto. 2. Infra. auto. 45.
- Dilectio dei et proximi ab inuicē separi nō pnt: 26
pte. 5. de trim. li. 8. ca. 8. c. verita. 23.
- Vna ergo eadēq; charitate deū proximūq; dili- 27
gimus: s; deū ppter deum nos aut et proximū
ppter deum: ibidem verita. 24.

Dilectio

- 28 Idem ergo habitus charitatis est quo deus diligat & creatura; argumentū frat. maro. ibidē.
- 29 Quanto flagrantius diligimus deū - tanto certius sereniusq; videmus: ibidem verita. 25.
- 30 Homo quāto plus proficit in dei dilectione - tō plus pficit in eius cognitione: ibidem.
- 31 Dilectio dei sine proximi dilectione haberi nō potest: p. 6. de fide & operi: ca. 10. in fi. 13.
- 32 Dilectio dei nō implet sine dilectione proximi: p. 9. in epistolam Joan. trac. 9. g. 10. b. c.
- 33 Dilectio deus est: ibidē tracta. 7. b. 8. b. 9. a. Supra autoritate. 1.
- 34 Deus prior dilexit nos: ibidem trac. 7. d. 8. g. circa p. 1. 9. f. g. in p. 1. a.
- 35 Quod diligere nō potest pater sine filio - nec filius sine patre: nec filius sine proximo: nec proximus sine filio: ibidē trac. 10. b. c. Supra auto. 31.
- 36 Quod sola dilectione discernunt boni a malis: ibidē trac. 5. d. in medio. 7. b. c. Infra auto. 49.
- 37 Dilectio sola opus facit esse meritoria: ibi. trac. 10.
- 38 Dilectio & amor differunt: ibidem tracta. 8. c. circa p. 1. a.
- 39 Dilectio ordinata que fit & quis eandem habeat vide p. 4. de doctr. christi. li. 1. ca. 27.
- 40 Dilectio ad nouū: timor autē ad vetus pertinet testamentū: p. 8. in li. 2. ques. sup. Erod. q. 73.
- 41 Dilectio angelorum & humanitatis christi sub dilectione proximi pertinet: pte. 4. de doctr. christi. na li. 1. ca. 30. a. b. nota. 2.
- 42 In precepto de dilectione proximi tria visionū genera notantur: parte. 5. de Gene. ad litteram libro. 12. ca. 6.
- 43 Dilectionis ordo siue gradus ponit: p. 9. in epistolam Joan. tracta. 8. circa p. 1. a.
- 44 Diligendi sic sunt homines ut peccata eorum arguantur: ibi. tracta. 7. d. in medio. 8. c. g. 10. c. in medio.
- 45 Dilectio vera & falsa quomodo cognoscatur: ibidem trac. 6. a. 9. g. 10. a. d. in medio. Supra auto. 25.
- 46 Non diligamus in uerbo nec lingua sed opere & veritate: ibidē trac. 5. f. in fine. 2. 6. a.
- 47 Qui diligit fratrem tollat omnia propter eum: ibidē trac. 1. b. post medium.
- 48 Dilectio proximi qualis debeat esse: & quod dilectio compatur morti: pte. 9. in euang. Joan. tracta. 65. a. 83. b. 77. a.
- 49 Dilectio sanctos discernit a mundo: ibidē tracta. 76. a. Supra. 36.
- 50 Dilectio proximi & pax fraterna in nobis habitare debet: p. 10. de saluta. docu. ca. 22.
- 51 Dilectio sui includitur in mandato de dilectione dei & quid sit diligere proximum: vide parte. 7. libro. 10. ca. 4. b.
- 52 Ad dilectionem dei & proximi seruandā referuntur quicquid de sacrificijs leguntur esse precepta: ibidē li. 10. ca. 5. d.
- 53 Quanta dilectione debeant induci cives supne patrie ad amorem eius: instruunt exemplis patriam diligentem propter humanā gloriam. Ibi. dem li. 5. ca. 16.
- 54 Dilectio inimicorum multum valet ad sanandum peccatorum vulnera: pte. 10. de rectitudine carbo. cōuersationis. 3.
- 55 Dilectionem inimicorum cur deus precepit & tū Jo-

Dilectione

- annes tantū precepit ut fratres diligamus: p. 9. in episto. Joan. trac. 8. c. g.
- Ad quid & quod diligendus est inimicus: ibidem. 56
- Dilectio inimicorum similes nos facit deo: ibidem trac. 9. b. in medio. 57
- Dilectione reconciliamur deo - qua etiam filij dei appellamur: nō iam sub timore tanq̃ serui q̃ cōsummata dilectio foras mittit timorem: p. 3. de fide & symbo. ca. 9. d.
- Dilectione anima vnit deo: pte. 10. de spū & anima ca. 16. a. Charitas auto. 45. 50. 52. dilectio autōnta. 23.
- Qui adhaeret christo dilectione spiritali formam christi accipit: parte. 3. in expositione episto. ad Gal. ca. 4. c.
- Dilectione autē charitate pollens - vere inuictus est: quomodo: pte. 2. de vera religio. ca. 46.
- Dilectione tanto pleniores sumus quanto saniores a timore superbie: parte. 5. de trinita. li. 8. capite. 8. a.
- Dilectionem dei in nobis causat frequens beneficiorum recordatio: p. 10. li. 2. mediano. ca. 2. a.
- Dilectionem dei & proximi semper mēte meditamur & opere pficiamus: p. 10. de saluta. docu. ca. 49.
- Dilectionem proximi id est dilectionem hominis vsq; ad inimici dilectionem nobis dñs ipse commendat: pte. 3. in expositio. episto. ad Roma. incho. 18.
- Per dilectionem deus sibi copulauit creaturā rationalem: ut ei semper inherendo ipsum (quo beatificanda erat) bonū: ex ipso quodamō p affectum suggeret & de ipso per desiderium biberet: et in ipso semper gaudiū possideret: p. 10. de substantia dilectio. ca. 3.
- Dilectionem dei consequentia: vide p. 11. in questio. 10 vere. & no. testa. q. 14. b.
- Dilectionis regula est - ut que sibi vult bona puenire & illi velit. Et que accidere sibi mala nō vult & illi nolit: pte. 2. de vera religio. ca. 46. a.
- Dilectionis fons intus saliens duos riuos infundit: alter est amor mūdi: alter amor dei: p. 10. de substantia dilectio. ca. 1.
- Dilectionis vel charitatis seruos ponit: pte. 10. in solilo. anime ad deum ca. 19.
- Dilectionis ardor bitumen violentissimū gluten dicitur: p. 4. p. 1. faustum li. 12. ca. 14. in fine. Supra charitas: auto. 45. 48.
- Dilectionis diuine succensam animam dicit esse sacrificiū deo: pte. 7. li. 10. ca. 6. a. b.
- Dilectionis duplex funiculus: pte. 10. de substantia dilectionis ca. 4.
- Dilectionis ordinem & veritatis cognitionem anima non nisi ex gratia habet: parte. 10. de spiritū et anima ca. 7.
- Dilectionis precepta duo sunt: pte. 9. in euang. Joan. tracta. 17. c. d. 65. a. b. 83. b.
- Dilectionis preceptū nō de nobis sed de deo et proximo datum est: parte. 4. de doctr. christi. na libro. 1. ca. 26.
- Dilectionis actus prout distinguit cōtra electionem est actus fruendi. Supra actus: auto. 4.
- Dilectionis dei probatio est mandatorum ipsius observatio: parte. 10. de visita. infirmo. libro. 1. capite. 4.

Diligens

- 12 Dilectionis tarditate recta fide firmare debemus: p. 4. de agone christiana. ca. 10.
- 1 Dilecta omnia ad deum tanquam ad unum finem sunt referenda: p. 4. de doctrina christiana. li. 1. ca. 29.
- 2 Dilectionibus suis incommutabilis veritas plenius gaudium promittit. Contemptoribus autem plenius supplicium: p. 10. de cognitione vere vite ca. 41. a.
- 3 Dilectos a nobis debemus ad summum bonum ducere et ad ipsum duci a quibus diligimur: pte. 7. li. 10. ca. 4. b.
- 4 Verbo se diligere nosset constituitur est ei finis ad quem referret omnia que ageret ut beatus: ibidem.
- 5 Dilectos suos dicit deus esse quasi pupillam oculi: ibidem li. 20. ca. 30. e.
- 6 Dilecti quod christus suos usque in finem: p. 9. in euang. Joan. trac. 55. b.
- 1 Diligendi autem cognoscendi facultate indidit deus angelis et hominibus: p. 10. de fide ad Petrum diaco. ca. 3. e.
- 2 Diligendum quid sit et quod fugiendum: p. 10. de symbolo. ad cathedra. li. 2. ca. 2. a.
- 3 Diligendus quod sit deus: vide p. 10. li. 2. meditatione. ca. 2. a.
- 4 Diligendus est deus tota mente ista totalitas ad dilectionis modum refert: pte. 4. de doctrina christiana li. 1. ca. 22. veritas. 20. vide in autoritatis bus (plura de dilectione) ex Mattheo capi. 22. autoritate. 7.
- 1 Diligens omnia propter deum nihil potest amittere: pte. 4. li. 4. confess. ca. 9. dicto. 5.
- 2 Diligens vel amans quid cum deo minus cum amat: quia qui cum solum amat: parte. 4. li. 10. confess. ca. 29.
- 3 Diligens vel amans deum quid amet: et quod deus celum nec terra nec mare nec sol etc. p. 4. li. 10. confess. ca. 6.
- 4 Diligens deum omnes ad dei dilectionem bonat: p. 10. in Manuali ca. 28.
- 5 Diligens proximum partim corpori partim deo animam beneficit: pte. 2. de monachis ecclesie catholice li. 1. ca. 27.
- 6 Diligens aliquid affectione comodi est illi rei subiectus quam diligit: pte. 5. de Gene. ad litteram li. 1. ca. 7. nota. primo.
- 7 Diligens mundana et penam eternam non confiderans irridendus est: parte. 10. de triplici habitu saculo ca. 3.
- 8 Diligentem nihil a deo sepat: p. 2. de monachis ecclesie catholice li. 1. ca. 11.
- 9 Diligentibus deum se et suam veritatem reuelat: pte. 4. li. 12. confess. ca. 32.
- 1 Diligere ex charitate quattuor debemus unum quod est supra nos aliud quod iuxta est. p. 4. de doctrina christiana li. 1. ca. 23.
- 2 Diligere magis debemus animam nostram quam corpus nostrum: ibidem.
- 3 Diligere plus debemus proximum quam corpus nostrum: ibidem.
- 4 Magis inclinatus est animus ad diligendum se ipsum quam deum: ibidem.
- 5 Diligere deum quid sit et quid proximum: vide pte. 10. de vita christiana ca. 9. 10.
- 6 Diligere summum bonum naturaliter inclinamur: p. 5. de trinitate li. 8. veritas. 9. Naturali autem. 4.

Diligere

- Diligere deum bonum est: quia beatus est qui deum diligit et amicum in deo et inimicum propter deum: p. 11. de vera innocentia. ca. 174.
- Diligere qualiter et quantum deum debemus: p. 2. de monachis ecclesie catholice li. 1. ca. 8. 9.
- Diligere deum debemus: quia ipse prior dilexit nos: p. 9. in euang. Joan. trac. 90. a.
- Diligere deum donum dei est: p. 11. de vera innocentia capite. 368.
- Diligere debemus deum ratione additionis et redemptionis: p. 10. de spiritu et anima ca. 17. 35.
- Diligere pro omnibus illum debemus quem nominamus clementissimum redemptorem animarum nostrarum: p. 10. de fide ad Petrum diaco. ca. 45. b.
- Diligere et amare debemus deum plus omnibus: p. 10. de salute vocu. ca. 21. Amare: auto. 4.
- Diligere deum est diligere seipsum cum ipsa dei dilectione beneficeret homini: quia beatitudine omnes appetunt diligendo se: p. 7. li. 10. ca. 4. b. 5. a.
- Diligere debemus deum et proximum in signum illius bis spiritus sanctus datus est: semel in terra propter dilectionem proximi: de celo propter dilectionem dei: p. 5. de trinitate li. 15. ca. 26. b.
- Diligere debemus omnes homines et si non omnibus effectum dilectionis semper impedere possumus: p. 4. de doctrina christiana li. 1. ca. 28. veritas. 15.
- Diligere proximum tanquam seipsum quid sit: vide p. 10. de vita christiana ca. 10.
- Diligere quod debemus corpus proprium: vide p. 4. de doctrina christiana li. 1. ca. 25.
- Diligere seipsum homo magis debet quam alium: et magis deum quam seipsum: pte. 8. in li. 1. retractatio: veritas. 8.
- Diligi et timeri vult deus ne aberrantes ab eo deciperent: pte. 11. in quibus veteris et novi testamento. q. 1. a. Timeri autem. 2. 3.
- Diligi debet deus super omnia: pte. 11. de vera innocentia ca. 244.
- Diligi pleno affectu non potest: quia a fide alienus existit: p. 8. secundum gaudium epistolae li. 2. ca. 1.
- Diligit deus creaturam suam propter duo. ut scilicet sit et ut maneat: p. 5. de Gene. ad litteram li. 1. ca. 8. Creaturam autem. 1.
- Diligit nemo illud quod penitus ignorat: pte. 5. de trinitate li. 13. ca. 20. d. veritas. 35.
- Diligit anima creatorem suum cum se ad illius imaginem factam intelligit: pte. 10. de spiritu et anima ca. 44. 45. a. b.
- Diligit se quis quando edit iniquitatem: p. 10. de disciplina christiana. ca. 1. c.
- Diligit creatura aut cupiditate aut charitate: supra creatura autoritate. 43.
- Diligunt deum qui legi consentiunt: p. 11. in quibus veteris et novi testamento. q. 112. c.
- Diligunt carius ea que cum labore acquirunt quare: vide pte. 4. de doctrina christiana. libro. 2. ca. 6. veritas. 2.
- Diluculum grece dicitur οφθος et significat tempus ante solem quod iam visitatissime dicit cum albescere ceperit: parte. 8. in li. 7. quibus super Iudicum. q. 46.
- Diluvium aqua quodcumque desuper venerat ut terra aquis inundaret ventus lambebat: p. 10. de mirabilibus sacre scripte li. 1. ca. 7. b.

Diluuij

Discere

- 2 Diluuiis tria fuerūt: pte. 7. li. 18. ca. 8. d.
  - 3 Diluuij aqua: fuit saluifera: 7 mortifera: intra arcam constituta saluifera: extra vō mortifera parte. 5. de baptis. contra Donanistas libro. 6. capite. 40. b.
  - 4 De diluuij mysterio: vide p. 8. cōtra aduersa. les gis 7 propheta: li. 1. ca. 21.
  - 5 Per diluuij aquam mysteriū baptismatis quomodo figuratur: vide parte. 10. de mirabi. sacre scripta. li. 1. ca. 6. b.
  - 6 De diluuij aquarū recessu: vide ibidem ca. 7. a.
  - 1 De diluuiio et eius conditionibus: vide pte. 7. li. bro. 15. ca. 24.
  - 2 Quia in diluuiio omnis generatio Cain consummata est: 7 q ante nullus legi castitatem tenuisse: qua vacatur ab ope generandi: ibidē ca. 20. Cain auto. 13. Castitas auto. 16.
  - 3 Ad diluuiū vsq; ad Abrahā per spaciū scz amplius q̄ mille annorū nō legitur aperte aliquis coluisse deū: credit tamē eos tunc nō defuisse: pte. 7. li. 16. ca. 1. 2.
  - 4 In diluuiio ostendit aqua excreuisse etiā sup mōtem olympū: ibidem li. 15. ca. 27. b.
  - 5 Quia in diluuiio oim animarū intentū scriptura denunciat: vt innuat magnitudinē future cladis: ibidem ca. 25.
  - 6 In diluuiio terrestria animalia tñ interfecta fuerunt: 7 nō simul etiā aquatica quomō? vide pte. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 4. a. b.
  - 7 De diluuiio magno facto tēpore Oigij: vide p. 7. li. 18. ca. 8. d.
  - 8 De diluuiio facto regnante Cecrope arbeniensii rege: cuius tēpore Moyses eduxit populū de egipto: ibidem ca. 10. 11.
  - 9 Quia in diluuiio nullus bonus mortu⁹ sit sed iam omnes mortui erant: non frustra creditur: ibidē li. 15. ca. 24. per totum.
  - 1 Diluuiū duplex: scilicet aqua 7 malicie: parte. 7. li. 16. capite. 13.
  - 2 Diluuiū factum septimo die ingressum Noe in arcam significat requiē futuram: pte. 4. contra faustum li. 12. ca. 17.
  - 3 Post diluuiū: Nabusalem virisse quattuordecim annos quiddā dixerūt: p. 7. li. 15. ca. 11.
  - 4 Diluuiū Bencalionis quādo fuit: ibidem libro 18. capite. 10. d.
  - 5 Diluuiū generale tēpē Noe factum nec greca nec latina nouit histona: ibidem ca. 8. d.
  - 6 Diluuiū an ignibus eternis compari possit: vide p. 8. p̄ aduersa. legis 7 p̄beta: li. 1. ca. 16. f.
- Dim.** Dimittere debemus in nobis peccantibus quomodo? vide p. 9. in epistola Joā. trac. 7. a. ca. p̄na. b. in p̄na. 8. g.
- 2 Dimittere debem⁹ proximo exēplo christi: p. 10. de conflictu vicio. 7 virtu. ca. 9. b.
  - 3 Dimittere peccata peccantib⁹ est opus misericordie: p. 10. de vera 7 fal. peniten. ca. 10.
- Dio.** Diogenes: cōcubuit cum vxore publice in conspectu aliorum: dicens nō esse verecundandū de talibus: p. 7. li. 14. ca. 20. b.
- 1 Diomedes tradidit Eneē palladiū: ibi. li. 1. ca. 5.
  - 2 Quia in diomedis templo corui aqua spargit rostris: 7 grecis venientibus applaudūt: demonum arte fit: vt diomedem colant tanq̄ deū:

- ibidem libro. 18. ca. 16. b. c.
- Quia diomedis socios conuersos dicunt in lupos 7 volucres: credendū est eos p̄ditos a malis angelis 7 loco corui suppositos esse volucres: ibidem ca. 18. f.
- Diomedes pirata: ibidem li. 4. capite. 4.
- Discedere a deo possum⁹: accedere autē ex vrbib⁹ arbitrij liberi nō possum⁹: pte. 10. de bono p̄sueran. li. 2. ca. 7. a.
- Discendi occasionez dant quēstioes morte ab hereticis cōtra ecclesiam: p. 7. li. 16. ca. 2. b.
- Discendi finis est cognitio: pte. 2. de vera religio. capite. 53. a.
- Ad discendū qd opus est: nulla mihi etas sera videri potest dicit Augustin⁹: pte. 8. de origine anime ad Hieron⁹. li. 1. ca. 1.
- Ad discendū necessario dupliciter ducimur a cōtate videlicet 7 ratione: parte. 1. de ordine li. bro. 2. ca. 9. a.
- Discere a patre vt veniat ad christū: nihil aliud est q̄ vñ accipere a patre quo credat in christū: pte. 10. de p̄destina. sancto. ca. 8. d. in fine.
- Discere non pudebit sicubi erro. nec pigebit me querere sicubi besito: parte. 5. de trini. libro. 1. capite. 2. in fine.
- Discere a sacerdote: vt erubescā absit: dicit Augustinus: pte. 8. de anima 7 eius origine ad Petrum libro. 2. ca. 1.
- Discere: aliquādo plus Augustinus amauit q̄ docere: p. 8. de octo dulcijs quēst. q. 3. c.
- Discere qd sine labore nō est cogunt paruuli per nos: quas etiā interdū malūt sustinere q̄ discere: p. 7. li. 21. ca. 14. li. 22. ca. 22. c.
- Non discit deus ad tempus vidēdo: qui nō potest aliquid ignorare: sed ante tempus videre 7 cognoscere dicitur: quia videri 7 cognosca facit: ibidem li. 16. ca. 5. a.
- Discere necessario dupliciter ducimur: pte. 11. de vera innocen. ca. 387.
- Disamus sensibilia et intelligibilia: non verbis sonis sonantibus: sed magistro intus loquente et docente: p. 2. de magistro ca. 12.
- Distinctionē singularitas nō requirit: pte. 8. in li. 4. quēst. sup numeros. q. 33.
- Distinctionē inter generationē verbi 7 p̄cessioem spiritus sancti acie fixa: videre nō possum⁹ quia p̄pter infirmitatē impedit sumus que ex iniquitate p̄cessit: pte. 5. de trinita. li. 15. ca. 27. in fine: verita. 81.
- Disciplina est morū ordinata correctio: pte. 10. de duodecim abusionū gradibus: gra. 11. a.
- Disciplina humane iusticie est: non in se amare: nisi qd dei est: 7 odisse qd propriū est: nec approbare peccata sua: nec in eis alium improbare: h̄ sapsum: pte. 3. in expositiōe episto. ad Roma. inchoate. g. Iusticie auto. 12.
- Disciplina vnaqueq; quanq̄ facili tñ decto: ē aut nigri requirit vt perapi possit: p. 3. de vtilitate credendi ad Honoratū ca. 17. in fine.
- Disciplina quantū diligenda sit: vide pte. 7. li. bro. 1. capite. 23.
- Disciplina astronomie: valet ad excitanda ingenia magis q̄ ad illuminandas mentes nostras vera sapientia: ibidem li. 18. ca. 39. c.

Disciplina

- 6 Disciplina comitetur vitam tuam in omni actu tuo: p. 10. de bono discipline ca. 9.
- 7 Disciplina absq. obedientia esse nō potest: p. 10. de duodecim abusio. gradi. gradu. 3. b. in fine.
- 8 Disciplina magistra est vere pietatis: p. 10. de bono discipline ca. 1.
- 9 In principio operis sui. deus nihil priusq. disciplinā fecit: ibidem ca. 2.
- 10 Omnis disciplina per sapiam ostendit esse vera: pte. 1. li. 2. folio. ca. 11.
- 11 Disciplina apud aliquantos parū profecit: p. 10. de bono discipline ca. 1. 6. a.
- 12 Disciplina quomō a discendo nomē accepit: pte. 5. de trini. li. 14. ca. 1. verita. 2. Infra auto. 16.
- 13 Disciplina si alicubi est. nec esse nisi i eo qd̄ vivit: pte. 1. de immor. anime ca. 1. a.
- 14 Disciplinarū oim est idē finis in cōmuni: p. 10. de epicu. 7 stoyas ca. 3. dicto. 2.
- 15 Discipline domus est ecclesia: pte. 10. de discipli. christiana: ca. 1. a.
- 16 Disciplina a discēdo dicta est: ibidē: sup̄ auto. 12.
- 17 Discipline rigor circa recōciliatos bereticos. nō semp̄ servandus est: p. 8. de correc. Donatista. ad Bonifa. ca. 26. 27.
- 18 Per discipline bonū. homo nō solum criminis penam vitare pōt. sed 7 ḡfam laudationis acquirere: p. 10. de bono discipli. ca. 5.
- 19 Discipline utilitas ponitur: ibidem.
- 20 Discipline onus. quibus graue. 7 quibus leue existit: vide ibidem.
- 21 Discipline laus ponitur: ibidem ca. 1.
- 1 Discipuli idonei sacre scripture qui sint Augustinus auctoritate scripture ostendit: p. 4. de doctrina christiana li. 2. ca. 41.
- 2 Discipuli quando primū vocati sunt christiani: vide p. 9. in euang. Joan. trac. 113. a.
- 3 Discipuli quō reliquerūt Iesum in eius passione: vide ibidem trac. 113. c.
- 4 Discipuli quidam sciebant christum. quidā nesciebant: ibidem trac. 69. a. 70. b.
- 5 Discipuli quomodo vnum fuerunt. sicuti deus vnus est: pte. 11. contra maxim. Arria. episco. li. 2. capite. 12.
- 6 Discipulus veritatē intus est. foris iudex loquētis: p. 2. de magistro ca. 13. a.
- Quicquid discat. melius p̄ visum q̄ auditū capiat: p. 10. de cogni. vere vite ca. 36. a.
- 1 Discordia qñq. aliquos sub nūlo pacē possidet: pte. 6. cōtra Cresco. grāma. li. 2. ca. 10.
- 2 Discordia dea: parte. 7. li. 3. ca. 25.
- 3 Discordia i vbe post Tarq̄niū: ibidē li. 2. ca. 18.
- 4 Contra discordie vitium vel cauendū ne existet. vel sanandū si extisset. dicit valere recōciliationem patris parentis. quē propterea deus voluit vnum creare de quo multitudo propagaret: vt hac ordinatione etiam in multis consensu vnitas seruaret: p. 7. li. 3. ca. 25.
- Discretionē nō habens. quasi nauis sine nauta est: p. 10. de auiciā ca. 21. in fine.
- In discussione rerum arduarū eligenda est prudentia 7 bonoranda paucitas: parte. 8. contra Iulia. Pela. li. 2. T.
- In dispositōe diuina. futura iam facta sunt: p. 7. li. 10. ca. 12. b.

Disputatio

- Disputatio. grece dialogue vel dialectis appellat: pte. 6. 3 Cresco. grāma. li. 1. ca. 14. a.
- Disputatio litigiosa. apud theologos instructio sa existit: p. 4. p̄ra epistolam Danichei ca. 3. verita. 1. documē. 2.
- Disputatio sophistica theologis erronea est in qua queritur victoria 7 ostentatio ambiciosa 7 presumptiosa: pte. 4. de doctri. christiana li. 2. ca. 31. verita. 12.
- Disputatio de p̄destinationis beneficio necessaria fuit: p. 10. de bono p̄seueran. ca. 20.
- Disputatio p̄ra fortunatū Danicheorū p̄sby. terū in vbe hypponenū regionū in balneis fossi sub p̄sentia populi. habita est. quinto calendas septembus: Archadio Augusto bis. 7 ruffine viris clarissimis p̄sulis: p. 3. in disput. ca. p̄ma cōtra fortunatū. a.
- Disputationi qualis adhibendus sit modus: p. 7. li. 2. ca. 1.
- In disputationib⁹ prompti esse nō debemus: et pigri in orōnib⁹: sed semp̄ oremus vt deus gratiam det: p. 10. de bono p̄seueran. ca. 24. a.
- In disputationib⁹ scripturarū. homines aliqua ostentant. que non instituerūt: pte. 4. de doctri. christiana li. 2. ca. 32.
- Disputantib⁹ turpe est in questione immorari: p. 1. cōtra academicos li. 2. ca. 11.
- Disputare quis potest de veritate cum alteri⁹ q̄ ipse sit secte hominibus: pte. 6. contra Cresco. grāmaticū li. 1. ca. 12.
- Disputare quādo academicus Carneades cum stoico Chrysippo voluit bellebio cor purgandum esse censuit: ibidem ca. 19.
- Disputare de manifestis sup̄uacaneū est: qd̄ tamē compellere nos facit error impiorū: p. 4. de doctri. christiana li. 1. ca. 24.
- Disputator est veritatis a falsitate discretor: p. 6. cōtra Cresco. grāma. li. 1. ca. 15.
- Disputantes fide 7 vere in argumētandi modo et fine p̄tensio differūt: ibidem.
- Disputator dicit verus. si diffuse 7 eloquēter arguit dictor. Sin autē cōstrictē disputator vocatur: ibidem ca. 16.
- Vbi disputat de re obscurissima. nō adiuuantibus diuinarū auctoritatū ceterisq. claris documentis. cohibere se debet humana p̄sumptio: nihil faciens in partem alteri⁹ declinandō: p. 6. de pecca. meritis 7 remiss. li. 2. ca. 36. b.
- Dissensio 7 diuisio. sicut bereticos facit: sic par et vnitas: catholicos: parte. 6. contra Iulian. Petilian. li. 2. ca. 95.
- Dissimilitudo inter homines fm̄ veritatē mirabilior q̄ similitudo: p. 7. li. 21. ca. 8. e.
- Diuerſa sentientes in ecclesia tolerandi sunt p̄pter charitatis vnionē: pte. 5. de baptis. contra Donatistas li. 5. ca. 2.
- Diuerſitas propne nō est inter illa. que cōueniunt: pte. 5. de trinita. li. 13. verita. 4. in fine.
- Diuerſitas modorū dicendi sine intelligendi notatur in rerum conditione. p̄ symbola: p. 4. li. 12. confess. ca. 28.
- Dives an regnū celorū ingredi possit. manēs in suis diuitijs: p. 11. in questio. bilarij. q. 3. a.
- Dives in tp̄alio abundans. et ea indigētib⁹ nō

Diues

- largiens iniuste possidet ea que habet: p. 4. de doctri. ch.iana li. 1. ca. 1. verita. 3. docum. 1.
- 3 Diues sine elemosina est in quarto gradu abusu-
sionum: pte. 10. de duodecim abusionu gradu-
bus gradu. 4.
- 4 Diues auarus hydropico comparat: pte. 4. in li-
bro questio. euange. li. 2. ca. 29.
- 5 Diues qui talis est vt cōtemnat in se quicquid il-
lud est. vnde inflari supbia solet. paup est dei:
pte. 11. de vera innocen. ca. 250.
- 6 Diues et paup est abinuicem facultatibz discre-
pant. non tamē nature substantia: p. 11. an ques.
vete. et noui testa. q. 32.
- 1 Diuitiarū terrenarū miseria ponit: p. 10. de orans
do deo ad probam ca. 2.
- 2 Diuitiarū amor simul frigesceat debet cum amo-
re nuptiarū in veris viduis: parte. 10. de bono
viduitatis ca. 21. b.
- 3 In celestem thesaurū bona cupidoy nō mittun-
tur. sed elemosine pauperum: ibidem.
- 4 Diuitias multi habēt. quas vñibus suis negāt:
sed p cupiditate cōseruat. quibus si nulla cu-
piditas inbesset. nec cupiditatis insignia pos-
sederent: p. 10. de singula. clerico. ca. 5. a.
- 5 Diuitias potius perire debem⁹ q̄ nos ipsos: p. 6.
cōtra lras pētiliani li. 2. ca. 98. b.
- 1 Diuine quomodo a deo sunt: vide p. 11. in ques.
vete. et noui testamen. q. 34.
- 2 Diuine ch.astianorū sunt virtutes que nō pñt a
bonis auferri: et ideo tpalibus perditis diuiti-
as suas non perdunt: p. 7. li. 1. ca. 10. a.
- 3 Diuine nō faciūt nos felices: ibidē li. 5. ca. 18. a.
- 4 Diuine sine virtute nocent diuitibus: ibidem li-
bro. 19. capite. 4.
- 5 Aliud sunt diuine aliud pecunia: ibidē libro. 7.
capite. 12. b.
- 6 Diuine vere sunt bona cōsuetudo. iusticia. miseri-
cordia. castitas et sobrietatis: pte. 10. de cōuenien.
decem precep. et decem plaga egiptiorū capi. 11.
Iusticia auto. 57.
- 7 Diuine vere tunc erunt. cum transferit tota pau-
pertas. id est. cōsumata fuerit omnis infirmitas:
pte. 11. de pfectio. iusticie cōtra Celestian aucto.
que militat ptra cum art. 9.
- 8 Diuine nō sunt appetende: sed si puenierint cau-
tissime sunt administrande: p. 1. li. 1. soliloquio.
capite. 10. a. 11.
- 9 Diuine quomō sunt appetende: pte. 10. de orans
do deo ad probam ca. 6.
- 10 Diuine sunt contemnde quō? vide p. 11. de vo-
ra innocen. ca. 388.
- 11 Diuine quomodo proli feruē de sint: vide p. 10.
de decem chordis ca. 12.
- 12 Diuine nō faciunt hominē bonū. sed bene vten-
do faciūt vt ista sint bona: ibidem.
- 13 Diuine cū a iustis possident nō sunt illis nisi di-
uine celestes et spūales quibz indigentia suā spi-
ritualiter implent: p. 4. in ques. euā. li. 2. ca. 34.
- 14 Diuine. satellites sunt voluptatū: parte. 2. de ve-
ra religione ca. 16.
- 1 Diuitijs nature dñs pascit bestias: p. 8. libro. 2.
questio. super ierob. q. 89.
- 2 In diuitijs bō req̄scit volēs. mag⁹ efficit supb⁹
q̄ secur⁹: p. 4. de carbenisandis rudibz ca. 16. b.

Diuina

- Et diuitijs veris abundat aliqui. q̄ imperfectos
recipiūt i etna tabnacula: p. 7. li. 21. ca. 27. b. 1.
- Et si diuitias suas cōmunes ch.iani faciūt nuls
la ventuari debent gloria: cū romani princeps
eis prēpñs pauperes fiebāt: ibidē li. 5. ca. 18. g.
- Diuidenda nō est cōfessio: quare vide pte. 10. de
vera et falsa peniten. ca. 15. b.
- Diuina natura imutabilis atq; sempiterna remi-
niscit p memoris antuēt p intelligentiā. ample-
ctit p dilectionē: p. 5. de tri. li. 15. ca. 20. circa fi.
- Diuina essentia in actu brifico est causa effectiua
noticie: argumētū frā. maro. ibi. li. 9. vita. 15.
- Diuina substantia indiuidua quō sit et quō in di-
uinis nō sit materia: pte. 11. de speculo peccato-
ris ca. 20. 21.
- Diuina. pudentia p malū bosem et punit et opū-
tulat: per bonū hominē et damnat et adiuuat:
pte. 3. in li. 83. ques. dicto. 21.
- Circa diuina multa negant ex disputantiū pſue-
tutine in theologia que non negant ex diuina
scriptura ad auferendos suspectos conceptus:
p. 5. de trinita. li. 15. verita. 72.
- Diuina noticia. opposito modo se habet ad nos
stram: ibidem li. 6. verita. 21.
- Circa diuina tripliciter errare cōtingit: ibidē li. 1.
ca. 1. a verita. 1.
- Diuina nō possunt intelligi nisi prius credant:
pte. 3. in li. 83. questio. dicto. 46. in fine.
- Diuina sunt amara perfidis et carnalibz: p. 11. in
ques. vete. et noui testa. q. 71. a.
- Ad diuina minime sunt transferēda que in crea-
turis nō dicunt pfectionē simpliciter: p. 8. con-
tra sermo. Arriano. ca. 33.
- Diuinitio sit siue cognitis causis aliquibz infes-
tionibus siue demonibus p̄dicentib⁹ sua dispo-
sita facta: pte. 7. li. 10. ca. 32. f.
- De diuinantū vel magoy arte nefaria: vide ibi-
dem li. 10. ca. 9. 10.
- Diuinationē aliqui estī in iustā fatent esse nō ra-
men malam: p. 6. de diuinatione demo. ca. 2.
- Diuitiarū scripturarū noticia impetrat maxime
in deuota et prolata oratione: pte. 4. in prolo. de
doctri. ch.iana verita. 1. docu. 3.
- Sciētia diuitiarū scripturarū in viris sc̄tis nō
est impeditiua virtutum sed promotiua: ibidē
documento. 4.
- Diuine essentie vigilantissime hec duo nomina
sc̄z substantia et persona coaptant: pte. 10. de cō-
gnitione vere vite ca. 11.
- Diuine pudentie ordo vtrū omnia bona et mala
cōtineat: pte. 1. de ordine li. 1. ca. 1.
- Diuine magnitudinis immensitas que sit: p. 10.
li. 1. medita. ca. 30. a.
- In diuinis impossibile est aliqua p̄dicabilia esse
absoluta: p. 5. de trinita. li. 5. verita. 16. circa finē.
- In diuinis est vna substantia absoluta. ibidem
li. 7. verita. 24.
- In diuinis aliq̄ dicūt esse q̄tuor: res. quō soluit:
p. 4. de doctri. ch.ia. li. 1. ca. 5. nota. 2. argumēt. 1.
- In diuinis om̄ie absolutū est essentiale nō perso-
nale: p. 5. de trinita. li. 5. verita. 20. vide supra
absolutum auto. 3.
- In diuinis nedum negationes sed et priuationes
suo modo inueniunt: ibidem li. 5. verita. 15.

- 6 In diuinis rebus caute agere debemus: et ad monemur in percussione. *Exe: pte. 10. de mirabil. sacre scriptu. li. 2. ca. 12.*
- 7 In diuinis una persona predicat de alia predicatione essentiali: p. 3. in li. 83. q. dicto. 17.
- 8 In diuinis omnia que sunt per circumcessionem in se invicem sunt: licet non formaliter et subiective: p. 5. de trinita. li. 6. verita. 27.
- 9 In diuinis non est aliquid ita inuenire diuersa quin sint unum: ibidem.
- 10 In ista beatissima trinitate singula sunt in singulis: et omnia in singulis et omnia in omnibus et unum omnia: ibidem.
- 11 De diuinis liberis licentia loquendi non habemus: sicut habuerunt sancti: ibidem li. 4. ca. 20. verita. 29. in fine.
- 1 Diuinitas omne tempus excedit: p. 8. contra Iulian. Pela. et Celest. de peccato origi. li. 2. ca. 27.
- 2 Diuinitas verbi equalis patri: facta est particeps immortalitatis nostre: non de suo sed de nostro: ut et nos efficiemur particeps deitatis: et non de nostro sed de ipsius: pte. 11. de vera innocentia capite. 64.
- 3 Diuinitas quando se patri ostendebat: per subiectam creaturam se visibilem demonstrabat: quia per suam naturam usque adeo inuisibilis est: ut ipse Moyses et cum quo facie ad faciem loquebatur diceret: si inueni gratiam ante te: ostende mihi tenet ipsum manifeste: p. 11. contra Maximian. Arria. episcopi li. 1. ca. 3. d. ca. 4. art. 26. li. 2. ca. 15.
- 4 Diuinitas in viscero Marie non est coinquinata: p. 11. de fide contra Maniche. ca. 23. Et quod dicitur coinquinabilis diuinitas: ibidem capite. 24. contra Maximian. Arria. episcopo. li. 1. ca. 3. Infra auctorita. 6.
- 5 Diuinitas quomodo mortem non sensit: p. 11. contra Felicem Arria. ca. 16.
- 6 Diuinitas in humanitatis assumptione maculata non est: declarat per simile de sole: pte. 3. de fide et symbo. ca. 4. d. pte. 11. de quinque beneficiis ca. 5. Supra auctorita. 4.
- 7 In diuinitate prestantissima: quicquid dicitur ad se substantialiter dicitur: p. 5. de trinita. li. 5. capite. 8. verita. 20.
- 8 Diuinitas vere hec vis est: ut creature rationali ratione utenti non omnino potest abscondi: p. 9. in euange. Ioan. trac. 116. c.
- 1 Diuisio aliquando est causa perditionis: pte. 10. de vera et falsa penitentia. ca. 12. a. b.
- 2 Diuisio linguarum fuit pena superbie et facta est multis modis: p. 7. li. 16. ca. 5.
- 3 Diuisio rei communis facienda est a maiore: et minor debet eligere: ibidem ca. 20. b.
- 4 De diuisione bonorum a malis: vide p. 9. in Apocalipsum Home. 2. c.
- 5 Diuisiones hominum in causas contrarias et preter causas cupiditatis: p. 7. li. 18. ca. 2. a.
- 1 Diuitem Zachariam cum christus adhuc in carne esset in regnum celorum misit: resurrectione autem et ascensione glorificatus: multos postea diuites impertito spiritu sancto: fecit huius seculi contentiores et diuitiarum cupiditate finitiores: p. 10. de orando deo ad probam ca. 1.
- 1 Diuites exemplo Zacharie desperare non debent de

salute: ibidem.

- Diuites apud deum sunt qui sunt bone conuersationis: et quanto in mundo contemptibiliores sunt tanto magis honorificentiores sunt in celo: p. 11. in ques. vete. et noui testa. q. 32. de vera innocentia ca. 232. Supra magnificat. c.
- Diuites non sunt: qui et diuitijs operantur: p. 9. in Apocalip. Homelia. 3. b.
- Diuites veri sunt: qui deo seruiunt ab eo bona acquirunt que petere non possunt: pte. 11. de vera innocentia ca. 85.
- Diuites deus prophetarum facit benignissime largiendo: et pauperes iustissime vel non dando vel auferendo: parte. 8. contra aduersa. legis et prophetarum: li. 2. ca. 11. c.
- 1 Diuites mouentur erga pauperes non superbie: cum simul dicunt deo pater noster: quod non possunt dicere nisi se fratres cognoscant: pte. 3. de sermo. domini in morte. f.
- Diuites bene faciunt cum largiunt egenis: sed multo melius: pauperes et per hoc alia remuneratione pauperum alia diuitijs: diuites si hoc non fecerint vapulabunt: a paupere autem non erigitur nisi: quare laudabilis est pauper misericors: p. 11. in ques. vete. et noui testa. q. 124. a.
- Diuites qui elemosinas fecerunt plus sunt letati de ipsis quas pie distribuerunt quam contristati de temporalibus perditis: quando eis ablata fuerunt: pte. 7. li. 1. ca. 10. b. c.
- Per diuites terre superbos intelligere debemus: sicut per pauperes humiles intelligimus: p. 6. de gratia noui testa. ad Honorat. ca. 17.
- Diuitis pudicitia magis commendatur quam pauperis: quare hoc vide parte. 11. in ques. vete. et noui testamen. q. 124. b.
- De diuitijs antichristi pre diuitijs: et pauperis sibi sufficientis comparatione: pte. 7. li. 4. ca. 3. b.
- Diuitibus acutus quam pauperibus inuadetur: et non inopes: sed locupletes inquietat infestatio seu latronum: parte. 10. de singularita. clericorum ca. 24. b. in fine.
- Diuitis humilitas magis laudatur quam pauperis: non enim magnus est si pauper humilis videtur: quem ipsa inopia humilem facit: magnificus autem si hic qui dignitate et copiis commendatur: inclinet se: non si bi vendit: quis mereri se nouit: p. 11. in ques. vete. et noui testamen. q. 124.
- Diuitis doctrina magis laudatur quam pauperis: ibidem
- Diuitum exhortatio ponitur: pte. 11. in questionibus Hilarii questio. 3. c.
- Diocretes puer septembris: sorore orante a penis liberatus dicitur: pte. 8. de anima et eius origine ad Renatum libro. 1. ca. 10. li. 3. ca. 9. b. li. 4. capite. 18.
- In diuorij causa par forma sit viro et mulieri: quod christi et apostoli verbis comprobatur: parte. 8. de adulterinis coniugijs ad Pollit. li. 1. ca. 8.
- Ad docendum artem multum valet facundia delectans: p. 4. li. 5. confess. ca. 13. dicto. 3. docu. 2.
- Realitas in docendo melior est quam facundia: ibidem docu. 3. Supra arte auctorita. 2. 3.
- In docendo deus non indiget temporis intervallo: parte. 5. de Seneca ad litteram libro. 8. verita. 10. conclusio. 1.

Doctor

- 4 Docibiles dei qui sunt: vide p.9. in euan. Joan. tracta. 26. c.
- 1 Docere se debent hoies mutuo: vt charitas bea beat aditū refundendoz inuicē alop: pte. 4. in plogo de agone chustia. c. verita. 2.
- 2 Docere instrui: et obsequi: non nisi dei munere largiunt: p. 10. de bono viduitatis ca. 18. a. b.
- 3 Docere et loq. et docere et significare diuersa sūt: pte. 2. de magistro ca. 10.
- 4 Docere quare patri attribuit: vide p. 10. de pdes stina. sanctor ca. 8. a.
- 5 Docere voluit chustus humanā naturā per ea que in passione eius facta sunt: parte. 11. de fide cōtra Maniche. ca. 26.
- 1 Doctr ad fidem venientes quomō interrogādi et instruendi sunt: vide pte. 4. de carbenfan. rudibus capite. 8.
- 2 Doctr et studiosi: quantū remotiores sunt a labe terrena: tanto magis et numerū et sapientiā in ipsa veritate cōtinent: et vtrūq. eorum habent: p. 2. de libe. arbi. li. 2. ca. 11. c.
- 1 ¶ Docto: cū erret in vna opiniōe et hoc tamen nō est damndā vniuersaliter ei⁹ doctrina nec eius persona: parte. 4. de doctri. chustiana li. 2. ca. 40. verita. 15. documen. 4.
- 2 Docto: suam doctrinā quam per studiū acquisiuit sine inuidia tradere debet alijs: p. 4. in plogo de doctri. chustiana. b.
- 3 Docto: studeat audientē docere: delectare: et flectere: p. 4. de doctri. chustiana li. 4. ca. 12. 17.
- 4 Ad quid valet si docto: ecclesiasticus docendū flectere studeat: ibidem ca. 13.
- 5 Ecclesie doctores quādoq. vñ sunt grauiore eloquentia quare: ca. 14.
- 6 Doctores verba non a se: sed spūs sancto esse debēt ibidem ca. 15.
- 7 Orator prius esse debet talis q̄ docto: id est. pri⁹ orando leuare aīam suam anteq̄ doceat: ibidē.
- 8 Non solum innūi debet spūs sancto sed etiam studio scripture: ibidem.
- 9 Docto: quilibet catholicus ad scripturā diuinā attendere debet: et non eam ad seipsum trahere: pte. 5. de Gene. ad līam li. 1. verita. 12.
- 10 Docto: nihil operatur in audientib⁹ sine gratia: p. 9. in episto. Joā. trac. 3. b. 7. 4. a. in pun.
- 11 Docto: et defensor recte fidei: et bona docere: et mala dedocere debet: cōsiliare aduersos: remissos erigere: nescientibus quid et spectare debent: quid agatur intimare: parte. 4. de doctri. chustiana li. 4. ca. 4.
- 12 Docto: theologus intendere debet ad claritatem vt intelligat: quid enī prodest locutionis integritas quā non sequitur intellectus audientis: ibidem ca. 8. verita. 4.
- 13 Quanta euidētia docto: docere debeat: vide ibidem capite. 9.
- 14 Dicenda: planē suauiter enūciare debet docto: ibidem ca. 11.
- 15 Docto: et cum habere debemus: vt habuim⁹ nature nostre auctore: p. 7. li. 11. ca. 25. c.
- 1 Docto: res sacre scripture pauca esse debuerūt quare: p. 7. li. 18. ca. 41. b.
- 2 Doctores quodāmodo inducunt litteras in corda discipulū: quos scriptura appellat grammateos

Doctrina

- tos isagogos: ibidem ca. 34. a.
- ¶ nulla doctrina pot. esse sine memoria et ratione: ibidē li. 19. ca. 3. c.
- Doctri. cōditiones certe necessarie sunt: quib⁹ idolatre pueri possunt: p. 2. de vera reli. ca. 3.
- Doctri. quid agendū sit vt nō modo sapienter sed et eloquēter dicat: pte. 4. de doctri. chustiana lib. 0. 4. ca. 26.
- Doctri. bus et episcopis falsitatē refellere incumbit: p. 6. 5. Cresco. grāma. li. 1. ca. 9.
- Doctri. bus qualiter cōgruat dialectica: ibi. ca. 13.
- Doctri. bus aliqui minus aliquid reuelat deus vt sic eoz humilis charitas comprobet: pte. 5. de baptis. ptra Donat. li. 2. ca. 5. a.
- Doctri. scripta quō sunt discutienda et a diuinis discernēda: p. 6. de vidēdo deo ad Paulinā ca. 16.
- Doctrina omnis: vel est de rebus: vel de signis: res autē per signa discunt: pte. 4. de doctri. chustiana li. 1. ca. 2. verita. 4.
- Doctrina melior est q̄ vba: q̄ esse. p̄ qd aliud est: vilius est eo q̄ qd est: p. 2. de nigro ca. 9.
- Doctrina sanctorū a sensibus nostris pellit tenebras: sicut sol oriens effugat caliginē: pte. 10. de saluta. documen. ca. 44.
- Doctrina studiū laudabilior est in diuinitē q̄ paupere: p. 11. in ques. vete. et noui testamē. questio. ne. 124. Diuino auto. 5.
- Doctrina male viuētiū: quomō est sumenda: pte. 10. de pastorib⁹ ca. 10. in fine.
- Doctrina tradita in sacra scriptura nō est vnus habit⁹: p. 5. de trinita. li. 14. verita. 32.
- Doctrina falsa nulla est que non aliqua vera intermiscet: parte. 4. in ques. euange. li. 2. ca. 40. veritate. 20.
- Doctrina manicheoz. fallacissima est: p. 4. ptra secundinū Maniche. ca. 2.
- Doctrina theologica quō esse debeat: vide infra theologica: autorina. 1.
- Om̄is doctrina nūc ad sapientiā et ad eloquentiam: ad primū intelligere pertinet: ad secundā proferre: pte. 4. de doctrina chustiana li. 1. ca. 1. veritate. 3.
- Doctrinam aliquā ignorans facilius eam reprehendit: pte. 2. de Genesi ptra Manicheos li. 1. ca. 1. verita. 1.
- Doctrinā deā ab hominib⁹ accepimus: vas autē electionis nihil se probat ab apostolis assecutū. hoc est. ab hominib⁹: pte. 11. in ques. veteris et noui testamen. ques. 91. b.
- Doctrinā suam quō chustus dixit nō esse suam: vide p. 9. in euan. Joan. trac. 29. b. c. 54. a.
- Doctrinam chustī intelligit: qui facit voluntatē patris eius: ibidem trac. 29. c.
- Doctrinam chustī quare mirabantur iudei: vide ibidem tracta. 29. a.
- Doctrinarū duo sunt genera que etiā in gentilib⁹ moribus exerceant: pte. 4. de doctri. chustiana lib. 0. 2. ca. 19.
- Doctrinē amaro corde non sunt cōmunicande: pte. 10. de ouibus capite. 8.
- Doctrinē que preter ecclesiam chustī exerceantur sequi minime debemus: sed sobrie et diligenter eas diiudicare debemus: pte. 4. de doctri. chustiana li. 2. ca. 39.

- 3 In doctrine enunciationibus nulla penitus sunt
admittenda quantūcumq; ob causam mendas-
cia: p. 3. de mendacio ad consen. ca. 10.
- 4 Docuimus bis vehementer studet: que capi posse
nō desperant: p. 5. de trinita. li. 10. ca. 1. c.
- 5 Docuit quōd pater filium: p. 9. in euange. Joan.
tracta. 40. d. Ibidem vide quomodo nos do-
cet christus interius.
- 6 Documēta firmare est aliud: q̄ maledicta refel-
lenda tractare: pte. 6. 3. lras p̄cilia. li. 1. ca. 1. c.
- Dol.** Dolemus frustra in morte amici cum de decre-
tum firmū sit et inmutabile: pte. 10. de consola.
mortuo. li. 1. ca. 2. b. in fine.
- 2 Dolendū est de boni amissione potius q̄ letan-
dum: si nō sit compensatio melioris: melior est
autem animi equitas q̄ corporis sanitas: p. 7.
libro. 19. ca. 13. d.
- 1 Dolor causatur ex amore: pte. 7. li. 21. ca. 26. d.
li. 19. ca. 4.
- 2 Dolor est testimoniū boni adepti et boni relictī:
nisi enī bonū relictū esset: bonū amissum tole-
re nō posset: ibidē li. 19. ca. 13. vide veritatē.
- 3 Dolor amissi boni in supplicio: testimoniū est bo-
ne nature: sicut leticia deserti boni in p̄cō testi-
moniz est voluntatis male et exemplificat de
supplicio damnatorū: ibidem. c.
- 4 Dolor carnis est animi dolor ex carne: et quedā
ab ei⁹ passione dissensio: sicut dolor anime que
injusticia nuncupat: dissensio est ab his reb⁹ que
nobis volētib⁹ acciderunt: ibidem libro. 14.
capite. 15. d.
- 5 Dolor: inest anime ratioe corpis lesi in quo est:
dolet etiam cum corpore pmanēte ipso incolume
et sano: dolet tercio ex vita a corpore: ut diues in
inferno: ibidem li. 21. ca. 3. d.
- 6 Dolor qui dicit corpis ad animā pertinet anime
enī est dolere: nō corpis: etiam quādo ei dolen-
di causa existit a corpore: cum in eo loco dolet ubi
ledit corp⁹: corpus autē nec ex anime dolet: nec
animatū sine anima dolet: ibidem.
- 7 Dolor nō interimit dñatos: quia qui cedit ani-
mę immortalitatē quā dolor non pōt occidere:
tunc corpi dabit: ibidem. c. d. vide veritatē.
- 8 Dolor nō abijcit oīno a substantia in corpib⁹ dñ-
atorū: argumentū: quia dicit ea sine detrimen-
to ardere: ibidem li. 21. ca. 4. a.
- 9 Dolor qñ vincit mors sensum abijcit: sed ubi na-
tura vincit dolorē: sanitas tollit. Ibi autē dolor
pmanet ut affligat: et natura perdurat ut senti-
at: quia utrūq; ideo nō deficit: ne pena deficiat
ibidem li. 19. ca. 28. c.
- 10 Dolor cum ad melius cogit utilis est: cū ad de-
terius inutilis est: pte. 4. de natura boni aduersus
Maniche. ca. 20.
- 11 Dolor offensio dicit: que puenit turbato tempe-
ramento carnis: pte. 5. de Gene. ad lram li. 7.
ca. 19. veritate. 6. nota. 2.
- 12 Dolor est quidā sensus diuisionis vel corrupti-
onis impatiens: p. 2. de libe. arbi. li. 3. ca. 23. c.
- 13 Dolor: sicut pessimū in corpore est ita optimū in
animo sapientia est: fm Comelij positionem:
pte. 1. solilo. li. 1. ca. 12.
- 14 Dolor corpis et animi circa inferiora: qui dicit:
p. 2. de vera religione ca. 12. a.

- Dolor est comes penitētie: ita lachryme sunt tes-
tes doloris: parte decima de peniten. medicina.
capite. 1. b.
- Dolor et penitētia differunt: p. 10. de vera et fal-
sa peniten. ca. 8. c.
- Dolore molestari hō nō debet velle: nec ex desiderio
perturbari: nec morte dissolui: ad hec ut aliqd
utile cognoscat: ut fm eam cognitionē vitam
moresq; componat: pte. 7. li. 19. ca. 14. b.
- Dolorem omnē occidere volentē non est necesse:
ibidem li. 21. ca. 3. b.
- Dolorem in animo facit voluntas resistens po-
testati maior: in corpore dolorem facit sensus re-
sistens corpori potentiō: ibidem.
- Dolores nros christus suscepit: ut nos sanaret:
suscepit penam ut gloriā daret: suscepit mortē
ut hō haberet vitam sempiternā: cōditus iacu-
it in sepulchro ut hō regnaret in celo: pte. 10. de
vanita. seculi ca. 3. b.
- Dolus quid sit: et in quo dolus nō est: vide p. 9.
in euang. Joan. tracta. 7. f.
- Quis dolus simplicis: que fictio nō mentientis
nisi pfundus mysteriū veritatis: loquit de Ja-
cob simulante se Esau: p. 7. li. 16. ca. 37. b.
- Domesticā curam et ecclesiasticā quō Augusti-
nus habuerit: vide parte. 11. de vita Augusti-
ni capite. 24.
- Domician⁹ primo bon⁹: tandē p̄is et fratris sua
iniquitate delet memoriam: p. 7. li. 5. ca. 21.
- Domicianus se deum dicit iuber: ibidem li. 5. ca. 21.
libro. 18. ca. 52.
- Domināde dei nos indigemus ut operetur et
custodiat nos: ipse autē seruitute nrā nō eget:
p. 5. de Gene. ad lram li. 8. ca. 11.
- Dominādi ambitio: facit hominē indignū prin-
cipatu: pte. 4. de doctr. christia. li. 1. ca. 23. verit-
tate. 12. documen. 3.
- Dominādi libido: vastat corda dñorū suorū ma-
gis q̄ seruus seruos suos: p. 7. li. 19. ca. 15. c.
- Dominādi libido: magnus malis agit et cōte-
rit genus humanū: ibidem li. 3. ca. 14. d.
- Dominādi appetit⁹: romulus occidit Remum
cōsortem suum: ibidem li. 15. ca. 5. a.
- Domuandi libido que est in tyrannorū animis:
nō sic habet p̄prium nomē vt vltascēdi et hui⁹:
ibidē li. 14. ca. 15. e. li. 19. ca. 15. c.
- Domuandib⁹ tria sunt necessaria: quō? vide pte
10. de duodecim abusis. gradu⁹ gradu sexto.
- Dominari appetētib⁹ primo ipsa libido domi-
nandi dominaf: p. 7. li. 1. ca. 1. a.
- Dominaf homo fm naturalē ordinē irrationas
bilibus: nō autē hoi: ibidē li. 19. ca. 15. a.
- Quō dominabant iuste parētes nostri: a quib⁹
patresfamilias dicunt ipsi dñi: ibidē ca. 16. a.
- De domui iusti vel prelati boni comoditate: qui
seruiūt subditi etiam impantes: ibidem li. 19.
capite. 14. c.
- Domini: quō corrigere debent inobedientes tur-
bantes pacem: ibidem li. 19. ca. 16. b.
- Dominamini pisabus maris et volatilib⁹ ce-
li et bestiis terre: ait dominus Ade: sed nō di-
xit hominibus: parte. 9. in episto. Joan. tracta-
tu. 8. d. e. Gene. 1. auctoritate. 15. Donumū au-
toritate puma.

Dominica

- 1 Dominica frumenta per agrum id est mundū vsq; ad finem seculi crescunt: p. 6. ptra lras Petiliani li. 2. ca. 78. in fine.
- 2 Dominica die factus est mūdus: 7 post lapsum rursus dñico die reformat: cui⁹ reformatōis figura data est primū in circūcisione in qua furtare fidei signū fuit: pte. 11. in quel. vete. 7 noui testa. q. 95. a.
- 3 Dñica dies pro reuerentia resurrectionis chñsti absq; vilo opere seruii colenda a nobis est: p. 10. de rectitu. catholice cōuersa. c.
- 4 Dñica die ad eccliam puenire debem⁹: 7 nō can sas 7 rīas vel ociosas fabulas agere debemus: sed lectiones diuinas cum silentio auscultare 7 pro ecclie pace et p peccatis orare: ibidem. f. Ecclia auto. 55.
- 1 Dñicus dies nō iudeis sed christianis resurrecti one donum declaratus est: p. 5 ad inquisitiones Januarij li. 2. ca. 13.
- 2 Dominicus dies chñsti resurrectione sacratus: nō solum spūs sed etiam corpus requirē pfigurat: p. 7. li. 22. ca. 30. b.
- 3 Dñicus dies dupliciter sic dicitur: vide p. 11. in quel. vete. 7 noui testa. q. 112. a.
- 1 Dominiū naturale prouenit ex imparitate natu re: ideo homo habet naturale dominiū iumen torum: parte. 4. de doctri. chñstia. li. 1. ca. 23. ve rita. 12. documen. 1.
- 2 Dominiū maloz est ad tps: pte. 7. li. 15. ca. 4. a.
- 3 Dominiū romanoz dicit fuisse dei voluntate vt in vna societate rei publice legumq; product⁹ mūdus placaret: ibidem li. 18. ca. 22. a.
- 1 Dominus verus 7 solus est deus solus q mis iustorio nro nō indiget: sed nos ei⁹ auxilio eges mus: p. 9. in episto. Joā. trac. 8. b. in principio.
- 2 Dominus sine virtute est in ferro gradu abusi onū: p. 10. de duodecim abusiō. gradibz gra. 6.
- 3 Vtrū domus semp fuerit ipse deus cum tamen creatura non fuerit: q̄uis omī tempore fuerit: multū inquit 7 insolūtū requirit: p. 7. li. 12. capite. 15. a.
- 1 Domus dei pulcritudo ponitur: pte. 10. li. 1. me ditatio. ca. 25. a. b.
- 2 Domū pro cubiculo vel tētois scriptura ponit: p. 8. in li. locutio. de Genesi li. 1. exponēs ca. 31.
- 3 Domus chñsti edificatur de his qui eruti sunt a diabolo a quo captiui detinebant: p. 5. de trinitate li. 15. ca. 19. b.
- 4 Domus dei sunt fideles: quā chñstus edificauit p. 7. li. 17. ca. 8. c. Infra auto. 12.
- 5 Domus dei dicit domus dauid ppter genus da uid: sed domus dei dicit ppter templū ea factū de fidelibz ibidem ca. 12. d.
- 6 Dom⁹ bui⁹ vltima dedicatio est vita eterna ibi:
- 7 Dom⁹ dei tūto est p̄ciosior templo Salomonis: quāto p̄ciosius cōstruit ex viuis lapidibz ibi dem li. 18. ca. 28. a.
- 8 Domus illa celestis non edificabit nisi ex electis tomus aut p̄sentis ecclie nō sic: ibidem. c.
- 9 Domus discipline est ecclesia chñsti: parte. 10. de disciplina chñstiana ca. 1.
- 10 Domus dei ecclesia est: quod declarat multis tes timonijs scripture: parte. 5. de baptis. ptra do natis. li. 7. ca. 51.

Dona

- Domus quando dicit pulcra aut bona: vide p. 11 9. in epistola Joan. trac. 2. g. in principio.
- Domus dei nos homines sumus: p. 9. in euan. 12 Joan. trac. 68. b. Supra auto. 4.
- Domus bona in vestibulo agnoscit debet: quō? 13 pte. 4. de doctri. chñstia. li. 4. ca. 21. d.
- Domus est misera in qua mulier regere 7 domi 14 nari permittit: pte. 2. de Gene. ptra Maniche. li. 2. ca. 11. verita. 3.
- Dona septē spūssancti ad septem petitiones ora tionis dñice compant: p. 3. de sermo. dñi in mō te li. 2. m. Spūssancti auto. 9.
- Dona gratie que sunt: vide pte. 11. de vera inno cen. capite. 131.
- Dona dei a deo pcedunt et in eum redundant: 3 pte. 10. de visitatio. infirmo. li. 1. ca. 3. b.
- Dona dei diuersa sunt: pte. 9. in euange. Joan. 4 tracta. 14. e. 22. d.
- Dona dei non sunt naturalia sed gratuita: p. 10. 5 de predestinatione sanctorū. ca. 5.
- Dona dei sunt p̄cessio in deū 7 redundatio: pte 6 10. de visitatio. infirmo. li. 1. ca. 3. Sup auto. 3.
- Dona maiora de quāto quis habet tanto magis 7 decet cū humilitas: p. 5. de sancta virgi. ca. 33.
- Dona tpalia nō nisi a deo speranda sunt: pte. 8. 8 in li. 1. questio. sup Genesim. q. 76.
- Donatianos Augustin⁹ cōmendat: nō rebapti 9 sasse quosdam recōditiatos: pte. 6. ptra Cresco. gramma. li. 3. ca. 57.
- Donatianos non solū hereticos sed et scismaticos 10 Augustin⁹ ex dictis eoz pbat: p. 6. contra Cresco. grama. li. 2. ca. 4. 8.
- Donatianos sine causa ab ecclesia recessisse ostē dit Augustinus: ibidē li. 4. ca. 58.
- Donare bistrionibz res suas peccatū est: p. 9. in euang. Joan. trac. 10 o. a.
- Donatistarū obiectio: respōsio 7 p̄futatō volus 1 7 astuta notatur: pte. 5. de baptismo ptra do natis. li. 2. ca. 7.
- Donatistarū mēdacia explicantur se spōdit Au 2 gustinus: p. 6. p Cresco. grama. li. 3. ca. 14.
- Donatistarū sententia refert in Maximianū ibi 3 dem capi. 19.
- Pro donatistarū liberatione ecclesia laborat: et 4 ipsi viassim p ecclie occasione: p. 8. de correctio ne donatis. ad Bonifa. ca. 9. 11. 12.
- Et misericorditer cū donatistis agat si imperia 5 libus etiam legibus ab errore suo coerceantur: ibidem ca. 10.
- Donatistarum error ab Arrianorum errore dis 6 fert: ibidem ca. 1.
- Quāobrem donatiste se a catholica diuiserint ec 7 clesia: ibidem ca. 3.
- Donatistis hoc cōtingebat qd accusatoribus da 8 nielis: ibidem ca. 5.
- Donatistarū sententia cōtra Maximia. iustas: 9 pte. 6. cōtra Cresco. grama. li. 3. ca. 19. 27.
- Donatistas Augustinus arguit qd Maximia 10 nū p̄die damnatū nunc episcopū ordinauer rūt: ibidem ca. 21.
- Multiplicia mala donatiste chñstianis intule 11 runt: ibidem ca. 42.
- Donatistarū seuefacta vix dici possunt: p. 6. con 12 tra Cresco. grama. li. 3. ca. 44.

Donatistarum

- 13 Donatistarū maliuolentia fecit ut factū eorū cir-
ca Ecclianū toti p̄dicaret ecclesie unitati: quōd?
p. 6. post colla. p̄tra Donatist. ca. 22.
- 14 De criminatōe iniqua donatistarū qua dixerūt
catholicos iudici dēdisse aurū ut pro eis ferret
sententia: ibidem ca. 23. 34.
- 15 De falsa eorū gloriāficatione sup̄ suorū episcoporū
numerositatē: ibidem ca. 24.
- 16 Donatiste lecto catholicorū mandato quō quasi
ad singula tacendo respōderint: ibidē ca. 29.
- 17 fratres catholicorū recusauerint vocare donatis-
ta: quomodo: ca. 35.
- 18 Donatistarū scisma de^o p̄ maximistas destruxit:
p. 5. de baptis. cōtra donatist. li. 1. ca. 6.
- 19 Donatistas errare ostendit auctoritatibus: ibi-
dem ca. 7.
- 20 Donatistarū persecutio in argumentū veritatis
trahi non potest: pte. 11. cōtra Petilia. donatis-
ta. episto. ca. 17.
- 21 Donatistarū calumnia p̄tra ecclesiam et p̄futa:
p. 5. de baptis. cōtra donatistas li. 7. ca. 2.
- 22 Donatistarū sententiā p̄tra Maximianū et soci-
os eius Augustin^o recitat: parte. 6. cōtra Cres-
ceo. grāma. li. 3. ca. 53.
- 23 De donatistarū multiplici senicia in christianos
vide p. 8. de correc. donatista. ad Bonifa. ca. 12.
- 24 Donatistarū seniciā catholici imperatoris legib^o
reprimere tentauerūt: ibi. ca. 17. 19. 22.
- 25 Donatistas Augustin^o arguit ex dictis eorū: p.
6. cōtra Cresco. grāma. li. 4. ca. 38.
- 1 Donatiste Maximianēses p̄secuti fuerūt: quos
tamē malos nō diffinierūt: ibidem ca. 47.
- 2 Donatiste ceteri p̄iores sunt in hoc q̄ simul sa-
cilegorū vitā et famā innocentū habere volūt:
p. 5. de baptis. p̄ donatist. li. 2. ca. 10. a. b.
- 3 Donatiste gloriam hominū magis diligūt q̄ dei
ibidem ca. 11.
- 4 Donatiste malunt peruersis vocib^o veritati re-
luctari q̄ confessis erroribus paci resisti: ibi-
dem ca. 12. in fine.
- 5 Donatistas suadet ad ecclesie unitatem reuerti:
ibidem ca. 15.
- 6 Donatiste nō sine fructu scismaticorū suorū perfe-
cui sunt errorem: parte. 6. contra Cresco. grā-
ma. li. 3. ca. 60.
- 7 Donatiani euz victi essent in Eccliani causa ius-
dices calumniabant: ibidē ca. 61.
- 8 Opus breue collationū cum donatistis per dies
aliquos: vide p. 6. in breuiculo collatio. euz do-
natist. per totum.
- 9 Donatiste de falsitate cōniti de iudiciis iniquitas
te cōquerunt: Ibidem: contra donatistas post
collationē ca. 1. a.
- 10 Donatiste dicūt cōtra christi verba q̄ per mun-
dū filij maligni t̄mōdo creuerūt. filij autē bo-
ni vsq̄ ad solam Alphicā diminuti sunt: p. 5. p̄
episto. parme. li. 2. ca. 2. in fine.
- 11 Donatiste negāt recte accipi baptismū in catho-
lica unitate: parte. 5. de baptismo p̄tra donatist.
li. 1. ca. 3. a. b.
- 12 A donatistis baptismū recipientes sciēter gravis
us peccant q̄ faciētes ignorantē: ibidē ca. 5.
- 13 Donatiste semetipsos occidere semp̄ amauerūt:
et ipsi ab initio traditores fuerūt: qd̄ mirū si tra-

Donatiste

- ditoris mortem etia^z suos posteros amare des-
cuerunt: pte. 8. contra secundā gauden. episto.
li. 2. ca. 28. b.
- Donatiste quicquid mole ecclesiarū possidebant
christiani impatores legib^o religiosi euz ipsis
ecclesijs ad catholicos transire iusserūt: pte. 8. de
correctione donatist. ad Bonifaciū ca. 22.
- Donatiste fratres catholicorū vocari recusane-
runt: p. 6. cōtra donatist. post collatio. ca. 35.
- Donatiste iudiciū Melchiadis destruere volue-
runt: quem et maculare conati sunt filitudine
nominis alieni: ibidem ca. 13. 19.
- Donatiste superbi increpant: pte. 5. de baptis. cō-
tra donatist. li. 2. ca. 3.
- Donatiste quo medio victi sint: vide pte. 8. p̄tra
Julia. Pela. li. 3. ca. 1. c.
- Donatiste cū eis volūt esse eccliam catholicam:
p. 5. de baptis. cōtra donatist. li. 1. ca. 10.
- Donatiste nō debuerūt dici innocentes: et q̄ ca-
tholici nō ipsos sed vicia persecuti sunt: p. 8. p̄
primā gauden. episto. li. 1. ca. 5.
- Donatiste de numerositate eorū in cōcilio seiecta
bant: p. 6. in collatio: p̄miu dicti loco. 14. b. p̄tra
donatist. post colla. ca. 24.
- Donatiste violentiā iusserūt vitari: puerse expo-
nendo scripturā: ibidem ca. 8.
- De mura donatistarū cecitate et malicia: vide ibi-
dem ca. 19. 22. 23.
- Donec in diuina scriptura accipitur dupliciter
vno modo exclusiue: alio modo inclusiue: p. 3.
in li. 83. questio. q. 69. c. verita. 15.
- Donis dei beatus nō est: qui donanti existit in-
gratus: p. 10. de bono viduitatis ca. 16. b.
- Ex donis omnibus que deus dat in vita ista cōij-
cere possum^o que in alia vita dabit nobis: p. 7.
li. 22. ca. 24. 3.
- Dono dei indigēt tam iusti q̄ peccatores: isti p̄-
pter delicta propria ut de faucibus mortis eri-
perēt: iusti vō paterno absoluti peccato deleta
sententia data in Adā per quā cuncti teneban-
tur a morte: libertate accepta dei regnum intra-
rent: facti iam nō serui sed filij dei: p. 11. in ques-
tioni et noui testa. q. 47. b. in fine.
- Donū dei: qua ratione dicat spiritus sanct^o: p. 5.
de trinita. li. 15. ca. 19.
- Sicut corp^o carnis nihil aliud est q̄ caro: ita do-
nū spiritus sancti nihil aliud est q̄ spiritus sanc-
tus: ibidem veritate. 49.
- In donis dei nihil maius est charitate: et nullū
est maius donum dei q̄ spiritus sanctus: conse-
quēs est ut ipse sit charitas: ibidem verita. 50.
- Donum esse potest anteq̄ detur: donatū autē ni-
si datum fuerit nullo modo potest dici: p. 5. de
trinitate li. 5. ca. 15.
- Donū dei est si quis in sanctitate permanet et in
virtutibus proficit: parte. 11. ad amicu. sibi sal.
imposi. arti. 14.
- Donum celeste semper a christo expectat: q̄ ter-
reni huius seculi pompā a se prouocat: pte. 10.
de salutari. documen. ca. 20.
- Dormiendo concupiscentē ostendit nō peccare:
pte. 7. li. 1. ca. 25. b.
- Quomō dormientes alijs apparere possint: ibi-
dem li. 18. ca. 18. per totum.

- 3 Dormiendo si qua fiunt si displicent nociva non sunt: quia non sunt facta a nobis: pte. 4. li. 10. confess. ca. 30. dicto. 8.
- 4 Dormientes scriptura illos appellat. qui moriuntur. ut dormientes sine dubio resurrectionis consignet: p. 10. de consol. mor. li. 1. ca. 5. a.
- 5 Dormienti in cerebro consopit via sentiendi. quod intentione ad oculos ducit: p. 5. de Gene. ad litteram li. 12. ca. 23. verita. 8. nota. 1.
- 1 Dormire quot modis dicat: vide p. 9. in euang. Joan. trac. 49. f.
- 2 Dormire in nauis quod dicit christus: ibidem. k.
- 3 Dormire dei. est cum filius pro nobis mori dignatus est. Supra dei auto. 54. 55.
- 4 Dormiunt plerique patentibus oculis nihil per eos videntes: parte. 5. de Gene. ad litteram li. 12. capite. 20. a.
- Dos**
- 1 Dos incorruptio. vel alia corporis non est maior in toto corpore beato. quam in aliqua parte sui: p. 7. libro. 11. ca. 10. c.
- Dot.**
- 2 Dotem agilitas innuit habere corpus gloriose carum ex qualitate sui: ibidem li. 22. ca. 11. b. c.
- 3 Dotes dicit esse in eternitate veritate et felicitate quas ponit beatos habere: ibidem li. 12. ca. 20. a.
- 4 Dotes anime tangere videt Augustinus cui dicit ibi vacabimus et videbimus. videbimus et amabimus: li. 22. ca. 30. b.
- 5 Dotes tam anime quam corporis videtur Augustinus tangere nomine pacis eterne: ibidem li. 19. capite. 11.
- 6 De donibus corporis: vide parte. 7. li. 13. ca. 18. 20. 23. li. 20. ca. 21.
- Dora in greco quid sit: vide pte. 9. in euang. Joan. trac. 82. a. 100. a. 104. c. 105. b.
- Drusus superbus quomodo senatus ad se vult venire: pte. 7. li. 3. ca. 26.
- Dub.**
- 1 Dubitatio impudens duobus modis fieri cognoscitur: p. 2. de anime quantitate. ca. 15. a.
- 2 Dubitationis verbum aliter loquitur deus. aliter homines: parte. 9. in euang. Joan. trac. 37. b. c.
- 3 Dubitamus sine iusta reprehensione de quibusdam rebus. quas neque sensu neque ratione percipimus: neque nobis per scripturam canonicam clauerunt: pte. 7. li. 19. ca. 18.
- 4 Dubitare de christo. mors est: pte. 11. in ques. veter. et nou. testa. q. 73.
- 5 Dubitare de oculis melius est quam litigare de incertis: p. 5. de Gene. ad litteram li. 8. ca. 5.
- Duc.**
- Duces et principes plus quam milites ab hostibus impetunt in pugna: pte. 10. de singularita. clericorum: ca. 24. b. in fine. Infra dicitur auto. 1.
- Dul.**
- Dulcedo dei ineffabilis ponitur: pte. 10. in solilo. anime ad deum ca. 1. a. b. c.
- 1 De dulcedine diuina quam gustantes hic sumus: pte. 7. li. 21. ca. 24. b.
- 2 Dulcedo diuina omnem huius mundi amaritudinem tollit: pte. 10. in solilo. anime ad deum ca. 22. In manuali ca. 10.
- 3 Dulcedo celestis patrie consideranda est ut eo melius iugeamus in hoc exilio: pte. 10. de patrio. cordis ca. 1. a.
- 4 Dulcedo vera quanto perfectius sentitur tanto desiderabilius appetitur: p. 11. sup. Magnificat. a.
- 5 Dulcedo diuini amoris que fit: vide p. 10. in ma-

- nali de verbo dei: ca. 10. In soliloquio. anime ad deum ca. 22. a.
- Dulcedo fallax est quam plures atque maiores pernarum amaritudines consequuntur: parte. 4. ad simplicitate: li. 1. q. 1. b.
- Duo sunt genera rerum que sciuntur: unum earum que per sensus corporis percipit animus: alterum que per seipsum multa philosophi academici garriuerunt contra corporis sensum: pte. 5. de trinitate: li. 15. ca. 12. c. verita. 31.
- Duodenarius significat vniuersitatem propter duas partes septenarii. id est. tria et quattuor que due partes altera per alteram multiplicare faciunt duodecim: quia quater tria et ter quattuor sunt duodecim: p. 7. li. 20. ca. 5. c.
- Dum et absque affectione humanitatem quasi amittunt et dicunt in humanum: ibidem li. 14. ca. 9. g.
- Durum quid sit et quid molle: vide pte. 1. in cas. ibego. Ansto. ca. 12. b.
- Di et qui debeat facere: p. 7. li. 3. ca. 19. Supra duces auto. 1.
- Dur dicitur quasi ductor exercitus: qui non potest dici rex potest dici durus vel princeps: ibidem li. 18. capite. 45. c.
- Ebrietas** omnium viciozum gurgis est: et de condonibus eiusdem: vide parte. 10. ad sacras virgines ca. 1. a. b. c.
- Ebrietas non est aliud quam manifestus demon: p. 10. de saluta. document. ca. 37.
- Ebrietas fugienda est ne vicium luxurie incurramus: ibidem.
- Ebrietas temporis amissio est. infamia voluntaria. ignominiosus languor. mentis sane debilitatio. turpitudine morum. dedecus vite. bonestans infamia. anime corruptela: pte. 10. ad sacras virgines: ca. 1. b.
- Ebrietas in vtroque sexu cuncta mala semper appetit. et nefanda committit. timore dei aufert. futurum dei iudicium de corde se habentibus tollit: ibidem.
- Ebrietas famulo non solum fidem auferit. sed etiam fraudum et seruitutis officio inutilem facit. et alia mala que comprehendere non possunt: ibidem.
- Ebrietas impudoratum facit senem. et sermonem et vultum: ibidem ca. 3. a.
- Ebrietas cordis arcana patefacit. et amicorum sibi commissa secreta in medium proderit: ibidem ca. pte. 1. c.
- Ebrietas ad vniuersa facinorosa vel crudelitatis vel turpitudinis perpetranda facili inuenit: ibidem.
- Ebrietas assumit inter pocula iniusta certamina. et nullis stantibus causis asperam excitat iram: ibidem. Luce. 12. ar. 3.
- Ebrietas. vicia cuncta superat: vide p. 10. ad sacras virgines ca. 3. a. b. c.
- Ebrietas pro sanitate in scriptura ponitur: p. 8. li. 1. questio. sup. Gene. q. 144.
- Ebrietatem fugere docet Augustinus: parte. 10. de rectitu. catho. conuersationis. c.
- Ebriosis regnum dei non possidebunt. Infra patet me Loe. 6. auto. 1.
- Ebriosis nunquam sui dicit Augustinus: sed ebriosos a se sobrios factos noui: p. 4. li. 10. confessio. capite. 31. c.

Ecclesia

- 1 Ecclesia propter hanc immutabilitatem in scripturis
hanc nomen significat: p. 5. ad inquisitionis ianua
rij li. 2. ca. 6. a. Hanc auto. 2.
- 2 Ecclesia per arcam Noe figuratur: p. 4. contra fau
stum li. 32. ca. 13. pte. 5. de baptis. contra Dona
tis. li. 5. ca. 28. Supra arca autem. 12. Infra
auto. 17. 31.
- 3 Ecclesia dei vera in Sara figuratur: que afflige
bat ancilla: que magis persequatur Saram sup
biendo: quam illam Sara coercendo: p. 8. de correc.
Donatista. ad Bonifa. ca. 8.
- 4 Ecclesia paradisi vocabulo nominatur. pte. 8. con
tra Iulian. Pelagiam. li. 5. ca. 4. c.
- 5 Ecclesia nomine angelorum signatur: in qua boni
sunt et mali: p. 9. in Apocalip. Dome. 2. c.
- 6 Ecclesia dicitur esse coniuncta christi: de latere eius for
mata. id est. de fide passionis et baptismi: pte. 2.
de Benefi contra Daniche. li. 2. ca. 24. b. par
te. 4. contra faustum li. 22. ca. 38. pte. 8. li. 7.
questio. sup Iudicium ques. 49. l. pte. 10. de sym
bo. ad cathedra. libro. 2. ca. 6. Infra autem. 38.
Ena: autoritate. 2.
- 7 Ecclesia ex omnibus etatibus congregatur: p. 8. li.
7 sup Iudicium. q. 49. m.
- 8 Ecclesia de patre dicitur esse soror christi: p. 4. pte
faustum li. 22. ca. 39.
- 9 Ecclesia in christo patebat quando pro ecclesia
patebat: sicut ipse in ecclesia patebat quando p
illo ecclesia patebat: pte. 6. de gra noui testa. ad
Monon. ca. 6. c.
- 10 Ecclesia dicitur una: quia unus habet caput quod est
christus. Septem autem ideo: quia sicut membra
diuersa sunt: ita et potestates spirituales inter quas
et nos deputamur: diuersae sunt virtutes: propter
quod et aere dicitur: p. 11. in ques. vet. et noui tes
tamen. q. 47. a. Infra auto. 27.
- 11 Ecclesia christi est una sit. distinguenda tamen sunt
eius tempora: pte. 6. contra Donatis. post col
lationem ca. 9.
- 12 Ecclesia catholica mater christianorum verissima.
filios suos cuiusque gradus informat: p. 2. de
manibus ecclesie catho. li. 1. ca. 30.
- 13 Ecclesia catholica et virgo et mater est: p. 5. de
sancta virginitate. ca. 2.
- 14 Ecclesia virgo appellatur: pte. 9. in euange. Joan.
tracta. 13. c.
- 15 Ecclesia quomodo loquitur omnibus linguis: ibi
dem tracta. 32. d.
- 16 Ecclesia quomodo parturit: ibidem tracta. 101. c.
- 17 Ecclesia de sanctis constructa est: sicut olim arca
Noe de lignis quadratis: pte. 11. in dialogo ad
Dioscorum ques. 52. Supra auto. 2.
- 18 Ecclesia dei in plenitudine scripturarum locis: grex dei
ouile dei: et pecus dei vocatur: cum autem in compa
ratione homines pecora dicuntur ad vitam eter
nam pertinent: pte. 3. in expositione epistolae ad Ro
ma. inchoate. b.
- 19 Ecclesia dicitur locus quo ecclesia congregatur: nam
ecclesia homines sunt: de quibus dicitur ut exhi
beret sibi gloriosam ecclesiam: p. 8. in li. 3. ques.
sup Leuiti. ques. 57. c.
- 20 Dicitur etiam domus orationum: ibidem.
- 21 Ecclesia dei dicitur arca quam dominus ventis labio
purgabit: parte. 6. contra Cresco. gramm. li.

Ecclesia

- bro. 2. capite. 22.
- 22 Nobis laborandum est: ut frumentum bonum esse
possimus: ibidem capite. 34.
- 23 Ecclesia dicitur sedes glorie: pte quarta contra fau
stum: libro. 13.
- 24 Ecclesia per pedes ignitos in scriptura intelligitur:
pte. 9. in Apocalip. Dome. 1. b.
- 25 Ecclesia sicut habet clauis vite: ita et inferorum:
ibidem Dome. 2. b.
- 26 Ecclesia auriscalco assimilatur: ibidem Dome. 1. b.
- 27 Ecclesiam septem quid intelligatur: vide ibidem
c. Supra auto. 10.
- 28 Ecclesia dicitur sedes dei: pte. 4. in libro annotatio
num in Job capite. 9. a.
- 29 Ecclesia domus dei dicitur vel ciuitas que edificata
est: pte. 4. de baptis. contra Donatis. li. 7. ca. 51. pte
7. li. 8. ca. 24. c.
- 30 Ecclesia unitatem sacramentorum significatione affir
mat: et quod Lyprianus ecclesie unitatem comens
dauit: vide p. 4. de baptis. contra Donatis. li. 7.
ca. 49. 50. Supra auto. 10. 11. Infra ecclesie au
toritate. 12.
- 31 Ecclesia dei sine ciuitas in mundo peregrinans:
significatur in arca: quomodo: vide pte. 7. li. 15.
ca. 26. Supra auto. 2. 17.
- 32 Ecclesia christi ciuitas regis magni: gratia plena:
prole secunda: significatur in Anna matre Samue
lis prophete: ibidem li. 17. capite. 4. b.
- 33 Ecclesia dicitur regnum dei: quare: vide ibidem
li. 20. ca. 9. per totum.
- 34 Ecclesia fidelium: colligitur ex ossibus generis
humani: et diuersis legibus: ibidem li. 19.
capite. 17. d.
- 35 Ecclesia primo per se diffusa est a Hierusalem et
in omnes gentes peruenit: pte. 7. li. 18. ca. 44.
b. 50. a. parte. 11. contra Penilia. Donatis. epis.
ca. 10. a. b. Ibidem ca. 11. vide de pinnacis latras
tu hereticorum astroque contra vniuersalem ecclesiam.
- 36 Ecclesia presens edificatur ex bonis et malis: sed
ecclesie et electis solum: p. 7. li. 18. ca. 49. a.
- 37 Ecclesia fidelium est una ciuitas cum beatis: ibidem
libro. 10. ca. 7. a.
- 38 Ecclesia formata est de latere christi dormientis
in cruce: ut mulier de latere viri: parte. 7. li. 22.
ca. 17. b. Supra auto. 6.
- 39 In ecclesia tria genera hominum sunt: parte. 4. in
ques. euang. li. 2. ca. 44.
- 40 Ecclesia vberiores fructus attulit in spiritualibus
tempore tribulationis quam nunc faciat tempore prosper
itatis: pte. 2. de Bene. contra Danicheos li. 1.
ca. 23. veritas. 6. docu. 2.
- 41 Ecclesia catholica ramos suos vbertatis copiose
vniuersam terram extendit: parte. 6. contra Cresco.
gramma. li. 4. ca. 54. 61.
- 42 De Scandalis in ecclesia oborientibus: vide ibi
dem: capite. 60.
- 43 Ecclesia diffusa est per totum orbem cuius rei testi
monium etiam veritas ipsa testimonium perhibet:
pte. 4. de agone christiano ca. 29. pte. 6. contra Do
natistas post collatio. ca. 2. contra Cresco. gram
ma. li. 3. ca. 64. li. 4. ca. 61. pte. 9. in epistola. Jo
tracta. 1. 3. 2. b. c. 10. f. g. pte. 11. contra Penilia.
Donatista. epistola. ca. 6. 7. 8. 10. Ecclesiam au
toritate. 2.

Ecclesia

- 44 Ecclesia oēs parit p baptisimū: p. 5. de baptis. con. Donatist. li. 1. ca. 15. a.
- 45 Ecclesia duas vitas habet diuinit? p dicatas: 7 q vna scatur per Petrus alia p Joannē: p. 9. in euan Joan. trac. 124. c. d.
- 46 Ecclesia quomō timet inquinare pedes euz pers gir ad chisti quos baptismate lauerat chisti: ibidē tracta. 57. a.
- 47 Ab Ecclesia catholica sepatus quantūcūq; laudabiliter vixerit non habebat vitā. sed ira dei manet super eum: pte. 6. in Epistola ad Donatist. post collatio. c.
- 48 In ecclesia chisti pars maloy nō p iudicat parti bonoy pbatur similitudinibz ex Apocalipst Joannis. 7 Pauli Epistolis aut euāgelicis: ibi dem p Donatist. post colla. ca. 4. 7.
- 49 Ecclesia chū licet vna sit. tñ ei? tpa sunt distinguē da: ibidē ca. 9.
- 50 Per frumēta in area et p pisces in retibz: nō solū oculi sed etia; manifesti mali intelligi debent: ibidem ca. 10.
- 51 Ecclesia catholica correctis 7 pietate firmat: filijs libenter ignoscere debet: quare? vide pte. 4. de agone chitano ca. 30.
- 52 Ecclesia prius offensa per culpā: in conuersione flecti debet per misericordiā: orans pro ipso quē defunctū dolebat: pte. 10. de vera et fal. penitē. na ca. 11.
- 53 Ecclesia catholica in sacris scripturis canonicis requirenda est: pte. 11. con. Penilia. donatist. epistola. ca. 3.
- 54 Qui sine in ecclesia et qui nō: vide ibidē ca. 4.
- 55 Ecclesia omni die dñica est visitanda in qua nō ritas vel ociosas fabulas agitis: p. 10. de rectitu. catho. cōuersionis. f. Dñica: auto. 4.
- 56 In ecclesia tolerandi sunt diuersa etiam sentientes ppter vnionem charitatis: pte. 5. de baptis. cō. Donatist. li. 5. ca. 2.
- 57 Errantes in ecclesia in charitatis tamē vnitate manentes veniā consequi possunt: scilicet aut mini: me: ibidem ca. 3.
- 58 Ecclesia bonos et malos ptingit. boni regunt iusticia firma et inflexibili: eadez mali cōterunt: ibidē ca. 8. a.
- 59 Ecclesia boies fictos et malos chīanos sub pedibus habet: p. 9. in Apocalip. Homelia. 9. a.
- 60 Ecclesia per omne temp? parit in pspenis et aduersis: ibidem. b.
- 61 Edificia duo in ecclesia. vnum supra petra; aliud supra arenam: ibidē. a.
- 62 In ecclesia presenti. boni et mali vsq; in finē seculi mixti erunt et in omni professione siue clericorum siue monachoy. siue laicorum bonos esse simul et malos. nec p malis bonos deserē. dos. sed p bonis malos inquantū erigit fidei et charitatis ratio. tolerādos: pte. 10. de fide ad Petru diaco. ca. 45.
- 63 Ab ecclesia. ppter malos nō est recedendū: p. 6. de fide et opibz ca. 5. 27. a. c. In collatio. scy dei loco. 4. b. c. Contra Donatist. post colla. ca. 21. infra: auto. 66.
- 64 Ecclesia per bonos et malos filios. bonos 7 malos generat: pte. 5. de baptis. cō. Donatist. libro primo ca. 16.

Ecclesia

- Ecclesia est maloy cum bonis admixtionem sustineat. discipline tamē seueritatē non omittit: p. 6. de fide et opibz ca. 2.
- Ab ecclesia. ppter succrescentiā Tizanie non est recedendū: p. 6. cō. Cresco. grāma. li. 2. ca. 34. 36. 38. Supra: auto. 63.
- Ecclesia membris hominū adulterinis corrupti non pōt: pte. 5. de Baptis. con. Donatist. li. 7. ca. 15.
- Ecclesia in quibz consistit. et in quibus non: vide ibidem ca. 17.
- Ecclesia multiplicē fructū consequit ex fidelibz psecutione: pte. 8. de correctione Donatista. ad Bonifa. ca. 15. 16. 20. a.
- In ecclesia q sunt. et q non: vide p. 11. p Penilia. donatist. Epistola. ca. 4.
- Sicut ecclesia catholica quid in se cōtinet. quod nō est catholicum. sic pōt extra catholicam aliquid esse catholicū: p. 5. de baptis. cō. Donatist. li. 7. ca. 39.
- Ecclesia a Synagoga duobus verbis discernit: ecclesia ex vocatione appellata est. Synagoga ex cōgregatione: cōuocari aut hominibz magis congruit: cōgregari aut peccatoribz: p. 3. in expositione. eplē ad Roma. inchoate. b.
- Ecclesia dicit Synagoge in hoc gaudeo me sublimari: quia celsis celsior sum facta et regna regnantū disceci: et ecce sub pedibz meis purpurata quondam regina versaris: pte. 11. in Dialogo. d. altercatione Ecclesie et Synagoge. b. Esdesie: auto. 15.
- Ecclesia Romana est principalis auctoritatē inter omnes ecclesias: pte. 4. de doctri. chīana li. 2. ca. 8. verita. 4.
- Ecclesie oēs. auctoritati huius ecclesie sunt subiecte: ibidem.
- Ecclesia chisti vnica signa retinuit. piecit in illia: p. 4. de doctrina chīana li. 3. capite. 8.
- Ecclesia catholica secura credit: quia pmissa cōplete tener: p. 4. p faustū li. 15. capite. 11.
- Ecclesia gentibus vntur ad numerū opationis sue. Hereticis ad pbatōnē doctrine sue. Judais ad compassionem pulchritudinis sue: pte 2. de vera religio. ca. 6. a.
- Ecclesia catholica quā ab Hereticis nominat ca: catholica: ibidē ca. 7.
- Ecclesia quē fructū psequit ex Hereticis: p. 2. de vera religio. ca. 8.
- Ecclesia nō maculatur alienis peccatis. que diffusa est per totū orbem: pte. 6. cō. litteras Penilia. li. 3. ca. 37.
- Ecclesia non seducitur a Dyabolo: pte. 7. libro 20. ca. 8. a.
- Ecclesia maloy dicitur bestia: ibidē li. 20. ca. 23.
- Ecclesia nō orat p infidelibz defunctis. neq; p impijs: ibidē li. 21. ca. 24. c. d.
- Ecclesia est corp? chī: cui? ipse chīs est caput: qd corp? erit cōplementū suo tpe: nunc enī sibi accrescit quondam: ibidē li. 22. ca. 18. a.
- In ecclesia Chisti fit remissio peccatorū: significata p asylū Rome cōstitutū: ibidē li. 5. ca. 27. cubidez dicit q asylū Rome pstitutū liberās nos nos cōfugientes ad se. significabat remissionē peccatorū q sit in ecclesia.

74 *U. Iaccha romana.*

75 +

80

81

82

83

84

85

86

87

Ecclesia

- 88 Quod ecclesia exerceat inimicis suis utiliter: ibidem li. 18. ca. 51.
- 89 Quod ecclesia compat et vendicat sibi paradisum multis persecutionibus: ibidem.
- 90 Quod in ecclesia sua voluit Christus apostolos suos esse simplices et ignobiles: et Judam etiam malum sustinuit: ut disceret ecclesia sustinere patienter malos: ibidem. 49. a.
- 91 Ecclesia arguit tam Danicheos quam Pelagianos in multis: p. 8. 2. duas episto. Pelagia. ad Bonifa. li. 3. ca. 9.
- 92 Ecclesia quod multitudinibus per seismata pereuntibus subuenire studeat: pte. 8. de correc. Donatista. ad Bonifa. ca. 27.
- 93 Ecclesia multa Donatistarum agmina sine errore per ductu imperatorij edicti: ad catholicorum et exortationem nonnullis in errore perdurantibus: ibidem ca. 19.
- 94 Ecclesia nulla ruga vel macula non in presenti seculo seculo habet: p. 8. de nuptijs et concupiscent. ad Dale. li. 1. ca. 34.
- 95 In ecclesia primitiuorum que in celis est nullus est malus: p. 8. in Enchiridion ad Laur. ca. 57.
- 1 Ecclesiam Christus lanacro mundat: non minus ster malus: nec fama bona: pte. 6. con. Cresco. grama. li. 3. ca. 5.
- 2 Ecclesiam toto orbe diffusam esse scriptura figurat: p. 8. in li. 7. questio. sup. Judicij ques. 49. d. ecclesia: auto. 47.
- 3 Ecclesiam catholicam credimus: quod: vide p. 3. d. fide et symbo. ca. 10. a.
- 4 Ecclesiam si quis ledit vel ledere voluerit: pabulis eius diuino igneant in presenti per correctionem: aut in futuro seculo ad damnationem presumetur: p. 9. in Apocalip. 17. d. 8. b.
- 5 Ecclesiam dei tenere est mandata eius custodire: pte. 5. de baptis. 2. Donat. li. 5. ca. 16. a.
- 6 Ecclesiam: quantum quisque amat: tantum habet spiritus sancti: p. 9. in euan. Joan. trac. 32. d.
- 7 Ecclesiam et gentibus euocata Thamar: typum gerit: p. 4. 2. faustij li. 22. ca. 86.
- 8 Extra ecclesiam existens alienus a numero filiorum dei existit: pte. 10. de symbo. ad Cathecu. li. 4. capite. 10. a.
- 1 Ecclesiastica solennia habent imitationem similes ad solennitatem que fit in patria: que fiunt ad eas significandas: p. 4. de doctrina christiana li. 2. ca. 25. verita. 9. docu. 1.
- 2 Ecclesiastica potestatem quando Christus tradidit discipulis: pte. 11. in ques. vet. et noui testamenti. q. 39. b.
- 3 Ecclesiastice pecunie forma instituta est: in eo quod Christus oculos habuit: p. 9. in euan. Joan. trac. 62. b. in fine.
- 1 Ecclesiasticus liber: non est Salomonis in quo propheta de fide gentium: p. 7. li. 17. ca. 20. a.
- 2 In ecclesiastice libro Salomonis predictum de sacramento eucharistie: et discernit ciuitas dei a ciuitate diaboli: ibidem p. totum.
- 1 Ecclesie vel templa Christianorum magis venerata sunt a paganis victoribus quam templa aliorum deorum: p. 7. li. 1. ca. 4. b.
- 2 De ecclesie persecutionibus decem: vide ibidem libro 18. ca. 52. p. totum.

Ecclesie

- Ecclesie caput. Barba. ora vestimenti quid sit: p. 3. 6. 2. lras Petilia. li. 2. ca. 104. b.
- Ecclesie auctoritas ad credendum maior est quam de iure scripture: pte. 4. 2. episto. Danichei ca. 4. verita. 2. docu. 1.
- Ecclesie potestas maior est ad statum dandum quam sit diuinitas: ne scripture ad iudicandum ibidem.
- Ecclesie oblata: retrahit quam magnus petrus sit: ostendit in occasione Ananie et Sapphira: p. 10. de mira. bi. sacre script. li. 3. ca. 16.
- Ecclesie curam omnemque istam ad vicem valentioribus clericis delegabat et credebatur Augustinus: p. 11. de vita Augusti. ca. 24.
- Ecclesie auctoritati nullus scientia preferenda est: pte. 5. de baptis. 2. Donat. li. 6. ca. 39.
- Ecclesie charitas suorum participum peccata dimittit: p. 9. in euan. Joan. trac. 121. c.
- Ecclesie canonicus institutio ab Ambrosio quando facta est: vide supra Ambrosius: auto. 8. Canonicus: auctorita. 8.
- Ecclesie stipendia non sunt mendicantibus: pte. 5. de opere Monacho. ca. 15. infra Stipendia: auto. 1. Monachi: auto. 4.
- Ecclesie unitatem et formam prebet unitas patris et filij et spiritus sancti: pte. 5. de trinitate. li. 4. ca. 9. Ecclesia: auto. 30.
- Ecclesie unitatem non tenens neque baptisimus neque elemosyna prodest: pte. 10. de fide ad Petrum diaco. ca. 39.
- Ecclesie virginitas in filia Isepte figurata est: pte. 8. li. 7. ques. sup. Judicij. q. 49. l.
- Ecclesie et Synagoge altercatio que fit: vide p. 11. in Dialo. de alterca. ecclesie et synagoge p. totum. Supra Ecclesia: auto. 72. 73.
- Ecclesie persecutio sub Hereticis et gentibus in scriptura est predicata: pte. 4. de Carthensan. rudibus ca. 24.
- Ecclesie inimici quolibet modo errore censet vel malicia deprauent si accipiant corporaliter potestatem affligendi exerceat eius patientiam: pte. 11. de vera innocen. ca. 158.
- Ecclesie vindicta in Hereticorum persecutionibus manifestata fuit: pte. 6. con. Cresconium grammaticum libro. 3. ca. 47.
- Ecclesie rebelles per impetum secularis potestatis arceantur: pte. 8. in lib. 2. retracta. verita. 2. argumento primo.
- Ecclesie vasa diuina Augustinus frangi et conflagrari voluit propter capnos et quam plurimos indigentes et illis indigentibus dispensari: pte. 11. de vita Augusti. ca. 24.
- Ecclesie qui se reddunt se ecclesie aliquando non conformauerunt: et qui iuste damnantur innocentes non fuerunt: p. 6. con. Cresco. grama. li. 4. ca. 29.
- In ecclesijs Christianorum vterque sermo congregatur in locis separatis ubi audiunt salutes: non mortifera ut in templis idololatrie: pte. 7. libro. 2. ca. 28.
- In ecclesijs quibusdam transmarinis antistites sedendo ad populum loquuntur: p. 4. d. Carthensan. rudibus ca. 13. b.
- Eclipsis in morte Romuli: p. 7. li. 3. ca. 15.
- Edicio vulgata dicitur septuaginta interpretum: 1

Effectus

Egyptiorum

ibidem li. 16. ca. 10. c.

- E** 1 Edificantia duo sunt genera: pte. 9. in euan. Jo-
an. trac. 7. e.
- E** 2 Edificandi peritiam quod multi donati fuisse signi-
ficant: p. 8. in li. quesi. sup. Ego. quesi. 170.
- E** 3 Edificare supra petram est verba dei audire. et ea
facere. audire autem et non facere. est supra arcam
edificare: p. 5. d. baptis. d. donatis. li. 6. ca. 24. e.
- Ediles et edulium officia: vide p. 7. li. 2. ca. 27.
- Eductio filiorum Israel de Egypto mystica: p. 9. in
in euan. Joan. trac. 28. e. 45. d.
- E** 1 Effectus cause finem respectu parificari non potest: p. 3.
in li. 83. quesi. dicto. 1.
- E** 2 Effectus causas secundas magis attribuunt cau-
se primas: p. 7. li. 5. ca. 22. c. li. 12. ca. 26.
- E** 3 Effectus quoadmodum est ordinatus ad aliquem finem
ille est iniquus donec attingat tale finem: pte.
4. li. 1. p. fel. ca. 1. dicto. 1.
- E** 4 Effectus dignior sequitur quem feruentior precedit affe-
ctus: p. 10. de oratio deo ad pb. ca. 9.
- E** 1 Egeria nympha dicitur vxor Numici: p. 7. lib. 7.
ca. 35.
- E** 2 Egeria dea: ibidem li. 2. ca. 16.
- E** 1 Egestas maior et miserabilior nulla est secundum Li-
centium quam sapientia egere: pte. 1. de Bea. vira
disputatio. 3. g.
- E** 2 Animi egestas stultitia est: quod est pararia sapientie:
ibidem b. Animi: auto. 12.
- E** 3 Egestas verbum est non habendi: ibidem J.
- E** 4 Egestas sterilitatem quandam et inopiam signifi-
cat: ibidem. l.
- E** 1 Egypti quomodo in tanta fame et pecora et pecorum
pascua habuisse dicatur: cum in terra Chanaan
defecerint: pte. 8. in libro quesi. super Genesim
quesi. 160.
- E** 2 Egypti dicuntur nati fuisse et Cham filio Noe: pte.
7. li. 16. ca. 11.
- E** 3 Egypti primo habuerunt sapientiam ab Iude ma-
gistra: ibidem li. 18. ca. 37. c.
- E** 4 Egypti habuerunt antiquum annum quatuor mensi-
um: ibidem li. 12. ca. 10. c.
- E** 5 Egypti coluerunt per dies quosdam boves mortuos
ibidem li. 18. ca. 5. a.
- E** 6 Egypti multas plagas olim deus misit per Ha-
ron et Moysen. ad eorum inuidiam compescen-
dam: pte. 10. de Mirabili. sacre scripture libro
1. ca. 18. 19.
- E** 1 Egyptiorum expoliationem per filios Israel deus ius-
sit vel potius permisit propter cupiditatem ipsorum ex-
poliantium: p. 3. in li. 83. quesi. q. 53. c. dicto. 50.
infra Expoliano: auto. 1. 2.
- E** 2 Egyptorum expoliano facta a filiis Israel non fuit
rapina: p. 4. de doc. christiana lib. 2. ca. 40. verita.
15. docu. 3. Expoliano: auto. 1. 2.
- E** 3 Egyptiorum decem plage que sunt et quomodo de-
cem precepta in remedium decem plagarum Egy-
ptiorum data sunt: pte. 10. de conuenientia des-
ce precep. 7. decem plaga Egyptorum ca. 1. a. b. 2. 3.
- E** 4 Egyptorum sapientia fuit maxime Astrologia: p.
7. li. 18. ca. 39.
- E** 5 De Egyptorum maximo deo Serapi et boue quem
mirabiliter decepit colabant: ibidem ca. 5. a.
- E** 1 In Egypto quod breui tempore multiplicatus est Israel
mirabiliter: et de ipsorum afflictione: vide pte. 7.

li. 16. ca. 43. a.

- I**n Egypto seruierunt filii Israel quadringentis
annis: non quod omnes ibi acti essent. sed quod ibi comple-
ti sunt: ibidem ca. 24. d.
- I**n Egypto quod per centum quadraginta quatuor an-
nos post mortem Ioseph mirabiliter multiplicas-
tus est Israel: ibidem ca. 43. a.
- I**n Egypto mortuo Ioseph populus israel fu-
it. 145. annis tranquille usque ad mortem illorum
qui cognouerunt Ioseph sed postea fuit afflictus:
ibidem li. 18. ca. 7. p. totum.
- E**x Egypto populum eduxit Moyses regnante
Aecrope rege Atheniensium: cuius tempori-
bus diluvium factum est: quod tamen nec Egy-
ptum nec sua contigit vicinia: ibidem capite
10. d. 11. a.
- E**gyptum quomodo intrauit Jacob. vide pte. 7. li.
bro. 16. ca. 40.
- E**gyptus habuit reges Ptolomeos post mor-
tem magni Alexandri: ibidem li. 18. ca. 42.
- E**glon rex quod dicitur esse exilis valde. cum adipes
dicantur conclusisse vulnus: pte. 8. in li. quesi. su-
per Iudicum. q. 21.
- Q**uomodo pueri regis Eglon clauem aperuerint
quod Aiorb clauem non clauserat: ibidem quesi-
tione. 23.
- E**grotantes plus letantur de pualscentia quam pri-
us de sanitate perfecta: pte. 4. li. 8. confess. ca. 3.
dicto. 2.
- E**groti sunt qui aliqua cupiditate mala amato-
res mundi ab ipsis bonis opibus renouant: p. 10.
de pastoribus ca. 6.
- E**grotus se contra medici preceptum per intempe-
rantiam contraria sumens mortem incidit: quid
pertinet medico qui preuidens causam obser-
uauit non induxit: pte. 10. de arbore sci. boni
et mali. c.
- E**uocare foras quid sit: vide pte. 9. in euan. Jo-
an. tractatu. 25. f. g.
- E**lanomis vino laborauit Dauid. cum populorum
dei numerare presumpsit: p. 8. d. aduersa. legis et
propheta li. 1. ca. 16. c.
- E**lanomis vanitas per quid sanari debet: vide
pte. 6. de peccato: meritis et remis. li. 2. ca. 17. b.
- E**lectio dei. sit per gratiam. non propter merita: pte. 9. in
euan. Joan. trac. 86. b. 87. b.
- E**lecti sunt sancti ante mundi constitutionem ea
predestinatione in qua deus sua futura facta pre-
sentat. Electi autem sunt de mundo ea vocacione quam
deus id quod predestinavit impletur: p. 10. de pre-
d. stina. sanctorum ca. 17. a. Ephe. 1. auto. 1.
- E**lectorum nomen non facile in malo inuenitur. ne-
si quando mali eliguntur a malis: p. 8. in li. 1. quesi-
tio. sup. Gene. q. 117. b.
- D**e electorum discernendone a damnata conspersione. et
mera gratia dei et proposito vocantis: p. 8. d. cor-
rep. et gratia dei ca. 7.
- E**legit nos non quod credimus sed ut credamus. ne
prioris eius elegisse dicamur: pte. 10. de predesti-
natione sancto. ca. 18. 19.
- E**legit quare Ebis ideotas et ignobiles in suos
apostolos: vide p. 9. in euan. Joan. tracta. 7. f.
- N**on vos me elegistis sed ego vos elegi. quod in-
telligit: vide ibidem tractatu. 86. b. 87. a.

Electio

- 3 Elegit nos in ipsa p[re]sencia cū nondū fecisset: p. 10. de p[re]destina. et g[ra]tia ca. 5.
- 9 Intra mundum facti sumus: et ante mundum electi sumus: ibidem. Et in epistola prosperi ad Augustin. b.
- 10 Elegit nos deus sua gratia: vide pte. 10. de p[re]sencia ca. 20.
- 11 Elegit nos deus ante mūdi constitutionem: p. 10. de p[re]destina. sancto. li. 1. ca. 18. a. b. c. ad Ephe. sio. p[ri]mo: auto. 1.
- 12 Elegit deus aliquos et aliquos nō: quare hoc fecit non querere: si nō vis errare: p. 11. ad Arri. ca. sibi falso imposi. Arri. 14. con. Pelagianos hypponos. li. 3. f. g.
- 1 Elementa an oīa possint in alterutrū conueri et quot sint: p. 5. de Bene. ad Iram li. 3. ca. 3.
- 2 Elementa mūdi in suis regionib[us] medijs sunt p[er]muta: ibidē ca. 6. verita. 5.
- 3 Elementa singula deū artificem suū esse demonst[ra]t: p. 10. d[omi]ni symbo. ad carbecu. li. 3. ca. 2. b.
- 4 Elementa non t[ri]n[em] loca sed etiā qualitatib[us] p[er] p[ri]us distinguunt: ut p[er] qualitatib[us] p[ri]us etiā loca p[ri]us s[er]uientur: aqua sc[ilicet] super terrā: que etiā si sub terra stat aut labi[us] sicut in ant[er]is ca. uernisq[ue] abdūto: non tamē ea terre p[ar]te quā supra: sed ea quā infra se habet p[er]tinet: p. 5. d[omi]ni Bene. ad Iram li. 2. ca. 1. b.
- 5 Elementa mundi habent suā definitā vim et q[ua]litate: quid de quo fieri possit vel non possit: q[uo]d vnuquodq[ue] valeat vel non valeat. Ex his v[er]it[at]ib[us] p[ri]mo d[omi]ni rerum: oīa que gignuntur suo quoq[ue] tempore exortu: p[er]clusq[ue] sumūt: finisq[ue] et decessiones sui cuiusq[ue] generis: ibidem li. 9. ca. 17. verita. 9.
- 6 Elemento cuiq[ue] quidā p[ro]pheta sua aīalia distribuunt: ut terrena esse dicerent: non t[ri]n[em] q[uo]d in terra repunt atq[ue] gradiūtur sed aues etiā q[uo]d et ipse in terra requiescant: volādo sangare: ibidem li. 3. ca. 9.
- 7 Elementa q[ua]ntuor mūdi: quomōdo distinxit Plato: vide p. 7. li. 22. ca. 11. a.
- 8 In Elementor[um] transmutatiōe non oēs p[ro]pheta cōueniūt cū Aristotele: p. 5. de Bene. ad Iram li. 3. ca. 3. notabili. 2.
- 9 Elementū quodlibet habet duplicē qualitatem vna p[er] se alia p[er] participationē alteri[us] elementi vel cōtrarij: ibidē ca. 4. verita. 2.
- 10 Elementor[um] q[ua]ntitates p[er]tinent: siue interbūt igne p[er] flagrationis: p. 7. li. 20. ca. 16.
- 1 Elementosyna duplex est: aliq[ua] p[er] am[or]em: alia iustit[ia]: p. 9. in episto. Joan. trac. 8. f. in fine.
- 2 Elementosyna duplex: q[uia] alia est subuenire: alia di[m]ittere p[ri]mo: p. 10. de decē chordis ca. 11. b.
- 3 Elementosyna spūalis est ex toto corde p[ri]mo relinqueret: p. 10. de rectitu. carbo. puerfandis. 3.
- 4 Elementosyna debet esse in absconso: idest in bona p[re]sencia: q[uo]d b[ea]t[us] oculis demonstrari nō p[otes]t: p. 3. de sermo. d[omi]ni. in mon. li. 2. c.
- 5 Elementosyna boiem a peccatis mundat: p. 6. con. Cresco grāma. li. 2. ca. 12. c. pte. 11. in speculo de eccl[esi]astico. 3. de Tobia. ca. 4. de euāg[el]io. Luce 11. Elementosyna: auto. 7. Eccl[esi]astica. 3. auto. 4.
- 6 Elementosyna a morte liberat: pte. 10. de rectitudie catholi. conuerf[us]a. b.

Elemosyna

- Elemosyna facta sine iusticia parum valet: pte 7. libro. 21. ca. 27. c.
- Elemosyna cum pie datur: eternū meritum inde compatur: pte. 8. con. aduersa. legis et p[ro]phet[arum] ca. libro. 1. ca. 16. e.
- Elemosyna de rapinis et p[re]dis facta deo accepta nō est: p. 10. de saluta. docu. ca. 53.
- Elemosyna cū cupiditate acq[ui]sita abominabilis est corā deo: acceptū autē ei est q[uo]d feliciter fuerit acq[ui]sitū: ibidē. ca. 31.
- Elemosyna sine iactantia faciēda est: p. 10. de decē chordis ca. 12.
- Elemosyna deū placat: vide p. 8. in Enchiridiō ad Lauren. ca. 67. 70.
- Elemosyna illā de[us] cōp[ro]bat q[uo]d iustis laborib[us] ministrat: p. 10. de vita ch[ri]stiana. ca. 12.
- Elemosynam ordinare dare volēs a seipso incipere debet. et eā sibi p[ri]mū dare: p. 8. in Enchirid. ad Lauren. ca. 76.
- Elemosyna q[uo]d ch[ri]stiano ponit: nō ch[ri]stiano ponit: qui in eo non diligit ch[ri]stū: non autē diligit ip[s]um qui nō vult iustificari ab ip[s]o: pte. 7. li. 21. ca. 27. infra: auto. 8.
- Elemosynarū largitas q[uo]d iustor[um] sustentat inopia p[ro]dest bonis mediocriter ad capessendū regnū eternū: q[uo]d sua merita nō sufficiunt: ibidē
- Elemosyna faciēda nō ea intentione ut vel boibus placere velit: vel in terra sibi q[ua]rat repēdi q[uo]d facit: p. 5. de ope monacho. ca. 26. a.
- Elemosynar[um] multa sunt genera: vide p. 8. in Enchiridon ad Lauren. ca. 72. 73.
- Elemosynar[um] sinceritate peccata mundant: p. 8. 3. duas epl[isto]as Pelagiano: ad Bonifa. lib. 1. ca. 14. a. Supra elemosyna: auto. 5.
- Elemosynar[um] largino si nō p[re]cedit ex radice ch[ar]itatis: in deū nō redūdat: q[uia] de[us] ch[ar]itas est. p. 10. d[omi]ni v[er]ita. i[st]imo. li. 1. ca. 3. b. sup[er] auto. 3.
- Elemosynas spirituales facere studeam[us]: p. 10. de saluta. documen. co. 53.
- Elemosynas dignas faciēs p[er] peccatis suis: p[ri]mo debet incipere ip[s]as facē a seipso alias indigne sunt: p. 7. li. 21. ca. 27. b. c. supra: auto. 2.
- Cōtra elemosynas facientes absq[ue] debitis circūstātijs: vide ibidē li. 15. ca. 7. b.
- Elemosynas quidā faciūt parū dando et multa rapiēdo: ibidē li. 21. ca. 27. b. c.
- Elemosynas facientes spirituales aut corp[or]ales de diuinis bonis: sanctor[um] p[ro]curatio saluant: q[uo]d autē de male acq[ui]sitis: nequaq[ue] ibidē.
- Elemosynas dignas facientes dixerūt q[uo]dā a d[omi]no natiōe liberādos: licet alias pessime virent: s[ed] cōtra hos disputat: ibidē li. 21. ca. 22. 27.
- Elemosyne oēs torius eccl[esi]e et oratiōes et opera iusticie et misericordie omnib[us] recognoscantib[us] mortē suā ad puerfionē suā succurrūt: p. 10. de vera et falsa peniten. ca. 12. a.
- Elemosyne pauper[um] nō dōa cupidor[um] in thesauro mittunt celestē: p. 10. de bono viduitat[is] ca. 21. b.
- Elemosyne adinuātes oīones n[ost]ras ideo faciēde sunt: ut eū de p[re]teritis peccatis oram[us] exaudias: mur: p. 7. li. 21. ca. 27. b. c.
- Elemosyne multū adinuāte oīem sicut etiā spes fides et ch[ar]itas: orantē ad deū p[er]ducit: p. 10. de orando deo ad p[ro]bam. ca. 13.

De elemosynis iniustio: vide p. 10. de vita chris-
na ca. 12.

1 Elephantes quō capiunt: vide p. 7. li. 1. ca. 15.

2 Elephātes igne vincunt: ibidē ca. 17.

3 Elephātes frigore moriunt: ibidē li. 3. ca. 19.

El 1 Eligentiū boiū meritū nullū esset nisi eos cli-
gentis grā dei puererit: p. 8. de grā et libe. ar-
bitrio ad Valenti. ca. 18. b.

2 Eligere bonū qui non vis: vinere te nolle dāna
sti: p. 6. 5. lras penilia. li. 2. ca. 84. c.

Ell 1 Elleborū alio modo cibo est alio medicamentū
alio venenū: pte. 2. de moribus Manicheo. li-
bro. 2. ca. 8. c.

Elo 1 Elongationis creature a deo q̄ sit causa et q̄ no-
tua sit: vide pte. 4. li. 5. pscf. ca. 2.

1 Eloquētia aliqua decet iuuenilem etatez aliqua
senilem: p. 4. de doctrina chiana li. 4. ca. 6.

2 Eloquētia nō solū vera sed et falsa psuaderi pnt:
ibidē li. 2. ca. 36.

3 Eloquētia est facultas dicēdi congruentē expli-
cās que sentimus. pte. 6. cō. Cresco. gramma.
libro. 1. ca. 1. b.

4 Eloquētia audientibz nō officit recta docentibz
sed maligna garrulano: ibidē ca. 2.

5 Eloquētia summā pauci psequunt: p. 3. 5. vti-
litate credendi ad Honora. ca. 7. b.

6 Eloquens ille appelland⁹ est q̄ non soluz copio-
se et ornate s̄ etiā veraciter dicit: p. 6. 5. Cresco.
grāmati. li. 1. ca. 13.

1 Eloquia stulta et inania deuota: multum enī pro-
ficiunt ad impietatem: p. 10. de singularitate cle-
ricorum ca. 22.

2 Eloquii nimia et inuidantia est reprimenda: et elo-
quentia non sic laudari debet vt persuadeatur
insipientia: pte. 8. de anima et origine ei⁹ ad Re-
natū li. 1. ca. 3.

3 Eloquiū in spe inuenis plerūqz laudat p̄dicat et
amatur est non habeat maturitatem fidemqz
doctoris: p. 8. de aia et eius origine ad Vincen-
tiū victo. li. 4. ca. 25.

Em 1 Emathia et Tethalia idem sunt: pte. 7. libro. 3.
capitulo. 13.

Emanatio lucis quadruplici pprietate assimila-
tur emanationi verbi dei: p. 5. de triu. li. 4. ca.
20. verita. 24.

1 Emere volum⁹ vile et care vendere: beati esse vo-
lumus miseri tū esse recusam⁹: p. 5. de trinita.
li. 13. ca. 3. a. b.

2 Emere aux ignitū quid sit: vide p. 9. in Apoca-
lip. Homelia. 3. b.

De Emerto Cesariensi epō: quō contra catho-
licos disputauit: p. 8. cō. secundā eplāz gaudē.
li. 2. ca. 6.

Emili⁹ frumentū in fame ministrās petit regnū
et ideo occidit: p. 7. li. 3. ca. 17. c.

1 Emulatio est dolo: animi cuius alius puenit ad
rem q̄ duo pluresue appetebant et nisi ab vno
haberi nō pōt: p. 3. in expositiōe episto. ad Sa-
la. ca. 5. c. in fine.

2 Emulatio sequitur inflationē eo q̄ superbia est
mater inuidie: p. 6. 5. grā noui testa. ad Hono-
ratū ca. 22. b.

Enc 1 Encenia et enceniare quid sint: vide p. 9. in euan-
gelio Joan. trac. 48. a.

Enchiridion quid sit: vide pte. 8. in Enchiri. ad
Lauren. ca. 6.

Endemones idest boni demones: parte. 7. libro
9. capi. 13.

Eneas a proditiōe Troje non excusatur: ibidē 1
libro. 1. ca. 3.

Eneas regnat: ibidē li. 3. ca. 11. 2

Eneas dāficat et dicitur Jupiter indiges: ibidē 3
libro. 8. ca. 5.

Enigma obscura allegoria est et ad p̄cipiendū 1
difficilis: p. 5. de trinita. li. 15. ca. 9. a.

Enigmatiste q̄ sint: vide p. 8. in li. 4. ques. super 2
Numeros. q. 45.

Ennius poeta: pte. 7. li. 2. ca. 27.

Enoch sine morte custodit vt in eo ostēderetur 1 Eno
qliter hoies si nō peccarent generata ple com-
mutarent in vitā spirituale sine morte: p. 10. de
mirabi. sacre scriptu. li. 1. ca. 3. b.

Enoch licet adhuc viuat mortis tamen debim⁹ 2
q̄ oēs in Adā sumpsim⁹ vitare nō poterit: ibi-
dem: veritate. 7.

Enoch et Melias fonte ligno vite iā in paradiso ve-
scunt: p. 8. 5. aduersa. legis et p̄p̄eta libro p̄mo
ca. 15. in fine.

De Enoch trāsato et quō fecit resurrectiōez chri- 4
sti et n̄am: p. 7. li. 15. ca. 19. Et quō fuit p̄p̄e-
ta: ibidē li. 18. ca. 38. a.

Enoch et Melias ante exortum Antichri p̄dica- 5
būt demū Antichris eos interficiet: p. 10. 5. An-
tichrio. d. Melias: auto. 7.

Enoch et Melias p̄tā longā etatem senectute nō 6
maruerūt: p. 6. de peccato. meritis et remiss. li.
1. ca. 3. Melias: auto. 5.

Quo cibo pascunt illi duo: vide ibidē et infra Me- 7
lihas: auto. 4. 11.

Enoch quō interficiend⁹ est p̄ Antichristuz: pte 8
10. de mirabi. sacre scriptu. li. 1. verita. 7.

Enodius post cōuersionē et baptisimū perceptio-
nem cū Augustino habitauit: pte. 4. li. 9. pscf-
sio. capite. 8. a.

Ens tam creatū q̄ increatū prima sui diuisione 1 Ens
in absolutū et respectiū diuidi habet: pte. 5. de
trinita. li. 5. verita. 20.

Ens et res p̄uertunt accipiēdo ens fm totā suā 2
longitudinē: pte. 4. de doctr. chiana. li. 1. ca. 2. veri-
ta. 4. in. 2. argumēto.

Ens fm q̄ est cōe deo et creaturis transcendenter 3
diuidi nō pōt in s̄bam et accidēs: sed est diuisio
entis limitat: p. 5. de trinita. li. 5. verita. 10.

Ens rationis quod fingunt aliqui quō est sima 4
pliciter nihil: vide p. 4. de doctrina chiana lib.
1. ca. 2. verita. 4.

Entitas ois creati p̄fectionē dicit: p. 4. 5. Eplām 5
Manichei ca. 25. verita. 5.

Eunuchi aliqui de matrē vtero nati sunt aliqui 1
facti ab hominib⁹ aliqui qui seip̄os castrarūt
p̄pter chustū: pte. 8. de Adulterinis coniugijs
ad Pollen. li. 2. ca. 18.

Eunuchorū castrator et cōiugū compatio: p. 5. 2
de sc̄tā virginita. ca. 24.

Eunuch⁹ se fingēs virginē corrūpit exēplo Jo- 3
uis: p. 7. li. 2. ca. 7.

Enunciatio vna multis modis intelligi pōt sic
vna res multis modis enuciatur: p. 4. li. 13. cō
1 11j

Episcopi

- fess. ca. 24. dicto. 5.
 Episcopes quid sit; vide pte. 10. de spiritu et anima
 ca. 25. in fine.
 Episcopus quid sit; vide p. 8. in li. questionum super Iu-
 dicii. q. 41. pte. 11. in questionibus veteris et novi te-
 stamenti. q. 46. b.
 1 Episcopus generatus est quod sub vno articulo intelligit
 veteris et novi testamenti. p. 1. de grammatica ca. 6.
 2 Episcopus et commune genus in hoc differunt quia
 in genere communi et boves sunt et pecora in epi-
 scopo pecora tantum ibidem.
 Episcopus stoicus philosophus; p. 7. li. 9. ca. 4. d.
 1 Epicurei Athenis clarebant assentes res huma-
 nas ad deorum curam non pertinere; ibidem libro
 18. ca. 41. c.
 2 Epicurus; ibidem li. 8. ca. 1.
 3 Epicurei summum bonum in carne constituerunt;
 puta in voluptatibus; dixerunt quoque animam
 simul cum corpore interire; pte. 7. li. 14. ca. 2. a
 pte. 10. de Epicureis et stoicis ca. 4. et. 5. Sup.
 Veritatem; auto. 2.
 4 Epicurei eo; pte. 9. et aliam simul interire voluerunt;
 aut utrumque mortale esse; ibidem.
 5 Epicureorum et stoicorum controuersia ponitur; pte. 7.
 li. 8. capite. 8.
 6 Epicurus de generatione mundi quid sentiat et
 quod principium omnium dixit esse atomos; ibidem
 li. 11. ca. 5. a.
 Epirus provincia Græcie; p. 7. li. 3. ca. 17.
 1 Episcopi pro pace christi esse debent; p. 8. de gestis
 eius; merito. d.
 2 Episcopatum potest quis meritis rennuere non
 autem christianismum; pte. 6. con. Cresconium gram-
 ma. libro. 2. ca. 11.
 3 Episcopi quare in ecclesia sunt; ibidem.
 4 Episcopatus nomen est operis non bonoris; et est
 Græcum atque translatum vocabulum; pte. 7.
 libro. 19. ca. 19. c.
 5 Episcopus indeceter apponitur; si imponitur susci-
 piendus est; ibidem.
 6 Possunt esse populi boni ubi fuerint episcopi ma-
 li; sic ponitur esse populus malus; ubi fuit Moyses
 princeps et rector bonus; pte. 5. de eplam par-
 menti. li. 2. ca. 4. a. b.
 7 Episcopi et clerici olim pro veritatis predicatione
 multa perpessi sunt; quorundam oculi erant
 sunt et cuiusdam Episcopi manus et lingua pre-
 cisa est; nonnulli etiam cruciati sunt etc. pte. 8. de
 correc. Donatista. ad Bonifacium. ca. 19.
 8 Episcopis doctoribus et predicatoribus falsitas
 tem refellere incumbit; pte. 6. de Cresconium gram-
 ma. li. primo ca. 9.
 9 Episcopo Maximiano vagiensis catholico; facta
 est maxima iniuria; pte. 8. de correc. Donatista.
 ad Bonifacium. ca. 18.
 10 Episcoporum maxima pars sentit contra septuaginta
 Aphros; parte. 6. con. Cresconium gram-
 ma. libro. 3. ca. 3.
 11 Episcopos congregari non posse persecutionis tem-
 pore; voluerunt heretici ad concilium habendum; p.
 6. con. Donatist. post collatio. ca. 14. Supra co-
 cilium; auto. 8.
 12 Episcopum non solum oportet docere sed et discere; p.
 5. de baptis. de Donatist. li. 5. capite. 26. a.

Equalitas

- Episcopus si velim latine interpretari; supintendit
 tem dicere possumus; ut intelligat se non esse epi-
 scopum qui presesse dilexerit non prodesse; p. 7.
 li. 19. ca. 19. d.
 Episcopus specularior interpretatur; quod sit officium eius et
 de negligentia ipsius; vide pte. 10. de duodecim
 abnitionum gra. 10.
 Epistola ad Hebræos multi dicunt esse apostoli
 Pauli; multi non; p. 7. li. 16. ca. 22. b. nota ibi
 veritatem et documentum.
 Equa pars leporum et alia monstruosa; pte. 7. li.
 10. ca. 16.
 Equa in capadocia concipiunt fetus vento si eos
 non amplius quam triennio dicunt vivere; ibidem
 libro. 21. ca. 5. c.
 Equalitas ubi reperitur; ibi nulla discordia; p. 2.
 de musica li. 4. ca. 14. c.
 Equalitas aut similitudo ubi reperitur ibi numeros
 fitas; ibidem libro. 6. ca. 13. b.
 Equalitas in equalitate preponitur ob id melior; fi-
 gura est quam quatuor lineis rectis paribus. quam tri-
 bus constat; in quibus servatur quedam inconcussa
 iustitia; p. 2. de ase quantitate. ca. 9.
 Equalitas vera ac similitudo; atque ipsa vera et
 4 ma veritas; non oculis carnalis; neque villo tali
 sensu; sed mente intellecta conspiciat; p. 2. de ve-
 ra religio. ca. 30. b.
 Equalitas est in divinis personis; p. 7. libro. 11. ca.
 24. a. p. 11. de Iudeos ca. 6.
 Equalitas patris et filii commendatur; pte. 9. in
 euan. Joan. trac. 14. e. 17. f. 18. a. b. c. 19. a. f. g.
 20. c. d. f. g. 29. b. 54. a. b. 70. c. 71. a. 74. b.
 78. a. b.
 Equalitas non semper significat quoniam dicitur sicut il-
 lud ita et illud; ibidem trac. 110. e.
 Equalitatem summam incommutabilem et eternam ex
 8 creata numerorum equalitate; inquirimus; p. 2. d.
 musica li. 6. ca. 11.
 Equalitatis ratio nobilior est quam ratio inequalitatis;
 p. 4. de eplam Danielem ca. 22. verba. 4.
 Equi. boves boni et mali; quod sunt; vide p. 8. de Iu-
 1 lia. pelagra. li. 2. b.
 Equitas animi nobilior est quam corporis sanitas; Su-
 2 pra animi; auto. 6.
 Equivoca dicuntur que non ut vno nomine ita etiam
 vna diffinitione possunt teneri; p. 1. in principiis
 dialectic. ca. 10. b.
 Equus albus ecclesia dei; fessio; eius christus; p. 9. in Apo-
 1 calip. home. 5. a.
 Equus albus etiam ipse significat prophetas et
 2 apostolos; ibidem.
 Equus rufus; populus malus; fessio; diabolus; ibi.
 3 Equus niger significat populum sinistram dyabo-
 4 lo consentientem; ibidem.
 Equus pallidus fecit malos qui persecutionem ex-
 5 citare non desinunt; ibidem. b.
 Formido dicitur equus bonus hominis infra for-
 6 titudo; auto. 9.
 Equi tres mali contra equum bonum; ibidem.
 Erratum Romanorum per virtutem fuit opul-
 1 entum; sed fuit in egestate per vitium; p. 7. libro
 5. ca. 12. h.
 Erratum quod reimpleret; li. 3. ca. 19.
 2 Ericthomus pumus quadrigam duxit in Gre-
 3 cia

Erro2

ciamp. p. 7. li. 18. ca. 12.

- 1 Error: dicitur quod veritate non audit: p. 9. in ena.
Joan. trac. 45. c. f.
- 2 Error: quando est peccati veniale et quando mortale:
ibidem tractatu. 90. a. b.
- 3 Errare circa deum contingit dupliciter: aut affirmando quod non est in deo: aut negando ab eo quod est inest. Supra deum: auto. 32.
- 4 Errare tripliciter contingit circa divina: p. 5. de trinita. li. 1. ca. 1. a.
- 5 Aliquando errari tuum existimo quod cum in amore nimio veritatis et recte deo nimis falsitatis erras: p. 3. de mediacio ad pscn. ca. 1.
- 6 Errat non solum qui falsam viam sequitur sed etiam qui veram non sequitur: pte. 1. con. Zicad. micos li. 3. ca. 15. b.
- 7 Error: est alterius palio approbatio: p. 5. de trinita. li. 9. ca. 11. veritate. 12.
- 8 Error: est velle explicare quod non valet: pte. 6. con. Cresco. grama. li. 1. ca. 8. c.
- 9 Error: est cum sequitur aliquid quod non ad id ducit quo volumus peruenire: pte. 2. de libero arbitrio. li. 2. ca. 9. b.
- 10 Error: nisi tollat de mentibus incredulorum non poterit suscipere fidem vni deus in christo: p. 11. in questione. vete. et noui testa. q. 113. c.
- 11 Error: horrendum est cum sibi omnes homines posse velint: et multi non faciant nisi quod eis periculosum sit: p. 5. de trinita. li. 14. ca. 14. verita. 26.
- 12 Error: omnis sic corrigendus est: ut non in ea corrumpat signaculum redemptionis: p. 8. de correctione donatista. ad Bonifa. ca. 16.
- 13 Error: magna cura cauendus est: p. 8. in Encirion ad Lauren. ca. 17.
- 14 Erroris proprium est per deo falsum approbare: ibidem.
- 15 Errare quicquid nonnullus profuit in via pedum: non in via morum: ibidem.
- 16 Errare nihil aliud est nisi vix putare quod falsum est: falsumque quod verum est: vel certum habere per incertum: incertum vero per certum: ibidem.
- 17 Quibus in rebus errantes non peccemus: quis ad huius vite miseriam error pertinere: ibidem ca. 21.
- 18 Fallit homo magno malo: cum hoc non credit quod ducit ad vitam eternam: vel hoc credit: quod ad mortem ducit eternam: ibidem. ca. 19. a.
- 19 Error: hominum valde deridendum quod clarorum virorum quedam non recte facta laudabiliter se imitari putant: a quorum virtutibus alieni sunt: pte. 6. de vniuerso baptis. p. Penia. ca. 13. a.
- 20 Error: non omnis heresis est: quis omnes hereses que in vicio ponit nisi errorem alio heresis esse non possit: p. 11. p. fauo. d. quicquid heresi ad quod uult deus. b.
- 21 Sicut error: veritate ita luvor: caritate pellendus est: p. 8. con. Julia. pela. li. 6. ca. 1. a.
- 22 Error: Adimantus cum refutatione: qui voluit animas hominum in Beluina corpora posse contrudere: p. 3. co. Adimantus. manichei discipu. ca. 12. b.
- 23 Error Apollinarianorum fuit: quod christus in quantum homo non habuit mentem humanam: p. 3. in libro octuaginta trium questionum. q. 80.
- 24 Error: Apollinarianus voluit quod christus humanam carnem nescire humana anima assumpsit: p. 8. con. sermonem Arria. ca. 5. pte. 9. in euan. Joan. trac. 47. c.

Erro2

Erro: Apulii ponit: p. 7. li. 8. ca. 17.	19
Erro: vane opinionis curat in illo. q. se subdit fa- cre doctrine: ibid. li. 2. ca. 1. a.	20
Erro: ois causat ab ignorantia cu qua nascimur.	21
ibid. li. 22. ca. 22. a.	
Erro: Arrianor tangit: p. 6. in sermone Arrias noy p totu. Contra sermonem Arrianor p totu. Quo arguit talis error: infra auto. 134.	22
Erro: Arrianor. Macedonianor 7 Eunomis anor vult q spussancti sit creatura: fontinae noy omnino et aliquam stam esse negat: p. 8. de correctio. Donatista. ad Bonifa. ca. 29.	23
Erro: Arrianor dicit patris et filii et spussancti diuersas esse substantias. Donatiste autē vnay stam trinitatis confitent. licet aliqui ipor mino re filiu esse dixerūt q pater est. eusdē m substanti- ae esse nō negauerūt: ibid. ca. 1. filiu: auto. 3.	24
Erro: Basilidis. Carpocratis. Eerdonis: p. 8. p aduerfa. legis et ppheta. li. 2. ca. 12. b.	25
Erro: Lycicoz voluit palam cu coniuge comi- tatione fieri posse: p. 8. de nuptijs et concupiscen. ad Valentiū li. 1. ca. 22.	26
Erro: dinomachi ponitur: pte. 8. con. Julia. pe- lagia. li. 6. ca. 5. b.	27
Erro: Demetrius: p. 7. li. 8. ca. 23. ponit.	28
Erro: Ioviniani tangit: pte. 6. de peccatorz me- ritis et remis. li. 3. ca. 7.	29
Erro: Manicheoz est hūana natura a deo crea- ta bona non esse peccatozq viciat: p. 8. de nus- prij et concupiscen. ad Vale. li. 2. ca. 3. b.	30
Erro: Manicheoz de duabz animabz vnā pte dei alterā de gente tenebray dixerūt esse: p. 3. an argumēto de duabz aiabz. a. et capite. 12. a.	31
Erro: Manicheorū post Tertuliani 7 Lypiani heresim etor: est: p. 4. p faustū. 13. ca. 4. Quo talit error arguit. vide infra: auto. 133.	32
Erro: Manicheoz de terra lucas et tenebrarum et responsionibz eoz conuincit: p. 4. con. eplaz Manichei ca. 21.	33
Erro: Manicheoz qui duos deos posuit vnus bonū alterū malū: p. 2. de motu ecclie carbo- lice li. 1. ca. 10. a. 17. a.	34
Erro: Manichei q verā carnē chistū hie nega- uit: reprobāt: pte. 10. de pinnenna ca. 10.	35
Erro: Manicheorū voluit chistuz non habere verum corpus. sed spiritū fuisse: pte. 10. de can- nico nouo capite. 6.	36
Erro: Arrianor voluit filiū non esse equalē pa- tri: ibid. ca. 7. Supra. auto. 24.	37
Erro: Pelagianorum voluit de scipo esse glori- andū non de deo. pte. 10. de cannico nouo: ca. 8.	38
Erro: Paternianor et Venustianorū voluit q a lunibz vsq ad pedes dyabolū fecisse corpus bois: superiores vero ptes deū: p. 8. p Julianuz pelagia. li. 5. ca. 5. b.	39
Erro: Pelagianorū non simplicium episcopos rum sententia: sed excellēnum in fide catholica: damnata est: pte. 8. con. duas epistolas Pela- ad Bonifa. li. 4. ca. 12.	40
Erro: Sabellianor dixit ptes passū: p. 9. in eus. Joan. trac. 36. f. 37. c. d. 40. b. 71. a. Sabellia: ni: auto. pma et. 2.	41
Erro: Tertuliani. sicut aiā ita et deū corporeū esse dicit: p. 8. de aia 7 et ^o origie ad petz li. 2. ca. 5.	42

Erroz

43	Symōiani a symōe mago
44	Menādri: a menādri ipso magno discipulo ei⁹ q̄ mū dū asserbat nō a deo s̄ ab angelis factū.
45	Saturniā a q̄dā saturnio q̄ mundū solos angelos se p̄tē p̄ter p̄siam dei p̄is se asse dicebat.
46	Basilidiani a basilide supra etiā auto. 25.
47	Nicolaitani: mulieres ins differētes esse voluit
48	Enostici
49	Carpocratāi a carpocrate
50	Cerinthiani ibm tantūmō boiem fuisse voluit.
51	Mazari
52	Hebioneti ch̄z tantūmō boiem esse voluit
53	Valēntini: qui de nā rerū multa fabulosa fingit
54	Senandriani
55	P̄bolomei
56	Marciani carnis resurrexionē negant
57	Colobasij vīr oīz boīz i septe siderib⁹ p̄stē dicit
58	Heracleōite duo asserit eē p̄ncipia vnum et altero. et er bis duob⁹ alia plurima.
59	Er. roz. Ophite
60	Caiani: Iuda traditorē ali q̄d diuin⁹ putat esse et secus ei⁹ b̄ficiū deputat
61	Sethiani a Seth dicti
62	Archonici vniuersitatez quā dē condidit opera esse p̄ncipū dicit.
63	Leodoniani duo p̄ncipia sibi aduersantia doḡnsat: ast resurrexōz mortuoz negat
64	Appellite duos deos ponit vñ bonū alter malū
65	Seueriani: a seuerō: vñū bibere prohibet.
66	Taciani a Taciano. nuptias damnat.
67	Carap̄ryges scōas nuptias dānat: q̄ p̄fomicanoz nūb⁹ habent infra. 78.
68	Quintiniā siue pepuciani
69	Artotonte voluit offerri panē et cascū eo q̄ p̄mī ho mīes oblatiōes d̄ fructib⁹ terre et ouīū fecerūt.
70	Essēsedecante
71	Allogiani v̄buz dñi recipe noluit ioh̄s euāgelij r̄sp̄n it c⁹ nec Apocalip. accipit
72	Adamiani: nuditatē ade i paradiso imitat: q̄re nudi tales conueniūt nudi lectos nes audiunt.

Lāgi
tur p
te 11. d
beresi
b⁹ ad
quod
uultre
um et
roze.

Erroz

Elcesaitē.
Therodaciani ch̄m tantū modo boiez esse voluit.
Melchisedecbiani
Neotiani voluit ch̄st⁹ eūdem ip̄m esse patrem et spiritū sanctum.
Valesij voluit q̄ castrare sap̄m sit deo seruire
Monaciā secundas nuptias dānat: penitentiā denegat. Supra: auto. 67.
Angelici
Apollidici
Sabelliani: vide et supra: autoutate. 41.
Ongenuani a q̄dā origine nomē accepit: n̄ ab illo q̄ ere oībo not⁹ s̄ ab alio.
Ongenuaste resurrexōz mortuoz negat: ch̄m et sp̄s sc̄s creaturā dicit.
Pauliani a paulo famoso th̄eo nomen accepit: ch̄m nō nisi boiez putat.
Joniani
Manichei tangunt supra: auto. 30. 31. 32. 78. ast.
Hierachite paulo s̄ ad regnū celoz p̄tē nō vult
Meliciā Melicio nomē accepit: cū cōuersi ora re non vult.
Arriani ab arrio nomē accepit p̄tem et filium et sp̄s sc̄s vnius s̄be esse negat.
Sup̄ au. 22. 23. 24. 25. ast
Vadiani deū in similitudine corruptibilis boī s̄ fingit.
Semiarriani.
Macedoniani de patre et filio nō sentire cre.
Aeriani ab aerio quodam est: offerre p̄ mortuis non vult
Jeunia damnat.
Aeciani ab Aecio nomen acceperūt
Apollinaristē vult ch̄m carnē sine ania assumpsisse
Supra: auto. 17. 18. Ast.
Anudicomariā vult maritū post ch̄m natum viro suo cōmirtam fuisse.
Psalianoz nomē ex lingua syria est monachis nō licet reali q̄d opari causa susten tande vite vult.
Metangismonite filij in pie sic esse vult sic vas in vase: quasi duo corpa carnaliter opinans.
Marcionite.
Bardeſanite
Seleciani vel bermā sal

Poni
tur p
te 11. d
beresi
b⁹ ad
quod
uultre
um et
roze.

73	73
74	74
75	75
76	76
77	77
78	78
79	79
80	80
81	81
82	82
83	83
84	84
85	85
86	86
87	87
88	88
89	89
90	90
91	91
92	92
93	93
94	94
95	95
96	96
97	97
98	98
99	99
100	100
101	101

102	uatore in carne sedere ad dexterā p̄is negat.	
103	Proclianita voluit Ch̄m non in carne venisse. Patriciani a p̄icio nunciat: s̄bam h̄iane carnis s̄ a deo. sed a diabolo cōditū vult.	
104	Afcire	
105	Pattaloinchite	
106	Aquarii.	
107	Colatiani	
108	floriniani a florino	
109	Voluit deū creasse mala	
110	Demūdi statū diffēntes	
111	Rudis pectibz s̄bulantū	
112	Donaciani voluit catholicoz rebaptizare: sup̄ conastaz p̄ mltos auctoritatez p̄stulāstaz opificiū oīs carnis nō deo bono et vero sed malignis angelis tribuit.	
113	Lū boī bonō māducantū	
113	Retbonani	
114	Chū diuinitatē passibilē dicens.	
115	Trinomē deū putans.	
116	Aquā deo coeternā dicēs	
117	Imaginē dei non esse animā sed corpus.	p̄dī
118	Er. ro.	p. 11. d.
119	Innumerabiles mundos ponens.	bereli
120	Animas in demones et q̄s cūq̄ ḡnalia puerni volens	b° ad
121	Liberatōez oīs ap̄d iseros factū chū defec̄sōe credēs	quod
122	Chūstī de p̄e natūtan inu	uult
123	Luciferiani a lucifero cara	um et
124	litano ep̄o exortus.	rox.
125	Jonianistaz virginitatē marie destruebat dicēs eā parēdo fuisse corruptā.	
126	Arabici aiam cū corpore voluit in fine seculi vtrūq̄ resurgere.	
127	Deluidiani	
128	Paterniani	
129	Tertuliani tangit Sup̄a	
130	auto. 42. Aft.	
131	Abelotini	
132	Pelagiani et celestīi charitatē negauit esse donū dei	
133	131	
134	132	
135	133	
136	134	
137	135	
138	136	
139	137	
140	138	
141	139	
142	140	
143	141	
144	142	
145	143	
146	144	
147	145	
148	146	
149	147	
150	148	
151	149	
152	150	
153	151	
154	152	
155	153	
156	154	
157	155	
158	156	
159	157	
160	158	
161	159	
162	160	
163	161	
164	162	
165	163	
166	164	
167	165	
168	166	
169	167	
170	168	
171	169	
172	170	
173	171	
174	172	
175	173	
176	174	
177	175	
178	176	
179	177	
180	178	
181	179	
182	180	
183	181	
184	182	
185	183	
186	184	
187	185	
188	186	
189	187	
190	188	
191	189	
192	190	
193	191	
194	192	
195	193	
196	194	
197	195	
198	196	
199	197	
200	198	

pte. 5. de trinita. li. 2. in proemio. Verita. 1.	
Errare fm Trigeitū est nūq̄ inuenire: pte. 1. cō.	2
Academicos li. 1. ca. 4. a. Licenti° aut dicit q̄ erroz est falsi pio vero approbatio: ibidem. b. Sup̄a error: auto. 10.	
De errore exortantis deū pro catholicorū episcopo rū (quos manicheos nominat) ex Affrica ppulsiōe. ne p̄ eos constuperec̄ ecclia: p. 8. p̄ Julia. pelagia. li. 3. ca. 17.	3
In errore recenter inuolut° vel imbut° difficulter puenit donec magis deliberec̄ circa ip̄m: p. 4. li. 3. confess. ca. 12. dicto. 8.	4
Inaniter laborat ad auertendū aliquē ab errore q̄ diu stat in inentis timore: ibidē Docu. 2.	5
Errorē emēdat veritas: p. 7. li. 8. a. 24. c.	1
Errorē phozum penentiū summū bonū in hac vita posse haberi multipliciter reprobāt: ibidem li. 19. ca. 4. p̄ totum.	2
Errorē Manichei improbat Augustin°: pte. 11. de fide p̄ Manicheos ca. 11. Sup̄a error: auctoritate. 133. infra Manichei: p. multas: auto.	3
Errorē Pelagii de grana chūstī infra Pelagi°	4
Errorē Donatistarū Augustin° Satbane cōparauit. non ip̄os boīes: p. 6. cōtra. Cresconiz gramm. li. 4. ca. 64.	5
Sepissime q̄ alienos errores defendere conant in p̄prios incidūt: ibidē ca. 28.	6
Errorē adiūgens alicui opinioni susceptibili ip̄az dissipat et adiūcto: p. 5. de trinitate libro. 15. verita. 51. in fine.	7
In errorem si quis instruendo caderet quid agendum: et quare de° p̄mutat: p. 4. de cathetisan. ru	8
Errorē fozni arguit qui chūm an̄ Mariā fateri non voluit: pte. 11. in quēstioni. vere. et no. testamen. q. 91. f.	9
Errorē vanū relinquere Augustin° fausto p̄suadet: p. 4. con. faustū li. 33. ca. 4.	10
Errores pelagianorū et creaturaz nuptiaz legis: liberi arbitrii sanctorūq̄q̄ nūcia laude. pcedentes: p. 8. p̄ duas episto. Pelagianorū ad Bonis facū li. 4. ca. 2.	1
Errores varios q̄re diuina puidētia isultraz p̄mutat: p. 2. de Gene. p̄ manich. li. 1. capite. 1.	2
Errores vndeam Vincē. victoris: vide p. 8. d̄ aia eius rōgine ad Vincen. victorem libro. 3. ca. 15. li. 4. c. 24.	3
Errores Juliani: vide pte. 8. p̄ Julia. pelagia. li. 2. circa litteram. q.	4
Erronis munimē subui vtile. et arcē variatis cōstrui: p. 10. d̄ cognitōe vere vitē. capite. 22. a.	5
Tria sunt ḡnā erroris q̄to boīes errant cū qd les gāt: p. 3. de vilitate credē. ad Honora. ca. 4. a.	6
Erubescēna partē bz remissionis et de fructu ausidē: p. 10. de vera et fal. peniten. ca. 10. a.	1
Erubescēna p̄fessionis: p. 10. d̄ v̄a et fal. penit. 19.	2
Esaias ap̄noī p̄nūciator augu°. videbat p̄ cetās euāgelij vocatōis q̄ gētū. p. 4. li. 9. p̄f. ca. 5.	3
Esaias quō inuisibile deū et imortalē vidit i sede sedentē et d̄ varijs vidēdi mōie: p. 3. p̄ Adimārū manichei discipn. ca. 28 infra Esaias. 6. auto. 1.	4
Esaias d̄ maioribz p̄phetis pulcherrie. p̄betat: et apre de chio et ecclia et die iudicij terminās libz suū ad qd determinabit seculū istud. p. 7. lib. 8. ca. 9. li. 20. ca. 21. a. b.	5

- 4 Esaias pphetare pibet occasus a Manasse: ibidem li. 18. ca. 24. c.
- Esau cur improbat⁹ est nondū nat⁹: p. 4. ad sim plica. li. 1. q. 2. l. Malachie. 1. auto. 1.
- Esc 1 Esca p congruētia cuiuscūq; corpis vel delectat vel offendit: p. 4. § faustū li. 21. ca. 13.
- 2 Esce nimit non solum aias sed etiam corpa nostra plurimū ledunt et ad infirmitatē pducūt: p. 10. de saluta. docu. ca. 36.
- Escibines sapiē Socrati donat: p. 7. li. 2. ca. 10.
- 1 Esculapius de Epidaurō et serpens cū eo offertur: ibidem li. 3. ca. 12.
- 2 Esculapi⁹ morit⁹: ibidē ca. 17.
- Esc 1 Esdras sacerdos dei legem combustā a Caldeis in Babilonis templi restituit eodez spū quo ante scripta fuerat: p. 10. de mirabili. sacre scriptu. li. 2. ca. 33. vide ibi veritatē.
- 2 Esdras sacerdos fuerit malachias ppheta: dicit Hieronym⁹ esse opinionē iudeor⁹: pte. 7. libro. 20. ca. 25. a.
- 3 Esdras magis scriptor rerū gestarū habitus est q̄ ppheta: ibidē li. 18. ca. 36. a.
- Est 1 Esse quū bonū sit quod et miseri et beati volūt amando bonū p̄m deo appropinquam⁹: pte. 2. de libero arbi. li. 3. ca. 7.
- 2 Esse dei nō habet p̄teritū. nec futurū h̄ sp̄ p̄sens: p. 9. in episto. Joan. trac. 2. d. circa p̄ncipiū.
- 3 Esse dei quid sit vide ibidē: trac. 4. d.
- 4 Esse posse. velle. essentia. sciētia et cetera oīa q̄ d̄ deo dīr: idē sunt cū ip̄a dei s̄ba: pte. 9. in euang. Joā. trac. 18. f. 20. c. c. 21. c. 38. e. 40. d. 70. a. 99. b.
- 5 Esse sine dō qd sit: vide p. 1. d. ordie li. 2. capi. 7.
- 6 Quid sit esse cū deo: vide ibidē ca. 2. a.
- 7 Esse maxime dicit qd semp eodē mō sese habet: p. 2. de monib⁹ Manicheo. li. 2. ca. 1.
- 8 Esse facit deus quicqd alit⁹ mō est: cū ip̄e summe sit: p. 7. li. 22. ca. 24. a.
- 9 Esse q̄libet appetit etiā miser: ibidē li. 2. ca. 26.
- 10 Tā nemo est qui esse nolit: q̄ nemo est q̄ se beatū esse nolit: ibidē li. 2. ca. 27. ostēdit quō in miseria et paup̄tate magis vult q̄s esse q̄ nō esse: h̄ non videt posse argui ex his de damnatis: cui longē grauior sit eorū pena.
- 11 Esse suū oīa custodiant: tam viuentia q̄ alia corpa: ibidem li. 12. ca. 5. a.
- 12 Esse multiplex ostēdit cū dīr q̄ essent angeli magis si adbererēt deo: qui tū ei se p̄ferendo: quod nun⁹ est p̄ulerūt: ibidē libro. 12. ca. 6. a.
- 13 Esse dei et esse oīs creature differūt: p. 9. in euang. Joan. trac. 38. e. f.
- 14 Esse et posse quō distinguunt: p. 6. de natura et grana p̄ pelagia. ca. 7. a.
- 15 Esse de aliquo quadrupliciter p̄tingit: p. 5. d. trinita. li. 1. §. verita. 54.
- 16 Esse aliquid in alio dupliciter pōt intelligi: vno mō vt pōt separi alio mō vt non: pte p̄ma lib. 2. solilo. ca. 12.
- 17 Esse et actus entis vel essentie sicut sape sapiētie: quō: p. 5. de trini. li. 7. ca. 1. in fine: verita. 10.
- 18 Esse vep esse sine corp⁹: esse germanū nō h̄z nisi qui non mutat ille ergo h̄z esse cui dicit mutabis ea et mutabunt⁹: tu aut idēz ip̄e es. pte. 10. de eo qd dictū est ego sum. e.
- 19 Esse in subiecto est qd in alio est non vt para

- quedā neq; sine eo in quo est pōt vñq; esse: pte 1. in cartegou. Aristot. ca. 6.
- De subiecto dicunt que p seipsa cognosci nō pōt. 20 vt aīal tē. ibidem ca. 7.
- Essentia ab esse sicut s̄ba a subsistentia appellat⁹: p. 5. de trinita. li. 7. ca. 4. f. in fine: verita. 24.
- Essentia oīs non ob aliud essentia est nisi q̄ est esse aut nō habet contrariū: nisi nō esse vnde nihil est essentie cōtrariū: p. 10. de imor. aīe. ca. 12.
- Essentia summa cum deus sit idest summe sit et incommutabilis sit rebo quas ex nihilo creauit esse dedit: p. 7. li. 12. ca. 2. a.
- Essentia summa oīs alias causat: ibidē ca. 5. b.
- Essentia vocat⁹ in Greco vsia: ibidē ca. 2.
- Essentia vocat⁹ ab eo qd est esse sicut sapiētia ab eo qd est sapere: ibidem.
- De essentia veritatē que est trinitas. de⁹ nihil cor porū neq; mutabile cogitari debet: p. 5. de trinita. li. 8. ca. 2.
- Essentia diuina quō a p̄sona distinguit⁹: ibidē li. 8. bio. 7. verita. 5.
- Oīs essentia q̄ relatiue dīr est aliud excepto relati no sicut hō dīr et hō suus: ibidē: verita. 6.
- Essentia diuina est cognoscibilis abstracta: quō? ibidem li. 10. verita. 22.
- Essentia datatis immutabilis inuisibilis et im mortalis: p. 11. de Speculo ca. 4.
- Essentia diuina et relatio quō distinguit⁹: p. 5. d. trini. li. 5. verita. 6. verita. 8. in fine: verita. 11.
- Essentia diuina non compāt ad p̄sonas sicut genus ad sp̄es: ibidē li. 7. ca. 6. b. c. verita. 27.
- Communitatē diuine essentie ad tres p̄sonas non fm genus et sp̄es dicimus: ibidem.
- Veteres vtebātur isto vocabulo vna natura in diuinis anteq̄ ista vocabula essentia et substantia essent ad hoc applicata: ibidem.
- Essentialia in diuinis oībo cōdicant nō aut p̄sona lia: p. 10. de trinitate et vnitatē dei: ca. 10. a. b.
- Essentialia oīa q̄ sunt in p̄e sunt in filio sic a patre dicta: q̄ oīa q̄ h̄z in suo vbo dīr: argumen tū fr̄at̄is maro. p. 5. de trini. li. 15. verita. 56.
- Essentialit⁹ de⁹ vbiq; existit nec alicubi determinat⁹: p. 10. de cognitiōe vere vite ca. 29.
- Essentia q̄ntā Augu⁹ nō posuit vltra quattuor elementa: p. 5. de trini. li. 10. verita. 12.
- Essentia diuinā ineffabiliter laudare misericordiam aut amare debem⁹: p. 10. de eo qd dictus est ego sum qui sum. e. in fine.
- Essentias eternas dare p̄ter diuinā non est possibile: p. 4. li. 12. confes. ca. 11. dicto. 7.
- Essentias eternas ponētes necesse ponere habēt q̄ ille essentie sint ab eterno creare argumentus ex dictis Augustini: pte. 5. de trinitate li. 1. ca. 6. verita. 8.
- Essentie summe nihil qd est: contrariū esse pōt: p. 7. li. 12. ca. 2. b.
- Essentiarū gradib⁹ dō ordiātur naturas: q̄ alijs plus esse alijs nun⁹ dedit: ibidē li. 12. ca. 2. a.
- Essentie rerū creabilium in potentia obiectiua non sunt distincte a diuina natura argumentum francis. maro. pte. 5. de Gene. ad litera. li. 4. ca. 3. nota. p̄mo.
- Estote prudentes sicut serpentes: p. 11. in q̄stio. euang. fm Mat̄. quel. 8.

Etas

Eterna

- 1 Esurientes dicunt qui se vero bono indigere cognoscunt: p. 11. sup. Magnificat.
- 2 Esurienti panem porrigere Daniebei prohibetur: pte. 4. con. faustum li. 20. ca. 16. infra Misericordiam: auto. 9.
- 3 Esurire panem de celo quid sit: pte. 9. in eus. Jo. an. tractatu. 26. a.
- Eta** 1 Etas iuuenilis dicitur esse circa triginta annos: finis quod erit statim resurgenti: p. 7. li. 22. ca. 15. b.
- 2 Etas prima id est infantia que subiaceret carni: et secunda que iam fieri potest non est capax precepti. et ideo si sacramentis regenerata fuerit. finiens vitam in his annis. non solum non patietur eterna. immo etiam nec purgatoria tormenta: ibidem li. 21. ca. 16. a.
- 3 Etas prima humani generis scilicet infantia. fuit usque ad diluvium: secunda est a Noe usque ad Abraam etc. ibidem li. 22. ca. 30. b.
- 4 Etas non potest si fuerit paruulus mente vel sensu: p. 10. de salute. docu. ca. 43.
- 5 Etas patris et filii non est impar: p. 11. p. Maximi. arriano. episto. li. 3. ca. 14. e.
- 6 In etate que iam preceptum capit. et subditi legi imperio potest. sustinendum est bellum contra vim: pte. 7. li. 21. ca. 16. b.
- 7 Etates mundi sex sunt. tanquam sex dies. septima autem est sabbatum nostrum. tanquam septima dies que non habuit vesperam: pte. 4. con. faustum libro 12. ca. 8. de catenisan. rudibus ca. 22. pte. 5. de trinitate. libro. 4. ca. 4. a. pte. 7. libro. 22. ca. 30. b. pte. 8. in libro. 7. questio. sup. Iudicium. q. 44. m. pte. 9. in euan. Jo. an. trac. 9. c. d. e. 15. b. in fine: p. 11. in dialogo ad Dioscorum. q. 26. c. 55. infra mundi: auto. 8. 9.
- 8 Etates mundi septem. diebus septem creationis correspondent: pte. 2. de Genesi co. Daniebei. libro. 1. ca. 23.
- 9 Etates sex etiam in vno homine reperiuntur scilicet infantia. puericia. adolescentia. iuventus. gravitas et senectus: pte. 3. in li. 83. questio. questione. 58. b. mundi: auto. 9.
- 10 Etas ultima generis humani incipit a domini aduentu: usque in finem seculi durabit: ibidem. c.
- 11 Etates humani generis sunt sex. prima ab Adamo usque ad Noe etc. ibidem. q. 58. c.
- 12 Etates mundi quatuor enumerat: p. 8. in Enchiridion ad Laurentium. ca. 118. 119.
- Eter** 1 Eterna vita est summum bonum. eterna mors est summum malum: p. 7. li. 6. ca. 12.
- 2 Eterna vita ab initio humani generis fuit figurata: ibidem li. 7. ca. 32. a.
- 3 Eterna bona tantum in istis temporalibus sunt et impijs et iustis prestat deus: pte. 6. de gratia nomi. testam. ad Honora. ca. 7. b.
- 4 Eterna et incommutabilia ratione sapientie intelliguntur: corporalia vero sensu corporis sentiuntur: p. 5. de trinitate. li. 12. ca. 12. veritas. 13.
- 5 Eterna et temporalia quod differunt. vide pte. 11. de veritate innocenti. ca. 270.
- 1 Eternitas absque diversitate mensure est: pte. 11. de vera innocenti. ca. 360.
- 2 Eternitas vera et vera immortalitas non est nisi in deitate trinitatis: ibidem ca. 3.
- 3 Eternitas sanctorum ponitur: ibidem ca. 358.

- Eternitas cum delectat superius. et temporalis bonum voluptas retentat inferius: eadem anima est non tota voluntate illud aut hoc volens: et ideo decerpitur gravi molestia dum illud veritate preponit hoc familiaritate non ponit: p. 4. libro. 8. confessio. ca. 10. e.
- Eternitas patri appropriatur eo quod principium unde fit non habet: p. 5. de trinitate. li. 6. ca. 10. veritas: 19. infra Imago: auto. 5.
- Imago filio. quod equalis patri. usus autem spiritus sancto appropriatur: infra Imago: auto. 5. usus: auto. prima.
- Eternitas ubi est. ibi nulla etas: pte. 11. p. Maximi. arria. episto. li. 3. ca. 14. e.
- Eternitas nec tenetur nec migrat locis nec tenditur aut variatur tempore: pte. 3. in li. 83. questio. q. 62. b.
- In eternitate nulla spacia temporis sunt: quod spacia temporis preteritis et futuris rerum motibus constant: nihil preterit in eterno. et nihil futurum est: pte. 2. de vera religione ca. 49. in fine De fide et simbolo ca. 4. b.
- In eternitate non erit volubilitas temporis. que diebus dies succedere facit: pte. 3. de sermo. domini in monte li. 2. b.
- In eternitate non est nisi presens: pte. 3. in li. 83. questio. q. 17.
- Eternitatem posuit Plato in mundo. animabus et dijs et tamen a deo ipsa dixit facta: pte. 7. libro. 10. ca. 31.
- Eternum quomodo in scriptura sacra sit accipiendum: parte. 8. ad Dioscorum con. Pansil. ca. 5. 7. 6.
- Eternum dicitur in Greco ab eterno populo quod derivatur a seculo: p. 7. li. 16. ca. 26. d.
- Eternum in scriptura aliquando dicitur minus rei si minus non constituitur aut non ita sit. ut deinceps non sit faciendum. quantum pertinet ad causam vel potestatem facientis: pte. 8. in li. 1. questio. sup. Genesim. q. 31.
- Eternum proprie non vocatur. quod aliqua ex parte mutatur: in quantum igitur mutabiles sumus. in tantum ab eternitate distamus: p. 5. de eternitate li. 4. ca. 18. a.
- Eternum et sine initio est quod filius de patre natus: natura namque existit. et eternum ac sine initio est. quod spiritus sanctus de natura patris et filii procedit: p. 10. de fide ad Petrum dyaco. ca. 1. a. b.
- Eteronyma a multis eque nominibus res singulas tenet: p. 1. in cathegonias Aristote. ca. 2. b.
- Ethica est moralis philosophia. in quo agitur de summo bono. quo beati sumus: parte. 7. libro 8. capi. 8. a.
- Ethiopes dicunt nati fuisse ex Cham filio Noe: pte. 7. li. 16. ca. 11.
- Ethnici et si meliores sunt Hereticis. baptismum tamen non habent sicut Heretici: p. 5. de baptis. con. Donatis. li. 6. ca. 44.
- Eua vix facta sit finis superiores vel inferiores causas: vide p. 5. de Genesi ad litteras li. 9. ca. 17. 18.
- Eua sicut facta est ex latere Adami dormientis: ita ecclesia formata est ex latere Christi in cruce pendentis: pte. 2. de Genesi con. Daniebei libro 2. ca. 12. b. pte. 4. con. faustum libro. 12. ca. 8. pte. 5. de Genesi ad litteras libro. 9. ca. 13. p. 10. d.

Euangeliste

- Synbo. ad cathecuminos li. 2. ca. 6. parte. 11.
in Dialogo ad Orosium. q. 45. de vera inno-
cētia ca. 328. Supra Ecclia: au. 6.
- 3 Eva non peccauit ex ignorantia: sed ex supbia presump-
tione: p. 5. de Gene. ad lram li. 11. ca. 30.
  - 4 Eva viro suo Adam de fructu ligni verbo suas-
sorio dedit: ibidē in fine.
  - 5 Eva mater est oīū videntū: ibidē li. 11. ca. 1. a.
  - 6 Eva inobediēs meruit penā: maria obediēdo cō-
secuta est grām: illa gustauit p̄hibitū: maledic-
ta: hec credēs angelo: est benedicta: p. 11. de. 5.
Heresito ca. 5. b. Marie: auto. 10.
  - 1 Eve mens a serpēte corrupta fuit: p. 8. 3 Julia.
pelagiū li. 6. ca. 10.
  - 2 Eve maledictio ponit: p. 11. in questionibz veter.
et noui testa. ques. 127. b.
  - 3 Eve volūtas mala culpāda est: nō femina crea-
tura: p. 11. de fide 3 Maniche: ca. 23.
  - 4 Eve comparatio ad sanctam felicitatem et perpe-
tuam tangitur: parte. 10. de tempore Barbaris
co capitulo. 5.
  - 1 Euangelia Augustin⁹ indagare suadet: et nullā
in eis diffinitionē inueniri: p. 4. 3 Faustū lib. 3.
ca. 2. Euangeliste: auto. 12.
  - 2 Euangelica narratio etī verissima: nō tamē oīa
que dicta sunt vera esse credunt: quoniam mul-
ta a Iudeis falsa et impia dicta: verax euange-
lij scriptura testat: p. 8. ad Orosiū 3 Pūscillia:
nos. ca. 9. a.
  - 3 In euangelio Joannis aliqua sunt que p̄tinet ad
sapiam aliq ad scientiā: p. 5. de trinita. li. 13. ca.
1. b. veritate. 1.
  - 4 In euangelioz expositionibz quōdā singuloz sin-
gula sunt p̄videnda euāgelia: p. 8. de adulter. cō-
iugis ad Pollen. li. 1. ca. 11.
  - 5 Euangelisandi necessitas Paulo incūbebat: et q̄
sit merces: vide p. 5. de ope monacho. ca. 10. in
fra. Paulus: auto. 10.
  - 6 Euangelisanti b̄is p̄cessit de euāgelio viuere:
non necessitatem induxit: pte. 9. in euan. Joan.
trac. 122. b. c.
  - 7 Euangelizare christū est non t̄m dicere q̄ sint cre-
denda de b̄io. sed etiā que obseruāda et q̄ acces-
sit ad compagē corpis christi: immo vero cuncta
dicere que sunt de b̄io credenda: p. 6. de fide et
Op̄e. ca. 9. b.
  - 1 Euangeliste eū noīe appellari p̄t: p. 4. in li. An-
notano. in Job ca. 37. b.
  - 2 Euangelistarū q̄ternari⁹ numer⁹ figuratus est
in scriptura per Moysen et Aaron. Adam et
Abiud: pte. 8. in. 2. libro questio. super Exodū
questione. 102.
  - 3 Euangelistarū p̄prietates p̄ quattuor aīalia defi-
gnant: p. 9. in euan. Joan. trac. 36. a. d.
  - 4 Euangelistarū duoz dissensione faustus offen-
sus fuit ne christi generationē credat: p. 4. con.
faustū li. 3. ca. 1.
  - 5 Euangeliste tres animalibz figurantur que in ter-
ra gradiunt: eo q̄ in his maxime occupati sūt:
que christus in carne opatus est. Joannes autē
supra nubila infirmitatū humane velut Aquila
volat: et lucan in cōmutabilis veritatis acutis-
simus atq̄ firmissimus oculis cordis intues-
tur: parte. 5. de consensu euange. libro primo

Euangelium

- ca. 6. c. in fine.
- Euangeliste tres putat: Mathe⁹: Lucas et Mar-
cus vitā actūā reprēsentāt. Joānes vō contem-
platiuā: ibidē li. 4. ca. 10. in fine.
  - Euangeliste q̄tuor: q̄tuor aīalibz a Joanne in
Apocalipsi de scriptis figurati sunt: ibidem li.
1. ca. 6. Supra: auto. 2.
  - Euangeliste dicunt narratores factorū: dictorū
passionū dñi Iesu christi: pte. 4. con. faustum li.
bro. 2. capitulo. 2.
  - Euangeliste quicquid scripserūt: tanta fides ad
biberi debet: ac si b̄is manu sua scripserūt quā
in corpore gestabat: p. 5. de cōsensu euangelista.
li. 1. ca. 35. d.
  - Euangeliste boni nūtiij interpretant: cū nūcios di-
am⁹ oēs qui salutē boibz nuntiāt: p. 10. de pes-
nitente media. ca. 2. d.
  - Euangeliste et predicatorēs christi p̄ angelos ascē-
dētes et descendentes in scala significātur: p. 4.
con. faustum li. 12. ca. 26. Benedictio. 28. autou.
3. Jacob: auto. 21.
  - Euangeliste etī nō semp concordant: nō tamen
discordant: p. 8. in euan. Joan. tractatu. 112. a.
Euangelia: auto. 1.
  - Euangeliste aliqui in dictis consentiūt q̄nq̄ ille
p̄termittit qd̄ alter ponit nec ideo cōtrarij: p.
5. de consensu euangelista. li. 2. q̄n p̄ totū: vide
tamē specialiter ca. 5. c. 6. b.
  - Euangeliste de Joānis p̄dicatiōe inter se nō dis-
cordāt: ibidē li. 2. ca. 6. b.
  - Quia euangeliste eadem non eodē modo dicē-
discere inde debemus res verba: non rebo ver-
ba p̄ponere: nihilq̄ aliud in loquente querere
nisi voluntatem propter quā insinuandā ver-
ba promittuntur: pte. 10. de blasphemus in spiritu
sanctum. g.
  - In Euangelistis nihil contrariū est: siquid ali-
us dicit quod alius p̄termittit: seu verbi-
seu rei: dum vel ab eadem sententia non recedatur
vel que forte ab alio ponitur: alij non aduerses-
tur: parte. 5. de consensu. Euangelista. libro. 2. ca.
27. in fine.
  - Euangelistis christus officiū de se scribendi cō-
miser: ibidē li. 1. ca. 7. b.
  - Euangelij d̄: bona annuntiatio vel bonū nū-
ciū: p. 4. 3 faustū li. 2. ca. 2. 6.
  - Euangelium p̄pter querelaz malorum p̄uerrere
non debemus: quod dimissam vel fornicatio-
nis causa: vel non p̄hibet nubere: p. 8. de Ad-
ulterinis p̄iug. ad Pollentiū li. 2. ca. 10.
  - Euangelij omnes diuinas auctoritates que san-
ctis continētur litteris excellit: pte. 5. de consensu
euang. libro. 1. ca. 1.
  - Euangelij predicatorēs p̄mi Apostoli fuerunt: 4
ibidem.
  - Euangeliste quattuor sunt: eo q̄ q̄tuor sunt par-
tes orbis terre: ibidē ca. 2.
  - Matheus euangelij bebreo scripsit eloq̄o: ceteri
in greco: ibidem ca. 2. b.
  - Eueritur peccator duplici: aut sicut Sodomo
te penaliter: aut sicut Babilūte spiritualiter: pte
7. li. 21. ca. 24. g.
  - Eucharistia fit ex substantia panis: p̄uersione: pte
5. de trinita. li. 5. veritate. 8. vide corp⁹ christi.

Exemplum

- 2 Eucharistia offert non in sola aqua sed pmixta vino: p. 10. de Ecclesiast. dogmatibus ca. 75.
- 3 Eucharistia an quotidie an rari⁹ sit accipienda: unusquisque faciat qd⁹ fm fidem suam pie credit esse faciendum: pte. 5. ad inquisitiones Januar: rui li. 1. ca. 3.
- 4 Ad est calumniandus vniverse ecclesie q⁹ a ieiunio corp⁹ chri semp accipit cu⁹ p⁹imū illud discipulos nō ieiunos accepisse p⁹stet: vide ibidē ca. 6.
- 1 Eucharistie sacramentū dixerimode sumit: p. 9. in euan. Joan. trac. 26. f.
- 2 Eucharistie cōionem quotidie percipere nec laudando nec respēdo dominicis tamē dicto cōmunicandū suadeo et hortor: p. 10. de Ecclesiast. dogmatibus ca. 53.
- 3 Eucharistie sacramentū successit omnib⁹ illis sacrificiis veteri testamētū q⁹ immolabant in vmbra futurū seculi: p. 7. li. 17. ca. 20. e.
- 4 De eucharistie sacramento oblato fugate demones: de loco in quo multos vexabant: vide ibidē li. 22. ca. 8. b.
- Eunonij dialectica: ridenda est: a quo et Eunomiam heretici exoriuntur: qui cū non potuisset intelligere nec credere voluisset vngentū dei verbū per qd⁹ facta sunt oīa filiū dei esse naturā: hoc est de substantia patris genitū non naturā vel substantiā suā esse dixit filiū: sed filius volūtas dei accedente volens asserere dō volūtatē qua filiū genuisset: pte. 5. de trinita. li. 15. ca. 20. verba. 53.
- Euphonia admissa est ad latinū fimonē vt aspera tēperet: p. 1. de grāmatica d⁹ aduerbio ca. 23.
- Ex et de prepositiones quomō differunt: vide supra De.
- Exactor qualis esse debeat: vide pte. 9. in eplam Joan. trac. 9. a. in pun.
- Ex nobis erant: sed non erant ex nobis quō intelligat: vide ibi. trac. 3. b. c. d. e. f.
- 1 Exaltatio serpētis in deserto qd⁹ significabat: vide p. 9. in euan. Joan. trac. 12. c.
- Exaltatio chri in cruce est eius bñliatio: ibidem tractatu. 40. a. 52. e.
- 1 Exaudiunt multi et multis modis: nō solū chri stiani catholici sed et pagani et iudei et heretici: varijs errorib⁹ et supstitionib⁹ dedit: p. 11. con. Penlia. donatist. episto. capite. 16. d.
- 2 Exaudiunt qñq⁹ mali inter bonos: quō? vide p. 5. p⁹ eplam Parmenia. li. 2. ca. 8. a. b.
- 1 Exceat hoīem multa et a deo separe: vide p. 10. de specu. peccato. ca. 8. b.
- 2 Excecare indurare illuminare quō dicit deus: vide pte. 10. de predestina. et grā ca. 4. in fine in fra. 2. Lox. 4. auto. 1.
- Excitanda est ratio et intelligētia in puulis accedētib⁹ ad idoneā etatē vt veritatē capiat et virtutes: p. 7. li. 22. ca. 24. d.
- 1 Excoicatio hoc nunc agit in ecclesia qd⁹ olim agebat interfectio. pte. 8. in li. 5. ques. super Deuotero. q. 39.
- 2 Excoicatione puniendā tria tñ vitia aliq⁹ falsa opinione dixerūt esse cetera demofynis cōpensari: p. 6. de fide et operi. ca. 19. a.
- 3 Excoicanōis pena nō debet induci ad dānandū sed ad corrigendū sicut ergo Ade expulsio fa-

Exemplum

- cta fuit ppter pctm inobediētiā ista excoicatio pōt inferri ppter pctm ptumaciē: p. 5. d⁹ Benesi ad lram li. 11. ca. 40. nota. 1. in fine.
- Excusatio nulla est hoi apud deū: p. 8. de gratia et libero arbi. ad Valenti. ca. 2. a.
- De excusatione pūmōz parentum vbi damna bilior est superbia quia peccatū manifestū: pte. 7. li. 14. ca. 14.
- Excusari debet penitū qñ possunt argumētū est: qñ aliqui excusat p⁹orbū: p. 7. li. 10. ca. 11.
- Exempla nō ita secretā sunt vt pcepta violētur: p. 8. p⁹ mendaciū ad Lōsentū ca. 9. b. Cōtra secundā Baudentij epistolā. li. 2. ca. 23. c.
- Exemplis ratio sana pponenda est: pte. 7. libro 1. ca. 23. a.
- Exemplū a bonia nō a mal⁹ sumendū est: p. 10. de penitē. mediana ca. 4. a. ad Titū. 2. auto. 2.
- Boni nō mali sunt in exemplū sumendi: ibi. b.
- Supra boni: auto. 12. Homo. auto. 83.
- Exemplū passionis et resurrectionis chri nō bis p⁹chuit: p. 4. cō. felice manicheū li. 2. capite. 11. b. Incarnat⁹ auto. 2.
- Exemplū peius est a pditione generis quādo se iugiter malignitas pandit: p. 11. in questio. ve. et noui testa. q. 85.
- Exemplū chri stiano: um sunt Romani: qui pro ciuitate sua sunt mirabilia passi vt scilicet nos animemur ppter celestem patriam: p. 7. li. 5. ca. pte. 18. f. g.
- Exemplū iustitēdi dat nobis chris in Iuda in sua passione compatiēdi: et sperādi in sua resurrectione: ibidē li. 18. ca. 49. a.
- Exercitioz spiritualiū qñuor sunt gradus: vide p. 10. de scala Paradisi ca. 1.
- Exercitatio Isaac qñs fuerit in campo: vide pte. 8. in li. 1. ques. sup Bene. q. 69.
- Exhortatione charitativa monuit Augustinus Vincētū vt seipm emendaret: p. 8. de ania et cō origine ad Vincen. victo. li. 3. ca. 15. b.
- Exigitur plus ab eo cui plus cōmunit: p. 10. de visitatio. infirmo. li. 2. ca. 5. b.
- Exire quomō dicitur filius a patre vt veniret in mundum: p. 9. in euan. Joan. trac. 102. c.
- Exire quomō dicitur anima foras a deo: ibidem tracta. 25. g.
- Exire de terra quid sit: vide pte. 11. in Dialogo ad Orosium. que. 62. vide infra Genesis. 12. auto. pma.
- Exire debem⁹ a malis mēte nō carne: p. 11. con. fulgentiū donatistā art. 16.
- Exit⁹ de hac vita est incert⁹: p. 3. de sermone do mini in mōte li. 1. k.
- Exorand⁹ est de⁹ ne negligētia cauendi a peccato nobis dominef: p. 6. de natura et gra. p⁹ Pelagia. ca. 13.
- Exorcizando dicim⁹ demones vera pietate: p. 7. li. 10. ca. 22. a.
- Expolatio Egyptioz tangit: pte. 4. contra faustum libro. 22. ca. 71. 72. 91. Supra Egyptioz: auto. 1. 2.
- Expolationē Egyptioz p filios Israel dō inf: sit vel pon⁹ pmitit: pte. 3. in libro. 83. questio. q. 53. c. dicto. 50.
- Utum ex pugnatōib⁹ aduentantib⁹ et eccles

Facere

- sijs. Episcopis vel clericis recedēdū sit: p. 11. de
vita Augustini ca. 30.
- 1 Expectatio futurarū rex est: pteritū vō memo-
ria: p. 1. de innocen. aie ca. 3. a.
- 2 Quanto diutius expectat de⁹ vt emēdetis: tanto
gravius indicabit si neglexeritis: pte. 10. de va-
nitate seculi ca. 1. a.
- Exspirare est extra spū fieri: pte. 9. in euan. Joā.
tracta. 47. g.
- 1 De extra vel raptu cuiusdā sacerdotis: vide pte
7. li. 14. ca. 24. c.
- 2 De extra aie et revelationibz angelicis: vide pte
10. de spū et anima ca. 24. b.
- De exterioribz ad interiora meditandē pgredi:
p. 4. li. 10. pscf. ca. 40.
- Extirpare debem⁹ vicia et peccata ast inserere vir-
tutes: p. 4. li. 13. confess. ca. 19.
- Extra synagogas quare Apli expulsi sunt: p. 9.
in euan. Joan. trac. 93. a. b. c.
- Erules et serui Capitolium inuadunt: pte. 7. li.
tertio ca. 17.
- Exultatio eterna est: qui bono letat eterno: p. 11.
de vera innocen. ca. 90.
- 1 Ezecias regnavit tpe romuli: p. 7. li. 18. ca. 22.
- 2 Ezecias quia forsitan erigens in granariū actio-
ne fuit: ideo ingratissimū languoris morbi in-
cidit: pte. 10. de mirabili. sacre scriptu. lib. 2. ca.
28. a. 4. Regum. 20.
- Ezechiel quo tempe prophetavit de Ebusio: vi-
de pte. 7. li. 18. ca. 34. b.
- fab fabrice nonarū Augustinus nunq̄ studium
habuit. deuitans in eis implicationē sui animi:
quē semp libez habere volebat ab omni mole-
stia spali: p. 11. de vita Augustini ca. 24.
- fabianus paup cōsul Pyri promissa ptempit:
pte. 7. li. 5. ca. 18.
- 1 Fabula fausti in capite bellū in medio contami-
nationis dei in fine damnationis dei habet: pte
4. 5 faustū li. 28. ca. 5.
- 2 fabulari in ecclesijs non licet q̄ p se et alijs red-
ditur⁹ est rōnem dū nec ipm verbū dei audit:
nec alios audire pmittit: p. 10. de recitu. catbo.
conuersatio. f.
- 3 fabulas suas sacrilegas Manichei sub pallio.
christiani nominis velare cōstāt: pte. 4. con.
faustū li. 22. ca. 16.
- 4 De fabulis cōpositis tempe quo indices in popu-
lo Israel erant: vide p. 7. li. 18. ca. 13.
- fac 1 facere bonū est post concupiscētiās non ire: per-
ficere aut bonum est non cōcupiscere: pte. 8. 5
Iulianum pelagia. li. 3. ca. 26. b.
- 2 facere alijs debem⁹ qd nobis fieri volum⁹: pte
7. li. 14. ca. 8. b.
- 3 facere quicq̄ non potest filius: nisi quod vide-
rit patrem facientē: quomō intelligit⁹ pte. 9. in
euan. Joan. trac. 18. a. b. c. 19. a. 20. a. b. c. 23. d.
e. f. 99. a.
- 4 facere et pati generare pūcta sunt: q̄litate discre-
ta: p. 1. in catbego. Aristot. ca. 13.
- facite idest iocose: p. 7. li. 7. ca. 1.
- 1 faciem dei respicias: cū in filiū dei credis: p. 19. de
symbolo ad cathecu. li. 4. ca. 2.
- 2 faciem fucantes: crines omātes Augu⁹ arguit:
p. 4. de doctrina chūana li. 4. ca. 21. c.

Fallacia

- faciē auertere a peccatis qd sit: vide p. 11. in que
suo. vete. et noui testa. q. 112. d.
- facies dei intelligēda est manifestatio: vnde facie
ad faciem videbimus eū: sicut est: pte. 7. libro
22. ca. 29. b.
- De facierū humanarū diuersitate mirabili. que
si non essent similes non discernent spēs earū
a ceteris oibz aialibus: si vero non essent dis-
similes: non discernent singuli ab hominibz
ceteris: ibidē li. 21. ca. 8. e.
- facies est qua quisq̄ cognoscit⁹: pte. 3. de sermo.
dñi in monte li. 1. v.
- facies nostra lauanda ab his quibz dei aspectus
offendit: ibidē li. 2. n. o.
- facin⁹ vltimū est inuadere aliena: p. 4. in episto-
la Secundini manichei. b.
- facta omnia a deo bona sunt: pte. 4. li. 7. confess.
capite. 12.
- facta antiquorum patrum: factis Apostolorū
comparata equantur: pte. 4. de doctrina chūana
lib. 3. ca. 20.
- Opera antiquorū plurima facta sunt olim vir-
tutose: q̄ nunc non fierent nisi viciose: ibi. ca. 21.
- facta dei non solū sunt facta: sed et signa: p. 9. in
euan. Joan. trac. 49. b.
- facta omnia que sunt et vitā non habent in ipso
verbo dei vita sunt: in sc̄ptis vitā nō sunt: celū
terra: lapia: vitā nō habēt: et tamē in deo sunt
vita: p. 11. in dialo. ad Orosi. q. 26.
- facta multa que hominibus improbanda vidē-
tur diuino iudicio approbata sunt: pte. 4. lib. 3.
confess. ca. 9.
- facta narrare aliud est: aliud faciēda docere: pte
4. de doctri. chūana li. 2. ca. 28. in fin. e
- Que facta sunt arte diuina vnitatē quandā in se
ostendūt: et specē et ordinē: pte. 5. de trinitate. li.
6. ca. 10. a. verita. 22.
- facta plus in moralibz mouent q̄ verba docto-
rum: ergo plus velle debet placere rebus q̄ verbis:
pte. 4. de doctrina chūana li. 4. ca. 29. verita. 12.
- factum ad aliquem finem iniquum est donec
requiescat in illo fine: pte. 4. libro. 1. confess. ca.
1. dicto. 1.
- fallacia est cū in non dando aliquē illudere que-
rit: p. 10. de cōsuetu vicio. et virtutū ca. 19.
- fallacia figure dictionis est dū hoc aliquid mu-
tatur in qualequid: pte. 5. de trinitate li. 1. 5. ca.
7. veritate. 11.
- fallacia accidētis: qñ cōmittit⁹: vide ibidem: 3
- fallacia demonū vigilāter cauenda est: p. 6. 8 di-
uinatōe demonū ca. 7. a.
- fallax dicit⁹ qd habet quendā fallendū appetitū:
p. 1. li. 2. solilo. ca. 9. a.
- Omnia fallendi voluntas vtrum pro mēdacio
deputāda sit: vide pte. 8. in libro. 6. ques. super
Iosue. q. 11.
- fallitas est qua id putatur esse qd non est: pte. 2. 1
de vera religio. ca. 36.
- fallitas sc̄ipam subuertit: p. 7. li. 7. ca. 19. d.
- fallitas que nudari et redargui metuit: diligen-
tiam veritatis accusat: pte. 6. con. Eresconum
grāma. li. 1. ca. 6.
- fallitan patrociniū prebentes habēt in se nomē
et crimen cōtentiose animositatis: ibidē. ca. 7.

Fama

Fato

- 5 falsitas sicut a malis sic veritas a bonis arte re-
thorica persuaderi potest: p. 4. de doctrina christiana
na li. 4. ca. 2.
- 6 Ex falsitatis naturacludit rex natura sine aia
viva esse non posse nec corpore esse nisi aia fuerit:
p. 1. li. 2. solilo. ca. 4. a. b.
- 7 A falsitatis reprehensioe maluit Augustinus res-
bendi: quod ab eo laudatore laudari: p. 5. d. trinitis
li. 1. ca. 3. veritas. 5. in fine libro. 2. in Proemio.
- 8 falsos duo genera sunt unus eorum que oino esse
non possunt: alter eorum que non sunt quibus esse
possint: pte. 4. de doctrina Christiana libro secun-
do ca. 35.
- 1 falsum est quod se fingit esse quod non est aut
oino esse tendit et non est: pte. 1. li. 2. Solilo. ca.
9. 2. 15. b.
- 2 falsum inquantum falsum nulli potest placere: sicut
malum inquantum malum: pte. 4. de doctrina christiana
na li. 4. ca. 12. Notabili. 7.
- 3 falsum enunciare cum voluntate fallendi vtrum aliqui
sit vtile: p. 3. de mendacio ad Eusebium ca. 5.
falsi christi separat Catholicos ab Hereticis: san-
ctos a peccatoribus: pte. 9. in Apocalypsi Nos-
melia. 11. c.
- Fam 1** fama bona odor bonus est quia quisque bone vite
opibus haurit duos christi vestigia sequit: p. 11.
de vera innocen. ca. 263.
- 2 fama omni diligencia est custodienda: nobis enim ne-
cessaria est vita nostra alijs fama nostra: p. 10. de bo-
no viduitatis ca. 22.
- 3 Quos fama ipsa bene commendat inuicem vides
re desiderant: pte. 8. con. secunda gaudetij epis-
sto. li. 2. ca. 2.
- 4 fama propter amorem non est negligenda: p. 10. de co-
suetu vicio. et virtutis ca. 11.
- 5 fama multotiens homines diligunt vel odiant quia
ius non vident: p. 9. in euan. Joan. trac. 90. a.
- 6 fama bona homo probatur vtrum superbia se ex-
tollat vel ne. pte. 6. con. litteras Petula. libro
3. ca. 12.
- 7 De fama bona et vita religiosa: vide p. 10. de bo-
no discipline ca. 8.
- 8 fama bonarum veteres Romani diuinitas arbitra-
runt aut virtutem voluptatibus proposuerunt: pte. 11.
in ques. vete. 7. noui testam. q. 115. e.
- 9 fame autoritas vtilis est: p. 1. co. Academicos:
li. 2. ca. 8.
- 10 famam bonam poma maderagonea figurat quod fili-
us sic inuenit infra poma: auto. 1.
- 1 fame mori satis est quod idoloncia vestis: sicut satis
est defungi sine liberis quod ex illicito coitu serpem
querere: p. 5. de bono pingali ca. 16.
- 2 famem christi in deserto sustinere voluit: ut et re-
ptatorum occasionem auferret et nosceret quod veras
buane carnis cibum gestaret: p. 10. de mirabili sa-
cre script. li. 3. ca. 6.
- 3 fames aie maior est quam corpus et periculosior: pla-
ga et grauior mors quod per est: p. 10. de pueni-
10. precep. et decem plagarum Egyptiorum ca. 7.
Anime: auto. 109.
- 4 fames exemplo christi non est timenda: quia ipse qui
draginta diebus ieiunauit: pte. 10. de salutaris
bus docu. ca. 54.
- 5 fames et sitis quidam dolores sunt vtrum et sicut se

- bis necant: nisi alimenter medicina succurrat:
p. 4. li. 10. psc. ca. 31.
- fames ita Romanos artat sic quod aliqui se submer-
gunt: p. 7. li. 3. ca. 17.
- fames cogit vasa omni comestibili et sic aialia in ar-
ca Noe potuerunt vasa eodem cibo: ibidem li.
15. ca. 27. e.
- fames coegit boies proprios filios comedere: ibi-
dem li. 22. ca. 20. b.
- fantasia diuersa est causa diuersi precepti aialium: 1 fan
quod aliqui procurant demones: sicut etiam Jacob ses-
cit per virgas: ibi. li. 18. ca. 5. b. Probantia: auto. 2.
- fantasticum corpus non est corpus: ibidem ca. 18. d. 2
- fantasticum hominis: sospit: aut oppressis sensibus cor- 3
poris: arte demonum dicit ad aliorum sensum quo-
dam ineffabili modo figura corporis posse produci:
ibidem d. e. et ca. 17.
- fascinatio quod sit: vide p. 7. li. 7. ca. 21. fal.
- fangar? Iesus qui sedet supra puteum: vide p. 9. fat
in euan. Joan. trac. 15. b.
- fata quod a deo non sunt: et plura de fato: vide pte 1
11. 1. ques. ve. et no. testam. q. 110. e. 115. p. totum.
- fata ducunt volentem: nolentem trahunt: p. 7. li 2
bro. 5. ca. 8. b.
- fata tria et eorum nomina: vide li. 5. ca. 1. a. 3
- fati assertores bona et mala hominum fato tribuunt: 4
pte. 8. co. duas episto. Pelagiano. ad Bonifa.
li. 2. ca. 6. in fine.
- fataliter errare quod sit datum Christianis a christo res- 5
pondit beatus deus: ut narrat Porphyrius: p. 7.
li. 19. ca. 23. f. i.
- fata ponentes ponunt de malis accusant deum aucto- 6
rem syderum quod hominem auctorem scelex: p. 5. d. Ses-
ne. ad fam li. 2. ca. 17. verita. 10.
- fati distinctio. et de fato p. totum et fati necessitas 7
a Seneca supponit: p. 7. li. 5. capite. 1. a. 8.
- fato vtrum Iulianus fuerit subiectus: vide pte 1
9. in euan. Joan. tracta. 8. d. e. 31. c. 38. e. 113. b.
- fato omnia fieri dicimus: quomodo? vide p. 7. li. 5. 2
ca. 9. e.
- Quod fato dicto finem vsu aliquid eueniat. sed propter 3
dei voluntatem: non est dicendum finem aliquid in
sectam quia sic poneretur deus nullus esse oran-
dus: ibidem li. 5. ca. 1. a. b. c. Sic enim facta ho-
minum necessaria essent et a deo iudicari non debe-
rent: ibidem.
- Si fata disparia conceptorum eodem momento tem- 4
poris esse potuerunt ad nascendum: quia scilicet vnus
ante alterum egreditur: cur etiam non duorum na-
torum vno momento temporis possunt esse ad
vivendum vel moriendum: fata disparia: ibidem
libro. 5. ca. 4. 5.
- fatum iudicandi sunt qui temporalium bonorum
vel copiam sectantes vel inopia memores amur-
tunt eterna: que nec dari possunt ab homine nec aufer-
ri: p. 3. de sermo. domini in morte li. 1. e.
- fatum non est dicendum diuina voluntas vel pote- 1
stas: p. 7. li. 5. ca. 1. a. b.
- fatum esse non stellarum constellationem. sed om- 2
nium connectionem seriemque causarum que est a
diuina voluntate et potestate Stoici dicunt: ibi-
dem li. 5. ca. 8.
- fatum est infirmitas voluntas potentia: ibi- 3
dem ca. 9.

Faustus

- 4 fatū nō esse dicēdū. pbat p geminos ex vno generatos pccbitu: ibidē ca. 4. 5.
- 5 fatū nō sit pbat etiam p geminos: eodē nomine cōceptos: ibidē. item p diuersa genera simul seminata li. 5. ca. 7. c. Item dies nō mutatur qd boi cōstitutū est: ibidē ca. 7. a.
- 6 fatū bonū et malū fm paganos: p. 11. in ques. vete. et no. testamēti. q. 115. g.
- 7 fatum nō solemus asserere nomine gratie: p. 8. con. duas episto. Pelagia. ad Bonifa. li. 2. ca. 5. a. b. 7. a.
- 8 fatū et fortuna si essent causa actū humanorū: nullū posset recte puniri nec redargui: p. 3. in li. 21. senten. sen. 3. dicto. 62.
- 9 fatū dī pncipio causay: p. 7. li. 5. ca. 8.
- 10 fatum quomō mouet voluntatē fm Chriſtū ibidē ca. 10.
- 11 fatū erga geminos: ibidē li. 5. ca. 2. 6.
- 1 faustū se gloriat oia ppter deū reliqisse: pte. 4. con. faustū li. 5. ca. 1.
- 2 faustus testamentū verū despiciat: ibi. li. 8. ca. 1.
- 3 faustū Moysen et pphetas ppter aboy immun- dox pphibitionē arguit: ibidē li. 31. ca. 1.
- 4 fausti lectatores fallunt. et si milita de genere bo- nox faciūt: ibidē li. 5. ca. 9. 10.
- 5 fausti. beatitudines Augustinus reprehendit: ibidem ca. 7.
- 6 fausti superbiā et iactantiā ostendit iactantis in se spiritū sanctum esse: p. 4. li. 5. cōfess. ca. 5.
- 7 faustū doctus et eloquēs nō ex arte erat sed a na- tura: ibidē ca. 6.
- 8 faustū sicut mentitū est de Abrahā sic etiā de Je- su: p. 4. § faustū li. 23. ca. 6.
- 9 faustus querit an deū sit finitus vel infinitus: ibi- dem li. 25. ca. 1.
- 10 faustū querit quōd Iesus mortuū est si natū non est: ibidē li. 26. ca. 1.
- 11 faustū apte deū piem blasphematur et cur verū tes- tamentū respuit: pte. 4. § faustū li. 15. ca. 1. Supra: auto. 2.
- 12 faustinus pcepit vt nullū chīanū panē coq- rit: p. 6. § fīas Penliani li. 2. ca. 83. d.
- 13 faustus sibi pī cōtrarius est: p. 4. con. faustum libro. 14. ca. 2.
- 14 peccatū mortē et mortalitatē faustū frustra mi- rat esse maledicta: ibidē ca. 4.
- 15 faustus si Moysen reprehendit. etiā Paulus q̄ eadē q̄ Moyses dixerat: ibidē capite. 5.
- 16 Moysi false impropert faustū: ibidē ca. 9. faus- tus nouo melle plenus respuit acetū verū: ibi- dem li. 15. ca. 2.
- 17 fausto suadet Augustinū pax digerere vt vnay sām dei intelligat: ibidē ca. 5.
- 18 faustū pcepta nulliū tabule seruauit ca. 7.
- 19 faustū nō fat esse putat Moysi q̄ chīs de se scri- psisse dicit Moysen: ibidē li. 16. ca. 3.
- 20 faustū scripturas legit pueris et falso animo: ibi- dem ca. 14.
- 21 Lōuina faustū maledixisse. cū dicit a Moysē nulla de chīo esse scripta: ibi. ca. 26.
- 22 Succūbit faustū in hoc q̄ dicit chīstū et Moysē ptrans: ibidem.
- 23 faustū male exponit q̄ chīstū pphibuerit ab om- ni cibo: ibidem. 31.

Felicitas

- Legem frangere existimat faustus chīanos cū sabbatum et alia legalia non seruant: ibidē li. 19. ca. 6.
- Dictum chīsti et Pauli faustus habet cōtra se: 25 ibidem ca. 7.
- faustū aliter colit deū patrē omnipotentē q̄ Iu- dei: ibidē li. 20. ca. 4. 12.
- faustus excusat se nō blasphemasse pphetas ac- 27 patriarchas: ibidē li. 22. ca. 3.
- faustus aliqua de deo finisse dicit pphetas: ibi- 28 dem ca. 4.
- faustū verbis apostoli ptra chīianos inuehit 29 de vtendis abis a lege pphibitis: p. 4. con. faus- tū li. 30. ca. 1.
- Errorē suū cōfirmat faustus a tribus pncipis 30 in Daniele. qui nō solū a abis interdictis sed etiam a cōcessis abstinerūt: ibidem ca. 2.
- faustū exponēdo boi gentili de chīo. Sybille oi- 31 phei vel alioy vancinia. minū efficiet q̄ pponē- do pphetas: ibidē li. 13. ca. 17.
- faustū fuit de secta Manicheoy. eloq̄o suauis. 32 ingenio callidus: ibidē li. 1. ca. 1.
- faustū legis sacramenta fm Augustinū non in- 33 tellexit: ibidē li. 22. ca. 6.
- faustū nō pphibitis sed gentiū sanbo credidit 34 ibidē li. 13. ca. 1.
- febres anime sunt. libido. odiū. cōcupiscētia. 1 luxuria: p. 10. d. decē cordis ca. 8. b. Supra ani- me: auto. 92.
- febrilis fatigatus fuit Augustinus: pte. 11. de 2 vita Augustini ca. 29. Supra Augustinū: aus- tonate. 106.
- februariū a febribus sacris lupcorū appellatū est: 3 p. 4. con. faustū li. 18. ca. 5. febrinarius q̄re sic dī et ibi nota de aiabo mortuoy: p. 7. li. 7. ca. 7.
- feciales quid sint: vide p. 7. li. 5. ca. 22.
- fecit deū in celo visibilia. puta solem lunā et stel- 1 las. inuisibilia vt sunt sedes dominandēs pnci- patus et c. pte. 10. de Symbo. ad Cathecu. li. 1. ca. 1. b.
- fecit deū q̄ futura sunt: quō intelligit: vide p. 9. 2 in euan. Ioan. trac. 68. a.
- fecunditas virginitatē nō adimit in Maria et ee- 1 cleſia sic nec virginitas fecunditatē: p. 5. de san- cta virginitate. ca. 2.
- fecunditas cōiugū pstantior esset si filios parerēt 2 chīanos: ibidē ca. 7.
- fecunditas carnis nō equat virginitates maxime 3 post chīstū natū: ibi. ca. 9.
- fecunditatis auctor deū est: que Abrahā senj defu- 4 it: pte. 8. de nuptijs et concupiscētia ad Valeri- um li. 2. ca. 10.
- fecundoy benedictio in veteri testamento. et spa- 5 donū in nouo quō q̄drent: vide p. 3. § Adimā- tū manichei discipu. ca. 23.
- felices q̄dā sunt veritate p diuinā participatio- 1 nē q̄dā vero vanitate: p. 7. li. 5. ca. 11.
- Et feliciū nihil est hūanis rebo. si iusti habēt po- 2 restatē regēdi habētes sciētiā: ibi. li. 5. ca. 19. d.
- Qui reges sint felices et q̄ nō. ostēdit ibi. ca. 24. 3 felices nō faciūt nos diuine ant amittēde aut re- linquēde his quos ignoram⁹ li. 5. ca. 19. a.
- felicitas hūana nō p̄sistit i cognitiōe s̄barū sepa- 1 taz vt p̄bi posuerit: p. 4. li. 5. p̄fess. ca. 4. dicto. 1.

Felicitas

- 2 felicitas fm aliquos consistit in solo actu intel-
ligendi: pte. 7. in li. 83. ques. dicto. 32.
- 3 felicitas bñana consistit in actu scientiali quare
in bñanis nō est felicitas: ibidem dicto. 3.
- 4 felicitas quō cōsistit in actu intellect⁹: vide p. 5.
de Benefi ad lřam li. 12. verita. 9. in fine. Su-
pra aucto. 2.
- 5 felicitas nō pōt esse in sensibilib⁹ delectationib⁹:
pte. 5. in li. 83. ques. dicto. 3.
- 6 felicitas est premiū virtutis: que nō dea sed deo
nū dei est dicenda: p. 7. li. 4. ca. 21. c.
- 7 felicitas complectit obtinenda et virtus omnia
agenda: ibidem. a.
- 8 Pono: est felicitas regno: nullus enī inuenit q̄
se nolit esse felice sed nō regē: ibi. li. 4. ca. 23. d.
- 9 felicitas muta dicit⁹: ibidem ca. 19.
- 10 Quanto felicitas cōturbat nullū erit malū: nullus
bonū latebit: vacabit dei laudib⁹: q̄ erit oia in
omib⁹: ibidem li. 22. ca. 30. a.
- 11 Q felicitas vera fit in patria: ibidē li. 6. ca. 12. a.
- 12 felicitas nō potest esse vbi vera pietas nō est: ibi-
dem li. 4. ca. 23. c.
- 13 felicitas proculdubio est maior: vicinū bonū ha-
bere cōcordem q̄ vicinū malū bellantē subiu-
gare: p. 7. li. 4. ca. 15. a. b.
- 14 Non felicitas terrena et carnalis q̄lis apparuit
in paucis diebus Salomonis: sed spiritalis et
eterna est per chāstum et spectanda: ibidem li.
17. capite. 12. b.
- 15 Melior est temporalis felicitas: q̄ misera eterni-
tas: ibidem li. 8. ca. 16.
- 16 felicitas temporalis est donū dei: p. 6. de grā no-
ui testamen. ad Monora. ca. 2. c. 7. b.
- 17 felicitas sancta: martiriū cum animi similitudi-
ne sustinuit: pte. 10. de tpe barbari. ca. 5.
felicitate verissima atq̄ certissima prepollet bo-
ni deum colentes: a quo solo pferri potest: p. 7.
libro. 2. ca. 23. c.
- 1 felicitatē Augustin⁹ posuit in actu vtriusq̄ po-
tenne scz intellectus et volūtas: pte. 5. de trinu-
tate li. 1. ca. 8. verita. 16. et. 20.
- 2 felicitatem rerum per tempora christiana aliqui
diminutam esse cōquerunt: pte. 5. de consensu
euangelista. li. 1. ca. 33.
- 3 felicitatē terrenā deus etiam malis concessit ne
pro magno quererēt a bonis: pte. 6. de grā no-
ui testamen. ad Monora. ca. 5. a.
- 4 felicitatē fortunā et fidem: dixerūt romani esse
duas deas: pte. 7. li. 4. ca. 18. 19. 20.
- 5 felicitatem colens tanq̄ deam: et datorem felici-
tatis relinquens: carere infelicitate nō potest:
ibidem li. 4. ca. 23. b.
- 6 Q felicitatē omnis homo desideret: ostendit Au-
gustinus: ibidem. c.
- 7 Q aliquis ab aliquo deo nō velit felicitatem ac-
cipere: vel q̄ ad felicitatem pertinet: velit obti-
nere: ibidem.
- 8 Q felicitatem solis bonis dat deus: que plena
est in paradiso: regna autē dat bonis et malis:
ibidem per totum.
- 9 felicitatem quomodo diuersā in diuersis ponat:
ibidem li. 8. ca. 8.
- 10 Nō magnāpendam⁹ terrenā felicitatē: que ma-
lis etiam pteruq̄ cōcedit: nec eam rursus qua-

Femina

- si malam arbitremur: ibidē li. 2. ca. 27. d:
- felicitas dator: deus illi nō sufficit ad colendū:
cui nō sufficit ad accipiendū ipsa felicitas: p. 7.
li. 4. ca. 25. p. totum.
- Q felicitas voluntatē nō perdidimus: q̄uis
felicitatem et pietatē peccando perdiderimus:
ibidem li. 22. ca. 30. e.
- Cui deo nisi felicitas dator consecrandi sum⁹:
qui eternā vitam vbi vera est et plena felicitas:
pia charitate diligimus: ibidem li. 6. ca. 12.
- felicius in mūdo quid esse potest q̄ cui efficitur
suus imperator et redemptor: centus: p. 10. de sa-
luta. documentis ca. 10.
- felix: qualiter ad fidē catholicā redijt: vide p. 4.
cōtra felice Danitbe. li. 2. ca. 22.
- felix petit sibi ostendi veritatem ab Augustino
exclusa falsitate: ibidem ca. 13.
- felix arguit p viā ditionis ptra Augustin⁹:
querens cur chāst⁹ sit crucifixus: ibi. li. 2. ca. 10
- felix dilationem triū dierū petijt ad respondendū
Augustino: ibidem li. 1. ca. 20.
- Augustin⁹ ostendit felicem non intelligere scri-
pturam adductam: ibidem li. 2. ca. 3.
- felix esse comprobat: qui sic cogitat de supplicio
ante suppliciū: vt postea supplicij effugiat pe-
niculū: p. 10. de speculo pecca. ca. 3. in fine.
- Q felix sit anima solo et vero deo ipsam inhabitante:
pte. 7. ca. 22.
- femina pulchra occasio est peccati: ibidem li. 15. femi.
capite. 22. a.
- femina quedam tempore modernorū fuit gigan-
tes: ibidem ca. 23. c.
- femina facta est viro de viro in eo sexu in ea for-
ma et distinctione membrorū qua femine nunc
note sunt: nō tamē nisi causa prolis: p. 5. de Be-
nefi ad lřam li. 9. ca. 11.
- femina sine pudicitia est in quinto gradu abu-
sionam: parte. 10. de duodecim abusionū gra-
dibus gra. 5.
- feminarū familiaritatē quā ob causam nec chā-
stus: nec apostoli: nec prophete vitauerūt: pte
10. de singularia. clencorū ca. 15.
- feminarū blandimēta timēdo vincam⁹: Confi-
dendo masculorū seuitā superem⁹: ibi. ca. 3. a.
- feminas ama inter sacra solennia: et odio habe
in cōmunione pnuata: quis est tempus aman-
di et tempus odiendi: ibidem ca. 9. a.
- femine plures ab vno viro setari possunt: vna
vō a pluribus nō potest: parte. 5. de bono cō-
iugali ca. 17. c.
- femine adulterantes nō puniebant⁹ morte anti-
quius a romanis: p. 7. li. 3. ca. 5. b.
- femine quare nō nominent⁹ in generatiōe Seth
et ab eo procedentū vsq̄ ad generatiōē Noe:
sed in generationib⁹ Cain: et ab eo descendē-
tum: li. 15. ca. 17. c.
- femine apud veteres philosophate sunt: p. 1. de
ordine li. 1. ca. 11. b.
- femine creatura ppter Eua nō est culpanda:
cuius deus cōdit⁹ est: sed voluntas qua Eua
peccauit: p. 11. de fide cōtra Danitbe. ca. 23.
- femine blandimenta ex arce animi virilem
deiciunt: parte. 1. li. 1. solilo. ca. 10. b. Supra fe-
mina auctoritate. 6.

- 3 feminea forma facta est aculeus peccati et moris cōditio nō aliunde surrexit nisi de muliebri substantia: p. 10. de singula. clerico. ca. 3. b. i. fine.
- 4 feminas multas chustus exaltauit: nat^o ex virgine diabolus vnā etiam deicat: p. 10. de tēpore barbarico ca. 5.
- 5 femineus aspectus occurrēs velut sagittas alienis oculis iactat: parte. 10. de singularitate clerico. capite. 7. b.
- 6 Omnis incōueniēs sodalitas mulierū insanies et viscus est toxicatū q̄ diabolus ancipat: ibidē.
- 7 feminis vel mulierib^{us} quō vtebat^{ur} Abrahā viriliter: pte. 7. li. 16. ca. 25. b.
- 8 feminis olim p̄ces vtebant^{ur} nō ad explendā libidīnē sed ad successionē prolis: pte. 3. in expōsitione episto. ad Gall. ca. 4. d.
- femoralia linea facies tegere turpitudinē corporis quare precepit: vide pte. 8. in li. quē. sup. Exordium. quē. 122.
- fem.** Sup̄ senū turba discubuit significat eos qui testamentū vetus acceperāt: quis regnū eisdem temporale et hierusalem tpalia promittebat in spe carnali collatos fuisse: p. 3. in li. 83. quēstio. q. 61. d. Infrā Esaiē. 40. auto. 1.
- fenu senatonib^{us} diffamia est: dignitatis eisi boni negociari desoune est: et popinam ingredi notabile est: pte. 11. in quēstio. veteri et noui testamēt. q. 102. c.
- fer.** fermentū in vituperatione ponit cum dicit^{ur} caute a fermento phariseor^{um}: ponit et in laude vt ibi. simile est regnū celoz mulieri que abscondit fermentū: parte. 4. de doctrina chastiana li. 3. capite. 25.
- Per ferream fomatē / duram tribulationē scriptura intelligit: p. 8. in li. locuno. de Deutero. li. 5. erponens capi. 4.
- De ferri sup̄natione: vide p. 10. de mirabilib^{us} sacre scriptu. li. 2. ca. 25.
- 1 festa sanctor^{um} vident^{ur} esse ordinata ppter tres causas: pte. 7. li. 8. ca. 27. a.
- 2 festiuitates iudeoz vmbre erant futuroz: pte. 9. in guan. Ioan. trac. 28. c. 48. a. 50. a.
- 1 fetum anima p̄gnans sic vel sic affecta quomodo valeat aliquibus induere qualitatibus: pte. 7. li. 12. ca. 25. b.
- 2 fetus abortiu^{us} mortuus in vteris matrum resurgit: ibidem li. 22. ca. 13. a.
- 3 fetus quomō in vtero matris perficiat: vide sup̄ra conceptio autōta. 1.
- 4 fetus vt concipiat diuini est operis nō humani: pte. 8. cōtra Iulīa. Pelagia: li. 5. ca. 6. b.
- fic.** fictio nō om̄is mendaciū existit: p. 4. in quēstio. euangelio. li. 2. ca. 51. b. verita. 28.
- 1 fictiones nedū apud seculares auctores: sed et in literis sacris reperimus: pte. 8. contra mendacium ad consen. ca. 13. b.
- 1 fia folia pruritū quendam significat: p. 2. de Benesi cōtra Maniche. li. 2. ca. 15. b.
- 2 De ficu egiptia. que si ponat^{ur} in aqua statim mergit p̄tra morē alioz lignoz: et qd̄ est mirabil^{is}: quādo est in profundo madefactū: tūc superficiem querit: pte. 7. li. 21. ca. 5. b.
- 3 ficus quid significat: vide p. 9. in euang. Ioan. tracta. 7. g.
- fictos ad eccliam suscipere debemus ne veraces perdamus: pte. 8. contra secundam gaudemij episto. li. 2. ca. 16.
- fide cōstantissima tenendū est deum non iniuste agere: pte. 3. in li. 83. quēstio. q. 68. c.
- Regula catholice fidei sic se habet vt cū aliqua in scripturis dicunt^{ur} de filio q̄ sit minor p̄te fm̄ susceptionē hoīs intelligunt^{ur}: ibidē quē. 69. a.
- De fide colebat^{ur} deus ante incarnationē: nō solū a populo hebreo: sed etiam a quibusdam alijs diuina gr̄a dignis: p. 7. li. 3. ca. 1. li. 18. ca. 38.
- De fide credidit totus orbis scripture sacre sicut in ea fuerat predictū: ibidem li. 12. ca. 10. c.
- De fide resurrectionis que nō est cōtra rationē: vide ibidem li. 22. ca. 7. per totum.
- fide simplici et fiducia pietatis fiebant miracula a Moyse et similib^{us}: ibidē li. 10. ca. 8. per totū.
- De pro fide deoz suoz nō sic parati erant moni infideles: vt chustiani: ibidem li. 22. ca. 6.
- Ex fide resurrectionis generant^{ur} hic filij ciuitatis dei celestis: ibidem li. 15. ca. 18.
- De fide purganda erat ipsa menovicijs quibusdam tenebrosis inualida: vt perfrueret^{ur} incōmutabili lumine: ibidē li. 11. ca. 2. b. fidem autōtate. 20.
- De fide sacramenti incarnationis et b̄mōi etiam antiqui mūdani potuerūt: ibidē li. 10. ca. 25. a.
- De fide mediatoris in antiquis patrib^{us}: vide p. 8. contra Pelagia: et Celest. de peccato originali libro. 2. ca. 24.
- fide eadem patres veteris testamētī mūdabant^{ur} qua et nos: ibidem ca. 24. 25. 26.
- fide vna salui erimus cum patrib^{us} nostris: p. 6. de ser. quēstionib^{us} cōtra paganos quē. 2. pte. 9. in euan. Ioan. tracta. 45. d.
- Ex fide qua nos viuimus vna eademq^{ue} viterūt antiqui iusti et ipse Moyse testamētī minister veteris. heres noui: incarnationē passionem et resurrectionē chusti credēs futurū. quā nos credimus factā vsq^{ue} ad ipsum Ioannē baptistam: tanq^{ue} p̄terente dispensationis limitē quendam: pte. 8. cōtra duas episto. Pela. ad Bonifaciu^m: li. 3. ca. 4. c. Contra Iulīa. Pelagia: li. 1. ca. 2. b. Ad Roma. 1. auto. 1.
- Ex fide speram^{us} in deum: et lege autē timem^{us} deū: pte. 6. de spū et līa ad Marcellū. ca. 29. c.
- Sine fide chusti nullus pōt esse iustus: pte. 10. de patientia ca. 21. Hebreos. 11. auto. 1.
- Sine fide nemo ad beatitudinē veram peruenire potest: p. 5. de trinita. li. 13. ca. 20.
- De fide et eius fructibus: vide p. 10. de simbolo ad carbecū. li. 4. ca. 2.
- Diabolus fide vincendus est: p. 2. de libero arbi. li. 3. ca. 20. c. Sup̄ra diabolū auto. 1. diabolus auto. 58. 80. 87.
- fide copulamur deo: parte. 9. in euange. Ioan. tracta. 27. c. 29. c.
- Sine fide non valet opus bonū: ibidem tracta. 20. tu. 25. c. f. Hebreos. 11. auto. 1.
- fide quō viuificant^{ur} mortui: ibidem tracta. 49. b.
- fide spe et charitate. cōtinuato desiderio semp oramus: pte. 10. de orando deo ad probam capite. 9. a. Et ista tria orantem ad deum perducunt: ibidem ca. 19.

fide

- 23 Pro fide aliquid ad tempus amittere. lucrum est facere: pre. 11. in questio. vete. 7. noui testa. q. 12.
- 24 fide deo placamur: ibidem. q. 44. b. c.
- 25 fide acceditur ad Iesum: sic Leticus accessit ad dominum: p. 5. de consen. euangelista. li. 2. ca. 20. c. circa finem. fidei auto. 12.
- 26 fide Iesu christi a damnatione liberamur: p. 8. de correptione. et grana ca. 7. a.
- 27 fide spe. 7. charitate. colit deus: p. 8. in Encbiridion ad Lauren. ca. 3. Supra auto. 22. Deus. 8.
- 28 fidei fundamentum christus est: ibidem ca. 5.
- 29 Sine fide non possunt esse vere virtutes: pre. 5. de trinita. li. 13. ca. 20. in fine.
- 30 fide vacillare charitas in nobis languescat: p. 4. de doctri. christiana li. 1. ca. 27.
- 31 fidei violatio iniquus est: ibidem ca. 36.
- 32 fides. spes. et charitas sunt cum quibus militat scientia 7. omnis ppheta: ibidem verita. 20.
- 33 Si fide euascent aliqui. et periculose: qui cum audiant philosophos de corporibus celestibus 7. elementis subtiliter 7. copiose differere: pre. 5. de Bene. ad lram li. 1. ca. 20.
- 34 De fide qua credimus specialiter gesta. et veritate que reddet eterna: p. 5. de trinita. li. 4. ca. 18.
- 35 fide sola gloria corporum beatorum contemplanda est: pre. 10. de cognitione vere vite ca. 45. 46.
- 36 Si fide non exiderunt qui deo crediderunt: pre. 8. secundum gaudentem epistola. li. 2. ca. 7.
- 37 Si fide bona opera incipiunt. quam gratia tribuit: pre. 8. in Encbiridion ad Lauren. ca. 31.
- 1 fidei susceptio non est differenda: p. 11. in questio. vete. 7. noui testamen. q. 126. b.
- 2 fidei definitio ponitur: pre. 9. in euange. Joan. tracta. 68. c. 79. a. 95. c. 111. c.
- 3 fidei humilitas ad quantam celsitudinem perducit: vide ibidem tracta. 40. c. f.
- 4 fidei filius est. qui nouit a quo speret quod nondum habet: pre. 6. de spiritu et littera ad Marc. celi. capite. 13. c.
- 5 Ex fidei confessione nascitur spes fidelium: pre. 8. in Encbir. ad Lauren. ca. 114.
- 6 fidei semina sunt virtutes per apostolos facte: p. 10. de trinita. 7. unitate dei ca. 4. b.
- 7 Que fidei sunt cum sint remota a sensibus nostris interioribus et exterioribus oportet credere illis. qui ea in lumine incorporeo disposita didicerunt: pre. 7. li. 11. ca. 3. per totum.
- 8 Quomodo fidei christiane testimonium prebuit sybilla predicans de christi passione 7. vniuersalis mundi iudicio: ibidem li. 18. ca. 23. per totum.
- 9 fidei passibus in deum vnum proficiendo fugere debemus hanc babiloniam: ibidem ca. 27.
- 10 fidei pignus. hic sancti accipiunt eterne ciuitatis: li. 5. ca. 16. a.
- 11 Quia in fidei premium seruatur nobis visio diuina: ibidem li. 22. ca. 29. b.
- 12 Per fidei sacramenta. itur ad deum: parte. 11. in questio. vete. 7. noui testamen. q. 113. c. Supra fidei auctoritate. 25.
- 13 fidei beneficium tunc quis habebit si cognoscit. 7. si profiteatur eam: corde enim creditur ad iustitiam: ore autem confessio fit ad salutem: ibidem questio ne. 126. b. ad Roma. 10. auto. 4.
- 14 fidei violatio. in coniugium bene adulterium dicitur:

fidei

- fides autem seruata bonum coniugium est: pre. 5. de bono coniugali ca. 4. a. Coniugium auto. 5.
- fidei succedit spes quam videbimus. 7. spei beatitudo succedit. quam prosequimur: pre. 4. de doctrina christiana li. 1. ca. 38. verita. 21.
- fides in patria non remanebit. sicut nec spes: ibidem vide.
- fidei catholice assertores et Manichei quomodo differunt: vide pre. 4. pro secundum Maniche. capite. 2.
- ¶ fidei christiane vigorem tribus temporibus initiat: tur vespere. mane. 7. meridie: vespere enim dominus in cruce. mane in resurrectione. meridie in ascensione: pre. 11. de vera innocen. ca. 203.
- fidei disciplina. an magis rationibus quam scripture testimoniis agendum sit: pre. 11. contra felicia. Arriano. capite. 2.
- facilius in negotiis fidei testimoniis creditur quam ratio inuestigat: ibidem.
- fidei bonitas que fit: vide pre. 10. de fide ad Petrum diaconum ca. 45. a.
- fidei constantia dum probatur gloria retributio: nis augetur: parte. 11. de vera innocen. ca. 93.
- fidei semina sunt virtutes per apostolos facte: parte. 11. in questio. vete. 7. noui testamen. questio. 93. b. Mans fidei est credere non visum: p. 11. de vera innocen. ca. 261.
- fidei robur est si quod credimus intelligimus: ibidem questione. 113. a.
- fidei sinceritate nutritur in christo: parte. 4. de agone christiano ca. 33.
- fidei nostre sufficere debet scire que pie viuendo venturi sumus. et si nesciamus unde venerimus: parte. 5. de Benef. ad litteram: li. 10. verita. 6. notabili. 1.
- Contra fidei veritatem impossibile est fieri temeraria rationem: ibidem li. 1. ca. 21. nota. 4.
- Omnis ratio que fit contra fidem. est solubilis a nobis ibidem.
- In fidei materia laico incautus loquenti indulgendum est: pre. 8. contra primam epistolam gaudentij li. 1. capite. 3.
- fidei initium 7. augmentum non nature sed gratie donum est: pre. 10. de ecclesiasti. dogma. ca. 42. de predestina. sanctorum ca. 2.
- fideles sunt. domus dei. 7. corpus christi: p. 7. libro. 17. ca. 8. e.
- fideles fuerunt aliqui antiquitus. 7. non solum in populo iudeorum ut patet in Job et homines qui veri israelite fuerunt: ibidem li. 18. ca. 47. b.
- fideles post aduentum spiritus sancti vultu seruitute legi esse cognoscebant: p. 4. de doctri. christiana. li. 3. ca. 6.
- fidei homines totus mundus plenus diuitiarum est: p. 3. contra adimantum Manichei discipulum ca. 18. a.
- fidelis es nomine aliud demonstras opere. non tenens promissionis tue fidem: pre. 10. de symon. bo. ad cathec. li. 4. ca. 1. b.
- Quanto fidelis est cor diuina gratia. tanto fortius est ad portandas tribulationes: pre. 7. libro. 22. ca. 22. e.
- fidelissimus viri Marcus regulus imperator romanus morte crudelissima damnatur in carcerum penitus positus: quis euadere potuerit: ibidem libro. 1. ca. 24. a. b.

- 3 **Fidelium pars una** sic percutit - ut corrigat - alia voluptatib⁹ suis relinquat pars bonor⁹ humis lara tradit ad cognitionē iusticie dei - 7 cōmes morationē penitentie: pte. 9. in Apocalip. Mo melia. 7. a. b.
- 1 **Fidem nostrā compulsi** sunt a demonib⁹ multi indeor⁹ confiteri - clamando chāstum dei filiū: pte. 7. li. 18. ca. 47. a. b.
- 2 **Ad fidem nullus** est cogendus inuitus: pseueritatem tamē imo 7 per misericordiā dei tribulationū flagellis solet perfidia castigare: pte. 6. cōtra lras Petilia. li. 2. ca. 83. b. d. e.
- 3 **Ad fidem inducere** deus fideles p multa miracula: pte. 7. li. 22. ca. 8. a. 5. e.
- 4 **Ad fidem illorū habendā** que sunt incredibilia - duo sunt argumēta valida scz dei veritas q mentiri nō potest: 7 eius om̄ipotentia cui nihil est impossibile: li. 20. ca. 30. 3.
- 5 **Multa ad fidem catholicam** pertinētia dum ab hereticis exagitantur: ut aduersus eos defendi possint - 7 cōsiderant diligenti⁹ - et intelligunt clarius: ibidem li. 16. ca. 2. a.
- 6 **Per fidem 7 patientiā** acquirit salutē dei ciuitas: ibidem li. 22. ca. 6. e.
- 7 **Per fidem veram** liberat hō ex impijssimo tomīnati demonū: ibidē li. 9. ca. 15. b.
- 8 **Ad fidem sine operib⁹** sanctis ostendit nihil valere: ibidem li. 21. ca. 26. a. b.
- 9 **Fidem vocat** licet nō verā credulitatē - Porpbis riu in quā dicit receptū fuisse modū vniuersalem anime liberande: ibidē li. 10. ca. 32. e.
- 10 **Ad fidē habendā** chāstus nos multifarijs operibus suis inducit: pte. 6. de peccato. meritis et remissio. li. 2. ca. 32.
- 11 **Ad fidem tenendā** hortatur - ast de resurrectione instruit: p. 4. de catbenisan. rudibus ca. 25.
- 12 **Ad fidem tria genera** hominū veniunt tertium optimū est: ibidem ca. 17.
- 13 **Fidem vtilem** facit sola charitas: p. 5. de trinita. li. 15. ca. 18. b. verita. 45.
- 14 **Sine charitate** esse potest fides - non tamen prodesse: ibidem.
- 15 **Fidem chāsto** nō seruans quantū malū fit: p. 10. de bono viduitas ca. 11.
- 16 **Oro: fidem marito** non seruans quantū malū fit: ibidem vide.
- 17 **Fidem aliquor⁹** chāstus miratus est 7 approbavit - sicut deus opera sua cum vidit laudauit: pte. 4. cōtra faustum li. 22. ca. 13.
- 18 **Fidē mulieris** cōmendauit chāstus 7 quā prius canem vocauit - postea mulierē appellauit - mutauit vocabulum: quia mutatiū vidit affectum: pte. 6. de fide 7 operi. ca. 16. e.
- 19 **Fidem immobilem** habere hortat Augustinus: pte. 10. de fide rerum inuisibil. ca. 8.
- 20 **Per fidem homo** induit chāstum: pte. 5. de trinitate: li. 12. ca. 5. d. 2. Loz. 4. auto. 4. fide auto: nrate. 8. et. 24.
- 21 **Ad fidē homines** diuersimode moti sunt 7 mouent - eademqz res sepe alio modo dicta mouet alio modo dicta non mouet quomō? pte. 4. ad simplicita: li. 1. q. 2. o.
- 22 **Fidem - spem et charitatē** oportet esse in anima: pte. 3. in li. 21. senten. sen. 8.

- Fidem catholicā** ideota desiderās qualiter suscipiendus 7 instruendus est: pte. 4. de catbenisan. rudibus capite. 16.
- Fidem de tpalibus rebus** quas pio nobis etern⁹ fecit - 7 passus est in homine - quō tpaliter gessit atqz ad eterna prouenit: ad eandem eternorū adoptionē prodesse differri - virtutesqz quib⁹ in hac temporali mortalitate - prudēter somiter tpanter 7 iuste viuūt: nisi ad eādem licet tpalem fidem: que tñ ad eternū perducit referant - veritas nō esse virtutes: pte. 5. de trinita. libro. 14. capite. 1. d. in fine.
- Docti ad fidem** venientes qualiter interrogandi 7 instruendi sunt: pte. 4. de catbenisan. rudibus: capite. 8.
- Fidem 7 charitatem** habere nō est nature hominum - sed gratie est fidelū: parte. 11. de vera innocent. capite. 315.
- Fidem - peccatū mortale** nō aufert licet bene charitatem et peccatum perfidie: pte. 5. de trinitate li. 15. verita. 45.
- Fidem cor** fitit chāstus pro quibus sanguinē fudit: pte. 3. in li. 83. questio. q. 64. b. e.
- Per fidem** veniendū est ad veritatē que sursum est: p. 5. de cōsen. euangelista. li. 1. ca. 35. e.
- Fidentia** est per quā in magnis 7 bonis rebus multū ipse animus in se fiducia ex certa spe collocat: pte. 3. in li. 83. questio. q. 31. b.
- Fides catholica** que fit: vide pte. 3. de Genesi ad lram imperfectus ca. 1.
- Fides catholicor⁹** que fit: pte. 11. de fide ptra Ma nichecos ca. 46.
- Fides** est qua credim⁹ ea que nō videmus: p. 5. de Genesi ad lram libro. 12. ca. 31. pte. 11. de vera innocent. ca. 261.
- Fides figuratur** per bysopū: que herba radice beret in petra: pte. 8. li. 4. questio. super nunes ros. q. 33. b. c. circa finem.
- Fides** est de rebus non visib⁹: pte. 8. in Enchiridion ad Lauren. ca. 8. Infra auto. 34.
- Fides** sine spe esse non potest nec amor sine fide ibidem in fine.
- Credulitas** fidei christiane non in naturis rerū: sed in creatoris bonitate consistit: ibidem ca. 9.
- Fides** est rerū et malarū 7 bonarū - quia et bona credunt 7 mala: ibidem ca. 8. a.
- Fides** est rerum pteritarū presentū et futurarū: et per hoc differt a spe: ibidem.
- Fides credentiū** dicit esse vna - quāadmodū eadē volentiū voluntas vna: pte. 5. de trinita. li. 13. ca. 2. in fine. Infra auto. 28.
- Fides vna** 7 vnū baptisma - in ecclesia est - etia ex parte malor⁹: p. 5. de baptis. cōtra Donatistas li. 7. ca. 10. Ephesios. 4. auto. 1.
- Fides vna** est que om̄es saluos facit - sed huius vnus fidei p significatiōis oportunitate p vna tpa sacramēta variata sunt: p. 6. de peccato. meritis. 7 remissio. li. 2. ca. 29. a. b. Infra. 91.
- Fides** est sperandarū substantia et cōiunctio rerum que non vident: ibidem ca. 31.
- Fides antiquor⁹** patrū 7 nostra vna 7 eadem est: sed tēpora variata sunt: pte. 9. in euang. Joan. tracta. 45. d. Grana auto. 60.
- Fides** nō ē nisi voluntaria: ibi. trac. 26. b. c. d. 27. b. 15.

- 16 fides et veritas quomodo differunt: vide ibidē tractatu. 40. f.
- 17 fides ex duobus operibus edificari debet scilicet opere creationis et restaurationis: pte. 10. de substant. dilectio. capite. 7. Infra auto. 32. Hanc autem nitare. 3. 7. 4.
- 18 fides catholica testimonijs totius mundi quod probatur: vide pte. 10. de fide rerum inuisibilium. ca. 7.
- 19 fides et iusticia a deo non homine est: pte. 6. ptra Cresco. grama. li. 3. ca. 9. 11. 2.
- 20 fides ad summum apicem sapientie et veritatis perducit: qua perfrui nihil aliud est nisi beate vivere: p. 2. de mon. eccle. catbo. li. 1. ca. 18.
- 21 fides christiana apud Manicheos non est: ibidē
- 22 fides dicitur altare quomodo: vide pte. 3. de sermo. communi in mon. li. 1. b.
- 23 fides in scriptura per diversa significari habet: pte. 4. de doctrina christiana. li. 3. ca. 26.
- 24 fides est fundamentum penitentie: pte. 10. de vera et falsa: peniten. ca. 2.
- 25 fides vera in nostra sit substituta potestate: p. 6. de spiri. et lite. ad Marcelli. ca. 31.
- 26 fides est res cordis non corporis: pte. 5. de trinita. libro. 13. ca. 2. 2.
- 27 Ea que credunt aliud sunt a fide qua credunt: ibidem. b.
- 28 fides in diversis hominibus non est una numero sed genere: ibidem et verita. 4. Supra auto. nitare. 10. 11. 12.
- 29 fides pisci comparatur: pte. 4. in questio. euangelio. li. 2. ca. 22. Infra auto. 33.
- 30 fides navis est simul et crux quibus ad patriam tendimus: pte. 10. de cantico nouo ca. 2. Supra crux autontate. 4. Hanc auto. 5.
- 31 fides dicitur esse navis sine qua ad portum salutis venire nemo potest: pte. 10. de substantia dilectionis ca. 7. Crux auto. 4. Infra auto. 39.
- 32 Navis hec edificanda est in corde nostro: sed ut cognoscas quomodo vel unde hanc navem vel arcem in corde tuo edificare debeas: duo opera dei consideranda scilicet opus factionis et opus restaurationis: ibidem. Supra auto. 17. Infra. 53. 78.
- 33 fides quandoque in pisce significatur propter multa vel propter aquam baptismi: vel quia in huius seculi fluctibus integra est: parte. 10. de orando deo ad probam: ca. 8. b. Sup. auto. 29.
- 34 fides non est nisi rerum abscentium: pte. 5. de trinita. li. 13. ca. 1. c. Supra auto. 3. 5. 9.
- 35 fides a credente cognoscitur intuitu: ibidem verita. 2. circa finem.
- 36 fides aliqua est qua credimus et sic fideles sumus deo: alia est qua fit quod promittit et sic deus ipse fidelis est nobis: p. 6. de spiritu et lite. ad Marcelli. capite. 31. b.
- 37 fides donum dei est sicut et gratia sine qua nemo deo placere potest: qua Enoch translatas est ne videret mortem etc. pte. 11. contra Pelagium: hypponos. li. 3. d. Infra auto. 57.
- 38 fidelis est unusquisque secundum donum gratie non secundum meritum proprie voluntatis: ibidem.
- 39 fides omnium bonorum est fundamentum et humus salutis intuitu sine hac nemo ad filiorum dei numerum potest pervenire: pte. 10. de fide ad Petrum diaconum. in plo. supra auto. 30. 31.

- fides valet ad cognitionem et dilectionem dei: pte. 7. 40. de trinita. li. 8. ca. 9. circa finem: et verita. 25. li. 9. capite. 1. verita. 1.
- fides quomodo est hominum: vide p. 11. in questio. 41. vere. et novi testa. q. 115. R.
- fides omnium est quibus christus vivere est: parte. 10. de continentia ca. 4. a.
- fides cadit sub precepto: credibilia enim eius videri non possunt: de visis ergo fides esse non potest: pte. 5. de trinita. li. 13. ca. 1. c. verita. 2. supra auto. 3. 5. 9. 34.
- fidem quam videt quisque in corde suo esse si credit vel non esse si non credit aliter novimus aut videmus quod corpora que absentia per suas species cogitamus etc. ibidem.
- fides falsa de cordibus hominum perit quoniam ea inuenta veritas pellit: fides autem vera non perit quoniam ea videntur que credebantur sed in eas veras res transit: ibidem verita. 3.
- fides licet per corporis sensum concepta sit nihil tamen inveniunt habere corporum: ibidem ca. 2.
- fides pangenita cordis nostri dicitur: nemo enim bene opatur nisi fides precesserit: pte. 10. de concumen. decet preceptum et decet plaga. egyptio. ca. 10.
- fidem internam quisque rem alienam occulte concupiscit: ibidem.
- fides priorum sanctorum et modernorum non differunt nisi sicut implicite et explicite: pte. 8. in li. 1. retracta. verita. 12. docu. 1. Supra auto. 12.
- fides non est quod creditur sed qua creditur: pte. 5. de trinita. li. 14. ca. 8. d. veritate. 18.
- fides vera est credere quod deus in essentia sit unitas et in personis trinitas: pte. 10. de cognitio. vere vite ca. 37.
- fide anima declinat a malo et facit bonum cum transitoria respuit inuisibilia sicut visibilia appetit dilectione queque dura tolerat: ibidem.
- fides nutrit spiritum ut corpus cibo reficiat dilectione ne animat ut corpus anima vivificat: ibidem. Supra auto. 32.
- fides nostra non particulares conditiones sed generalem noticiam respicit: pte. 5. de trinita. li. 8. ca. 5. b. verita. 11. verita. 14.
- Termini fidei nostre sunt omnes naturaliter noti sole autem completiones sunt supernaturaliter notae: ibi.
- fides dei mentem nullius ingreditur nisi tulerit a se errorem diaboli pervertentem inuentum: pte. 11. in questio. veteri et novi testamē. q. 111. d.
- fides quomodo sit dei donum cum tamen a nobis exigatur: pte. 10. de predestina. sancto. ca. 11. et. 20. Supra auto. 37. Infra. 109.
- fides hominibus gratia dei prestat: p. 8. 5. duas episto. Pelagia. ad Bonifa. li. 1. capite. 3.
- fides nostra roboratur testimonio inimicorum: scilicet in deorum et aliorum: pte. 7. li. 18. ca. 47. c.
- Quod fides est de rebus quas ignorare non expedit nec per nos ipsos scire possumus sed deus eas dedit per prophetas suos per seipsum et per apostolos enumeravit: ibidem li. 11. ca. 3.
- Ubi divinitus adinquant credunt ibi: et ubi credunt ibi inveniunt: ibidē li. 20. ca. 21. g.
- fides spes et caritas significant per triplicem ordinem camerarum arce ordinarum: ibi. li. 15. ca. 26. d.
- Quod fides nostra non est inanis circa resurrectionem: ibidem li. 20. ca. 20. e.

- 64 fides probat nobis post baptismū relicta / cui
vigor in martyribus maxime eminebat; ibidem
li. 13. ca. 4. a.
- 65 Quid fides est fundamentū civitatis dei que quis
dem fides parit amorē dei; ibidem li. 22. ca. 6. c.
- 66 fides vera continet universalem viam anime li-
berande extra quā nullus vnq̄ liberatus est
et est via regalis ad regnum ducens; pre. 7. li.
bio. 10. ca. 32. a. Via auto. 8.
- 67 Quid fides / quia scripture nō credunt multi; ideo
non intelligitur; eo q̄ impugnari potest; non
expugnari; ibidem. g.
- 68 fides redarguit incredulitatē; et qd̄ instituit in-
credulitas abstulit fides; ibidem li. 8. ca. 24. c.
- 69 fides non sufficit ad recte viuendū et operandū
nisi adiuvemur a deo qui ipsam fidem dedit;
ibidem li. 19. ca. 4. a.
- 70 fides vera. nō transitoria sed eterna p̄mittit; ani-
mū ab huius mundi cupiditate in superna at-
tollit. quasi a quibusdā fluctib; et portari qui-
dem ab aquis potest sed mergi omnino non po-
test; pre. 10. de substantia dilectio. ca. 7.
- 71 fides eorū qui deum visuri sunt. qd̄ nō videt cre-
dit; nam si videt nō est fides; pre. 11. de vera in-
nocen. ca. 361.
- 72 fides querit intellectus autē inuenit; parte. 5. de
trinita. li. 15. ca. 2. b.
- 73 fides opus est. visio dei merces est. vis accipere
mercedē qui tamen in opere nō laborasti; p. 10.
de symbo; ad cathedra. li. 4. ca. 2. a.
- 74 fides sana ubi non est; ibi iusticia non est; eo q̄
iustus ex fide vivit; parte. 3. de sermone domi-
ni in monte li. 1. d.
- 75 fides in rerum temporalium quibusdā cunabulis
quasi lacte alit parvulos; pre. 4. de doctrina
christiana li. 2. ca. 12. b.
- + 76 fides christi in cordib; iacuit eorum qui in terra
habitant. quomō? vide pre. 10. de Symbolo ad
cathedra. li. 3. ca. 6. b.
- 78 fides discipulorū christi edificabatur miraculis
christi; pre. 9. in euāg. Joan. tracta. 49. g. Sus-
piratorum. 32. .
- 79 fides Centurionis et reguli quomodo differat;
ibidem tracta. 16. b. c. Adant. 8. auto. 3.
- 80 fides non est cepta res sed sine initio est; an deum
credere nostrū inapere est. nam quod creditur
eternū est; parte. 11. in ques. veteri et noui testas-
men. q. 114. g.
- + 81 fides aliena. necessaria est parvulis; pre. 8. con-
tra Julia. Pelagia; li. 6. ca. 4. d.
- 82 fides apud eos non est qui veritate carēt. et in fi-
dei diffinitionib; errant nō obstantib; miracu-
lis et visionib; penes eos diuulgans; pre. 11. cō-
tra Petilia. Donat. episto. capite. 16.
- 83 fides magna est nobis necessaria quā magnum
premiū promittit; pre. 10. de symbo. ad cathedra.
li. 4. ca. 2. a.
- 84 fides quō augeri debet; vide p. 4. in q̄stio. euāg.
li. 2. ca. 39. Luc. 17. auto. 1. Adat. 17. auto. 6.
- 85 fides multas anias vnā facit. sicut et charitas;
pre. 10. de symbo. ad cathedra. li. 1. ca. 2. b. Sup̄
charitas auto. 47. Dilectio auto. 22.
- 86 fides catholica iustos ab iniustis; nō operū sed
ipsa fide lege discernit quia iustus ex fide vivit;

- parte. 8. cōtra duas episto. Pelagia. ad Boni-
fa. li. 3. ca. 5. a.
- fides subleuat infidelitas supprimat; figuram
huius in Petro habem; parte. 10. de cathedra
mo capite. 3. a. b.
- fides magnū fructum fidelibus tribuit; pre. 2. de
vera religione ca. 7.
- fides est in partibus iusticie cui maximū et pri-
mū officiū est vti deū credat; p. 7. li. 4. ca. 20. a.
- fides. tūc est: quādo in spe expectat qd̄ nondū
tenetur; ibidem li. 13. ca. 4. a.
- fides est vna et eadē qua crediderūt antiqui ven-
turum christum. et nos venisse; que omnes in
vnam civitatē perducit; ibidem li. 18. ca. 47. b.
Supra auto. 10. 11. 12. Infra auto. 103. Gra-
tia autoritate. 60.
- fides concepta est ex scripturis nominis et veteris
bus. quas canonicas appellamus; ibidem li.
bio. 19. ca. 18. p. totum.
- Quid fides nostra de futuris confirmat preteritis
iam factis in scriptura narrans. que prius p̄-
missa erant fienda. vt de incarnatione passionē et
huiusmodi; ibidem li. 10. ca. 32. g.
- fides ex quo iustificat et priores sancti. q̄ apud
deum iustificati sunt; per ipsum iustificati sunt;
quid opus erat legem dari; pre. 3. in expostio.
episto. ad Gal. ca. 3. c.
- fides vtrū mereat hominis iustificationē; p. 4.
ad Simplicianū li. 1. q. 2. b.
- fides quedā inchoationes sunt cōceptionib; si-
miles; nō tamen solum concipi sed etiam nasci
opus est. vt ad vitam perueniat eterna; ibidem. b.
- fides mentis vocationem sequunt; ibidem. b.
- fides recta beatos faciet eos qui de naturis incor-
poreis nequeunt disputare; parte. 5. de trinita.
libro. 15. ca. 25.
- fides recta est via ad beatitudinē. sine qua nul-
la fortitudo prodest; ibidem li. 13. ca. 7. a.
- fides intellectui vias aperit; infidelitas claudit;
pre. 11. de vera innocen. ca. 128.
- fides est via qua unus ad deum; pre. 8. in En-
chiridion ad Lauren. ca. 21. Supra. 99.
- fides est prima virtus que animā deo subingat;
pre. 4. de agone christiano. ca. 13. a.
- fides eadem mediatoris saluos. iustos faciebat
antiquos. pusillos. cum magnis; pre. 8. de nu-
prijs et concupiscent. ad Vale. li. 2. ca. 12. Sup̄
auto. 10. 12. 13. 91.
- fides animā vivificat; vide p. 9. in euāg. Joan.
tracta. 49. b. Abacuck. 2. auto. 1.
- fides sine dilectione inanis est; ibidem in episto-
lam Joan. tractatu. 10. a. b. in principio.
- Per fidem ambulam; nō per speciem; ibidem tra-
ctatu. 4. c. in fine.
- fides sine spe et charitate est; et etia; sine spe cum
charitate. tertio est cum spe sine charitate quo-
modo? vide pre. 3. in li. 21. sententiarū sen. 8.
- fides sanauit antiquos et nos; pre. 6. de natura
et grana p̄ pelagia; capite. 44. Sup̄ auto. 103.
- fides nō habet nisi deo miserante. ergo donum
dei; pre. 8. de grana et libero arbi. ad Valenti-
nū ca. 7. Supra auto. 37. 57.
- fides sola sine operibus ad salutem non sufficit;
parte. 6. de fide et operi. ca. 14. 15. c. 16. 25. a.

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

- 111 fides libertas nō est fidelibus velamen malicie
ibidem ca. 24.
- 112 fides sine operibus iusticie non prodest: pte. 10.
de fide christiana ca. 13.
- 113 fides sine operib⁹ mortua est: pte. 10. de cōtinens
tia ca. 14. Jacobi. 2. auro. 3.
- 114 fides informis non saluat: pte. 8. de octo dulcici
questio. q. 1. cōmuni per totum.
- 115 fides nuptiarū laudabilis: vide pte. 10. de bono
viduitatis ca. 3.
- 116 fides si nō adhibeat non modo amicitia homi
num sed ipsa summa religio violat: et per hoc
ostendit vtilitas fidei: pte. 10. de fide rerum ins
nubili. ca. 2. a. b. 3.
- 117 fides christi est credere in eum qui iustificat im
pium: credere in mediatorem sine quo nullus
reconciliat deo: parte. 11. de vera innocē. ca. 352.
- 118 fides in nobis tanq^m sensus: charitas tanq^m sani
tas nostra: parte. 10. de salutar. documen. ca.
pte. 52. a.
- 119 fides Augustini qualis fuerit ante cōuersionē:
vide pte. 4. li. 5. confessionū: ca. 10.
- 120 fides in patria euacuabit^r fm aliquos nō quan
tū ad suam naturā: sed quantū ad imperfectes
nem quā in hac vita habet annexam scz obscu
ritatem rei non in se: parte. 5. de trinitate li. 14.
capite. 2. verita. 5.
- 121 fides etiā ad eterna perducit temporalis tamen
est: et cum ad eternitatē ventum fuerit cessat: ibi
dem: et capite. 3.
- Fig. figmenta quedam de Atlante capita elementor
um tenente Augustin⁹ reprobant: parte. 4. cō
tra faustum: li. 15. ca. 5.
- 1 figura vera que intelligentia continet differt ab
ea quā sibi fingit cogitatio que grece phantasia
dicit^r. pte. 1. solilo. li. 2. ca. 20.
- 2 figura est cum aliquod spaciū linea lineisue con
cludit^r: pte. 2. de anime quantitate ca. 7. a.
- 3 Quorū lineis figura fiat: vide ibidem ca. 8.
- 4 figura in qua summa equalitas inuenit^r ceteris
prefertur: ibidem ca. 10. a.
- 5 figura petra iacens: figura virga percutiens: fi
gura aqua fluens: figura et Moyses dubitans:
pte. 10. de vtilita. agen. peniten. ca. 1. f.
- 6 figuram christi gessit Abel et Isaac: pte. 10. de mis
rabili. sacre scripture li. 1. ca. 3. b. 12.
- 7 figurarū dissimilitudo in hominib⁹ est magnū
miraculum: pte. 7. li. 21. ca. 8. e.
- 8 figurarū obseruatio p^ruicaciano fuit christi: pte
4. li. 19. confess. ca. 11.
- 9 figurarū veritas christus est: parte. 4. 5 faustum
libro. 18. ca. 6.
- 10 figurata locutio que sit et que nō: vide pte. 4. de
doctrina christiana li. 3. c. ca. 16.
- 11 figurata sunt: que quasi flagitiosa imperitiū vi
dentur: siue tñ dicta: siue etiam facta sunt: vel
ex dei psona vel ex hominū quorū nobis sancti
tas cōmēdat^r: quorū ad charitatis partem enus
cleanda secreta sunt: parte. 4. de doctrina chris
tiana li. 3. ca. 12. a.
- 12 figurata dicta prophetarū mendacia non fue
runt: pte. 8. cōtra mendaciū ad cōsen. ca. 12.
- 13 figurę que posita in sacra septura literaliter ac
cipi non debent: parte. 4. de doctrina christia

- na libro. 3. capite. 5.
- Quid in figurata locutione in scriptura inuenta
sit agendum: ibidem ca. 24.
- Figuratū esse cognoscit in scriptura quicquid in
sermone diuino nec ad morū bonitatem nec ad
fidei veritatem proprie refertur potest: ibidem li
bro. 3. ca. 10.
- figure rerum sunt ab ipso deo: parte. 7. libro. 12.
capite. 26. b.
- figure multe possunt esse eiusdē rei: li. 16. ca. 24.
- figure omnes ad christum quomō referunt^r. in fi
guris etiā eloquio^r diuinorū et thesaurus dictus
est: ppter virtutē crucis: anes propter innocen
tie puritatem: pte. 4. cōtra faustum li. 18. ca. 6.
- figure locutionū quare in scripturis fiunt: pte. 8.
cōtra mendaciū ad cōsen. ca. 10. b.
- figure sicut significantur translatō vocabulo nō
proprie dicte sunt vmbre: sic et quō dicit plenitu
dinem diuinitatē corporaliter habitare translatō
verbo dicitur: pte. 5. de Gene. ad lram li. 12. ca.
pte. 7. a. b.
- filiatio dei et nouitas plena in resurrectione pres
tabitur: parte. 6. de peccato. meri. et remissio. li.
bro. 2. capite. 8.
- filiatio duplex vna per gratiam alia per naturā:
pte. 7. li. 15. ca. 12.
- De filiarū Loti prostitutione: pte. 8. contra mē
daciū ad cōsentū ca. 9.
- filiij israel septem gentium terras acceperunt in
hereditatem: parte. 8. in libro. 6. questio. super
Iosue. q. 21. a. b.
- filiij israel considerantes liberationē corū vno ore
nulla premonitione edocti consono carmine cō
ticum dñō vniuersi pariter decantabant: pte. 10.
de mirabi. sacre scripture li. 1. ca. 21. verita. 18.
- filiij israel quare sacrificabant visibilib⁹ pecorū
victimis: pte. 3. in li. 83. questio. q. 49.
- De auro et argento quō ab egyptijs filij israel ac
ceperūt: ibidem q. 53.
- filiij israel quibus idolis post mortem Sedeon
seruierūt et quomō grauius peccauerūt: pte. 8.
in li. questio. super iudicium. q. 43.
- filiij gentiū personā principū Beneseos evidens
ter ostendit: pte. 10. de trinita. et vnitā. dei ca. 1.
- Pater nō de nihilo: neq³ de aliqua alia substans
tia sed de seipso genuit filium: ibidem.
- Pater et filius et spū sanctus etiā equales: tamen
filius dicit pater maior me est: ibidem ca. 2. b.
- filiij dei diuinitas in assumptione humane car
nis non est mutata: pte. 4. de agone christi. ca.
10. in fine. 18. 23. in fine.
- filiij persona nō geminat^r ratione duarū natura
rum: pte. 11. cōtra felicia. Arria. ca. 11. b. c.
- filiij basilitas nō refert^r in patrē: ibidē ca. 9. b.
- filiij duplices sunt: naturales et adoptiui: ibi
dem capite. 6. a.
- filiij dei adoptiui nos sumus: pte. 10. de trinita. et
vnitā. dei ca. 11. a.
- filiij dei visibiles apparitio in humana carne quā
in hereticis et peruersis opata est: pte. 4. de ago
ne christiano ca. 11. a.
- filiij dei dici possunt filij hominū: fm deum vi
uentū: filij autē hominū dicunt^r fm hominem. id est.
carnē viuentū: pte. 7. li. 15. ca. 8. b.

Filij

- 16 Filij dei dicti sunt filij Sath fm carnē sed angeli in se mystice; ibidem ca. 18.
- 17 Filij primogeniti nō semp nominant in scriptis; ibidem ca. 15.
- 18 Filij dei sunt qui ei obtemperant et patres cum fili- bi consulunt inuicem sunt: fratres autē qz eos vnus pater testamento suo ad vnā heredita- tem vocat; pte. 2. de vera religione. ca. 46. in fi.
- 19 Filij dei dicuntur gratia nō natura; pte. 11. contra Maxim. Arria. episco. li. 1. ca. 3. b. 4. arti. 15. libro. 3. capite. 15.
- 20 Filij dei sumus per gratiam; parte. 11. contra Ju- deos capite. 5.
- 21 Filij dei appellamur dilectione qua et deo recon- ciliamur; p. 3. de fide et symbo. ca. 9. d.
- 22 Filij dei et homines vocant et christus dicit filij dei: sed interualum est quia hic verus est illi adoptiuus; parte. 11. in questio. veteris et noui tes- tamen. q. 41.
- 23 Iudei etiam filij dei dicunt de uotione nō in sa- cramento qd nūc opatur; ibidem.
- 24 Filij dei dicunt qui pie viuūt: qui autē impie dia- boli; pte. 8. de correptione et gratia ca. 9.
- 25 Filij nomen preter ecclesie cōmunionē nihil va- let; pte. 6. 3. lras Petilian li. 2. ca. 80.
- 26 Filij dei efficiuntur regenerati et adoptione; p. 3. de sermo. dñi in monte li. 1. d. d.
- 27 Filij libere et filij ancille qui sunt; pte. 9. in euang. Ioan. trac. 11. d. c. f. 12. a.
- 28 Filij dei nō carnaliter sed spiritaliter nati celestes dicunt esse; parte. 11. in questio. veteris et noui testamen. q. 123. b.
- 29 Filij dei nō sunt qui eius spū nō agunt; pte. 10. de pugna anime. a.
- 30 Filij voluptatē trucidans sacrificiū cum Abrahā deo offert; pte. 10. de tempore barbarico ca. 3. c. filios autem. 9.
- 31 Filij veri hoc sunt per substantiam qd parentes; pte. 11. contra Maxim. Arria. episco. li. 1. ca. 3. e.
- 32 Filij aliquando propter noxam parentū puniūt- tur; p. 11. in questio. veteris et noui testamen. q. 13.
- 33 Filij prodigi parabola de latrone et Petro expo- nitur; pte. 10. de tpe barba. ca. 7. a.
- 34 De filij vnitate cum patre et nostra inuicem nos- bificum; vide p. 5. de trinitate. li. 6. ca. 3.
- 35 Ad insinuandū qd filius coeternus est patri di- ctum est in euangelio deus de deo lumen de lu- mine; ibidem ca. 2. c. verita. 6.
- 36 Filij diaboli et dei quomō creantur. Supra dia- boli auctoritate. 14.
- 37 Filij diaboli sunt qui homines ab ecclesia sedu- cendo interficiunt; parte. 6. contra litteras Pe- tiliani li. 2. ca. 13.
- 38 Filij diaboli qui sunt: filij etiam seculi existunt non autē omnes filij seculi etiam sunt.
- 39 Filij diaboli; parte. 8. contra duas episto. Pelas- gias; ad Bonifa. li. 3. ca. 3. a.
- 40 Filij perditionis sunt rerum abundantia habentes et deum derelinquentes; pte. 5. de baptis. con- tra Donat. li. 6. ca. 31. c.
- 41 Filij mali parentes pessimos imitantur; pte. 9. in Apocalip. 11. dñe. 14. a.
- 1 Filij israel esca animum culpa murmurationis mortem prestunt: quia comedētes in hac vindi-

Filios

- eta sana conscientia incolumes seruant; p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 27.
- Filij nihil tam importunū qd viuo patre velle di- uidere; pte. 10. de vtilitate. ieiunij. k.
- Filij non aurum et argentū nec aliqd mutabile bonum sed salutem anime petere debent et ex- plo Monice que fuit mater sancti Augustini; pte. 4. li. 5. confess. ca. 9. c.
- Filio dei ad vnitatem persone copulatus est bo- mo et quodāmodo cōmixtus; pte. 5. de trinitate. li. 4. ca. 20. g. verita. 29.
- In filio suo quomō fecit omnia que expriment per principium; pte. 7. li. 11. ca. 23. d.
- In filio suo maledictus est Ebam peccator in Mo- patrem suum; ibidem li. 16. ca. 1. b.
- In filio dei est vnā suppositū duarū naturarū; pte. 5. de trinitate. li. 4. ca. 8.
- In filio omnia que sunt de ipso in abstracto dictū- tur; Ibidem li. 1. ca. 12. verita. 25.
- Filius se dicit nescire horam et diem quā scit pa- ter; ibidem verita. 24.
- Filij israel calciamenta et vestes in quadragin- ta annis non defecerūt; parte. 10. de mirabi. sac- cre scriptu. li. 2. ca. 2.
- An filij mores ab animabus trahantur paren- tum; parte. 8. de anima et eius origi. ad Petri; libro. 2. ca. 6.
- Filios geminos non potest concipere mulier tpe diuerso; pte. 7. li. 5. capite. 2. c.
- Quod filios proprios cum vxore sua occidit Brutus consul romanorū pro amore libertatis et bonos- re; ibidem libro. 3. ca. 16. b. li. 5. ca. 18. a. Ados- nons auctoritate. 2.
- Quod proprios filios coegit fames comedere etiam homines; ibidem li. 22. ca. d.
- Filios deorū se plurimū credi volunt vt timeant; ibidem li. 3. ca. 4.
- Filios generant deo qui nō libidine coeundi sed officio propagandi non familiam superbe sed ciues celestes generant quos seruire deo docēt; ibidem li. 15. ca. 2. 3.
- Filios procreare Manichei granis peccatū esse voluerunt qd concumbere cum vxore; pte. 2. de moribus Manicheo. li. 2. ca. 18.
- Filios succedere prohibet lex voconia; parte. 7. libro. 3. ca. 21.
- Filios quare adoptant eis homines; p. 9. in euang. Ioan. tracta. 2. f.
- Filios suos nō corrigentes arguit: omnis enim qui filios trucidat voluptates sacrificiū deo quale abrahā offert; pte. 10. de tempore barba. ca. 3. c. Sacrificiū auto. 4. filij auto. 30.
- Filios tuos vere diligeres si christum filijs ptes ferres ipsosqz filios ipsi cōmisteres; ibidem.
- Filiū in diuinis et patre probat esse sine diuisi- sione nature; parte. 11. contra felix. Arria. ca. 6.
- Filius dei non est creatura qd ex condonibus creaturarū probat; ibidem ca. 7.
- Filiū dei equalem esse patri fm diuinitatē Ari- riani negauerūt; parte. 10. de cantico nouo ca- pite septimo. Supra error auctoritate. 22. 23. 24. 25. 89.
- Filiū eiusdem substantie esse cum patre probat contra Maximinū; pte. 11. contra Maxim. Ar-

Filius

- niano. episcopum li. 3. ca. 18. a.
- 5 filium dei aliqui voluerunt etiam ante assumptionem carnis mortalem fuisse: ut sic solus pater immortalitatem habere credat: pte. 5. de trinitate li. 2. ca. 9.
  - 6 filium muti est cum apparere in carne: pte. 8. contra sermo. Arrianorum ca. 4.
  - 7 filium unigenitum tradidit pro nobis: ut nos eriperet a perpetue mortis laqueo: parte. 10. de contemptu mundi capite. 6.
  - 8 filium dei venisse in similitudine carnis peccati: nihil aliud est nisi non habens caro eius velum peccati sicut nostra: pte. 11. contra Pelagium. bypponensis. libro. 1. ca. 1. b.
  - 9 filium etsi nemo nouerit nisi pater: tamen ex diuinis scripturis qualiter de ipso sentiri debeat: mens humana firmatur: parte. 10. de incarnatione. verbi libro. 1. ca. 16.
  - 10 filium aliquem esse naturalem et adoptiuum non est inueniens: pte. 4. contra faustum: li. 3. ca. 3.
  - 11 filium proprium occidit Torquatus: p. iusticia seruanda: pte. 7. li. 5. ca. 18. c.
  - 1 filius in diuinis est principium in quo omnia fecit pater: parte. 4. li. 13. confess. ca. 5. Infra Gene. primo: autoritate prima.
  - 2 filius dei an sit de aliqua substantia vel ne. querit Augustinus ab hereticis: p. 11. contra Manichaeum. Arria. episco. li. 3. ca. 14. c. b.
  - 3 filius in diuinis est imago non autem ad imaginem: homo autem est imago dei et ad imaginem: pte. 5. de trinitate. li. 7. verita. 28. in fine.
  - 4 filius in diuinis dicitur una et vera propria et condigna imago patris: pte. 10. de trinitate. et unitate dei ca. 11. a. Imago autem. 5. 2. 6.
  - 5 filius est imago bonitatis diuine: p. 10. de incarnatione. verbi li. 1. ca. 15. Infra. 45.
  - 6 filius non solum est imago patris: quia de illo est et similitudo: quia imago est sed etiam equalitas tanta ut nec temporis intervallo impedimento sit: pte. 3. in li. 83. questio. q. 74. b. veri. 24.
  - 7 filius dei verbum patris dicitur: quia per ipsum innotescit pater: parte. 3. de fide et symbo. ca. 3. Infra auto. 15. 37.
  - 8 filius dei ubique presens nullo clausus loco nec partialiter per cuncta diffusus tanquam minor: patrem habere in maiori loco: et in maiorem maiorem sed ubique totus: non absens etiam mentibus impiorum: quauis cum non videant: sicut nec ista lux videtur oculis presentata cecorum: sed lucet talibus in tenebris: pte. 6. de gratia noui testam. ad Thimotheum. ca. 3. a. Infra auto. 24.
  - 9 filius dei consubstantialis patri et eiusdem voluntatis est: et operationis cum eo: parte. 10. de symbo. ad carthecum. li. 1. ca. 2.
  - 10 filius dei de deo est: non ex nihilo factus a deo: p. 8. contra sermo. Arria. ca. 2.
  - 11 filius dei unigenitus creatura appellari non potest: quia patri consubstantialis: aut omnia per ipsum facta sunt: pte. 3. in li. 83. questio. q. 67. b. p. 4. contra secundum Manicheum. ca. 7. pte. 11. contra Felicianum. Arria. ca. 7. a. b.
  - 12 filius patri per omnia substantialiter similis pres dicitur: pte. 5. de trinitate. li. 15. ca. 11. d. 2. verita. 27. aut ca. 14. a.

Filius

- filius unde dicitur splendor eterne lucis: pte. 10. de cognitione vere vite ca. 13.
- 14 filius similitudo patris dicitur: quia per omnia similitudo patris in eo exprimitur: ibidem. Supra auto. 6.
  - 15 filius quare verbum dicatur et de triplici verbo vide ibi. ca. 14. Supra auto. 7. Infra auto. 37.
  - 16 filius inuisibilis quomodo dicatur: vide pte. 11. 5. Manichaei. Arria. episco. li. 3. ca. 11.
  - 17 filius potestate equalis est patri: p. 11. de quinq. heresi. ca. 6. c.
  - 18 filius refertur ad patrem in quantum est dicens: p. 5. de trinitate. li. 5. verita. 31.
  - 19 filius dei ex deo genitus est: creatura autem ex nihilo facta est: parte. 4. contra Felicianum Manicheum. libro. 2. ca. 19.
  - 20 filius in diuinis posterius origine spiritus sanctum producit quia pater quia posterius origine est ab alio: parte. 5. de trinitate li. 15. ca. 26. verita. 69.
  - 21 filius posterius origine quomodo producat creaturam: vide ibidem.
  - 22 Quicquid est formaliter in filio totum est commune: natus a patre per generationem: ibidem.
  - 23 Quicquid est in filio est aliquo modo genitum a patre: saltem ut quo: quia esse a patre dicitur originem ad ipsum et sic originatum: ibidem.
  - 24 filius dei secundum hoc quod verbum est non potest in aliquo loco contineri: neque secundum quod sapientia est: neque secundum quod vita est: neque secundum quod iusticia vel sanctificatio vel redemptio est. hec cum omnia indigent loco ut agere vel operari possint: sed pro his qui virtutibus eius in operatione participant hec singula intelligenda sunt: pte. 10. de incarnatione. verbi li. 1. ca. 19. b. Supra. auto. 8.
  - 25 filius in diuinis est coeternus patri: parte. 10. de trinitate et unitate dei: capite. 5. Infra auto. 28.
  - 26 filius minor est patre secundum formam serui: ibidem ca. 6. a. Infra auto. 30.
  - 27 filius dei in gemina natura est una persona: ibidem ca. 6. b.
  - 28 filius in quantum deus coeternus est patri: et quomodo generatur a patre: vide pte. 9. in euang. Ioan. tracta. 20. e. 21. c. 26. d. 29. b. 42. c. 48. c. 160. d. Supra auto. 25.
  - 29 filius non est de se sed de patre: quia si de se esset: filius non esset: ibidem tracta. 22. b. in fine. 29. b. c. 31. b. 39. a. 99. b. c.
  - 30 filius non est minor patre ideo quia missus est: ibidem tracta. 18. a. b. c. 19. a. 20. a. b. c. 21. b. 26. 3. 29. b. 31. b. 35. d. 36. a. 40. c. 78. a. b. Supra auto. 26.
  - 31 filius dei qui erat sapientia et verbum patris cum esset in gloria apud patrem: quam habuit antequam mundus esset: et inaniuit semetipsum obediens usque ad mortem factus est: ut obedientiam doceret eos: qui non aliter nisi per obedientiam salutem consequi potuerant: pte. 10. de incarnatione. verbi libro. 1. capite. 19. d. Infra auto. 36. 70. 71. 72. 81.
  - 32 filius quomodo subiectus patri: vide ibidem.
  - 33 filius secundum quod verbum non est hoc quod pater: quia verbum non est pater: parte. 5. de trinitate. li. 7. capite. 3. verita. 14.

- 34 Licet pater nō sit filius absolute tamē pater est: idipsum qđ filius determinatur: qđ ille modus significat personā: 7 iste essentia: ibidem.
- 35 In masculino vel in feminino pater non est is qđ filius: 7 filius id qđ pater: ibidem.
- 36 Incarnatus est filius dei vt sanis esset exemplū ad pmanendū: infirmis ad cōualecendū: mortuis exemplū ad nō timendum mortuis ad resurgendū: ibidem. d. Supra auto. 31. Incarnatus auto. 2. 6.
- 37 Filius dei nō est cogitatio dei: sed verbū dei dicit pte. 5. de trinita. li. 1. 5. ca. 16. verita. 37. Supra auto. 7. 15.
- 38 Filius dei dicit verbum 7 filius 7 virtus 7 sapientia: quare vide: pte. 11. in questio. vete. 7 noui testa. q. 122. c. Supra auto. 7. 15. 37.
- 39 Quanto occultius est qđ credit tanto magis ppenfio: credentis est merces 7 minor pena disidentis: ibidem. c.
- 40 Quomodo filius in diuinis differt a patre: vide ibidem. q. 122. c.
- 41 Filius dei etsi oīuino hoc est qđ pater: non tamē dicitur pater: parte. 5. de trinita. li. 1. 5. ca. 14. veritate. 34.
- 42 Filij nosse et esse vnum est: ibidem.
- 43 Licet filius nō sit pater personaliter tamē filius est id qđ pater essentialiter: ibidem verita. 34.
- 44 Filius in diuinis quō sit sapiēs sapiētia ingenerata in sensu diuisionis: 7 genita in sensu cōposicionis: infra vide Sapiens auto. 4.
- 45 Filius nō tantū imago est bonitatis 7 sapiētie patris: sed ipsa sapiētia 7 bonitas: pte. 8. cōtra sermo. Arria. ca. 26. Supra auto. 5. 7. 6.
- 46 Filius nō eadem lege a patre deo gignit sicut in creaturis reperit: p. 11. 5. felicia. Arria. ca. 8.
- 47 De matre natus est: qui ante iam fuit: de patre qđ aliquādo non defuit: ibidem.
- 48 Quō ad filiū transit dignitas patris: 7 ad patrē nō recurrat humilitas prolis: ibidē ca. 9.
- 49 Idem dei filius 7 sine initio pcessit ex patre 7 finit tempus nasci dignatus est ex virgine: impassibilis in suo: passus in nostro: ibidem ca. 10.
- 50 Idem in diuinitate auctor: est rerum: qui in carne redemptor: est hominū: ibidem.
- 51 Etsi due nature sint in filio non tamen duo christi: ibidem.
- 52 Filio dei nō fuit propriū qđ famem sensit: sed dei proprium est qđ paucis panib⁹ tot milia hominum sanauit: ibidem ca. 11. b.
- 53 Ingressus est filius dei virginis vterum: vt iterum nasceret ante iam genitus: qui suscepit totum hominē: qui iam habebat a patre plenissimam deitatem: ibidem. c.
- 54 Sicut in vno homine: aliud animus aliud corpus: sic in mediatore dei 7 hominū: aliud dei filius aliud hominis fuit: vnus tamen ex vtraq; christus dñs fuit: ibidem. c. in fine.
- 55 Genuit maria filium dei: et non genuit: genuit quando ex ipsa fm carnem natus est christus: non genuit: quādo de patre sine vnio extitit filius: ibidem ca. 12. b. in fine.
- 56 Filius in diuinis non facile inuenit patrē suum: dñm dicere tanqđ donum suum: illo presertim tempore anteq̃ sumeret carnem: pte. 8. in li. 1.

- questio: sup Genesim. q. 59.
- Filius a patre distinguitur p proprietatē: de quo accipit argumentū istud: qđ proprietates 7 essentia sunt aliud 7 aliud: pte. 5. de trinita. li. 1. ca. 12. verita. 26. in fine.
- Filius de patre natus est: 7 spiritus sanctus de patre principaliter: 7 ipso filio sine vilo intervallo temporis dante: tamē cōmuniter de vtroq; pcedit: ibidem li. 1. 5. ca. 26. f. verita. 73.
- Filius dei natus christus appellatus est. Quōd etsi per oīa vnctionē prestabat deus ministerio pphetarū his qui in reges vngbant: hoc prestauit spiritus sanct⁹ homini christo: addita expiatione: quia anteriores christi solam potestatem imperij accipiebant per vnctionem: pte. 11. in quest. vete. 7 noui testamen. q. 49.
- Filius non eo ipso quo de patre natus est missus dicit: sed quia missus fuit visibiliter quādo fuit incarnatus: vel invisibiliter quādo fuit ad illuminandū animā dar⁹: pte. 5. de trinita. li. 4. ca. 20. d. verita. 26.
- Filius in diuinis nō debuit generare: pte. 7. in libro. 21. sentent. sen. 18. dicto. 74.
- Duo eiusdem rationis possunt esse in diuinis et infinita 7. ibidem.
- Homo susceptus a diuina sapientia quāto diuini⁹ suscept⁹ est tanto diuini⁹ intelligit: ibidem dicto. 75.
- Elevata essentia ad subsistendū in supposito verbi: eleuat potentia ad operandū respectu talis obiecti 7. ibidem.
- Deus dicit finitus forinsecus vsq; ad animā: intranssecus vsq; ad se ibidem: sen. 18. in fine.
- Filius dei duas in se habet substantias vnā diuinitatis aliam humanitatis: pte. 8. in Enchiridion ad Lauren. ca. 35. parte. 10. de trinitate et vnitate dei ca. 2. c.
- Filius quō a patre vnctus est: p. 11. 5. Maximi. Arria. episco. li. 3. ca. 16. c.
- Filius dei per quid et propter quid mediator factus sit: pte. 4. li. 10. confessio. ca. 43.
- Filius dei dicitur benedict⁹ in suis iusticiis: male dictus autē ppter delicta nostra: in monte susceptus ex pena nostra: parte. 4. contra faustum libro. 14. ca. 6. in in fine.
- Filius in diuinis solus carnem suscepit nō persona patris nec spiritus sancti probat compatiōe: pte. 10. de trinitate 7 vnitate dei. ca. 2. c. De cognitiōe vere vite ca. 16. de ecclesiasticis dogmatibus ca. 2. a. pte. 11. de inquisitione trinitatis. c. Incarnatus auto. 2.
- Filius in diuinis etsi solus humanā carnem assumpsit: humanitatē tamen illam tota trinitas creauit: pte. 5. de trinita. li. 1. ca. 4. verita. 7.
- Filius dei incarnatus est vt pariceps esse posset: ibidem li. 4. ca. 2. Incarnatus auto. 4.
- Filius dei natura vnicus propter nos misericordia factus est filius hominis: vt filij dei p illū gfa fieremus: p. 7. li. 21. ca. 15. b.
- Filius dei est factus fm naturam humanā: p. 11. contra Maximi. Arria. episco. libro. 1. ca. 3. c. libro. 2. capite. 17.
- Filius dei quare carnem assumpsit: vide pte. 11. contra Iulianū Arria. ca. 13.

Filius

- 76 **M**asce ex matre dicit: qz ex hac sibi corpus aptas
ut in qua nasci posset: ibidem ca. 12. a.
- 77 **F**ilius dei corpus et animam assumpsit: ibidem ca. 13.
- 78 **F**ilius solus: nō pater nec spūscūs - natus est:
pte. 10. de fide ad Petrū diaco. ca. 2. a.
- 79 **F**actus est homo verus et plenus: ibidem. b.
- 80 **F**ilius dei incarnatus est in natura q̄ de⁹ est ver⁹
bū nihil passus est assumēdo carnē: nō mutas
tū in carnē: p. 4. § felicē Maniche. li. 2. ca. 9.
- 81 **F**ilius dei pro salute humani generis volens ho
minib⁹ apparere: et inter homines puerari sus
cepit non solum corpus humanū - vt quidam
putant - sed et animā similem nostrarū animā per
naturā propositō vero et virtute similem sibi:
pte. 10. de incarna. verbi li. 2. c. Supra auto. 31.
36. 70. 71. 72.
- 82 **F**ilius dei ad nostrā liberationē hominē suscepit
pte. 2. in disputatōe. 1. cōtra fortu. k.
- 83 **F**ilius dei sic suscepit mortalitatē nostrā - vt non
amitteret eternitatē suam: pte. 5. de trinita. li. 4.
capite. 18. b.
- 84 **D**e natiuitate filij dei qua in forma serui min⁹ fa
ctus est pater: tamē in forma dei patri equalis:
ibidem ca. 19.
- 85 **N**on est cōtra equalitatē patris et filij. si etiā fm
coeternā patri diuinitatē intelligat filius mis
sus: ibidem ca. 20.
- 86 **F**ilius dei ppter assumptam carnem nō est muta
bilis: p. 4. § secundū Manichei. ca. 9. b.
- 87 **F**ilius dei fact⁹ est filius hominis in vnitatē pso
ne qz sicut aīa et caro vnus est hō - ita verbū et
homo vnus est christus: duas naturas accipi
mus in filio dei vnā diuinitatis alterā huma
nitatis non duas psonas: ergo nō duo filij sed
vnus filius: pte. 11. in dialo. ad Orosium. q. 5.
- 88 **F**ilius fm q̄ homo. nō mī patre et spūsancto mi
no: est - sed etiam seipso et parentibus suis: p. 9.
in euang. Joan. tracta. 78. b.
- 89 **F**ilius quomō habet vitam in semetipso: sicut pa
ter habet vitam in semetipso: ibidem tracta. 19. f.
g. 22. f. 47. g. 48. c. 54. d. 70. a.
- 90 **F**ilius dei et filius hominis quomō est christus:
ibidem tracta. 19. 3. 26. f. 27. a.
- 91 **F**ilius quomō clarificat patrem: cu3 sempiterna
claritas patris nec augeri potest nec minui: ibi
dem trac. 104. c. 105. a.
- 92 **F**ilius deus habuit aliquod qd nōdum ipse ho
mo filius: ibidem tractatu. 106. d.
- 93 **F**ilius dei minor est patre fm formā serui quā ac
cepit: in forma autē dei equalis patri: pte. 5. de
trinita. li. 1. ca. 7.
- 94 **F**ilius quomodo subiectus est patri: ibidem ca. 8.
- 95 **F**ilius est minor patre nō fm substantiā sed fm
formam serui quā assumpsit: pte. 10. de trinita.
et vnita. dei ca. 3. a.
- 96 **I**nter genitū filium et processionē spūsancti hoc
distat. qz filius dei sic est de patre. quō nat⁹: nō
quō datus: spiritus vō sanctus sic est de patre
et filio nō quō natus. sed quō datus: ibidem.
- 97 **F**ilius natus solus est pater. nō spūscū: ambo
rum est spiritus. id est. patris et filij: ibidem.
- 98 **F**ilius dei dicitur honorare et adorare patrē pro
pter formam serui: parte. 8. cōtra sermo. Arria
no. capite. 23.

Filius

- F**ilius dei dignitatē a patre accepit: humilitas ta
men proles in patrem nō recurrit: pte. 11. cōtra
felitem Arria. ca. 9. a. b.
- F**ilius in diuinis quō reliquit patrem et quō ma
trem. id est. synagoge veterē obseruantiā: p. 2.
de Genesi § Maniche. li. 2. ca. 24. b.
- F**ilius et quo patri obediens ostendit: Arriani
voluerūt ppter ea patris et filij diuersas esse na
turas: p. 8. cōtra sermo. Arria. ca. 6.
- F**ilius dei - brachiū patris dicitur: pte. 10. de essen
cia diuinitatis. e.
- F**ilius quomō subiectus patri et quomō subdi
tus parentibus fuit: vide pte. 11. cōtra Maxi
mi Arria. episco. li. 2. ca. 8.
- P**atrem et filium vnus esse nature Maximin⁹
non consensit: ibidem ca. 14. li. 3. ca. 14. per totū:
ibidem vide quomō equalis sit patri ubi
dem capite. 18.
- F**ilius dei dicitur vnigenitus a patre - primo ge
nitus ex mortuis: parte. 4. contra episto. Ma
nichei. ca. 37. a. fratres auto. 9.
- F**ilius dei fm id qd vnigenit⁹ est. non habet fra
tres: fm illud aut qd pmo genitus est: fratres
nos vocare dignatus est: pte. 3. de fide et symbo.
ca. 4. b. In expositione quarundā proposi. ex
episto. ad Roma. propo. 56. fratres auto. 9.
- F**ilius quomō manet in domo patris in eternū:
pte. 9. in enan. Joan. trac. 41. c.
- F**ilius hominis quomō dicit ascendere in celum
ubi erat: ibidem tracta. 27. a.
- F**ilius adorat et honorat patrem: spiritus sanctus
honorat et adorat filium. declarat ex scriptura:
pte. 10. de trinita. et vnita. dei ca. 10. c.
- F**ili⁹ dei in homine apparuit spūsanct⁹ in specie
columbe: pte. 3. in li. 83. questio. q. 43.
- N**on aut in principio peccati hominis venit sed
distulit incarnationē: ibidem. q. 44. de equali
tate filij: vide questio. 50.
- F**ilius et spiritus sanct⁹ distinguunt: quia filius
procedit quomō natus: sed spiritus sanct⁹ que
modo datus: pte. 5. de trinita. li. 15. ca. 27. d. c.
veritate. 79.
- F**ilius nihil dicitur facere a se in diuinis quia nō
est a se: et ideo quicquid facit - pater vidit faciens
tem: quia vidit ex ipso facienti se habere potens
tiam ex quo se videt existendi habere naturam:
pte. 8. cōtra sermo. Arria. ca. 14.
- F**ilius obsequit patri: pte. 11. cōtra Maximi. Ar
ria. episco. li. 3. ca. 18. b.
- F**ilius dei precepto et volūtate patris - ad passio
nem et mortem properauit: pte. 10. de trinita. et
vnitate dei ca. 6. a.
- F**ilius multiplex in scriptura reperit: sc3 natus
ra - doctrina - imitatioe iebēne - adoptione: p. 3.
cōtra Adiman. Manichei: discipulū ca. 5. a.
- F**ilius portabit iniquitatē patris imitatione scde
ris: non ppagine generis: parte. 8. contra ad
uersa. legis et prophetarū: li. 2. capi. 5. a. Ezechie
lis. 18. autoritate. 3.
- F**ilius non portabit iniquitatē patris - vide p. 11.
in specu. de li. Ezechie. 18.
- F**ilius patrem male viuendo grauina persequit
qz pater filium castigando: pte. 11. cōtra Penili.
Donatist. episto. ca. 17. b. in fine.

- 120 filius cantus est qui timendo flagellū patris recedit a cubili serpentis nec vapulat nec perit: pte. 6. cōtra lras Penilia. li. 2. ca. 98. c.
- 121 filius Augustini dicebat a deo datus. annorū erat ferme quīdecim et ingenio pueniebat multos doctos et graues viros: pte. 4. li. 9. cōfessio. ca. 6. Supra Augustin⁹ auto. 47. 60.
- 122 filius alicui⁹ dicitur cuius facta secret⁹: hij eī filij sunt. nō quos ista caro nec sanguinis. sed mores et facta parentib⁹ p similes genuerūt: p. 6. p lras Penilia. li. 2. ca. 11. a.
- 123 filius diaboli aliquis dicit. nō nascēdo sed imitando: pte. 9. in episto. Joan. trac. 4. f. in fine. g.
- 124 filij dei nominant et sumus ex charitate patris: ibidem. c. in punci.
- 125 filium dei et filios dei diligere quid sit: ibidem tracta. 10. b.
- 1 fimbria est propriū nōmen hominis qui destruxit Troiam: pte. 7. li. 3. ca. 7. a.
- 2 fimbria fillanos crassos lacerat: ibidem ca. 27.
- 3 fimbria Marianus se occidit: ibidem ca. 7. fignens se iusticiā habere per simulationē ledit: pte. 9. in Apocalip. Thome. 6. a. De fine aliquorū: vide pte. 7. li. 19. ca. 2. p totum.
- 1 finem boni dicimus nō quo psumatur bonum ut nō sit: sed quo pficiamus ut plenum sit: p. 7. libro. 19. ca. 1. b.
- 2 finem boni esse fm virtutē viuere determinauit Plato: ibidem li. 8. ca. 9. a.
- 3 finem boni siue beatitudinē diuersi in diuersis posuerūt: ibidem ca. 3. d.
- 4 finem quē intēdit terrena ciuitas. hic habet: ibidem li. 15. ca. 17. a. b.
- 1 finis melior est his que sunt ad finem. et intelligitur de fine cuius: eo q duplex est finis scz quo et cuius: pte. 2. de Geneli cōtra Daniche. li. 1. capite. 2. verita. 2. notabi. 2. pte. 3. in libro. 83. questio. dicto. 26.
- 2 finis operis maxime appetit: nec de re inchoata ille qui incipit donec impleat exultat: parte. 7. libro. 7. ca. 7. b.
- 4 finis bone appellat quo quisq cum p ruenit beatus est: ibidem li. 8. ca. 3. d.
- 5 finis ideo dicitur deus. quia ppter eum cetera volumus: ipsum autē nō nisi propter seipsum: ibidem ca. 8. a. li. 19. ca. 1. b.
- 6 finis omnis appetitus est deus: ad quē finē sunt omnia referēda que facim⁹: ibidem li. 10. ca. 4. b.
- 7 finis erit dens desideriorū nostrorū qui sine fine videbit sine fastidio amabit sine fatigatiōe laudabitur: ibidem li. 22. ca. 30. b.
- 8 finis hui⁹ ciuitatis sancte vbi habebit summū bonum. quare non par dicatur: fm id posuit fines tuos pacem: sed vita eterna in pace dicit: ibidem li. 19. ca. 11.
- 9 Quis finis noster alius non est. q peruenire ad regnum cui⁹ nullus est finis: li. 22. ca. 30. 3.
- 10 finis boni est summū bonū. et finis mali ē summū malum: ibidem li. 19. ca. 1. b.
- 11 finis est bonis et malis: licet vsus cōmunis sit rerum mundanorū: ibidem li. 19. ca. 17. b.
- 12 finis boni est. nō quo cōsumit ut nō sit sed quo perficiat ut plenu sit: finis vō mali est nō quo esse desinat sed quousq nocendo pducatur: p. 11.

- de vera innocen. ca. 159.
- finis dicitur ppter quē fiunt omnia quecūq aliquo fiunt officio: et inter officiū et finem hoc distat: q officium est in eis que facere debemus: finis propter quē facimus: pte. 8. contra aduersa. legis et propheta: li. 2. ca. 7. b.
- finis legis dicitur chabitus. perficiens nō interficiens: ibidem. Infra autōrta. 21. Chabitus autōrta. 151.
- Aliter dicit finis qui ptiuet ad psummationē. et aliter qui pertinet ad consumptionē: pte. 3. in li. 83. questio. q. 69. e. verita. 16.
- finis notitia est magis notitia q notitia efficiētis: parte. 5. de Geneli ad litem libio. 10. verita. 6. notabi. 1.
- finis quis sit et quomō aliquid finiri dicat eo q finis nō sit ponendus in aliqua re creata: p. 9. in episto. Joan. trac. 10. c. in fine. d.
- finis operū bonitatē attestat: pte. 2. de moribus Danicheorū li. 2. ca. 13. a.
- finis seculi significat in columba emissa nō autem reuersa: quomō? parte. 4. contra faustum libio. 12. capite. 20.
- finis seculi quando veniat et quando sit in vno quocq homine hui⁹ vite finis deus vtrūq late re voluit: pte. 10. de pasto. ca. 1. b.
- finis fidelū chabitus est: pte. 11. de vera innocē. capite. 2. a. 6. Supra auto. 14.
- finis omnū scripturarū deus est: quomō? vide pte. 4. de doctrina chabiana li. 1. ca. 35.
- finitū ad infinitū nulla est proportio: cuiuslibet autē finitū ad quodlibet finitū est aliqua proportio: pte. 7. li. 12. ca. 18.
- finitū qntūcūq magnū qlibet finito multonē accepto seruata eadē qntitate psumit: ibidem.
- firmamētū significatione. scriptura sacra intelligitur: pte. 4. li. 13. confessio. ca. 15.
- firmamētū factū est. secūda in quo posita sunt sidera: pte. 7. li. 11. ca. 9. c.
- firmamētū aliquando pro celo ponitur: pte. 8. li. 2. questio. sup Rodū. q. 102.
- fit aliquid ex aliquo quadrupliciter. aut subiectiue. aut quiditatiue. aut successiue sicut ex nocte dies. aut cōuersiue. sicut in eucharistia: quādo aut ex cōtrario fit contrariū tunc fit tñ successiue: quia illa materia est transiens et nō permanens: pte. 5. de trinita. li. 5. ca. 4. verita. 8.
- fit nihil. nisi qd aut ipse facit aut fieri permittit: pte. 10. de bono perseveran. ca. 6. b.
- flagella nos ad deum reuocant: pte. 8. de corre. Donanista. ad Bonifa. ca. 15.
- Quō exēplo chabti flagellis oues oberrantes pastoralis cura cōpelli debet: ibidē ca. 16. et. 21.
- flagella dei nō sunt prēnenda s flagellat⁹ dicere habet deo grās: pte. 10. de visitatione infirmo. libio. 1. ca. 4. b.
- flagellando deus non diligit: pte. 10. de tempore barbarico ca. 3. 4. b.
- flagellari a deo q vtile sit: vide pte. 9. in enang. Joan. tracta. 7. d.
- flagellat quomō a blasphemantibus chabitus: ibidem tracta. 10. b.
- flagitia que p mores hoīm sunt p morū diuer sitate sunt vitāda: pte. 4. li. 3. confess. ca. 8. b.

Flemus

Forma

- 2 flagitiū vocat illud qđ indomita cupiditas agit ad corrupendū animū & corpus suū: p.4. de doctrina christi. li.3. ca.10.
- 3 Et in alijs personis plerūq; flagitiū est in diuina vel prophetica persona magne cuiusdā rei signum est: ibidem ca.12.
- 4 facinus vocatur illud qđ agit indomita cupiditas: vt alteri noceat: ibidem li.3. ca.10.
- 1 flamē merula se in aris Iouis occidit: parte.7. libro.3. ca.27.
- 2 flamines fuerunt sacerdotes numinū romanorum: ibidem li.2. ca.15.
- 3 flammis qualis erat ritus: ibidem capite.4.
- 4 flammis dialis ritus mirabilis: ibidem ca.15.
- Fle.** flenus etia; dum nolimus meti cupiditate nō culpabili sed laudabili charitate: pte.7. li.14. capite.9.d.
- 2 Ad flendi negociū solitudo aptior esse videtur: pte.4. li.8. confessio. ca.12. a.
- 3 fleuit donū? Lazari sepulcrū: vt se per lachrymas verum corpus assumpsisse demonstraret: nō vt flendi mortuos formam daret: vel amor rehumano iudeos qui nec dei signo mōstrato erant in eum credituri: pte.10. de solano. mortuo. li.1. ca.4. b. Lazari auto.2. Mortuos autem tōitate septima.
- 4 Christus quare fleuit in Lazari resuscitatiōe: vide pte.9. in euang. Joan. tracta.49. d.
- 5 fleuit Augustinus sub fig. arbore: ast orauit ad dominū pro iniquitatū remissione: pte.4. li.8. confessio. ca.12. b. Augustin? auto.48.
- 6 fleuit Augustin? matrem mortuā: ibidem li.9. ca.12. Augustin? auto.25. Augustini autoritate. l. et.12.
- Flu.** 1 flumen egipti est finis determinās regnū israel ab egipto: p.8. in li.6. qđstio. sup. Josue. q.21. b.
- 2 De flumine eterne felicitatis quo irrigabit: vide pte.7. li.20. ca.21. c.
- 3 De quattuor fluminibus paradisi et eorum nominibus: & si proprie an figurate debeat accipi: vide p.5. de Gene. ad lram li.8. ca.7.
- 4 flumy quattuor partes qui egrediebant de loco voluptatis significant quattuor virtutes scilicet prudentiā. fortitudinē. temperantiā et iusticiā: pte.2. de Senecā contra Manicheos li.2. capite.10. verita.2.
- 5 fluuius de ventre hominis fluens quid sit: p.9. in euang. Joan. tracta.32. b.
- 6 flumens igneus: parte.7. li.4. ca.2.
- Fod.** fodere debemus et corde omnia terrena: pte.4. in questio. euangelio. li.2. ca.10.
- folia ficulnea quid significant: vide p.9. in euā. Joan. tracta.7. g.
- fom.** fomes nō causat in nobis peccatū pter voluntas nostre legem: parte.7. li.1. ca.25. b.
- 2 fomētū inuit esse radicem illam pueri amoris cam qua nascimur. ex qua innumerabilia mala procedunt: ibidem li.22. ca.22. a. b.
- fons.** 1 fons & lumen dicitur christus: pte.9. in euang. Joan. trac.34. c. Christus auto.139.
- 2 fons & puteus quomō differūt: ibidē trac.15. b.
- 3 fons & origo sciētie deus est: p.10. de triplici habitacu. ca.5. in fine.
- 4 fons alienus quid significat: parte.11. cōtra pē-

- tilia. Donatist. episco. ca.19. b.
- In fonte quomō similitudo aliqualis trinitatis inuenitur: pte.3. de fide & symbo. ca.9. b.
- fontem dicit in epiro in quo fax accēsa extinguitur: extincta accēditur: p.7. li.21. ca.5. b.7. c.
- fontem nostre beatitudinis dicit esse deum et finis omnis appetitus: ibidem li.10. ca.4. b.
- De fonte apud garamantes ita frigidus de die vt nō bibat ex eo: tam seruido in nocte vt nō tangatur: ibidem li.21. ca.5. b.
- foras eire vel exire quid sit: vide p.9. in euang. Joan. tracta.25. f. g.
- fortiores in dei amore qm mūdi esse debem? p.2. de moribus ecclie catholice li.1. ca.22.
- fortiores mente qm infirmiores sunt corpore: pte.4. cōtra secundū Maniche. ca.10. d.
- forma omnis ad vnitatis regulam cogitur: processus ergo ad formā est processus ad vnitatē: p.2. de Gene. p. Maniche. li.1. ca.12. verita.4.
- formalis actus est qui distinguit: ibidem verita.4. documen.2.
- forma corporis humani admonet mentē querere que sursum sunt: pte.7. li.22. ca.24. f. Querere auto.1.4. ad Colosē.3. auto.1. fundamētum autoritate.4.
- Nulla forma corporalis potest esse tota in qualibet parte sue materie: parte.5. de trinitate li.6. veritate.12.
- forma iudicis in iudicio qualis erit: vide pte.9. in euang. Joan. tract.19. J.21. b.22. g. Christus.245.247.
- formabile dicit qđ formari pōt. sicut mutabile qđ mutari potest: parte.2. de libe. arbitrio. li.2. capite.17. a.
- formalis ratio aliqua cōmunis est deo & creaturis: quomō: vide pte.5. de trinitate. libro.1. ca.1. b. verita.2. documen.1.
- formalitas dicit res denominatiue: nō quiditatiue quare vna realitas pōt denominare plures quiditates: pte.4. de doctrina christi. li.1. ca.2. veritate.4. in fine.
- formari est in vnū aliquid redigi: pte.3. de Senecā ad lram imperfectus ca.10.
- formatū dicit qđ iam accepit formā: formabile aut qđ pōt accipi: p.3. de fide & symbo. ca.2. b.
- forme rerum sunt immediate a deo: parte.7. li.2. ca.26. b.
- fornice prouidentia intuēda est: nec tamen thesaurisandū: pte.3. ptra Adimantū Manichei discipu. ca.24. thesaurus auto.3.
- fornitatio est amor a legitimo cōnubio solutus et vagus: explende libidinis cōsectando licentia: p.3. in expositiōe episto. ad Gal. ca.5. c.
- fornicatio omnis mala pcupiscētia dicit: pte.3. de sermo. domini in monte li.1. l. o.
- fornicatio spiritalis loquit cōtra mundiciā cordis: pte.10. de cōflictu: vicio. et virtutū ca.25.
- fornicatio anime est auersio a secūditate sapientie: pte.3. ptra Adimantū Manichei disputa. ca.7. c. Anima auto.178. Anime autorita.86. Auersio: auto.6.
- De fornicatiōe. naturale bonū & de piugio. originale malū trahi pōt: pte.8. de nuptijs & pcupiscē. ad Dale. li.2. ca.24.25.

Fortitudo

- 6 De fornicationis peccato: vide pte. 10. de decem chordis capite. 10.
- 7 fornicari a deo quid sit: vide p. 9. in episto. Joā. trac. 9. g. ante medium.
- 8 Omne fornicationis actum ecclesia prohibet: p. 4. cōtra faustum li. 22. ca. 62.
forisitan: quō accipit ibi: forisitan 7 patre meum scietis: pte. 9. in euang. Joā. trac. 37. b.
- 1 fortis armatus diabolus quō a fortiori vincat christo: pte. 7. li. 20. ca. 8. e. Infra auto. 5.
- 2 fortitudinē gentiliū mūdāna cupiditas: fortitudinem autē christianoꝝ dei charitas facit: pte. 11. de vera innocen. ca. 294. Charitas: auto. 18. 29. 43. 45.
- 1 fortitudo: est anime affectio qua omnia incōmoda 7 damna rerum nō in nostra potestate consistuerant cōtemnimus: parte. 2. de libero arbitrio li. 1. ca. 13. a.
- 2 fortitudo est considerata periculorū susceptio et laborū perperissio cuius partes sunt magnificētia: fidentia: patientia: 7 pseruantia: pte. 3. in li. 83. questio. q. 31. b.
- 3 fortitudo per patientiā tolerat mala: parte. 7. li. bio. 19. ca. 4. g.
- 4 Quā fortitudo potest decernit quelibet mala sustinere q̄ malo culpe pseruire: ibi. li. 1. ca. 18. a.
- 5 fortitudo et infirmitas christi que sit: vide p. 9. in euang. Joā. tracta. 15. b. Christus autem: parte. 132. 134. 138.
- 6 fortitudo nostra: est ex christi infirmitate: pte. 9. in episto. Joā. trac. 2. e. in pncipi.
- 7 fortitudo inimicū opprimat: vigilantia tendens: nobis infidias obstat: sobrietas vō preparatus cor: boīs facit: p. 10. ad sacras virgines. ca. 1. a.
- 8 fortitudo per barbā in scriptura intelligit parte. 6 cōtra litteras Penia. li. 2. ca. 104. b. Barba autem: parte. 1.
- 9 fortitudo dicit equus bonus hominis: pte. 8. p̄ Julia. Pealagia. li. 2. b.
- 10 fortitudinē spiritalem accepimus per quā substantie nostre fragilitas roboratur: parte. 10. de singula. clerico. ca. 24. b.
- 11 fortitudo est amor: facile tolerans omnia propter quod amatur: ita per amorem cetera virtutes cardinales diffinunt: pte. 2. de moribus ecclesie: li. 1. capite. 15.
- 1 fortuita quidā dicūt esse illa: que nullas habent causas: vel nō ex aliquo rationali ordine veniunt: et que fatalia: vide p. 7. li. 5. ca. 1. b.
- 2 fortuitas causas nō esse dicim⁹ nullas: sed latentes: easq; tribuimus vel dei veri vel quorūlibet spiritū voluntati: ibidem li. 5. ca. 9. f.
- 1 fortuna ceca est: ibidem li. 4. ca. 18. b.
- 2 fortuna causa latens est: ibidem li. 5. ca. 9. f.
- 3 fortuna dea quomōdō habuit malam fortunā: ibidem li. 7. ca. 3. g.
- 4 fortunā necessariā dicit esse homini Augustin⁹ sapiens fieri volens: quare? vide pte. 1. p̄ academicos li. 3. ca. 2. qd retractat ibidem in argumento cōtra academicos. a.
- 5 fortunā se multonēs nominasse in pmo libro p̄ academicos ei displicuit: ibidem. b.
Contra fortunatū disputatio facta est multiplex: Supra disputatio: auto. 5.

Fratres

- fortune muliebri simulachri: 7 quō loquitur: vide pte. 7. li. 4. ca. 19. a.
- fortin⁹ hereticus quid senserit de christo: vide p. 9. in euang. Joā. trac. 45. b.
- fragmēta que populus nō potuit manducare que sint: vide: ibidem tracta. 24. d.
- framea: gladius est: lingua inimicorū est: pte. 6. de gratia noui testam. ad Dono. ca. 16. b. Gladius autem: parte. 1.
- framea flāmea tpales pene intelligunt: pte. 2. de Benefi p̄ Maniche. li. 2. ca. 23. a.
- franciscus modum viuendi suū primū quomōdō inuenit: parte. 4. li. 8. confess. ca. 12. c. dicto. 7. in fine.
- In beato francisco ex vehementi imaginatione sicut aliqui perniciose opinant non potuerunt erumpere sacra stigmata: quia materia manū 7 pedum et neruorū est pigra: parte. 5. de transita. li. 11. verita. 11.
- frange lunam fac fortunam: pte. 10. de disciplina christiana ca. 1. g.
- frater a pncipio generis humani contrabebat cum sorore: pte. 7. li. 15. ca. 16. a.
- frater fratris mortem: morte redemit: ibidem li. bio. 8. capite. 5.
- frater fratre se occidisse cognoscēs in bello civili seipm occidit: ibidem li. 2. ca. 25. b.
- fraterna pcordia multū valet ad piciandū deū: pte. 5. de baptis. cōtra Donat. li. 2. ca. 13.
- fraterne dissensionis et inuidie inuentor: diabolus existit: ibidem li. 4. ca. 8. Diabolus autem: 25.
- fratres scriptura appellat nedū eos qui de vno patre processerūt: sed etiam qui sunt vnius cognationis etiam si gradu sanguinis differant: pte. 8. in li. locutio. de Bene. li. 1. ep̄o. ca. 13. de Etob. ca. 10. pte. 9. in euang. Joā. tracta. 10. a. 28. b. Infra auto. 8.
- fratres siue sorores generali noīe cōsanguineos vel cōsanguineas veteres appellauerūt: pte. 4. cōtra faustum. li. 22. ca. 35. Infra auto. 8.
- fratres christi qui sint: vide p. 9. in euang. Joā. trac. 10. a. 28. b. Infra auto. 6.
- fratres sumus inuicem: quia boīs 7 q; christi: ante: pte. 10. de disciplina christiana. ca. 1. c.
- fratres sumus si deum diligimus q̄ nos ad vñs hereditatē vocauit: parte. 2. de vera religio. ca. 46. in fine.
- fratres sumus christi: gratia non natura: pte. 8. contra aduersa. legis et prop̄eta: li. 2. ca. 11. b. Supra auto. 3.
- fratres dicuntur qui de vno participant sacramento: parte. 6. contra Donat. post collatio. capite. 35. a.
- fratres apud indeos cognati dicebant: parte. 11. in questio. euange. super Maniche. q. 17. Supra auto. 1. 2.
- fratres non habet filius dei: fm id quod vnigenitus est: fm id autem quod primogenitus est fratres vocare dignatus est omnes qui post eius punitas in dei grana nascimur per adoptionem filiorum: parte. 3. de fide et simbolo. capite. 4. b. filio auto. 105. 106. Christus. 149. 169.
- fratri nostro reconciliari debemus: pte. 3. de sermone domini in monte li. 1. b.

Frui

- 11 **fratri non irascit** qui peccato fratris irascit: qui autē nō pccō fratris irascit sine causa irascitur: pte. 3. in argumēto de sermo. domini in mōte. s. prima Joan. 3. auto. 4.
- De fraude Pelagij et hereticorū supbia:** vide parte. 8. contra duas episto. Pelagia: ad Bonifacium: libro. 1. ca. 4.
- fre.** **frēmit** quare Iesus spiritus in Lazari resuscitatione: vide pte. 9. in euan. Joan. trac. 49. J. k.
- De frenecorū miseria quanta sit:** vide pte. 7. libro. 19. ca. 4. c.
- fron.** **frontis** nomine pudor significat: vide p. 8. ptra Julia. Pelagia. li. 4. ca. 3. g.
- fru.** **De fructu** tricesimo. sexagesimo. cētesimo. quē scilicet aliqui peruerse intellexerūt de liberandis in iudicio: pte. 7. li. 21. ca. vlti. l. vide p. 4. in ques. euange. li. 1. ca. 9.
- 1 **fructus magni sunt p̄fessionis** quos: vide p. 4. li. 10. confessio. ca. Supra cōfessio. 21.
- 2 **fructus terre** quibus debebant ad vascendum. vide ibidem li. 13. cōfessio ca. 26.
- 3 **Misericordie opera** per fructus terre intelliguntur: ibidem ca. 25.
- 4 **fructus colere dicunt Manichei** cum abscondunt: pte. 4. cōtra faustum li. 6. ca. 4.
- 5 **fructus tribulationis** derelictōis et deprecationis quis sit: vide pte. 6. de grana noui testamē. ad Honorat. ca. 17.
- 6 **fructus spirituales** in homine regnāt in q̄ pccā nō sunt: pte. 3. in exposit. episto. ad Gal. ca. 5. e.
- frugi:** sicut regulas grammaticeales quomō declinat: pte. 1. de grammata. ca. 1.
- 1 **frui accipit** p̄ vti et vti q̄q̄ pro frui: p. 7. li. 11. ca. 25. b. Vn auto. 1.
- 2 **fruendū** qualiter sit hominibus: p. 4. de doctri. christiana li. 1. ca. 33. Et quomō carne christi fruēdum nō sit et qualiter: ibidem ca. 34.
- 3 **fruendū** hominē deo nō sicut amicus frui amico sed sicut oculus luce rē. dixerūt Platonici esse beatū: pte. 7. li. 8. ca. 8. c.
- 4 **Quod fructus voluntas humana** inefficientē eternorū iocūditate gaudiorū: ibidē li. 22. ca. 30. f.
- 5 **Quia nō frui deo natura angelica p̄uacat** trix. ideo misera est: ibidem li. 22. ca. 1. c. d.
- 6 **Et re frui** dicimur que nos nō ad aliud referenda sed p̄ seipsam delectat. Vti dō ea re dicimur quā ppter aliud querimus: unde temporalibus magis vtendū est q̄ fruendū vt frui mereamur eternus: ibidem infra auto. 9. 12.
- 7 **Quisquis frui** quod amat. verū q̄ et bonū summum amat: quis cum beatū nisi miserum? negat: ibidem li. 8. ca. 9. a.
- 8 **frui est presto** habere illud qd diligit: pte. 2. de moribus ecclie li. 1. ca. 3.
- 9 **frui est amor** alicui rei inherere ppter se: et quid sit vti: vide pte. 4. de doctrina christiana li. 1. ca. 4. verita. 5. nota. 1. pte. 5. de trinitate li. 10. ca. 11. b. verita. 21. Supra autorita. 6. Infra. 12. Vti autoritate prima.
- 10 **frui de trinitate** ad cuius imaginē facti sumus est maximū gaudiū quo amplius nō est: pte. 5. de trinitate li. 1. ca. 8. d. verita. 16. in fine.
- 11 **frui dei** sapientia est ei dilectione coherere: p. 3. de fide et symbo. ca. 9. a.

Fuga

- frui est dilectio finis** scilicet vltimi. et vti eorū q̄ sunt ad finem inquantū talia: p. 4. de doctri. christiana li. 1. ca. 3. verita. 5. docu. 1.
- Deus nō fruitur nobis** sed vti: ibidē ca. 31. 32.
- fruendi et vtendi actus** quomō nō sunt per imēdianā distincti nisi circa practica obiecta: ibidem veritate. 16.
- fructio dei** delectabilior: q̄ summū bonū: p. 7. li. 8. ca. 8. c. pte. 10. li. 2. medura. ca. 5. In manuali capite. 33.
- fruemur deo** tripliciter in illa eterna beatitudine pte. 10. de spiritu et anima ca. 65.
- fruemur cognitis** in quibus voluntas ipsis ppter seipsa delectata conquesat: pte. 5. de trinitate li. 10. ca. 10. a. verita. 17.
- fruemur ea re** de q̄ capimur voluptate: vtimur ea quā referimus ad id unde voluntas capiēda est: pte. 3. in li. 83. questio. q. 30. Supra autoritate. 6. Vn auto. 5.
- frui ois beatus eo qd amat:** quis etiam miser fruant eo qd male amant: p. 7. li. 8. ca. 9. a.
- De fruendū deo boni** ideo mundo vtimur: mali autē cōtra vt fruendū mūdo vti volunt deo: loquitur Augustinus cōtra eos qui volunt deo seruire ppter temporalia: ibidem li. 15. ca. 7. c.
- Per frumēta** in arca et pisces in ribenibus: nō solum occulti sed etiam manifesti mali intelliguntur: p. 6. ptra Donatista: post collatio. ca. 10.
- fructio** verborū curanda nō est: sed verum qd in verbis est amare: debemus nō verba: p. 4. de doctrina christiana li. 4. ca. 11.
- fructantes** mulieres Ciprianns detestat: pte. 4. de doctri. christiana li. 4. ca. 21. e.
- fuga** vicioz nō tñ sed et hūilitas auariorū et ebriosuadenda est: pte. 5. de sancta virginitate. ca. 34. Auarine autorita. 5.
- fuga** christi in montē quid significet: vide pte. 9. in euang. Joan. trac. 25. a. b.
- fuga animi** timor est: et qd sit animo fugere: ibidem tracta. 46. e.
- fugere** nō possumus a facie dei: pte. 9. in episto. Joan. trac. 6. b. in puncti.
- fugiendū** quid sit et quid diligendū: vide p. 10. de symbo. ad cathedra. li. 2. ca. 2. a.
- fugiant** ad eccliam homines et quare: pte. 9. in enā. Joan. tracta. 46. c.
- fulgur** et voces qd significet in scriptura: p. 9. in Apocalip. Homelia. 3. c.
- fuluus** occidit et caput Brachia suo familiari auro emittit: pte. 7. li. 3. ca. 24.
- funambulus** nō maiorē aiām q̄ alter id facere nequies habet: p. 2. de aie quā. ca. 18. b.
- fundamentū** bonorū oim christus est: p. 7. li. 21. ca. 26. a. Christus auto. 72.
- fundamentū** habet christum: quisquis sic cum habet in corde vt ei nec terrena nec tpalia preponit: ibidem. b. Christus auto. 72.
- De fundamento** sup qd edificat lignū fenū stis pula rē. ibidem li. 21. ca. 21. 26. per totum.
- Sicut fundamentū** corporis fabrice in imo est: ita fundamentū fabrice spiritalis i summo est: terrena em edificatio a terra incipit: celestis extrusio a supmo crescit et exordio: p. 11. de vera inno. ca. 107. forma auto. 3.

- funera antiquorū patrū officiosa pietate curata sunt: et exequie celebrate: p. 8. de cura p. mortuis agenda ca. 3. Sepultura. 5.
- Fur** fur sacrilegus magis q̄ alius punitur: pte. 9. in euang. Joan. trac. 50. d. Sacrilegiū auto. 1.
- 1** fures ecclesie Jude compant: ibidem.
- 2** Quō fur nocturn⁹ occidi pmutat: vide pte. 8. in li. q. sup. Exodū ques. 84.
- 3** fur diuinorū verborū Bernardus vel Ausbelmus dici nō pōt cū fere oia acceperūt q̄ dixerūt ab Augustino: pte. 4. de doctri. chustiana li. 4. ca. 29. verita. 12.
- 4** furari verba sua deus eos dicit qui boni volūt videri. loquēdo que dei sunt cum mali sint faciendo que sua sunt ibidem.
- 5** Qui furat acq̄nt vestem sed celesti iudicio p̄dit fidem. vbi lucrū ibi damnu: p. 10. de cōuenien. decem p̄cep. et decē plaga. egip. ca. 7. a.
- 6** fures si agrū cordis sui inspicere possent p̄fecto lugerent: dum ibi nō inuenirent qd̄ in os anī me mitterent: ibidem.
- 7** Cum fure cōcurrere non est aliud nisi vel furari cum eo. vel furtū eius cordis placito accipere: p. 8. in episto. Augusti. ad Ementū. a.
- 8** furē quare chust⁹ inter discipulos sustinuit: p. 9. in euang. Joan. trac. 50. d. Juda auto. 6.
- 9** fures fuerunt et latrones dicit chustus. quotq̄ ante me venerūt: p. 4. p̄ faustū li. 16. ca. 12.
- 10** furta Augustin⁹ in inuenture faciebat. de celasrio parentum. et de mensa: parte. 4. li. 1. confess. ca. 19. li. 2. ca. 4.
- 11** In furto ab ipso facto quid amauit Augustin⁹: vide ibidem ca. 8.
- 12** furta noie ois illata vsurpatio rei aliene intell̄git: p. 8. in. 2. li. ques. sup. Exodū q̄stioe. 71. b.
- 1** furtū quid sit et quid calūnia: vide pte. 8. in li. 3. questionū sup. Lewiti. q. 68. Et in li. q̄stio. sup. numeros. q. 10. Calūniatorē auto. 1.
- 2** furtū et fraus alloquit hominē. innocētia r̄ndit ad utrūq; pte. 10. de cōsue. vicio et virtū. ca. 18.
- 3** furtū in exemplū sumi nō pōt ex illo qd̄ dñs fili israel mādauit spoliare egiptios: p. 8. li. 2. ques. sup. Exodū. q. 39.
- 4** furtū diuitē plus facit reum. q̄ pauperē q; talis per inopiā facit furtū ille aut cum abundet nō p̄tentus suo. tollit aliena: p. 11. in ques. vere. et no. testa. q. 124. a. Libido auto. 22.
- furo: indonatus est. alienā v̄rorem cōmaculare velle atq; polluere: p. 10. de cōueniētia. 10. p̄cep. et. 7. 10. plaga. egip. ca. 9.
- futu.** futura boies nosse possunt triplici modo: vide pte. 5. de trinita. li. 4. ca. 17. verita. 21.
- 1** futura quedā sunt fm causas inferiores q̄ non sunt futura fm superiores: sicut patet de monte Ezechie: p. 5. de Bene. ad l̄ram li. 6. ca. 17. verita. 6. circa finem.
- 2** Que futura sunt tempora. iam in p̄spectu cōfata sunt: p. 7. li. 10. ca. 12. b.
- 3** Q̄ futura p̄uiderūt sancti homines quantū de⁹ voluit. et p̄dixerūt ad fidem instruendā non vt magi: ibidem ca. 32. e.
- 4** Q̄ futura reuelata sunt p̄betis a spiritu sancto sed a demonib⁹ reuelata sunt imitatorib⁹ ipsoꝝ demonū: ibidem li. 8. ca. 22. b.

- Q̄ futuris sepe fallunt demones: quia tempora lia cognoscunt ep̄alibus: sed fallunt. nō angelī qui in legibus eternis et diuina voluntate vident: ibidem li. 9. ca. 22. b.
- 1** Sabaonite an saccos super humeros suos an sup. asinos suos accipiebāt: vide parte. 8. in li. questio. sup. Josue: questio. 12.
- Sades vbi sint: vide p. 7. li. 5. ca. 13.
- Salaad interpretat̄ ab̄ycaēs siue reuelatio: p. 8. in li. 7. questio. super Iudicū ques. 49. circa l̄teram. 3. l.
- Salica transmigrationis vel reuelatio interpretat̄: pte. 5. de p̄sen. euangelista. li. 3. ca. 25. o.
- Salica ciuitas chustī dicit̄: quia in Salica erat nazaret: ibidem li. 2. ca. 25.
- Salicus quare dicebat chustus: vide pte. 9. in euang. Joan. tracta. 33. a. in fine.
- Salli quomodo expugnauerūt romā: vide p. 7. lib. o. 2. ca. 22.
- Salli vincuntur a Decio inferis se vouente: ibi dem li. 4. ca. 20.
- Salli sacerdotes quid sint: vide ibidem li. 2. ca. 3. li. 7. ca. 24. 25. 26.
- Salli capiunt romam sed per auariciā sugant: ibidem li. 2. ca. 22.
- Salli roma capta: armatos occidit sed inermibus parant. et senatores honorant: ibidem lib. 3. ca. 29.
- Salli senatores occidit dum a Pappio vn⁹ galus percutit: ibidem.
- Salli cum brenno ibidem li. 2. ca. 22.
- Sallia transalpina idem quod lombardia: p. 7. lib. o. 5. ca. 12.
- Sallina quomodo infirmat in pullis suis: p. 9. in euang. Joan. tracta. 15. b.
- Salline quare compatus est chustus: ibidem.
- Sallogreci qui sunt: et de luxuria asianca: p. 7. li. 3. ca. 21. b.
- Sarumedes quomōd rapit: vide ibidem li. 3. ca. 7. lib. o. 7. ca. 26.
- Saudem⁹ plus de vna re cognita q̄ de alia: p. 1. in soliloquio li. 1. ca. 5.
- Saudentius se magis ostēdit lupum q̄ onium suarū pastorem: pte. 8. cōtra secundam gaudēti episto. li. 2. ca. 8.
- Saudendi causa: non p̄sens seculū est chustia: no sed futurū: pte. 11. de vera innocē. ca. 113.
- Saudent de⁹ et angeli in peccatoꝝ cōuersione: pte. 4. li. 8. confessio. ca. 3. Luce. 15. articulo. 2. Angeli auto. 77.
- Saudere debem⁹ de deo. et de nobis: quōd vide p. 9. in euang. Joā. trac. 14. a. Roma. 12. auto. 4.
- Saudere bonū est. si qui gaudet si nō inde gaudet vnde debet. nō potest bonū esse qd̄ gaudet: p. 10. de saluta. documen. capite. 11.
- Saudere debet homo tūc q̄ nou⁹ spiritualis factus est: pte. 8. in li. 1. ques. sup. Bene. q. 50.
- Saudere ad deū. de deo. p̄pter deū. est vita bea: ca. p. 4. li. 10. confessio. ca. 22.
- Saudere volentes fornicus facile euascent: et effundunt in ea que vident et tēporalia sunt: ibidem li. 9. confess. ca. 4. d.
- Saudere debem⁹ de virtutib⁹ nō de hoc mūdo: pte. 10. de saluta. documen. ca. 12.

Gaudia

- 7 Gaudere de iniquitate peius est q̄ dolere de corruptione: p. 4. de natura boni aduersus Adamice. ca. 20.
  - 8 Gaudere p̄uiciose grande malū est: p. 10. de saluta. documen. ca. 11.
  - 1 Gaudia p̄petua terribilis iudex sp̄parauit filiis: r̄as autē dolores perpetuos: p. 10. de sp̄u et aia ca. 46. a.
  - 2 Gaudia eterna eterne sunt ciuitatis et stantius dierum perpetuas infinita: p. 11. d̄ vera inno cen. ca. 37.
  - 3 Gaudia mundi vera non sunt sed sollicitudine plena: p. 4. li. 6. confes. ca. 6.
  - 4 Gaudij et meritis causa que fuit in Augustino vide p. 8. p̄ Julia. pela. li. 1. ca. 1.
  - 5 Gaudij affectio vel passio licet xp̄ie sit sanctorū atq; pioꝝ: inuenit tamē etiā esse maloz p̄ Stoi cos: p. 7. li. 14. ca. 8. p̄ totū.
  - 6 De gaudijs eterne beatitudinis: vide p. 10. de saluta. docu. ca. 40.
  - 7 De gaudijs paradisi: vide p. 10. de spiritu et aia ca. 57. b. 58. 60.
  - 8 De gaudio eterne beatitudinis: vide p. 10. d̄ vanitate seculi ca. 2. a. b.
  - 9 De gaudio p̄fecto qd̄ erat in paradiso terrestri: vide pte. 7. li. 14. ca. 26. a.
  - 10 De gaudio eterne glorificationis et ipsius loci amenitate: pte. 10. de rectitu. catholice puerisano. q. Supra: auto. 6. 7. 8.
  - 1 Gaudiū c̄bū in nobis quid sit: vide p. 9. in euā. Joan. trac. 83. a.
  - 2 Gaudiū nostrū quādo plenū erit: vide ibidē tra. 102. a.
  - 3 Gaudiū iniquitatis est. cū peccatus diligit. gaudiū vero vanitatis cū trāsitioa amant: p. 10. i manuali ca. 27.
- Ged** Gedeon non dixit angelo offeram tibi sacrificiū sed offerā tibi sacrificiū meuz incōspectu tuo: et quid de angelo sensit: p. 8. in li. questio. sup̄ Iudicā. q. 35.
- 2 Quō Gedeon ausus fuerat deo sacrificiū offerre p̄ter locū ubi iusserat d̄: ibidē q̄stio. 36.
- Obēna debins armata supplicijs reū suū expectat: pte. 10. de bono discipli. ca. 4.
- Gen.** Genere sp̄s sanctus quō dicatur: vide pte. 9. in euā. Joan. trac. 6. a: pte. 11. con. Adamu. ar. na. ep̄sco. li. 3. ca. 19.
- Gemina est substantia c̄bū: p. 9. in euange. Joan. trac. 78. c.
- Gemini simul nati diuersos habuerūt enentus: et q̄ simul concipiunt. p. 7. li. 5. ca. 4. p̄ totū.
- Gen.** Genera hominū quattuor sunt: p. 9. in euā. Ios. an. tracta. 11. d. e. 12. a.
- 1 Ḡnatio bōa et mala significat in Abel et Lam p. 11. in q̄stio. veteris et noui testa. q. 111. c.
  - 2 Generatio sp̄ualis est ex terrenis hoibz fieri sp̄ritales: p. 6. de peccato. meritis et remissio. li. 1. ca. 31. 28. b. Gaudere: auto. 3.
  - 3 Generatio filioꝝ donū est nuptiarū: p. 7. li. 14. ca. 22. a.
  - 4 Q̄ fuisset generatio in paradiso si p̄mi parētes nō peccassent: ibidē ca. 23. a.
  - 5 Ḡnatio filioꝝ nō cū opus bonū nisi cū sit fin f̄ nē summi boni: ibidem li. 15. ca. 20. a.

Generatio

- Generatio hois recipimlat post mortē Abel: et 6 quare ibidem ca. 21. p̄ totū.
- Generatio c̄bū eterna tangit: p. 9. i ep̄sto. Ios. 7 trac. 2. d.
- Generatio in diuinis et processio nō nisi p̄ p̄inci 8 pia productiua abinuicē distinguunt: pte. 5. d̄ trinita. li. 15. ca. 27. verita. 74.
- Generatio carnalis differt a sp̄uali: p. 6. de pecca 9 to. meri. et remissio. li. 1. ca. 15. b. c.
- Cū om̄i generatiōe naturali p̄currit creatio: pte 10 5. de trinita. li. 3. ca. 8. b. verita. 8.
- Per generationē carnalem oēs hoies p̄tinent ad 11 Adā: p̄ sc̄dam autē sc̄z sp̄ritualē regenerationē ad c̄bū p̄ueniunt: p. 8. de Origine aie ad Hieros nymū li. 1. ca. 18. a.
- Generandēs filij ducet quō fili? generat a pie i 12 diuinitatē eternitate: p. 9. in euā. Ios. trac. 12. c. 14. a. 21. c. c. 26. d. 29. b. 42. c. 48. c. 106. d.
- Q̄ generationēs gentiū alique sciunt vnde om̄i 13 habuerunt aliqui non enām a p̄uissimis: pte 7. li. 15. ca. 11.
- De generationibz Cham et Seth fratris sui p̄ 14 latis vsq; ad diluuiū. et de numero: et qd̄ signi f̄ icent: ibidē ca. 20. 21.
- Generatiōes decē in p̄mis duabz etatibz et q̄m 15 ordecam in tribz sequentibz quid significant: vi de p. 2. de Genesi p̄ Manich. li. 1. ca. 24.
- Generationis diuine formalis termin⁹ est essen 16 tia sic et spirationis: p. 5. de trinita. li. 15. ca. 26. f. verita. 71.
- Idem est termin⁹ formalis diuine generationis 17 spirationis: ibidem.
- Generare p̄nt aliqua aialia que ex corruptiōe na 1 sciunt: p. 7. li. 15. ca. 27. d.
- Generare nō posse bonū in decimo anno vel 2 atra: vide ibidē ca. 12. b.
- Generare pōt senex nō decrepit⁹ de iuvene nō 3 autē d̄ illa que sit p̄uete etatis ibi. li. 16. ca. 28. b.
- Generari nō pōt p̄dicari nisi formaliter: p. 5. de 1 trinita. li. 7. verita. 2. post mediū.
- Ḡnari est xp̄uetas filij p̄stitutiua: spiratio aduē 2 tia: ibidē li. 15. verita. 41. circa medium.
- Generasse dicunt hoies ante diluuiū existentes 1 longēue etatis. p. 7. li. 15. ca. 15. p̄ totum.
- Q̄ generassent filios p̄mi parentes sine libidie 2 et sine corruptiōe integritatis si non peccassent ibidē li. 14. ca. 26. b.
- Generat res queq; hoc qd̄ est: p. 10. de Symbo. 3 ad cathecu. li. 1. ca. 2. a.
- Generat homo et nascit cū mō p̄fectionis quem 4 habit⁹ est sed habet ipsam in rōne nō in mo le: p. 7. li. 22. ca. 24. d.
- Q̄ generati fuissent absq; p̄tō quotquot saluā 5 di erant: ibidē li. 14. ca. 17. a.
- Quō generat quidā sibi filios quidāz vero deo 6 in matrimonio: ibidē li. 15. ca. 23. c.
- Quisq; carnaliter generat regenerari sp̄ritas 7 liter opus bz: vt nō solū ad regnū dei p̄ducā verū etiā a p̄tī d̄natiōe liberat: p. 6. de peccas to. meritis et remissio. li. 1. ca. 16. b.
- Beneficos libz si Augustino scribendi forent q̄ 1 lem mortem sibi dari vellet: vide pte. 4. li. 12. cōfessio. ca. 26.
- Genitalia ideo pudenda dicuntur q̄ plus in eis

Gentes

- monendis potestatis bñ libido q̄ ratio: p. 8. p̄
Julia. pelagia. li. 4. ca. 5. 9. 13.
- 2 Quare personam ibi teterunt: ibidez ca. 12. li. 5. ca. 2. Pudenda: auto. 1.
  - 3 Genitalia animi impio seruire voluit Julian⁹: ibidez ca. 4. b.
  - 4 Genitalia non mouent a libidine. p. 7. libro. 14. ca. 24. a.
  - 5 Genitalia loca directe Paul⁹ appellare noluit p sua honestate: p. 8. p̄ Julia. pela. li. 4. ca. 16. a.
  - 6 De genitaliū vel pudendorū verecūdia: vide pte 7. li. 14. ca. 19. p totū.
  - 7 Genitalibz membris seminare vir. susciperet se mina: qñ id opus esset. 7 quantum opus esset voluntate moris non libidine concitatus: ibidez li. 14. ca. 24. a.
  - Geniti 7 ingeniiti appellatio in deo an indicet stabilitatē diuersitatē: vide p. 5. de tri. li. 5. ca. 3.
  - Genitor de⁹ oia q̄ sibi licet bz in coeterno sibi verbo dixit. et ipm verbū p oia adequatū: ibidez li. 15. ca. 21. a. verita. 56.
  - Genologia christi faustus nō credidit: p. 4. cō. faustum li. 7. ca. 1. 2.
  - 1 Gentes quibus euangelium non est predicatū: predicari adhuc debet: p. 11. c. 5. Penilia. donatist. episco. ca. 14. in fine.
  - 2 Gentes sunt plures q̄ lingue: pte. 7. libro. 16. capitulo. 6. d.
  - 3 Ad gentes quō venit chris: pte. 9. in euan. Joan. trac. 31. c. 47. c. 109. a. b.
  - 4 Gentes diuersa habent instituta et qd̄ alibi licet hic non licet tē. p. 11. in ques. vet. et noui testa. q. 115. d.
  - 5 Gentes naturaliter dicunt facere que legis sūt: non spiritu dei vel gratia: q̄re: et quō bona fuerunt eorum opera: pte. 6. de spiritu et littera ad Marcell. ca. 27.
  - 6 Gentes aliqui deū essent culture: dijs eorū ex terminatis a pphetis predictū est: p. 6. de diuinatione demonū ca. 9.
  - 7 Gentes in pullo asine figurant: pte. 4. con. faustū li. 12. ca. 42.
  - 8 Gentibus an pmissum videatur colere Solem et stellas. et oēm ornatū celi: vide p. 8. i li. ques. sup Deutero. q. 6.
  - 9 Gentibus nō est euāgelisatū nisi post ascensionē dñi et aduentū spūs sancti: p. 3. in expositione epistol. ad Gala. ca. 4. a.
  - 10 Gentiles hystone plurimū ad sacre scripture intellectionē conferūt: pte. 4. de doctrina christiana li. 11. ca. 28.
  - 11 Gentiles libitū Repudiij sine Reatu aliqui vxo ribz dederūt: p. 5. de bono coniugali ca. 8. a.
  - 12 Gentiles non tñ cultores idolorū sed etiā instituta redarguebat Paulus: pte. 6. de vincto baptismo p̄ Penilia. capite. 4.
  - 13 Sicut gentilibz q̄ creaturā deū cognouerūt nō tñ vt deū glorificauerūt ipa cognitio nihil pio fuit: ita eos qui p legē cognoscunt quō bñ sit viuendū nō iustificat ipa cognitio: p. 6. de spū et lra ad Marcill. ca. 12.
  - 14 Gentiliū deos colētes seruituti se ligat: p. 4. d to ciana chiana li. 3. ca. 7.
  - 1 Genus est vere viuocū ad suas speciei: p. 5. d

Bigantes

- trinita. li. 15. verita. 17.
- Genus logicū est. qd̄ fm multa. et differētia qd̄ sit sp̄s osidit. atq; fecit. p. 1. i carbe. Ari. ca. 7. b.
- Gen⁹ dicēdi: quo loco qd̄ libet 7 quō iūgi debet: vide supra Dicēdi: auto. 1.
- Temporū gen⁹ dicēdi ad delectatōes alios nō ad mouēdos suscipit: p. 4. d doc. chiana. li. 4. ca. 23
- Geometria 7 Astronomia quo ordine inuēte sint p. 1. de ordine li. 2. ca. 14. a. b.
- Geometria sensu perage difficil⁹ est q̄ in terra posse nauigare. p. 1. li. 1. Solilo. ca. 4. b.
- Geometrice Arithmetice q̄res quō sint i memoria: vide p. 4. li. 10. confessio. ca. 12.
- Germani quare dicant: p. 7. li. 2. ca. 13.
- Germine terra herbā pabuli ferentē semen fm genus suū: 7 lignū fructiferū faciens fructum: p. 5. d. Geni. ad lra li. 2. ca. 12. Gene. 1. auto. 11.
- Geruasij 7 Protasij inuētiō 7 miraculis corū dem: vide p. 4. li. 9. cōfess. ca. 7. Ad rectū feretri cecus fuit illuminat⁹: ibidez.
- Ad geruasij 7 Protasij memorias q̄ miracula facta sint de ceco illuminato tē. p. 7. li. 22. ca. 8. c.
- Gesta quedā recitat Augustin⁹ apud Cartham: p. 6. p̄ Cresconij grāna. li. 4. ca. 57.
- Getulia vbi sit: vide p. 7. li. 3. ca. 15. g.
- Bigates ne dū ante diluuiū h̄ et post fuisse legūt: p. 8. in li. 1. ques. sup Geni. ques. 3. 18.
- Bigates plures fuerūt ante diluuiū q̄ post: pte 7. li. 15. ca. 23. c. f.
- Bigates placuit creare deo: vt ostēderet q̄ nō solū pulchritudo immo etiā fortitudo 7 magnitudo paruipēdēda esset sapiēt: ibidez. b.
- Et Bigates nasa potuerūt: scz de boībo cōbū ibidem. c.
- De Bigantibz multe fabule scripte sunt: ibi. c. d.
- Signere 7 dicere in diuinis sunt idē: p. 5. de trinita. li. 15. uerita. 56.
- Gladiatores qd̄ erāt. vide p. 7. li. 3. ca. 14.
- Gladio vñt q̄ nulla superiori ac legitima potestate vel iubēte vel pcedente in sanguinē alienius armat: p. 4. p̄ faustū. li. 22. ca. 70. in fine.
- De gladio q̄ nūmū parat: vide ibi. capite. 20.
- Gladio quēq; occidere nulli licet nisi iudici trahit ex vbis chū. qui gladiū accipit gladio pereat: p. 11. in ques. vet. et noui testa. q. 10. 4. b.
- Gladios chris parari iussit: ibidem. a.
- Gladius quēq; in malo ponit videlicet p discorsia lingua: q̄ infideles ecclias pcutiūt h̄ non occidūt: p. 4. de Agone chiano ca. 19. a. Matthei. 26. auto. 4. framea. auto. 1.
- Gladi⁹ in scriptura est vindicta spiritualis qui ex cōmunicationē opatur: pte. 5. con epistolam Parme. li. 1. ca. 7. f.
- Gladi⁹ bis acut⁹ d̄: vñt dei: ppter acutē duorum testamentorū: p. 7. li. 20. ca. 21. f.
- Gladius bis acut⁹ quid sit. vide pte. 9. in Apocalip. 1. b.
- Gladius accipitur dupliciter: ibi. Homel. 6. a.
- Glia diffinuit qd̄ sit. vide p. 9. in euan. Joan. trac. 100. a. 105. b.
- Glia est de aliquo frequens fama cū laude: p. 3. in li. 83. questio. q. 31. b.
- Glora patri q̄ creati: glia filio q̄ nos redemit: spiritus sancto qui nos sua grana illuminauit:

pte. 10. li. 1. meditatio. ca. 33. in fine.

- 4 Gloria de magnitudine impij comparat vitree letitiae fragiliter splendide: p. 7. li. 4. ca. 3. a.
- 5 Gloria sequit fugientē: ut pater in Carbone: quātomagis glia; fugebat: tanto eū magis gloria sequebat: ibidē li. 5. ca. 12. g.
- 6 De gloria vana Romanorū: vide ibidē. a.
- 7 Gloria est iudiciū boiū: de boiū bñ opinatiūabi.
- 8 Gloria vā ibi erit: vbi laudāns nec errore qsq̄ nec adulatiōe laudabit: ibidē li. 22. ca. 30. b.
- 9 Gloria vā chū nō est nisi in ecclia catholica: p. 9. in enan. Joan. trac. 100. b.
- 10 Gloria falsa est in tribu generibz: ibidē.
- 11 Gloria magna dign⁹ est: q̄ an legē leges seruant: p. 11. in ques. vet. et noui testa. q. 118. b.
- 12 Gloria mūdi est vana si eni vana nō esset et diuine terrene bona vera essent: tūc dñs eaz possessoribus non improperearet dicens ve vobis diuinis: p. 10. de contemptu mundi ca. 5.
- 13 Gloria chū est sup oēm terrā: q̄ ecclia eius p omnem terram: pte. 11. con. Penlia. donatiste. episto. cap. 8. b.
- 14 Gloria corporū beatorum non ratione sed sola fide est contemplanda: pte. 10. de cognitione vere vite ca. 45. 46.
- 15 Gloria et bonorū deo debet infra. 1. ad Thimothe. 1. auto. 5. Honor: auto. 1.
- 1 Gloria celestis patrie cōmendat: p. 10. in Solilo. sic ad deum ca. 36. a. in Manuali ca. 7. 17. Paradisi: auto. 4.
- 2 Gloria dei querere debem⁹ et nō nram: sic chis glia pñs quesiuit et nō sua: p. 9. in enan. Joā. trac. 29. d. 43. d. f. Querere: auto. 4.
- 3 Gloria dei petōres nō videbūt: figurat in Moyse: q̄ tā glifus apparuit ut a petōibz videri nō possit: p. 11. i. q̄. vet. et no. test. q. 8. forma: au. 5.
- 4 Gloria hominū magis q̄ dei Donatiste diligūt: et reprehendi ad tempus timent damnari autē in perpetuū non timent: pte. 5. de baptis. p̄ Do. natist. li. 2. ca. 11.
- 5 Gloria popularē et curiositatē atq̄ inanē pbiaz nouū testamētū phibet: p. 2. de moribus ecclie. sic li. 1. cap. 21.
- 6 Gloriandū non est in opibz bonis nec in aliorū laudibz: p. 6. de grā noui testamēt. ad Honora. ca. 34. de spū et lra ad Marcelli. ca. 8. a. b.
- 7 Gloriandū de quo est: p. 11. in Speculo de Hieremia. eiusdem. 9.
- 8 Glorie humane amor: quos vires nocēdi habet at. non sentit nisi qui ei bellum indixerit: p. 11. de vera innocen. ca. 317.
- 9 De glorie celestis incomprehensibilitate: ad cuius scientiā dicit se attingere nō posse: pte. 7. li. bzo. 22. ca. 30. b.
- 1 Gloriari non debet homo de propriariū virtutū meritis: p. 8. in li. 2. ques. sup Exodum quesiti. 154. a. 166.
- 2 Gloriari de se null⁹ debet sed in eo a quo fact⁹ est: p. 10. de Lantico. nouo ca. 8.
- 3 Gloriari de iustitia non pñt: q̄ iniusta vitā semetipsos interficiēdo pcludunt: p. 8. p̄ secūda gau. den. episto. li. 2. ca. 27.
- 4 Gloriari iustus non debet in suis meritis: etiam si pios mores vsq̄ ad senectutis maturitatem et

diem vite huius vltimū: suauit: sed in domo p. 10. de p̄destina. sanctorū ca. 14. a.

Gloriari de alieno peccato malicia siue malignitas est: pte. 5. con. epistol. Parmeniani libro. 3. capitulo. 2. f.

Gloriari nulla creatura rōnalis debet: in se d ali qua naturali pfectiōe vel gratuita. p. 8. in libro 2. retrac. verita. 1. docu. 1.

Glari nō in nobis sed in deo debem⁹: pte. 9. in enan. Joan. trac. 85. b. Gal. 6. auto. 4.

Glorificatio et clarificatio idem sunt: ibidē. trac. 82. a. 100. a.

De glificatiōe mutua pñs et filij: vide. p. 8. con. sermo. Arriano. capite. 31.

Glorificare: Donatistae: et Clarificare tria sūt verba vna vero res: pte. 10. de trinitate. et vnitatē dei ca. 12. a.

Gog: Magog: quid significēt illa noia: vide p. 7. li. 20. ca. 11. a. b.

Gongon monstrū: ibidē li. 18. ca. 13.

Gothi qui sunt: vide ibidē p. 7. in plogo. c.

Gothi capiunt Romanos et in multis parciūt: vide ibidē.

Gothi fouent Dñs suis sanguinem Romanorum: ibidē.

Gothi non chiani in montibz percuti: ibidē.

Gothi in flumine reges suū sepeliūt et captiuos occidunt: ibidē.

Gothis appropinquātibz vibi pteci Romanis in fide chū in die vno centū milia de illis pstrauerūt nec vno quidē vulnerato ex Romanis: p. 7. li. 5. ca. 23. a.

Gothi Romanis pacificatur: et se leges pati nō posse asserūt: ibidē: p. 7. in plogo.

Grabatū tollere et ambulare quid sit: vide p. 9. in enan. Joan. trac. 17. c. d. de Symbolo. ad cathedra. li. 2. ca. 10. b. Manth. 9. auto. 4.

Gracian⁹ imperat. et Theodosio imperiū cōdū uidit: p. 7. li. 5. ca. 25.

Grachi sediciofi p lege aquaria occiduntur: ibidē li. 2. ca. 21.

Grachi agros hostiū male diuidētes puniūt: ibidē li. 3. ca. 24.

Gradibus septem ad veram pueniūt sapientiam timore: videlicet et pietate etc. p. 4. de doctrina chiana li. 2. ca. 7.

Gradibz quattuor ad deū ascendim⁹: pte. 10. de Lachadismo ca. 6. b.

De gradu cōiūctoz in matrimonio antiquitus: vide p. 7. li. 15. ca. 16. p totum.

Gradus diuersi non sunt: vbi est vna trinitas et trina eternitas: qui enim diuersos grad⁹ cōponit ip̄e ab vnitatē pcedit: p. 10. de Symbo. ad Cathedra. li. 4. ca. 8.

Gratia dei maxime cōmēdatur in incarnatiōe filij dei: vide pte. 7. li. 10. ca. 28. b. infra: auto. 14. 16.

Grā dei eligimur et p̄destinamur: ibidē li. 15. ca. 1. b. Infra: auto. 22.

Grana donat bonis illud qd non debebat. h. iusticia malis illud qd debebatur: q̄ oēs sunt de massa corrupta: ibidē ca. 21. c.

Grana dei indebita aliquos liberat a morte secūda: que omnes immerfisset: qua omnes in p̄a

- mo parente damnati sunt ibidem libro. 14. ca. 1. b. et li. 21. ca. 12. a.
- 5 Nec gra dei iniusta: nec crudelis potest esse iustitia: vide ibidem li. 12. ca. 27.
- 6 Grana nobis prestat per Jesum: qui iustificat a peccato et producit ad regnum: ibidem li. 14. ca. 2. b. c. infra: auto. 66. 93.
- 7 Sine gra etiam lex que in se est bona: virtus est peccata: ibidem li. 13. ca. 5. per totum.
- 8 Gra si non abundasset in martiribus: istas penas sustinere non potuissent: ibidem. ca. 7. per totum. Lbari: auto. 25.
- 9 Gra non ois a deo est: quia iudices mali gratias prebent in accipiendo personis: aliter aliqui cupiditate aut timore perterriti: sicut neque ois pax dei est vel ab illo: p. 3. i. expositio de episto. ad romam. inchoa. g.
- + 10 Grana nunquam defuit nisi prius expulsa: et expulsa reuernt per penitentiam: pte. 10. de vera et falsa peniten. ca. 16. b.
- 11 Gra dei factum sumus. quod non eramus quia filii dei: pte 6. de gra non testamur. ad Honoratum. ca. 4. a.
- 12 Gra liberatoris ubi non est: auget peccandi desiderium. prohibito peccato cum gra ut illud quod erat onerosum impleamus: p. 3. in li. 83. questio. q. 66. a.
- 13 Gra creati deus in quantum creatio accipit per speciali productione diuina ad quam aliquid secundarium efficiens attingere non potest: licet bene subiectum: p. 5. de trinita. li. 3. ca. 9. verita. 10. circa finem.
- 14 Gra summa in rebus per se ostilla est: quod homo in unitate persone coniunctus est deo: in rebus vero eternis: summa veritas tribuitur deo: ibidem li. 13. ca. 19. b. veri. 30. Supra: auto. 1. Incarnatio. auto. 2.
- 15 Grana dei demonstrat nobis in hoc quod Christus de spiritu sancto natus dicitur: p. 8. in Enchiridion. ad Laurentium. ca. 37. Supra: auto. 1.
- 16 Iudicium cuiusdam abundantis gratie dei est quod in homine christo humana natura in unitate persone assumi per meritum: ibidem ca. 36. Supra: auto. 1. 14. 15.
- 17 De gratia dei originali peccato et nuptijs Ambrosius scripsit per Pelagium: pte. 8. per duas episto. Pelagia. ad Bonifacium. li. 4. ca. 11.
- 18 De gratia dei quid Pelagius sentiebat: vide pte 8. con. Pelagium. et Celestinum de gratia christi li. 1. capi. 2. 3. 31. 41.
- 19 Gra spiritus sancti Pelagius sic nos adiuvare voluit non quod sine illo etiam per solam nature possibilitatem non possumus resistere temptatori: sed ut facilius resistamus: ibidem li. 1. ca. 40.
- 20 Grana perfluens de christo figurata est in aqua de petraeducta: pte. 8. in libro. 4. questio. super Numeros. q. 35.
- 21 Gra christi aliquibus est aqua per adictionis aliquo sanctificationis: ibidem ca. 36.
- + 22 Gra est effectus predestinationis: pte. 10. de predestinatione sanctorum ca. 10. a.
- 23 Gra dei non solum fidei incrementum fidelibus donat. sed etiam fidei quia credere cepimus: ibidem ca. 2.
- 24 Gra dei tunc est vera si hoc recte exhibeat quod verbis sonat: p. 8. per Julia. pelagium. li. 6. ca. 2. a.
- 25 Gra quod a lege distinguitur: vide p. 8. per Adversaria. legis et prophetarum. li. 2. ca. 7. a.
- 26 Grana christi non solum originale peccatum sed cum tota simul abstulit que addita inuenit: p. 8. in Enchiridion. ad Laurentium. ca. 50.

- Gratia dei necessaria est ad bona opera facienda: pte. 9. in ena. Joan. tracta. 81. a. infra: auto. 71.
- 28 Gra dei preuenit opera nostra bona: quia datur nullis precedentibus meritis: ibidem tract. 3. d. 82. a. 86. b. 87. b. infra: auto. 30. Gra: auto. 1.
- 29 Gra dantis et felicitas recipiens quod coherent: vide p. 10. li. 2. medita. ca. 15. a. b.
- 30 Gra dei non datur propter merita nostra: p. 8. per Julia. pelagium. li. 6. ca. 8. b. per Pelagia. et Celestinum de gratia christi libro. 1. ca. 22. 23. p. 10. de bono genere. li. 2. ca. 8. 12. 13. b. Supra: auto. 28. infra. 36. 37. 39.
- 31 Gra dei preuenit omne meritum hominis: p. 11. de vera meriti. ca. 374. Supra. 28.
- 32 Grana prima diuini muneris est: ut erudeat nos ad nostre humilitatis confessionem et agnoscere faciat: ibidem ca. 105.
- 33 Gra secunda est donum recte viuendi: p. 10. de predestinatione et gratia. ca. 11. a.
- + 34 Grana dei non nisi humana innocentie conferret sed etiam ipsa gratia facit ut innocens: pte. 10. de ecclesiastica dogmata. capi. 40.
- 35 Gra dei cooperatur libero arbitrio: pte. 9. in ena. Joan. tract. 4. e. liberum arbitrium: auto. 5.
- 36 Gra ante omne meritum est: p. 4. ad Simplicianum li. 1. questio. 2. b. Supra: auto. 28. 30. 31.
- 37 Gra ideo gratia dicitur quia gratis datur. non ergo secundum merita datur: p. 8. de gra et libero arbitrio. ad Valerium. ca. 21. c. Supra: auto. 28.
- 38 Paruuli gratiam sine precedentibus meritis assequuntur: ibidem ca. 22.
- 39 Gra non operum meritis sed gratuito datur: pte. 6. de spiritu et littera ad Marcellum. ca. 8. a. 10. a. 24. a. 27. Supra: auto. 28.
- 40 Gra donatur non reddit: quia si redderet quasi et debito esset: p. 11. c. Pelagia. hypponos. li. 3. l. m.
- 41 Gra dirigit liberum arbitrium: ibidem l. m. n. Libere arbitrium: auto. 9.
- 42 Grana quod datur per gratia: pte. 8. de gratia et libero arbitrio. ad Valerium. ca. 9.
- 43 Gra soli deo rependere debemus non legi per bonis nostris operibus: ibidem ca. 11.
- 44 Grana dant merita et non datur per meritis: pte 10. de patientia ca. 20. Supra: auto. 28. 30. 31.
- + 45 Grana preuenit fidem: ex qua omnia bona opera incipiunt: ibidem.
- 46 Gra dei sine qua saluari non possumus non ex meritis reddit sed gratis datur: pte. 6. de natura et gratia con. Pelagia. ca. 4.
- + 47 Grana adiuvantis dei nobis non datur si adit voluntas admonitionis sancte: pte. 10. de Salustia. documentum. ca. 4.
- 48 Grana est in qua amicitia et officio alteri memento et remunerandi voluntas coniuncta: p. 3. in libro. 83. questio. q. 31.
- 49 Gra vel charitas nunquam habita facilius venia acquirunt quam deserta: p. 6. per Cresconium. gratia. li. 2. ca. 16. a. Lbari: auto. 27.
- 50 Gra redemptionis a peccatis discernit: p. 8. in Enchiridion. ad Laurentium. ca. 99.
- 51 Grana sub lege non defuit: quibus impartiri ea oportuit: quibus tamen pro responsu dispensatione velata et occultata: p. 8. in Enchiridion. ad Laurentium. capi. 118.
- 52 Grana per legem demonstrat: ut lex per gratiam

- complex: pte. 8. con. Pelagia. et Celesti. d. gra
chisti. libro. 1. ca. 9. 10.
- 73 Grana dei quod in sanctis patribus veteris testa
menti viguerit: vide p. 8. p. Pela. et Celesti. de
pecca. Origina. li. 1. ca. 25.
- 74 Sub gra aliqui ponunt. aliq. sub lege. quod? p. 8.
p. duas episto. Pelagia. ad Bonifa. li. 3. ca. 4. c.
- 75 Grana redemptor. patres veter. testam. a pec
catis liberauit: ibid. li. 1. ca. 7.
- 76 Gra eadē antiqui testam. et noui hoies salui
facti credant: ibid. ca. 21.
- 77 Gra qualis fuerit in Adā et sancti hominib: p.
8. de corrup. 7 gra ca. 11. a.
- 78 Quam grām incarnatū verbum attulerit: vide
ibidem. b.
- 79 Grana dei eguerūt homines tempe legis natu
re: pte. 8. con. Pelagia. et Celesti. de pecca. Ori
gina. libro. 2. ca. 26.
- 80 Grana chisti patres veteris testam. salui facti
sunt credentes hoc futurū: qd nos credim? fa
ctum. pte. 10. de patientia ca. 21. fides: auto.
12. 14. 91.
- 81 Gra dei hoies iustificā in veteri testam. et ve
lata latet: in chī aut euāgelio reuelata est:
p. 6. de spū et littera ad Marcelli. ca. 15.
- 82 Gra filij dei efficiuntur non p. naturā: p. 5. de cō
sen. euangelista. li. 2. ca. 3. b.
- 83 Grana adiuuat vt quisq. sit facto: legis: p. 8. de
gra et libe. arbi. ad Valenti. ca. 12. in fine.
- 84 Gra non est lex neq. natura: ibid. ca. 13.
- 85 Gra fidei nō dat meritū bone voluntatis: ibid. ca.
14. Gratiam: auto. 1.
- 86 Grana non solū adiuuat iustū sed iustificat im
piū: p. 10. de Patientia ca. 20. Supra: auto. 6.
- 87 Grana dei electi sunt quotquot de mundo electi
sunt: ibidem ca. 20.
- 88 Gra animā a peccato liberat: pte. 8. de Anima 7
Origine eius li. 1. ca. 8.
- 89 Liberat etiā a pena sine merito: ibidem. b.
- 90 Grana dei facit bonū in se nobis: pte. 8. cō dñs
as epistol. Pelagia. ad Bonifa. li. 2. capite. 9.
- 91 Sine grana dei agere bonū non possumus: nec
malum vitare: pte. 10. d. Predestina. et Gra. ca.
10. 11. 12. 13. Supra: auto. 27. Adiutor: auto. 2.
- 92 Grana facit vt peccatū tibi non committat: p. 10. d.
continentia ca. 5.
- 93 Grana dei facit nos custodire diuina pcepta: p.
10. de fide ad Petru dyaco. 32. infra: auto. 106.
- 94 Sine grana a peccatis resurgere nō possumus:
nec aliqd aliud bonū opus: pte. 8. de Correp.
et Gratia ca. 1. 2.
- 95 Grana dei non solum peccata dimittit sed etiam
adiuat ne committant: pte. 10. de Ecclesiasti.
dogmati. ca. 28.
- 96 Grana dei a peccatis resurgere possumus: p. 11.
ad Articū. sibi falso imposi. art. 7. 14. Supra:
auto. 74.
- 97 Grana nos ad deū venire facit: pte. 10. de prede
stinatio. sancto. ca. 8.
- 98 Gratia oculis humanis cordibus diuina largi
tate tribuitur: ibidem.
- 99 Grana homini dat vt duricia cordis primit? au
ferat: ibidem ca. 8. b.
- 90 Grana pfecte hoīem nouū facit: quandoquidē

et ad corpis immortalitē plenāq. felicitatem
ipā pducit: p. 8. p. Julia. pelagia. li. 6. ca. 5. a.

Sine gra spiritali que data est p secundū boīem
nemo renascit. sicut nemo nascit nisi operante
p. 8. de p. sentia dei ad Darda. ca. 15. 17.

Grana iuuat nedū posse nostrū. sed etiā volun
tas et opatio. con. Pelagianū: p. 8. cō. Pelagi.
et Celesti. de gratia. li. 1. ca. 5. 14.

Gra dei p. Iesum chīm. boīem misere liberauit:
p. 6. de peccato. meritis et remissio. lib. 2. ca. 23.
Supra: auto. 6. 7. 66.

Grana sola ab ira dei liberat quam deus dat cui
vult: ibidem li. 1. ca. 21. 23.

Gra dei cur ad illū veniat. ad illū non. discutere
non possum? ibidem.

Grana qua liberamur a peccat. et par qua recō
aliāmur de nō nisi in spū sancto hoībo dan. p.
3. in expost. episto. ad Roma. inchoate. 3.

Gra et par sine misericordia et charitate intelligi
non pōt: ibidem. k.

Gra diuina facit cōcordiam inter carnem et spū
ritū: p. 8. p. Julia. pelagi. li. 2. ca. 1. d. e.

Grana chisti vitā spūs contulit nobis licet cor
pore mortui simus: pte. 6. de peccatorū meritis
et remissio. li. 1. ca. 7.

Grām suā oculisimā fidelib: latēter infundit:
ibidem ca. 9. b.

De gra tamdū sperandū est et gaudendū: qd diu
sustentamur a penitētia: p. 10. de vera et fal. pe
nitent. capi. 13.

Grana in presenti tanq. arra datur homini futu
re glie: p. 6. de spū et lra ad Marcelli. ca. 3.

Gra quod sit vita eterna. vide pte. 8. de gra 7 libe
ro arbi. ad Valenti. capite. 8. de corrup. et gra
tia capi. 13. b. c.

Gra facit mētē hoīs fontē aduersus cupiditatē:
pte. 4. ad Simplicia. li. 1. q. 1. f.

Grana et misericordia dei nulli denegāda est. q.
filius hominis non venit animas hominū per
dere sed saluare: pte. 6. de peccato. meritis et res
missio. li. 5. ca. 5. b.

Grana mentes iuuat ad implēdum legem sicut
oculos. sanitas ad videndū Solem: p. 4. con.
faustum li. 15. ca. 8. in fine. Supra: auto. 73.
Gratiam: auto. 13.

Grām suā deus nullis meritis hoīz dat: p. 11. 1
p. Pelagia hypponosticon: li. 3. f. Gra: auteri.
28. 30. 36. 37. 39. 65.

Grām fm merita dari voluerūt Meretici: p. 8. 2
in epistola ad Valentinū. b. de grana et libero
arbi. capi. 1. 5.

Gra non gratis sed fm merita dari dicūt Pel
giani: pte. 8. p. duas epistol. Pelagia. ad Boni
faciū li. 1. ca. 23. li. 2. ca. 5.

Grām nobis de? dedit non q. digni eram? sed
quia voluit: p. 5. de trinita. li. 4. ca. 1. a.

Ad grām obtinendā nōnihil operat liberū vo
luntatis arbitriū: pte. 8. de gratia et libe. arbi. ad
Valen. capi. 15.

Per gratiam datā merita nostra bona reddunt:
ibidem capi. 6.

Grām petēs a deo dign? est misericōdia: p. 10. d. ver
ra et fal. peniten. ca. 10. a.

- 8 Gratia differe a virtutibus dicitur pte. 7. libro. 22. capi. 24. e.
- 9 Aut gratiam minorē acceperunt angeli qui ceciderunt q̄ alij: aut si parē boni magis adiuti sūt: ibidem li. 12. ca. 9. c.
- + 10 Ad grām consequendā quid peminēne seu p̄rogatiuū habeat fidelis plus q̄ infidelis: vide p. 11. in ques. ve. et noui testamen. q. 126. p. totū.
- 11 Grām spiritali labore petēs dignus est miscētia: laborat autē mens pauēdo erubescētis: p. 10. d. vera et falsa penitētia. ca. 10. a. Supra: auto. 7.
- 12 Grām dei recipiens fit arbor lōga: p. 8. p̄ Pelagia. et Celest. de grā chū li. 1. ca. 19.
- 13 Grām p̄pterea tñ dari voluit Pelagius vt qd̄ a deo p̄cipit facili⁹ impleat. ibidem lib. 1. ca. 26. 40. Supra grā: auto. 7. 3. 106.
- 14 Grām dei fm merita dari voluit: ibidem ca. 31. Supra: auto. 2. 3. Et quare Dubie de grā scripsit: ibidem ca. 35.
- 15 Grām quā p̄fite nobis eribere Pelagi⁹: vide p. 8. p̄ Julia. pela. de grā chū li. 1. ca. 7. 8.
- 16 Grām dei Pelagiani fato dari dicūt: p. 10. d. bono p̄seueran. ca. 12. a.
- 17 Grām multa in boie consequunt: p. 8. p̄ Pelagia. et Celest. de grā chū li. 1. capi. 12.
- 18 Grā et lex q̄ntū distāt: ibidē ca. 13.
- 19 Culpa nostra est: q̄ fugim⁹ grām quā possem⁹ habere perpetuam: semp̄ inuita recedit: et nunq̄ aliquem sp̄ōranea deserit: p. 10. de vera et falsa penitētia. ca. 16. a.
- 1 Grātas agere sicut debem⁹ p̄ mēbris sanātis ita p̄ sanandis orare debem⁹: p. 6. de natu. et grā. p̄ Pelagia. ca. 5. 8.
- 2 Grās agit Augus. p̄ collatis sibi beneficijs: pte 4. li. 1. p̄fessio. ca. 20. li. 2. ca. 7.
- 3 De granariū actiōe multiplici deo p̄ suis beneficijs reddēda: p. 7. li. 31. per totū.
- 1 Grē donū nō ex opib⁹ dat⁹ B̄ declarat multiplici scriptura: p. 11. p̄ Pelagia. bypponos. li. 3. o. p. Grām: auto. 1.
- + 2 Grē auxiliū p̄cibus est obtinendū: p. 6. de peccatōneri. et remissio. li. 2. ca. 5. b.
- 3 Dono grāe quis sine peccō esse potest: ibidē ca. 6. a. 19. in fine.
- 4 Grē dona de⁹ nō equaliter singulis creatur: tris bunt q̄uis p̄ oīa diffusus in singulis tot⁹ consistat: p. 10. de cognitiōe vere vite ca. 26.
- 5 Grē dona duo sunt: vnū qd̄ aufert carnis cupiditatē. aliud qd̄ facit aīe p̄seuerare virtutē: pte 11. de vera innocētia capite. 131.
- 6 Grāe donum est: vt obediētes credētes et humiles simus: pte. 10. de Ecclesiasticis dogmati. capitu. 43. 49.
- 7 Grē auxiliū desiderare est ininiū grē: p. 8. d. correp. et Grātia ca. 1.
- 8 Grātelasus et p̄dicatio est vituperatio et dānatio peccatorū: pte. 6. de spiritu et littera ad Marcell. li. capi. 6. a.
- + 9 Grāe diuie multa sunt munera: et est aliū alio maius ac melius: pte. 5. de sancta virginitate capitu. 45. 47.
- 10 Grāe nomine imitationis virtutem intelligit Pelagius: pte. 8. con. Pela. et Celest. de grātia chū li. 1. ca. 39.

- Grāe op⁹ est vt peccō moriamur: p. 3. in exposit. 11
- quarundā p̄po. ad Roma. p̄po. 31.
- Grē future imago fuit arbor posita in Paradyso: q̄ est corp⁹ dñi: qd̄ qui edit: viuet eternū: p. 11. in ques. vere. et no. testa. q. 106. b.
- Sub grāe noīe fatū munime importat: p. 8. cō. 13
- duas episto. Pelagia. ad Bonifa. libro. 2. ca. 5. a. b. 7. a.
- Grāmāica Grēce litteratura dicitur latine: sic Dias 1
- lectica disputatoria si vsus admittat vocaretur: p. 6. p̄ Cresco. grāmāicū li. 1. ca. 14. a.
- Grāmāica a litteris nomen accepit: grammata enī Grēci litteras vocāt: p. 4. de doctrina chūa. 2
- libro. 3. ca. 29.
- Grāmāica est vocē articulate custos et modera 3
- trix disciplina: p. 1. li. 2. Solilo. capite. 11. a.
- Grāmāica qua rōne est disposita atq̄ p̄fecta: p. 4
1. de ordine li. 2. ca. 12. b. c.
- Grāmāica Cresconij Augu⁹ p̄cipit d̄ noīz 5
- deriuatiōe: p. 6. p̄ Cresco. grāmā. li. 4. ca. 9.
- Grāmāicorū leges plus seruare conamur q̄ p̄e 6
- cepta diuinorū: pte. 4. libro. 1. cōfess. ca. 18. Mo
- nunciorū: auto. 5. 3.
- Grāmāica Grēca. cū difficultate Augu⁹ didi 7
- ci: pte. 4. li. 1. cōfessio. cap. 14.
- Grādiloquiū effect⁹ quo signo p̄cipiat mōstrat 1
- exemplo: p. 4. de doctm. chūa. li. 4. ca. 24.
- Grando illi iniqui sunt: qñ nō solū torpent: nul 1
- lū feruorē spūs habētes: s̄ etiā obstinata duri
- cia p̄sequendo vel irruēdo cōfundūt: p. 4. in li.
- Annotatio. in Job ca. 38. d.
- Grando quid significet et qñ mittat: vide pte. 9. 2
- in Apocalip. Homelia. 13. d.
- Grādo romanos bis liberat ab Hannibale: p. 7. 3
- libro: 3. ca. 20.
- Grānū frumenti mortificandū et multiplicandū: 1
- est chīs: p. 9. in euā. Ioan. trac. 5. 1. c.
- Grēca lingua inter ceteras gentiū clarior ba 1 Gre
- bet: p. 7. li. 8. ca. 2. a.
- Grēca locutio grūi habet non actiui: p. 8. in li. lo: 2
- cuno. de Genesi li. 1. Exponens ca. 6.
- Grēci vnā essentia in diuinis esse dixerūt et tres 1
- ībe. Latini autē vnā essentia sine ībām et tres p̄
- sonē: quia in latino nō aliud ībā q̄ essentia: pte
5. de trinitate. li. 7. ca. 4. verita. 15.
- Grēci ad īfās numeros cōputant: p. 9. in euā. 2
- Joan. trac. 10. e.
- Grēci diuinis bonorū honorauerūt illos a qui 3
- bis magna bñficia receperūt: p. 7. li. 2. ca. 5. a.
- Grēci honorauerūt scenicos hoīes: ibid. ca. 4. b. 4
- Grēci honorauerunt Sacerdotes deorū suorū: 5
- ibidem.
- De Grēcie regib⁹ sacra instituentib⁹ dñs: ibidē 6
- libro. 8. ca. 12.
- Grēssus filij dei qui sunt: vide pte. 10. de essen. di
- uinitatis. b. dei: auto. 30. Psalmo. 67. auto. 5.
- Subernat de⁹ seruos suos ad vilitatē eorū non 1
- ad suā: p. 10. de decē Lbor. ca. 10. b.
- Suerra aliquādo valet ciuitati exteri: ne interi 1
- or par frangat: pte. 7. li. 1. ca. 30. c.
- Sula ē rōe auditiōis nō abri: ibi. li. 15. ca. 37. a. 1
- Sule vicio temptat⁹ deū p̄ remedio interpella 2
- re debet: p. 4. li. 10. cōfess. ca. 31.
- Habēt chīm in p̄sent boni et mali: quō. vide p. 1. Mo

Hebrea

9. in enan. Joan. trac. 50. c.
- 2 Habere dicit octo modis: pte. 1. in Cathegonias Aristote. capi. 16.
- 3 Habere viri in semine pater et filius quod intelligitur. p. 9. in enan. Joan. trac. 19. f. 22. f. 47. g. 48. c. 54. d. 70. a.
- 4 Habet secum deum qui spiritum immundum non habet: aut bene vivit: pte. 1. de beata vita. disputa. 1. m. Habitu triplici deo secum supremum: medium: et infimum: pte. 10. de triplici habitaculo ca. 1.
- 1 Habitat deus in eis quos secundum propositum vocatos: iustificandos glorificandosque suscepit: p. 8. de pre sentia dei ad Darda. ca. 9. 13. b. 18. 20. Deo autem 202. 333. 335.
- 2 Habitat deus proprie in iustis: quia ipsi in habitatione eius fruendo sentiunt et cum in oculo rebo in esse gaudentes conspiciunt: pte. 10. de cognitione vere vite ca. 9. a. Deus: autor. 335.
- 1 Habitum multum moris dicimus: sex animi corporis et. pte. 3. in li. 83. questionum. q. 73. a.
- 2 Habitu in ea re dicitur quod nobis ut habeat accidit: accidit autem nobis aliquid quadrupliciter: vide ibidem.
- 3 Habitus est quo aliquid agit cum opus est: p. 5. de bono pingali ca. 21. a.
- Habitu idem sequi cogit eundem finem loquitur per Lyricos: p. 7. li. 19. ca. 1. 3.
- Hannibal intrat Italiam: vincit et annulos carum regnum mittit: p. 7. li. 3. ca. 19. b.
- 2 Hannibal cum Romanos veneno se perivit: ibidem ca. 21.
- Hastibal dicitur Penox: ibidem li. 3. ca. 9.
- Harpuspices quid sint: vide ibidem li. 2. ca. 24.
- Hebraica lingua vni nomen accepit: an ab Heber: an ab Abraham: vide pte. 11. in questione. veteris et novi testam. q. 108.
- 2 Hebraea lingua potius est ovis: p. 7. li. 16. ca. 11. a. b.
- 3 Quia in Hebraea lingua nomen Adae fertur supponere pro masculo et femina: ibidem li. 15. ca. 17. b.
- 4 Hebraei non sunt dicti ab Abraham babraei: sed ab Heber qui fuit quintus a Sem filio Noe: ex quo Hebraei nati sunt: p. 7. li. 16. ca. 3. c. pte. 8. i. li. q. stio. sup. Gene. ques. 24. in. 2. li. retrac. vita. 5.
- 5 Hebraei qui dicantur: vide p. 11. in questione. veteris et novi testam. q. 44. b.
- 6 Quia Hebraei lege non inceperunt a lege Moysi: nec Hebraea lingua servata solum fuit per Hebraeos a quo Hebraei: sed quia quidam dicebant: sed post custodite fuerunt per successionem patrum: p. 7. li. 18. ca. 39. e.
- 7 Hebraeorum regnum dilatatum fuit sub Dauid et Salomone quantum fuerat promissum: ibi. li. 17. ca. 2. b.
- 8 De Hebraeorum regno diuiso per tribum et captiuas totum ab Assyriis: ibidem ca. 22. 23.
- 9 Hebraei populus semper stetit in terra promissionis si non peccasset: ibidem li. 17. ca. 2. b.
- Hecates dea: pte. 7. li. 19. ca. 23.
- Heli sacerdos iudicabat populum regnante filio Enece in Italia: ibidem li. 18. ca. 19. c.
- 2 Ad Heli sacerdotem quod dicitur prophetas missus comminatio exterminii sacerdotum: ibidem li. 17. ca. 7.
- 3 De Heli reprobo et Saule in quo intelliguntur veteris et novi testamentum: ibidem capite. 4. a.
- 1 De Heli quid factum sit latet homines: vide p. 4. 3. faustum li. 26. ca. 4. 6.
- 2 Heli quare se negavit fore Joannes: cum tamen

Helyas

- dictus Iesus enim Heliam dixit: p. 9. in enan. Joan. tracta. 4. c.
- Helias cornu pascebat quid figurat: vide p. 4. 1. con. faustum li. 12. ca. 34. pte. 10. d. mirabi. sacre scriptu. li. 2. ca. 15. b. infra. 3. Regum. 17. auto. 1.
- Helias missus fuit ad Sareptam sydoniorum saturaturandus: ut per illum bona et fidelis vidua pasceretur: ibidem ca. 16.
- Helias filium vnicum viduae suscitavit qui ut alius qui voluit Jonas fuit: ibidem ca. 17. infra. 3. Regum. 17. auto. 2.
- Helias et Enoch in qua vita sunt: vide pte. 5. 4. de Genesi ad litter. li. 9. ca. 6.
- Helias et Enoch per longam etatem senectute non maruerunt: p. 6. de peccato. meritis. et remissio. li. 1. ca. 3. Supra Enoch: auto. 6.
- 2 Helias viuus merito credatur procedere facies indias: et pueri fides corda patrum in filios: pte. 7. li. 20. ca. 29. p. totum.
- Helias precursor erit christi in secundo adventu: sicut Joannes in primo: p. 3. in libro. 83. questionum. ques. 58. vide ibidem veritatem. Supra Enoch: auto. 5.
- Helias sicut Enoch in testimonium novissimi testamenti ad huc sine morte servatur: pte. 10. de mirabili. sacre scriptu. li. 2. ca. 22. veritate. 11.
- Helias ascendit in celum id est aerem in quo emittitur paradisus: et cum Enoch veniet paulo antes quam damnetur Sathanas: ibidem.
- Helias quod interficiendus est per Antichristum: sicut et Enoch: vide supra Enoch: auto. 8.
- Helie abus per suam naturam non habuit quia posset speranto tempe sustentari sed virtute divina sibi assistente: parte. 5. de Genesi ad litter. libro. 8. verita. 3.
- Helie quare promissum est cum muliere vidua habitare: pte. 10. de singularita. clerico. ca. 15. b.
- De Helisei quibusdam virtutibus: vide pte. 10. de mirabili. sacre scriptu. li. 2. ca. 23. 24.
- Heliseus eadem praeter lepra: Naama componi desposuerat quam Syri eadem adberere carni et dos mulier imperabat: ibidem ca. 24. b. 26.
- 2 Heliseus statim non sit factus reuiviscens aia pueri: pte. 8. de aia et eius Ougi. ad Vincem. victo. li. 3. ca. 5. infra quartum Regum. 4. auto. 2.
- Heliseus spiritum duplicari petiit: p. 10. de mirabili. sacre scriptu. li. 2. ca. 22. pte. 11. in questione. veteris et novi testam. q. 26.
- Heliseus absens quod vidit Syri recipere munera a Naaman: p. 7. li. 22. ca. 29. c.
- Heliseus derisus a pueris christi in morte Calvariae a puerili stultitia derisus: pte. 4. co. faustum li. 12. ca. 25.
- Heliseus in multis figuravit christum: ibidem: vide. 4. Regum. 2. auto. 2. 4. Regum. 4. auto. 1.
- Heliseus male dixit pueris illudentibus ipsum: pte. 10. mirabili. sacre scriptu. li. 2. ca. 23. verita. 12. infra. 4. Regum. 2. auto. 2. 2.
- Helles et Phryx navigant: parte. 7. li. 18. ca. 13.
- Herbe venenosae ad penam vel ad exatationem mortalium creatae sunt: et hoc propter peccatum: p. 2. de Genesi 3. Danieles li. 1. ca. 13.
- Hercules et Iuno inimici fuerunt: homines enim fuerant: primigenus ille: nouerca illa: utriusque

Heredem

- rum pagani reple fecerunt et Junoni et Herculi adorant illum adorant et illi illis sibi iras
 1 his concordēs sunt; tamen colentes eos tenet in
 eis colēdis q̄lēcūq; vinitatē ⁊ tu chiane in vni
 tatepabitate nō vis: p. 10. d. vilitate Jeunij.
 2 Hercules quō fuerit natus et quō diuinos bo
 nores meruent habere ab illis quibz beneficia
 contulit: p. 7. li. 18. ca. 8. c.
 3 Hercules plures fuerunt: et quid dicat de illo q̄
 fuit in Syria: ibidē ca. 12. c.
 4 Hercules quo tpe et nterit: ⁊ quō regē Libie ele
 uando vicit: ibidē ca. 8.
 5 Hercules fuit et Busirim occidit: ibidem ca.
 12. et libro. 2. ca. 14.
 6 Hercules rex Theban⁹ quō ex carnēis oracu
 culo et Euandro salutat: ibidē li. 8. ca. 5.
 7 Hercules lusit taxillis: ibidē li. 6. ca. 7.
 1 Hercules fieri vite eterne: est sp̄s sc̄i accipe: vt
 quia sp̄s etern⁹ est: eternā habeat vitā q̄ accē
 pit cū: p. 11. in quē. vete. et noui testa. q. 123. c.
 2 Heredes et hereditas dei: quō fiunt homines: et
 cōtra deus hereditas boiuz: vide p. 9. in euan.
 Joan. tracta. 2. f.
 3 Heredes chasti dicimur: quia reliq̄ nobis pas
 cis eccl̄astice possessionē p̄ fidē ip̄alis dispensa
 tionis: quā in hac vita possidem⁹: pte. 3. in lib.
 83. questio. q. 75. a.
 4 Cōheredes eius efficiamur cū in fine seculi mors
 absorbebit in victoria: ibidē.
 5 Hereditas nostra pax vocat: pte. 8. in fmo. Au
 gusti. sup. Bēstis cū Emento. a. d.
 6 Hereditas in quo ch̄o cōheredes sum⁹ nō mi
 nuūt multitudine filiorū nec fit angustior: nūc
 rositate cōheredū: sed tanta est multis q̄nta est
 paucis: p. 11. de vera innocē. ca. 198.
 7 Hereditates siue diuitias aliq̄s Augustin⁹ re
 cūsant accipe: q̄si instū et equū esse videbat:
 1 vitā mortuoz vel filij vel parenibz vel affini
 bus in agis possiderent: q̄to ab eis deficientes
 dimittere noluerūt. Supra Augustin⁹: auto.
 De heremo p̄sentie in quo requiescam⁹ in spe: ⁊
 dōn⁹ delictis: pte. 10. de Quibz capite. 14.
 2 Hereses vnde oriū habēt: vide p. 9. in euāgelij
 Joan. tract. 18. a. 96. b. In episto. Jos. tract. 1. e.
 3 post mediū. b. in medio.
 4 Hereses quō viles sunt fidelibz: p. 4. li. 7. p̄fē
 fio. ca. 19. in fine. dicto. 6. l. 1. Coz. 11. auto. 5.
 5 Hereses varios diuina puidētia p̄p̄ duo p̄mi
 sit: p. 2. de Genesi ⁊ manicheos li. 1. ca. 1. vita. 1.
 6 Hereses ex diuina scriptura male intellecta oriū
 tur: p. 5. de Gene. ad l̄ram li. 7. ca. 9. vitate. 2.
 7 Heresiarche q̄si oēs et hereses p̄dentes de eccl̄ia
 catholica erierūt: pte. 7. li. 21. ca. 25. c.
 8 Heresim Donatistaz arguit Augustin⁹: p. 6. d.
 vnicō baptis. ⁊ Penlia. ca. 5.
 9 Heresis aliq̄ p̄dest in eccl̄ia: quō? vide p. 8. cō.
 Pela. et Celesti. de pctō originali li. 2. ca. 22. a.
 10 Heresis manichei post Tertulianū exorta fuit:
 pte. 4. ⁊ faustū libro. 13. ca. 4.
 11 Heresis et scisma quō differūt fm̄ Cresconij sen
 tentiā. pte. 6. ⁊ Cresco. grāman. li. 2. ca. 3. Des
 ram differentiā: vide ca. 7.
 12 Et heresim multiplicat etia; aliq̄ vilitas seq̄
 tur: p. 8. de correctiōe donatista. ad bonifa. ca. 2.

Heretici

- Heretica sentētia Penliana a veritate catholica
 quō discordat: vide p. 6. d. Cresco. grā. li. 3. ca. 7.
 Heretici q̄liter cognoscant: vide p. 9. in euā. Jo
 an. tract. 3. b. c. d. e. f. 6. g.
 2 Heretici dicūt eccl̄iam esse in Africa: et in sola
 lingua latina et nō in toto orbe: ibidē tracta. 1.
 3. 2. b. c. 10. f. g.
 3 Heretici dicunt mōtes naufragosi: ibi. tract. 1. b.
 4 Heretici q̄uis sint chiane nō non intrāt p̄ ostiū
 in ouile ch̄i: ibidē tract. 45. b.
 5 Heretici ferre nō possunt q̄cqd in scripturis sa
 cris p̄ coz. p̄ferat errores: ibidē tracta. 96. b.
 6 Heretici sub oculatiōe sp̄ntialiū et false scientie
 docent nefaria: ibidē tract. 98. a. p. tori.
 7 Heretici vnde sua figmenta ex euāgelio colera
 re conant: ibidē tracta. 97. b. c.
 8 Heretici q̄diu tales. grām sacramēti non p̄cipi
 unt q̄uis baptisimū habeant vel credāt: p. 5. d.
 baptis. ⁊ Donat. li. 7. ca. 46.
 9 Lōicanōes gr̄e bēfici nō hnt ⁊ baptisimat: ibi. 47
 10 Heretici dicunt Antechi: pte. 8. ⁊ aduersa. legē
 et p̄beta. li. 2. ca. 12. b. infra: auto. 31.
 11 Heretici aliq̄ in ramis intelligunt: p. 10. de cō.
 ueniētia decē p̄cep. et decē plaga. Egiptio. ca. 2.
 12 Heretici nō murmurēt siq̄ aliq̄ sustinet p̄ suis
 erroribz: pte. 9. in euan. Joan. tract. 11. f. g.
 13 Heretici nihil noie eccl̄ie possidere debent: ibidē
 tracta. 6. 3.
 14 Heretici non seruant virginitatē seu vnitatē ec
 clesie: ibidem tracta. 13. e. f.
 15 Heretici quō hereticos in errores p̄truserint: vi
 de p. 8. d. nuptijs ⁊ p̄cupiscē. ad vale. li. 2. ca. 23.
 16 Heretici Enipini ridēda et irrationabil m̄sio p̄
 possidionē: p. 6. d. Cresco. grāma. li. 3. ca. 46. a.
 17 Heretici imp̄oba nouitate imp̄robare molunt
 qd apud sc̄os indubitātū fuit et sacris l̄ris ros
 bonatū: p. 6. d. pctō. mentē ⁊ remissio. li. 3. ca. 7.
 18 Heretici tāto plus ⁊ fort⁹ vincunt quanto plu
 res erit⁹ patēt ad coz. laqueos euandos: p. 5.
 de trinita. li. 1. ca. 13. f. vnta. 30.
 19 Heretici serpētis p̄ditiones p̄ se ferunt: p. 2. de
 Genesi ⁊ Maniche. li. 2. ca. 26.
 20 Heretici nō stabunt ⁊ Catholicos. licet labores
 coz. abstulerint: sed cōuerso: p. 8. d. secundam
 gaudentij epistol. li. 2. ca. 29.
 21 Heretici non decipiūt nisi cū scientiā quā nō ex
 bibēt pollicētur ⁊c. p. 3. in li. 83. q̄stio. q̄f. 68. a.
 22 Heretici iniuste Catholicā eccl̄ia; accusare tem
 prant non tamen p̄ualent: pte. 6. d. Cresco grā
 ma. li. 3. ca. 72.
 23 Heretici moni inuidia in eccl̄iam faciūt q̄ p̄ deus
 esse non ignorāt: ibidē li. 4. ca. 25.
 24 Heretici supare potius q̄ disputare volunt: pte
 4. d. faustū li. 13. ca. 12.
 25 Heretici iactabant se nedū habere iustitiā ⁊ etiā
 cam alijs boibz dare: pte. 8. de correctio. Do
 natista. ad Bonifa. ca. 23. a.
 26 Heretici vnliter a Catholicis p̄sequunt: p. 6. d.
 Cresco. grāma. li. 4. ca. 51.
 27 Heretici et si pctiores sint Ethnicis: baptismo nō
 men nō carēt sicut Ethnici: p. 5. de baptis. con.
 Donat. li. 6. ca. 44. li. 7. ca. 29. 43. 54.
 28 Heretici et iniusti respectu baptisimū ch̄i equalit̄
 se habent: ibidē libro. 7. ca. 7.

Heretici

Hereticorum

- 29 Pulchra similitudine ostendit baptismum esse etiam in hereticis vix: ibidem ca. 8.
- 30 Heretici baptismum propter peccatorum remissionem non debent redeuntes ad ecclesiam rebaptizari: ibidem libro. 6. ca. 16. Baptizari: auto. 9.
- 31 Heretici etiam Annibii dicantur: vero tamen baptismum non prius: ibidem ca. 17. lib. 7. ca. 8. et 9. 40. 46. Supra: auto. 10.
- 32 De hereticorum baptismate vide supra. Baptisma 16. 17. 22. 23. 25.
- 33 Et si ceci sunt heretici et duces eorum de tunc baptismi sunt baptismum christi veteres: ibidem ca. 19.
- 34 Nec propter diuturnitatem peccati sunt rebaptizandi: ibidem ca. 33.
- 35 Heretici ad ecclesiam veniunt non ut extra nihil acciperent: sed ut eas vtile esse inciperent: p. 5. de baptismo. Donatus. li. 7. ca. 41. 43.
- 36 Heretici reconciliati rebaptizandis non indigent: p. 6. Cresco. grama. li. 4. ca. 11.
- 37 Quia multi criminosi baptizaverunt apud Donatistas: ibidem ca. 14.
- 38 Heretici pueri non sunt rebaptizandi: p. 11. Penilia. Donatus. episto. ca. 19.
- 39 Heretici cum ad ecclesiam redierint humilem penitentiam agere debent: pte. 6. de unico baptismo. Penilia. ca. 12.
- 40 Heretici donis dei omnino non carent: p. 10. Paucitas ca. 28.
- 41 Heretici blasphemii: tunc execrati sunt: non tamen rebaptizandi: p. 5. de baptismo. Donatus. li. 6. ca. 38. 40. li. 7. ca. 18.
- 42 Heretici si dicunt prohiberi occidi bestias. dicant prohiberi occidi platas que vivunt: p. 7. li. 11. ca. 22. Contra hereticos manuceos dicens aliquam naturam esse malam: disputat: ibidem li. 11. ca. 22. b.
- 1 Hereticis si liceat baptizare et remissionem peccatorum dare: p. 5. de baptismo. Donatus. li. 6. ca. 32.
- 2 Hereticis nihil prodest ad salutem quod extra ecclesiam verum baptismum pignoraunt: et tradunt: et tenent: immo et obest ad damnationem: pte. 6. de unico baptismo. Penilia. ca. 6.
- 3 Hereticis vitandus est: non ut eorum approbemus errores. sed ut Catholicas disciplinas adversus eorum insidias asserentes vigilantiores et cautos: res simus. etiam si eos ad salutem revocare non possumus: pte. 2. de vera religio. ca. 8. in fine.
- 4 Hereticis non potest obori error: palliatus nomine Christiano nisi de scripturis non intellectis: pte. 3. in li. 83. ques. q. 69. a. verita. 10.
- 5 In hereticis viciosum est emendandus: rectum autem commendandus: pte. 6. de unico baptismo. Penilia. ca. 9.
- Heretico Donato donato ecclesia alios quosdam recepit ecclesiasticis ordinibus non ademptis: p. 8. de correctio. Donatista. ad Bonifa. ca. 28.
- 1 Hereticorum baptismum prodest et obest. sup. baptismi. 16. 17. 22. 23. 25. heretici: auto. 28. 29. 30.
- Hereticorum baptismum quare reiterari non debet: vide pte. 9. in evan. Joan. tract. 5. b. supra Heretici: auto. 30.
- Sicut hereticorum reproba societas bonum sacramentum hic potuit: sic bonum legem reprobo populo iudeorum hic potuit: p. 6. Cresconium grama. li. 1. ca. 34.
- 4 Hereticorum ecclesia sub nomine christiano Agnum profert

- ut Draconis venena latenter infundat: pte. 9. in Apocalip. Homelia. 11. a.
- Hereticorum crudelitatem maximam in catholicos Augustinus narrat: p. 6. Cresco. grama. li. 3. ca. 43.
- Hereticorum astucia ad ultimum subtiliter in periculo conclusa fuit: p. 6. Donatus. post collatio. ca. 27.
- Hereticorum correctio ad imperatorem pertinet curas: pte. 8. secundum gaudem. episto. li. 2. ca. 26.
- Hereticorum perversio: mors desiderat: ubi. li. 2. ca. 3.
- Hereticorum error: expiat contritionem: elemosyna: et charitate: p. 6. Cresconium grama. li. 2. ca. 12.
- Ad hereticorum indaginem multis viis pervenit: pte. 8. mendacium ad presentium ca. 6.
- Hereticorum solent ferre peccordia: et pacem commovere turbare sanctorum: sed hoc in usum cedit profectum: pte. 7. li. 16. ca. 2. a.
- Hereticorum et aliorum inimicorum insidiis ecclesia multisupliciter exercitatur: ibidem li. 18. ca. 51. a. b.
- Hereticos divisio et dissensio facit: sicut unitas et pars catholicos: p. 6. lras Penilia. li. 2. ca. 95.
- Hereticos quare deus in ecclesia punitur: vide p. 9. in evan. Joan. tract. 36. e.
- Hereticos ex lris Origenis convincere possumus: ita tamen ut in errat misericordie eadem adhibeamus: pte. 8. ad Dioscorum. Paschal. capite. 4.
- Hereticos ecclesiam sanctes arguit: p. 6. Cresco. grama. li. 3. ca. 63. 72.
- Hereticos iudeis compatitur in duobus: pte. 6. de unico baptismo. Penilia. ca. 3.
- Hereticos bonat Augustinus ad punctionem et unitatem pacis: p. 6. lras Penilia. li. 2. ca. 97: p. 10. de Quibus ca. 13. a.
- Hereticus est: qui aliquid morbidum in ecclesia sapit: ipsumque id correctum non desistit defensare: p. 7. li. 18. ca. 51. a. infra: auto. 6.
- Quis hereticus vivit sine bonis non sine deo: ibidem libro. 15. ca. 20. a.
- Quos heretici significant per medium filium Moysi: ibi. libro. 16. capite. 2. a.
- Quod hereticos dyabolus procuravit regenerari facris. videns templa deorum deseri ut sic baptizati magis possent stare securi: ibidem li. 18. ca. 51. a.
- Hereticus peior est quam infidelis qui nunquam habuit fidem: ibidem li. 21. ca. 25. e.
- Hereticus est qui alicuius temporalis comodi et maxime glorie principatusque sui gratia: falsas ac novas opinioniones: vel gignit vel sequitur: p. 3. de utilitate credendi ad Honoratum ca. 1. a. Supra: auto. 1.
- Invenit Augustinus in hereticos obhorrentes si demus ibidem ca. 14.
- Hereticus et malus Christianus differunt: pte. 11. in questione. evangeliorum ques. 11.
- Hereticus ab ecclesia recedens baptismum non perdit: pte. 5. de baptismo. Donatus. li. 7. ca. 40.
- Heretici sicut et impii et homicidae foris existentes licet apostolis non sint equales: tamen vere possunt baptizare: ibidem ca. 43.
- Hereticus sine Salsmanus non intrans in unitatem ecclesie damnatur: p. 10. de fide ad Petrum ca. 39.
- Hereticus non indiget rebaptizandis sicut nec homicida: pte. 5. de baptismo. Donatus. li. 6. ca. 23.
- Homocida: auto. 6.
- Hereticus et homicida in baptismum idem tenent iudicium: ibidem li. 7. ca. 28.

Hereticus

- 14 Heretici baptisma dare possunt eo mō quo habent: ibidem, 29.
  - 15 Hereticorum baptisma prodest bene vtrūque et obest male accipientibus: vide supra Baptismus: auto, 33.
  - 16 Hereticus nullus vnq̄ ausus fuit dicere q̄ lux paterna esset minor genita verbi: tñ multi dixerunt, q̄ lux genita est minor generat: p. 5. d. trinita. li. 4. ca. 20. b. verita. 25.
  - 17 Nec Hereticus bonus, nec malus Chriſti ſaluaf: p. 5. de baptis. p̄ Donatis. li. 4. ca. 18.
  - 18 Hereticus Julianus filios ex coniugio ſuſceptos naturaliter bonos eſſe quibusdā medijs pbatur: p. 8. de nuptijs et concupiscentiis ad Valerium li. 2. ca. 19.
De Hermaphrodito et alijs monſtris: vide pte 7. libro. 18. ca. 18.
De Hermaphrodito in quo ſic eſt vterq̄ ſex ut incertū ſit a quo debeat nomen accipi: accepit tamen a meliori nomen id eſt a maſculo ex coſuetudine: ibidem li. 16. ca. 8. c.
  - 1 Hermes de verbo pfecto: ibidē li. 8. ca. 27.
  - 2 Hermes fuit nepos Mercurij et Attilanis: ibidem capi. 26.
  - 3 Hermes trimegiſt⁹ dicit boies facere deos et deſtructionē Idolorū deploiat: ibidē ca. 23.
  - 4 Hermes Egypti⁹ vocabit⁹ Trimegiſt⁹: ibidē, et que ſit eius interpretatio: ibidē ca. 14. b.
  - 1 Herodes rex Iudeorū alienigena: pte. 7. lib. 18. capitu. 45. c.
  - 2 Herodes duo fuerūt et poſterior prioris Herodis filius fuiſſe pbibetur: pte. 5. de conſen. euangelista. libro. 2. ca. 7.
  - 3 Herodes falſe queſiuit de puero Jeſu: p. 11. cō. Iudeos capi. 10.
  - 4 Herodes cum ſe a magis deluſum ſenſit oēs in ſantes terre illius p̄dere curauit: ut vnū quem querebat occideret: ibidem, b.
  - 5 Herodis iniquitas damnaſ: p. 10. de Symbolo ad cathedra. li. 4. ca. 4. b.
  - 6 Herodis ferocitate in pueros innocētes arguit: ibidē li. 3. ca. 4. a. Marię auto. 19. 20.
  - 1 Herodes lares et genij: qd ſint: viſ. p. 7. li. 7. ca. 6.
  - 2 Herodas vnde ortum ſit hoc nomen: et q̄ martyres noſtri magis poſſent ſic notari ſi p̄ſuetudo ecclie hoc haberet: ibi. li. 10. ca. 21. a.
  - 3 Heroica virtus dicit⁹ que eſt a paſſionibus p̄turbanonū ſepata: p. 3. in libro. 83. queſtio. q. 66. c. veritate. 5.
- Hyd** Hydria quid ſit et quid ſer Hydrie ſignificant: p. 9. in euan. Ioan. trac. 9. c. d. e. 15. c. in fine. g.
- 1 Hydria amoris ſeculi vel cupiditatis ſcat. p. 3. in li. 83. queſ. q. 64. b.
  - 1 Hydromancia quā Varro dicit allatā a perſis vbi adbibito ſanguine ciuiſ inferos ſuſcitari pbibet et dicit eā Grece vocari Necromancia: p. 7. li. 7. ca. 35. a. nota gloſam.
  - 2 Hydromantie artib⁹ demones placari dixerunt multa Porphyrio: ibidem.
Hydropicum diuiti auaro recte comparamus: quia ſicut ille quanto magis abundat humore inordinato tāto amplius ſinit: ita ille quāto copioſior eſt in diuitijs: tanto ardeus eas concupiſcit: pte. 4. in queſ. Enangel. li. 2. ca. 29. verita. 12. Auarus: antiq. 7.

Herodes

- Hyems** qd ſcat: vide p. 9. i. euā. Ioan. trac. 48. a.
- Jeremias** vnus ex pphetis maiorib⁹ ſb Joſia rege Iude pphetauit et ſuam pphetiā retendit vſq̄ ad quintū menſem captiuitatis Babylo- nic: pte. 7. li. 18. ca. 33. a.
- Jeremias** pphetauit de chriſto naſcituro: paſſus ro. et vocand⁹ gentiū: ibidem.
- Jeremie** innuit eſſe librum Baruth ſcribe: ibi. b.
- Jeremias** plagam ſuam dixit facta: ſibi aqua mendacem que non habet fidem: eos autē vo- luit intelligi plagam ſuam qui cum contriſta- bant male viuendo: pte. 6. con. litteras Penia. libro. 2. ca. 102. c.
- Jeremias** quō ſanctificat⁹ dicat: vide pte. 8. de preſentia dei ad Warda. ca. 18.
- Jericho** Luna interpretat⁹ et ſcat mortalitatez nſam: pte. 4. in queſ. euangel. li. 2. ca. 19.
- Jericho** mudū ſignificat et interpretat⁹ Luna: ſicut Luna oritur et occidit: ita et mund⁹ cum in ea orta occidūt et itez orant: pte. 11. p̄ Pelas- gia. bypponoſ. libro. 3. b.
- De Hieroboam** rege inſtituente idolatriam po- pulo ſuo ne pergeret in Ieruſalem: parte. 7. li- bro. 17. ca. 22. a.
- Hieronymi** tranſlatio maxime cōſona eſt Mes- ſayce littere: pte. 4. de doc. chriſtiana li. 4. ca. 7. verita. 3. docu. 4.
- De Hieronymi** doctiſſimi et in trib⁹ linguis pe- riſſimi: Hebraica Greca et Latina interpre- tatione: p. 7. li. 18. ca. 43. a.
- De cōmendand⁹ Hieronymi** in expoſitiōe Da- nielis pphete: ibidē li. 20. ca. 23. b.
- Ieruſalē** ſuperna ciuitatē felix anis deſiderat: p. 10. li. 1. meditano. ca. 25.
- Ieruſalē** populo diſſudit eccleſia: pte. 7. libro 18. ca. 50. a. Item de triplici ieruſalē: vide ibi- dem li. 17. ca. 3. a.
- Ieruſalem** a deo deſcendere qd ſit: vide pte. 9. in Apocalip. Homelia. 1. b.
- Ieruſalē** qd ſcat: vide ibi. Homelia. 16. a.
- Iſiden** quid ſit: p. 4. de natſa boni aduer. Ma- niche: capi. 18.
- Iſiden** Greca quanda rerū mater dicit⁹ nuls lo modo formatam ſed omniū corporaliū for- marū capacem: pte. 4. con. fauſtum li. 20. ca. 14. li. 21. capi. 4.
- De Hyperbolica** locutione: vide pte. 7. lib. 16. capitu. 21. b. c.
- Hyperbolicū** dictū ſit cū ad pmonēdos aīos ſi- dem rex qui ſermo cōnat⁹ excedit: p. 8. p̄ Julia. pelagia. li. 5. ca. 3. b.
- Hypocrates** de duob⁹ fratrib⁹ ſil⁹ egrotantib⁹ ius dicit⁹ ſm cauſas p̄pinquas. i. regias medicis ne. non ſm remotas. i. corpora celeſtia qd magis approbat Auguſt⁹: p. 7. li. 5. ca. 2. nota ibi. vna.
- Hypocrite** non in aqua vt putant⁹ ſed in ſordis- bus: quas credētes in aqua deponunt: p. 9. in Apocalip. Homelia. 13. a.
- Hypocrite** ſunt ſimulatores tanq̄ p̄nuciatores pſonay alienay ſicut in Theodrici fabulis: p. 3. de Sermo. dñi in monti li. 2. b.
- Hypocriſis** ex ſupbia naſcitur. cū q̄s fraudalētia ſimulationib⁹ vult placere: p. 2. de Benefi cō. Maniche. li. 2. ca. 17. nota. 2.

Hystoria

Homicida

- Hir** 1 **Hircus** chris dicitur propter similitudinem carnis peccati: ut de peccato dominaretur peniti: et hoc modo similis dicitur peccatori: p. 4. § faustu li. 18. ca. 6. li. 16. ca. 15. **Libis**: auto. 141.
- 2 **Hircus** erat premus tragedorum: p. 7. li. 2. ca. 8.
- Hir** 1 **Hismael** dicitur est a deo semen Abrahæ: quod fecit: vide p. 8. in li. 1. questio. sup. Gene. q. 52.
- 2 **Hismaelem** superbia exhereditauit et quod nobis figurat eius exhereditatio: pte. 8. in sermone Augustini. sup. **Bestis** cum emerito. d.
- 3 **Hismaelis** iudæ cum Isaac quid fecit: vide pte. 9. in euan. Joan. trac. 11. f.
- 1 **Hysopus** herba humilis est et mitis: et radicibus nihil penetrabili: p. 4. de doctr. christiana. li. 2. ca. 16. b. c. 41. infra psal. 50. auto. 2.
- 2 **Hysop** fecit christum: p. 9. in eua. Joan. trac. 119. c.
- 1 **Hystoria** sacre scripture fidelissime credenda est: p. 7. li. 16. ca. 2. d. li. 13. ca. 21. c.
- 2 **Hystoria** sacra licet videatur occupata circa res gestas narrandas. nihilominus si diligenter considerata magis vel non minus inuenta inuenit ad pronuntianda futura: ibidem li. 17. ca. 1. b.
- 3 **Et in Hystoria** sacra narratur quod puenit ad quietatem dei: ibidem li. 16. ca. 2. d.
- 4 **De hystoria** vel scriptura Egyptiorum et Grecorum: et Hystoriis aliorum quid credat certissime et quod non ostendit p. 7. li. 12. ca. 10. b. li. 21. ca. 5. d.
- 5 **Et in Hystoria** gentium quicquid dicitur: non est necesse credere: ibidem li. 21. ca. 6. 7.
- 6 **Hystoricorum** dissonantia copiarum prebet nobis ut eis magis credamus. qui diuine Hystorie quas tenemus non repugnant: ibidem li. 18. ca. 40. a.
- 7 **Hystorie** sensus sacre scripture dicitur qui conuertit scripturam ad facta humana consideranda: p. 5. de Genesi ad Ieremiam: verita. 1. libro. 1.
- 1 **Hystorie** gentiles plurimum conferunt ad sacre scripture intellectum: p. 4. de doctr. christiana. li. 2. ca. 28.
- 2 **Hystorie** sacre non solum pertinent res gestas. sed allegorias. et non solum allegorias. sed etiam res gestas veraciter: p. 7. li. 15. ca. 27. a.
- 3 **Item** quod non quicquid est in ea semper est figuratum: ibidem li. 16. ca. 2. d.
- 4 **Hystorie** sacre quicquid est peritium est falsissimum cum in ipsa fulsa sumus autoritate diuina: ibi. libro. 18. ca. 40. b.
- 5 **Hystorie** sacre scriptor Moyses compendiose numerat boies per quorum successu deuentus est a primo boie usque ad Abrahæ. ex quo populus dei profecit: ibidem li. 15. ca. 8. a.
- Hystoriones** ad populi plausum canentes musice scientie carent. cum eadem laudem hominum proponunt: pte. 2. de Musica li. 1. ca. 6.
- Holon** Grece totum dicitur latine inde dicitur holocaustum. id est totum incensum: p. 6. con. Iudas Penitentie. li. 2. capi. 38.
- Hol** **Holocarpa** dicuntur reliquie holocausti quod prius presumptum: pte. 8. in li. 3. questio. sup. **Leuitici**. q. 9. 11.
- Hol** **Homerus** quo tempore fuerit: parte. 7. libro. 3. capitulo. 20.
- 1 **Homicida** ab initio fuit dyabolus non aliquam vim corporaliter infligendo. sed penam persuadendo: pte. 6. § Iudas Penitentie. li. 2. ca. 13: pte. 9. a. in euan. Joan. tracta. 42. c.

- Homicida** est: qui fratri suo mala persuadet: ibidem 2 trac. 42. c. Infra: auto. 4.
- Homicida** primus fuit Cayn. Iameth secundum alios 3 quos secundus: pte. 11. in questio. veteris. et noui testamenti. q. 6.
- Homicida** est omnis qui odit fratrem suum: p. 9. in epi 4 stol. Joan. trac. 5. f. Supra: auto. 2.
- Homicida** quod dicitur veritas et castitas: p. 8. § 5 mendacium ad psalm. ca. 18. a.
- Homicida** sicut non indiget rebaptismo. ita nec 6 **Hereticus**: p. 5. de Baptismo. § Donatus. lib. 6. ca. 23. Supra hereticus: auto. 12.
- Homicida** quod in lege interfici iubetur: pte. 8. in 7 li. quest. sup. **Numero**. q. 65.
- Homicidarum** animas si videre possemus sine damno 8 bio plus plangeremus quam putrescentia corpora visceratorum: pte. 10. de puenienna decem preceptis. et decem plagarum Egyptiorum capi. 6. Animas. autem. 16.
- Homicidia** commiserunt infiniti numero vino impellente: p. 10. ad sacras virgines ca. 3. c.
- Quod plurime** urbes diu obsesse nec capere. custodibus somno vinoque sepultis ab hostibus potestas 2 sunt et incendiis cremare. vide ibidem.
- Homicidia** ab Hereticis commissa a Catholicis 3 eis facta Heretici criminantur: p. 6. con. Cresco. grammata. li. 3. ca. 49.
- Homicidii** crimen innectitur. quisque hominum 1 vel seipsum occiderit. his exceptis quos vel lex iusta. vel ipse deus mandat occidi: pte. 7. libro. 1. ca. 21. per totum.
- Homicidii** crimen nemo illum euasisse estimet. 2 quem excusatum secularis iudicii corrupti sententia absoluerit: parte. 10. de bono discipline capitulo. 4.
- De Homicidio et Juramento** vide p. 4. § faustu 3 li. 19. ca. 22. 23.
- Homicidium** quo Cayn occidit Abel factus fuit 1 et inuidia. sed illud quo Romulus occidit Remum consorte suum. fuit ex superbia et appetitu dominandi: p. 7. li. 15. ca. 5. a. b.
- Homicidium** licet grauius sit quam furtum. peius est 2 tamen facere furtum quam pati homicidium: p. 3. de Adicio ad Consensum. capite. 9. c.
- In homine** est natura bona et tamen vitiosus 1 homo: p. 8. § Iulius. pelagianum li. 3. ca. 21. d.
- Ex homine** uno totum genus humanum propter 2 peccatum est. quis aliqui opinati fuerint homines semper fuisse. ut Apuleius: pte. 7. li. 12. capi. 10. a.
- In primo** homine peccante. omnes sumus damnati. 3 si sic quam nullus ab hac iusta damnatione eripiat: nisi dei misericordia et indebita gratia: ibidem libro 21. ca. 12. a.
- Ex homine** primo futuri erant homines. alij malis 4 angelis in supplicio. alij bonis in premio sociandi. quis oculo dei iudicio. sed tamen iustis: ibidem li. 13. ca. 27.
- De homine** monstroso a poetis ficto. qui etiam 5 pacem ad seipsum habere noluisset. crudelissimum autem ad omnia alia: ibidem li. 19. ca. 12. c.
- De boie** quoque incognito. nullo modo ferenda est 6 sententia: p. 3. in li. 83. quest. q. 71. d.
- Homini** quare sexto die creatus deus: vide p. 11. 1

- in quæ. vete. et noui testamen. q. 3. b. Homo: auto. pma. 4.
- 2 **H**oïem quare et quò deus de limo terre formauit: vide p. 2. de Genesi p. Maniche. li. 2. ca. 7. a. Gene. 2. auto. 7.
  - 3 **H**oïem de limo quò de⁹ finxit non manib⁹ corporalib⁹: pre. 5. de Genesi ad Iram. lib. 6. ca. 12. Gene. 2. auto. 7.
  - 4 **V**trū deus hoïem in etate pfecta repente fecerit: idest virili et iuuenili. an sicut nunc format in vteris matrū: vide ibidē ca. 13. **H**o: auto. 2.
  - 5 **H**omo sic fact⁹ est quēadmodū pume ille cause habebat vt fieret pum⁹ homo: ibidē ca. 15.
  - 6 **V**trū corp⁹ animale prius homin⁹ formatum sit elimo. quale nūc habem⁹: an spiritale: quas le resurgētes habebim⁹: ibidē vide ca. 19.
  - 7 **D**ñs dixit non est bonū hoïem esse solū: ibidē li. 9. ca. 2. Gene. 2. auto. 15.
  - 8 **D**ominē deus fecit in tempore: nec tamen nouo ⁊ repentino. sed immutabili eternoq⁹ cōsilio: q⁹ aut valeat hanc altitudinē inuestigabilem ⁊ in scrutabilem pscrutari: fm quam deus hominē temporalē anteq⁹ nemo vnq⁹ hominū fuit non mutabili voluntate in tempore condidit: p. 7. li. 12. capi. 14. a.
  - 9 **A**nte hoïem que preterierint secula: dicit se ignorare Augustin⁹: affirmat tū creatori creaturas non esse coeternā: ibidē capite. 16. p. totū.
  - 10 **D**ominē quare nō creauerit cit⁹ deus q̄rentes: possent idē querere. quare infinito q̄n tpe cum enā totū nihil esset respectu eterne cessatiōis ab hoīs creandō: ibidē ca. 12.
  - 11 **D**ominē deus fecit de puluere ad suā imaginē: et flatū. idest aiam in euz inspirauit: et de latere eius mulierē manu idest potētia sua formauit: ibidem ca. 23. Supra: auto. 2. 3.
  - 12 **Q**uod hominē finxisse et si prius dicat⁹ de⁹ q̄ formasse: tamen formādi verbū trāslatōres posuerunt: q⁹ fingere dicunt qui mēdacio aliquid simulare componūt: p. 7. li. 13. ca. 24. a.
  - 13 **I**n hominē spirasse deū spiraculū vite: quidam falso exponunt spm̄ sanctū. qui viuificauit animā. quā iā prius hō habebat: p. q⁹ arguit Augustin⁹ ostendēs q⁹ in Greco dicitur flat⁹ pneon. non pneuma. qd sonat spm̄ sanctū: ibidem.
  - 14 **D**eus in hoïem spirauit flatū nō de sba sua: hoc est ex nihilo cum creauit: sicut aer quē spirādo et respirādo ducim⁹ nō est de nostrā sba: ibidē.
  - 15 **D**ominē vnum deus fecit vt doceret ab vno oīa esse. ac p hoc vnū esse deū ait illi solī seruēdum: pre. 11. in questio. vete. et noui testamen. q. 2. b. Homo: auto. 46.
  - 16 **H**ominem natū esse ad nihil q̄ bonestati ipsam suo splendore in se animos ducere: nullo prioris sus comodo extrinsecus posito: et quasi lenocinante mercede voluptatemq⁹ illā epicuri solis inter se peccūto esse cōem. in quorū societates et hoïem et sapienē trudere nefas est. Zenon voluit: p. 1. p. Academicos li. 3. ca. 7. b.
  - 17 **D**ominē de⁹ creauit nulla necessitate sed voluntate vt eum sue beatitudinis pncipem faceret: p. 10. de sba dilectio. ca. 3.
  - 18 **D**ominē primū faustus non dixit de terra fuisse sed de substantia dei et ex quinq⁹ elementis: p.

4. 5 faustū li. 11. ca. 3.
- H**oïem primū Maniche⁹ terrenū nō annūciat s⁹ 19
5. elementis veltū: qd et faust⁹ voluit: p. 4. p. faustū li. 2. ca. 3. 4. li. 11. ca. 3.
- H**ominē primū Maniche⁹ creatū esse dixit a 20
principio tenebrarū: p. 4. de natura boni aduersus Maniche. ca. 46.
- H**oies quare de⁹ fecit. quē peccaturū sciebat: vi 21
de p. 2. de Genesi p. Maniche. li. 2. ca. 28. p. 4. de cathensan. rudib⁹ ca. 18. b.
- H**oies tales facere qui peccare nō posset d⁹ pos 22
tuisset. maluit aut eum talē facere cui adiaceret peccare si vellet. nō peccare si nollet: p. 10. d cōtinentia ca. 6. b.
- H**ominē cur de⁹ nō fecerit q̄ nollet oīo peccare: 23
p. 5. de Genesi ad Iram li. 11. ca. 7. 8. b.
- H**oïem et aialia dixerūt Platonici a dijs facta: 24
aia aut rōnalē a solo deo: p. 7. li. 12. ca. 26. a.
- H**oïem dixit Varro post lōgā disputationē. di 25
ci nō solū corp⁹ vel aiam. s⁹ aiam fil⁹ et corpus: ex vtriusq⁹ aut bonis aie sc⁹ et corp⁹ p̄stare dicit sumū bonū: ibidē li. 19. ca. 3. a.
- Q**uod hoïem fecit de⁹ rectū. qui nō pōt mala facere: 26
puidens qd boni de malo illi⁹ esset ip̄e factur⁹: ibidem li. 22. ca. 1. d.
- H**oïem vnum deus creauit: ex quo oīs fieri vo 27
luit: alia vero aialia non ex vno: sed plura voluit ex plurib⁹ esse. vt hō inter angelos ⁊ bestias positus transfiret ad immortalitatē angelorum deo obediens: inobediens vero subderet mortalitatem cum bestijs seruus libidinis: p. 7. li. 12. ca. 21. Supra: auto. 15.
- H**oies totū sine pctō interea de⁹ suscepit. vt to 28
tū quo constat hō a peccatorū peste sanaret: ibidē li. 10. ca. 27. c. Homo. auto. 100. 102.
- H**oies septē p̄ficiūt: p. 3. i fmo. dñi i mōte. li. 1. c. 29
Hoies qnq⁹ vincula tenēt ad credendum ecclie 30
Catholice. plus q⁹ Hereticis: pte. 4. cō. xp̄isto. Maniche ca. 4.
- H**oies quē d⁹ p̄dit tāto vehemēt⁹ odit q̄nto se 31
uer⁹ punit: p. 3. de mēdacio ad p̄sentū ca. 6. a.
- H**oïem bonū dicim⁹ qui sobrie et pie ⁊ iuste vi 32
uit in hoc seculo nihil a quolibet inhonestū petuit: nec rogat⁹ p̄stat: p. 10. d amicia ca. 7. Homo: auto. 125.
- H**oies ḡa innopat q̄ntū attinet ad liberationē 33
ab oib⁹ oīo pctis: nō q̄ntū ad liberatōē attinet ab oib⁹ malis ⁊ ab oī corruptiōe mortalitatē: q̄ nūc corpus aggrauat animaz: p. 8. p. Julianus pelagia. li. 6. ca. 5. a.
- H**oies vestē nuptialē non habentē interfici. qd 34
fecit: vide p. 4. p. faustū li. 22. ca. 19.
- H**oies copulauit sibi de⁹ p dilectionē: pte. 10. de 35
substan. dilectio. ca. 3.
- H**oies diligē aliud est et aliud in hoies spem po 36
nere: p. 4. de cathensan. rudib⁹ ca. 35. e. an fine.
- I**n hoïem peccam⁹ duob⁹ modis. vno si ledat 37
alio si cū pōt nō adiunget: pte. 2. de morib⁹ ecclie sic Carbo. li. 1. ca. 26. b.
- H**oies latē vult d⁹ finē seculi: ⁊ finis vite in vno 37
quoq⁹ hoie q̄n sit: p. 10. de Pastori. ca. 1. b.
- H**oïem a peccato nihil sic reuocat sicut imminē 38
tiam oīs cogitatio: pte. 2. d Genesi con. Manicheos li. 2. ca. 28.

- 40 **H**ominem ab homine vinci melius est quam hominem ab aliquo vincto vincit: pte. 2. de vera religione capi. 45. b.
- 41 **H**ominem ex anima et carne constare dicitur: et quod alibi homini sit necessarium: vide p. 1. de beata vita disputatio. 1. b. **H**omo: auto. 14. 15. 16. 17. 18.
- 1 **H**omines deus sua bonitate fecit: et primos sine peccato: et ceteros sub peccato: in usus profundarum cogitationum suarum: p. 8. de nuptiis et concupiscentiis: ad Valerium libro. 2. ca. 16.
- 2 **H**omines in scriptura angeli dicuntur: pte. 10. de Quibus ca. 10. a.
- 3 **H**omines aquarum nomine in scriptura significari solent: p. 6. 5. litteras Petilianus li. 2. ca. 102. c. p. 11. 5. Petilia. donante epistol. ca. 19. b.
- 4 **H**omines sepe seculi nomine scriptura significat siue nominat: pte. 6. de peccatorum meritis et remissione. li. 1. ca. 20. c.
- 5 **H**omines nomine terre in scriptura significant: pte. 9. in li. quesi. sup. Zenonem quesi. 67. **L**eli: auto. 8. 9. Spiritales: auto. 1.
- 6 **H**omines sunt celum et terra: quia corpus et terra: et spiritus et celo possident: pte. 8. 5. duas epistolas Petila. ad ad Bonifacium li. 4. ca. 9. a. con. Julia. pelagia. libro. 2. capite. 1. d.
- 7 **H**omines spirituales et carnales celi et terre nomine in scriptura intelligunt: pte. 5. de Gene. ad Iram libro. 2. ca. primo. c.
- 8 **H**omines a fumo originem trahere dicuntur Manichei: et quia fumus globosus et quasi tumidus in auras erigit: superius esse similem attenderunt: pte. 4. con. epistol. Manichei ca. 32. b.
- 9 **H**omines ipse legis nature gratia dei egerunt: p. 8. co. Petila. et Leli. de peccato originali li. 2. ca. 26.
- 10 **H**omines per crucem Christi et baptismum salvi sunt sicut Moyses suis per lignum et aquam liberabatur a diluvio: pte. con. Faustum li. 12. ca. 14.
- 11 **H**omines boni et sancti figurantur in animalibus mundis quia fuerunt in archa. mali autem in imundis figurantur: pte. 11. in Dialogo ad Dioscorum. q. 56.
- 12 **H**omines aliquos semper fuisse illi qui ponunt: dicit Augustinus: quod non possunt respondere de primis habitationibus insularum et inuentoribus disciplinarum: qui in ipsorum bystoriis inveniunt: p. 7. libro 12. capite. 10. a.
- 13 **H**omines si non peccassent: viriscent in eternum con. Platonicos dicentes. Beificari non posse corpora: ibidem li. 13. ca. 19.
- 14 **H**omines sine peccato tot fuissent: quot? erat numerus sanctorum: ibidem li. 14. ca. 23. a.
- 15 **H**omines primi generassent filios sine libidine si non peccassent: et quod peperissent mulieres: ibidem ca. 21. vsq. ad. 26.
- 16 **H**omines primi volentes esse ut dii: ceciderunt a vero deo: quo faciente: dii futuri erant: et principatione. non desertione: ibidem li. 22. ca. 30. g.
- 17 **H**omines primi peccauerunt occulte antequam manifeste abum caperent: propter voluntatem malam: ibidem li. 14. ca. 13. a. b.
- 18 **H**omines primi soli potuerunt culpam et penam transmittere in posteros: ut quicumque alius post peccans: si primi non peccassent: ipse sibi damnationem acciperet: non filius: ibi. li. 14. ca. 10. b. c.
- 19 **H**omines primi cognouerunt se esse nudos: qui

- aduenterunt rebellionem carnis: et destitutionem gratie. Item quum pudenda operuerunt: p. 7. li. 14. ca. 17. per totum.
- 20 **H**omines comederunt carnes humanas: ipse factus in eis: ibidem li. 22. ca. 20. b.
- 21 **H**omines habere minora corpora testatur Philoninus: secundum quod magis cursum seculi preterit: ibidem li. 15. ca. 12. c.
- 22 **H**omines antiquius satis maiora corpora quam nos habemus habebant: quos etiam antiquos dicuntur: ipse multum excedebat: ibidem ca. 23. c.
- 23 **H**omines aliqui semper fuerunt in magnitudine corporis: alios cretentes generaliter: ibidem b.
- 24 **H**omines antipodas esse in parte inferiori terre: ut quidam dicunt: non est credendum: ibidem libro. 16. capi. 9.
- 25 **H**omines quod videntur pueri in lupos et homines ossedunt esse per fantasticum: ibidem li. 18. ca. 18.
- 26 **Q**uomodo secundum Apuleium in demones conuertuntur: ibidem li. 9. ca. 11. g.
- 27 **H**omines opportunis temporibus accedere ad homines vel ea loca in quibus esse formidat non est incredibile: sic etiam parentes Christi Hierusalem perueniunt: pte. 5. 5. consen. euangelista. libro. 2. capi. 10. in fine.
- 28 **H**omines multi ex fructibus cognoscuntur: alij quidem bene viuendo: primos beatificat: alij male viuendo contristat: propter tamen humanorum animorum. ignota et incerta: non debemus iudicare hominem: pte. 10. de Orando deo ad probam ca. 2. a.
- 29 **H**omines ad ea que naturaliter inclinatur de illis precepta non sunt danda: pte. 4. de doctrina christiana li. 1. ca. 23. verum. 11.
- 30 **H**omines omnes cupiunt beati esse: et tamen non possunt: quia recte viuere non volunt: pte. 2. de libero arbitrio li. 1. ca. 14. **H**omo: auto. 85.
- 31 **H**omines boni voluntatem amant legem eternam: ibi. ca. 15.
- 32 **H**omines sunt diligendi sic ut non diligantur: error: eo: p. 11. de vera innocentia ca. 2.
- 33 **H**omines ideo amare debemus: aut quia iusti sunt: aut ut iusti sint: sic et quilibet seipsum amare debet: quia pia amare: auto. 19. Proximum: auto. 1.
- 34 **H**omines bonos imitari: malos tolerare omnes vero amare debemus: quoniam nescimus quid cras futurum sit: quod hodie malum est: p. 4. 5. Catibsan. rudibus ca. 37. d. Bonos: auto. 1. boni: auto. 12. Exempla: auto. 3. 4. **H**omo: auto. 83. Imitare: auto. 5.
- 35 **H**omines studiosi quanto plus procedunt tanto plus et melius solvunt difficultates emergentes: p. 8. in li. 2. retrac. veri. 3. docu. 1.
- 36 **H**omines perfecti plus in absentia quam presentia acceptantur: p. 5. de trinitate. li. 1. ca. 9. veri. 19.
- 37 **N**on ergo expetit semper pueriari cum hominibus: ibidem.
- 38 **H**omines duo scribunt: scilicet interior et exterior: et quod secundum interiore est factum ad imaginem dei: p. 10. de cognitione vite vite ca. 32. **H**omo: auto. 7. 8. 9. 10. et. 69.
- 39 **H**omines adue viciosi quos nondum delectat pollicitando virtutis prius debet a peccato coerceri: pte. 3. in li. 83. questio. Dicto. 35.
- 40 **H**omines per duo ad peccatum inducunt: pte. 4. co. Secundum maniche. ca. 17.
- 41 **H**omines pecora dicuntur qui non ab eo semperne vero

- ritatis sed tpaliū pmiſſionū tanq̄ terreno pa-
bulo ſunt contenti: pre. 3. in expoſi. Epistol. ad
Roma. inchoate. b. Homo: auto. 246. 247.
- 42 Homines ſue gratia ſunt velut muta animalia
pte. 8. de Muprys et concupiſcen. ad Vale. li.
bro. 2. ca. 8.
- 43 Hoies ſciṑos decipiūt. cū laṑos dyaboli q̄s re-
ſoluere deberēt. p̄ſtricti⁹ implicāt et obſoluūt:
p. 6. p̄ Lreſco. grāma. li. 3. ca. 35.
- 44 Hoies mali nō gaudere ſed geſtire. p̄p̄le dñr. p.
3. de Sermo. dñi in monte li. 2. ff.
- 45 Hoies mali et Demones differūt: p. 11. ad. arti-
cu. ſibi falſo impoſſ. arti. 6.
- 46 Hoies vt moxantē pena p̄ci eſt. vt autē reuerſa-
tur ad vitā dñi miſerantis eſt: p. 11. p̄ Pelagias.
bypponoſ. li. 1. c.
- 47 Hoies oēs naſcunt obnoxiā damnationis perſ-
rentq̄ niſi in c̄bio naſcerent: p. 11. ad Articul.
ſibi falſo impoſſ. arti. 5.
- 48 Hoies ad vitā vincēda parētes eſſe nolūt. 7 vo-
lūt p̄pter vincēdos hoies: p. 5. de trinita. li. 13.
ca. 13. circa finem.
- 49 Hoies ſine criminibz non aūt ſine peccatis eſſe
poſſunt: pre. 8. p̄ duas Epistol. Pelagiano. ad
Bonifa. li. 1. ca. 14.
- 50 Hoies aiales in nouo teſtamento viuūt ſicut in
veteri olīm vivebant quidā ſpirituales: p. 5. de
baptiſ. p̄ Donatiſ. li. 1. ca. 15. c.
- 51 Hoies p̄cipit p̄cipiōe vbi p̄nt fieri filij dei: p. 6. d̄
grā noui teſtamen. ad Honora. ca. 4. b.
- 52 Homo in meli⁹ cōmutari poteſt p̄cipit p̄cipiōe na-
ture diuine: ibidem.
- 53 Hoies aliqui magis leges grāmaticoꝝ q̄ diui-
noꝝ p̄ceptoꝝ ſeruare curant: p. 4. li. 1. cōfeſſio.
ca. 18. Grāmatica. 6.
- 54 Hoies hic fallūt atq̄ fallunt. miſericoꝝ: eſq̄ ſunt
cū menādo fallūt. q̄ cū mentiēdo credendo
fallunt: p. 8. in Enchiridion ad Laurē. ca. 17.
- 55 Hoies in ternis ſunt in via q̄ nec eſt locoꝝ ſi aſſe-
ctū quā q̄ ſi ſepta ſpinofa p̄cā. intercludēbāt:
p. 4. de doctrina c̄biana li. 1. ca. 17.
- 56 Hoies inquantū tales emendādos eſſe poti⁹ q̄
p̄dēdos iubet: p. 4. p̄ eplām Manichei ca. 1. a.
- 57 Hoies incepti ſunt ſingulariter admirari. p.
5. de Beneſi ad literā li. 12. capite. 18. veritate
7. documen. 2.
- 58 Hoies nullo mō ſunt ſteriliter boni: ſed q̄ boni
nō ſunt poſſunt eſſe alij min⁹ alij magis mali:
pte. 8. p̄ Julia. pelagia. li. 4. ca. 3. f.
- 59 Hoies quoz rationalis natura eſt cū demon in
eo loquit̄ ea paſſione cui exortaſta requirit: nō
ſciunt qd loquant̄. quātom⁹ ſerpens intelle-
xita que dyabol⁹ per eū locutus eſt ad Euam
p. 5. de Beneſi ad ſam li. 11. ca. 28.
- 60 Hoies res quas acceperūt a deo ipi deo p̄ſerūt:
pte. 10. de ſp̄e barba. ca. 1. a.
- 61 Hoies ſunt in multiplici differētia: pte. 5. de ba-
ptiſ. p̄ Donatiſ. li. 5. ca. 27. c.
- 62 Hoies cāpeſtrari appellant̄ qui mēbra pudēda
angendo cooperiūt: pte. 8. p̄ duas epistol. Pe-
la. ad Bonifa. li. 1. ca. 16. a.
- 63 Hoies q̄ natura vnū ſunt. ſumme atq̄ perfecte
fm ſuū modū vnū eſſe non p̄nt. iuſtine plenus
indine. niſi in deo p̄ficiant: vt vnū ſint in p̄e 7
- filio. id eſt in ipiſ vnū. nō cū ipiſ vnū: p. 11. cō.
Maximi. arna. episcopū li. 3. ca. 22. a.
- Hoies ſaciliter ab immūdis ſpirituſo fallunt: p. 64
5. de trinita. li. 4. ca. 11. verita. 14.
- Hoies aliq̄ ſunt q̄ ſe purāt ad cōtēplandū dñi:
7 inherēdū deo virtute. p̄p̄is poſſe purgan. q̄s
ip̄a ſupbia maculat: ibidem ca. 15.
- Hoies inquieti qui ſabatū ſpiritualiter obſerua-
re. id eſt bonis opibz ſtudere et lectōi vel oīoni
miſtere nolunt. muſce in ſcriptura dicunt: pte
10. de p̄uicenna decem p̄cepto. et. 10. plaga.
Egyp. ca. 3. in fine.
- Hoies et filij boiū differunt. pte. 9. in enā. Joſ.
trac. 30. b.
- Hoies futura noſſe poſſunt triplici modo. vide
ſupra futura. auto. 1.
- Hoies c̄biani oēs p̄uicē oīare debent: p. 5. p̄
epistol. Parmenia. li. 2. ca. 8. c.
- Hoies nequiſſimi non appellant̄ hoies: p. 2. de
vera. religio. ca. 11. a.
- Hoies non iudicant̄ de bis que nō ſecerūt licet
deus eos eadem facturos p̄ſeueret: p. 10. de bo
no p̄ſeueran. ca. 10.
- Hoies ſimiles erūt angelis. nō ſba ſi beatitudi-
ne: p. 10. de rectitu. catho. p̄uerſationis. q.
- Hoies carnales dei p̄cepta p̄tēntes figurant:
p. Comū de Arca emiſſum: pte. 11. in Dialogo
ad Oſium. q. 59.
- Hoies ſs multa bona p̄tulit. donauit vitā. dona-
uit etatē. liberā voluntatē. ſubſtantiā. ingeniū:
donauit et rationē 77. pte. 10. de ſymbole ad
Lathecu. li. 2. ca. 6. c.
- Homini oīa ſubieat de ſeruituti: pte. 10. i. Sg
lilo aie ad deū ca. 20.
- Homini de⁹ dicit̄ terra eo in q̄ oſtēdit totū hoies
in deter⁹ cōmutatū: p. 5. de trini. li. 13. ca. 12. a.
- Hoies magna dignitas eſt portare imaginē dei. 7
ill⁹ tñ ſe ingit vultu aſpicē atq̄ cū ſemp p̄ con-
tēplandōz p̄ſentē hie. p. 10. d̄ ſpū 7 aia. ca. 52. b.
- Homini aiales ſunt ſubiecta p̄p̄ intellectū queſ
bz: p. 2. de Beneſi p̄ Manichei. li. 1. ca. 17. b.
- Erq̄ accepit poteſtatē pecoꝝ 7 ſeraz q̄re tñ aliis
qñ a mult⁹ ſeris hoies occidunt: ibidē ca. 18.
- Homini de⁹ aliq̄ dat nō oīado alia nō niſi oīo
nō vt p̄ſeuerantiaz vſq̄ in finē: p. 10. de bono
p̄ſeueran. ca. 16. a.
- Hoies p̄mo fuiſſet corp⁹ aīo ſubiectū etiā q̄ ad Be-
nitalia 7 ponit nūm̄s etēpla: p. 7. li. 14. ca. 24.
- Homini quid ſit cogitandū: vide pte. 10. de ſpū
et anima ca. 49. b.
- Homini nō ſufficit bñ vinē niſi etiā corā boīto
ſtudeat bñ p̄uerſari: p. 10. de Ombz ca. 9.
- Hoies duo ſunt neceſſaria vt ſe cōſciat ſc̄z q̄lis ſit
ad malū vſq̄ ad bonū: p. 10. d̄ ſpū 7 aia ca. 53. a.
- Homini ante grāz libez arbitriū nō adeſt vt non
peccet. ſi tñ vt peccare nolit: p. 3. in expoſi. qua
runda. p̄poſi. et eplā ad Roma. p̄poſi. ca. 18.
- Homini piculoſus eſt ſibi placere. cū cauendū
eſt ſupbire: p. 11. de va innocētia ca. 356.
- Hoies eo mag⁹ celeſtia cara ſūt. q̄nto ip̄e mun⁹ ē in
inferioꝝ caro. p. 5. d̄ gene. ad ſam li. 4. ca. 4.
- Homini de⁹ dedit ſenſum et intellectū: q̄re hoc:
vide p. 10. de ſpū et aia ca. 14. b.
- Hoies q̄ ē affectat⁹ affectōe iuſtine ſufficit ip̄s bo-

Hominiis

1. **Hominiis** primus deus pbiuit opus manifestū scz Esūm ligni vt nulla defendi posset imaginatio iusticie: p. 7. li. 14. ca. 13. d. e.
2. De hoibus equis admittis qui dicunt Centauri diat esse fabulā compositā cu alijs: ibidem li. 18. ca. 13. a.
3. De hoibz diuersimode monstruosis: vide ibidē li. 16. ca. 8. p. totum.
4. Et hominiis restaurant ruine angelice vt sic nō fraudet illa ciuitas superna numero ciuiū suorum quicquid fortasse vberiore letaturabidē li. 22. ca. 1. d.
5. **De ex hoibz plures saluant q̄ conuerint ex angelis** nō affirmat: s̄ innuit: ibidem.
6. Hoibz illis placere nō licet: vbi volūtas hoīz non capit voluntatē dei: pte. 10. de singula. clerico. capi. 6. a.
7. Hoibz virtutes scientia et vitia ascribunt: baptisimus autē non sed deo ascribit: pte. 7. de baptis. p̄ Donatū. li. 5. ca. 14.
8. Hoibz qualiter fruendū sit: vide p. 4. de doctri. chriana li. 1. ca. 33.
9. Hominiis multa facta improbanda esse videtur que diuino iudicio approbata sunt: p. 4. li. 3. confes. ca. 9.
1. **Hoīs honor** est q̄ manu dei fact⁹ est ad imaginem iust. de deo vero dissimilitudo: p. 7. de trinitate. li. 12. ca. 11. verita. 12. p. 11. in ques. vete. et noui testamē. q. 106. f. g.
2. Ante hoīem pecora creauit deus: qz veteres nri inculā et agrestes pecorū more victuri erāt. Sexto die hoīem quia in sexto millenario annorū aduent⁹ chri hoīez fecit ne mori esset obnoxio: p. 11. in ques. veteris. et noui. testa. q. 106. b. supra Homo: auto. 1. 4.
3. **Homis** pductio recapitulat post mortē Abel ad innuendū pgressum duarum ciuitatum: p. 7. li. 15. ca. 21.
4. De hoīs pmi corpe aiali: qd̄ indigebat vsu linguoz padisi: ibidē li. 13. ca. 20. b.
5. **Hominiis** descriptio fm Apulcum ponit ibidem li. 9. ca. 8. b. vbi multiplex eius condicio ostenditur.
6. **De manu mirabile est** considerādo fm rectam rationē dissimilitudo hoīz inter se q̄ similitudo: cū magis admirant hoīes de similitudine: et q̄ sit causa: ibidē li. 21. ca. 8. e.
7. **De in hoīs p̄tate in paradiso** non erat bene viuere sine adiutorio dei: sed erat in ei⁹ p̄tate male viuere: sicut absq̄ alimētis nō pōt hō viuere: pōt q̄t se necare: ibidē li. 14. ca. 27. a.
8. **Hoīs peccato** mun⁹ nefario factū est nob̄ grande malū: sed p hoīem deū ad summū bonū deueniem⁹: p. 7. li. 21. ca. 15. a. b.
9. **Hoīs p̄mi petri** p maximū mutauit dñatio: nē magis q̄ alioz petri: et ratio est: qz in eo eramus feminaliter: vñ eo dñato p petri: et nos sum⁹ filiter: ibidem libro. 13. capi. 14. libro. 14. ca. 12. per totum.
10. **Hoīs indigenna** nō expellit nisi p beatitudinē: ibidē li. 12. ca. 1. d.
11. **Hominiis** natura ex deo est non iniqtas: qua se ipse inuoluit male vtendo d̄ libero arbitrio: p.

Hominiis

5. **De Gene. ad lram** li. 7. ca. 26.
12. **Hoīs corp⁹** sicut erectū est ad celū. sic anim⁹ creatus esse debet ad sp̄ritalia q̄ sunt eterna: p. 7. de trinitate. li. 12. ca. 1. verita. 1.
13. **Hoīs grauissimū vinculū** inter ea que in hac vita possident est corpus: p. 2. de monito ecclie catholice li. 1. ca. 22.
14. **Hominiis** vita misera solacio mixta est: p. 4. cō. epistol. manichei ca. 37. c.
15. **Hoīs diffinitio** tangit p. 9. in euan. Ioan. trac. 19. 3. Homo: auto. 19.
16. **Hoīem esse et nō esse** qd̄ sit: vide ibi. trac. 1. b.
17. **Hoīs summū bonū** est trina vnitas: cui adbere re dilectione amore et charitate pōt: pte. 2. de monito ecclie catholice li. 1. ca. 14.
18. **Hominiis** principū vite inuicem dolorum est. pbi hoc nō ignorātes q̄ in ortu pueroz lugebāt: in morte aut gaudebāt: hoc significātes qz homo ad laborē nascitur: ad requiē aut moritur. parte. 10. de visitatione infirmorū libro primo ca. 6. c.
19. **Hoīs ratio** causandi aliter fuit in verbo dei: aliter in elementis mūdi: aliter in rebo mūdi: que suo quoqz tpe causant: p. 7. de Gene. ad lram li. 6. ca. 10. verita. 4.
20. **Hoīs corp⁹** totū a deo factū esse negāt Paterni: ani et Venustiani sed dicūt a lūbis vsqz ad pedes diabolū fecisse corpus hoīs: superiores vero ptes deū: p. 8. p̄ Julia. pelagia. li. 5. ca. 5.
21. **Hominiis** lapsus significat in Gene. vbi a lumine dies incipit et finit ad tenebras: nunciat a tenebris ad lucē: quia a peccatis hō liberatus puenit ad lucem iusticie: p. 4. in questio. euan. li. 1. ca. 7. in fine.
22. **Hoīs vita** qd̄ sit et quid intendere debeat: vide pte. 4. li. 11. confes. ca. 29.
23. **Homis** inimici sunt: supbia inanis glia et inuidia: p. 10. de contritione cordis ca. 5. b. Homis: auto. 13. Inimici: auto. 4.
24. **Hoīs nomē** aia sola vel corp⁹ solū non tenet: p. 2. de monito ecclie li. 1. ca. 4.
25. **Hominiis** sunt superiora et inferiora quō. vide p. 10. li. 2. meditationū capite. 3.
26. **Homis** incolumitas et amicitia propter seipsa apperit: sufficiētia vō rex necessaria: n̄ p̄t se ipm s̄ ppter duo superiora q̄ri solet: p. 10. de orando deo ad pba ca. 6.
27. **Hominiis** futura dignitas in quo consistit: vide parte. 10. in Solilo. anime ad deum capite lo octauo. a.
28. **Hominiis** dignitas in quo maxime apparet: vide p. 4. p̄ episto. Maniche. ca. 37. b. c.
29. **Hominiis** conquestus de parua compunctione contemplationis tangitur: parte. 10. li. 1. meditationū ca. 34. a. b.
30. **Hominiis** imutatio in melius quomodo fieri debet: vide pte. 10. de visitatio. infirmorū libro primo ca. 2.
31. **Hoīs sp̄s** nō nisi cū deo beat⁹ existit: p. 7. d̄ trinitate li. 6. ca. 3. a.
32. **Hominiis** veteris crucifixio significata est i cruce domini: sicut noui hoīs in restaurato in resurrectione signata est: parte. 3. in Expositio. quarunda pposi. ex epistola: ad Roma. pposi. 32.

Hominiis

- 33 **H**ominis sensus exterior: si suo bono vel inter-
no: sensus mens obdormit: pte. 10. de spiritu 7
anima. ca. 9. b.
- 34 **H**ois exterioris cōpositio que sit: vide pte. 2. de
vera religio. ca. 40.
- 35 **H**omo exterior: aut pfecta interioris aut suo de
fectu corumpit: ibidē ca. 41.
- 36 **I**n hois pte est mutare in meli⁹ voluntates: s;
ca pte nulla est nisi a deo detur: pte. 3. in argu-
mento p Adimantū manichei discipu. e.
- 37 **H**ominis auersio a deo sicut per vesperā. sic ei⁹
conuersio p mane aut lucem fecit: p. 5. d ge-
ne. ad lram li. 1. ca. 17. b. verita. 10.
- 38 **H**ois miseria et fragilitas tangit: p. 10. in solis
lo. anime ad deum ca. 2. a. b.
- 39 **H**ois magna miseria est euz deo non esse: et hoc
fit cum eius non meminit: euz non intelligit:
nec diligit: p. 5. de trinita. li. 14. ca. 12. in fine.
- 40 **H**ominis miseriam / beneficia dei faciunt esse
toleranda: p. 10. in solilo. sic ad deū ca. 13.
- 41 **H**ominis natura pna. pna voluntate viciata
est: sine grā dei sanari nō pōt: p. 11. de pfectio.
iusticie p Celest. in respōsio. 12. ratiocina.
- 42 **H**omo si p seipm posset esse sine peccō: chis grā-
tis mortuus esset: non aut grātis chis mortu⁹
est: non ergo pōt esse hō sine peccō: etia: si velit
nisi adiuet grā dei: ibidē in respon. 16. ratio-
natiōis. Homo: auto. 53. 81.
- 43 **H**ominis viciū est oia credere 7 vitiū est nihil
credere: p. 10. de salutaribz documen. ca. 49.
- 44 **H**ois terreni 7 veteris: noui 7 celest: descriptio
7 quō finis veteris hois mors est: noui autem
vita eterna: vide pte. 2. de vera religione ca. 26.
- 1 **H**ominus tria genera detestāda sunt etiam tria
sunt velut finitima sibi in animis hominū
distinctione dignissima scz intelligere credere 7
opinari: p. 3. de utilitate creden. ad Honoratū
ca. 11. a.
- 2 **H**ominū tria genera sunt aliq regeat: revolunt
in diuitijs aliq in seculi bono: p. 4. d cathe-
risan. rudibz ca. 16. b.
- 3 **H**oiuz tria sunt genera ad fidē venientū 7 ter-
ciū est optimū: ibidē ca. 17.
- 4 **H**ominū tria genera sunt: scz iustoz impioz:
7 peccatoz: p. 11. in ques. vere. 7 noui testamen.
q. 110. a. d.
- 5 **H**ominū tria sunt genera in ecclia euz psecutio
fit aliq consentiūt aliq fugiunt aliq patiunt: pte
4. in libro annotatio. in Job ca. 16. a.
- 6 **H**ominū tria genera sunt in ecclia scz pmanen-
tes in ocio ptemplandis aliq in negecijs seculi
7 aliq ministrantes in ecclia: p. 4. in ques. euan-
gelio li. 2. ca. 44.
- 7 **H**ominū tria genera liberanda pfigurant scrip-
tura in tribus viri: scz Moe. Daniele 7 Job:
p. 6. de peccatoz meritis 7 remissio. li. 2. ca. 10.
- 8 **H**ominū tria genera de⁹ odit: p. 10. de cantico.
nono ca. 4. a. b.
- 9 **H**ominū quadruplex differētia tangit: p. 8. in
Enchiridion ad Lauren. ca. 118.
- 10 **H**ominū merita 7 demerita nondū etiā existen-
tiū ptegnoscat: pte. 5. de Genesi ad literaz li-
bro. 6. ca. 9.
- 11 **H**ominū facti ex sydez constellatiōe nō depen-

Hominiū

- dent. p. 4. li. 7. confess. ca. 6. c. dicto tertio.
- H**ominū sicut quedam laudabilia non recte di-
cunt de deo (videlicet pudor et amor) ita qdaz
culpabilia hominū recte intelligunt in deo nō
ita vt in hoibz sed vocabul tantūmodo cōib⁹:
p. 4. ad Simplicianū li. 2. q. 2. f.
- H**ominū et deomz distinctio ponitur parte. 7. 13
libro. 9. ca. 8.
- D**e hominū pmo statu qm scz ab omi⁹ pturba-
tione et affectione culpabili vel penali imunes
erāt et quō habebant qd voleb ant. et quomo-
do eiusdē conditionis filios generassent: ibidē
li. 14. ca. 10. p totū.
- D**e hominū pmo cōditione et felicitate p ma et
bmōi: vide ibidē li. 15. ca. 1. a.
- D**e hominū pmo excusatione superba: vide ibi-
dem li. 14. ca. 14.
- H**ominū gen⁹ discordiosum est vitio et magis
sociale natura oibz alijs. et ad vinūz discorde
sanandū. nihil est tam vtile q recordatio pmo-
rū parentū de quibus omnes sumus: ibidē li.
12. ca. 26. c.
- D**e hominū antiquoz vita longūssima: vide ibi-
dem li. 15. ca. 8. d.
- H**ominū gloria est dimittenda si christo sal-
tem placere volumus: pte. 4. in Ep̄la Secun-
dini manichei. g.
- D**e differenti conditiōe hominū veteris 7 noue
legis quantū ad mendaciū pmissionē: vide pte
8. p mendaciū ad Consentū ca. 16.
- H**ominū diuersa natura est. quozū opera sepa-
bilia esse possunt in trinitate aut non est ita: q-
re eius opera indiuisa: p. 10. de trinita. et vnita.
dei ca. 12. b.
- H**ominū verba deus timentia sunt verba vite:
quō: vide p. 10. de saluta. documen. ca. 44.
- H**ominū plagas fuisse per malū angelū factas
non est manifestū argumentū fran. maro. p.
4. in q̄stio. euāgelio. li. 1. ca. 10. verita. 7.
- H**ominū acutoz est dijudicare: p. 11. p Penilia.
donati. ep̄istol. ca. 5. a.
- H**ominū pueritas et intus in vnitate ecclie et
foris corrigenda est: p. 5. de baptis. p Donatū.
li. 4. ca. 11. a.
- H**omo an fact⁹ sit sexto die. an tūc cū oia simul
facta sint: vide p. 5. de Gene. ad lram li. 6. ca. 1.
2. 3. **H**ominem: auto. 1.
- H**omo an in etate perfecta factus sit: ibidem ca.
13. **H**ominē: auto. 4.
- H**omo sexta die in paradysum collocat⁹ fuit: quo
et plantat⁹ est: ibidē et ca. 5.
- H**omo quō fact⁹ est sexto die: vide p. 11. in ques.
vere. et noui testa. q. 106. b. **H**oiem: auto. 1.
- H**omo ad imaginē dei creat⁹ est: p. 10. de saluta-
ri. documen. ca. 3. pte. 11. in question. veteri et
noui testa. q. 45.
- H**omo habet in se imaginē dei: p. 8. p sermo. ar-
nauo. ca. 16. **H**enesis. 1. auto. 14.
- H**omo fact⁹ est ad imaginē dei: nō fm corpō-
formā sed rationalē mentē vel intelligentiam:
p. 2. d **H**enesis p **H**anicheos li. 1. ca. 17. p. 4. p
faustū li. 24. ca. 2. a. p. 5. de trinita. li. 12. ca. 7.
verita. 8. de **H**enesis ad lraz li. 3. ca. 20. p. 10. de
cognitiōe vere vite ca. 23. a. de spū 7 ania ca. 6.

- Gene. 1. auto. 14. Interior auto. 1.
8 Sicut homo interior ad est. anima ad imaginem
 vnitatis est creata: sic homo exterior ad exten-
 sionem mundi format: pte. 10. de cognitione vere
 vite ca. 32. b. Interior auto. 1.
9 Hominem interiorē aliqui suspiciant factum cor-
 pus autem postea factum: pte. 5. de Benefi ad
 lram li. 3. ca. 22.
10 Homo nō est factus ad imaginē patris aut fis-
lii vel spūs sancti sed ad imaginē totius trinit-
tatis: ibidem li. 3. ca. 19. De trinitate li. 12. ca. 6.
 Gene. 1. auto. 14.
11 Homo imago dei est: et ad imaginē: filius autē
 in diuinis est imago nō ad imaginē: pte. 5. de
 trinitate li. 7. verita. 28. in fine: p. 11. in dialogo
 ad Orisū. q. 18. de vera innocentia: ca. 104.
12 Homo factus ad imaginē et similitudinē dei nō
inquantū mortali corpore includit: sed inquantū
bestias rationalis anime bonore precellit:
 pte. 4. de doctrina christiana li. 1. ca. 22. Genes
 sis. 1. autoritate. 14.
13 Homo non solum finem mentē ad imaginē et filis
tudinem dei factus esse intelligitur: sed etiam finem
corpore finem quod verbum est incarnatū: pte. 3. in
 li. 83. questio. q. 51. et dicto. 48. pte. 5. de trini-
 tate li. 14. ca. 18. verita. 31.
14 Homo constat ex quatuor: elementis terra aere
aqua et igne: deo auctore: pte. 11. in questio. ves-
 tiri et noui testamenti. q. 108. a.
15 Homo constat ex corpore et anima: sed nō quas
licet quā anima. nam et pecus constat ex corpore et
anima sed homo ex anima rationali: pte. 2. de quā-
 sita anime ca. 1. b. pte. 3. de fide et symbo. ca. 10.
 b. p. 10. de epica. et stoicis ca. 4. bolez auto. 41.
16 Homo et animo constat et corpore: totum bonum
sem saluatori suscepit: dignatus in nobis libe-
rare quod fecit: pte. 10. de continentia capite. 12. a.
 hominē auto. 41.
17 Homo ex carne et anima constat: et vtrūque bonū
suum habet in quo gaudet et exultat: bonū ani-
me deus est: bonum carnis mundus cum abun-
dantia iocunditans sue: parte. 10. de spū et ani-
 ma capite. 14. c.
18 Homo ex carne et anima constat que ambo bo-
na sunt et spūs bonum est: et caro bonū et ho-
mo qui ex vtroque constat: vno imperante alio
seruiente vtrūque bonum est: sed mirabile bonū
quod tamen fieri posse nō constat nisi ab incōmu-
tabili bono: a quo est omne bonum creatum si-
ue parū siue magnum: parte. 10. de continen-
 tia ca. 7. b. 8. b.
19 Homo ut veteres diffinierunt est animal ratio-
nale mortale: per quod a diuinis separatur: per
rationalē a bestiis: parte. 1. de ordine li. 2. ca. 11.
 a. parte. 2. de anime quā sita. ca. 25. a. parte. 5. de
 trinitate li. 7. ca. 4. b. li. 15. ca. 7. a. pte. 10. de spi-
 ritu et anima ca. 31. Infra auto. 87. boni-
 nis autoritate. 15.
20 Homo quando incipit viuere in utero matris:
 vide pte. 8. in Enchiridion ad Laurē. ca. 86.
21 Homo paruulus nascitur cum magna miseria:
 parte. 6. de peccato. meri. et remissio. li. 1. ca. 38.
22 Homo si precepta dei seruasset nec morte corpor-
is nec anime mortuū esset: pte. 10. de trinitate et vni-

- tate dei ca. 2. b.
Homo victus nō fuisset si ab iniuncto non rece-
ssisset: pte. 8. contra aduersa. legis et prophetarū:
 li. 1. ca. 15. a.
24 Homo ex duplici natura compactus est: vna ins-
terior que est ipse homo: quando mens vniuers-
alisque est ipse. Altera exterior. id est. corpus:
 pte. 10. de spū et aia ca. 54.
25 Homo iubet crescere et multiplicari. Infra Be-
 ne. 1. autorita. 16.
26 Homo ex primo conditionis bonore intelligere
debet quantū debeat cōditori suo: pte. 10. de salu-
 ta documē. ca. 2. 3. psalmo. 48.
27 Homo quā gratiam pro beneficio redemptionis
debet habere: parte. 10. libro. 1. meditatio.
 capite. 16. a.
28 Homo omnia que habet a deo habet: in hoc suam
indigentia notare debet aut miseriam: pte. 10. de
 predestina. sancto. ca. 4. a. b.
29 Homo dei bonitate factus est: iusticia dei penam
suam: clementia vero liberatur: p. 3. de vilitate cre-
 den. ad bonora. ca. 18. a.
30 Homo factus est ut creaturis ceteris dominetur:
 parte. 10. de symbo. ad cathecū. libro. 1. ca. 1. b. li.
 bro. 2. capite. 11.
31 Homo creatus est cum libero arbitrio et si vult
credit in christum: si non vult nō credit: si vult:
perseuerat in eo quod credit: si nō vult: nō per-
seuerat voluerit berena: pte. 11. contra penia.
 Donat. episto. ca. 9. a.
32 Homo immortalis factus est: et quales genuis-
set si nō peccasset: vide parte. 5. de Benefi ad lit-
 teram li. 3. ca. 21.
33 Homo mortalis effectus est peccato: vide ibidē
 ca. 21. Infra auto. 61.
34 Homo positus est in paradiso ut operaretur et cus-
todiret illud: quod non fuit laboris afflictio sed
exultatio voluntatis: pte. 5. de Bene. ad litte-
 ram li. 8. ca. 8. 10. Bene. 2. auto. 9.
35 Homo primus a diabolo victus est: quia super-
be deus esse cupiebat: parte. 5. de trinitate. li. 13.
 capite. 18. c.
36 Homo incidit in latrones: et pulchra de preuari-
catione pumorum parentū: vide pte. 11. contra pes-
 lagia. bipponos. li. 3. b.
37 Homo nō multū immo minime in paradiso fu-
it: pte. 5. de Bene. ad lram li. 11. verita. 5. docu-
 men. 1. qre aliq dicunt quod eadē bona fuit factus
 et lapsus sez post meridiem: ibidem.
38 Homo si in paradiso psumisset: in vno statu sta-
bilis et dominus omnium perdurasset: pte. 10. de
 cognitione vere vite ca. 27. in fine.
39 Homo in paradiso habebat quod volebat: quia
nolebat nisi quod poterat: parte. 7. li. 14. ca. 15. b.
40 Quod homo factus est cum bona voluntate: alias
enim rectus nō fuisset factus: ibidem libro. 14.
 capite. 11. b.
41 Homo erat in paradiso corporali et spiritali et sic
per consequens in gratuito: innuit et de libero
arbitrio ipsius: ibidem.
42 Homo primus qualis ante peccatum vivebat:
 sine omni malo et in omni bono: ibidem li. 14.
 capite. 26. a.
43 Homo poterat tentantē aduersariū vincere cū

- dei adiutorio: si autē ipm desereret placendo sibi
ipm vincere ab eo: ibidem.
- 44 Homo p peccatū fit similis diabolo: ibidem li
bio. 14. ca. 3. c.
- 45 Homo generat homines diuina virtute opante
interius: sine qua nec hominū nec aliorū gene-
ratio: sine generatione tñ homines vel ppaga-
tione pōt esse ipsoz multiplicatio per diuinam
virtutē: sicut hominis prima creatio: ibidem li
bio. 22. ca. 24. b. c. nota ventatē.
- 46 Homo solus est creat⁹: vt cognatiōis affectu
homines magis necerent: etiam vt ostendere
tur: quantū deo accepta esse vnitās: ibidē li. 12.
ca. 21. b. 22. 27. hominē auto. 15.
- 47 Homo primus defectus libertate peruersa: de-
um dereliquit: et ipse derelictus fuit a pprio ser-
uo. id est. carnis sue obedientia: ibidem li. 13.
capite. 13. per totum.
- 48 Homo primus Adam nō est seductus: ibidem
li. 14. capite. 11. c.
- 49 Homo primus quō seruitutē incurrit p liberta-
tem quam petijt: ibidem ca. 15.
- 50 Homo quāto magis fructuā deo tanto maiori
impietate dereliquit deum: ibidē li. 21. ca. 12. a.
- 51 Homo primus nō ad hec rudimenta infantia
est prolapsus: sed in mortē et rebellionē carnis:
et sic etiam generat alios: ibidē li. 13. ca. 3. b.
- 52 Homo qualiter cecidit de paradiso sic deus indi-
care voluit: quem ad statum pūstini in nouis-
simo iterum reuocauit. Qualiter autē cecidit sit
angelus per sententiā vindicte retineat: quem
per penitentiā nullo modo reuocauit: pte. 10. de
mirabil. sacre scrip. li. 1. ca. 2. b.
- 53 Clementia cōditionis. bō ad istam beatitudinem
ad quā peccans nō puenit per passionē donū
in reuocatur: ibidem. c.
- 54 Homo erecto corpe formatus admonetur que
sursum sunt querere: et quomōdō ipsius disposi-
tō innuit ipsum factū esse in ministeriū anime
rationalis: parte. 7. li. 22. ca. 24. f. nota ventatē
et duo documenta.
- 55 Homo quō participat cum omni creatura: ibidē
li. 5. capite. 11. per totum.
- 56 Homo quō preceat omnia bruta animalia p ra-
tionem: licet pcellat a diuersis in multis ad cor-
pus pntētib⁹: ibidē li. 8. ca. 15. a.
- 57 Quō homo assimilatur deo: ibidem li. 9. ca. 16. f.
nota ventatē. et duo documen.
- 58 Quō homo et angelus ex eodem beatificant: ibidē
li. 10. capite. 2. per totum.
- 59 Bonus hō sacrificiū deo est: ibidem capite. 6.
- 60 Homo est maximū miraculū: quomōdō? vide ibi-
dem capite. 12. a.
- 61 Homo nō sepatur a deo nisi per peccatū: ibidem
ca. 22. a. Supra auto. 33.
- 62 Homo est in re publica: sicut vna littera in ser-
mone: ibidem li. 4. ca. 3. b.
- 63 Homo est vn⁹ appelleris tñ tres habes a patre:
et filio: et spiritu sancto: cōcessas dignitates scilicet
intellectū. voluntatē et memoriā: pte. 10. de
salutari. documen. ca. 3.
- 64 Hō dicitur ordinatissimus cuz ratio siue mens
in eo dominat: et qd hō nō solum cum peccatis
bus sed etiam arbutis habet cōmunia: pte. 2.

- de libero arbi. li. 1. capite. 8.
- Homo veram fidem et catholicam nō seruans: 65
christum nō sequitur nec verus christianus di-
citur: pte. 3. de sermo. comuni in mōte. li. 1. d.
- Homines tpalia bona sectantes eterna amittē 66
res fatuos iudicare debemus: ibidem. c.
- Homo ex sue perfectiōis cōsideratiōe nullo mo- 67
do peccatores ptemptui habere debet: pte. 4. de
doctrina christi. li. 3. ca. 23.
- Homo fin animā creatura spiritalis dicit: pte 68
4. li. 13. cōfess. ca. 2. in fine.
- Homo duplex est exterior et interior: p. 9. in enā. 69
Joan. trac. 32. a. Infra auto. 86. 70. 97. 98.
- Hō et petōr qñ due res sunt: vide ibi. trac. 12. c. 70
- Homo quare liberari meruit et nō angelus: ibi- 71
dem tracta. 110. f.
- Homo ratioe volūtatis bone vel male arbor di- 72
citur: pte. 8. cōtra Iulian. Pelagiam: li. 4. ca. 3. J.
Supra arbor: auto. 4. 5. Infra auto. 130.
- Homo ea que spiritu dei dicit deus dicit sicut ea 73
que per spiritu dei vidit deus vidit: pte. 4. li. 13.
cōfess. capite. 29.
- Homo inquantū talis ad deum pertinet inquā- 74
tum aut peccator ad diabolū: parte. 3. de dua-
bus animabus cōtra Maniche ca. 7. f. Infra
auto: rate. 79.
- Homo inquantū talis bonus: inquantū iniquus 75
malus esse dicitur: pte. 8. in Enchir. ad Lau-
ren. ca. 13. in fine.
- Homo idem: aliam atq; aliam personā gerit: p 76
re aliqua significanda: parte. 4. ptra faustum:
li. 16. capite. 17.
- Homo cui sapiētia et intellectus in est passim 77
precepta discipline negligit cum tamen videat
mūs mutū animal iussis obtemperare vicia ca-
uere: pte. 10. de bono disciplinē ca. 6.
- Homo in medio positus est: bonoz videlicet et 78
maloz: vt gaudiū illoz et supplicia illoz p-
deraret: pte. 10. de spiritu et anima ca. 45. 46.
- Homo inquantū talis est opus dei: inquantū 79
peccator: opus diaboli: in bono opere et grana
dei adiunat: pte. 8. cōtra duas episto. Pelagiam:
ad Bonif. li. 1. ca. 18. Supra auto. 74.
- Homo nō sine bona mercede obedientia custo- 80
disset: et nō sine vni exemplō: vt eam sancti ca-
posteri custodirent: penas inobediētie persol-
uisset: pte. 8. cōtra aduersariū legis et ppheta: li-
bio. 1. ca. 14. c.
- Homo p se labi pōt: sed nō sicut p se lapsus est: 81
a lapsu per se. id est. ppriam voluntatē p surge-
re pōt. nisi manu domini misericordissima: pte
11. cōtra Pelagiam: hyponosticon li. 3. b. Sup
angelus auto: rate. 15.
- Homo quilibet angelū habet ab ortu natiuitas 82
nis sue: pte. 10. li. 2. medita. ca. 12. b. Supra an-
geli auto: rate. 85. 86.
- Homo a bonis nō pueris hominib⁹ exemplū 83
viuendi sumere debet: p. 10. de penitē. mediana
ca. 4. Supr exēplū: auto. 3. 4. Moies auto. 34.
- Homo deus et homo homo differunt: pte. 9. in 84
euang. Joan. tracta. 14. a.
- Omīs hō appetit beatitudinē: vt suam vltimā 85
perfectiōē est finē vltimū: pte. 4. li. 10. pfectio.
ca. 20. 21. Homines auto. 30.

- 86 **Homo interior nutritur et pascitur et diuinis elos**
quibus et orationibus: sicut et carnalibus elos alit
tur caro: pte. 10. de salute. documen. ca. 28. Su
pra auto. 69. Infra auto. 97. 98.
- 87 **Homo excedit bestias ratione:** parte. 3. in li. 83.
questio. q. 13. Et in li. 21. sententiarum: senten. 6.
Supra auto. 19.
- 88 **Homo ceteris hominibus prestat cum intelligit**
deum neque temporalia bona peruersus vanitate sectas
tur: pte. 3. in li. 21. sententiarum sen. 6.
- 89 **Homini quid commune est:** ibidem sententia. 13.
- 90 **Homo participatione creaturis sui melior effici**
tur: cum ei coheret purissima charitate: pte. 6.
de gratia noui testamen. ad Monora. ca. 23. su
pra autoritate. 88.
- 91 **Homo melior est qui bonus est voluntate quam qui**
necessitate: quare voluntas libera danda erat ho
mini: p. 3. in li. 83. questio. q. 2.
- 92 **Homo non est cum anima a corpore separata est:** pte
5. de trinita. li. 8. ca. 6.
- 93 **Homo quilibet christianus christi personam susti**
net: pte. 2. de Genesi contra Maniche. li. 2. ca.
25. Et quomodo se homo ad veritatem inquisitione
nem applicare debet: ibidem ca. 27.
- 94 **Homo munere dei vivit: malum generatione com**
mutat: regeneratione sanat: pte. 8. contra Iulian.
Pelagian. li. 4. ca. 1.
- 95 **Homo efficitur filius dei ipsa gratia:** pte. 5. de co
sen. euangelista. li. 2. ca. 3. b.
- 96 **Homo ex amico hominis dei efficitur amicus:**
qui est amicus verus et vnicus solus amicus
et adorandus: p. 10. de amicitia ca. 5. b.
- 97 **Homo interior:** parte. 11. de vera innocentia ca
pite. 374. Supra auto. 69. 86.
- 98 **Homo interior habet os interius: et hoc discer**
nit auris interior: id est. de hoc ore que procedunt
de corde exeunt: et ea contaminant hominem: pte
10. de continentia. ca. 2. b.
- 99 **Homo carnis nomine in scriptura intelligitur**
pte. 8. de anima et eius origi. ad Renatum libro. 1.
capite. 18. c.
- 100 **Homo assumptus est in incarnatione verbi non**
deus consumptus: parte. 7. libro. 11. capite. 2. b.
Dominem. 28.
- 101 **Homo celestis dicitur ab incolendo celo quod sibi**
conuenit non amissa natura corporis quod de ter
ra est: sed mutata qualitate: ibidem libro. 13. ca
pite. 23. a.
- 102 **Homo christus de muliere fuit natus ut vterque**
seruus liberaretur: parte. 3. in li. 83. questio. q. 11.
dicto. 6.
- 103 **Homo factus erat immortalis: deus esse voluit:**
non perdidit quod homo erat: sed perdidit quod immorta
lis erat: pte. 11. de vera innocentia. ca. 260.
- 104 **Homo paulominus est angelis: quomodo?** vide
parte. 10. in libro solilo. anime ad deum ca. 7.
b. in fine. 8.
- 105 **Homo solus animam habet substantiam que erua**
ta corpore vivit: parte. 10. de ecclesiastica dogma.
capite. 16.
- 106 **Homo causa passionis christi fuit:** vide pte. 10.
in li. 1. meditatio. ca. 7. a. b.
- 107 **Homo interior vtrum sit spiritus aut anima vel**
vtrumque: pte. 8. de anima et origine eius ad Vin

- cen. victo. libro. 4. capite. 13. 14. Supra autos
ritate. 69. 86. 97.
- 108 **Homo quomodo memorare debet suam miseriam**
et beneficia sibi a deo collata: pte. 10. de contriti
one cordis capite. 1. a.
- 109 **Homo modeste ac sobrie de dei substantia cogi**
tare debet: pte. 5. de trinita. li. 5. ca. 1.
- 110 **Homo non quid sed quo animo quid faciat con**
siderandum est: parte. 3. de sermone domini in
monte libro. 2. o.
- 111 **Homo quid scire quid intelligere: et quomodo no**
uissima prouidere debet: vide pte. 10. de specu
lo peccato. capite. 3.
- 112 **Homo vnus potest habere duo nomina non co**
tra morem hominum: sic et duo homines vnum
nomen habere multo magis esse potest: p. 5. de co
sensu enan. li. 2. ca. 79.
- 113 **Homo cur subiectus est animalibus quibus prius**
erat prelatum: vide parte. 9. in epistolam Ioan.
tracta. 8. d. e.
- 114 **Homo est de area christi: si malus palea: si bonus**
granum est: pte. 6. contra Iulian. Pelagian. li. 3. ca. 12.
- 115 **Homo cum firmamento celi aliquid simile ha**
bet sed occupare partem: sicut christi celum superio
rem ita mundus inferior: pte. 5. de Genesi ad
Iram li. 2. capite. 13. b.
- 116 **Homo per voluntatem suam est dominus suorum**
actuum: pte. 8. in li. 1. retrac. veritate. 24. docu. 4.
- 117 **Homo ad altissimarum rerum cognitionem sine diu**
initate et numero scientia quam philosophia de
sapientia docet aspirare non potest: parte. 1. de or
dine li. 2. capite. 18.
- 118 **Homo in quibus sanctorum perfectionibus coequa**
rile debet et in quibus non: vide pte. 10. de singu
lari. clerico. ca. 14. a. b.
- 119 **Homo habet equos bonos et malos: pte. 4. con**
tra Iulian. Pelagian. li. 2. b.
- 120 **Sicut homo interior preditus est intelligentia:**
sic exterior sensu corpore: parte. 5. de trinita. li
bro. 11. capite. 1. a.
- 121 **Homo verus dicitur qui penitentiam agit et auxili**
um a domino petit: parte. 4. in li. annotato. in
Job capite. 6. b.
- 122 **Homo dicitur bonus qui est dilector bone vo**
luntatis: pte. 2. de libero arbitrio. li. 1. ca. 13. b. In
fra autoritate. 145.
- 123 **Homo bonus dicitur qui sobrie pie et iuste vivit in**
hoc seculo nibila quolibet in bonum petit:
pte. 10. de amicitia. ca. 7. in fine. Noies auto. 32.
- 124 **Homo tunc est perfectus cum tota vita sua per**
git in incommutabilem vitam in toto affectu inbe
ret illi: p. 4. de doctri. christiana li. 1. ca. 22.
- 125 **Homo virtuosus et perfectus precligit potius**
mori quam mortaliter peccare: pte. 3. in li. 83. ques
q. 82. veritate. 27.
- 126 **In statu innocentie hominis alia precepta data**
sunt ne amitteret immortalitatem: alia nunc ut
ipsa perditam recuperaret: ibidem. c.
- 127 **Homo magis doctus a minus docto vel simpli**
ci in theologica doctrina non debet erubescere
adiscere: p. 4. in prologo de doctrina christiana. c.
veritate. 2. documen. 3.
- 128 **Intima affectio debet esse inter magistrum et disci**
pulum in hac disciplina theologica: ibidem.

- 129 Doctrina theologica potest a quocumque quilibet addiscere: quantumcumque sit alienus aut ab ecclesia separatus: ibidem document. 4.
- 130 Homo bonus dicitur arbor bona: parte. 8. contra aduersa. legis et prophetia: li. 1. ca. 22. Supra arbor: auto. 4. 5. Homo. auto. 72.
- 131 Homo si bona vult et habet: beatus est: si autem mala: miser est: p. 1. de vita beata. Disputa. 1. b.
- 132 Homo iusticia exerceat voluntate dei facit: p. 11. contra Marini. Arrianorum episcopo. li. 3. ca. 20. c.
- 133 Homo quicquid in presenti vita consequitur deum non est: non meretur: parte. 11. contra Pelagia: hypponosticon. li. 3. ff.
- 134 Homo habet vitam actiuam et contemplatiuam: tanquam duas virtutes anime: parte. 5. de consensu euange. li. 1. ca. 5.
- 135 Homo in bonis operibus vitam agens habet sex dies creationis post quos habet sperare requiem: parte prima de Genesi contra Manicheos: libro. 1. ca. 25.
- 136 Homo quilibet ad contemplationem vere lucis debet se preparare: parte. 2. de vera religione ca. 5. a. a.
- 137 Homo omnia relinquens christum quomodo sequitur: parte. 11. in questio. veteri et noui testamenti. q. 73.
- 138 Homo de diabolo triumphare volens animam deo subijcere debet: parte. 4. de agone christiano capite. 12. in fine.
- 139 Homo simplicitate dei in se amittit per duas res parare potest: parte. 10. de spiritu et anima ca. 5. 4. a.
- 140 Homo non ambulando sed credendo ad deum venit: p. 10. de fide rerum inuisibilium ca. 4. c.
- 141 Homo similes deo fieri volens quid facere debet: vide parte. 10. de spiritu et anima ca. 2.
- 142 Homo ex duabus substantiis constat: anima scilicet et carne: ibidem ca. 3.
- 143 Homo per rationem cognoscit deum supra se: et se in se et angelum iuxta se: ibidem ca. 4. a.
- 144 Homo sine gratia dei ad eum accedere non potest: parte. 10. de bono perseuerant. li. 2. ca. 7.
- 145 Homo bonus: est bone voluntans: sicut malus male: parte. 8. contra Pelagia: et Celest. de gratia christi li. 1. ca. 18. Supra auto. 122. 123.
- 146 Homo a deo illuminatur qui ratione utitur: p. 2. de vera religio. ca. 42. a.
- 147 Homo pre ceteris animalibus: est natura magis socialis: vitio magis discordiosus: parte. 7. li. 12. capite. 26. c.
- 148 Homo naturaliter nascitur peccator: ibidem li. 13. ca. 4.
- 149 Quomodo homo potest dici moriens: ibidem ca. 11. a. nota veritatem et duo dubia.
- 150 Homo tenet medium inter angelos et brutia: ibidem li. 9. capite. 13.
- 151 Homo ita creatus est: ut per illud quod in eo precellit attingat ad illud quod cuncta precellit: scilicet deum: ibidem li. 8. ca. 4. d. nota veritatem.
- 152 Quia primus homo factus est in anima viuente: et ideo corpus animale habebat: sed erat homo secundum spiritum viuificantem: et ideo corpus spirituale habebat: ibidem li. 13. ca. 23.
- 153 Quia homo totus aliquando denominatur a parte sui aliquando autem ex carne: aliquando deo ex anima: ibidem li. 14. ca. 4. c.
- 154 Quia homo primus fuit quodammodo beatus: ibi-

- dem li. 11. capite. 12. b.
- Quo ipsi primi homines obtulerunt se deo hostias: 155
ibidem li. 20. ca. 26. b.
- Homo potuit mori et non mori: et quare filius factus est bestia: ibidem li. 12. ca. 21. li. 13. ca. 1.
- Homo quicquid passus est: si corrigat emendatio est: si nec sic corrigat duplex damnatio est: quia et hic penas ipsas luit: et ibi experiet eternas: parte. 10. de vrbis etadio. c. d.
- Homo auguria obseruare non debet: etiam nullus ad inchoandum opus diem vel lunam attendat: parte. 10. de recitu. carbo. conuersa. c. d.
- Homo etiam ignoret vires: non tam intelliget quam voluntatis sue: non tamen peccati compandus est: parte. 8. de anima et origi. eius ad Vincen. victo. libro. 4. ca. 7.
- Homo fidelis magis per patientiam quam per impietatem pro statu sue carnis inuigilet et future incorruptionis inestimabili lucro quatalibet ei presentia danna compenset: p. 10. de patientia ca. 8.
- Homo agnoscere debet obprobrium mutare debet per sapientiam et vitare intentum: p. 10. de patientia ca. 4. b.
- Homo secundum sapientiam viuere non debet vnde meretur habet: ibidem in fine.
- Homo christum non imitans christianus frustra dicitur: parte. 10. de vita christiana ca. 1.
- Homo deo sibi presente illuminatur: absente deo obtenebratur: parte. 5. de Gene. ad litteram libro. 8. capite. 12.
- Homo per inobedientiam factus est reus iniquitatis: ibidem ca. 13.
- Homo sine peccato in hac vita non nisi dono gratie esse potest: parte. 6. de peccato. meriti. et remissio. li. 3. ca. 6. a. 17. a.
- Quia nemo sine peccato esse possit testimonio scripturę probatur: ibidem ca. 7. 20. a.
- Homo ex imbecillitate voluptans corpore cōmouetur eam spernere et vitam beatam inquirere: parte. 2. de vera religio. ca. 45. a.
- Homo per amantudinem inferiorum docetur amare meliora: parte. 11. de vera innocen. ca. 186.
- Homo ea negare non debet que ceca mente videri non potest: parte. 5. de trinitate li. 15. ca. 27. c. veritate. 78.
- Homo de ita agere debet ut nemo sit qui eum videre non velit: qui eum audire non desideret: parte. 10. de vita christiana ca. 9. b.
- Homo quod diu hic viuunt perfectam pacem non habet: parte. 5. ad inquisitiones Januarij libro. 2. capite. 7. b. 14. d.
- Homo quod diu in hac vita est beatus esse non potest: parte. 4. de doctrina christiana. li. 1. ca. 38. verita. 22. document. 1.
- Homo ex seipso varietate rerum et ordine cognoscere potest: et ex illis deum: parte. 2. de vera religione capite. 43.
- Homo et nomen et animal inuenit esse vnum ex ea parte que signum est: aliud ex parte rei que significat: parte. 2. de magistro ca. 8. d.
- Homo tunc fit a deo: cum sit vnus ex multis: non cum ex vno est diuisus in multa: parte. 4. contra faustum li. 24. ca. 1. c.
- Homo christianus quid facere debet: parte. 10. de recitu. carbo. conuersationis. b. c.

- 178 Homo sic a deo creat⁹ est: ut ipse sibi auctor esset ad vitam aut ad mortem: pte. 11. in questio. vete. et noui testamenti. q. 19.
- 179 Homo deo conformatur per charitatē: p. 2. de moribus ecclesie carbo. li. 1. ca. 13.
- 180 Homo quicquid hic passus fuerit. si corrigatur emendatio est: si nec sic corrigat duplex damno natus est: pte. 10. de vrbis erudio. c.
- 181 Homo ea nō faciens que debet ratione liberi arbitrii nulla culpa est conditoris: sed penitus oīa illi debemus: parte. 2. de libero arbitrio libro. 3. capite. 16. a.
- 182 Homo minus peccauit q̄ diabolus: idipsum ei valuit ad reparandā salutem: ibidem ca. 10. a.
- 183 Homo ratione auersionis dicitur esse peccator: ibidem. b.
- 184 Homo a deo habet q̄ est: pte. 4. li. 1. cōfess. ca. 2.
- 185 Homo per multa ad veritatis amorē: et fructuosum hortatur: pte. 2. de libero arbitrio libro. 1. capite. 13. a.
- 186 Homo quādo hic in terris de paradiso spiritus luter pellitur: parte. 3. de sermo. domini in mōte libro. 1. l.
- 187 Homo quadruplicē actionē in se habere potest: pte. 3. in li. 83. questio. q. 66. c. g. verita. 7.
- 188 Homo mediat inter fruibilia et vrbilia: p. 4. de doctrina christiana li. 1. ca. 3. verita. 5.
- 189 Ut homo tam humanitatē q̄ diuinitatē Christi cerneret: dedit ei deus duplicem visum interiorum scilicet et exteriorum: parte. 10. de spiritu et anima capite. 9. b.
- 190 Homo dicitur inuictus qui coheret deo non ut ab eo aliquid boni extra mereatur: sed cui nihil aliud q̄ ipsum herere deo bonum est: pte. 2. de vera religio. ca. 47. b.
- 191 Homo aliquando sanguinis nomine significatur: pte. 8. de anima et origi. eius ad Renatū li. 1. capite. 17. b.
- 192 Quomodo homines sint ex deo: vtrum etiam fin corpus: ibidem.
- 193 Homo per hoc q̄ se ab incōmutabili sapientia auertit dicitur habere in formā vitam: pte. 5. de Gene. ad lram li. 1. ca. 5. verita. 3.
- 194 Homo nulla propria a seipso estimare debet: q̄ falsa atq; mendacia: iuxta illud cum mendaciū loquitur ex proprijs loquitur: parte. 4. de doctrina christiana li. 2. ca. 25.
- 195 Homo duobus modis peccat anteq̄ sit sapiēs: pte. 2. de libe. arbi. li. 3. ca. 24. b.
- 196 Homo q̄ diu hic in terris constitutus est alien⁹ a molestijs carnalibus esse nō potest: parte. 3. in libro. 83. questio. q. 65. b. Supra autoritate 172. 173.
- 197 Homo tamdiu sub lege est q̄ diu viuit peccator: ibidem ques. 66. a.
- 198 Homo nūcere debet ex quo securum sibi in hac vita nihil existit: p. 4. li. 10. cōfess. ca. 32.
- 199 Homo dicitur esse solus: qui sine amico est: parte. 10. de amicitia ca. 5.
- 200 Homo bonus per accidentia vitiosa malus fit: pte. 4. cōtra episco. Manichei ca. 33.
- 201 Homo qui vicijs et voluptatib; seruauit in gemitu sempiterno erit: pte. 10. de salute. documē. capite. 41.

- Homo hominē et arbitrio suspitionis nō debet iudicare: sed ex lege dei fm ordinē ecclesie: pte. 10. de peniten. media. ca. 3. c.
- Homo peccando turpis efficitur: pte. 2. de multis lib. 6. ca. 11. a.
- Homo peccando animā diabolo vendit: p. 3. in expō. quarundā ppo. ad romā. propo. 42.
- Homo peccando nature bonū perdidit et vigorem arbitrii: pte. 10. de spū et anima ca. 48.
- Homo fit iniquus cum res propter seipsas diligit: fit autē iustus cum rebus vni appetit propter qd diuinitus institute sunt: pte. 4. contra faustum li. 22. ca. 78.
- Homo cupiditatē et sensualitatē sequens: mentem et rationē suppressit: miser et turpis dicitur: pte. 2. de vera religio. ca. 41. in fine.
- Homo non necessitate sed libertate peccat: quia bene vel male agere in bonius libero arbitrio stat: p. 4. 3. felicē Manichei. li. 2. ca. 4. 7. 6.
- Homo etsi nō malus: bona tñ nō faciens datur: pte. 10. de vita christiana ca. 10. a.
- Homo immundus p potēti significat: pte. 4. cōtra faustum li. 6. ca. 7.
- Homo magis sensibilia q̄ eterna diligens et terrioris tenebras consequit: parte. 2. de vera religione ca. 54. a.
- Homo ppter inodientia a dño nō auditur: pte. 10. li. 1. inedita. ca. 3. a.
- Homo p liberū arbitriū nō potest iustificari sine gratia dei: pte. 11. cōtra pelagia hypponos. libro. 3. a. b. g. b.
- Homo malum pati predicat: dum bono priuatur: sicut cecus in sole positus tenebras patitur: dum luce nō fruit: pte. 10. de cogni. vere vite capite. 26.
- Homo corpus isto amore amādo quo deus amāndus est iniquus est: et peccat: pte. 5. de trinitate libro. 9. ca. 4. a.
- Homo carnalis: qui fm carnem viuit: dicitur: pte. 3. in li. 83. ques. q. 67. d.
- Homo malum meritū habet: cuius vicio suo iam baptisatus declinat a bono: facit malum. id est cum derelinquit deum: et diligit seculum: p. 11. cōtra pelagi. hypponosicon li. 3. R.
- Habet et bonū meritū: cum in omib⁹ gratie dei bona in se opanti nō resistit sed cooperator existit et omnē spem suam habet in illum: ibidem.
- Homo etiam demoniū habens aliqui vera dicit que absunt a presentiū sensibus: pte. 5. de Gene. ad lram li. 12. ca. 13. b.
- Homo sapsum interficiēs plus peccat q̄ parricida: pte. 10. de patētia ca. 13.
- Homo vltro se periculis letalibus non exponat nec nimium de seipso confidat: pte. 10. de singula. clenco. ca. 10. a. b.
- Homo a diuinorū cognitione pondere infirmis: his humane impedit: parte. 4. libro. 7. confessio. capite. 17.
- Homo tūc aut stult⁹ aut sapiēs esse incipit cuius iam posset nisi negligeret habere sapientia: ut vitiosus stultus sit sit volūtas rea: pte. 2. de libero arbitrio li. 3. ca. 24. a. Infra stulticia. 6.
- Homo p peccatū bonus nature perdit: p. 10. de ecclesiasticis dogma. ca. 21.

- 225 Ut acquiescamus salutare inspirationi: nostre
potestatis est: et autem adipsamur qđ acqui-
escendo admonitioni cupimus diuini est nus
meris: Ibidem.
- 226 Sicut homo non beatus miser est: ita homo nō
mortuus uiuit: sic omnis nō stultus sapiens est:
pte. 1. de beata uita disputa. 3. b.
- 227 Homo infelix dicitur qui et si sit omnia ista crea-
ta deum tamen ignorat: parte. 4. libro. 5. con-
fessio. capite. 4.
- 228 Homo traditus est in diaboli potestate non qđ
hoc deus fecit aut fieri iussit sed permittit intelli-
gi debet: pte. 5. de trinita. libro. 13. capite. 12. b.
veritate. 18.
- 229 Homo non potest esse sine aliquo uino qđ diu ca-
ro aduersus spiritum concupiscit: parte. 5. con-
tra episto. Parme. li. 2. ca. 7. c.
- 230 Homo insons dicitur: cui non incutitur timor
alio pereunte: parte. 10. de singularia. clerico.
capite. 2. b.
- 231 Homo inquantū iniquus est: odio habendus
est: inquantū autem homo est: diligendus est:
pte. 4. contra faustum li. 19. ca. 24.
- 232 Homo dicitur peccator: propria uoluntate: ho-
mo autem dicitur condicione: parte. 4. ad simi-
plicia. li. 1. q. 2. c.
- 234 Homo de se presumens atq; alios ut de seipso p-
sumatur inducens terra dicitur: parte. 4. con-
tra faustum li. 13. ca. 16.
- 235 Homo de malo homine bene sentiens uirū erro-
rit: pte. 8. in Enchiri. ad Laurē. ca. 20.
- 236 Homo potestate habet sup. uoluntate. repulsa. et
piscis: nō aut sup. ea que in celo sunt: parte. 4.
li. 13. confessio. ca. 23.
- 237 Homo pulvis dicitur et cinis: parte. 10. de spiri-
tu et anima ca. 53. a.
- 238 Homo totus est uinatus uinatio libero arbitrio
p qđ absq; adiutorio gratie qđ deo placet: nec
ualet incipe: nec plicare sufficit: pte. 11. p. Pela-
gia: bypponosti. li. 3. c.
- 239 Homo morti alligat nō per dei pdestinationē:
sed per suam offensionē: parte. 10. de predestina-
tione in capite. 3.
- 240 Homo rationalis capitur p uinum sicut piscis
per hamum: quomodo? uide pte. 10. de saluta-
tione. capite. 37.
- 241 Homo qui in hoc seculo usq; in finem in iniqui-
tatum delectatione: et cordis obduratione per-
manet: sicut hic cum noxia criminū delecta-
tio tenuit: sic cum sine fine sempiterna crucia-
tio retinebit: parte decima de fide ad Petrum ca-
pite. 3. g.
- 242 Homo per peccatum possibilitatis bonum libe-
ri arbitrij perdidit: pte. 11. cōtra Pelagia: byp-
ponosti. libro. 3. c.
- 243 Homo et si peccator: melior tamē qđ bestia est:
pte. 4. de carbenfan. rudibus ca. 18. b.
- 244 Homo nunq; de praua ita quin bestias antecel-
lat: parte. 5. de Gene. ad litteram: libro. 9. ca. 9.
a. ueritate. 4.
- 245 Homo et si peccatoribus comparat eisq; similis sit
nō tamē usq; adeo simul sit: ut pecus sit. Com-
paratur per uinum: non p naturā tē: parte. 8.
cōtra Pela. et Celest. de pecc. orig. li. 2. ca. 40.

- b. Infra psal. 48.
- Homo quibus de mutationib; ab imagine dei 246
in similitudine peccatis delabit: pte. 5. de trini-
ta. li. 12. ca. 11. Domines. 41.
- Homo post peccatū comparatus est peccator in- 247
sensatus et similis factus est eis: pte. 5. de Gene-
si ad Iram li. 3. ca. 12. circa finem. psal. 48. hos-
mines auto. 41. 42.
- Homo si nō peccasset etiam infructuosorum ani- 248
malia nūc ministerijs uiceret: hoc ostenditur in
Lomo qui Melia nutriuit: p. 10. de mirabi. sa-
cre scrip. li. 2. ca. 15. uide ibi ueritatē.
- Homo quicquid habet in animo cōmune cum 249
peccator: ad exteriorē hominē dicit ptenere: p. 5.
de trinita. libro. 12. ca. 1.
- Homo sicut aliquādo dictus est diabolus: sicut 250
le aliquādo dictus est homo: p. 5. de Gene. ad
Iram li. 11. ca. 24.
- Homo ab ecclesia separať nō solū per apertū sa- 251
cilegium: sed etiam p uitam pessimā: pte. 5. de
baptis. cōtra Donat. li. 1. ca. 10. c.
- Homo ad quā ecclesias uel locū uenerit ei⁹ mo- 252
rem seruare debet: parte. 5. ad inquisitiones Ba-
nuarij li. 1. ca. 2. 4.
- Homo nisi ab omnibus uirijs purgatus: in res- 253
gnum dei nō collocat: parte. 5. de trinita. li. 15.
capite. 25. a.
- Homonyma sunt cum res quidē plures cōmun-
ne nomē accipiūt: interpretatione uo eiusdem rei
separat: pte. 1. in cathego. Aristo. ca. 2. a.
- Homonyma et paronyma quomō differūt: uide 254
de pte. 1. in cathegorias Aristo. ca. 4.
- Homusianos nos uocant Arriani et Eunomia 1
m: pte. 8. cōtra sermo. Arriano. ca. 36.
- Homusion. id est. coessentialis in diuinitate pa- 2
tri filius: parte. 10. de ecclesiasticis dogmatibus
capite. 5.
- Homusion quid sit: uide pte. 9. in euang. Joan. 3
tracta. 97. c. pte. 11. cōtra Maximi. Arrianorū
episco. li. 3. ca. 14. c.
- Honestas implicat modestiā sobrietatē tpanis 255
am et pietatē. pte. 7. li. 1. ca. 30. a.
- Honestus nihil est: nisi qđ magis honestū est: 2
pte. 10. de bono uiduitas ca. 5. b.
- Honestum esse potest quicquid agimus: si sem- 3
per in nobis signa honestatis elucescant: p. 10.
de singulari. clerico. ca. 10. a.
- Honestū dicit qđ per seipm expetendū est: p. 3. 4
in li. 83. questio. q. 30.
- Honor summus: qualem pietas religiosorum ex- 1
hibet deo debetur: parte. 4. cōtra secundinum
Maniche. ca. 17. c. Glona auto. 15.
- Honor et uirtus: habuerunt edes propinquas 2
apud gentiles: pte. 7. li. 5. ca. 12. g.
- Honor uerus et gloria uera erit in paradiso: qui 3
nulli digno negabitur nec indigno dabit: ibi-
dem li. 22. ca. 30. b.
- Honor humanus nullius ponderis est: ibidem 4
libro. 5. ca. 17. b.
- Honor maximus inuidiam suscitāt: parte recti 5
circa de mirabili. sacre scripture libro. 2. capi-
te. 32. a.
- Honor est premiū uirtutis: pte. 8. de adulterinis 6
cōiugijs ad Pollentiu li. 2. ca. 20.

Hora

- 7 Honorandi sunt sancti propter imitationē: nō adorandi propter religionē: pte. 2. de vera religio. capite. 55. a.
- 8 De honorandis doctoribus etiam etate minoribus: vide pte. 8. de anima et eius origi. ad Petrum libro. 2. ca. 1.
- 9 Honorare primogenitos apud principes dignū est: parte. 5. de Senec. ad litteram li. 1. capite. 9. c. veritate. 5.
- 10 Honorat omnis qui adorat: nō autē adorat omnis qui honorat: quia fratres fm apostolū honore inuicem se pueniunt nec tamē inuicē adorant: pte. 10. de trinitate. et unitate dei ca. 10. c.
- 1 Honorat sumas mundos cum sim? maiores dilectione: parte. 8. in sermone Augusti. sup gestis cum merito. a.
- 2 Honorem quia Herodes rex nō dedit deo celi ab angelo dei percussus scatenis vermibus eripuit: parte. 11. in ques. vet. et noui testamen. ques. 102. a.
- 3 Honorat non habet propheta in patris: pte. 9. in euang. Joan. trac. 16. per totum.
- 4 Honores seculi nō aliud sunt nisi risus et inanitas et ruine periculum: pte. 4. de carbenisan. risibus ca. 16. b.
- 5 Honoris vanos qui querit cum christo regnare nō vult: parte. 3. contra partem donati psalmus. b.
- Honorificare patrē quid sit: vide pte. 9. in euang. Joan. trac. 19. c. 21. k. 23. b.
- 1 Honoris et vane glorie fuerunt auidi romani: pte. 7. li. 5. ca. 12. b. 13. 17.
- 2 Honoris amore occidit filios suos et vxorē prius cōsul romanus: ibidē li. 3. ca. 16. b. li. 5. ca. pte. 18. a. filios auto. 2.
- Hora tertia fm Marcū et hora quasi sexta fm Joannē Iesum crucifixū quō intelligat: p. 9. in euang. Joan. tracta. 117. a.
- 2 Venit hora vt iam nō in prouerbis loquar vobis: que sit illa hora: vide ibidē tracta. 102. b.
- 3 Hora nouissima que sit: vide ibidem in epistola Joannis tracta. 3. a.
- 4 Hora ponitur aliquādo prouenit uero tempore: ibidem. a. in fine.
- 5 Hora decima quid significet: vide pte. 9. in euang. Joan. tracta. 7. d.
- 6 Hora dicitur totum tempus presens: ibidē tracta. 22. c.
- 7 Venit hora vt omnis qui interficit vos arbitretur obsequiū se prestare deo: quomō intelligat: ibidem tracta. 94. b.
- 8 Horam quam dixit Iesus venisse vt cum pater glorificet: parte nona in euangelio Joan. tracta. 104. b.
- 9 Hore duodecim diei quid significant: ibidem tracta. 49. c.
- 10 Hore 36. crucifixus fuit in inferno: pte. 11. in dialogo ad Rosium. q. 26. c.
- Horatius fororem silentem occidit: parte. 7. libro. 3. capite. 14.
- Hordeacea panes significant in scriptura vel ipsam legē que ita data erat vt in ea vitale anime alimentū corporalibz sacramētis obtegeret: bordia cum medulla tenacissima palea tegitur:

Hostes

- vel ipsum populum nōdum et poliatū carnali defideno: qd tanq̄ palea cordi eius inherbat, id est. nōdum corde circūcisum: pte. 3. in li. 83. ques. q. 61. a. Panes auto. 3. 4.
- Horrida multa in terris nascuntur vt crimen peccati humani semp hominibus ante oculos poneret: quo admonerent auerti a peccis: p. 2. de Senec. cōtra Daniehe. li. 1. ca. 13.
- Hospitium acceptum facere debemus hospiti christo Iesu: parte. 10. de visitatio. infir. libro. 1. capite. 2. 3.
- Si gratum exhibueris deo tuo hospitium: gratum et gratus exhibedit tibi hospitium suum. Qd beatus eris si hospes dei fueris: si in ciuitate sua celesti mansionē acceperis: ibidē ca. 3.
- Hostes continencie sunt tres: vide parte. 10. libro. 2. meditatio. ca. 13.
- Hostes crucii per ipsum liberati fuerunt: p. 7. libro. 1. capite. 2. a.
- Hostes dei sunt quorum pectora obsedit spiritus annichisti: parte. 5. de baptis. contra Donat. libro. 4. ca. 13. b.
- Hostia in lege pro peccatis oblata peccatū nunc cupabatur: parte. 11. in questio. veteris et noui testamen. q. 74.
- Hostie nigre et ara subterranea: parte. 7. libro. 3. capite. 18.
- Hostie veteris legis que immaculate iubebant offerri significabant homines sanctos: qualis solus crucifixus fuit: et sancti erunt iam pignem purgati et sanctificati: p. 7. li. 20. ca. 26. d.
- Hostie pfecte erunt ipsi sancti purgati quas deo offerunt: ibidem. b. c. et. 25. c.
- De hostibus occidendis vetus testamentū contrarium nō est euangelio quo inimicos nostros iubemur diligere: pte. 3. ptra Adamantū Adanichei discipulum ca. 17.
- Hostium et hostiarū quis sit: vide pte. 9. in euangelio Joan. tracta. 46. a. b.
- Humana natura excellens bonū fit in hoc aspectu qd datum ipsi sit vt possit summi et incōmutabilis boni adherere nature: pte. 11. de vera innocen. ca. 287.
- Humana natura damnatur non ppter seipsam que laudabilis est quia opus dei est sed ppter damnable vitium quo vitata est damnatur: parte. 8. de nuptijs et concupiscentijs ad Vale. libro. 1. capite. 23.
- Humana natura fm catholicas fidem bona insumitur sed vitata peccato meritoq̄ damnata est: parte. 8. contra Iulian. Pelagiam: libro tertio capite. 12. a.
- Humana natura sine ope diuina imbecilla est ad imedendum deum auxiliato: requirit: parte. 8. contra duas epistolas Pelagiam. ad Bonifacium li. 4. ca. 11. a.
- Humana natura deprauata est p inobedientiā: quō? vide p. 8. de nuptijs et concupiscentijs. li. 1. ca. 6.
- Humana excusatio et supbia que? vide p. 8. de gra et libero arbi. ad Valenti. ca. 2. a.
- Humana natura etsi mala est quia viciata est: non tamē malum est: quia natura est sine quo bono nullum potest esse vitium: pte. 11. de vera innocen. ca. 302. 305.

Humana

- 8 Humana decet diuinis nō diuina humanis testimonijs confirmari: parte. 10. ad sacras virgines ca. 1. c.
- 9 Humana eloquia non sunt idonea ad explicandas res diuinas: pte. 11. in questio. vete. 7. noui testamen. q. 122. d.
- 10 Humana perfectio in diuina assimilatione consistit: 7 imperfectio in dissimilitudine: pte. 5. de trinita. li. 7. veritate. 29.
- 11 Humana corpora nō voluntate sed libidine produciunt: 7 quomō in beatorū corporibus libido inordinata nō extiterit: pte. 8. de nuptijs 7 concupiscen. li. 2. ca. 13.
- 12 Ad humanā naturam protegendā et nō expellendam addidit angelos et sanctos omnes beatos: addiditq; omnes in eterna vita collocatos 7 c. parte. 10. de vera 7 fal. peniten. ca. 16. b.
- 1 Humane conditionis tanta est dignitas vt non solum iubentis sermone sed consilio sancte trinitatis 7 opere maiestatis diuine creatus sit homo: vt sic ex cōditionis honore intelligere quātum suo creatori deberet: parte. 10. de creatione primi hominis. a.
- 2 Humani cōditionis dignitas et nobilitate interioris hominis cōsiderat: parte. 10. de spiritu 7 anima ca. 35. a.
- 3 Humane egritudinis est in carne mortali delectationem habere peccandi: pte. 11. de vera innocentia. ca. 92.
- 4 Humane res adeo perturbarent: si qd nō videremus nō credamus vt omnia funditus euerteretur: pte. 10. de fide rerum inuicibiliū ca. 2. b.
- 1 Ad humani generis redemptionē necessariū fuit vt christus esset 7 homo: nisi enim fuisset homo nō potuisset mori 7 c. p. 5. de trinita. li. 13. ca. 14. b. verita. 21.
- 2 Humani debiti consideratio est remediū contra lucrum mortuorū: parte. 10. de cōsolatione mortuorum li. 1. ca. 2.
- 3 In humani corporis cōditione dignitas preferē necessitat: pte. 7. li. 22. ca. 24. g.
- 4 In humanis rebus nihil est homini amicum sine homine amico: pte. 10. de orando deo ad probam capite. 2. a.
- 1 Humanitas christi nō parum prodest querentibus deum: pte. 4. li. 7. confessio. ca. 18.
- 2 Humanitas christi fuit assumpta a verbo et nō verbum ab humanitate: pte. 5. de trinita. li. 1. ca. 7. b. verita. 13. documē. 1.
- 3 Humanitas non est tertia entitas resultans ab anima 7 corpore: argumentū frācis. maronis: ibidem li. 6. ca. 2. veritate. 5.
- 4 Ad humanitatē christi oculos vertere debemus exemplo Ezechie qui faciem ad parietem vertebat: parte. 10. de visitandē infirmorum libro. 2. capite. 2. b.
- 1 Humanū genus vniuersum propagine vitiatū culpe 7 pene obnoxium: parte. 8. contra sermo. Ariano. capite. 7.
- 2 Humanū genus deus per contraria curauit: vt stulticiā 7 eue per sapientiā mulieris: parte. 4. de doctr. christiana li. 1. ca. 14. veritate. 8.
- 3 Humanum genus cōuenientiori modo sanari vel redimi non potuit qd per christi incarnationē

Humilis

- nem et mortem: parte. 5. de trinitate libro. 13. capite. 10. a.
- 1 Humanū genus in damnationē mansisset: si iustus nō etiam misericors esset: pte. 8. in Enchirid. ad Lauren. ca. 27.
  - 2 Humanū genus nō per liberū arbitriū nec proprijs meritis sed per filium dei liberari potest: ibidem ca. 30. 31.
  - 3 Humanū genus deus sic instituit: vt sine sensu nascatur: possibilitatē tamē habeat discendi siue bona siue mala: pte. 11. in questio. vete. 7. noui testamen. q. 80.
  - 4 Humanum genus christus ad vnam eum cōparauit dicens: relictis. 99. in montibus venit querere vnam errantē: pte. 11. cōtra Adammi. Arria. episco. li. 1. ca. 4. arti. 9.
  - 5 Humanū genus sicut vnus homo diuersis tēporibus eruditur diuersimode: pte. 7. libro. 10. capite. 14. a.
  - 6 Totum genus humanū fuit in primis parentibus: ibidem li. 12. ca. 26. c.
  - 7 Humanus effectus deo terrente 7 hortante cōuertente 7 implente in melius mutari potest: parte. 8. de adulteri. coniugijs ad Pollen. li. 2. capite. 19.
  - 8 Humilem charitas nō iniquitas facit: pte. 5. de sancta virginita. ca. 37.
  - 9 Humiles anime in deo se honorari volunt: Superbi autē pre illis: supra anime auctorita. 104.
  - 10 Humilia de nobis ipsis sentire debemus contra suggestiones superbie: parte. 10. de conflictu vitio. 7 virtutum ca. 2.
  - 11 In humiliationis camino probant homines acceptabiles: sicut aurum 7 argentū in igne: parte. 10. de vrbis excidio. c.
  - 12 Humiliantur ossa dupliciter: vide parte vnde anima in questio. vete. et noui testamē. q. 112. d.
  - 13 Humilis deus nihil nisi humilitatē docuit: parte. 9. in euāgelio Ioannis tracta. 25. f. g. Martini. 11. auctorita. 8.
  - 14 Humilis nō habet oculum in his in quibus sibi placet: sed in quibus sibi displicat: parte. 7. libro. 5. ca. 20. b.
  - 15 Humilis etsi habitu vilis sit: gloriosus tamē est virtutibus apud deum. Superbus autem etsi decorus 7 clarus videatur aspectu tamen apud deum operibus vilis est: parte. 10. de salutaritō documē. ca. 32. Ibidem vide quas propactas habeat humilis.
  - 16 Humilis confessio melior est in malefactis: qd in bonis superba gloriatio: parte. 11. de vera innocentia. capite. 118.
  - 17 Humilis pauper dicitur pauper spiritu: parte 10. de duodecim abusionū gradibus gradu. 8.
  - 18 Humilitas christi fuit homini iactā manū porrigere: parte. 10. de symbol. ad cathedra. libro. 1. capite. 3. a.
  - 19 Humilitas christi commendatur in lōione pedum discipulorū: parte nona in euāgelio Ioannis tracta. 55. 56. a. Martini. 11. auto. 8.
  - 20 Humilitas christi facta est exaltatio nostra: seditas eius facta est pulchritudo nostra: pte. 10. de quarta feria capite. 5. a.
  - 21 Humilitas christi maxima exaltatio est: pte. 11.

- in questio. vete. 2 noui testamen. q. 97. a.
- 1 Humilitas christi in hoc apparet qd a Joane in aqua baptisari voluit: p. 8. in Enchir. ad Lauren. capite. 49.
  - 6 Humilitas Joannis baptiste commendat: pte. 9. in euange. Joan. tracta. 4. d.
  - 7 Humilitas aliqua vera / aliqua simulata qd maior superbia est: vide pte. 7. de sancta virginitate capite. 43.
  - 8 Humilitas transcendit omnia cacumina temporalium dignitatum: non humano usurpata fastu sed donata diuina grana: p. 7. li. 1. ca. 1. a.
  - 9 Sicut humilitas pdest seruiendo: ita superbia nocet dominantibus: ibidem li. 19. ca. 15. c.
  - 10 Humilitas christi liberauit nos a subiectione demonum: ibidem li. 9. ca. 21. per totum.
  - 11 Humilitas vera in quo consistit: vide pte. 11. de vera innocen. ca. 83.
  - 12 Humilitas fructum non habet ubi est detrimens tum veritatis: parte. 11. contra Marum. Arria. episco. li. 3. ca. 16. a.
  - 13 Humilitas est via pueniendi ad celum: non enim redire possumus nisi humilitate: qui superbia lapsi sumus: pte. 3. de fide et symbo ca. 4. b. Lucce. 14. autentate. 2.
  - 14 Humilitatis exemplum vel viam qua redeundum sit in christo habemus: ibidem.
  - 15 Humilitas est via ad celum: sicut superbia ad infernum: parte. 10. de salute. documen. capite. 32.
  - 16 Humilitas sessio est et delectabile cubile domini nostri Jesu christi: ibidem.
  - 17 Humilitas et lachryme sunt via ad penitentiam: pte. 10. de penitentie medicina ca. 1.
  - 18 Humilitas homines similes angelis facit: sicut superbia similes demonibus: pte. 10. de salutari. documen. ca. 18. in fine.
  - 19 Humilitas charitas puritas anima deo coniungunt: pte. 10. de spiritu et anima ca. 20. b.
  - 20 Humilitas filii diabolum viciat: pte. 11. super magis significat. c.
  - 21 Humilitas alloquitur hominem: ne alta de se sapiat: et quomodo superbia alloquitur hominem: vide parte. 10. de conflictu viti et virtutum capite. 2.
  - 22 Humilitas diuitis magis laudatur quam pauperis: parte. 11. in questio. veteris et noui testam. ques. 124. a.
  - 23 Humilitas mentis est nobilis inopia sicut animorum enormitas sunt inepte diuitie: pte. 10. de duodecim abusio. gradibus gradu. 8. in fine.
  - 24 Humilitas et mansuetudo magnum munus est spiritus: parte. 3. in expositio. epistole ad Gall. capite. 5. c.
  - 25 Humilitas ab omnibus christianis custodienda est: parte. 5. de sancta virginitate. ca. 33.
  - 26 Humilitas et si omnes precipue tamen virgines decet: parte quinta de sancta virginitate. ca. 39.
  - 27 Humilitas solidissima: potentior et tutior est quam ventosa celsitudo: parte quinta de trinitate. libro 8. capite. 7. c.
  - 28 Humilitas Cipriani commendat: p. 5. de baptis. contra Donat. li. 2. ca. 4.
  - 1 Humilitate accedimus ad altitudinem dei: pte. 11. de vera innocen. ca. 88.

- Humilitate conseruatur charitas: nihil eam cinus violat quam superbia: pte. 3. in expositio. epistola. ad Gall. ca. 2. c.
- Humilitate opus est ad cognoscendum veritatem quam superbi philosophi non habuerunt: pte. 7. li. 10. ca. 29. c.
  - Humilian in venerando demones quibus volumus esse dissimiles: summa est stulticia: ibidem libro. 8. ca. 17. b.
  - Humilitate nimia multa de cultu diuino sunt usurpata ad honores hominum: ibidem li. 10. capite. 4. c.
  - Humilitatem christus verbis docuit et exemplo ostendit: parte. 5. de sancta virginitate capite. 32. parte decima de rectitud. catholice veritatis. b.
  - Humilitatem discere: ne cadas immo ut aliquando surgas: pte. 6. contra litteras penitanti li. 2. capite. 105. d. in fine.
  - Humilitatem et nuntietur virgines a christo discere debent: parte. 5. de sancta virginitate. capite. 36. Virgines. 7.
  - Humilitatis exemplum christus in sua natiuitate prebuit: parte. 6. de peccato. meritis et remissio. libro. 1. ca. 29. b.
  - Humilitatis exemplar christus est: parte. 5. de sancta virginitate. ca. 35.
  - Humilitatis viam christus docuit in hoc quod se ad crucis mortem humiliavit: pte. 5. contra episto. Parme. libro. 3. ca. 2. e.
  - Humilitatis doctor: aut celsitudinis dator christus est: parte. 5. de baptis. contra Donat. libro. 5. capite. 9. b.
  - Humilitatis exemplum insinuat in Moyse: ex quo non fastidiuit neque contempsit alienigenae socii sui consilium: parte. 8. in li. 2. ques. super Exodum. q. 69.
  - Humilitatis grande exemplum in beato Augustino habemus: quod suas feditates ita confessus est publice non modo ut librum confessionum in memoriam suorum vitiis perpetuis omnibus relinqueret: p. 4. li. 8. confess. ca. 7. dicto. 5.
  - Humilitatis sacrificium deo offerre debemus: quia cor contritum et humiliatum deus non despicit: parte. 8. de gestis cum Emerito Donatista. episto. d.
  - Humilitatis commendatio ponitur: parte. 7. libro. 9. ca. 20. b.
  - Humilitas tutam veramque viam in celum molitur: sursum lenans cor ad dominum: ibidem libro. 16. ca. 4. c.
  - Humilitatis humane tanta est utilitas ut eam commendaret exemplo diuina sublimitas: p. 9. in euange. Joan. tracta. 55. d.
  - Humilitas et superbie compagno in christo et diabolo: pte. 10. de salute. documen. ca. 19. a.
  - Humilitatis mensura cuiusque et mensura magnitudinis data est: parte quinta de sancta virginitate capite. 31.
  - Humiliu confessio est non se iactantium esse quod non sunt: parte. 6. de spiritu et littera ad Marcell. capite. 18.
  - Humiliu virtus est de scientia non gloriari: p. 11. de vera innocen. ca. 241.

- 1 **¶** Jacob quomodo chnstum figurat: vide parte. 8. contra mendacium ad Consem. ca. 10. b. c.
- 2 Jacob appellatus est homo videns deum: parte. 11. in questio. veteris et novi testamen. questione. 37.
- 3 Jacob erat homo simplex sine dolo: pte. 8. in li. questio. super Genesim. q. 74.
- 4 Jacob plures vxores habuit non flagrantia carnalis concupiscentie et sordide voluptatis: sed officio generandi: pte. 4. cōtra faustum li. 22. ca. 47. 49. Infra auto. 23.
- 5 Jacob ita vtebatur feminis vt carnali delectationi non subijceretur: sed dominaretur: ibidem capite. 50.
- 6 De mystica interpretatione factorum Jacob: vide ibidem ca. 53.
- 7 Jacob dixit dominus est in loco hoc ego autem nesciebam: quomodo intelligenda sint verba ista: vide parte. 8. in li. questio. super Genesim questione. 83.
- 8 Vtrum in lapide quem Jacob in titulum cōstituit et oleo pfudit: idolatriā fecit: vide ibidem. q. 84. Infra auto. 22.
- 9 Jacob quomodo agnouit Rachel esse filiam Laban: ibidem. q. 86.
- 10 Jacob seruauit pro Rachel septem annis et dies pauci erant in cōspectu eius quia diligebat eā: quomodo: ibidem. q. 88. Genesim. 29. autonta. 1. Infra autonta. 28.
- 11 Vtrum Jacob postq̄ Liam duxerat: adhuc septem annos seruauit pro Rachel p̄uvsq̄ eā duxerit an paulopost eam quoq; duxerit: ibidem vide questio. 89.
- 12 Quid significet Jacob dicēs: benedixit te dominus in pede meo: ibidem. q. 92.
- 13 Quid verisimilitudinis naturalis: et quid equitatis habeat factum Jacob de virginis versicoloribus in ferendis ouibus: ibidem. 95.
- 14 Jacob dixit socero suo decepisti mercedem meam: decem agnabūs: quid sit: vide ibidem. q. 95.
- 15 Sermo ius Laban et Jacob: varietas quid significet quorum alter aceruum lapidū appellauit aceruum testimonij: alter vō aceruum testamenti: ibidem. q. 97.
- 16 Quis sit n̄m̄o: Isaac per quē dicitur Jacob intrasse: ibidem. q. 100.
- 17 Quomodo Jacob de multitudine copiarū fratris sui turbatus: habuerit fidem deo salutem promittentē: ibidem. q. 102.
- 18 Quid sit q̄ ab illo angelo desiderat Jacob benedicti: cui luctando p̄ualuit: vide ibidem. q. 104. Infra auto. 24.
- 19 Jacob benedictionem firmanit Isaac adueniente Esau: quia cognouit ibi magnum sacramentum diuina inspiratione: parte. 7. libro. 16. capite. 37. a. b.
- 20 De Jacob emēte primogenita ab Esau: et q̄ ei benedictio signauit chnsti benedictionem per omnia: ibidem.
- 21 De Jacob eunte in Mesopotamiam vt vxorem acciperet: et de scala sibi apparente in somnis: et de benedictione: ibidem libro. 16. capite. 38. Gene. 28. autontate prima. 2. Euangeliste autontate vndeima.

- De Jacob perfundēte lapidem oleo: et quid hoc significet: vide ibidem. Supra auto. 8.
- 22 **¶** Jacob habuit plures vxores: licet vnam perierit: ibidem. Supra auto. 4. 5.
- De Jacob luctante cum angelo et ipsam volente videre: in quo ostenditur passio in benedictione ipsius ab angelo: et de nomine israel: ibidem libro. 16. capite. 39. per totum. Supra auto. 18.
- 24 **¶** Jacob introiuit in Egyptū cum septuaginta quinque hominib⁹ ipso Jacob inter alios cōputato: ibidem ca. 40.
- 25 Jacob in Egyptum venit cētesimotricefimo vire sue anno: Joseph autē erat trigintanouē annorum: ibidem. a.
- 26 Jacob cum angelo luctabat: quomodo: vide p. 4. libro. 12. cōtra faustū ca. 26. Gene. 32. autontate. 3. Supra auto. 18. 24.
- 27 Jacob duxit Rachel pro qua diu seruauit: parte. 8. in li. 1. questio. super Genesim. q. 89. Supra autontate. 10.
- 28 Jacob et Laban Syriam et Hebream linguam nouerunt: ibidem. q. 97.
- 29 Quid significet q̄ Jacob ita benedixit nepotes: vt dexteram manum minorū imponat: maiori autem sinistram: parte. 8. in li. ques. super Genesim. q. 166.
- 30 Jacob filij et liber⁹ et ancillis nati equaliter possederunt terram promissionis: parte. 9. in euangelio. Ioan. tracta. 11. c. f.
- 31 Jacob a mēdacio excusat cum se dixit esse Esau: quomodo: vide pte. 8. contra mendacium ad cōsem. capite. 10. b.
- 32 Vtrum mendacium pmiserit Jacob fratri suo: q̄ sequens pedes: suoz in itinere propter quos moraret venturus esset ad eum in Sar: pte. 8. in li. ques. sup Genesim. q. 106.
- 33 Quomodo filij Jacob quos infantes esse significauit potuerunt tantam stragem facere direptionemq; ciuitatis pro sorore sua dyna: ibidem questio. 108.
- 34 Jacob timens bella finitimoz: dixit se exiguum numero: ibidem. 109.
- 35 Quare deus loquēs ad Jacob potius dixit: fac tibi Aram deo qui apparuit tibi cum fugeres a facie Esau fratris tui: q̄ fac tibi Arā mibi: p. 8. in li. questio. sup Genesim. q. 110.
- 36 Jacob cum vxores alienos auferendos diceret q̄ etiam in aures abstulerūt: cum ad idolatriam non pertineant: ibidem. q. 111.
- 37 Cur Jacob postq̄ israel dictus est a domino: iterum ab eodem Jacob appellat: cum ceteri quibus nomina mutata sunt: dumtaxat posteriori nomine nūcupari in sacra scriptura soleant: ibidem questio. 114.
- 38 Jacob dixit descendā ad filiū meū iugēs in infernū: quis sit infern⁹ et quo dicat: ibidem. 126.
- 39 Jacob mortuus est centis quadraginta septē annorum in egypto regnante Balco rege assyriorum: pte. 7. li. 18. ca. 6. a.
- 40 De Jacob benedicente Judam filium suū et filios Joseph: ibidem li. 16. ca. 41. 42.
- 41 Jacob habuit duodecim filios: et Joseph erat v̄dictus a fratribus suis ante mortem Isaac: ibidem libro. 18. ca. 4. a.

- 43** Jacob facta est promissio tempore quo grecia legum quibusdam institutis regulata est: ibidem ca. 3. a. b. c.
- 44** Jacob et Esau nati sunt Isaac sexagenario aucto Abraham adhuc vivente tpe Arabu quatuor regis assyriorum: ibidem. a.
- 45** Jacob dilexit dominus: per misericordiam gratuitam: Esau autem odio habuit per iudicium debitum: pte. 8. in Enchiridion ad Lauren. ca. 98.
- 1** Jactantia est vitanda in bene actis: pte. 9. in euange. Joan. tracta. 6. a. in medio.
- 2** Jactantia obfuit Petro et David et Pelagio: p. 8. contra Pelagia. et Celest. de gratia christi li. 1. ca. 42. 45. circa finem.
- 3** Jactantia sublata omnes homines natura essent pares: pte. 7. li. 15. ca. 17. b.
- 4** Jactantia nuncupat libido gloriandi: ibidem libro. 14. ca. 15. e.
- 5** Jactantia non est vitium laudis humane. sed anime peruerse amans laudari ab hominibus spreto conscientie testimonio: ibidem libro. 12. capite. 8. a.
- Jam.** Jambus post dichonum male ponitur: pte. 2. de musica libro. 4. ca. 11.
- Januarius a iano appellatus est: parte. 4. contra faustum libro. 18. capite. 5. parte. 7. libro. 4. capite. 23.
- Janus regnans saturnum sibi associat: parte. 7. libro. 3. capite. 9.
- Janus quare sit Bisrons et ibi de ianitore li. 7. capite. 8.
- Jas.** Jaspis et sardius quid significant: vide pte. 9. in Apocalip. Homelia. 2. b. 3. b.
- Jd.** Idea eadem vel vi diuina qua producta est rotunditas cel: producta est rotunditas pomi vel oculi: que si et nescit: sed omnia efficit: parte. 7. libro. 12. capite. 25. a. b.
- 1** Ideam: oem in deo omnia creata: parte. 5. de Beneficio istam li. 3. ca. 12.
- 1** Ideas nisi quis intelligit sapiens esse non potest: parte. 3. in li. 83. questio. q. 46. et dicto. 42.
- 2** Ideas Plato primus appellasse prohibet: ibidem.
- 3** Ideas latine formas vel species dicere possumus: vide ibidem.
- 4** Ideas aia non nisi rationalis mente et ratione intuen potest: ibidem.
- 5** Opiniones quatuor de ideis: tangunt: ibidem dicto. 43.
- 6** Idee sunt in deo formaliter quicquid dicunt in eo et. Et quoniam in deo sunt plures idee: ibidem dicto. 44.
- 7** Ideas si philosophi posuerint esse infinitas: parte. 7. libro. 12. ca. 17. a.
- 8** Per ideas verius cognoscunt angeli in deo quam in ipsis rebus: ibidem li. 11. ca. 29.
- 9** Secundum Ideas celum non fecisse aliquid sed ipsum esse dicit Plato: ibidem libro. 7. ca. 28. d.
- 10** De Ideas: vide parte. 3. in libro. 21. sententiarum: senten. 19.
- 11** Idee vel rationes rerum incommutabiles et infinitae sunt in diuina sapientia: parte. 7. libro. 11. capite. 10. a.
- 12** De ideis vel speciebus quas Plato posuit in mente diuina: ibidem libro. 12. ca. 26.
- 13** Quomodo angeli futura cognoscant in illis ideis:

- non autem demones: ideo ipsi falluntur: sed non illi: ibidem libro. 9. ca. 22. a.
- Identitatis ratio melior est quam diuersitatis: parte quarta contra episto. Manichei: capite. 22. veritate. 4.
- Idiomata communicatio quadrupliciter prouenire dicitur: parte. 5. de trinitate: libro. 1. ca. 13. veritate. 27.
- Idiomata et ignobiles quare elegit christus in apostolos: vide parte. 9. in euang. Joan. tract. 7. f. Electio autorita. 6.
- Idola colentes sunt sicut hi qui in somnis videntur: ibidem. 11. de vera innocentia capite. 125. 1
- Idola quid sunt: nisi quod scriptura dicit oculis habebunt et non videbunt: parte. 7. libro. 8. capite. 24. c. d. 2
- De Idolis vel dijs vel simulacris ab homine factis quid senserit Hermes trimegistus: ibidem libro. 8. 23. 24. 3
- Idola ut confringant nonnulli dicunt christum non constituisse nec precepisse: parte. 5. de consensu euange. li. 1. ca. 31. 4
- Idolatrias in populo dei gladius interimit: schismaticos autem terre biatus absorbit: parte. 5. de baptis. contra Donatist. libro. 1. ca. 8. b. 5
- Idolatre dicuntur qui simulacris eam exhibent seruientem que soli deo debet: pte. 5. de trinitate. libro. 1. ca. 6. d. et verita. 12. 6
- Idolatria gladio puniuntur: crustio libri bellice cede et peregrina captiuitate: Schisma biatus terre: pte. 5. de baptis. contra Donatist. li. 2. ca. 6. d. 7
- Supra autoritate. 5.
- Idolatria vitam debet: quomodo? vide parte. 8. in li. 3. questio. super Leuiti. q. 66. 8
- Idolorum seruitus est fornicatio anime: parte. 3. in expositione epistol. ad Gall. ca. 5. e. Anime autorita. 66. Auerisio autorita. 6. 1
- Idolorum nomina quomodo accipi debeant: vide parte. 8. in li. 7. questio. super iudicium. q. 16. 2
- Idolorum appellatio fleuit: pte. septima: libro. 3. capite. 11. a. 1
- Idolum pendens in aere: ibidem li. 21. ca. 6. b. 2
- Idolum non seruat homines: sed homines idolum: ibidem li. 1. ca. 2. 3
- Idumei nati sunt de Esau qui et dictus est Edom: unde idumea regio: ibidem li. 16. ca. 35. b.
- Ieiunia et vigilie dicantur deliciae spirituales: quantum valitudinem non perturbant: parte. 10. de bono viduitatis ca. 21. b. 1
- Ieiunant iudei: ieiunant et pagani et christiani diuersimode tamen: pte. 10. de utilitate ieiunij. c. 2
- Ieiunia prorsus incredibilia sancti exercebant ita quod per continuum triduum vel amplius sepiissime sine cibo et potu fuerunt: parte. 2. de moribus ecclesie catholice. li. 1. ca. 33. a. 3
- Ieiunia non esse celebranda dixerunt Arriani: parte vnde de heresibus ad quod nulli deum 53. et. 82. 4
- Ieiunia sunt nobis necessaria: sicut vulneribus medicina: medelam enim conferant vite perpetuae: ita tamen ut duarum rerum testimonia commendentur scilicet oratione et misericordia: parte vnde de in questio. veteris et noui testamenti. questio. 120. 5

Ieiunium

- 6 Ieiunia intemperantis corporis mitigant: motus aduersos reprimunt: pressurā anime auferunt: ecce utilitates ieiunij: ibidem.
  - 7 Sicut in speculo sordido nō se talem homo aspiciat qualis est: ita et si esca et crapula fuerit grauitus alterum se sentiat q̄ est: tunc extat libido: accendit ira: inflamat supbia: generatur luxuria: ibidem.
  - 8 Ieiunia ex magna parte sunt necessaria: populus iudaicus sub Hester regina: ieiunijs suis fragantibus a periculo liberatus est: similiter et Minime veniam meruerūt: ibidem. b.
  - 9 Ieiunia nostra iubermare debemus: parte. 10. de utilitate ieiunij. b.
  - 1 Ieiunij observatio: virtus animi: fraudatio carnis et lucrum mentis: ab angelis non exhibet deo: ibidem. a.
  - 2 Ieiunijs et orationib⁹ corpora nostra frenanda sunt: sicut equus freno: parte. 10. de salut. doc. cament. capite. 35.
  - 3 Ieiunia peruersorū meliora sunt prandia iustorum: sicut nuptie fidelium virginum anteponuntur impiarum: parte. 5. de bono coniugali capite. 8. c.
  - 4 Ieiunijs iumentū nostrum putat carnem cobibere debemus: p. 10. de cannico nouo: ca. 3.
  - 1 Ieiuniū in paradiso institutū esse legim⁹ in Basilio magno: parte. 8. cōtra Julianū Pelagias: libro. 1. capite. 2. b.
  - 2 Penitentia sine ieiunio vacua est: ibidem.
  - 3 Ieiuniū quadragesime ex ieiunio Moysi et Helie et ex euangelio auctoritatē habet: parte. 5. ad inquisitiones ianuarij: li. 2. ca. 15. b.
  - 4 Ieiuniorū quadraginta dies non frustra constituti sunt: quibus Moyses et Helias et ipse dominus ieiunauit: parte. 8. an li. 1. questio. super Genesim. q. 169.
  - 5 Ieiuniū magnū et perfectum: est astinere ab iniuriis: quibus et seculi voluptatibus: p. 9. an euāge. Joan. tracta. 17. b.
  - 6 Ieiunium generale nō a cōcupiscentia ciborum est: sed ab omni lenia temporali delectatione est: parte. 4. in questio. euangelio: libro. 2. capite. 18. veritate. 11.
  - 7 Ieiuniū fit dupliciter aut in tribulatione ad propiciandū deum pro peccato: vel in gaudio: ibidem verita. 10.
  - 8 Ieiuniū aliquod corporis aliquod anime: tangit: parte. 10. de salutari. documen. ca. 48.
  - 9 Ieiuniū carnem domat atq̄ mūdi delicias fugat: ibidem ca. 36. Ieiunij auto. 2.
  - 10 Ieiunium Helie quadraginta diebus durauit: parte. 10. de mirabili. sacre scripture li. 2. ca. 19.
  - 11 Panis qui Heliam tam diu sustentauit fact⁹ est angelico opere de terrena materia: vide ibidem veritate. 9.
- Iep.** Septe interpretat⁹ speriens et figurat nobis christum: parte. 8. an li. 7. questio. super iudicum. ques. 49. g. b. k.
- 2 Septe licuit occidere filiam: ut et seipsum Samson instinctu spiritus sancti: pte. 7. li. 1. ca. 21.
  - 3 Septe homo facinorosus et inuidus stulta deuotione munus deo promisit dicens quicquid mihi redeunti a cede occurreris ante oſta domus mee: hoc offeram deo: parte. 11. in questio. veter. et noui testamen. questione. 43.

Iesus

- Septē quomodo differt ab Abrahā: ibidem. 4
- De Iencho submersione: vide parte. 10. de mirabil. sacre scripture li. 2. ca. 3.
- Ierusalem muri sanctos homines in scriptura significat: quod innuit: pte. 11. an questio. veter. et noui testamen. q. 112. f.
- Ierusalem spiritualiter ecclesiaz in diuina scriptura significat: pte. 11. aduersus iudeos ca. 7. b.
- Ierusalem celestem Sara sterilis significat: quas res: vide parte. 3. in expositione epistole ad Galathas. 4. d.
- Iesus naue successor Moysi: introduxit populum in terram pmissionis et rexit populum per viginti septem annos: parte. 7. li. 18. ca. 11. b.
- Iesus nunc qui populum in terram pmissionis introduxit: cōformis in nomine Iesu fuit christo: parte. 4. contra faustum li. 16. ca. 19.
- Iesus plures in Iudaismo fuerunt: ibidem li. 3. bro. 23. capite. 1.
- Quomodo faustus de Iesu filio dei opinabatur: ibidem capite. 2.
- Iesum esse filium dei fm diuinitatē et filium David fm carnē: Augustinus probat cōtra faustum: ibidem capite. 5.
- Iesum aliqui deum esse negant: parte. 4. de agone christiano capite. 17.
- Iesus hebraice. sother grece. saluator: nostra locutione dicitur: parte. 5. de trinita. li. 13. ca. 10. circa finem: et verita. 16.
- Iesus latine saluator dicitur: propter salutē cū quam nobis tribuit: ita nominatur: parte. 6. de peccato. meritis et remissio. li. 2. capite. 29. b. Intra auctoritatē. 11. et. 13.
- Iesus nō est necessarius eis: qui non habent peccatum: sed eis qui saluandi sunt a peccato: ibidem libro. 3. capite. 4. b.
- Iesus: quomodo non potest dici nisi in spiritu sancto: parte nona in euangelio Joan. tracta. 73. b. c.
- Iesus saluator interpretatur: et q̄ in nomine eius sit petendum: parte. 6. de natura et grana contra Pelagias: capite. 20. 21. pte. 8. contra Iulian. Pelagias: libro. 1. capi. 2. c. f. de nuptijs et concupiscentijs ad Valerian. libro. 2. capi. 35. in fine: pte. 9. in euange. Joan. tracta. 74. b. pte. 10. de cōtinnone cordis ca. 5. a. Supra auctoritatē. 8. 9. Intra auctoritatē. 13.
- Iesus et christus cum idem sint: differunt tamē: vide parte. 9. in epistol. Joan. tractatu. 3. c. circa principium.
- Iesus propterea vocatus est Iesus. id est saluator: quia sicut euangelista dicit: ipse saluum faciet populum suum: parte. 11. contra Pelagias: bypponosti. libro. 5. k. Supra auto. 8. et. 11.
- Iesus ille sacerdos magnus illis temporib⁹ quo templum edificatū est post captiuitatem quem propheta Zacharias vidit in sordido habitu dextroq; diabolo: qui ad eius accusationē stasbat: ablatam illi sordidam vestem et datum indumentum bonoris et glorie: figurat christum Iesum sacerdotem magnum: parte. 4. contra faustum li. 12. ca. 36.

Ignis

Ignis

- 15 Iesus predestinatus est: ut qui futurus erat fm carnem filius David esset: tamē in virtute filius dei fm spiritū sanctificationis: pte. 10. de predestina. sanctoꝝ ca. 15. b.
- 1 Ab igne dicit deos Plato posuisse remonere vrē di qualitatē: sed lucendi relinquere: sicut patet in oculis: p quos enuciat lucendi qualitas: pte. 7. li. 13. capite. 18. c.
- 2 In igne animalia aliqua vinūt salubriter: qui tamen alia cōsumit 7 per hoc probat corpa damnatoꝝ posse ppetuari in inferno: ibidē li. 12. ca. 4. b. li. 21. ca. 2. per totum.
- 3 De igne qui cum sit pulcherrimus decolorat quasi omnia: atq; carbonē pulcherrimū deterrimū postea reddit 7 c. ibidem li. 21. ca. 4.
- 4 Ignem illum qui paratus est diabolo 7 angelis eius amens opam dei triumphare de illo in semetipso: pte. 4. de agone christiano ca. 2.
- 5 Ignem eternum virgo nō nutrens concremat: pte. 7. li. 2. ca. 29.
- 6 Ignem subeunt voluntarie saguntini: ibidē vide li. 3. capite. 20.
- 7 Ignem subeunt carbagenenses: ibidem ca. 21.
- 8 Ignem quo exardescit diues in inferno videtur dicere incorpales fuisse sicut lingua sua cui poposcit aquam infundi: sic oculos quos leuiauit 7 c. ibidem li. 21. ca. 10. c.
- 9 Sed q; corpalis sit ostendit per sequētes pcedēs: q; ad ignē cuiusmodi ptenere potest mors corpalis pfectionis mūdici: ibidē ca. 26. d.
- 10 Per ignem tribulationis saluamur: ibidem.
- 1 Ignis propriū est appetere exalta. descendisse tamen dicitur de celo super altare ad holocaustū: pte. 10. de mirabi. sacre scriptm. li. 2. ca. 18. b. c. vide ibi veritatē vñs: 7 ca. 20.
- 2 Ignis et aer que leuia sunt mouent aquam 7 terram que graua sunt quare corpora post anime discessum moueri nō videm⁹: eo q; ignis 7 aer que duo per anime presenā tenent in corpore terreno post excessum ad supra enadunt ac sese expediūt: p. 10. de spiritu 7 anima ca. 15. a.
- 3 Igni. mor⁹ sursum attribuit a quadruplici principio: parte. 5. de Gene. ad litterā li. 3. verita. 6.
- 4 Ignis tria in se habet: lumen ignis. splendor et calor: 7 cum sint tria vnū lumē est: simul exurgunt. simulq; consistunt: nec ignis pcedit splendorem. nec splendor calorem: 7 hec nō confuse vnū sunt. nec distincte tria: sed cum vnū sint tria sunt. simul opantur 7 c. habet hoc elementum magnū sacramentū. per qd exerceat quere ntis ingenium: pte. 10. de symbo. ad cathedra. libro. 3. ca. 9. b.
- 5 Ignis in fornace tres pueros non combussit. as trubum: qd Augustinus dicit non esse ptra naturam sed fm naturam: parte. 10. de mirabi. sacre scripture libro. 1. veritate. 14. li. 2. ca. 31. b.
- 6 Ignis nomine. pena quādoq; significat: pte. 8. in li. 6. questio. sup. Josue. q. 9. a.
- 7 Ignis altaris semp ardebit ab eo. ut non extinguatur: parte. 8. in li. questio. sup. Leuiti. q. 12.
- 8 Ignis de celo descendit quādo heretici qui de ecclesia velut ignis recedūt ipsam ecclesiam perssequūtur: pte. 9. in Apocalip. Thome. 11. a.
- 9 Ignis eternus extinguit: pte. 7. li. 3. capite. 18.

- Ignis supremus fm Platonicos. est Tranquillus. purus innoxius. sempiternus iste est turbidus fumens corruptibilis: atq; corruptor: et sic est iste dissimilis illi: 7 terrenis habitationibus cōgruit: 7 innuit hanc suā esse opinionē: per hoc 7 probat corpa posse fieri incorruptibilia: 7 in celo perpetuo pmanere cōtra eos: p. 7. libro. 22. capite. 11. e. f.
- Ignis de celo casurus tempore psecutionis antichristi 7 deuorans suos. nō significat ignē eternum. sed celum malum impioꝝ vel plagā qua percutiendi sunt persecutores. quādo antichristus pcutietur spiritu omis sui: ibidem li. 20. ca. 12. vide ibidem veritatem.
- Ignis cōflagratio nō ascendet vsq; ad altitudinem spacy in quo erunt tunc sancti sicut nec aq diluuij: ibidem li. 20. ca. 18. c.
- Ignis cōflagratio sic purgabit celum 7 terram sicut aqua fecit diluuij: ut totum scz aerem ventosum intelligamus pro celo: hoc innuit ibidē 18. b. c. vide veritatē: ibidem.
- Ignis iudicij purgabit electos: pte. 7. libro. 20. capite. 15. 26.
- Ignis iudicij vltimi figuratur in igne qui apparuit Abrahā: ibidem li. 16. ca. 24. e.
- Ignis etern⁹ sine dubio laudabilis est q; nō dā natus sit futurus penalis: quid enī est igne. flammante. vigente. lucente pulcherrus? quid calefaciente. curāte. coquēte vñius? q; nō eo vñit nūbil sit molestus: p. 7. li. 12. ca. 4. b.
- Ignis ipse alteri igni appositus. perniciosus: q; cōuenienter adhibitus cōmodissimus inuenitur: ibidem.
- Quod ignis latet in calce. 7 aqua accendit. sed oleo extinguitur: ibidem li. 21. ca. 4.
- Ignis eternus damnans erit granior vel lenior fm eorum diuersitatē. siue ex parte ignis agentis siue ex parte recipientis: ibidem ca. 16. c. nota ibi veritatem.
- Ignis inferni vbi sit vel cuiusmodi neminē scire arbutat. nisi cui spū sanctus ostenderit: ibidem li. 20. capite. 16. a.
- Ignis infernalis est corpalis: qui vnus 7 idē demones cruciabit 7 homines: vtrosq; scilicet in corporibus. nihilomin⁹ veris et miris modis ignibus illis alligabunt: vt etiam nūc spiritus nostri poterunt corpora alligare: ibidē li. 21. ca. 10. a. vide ibidem veritatem.
- Ignis tribulationis vnū dicit. alterū damnis: cat vtūq; probat: ibidem ca. 26. d. Sup ignē auctoritate. 9. et. 10.
- Ignis potentia que fit: vide parte. 11. contra felix. ca. 2. Arria. ca. 5. b.
- Ignis inferni opus est iusticie: pte. 10. de vera et fal. peniten. ca. 16. a. 18.
- Ignis inferni vtū sit corporeus: p. 10. de cognitione vere vite ca. 40. Sup auto. 21.
- Igni cōflagratione peribit figura buius mūdici quādo iam iudicau sunt mali 7 missi in ignē eternum: parte. 7. libro. 20. capite. 16. a. Ignis auctoritate. 12. 13.
- Igni cōflagratione elementoz corruptibiliū qualitates: que corporibus nris corruptibilibus congruebant. penitus interibunt: ibidem.

Ignorantia

- 1 Ignorantia et difficultas sunt omni peccati anime penalia: pte. 6. de natura et gratia contra Pelagium: ca. 67. f.
  - 2 Ignorantia omnis insipientia est: insipientia voluntaria est: pte. 11. in questio. veter. et noui testamenti: q. 115. q.
  - 3 Ignorantia et infirmitas vitia sunt que impediunt voluntatem ne moueatur ad faciendum opus bonum vel ab opere malo abstinendum: p. 6. de peccato. meriti. et remissionis. li. 2. ca. 17. a.
  - 4 Ignorantia que excusat que fit: vide pte. 11. in questio. veteri et noui testamenti. q. 67.
  - 5 Ignorantia simpliciter non excusat: pte. 8. de gratia et libero arbitrio. ad Valentium. ca. 3.
  - 6 Ignorantia inuincibilis excusat omnino a peccato: p. 8. in li. 1. retracta. verita. 13.
  - 7 Ignorantia iudicis sepe fit calamitas innocentis: et in pueris magna pena est: parte. 7. libro. 21. capite. 14. a.
  - 8 Ignorantia minuitur veritate magis magisque luce: cupiscentia autem charitate magis feruente: parte. 8. contra Iulium. Pelagium: libro. 6. capite. 5. b.
  - 9 Ignorantia rerum facit obscuras figuratas locutiones cum ignoramus vel animantium vel lapidum vel barbarum naturas aliarum rerum que plerumque in scripturis similitudinibus alius cuius gratia ponuntur: pte. 4. de doctrina christiana libro. 2. capite. 16. b.
  - 10 Ignorantia non necessarios ad salutem patienter et sine murmuratione contra deum est susferenda: parte. 8. ad Orosium contra Pausaniam. capite. 11. 12.
  - 11 De ignorantia mirabili humane imbecillitatis: vide pte. 8. de anima et eius origine ad Vincem. victoriam. li. 4. ca. 8.
  - 12 Ignorantia docta ut ita dicam in omnibus est: sed docta spiritu dei qui adiuuat infirmitatem nostram: parte. 10. de orando deo ad probam. ca. 15.
  - 13 Ignorantia et difficultatem nobis euincendam ad coronam glorie prestare voluit: parte. 2. de libero arbitrio. li. 3. capite. 20. d.
  - 14 Per ignorantiam et necessitatem facta quomodo improbat: ibidem ca. 18. a.
  - 15 De ignorantiarum varietate et quomodo sint nonnunquam patienter ferende: parte. 8. de origine anime ad Hieronymum. li. 1. ca. 23.
  - 16 De ignorantie horrenda profunditate: ex qua omnis error consistit: cuius qua omnes nascimur: qua homo non potest liberari sine labore dolore et timore: pte. 7. li. 22. ca. 22. a.
  - 17 Ignorare nos aliquando dicimus rem quam non approbamus: pte. 4. ad Simplicianum. li. 1. q. 1. e. Ignoscere quo pacto deus dignatur: quod in sapienter homo dignatur agnoscere: pte. 10. de penitentia. medici. ca. 2. d.
- III.** Illabi mentis soli possibile est qui creantur: quare demones per energeticam operationem non credimus substantialiter illabi anime: pte. 10. de ecclesiasticis dogmatibus. ca. 83.
- 1 Illicitum dicitur esse illud quod lex illa prohibet: quia naturalis ordo seruatur: parte. 4. contra faustum. li. 22. capite. 28.
  - 2 Illicitum est quod legibus prohibetur: parte. 11.

Illuminat

- in questio. veteri et noui testamenti. questio. 61. b.
- Illuminatio nostra participatio verbi dei est illius vite que lux est hominum: parte. 5. de trinitate li. 4. capite. 2. a.
- Illuminari petit ad intelligendum quod ignorat Augustinus: parte. 4. li. 11. confessionum: ca. 22. 25. 30. 31.
- Illuminari a christo vera luce est se peccatorem agnoscere: pte. 9. in epistola. Ioannis. tracta. 1.
- Illuminari quare dicitur homo et non pecus: vide de ibidem in euangelio. Ioannis. tracta. 1. 3. c.
- Illuminat deus misericordia: errecat autem iudicio equissimo etiam oculatissimo: pte. 8. contra aduersaria. legis et prophetarum. li. 2. ca. 8.
- Quomodo deus illuminat omnia: vide parte. 10. de cognitione vere vite ca. 25.
- Illuminatum et illuminans quomodo differunt: parte. 9. in euangelio Ioannis tracta. 2. c. 14. 21. c. 23. a. 54. b.
- Illuminatur a deo qui ratione vitatur: parte. 2. de vera religione ca. 42. a.
- Illuminatur nullus hominum nisi illo lumine veritatis quod deus est: pte. 6. de peccato. meriti. et remissionis. li. 1. ca. 25. b.
- Quomodo tenebre eum non comprehenderunt: vide ibidem.
- Illuminatur homo deo sibi presente absente deo obtenebratur: pte. 5. de Genesi ad Iosaphat. li. 8. ca. 12. Supra iter autem. 5.
- Illusionem nocturnam auferri petit Augustinus: pte. 4. li. 10. confessio. ca. 30.
- Illustratio superna omnes homines regit: parte. 11. de vera innocentia. ca. 27.
- Illustratio beneficii Augustinus commendat: pte. 10. li. 2. meditatio. ca. 9.
- Illustrante solo deo anima fit beata si eius gratia non sit ingrata: pte. 7. li. 17. ca. 4.
- Imaginatio quid sit: vide parte. 10. de spiritu et anima capite. 38.
- Imaginatio unde efficitur: vide ibidem ca. 33. 38.
- Imaginatio rationem sequitur quantum potest: pte. 5. de trinitate. li. 11. verita. 30.
- Imaginatio nostra nunquam potest aliqua confingere que non apprehendit per sensum aut per se aut per suas partes sicut Chimera et tunc est confictio quantum ad compositionem illam et non quantum ad partes: ibidem libro. 11. veritate. 15. in fine.
- Imaginatio nostra plura simul imaginari potest quod oculus cernere: tamen sicut oculus non potest cernere nisi illa que sibi directe obijciuntur: ita nec imaginatio nisi illas species que sibi directe obijciuntur: ibidem capite. 8. veritate. 23.
- Imaginatio sine cogitatio potest latior et perfectior est ipso imaginato nec per partes diuisibilis est quia spiritalis: parte. 4. contra epistolam. Manichei capite. 18.
- De imagine bestie per quam falsi christiani intelliguntur: pte. 7. li. 20. ca. 9. f.
- Imaginem alicuius quicumque cognoscit et quod illa imago est cognoscit et illud cuius est imago argumentum fran. maro. pte. 5. de trinitate li. 5. ca. 24. verita. 62.

Imaginem

- 3 Ille qui posset cognoscere animā esse imaginem trinitatē naturaliter posset naturaliter cognoscere ipsam trinitatē; argumentū secundū eiusdem; fran. ibidem.
- 4 Quod ad imaginē dei creati sumus: cuius est vera eternitas: eterna veritas: eterna et vera charitas est quod ipse eterna et vera et chara trinitas: p. 7. li. 11. ca. 28. c.
- 5 In nobis ipsis eius imaginem continentes tanquā minor ille euangelicus fili⁹ ad nosmetipsos surgamus: et ad illum redeamus: a quo peccando recesseramus: ibi esse nostrum nō habebit mortem: ibi esse nfm nō habebit errorem: ibi amare nostrum nō habebit offensionē: in his vō imaginem. Ibidem.
- 6 Item fm partem anime fm quā ad imaginē homo intelligit factus vel credit. est deo propinquior: quia parte superat: inferiores partes. et quas cōmunes habet cum bestiis: ibidem li. 11. capite. 3. a.
- 7 Quod ad imaginem veritatis nō reformatur remans in similitudine vanitatis peccati: ibidē li. 11. 20. capite. 3. c.
- 8 Homo fm animā rationalem est ad imaginem dei factus: ibidem li. 13. ca. 24. parte. 8. contra sermo. Adriano. ca. 16. Genesis. 1. a. 14. b. sermo auto. 5. 6. et. 7. Imago auto. 1.
- 9 Imaginem terreni hominis induimus propagatione prevaricationis et mortis: quam nobis intulit generatio: sed imaginem celestis induimus: gratia indulgēte vitam perpetuā: quod nobis prestat regeneratio nifi per mediatorem dei et hominū: p. 7. li. 13. ca. 23. e. f.
- 10 Imaginem celestis hominis nunc ex fide portamus habituri in resurrectione quod credim⁹: p. 5. de Gene ad Iram li. 6. ca. 19. in fine.
- 11 Imaginem terreni hominis ab ipso exordio humani generationis induimus: ibidem.
- 1 Imagines que fiunt in fantasia accipiuntur pro ipsis veris reb⁹ quattuor modis: ibidem li. 12. verita. 3. in fine.
- 2 Imagines in somnis apparētes vtrū credendū sit aliquid significare: ibidem li. 12. ca. 22.
- 3 Imagines rerum in anima qualiter cognoscantur ne dum in rationalibus sed etiam in brutis: vide pte. 4. cōtra episto. Manichei ca. 17.
- 4 De imaginibus quas cogitationis acies intuet in fantasia quō memoria concipit: pte. 5. de trinitate li. 11. capite. 4.
- 5 Imaginatio corporalius ptebatur fuit Augustinus quare spiritualia cape nō potuit: pte. 4. li. 4. cōfessio. capite. 15.
- 1 Imago dei quomō sit in anima hominis et quō deformat⁹: et quō homo potest atē habeat in aliis creaturas: vide pte. 9. in episto. Ioan. tract. 8. d. Imaginem auto. 8.
- 2 Si facti sumus ad imaginē dei: cur non sumus sicut deus: ibidem tract. 9. b. in medio.
- 3 Aliter deus est in nobis: quā nos in ipso: ibidem tract. 8. b. in medio. 9. a.
- 4 Imago tūc est quando de aliquo exprimit⁹: p. 3. de Gene. ad Iram imperfect. ca. 16. b. Gene. 1. a. 14. b. auctoritate. 14.
- 5 Imago filio appropriat⁹: quia equalis patri pat⁹

Imago

- mo sicut imago pfecta adequat et implet illud cuius est imago: vsus vō appropriat⁹ spiritus sancto quia creaturas perfudit ingenti libertate fm earum capacitatē: eternitas tandem patri appropriat⁹ quia non habet principiu vnde fit. Supra eternitas auto. 5. et. 6.
- Imago dei aliter est filius aliter nos: parte. 9. in epistola Ioan. tract. 4. f. Supra filius auctoris tate. 3. 5. 6.
- Imago et similitudo quō differunt: vide pte. 8. in li. 5. questio. sup Deutero. q. 4.
- Imago trinitatis est in nobis: quia sumus et nos esse nouimus: pte. 7. li. 11. ca. 26.
- Item quō hanc trinitatem quā habemus amemus: per quā imago sumus scz esse scire et amare: ibidem ca. 27. 28.
- Imago dei perficit in nobis in paradiso: et quō bicitia in quibus est imago dei certitudinaliter sciamus in nobis ipsis: ibidem ca. 28. d.
- Imago terre quō colebatur: et turpitudinib⁹ eius: pte. 7. li. 7. ca. 24.
- Imago equalitas et similitudo quō distinguuntur: pte. 3. in li. 83. questio. q. 74.
- Imago dei renouat in mēte credentiū per nouū testamentū: parte. 6. de spin. et Ira ad Marcelli. capite. 28. a.
- Imago dei nō omnis creatura dicenda est sed illa sola quā superior ipse solus est ergo angelus et omnis creatura rationalis ad imaginem dei facta est: parte. 5. de trini. li. 11. ca. 5. b. verita. 16.
- Imago corporis in animo nostro melior est ipsa specie visibili corpore: ibidē libro. 9. capite. 11. veritate. 13.
- Imago tribus modis accipitur: pte. 10. de incarnatione verbi li. 1. ca. 11.
- Imago patris in diuinis sub humano corpore in christiano templo collocari nō debet: pte. 3. de fide et symbo. capite. 5.
- Imber tentationis ruīnam querit: parte. 10. de oibus capite. 14. b.
- Imitatio nos deo cōiungit: quomō? vide pte. 11. de vera innocen. ca. 91.
- Imitatio in artibus magistrorū intū valet vtrū sublata omnes pene perimantur: pte. 2. de musica libro. 1. ca. 4. b.
- Imitandē efficiamur quō christus: quantū gradu suo finit qui cū adheret christo dilectione spirituali formā christi accipit: p. 3. in exposit. episto. ad Gal. ca. 4. c. Supra auto. 1.
- Imitanda nō sunt omnia facta laudatorū exemplo: pte. 8. cōtra secundā gaudēti epistol. li. 2. ca. 23. b. c. d. Cōtra mendaciū ad cōsensū capite. 9. b.
- Plura proposuit nobis deus non ad imitandum: sed ad cauendum: parte. 4. contra faustum li. 11. 22. ca. 45.
- Imitare quem debēt senes: iuuenes et virgines: vide pte. 10. de cataclismo ca. 6. b.
- Imitare debemus christum in octo beatitudinibus: parte. 5. de sancta virginitate. ca. 29. prima Cor. 4. auto. 3. Infra auto. 7.
- Imitare debem⁹ hospitalitatē Loth: nō ebrietatē: tem aut incestū: pte. 4. 5 faustum li. 22. ca. 60.
- Imitare quō debemus Adorfen: ibidem. 69.

Imitare

- 5 Imitare debemus homines bonos malos tolerare omnes amare: qui nescimus quid cras futurus sit qui bodie malus: pte. 4. de carbenfan. rudib⁹ ca. 37. d. Bonos auto. 1. boni auto. 12. Exempla auto. 3. 4. homo. 83. homines. 34. Mores auto. 10.
- 6 Qui imitat bonos homines nullius hominis appetit laudem: qui malos nō dignus est laude: pte. 3. in li. 83. ques. q. 36. d.
- 7 Imitatores esse debemus chasti nō in faciendis miraculis: que nemo erigit sed in custodienda humilitate atq; patientia ad que nos dñs inuitavit suo exēplo: pte. 11. de vera innocen. ca. 111. Supra autōitate. 2.
- 1 Immortale et eternū differūt: omne eternum immortale est: nō autē omne immortale sana sublimiter eternū dicit: p. 3. in li. 83. ques. q. 19.
- 2 Immortalia esse possunt etiam in tpe incipiētia: exemplo carnis chasti pbat: parte. 8. de origine anime ad Hiero. li. 1. ca. 12.
- 3 Immortalitas vera in cōmutabilitas est: pte. 5. de trinitate li. 1. ca. 1. b.
- 4 Quod immortalitas primi hominis fuit: ut posset nō mori: sed bñd⁹ erit ut nō possint mori: p. 7. li. 22. capite. 30. d.
- 1 Immortalitatē hūana natura perdidit per liberum arbitrium et hanc est acceptura per grām: pte. 8. in Enchir. ad Lauren. ca. 106.
- 2 Immortalitatē solus deus habet: eo q mutabilitas quedā mortalitas est: pte. 10. de cognitione vere vite ca. 31.
- 3 Immortalitatē quidā appetens se occidit: p. 7. li. 1. capite. 22. b.
- 1 Immūdi quomō sub pasca erant piandi: pte. 8. in li. 4. ques. sup numeros. q. 15.
- 2 Immūdia alloquit hominē cui carnis integritas respōdit: pte. 10. de conflictu vicio: et virtutum capite. 23.
- 1 Immundū tangere est in peccatū alicuius pscntire: p. 5. 5 episto. Parmenia. li. 3. ca. 4. a.
- 2 Immundū putant Manichei quicquid ex carne etiam sine peccatu nascit: parte. 4. li. 6. cōtra Faustum ca. 8. per totum.
- 1 Immutabile bonū vnum est: qd est de⁹ qui est summa essentia: pte. 7. li. 12. ca. 1. c.
- 2 Immutabilis est deus oīno cum nihil patiatur: tu autē idem ipse es: id est. p oēm modū immutabilis: ibidem li. 12. ca. 17. c. Malachie. 3. auctoritate quarta.
- 3 Immutabilitate creator a creatura differt: p. 10. de cognitione vere vite ca. 27.
- 4 Immutabilis solus deus existit: ibidem ca. 31. Malachie. 3. auto. 4.
- 1 Imolatiōes aliter exercent homines veteris testamenti aliter noui: parte. 4. contra Faustum li. 32. capite. 13.
- 2 Imolamus deo iam tempore gratie nō animas: quia chistus legem impleuit: ibidem libro 19. capite. 10.
- Imp.** 1 Impatientia est inimica deo: et omnibus sanctis odiosa: p. 10. de cōmitione cordis ca. 4. b.
- 2 Impatientes dum mala pati nō volunt: nō efficiunt ut a malis eruant sed ut mala grauiors patiantur: p. 10. de patientia ca. 2.

Impenitentia

- Impassibilis semp beat⁹ est: qz neq; nouit tristitiam: neq; suspicat posse se cōmiserari: pte. 11. in questio. vete. et noui testa. q. 109. d.
- Impassibilitas si ita est ut excludat affectiōes: q cōtra rationē insurgūt: bona est sed paucorū: et erit in vita eterna: p. 7. li. 14. ca. 9. e.
- Impenitētia est spiritus blasphemia: que nō res mittet: neq; in hoc seculo: neq; in futuro: p. 10. de blasphemia in spiritū sanctū. k. l.
- Impenitētia quomō nō dicitur peccatū in spiritū sanctū: parte. 3. in li. 21. sententiarū senten. 21. et in dicto. 77.
- Impenitētia finalis est peccatū in spiritū sanctū qd nunq; remittet: pte. 8. de correctio. Donatistarū ad Bonifa. ca. 29.
- Qui impenitens morit⁹: oīno morit⁹ et eternaliter cruciabit⁹: p. 10. de vera et falsa peniten. ca. 18.
- Imperatūus ideo sic dicit⁹: quia sonum habet imperandi et nō habet primā personā quia nemo sibi imperare potest: parte. 1. de grammaticis ca. de imperatūo ca. 12.
- Imperator habet corrigere hereticos: pte. 8. contra secundā gaudenij epistolā li. 2. ca. 26. a.
- Imperatores sunt cesares: p. 7. li. 18. ca. 20. b.
- De imperatōis vel regis officio in regimie⁹ et quomodo dicunt⁹ felice: ibidem li. 5. ca. 24. p totū
- Imperatores qui auerunt imperiū nominant⁹: ibidem li. 4. ca. 29.
- Imperatores christiani legibus religiosis cum ipsis ecclesijs ad catholica trāsire iusserūt quicquid Donatiste nomine ecclesiarū possidebāt: pte. 8. de correctio. Donatista. ad Bonifa. ca. 22.
- Imperator nemo ministrat nisi vestitus claris et mundis indutus: deus autē quia natura clarissimus est: ministros ei⁹ natura magis q vestibus mūdōs esse oportet: parte. 11. in questio. vete. et noui testamenti. q. 127. k. in fine.
- Imperiū oīnis et regni potestas a deo est: pte. 7. li. 1. b. 5. ca. 21. per totum.
- Imperiū augmentū ibidem li. 4. capite. 7.
- Imperiū romani terminus Eufrates: ibidem li. 3. b. 5. capite. 19.
- Imperiū augmentū cur datum est romanis: ibidem li. 5. ca. 12.
- De imperio romanorū quomō scilicet prosperatum est deo volēte ut mūdus vna societate reipublice placaret⁹: pte. 7. li. 18. ca. 22.
- Imperio romano nunq; totus orbis subiectus extitit: ibidem li. 5. ca. 25.
- Imperiū romanū triplici causa tantū creuit: ibidem ca. 15. b.
- Imperiū romanū non est augmentatū propter cultum idolorū: ibidem ca. 1. a. 15. a.
- Imperium crescit: ibidem li. 2. ca. 18. et ibi nota quanto tpe cōualuit.
- Imperiū romanū cui exercitū cedat: pugnant ter gemini fratres: ibidem li. 3. ca. 14.
- Imperium remota iusticia latrocinium est: ibidem li. 14. capite. 4. a.
- Impietas leuis est que verbere digna est: grauior autē que morte digna est: pte. 8. in li. 5. questio. super Deutero. q. 45.
- Impietas impura foris pplis celeberrimo strepitu arcūsonat: et intus paucis castitas finit⁹

Imploratio

lata vir sonat: pte. 7. li. 2. ca. 26. b.

- 3 Impietate sol^o de^o videt: pte. 4. in li. annotatio. in Job ca. 10.
- 1 Impij dicunt q^d munera tpalia iustitie pponunt: ibid^e ca. 15. in fine.
- 2 Impio psecutio est suavis panis: ibid^e ca. 24. a.
- 3 Impij formis filij hois in chio videbunt dei aut formis qua eq^ls est patri nō videbūt. p. 8. con. sermo. Arnano. capite. 11. b.
- 4 Impij in inferno diverso mō cruciant pena tam parvulorū missima: p. 8. in Enchiridion ad Lauren. ca. 93.
- 5 Impij sicut pulvis inturbūt: p. 11. in ques. vete. et novi testa. q. 100. d.
- 6 Impij reuera est cū nō diligere cui vicē repēdere nō possum^{us}. etiā cū diligam^{us}: p. 10. de rectitu. catbo. puerfanonis. 1.
- Impleri necessariū fuit oia que scripta fuerūt de chio in lege quōd^o vide pte. 11. p. Petilia. donat. epistol. ca. 9. a. b.
- 1 Imploratio diuine misericordie sup^{er} discrimine pctōrū: pte. 10. de p^{er}tinēde cordis ca. 5. a.
- 2 Imploratio diuini auxilij ponit: pte. 11. de Speculo ca. 1. 3. Innocare: auto. 4.
- 3 Implorare debet doctor diuinū auxiliū aūq^{ue} docet: pte. 4. de doctm. chiana libro. 4. ca. 15. In uocare: auto. 1.
- 1 Impossibile facit de^{us} etiā sū Platonem: pte. 7. libro. 22. ca. 26. b. c.
- 2 Impossibile est in vniuerso duas spēs i pfectiōe esse eq^les: p. 4. p. epl^{is} manichei ca. 25. vita. 5.
- 3 Impossibilitas neq^{ue} iniquitas apud deū est: p. 6. d. spū et lra ad Marcell. ca. 36. c.
- 4 Impotentia benefaciēdi vñ puenit hominib^{us}: pte. 10. de p^{er}destināde et grā ca. 13.
- Imprecandōs scriptura dicit sup^{er} inimicos non voto oprant^{ur} sed spū pudentis ceant^{ur}: p. 3. de sermo. dñi in monte libro. 1. aa.
- Improbandum in Pelagianis qd Augustinus assumpserit et qd non: vide p. 8. p. duas episto. Pela. ad Bonifa. li. 2. capite. 2.
- Improbare q^d q^{ui} conat^{ur} studeat p^{ro} bñ intelligere: p. 6. p. Cresconū grāma. li. 4. ca. 57.
- Improbitas ois ex imbecillitate animi venit: nil enī innocenti^{us} est eo q^{ui} in virtute pfect^{us} est: pte. 3. de sermo. dñi in mōte li. 1. X.
- Improperio nihil scelesti^{us} qd falsa obiectione in innocētis faciē miserādo rubore pfundit: p. 10. de Amicitia ca. 13.
- 1 Impudicia est p^{er}cupiscētie vsus flagiciosus. sicut pudicia virginis eiusdē mali vsus nullus: p. 8. p. Julianū pelagia. li. 4. ca. 8. d.
- 2 Impudicis chiolis et auaris nedū bñilitas sed et vicioz fuga suadēda est. pte. 5. de sancta virginitate capi. 34.
- Jan . Janē nihil esse vñ pbat: p. 1. Solilo. li. 2. ca. 17.
- Januaria quōd deū benedicūt: vide parte. 11. in ques. vete. et novi testa. q. 38.
- 1 Ianis vir. leuis in scriptura qñq^{ue} dicit: p. 8. in li. locutio. de Iudiciū exponēs capitulū.
- 2 Ianis glia p timorem dei est p^{re}minenda: 7 quō talis alloquit^{ur} hominē: pte. 10. de conflictu. vicio. et virtutum ca. 3.

Jnc Incantationes et auguria chiano vero nocere

Incarnatio

nō possunt vide supra Auguria: auto. 2.

Incarnatores Egyptiorū vnde dicant^{ur} ranas eduxisse et quā aquā in sanguinē veruisse cū iā tota in sanguinē versa esset: pte. 8. libro. ques. sup Exo. questio. 23.

Incarnatio filij dei est misericordie opus: pte. 7. 1 libro. 21. ca. 15. b.

Sta dei nō potuit magis cōmendari q^{uam} incarnatio in qua de^{us} fact^{us} est homo: ibid^e li. 10. ca. 29. a. b. et ca. 24. b. Grana: auto. 14. 15.

Incarnatio chii purgat nos a peccato et saluat: 3 ibid^e ca. 24. a. 29. b. c. d.

Incarnatio chii multa bona p^{er}tulit hominib^{us}: p. 4 5. de trinita. li. 13. ca. 17. a.

Incarnatio verbi quā vilitatē sine grā nobis attulit: p. 8. de corep. 7 gratia ca. 11.

Incarnatio chii medicina tanta est quāta excogitari non pōt. nam que supbia sanari pōt si bñilitate filij dei nō sanat. Que auaricia sanari potest si paupertate filij dei non sanat: que iracundia si paciētia filij non sanat: pte. 4. de Agone chiano capi. 11. a.

Incarnatio filij dei maximā vilitatē hominī cōtulit: ibidem. a. b.

Incarnatio nulla necessitate facta est: pte. 11. con. Maniche. ca. 26.

Incarnatio chii ab angelo nūciata: quōd in Ma: 9 ria facta sit: p. 10. d. mirabilib^{us} sacre scrip^{ture}. li. 3. ca. 2

De incarnatiōe chii vide multa: pte. 10. de Ecce: 10 hias. dogma: ca. 2. p. 11. de vā innocen. ca. 344. de quinq^{ue} heresib^{us} ca. 5.

Incarnatio quō figurat^{ur} in accēssione lucerne: p. 11 11. de quinq^{ue} heresib^{us} ca. 7. b.

Incarnatio. chii est eius iussio: p. 9. in euā. Jos. 12 tracta. 42. c.

Incarnatio filio attribuit^{ur} licet tota trinitas opas ita sit candē: p. 10. de blasphemia in spissicm. o. Incarnationem: auto. 4.

Incarnatio filij fuit opus toti^{us} trinitatis: p. 5. de 14 trinitate libro. 2. ca. 5. c.

Omnes ergo persone mittūt non aut mittunt^{ur}: 15 vna psona nō pōt mittē sine alia: vna autē mitti pōt sine alia: ibid^e in declaratiōe. 5. capitulū.

Incarnatio pars posterior est filij dei: dicit^{ur} etiā: 16 pes et calciamentum eius: pte. 10. de essentia diuinitatis. b.

Incarnatio ita fuit facta vt non esset ibi verbus et hois caro sed etiā rationalis hois aia: p. 5. de 17 trinita. libro. 4. ca. 21. b. verita. 31.

In incarnatiōe assumpsit deus carnē sine peccato. pte. 7. li. 10. ca. 24. a.

Quia in incarnatiōe sua chis nob^{is} ostēdit nō posse 19 p^{er}tinari suā deitatē: ibid^e li. 9. ca. 17. b.

In incarnatiōe filij nec de diuinitate ei^{us} aliquid 20 imminutū est aut mutatum: pte. 5. de trinitate libro. 13. capi. 16. b.

Incarnat^{io} deⁱ exemplū se nobis p^{ro}buit et viā ad 21 patriā: p. 4. de doctm. chiana li. 1. ca. 11.

In incarnatiōe inuisibilis de^{us} nō loci mutatiōe 22 se visibiles hoibus p^{ro}buit: sed in carne mortali mortalib^{us} apparēdo ad nos venisse dicit^{ur}: ibi. ca. 12

Incarnatiōem chii qua visibilis apparuit vocis 23 verbi ostēdit exemplo: ibid^e ca. 13.

Incarnatio chisti medicinā nobis attulit et qua 24

Incarnatus

Incredibile

liter sanauerit pluribus demonstrat exemplis:
ibidem capi. 14.

- 1 Incarnatione sua quare christo tantum distulit: vide pte. 3. in li. 83. questio. q. 44. pte. 9. in euan. Ioan. tracta. 31. c. pte. 11. in questio. vete. et noui testamenti. q. 83. a. b.
  - 2 Incarnatione christi philosophi volebant cognoscere quia saluamur. et persuadet ipsam non esse incredibile 3 Platonicos: p. 7. li. 10. ca. 29. c. d. e.
  - 3 Incarnatione christi futura. sancti patres credebant quasi ad hoc occultum erat. nos autem credimus factum. a nobis autem et ab illis futurum expectat ad iudicium quod aduentum: p. 8. de presentia dei ad Warda. ca. 17.
  - 4 Incarnatione tota trinitas operata est in persona autem filii terminata: p. 10. de trinitate et unitate dei ca. 2. c. supra Incarnatione: auto. 13. 14.
  - 1 Incarnationis desiderio flagrabat omnis sancti quibus erat manifestum non aliter posse saluari humani generis. nisi per filium dei incarnatum: pte. 10. de visitatione infirmo. li. 2. ca. 2. b.
  - 2 Incarnationis mysterium quod figuratum est a principio: vide pte. 7. li. 7. ca. 32. supra Incarnatione. auto. 11.
  - 3 Incarnationis mysterium super omnia constat esse ineffabile: nihil enim unquam magis mirum factum est quam ut deus fieret homo: p. 11. supra Magnificat. d.
  - 4 Incarnationis mysterium ita absconditum fuit a seculis in deo: ut tamen innotesceret principio et postea tanto in celestibus angelos ergo non latuit: pte. 5. de Bene. ad Iram li. 5. ca. 19. a. b.
  - 5 Incarnari cur christus voluit: vide pte. 9. in epistola. Ioan. tracta. 2. a. b. f. 4. g. 6. g. in medio.
  - 1 Incarnatus est solus filius non pater nec spiritus sanctus: tota tamen trinitas operata est incarnationem: p. 10. de cognitione vere vite ca. 16: p. 11. in dialogo ad Orosium questio. 6. Incarnatione: auto. 13. 14. Incarnationem: auto. 4. filius: autoritate. 70. 71.
  - 2 Incarnatus est filius dei ad demonstrandam erga nos dilectionem dei etiam nobis in exemplum humilitatis: p. 5. de trinitate. li. 8. ca. 5. a. Exemplum: auto. 5. filius: auto. 31. 36. 70. 71. 72.
  - 3 Incarnatus est filius dei ut nos filios dei faceret: p. 6. de peccato. meritis et remissione. li. 2. ca. 24. 30.
  - 4 Incarnatus est filius dei ut principes eius esse posset: mus: p. 5. de trinitate. li. 4. ca. 2. supra filius: auto. 72.
  - 5 Incarnatus est filius dei ut spem in deum habeamus et ut nos deificaret: pte. 6. de gratia noui testamenti. ad Honoratum ca. 4. a. pte. 10. in manuali capi. 13.
  - 6 Incarnatus est filius dei ut sanis in exemplum ad permanendum infirmis ad conualescendum mortuis ad non timendum: exemplum mortuus ad resurgendum esset: pte. 5. de trinitate. lib. 7. ca. 3. d. filius: auto. 36.
  - 7 Incarnatus est filius ad comprimendum dyabolum et ad manifestandum seipsum omni creature: p. 11. in questio. vete. et noui testamenti. q. 113. a. b.
- Ince
- 1 Interiora et manifestis cognoscimus: p. 3. de fide reprobis inuisibilium ca. 4. a. b.
  - 2 De incerto melius est meliora sentire quam inexplorata culpam: pte. 8. de anima et eius origine ad Renatum li. 2. ca. 2.

rata culpam: pte. 8. de anima et eius origine ad Renatum li. 2. ca. 2.

- Incognita non amantur nisi quisque scire incognita amet: pte. 5. de trinitate. li. 10. ca. 1. circa finem.
- Incola est omnis homo viuendo quasi compellitur migrare moriendo adueniens autem nascendo: pte. 8. in libro questio. super Leuiticum. q. 91. supra Aduentus: auto. 1.
- Incontinentia mater est omnium viciorum que licita etiam vertitur in vicium. pte. 8. con. Iuliana. Pelagia. libro. 2. l.
- Incorporea natura omni corpore prestantior est: non mole: pte. 6. de Gratia noui testamenti ad Honoratum. capi. 23. a.
- Incorporeus est infernus: vide pte. 10. de cognitione vere vite ca. 40.
- Incorruptibile proprie dicitur quod non nisi non corrumpitur: sed etiam nulla et pre corruptibile potest: pte. 4. c. b. epistol. Manichei ca. 35. b.
- Incorruptibilitas corporis glorificati tota est per partes singulas corporis: p. 7. li. 11. ca. 10. c.
- Incredibile aliquando non est dicendum aliquid quia caret experientia: ibidem libro. 14. ca. 26. b.
- De incredibili multiplici. quorum uno credito potest credi et aliud: ibidem li. 22. ca. 5.
- Increpacio misericordior melior est quam lenis adlacio: p. 11. de Fulgentii donatisti articulo. 9.
- Increpat nemo iuste nisi in quo est aliquid quod increpandus sit dignum: pte. 6. de peccato. meritis et remissione. li. 2. ca. 10. in fine.
- De incubis angelis nihil temere affirmat Augustinus vtrum sint vel non: pte. 7. libro. 15. capitulum. 23. a.
- Indiam solam minus rex Assyriorum non habuit sed totam Italiam. Asiam: ibidem li. 16. ca. 17. b. libro. 18. ca. 2. c.
- Indigena et pauper per Lazarum figuratur: pte. 4. in questio. euangelio. libro. 2. ca. 38.
- Indignatio proferre contra manum suam quia alium occiderat quam intendebat: pte. 7. libro. 4. capitulum. 20. in Glofa.
- Individua plura sunt vna specie in se patris a materia deus facere potest: pte. 5. de Bene. ad Iram li. 7. veritate. 7. docu. 4.
- Indoctum esse minus malum est quam esse indoctibile: p. 1. de Academicos li. 3. ca. 8.
- Inducunt homines ad peccatum per duo. Dominus: auto. 40.
- Indulgentia donum per laborem et dolorem acquiri: p. 10. de vera et falsa penitentia ca. 2. ibidem: vide quomodo nemo sine dono indulgentie pervenit ad veniam.
- Indurationis tue culpam noli ascribere iniustitie dei: p. 10. de predestinatione et gratia ca. 14.
- Indurare dei quid sit: vide pte. 10. de essentia divinitatis. m.
- Induravit deus spiritum Seon: quod? vide pte. 8. in libro. q. supra Deutero. q. 2.
- Induit aliquis christum aliqui usque ad sacramentum peccatorum. aliqui et usque ad vite sanctificationem: primum et bonis et malis commode esse potest. hoc autem alterum primum est bonorum et primum: p. 5. de baptismo. de Donatista li. 5. ca. 24. a. Librum: auto. 13.
- Infantes habent rationem sopitis: p. 7. li. 22. ca. 24. d.

Ind

Inf

Infantes

- 1 Infantie ipſe non abſq; paſſionū oſtēſione tranſitur: pte. 4. li. 1. pfeſſionū ca. 7.
- 2 Infans in vtero q̄draginta ſex dieb; format et ſubinde vſq; in diē parturitionis augmentat; p. 11. in dialogo ad Oroſiū. q. 26. c.
- 3 Infantes reſurgēt in ſtatū ad quē pueniſſent ſi diu viſſent: pte. 7. li. 22. ca. 14.
- 4 Vtrū infantes nō baptizati morte pueni perire nō poſſint: vide p. 11. in q̄ſtio. Hylarij. q. 2. a.
- 5 Infantes morti cb̄i conformant; p baptiſmi ſacramentū: pte. 6. d. peccato. meritis et remiſſio. libro. 2. ca. 27. b.
- 6 Infelices ſunt qui ſe ab omni malorū pgregatio: ne tanq̄ Trinitas Paleis purgati eſſe pſeſus mūt: p. 5. p̄ epistol. Parmenia. li. 3. ca. 5. b.
- 7 Infelici⁹ et pueri⁹ qd eſt qd de ipſo vulnere. qd latere nō pōt nō erubere. et de ligatura illi⁹ erubere: p. 10. de peniten. medicina. ca. 3. a.
- 8 Infelici⁹ nihil eſt infelicitate peccantiū: pte. 11. de vera innocen. ca. 42.
- 9 Infelix eſt ois bō habēs cetera bona ſine dei viſione: pte. 7. li. 10. ca. 16. a.
- 10 Inferiora nobilio nō habent eſſe in ſuperioribus q̄ in ſap̄is: pte. 5. de Gene. ad Iſram libro 12. verita. 5. in fine.
- 11 Inferiora multiplicato et ſuperi⁹ multiplicat. li. et nō ecōuerſo: p. 5. de trinita. li. 7. ditate. 18.
- 12 In inferno q̄ diuiſa ſunt illa in ſuperio: vni ta ſunt: ibidē li. 15. verita. 20. in fine.
- 13 Inferni ignis opus eſt iuſtitię: pte. 10. de vera et falſa peniten. ca. 16. a.
- 14 In infernali igne eſt bonū nature et bonū iuſtitię: pte. 7. li. 13. ca. 2. c.
- 15 Infernalis ignis mal⁹ nō eſt. cruciat⁹ autē dam: natus malus eſt: pte. 4. de natura boni aduerſ. Maniche. ca. 38.
- 16 Inferni ignis dicat⁹ eternus. q̄ ſine fine eſt nō q̄ careat initio ſicut deus: ibidē ca. 39.
- 17 Inferni tormēta principalia duo ſunt. pte. 10. de triplici habitaculo ca. 2. Et quō in inferno eſt duplex plaga ca. 3.
- 18 Inferni ignē aliqui voluerūt non eſſe eternū. dicentes. dictū eſſe ignē pprie conſcientie punitionem. Eternū autē iuxta etimologias Grecam non eſſe ppetuum: pte. 8. in cōmonitio: Oroſij ad Auguſt. c.
- 19 Inferni qualis pena. pte. 10. de ſpū et anima cap. 56. b.
- 20 Inferni penas null⁹ exprimere pōt aut cogitare: vt ſunt ſicut bona celeſtis regni null⁹ carne veſtus vt ſunt cogitare pōt: p. 10. de triplici habitaculo ca. pmo.
- 21 In inferno ſunt q̄tuor māſiones et ad quā cb̄i ſtus deſcendit: vide pte. 5. de Gene. ad litteras 12. ca. 33. verita. 13.
- 22 Ab inferno dānatos liberādos aliqui dixē qui dā: pte. 7. li. 21. ca. 17.
- 23 In inferno q̄le bellū erit vbi dolor non cedit nature: nec natura dolor: ibidē li. 19. ca. 28.
- 24 In inferno ē mors toti⁹ hoīs: ibi. li. 13. ca. 2. a. b.
- 25 Infernū et dānatiōē eternā eſſe negātes arguit Auguſt. p. 8. in Enchirid. ad Laurē. ca. 112.
- 26 Quā grādis pena eſt ibi vt ei nulla poſſint tormēta que noui⁹ cōparari ibidē.

Inferni

- 1 Damnatōz pena ppetua eſt: ibidē ca. 113.
- 2 Infernus dicit⁹ abyſſus: quō? vide pte. 10. de cō: tritione cordis ca. 9.
- 3 Infernus eſt incorpore⁹ ſubſtātia ſpiritualis cor: pon ſimilis. cui⁹ pena tanto intolerabilior: q̄n: to ſpūs corpe eſt ſubulior: pte. 10. de cognitiōe vere vite cap. 40.
- 4 Inferorū nomē raro in ſcriptura in bono inueni: tur: p. 8. de pſen. dei ad Dardanū ca. 2. b.
- 5 Inferorū vocabulo ptes terre inferiores nuncus: pant: p. 8. in li. 4. q̄ſtio. ſup. Numeros. q. 29.
- 6 Apud inferos non abſurde credunt⁹ anime ſan: ctoz patrum fuiſſe. licet a tormentis ſepare: pte. 7. libro. 20. ca. 15. b.
- 7 Infidelis ſententiā grauem audiet. p. 11. aduer: ſus Iudeos ca. 1.
- 8 Infideles nō ſunt idonei ad intelligendū difficil: lia fidei nre: p. 5. de trinita. li. 15. verita. 2.
- 9 Diſputare de fide cu; infidelib; non videt⁹ ſemp: eſſe pueniens: ibidem.
- 10 Infideles et Ideote noīe piſcium in ſcriptura in: telligunt⁹: p. 4. li. 13. pſef. ca. 27.
- 11 Infideles habent aliq̄s virtutes. ſed nō veras: p. 7. li. 5. ca. 18. 3.
- 12 Opera infidelū non ſunt vere bona: ibidem lib. 6. 15. capitu. 20.
- 13 Infidelib; nulla vera virt⁹ in eſſe pōt: p. 8. p̄ Iu: lia. pelagia. li. 4. ca. 3. b. c. f. 3.
- 14 Infidelitas facit hoīs filios dyaboli: qd pprius peccatū vocat⁹: pte. 8. p̄ duas epistol. Pelagias no. ad Bonifa. li. 3. ca. 3. a.
- 15 Infidelū dānatio tangit⁹: pte. 10. de fide ad Per: trum diaco. ca. 38.
- 16 Infidelū vita peccati eſt et nihil eſt bonū ſine ſum: mo bono: p. 11. de vera innocē. ca. 106.
- 17 Infinitas omnis quodā ineffabili modo deo eſt: finita: quia ſciētia ipſius incompbenſibilis nō eſt: p. 7. li. 12. ca. 18. b.
- 18 Infinitatem facit incongruentia partiu; que nō: ent in corporib; beatoz reſurgētib;: ibidē li. 22. ca. 19. c.
- 19 Infinitum verbum vſitate in latinis locutiōis: bus ponitur pro finito: pte. 8. li. 4. queſtio. ſup. Numeros. q. 14.
- 20 Infirmi dicunt⁹ qui ſeruere vident⁹ in opib; bo: nis ſed imminentes paſſiones tolerare nolunt aut nō poſſunt: p. 10. de paſſionib; ca. 6.
- 21 Ad Chriſtā ſimilitudē p̄inet: non ſolū opari q̄ bona ſunt. ſ; et tolerare q̄ mala ſunt: ibidem.
- 22 Inter infirmū et egrotū qd inter ſit: et qd ſit col: ligare p̄mbulatiō: vide ibidē p totum.
- 23 Infirmitas quid agēdum ſit: vide p. 10. de rectitu: catholice pueria. d.
- 24 Infirmitas oratio neceſſaria eſt: pte. 10. de viſitatio. infirmo. li. 1. ca. 6. d.
- 25 Infirmi refugū ad paſſionē cb̄i habere debēt: ibidem libro. 2. ca. 3.
- 26 Infirmi oēm ſpem ponere debēt i cb̄i m̄bi. ca. 2.
- 27 Infirmi vñctionē extremā aut penitētiā ſuſci: pere habere: ibidē ca. 4.
- 28 Infirmitas nō corpis non ſolū indiget cibo ſed etia; cibi ſaporem nō pp̄taturā dā libidinē h̄pp̄t: tuendam ſalutem: pte. 8. con. Iulius. pelagia. li. 4. ca. 14. b.

Infirmiorem

- 2 Infirmus facit cognoscere sanitatis idcirco dicitur: pre. 7. li. 14. ca. 17. b.
- 3 Infirmus corporis salutem aie punit: p. 10. de visitatione infirmo. li. 1. ca. 4. b. 6. Corpore: auto. 10.
- 4 Infirmus par in duobus si uno accedat tpe: tolerare sanuē nō valent: p. 7. in libro. 83. questio. quē. 71. b.
- 5 Infirmus in nobis ipis est causa pugnandi est et admonitio non supbiendi: p. 8. Julianum pelagi. li. 4. ca. 2. d.
- 6 Infirmus nostra et imperitia. vtilis solet iudicare que nociva sunt. et estimare falsa p veris: qd de deo suspicari nefas est: p. 11. in questio. vere. et noui testa. q. 127. d.
- 7 Infirmus quoties occurrerit alicui nō queratur peccatores: nō diuini: nō somilegi: nō carceris: neq; p fontes aut arbores aut bina pbi lactaria exerceant: sed qui egrotat in solo dei misericordia pfidat. et Eucharistia cū fide et deuotione accipiat. oleumq; benedictū fideliter ab ecclesia petat unde corp^o suum vngat: pte. 10. de rectitu. carbo. pueris. d.
- Infirmus aliqua laborans febres cogitet. qare: vide supra corporis: auto. 9.
- 1 Infirmus nescit si iam chris in se suscepit: p. 9. in eua. Joan. tract. 52. a. b. 60. a. b.
- 2 Infirmus suus vniū qsq; aut p sapientiam recognoscit. aut p insipientiam nescit: pte. 8. p duas epistol. pelagia. ad Bonifa. li. 4. ca. 11. d.
- 3 Infirmus corporis verā ostēdens bñe tractandus est: p. 5. de ope monacho. ca. 19.
- 4 Infirmus et imbecillitas nostra voluntate meruim⁹. boiem enī deus in eternum fecit et ei libet voluntatis arbitriū dedit: pte. 4. de Algo ne chrisiano capi. 10.
- 1 Infirmus quicq; ppter peccata insunt: p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 3. ca. 7. b.
- 2 Infirmus panter sunt tolerande. quia sunt vocaciones diuine: p. 10. de visitatione infirmo. libro pmo ca. 6.
- 1 Infirmus: fidei oratio saluabit et allenabit eum: qis: non solus corporis s; et aie sanitatē accipiet: pte. 10. de rectitudine carbo. pueris. d. d.
- 2 Infirmus animū gerit omis quādo reptationes sibi pfuturas nō credit et. p. 10. d. pasto. c. 5. a.
- 1 Infirmus ppter murmur non sanat sed pot⁹ in aia debilitatur dum contra deum suū et patres medicū et magistrū māfuctissimū murmurat: pte. 10. de visitatione infirmo. libro. 1. capi. 6. a. Murmur: auto. pma.
- Infirmus alios sapm instruit: pte. 4. de carbecian. rudib; capi. 12.
- Ingeny lumē accēdit etatis accessu: pte. 6. d. peccato. mentis et remissio. li. 1. ca. 35. b.
- 2 Ingenio multū viguit filius Augustini in decimo qnto anno: pte. 4. li. 9. pfectio. ca. 6.
- 1 Ingenitū non dicat quid sit pater sed quid non sit: pte. 5. de trinitate libro. 5. verita. 14. Inna: scilicet: auto. pma.
- 2 Ingenit⁹ qd pater dicit an possit inter illa accipi que ad sapm et sbam dicunt: ibidē li. 5. ca. 6.
- Ingenitū ea vis est aie qua aie se extendit et eret: et ad incognitū nonnam: pte. 10. de spiritu et anima capi. 11. b.

Inimici

- Ingeny animus nihil magis erubescendū est mat q; rogare: pte. 10. de Amicia ca. 25.
- Ingrati non debem⁹ esse beneficiorū dei: p. 10. in solilo. aie ad deum ca. 18. a. b.
- Ingrati ne simus monet nouū testamentū atq; in ipsa granarū actiōe nihil aliud agat nisi vt q; gloriā in dño gloriatur: pte. 6. de gratia noui testamenti. ad Monora. ca. 37. b.
- Ingrati si qd mali patiunt p suis peccatis: chris imputat: pte. 7. li. 1. ca. 7.
- Ingratitudo quō tollat beneficiorū diminorū recogitatio: et in laudē dei pūmpere faciat: ibidem li. 22. ca. 24. b. i.
- Ingratitudinis pctō quantū paim⁹ bō deliquit: ibidē li. 21. ca. 12. a.
- Ingrati fuerūt Romani erga Marcū q; liberauit eos de inimicis: pte. 7. li. 2. ca. 17.
- Ingratitudo radix tot⁹ mali spūalis dicit: p. 10. in solilo. aie ad deum ca. 18.
- Ingratitudo Romanorū p Scipionē agit pte. 7. li. 3. c. 21. Itē ingratitudo corū dē li. 2. ca. 17.
- Ingrat⁹ est qui cognoscit beneficia sibi a deo collata. nec eum laudat ex ipis: pte. 7. li. 1. ca. 7.
- Ingrat⁹ est: q; plen⁹ virtutib; deū oīo nō timet: pte. 10. de vera et falsa penitētia capite. 14. b.
- Ingressus hoīs miserabilis est: p. 6. de peccato. mentis et remissio. li. 1. ca. 38.
- Inimici dei sum⁹ nō natura s; pctō: p. 9. in eua. Joan. tracta. 41. d.
- Inimici nos erant⁹ deo. quāmodum iusticie sunt inimici peccata quib; remissis tales iniusticie finiunt. et reconciliant deo. quos ipse iustificat: p. 5. de trinitate. li. 13. ca. 16. c.
- Inimici chri quotidie subito. occulta dei gratia ad chm trahunt: pte. 8. p duas epistol. pelagiano. ad Bonifa. li. 1. ca. 19. b.
- Inimici hominis qui sunt: vide pte. 10. de cōmicio. ne cordis capi. 5. b. Supra bonum: anton. 15. Dominis. 23.
- Inimici dei dicunt in scripturis qui nō natura sed vicijs eius imperio aduersant. nihil ei nocere valēt. s; subpīs: p. 7. li. 12. ca. 3. a.
- Omnes inimici ecclesie si accipiunt potestatem corporaliter affligendi. exercēt eius patientiā: ibidem libro. 18. ca. 51. a.
- Inimici dei sunt quorū pectora obsedit spiritus Antichristi: pte. 5. de baptismo con. Donat. libro. 4. capi. 13. b.
- Inimici sunt diligēdi cōtra odiū: p. 10. de cōfili. cu vicio. et virtutū ca. 7. Danb. 5. auto. 26.
- Inimici dilectio. est elemosyna pfectiorū: p. 8. in Enchiri. ad Laurē. ca. 73.
- Inimicus benefacere docemur p multa: pte. 2. a. aie quāta. ca. 34. c.
- Inimicus indulgere quō inducimur: vide p. 7. libro. 21. ca. 27. f. g.
- Inimicorū suorū filios quō pterit Theodosius imperator misericorditer: ibidē li. 5. ca. 26. a. b.
- Inimicorū testimoniū est validissima ratio ad fidem ostendendam: ibidē li. 18. ca. 47. c.
- Inimicus dei est: qui bonorū nomis eius vādicat creature: pte. 11. in questio. vere. et nomine. q. 14. a.
- Inimicus deo dicit qui legi ipis nō obtemperat: 2

Iniquitas

- rat id est cū tpalia bona appetit: p. 3. in expost.
quarundā pposit. ex epistol. ad Romanos p. 10.
posi. 49.
- 3 Inimicus est diligendus ppter id qd in eo bonū est:
p. 4. § faustū li. 19. ca. 24.
- 4 Inimicus diligendus est vt frater efficiat: pte. 9.
in epistol. Joan. trac. 8. g. 10. f. in pñci. Mat.
th. 5. auto. 26.
- 7 Inimicus dei est quisq; malū fecerit et bonū ob-
miserit: p. 10. de vita chiana ca. 10. b.
- 1 Iniquitas nos seruare facit: p. 8. li. 1. questio. sup
Gene. q. 153.
- 2 Iniquitas mudana mentes fidelium adberentes fir-
mamento sacre scripture non obscurat: pte. 11.
de vera innocē. ca. 120.
- 3 Iniquitas suis institutis delectat: et semen pām
nisi deserit. cum semel pāpitata conuerit: p. 6.
con. Cresco. grāman. li. 3. ca. 56. li. 4. ca. 40.
- 4 Iniquitas non ledit prius boiem iustū in quē ten-
dit: sed cor iniustū vnde pcedit: pte. 11. de vera
innocen. ca. 133.
- 7 Iniquitas ois infructuosa sicut iusticia omnis
fructuosa est: pte. 5. de baptis. con. Donatistas
libro. 6. capi. 12.
- 6 Iniquitas boīs vitanda est nō dei sacramēta dam-
nanda: p. 6. § lras Petilia. li. 3. ca. 34. a.
- 7 Iniquitas quādo pcludit boies: vide p. 11. de ve-
ra innocē. ca. 230.
- De iūqtate gaudere prius est q̄ dolere de corrup-
tione: p. 4. de natura boni ca. 20.
- 1 Iniquitatem pati meli⁹ est q̄ facere: pte. 4. de do-
ctrina chiana li. 1. ca. 36.
- 2 Iniquitatem mendaciu esse sacrarum litterarū
documentis pbat: pte. 3. de mendacio ad cōsens-
cium capi. 6. a.
- 5 Iniquitatem accipe est eā ignoscere remittere aut
obliuisci: p. 8. in li. 1. locutō. de Sench exponēs
ca. 50. in fine.
- 4 Iniquitatem patris nō portabit fili⁹ nisi cū in ma-
lis imitauerit: pte. 6. con. Donatist. post collas-
cio. capi. 7. 8.
- Iniquitates aie interiores q̄ sunt: vide p. 10. de cō-
tinē cordis ca. 4. b.
- Iniquorum turba generali obiurgatiōe ferienda
est: p. 5. § epistol. Parmenia. li. 3. ca. 2. y.
- 1 Iniquū omne punitiōi obnoxū est: p. 11. in que-
stio. vet. et noui testamē. ques. 115. m.
- 2 Iniquū quod de⁹ esse indicat: iustū esse non pōt:
pte. 10. de singularitate clerico. ca. 9. c.
- 3 Iniquus est eum dominare cui non fuit potestas
iussa complere: pte. 11. de fide § maniche. ca. 10.
- 1 Iniquus sit homo cū res diligit ppter seipās: p.
4. § faustū li. 22. ca. 78.
- 2 Iniquus omnis immūduus est ante dominū iust⁹
autē omnis mund⁹: pte. 3. de mēdacio ad cons-
senciu capi. 9. e.
- 1 Iniuria quō est remittēda: vide p. 10. li. 2. medi-
tacio. capi. 12. c.
- 3 Inimicū gen⁹ qd in integrū restitui potest. du-
as habet spēcies: pte. 3. de sermo. dñi in monte
libro pmo. 2.
- Iniust⁹ est ois malus: quō? vide p. 4. de doctri-
chiana. li. 1. ca. 27. verba. 14.
- Innascibilitas nō est ppatas patris pstituta:

Innocens

- pte. 5. de trinita. libro. 5. veritate. 14. circa finē
Ingenitū: auto. 1.
- Innocētia vera est que nec sibi nec alteri nocet: 1
p. 11. in li. de vera innocē. ca. 1.
- Innocētia nos deo cōmēdat: p. 10. de vita chian- 2
stiana ca. 10. b. c.
- Innocētia simulata nō est innocentia. Simula- 3
ta equitas nō est equitas sed duplicat peccatū
in quo et iniquitas et simulatio est: p. 11. de ve-
ra innocē. ca. 219.
- In statu innocētie aia boīs plenū corpis domi- 4
niū habuit quo ad oia membra corpis et vires:
vt quātū ad omnē nutū et seminē: pte. 5. de
Gene. ad lram li. 9. ca. 10. b. et verba. 5.
- Innocētia furtū et fraudē dānat: pte. 10. de pñ- 5
ciū vicio. et virtu. ca. 18.
- Innocens esse non pōt qui sectā innocētiā nō se- 1
quit: p. 6. § Cresco. grāman. li. 3. ca. 37.
- Innocēs pseruatus plus tenet ad diligēdū deū 2
q̄ peccator: recōlat⁹: pte. 4. li. 1. pñci. ca. 7. di-
ctio. 2. documēto. 2.
- Innocēs dicit qui ex generositate seminiū nasci- 3
tur: flagitiosus autē puer firmitate peccatorū: quō?
vide pte. 8. de nuptijs et concupiscen. ad Val-
leria. li. 2. ca. 25.
- Innocēs nō est q̄ reus indicat: pte. 6. § Cresco. 4
grāma. li. 4. ca. 35.
- Innocentē condēnare pei⁹ est q̄ nocentē dimitt- 1
tere: pte. 4. § epistol. manichei ca. 29. verba. 6.
documēto. 2.
- Innocentē se gliari nō pōt q̄ seipm occidit: p. 8. 2
§ secundā gauden. eplām. li. 2. ca. 5.
- Innocēter viuere periculū. pte. 7. li. 3. ca. 16. 3
- Innocētes decedētes sine baptisate vbi erunt: 1
vide p. 9. in enā. Joan. tracta. 67. b.
- Innocētes nō sunt q̄ eccliam chī multiformiter 2
sanderē antēpranē: pte. 8. § secundā gaudē.
epistol. li. 2. ca. 30.
- Innocentio pueris qd Herodes pñci. vide p. 3
10. de symbo. ad cathecū: li. 3. ca. 4. b.
- Innouat homo nūc grana dei: pte. 8. cō. Julia. 1
pelagia. li. 6. ca. 5. a.
- Innuere nihil aliud est nisi quodā mō visibilis-
ter dicere: p. 5. de trinita. li. 15. ca. 10. circa finē.
- Inobediētia pami boīs humanū genus spoliā 1 Ino
uit et vulnerauit morū: scz ornāmēto et bono
possibilitatis liberi arbitrij pedito: p. 11. § Pelas-
gia. byponost. li. 3. b.
- Inobediētia retributa est inobediētie peccator: 2
p. 8. § Julia. pel. li. 5. ca. 3. a.
- Inobediētia natura humana deprauata est: vi- 3
de pte. 8. de nuptijs et cōcupiscen. ad Valerū
libro. 1. capi. 6.
- Inobediētia nobis puenit ex nobis: pte. 8. § ad- 4
uersariū legis et ppe. li. 1. capite. 14.
- Inobediētia et contēptus. alloquit hominē cui 5
beata subitēno respōdet pulchra: pte. 10. de con-
fuctu vicio. et virtutū ca. 5.
- Per inobediētiā pami boīs mortui sum⁹ corpa 6
liter et spiritaliter: p. 7. li. 14. ca. 1. b.
- Inobediētia Ade est punita per inobediētiā car- 7
nis propne rebellantis: ibidem libro. 14. capi.
15. b. 17. a.
- Per inobediētiā paci aduersari corpi debet 8

Inopia

- domino seu verbo: seu verberare vel alio modo: ibidem li. 19. ca. 16. b.
- Inopatio est vigor quidam per quem operatur pater vel cui creat vel cui puidet etc. p. 10. de incarnatione. verbi li. 1. ca. 14. b.
- I**nopia fit ex defectu et ex inopia inuidentia quod dyabolus: dyabolus est: pte. 2. de vera religio. capi. 31. in fine.
- 2** Inopia nobilis est mentis humilitas: sicut incepte diuine sunt animorum enormitas: p. 10. de. 12. abusionum gradibus gradu. 8. in fine.
- 3** Inopia humiliat virum: pte. 11. in questio. veter. et noui testamenti. q. 119.
- 4** Inopes sumus ad operandum bonum: pte. 10. de spiritu et anima ca. 53. a.
- Inquietudo affectiones variat et aliter alteram perimat: quies autem habet persistentiam: p. 2. de libe. arbitrii. li. 3. ca. 8. b.
- Inquisitio est appetitus inueniendi siue rependi: pte. 5. de trinitate libro. 9. ca. 12. d.
- Inf** **1** De insanorum moribus miserabilibus quibus impetuosius ferunt: vide p. 7. li. 19. ca. 4. d.
- 2** Semel in anno sanare tolerabile est: ibidem li. 6. capite. 10. d.
- 1** Infidias dens fieri precepit: quare? vide p. 8. in li. 6. quest. super Josue. q. 10.
- 2** Infidie nulle sunt occultiores quam que latent in simulanone officij aut in aliquo necessitudine noie: pte. 7. li. 19. ca. 5. o.
- Insipiens est qui se a paradisi gaudijs peregrinum esse non considerat: pte. 10. de speculo peccatorum capi. 8. b.
- Instauratur omnia in christo et que in celis et que in terris sunt: pte. 8. in Enchiridion ad Laurentium capi. 62.
- 1** Institutiones quando obseruande sunt: vide pte. 5. ad inquisitionem. Januarij li. 2. ca. 18. b. 19. a. b.
- 2** Instituta diuersa habent gentes: pte. 11. in questionibus veter. et noui testa. questio. 115. d.
- 3** Institutiones habuere in rebus agendis non sunt oino fugiende: p. 4. de doctrina christiana. li. 2. ca. 25.
- 4** Instituta hominum que dicantur et que non: ibidem. 27.
- 1** Instructioni que sunt necessaria sepe tardioribus insinuare oportet: p. 5. de baptismo. p. Donatus. libro. 2. ca. 1. a.
- 2** Idem instruendi modus non est in omni habendus: p. 4. de cathecisano. rudibus: capite. 15.
- 1** Insule generantur de nouo: p. 7. li. 4. ca. 2.
- 2** In insulis post diluuium fuerunt animalia generantia ex coitu: siue quia natiuerunt propagata ex his que fuerunt in arca. siue quia boies portauerunt ea: siue quia nutu dei vel ministerio angelorum venerunt etc. ibidem libro. 16. capitulo. 7. per totum.
- Int** **1** Intellectus cognitio persistens est sensitiva: pte. 6. de videndo deo ad paulinum ca. 17.
- 2** In intellectu potentia non possunt filie plures actus intelligendi: argumentum francisci maro. p. 5. de trinitate. li. 15. vita. 36. circa medium.
- 3** Intellectus potentia secundum quam homo rationalis dicitur non est accidens: quia nullum accidens ponitur in aliquo vera diffinitione: argumentum francisci maro. ibidem li. 7. ca. 4. b.

Intellectus

- Intellectus sic conspicimus inuisibilia dei per ea que facta sunt: ut ibi plus valeat fides quam credamus quam res species corporales quas per oculos conspicimus longeque aliter deum videbimus in patria corporis oculi: p. 7. li. 22. ca. 29. c. f. li. 10. ca. 32. g.
- Nihil est in intellectu quin prius fuerit in sensu: p. 5. de trinitate. li. 11. verita. 26.
- Intellectuale et intelligibile sub eadem significat: nonne appellamus: pte. 5. de Genesi ad litteram libro. 12. capi. 10.
- Intellectuales creature due sunt scilicet angelus et homo: p. 10. de fide ad Petrum diaco. ca. 24.
- Intellectualis natura quicquid operatur inquantum talis operatur prius elicitio intrinsece verbo: p. 5. de trinitate. li. 15. verita. 28.
- Intellectus Augustinus accipit aliquando per potentiam aut per totam aiam: ibidem li. 5. verita. 2. circa finem.
- Intellectus bonum habet qui quod faciendum est recte intelligit et facit: p. 11. de vera innocentia. ca. 13.
- Intellectus bonis serenatur et illuminatur dum interior homo renouatur: p. 5. de baptismo. p. Donatus. libro. 4. ca. 15. a.
- Intellectus quod sursum fertur per numeros simplices et intelligibiles: p. 1. de ordine li. 2. ca. 16.
- Intellectus est vir ipsius anime: p. 9. in eius Iosue. tracta. 15. d. e.
- Intellectus intelligit alia et seipsum: ibi. tracta. 47. b.
- Intellectus est vis anime qua de diuinis quantum boni possibile est cognoscitur: pte. 10. de spiritu et anima capi. 37. b.
- Intellectus est merces fidei: p. 9. in euangelio. Iosue. 29. c. 36. f. 48. 86. a.
- Intellectus humanus parvus et infirmus diuine debet credere veritati: p. 6. de sex questio. contra paganos. q. 2. e.
- Intellectus bonis quantum diu parvus et infirmus est diuine veritati accedere non potest: p. 10. de predestinatione. sanctorum ca. 9. b.
- Intellectus et actus vel consilium ipsius sunt duo in mente una: sicut vir et mulier sunt duo in carne una: p. 5. de trinitate. li. 12. ca. 3. in fine.
- Intellectus aliqua duo ad inuicem non comparatur nisi si impressam habeant noticiam extremorum: ibidem libro. 8. verita. 7.
- Intellectus non potest intelligere siue actu fantasiam: ideo secundum ordinem phantasmatum sequitur ordo intellectuum: ibidem li. 11. ca. 8. b. vita. 23. in fine.
- Intellectus per suam operationem producit obiectum suum in esse intellectu: ibidem li. 14. verita. 11.
- Intellectus ea vis est anime que inuisibilia percipit: ut angelos demones etc. pte. 10. de spiritu et anima ca. 11. b.
- Intellectus quod est finis subijecti: vide pte. 3. in li. 83. quest. q. 15.
- Intellectus et voluntas non differunt naturaliter ab anima et ab intellectu: argumentum francisci maro. p. 4. libro. 13. confessio. ca. 11. dicto. 3. licet bene distinguantur aliquo modo.
- Intellectus tarditate dilectionis compensetur: p. 4. de agone christiano ca. 9.
- Intelligentia ea vis est anime que immediate supponitur deo: p. 10. de spiritu et anima ca. 11. b.
- Intelligendi actus dependet ab obiecto non solum in fieri sed etiam in esse et ideo corrumpitur subla-

Intelligere

- to obiecto mouente potentia. species autem non de
pedet sic ab obiecto: et ideo obiecto transiente spe
cies remanet: p. 7. de trinitate. li. 15. verita. 14.
- 2 Intelligendi actus est posterior natura suo obie
cto: eo quod obiecta causant actum cognoscendum: ibi
dem li. 14. verita. 17.
  - 3 Intelligendo mens nostra species intelligibiles com
parat: p. 7. li. 12. ca. 7. p. totum.
  - 4 Intelligibiles et incommutabiles veritates augus
tinus posuit a nobis non posse capi nisi in cre
pluribus diuinis: in quo securus est platonem: et do
ctores cum non sequuntur: pte. 5. de trinitate. li. 9.
veritate. 8. in fine.
  - 1 Intelligere aliquando accipitur per videre: p. 3. d. vi
litate credendi ad honoratum ca. 13. a.
  - 2 Intelligere credere et opinari differunt: ibi. ca. 11. b.
  - 3 Intelligere nihil aliud est nisi ipsa luce mentis illu
strius perfectusque viuere: pte. 2. de libero arbitrio. li.
bio. 1. capi. 7. b.
  - 4 Intelligere scripturas volentes male. Augustinus
exprobat: p. 4. li. 12. confessio. ca. 16.
  - 5 Intelligere instantius est quam esse et viuere: p. 2. de
libero arbitrio li. 2. ca. 3. a.
  - 6 Intelligere non possunt non credentes: p. 7. libro
10. capi. 32. g.
  - 7 Intelligere nequimus aliquas questiones altas:
ibidem li. 12. ca. 15. f. g.
  - 8 Intelligere falsum non est simpliciter intelligere:
p. 3. in li. 83. questio. q. 32. dicto. 28.
  - 9 Intelligere dupliciter accipitur aut formaliter aut
obiectaliter: ibidem.
  - 10 Intellectus formaliter intelligit rem aliter quam est non
autem obiectaliter: ibidem.
  - 1 Intelligibilia esse detestanda in suo tamen genere
sensibilibus preferantur: p. 3. de duobus animalibus per
maniche. ca. 5.
  - 2 Sola intelligibilia videri mentis aspectu dicunt
philosophi et corporalia sensibus corporis: quod falsum
esse ostendit: cum deus videatur corporalia etc. p. 7.
libro. 22. ca. 29. g.
  - 3 Illa sunt intelligibilia que mentis aspectu possunt in
telligi: ibidem li. 8. ca. 6. b.
  - 4 Intelligibilium excellentia sicut obtundit intellectus
ita sunt ineffabilis reuerberat nostrum obtutum: ar
gumentum fran. maro. p. 5. de trinitate. li. 15. ca.
6. c. verita. 7.
  - 1 Intenno in vno boie vituperatur iure et laudatur
natura: quia duo sunt que contrariis applicen
tur: pte. 8. de nuptiis et concupiscentia. ad valerium:
libro. 2. ca. 29. a.
  - 2 Intentio causa et finis faciunt opus bonum vel
malum: p. 8. per mendacium ad Eusebium ca. 7. b.
  - 3 Intentio diuersificat actus: pte. 9. in epistola Jo
an. trac. 7. c. Supra actus: auto. 5. et. 6. Ope
ra: auto. 21.
  - Intercapdo et dispescere quid significet: pte. 7.
libro. 9. ca. 12.
  - 1 Intercidere sapientiam nulli fas est: pte. 8. per secundam
gaudem. epistol. li. 2. ca. 22. Montem. 15. 16. 24.
  - 2 Intercidere sapientiam est peius quocumque peccato: p. 7.
libro. 1. ca. 26. b. c.
  - 3 Immortalitatem anime quiddam appetens sapientiam occidit:
ibidem ca. 22. b. Montem. auto. 15.
  - 4 Intercidere sapientiam nullo modo licet: ibidem capite

Intelligibilia

27. p. totum. Montem. auto. 15. 16. 24.
- Intenno non est perforationis sed signum affectio
nis erupentis animi in vocem: p. 1. de gramati
ca de interiectio. ca. 28.
- Intenno homo non exterior factus est ad imaginem
dei: pte. 10. de cognitione vere vite ca. 32. de spi
ritu et anima capi. 6. Supra homo: auto. 7. 8.
Gene. 1. auto. 14.
- Interioria omnia nostra cogitata et affectata spiritu ro
borantur: p. 4. li. 13. confessio. ca. 14.
- Interpretatio septuaginta in qua habetur quod Nini
ne debebat eueri post tres dies: quibus ab he
breo videatur discordare ubi quadraginta dies po
nuntur: tamen non discordat secundum veritatem ad quam
excitat spiritus sanctus locutus per utrosque prophetas: p.
7. li. 18. capite. 44. p. totum.
- Interpretationem septuaginta sic recipit ecclesia: ca
2
quod greci videntur quasi nulla esset alia: quorum ple
riusque ignorant utrum sit aliqua alia: ibidem libro
18. capi. 43. a.
- De interpretatione aquile symmachi theodocius:
3
et de ea que dicitur quinta edino eo quod autor eius non
inuenitur: ibidem.
- De interpretatione bicornium: quod non de greco sed
4
de hebreo in latinum transtulit qui doctissimus
fuit in tribus linguis: ibidem.
- Interpretationem bicornium veracem iudei asse
5
runt: illam autem septuaginta interpretum menda
cem: ibidem.
- Ex diuersa interpretatione et translatione diuersorum
6
pleni cognoscitur veritas rei: ibi. li. 20. ca. 30. e.
- Interpretationes sacre scripture quando possunt
7
fieri legitime: p. 11. per Petrum epistol. ca. 5. a. b. c.
- Interpretationi septuaginta nullus interpres des
8
buit anteponi: quod separati vno spiritu interpretati
sunt: p. 7. li. 18. ca. 43. b.
- Interpretationis septuaginta codices volentes emen
9
dare ex hebreis codicibus additiones et subtra
ctiones significauerunt asteriscos et obelos et vir
gulis: ibidem.
- Interpretari eadem res diuersimode potest in scri
10
ptura atque diuersa significare: pte. 4. de dogma
tibus li. 3. ca. 25.
- Interpretores septuaginta ita sunt interpretati per
11
sententia spiritus sancti ut os vnum tot boiis fuerit:
ibidem li. 2. ca. 14. Septuaginta: auto. 1.
- Quibus interpretationibus magis standum sit: et quod
12
interpretati sunt: vide ibidem ca. 15.
- Interpretes septuaginta duo dati sunt petrolo
1
meo de qualibet septem tribu semini doctissimi in gre
co et hebreo quorum interpretatio vocatur septuagin
ta: p. 7. li. 18. ca. 42.
- Quod interpretes ipsi diuisi singuli a petrolo meo mi
2
rabiliter in eundem sensum verborum et ordinem
conuenerunt: ibidem. b.
- Interpretes ipsos: quibus dicat se credere non trans
3
tulisse male sed forte potius scriptorum vitio nus
meus annorum corruptum discrepasse a codicibus he
breis: nihilominus dicat magis fidei adhibenda
esse lingue hebreice si aliquid diuersum inueniatur
in utrisque codicibus: ibi. li. 15. ca. 13. vide veritatem.
- Quod septuaginta interpretes ubi diuersa dicunt a
4
voluminibus hebreis nec talis diuersitas est vi
cio scriptorum: non est putandum mendacium: sed

Interpretes

- potius spiritū sanctū ibi ostendere sensum mul-
tiplicem voluisse eundem.
- 7 Merito septuaginta interpretes credunt accepisse
se prophetarum spiritū: ut si quid eius auctoritate
mutarent: atque aliter quod erat interpretabantur dice-
rent: neque hoc diuinitus esse dictū dubitarent: ibi
dem li. 15. capite. 23. f.
  - 6 Interpretes septuaginta prophetice interpretati sunt:
ibidem et libro. 20. ca. 29. b.
  - 7 Quia per interpretes predictos spiritus sanctus aliud di-
cere potuit quam per prophetas illos quorum translati
sunt scriptura: et ideo eius auctoritate aliqui dimi-
nuisse potuerunt: et alii addidisse: ut ex hoc ostē-
deret: non fuisse humanarum scripturarum in ipso opere
quod verbis debebat interpretari: sed diuinarum: pon-
tē potestatem: que mentē replebat: et regerebat inter-
pretis: ibidem li. 18. ca. 43. b.
  - 8 Interpretū septuaginta editio vulgata nūcupa-
tur: pte. 7. li. 16. capite. 10. c.
  - 9 Interpretem aquilā iudei anteponunt ceteris: ibi-
dem li. 15. ca. 23. f.
  - 10 Interpretes septuaginta scripture declinauerunt a
lingua vel sra hebraica: p. 4. de doctr. christiana
libro. 4. ca. 7. d. verita. 3. documento. 1.
  - 1 Interrogabat quare Iesus philippus unde pa-
nes emeret ad pascendas turbas: p. 9. in euā. Jo-
an. tracta. 24. b.
  - 2 Interrogatio et punctatio in hoc differunt: quia
ad punctationē multa respondere possunt: ad
interrogationē vero aut non aut etiā. pte. 4. de
doctrina christiana li. 3. ca. 3.
  - 3 Interrogauit christus: cum tamē ignarus non erat:
pte. 8. contra aduersa. legis et prophetarum libro. 1.
capi. 20. f. g.
  - Intrare regnū est vita vivere: p. 11. cō. Pelagia.
hyponot. libro. 5. f. g.
  - Intra quale est unde nō erit foras: p. 9. in euā.
Joan. tract. 25. f.
  - 1 Inueniri deus virtute corporis non potest: pte. 4.
libro. 10. p. fessio. ca. 7.
  - 2 Inuenit deus qui veritatē inuenit: p. 4. libro. 10.
cōfessio. ca. 24.
  - 3 Inuestigabile et inersutabile quod sit diuinū con-
filiū: p. 7. li. 12. ca. 14. a.
  - Inuenta dicunt non que vltro in memem veni-
unt quia inuenire est in id venire quod querit:
p. 5. de trinitate. li. 10. ca. 7. b. verita. 13.
  - Inuentus homo quis dicat: vide supra Homo:
auctoritate. 190.
  - 1 Inuidētia immane viciū est: pte. 2. de vā religio-
ne ca. 45. in fine.
  - 2 Inuidētie mater est supbia. p. 4. de cathecisan.
rudibus ca. 4. d.
  - 3 Inuidi pena est felicitas eius cui inuidet et exem-
plificat in demone: p. 7. li. 2. ca. finali.
  - 1 Inuidia est dolor animi: cum indignus videt aliqd
assequi etiā quod tu nō appetebas: p. 3. in erposi-
tione eplē ad Gall. ca. 5. c. in fine.
  - 2 Inuidia dyabolici malū est: pte. 6. p. lras Petri
li. 2. ca. 81. b.
  - 3 Inuidia alloquitur boiem: cui congratulatio fra-
terna respondit: pte. 10. de conflictu. viciōrū et
virtu. ca. 6.
  - 4 Quia inuidia sit ex superbia ostēdit cum dicit sup-

Inuidia

- bis ille angelus ac per hoc inuidus: pte. 7. li-
bro. 14. ca. 11. d.
- Inuidia dyabolica qua mali inuidet bonis: nol-
la alia causa est: nisi quia illi boni sunt ipsi autē
mali: hac inuidētia Cayn occidit Abel: ibidem
libro. 15. ca. 5. a. b.
- Inuidia occisus est Socrates philosophus: ibidem libro
8. capi. 3. c. d.
- Nihil inuidētia miserius: ibidem li. 9. ca. 14.
- Inuidia est odiū felicitatis alienę: p. 5. de Benefi-
ad lram libro. 11. ca. 14.
- Inuidia segregant virtutes in boio: quā charita-
te vniunt. p. 9. in euā. Jos. tracta. 32. d.
- Inuidia est opus dyaboli. quod et pcessit ex il-
lo et manet in illo: pte. 8. con. Julianū pelagia.
libro. 1. ca. 3. c.
- Inuidie malū tangit: pte. 4. in eplām Joan. tra-
cta. 5. c. in pnci.
- Inuidie inuictor et fraterne diffensionis dyabolus
existit: pte. 5. de baptis. con. Donat. libro. 4.
capitu. 8.
- Inuidus vir similis est nani que fluctu maris ias-
tat: p. 10. de salutar. documē. ca. 22.
- Inuisibilia debemus credere illis qui diuino lu-
mine ea vident: p. 7. li. 11. ca. 3.
- Inuisibilis dicitur solus deus: pte. 10. de cognitione
vere vite ca. 31. b.
- Inuisibilis deus non corporalibus oculis: sed mū-
dis cordibus cernit: p. 6. de vidēdo deo ad Pau-
linam ca. 20.
- Inuisibilis quod est deus: pte. 9. in epistol. Joan.
tracta. 7. d.
- Inuitus nullus potest malefacere: p. 4. li. 1. p. fessio.
ca. 12. dicto. 3.
- Inuocare debemus deum diuinū auxiliū postea to-
cere: p. 4. de doctrina christiana libro. 4. capi. 15.
- Implorare: auto. 3.
- Inuoca deum ad omne opus quodcumque inchoas:
ueris facere et gratias ei age et cum consummas
ueris illud similiter fac: pte. 10. de saluta. docu-
men. ca. 28.
- Inuoca deum ex toto corde tuo: et cum inuenies
ratione dimittas eum: ut coniungat mens tua in
amore eius: ibidem.
- Inuocatio diuini auxiliij tangit: p. 10. li. 1. medis-
tatio. ca. 1. 5. et 9. Imploratio: auto. 2.
- Inuocare in veritate: veritatē est inuocare in fi-
lio patris: p. 10. in li. 1. medita. ca. 5. a.
- Inuocare debemus diuinū auxiliū: aut dyaboli-
ce hereditari renunciare: pte. 10. de saluta. docu-
men. capi. 61. 65.
- Inuocare bene deum: et rectus est: qui in omnibus
malis que patitur se accusat: non deum: et in bonis
que facit non se laudat: sed deum: p. 11. de vera
innocen. ca. 72.
- Inuocat Augustinus diuinū auxiliū: et ut inuoc-
cantē non deserat petit: p. 4. li. 13. p. fessio. ca. 1.
- Joanne minor erat chris nascēdi tpe: maior autē
diuinitatis eternitate et diuina potestate: p. 8. p.
aduersa. legis et prophetarum li. 2. ca. 5. c.
- Joannem baptistam fuisse vltimū prophetarum
quem tamen iudei non accipiunt qui inuentus in-
uenem christum non quidē fuerat: p. dicitur: sed tamē
incognitum prophetica cognitiōe monstrauit: p.

Joannes

7. libro. 17. capi. 24. a.
- 1 Joannes euangelista aquile assimilatur: pre. 9. in euan. Joan. trac. 36. d. infra: auto. 6.
- 2 Joannes euangelista: a ceteris distat eo qd circa diuinitatē cbū versat: alij vō circa hūanitatē: p. 5. de Consen. euangelista. li. 4. ca. 10. a.
- 3 Joanni euangeliste cbū cōmendauit matrē suā: et quōd eū dicit accepisse in suū: p. 9. in eua. Joā. tracta. 119. b.
- 4 Joannes magis de cbū diuinitate q̄ ceteri euangeliste scripserunt: pre. 5. de consen. euangelista. libro. 1. capi. 4.
- 5 Joannes euangelista an sit mortu⁹: qd Iesus dixit. sic volo cū manere donec veniam: pre. 9. in euan. Joan. trac. 124.
- 6 Joannes euangelista cōmendat et compa⁹ aquile uidem tracta. 1. c. 36. a. d. 40. a. 48. c. Supra: auto. pma.
- 7 Joannē euangelistā quare plus dilexit Iesus q̄ petrū: cum ipm dñm plus dilexit Petr⁹: ibidē tracta. 124. b. c.
- 8 Joannes euangelista et si adhuc viuus fm aliq̄s dicit finaliter tamē mouet: p. 10. de mirabili. sacre scriptu. li. 1. v. 7.
- 9 Joannis euangeliste hūilitas tāgit: p. 9. in episto. Joan. trac. 1. c. in medio.
- 10 Joannis interpretatio ponit: p. 9. in Apocalipsum Domelia. 1. a.
- 11 Joannes anteq̄ nasceretur matris cbasti p̄sentiam agnouit: pre. 8. de p̄sentia dei ad dardaniū capi. 10.
- 12 Joannes baptista in matris vtero manens: dū introitum matris domini sensit spiritali famine per os matris de cbio nasaturo p̄phetanit: pre. 10. de mirabili. sacre scriptu. libro. 3. ca. 1. b. vide veritatem.
- 13 Joannes baptista in vtero matrē perfectā sapiētiā in aia habuit: ibidē li. 3. veritate. 1.
- 14 Joannes baptista agnouit dñm: agnouit p̄co iudicē: creatura creatorē: paranympbus sponsum: pre. 11. con. iudeos paga. et arria. capitū. 14. in fine.
- 15 Joannes in vtero matris tāta sanctitate fuit p̄dictus vt etiā ab ipis canabulis nec falli nec fallere credat: nec dñm suū qui cū in vtero p̄ sp̄m sc̄m illuminauerat nesciuit: p. 11. in ques. vetē. et noui testa. q. 58.
- 16 Joānes fuit nat⁹ quādo dies incipiūt minui: p. 3. in li. 83. questio. q. 58. a.
- 17 Joānes baptista p̄phete gessit p̄sonā: ibidē. a.
- 18 Joannes quare nasci debuit de vetula matre: p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 3. ca. 3.
- 19 Joānes baptismū accepit dispensandis grā: ad preparandū viam dñi: pre. 5. de baptis. p̄ Donatist. li. 5. ca. 9. a.
- 20 Joannes plusq̄ p̄pheta quia priorib⁹ iustis p̄nunciare tñ cbim concessum est: huic autē et p̄nunciare absente et videre p̄sentem vt huic inueniat paruisse qd illi cupierūt: p. 6. p̄ lras p̄sentia. li. 2. ca. 37. c. Matth. 11. auto. 2.
- 21 Joannes sicut p̄cursor dñi fuit in primo aduētū Sic belyas erit p̄cursor domini in secundo aduentu: pre. 3. in libro. 83. ques. questio. 58. d. veritate. 3.

Job

- Joannes fuit relegatus a domiciano impatore si dei causa: pre. 11. in questio. vetē. et noui testamen. q. 72. b.
- Joannes baptista dicit lumē nō illuminā: sed illuminat⁹: p. 9. in euan. Joan. trac. 14. a.
- Joannes dicit esse lumen tale quale testimoniu⁹ p̄hibet ipse dñs dicens ille erat lucerna ardens et lucens: p. 6. de grā noui testamen. ad honora. capi. 5. b.
- Joannes continentia in ope. abraam vero in solo habitu habebat: pre. 5. de bono cōiugali ca. 21. i fine Abraā: auto. 24. Cōnētia: auto. 12.
- De ioāne incluso vel etiā ocuso qd ordine ab euāgelistis narrat. p. 5. d. Cōsen. euāge. li. 2. ca. 44.
- Joannes baptista vtrū ante vel post baptismū cognouit cbim: pre. 9. in euan. Joannis tracta. 4. g. 5. a.
- Joānes baptista quare excellēte fuit: vide ibidē tractatu. 4. a. b. Matth. 11. auto. 3.
- Joannes baptista cōmendat: ibidem tracta. 2. c. 4. a. b. 13. c. d. 32. a.
- Joannes baptista a quo et q̄re iussus est baptizare: ibidē tracta. 4. f. 5. a. b.
- Joannes baptista quare dicebat se nescire cbim: cum tamē ab eo petebat baptisari: ibidē tracta. 4. g. 5. a. b. 6. c.
- Joannes baptista qd didicit p̄ columbā descendēte sup̄ cbim: ibidē trac. 5. e. f.
- Joānes baptista nullū signū fecit: ibi. trac. 48. e.
- Joannes baptista est par bely: quōd? vide p. 11. in questio. vetē. et noui testa. ques. 26.
- In ioannis beati festiuitate aut sanctorū solenni canibus: solsticia aut vallaiones vel salutatio: nes aut cantica diabolica nō exerceam⁹: p. 10. d. rectu. catholice p̄uersatio. d.
- De ordine predicanōis ioannis baptiste inter q̄tuo: euāgelistas: vide pre. 5. de Cōsensu euāgelista. li. 2. ca. 6.
- Joannes domini celsitudinē et eius humilitatē predicauit: pre. 5. de baptis. con. Donatistas libro. 5. capi. 9. c.
- Job sanctus de gente idumea natus: non de iudeorū gente: nihilomin⁹ ab eis in auctoritatem canonicā recept⁹ est: p̄pter eius meritū: vt ostēdatur qd alibi fideles fuerint et veri israelite q̄ in populo israel: p. 7. li. 18. ca. 47. b.
- Job cui null⁹ in sanctitate coequal mirabilis colligitur tertia generatione fuisse post israel diuino laudat⁹ eloquio: ibidem.
- Fili Job mortui sunt cū alijs turbine irrudente igne: ibidē li. 20. ca. 19. e.
- Job vidit deum forte oculo corpali: qd dicit oculi mei⁹ vident te licet de oculo spiritali possit dici: p. 7. li. 22. ca. 29. e.
- Job patienter aduersa sustinēdo exemplum patientie nobis prebuit. pre. 10. de patientia ca. 11.
- Job cantio: fuit in dolorib⁹ q̄ Adam in nemoribus. ille victus est in delictis. iste victus in penis: cōsensit ille oblectamētis: non cessit iste tormentis: ibidem capitū. 12. 13. Adam: auto. 93. Patientia: auto. 19.
- Job fortior fuit in sterquilino q̄ Adam in paradiso. pre. 9. in epistolam Joan. tracta. 4. b. ante finem.

1 Job

Job

- 8 Job peccata sua cōfittendo mysteriū christi infinuauit: pte. 6. de peccato. meritis et remissio. lib. 2. capi. 11.
- 9 Job et compatione boiū qui sunt in terra laudat: ibidem ca. 12.
- 10 Job dyabolū sua patientia viciat: vrozē suam blasphemis p̄suadentē a se repulit: exemplum et doctrinā nobis per hoc p̄bens: pte. 10. de tpe barbarico capite. 6.
- 11 Job ab angustino laudat: p. 11. in questio. vete. et noui testamē. q. 118. a.
- 12 Job multa tolerauit: pugnanit et vicia a deo in potestātē dyabolo datus est et sustinuit. Adam autē vic⁹ est qui non pugnauit: p. 10. de arborē sacri. boni et mali. d.
- 13 Job in omnib⁹ his que eius aīa sustinebat patiētia ererebat: fide p̄batur: mulier confutabatur: dyabolus vincebatur: pte. 11. de vrbis et cōdicio. c. Supra: auto. 5. 10.
- 14 Job ea que in libro suo posuit non oīa p̄ autoritate recipiēda sunt sicut nec in euāgelicis libris: pte. 8. ad Orosiū 3. p̄uall. ca. 9.
- Joc 1 Joci quō mendacia nō sunt: vide pte. 3. de mendacio ad consensū ca. 2.
- 2 Jocularē et ludricū aliquid tādū est: q̄ diu nouimus in cuius veni compatiōe rideat: pte. 2. de vera religio. capi. 49. a.
- Jobel quō p̄betat de sp̄s sancto replēte ap̄los: pte. 7. li. 18. ca. 30. b.
- Jon 1 Jonas et chīm comparat Augustin⁹: p. 10. de symbo. ad cathedra. li. 4. ca. 6. b.
- 2 Jonas sicut ex nauī in aluū ceti ita christus ex ligno in sepulchrū: pte. 6. de sex questio. con. paganos. q. 6. c.
- 3 P̄figurabat Jonas nedū chīm: sed et carnales populū israel: ibidem.
- 4 Jonas non tā verbo q̄ facto passionē et resurrectionē chī p̄dicat: p. 7. li. 18. ca. 30.
- Jo 1 Ioseph duos patres habuisse credidit: vnū a quo genitus: alter a quo fuit adoptat⁹: pte. 4. in q̄stio. euange. libro. 2. ca. 5: ibidem con. faustum libro. 3. ca. 2. 3. libro. 28. ca. 3. pte. 5. de consens. euāgelista. li. 2. ca. 3. a. pte. 8. in li. 5. questio. sup Deutro. q. 46. a. b.
- 2 Ioseph p̄beta dicit pōt q̄ intellexit quid significarent septē spice et septē boues: p. 5. de Gene. ad israh. li. 12. ca. 9. Gene. 41. auto. 1.
- 3 Ioseph nomē ei datū a p̄barone sc̄ p̄soton p̄barone: interpretari dicit occulta reuelauit quia somnia regi aperuit: pte. 8. in lib. ques. sup Genes. libro. 1. q. 135.
- 4 Quia p̄buit fatis sacerdotē filia data sit ioseph: vide ibidem. q. 136.
- 5 Ioseph quō triticus congregauit sicut arenam: ibidem. q. 137.
- 6 Quid est q̄ ioseph vir tā sapiens sic iurauit p̄ salutē p̄barone: ibidē. q. 139.
- 7 Ioseph vtrū chīus fuerit: et quomō? cum dicit biberunt autem et inebriati sunt eum eo: vide ibidem. q. 144.
- 8 Quare ioseph fratres suos in tanta animorū perturbatiōe in quanta fuisse legūtur detinuerit: vide ibidem. q. 146.
- 9 Ioseph vendit⁹ et tradit⁹ Egyptiis figurat nob

Ioseph

- chīm tradit⁹ gentib⁹: ibidē questione. 148. Bene. 37. infra: auto. 16. 17.
- Ioseph intulit oīm pecuniā in domū p̄barone: ibidem. q. 159.
- Ioseph erat triginta annorū quādo ex humilitate sublimat⁹ stetit coram p̄barone et tunc somnia p̄baroni interpretatus est. p. 7. li. 18. ca. 4. b. Supra: auto. 2. 3.
- Ioseph in carcere posit⁹ p̄pter castitatē a p̄barone p̄fectus est egypto: ibidem.
- Ioseph mortu⁹ est in egypto quādo fuit centū et decē annorū: ibidē ca. 7. infra. 19.
- Ioseph post carceris tribulationē q̄ velut igne sicut aurū castitas ei⁹ p̄bata est: p. 6. p̄ lras petilia. li. 2. ca. 92. f.
- Ioseph q̄ p̄terea q̄ timorē dñi p̄senti vite p̄posuit: oīa que agebat p̄spera faciebat de⁹ in manib⁹ ei⁹: p. 11. in q̄stio. vete. et noui testa. q. 110. c.
- Ioseph p̄cipua quadā significatione chīm p̄figuratur: p. 8. in li. 1. q̄stio. sup Genesim. q. 167. Supra: auto. 9.
- Ioseph vendit⁹ a fratrib⁹ in egyptū quō chīm figurat: vide p. 4. p̄ faustum li. 12. ca. 28. Supra: auto. 9. Bene. 37. auto. 1.
- Ioseph vendit⁹ figurat nobis chīm sine causa a iuda iudas vendit⁹: p. 10. de paston. ca. 11. a.
- Ioseph p̄mo in egypto sepultus fuit postmodū autē in terraz promissionis vbi voluit: quare hoc: vide pte. 10. de mirabil. sacre scriptu. li. 1. ca. 15. b. Supra: auto. 13.
- Ioseph pater chī dicit putatiuus: p. 5. de cōsensu euāgelista. li. 2. ca. 1.
- Ioseph marit⁹ marie fuit: non p̄mixtus concubitu sed affectu et animorū copulatione: p. 4. p̄ faustum li. 23. ca. 8.
- Ioseph corp⁹ dñi a pylato petiuit fiducia dignitatis qua p̄dictus poterat familiariter intrare ad pylatū: pte. 5. de consensu euāgelista libro 3. capi. 22. in fine.
- Iosue mort⁹ vicinus dicit. Ego recurro viam sicut et oēs qui sup terrā sunt: p. 8. in li. ques. sup Iosue. q. 24.
- Iosue populū ad terrā p̄missionis dedit Iesus nos in regnū celoz: pte. 4. con. faustum libro 22. capi. 31.
- De iosue v̄l iesu nane introducit populū israel in terraz promissionis: vide pte. 7. libro. 16. capi. 43. c.
- Iosue vtrum angelo se p̄strauerit: vide pte. 8. in libro. 6. ques. sup iosue. q. 7.
- Iosue triginta et vnū reges chananides multis conflictonib⁹ p̄strauit: p. 10. de mirabil. sacre scriptu. li. 2. ca. 34. vide ibidē veritatē.
- Iosue vno ductu sit aper autē est etiam ip̄ius ali qua in summo particula: pte. 3. in sermo. domini in monte libro. 1. f.
- Iosue capia nutrit a matre occultatū: quē ali qui aīam mundi dixerūt: p. 5. de consens. euāgelista. li. 1. ca. 23. a. g.
- Iosue nūcius ad syllā: p. 7. li. 2. ca. 24.
- Iosue oīa plena: ibidē li. 4. ca. 10. a. et li. 7. ca. 9. c.
- Iosue crimina et rapit⁹: ibidē li. 4. ca. 25. i glosa.
- Iosue p̄bena de romanis fm virgiliū: ibidem libro. 5. ca. 12. c.

Ira

- 6 Iouis uxor capra: ibidem libro. 6. capi. 7. Supra: auto. pma.
- 7 Iouis noia multimoda ponunt: ibi. li. 7. ca. 11.
- 8 Iouem deum deorum romanu esse dixerunt: ibide li. 9. ca. 22. b.
- Ira 1 Ira non est in deo formaliter per irrationabile p
turbatione: pte. 8. in libro. 2. questio. sup. Exo-
dum. q. 10. 158.
- 2 Ira put cruciatu animi imponat non est in deo:
sed put vindicta tribuit: pte. 3. contra adiman-
tum manichei discipuli. ca. 11. a. pte. 4. ad simpli-
cia. libro. 2. quel. 2. c. e. pte. 8. in li. 1. questio. sup.
per Gene. q. 39.
- 3 Ira dei non habet purbationi animi ardore sed est
vindicta peccati: pte. 3. in expofi. quarunda. p-
pofi. ex epistola ad roma. p. pofi. 9. p. 8. p. aduer-
sa. legis et p. p. ca. 20. b. c. pte. 11. de vera
innocen. ca. 157.
- 4 Ira dei non p. turbatio animi est: sed iudiciu quo
irrogatur pena p peccato: pte. 7. lib. 15. ca. 25.
a. libro. 9. ca. 5. a.
- 5 Ira dei est etiam bec vita erinosa in qua non
abscondit ipe misericordias suas: vide ibide lib.
21. ca. 24. c. f.
- 6 Ira dei nihil aliud est nisi iusta vindicta: p. 4. p.
faustu li. 22. ca. 18. in fine: pte. 5. de trinitate li.
13. ca. 16. c. verita. 25.
- 7 Ira dei habet in se multoꝝ necem: pte. 9. in Apo-
calip. Homelia. 6. d.
- 8 Ira dei semp p. cant populum p. nacem: ibidem
Homelia. 12. a.
- 9 Ab ira dei sola gratia liberat: quaz deus dat cui
vult: scdm inscrutabilia iudicia sapientie eius:
pte. 6. de peccato. meritis et remissio. libro pmo
capi. 21. 23.
- 10 Ira boia cobibeda est: p. 11. d. da innocet. ca. 319.
- 11 Ira alloqui boiem sic q. equanimiter ferri non
debeat que accidunt: pte. 10. de conflic. vicio. et
virtu. ca. 9. a.
- 12 Ira boni duo in se habet: turbulentu animi
motum: et vigoꝝ vindicte: pte. 4. ad simplici-
cia. libro. 2. q. 2. e.
- 1 Iracundi boni et instabiles. suspiciofi et ver-
bofi. ad amicitia non sunt assumendi: pte. 10. de
amicicia. capi. 12.
- 2 Sunt quida ex naturali cospersione iracundi qui
tamē hāc ita cōprimere et tempore solliciti sunt
passione. vt in quinq. quibus teste scriptura
amicicia dissoluitur atq. corumpit. nūq. p-
siliant: licet nonnūq. amicū sermone vel actu
vel zelo nimis offendat: tales toleradi sunt: ibi.
- 3 Amicitia quinq. soluit: ibide ca. 13.
- 4 Iracundia dicit equus malus boia: pte. 8. con.
Julia. pelagia. li. 2. b.
- 5 Iracundia mingere (magna pars est martirij)
et libidinem fugere. iusticia custodire: p. 10. de
bonestate mulier. ca. 1.
- 6 Iram fratris tūc potabis: cū tu aduersus eū nō
irascens: p. 3. in li. 83. q. q. 71. b.
- 1 Irasci dicit deus: non animi motu vel qualibet
p. turbatione: que illi oīno accidere non pōt: sed
cum peccatorib. iustaz infert vīonē: pte. 8. in
Enchiridion ad Lauren. ca. 33. pte. 10. d. essens
na diuinitatio. l.

Isaac

- Irasci peccanti vt corrigat reprehensibile nō est: 2
pte. 7. li. 9. ca. 5. a.
- Irascibilis et cōcupisabilis a ratione reguntur: 3
et q. non erant viciose in paradiso: ibidem libro
14. capi. 19. b.
- Irascitur diuina bonitas in hoc seculo: ne irasca 4
tur in futuro: et misericorditer temporalē adby-
bet seueritatē. ne eternā iuste inferat vīonē: p.
11. de vera innocen. ca. 5.
- Iratum deū videre quis pauor erit. quē placatū 5
non valet vniuersitas cōp. bendere: pte. 10. de
vanitate seculi ca. 3. a.
- Iratus quō dicit deus. vide pte. 8. in li. questio. 6
sup. Numeros. q. 49.
- Ire tres sunt gradus sic et tres reatus: p. 3. in ser 1
mo. dñi in monte libro. 1. g.
- Ire filij omnes nascimur: pte. 9. in euan. Ioan. 2
tracta. 14. e.
- Ire diffinitio ponit: ibide trac. 124. c.
- Ironia vrbana in Julianū bereticū ponit: p. 8. 3
p. Julianū pela. li. 2. v.
- Ironice p. nunciam. cum dicim. homini mala 2
faciam: res bonas facit: pte. 4. de doctrina chri-
stiana li. 3. ca. 29.
- Irationalia pene damnatiois obnoia esse non 1
dicim. que iustus est vt miserie sint expertes q.
nec beatitudinis possunt esse participes: supra
Bestia: auto. 6.
- Irationalia ideo dicunt aialia quia vim nō ha- 2
bent intelligēte atq. rōnis: p. 8. de aia et ougi.
cus ad Vincen. victo. li. 4. capite. 23.
- Irrius videt qui dñm vocat cū cui. p. cepta cō 1
temnit: pte. 11. in questio: veteris et noui testa-
menti. q. 126. in fine.
- Isaac fili. abire quando nat. fit ostēdit Augu- 1
stin. pte. 7. li. 18. ca. 3. a. b.
- Isaac nominauit filiū suū. ipe abraam: quia rise 2
rat ipe admirans in gaudio. riserat etiā mater
dubitans in gaudio: interpretat enī Isaac risus:
ibide libro. 16. ca. 31.
- Isaac p. tē. fuit vna vxore: ibide li. 16. ca. 36. b. 3
- Per isaac et ismael quō boni et mali signent: vide 4
ibide libro. 15. ca. 2. 3. c.
- Isaac mortu. est cētesimo vite sue anno vedito 5
iam Ioseph: ibide li. 18. ca. 4. a.
- Isaac nisi signū regeneratiois id est circūcisionē 6
accepisset. perisset: pte. 8. con. Julia. pelagia. li.
bro. 3. capi. 18. b.
- Isaac tempe sanus abiit ad Abimelech regē phi- 7
listinorum in gerara: pte. 8. in libro quel. super
Gene. q. 75.
- Isaac fm quid dicit magn. facis valde: et quō 8
significent in hoc tpalia dona etiā a deo speran-
da: ibide. q. 76.
- Isaac patet in quo aqua nō est inuenta iuramē- 9
tū vocauit: quare: ibide. 78.
- Quā significationē morālē habeat. q. Isaac tan 10
tus patriarcha anteq. mouat. a filio venacio-
nem quent: ibide. q. 79.
- Etas isaac quā scationē habeat: vide ibi. q. 80 11
- Quō potuerit mors isaac decē et septē annoꝝ in- 12
uenire Ioseph a. nepotē: sicut videt tanq. et
ordine scriptura narrare: ibide. q. 122.
- Isaac sancte. indica nobis silentij secretū: vuln- 13

Isaac

- nolle aut qre in imolatiōe taceo? q: figura illius gesto: q volūrate ponit aiaz suā: nō necessitate: p. 10. de q̄tuo virtutibz charitatis. c.
- 14 Isaac filius Abrae chastiū figurauit: quando sicut ouis ad imolationē dūct⁹ est: et quādo sicut dñs crucē suaz: ita et ipse sibi quibus fuerat im⁹ ponēdas lingua portabat: p. 11. p̄ maxima. ar. na. episco. li. 3. ca. 26. 3.
- 15 Isaac quōd gessit figuram ch̄i: et quōd Abel: vide pte. 4. p̄ faustū li. 12. ca. 15. p. 10. de mirabi. sa. cre. scrip. li. 1. ca. 3. et. 12.
- 16 Isaac filiū Abrae faust⁹ criminat⁹ est: p. 4. con. faustū li. 22. ca. 46.
- 1 Isis filia inachi fuisse p̄ditur. qui prim⁹ regnas recepit Argiuus: p. 7. li. 18. ca. 37. c.
- 2 Isim predicta primo docuisse Egyptios sapiens tiam: idest astronomiā et alias disciplinas: ibi dem. c. ca. 39. 40.
- 3 Isidis simulacrū et deificatio: ibidē li. 18. ca. 3. d.
- 1 Isopi asperio illustratio quedā est vt p̄ id qd vi sibile est. inuisibiliter emōdetur: pte. 11. in ques. vetē. et noui testamēti. q. 112. d.
- 2 Isopus significat chastiū: pte. 9. in euan. Ioan. tracta. 119. c.
- Israelite qui dicant: vide pte. 4. de doctri. ch̄ia: na libro. 3. capi. 34.
- Italia Grecia magna dicit: p. 7. li. 7. ca. 20.
- Itinere pietatis ad deū tendēdū est: pte. 2. de lib. arbi. libro. 3. ca. 21. a.
- Itur ad deū non pedibz aut spacijs locorū s̄ affectu animi: p. 4. li. 1. p̄fess. ca. 18.
- Jub Jubet de⁹ nihil qd sibi p̄dest: sed illi cui iubet: p. 11. de vera innocē. ca. 39.
- Jud 1 Judaicū populū quare deus in Egyptū induxit: aut sic affligi permisit: pte. 10. de vita chastiā na capi. 8. a.
- 2 Judaicus popul⁹ maledict⁹ est: a terra idest ab ecclia. que aperuit os suū in cōfessione peccatorū: accipe sanguinē chasti qui fusus est in remissionē peccatorū: de manu peccatoris nolens esse sub gratia sed sub lege tē. p. 4. libro. 12. cōfessio. ca. 11.
- 3 Iudaism⁹ p̄prias habet significationes aut enī popul⁹ iste in Jacob significat aut in Samaria aut in Hierusalē aut in Iudea aut in Israhel tē. p. 11. in q̄stio. vetē. et noui testa. q. 44. d.
- 1 Iuda laque cōfessio est: pte. 4. p̄ faustū li. 22. ca. 86. Judas: auto. 1.
- 2 A iuda qui sunt ex duodecim filiis israel nepotē Abrae iuda cognominati sunt: p. 5. de cōsen. euangelista. li. 1. ca. 25. d.
- 3 A iuda genti iudaice nomē est datus: ppter tribū regiā: p. 8. in li. 1. ques. sup. Genesim. q. 25. b.
- 4 Iuda ex cuncta cena clarificat⁹ est ch̄is: pte. 9. in euan. Ioan. trac. 63. b.
- 5 Jude malo quomō bene vsus est ch̄is: ibidem tracta. 27. d. e.
- 6 Iudā voluit esse ch̄is inter discipulos vt eo bene vteret: p. 7. li. 18. ca. 49. a. Apostolos: auto. 6. fur. auto. 9.
- 7 Iudā tam scelus qd cōmisit q̄ indulgētie desperatio fecit penit⁹ int̄ire: pte. 10. de utilita. agē. de peniten. ca. 3. a.
- 1 Judas p̄fessio sine laus interpretatur quare recte

Judas

- de eo scribit p̄stebunt tibi fratres et sandabūt te: p. 11. de inquisitione trinitatis in interrogatio nibz filiorū Jacob. a. Supra iuda: auto. 1.
- Judas cū nūru suū p̄cubuit qd mysteriū singulare fecit: vide p. 4. p̄ faustū li. 22. ca. 63. 83. 2
- Judas cū iudas mancipiū fuit dyaboli: pte. 10. de quarta feria ca. 3. a. 3
- Judas scariotis. non corde sed corpore dñm sequebat et quādo mal⁹ factus sit: p. 9. in eua. Ioan. trac. 50. d. Et quare cū insinuit: ibidem. 4
- Judas fur erat. nō qualiscūqz sed fur. sacrileg⁹: ibidē tracta. 50. d. 5
- Judas cū vendidit a quo redimī debuit: p. 10. d. simbolo ad carbecu. li. 2. ca. 6. 6
- Eclamatio p̄ iudā et iudeos: ponit: ibidē. 7
- Judas venditor magistri sui et traditor impius cū ceteris discipulis sacramenta: carnis et sanguinis eius mādauit et bibit: nō autē ch̄is in eo mansit: p. 10. de blasphemia in sp̄m sc̄m. b. 8
- Judas ex vna re sc̄a sibi sumebat iudiciū. Petrus autē salutē: p. 6. p̄ lras Penitentiā li. 2. ca. 40. 9
- Judas corpali cōgregatione cū aplis p̄mixtus spiritali dissimulaculo se parat: p. 6. p̄ Cresco. grāma. li. 4. ca. 26. 10
- Judas cum esset inter discipulos Iesu. cōtagio. ne sua eos non maculauit: dissidentes vtiqz a furnis eius et eucharistia inter eos accipiens nō polluit innocētes: pte. 11. in questio. vetē. et noui testamēti. q. 102. l. 11
- Judas malus erat quia fur: et ea que mitebatur in cōmissos sibi loculos auferbat: p. 6. p̄ Cresco. grāma. li. 2. ca. 19. 12
- Judas p̄ditor bonū corpus: et symō magus benū baptisma ch̄i percepit: sed q̄ bono bene vsū nō sunt mali male vtendo delati sunt: pte. 11. p̄ fulgen. donatist. arti. 6. 13
- Judas buccellā a dño accipēdo. non malū sed male accipēdo locū in se dyabolo p̄cubuit: p. 5. de baptis. p̄ Donatistas li. 5. ca. 8. b. 14
- Judas quando se laqueo suspendit incertus est apud Augustinū: pte. 11. in questio. vetē. et noui testamēti. q. 94. 15
- Jude mala de⁹ p̄feciuit sed nō fecit: pte. 11. p̄ Pelagia. hypponol. li. 6. d. e. 1
- Jude p̄fidiam Augustin⁹ dñat: pte. 10. de symbo. ad carbecu. li. 4. ca. 5. b. 2
- Jude scelus Caiari beneficiū eius deputat affectus cū p̄fasse quāru esset generi būano chasti passio p̄futura: p. 11. de berefi. ad quod uol. 18. 3
- Jude nomine tribū inde fecit fuisse dicim⁹. cū dicitur in lege iudas ascēder: p. 8. in li. 7. ques. super Iudicū. q. 2. 4
- De iude filij Jacob benedictiōe in qua signatur passio ch̄i et fruct⁹: p. 7. li. 16. capite. 41. 5
- Juda a iuda patriarcha filio Jacob: sicut hebrei ab heber vel abraā dicunt: ibidē li. 16. ca. 3. c. 1
- Juda sperant ch̄im venturū. sed non mouet: ibidem li. 17. ca. 18. c. 2
- Juda afflicti sunt in bellis que in machabeis narratur. post predictum sc̄z p̄tholdmēu et vtiqz ad Aristobolū non habuerūt reges sed duces vel principes. Aristobol⁹ autē rex et pontifex factus est assumpto diademate: pte. 7. li. 18. capi. 45. c. 36. 3

Judei

- 4 Judei ceperunt esse tributarii romanorum. Pompeio principe romanorum iudeas capiente ad possessionem Iherosolymorum predicti: et eius pontificatu confirmato Romae iudei habuerunt primo regem aliam nigenam Herodem scilicet sub quo natus est Christus: et sic impletum est: quod dicitur non defecit de gente Iudeorum quis imperans donec veniat Christus qui mittendus erat: ibidem. c.
- 5 Judei peccatores iuste traditi sunt in manus Romanorum: quia Romani quibuscumque virtutibus terram quam gloriati quiescerant: ibidem li. 5. ca. 18. i.
- 6 Judei obscurati non videntur etiam apud ibidem lib. 17. capi. 19. p. totum.
- 7 Quia iudei peruersi ad fidem et videntes Christum gloriosum venientem: dolebant de illusionibus quas patres ipsorum sibi fecerunt quasi ipsi fecissent: non autem dolebant reatu criminis: sed pietatis affectu: ibidem li. 20. capi. 30. d. c.
- 8 Judei peruersi sunt ad predicationem Melchior: ibidem ca. 29. d. c.
- 9 Judei ideo iusti sunt circumcisi ut fidei Abrahe signum haberent: non sue fidei: sed ut filij eius secundum carnem scirent: si autem credant erunt filij eius et in iustificatione: per. 11. in questio. veteris et noui testamenti. q. 44. b.
- 10 Judei superflue gloriantur de carnis circumcisione cum videant illam apud deum meritum non habere: ibidem. c.
- 11 Judei nunquam bona de deo sperare voluerunt cuius tanta beneficia et virtutes tam mirandas agnoscerant: ibidem.
- 12 Quare eis tanta et tam aspera precepta data sunt: vide ibidem.
- 13 Judei frustra expectant Messiam: ibidem. d.
- 14 Judei in persecutione paterna durantes animos ab idolis auertere noluerunt: gerentes cum residuis qui fidem seruauerunt: testamento frui quod futurum dixerat contestati: ut duplici modo grauati et cruciarentur perfidi iudei: et ad tempus grauati sunt preceptis: et in futurum congruas penas exoluunt: ibidem quest. 44. a. b.
- 15 Judei non sunt veri filij Israel: sed fidelis christiani: per. 11. aduersus iudeos ca. 7.
- 16 Judei deo creatori supplices: imperfecte laudant eum in omni actu suo: per. 11. in questio. veteris et noui testamenti. q. 81.
- 17 Judei quousque vni omnipotenti deo supplicent sola tamen temporalia et visibilia bona de illo expectant: p. 2. de vera religio. ca. 5. b.
- 18 Iudas vni ecclesia ad compactionem sue pulchritudinis: hereticas ad probationem sue doctrine. gentibus ad numerum operationis sue: ibidem capite. 6.
- 19 Judei quando prouincunt ex eorum codicibus de adiutorio Christi: vide p. 9. in euangelio. Ioan. tracta. 35. e.
- 20 Judei vni dicti sine filij dyaboli: ibidem tra. 42. d.
- 21 Judei quod peccauerunt non credentes Christo: cum sic eis predicaretur Esaias dicens. Domine quis credit auribus nostris: ibidem tra. 53. b.
- 22 Judei quod odium veritatem tamen dicunt se diligere deum: ibidem tra. 90. b. in fine.
- 23 Judei quare dicebant nobis non licet interficere quem: cum tamen Christum occiderunt: ibi. tra. 114. b. c.
- 24 Judei quare non introierunt in promissionem: vide ibidem.
- 25 Judei Christum non crediderunt esse deum et hominem: p. 11. aduersus iudeos ca. 17.

Judeorum

- Judei semper Christi vbiis atque opibus insidiosos esse 26 nemo quod nesciat: p. 4. ad Faustum li. 19. ca. 1.
- Judei vtrum in spiritum sanctum peccauerunt quoniam dixerunt 27 Christum in Beelzebub principe demoniorum temeraria eijcere: vide p. 3. de primo. domini in morte li. 1. cc.
- Judei dicunt esse filij dei: in deuotione non in sacra 28 cramento quod nunc operatur: ut accepta remissione peccatorum inueniunt spiritum sanctum dicant filij dei: p. 11. in questionibus veteris et noui testamenti. q. 54.
- Judei non errore peccauerunt in spiritum sanctum sed mali 29 uolentia: ibidem. q. 102. f.
- Judei non intelligendo veritatem testimonium perhibere 30 veritatem: p. 4. ad Faustum li. 16. ca. 21.
- Judei persecuti sunt carnem ambulans in terra. Petrus 31 niam vero euangelium sedens in celo: p. 6. ad litteras Petilianum li. 2. ca. 87. b.
- Judei quales aduersus spiritum sanctum fuerunt testis 32 est Stephanus: quem ipso spiritum sancto plenam lapidauerunt: p. 3. in expositio. epistol. ad Romanos. inchoa. n.
- Cum iudeis qualiter differendum sit: vide p. 11. ad 33 uerbum iudeos ca. 10.
- Judeorum populus quod et quantum temporis fuerit in Egypto: 1 vide p. 7. li. 18. ca. 7.
- In iudeorum populo quibus regnabunt in diuersis 2 his mundi partibus Saul cepit ibi regnare: ibidem capi. 20. a. b.
- Judeorum decem tribus captiuatas esse innuit tempore 3 romule: quando etiam septem sapientes fuerunt: ibidem ca. 24. a.
- Judeorum populus: euerfa Iherusalem et templo ductus 4 est captiuus in Babyloniam regnare Sede Christus apud Hebræos ultimo rege: et Tarquino pulso apud Romanos: et innuit ibi hoc de duobus tribus que remanserunt: vide ibidem li. 18. ca. 25. a. nota veritatem.
- Quia in iudeorum populo a captiuitate Babylonie 5 redeunt usque ad Aristobolum non fuerunt reges sed principes: p. 7. li. 18. ca. 36. 45.
- Judeorum gens ab Alexander subiugata est post liberationem 6 de Babylonia iam prophetas cessantibus: ibidem ca. 45: vide ibidem veritatem.
- Judeorum multi captiuati sunt a Ptoleomeo rege 7 Egypti post mortem Alexandri: qui restituti sunt libertati postea tempore alteri Ptoleomei prouisu successione: sub quo interpretatio septuaginta facta est: ibidem ca. 41. p. totum.
- Regi iudeorum Aristobalo successit Alexander: 8 cui successit uxor eius Alexandra regina iudeorum cuius filius Aristobalus et Iherosolymus de regno contenderunt: et mala multiplicata sunt: ibidem li. 18. ca. 45. d.
- Judeorum multi peruersi sunt post passionem antedictam 9 scripturas: ibidem. 46. c.
- Judeorum regnum stetit: si non in deum peccassent: 10 ibidem li. 4. ca. 34. c.
- De iudeorum finali uocatione: Osce prophetat: p. 7. 11 libro. 18. ca. 28. c.
- Judeorum peccatum et maxime in Christo fuit causa 12 subiuagationis eorum: per. 5. de Consens. euangelii. libro. 1. ca. 13.
- Judeorum traditiones apostolorum aniles fabulas et in 13 terminatas genealogias nominant: p. 8. aduersus uersa. legis et prophetarum li. 2. ca. 1.

Juder

- 14 Judeorū electio fecit in electione *Layn* a terrarū p.4. p. faustū li.12.ca.13.b.
- 15 Judeorū indurata infidelitas scripturis fidei nō adimūt: p.10. de fidei re p. inuisibiliū ca.6.
- 16 Judei q̄re nō sunt oīno absumpti: vide ibidē. b.
- 17 Judeorū *vesaniam* ex sacris litteris arguit: p.11. de quinq; heresib; ca.4.
- 18 Per iudeorū codices pbam⁹ ea q̄ nunc p̄palata sunt: p.4. p. faustū li.13.ca.10.
- 19 De iudeis p̄phete p̄dixerunt q̄ non nobiscūz tenerent societatem euangelij: ibidē. ca.11.
- 1 Per iudeos aliquos sciētes aliquos autē nescientes p̄cedentes tamē aduentū ch̄i incarnationis eius mysteriū monstratū est: et alia p̄nētia ad salutem: pte.7.li.7.ca.32.
- 2 Iudeos de⁹ occidi noluit sed dispergi p̄ mūdū: ut ubiq; fidei n̄se testimonia p̄bibeant suos: p̄phetas et n̄fos reuerēdo: ibidē li.18.ca.46.47.
- 3 Præter iudeos licet nullus alius popul⁹ fuerit q̄ p̄p̄e diceret dei: tamē fideles aliquos fuisse alibi iudei ip̄i negare nō possunt ut patet de Job: ibidem li.18.ca.27.a.b.
- 4 Iudeos filium dei negātes arguit: pte.11.cō. Iudeos capi.11.
- 5 Iudeos autē *Hereticos* ad *anagnōnē* bonitatis: pte.10. de p̄pe *Barbari*. ca.8.
- 6 Iudeos arguit *Augustin⁹* q̄ ch̄m purū hominem dixerunt esse: pte.11.cō. Iudeos *Paganos* *Arrianos* ca.17.
- 7 Jude⁹ extra unitatē eccl̄ie vitam finiens dānat: sic et credendū est de *Hereticis* et *Paganis*: p.10. de fide ad *Petrū* diaco. ca.38.
- 1 Judex qualis *Augustin⁹* ep̄s fuerit: vide p.11. de vita *Augustini* ca.19.
- 2 Judex viuoꝝ et mortuoꝝ est ch̄s: et tamē se dicit neminē iudicare: p.9. in enā. *Joan.* tractatu 36.b.c.39.c.43.b.c.
- 3 Judex nullus iudiciariā habet potestatem nisi in quantum se extendit iusticia: p.5. de trinita. libro 13. veritate.20.
- 4 Judex nō peccat occidēdo: p.7.li.1. capite.21.a.
- 5 Judex ne innocentē danet plerūq; innocentem torquet per ignorantia et totū occidit: quo dānato et occiso. vtrū ip̄e innocentē vel nocētē iudex occidit: adhuc nescit: ibidē li.19.ca.6.a.b. vide ibidē veritatē et documenta.
- 6 Quid iudex aliquādo etiam testes veros vel innocentes qui reum accusauerūt occidit ignorans: non valentes p̄bare qd̄ obijciunt reo perseuerante in tomento immaniter: ne fatēte scelus in testibus mentientib; p̄ reo et p̄xalentib;. Nō enim hoc facit sapiens iudex nocēdi voluntate sed necessitate nesciēdi: et tamē quia cogit būas na societatis etiā iudicādi: ibidē. c.
- 1 Iudicabit ch̄s viuos et mortuos: viuos iustos: mortuos iniustos: aut viuos qui sup̄fuerunt: mortuos qui p̄cesserunt: pte.10. de Symbo. ad carthecū. libro.1.ca.3.
- 2 Iudicabit ch̄s ut iudex: qui nec gratia p̄uenit nec misericordia iam flectit nec pecunia cor rumpit nec satisfactiōe mitigat: ibi. li.3.ca.8.
- 3 Iudicabit Ch̄ristus in forma in qua iudicatus est ut videant in quem pupugerūt: ibidem lib.2. capitu.8.

Judicare

- Quomōdō iudicabit: vide ibidē libro.3.ca.8. et li.4. bro.4. capite.7.
- Judicam⁹ meli⁹ de illis que intelligim⁹ q̄ q̄ nō. pte.4. de doctrina ch̄ristiana libro.4.ca.6. veritate.2. docu.1.
- Judicandi in extremo iudicio (damnat) formā bonis tantū videbunt: pte.10. de trinita. 7 unitate dei capi.7.b.
- Judicās alius: qui iudicādnus est condemnat se: ip̄m: pte.10. de vera et falsa penitētia ca.20.a.
- Judicans sine misericordia: sine misericordia iudicabit: p.6. de sex q̄stioni. p̄ Paganos. q.4.c.
- Judicare viuos et mortuos veniet ch̄s: p.3. de fide et symbo. ca.8.
- Quid iudicare ch̄s debeat: intendit p̄bare p̄ auto: ritates aliquas veteris testamēti: pte.7.li.20. capi.30. per totū.
- Judicare ch̄s veniens multos inueniet viuos: ibidem ca.15.
- Judicare fm carnē quid sit: vide pte.9. in euan. *Joan.* trac.36.b.
- Judicare nullū debem⁹ ante temp⁹. et si multos ex fructib; eoꝝ vlt̄ male vel bene viuēdo cognoscere possum⁹: quare? vide pte.10. de orādo deo ad p̄bam ca.2.a.1. *Coꝝ*.4. auto. p̄ma.
- Judicare temere de incognitis non debem⁹: pte.6. in eplā *Augustini* ad *Emeritū*. b. infra *Temere*: auto. p̄ma et.2.
- Judicari hominē ab hoīe (*Paulus* p̄buit) et arbitrio suspitionis vel etiam extraordinario usurpato iudicio: sed potius ex lege dei fm ordinem eccl̄ie: siue vlt̄a cōfessum siue accusatum atq; p̄nitū: p.10. de peniten. medicina. ca.3.c.
- Judicat quis ex voluntate nō a natura: quō? vide p.11. in ques. vete. et noui testamēti. q.115.c.
- Judicat nemo fm menta que fuerat habitur⁹: pte.10. de p̄destina. sanctorū ca.12.
- Judicatur⁹ ch̄s inter iustos et iniustos veniet manifeste: qui p̄n⁹ venit oculis: ab iniustis iudicatus iniuste et nō silebit: ut corā iudice interrogat⁹ siluit: p.7.li.20.ca.24.d.
- Judicem viuoꝝ et mortuoꝝ: nullus aduersari⁹ us corripit: null⁹ aduocat⁹ arcuēnit: nullus testis illudit: p.10. de Quib; ca.6.a.
- Judices apud hoīes falli possunt: de⁹ autē falli non pōt: p.10. de p̄tinentia ca.5.b.
- Judices fuerūt in populo *Debreorū* trecētis viginti nouē annis: p.7.li.18.ca.22.
- Judices ab odio. amicitia. inimicitia. ira vacuos esse decet: p.8. p̄ *Julia*. p̄la. li.2.8.
- Judices in iudicio munera accipe sup̄ innocentē: res non debēt. non p̄sonā accipe: p.10. de rectitu. catho. p̄uersationis. f.
- Iudicia diuina ab hoīe nō sunt inuestigāda: pte.14. de natura boni aduersus *Daniche*. ca.31.
- Iudicia dei inscrutabilia: pte.10. de bono p̄sentē: rante li.2.ca.11.a.b.
- Iudicia dei occulta ante sūt p̄siderāda ne p̄quis rēdo erret: p.8. d̄ grā et libero arbi. ad *Valenti*. c.23. p̄ duas ep̄s. *P̄la*. ad *Boni*. li.4.ca.6.c.d.
- Iudicia dei nullo mō sunt cōparāda iudicijs hominū: p.11. de vera innocē. ca.300.
- Iudicia dei p̄seruare non possum⁹: p.10. de p̄te destinatiōe et grana ca.16.

Judicij

Judicio

- 6 Judicia dei dicuntur abyssus: p. 10. de contritio. cordis capi. 9.
- 7 Judicia aliorum dicit multos condemnare velut glie ptempores sunt. et cum sibi sapientes esse videtur: quorum virtus humane subditur laudi ex Be. pte. 7. li. 5. ca. 20. b.
- 8 Judicia dei nec comprehendendi possunt nec iuste reprehendi: ibidem li. 2. ca. 27. d.
- 9 Quia iudicia dei sunt occulta: quia et multis malis hic est bene et multis bonis male: et explicat tam in rebus quam honoribus et corporis validitatem quam morte et bonis: ibidem libro. 20. ca. 2. et libro. 1. capite. 8. c. per totum.
- 10 Judicia dei eo magis occulta sunt quo non solum est bonis male. et malis bene sed etiam quia interdum est bonis bene et malis male: ibidem li. 20. ca. 2. vide veritatem.
- 11 Judicia dei bonis occulta: oia apparebunt iustissimam in ultimo dei iudicio: ibidem. d.
- 1 Judicij extremi terrarum ponit: p. 10. de rectitudine catholi. pueritiano. r. Judicij: auto. 25.
- 2 Christus in iudicio ostendit linores et fixuras clavos in corpore suo quod pro peccatis nostris vulneratum est: ibidem.
- 3 Verba iudicis ad peccatores ponunt: ibidem infra Judicium: auto. 26.
- 4 Judicij dicitur se dicit nescire in Mattheo eiusdem. 24. idem quod nescientes facit illos quod noluerit revelare: p. 5. de trinita. li. 1. ca. 12. vira. 24.
- 5 Judicij dicitur quod timet vel sperat: vide p. 9. in euan. Joan. tracta. 9. a. post mediu. b.
- 6 Judicij forma in iudicio qualis erit: vide ibidem tracta. 4. d. infra: auto. 10. 12. Judicio: auto. 11.
- 7 Judicij libertate plurimum distat ratio considerationis a necessitate indigentis siue a voluntate contentis: quoniam homo magis comparat aurum et argentum quam famulam cum tu famula excedat aux naturam et in iudicium rationis: p. 7. li. 11. ca. 16. b.
- 8 Judicij dies dicitur volumus id est volumus ipsi: quod incertum est per quos dies prenda: ibi. li. 20. ca. 1. b.
- 9 Judicij dies proprie dicitur: quia nulli bono erit male: nec ulli malo bene. sed modo oia permixta sunt: ibidem. d.
- 10 In die iudicij impij non videbunt illam formam filij qua equalis est patri. sed tamen formam humanitatis: p. 5. de trini. li. 1. ca. 13. a. vira. 28. Sup. auto. 6.
- 11 In futuro iudicio auctoritate iudicis et verba iudicantis considerare debemus: ibidem.
- 12 Filius hominis iudicaturus est non ex humana potestate: sed ex ea quam filius dei est. et nec in ea forma apparebit in qua est equalis patri sed qua est filius hominis: ibidem ca. 13. a. Supra: auto. 6. 10.
- 13 In die iudicij aliqui dixerunt deum non reddere vnicuique secundum opera sua quos Augustinus arguit: pte. 8. in epla ad Valentinum.
- 14 In die iudicij alij alio tolerabili puniet: p. 8. p. Julia. pelagia. li. 5. ca. 8. b.
- 1 Judicij temerarij plena sunt omnia: pte. 10. d. pastoribus capi. 12.
- 2 De iudicij pfulu. civitatu et aliorum quam plangenda sunt multipliciter: cum illos iudicet quorum psciens uas scire non potuit in quibus innocentes pdominantur et tormentis cruciantur. dum tamen crimine ignoratur ac per hoc ignorantia iudicis plerumque est cala-

- mitas innocentis: p. 7. li. 19. ca. 6. c.
- De iudicij bonis in quibus innocentes pfitetur se fecisse que non fecit: quod potius eligit mori quam illa sustinere tormenta: ibidem.
- Judicio mortis non licet alicui occidere vel supponere aliquem potestate punita: p. 1. li. 1. ca. 17. b.
- Judicio dei oculis defuit Romanis antiquis vetera religio quam eligere debuerant: ibidem li. 2. ca. ultimo. a. b.
- Iusto dei iudicio demones pmittunt decipere: ibidem libro. 7. ca. 27. d.
- Quia in iudicio pdenabit minor peccator magis peccatorem: quia illi comparande mento iste pdenabatur: ut patet de regina Salbaabi. li. 20. ca. 5. a. b.
- Quia in iudicio boni regni viri rapient et monentur secundum Apostolum in aere. et statim recipiunt corpora immortalia: ibidem. ca. 19.
- In iudicio congregabunt sancti ministerio angelorum ante iudicem: ibidem ca. 24. f.
- In iudicio quod aduocabit deus celum deorsum et terram: ibidem.
- In iudicio mare dabit mortuis suos. et infernus et mors. Item infernus et mors sunt missi in stagnum ignis: ibidem ca. 15. p. totum.
- In iudicio innuit quosdam purgari igne illo: quod secundum Malachiam purgabit filios Leui quos et alij expolat verbum Malachieubi. li. 20. ca. 25. a. b.
- In iudicio illo vel circa iudicium ipsum has res didicimus esse venturas secundum Iherosam resurrexerunt fidei iudeorum. Antichristum persecutorum. christum iudicatum. mortuorum resurrectionem. malorumque dispersionem. mundi conflagrantes. eiusdem reuocatio nem. Et ordinem quo ventura sunt hec magistra docebit experientia: p. 7. li. 20. ca. 20. e.
- In iudicio vniuersali impij formam hominis tamen videbunt: dei vero formam in eodem ipso christo quam equalis est patri non videbunt: p. 10. de trinita. et vira. dei ca. 7. a. b. supra Judicij: auto. 6. 10. 12.
- Filius in iudicando. patris psonam pponit. et suam diuinam dignitatem et potestatem postponit dicens. Venite benedicti patris mei etc. ibidem infra Ehis: auto. 248.
- In iudicio finali homo quod a Diabolo accusabitur: vide p. 10. de saluta. decum. capite. 62.
- In iudicio formam in christo filij hominis tunc ab eo iudicandi videbunt impij: dei vero formam in eodem ipso christo qualiter equalis est patri non videbunt: iuxta illud tollat impij ne videat gloriam dei: p. 8. p. sermo. Arriano. ca. 11. b. 13. 18. Judicij: auto. 6. 10. 12. Supra: auto. 11.
- In iudicio pater non apparebit. quod autem christus? vide p. 11. de vera innocen. ca. 335.
- In iudicio mali deum non videbunt: pte. 11. in ques. vete. et noui testam. questione. 111.
- In iudicio mortui resurgent. quam resurrectionem possibilibus est: p. 10. de p. solatio. mortuorum li. 2. ca. 2. 3.
- In iudicio luminaria accusabunt peccatores: p. 11. in q. sto. vete. et noui testam. ques. 114. a.
- In iudicio aliqui cum misericordia aliqui sine iudicabuntur: p. 8. de correptione et gra. ca. 13. b.
- In iudicio dei non natales sed actus proprii pensabuntur: ex quibus singuli mercedem sicut gesserunt non sicut nati sunt reportabunt: p. 10. ad sacras virgines capite. 2. c. in fine.

- 12 Judicioꝝ dei triplex abyssus tangit: p. 10. de con-
trino. cordis ca. 9.
- 1 Judicis forma in iudicio finali qualis erit? vide
pte. 9. in euan. Joā. tracta. 9. 3. 21. b. 22. g. 37.
f. 99. a. Supra iudici: anton. 6. 10. 12. Judicio:
auto. 11. 14.
- 1 Judiciū quot mōis accipit: vide pte. 9. in euan.
Joan. trac. 22. c. d. 43. c. 52. c.
- 2 Judiciū qñq; in scriptura noie mēsure ponit: p.
3. in sermo. dñi in monte li. 2. r.
- 3 Judicium dei quandoq; ponit in malo aliqñ in
bono: pte. 8. in Enchiridion ad Laurē. ca. 55.
Infra: auto. 32.
- 4 Judicium in scriptura pro damnatiōe eterna po-
nitur: pte. 6. de fide et operib; ca. 23. a. De vidē
do deo ad Paulinam ca. 11. a. Infra: auto. 32.
- 5 Judiciū humanū parui pendendū est qđ pluri-
mū deniat: pte. 7. li. 1. ca. 22. b.
- 6 Judicium veritatis non est in sensibus: ibidem
libro. 8. capi. 7. a.
- 7 Judicium dicit datum prelati ad ligandū et sol-
uendū: vt in Apocalipfi innuitur: ibidem li-
bro. 20. ca. 9. d.
- 8 Judicium dei primū est quo indicauit p̄mos ho-
mines et malos angelos. eijciedo eos de para-
diso. Medium quo indicat p̄ra demones et ho-
mines non solū vniuersaliter quia sunt in mul-
ta miseria. ppter p̄ma p̄cā. s; cū p̄cularit: al-
quando aperte semp tamen occulte. Est iudici-
um vltimū quō ch̄is indicabit viuos et mortu-
os: ibidem ca. 1. p. totum.
- 9 Judiciū duplex aque et ignis. t̄git: p. 9. in Apo-
calip. Homelia. 2. b. 3. b.
- 10 Judiciū iustū iudicandū est: pte. 9. in euangelii
Joan. tracta. 30. d.
- 11 Judiciū ch̄i v̄x est: ibidē trac. 36. f. g.
- 12 Judiciū temerarium in duobus cauere debem⁹:
pte. 3. de sermo. dñi in monte libro. 2. r. Tem-
erarium: auto. p̄ma.
- 13 Judiciū temerariū quō fit: vide pte. 9. in euan.
Joan. tracta. 90. a. b.
- 14 Judiciū temerariū peccatum est: pte. 11. de vera
iusticia. capi. 21.
- 15 Judicium euidentis abundantis gratie dei est: qđ
in homine ch̄isto hūana natura in vnitatē per-
sone assumi promeruerit: pte. 8. in Enchiri. ad
Lauren. capi. 36.
- 16 Judicium Melchias donauit destruere vo-
luerūt. quem et maculare conati sunt similitu-
dine nominis alieni: p. 6. cō. Donauit. post col-
lationem ca. 13.
- 17 Judicium futurū pbat per nouū testamētū et
verus: primo per euangelia: pte. 7. libro. 20. ca.
5. Secūdo per Apocalipsim: ibidē ca. 7. Ter-
tio p epl̄as Petri et Pauli. ca. 18. 19. 20. Quar-
to p Esayam: ibidē ca. 21. Quinto p Daniele
ca. 23. Sexto p psalmos Dauidicos ca. 24. Se-
ptimo p Malachia ca. 25. vsq. 29.
- 18 Ad iudicium faciendū quando legit de⁹ v̄m-
rus absq; alia distinctione. ch̄istus debet intel-
ligi: ibidem ca. 30.
- 19 Ad iudiciū venturū est ch̄is cū mortuorū resur-
rectione: et cū discipulis suis. Itē in hūanitate
in qua fuit iudicat⁹: ibidē li. 20. capite. 5. a. b. c.

- d. supra Judici: auto. 6. Judicis: auto. 1.
- Judicabit ch̄is cū duodecim discipulis sedētib; 20
sup duodecim thronos: p quē numer; quedaz
multitudo iudiciū fecit: quia duodenarius
resultat ex partito septenarij. p quem vniuersi-
tas designat: ibidem. c.
- In iudiciū non discretionis sed p̄demnatiōis: di- 21
cit Joannes venturos fideles ch̄isti: pte. 7. li.
20. capi. 5. f.
- Ad iudiciū ch̄is veniens dicit se testē velocē esse: 22
qđ inopinato veniens erit celerrimum ip̄m iudi-
cium: vel quia p̄uincet p̄scientias sine plūritate
sermonis: ibidē li. 20. ca. 26. e.
- Ad iudiciū venturus ch̄is dicit quasi ignis 23
p̄t eos q̄v penal erit ei⁹ aduent⁹: ibi. ca. 21. b.
- Judiciū impioꝝ quo mittent in ignē eternū; se- 24
quet ignū p̄flagrationē: ibidē ca. 26. a.
- Judiciū dei timendū est: vide pte. 10. li. 1. Medi- 25
tano. ca. 4. a. b. De decē ebordis ca. 1. De salu-
tariis documētis capite. 49. De vanitate secu-
li ca. 1. supra Judici: auto. 1.
- Verba ch̄i ad damnatos in iudicio tangunt: p. 26
10. de vanitate seculi ca. 3. b. Judici: auto. 3.
- Magna est eius seueritas post iudiciū cui⁹ ante 27
iudiciū ineffabilis miscēia p̄rogata est: pte. 3. in
libro. 83. ques. q. 59. e.
- Judiciū timorē homini incutit: p. 4. de doc. ch̄i 28
sta. li. 1. ca. 15. supra Judici: auto. 1.
- Judiciū futurū statim in ei⁹ aduentu erit: pte. 8. 29
de octo Dulani ques. q. 3.
- Judicium dei commendat in obduratiōe p̄ba- 30
rationis: pte. 8. in Enchiridion ad Laurē. ca. 99.
- Judiciū extremū futurū esse negare nō debem⁹: 31
pte. 4. de agone Ch̄iano ca. 27.
- Judiciū in scriptura p̄ damnatiōe ponit: ibidē. 32
Supra: auto. 3. 4.
- Cum ad iudiciū peruenierim⁹ oīa que nūc nos 33
latent tunc non latebūt. pte. 8. in Enchiri. ad
Lauren. ca. 95.
- Judicium nullum erit spirituū irrationabilium 34
in quo eis beatitudo p bonis vel damnatio p
malis reddatur operib; pte. 10. de fide ad Pe-
trum capi. 3. k.
- Judiciū futurū erit hominib; non adib; 35
ibidem. k. l.
- Judicium aliqđ est damnatiōis aliud discreto- 36
nis. sic multa verba sunt que non habent vñs
significationē sed diuersis locis p̄gruenter po-
sita. diuerso mō intelligunt. et aliquādo cū ex-
positione dicuntur: pte. 5. de cōsensu euan. libro
2. capi. 30. b.
- In iudiciū non venire quō quis dicat pte. 9. in 37
euan. Joan. trac. 19. c. 22. c. d. 43. c.
- Judiciū pater dedit filio: quō? vide p. 11. 38
p̄ Ma-
rum. arria. episcop. li. 3. ca. 18. d.
- Pater nō iudicat quemq; s; om̄e iudiciū dedit fi- 39
lio quō intelligat: vide p. 9. in euā. Joā. tracta.
19. b. 21. g. 22. g. 23. b. 43. b. 54. c. 99. a.
- De iudicium tpe in populo Iudeoꝝ et Saul re- 1
gum: pte. 7. libro. 16. ca. 43. c. d.
- Judiciū tpa fuerūt ante reges: pte. 8. in li. 1. que- 2
sto. sup Gene. q. 121.
- In Iudit que narrauit innuit esse facta p id tem-
pus quo regnabat Cyrus rex Persarum: que 3

Juratio

- librum iudei dicunt non recepisse in canone scripturam: pte. 7. libro. 18. ca. 26. a.
- Jug.** Jugum dei est dilectio dei ex toto corde tota anima tota mente: et primum: pte. 11. §. Pelagia: bypophosticon li. 5. c. Adanb. 11. auto. 7.
- Jug.** Jugum ducere cum peruersis et infidelibus non debemus: infra. 2. Cor. 6. autorita. 2.
- Jul.** De iuliani apostate iniquitate: vide parte. 7. libro. 5. capite. 21. b.
- Jul.** De iuliano qui vetuit christianos docere vel discere litteras liberales: ibidem li. 18. ca. 5. 2. b.
- Jul.** Iulianus sententiam Augustini vanam esse dixit: pte. 8. contra Julia. Pelagia. li. 5. ca. 1. b.
- Jul.** Iulianus vincit sui autors Pelagii dicto: ibidem libro. 3. ca. 1. b.
- Jul.** Iulius cesar filius veneris credit: pte. 7. li. 3. capite. 3. Idem de eo li. 3. ca. 30.
- Jul.** Iulius et Pompeius pugnant: ibidem ca. 13.
- Jul.** Iulij cesaris benignitas: et de eius morte et quare occidit: ibidem li. 3. ca. 30.
- Jum.** Iumenta dicunt aialia quorum laboribus adiuvantur: maxime in portandis oneribus: sicut sunt equi: asini: muli: camelus: et quid bmo: pte. 8. in li. 3. ques. sup. Remicū ques. 2.
- Jun.** Iuno romanis placatur: pte. 7. li. 3. ca. 13.
- Jun.** Iuno troianis indignatur: propter pandis iudiciū abi.
- Jun.** Iuno interduca dicit: ibidem libro. 7. ca. 3.
- Jun.** Iuno et tellus videntur idem: ibidem li. 4. ca. 10.
- Jun.** Iuno de virtutibus inimica: et quare: ibi. li. 10. ca. 21.
- Jur.** Iura dicenda non sunt vel putanda iniqua bonum constituta: pte. 7. li. 19. ca. 21. b.
- Jur.** Iurant leges et iuramentum ut servet Rurergus exultat: ibidem li. 2. ca. 16.
- Jur.** Iuratio dei est incredulorum increpatio: pte. 8. contra adversa. legis et prophetarum: li. 1. ca. 20. a.
- Jur.** Iuratio dei vera non nisi confirmatio promissi et infidelium quedam increpatio est: parte. 7. libro. 16. ca. 32. e.
- Jur.** Iure fit iuste fit: ibidem li. 19. ca. 21. b.
- Jur.** Iuratori cor tuum non asuecat: pte. 11. in speculo ecclesiastico. ca. 23. Adanb. 5. auto. 23.
- Jur.** De iuramento et homicidio: vide pte. 4. libro. 19. confess. ca. 22. 23.
- Jur.** Iuramentum etiam per falsos deos ut firmum custodiat captivitati et morti acerrime se subiecit imperator romanus reuerfus Carthagine: pte. 7. li. 1. ca. 15. per totum.
- Jur.** Iuramentum quo servatur a regulo: ibidem li. 1. ca. 15.
- Jur.** Iuramentum et fides tempore Nume. ibidem libro. 2. capite. 16.
- Jur.** Iuramentum factum romanis qualiter servatur a saguntinis: ibidem li. 3. ca. 20.
- Jur.** Iurandi consuetudinem funditus evitare debemus: quia valde preceptis contraria: pte. 10. de rectitudine. catholi. conversatio. n.
- Jur.** Iurandi mos ad hoc corruptissimis moribus servabatur antiquis: non ut a sceleribus metu religionis prohiberent: sed ut pium ceteris sceleribus adderent: pte. 7. li. 3. ca. 2. b. Potest etiam dici hoc contra deicantes sepe.
- Jur.** Non iurandi admonitio est conservatio a peccato pium: pte. 4. contra faustum li. 19. ca. 25.
- Jur.** Iurare non permittit Augustinus suos etiam nec ad modicum. Quod si quidam prolapsus fuisset

Iusti

- vanam de statutis perdebat portionem: p. 11. de vita Augustini ca. 25.
- Jur.** Iurare dei est incuncta veritate firmare: pte. 11. 2 adversus iudeos ca. 9. b.
- Jur.** Iurare necessitate cogente possumus precipue cum videmus pigros esse homines ad credendum etc. pte. 3. de sermone domini in monte li. 1. R.
- Jur.** Contra ius multa dantur nec tamen ideo vel nulla vel non data dicuntur: parte. 5. de baptismo contra Donatistas: li. 5. ca. 15. b.
- Jus.** Iussio patris in divinis quid sit: vide pte. 8. contra sermonem Arriano. ca. 3.
- Jus.** Iuste et sancte vivit qui rerum integer estimatur: existit: parte. 4. de doctrina christiana libro primo capite. 27.
- Jus.** Iuste vivere non potest nisi qui fuerit iustificatus: nec sancte vivere qui non fuerit sanctificatus: pte. 4. ad simplicia. li. 1. q. 2. d.
- Jus.** Iusti antiqui ante incarnationem verbi in fide christi iustificati sunt: hoc credentes futurum quod nos credimus factum: pte. 10. de patientia ca. 21.
- Jus.** Iusti bene non tantum bonis: sed etiam malis utuntur: quemadmodum iusti male non tamen malis: sed etiam bonis: et exemplificat de malo mortis et de bono legis: parte. 7. li. 13. ca. 5. a.
- Jus.** Iusti omnes vestigia Abel in cunctis iusticie partibus capiunt: parte. 10. de mirabilibus sacre scripture libro. 1. ca. 3. a.
- Jus.** Iusti vel angeli quadam similitudine celi nuncupantur: parte. 10. de cognitione vere vite capite. 43. in fine.
- Jus.** Iusti homines angelorum nomine nuncupari possunt: parte. 8. in libro primo questio. super Genesim questio. 3. Angelorum autorita. 12. Angelos autoritate. 3.
- Jus.** Iusti significantur per pisces: in dextera parte capite. 6. per discipulos quibus dextera promittitur: pte. 4. de agone christiano. ca. 26. in fine.
- Jus.** Iusti ad celum cathena quadam trahuntur que de virtutibus connectit et quomodo: parte. 10. de cognitione vere vite ca. 47.
- Jus.** Iustus sumus in quod ex deo nati sumus quia solus deus iustificat: pte. 8. de correctio. Donatista. ad Bonifa. ca. 23. a. et circa finem.
- Jus.** Iustus nemo est iusticia sua: et nemo poterit esse iustus quod diu fuerit ab unitate ecclesie separatus: ibidem capite. 25. De presentia dei ad dardanum: ca. 14. contra Pelagia. et Celesti. de gratia christi libro. 1. capite. 19.
- Jus.** Iusti quoniam affliguntur: exultant iniusti et repugnant: pte. 9. in Apocalip. 11. Domelia. 8. c.
- Jus.** Iusti multos reges inimicos et amicos sentent: parte. 6. contra litteras Penia. libro. 2. capite. 92. c. d. e. f.
- Jus.** Iusticia a quo inventa est: vide parte. 11. in questio. veteris et novi testamenti. q. 109. Melchise decb autoritate. 2.
- Jus.** Iusticia est triplex: parte. 10. de mirabilibus sacre scripture libro. 1. ca. 3. b.
- Jus.** Iusticia est habitus animi communi utilitate servata: suam cuique tribuens dignitatem: pte. 3. in li. 83. ques. q. 31.
- Jus.** Iusticia est virtus qua sua cuique tribuitur: pte. 2. 4 de anime quantitate ca. 9. b. De libero arbitrio

Justicia

- li. 1. ca. 15. 2. Infra auctorita. 7. et. 77.
- 7 Justicia legalis est virtus communis complectens omnes alias virtutes: pte. 2. de Gene. ptra Ma: niche. li. 2. ca. 10. in fine. 2. veritatis.
  - 6 Justicia est virtus communissima qz p oēs diffundit: p. 3. in li. 83. questio. q. 61. d. verita. 11.
  - 7 Justicia est virtus qua scientia et ratione in vita ac morib⁹ sua cuiqz distribuunt: pte. 7. de trinita. li. 8. ca. 6. verita. 16. Supra auto. 3.
  - 8 Justicia summa ibi est ubi summa sapientia: p. 8. ad Orosium cōtra Pufall. ca. 10.
  - 9 Justicia dei nūc manifesta ē olum occultata: cui⁹ occultationem significabat templi velum: qd est ad eius significandā revelationē christo moriente confissum: pte. 8. cōtra Pēla. 7 Celesti. de peccato origina. li. 2. ca. 25.
  - 10 Justicia 7 prudentia quid norme vivendi conferant virtusqz auctoritas testamēn explicat: p. 2. de morib⁹ ecclesie catholice li. 1. ca. 24.
  - 11 Justicia prudentia temperantia 7 fortitudo: boni equi boīs sunt: mali autē iracundia concupiscentia timor iracundia: pte. 8. cōtra Julia. Pelagia. libro. 2. b.
  - 12 Justicia est amor soli deo serviens et propterea recte dominans: et ita cetera virtutes cardinales diffiniuntur: parte. 2. de moribus ecclesie li. 1. ca. 15.
  - 13 Justicia ubiqz vna est: pte. 9. in enange. Joen. tracta. 35. c.
  - 14 Justicia dei et iusticia hominis que sit: vide ibidem tracta. 26. a. Infra auctorita. 42.
  - 15 Justicia quando cōvertet in iudicium: ibidē vide de tracta. 38. c.
  - 16 Justicia vera an et quomodo possit esse in gentibus: vide parte. 8. contra Julia. Pelagia. li. 4. capite. 3. f.
  - 17 Justicia regia est neminē iniuste per potentias opprimere: sine acceptiōe personarū in virum et proximū suum iudicare: advenis pupillis et viduis defensores esse: furta cohibere: adulteria punire: iniquos non exaltare: impudicos et bestiones nō nutrire: impios de terra perdere: patrias 7 pterantes vinere nō sinere: ecclesias defendere: pauperes elemosinis alere: iustos super regni negocia constituere: senes 7 sapientes 7 sobrios cōsiliarios habere: iracundiā suam differre patriam fortiter ac iuste ptra adversarios defendere: ast per omnia in deo confidere 7c. pte. 10. de duodecim abusib⁹ gradibus gradu. 9. a.
  - 18 Justicia regis est prosperitatib⁹ non elevari animū: cūcta adversa patienter tolerare: fidem catholicam in deum habere: magorū 7 bariorū pbitonissarūqz superstitionib⁹ non intendere: Ibidem. a.
  - 19 Justicia regis est filios suos nō sinere impie agere: certis bonis orationib⁹ insistere: ante horas congruas cibum nō gustare: quia ve terre cui⁹ rex puer est 7 cuius principes mane comedunt: Ibidem. a.
  - 20 Justicia regia: prosperitatem regni in presenti facit: et regem ad celestia regna meliora perducit: qui vō hanc nō habuerit: multos nimirū adversitates imperij tolerat: ibidem. a.

Justicia

- Prosperitatem regni multi et varij dolores inficiunt: ibidem. a.
- Justicia regis multum seculo valet: quia est pax populo: vin: tutamen patrie: immunitas plebis: munimentū gentis: cura languorū: gaudium hominū: temperies aeris: serenitas maris: terreqz fecunditas: solacium pauperū: hereditas filiorum et sibimetipsi spes future beatitudinis 7c. ibidem. b.
  - Justicia vera est deum ex toto corde amare atqz illi adherere tota voluntate qui est summū bonum: summū vō amare bonū: summa est beatitudo: p. 10. de salute. documen. ca. 1.
  - Justicia duobus modis adimplet: vt que prohibita sunt ab eo nō faciunt⁹ iuxta prophetā: disverte a malo 7 fac bonū: 7 que iussa sunt ab eo faciamus: ibidem ca. 9.
  - Justicia vera homini ex deo est per spiritus gratie: p. 11. de vera innocen. ca. 312.
  - Justicia dei tunc est vera: si graue iugum super filios Adam a die exitus de ventre matris eorum non sit iniustum: pte. 8. contra Julia. Pelagia: li. 6. ca. 2. a.
  - Justicia vera nō diligit nec delectat: nisi diuina subueniat grana: p. 7. li. 13. ca. 7. a.
  - Nec iusticia dei potest esse crudelis: nec gratis iniusta: ibidē li. 12. ca. 27. in fine.
  - Ut iusta dei vindicta ostendat plures damnant sed vt ostendat quid valeat misericors grā: aliis qui saluant: ibidem li. 21. ca. 12.
  - Justicia nostra quā in hoc vera sit propter verum finem: tamen magis constat in remissione peccatorum qz pfectione virtutum: quia scilicet non perfecte imperat ratio vitij: propterea indigemus oratione dei: ea qua dicimus: dimitte nobis debita nostra: sicut 7 nos. 7c. ibidem li. 19. ca. 27. a. b.
  - Justicia nostra in patria non erit vt ratio imperet vitij: sed de⁹ homini 7 ratio corpori vel animo: tantaqz erit ibi obediēdi suauitas 7 facilitas quāta viuēdi regnandiqz felicitas: ibi. d.
  - Justicia ea virtus est que sua cuiqz tribuit: ibidē li. 19. ca. 21. c. d. Supra auto. 4.
  - Justicia vnicuiqz sua tribuit: vnde fit in homine quidam iustus ordo nature: vt anima subdatur deo: 7 anime caro: ac per hoc deo: et anima et caro: ibidem. d.
  - Justicia potest dici circumire omnes vires in hoc: qz totaliter animam subdit deo: anime carnem: Ibidem. e.
  - Justicia regum 7 omnium presidentium debet esse communis respectu scilicet omnium reorū: habes autem exemplū de Torquato imperatore occidente filium contra mandatū suū facientē: qui sic patri inobediens victoria de inimicis portauerat: ibidem li. 5. ca. 18. c.
  - Justicia corrigentis ita est officium innocens: sicut malum non inferre bonis: ibidem li. 19. ca. 16. b.
  - Justicia punientis quomodo laudetur in penis quib⁹ replet vita ista: et bonitas in bonis que simul cum malis multa concessit: ibidem li. 22. capite. 22. 24. a.
  - Justicia quomodo sit cui⁹ misericordia: vide ibi

- dem li.9. capite. 5. b.
- 39 Justicia nostra quis vera sit: propter verū boni finem ad quē refert: non tamē tanta est in hac vita ut potius per remissionē peccatorum consistat q̄ per fidem virtutum: pte. 11. de vera innocentia: capite. 168.
- 40 Justicia licet intendat et remittat fm gradus ut experimur ex actuū frequentatione: tamē iusticia in ratione formali consistit in indivisibili: parte. 4. de doctrina christiana libro. 4. ca. 18. veritate. 6. documen. 2.
- 41 Sicut non est iusticia aliqua preter christum: sic nec aliqua peccata preter Adam: pte. 6. de peccato. meri. et remissio. li. 1. ca. 15. c.
- 42 Justicia dei et iusticia hominis quomodo differunt: vide parte. 9. in episto. Joan. tracta. 4. f. Supra auctorita. 14.
- 43 Justicia perfectior est in angelo q̄ in homine: et quādo in nobis pfecta est: vide ibidē trac. 4. b.
- 44 Justicia eadem boni reguntur et mali conteruntur: parte. 11. contra Penia. Donastis episto. capite. 8. a.
- 45 Justicia iudicis non est causa supplicij sed meritum criminis: parte. 5. de trinitate li. 4. ca. 12. b. veritate. 15.
- 46 Justicia vera non est nisi in ea republica cuius conditor: christus est: et in ea civitate iusticia vera est de qua scriptura sancta dicit. Gloriosa dicta sunt de te civitas dei: pte. 7. li. 2. ca. 21. b.
- 47 Justicia non potest esse in homine qui se aufert deo domio suo vero: et alijs sua distribuit: sicut si auferat quis rem suam a possidente: et tradat eam ei qui ius non habet in ipsa: ibidem li. 19. capite. 21. c.
- 48 Vbi iusticia vera non est: nec ius esse potest qd enim iure fit. pfecto iuste fit: qd aut iniuste fit: nec iure fieri potest: ibidem. b.
- 49 Justicia vbi nō est: nec respublica esse potest: nec populus: et hoc probat populū romanū non fuisse: nec rem publicam fm definitionē Liceronis datam de populo: ibidem p totum.
- 50 Sine iusticia summa respublica regi non potest: verbum est Scipionis: ibidem li. 2. ca. 21. c.
- 51 Justicia remota quid sunt regna: nisi magna latrocinia: ibidem li. 4. ca. 4. a. ibi habes exēplū de pirata ab Alexandro capto.
- 52 Quid nisi iusticia diligatur: augetur prohibitione peccandi cupiditas: ibidē li. 13. ca. 5. a.
- 53 Justicia nostra tunc plus abundat q̄ scribarū: quando facimus qd docemus: pte. 7. li. 20. ca. 9. b. Matth. 5. auto. 15. pbarisei auto. 2.
- 54 Justicia phariseorū est ut non occidant iusticia coram qui intraturi sunt regnū mundi: ut nō irascant sine causa: parte. 3. de sermo. domini in monte libro. 1. f.
- 55 Justicia phariseorū est dicere et non facere: pte. 6. de fide et operi. ca. 26. b. Infra pharisei auto. 2.
- 56 De sua iusticia presumendū non est: pte. 6. cōtra Cresco. grammā. li. 4. ca. 16.
- 57 Justicia misericordia bona scientia atq̄ sobrietas vere diuitie sunt: pte. 10. de cōveniē. deē pcepto. et decem plaga. egyptiorū ca. 11. Diuine auctorita. 6. Cōscientia auto. 2. Miscōia. 24.
- 58 Justicia plena tantūmodo post hanc vitam cō-

- sequitur: pte. 8. cōtra duas episto. Pelagia. ad Bonifa. li. 3. ca. 7. c. d. e.
- Justicia legis est inherere quod deo placet: ibidem capite. 7. c.
- Justicia perfecta est: qua potius potiora et minora diligimus: parte. 2. de vera religione: capite. 48. a.
- Justicia ad voluntatē bonam pertinet: pte. 5. de trinitate li. 13. ca. 13. b. c.
- Justicia nō est in appetitu sensitivo sed intellectivo: argumen. francis. maro. pte. 5. de trinitate. li. 14. ca. 9. verita. 19.
- Justicia vbiq̄q̄ exercet: ibi deus esse credit: de eī iustus est et iusticia diligir: p. 10. de cognitione vere vite ca. 24. b.
- Justicia dei iniquis odiosa est: sicut lux egris oculis: p. 11. de vera innocentia. ca. 177.
- Justicia omnis fructuosa est: sicut iniusticia infertuosa: parte. 5. de baptis. cōtra Donastis libro. 6. ca. 12. a.
- Justicia magis laudat in paupere q̄ diuite: in egestate enim seruare iusticiam magna res est: parte. 11. in questio. veteris et noui testamen. ques. 124. a.
- Justicia diuina est: ut qui voluntate amisit qd amare debuit: amittat cum dolore qd amauit: pte. 5. de Gene. ad Iam li. 8. ca. 14.
- Justicia temperata facit perfectos: nimia autem iniusticia incurrit peccatū: pte. 11. in questio. veteris et noui testamen. q. 15.
- Justicia dei temperata est: qui cum totus et summe iustus sit: tamen idcirco etiam malis benignus est: quia totus et summe bonus est: p. 10. in manuali ca. 32. pte. 11. in questio. veteris et noui testamen. q. 16.
- Justicia ad omnes partes anime p̄tinet: pte. 2. de Benefi cōtra Maniche. li. 2. ca. 10. in fine. Supra auctorita. 61.
- Justicia nec in abstinendo nec in manducando: sed in equanimitate tolerandi inopiam et temperantiam consistit. pte. 4. in questio. euangel. li. 2. ca. 11. verita. 6.
- Justicia polluerit: Zacharias et Elizabeth: p. 6. de peccato. meri. et remissio. li. 2. ca. 13.
- Justicia fidei Abrahę nobis ad exēplum imitanda proposita est: pte. 4. cōtra faustū libro. 22. capite. 47.
- Justicia perficitur in vera dei et perfecta dilectione: parte. 8. contra duas episto. ad Bonifaciū li. 3. ca. 7. c. d.
- Quanto amplius diligimus deum: tanto sumus magis iustiores: quis dubitet piam veramq̄ iusticiam cum fuerit dilectio perfecta: tunc perficit: ibidem. c.
- Justicia clara in dominationib⁹ et seruitutibus. hec est: ut qui excellūt ratione excellat dominatione: p. 8. in li. questio. sup Gene. q. 153.
- Justicia dei est que separat inter bonos et malos et sua cuiq̄ tribuit: pte. 1. de ordine li. 2. ca. 7. c. Supra auctorita. 4.
- De iusticia gloriari nō possunt qui iniustam vitam hic agunt: pte. 8. contra secundā gaudērij epistol. li. 2. ca. 27.
- Justicia sicut in lege nō est: ita nec per naturam: 79

Justiciam

- pte. 10. de ecclesiasti. dogma. ca. 48.
- 80 Justicia non nisi inuidos contrare sensit; pte. 6. contra Iudas Petilia. li. 2. ca. 92. b.
- 81 De Justitia sanctorum contra Manicheos: parte. 8. contra duas epistolas Pelagia. ad Bonifacium li. 4. ca. 7.
- 82 Justitia in supplicio et premio esse debet; pte. 2. de libe. arbi. li. 2. ca. 1. in fine.
- 83 Justitia implet desiderium anime et etiam beatificat animam; pte. 10. de spu et anima ca. 65. b.
- 1 Justitia deus ostendit in puniendo: misericordiam in liberando: bonitatem in creando: pte. 2. de libero arbi. li. 3. ca. 2. a.
- 2 Justitia perfectam homo non nisi gratia dei habere potest; pte. 6. de natura et gratia contra Pelagiam. capite. 42.
- 3 Justitiam exercere cupiditatem contemnere est magna pars martyrij: parte. 10. de honestate mulierum capite. 1.
- 4 Justitiam veram donat gratia sine meritis in qua est multitudo dulcedinis: pte. 7. libro. 21. capite. 24. b.
- 5 Justitiam ostendit in tribus consistere: ibidem li. 19. ca. 27. d.
- 6 Ad iustitiam dei manifestandam non erat necessarium ut angelus in damnationem incideret sicut nec ad misericordiam dei declarandam ut homo in miseriam: p. 10. de cognitione vere vite ca. 20. b.
- 7 Ad iustitiam pertinet ut animal bonumibus nostrum perimatur: pte. 8. in li. questio. super Exodum quest. 81.
- 1 Justicie et pacis auctor quomodo esse Melchisedech dicitur: vide pte. 11. in questio. veteris et novi testamenti. q. 109. d. Melchisedech auto. 2.
- 2 Justicie ratio est ut declinent mala et fiant bona: pte. 11. de vera innocentia. ca. 98.
- 3 Justicie regule in libro que veritas dicitur scripte sunt: parte. 5. de trinitate. libro. 14. ca. 15. c. et veritate. 28.
- 4 Justicie tonus princeps fuit Abel: pte. 10. de mirabilibus sacre scripte. li. 1. ca. 3. a. Supra auto. 1.
- 5 Justicie forma datur per evangelium: forma autem sacramenti per baptismum: parte. 6. contra litteras Petilia. li. 3. ca. 56. a.
- 6 Justicie exemplum nobis dominus demonstravit in famulo suo Job: pte. 11. in questio. veteris et novi testamenti. q. 118. a.
- 7 Justicie officium est colere deum: pte. 6. de natura et gratia contra Pelagiam. ca. 62. a.
- 8 Sine iusticie operibus fides non prodest: pte. 10. de vita christiana ca. 10. b. 13. a.
- 9 Justicie viam non cognoscere melius esset hominibus quam post cognitam retrosum converti ab eo: pte. 10. de vita christiana ca. 13. c.
- 10 Justicie victimam digne sunt: leues amoris: pte. 6. de natura et gratia contra Pelagiam: ca. 70.
- 11 De iusticie humane modo: vide pte. 11. de vera innocentia. ca. 365.
- 12 Justicie humane disciplina est: non in se amare: nisi quod dei est: et odisse quod proprium est: nec approbare peccata sua: nec in eis alius improbare sed seipsum: pte. 3. in expositione epistolae ad Romanos. inchoate. g. supra disciplina auto. 2.
- 13 Justicie divine ista constantia est: ut cum pena

Justicie

- spiritualis: et sempiterna penitentia fuerit relaxata pressura tamen cruciatumque corporales: quibus etiam martyres exercitatos novimus: postremo mors ipsa: quam peccato meruit nostra natura: nulli relaxetur: ibidem. b.
- Ad iusticie naturalis ordinem pertinet ut aut peccata non fiant: aut impunita esse non valeant: p. 4. contra Faustum li. 26. ca. 3.
- Justicie fructus est vindicta peccati: parte tertia contra Adimantum Manichei discipulum capite. 26. in fine.
- Justicie fructus dulciores sunt quam iniquitatis: pte. 4. de cathecisandis rudibus ca. 16. in fine.
- Justicie stipendium vita et pax est: pte. 4. libro. 10. confessio. ca. 43.
- Justicie opus est ignis inferni: pte. 10. de vera et falsa penitentia. ca. 16. 18.
- Justicie meritum multa tribuit bona: p. 10. de vita christiana ca. 7. 10. b.
- Due sunt tribulationes iusticie: cum aut bona pro bonis: aut mala pro malis reddunt: tertia est retributio gratie: cum pro regeneratione remittuntur mala et retribuunt bona etc. pte. 11. de vera innocentia. ca. 16.
- Justicie auditores lex facit: gratia vero factores: parte. 8. contra duas epistolas Pelagia. ad Bonifacium li. 3. ca. 2. a.
- Justicie pulchritudo et lucis eterne tanta est: ut si amplius in ea non liceret manere quam vni diei mora propter hoc innumerabiles anni bonae vite pleni deliciis recte meritoque contemnerent: p. 2. de libero arbi. li. 3. ca. 25. c.
- Justicie vere dilectione vincunt vitia: alias autem minime: pte. 7. li. 21. ca. 16. b.
- De iusticie derelictio que debuit auro et similibus anteponi: causat in nobis vitium: ibi. li. 12. ca. 4.
- In iusticie deus argui non potest: si vni misericordiam prestat alio vero minime: p. 10. de predestinatione et gratia ca. 3. 16.
- Justicie et iniquitati nulla est participatio: p. 5. de baptismo. contra Donatistas li. 4. ca. 13. a.
- Justicie stateram accipere apponatur amor: mundum cum amore dei et vide quemadmodum preponderet amor mundi: parte. 10. de tempore barbarico ca. 3. b.
- Justificatio a solo deo dari potest: pte. 6. de peccato et merito. et remissio. li. 1. ca. 14.
- Justificatio apud antiquos ex fide fuit: parte. 8. de nuptijs et concupiscentijs ad Valerianum libro. 2. capite. 12.
- Justificatio datur pro fide christi: pte. 11. contra Pelagiam. hypponosticon. li. 3. b.
- Justificatio non ad merita nostra sed ad gratiam dei pertinet: parte. 6. de peccato. meritis et remissio. li. 1. ca. 33. ad Romanos. 3. auto. 4.
- Justificatio impij est opus totius trinitatis: p. 5. de trinitate li. 13. ca. 11.
- Qua ratione in sanguine christi credentes iustificantur: vide ibidem.
- Justificationem ex lege quem consequi posse: quomodo et Pelagij dictis sequatur: vide parte. 8. contra Pelagiam. et Celestium. de gratia christi libro. 1. capite. 8. 9.
- Justificationem dare heretici se iactabant: pte. 8. 9

Justificare

- te correctio. Donatista. ad Bonifa. ca. 27. a.
- 9 Justificatioes grece dicunt. Δικαιωσεις. et ubi inceperint vide: pte. 8. in libro questio. super Erodum. q. 95.
- 10 Justificatiois capax est humana natura: pte. 8. contra Julia. Pelagia. li. 2. m.
- 11 Justificatio secundum tria nobis confertur: ibidem.
- 1 Justificare nemo potest seipsum: parte. 8. contra Pelagia. 7. Celesti. de gratia christi: li. 1. ca. 19.
- 2 Justificare animam est vias iusticie ambulare: hic enim iustificat animam suam ante mortem: qui spe vite future consequitur fidem ne moriatur unipius. Infra ecclesiastici. 14. auto. 1.
- 3 Justificare impium opus est solius dei: pte. 5. de trinita. li. 3. ca. 8. verita. 9. Justificatio auto. 1. 4. 5. Iustus auto. 1.
- 4 Justificari nemo potest nisi per fidem et sacramentum sanguinis christi: pte. 6. de natura et gratia contra Pelagia. ca. 2.
- 5 Justificari hominem sine operibus Paulus dixit Jacobus autem dixit non prodesse fidem sine operibus: que due sententie non contradicunt: pte. 3. in li. 83. questio. q. 76. b. in fine et verita. 26.
- 6 Justificatore et mundatore hominum christum esse dicimus: pte. 6. contra Iudas Penitanti li. 3. capite. 43. 49. b. 50. c.
- 7 Justificat apud deum qui cum grana colit non solum cupiditate appetendi aliquid ab ipso propter ipsum: aut timore amittendi: p. 3. in expositione episto. ad Gal. ca. 3. b.
- 8 Justificat homo bono dei per adiutorium spiritus: p. 6. de spiritu sancto ad Marcell. ca. 9. a. 13. in fine. 16. 19. 25. circa finem. 26. b.
- 9 Iustiores tanto sumus quanto amplius deum diligimus: pia ergo et vera iusticia tunc perficitur cum fuerit dilectio dei perfecta: parte. 8. contra duas epistolas Pelagii. ad Bonifa. libro. 3. capite. 7. c. d.
- 1 Iustus quicquid malorum dominus irrogat: non pena est criminis sed examen virtutis: pte. 11. de vera innocen. ca. 53.
- 2 Iustus deus non semper tribuit bona et sic etiam sanctos suos in aliquibus virtus tardius sanat ut in his eos minus quam implende ex omni parte iusticie sufficit delectet bonum: siue cum latet: siue cum etiam manifestum est: ut quantum pertinet ad integerrimam regulam veritatis eius non iustificet in conspectu eius omnis vivens. Nec in eo ipso vult nos damnabiles esse: sed humiles: commendans nobis gratiam suam: ne faciliat in omnibus affectu: nostrum putemus esse quod eius est et cetera. parte. 6. de peccato. meritis et remissio. li. 2. ca. 19. a. b.
- 3 Iusto quid licet quod iniustus implere non potest iustus namque legem christi implet per dilectionem christi: unde iniustus alienus est: pte. 6. pro Cresco. gratia. li. 3. ca. 4.
- 1 Iustorum vera patientia inde est: unde est in eis charitas dei: et inde est patientia falsa iniquorum: unde est in eis cupiditas: parte. 10. de patientia capite. 17.
- 2 Iustorum filii ipsi iusti sicut nobilitant in se genus iusticie: dum et patrum et sua iusticia sublimantur: et nequissimi: et ipsi filii nequissimi

Iustorum

- 1 iumentum faciunt malicie: quia et malorum filii sunt: et maliciam illorum exemplarum ad perditionem multorum: parte. 11. in questio. veteris et novi testamenti. q. 14. a.
- 2 Iustorum desideriorum societate tunc nihil deest: quod deus omnia in illis omnibus erit: pte. 11. de vera innocen. ca. 358.
- 3 Iustorum vita non sine peccato agitur: parte. 8. contra aduersarium legis et prophetarum libro. 1. capite. 22.
- 4 Iustorum lux deus est quare Augustinus dicit: tu quidem domine lux mea: illumina oculos meos: ut videam lumen: tu dies qui nescis occasum: in qua ambulant filii tui sine offensione: et sine qua omnes qui ambulat in tenebris sunt: et. parte. 10. in solilo. anime ad deum ca. 17. a. Lux autem auctoritate. 2.
- 5 Iustorum multa promissa sunt: quia et filii dei: et beati: et coheredes autem christi: et participes regni eius: ubi nulla senectus: nec humane nature ullus dolor: nec tristitia post gaudium: nec lux solis nec lune: nec stellarum splendor: sed domus noster Iesus christus lux erit et sanitas et vita et caritas et pax et gaudium et omne bonum: pte. 10. de salutaribus documentis ca. 47. Merces autem auctoritate. 4.
- 6 Iustorum erit terra vivens: quia propheta cantauerat dicens. Credo videre bona domini in terra viventium. id est. premium celestium futurum se significabat et cum christo imperpetuum vivere et regnare: ibidem psal. 26. auto. 4. Promissa autem auctoritate prima.
- 7 Iustorum erit terra illa: ubi nec novella inspirat: nec dies terminabit: nec inopia videbitur: neque cupiditas apparebit: sed penne gaudium: et semper eterna leticia. Nec sunt iustorum promissa: et hec sunt promissiones eorum propter quas laboraverunt et festinauerunt: et non cessauerunt currere in bonis operibus quod diu fuerunt in hoc mundo: in ieiuniis elemosinis: in castitate patientia: pro christi amore et. ibidem per totum.
- 8 Iustos nec diabolus nec mali homines ledere possunt nisi quoties ad eorum probationem permiserit deus: p. 9. in Apocalip. Homelia. 6. c.
- 9 Iustos ab iniustis catholica fides: non operum: sed ipsa fidei lege discernit: p. 8. contra duas epistolas Pelagii. ad Bonifa. li. 3. ca. 5. a.
- 1 Iustum scriptura nominat deum: eo quod bonis bonis: malis mala recompensat: p. 10. de cognitione vere vite ca. 19. b.
- 2 Iustum mansuetum et mitem quomodo probaverunt forte christum iudei: p. 9. in euang. Joannis: tracta. 33. b. c.
- 3 Iustum hoc solum erit quicquid voluerit et probaverit deus cui placere gessim: p. 10. de singularitate clerici. ca. 9. b. c.
- 4 Iustum sicut non impedit a vita eterna quedam venialia peccata: sine quibus beccata non ducitur: sic ad salutem eternam nihil profunt impia aliqua bona opera sine quibus difficulte vita cuiuslibet pessimi hominis invenit: p. 6. de spiritu sancto ad Marcell. ca. 28. b.
- 5 Iustum et rectum approbandum est: prout deus corripit: p. 5. de baptis. pro Donatist. li. 7. ca. 16. b.

Justus

- 6 Inter iustum et peccatorem tantum interesse videtur quantum corporaliter inter celum et terram: pte. 3. de sermone domini in monte li. 2. f. Peccator autem tota. 11. 7. 26.
- 1 Justus et iustificans non est nisi deus: p. 8. de cor recto. Donatista. ad Bonifa. ca. 23. a. Iustificatio autem. 1. 4. 5. Iustificare autem. 3.
- 2 Justus etiam fuit deus. cum malus non fuit: p. 1. de ordine li. 2. ca. 7. d.
- 3 Justus ex deo nascitur non ex hominibus: quoniam renascendo non nascendo fit iustus. unde et res nati filij dei vocantur: parte. 11. de vera innocentia: capite. 301.
- 4 Justus sine gratia nemo existit: sicut sine fide christianus nemo iustus: p. 10. de panetia ca. 21. 22. Ad Roma. 1. autorita. 1.
- 5 Justus non debet quid de se presumere nec impius conversus desperare: exemplo Petri et latronis. Timeat bonus ne pereat per superbiam: non desperet malus de multa malicia: colligant presumptores: colligant et desperantes etc. p. 10. de symbo. ad cathecuminos li. 2. ca. 6. b.
- 6 Justus de suis meritis gloriari non debet etiam si bonos pioque mores usque ad senectutis maturitatem servavit: sed in domino: p. 10. de pdesu natio. sancto. ca. 14. b.
- 7 Justus quicquid quis dicitur non tamen est sine peccato: pte. 9. in euangel. Joannis: tracta. 41. f. Justum autorita. 4.
- 8 Justus nimis ipso nimio fit iniustus: ibidem tracta. 95. b.
- 9 Justus liberaliter servit: iniustus autem compeditur: p. 4. de agone christiano. ca. 7.
- 10 Justus homo non ex corpore sed animo dicitur: p. 5. de immuta. li. 8. ca. 6. c.
- 11 Justus fit homo cum ob aliud non appetit uti rebus nisi propter quod divinitus instituta sunt: ipso autem deo frui propter ipsum: p. 4. contra faustum li. 22. capite. 78.
- 12 Justus quomodo septies in die cadere et totiens surgere dicitur: vide p. 7. li. 11. ca. 31. b.
- 13 Justus iniquitatem patiens usque ad mortem pro veritate sacrificium deo facit: p. 8. in li. 7. ques. sup. Judicum. q. 49. b.
- 14 Justus videns peccatorum interitum: plus accendit in observatione preceptorum: parte. 9. in Apocalip. Homelia. 9. a.
- 15 Justus dicit qui pronunciat peccatum suum: re muti utque postulat misericordiam dei implorat: pte. 11. in questio. veter. et novi testam. q. 30.
- 16 Justus celum dicitur sicut peccator terra. Infra peccator autorita. 11.
- 1 Juvenes imitentur Ioseph sanctum: pulchrum corpore pulchriorem mentem: quare? vide p. 10. de cathecis. ca. 6. b.
- 2 Juventutem diffinierunt doctissimi homines esse circa annos triginta: p. 7. li. 22. ca. 15. b.
- 3 Juvenum pugna acrior est quam senum: p. 10. de pugnatura anime. b.
21. ¶ Zaban et albatio interpretatur cui Jacob servavit: propter Rachel quid figurat: vide pte. 4. contra faustum li. 22. ca. 53.
- Zabeone opinio de dyo tangit: pte. 7. libro. 8.

Labor

- ca. 13. Item de labeone: vide ibidem li. 2. ca. 11.
- Labor hominis non poterit finire: nisi hoc diligat: quod ei non possit auferri: parte. 11. de vera innocentia. ca. 132.
- Labor in operibus tuis non propter amorem seculi sed propter requiem sempiternam quam deus promittit: pte. 10. de decem choridis ca. 9. d.
- Labor prolixus et cretatio est: non damnatio: nec perturbare debemus cum aliquis sanctus gratia et indigna perperit: p. 11. de vera innocentia: capite. 275.
- Labor in presenti vita indictus est: ut fiant merita per auxilium gratie non premittitur meritorum redditio: parte. 11. contra Pelagia. byppo nosti. libro. 3. R.
- Laborem manuum Paulus precepit abstineri: pte. 5. de opere monachorum ca. 3.
- Laborare corpore aliud est: aliud laborare animo: ibidem capite. 15.
- Labore meminimus: sine labore obliviscimur: cum labore discimus: sine labore nescimus: cum labore strenui: sine labore inertes sumus: p. 7. li. 22. ca. 22. b.
- Laborem consolari solet fructus: p. 3. in expositio. no. episto. ad Gal. ca. 6. b.
- Lac aliquibus christianus est: aliquibus autem cibus solidus: p. 9. in episto. Joannis. tracta. 3. a.
- Lacte et solido cibo spiritualiter quid sit: vide p. 9. in euang. Joannis. tracta. 98. a.
- Lacum civitas: pte. 7. li. 7. ca. 4.
- Lacum post Eneam quem deum fecerunt undecim reges habuit: ibidem li. 18. ca. 21. a.
- Lachrymarum effusione petiit Augustinus quid deo: p. 10. in li. 1. meditationis ca. 36. d.
- Lachrymans Adarcillus Syracuse non peperit: pte. 7. li. 1. ca. 6.
- Lachrymarum fons: secundum baptismum est secundum Augustinum: et ordinavit deus nobis penitentiam propter fragilitatem nostram: pte. 10. de salutari. documentum. ca. 52. b.
- Lachrymarum diversitas in oratione et rechara amissa que sit: vide p. 4. li. 4. confessio. ca. 5.
- Lachrymas non consolatorias effundere effeminatum est: porro nullas (cum gaudere cum gaudens) flere cum flentibus iubeamur: et in obedientia et inhumanitas est: pte. 10. de visitatione infirmo. li. 1. ca. 1.
- Lachryme tanto sunt vehementiores in homine: quanto est melior: pte. 7. li. 20. ca. 17. flemus autem ratione. 2. 3. 4. 5.
- Lachryme ubi fuerint: ibi spiritualis ignis accenditur: qui secreta mentis illuminat: presens enim luctus: lentum generat sempiternam. Quidquid autem immoderatum est: dissolutionem efficit anime et negligentem erga domini precepta: p. 10. de salutari documento. ca. 43. De penitentia medicina capite prima.
- Lachryme et suspiria sunt nuntij spiritus sancti: et sicut in baptismo puerorum per exteriorum abluionem significatur et figuratur interior anime ablutione: ita hic exteriorum abluionem interiorum preedit purgatio: parte decima de scala paradisi: capite. 6.
- O felices lachryme: per quas macule interiores

purgant: per quas peccatorum incendia extinguuntur: beati qui sic lugent: quia ridebunt in lachrymis etc. vide ibidem.

5 Agnosce anima sponsam tuam: amplectere deideratum: nunc torrete te voluptatis inebria: fuge ab ubere consolationis eius lac et mel: hec sunt munda munuscula et solana que dedit tibi spiritus tuus: gemitus scilicet et lachryme: adducit tibi potum bis lachrymis in mensura: vide ibidem.

6 Lachryme vere sunt tibi panes die ac nocte: panes vique confirmantes cor hominis: et dulciores super mel et fauam. Si ergo adeo dulces sunt iste lachryme que ex memoria et desiderio dei exarantur: quod dulce erit gaudium quod ex manifesta eius visione capietur: si adeo dulce est flere pro te: quod dulce erit gaudere de te? vide ibidem.

Lam. Lambuerunt trecenti vini mann et lingua quomodo: vide parte. 8. in li. questio. super Iudicium quest. 37.

1 Lamech quantum viget: vide parte. 7. libro. 15. capite. 20. c.

1 Per lampades in scriptura opera bona intelligere debemus que secundum continentiam fiunt: parte. 3. in li. 83. questionum quest. 59. c. pte. 6. de gratia noui testamenti ad Honoratum ca. 33. a.

Lana alba sicut nix quid significet: vide p. 9. in Apocalip. Domel. 1. b.

1 Languidus quare vnus tantum sanatus sit a christo ad piscinam: et non plures: ibidem in euangelio. Ioan. tracta. 17. a. b.

2 Languorem culpa meruit: natura non habuit: pte. 10. de continencia ca. 17. b.

Laomedon quomodo prius incurrit: p. 7. li. 3. ca. 2. Item quomodo Laomedon occidit: vide ibidem li. 3. ca. 7.

Lap. Lapidem quem reprobauerunt edificantes hic factus est in caput anguli: parte. 11. aduersus iudeos capite. 8. b.

1 Lapis precusus de monte sine manibus significat christum: p. 9. in euang. Ioan. tracta. 4. b. 9. f. Infra auto. 7.

2 Lapis lazaro suppositus quid significet: vide ibidem. 49. l.

3 Lapides aliqui sunt geniti ex aqua tantum: alii ex aqua et humo: p. 10. de mirabilibus sacre scriptur. libro. 1. ca. 24. a. b.

4 Lapides quomodo dicant memoriale in eternum cum filiis israel futuri: p. 8. in libro questio. super Josue. q. 4.

5 Lapides deum sibi inesse sentiunt dum per eum subsistunt: parte. 10. de cognitione vere vite capite. 24. b.

6 Lapis offensionis est christus: parte. 9. in episto. Ioan. tracta. 3. c.

7 Lapis de quo dicit in Daniele christus est: qui creuit et factus est mons magnus: et impleuit vniuersum orbem terrarum: ibidem tracta. 1. J. et 3. c. Supra auto. 1.

8 Lapis asbeston accensus nunquam extinguuntur: et de lapide perfito pyriten: qui manum vehementer se prementem vit: p. 7. li. 21. ca. 5. b.

9 De lapide Adamante et Magnete: vide ibidem li. 21. ca. 4. e.

10 De lapide Selinite in eadem perfit: cuius cadot

interior cum luna crescit et decreuit: ibidem. 5. c.

Lapis capitolij quid erat: ibidem li. 3. ca. 15. 11

Lapsus hominis quomodo significat in Gene. vide supra hominis auto. 21.

Largitate dei commendat Augustinus: p. 10. li. 2. Zar. meditatio. ca. 15. b. 1

Bonitate dei commendat: non solum largitas eius sed et iniquitas nostra: ibidem. 2

Paratus semper est ad largiendum: ignoscit mala nostra: largitur bona sua: semper presto ad ignoscendum: confiteamur ergo illi mala nostra: confiteamur et bona nostra etc. ibidem. b. 3

Lazari sephelicio secundum allegoriam: animam terrenis peccatis obrutam significat: p. 3. in. libro. 83. ques. q. 65. 1

In Lazari resurrectione fleuit christus: non ut fleuisset mortuos formam daret: sed ut se per lachrymas verum corpus assumpsisse monstraret: vel certe fleuit amore humano iudeos: qui nec dei signo monstrato erant in eum credituri: pte. 10. de consolatione mortuorum li. 1. ca. 4. b. Super fleuit autem. 3. 4. 2

Lazarus christum figurat: pte. 4. in questio. ena. gcl. li. 2. ca. 38. e. Infra Christus auto. 6. 1

Lazarus quidriduanus in monumeto quid significat: vide pte. 9. in euange. Ioan. tracta. 49. a. b. c. d. Ioannis. 11. auto. 2. 2

Lazari resuscitatio mystica tangitur: ibidem. 3

Lazarus adiutus interpretatur: significat indigentem velut gentilem aliquem aut publicanum: p. 4. in questio. euangel. li. 2. ca. 38. a. 4

Lazarus remotus a viuente tanquam ibi iacebat per significatiua similitudinem ubi ille cuius vox est: proiectus sum a facie oculorum tuorum: p. 8. contra mendacium ad consensum. ca. 13. a. 5

Lateris christi apertio in cruce quid significet: vide pte. 9. in euange. Ioan. tracta. 120. a. 1

Latini sermonis penuria: pte. 7. li. 10. ca. 1. 1

Latinorum reges omnes cognominantur filij a filio quarto rege ipsorum: ibidem li. 18. ca. 20. a. 2

Latinorum regnum ortur: ibidem li. 3. ca. 11. 3

Latitudo longitudine indiget sine qua intelligi non potest: longitudo autem latitudine non videtur indigere: pte. 2. de anime quantitate ca. 12. a. 1

Ladona filia Lei gigantis: pte. 7. libro. 7. ca. 16. 1

Ladona dea: ibidem li. 3. ca. 17. 1

Latria seruitus religionis soli deo debet: parte. 6. de sex questionibus contra paganos. q. 3. c. p. 8. sermo. Arrianorum ca. 29. Adoratio auto. 1. 1

Latria verbum grecum est: et interpretatur seruitus: non quocumque sed illa qua tantummodo deo seruit: pte. 4. contra faustum li. 15. ca. 9. pte. 8. in li. 2. questio. super Exodum. q. 86. 1

Latria seruitute soli trinitati que est vnus deus solus magnus et bonus: seruire debemus: pte. 10. de trinitate et vnitate dei capite. 13. b. 3

Latria grece dicitur seruitus que debet soli deo: pte. 7. li. 6. ca. 1. a. li. 10. ca. 1. d. pte. 8. in li. 3. questio. super Zenonem. questio. 66. 4

Latria latine vno verbo dici non potest cum sit quedam proprie diuinitati debita seruitus: nec ista columus nec colendum docemus: nisi vnum deum: parte. 4. contra faustum libro. 20. ca. 21. p. 7. libro. 10. ca. 1. f. 5

- 6 **Latro** censet ciuitas sancta seruendum vni deo non multis: vt infideles censuerunt: et leges statuerunt: p. 7. li. 19. ca. 17. d.
- Latris** non recipiunt sibi sancti nec angeli nec homines: ibidem li. 10. ca. 19. b.
- 1 **Latro** tunc baptizatus est quando christus in cruce confessus est: penitentia enim si in extremis vite biatu aduenerit: sanat et liberat in ablutione baptismi: ita qd nec purgatoriu sentiunt qui in fine baptizantur: pte. 10. de vera et fal. penitentia capite. 17.
- 2 **Licet** latro veniam meruisset in fine de omni suo crimine: non tamen dedit baptismi peccandi et persequendi auctoritate: pte. ibidem. a.
- 3 **Latrocinia** sunt regna remota iusticia: parte. 7. libro. 4. ca. 4. a.
- 4 **Latro** in cruce christi pietate sine baptismis saluus factus est: parte. 5. de baptismis contra Donatist. li. 4. ca. 25.
- 5 **Latro** nunq securus cum thesauro tenet inclusus: nec in fructum caneam habitans cum latro potius est agnus: pte. 10. de singulari. clerico. capite. 10. b.
- 6 **Latro** quomodo fuit in paradiso cum christo eodem die quando mortuus fuit: parte. 9. in euangelio Joannis tracta. 111. b. c. Paradiso auctoritate. 4.
- 7 **Latronem** cordis puerio fecit innocentem: vt eo die: ex eo loco: ex eo ligno transiret ad immortale sui dei premium: parte. 6. contra Cresco. grammata. libro. 2. capite. 9.
- 8 **Latronem** christum in cruce confitentem preconizat pte. 8. de anima et origine eius ad Renatu li. 1. ca. 9. b. li. 3. ca. 9. a.
- 9 **Latro** non ante crucem sectator homini: sed in cruce confessor. Tunc fides ei de ligno floruit: quando discipulorum marcuit: nisi cuius mortis terrore marcuerat: eius resurrectione renouisceret: illi desperauerunt de monete ille sperauit in comorientem: ibidem li. 1. ca. 9.
- 10 **Latro** rogauit consontem pene. refugerunt discipuli auctorem vite: doluerunt illi tanq hominis mortem: credidit ille regnaturum esse post mortem: deseruerunt illi spsoze salutis: bonorum aut ille socius crucis: ibidem. b.
- 11 **In latrone** inuenta est mensura martyris: qui tunc in christum credidit: quando defecerunt qui fuerant erant martyres: ibidem. b.
- 12 **Non** incredibiliter dicitur latronem qui tunc credidit intra domini crucifixus: aqua illa que de lateris vulnere emicuit: tanq sacratissimo baptismis fuisse perfusum: pte. ibidem: et libro. 3. capite. 9.
- 13 **Latrones** etiam pacem optant: quibus eam inquerent: pte. 7. li. 19. ca. 12.
- 14 **Latronis** exemplo nullus desperare debet: parte 10. de tempore barbarico ca. 7. in fine.
Latro sua attendens merita de seipso diffidebat: sed dominus tanq pius pater latroni filio qd desperauerat offerebat: ibidem. b.
- Lau.** Lauandi mos: unde ortus in cena domini: vide pte. 5. ad inquisitio. Januarij libro. 1. ca. 7. li. 2. capite. 18.
- 2 **Lauare** debemus pedes proximi: pte. 9. in euangelio

- gelio Joan. tracta. 58. b.
- Lauare** pedes discipulorum suorum Iesus et a quo incepit: vide ibidem tracta. 55. d. 56. a.
- Lauare** pedes meos quomodo inquinabo eos: bonum verborum pulchra mysticam tangit: ibidem tracta. 57. a.
- Lauerunt** se in sanguine agni: non soli martyres sed omnes in ecclesia populus: ibidem in Apostolus Homel. 6. e.
- Laudare** hominem seipsam prohibetur est: pte. 9. in euangelio. Joan. tracta. 58. a.
- Laudabile** si quid in nobis est ad laudem dei referre debemus: parte sexta contra Iherosolimitanum li. 3. ca. 2. b.
- Laudabilia** quedam in homine sunt: in deo autem esse non possunt: sicut pudor: qd etatum viridiorum magnam est ornamentum: sicut ergo quedam laudabilia hominum non recte dicuntur in deo: sic quedam culpabilia hominum recte intelliguntur in deo: non ita vt in hominibus sed vocabulis tantummodo commanibus: longe alia ratione et modo: parte. 4. ad Simplicianum libro. 2. q. 2. f.
- Laudabilis** est prudenter tacere qd inaniter loqui: parte. 11. contra Maxim. Arriano. episcopo. libro. 3. ca. 26. m.
- Laudare** debent virgines deum exemplo trium puerorum: qd ipsis prestat ne carnis ardore vianz: pte. 5. de sancta virginitate ca. 56.
- Laudari** amari et timeri velle propter se non propter deum vanum est: parte. 4. li. 10. confessio num capite. 36.
- Laudari** ab hominibus sperto testimonio conscientie: iactantie vanum est: parte septima libro. 12. ca. 8. a.
- Laudari** a peccatore peius est qd a iusto obiurgari: quia illud melius: pte. 3. in li. 83. ques. q. 59. d. vide ibi veritatem.
- Laudari** volumus omnes nemini vituperari: pte. 5. de trinitate li. 13. ca. 3. b.
- Laudibus** alienis Augustinus delectabatur: vi imperijs turbabatur: parte. 4. libro. 10. confessio capite. 37.
- Laudat** deum ille qui sinceriter amat: pte. 6. de gratia noui testamenti. ad Honoratu ca. 18. a.
- Laudant** deum omnia propter peccatum: pte. 9. in epistola. Joan. tracta. 3. f.
- Laudem** dei non nostram querere debemus: ibidem tracta. 6. a. in medio. c. 8. a. c. f. 10. d. in medio.
- Qui** laudat deum in miraculis beneficiorum: laudet et in terroribus visionum: pte. 11. de vera innocentia capite. 70.
- Laudat** deum omnis creatura: parte. 4. libro. 7. confessio. ca. 13.
- Laudatores** nostri non minuunt opera consuetudinis: vnum non accumularunt: sed potius correctores. Correctio auctoritate. 13. 14.
- Laudatores** facta non omnia sunt imitanda exemplo Raye de quo in libro Machabeorum: parte 8. contra secundam gaudenij epistolam. libro. 2. capite. 23. b. c. d.
- In** vno eodemq facto et reus et occultus equitate laudat: et homo de propria iniquitate puniatur: pte. 8. in li. 2. ques. sup. Exodu. q. 79.

- 9 Laudant interdū vitupanda: et laudanda vitu-
perant: pte. 4. contra faustū li. 22. ca. 65.
- 10 Laudauit se chabitus: quomodo sine arrogātia:
vide parte. 9. in euangelio Ioan. tracta. 58. a.
- 1 Laudem si habere desideras: bonum operare: et
illa enim et ante nos iusti habuerunt laudem
parte. 8. contra secundā gaudenrij episto. libro
2. capite. 11. c.
- 2 Ad laudem dei omnia que de nihilo creata sunt:
nos excitant: pte. 4. li. 13. confessio. ca. 33.
- 3 Laudem diuinam quomodo parit consideratio
vniōis mirabilis: nature spiritalis et corpora-
lis in animali: pte. 7. li. 22. ca. 24. g.
- 4 In laudem artificis quomodo nos accēdit: pul-
chritudo mltiplex nobis nota in gloria: et quo-
modo laudantes non fatigabimur: ibidem li-
bro. 22. ca. 30. a. b.
- 5 In laudē canici celestis: quo nihil in gloria erit
iocundius: ibidem. b. c.
- 1 Laudes et vituperationes: quādo eloquenter di-
cuntur cum sint in genere temperato: sic affici-
unt quosdam: vt non solum in laudibus et vi-
tuperationibus eloquentia delectent: verum et
ipsi laudabiliter appetant fugiantq; vituperas-
biliter viuere: parte. 4. de doctrina christiana li-
bro. 4. ca. 24. in fine.
- 2 Laudes bonorū non intneri in recte faciēdo pti-
net ad cor mundum: parte. 3. de sermone comu-
ni in monte li. 2. a.
- 3 Cor mundū nō habet nisi qui transcendit huma-
nas laudes et illū solū intret cum recte viuūt: et
ei placere nititur: qui consuetudine solus inspector
est: ibidem.
- 4 Laudibus alienis delectari se Augustinus con-
fessus est: et vituperijs turbari supra laudari au-
toritate. 5.
- 5 Laude contemptus reprehenditur in principe:
pte. 7. li. 5. ca. 9.
- 6 In laudibus dei quomodo proficiunt omnia mē-
bra nostra: quando iam coram non erit necessi-
tas: ibidem li. 22. ca. 30. a.
- Laurētius sanctus quomodo mansit in christo
et ibi eius passio cōmemorat: pte. 9. in euangel.
Ioan. tracta. 27. c.
- 1 Laus angelorum et hominū qua deum laudant
tangitur: parte decima libro primo mediano.
capite. 33. a. b. c.
- 2 Tibi sancti et humiles corde: tibi spiritus et ani-
me iustorum: tibi omnes superni ciues et cuncti
beatorū spiritūū ordines gloriam et honorē sup-
pliciter adorantes concinunt sine fine: laudant
te o domine illi superni ciues magnifice et bono-
rabiliter: ibidem. a.
- 2 Laudare desiderat Augustinus deum desiderio
magno: ibidem.
- 3 Laus in ore peccatoris non est pulchra: cor ergo
ab omni iniquitate purgari debet si digne lau-
dare vult: ibidem.
- 4 Laudant angeli deum inde vnde gaudēt: quia
semp vident vnde gaudere valent et laudare:
nos vō mole carnis pressi et proci a vultu tuo
in hac peregrinatione positi: digne laudare ne-
quimus: laudamus tamē per fidem: nō p spec-
tū: illi vō angelici spiritus per speciem non

- per fidem: caro enī facit vt multo aliter laudo-
mus: q̄ illi: vide ibidem. c.
- Tribue domine vt donec in hoc fragili corpore
positus sum: laudet te cor meum: laudet te lin-
gua mea: et omnia ossa mea dicant domine quis
similis tui: ibidem.
- Gloria patri q̄ nos creauit: gloria filio qui nos
redemit: gloria et laus spiritui sancto qui sancti-
ficauit nos. Laus summet indiuidue trinitati
cuius opera inseparabilia sunt: cuius imperiū
sine fine manet: ibidem in fine.
- Laus dei nec corde comprehendit nec aure per-
cipitur sed incomprehensibilis est: pte. 10. in soli-
lo. anime ad deum ca. 10. a.
- Laus mundi parum prodest si conscientia mor-
det veritas criminis: parte. 6. cōtra litteras pe-
tilia. li. 3. capite. 7.
- Amico laudanti credendum non est sicut nec tes-
trabenti inimico: ibidem ca. 10. b. 12.
- Laus pudice tangitur: parte decima de duode-
cim abusio. gradibus gra. 5. in fine.
- Talis est ornamentū nobilium: exaltatio humi-
lum: nobilitas ignobilū: pulchritudo debili-
um: prosperitas laborantiū: solamen messorū
augmentum oris pulchritudinis: decus reli-
gionis: defensio criminū: multiplicatio merito-
rum: creatoris omnīū dei amica: ibidem pudice
auctoritate prima.
- Laus sacre scripture ponitur: parte. 3. de vilitate
te credendi ad Honorā. ca. 6.
- Quales esse debent lectores sacre scripture: vi-
de ibidem.
- Lectio vnius dici melior est pluriū scriptio: p. 2. Lec.
de musica li. 6. ca. 4. b.
- Lectio vtilium sepe repetenda est atq; resumens
da: pte. 8. de correptione et gratia ca. 1.
- Lectio sacre scripture multaz valet ad hominis
puerionē ad deū: p. 4. li. 8. p̄fessio. ca. 12. c. d. e.
- Augustin⁹ ex scripture lectione cōuersus est ad
dominū: dicit enim de se: arripui codicem apos-
toli: aperui et legi in silentio capitulū ad Ro-
manos. 13. quo p̄mū coniecti sunt oculi mei.
Nō in cōmessionibus et ebrietatib. nō in cubi-
libus et impudicijs tē. sed induite dominum
Iesum christum: et carnis prouidentia ne fecer-
itis in cōcupiscentijs: nec vltra volui legere:
nec opus erat: quia in fine huius sententie: sta-
tim quasi luce securitatis infusa cordi meo oēs
dubitationis tenebre diffugerūt tē. ibidem. d.
- Lectio eterna sunt dijs: pte. 7. li. 3. ca. 17.
- Lector: sacram scripturarū qualis esse debeat:
pte. 3. de vilitate credendi ad Honoratū ca. 6.
- Laus auctoritate. 12.
- Lectorē sacre scripture duo impediunt aut igno-
tum verbum aut ignota locutio: pte. 4. de doc-
trina christiana li. 2. ca. 14.
- Lectores sacre scripture diuersi sunt: sunt enī q̄
eam legūt et negligūt: legunt vt teneant. negli-
gūt ne intelligāt tē. ibidē li. 4. ca. 5.
- Lege male vnt. q̄ se deo nō subdit pia humilitas
te vt p̄ ḡfam lex possit impleri: pte. 4. ad simpli-
cianum li. 1. ques. 1. c.
- Al legis damnatione liberant qui per sp̄m inno-
uant: ibidem. m.

Legem

- 3 De lege data in monte syna quinquagesimo die post imolationē agni que scripta est digito dei: qui spiritus sanctus in euange. dicitur: q̄ quinquagesimo die apostolus missus est post chusti imolationē: p. 7. li. 16. ca. 43. a.
- 4 De lege in qua prohibente filiam etiam vnicam hereditatē habere paternam. instituta quidem a ratione. inter secundū bellum et vltimū carthaginēse: ibidē libro. 3. ca. 21. c. nota veritatē.
- 5 Aliud est esse in lege. sub et sine lege: p. 5. de ope monacho. capite. 11. b.
- 1 Legem quare deus non dedit in primordio: vide parte. 11. in questio. veteris et noui testamē. questione. 4. a.
- 2 Legem veterem ministratōnē mortis et damnaeionis. nouam autē ministratōnē spirit⁹ et iusticie scriptura nominat: parte. 6. de spiri. et littera ad Marcell. ca. 18.
- 3 Legem soluere chustus nō venit sed adimplere: hoc faustus repudiat: pte. 4. contra faustum li. 1. Manib. 5. autorita. 12.
- 4 Legem implere quid sit faustus se fingit nō intelligere: ibidem ca. 6.
- 5 Lex cū implera est grana et veritas facta est. grana ad charitatis plenitudinē p̄nnet veritas ad prophetarū impletionē: ibidem.
- 6 Legem dei inutiliter meditat: qui laborat vt memora teneat. q̄b actiōne nō implet: pte. 11. de vera innocen. ca. 24.
- 7 Qui legem dei diligit. probat se in hominib⁹ iniquis. id q̄b contra legē est adisse. nō homines: ibidem ca. 25.
- 8 Ad legem dei pertinētia non omnib⁹ habentib⁹ profunt sed legitime vtētib⁹: p. 6. p̄ Cresco. gramma. li. 1. ca. 24. 25.
- 9 Legē dei proprijs viribus adimplere p̄sumētes filij dei dici nō possunt: pte. 8. de gra. libe. arbi. ad Valentinū ca. 12.
- 10 Grana adiuuat vt quisq̄ sit factor legis: ibidem et ca. 18. a.
- 11 Legem quā docuit chustus ipse impleuit: pte. 9. in euang. Ioan. tracta. 7. d.
- 12 Legem implere volenti ad misericordiā fugiendū est: ibidem.
- 13 Qui sine lege peccauerunt. sine lege peribunt: et qui in lege peccauerūt. per legē iudicabunt: ibidem tracta. 89. b. c. Roma. 2. auto. 5.
- 14 Legē eternam mūdis animus fas est cognoscere: iudicare autē non est fas: pte. 2. de vera religio. capite. 31. in fine.
- 15 Q̄ legem accipiētes carnaliter iudei. et eius promissa terrena nesciētes esse figuram celestiu rerum. opprelli dicere audent: vanus est qui seruit deo: pte. 7. li. 20. ca. 28.
- 16 Q̄ legum institutas et iudiciōz quibusdam clarior facta est greca sub p̄horione secūdo rege argiuorū: quādo facta est Jacob promissio de multiplicatione seminis: ibidē li. 18. ca. 3. c.
- 17 Legem p̄phetasq̄ nō soli Danielem sed Adarioniste condemnāt: p. 8. cōtra aduersa. legis et prophetarū: li. 1. ca. 1.
- 18 Qui legem constituit. cui iubet aliquid fieri q̄b in lege prohibuit. iussio illa pro lege habet: quā auctor est legis: pte. 8. in li. 3. questio. sup. Lo

Leges

- mini. q. 56. circa finem.
- Legē pelagius false laudauit: pte. 8. cōtra duas episto. Pelagia. li. 4. ca. 5. a. b.
- Leges varias imperatores cōstituerūt: quicūq̄ ergo legibus imperatoz que contra veritatem dei seruit obtemperare non vult: acquirit grā de premium tē. pte. 8. de correctio. Donatista. ad Bonifa. ca. 6.
- Leges grece quid significēt: vide pte. 9. in euang. Ioan. tracta. 108. a. in fine.
- Leges solonis ab arbenis portatē romay: p. 7. li. 2. ca. 16. li. 3. ca. 17.
- Leges seuiores dimittunt: ibidem li. 2. ca. 16.
- Leges duodecim tabularum ponunt: ibidem.
- Leges accipit Icurgus ab Apolline delphico vt ait: ibidem li. 2. ca. 16.
- Leges solonis sapiētis mutare nō fuissent romanis ab arbenisib⁹ si nō potuissent eas a suis dijs accipere: ibidē li. 2. ca. 16. a.
- Q̄ leges diuersas non rescindit ciuitas fidelū: quibus vitur in diuersis partibus: quia non impediūt. dum intendant ad eundem finē: ibidem li. 19. ca. 17. d. e.
- Leges inque nō sunt iura dicēda: ibidem ca. 21. b. vide ibi veritatem.
- Leges in inferiorem non habes nisi a superiore acceperis: parte decima de utilita. Ieiunij circa litteram. c.
- Leges grammaticoz aliqui plus seruare conantur q̄ diuinorū preceptoz: parte. 4. libro. 1. cōfessio. capite. 18.
- Legi dei qui frequentī vsu studet nō potest eius operis minime habere effectū sicut lignū intra squā plantatū sterile esse nō pōt: p. 11. in quest. veter. et noui testamē. q. 110. c.
- Legi et fati nihil cōmune est: quā a lege negatur q̄b a fati asserti: ibidem. q. 115. m.
- Legibus diuinis reus. etsi humanis sensib⁹ absconditus: verbo in corde dicto nullo facto per corpus admissio: pte. 10. de cōnētia ca. 2.
- Legibus malis probantur boni et legib⁹ bonis emundant mali: parte. 6. contra Cresco. gramma. li. 3. ca. 51.
- Pro legibus patrie celestis omnia dimittere non est magnū. si pro p̄uaricatione mandati sui totus quatus imperator occidit filium propriū: qui transgrediēs patrie mandatū obtinuit victoriam: pte. 7. li. 5. ca. 18. c.
- A legibus diuine prouidentie nihil excipit: ibidē li. 5. ca. 11. b.
- Q̄ in legib⁹ eternis que viuūt in dei sapiētia oia vident angeli: ibidē li. 9. ca. 22. b.
- De legibus antiquissimis scriptis in duodecim tabulis romanorū: vide ibidē li. 8. ca. 19. a.
- Legibus nullis populi tenebant: arbitria principum. p legibus erant ante institutionē imperatoz: ibidē li. 4. ca. 6. a.
- Quomō legito populi romani victoris mundi placuit deo placare mundū: ibi. li. 18. ca. 20. a.
- Q̄ a legib⁹ ciuitatis debet paterfamilias sumere p̄cepta quib⁹ domū regat: vt sit dom⁹ sua accōmodata ciuitati pacis: ibidem li. 19. ca. 16. c.
- Q̄ sub legib⁹ vinebāt romani quas ceteris gentib⁹ ponebant: ibidē li. 5. ca. 17. a.

Legis

- 11 Legibus terrena ciuitas fidelium disponit quā-
tum sustinet religio pia vt pacem habeat: ibidē
libro. 19. ca. 17. d. c.
  - 12 De legibus iniquis quibus resistit p̄s etia; cū
periculo corporis: ibidem.
Regiones disponunt in vrbē: ibidē li. 2. ca. 24.
  - 1 Legis impletio quomō est facta p̄ christum: vi-
de pte. 4. cōtra faustum li. 17. ca. 6.
  - 2 Legis repetitio nouum testamentū significat: il-
lud autē vetus significabat: vnde contractū et
abolitū est: parte. 8. in li. ques. super Exodum
ques. 144. 166.
  - 3 Legis sacrificia q̄re cessare debuerunt: vide p. 7.
libro. 10. capite. 5.
  - 4 Zelus legis debet esse in presidentib⁹: exemplū
habes: ibidem libro. 5. capite. 18. c. vbi dicitur
de imperatore occidēte propriū filium trans-
gressorem legis sue.
  - 5 Legis lra que docet nō esse peccandū si spiritus
vniūficat: desit: occidit: parte. 11. de vera inno-
centia capite. 256.
  - 6 Legis auctoritas rationē calcat factorum: p. 11. in
ques. vet. et noui testamē. questio. 115. l.
  - 7 Tempore legis nature homines gratia dei egues-
cunt: p. 8. p̄tra p̄ela. et Celestiu de peccato ori-
ginali libro. 2. ca. 26.
  - 8 Legis opera sunt bipartita: partim in sacramen-
tis partim p̄o in moribus accipiunt: pte. 3. in
ep̄os. ep̄istol. ad Gal. ca. 3. a.
  - 9 Legis sacramēta fausta fm Augustinū igno-
rant: p. 4. cōtra faustum li. 22. ca. 6.
  - 10 Legum tria sunt genera: vnum hebreorū aliud
gentium: tertium genus legis est veritas: ibi-
dem li. 19. ca. 2.
- Len.** Lenares lare- lares quid sint: vide pte. 7. li-
bro. 9. capite. 11.
- Len.** Lenicus quidam discipulus diaboli scripsit li-
bros quosdam quos appellauit actus: p. 4. cō-
tra felicē Danicē li. 2. ca. 6.
- Leo**
- 1 Leo christum significat: vbi dicitur in scriptura
vici leo et tribus iuda: significat et diabolu. vbi
scriptū est: aduersarius vester diabolus tanq̄
leo rugiens circumit: querēs quē deuoret: ita et
serpēs in bono est: et malo: sicut in bono panis
est et malo: p. 4. de doctr. christiana li. 3. ca. 25.
Diabolus autē. 17. l. pte. 5. auto. 1.
  - 2 Leo Accipiter Aquila et Miluus non nisi car-
nibus vescunt: p. 2. de Gene. cōtra Danicē
os li. 1. ca. 20. in fine.
  - 3 Leo pro rege ponit: quoniam videtur leo rex esse
quodāmodo bestiariū: pte. 9. in euang. Joan.
tracta. 36. d.
- Lepr.** Leprosus antiquitus quomodo cognoscebat: vide
parte. 8. in li. questio. super Leuiticu. q. 41. 42.
43. 44. 45.
- 2 Leprosi dicuntur qui sciētiā vere fidei non ha-
bentes varias doctrinas profitent̄ erroris: par-
te. 4. in questio. euangelio. li. 2. ca. 40. a.
  - 3 Leprosus significat falsam doctrinam: ibidem. b.
  - 4 Leprosus mundanus significat eos q̄ de illis im-
plendis dubitabant suo auxilio et huiusmodi
vacuitate mundani: parte. 11. in questionum li.
fm Danicē. q. 4.
- Le.** Letargia sine aliena vexatione mouant: p̄bites

Leticia

- netici autē cum multis: pte. 3. de utilitate credē.
ad Monora. ca. 18.
- Leticia** oleo nomine in scriptura significat: p. 3. 1
in li. 83. questio. q. 59. c.
- Leticia** inepta est detestanda: pte. 10. de consuetu. 2
vino. et virtutū ca. 21.
- Leticia** inepta alloquit̄ hominē cui iuro: mode 3
ratus responder: parte. 10. de consuetu. vino. et
virtutum ca. 21.
- Leticia** huius seculi vanitas est: p. 9. in euangel. 4
Joan. tracta. 7. a.
- Letum** diem dicimus quia nos letos facit: et p̄s
grum frigus quia nos pigros facit: p. 2. de Ge-
ne. contra Danicē. li. 1. ca. 22. b.
- Letare** debemus animam ad deum: non contra **Letia**
deum: pte. 9. in euang. Joan. tracta. 23. b.
- Letus** quid sit: vide parte. 1. in cathego. Aristotes-
lis capite. 12. c.
- Letia** multa faciunt grande: p. 9. in ep̄sto. Jo-
an. tracta. 1. d. circa finem.
- Letius** ne putatur q̄d gladio minante q̄ q̄ lins-
gua insidiantē cōmittitur: pte. 5. de baptis. cōs-
tra Donat. li. 2. ca. 7. b.
- Lex** in paradiso data est: quia cui homo positus **Lex**
esset in paradiso hec accepit mandata: et omni 1
ligno q̄d in paradiso est: ad esum edes: de ligno
autē vnde dignoscit bonū et malum non edens
et eo tē. pte. 11. in questio. veteris et noui testa-
mentis. 127. g.
- Lex** quarta feria data est: quod hinc datur intē 2
ligi: quia quinquagesimo die mensis secundi p̄-
fectionis filiorū israel sabbatum fuisse videtur:
idcirco non in die grex illis missus est coturnis
cum: sed vespere: mane autem manna pluit de
celo. id est. die dominico: qui primus post heb-
domadam in repetitione inuenit: tēq̄ sex dies
bus continuus manna colegerunt: septimo au-
tem die qui est sabbatum quiescerunt. Ab hoc
ergo die vsq̄ ad tertij mensis diē tertij quo lex
data est: quere et inuenies quartā feriam fuisse
quando lex data est tē. vide ibidem questio-
ne. 95. b.
- Lex** Moyfi fuit data feria sexta: sic e contra ca- 3
dem feria per passionē christi fuit euacuata: vi-
de p. 5. de trinitate libro. 2. capite. 15. verita. 15.
- Lex** quare dicitur indeorum quam tamen deus 4
redit: vide pte. 9. in euang. Joan. tracta. 36. b.
in fine. 91. b.
- Lex** imperatorū adimit possessiones ecclesie eis q̄ 5
in vniūtate ecclesie nō p̄sunt: ibidē trac. 6. 3.
- Lex** vetus alia p̄mittebat: et alia lex noua: ibidē 6
tracta. 3. g. 25. c. 30. d.
- Lex** vetus peccatores cōvincebat: non absolue- 7
bat: ibidem tracta. 17. a.
- Lex** nō potest impleri nisi a spiritualibus: qui ta- 8
les sunt per gratiam: parte. 4. ad Simplicia.
libro. 1. q. 1. d.
- Lex** idem timentibus lex est: amantibus dō gra 9
na est: ibidem. l.
- Lex** littera est eis qui eam non implent p̄ spiritū 10
charitatis: ibidem. m.
- Lex** data est vt gratia quereret̄ gratia data est vt 11
lex impleretur: parte. 11. de vera innocētia: ca-
pite. 44.

- 12 Lex scripta digito dei quomodo significet quinquagesimo die. ab exitu israel de Egypto data in figuram digiti dei. id est. spiritus sancti mittendi quinquagesimo die ab exitu christi a sepulchro: p. 8. in li. questio. sup. Erodū. q. 70.
- 13 Lex in persona Moysi: propheta in persona Melie accipiunt: pte. 5. ad inquisitiones Januarij: li. bio. 2. ca. 15. b.
- 14 Lex Moysi data est edictis angelorum cuncto populo vidente mirabilia: ut ad cultum dei traherent: pte. 5. de trinitate. li. 3. ca. 11. verba. 14. p. 7. li. 10. ca. 13. b. 15.
- 15 Lex distributione temporis data est: que prius haberet promissa terrena: quibus tamen significarent eterna: que visibilibus sacramentis celebrarent multa: intelligerent pauci: pte. 7. li. 10. capite. 15. b.
- 16 Lex dei data est per Moysen: que dicitur vetus testamentum: ibidem li. 18. ca. 11. a.
- 17 Lex licet sit bona: tamen sine gratia peccatum auget: et sic est mala per accidens sicut mors per se mala est: sed bona per accidens: ibidem li. 13. capite. 5.
- 18 Lex secunda. id est. nouum testamentum inchoauit de Hierusalem: ibidem li. 18. ca. 5. 4. b.
- 19 Lex curie celestis: et ius reipublice dei voluntas est: ibidem li. 2. ca. 19. b.
- 20 Lex nulla ciuitatis terrene prohibet usum meretricum: ibidem li. 14. ca. 18. a.
- 21 Lex Moysi quare dicta sit ministratio mortis cum bona sit: vide pte. 8. contra aduersa. legis et prophetas li. 2. ca. 7.
- 22 De velaminis significatione: vide ibidem.
- 23 Lex ad hoc data est: ut superbo infirmitate suam notans: faceret infirmo penitentiam suaderet: ad hoc etiam lex data est: ut vulnera ostenderet peccatorum: que gratie benedictione sanaret: etiam ad hoc data est: ut diceremus in eouale plorationis: video aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis mee etc. pte. 10. de penitentia mediana ca. 1. b.
- 24 Lex ad hoc data est non ut peccatum inferret neque ut stirparet: sed tantum ut demonstraret quo animam humanam quasi de innocētia securam: ipsa peccati demonstratione ream faceret: pte. 4. ad simplicianum li. 1. q. 1. a.
- 25 Lex data est ut gratia quereret: gratia data est ut lex impleret: pte. 6. de spiritu et littera ad Marcell. capite. 19. b.
- 26 Lex vetus dicitur propter veteris hominis naturam: nouum dicitur propter nouitatem spiritus que nouum hominem sanat a vicio vetustatis: ibidem capite. 20.
- 27 Reges scripte in cordibus fidelium que sint: vide ibidem ca. 28. a.
- 28 Lex non ideo data est ut peccatum auferet sed ut sub peccato omnia concluderet: pte. 3. in expositione episto. ad Gal. ca. 3. d.
- 29 Lex et gratia in tantum distant: ut cum lex esse non dubitet ex deo iustitia tamen que ex lege est non sit ex deo: sed iustitia que per gratiam consummat ex deo etc. pte. 8. contra Pelagium et Celestium de gratia christi li. 1. capite. 13.
- 30 Lex operum munando imperat: lex autem fidei cre-
- dendo impetrat: pte. 6. de spiritu et littera ad Marcell. ca. 13. b. 17. 24. c.
- Lex non est contraria verbis christi: pte. 4. contra faustum li. 19. ca. 30.
- Lex que veritas dicitur superius mentem nostram est: pte. 2. de vera religio. ca. 30.
- Lex christi: mandatum nouum de dilectione: et pacem meam do vobis: pte. 5. contra episto. Parmeniam. li. 3. ca. 2. d. pte. 9. in episto. Ioan. tracta. 1. b. in fine. 10. c. in medio.
- Lex dei est disciplina vite studiosis eruditionis ordinem ostendens: parte. 1. de ordine libro. 2. capite. 8. a.
- Lex diuina dicitur aduersarius noster: quia nostris carnalibus volupantibus officino contradiscit: pte. 10. de contemptu mundi ca. 8.
- Lex eterna est voluntas dei ordinem naturalem conservari iubens: perturbare vetes: p. 4. contra faustum li. 22. ca. 27.
- Lex eterna atque incommutabilis quomodo leges temporales moderat: p. 2. de libero arbitrio li. bio. 1. capite. 6. a.
- Lex eterna iubet auertere amorem a temporalibus et eum mundatum perducere ad eterna. Et que sit lex temporalis: vide ibidem ca. 15. b.
- Lex vniuersitatis dicitur esse diuina sapientia: p. 3. in li. 83. questio. quest. 79. a.
- Lex sicut per fidem: sic liberum arbitrium non enascatur sed statuitur: pte. 6. de spiritu et littera ad Marcell. capite. 30.
- Lex significatur per decem minas propter decalogum: parte. 4. in questio. euangelio: libro secundum do capite. 46.
- Lex in scriptura viri nomine significat: p. 5. de consens. euangelista. li. 1. ca. 31.
- Lex figuratur nobis in baculo quem misit Moyses ad filium vidue suscitandum: misericordia dei figuratur in Heliseo: pte. 8. contra duas epistolas Pelagii ad Bonifacium li. 4. ca. 5. b. in fine. Adiscipula aurore. 25.
- Lex terrendo ducit ad fidem: ibidem.
- Lex iuris naturalis eadem est apud omnes: ut quod tibi non vis fieri alteri ne feceris: pte. 4. de doctrina christiana: libro. 3. capite. 14. verba. 5. document. 3.
- Lex quantum obedientibus suggerit adiutorium tantum inobedientibus incitat peccatum: parte. 10. de singula clericorum ca. 9. c. in fine.
- Lex sine gratia non saluat: pte. 9. in euang. Ioan. tracta. 3. a. e.
- Lex peccati quomodo dominatur in membris: et quando consumit: ibidem tracta. 41. g. b. peccati aurore. 8.
- Lex peccati que inest membris repugnans legi mentis penitus in nullo extinguit nisi forte miraculo ineffabili potentissimi creatoris: pte. 6. de peccato. meritis et remissio. libro. 1. capite. 39. a. li. 2. capite. 28.
- Lex peccati dicitur non quia ex ipsa peccatum est: sed quia peccatoribus imponit: parte. 3. in li. 83. questio. q. 66. b.
- Lex non sanationem sed cognitionem peccati facit: p. 8. contra Pelagium et Celestium de peccato origina: li. 2. ca. 25. b.

- 52 Lex duplici modo cessauit: nec quidē tota. **Ma**
et id quod cessauit poterit permanere: si seruē
conditio: aliud enī cessauit in sententia: aliud in
ipsa lege predicante Joanne baptisū peniten
tie in remissione peccatorū: cessauit sententia les
gis: que reos tenebat peccatores: cessauerūt enī
om̄a onera legis: q̄ ad duriciā cordis iudaici fue
rant data in eas neomenijs sabbatū et ceteris.
Misericordia enim adueniente cessauit vindi
cta: sed onera legis imperpetuū cessauerūt 72.
parte. 11. in questio. veteris et noui testamenti.
questio. 69. a.
- 53 Lex noua ideo data est. id est. spiritalis vt cessa
rent carnalia: 7 suscipientes eam signum eius
acciperent: vt sicut in veteri testamento Abrahā
signum habuerūt: et quo cepit testamentū ves
tus: ita 7 in nouo signum habeant saluationis:
qui noui testamenti constitutor est: Ibidem. q.
44. c. d.
- 54 Lex noua plenitudinē habet misericordie ne cō
temptu duceret ab amatorib⁹ peccatorū. **Ve**
tus vō lex quamq̄ ad vindictam data sit: qui
busdam tamen ignouit ne om̄ino crudelis dis
ceret: sed in plures vindicauit: quia sensus ei⁹
ad vltimū promptus est: quare maior gra
tia noue legis est q̄ fuit veteris: ibidē. q. 102. b.
- 55 Lex si tollat passim publice illicita fient: nec po
tentes poterūt ferri: nec erit libertas eorū: quia
qui nunc nō cogitat malū. sublato timore incē
piat malis esse: ibidem. q. 115. m.
- 56 Lex nostra predicat castitatē misericordiā pie
tatem: cōmunitatem: apud paganos bec stulta
sunt: ibidem. q. 114. b.
- 57 Lex et doctrina non est illa gratia qua iunamur
vt voluit Pelagius: parte. 8. contra Pelagia. 7
Celestī. de gratia christi li. 1. ca. 8. 9.
- 58 Omnis lex iusta que dari pōt ab homine est pri
mo descripta in mente diuina: p. 5. de trinitate
li. 14. veritate. 28.
- Li.** Lia interpretat laborans et significat vitam tem
poralem: Rachel aut visum principū siue ver
bum ex quo videtur principū 7 significat viā
eternā: p. 4. contra faustum li. 22. ca. 52.
- 2 Lia de Zelpba famula prolem suscepit: ibidem
capite. 55.
- Lib.** Libelli autor: de bono patientie fuit Lyprianus:
1 pte. 5. de baptis. contra Donatistas libro. 4. ca.
pite. 9. a. li. 5. 17. a.
- 2 De libello repudij: vide parte. 4. contra faustum
libro. 19. ca. 26.
- 1 Liber scriptus intus 7 foris quid significet: vide
pte. 9. in Apocalip. 11. Home. 4. a.
- 2 Libri apertio quomō intelligatur: vide ibidem.
- 3 Liber sapientie nō est Salomonis: pte. 7. li. 17.
capite. 20. a.
- 4 Liber vite dicitur esse vniuscuiusq̄ conscientia:
et intelligendus est quēdā diuina virtus qua
fiet vt singuli sua opera bona vel mala in me
moriam reuocata cernant vt accusent vel excu
sent sapios in conscientia: atq̄ ita om̄es simul
et singuli iudicent. Que vis diuina libri nomē
accipit: in ea quippe quodāmodo legit quicq̄
eo faciente recolitur: ibidem libro. 20. ca. 14. c.
nota ibi veritatem.
- Liber erat ab om̄i nota: qui fugiebat ad asylum
constitutū a romulo: ibidem li. 1. ca. 34. a.
- Liber est bonus homo: etiam si seruiat: ibidem
li. 4. ca. 3. c. nota veritatem.
- Liber festi de prouincijs imperijs subiectis: ibi
dem libro. 5. capite. 1. Item de libero patre: ibi
dem li. 18. ca. 13.
- Libera volūtas: licet ea male vti possim⁹ in pec
cando. tamē mala p se nō existit: pte. 2. de libero
arbitrio li. 2. ca. 18. b.
- De liberalib⁹ disciplinis quibus caruerūt apos
toli: nihilominus p̄ualuerunt: parte. 7. li
bro. 22. ca. 5. b.
- Liberaltas munus magnum est: parte. 2. de
musica li. 4. ca. 6.
- Liberaltiter seruit qui voluntatem domini sui fa
cit libenter: parte. 8. in Enchiridion ad Lau
rentium ca. 30.
- Liberanda tria hominū genera scriptura p̄fē
gurauit in trib⁹ viris scz Moē. Daniele 7 Job:
parte. 6. de peccato. meritis 7 remissio. libro. 2.
capite. 10. a.
- In Moē quantū arbitror: dicit Augustinus in
stos plebium p̄positos: propter arce tanq̄ ce
lesie gubernationē. In Daniele iustos cōiū
tes: in Job iustos cōiugatos: ibidem. a.
- Liberari de corpore mortū quid sit: vide parte. 8.
contra duas epistolas Pelagia. ad Bonifaciū
libro. 1. capite. 11.
- Liberari proprie quid sit: vide pte. 9. in euange.
Joan. tracta. 41. a.
- Liberat chustus: tenet diabolus: tenet deceptor:
Eue: liberat filius Adā: tenet qui per cōiū
gem venit ad virum: liberat qui de cōiūge na
tus est: que nō ptulit virum: tenet qui crimen
libidinis intulit femine: liberat qui sine libidi
ne est p̄ceptus in femina: pte. 8. cōtra Pelagia.
et Celest. de peccato originali li. 2. ca. 40. a.
- Cur deus liberat quosdam a penis temporalib⁹
visibiliter 7 quosdam relinquit: vide pte. 9. in
episto. Joan. tracta. 8. e.
- Liberat a perditione grām diligere debent: qui
aut non liberant debitum agnoscant: pte. 10. de
bono p̄seuerantie ca. 8. a.
- Quare deus plurimos innocentes liberauit: et
tamen chustus se derelictum clamanit: pte. 6. de
gratia noui testa. ad Donatistā ca. 11.
- Liberitatus cum membro virili: pte. 7. libro. 7.
capite. 21.
- Liberi veri sunt quos liberat chustus: pte. 9. in
euang. Joan. tracta. 41. c. d.
- Liberi arbitrij veritabilis gratia dei adiunatur:
pte. 10. de p̄destina. 7 grā ca. 9.
- Liberi arbitrij malo vsu exorta est damnatio ge
neris humani: pte. 7. li. 13. ca. 14. a.
- Liberis verbis loquunt philosophi quomō vi
de ibidem li. 10. ca. 23. b. nota veritatem.
- Libero arbitrio male vtens 7 se perdit 7 ipsum:
pte. 8. in Enchir. ad Lauren. ca. 30.
- Libertas prima est carere peccatis: p. 9. in euan.
Joan. tracta. 41. f.
- Libertas ē duplex inchoata scz 7 p̄fecta: ibidē. g.
- Libertas perfecta in regno celorum p̄stabitur:
pte. 8. p̄tra duas epistolas Pelagia. ad Boni

Libertas

- facium: li. 4. capite. 10. c.
- 4 Libertas nostra figurata est p sanationē auriculis ipsius Malchi: pte. 9. in euange. Joan. trac. 112. b. circa finem.
  - 5 Q libertas nostra tanto est maior libertate romanorum: quanto maior est spes nostra in deo: pte. 7. li. 3. ca. 17. c.
  - 6 Libertas arbitrij per peccatum perijt: illa que in paradiso fuit: habendi plenā euz immortalitate iusticiam: propter qd natura humana diuina indiget gratia: pte. 8. cōtra duas episto. pēla. ad Bonifa. li. 1. ca. 2.
  - 7 Libertas vera sanitas est: que nō perijisset: si bona pmanisset voluntas: quia vero peccauit voluntas: secuta est peccantē peccatū habēdi durā necessitas: donec tota sanet firmitas: pte. 11. de pfectione iusticie contra celesti. in responsio. 9. rano. cina.
  - 1 Libertate quomodo se extulerūt indei: euz tamē patres eorum etiā seruierūt: parte. 9. in enāgel. Joan. tracta. 41. b.
  - 2 Q pro libertate affequēda filios occidit brutus et romani compulsi sunt magna facere: pte. 7. li. 5. ca. 18. a. b.
  - 3 Pro libertatis amore et dominationis et pro cupiditate laudis et glorie vane magna fecerunt romani: et premittit ibi: quoniā reges noluerūt nominari: sed consules propter libertatē: ibidē ca. 12. b. 18.
  - 4 Q pro libertate vera que nos ab iniquitatis et mortis et diaboli dominatu liberos facit: multo magis debemus contēnere terrena: et patienter sustinere aduersa: q̄ pro libertate temporaria: hec eadē romani fecerūt: et exemplificat Augustin⁹ de multis: ibidē ca. 18. p. totum.
  - 5 De libertate largiori qua natura humana liberabit: vtiā non possit peccare: ibidem lib. 10. 22. capite. 30. d. e.
  - 6 Pro libertate quam concupiscit primus homo: damnabilē seruutē incurrit sub diabolo: ibidem li. 14. ca. 15. a.
  - 7 Anima libertate propria in peruersum relectata et deo dedignata seruire: pristino corpis seruitio destituebat: ibidē li. 13. ca. 13. a.
  - 1 Liberum arbitriū vnde nomē accepit: et quomodo homo p peccatū bonū possibilitatis arbitrij perdidit: vide parte. 11. contra Pelagia. byppo. nosti. li. 3. a. c.
  - 2 Arbitrium ab arbitrando rationali consideratione vel discernēdo quid eligat: quidue recuset: puto q̄ nomen accepit: vel ideo liberum arbitrium dicitur: quia in sua positum est potestas: ibidem. c.
  - 3 Per peccatum ergo liberū arbitrium hominis: possibilitatis bonum perdidit: non nomē et rationem: Ibidem.
  - 4 Esse fatemur liberum arbitriū omībus hominibus: habens quidem iudiciū rationis: non per qd sit idoneum que ad deum pertinet: sine deo aut inchoare: aut certe pagere: sed tantū in operibus vite p̄sens: tam bonis q̄ etiam malis: bonis que de bono nature oriuntur puta vel le laborare in agro: velle manducare et bibere: vixorem velle ducere: pecora nutrire et. Mas

Libertū arbitriū

- lis dico: vt est: velle idolum colere: velle homicidium: velle adulteriū facere et. vide ibidem.
- Oratio ergo libero arbitrio: totus homo vinctus est: per qd absq̄ adiutorio grane quod deo placeat: nec valet incipere: nec perficere sufficit: preuenitur autē medicina. id est. grana christi: vt sanetur et reparetur in eodē vincta atq̄ preparetur voluntas: que semp indigens adiutorio illuminante gratia saluatoris possit tam deum cognoscere q̄ fm eius vivere voluntatem: vide ibidem. e.
- Adam recte dictus est seminiuus: quia habebat vitalem motum. id est. liberum arbitriū vulneratum: quod ei solū ad eternā vitam quā perdidit redire non sufficiebat: ideo seminiuus dicitur: ibidem. b.
- Liberum arbitriū accipitur a sanctis dupliciter: vno modo pro vt libertas distinguit contra necessitatem et isto modo libertas est ad bonum et ad malum: alio modo vt distinguit contra seruitutem: isto modo libertas est ad bonum: parte. 3. in li. 21. sententiā sentē. 21. dicto. 76.
- Liberū arbitriū inesse hominib⁹ certa fide creditur et predicam⁹ indubitatē: p. 11. cōtra Pelagia. bypponosti. li. 3. c.
- Liberum arbitrium in mento comparatur: gratia vō sessionis: ibidē li. 3. m. Gratia autem. 41.
- Liberum voluntatis arbitrium in primo homine infirmatū nō potest sanari nisi a quo potuit dari: parte decima de ecclesiasticis dogmatibus: capite. 46.
- Liberū arbitriū significat p arborē sciētie boni et mali: pte. 7. li. 13. ca. 21. b. c.
- Q liberum arbitrium hominis in paradiso sine dei adiutorio: nec bene vivere nec aduersarum vincere poterat: ibidem li. 14. ca. 27. a.
- Liberum arbitrium angeli et hominis deus creauit veribile: melius indicans de malis bene facere q̄ mala non sinere: ibidem li. 22. ca. 1. c.
- Liberum arbitriū primo datum est homini quo non peccare posset: nouissimū vō quo peccare non posset: atq̄ illud ad compandū meritū: hoc ad recipiendū premium p̄tineret. Et hoc arguitur angelos mereri non posse: cum inuicibile nūc habeant liberum arbitriū: parte. 7. li. 22. capite. 30. d.
- Liberū arbitriū est in deo q̄ quis peccare nō possit ibidem: nota veritatem.
- Liberū arbitriū in prosperis efficitur immemor gracie dei et tanq̄ de sui possibilitate gloriatus extollitur: eius flagello corripitur cum in varijs tribulationibus et afflictionibus paululū subjugatur: vt humiliat⁹ homo in sua infirmitate ad gracie recurrat auxilium: pte. 11. contra Pelagia. bypponosti. li. 3. n.
- ¶ Nec gratia sine libero arbitrio facit hominē habere beatam vitam: nec liberū arbitrium sine gratia: licet tamē paruulos sine vsu liberi arbitrij facit gratia habere beatā vitam: eos autem qui iam rationis capaces sunt: p̄uenit atq̄ docet: vt bonū velint et possint: ibidem.
- Liberum arbitriū false laudauit Pelagius: parte. 8. contra duas epistolas Pelagia. libro. 4. capite. 6.

Liberū arbitriū

Libidine

- 19 Liberū arbitriū sufficit sibi ad perpetrandū malum: non autem bonum nisi adiuet a deo: parte. 10. de cantico nono capite. 8. a. Infra auctoritate. 28.
  - 20 Liberū voluntatis arbitriū sine gratia dei in bono non persenerat: parte. 10. de bono viduitatis capite. 17. a. b.
  - 21 Liberū arbitriū et prescientia dei non aduersant: parte. 2. de libero arbitrio li. 3. ca. 4.
  - 22 Liberū arbitriū non ad peccandū sed ad recte agendū a deo accepit homo: ibidem libro. 2. capite. 1. Cur ergo ad peccandū conuerti potuit: vide ibidem ca. 2.
  - 23 Liberi arbitrij vigorem: homo per peccatū amisit: nō aut electionē: p. 10. de ecclesiasti. dogmat. li. ca. 21. Supra auto. 4. et. 5.
  - + 24 Libero arbitrio nemo bene vitur nisi p. christū: ibidem capite. 25.
  - 25 Liberū arbitriū nullo peccato a peccatore perijt: parte. 8. contra duas episto. Pela. ad Bonifaciu libro. 1. ca. 2.
  - 26 Liberū arbitriū est causa peccati: parte. 4. li. 7. confessio. ca. 3. a. b.
  - 27 Liberū arbitriū valet ad opera bona si diuinis tuis adiuet qd sit humiliter petendo et faciendo: parte. 11. in questio. Wilarij. q. 1. b.
  - 28 Liberū arbitriū ad malum sufficit: ad bonū aut parum est nisi adiuetur ab omnipotenti bono: parte. 8. de correptione. et grana capite. 11. b. Supra auctoritate. 19.
  - 29 Liberū arbitriū cōmendat: parte. 9. in epistol. Joannis: tracta. 4. e.
  - 30 Liberū arbitriū nobis deus dedit ut si peccatus obniperet: recte homo alienus a culpa esset: parte. 3. an li. 21. sententiarū sen. 11.
  - 31 Liberū arbitriū ostendit esse in homine et nouo et veteri testamēto: parte. 8. de gratia et libe. arbitrio ad Valen. ca. 2. b.
  - 32 Liberū arbitriū non sic est in nobis ut non indigeamus diuino auxilio: parte. 9. in euang. Joannis: tracta. 53. d. in fine. 81. a.
  - 33 Liberū arbitriū per gratiam nō euacuatur sed statuitur: parte. 6. de spiritu et littera ad Honoratū: capite. 30.
  - 34 Liberū arbitriū nō abstulit deus ex quo operari et velle in nobis operatur: parte. 8. de grana et libero arbitrio ad Valen. ca. 9.
- Libia duobus modis dicitur velista que pprie Affrica est: vel illa orientis pars que contigua est Affricae et omnino collimitanea etc. parte. 10. de pastouibus ca. 17.
- 1 Libidine vti non est peccatū: quia malo bene vti non est peccatū: nec quicūq; res ideo bona est: quia ea bene vitur bonus etc. parte. 8. cōtra Julia. Pelagianū li. 5. ca. 10. b.
  - 2 De pudenda libidine unde orta: unde q. rectificanda: vide parte. 8. contra duas epistolas Pelagianū ad Bonifaciu li. 4. ca. 4.
  - 3 Nisi libidine non mouet nūc genitale: in primo statu fuisse motum voluntate: parte. 7. li. 14. ca. 24. a. 26. b.
  - 4 Quod sine libidine potuerunt moneri membra illa ostendit per multa exempla in natura et diuina aliqua bonū: ibidem li. 14. ca. 24.

- Quod absq; libidine generassent filios primi patres si non peccassent: quia contra obedientiam non fuissent mota illa membra: ibidem capite. 21. 22. 26.
- Quod sine libidine generare vellent quicūq; coniugati amica sapientie gaudiorūq; sanctorū: ibidem libro. 14. ca. 16. b.
- Libidinem post peccatum natura sensit: accendit: erubuit et operuit: parte septima libro. 14. capite. 21. b.
- Libidinē laudare Iulianus nō erubuit: parte. 8. cōtra Julia. Pelagia. li. 5. ca. 4. a. b.
- + Libidinem fugere. iracundiam mungere iusticiis am exercere magna est pars martyrij: parte. 10. de honesta. mulierū capite. 1.
- Libidinē siue voluptatē honestati iūgendā De nomacius esse voluit: parte. 8. contra Julia. Pelagia. li. 4. ca. 15. b. Voluptate auto. 5.
- Libidini imperat animus: ut seruus dominis: corpori autē ut rex ciuibus suis: ibidem libro. 4. ca. 12. c. circa finem.
- Libidini consentire causa solius voluptatis carnalis peccatū est: licet cōiugans sibi veniā concedat: parte. 8. cōtra duas epistolas Pelagianorū ad Bonifaciu li. 1. ca. 16. in fine.
- Contra libidinis impetū apprehende fugam si vis obtinere victoriam: parte. 10. de honestate mulierum capite. 1.
- De libidinis erubescētie orta: parte. 8. cōtra Julia. Pelagia. libro. 4. ca. 5. q.
- Motus libidinis. dolor et gemitus parturiens tum ex peccato ortum habent: parte. 8. contra Pelagianū et Celestī. de peccato origina. libro 2. capite. 36.
- Libidinis quanta sit vis: vide ibidem cōtra Julia. Pelagia. libro. 4. ca. 14. d. e.
- De libidine: vide supra concupiscentia per multas auctoritates.
- Libido est accidens malum per peccatū primorum parentū: auctor ipsius est diabolus: parte. 11. contra Pelagianū bypponostī. libro. 4. capite. 1. a.
- Libido a libendo. id est. a libitu per derivationē libido est nuncupata: nec tamen omne quod libet libido est: sed omne qd male libet libido est In bono enim libitu libido dici non potest: ibidem. b.
- Cur Adam et Eua illas corporis partes teterūt scilicet pudenda membra et nō potius manus quibus prohibita attraxerūt: aut ora quibus mala desiderata ederūt: vide ibidem multa. c.
- Libido ex voluntate peruersa facta est: dum autem seruatur libidini facta est consuetudo: dum consuetudini non resistitur: facta est necessitas quibus quasi ansulis quibusdam sibi met ipsis necis tenebat Augustinū obstrictū dura seruatus: parte. 4. li. 8. confessio. ca. 5. b.
- Libido dominandi non cessat in cordibus superbiorum. que magis inest eis q̄ alia vicia: ubi habes etiam qualiter demonib; placeant: parte. 7. libro. 1. capite. 31. a.
- Libido est generale nomen ad omnem cupiditatem: quous visitatus nomen pro genitali voluptate: ibidem li. 14. ca. 15.

- 7 Libido luxurie ita totum corpus exterius et interius sibi vendicat: et totum comouet hominem affectu animi et appetitu carnis coniuncto: ut sequatur voluptas omnibus voluptatibus corporis maior: ad quam tamen peruenit extremam ut pene omnes aces et quasi vigilia cogitationis obstruatur: ibidem ca. 16. a.
- 8 Libido non seruit interdum luxuriosis: quoniam enim in animo fuerat: tamen in corpore tepet: et sic dicitur contra seipsum: ibidem.
- 9 Libido duplex est: una scilicet anime alia corporis: inde habes quod libidinis motus importunus est: alius quando nullo poscente: aliquando autem destituit inbiantem: ibidem. b.
- 10 Quomodo libido etiam conjugalis querit latebras: ut non in palam commisceant coniuges: non sic de ira: et alijs passionibus: ibidem libro. 14. capite. 18. b. 19.
- 11 Libido est causa confusionis: que quando tollit a corporibus resurgentium tollit et confusio: ibidem li. 22. ca. 17. c.
- 12 Libido in Beluis non est malum: quia non repugnat rationi qua carent: parte. 8. contra Iuliam. Pelagius: li. 4. ca. 5. 14. g.
- 13 Libido est appetitus animi quo eternis bonis quelibet temporalia preponunt: parte. 3. de mendacio ad Conseru. ca. 7. b.
- 14 Libido non est nuptiarum bonum: parte. 8. de nuptijs et concupiscentia ad Valerium. li. 1. ca. 12.
- 15 Libido frenari potest non solum a sensibus verum etiam a iuuenibus: ibidem contra Iuliam. Pelagius: li. 6. capite. 4. f.
- 16 Libido repugnans expugnando vincitur: ibidem li. 3. ca. 20.
- 17 Libido cui dominatur non parua pena est: parte. 2. de libero arbitrio: li. 1. ca. 11. b.
- 18 Libido inimica est bone voluntati: ibidem ca. 13. b.
- 19 Libido mala: nihil bonis impendit nuptijs: quia non ab initio in eius sordibus sunt: parte. 11. contra Pelagium: hypponostu. li. 4. 3.
- 20 Libido senectuti et viuacitas quid sit: parte. 8. contra Iuliam. Pelagius. li. 4. ca. 14.
- 21 Libido paupis damnabilior est quam diuitia: pauper enim ipsa egestas renocare debet a cupiditate luxurie: cogitare enim debet: quia unde hoc impleat non habet: et dum hoc festinat adimplere alia multa mala admittat necesse est: quibus forte nec ad presens enadat: aut certe hoc ipsum quod habet insumens mendicus remanebit cum nota diuitie autem deliciarum copie lacessunt ad voluptatem libidinis: parte. 11. in questio. veteris et noui testamenti. q. 124. b.
- 22 furtum in paupere et diuitie vnum peccatum est: sed diuites plus facit reum: quia pauper per inopiam facit furtum: diuites autem cum abundet non contentus suo: tollit aliena. sic libido in paupere et diuitie eadem est: et damnabilior in paupere quam diuitibus: ibidem supra furtum. auto. 4.
- 23 Libido quando vincit tunc et diabolus vincit: quando autem vincit tunc et ipse diabolus vincit: quem ergo vincit libido: et a quo vincit: est hostis eius. Cum quo autem vincit et vincit: auctor est eius: parte. 8. contra Iuliam. Pelagianus: li. 10. 5. ca. 5. c.
- Libido communem cum nuptijs laudem non habet: 24. ibidem ca. 6. a.
- Libri Senescos se Augustino scribendi forent: 1. qualem mentem sibi dari vellent: vide parte. 4. li. 12. confessio. ca. 26.
- Libri Machabeorum quomodo sint recipiendi: vide 2. parte. 8. contra secundum gaudenij epistolam libro. 2. capite. 23. c.
- Libri varronis: parte. 7. li. 6. ca. 2. li. 7. ca. 17. 3.
- Libri Mame reperti sunt ab aratoribus: ibidem. 4. libro. 7. capite. 34.
- Quod in libris diuinis. scilicet diuine scripture nulla est 5. contradictio: ibidem li. 18. ca. 41. b.
- Quod per libros qui aperti sunt finem quorum scriptura 6. ram iudicant dicant mortui: intelligunt sancti ut in illis ostenderetur: que deus fieri sua mandata iussisset: ibidem libro. 20. capite. 14. c. Nota veritatem etc.
- In libro tribus modis aliquis scribitur secundum finem: 1. scientiam. finem causam et finem operationem: quantum ad primum. predestinati sunt scripti: non desinent vnde licet ad tempus quasi periturus quis a via videatur errare permittit: finem causam scripti sunt qui a via veritatis cepta ad errorem decedendo recedunt: finem operationem: quorum opera finem humanum in deum talia apparerent propter que digni videantur scribi in libro vite etc. parte. 11. in expositio. super Magnificat. e.
- In libro vite non scripti cedunt persecutionibus 2. diaboli ultimo tempore soluti: parte. 7. libro. 20. capite. 8. f.
- Quod librum vite non deum nominet: sed predestinationem 3. sanctorum: ibidem ca. 15. c.
- Librorum sanctorum series omnis ad nostram salutem 4. scripta est: parte. 10. de salutari. documentis capite. 9.
- Libros plures a pluribus diuerso stilo non diuersa 5. fide circa eandem materiam fieri vtile est: parte. 5. de trinitate libro. 1. capite. 3. veritas. 5. in prima ratione.
- Librum Ihesu innuit ab Esdra factum: parte. 7. li. 1. 1. 18. ca. 26.
- Librum de aplo et pulchro ad oratorem romanum 2. scripsit Augustinus: parte. 4. li. 4. confessio. ca. 14.
- Librum transcribens puniatur parricidio: 3. libro. 4. ca. 31.
- Licet in illis quorum esse est in fieri simul sit fieri et 24. esse: tamen non fieri et factum esse: parte. 5. de Seneca. ad Iuliam li. 8. ca. 12. veritate. 7.
- Utrum liceat aliquo modo iurare: vide parte. 11. in questio. Iohannis. q. 4.
- Non omnia licita expediunt: parte. 8. de adulteris 1. rini coniugis ad Pollentium li. 1. ca. 15. 17. 18.
- Licita pro tempore aliqua inueniuntur: que alio 2. tempore prohibentur: parte. 4. contra faustum: libro. 10. ca. 20.
- Ita que licita sunt: sicut expedit: magis sunt tractanda 3. consilio charitatis non precepto legis ut sint tanto gratiora: quanto ostendantur indebita: parte. 8. de adulterinis coniugis ad Pollentium. li. 1. capite. 14.
- Licentia abutere est in concessis vbius bona dei 4. maculare: parte. 10. de spiritu et anima. ca. 42. a.
- Aliatis qui se non refrenant vicium erunt illatis: 5.

Lignum

licitū est pingiū illicitū est adulteriū ⁊ tñ tēpe
rātes viri vt longe sint ab illicito adulterio ⁊ re-
frenāt se et aliquantū a licito cōingio: pte. 10. de
vilitate ieiunij. e.

- Lig 1** Ligata dicit aia cathenis viciōy grauata ponde
re peccōp: sedata delictōy sordido discussa vuls
nerio demonū ⁊c. p. 10. de p̄tione cordis ca.
5. a. Supra anima: auto. 213.
- 2** Ligatus dyabol⁹ soluet vltimo tpe tribu annis
et dimidio: pte. 7. li. 20. ca. 8. b.
- 1** Lignū sciētie boni et mali quō potuerit appella-
ri anteq̄ in eo trāsgressus esset homo: pte. 5. de
Gene. ad lram li. 8. ca. 15.
- 2** De ligni vite fructu et vilitate: vide pte. 8. 3 ad
uersa. legis et pphetay li. 1. ca. 15. b.
- 3** Ligno affigi non est aliud q̄ in ligno pendere: p.
4. 3 faustū li. 14. ca. 8.
- 4** Lignū omne pulchrū visu tertio die pductū esse
dicit: p. 5. de Gene. ad lram li. 8. ca. 3.
- 5** In ceteris lignis paradisi alimēta erant in ligno
aut vite ppter id qd erat: enā sacramentū erat:
hec pbat Augustin⁹ scripturis: ibidē ca. 4.
- 6** Qd ligno vite si enā post peccatū vsus fuisset
homo videtur innuere qd semp vixisset: pte. 7.
libro. 13. capi. 21.
- 7** De ligno ficus egyptiace qd in aquam mergi si
ibi ponat: ibidē li. 21. ca. 5. b.
- 8** Lignū sciētie boni ⁊ mali existens iuxta lignū
vite: ideo sic dicit qd fecit discernere qd erat in-
ter bonū qd amittit homo et malū qd incurrit:
p. 7. li. 13. capite. 20. b. li. 14. ca. 17. b.
- 9** Lignū hoc pbitū est pmo boi ppter cōmen-
dandū pure et simplici obediētie bonū. q̄ ma-
gna virt⁹ est: ibidē li. 13. ca. 20. b.
- 10** Lignū scabatur dei sapiētiā q̄ est in padiso spi-
ritali: sicut illud in padiso corpali: iuxta illud:
lignū vite amplectentiū est: ibidem.
- 11** Lignū vite manumittebat boiem ne senio con-
sumeret: ligna autē alia sumebat: ne aliqd mo-
lestie efuriēdo vel sitiēdo sentiret. Argumentū
q̄ lignū vite restaurabat būdū radicale: Alia
vero nutritiēta: ibidem.
- 12** Lignū dimoscenne boni et mali quare de⁹ p̄mis
parentib⁹ pbitur: vide p. 8. 3 aduersa. legis ⁊
pphetay li. 1. ca. 14.
- 13** Lignū sciētie boni et mali visibile et corporale
erat sicut cetera arborē: p. 5. de Gene. ad lram
libro. 8. ca. 6. veritate. 5.
- 14** Lignū vite pter id qd erat: etiā sacramentū erat:
pte. 5. de Gene. ad lram li. 8. ca. 4. veritate. 3.
Supra: auto. 5.
- 15** Lignū vite secus decursus aquarū est ebis: pte
9. in epistol. Ioan. tracta. 2. f.
- 16** Lignū plantatū in medio padisi sapiētiā illam
significat qua oportet intelligat aia in medio
nulli⁹ quodā rex se esse ordinari: p. 2. 8 Gene.
si 3 manicheos li. 2. ca. 9. a. b.
- 17** Lignū aliqd reperit qd quantūcūq̄ ardeat nō
psumit et habet lini colorē: pte. 10. de mirabi. sa-
cre scrip. li. 1. ca. 16. b.
- 18** Ligna impurabilia in arca sancti sunt in ecclia:
p. 9. in euan. Ioan. trac. 6. b.
- 19** Quō ligna padisi referunt vel ad stutes: vel ad
ebim vel libez arbitriū: p. 7. li. 13. ca. 21. p totū.

Lingua

De symbo vel receptaculis animay sanctay ane
te chasti aduentū que sepeate erat lōge a tormē
tis: ibidē li. 20. ca. 15. b.

Lymo nihil vili⁹: sic deo nihil sublimi⁹: p. 10. de
spū et aia ca. 14. c.

Linea vera vera latitudo aut etiā verum pan-
cū oculis corporis videri nequeat quare ane-
mus q̄ talia cernit incorpore⁹ est: p. 2. de anime
quantita. ca. 13. a.

Lingua vna fuit ante diluuiū: p. 5. de Gene. ad
lram li. 9. ca. 12. a.

Lingua boi aliquādo dicit gladi⁹ acut⁹: p. 6. 3
lras Petilia. li. 2. ca. 14. c. 100.

Lingua ois sua quedā p̄p̄ia genera habet locū
tionū: p. 2. de vera religio. ca. 50. b.

Lingua vna fuit ante diluuiū et diuersitate boi
munes puniti sunt merito elationis: p. 7. libro
16. capi. 11. a.

Lingua bebr̄ea credit fuisse p̄ma oīy: et remāsit
in domo beber: q̄ nō debuit popul⁹ dei puni-
ri mutatiōe linguay cū alijs gentib⁹. ibidē.

Ligua bebr̄ea ē quā custodiuit auctoritas fmo:
nis p̄phetia et scripture: ibidē.

Lingua bebr̄ea remāserat iam in sola domo thas
re patris Abraam. in qua erat vnius dei cult⁹:
ibidem li. 16. ca. 12. a.

Q̄ in lingua vna sunt gentes plurime diuise in
Africa: ibidem ca. 6. d.

Lingua greca fuit clarior alijs: ibidē li. 8. ca. 2. a.

Lingua tolerabili⁹ q̄ vita mentis ⁊ tolerabilis
sentētia q̄ phrenia laudat: p. 8. 3 Julia. pda-
gia. li. 3. ca. 21. circa finē.

Lingua ⁊ vita p̄phetarū fuit p̄phetica: p. 4. con.
faustū li. 22. ca. 24.

Lingua humana laudare non sufficit qd sensus
mortalū non valet cōp̄bendere: p. 11. 3 inde
os paga. et arria. ca. 21.

Lingua astuta vel prudens dicit quāz prudens
vel astutus mouet ad aliqd prudēter astuteq̄
suadendū: p. 5. de Gene. ad lram li. 11. ca. 29.

Lingua ⁊ cor cauenda sunt q̄ ad peccandū p̄ra
būt: p. 10. de. 12. abuso. gradib⁹ gradu. 2.

Lingua boi ad benedicendū non maledicendū
creata est: p. 10. de saluta. documē. ca. 42.

Ex lingua pcedit benedictio et maledictio: p. 10.
de p̄flictu vicio. ⁊ virtutū ca. 9. b.

Lingua terna ciuitates destruxit: p. 11. in specu-
lo de ecclesiis. 28.

Lingua expolita ⁊ acutū ingentiū nihil est. nisi a
domino gressus boi dirigatur: p. 4. con. fau-
stū libro. 1. ca. 1.

Lingua būana dicit esse somay nostra quotidiana:
p. 4. li. 10. 3 fessio. ca. 37.

Lingua balbuciens sermonis officio priuat: aut
in vocem p̄mperere volens non tantū nō in-
telligit sed etiā ab audiētib⁹ dēdet: p. 10. ad
sacras virgines ca. 3. b.

Lingua adberet faucib⁹ ebri: cū a p̄ceptis ei⁹ nō
recedit: pte. 6. de grana noui testamē. ad bono-
ra. capi. 15. a.

Lingua quō null⁹ boi⁹ domare pōt: p. 6. 8 na-
tura et grā 3 Pelagia. ca. 15.

Q̄ linguam suam ciuitas victoriosa imponit gē
abus domus p pacē societatis p quā etiā abū-

Lim

Lin

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

Littera

- daret interpretū: p. 7. li. 19. ca. 7. a.
- 24 Linguarū diuersarū notitia necessaria est ad intellectū scripture: p. 4. de doc. chiana. li. 2. ca. 11.
- 25 Linguarū diuersitas hominū magna miseria est: p. 7. li. 19. capite. 7. a.
- 26 Propter linguarū diuersitatē terra diuisa fuisse dicitur: ibidē li. 16. ca. 10. b.
- 1 Lingue sunt septuaginta due iuxta numerū discipulorū chī: p. 10. de mirabili. sacre scriptu. libro pmo capi. 9. b.
- 2 Lingue septuaginta due tribu linguis scz bebraice grece. et latine. principatū dant: ibidē.
- 3 Lingue dolose eorū sunt: q̄ cū facta sua nouerūt: nō solū iustos se esse dicūt hoīes sed etiā inīstīcatores hominū: p. 6. p̄ lras Penlia. li. 2. ca. 15. b.
- 4 Lingue septuaginta due ⁊ tondē gētes ceperunt esse de filiis Moē: h̄ nūerus gēnū auct⁹ est amplius q̄ nūerus linguarū: p. 7. li. 16. ca. 6. d.
- 5 Linguis tota cur sacra scriptura est interpretata: vide p. 4. de doctri. chiana. li. 2. ca. 5.
- Lingua dicunt generaliter q̄ lino tenunt: p. 5. de consen. euangelista. li. 3. ca. 33. in fine.
- Lip** Lippitēs quō pducunt ad videndū lumen: vide p. 9. in euā. Joan. tracta. 18. g.
- Liq** Liquefcere cor chī est multitudinē credentiū sacre scripture sacramenta intelligere: p. 6. de gfa noui testamē. ad bonora. ca. 14.
- Lit** Litigam⁹ plerūqz cū his quibz cōsulim⁹: p. 9. in euā. Joan. tracta. 34. f.
- 1 Littera legis q̄ docet nō esse peccandū si spūs uisificās deest occidit: pte. 1. de vera innocē. ca. 43. 2. Loy. 3. auto. 3.
- 2 Littera ⁊ spūs differūt. similiter et lex et gfa: pte 4. p̄ faustū li. 15. ca. 8.
- 1 Litteralis sensus sacre scripture maxime est commendand⁹: pte. 2. de Benefi p̄ manicheos li. 2. ca. 2. docu. 1. pme veritatē. Sensus: auto. 1. 2.
- 2 Litteralis sensus pstantissim⁹ est in diuina scriptura: p. 5. de Bene. ad lras li. 8. vita. 1. docu. 1.
- 3 Sensus litteralis q̄dū patet nō est necessarium trāfire ad mysticu: quādo vero nō patet tūc necessitas imminet ad enigmate intelligēdū vis. Et ibidē ca. 2. et documēto. 2.
- 4 Litteraliter intelligi volēs ea q̄ in diuina scriptura dicta sunt. idest nō aliter intelligere q̄ littera sonat. non solū ei non est inuidēdū sed p̄cipu⁹ intellectoz habend⁹ est: pte. 2. de Benefi p̄ manicheos li. 2. ca. 2.
- 1 Littere quare inuēte sunt: vide pte. 1. de ordine li. 2. ca. 12. a.
- 2 Littere ideo inuēte sūt vt absenti loq̄ possim⁹: p. 5. de trinita. li. 15. ca. 10. in fine.
- 3 Qz littere seculares siue vere siue falsę sint. nihil momentū afferūt quo recte beateqz uiuam⁹: pte 7. libro. 18. ca. 40. b.
- 4 De littere sup̄ficie mens inercitata vel intrudita ptena est: ibidē li. 20. ca. 21. d.
- 5 Littere longissime volant: p. 8. in epistol. Augu stini ad Emeritū. a.
- 6 Littere aliud solent videri scire dū aut nō bene pronuntiant. aut improprie distinguunt: p. 11. in questio. vere. et noui testamēti. q. 127. c.
- 7 Littere eodem quō scribūtur corde et manu: vide p. 9. in euā. Joan. tracta. 18. e.

Locutio

- Littere sunt signa verborū: pte. 4. de doc. chiana. 8 na libro. 2. ca. 4.
- De litteris diuersarū scripturarū que continent vel falsitatē aut veritatem: vide p. 7. libro. 12. capite. 10. per totum.
- Litus maris significat finem seculi: p. 9. in euā. Joan. tracta. 122. d.
- Localis nō est deus: pte. 9. in euā. Joan. tracta. 2. d. 13. d. 111. b.
- Localiter moueri est spūū corpore: p. 3. in li. 83. 2 questio. q. 8. dicto. 4.
- Localiter separari nō possunt nisi q̄ sunt corpora: p. 5. de trinita. li. 15. veri. 61.
- Loco non p̄tinet de⁹: p. 7. li. 22. ca. 29. e.
- Locutio dubia quando occurrit in sacra scriptura que pōt intelligi neutralit̄ ille sensus accipit̄ dū est q̄ non impedit fidē: p. 4. de doc. chiana libro. 3. ca. 3. veritate. 1.
- Locutio dei exterior: parū p̄ficiat nisi interior: gfa mentē regat atqz illustret: ibi ostēdit. quō de⁹ aliquos sic illustrat interior: aliq̄s nō. ex iusta dei dispēsatiōe: p. 7. li. 15. ca. 6. c.
- Dei sublimior locutio ante suū factū. ip̄ius facti sui est immutabilis ratio: q̄ non habet sonum strepentē atqz transiuntē. sed vim sempiternę manentē et spiritualiter operantē: hac loquimur angelis sancis: qm̄ aut aliqd ⁊ nos tale locutionis capim⁹. interioribz auribz angel⁹ p̄pinquamus: ibidē li. 16. ca. 6. b.
- Qz veritas immutabilis p̄ semetip̄am ineffabiliter loquit̄ mentibz rationalis creature. aut per mutabilē creaturā loquit̄: siue spiritualibz imaginibz nostro spiritui. siue corporalibz uocibz corporis sensui: ibidem.
- Qz loquat̄ de⁹ p̄ sapiē non uoce corporali. vl̄ spiritali. idest imaginaria sed p̄ creaturā. Sed loq̄tur ip̄a ueritate. si quis sit idone⁹ ad audiēdū: mente non corpore quāsi uoce intellectuali: ibidē li. 11. ca. 2. li. 16. ca. 6. b.
- Locutio ois instituta est aut docēdi aut eom̄emoriādi gfa: p. 2. de magistro capite. 1.
- Locutio figurata in scriptura diuina fm̄ lras accipi nō debet: p. 4. de doc. chiana li. 3. ca. 5.
- Que locutio figurata debeat intelligi et q̄ non p̄ certas regulas ostēdit: ibidē ca. 16.
- Sacre scripture figuratiua locutio litteralit̄ accipi non debet: ibidē li. 3. ca. 5.
- Que locutio dicat̄ esse figurata: ibidē ca. 10.
- Que regula seruari debeat in locutionibz figuratis sacre scripture: vide ibidē capite. 15.
- Locutio dei a⁹ est occulta inspiratio qua mētibz suā uoluntatē et suā charitatē ostēdit inuisibiliter: p. 10. de triplici habitaculo ca. 5. a.
- Locutio dei quomō differt a nostra: vide p. 9. in euā. Joan. tracta. 14. c. 40. d.
- Locutione interna agnoscat̄ principū quo deus oia creauit: p. 4. li. 11. p̄fess. ca. 9.
- Locutiones de deo qualiter accipiēde sint in utriusqz testamenti scripturis: vide p. 8. p̄ aduersa. legis et p̄phetarū li. 1. ca. 20. b. c. d. e. f.
- De locutionibz tropicis et de enigmate: vide pte 5. de trinita. li. 15. ca. 9.
- Locutionis consuetudo per diuersas linguas variat gūa vocabulorū: p. 9. in euā. Joā. trac. 38. d.

Locus

Loqui

- L**oculos quare habuit **L**his in terris cui angeli ministrabant in celis: ibidē trac. 50. d. 62. b.
- 1 **L**oc^o non est corp^o sed spaciū qđ p̄tinet a corp^o: p. 3. in li. 21. senten. sententia. 9.
  - 2 **L**oc^o est spaciū occupatū a corp^o: ibi. dicto. 67.
  - 3 **L**oc^o est superficies corp^ois p̄tinentis: ibidē.
  - 4 **L**ocus summ^o plenā habet letitiā. infim^o solam tristitiā. quia ibi plena felicitas illic summa miseria: p. 10. de spū et aia ca. 46. a.
  - 5 **L**ocus ab autoritate non tenet negatine: p. 5. de trinita. li. 7. verita. 22.
Locuste mirabiles: et de pestilētia: vide pte. 7. li. 3. capi. 31. e.
  - 1 **L**ocut^o est de^o **L**ayn p̄ subiectā creaturā. sicut 7 p̄mīs parentib^o: p. 7. li. 15. ca. 7. a.
  - 2 **L**ocutus est nobis de^o in sacra scriptura p̄ p̄phetas: secūdo per seipm̄ tertio per apostolos: ibidē li. 11. ca. 3. a.
  - 3 **L**ocus locut^o est per angelos vocib^o humane lingue: qui in sua natura nō corp^oaliter. sed spū^oaliter: non sensib^oliter. sed intelligib^oliter. non spū^oaliter: sed ut ita dicam eternaliter. nec incipit loqui nec desinit: ibidē li. 10. ca. 15. a.
  - 4 **L**ocutus est dñs cum p̄phetis per subiectā creaturam: pte. 5. de trinitate libro. 3. capi. 11. b. lib. 4. capi. 21. b.
  - 5 **L**ocus est deus patrib^o nostris aliquādo p̄ angelos aliquādo per p̄phetas: ibidē lib. 3. ca. 10. b. verita. 13. et ca. 11.
  - 6 **L**ocus est homini in paradiso. sicut postea locutus fuit patrib^o. puta **A**brae et **M**oyfi in aliq̄ specie corp^oali: pte. 5. de **G**enēsi ad **I**ram li. 8. ca. 18. 27. et li. 9. ca. 2. b. li. 11. ca. 33.
  - 7 **L**ocut^o est deus p̄ angelū nedū bonis sed 7 malis: p. 8. in li. 4. questio. sup̄ **M**ūeros. q. 47.
- L**ogica quomōdō non est multū utilis ad theologia: vide pte. 4. de doctrina **C**hiana libro. 2. verita. 12. docu. 1.
- 2 **L**ogica et rhetorica qua rōne inuenta 7 excogitata sunt: vide p. 1. de ordine li. 2. ca. 13. a. b.
  - 3 **I**n logica quō de rebo. verbis. diabilib^o. dictio: nito tractet: vide p. 1. in p̄incipia dialectice ca. 5. **S**upra dialectica: auto. 2. 3.
- L**ongē a deo esse dicunt qui peccando dissimulati facti sunt. et hi cū p̄p̄quare. qui eius similitudinē p̄e viuendo recipiūt: p. 8. de p̄sentia dei ad **D**ardanū ca. 7.
- 1 **L**ōgītudo 7 breuitas t̄pis in quo p̄sistit: vide p. 4. li. 11. p̄fessio. ca. 15.
  - 2 **L**ongitudo sola que linea vocat^o non nisi animo intelligi pōt. in corp^oibus aut̄ inueniri non pōt: p. 2. de aie quantitate ca. 6. a.
Locus nihil est loquac^o vanitate q̄ nō illud pōt qđ veritas: p. 7. li. 5. capite. 27.
- L**oquendi p̄fuctio vulgaris utilior est significandis rebo q̄ integritas litterata: pte. 4. de doctrina **C**hiana li. 3. ca. 3. b.
- 1 **L**oq̄ bene 7 male viuere. nihil est aliud q̄ se sua voce dñare: p. 11. de vera innoē. ca. 6.
  - 2 **L**oqui multū est in orando rem necessariā superflua agere verbis: pte. 10. de orando deo ad p̄bam capi. 10.
  - 3 **L**oq̄ intus de^o nouit. int^o pacem p̄dicat nec cessat p̄dicare. si audiat: pte. 8. an fmo. **A**ugusti.

- L**oq̄ gestis cum **E**merico. f.
- L**oq̄ de deo put est. nemo pōt. p. 9. in enī. **J**oh. 4 tracta. 1. a.
- L**oq̄ a seipō quomōdō non dicat filius: ibidē tracta. 27. a. 76. e.
- L**oqui a seipō quōdō non dicat spū^o sanct^o: ibidem tracta. 99. a. b.
- L**oqui dei. est inuisib^oliter sine sonu vocis vel qđ liber strepitu occulte in mentib^o sanctoꝝ voluntatem suam. atq̄ rectū intellectū inspirare: sent futura sicut sanctis p̄phetis reuelare: que locus no tribus modis accipitur 7ē: p. 10. de essentia diuinitatis. k. **D**e: auto. 39. 40.
- T**riplia modo de^o loqui dicit^o: primo per subiectam creaturā. sicut ad **M**oysem. cū in rubo 7 igne apparuit vel sicut ad **A**braam: ad **J**acob: 7 ceteros sanctos quibus voluit in angelis apparere. Secūdo modo in somnis. sicut ad **J**acob 7 **Z**acharias p̄phetam 7 ad **J**oseph sponsū **M**arie: 7 ad alios sanctos q̄bus voluit secreta reuelare. **T**ertio aut̄ modo neq̄ per creaturam visib^olem. neq̄ per somniū sed occulte tñi inspiratione inuisib^oliter corda sanctoꝝ tangendo loquentes efficit quemadmodū in libr^o p̄phetarum legitur. cū ip̄i p̄phete diuino subitō afflati spū exclamabāt dicētes. hec dicit dñs 7ē. ibidē. **S**upra dei: auto. 39. 40.
- N**on magni meriti est. cui loquit^o deus: p. 4. ad **S**implicianū li. 2. q. 3. a.
- L**oquit^o de^o omnib^o: sed illi intelligūt qđ ei^o vocē acceptā sōis int^o cū veritate p̄ferūt: p. 4. li. 10. p̄fessio. ca. 6. in fine.
- L**oquunt^o aliq̄ legalit^o in actib^o tamē erubescūt: p. 6. p̄fessio. **P**enlia. li. 2. ca. 51. b.
- L**oth agnouit vnum deū in duobus angelis. sicut **A**braam vnū agnouit in tribus: pte. 11. con. maximi. **A**rris. episc. li. 3. ca. 26. d. e. f. **A**braā. auto. 19. 21. 22.
- A**ngelos quos vidit **L**oth: filiū 7 spū^o sanctū fecere possunt: ibidē. g.
- L**oth duos angelos vidit quos allocut^o est singulariter. 7 fecit p̄sonam filij 7 spū^o sancti: pte. 5. de trinita. libro. 2. ca. 11. verita. 12. ca. 2. **A**bras. auto. 22. capitu. **A**ngeli: auto. 74. **G**enē. 19. auto. p̄ma.
- D**ixit loth versa est in salis statua: p. 10. de mirabilib^o sacre scrip. li. 1. ca. 11. a.
- L**oth inter iniquos iust^o fuit: p. 4. con. **F**ausstus libro. 22. ca. 41.
- L**oth p̄cubuit cū filia qđ figurat^o: vide ibidē. 42.
- I**n **C**hebrano loth mysterio nō caret: ibidē. ca. 44.
- F**ilii loth in suo sacro resp̄bēdēde non sunt licet nec laudāde: ibidē. 43.
- H**ospitalitas loth nobis imitanda p̄ponit^o: p. 4. p̄ **F**ausstū li. 22. ca. 60.
- L**oth p̄pter incestū excusat^o: ibidē ca. 61.
- L**oth filias suas obtulit ut incorruptos seruaret hospites suos: queritur ergo an licita sit cōpensatio flagitoꝝ: p. 8. in li. questio. sup̄ **G**enē. q. 42. 44. **I**nfra: auto. 13.
- L**oth deo non credebatur sed diffidebat. quid significet: vide ibidem.
- L**oth maluit filias suas iniuriā pati q̄ hospites suos: pte. 8. cōmēdaciū ad **C**onstentium ca. p. ij

Lucas

- pitru.9. Supra:auto.11.
- 14 Lotu ob meritū abrahe liberat⁹ fuit qd significet: vide p.8. in li.1. questio. sup Genesim. q.45.
- Lotus qui est: non indiget nisi vt pedes lauet: quomodo intelligat⁹ vide p.9. in euan. Joan. trac. ca.56.b.57.a.b.58.b.
- Luc 1** Lucas euangelista p vitulu significat. pp̄ masimā vicinā sacerdotis: p.5. de Lōsen. euangeliſta. li.1. ca.6. p.9. in euā. Joan. trac.56.b.
- 2 Lucas generationes chū a baptismo ipsius narrat: in quib⁹ generationib⁹ fecit abolitio peccatorū nostrorū a dño chio: p.5. de Lōsen. euangelista. libro.2. ca.4.c.
- 3 Lucas euangelista in chūi generatiōe ascēdēdo sicut matthe⁹ descēdēdo non eisdē nominat parentes: p.3. in li.83. questio. q.61.c.
- 4 Lucas euangelista etiam libru qui actus apostolorū vocatur scripsit: p.5. de Lōsen. euangelista. libro.4. ca.8.
- 5 Lucas generatiōes chūi nō ab initio euangelij sui sed a baptismo chūi narrat. Supra:auto.20.
- 1 Luce hac oculis nostris haud q̄q̄ iocundi⁹ erit: p.3. d. utilitate credēdi ad honorari ca.13.b.
- 2 De luce diuersa quō diuersimoda locutio est in Genesi: vidit de⁹ lucē: p.7. li.11. ca.20.
- 3 De lucis pulchritudine multiplicabidej. li.22. capi.24.b.
- 4 De luce diuina illustrat aia vt aer luce: et quō p lucis ipsius tactū causat nostra scētis vel phisosophorū: ibidē li.11. ca.10.d.
- 5 De in luce p̄me veritatis oia vident affectu: nō obiectiue: etiā fm Augustinū. argumētū de libro vitin quo dicit omia legi. qz diuina vifas cētē oia tūc cognoscent: ibidē li.20. ca.14.c.d.
- 1 Lucem quā deus fecit et q̄ ipse est manichei ignorant: p.4. p̄ faustū li.22. ca.9.
- 2 Lucē quā de⁹ die q̄rta fecerit: vide ibi. ca.10.
- 3 Per lucē illā primā quō natura angelica intelligatur: vide p.7. libro.11. capite.9.d.
- 4 Lucē illā incorporeā contingere nequeūt bruta: scz qua mens nra quodāmodo ita radiat: vt de his oib⁹ indicare possim⁹ recte: nā in quātū eas cōspim⁹ in tantū illud possum⁹: ibidē ca.27.c.
- 1 Lucerna erat Ioannes baptista: lucerne erāt p̄phete et oēs p̄phete: et apostoli lucerne: omnes quoq̄ electi lucerne: pte.9. in euan. Joan. trac. ca.23.a.25.a.
- 2 De lucerna ardente in phano veneris nō valente extingui aliq̄ tēpestare vel imbie: qd fieri potuit aut lapide asbesto mechanice applicato: aut arte magica: aut aliq̄ demone: qui p sc̄pm hoc facere potuit: p.7. li.21. ca.6.a.b.
- 3 Lucernā accensam nemo sub modio ponit ⁊ abscondit: p.11. de quib⁹ bereſito capite.7.c. Matthei.5. auto.10.
- 4 Lucerne flammula modo quod a diuinatione radijs oculorū q̄si geminant due visiones fiunt: cum sit res vna que videt⁹: pte.5. de trinita. li.11. ca.2.f. verita.9.
- Lucida regio nō est eiusdē nature cū deo: p̄ manichei: p.4. p̄ epist. manichei ca.24.
- Lucifer videns infra se multas spirituales potentias ip̄a elatione inflat⁹ voluit dici deus: p.11. in questio. vete. ⁊ noui testamē. q.2.a.

Lucis

- Luciferani dicūt qz arriani nō possunt recipi ad eccliam p penitentia quod est falsum: pte.4. de agone chūano. ca.30.
- Lucina dea: p.7. li.11. capite.21.
- Luciper sicut nūc est princeps demonū. ita tunc a principio fuit princeps beatorū angelorū: p.5. de Gene. ad lram li.3. ca.10.b. et verita.8.
- Lucis creator de⁹ est: vinorū vero minime: p.3. d. dulo alabo p̄ manicheos ca.6.a.
- Lucis accessus facit diem ⁊ discessus noctē: p.11. in q̄stio. vete. et noui testamē. q.106.b.c.
- Lucas virtutes manichei dicunt trāfigurari in masculos pulchros et opponi feminis genti tenebrarū ⁊c. ⁊ contra in feminas pulchras et opponi masculis vt p pulchritudinē suā inflāment spurassimā libidinē p̄ncipū tenebrarū: p.4. de natura boni aduer. manicheos ca.44.b.
- Ad vere lucis p̄templationē quō se quisq̄ p̄parare debeat: vide p.2. de vera religiōe ca.50.
- Lucē noie māsueti boies in scriptura appellant⁹: p.6. p̄ lras Penitiam li.2. ca.39.b.
- Lucrari quō debem⁹ proximū chio: vide pte.9. in euan. Joan. trac.10.d.
- Lucretia casta seip̄am occidit: p.7. li.1. ca.19.
- Item de eadē vide ibidē li.2. ca.17. li.3. ca.15.
- Lucta Jacob cū angelo futura cū carne chūi lucta populi israel p̄pheticē figurata: p.4. p̄ secūdinū manichei ca.23.c.
- Lucta Jacob cū angelo fuit figura passiōis chūi: p.7. li.16. ca.39.a.
- Lucrari aduersus carnē et sanguinem quid sit: vide p.4. con. secundinū manichei capite.10. Ep̄phesios.6. auto.1.
- Lucr⁹ est tristitia de amissione charorū ⁊c. tangitur: p.3. de fimo. dñi in mōre li.1.a.
- Ludi funebres ponunt⁹: p.7. li.8. ca.26.
- Ludi scenici et theatrales quid sunt ⁊ quō instituti: ibidē li.1. ca.31. li.2. ca.4. et 8.
- Itē de istorū ludorū tpe: ibidē li.3. ca.18.
- Ludi circēses: ibidē li.1. ca.32. li.2. ca.17.
- Ludi vbi fiebāt: ibidē li.3. ca.14.
- Ludi nocturni plutonici: ibidē ca.18.
- Ludi scenici et circēses et ludorū differētia et de Ioue apparēte: ibidē li.4. ca.26.
- De ludificationē demonū quō sit mediare p̄ban: tastico: ibidē li.18. ca.18.
- De ludificationē facultate quib⁹ bonis ab im: mundis spiritib⁹ salūtatur: vide pte.5. de trini. libro.4. capi.11.
- De ludorū scenicoz restoratione: vide p.7. li.3. ca.18. b. li.4. ca.26.
- De ludis musicis institutis appollini delphico vt placaret ira ei⁹: ibidē li.18. ca.12.b.
- Lumbos attingere est coercere libidines qd est opus penitentie: pte.10. de cōmuentia capite.7. a. Luce.12: auto.4.
- Lumen dei mirabile omnem hominem venientem illuminat: pte.10. in solilo. anime ad deū. capitū.3.
- Lumen mentis ad omnia discenda esse ip̄m deū dixerūt platonici: qui oib⁹ p̄bis anteponunt⁹: p.7. li.8. ca.7.b.
- Lumen verū quod illuminat omne hominē venientem in hunc mundū: hoc ⁊ illuminat om

Lumen

Luna

- nem angelum mundi: ibidē li. 11. ca. 9. b.
- 4 Lumen dñs opa nostra appellat cū aut luceat lumen vestrū corā hominibz vt vidētes opa vstra bona glorificēt patrē vestrū qui est in celis: pte 11. in questio. veter. et noui testamen. q. 105. b. verita. 5. auto. 11.
- 5 Lumen cordis si in nobis est: verū videre possumus: p. 3. 5 partē Donat psalm. 1.
- 6 Lumen de lumine est chris: nō tamē duo sunt lumina: p. 9. in euan. Joan. tracta. 29. b. 31. b. 39. a. 40. b. 71. a.
- 7 Lumē illuminādo aliud est. et aliud lumē illuminatū: ibidē trac. 20. c. 23. a. 35. b. 54. b.
- 8 Lumen et alia demonstrat et scilicet: ibidē tractatu. 35. c.
- 9 Lumē puerione adeptus: auersione amittitur: p. 4. li. 13. p. 11. ca. 2. b.
- 1 Luminare manus deus fecit in inchoationē dici: luminare munus in inchoationē nocti: pte. 2. de Genesi 5. Manicheos li. 1. ca. 14. a.
- 2 Luminare maius et minus qd in scriptura fecit: vide p. 4. li. 13. p. 11. ca. 18. Gene. 1. auto. 12.
- 3 Alij datur sermo sapientie per spm tanqz luminare manus: ppter eos q perspicue veritatē luce delectant tanqz in pncipio dicat alijs autē fmo scētie fmo eūde spm tanqz luminare munus: alijs fides: alijs donatio curatonū: alijs propheta: alijs dijudicatio spiritūū: alijs genera linguarū: et hec oia tanqz stelle. oia autē hec ogatur vnus atqz idem spūs diuidens ppta vnicuiqz p vt vult et faciens appere sydera in manifestatiōe ad vtilitatē: ibidē. 1. Cor. 12. auto. 3.
- 1 Luminaria quarto die facta cur sint et ad quid? vide p. 3. de Gene. ad lram li. 2. capi. 13. Gene. pmo. auto. 12.
- 2 Vtrū luminaria celi equaliter fulgeant: h diuersis intervallis a terra distent: et an equalis sint magnitudinis: vide p. 5. de Gene. ad litteram libro. 2. ca. 16.
- 3 Vtrūqz celi luminaria cōspicua corpora sola sint: an habeāt rectores quosdā spūs suos: etsi habeant vtrū ab eis vitalē inspirent: ibidē. ca. 18.
- 4 Luminaria que ad gubernandū mūdū instituit quarto die fecit de: p. 11. in questio. veter. et noui testamen. q. 3. b.
- 5 Luminariū cursus in diluuiō nō est turbat: p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 8.
- Lumine videbim? lumē: p. 11. 5. maximi. arria. episto. li. 3. ca. 23. g.
- Lun1 Luna et sol sanctis companē: pte. 11. in questio. veter. et noui testamē. q. 105. b.
- 2 Luna per mensem suū cōplet cursum. sol autē p annū: p. 5. de Gene. ad lram li. 2. ca. 5. a.
- 3 Luna qualis facta sit: vide ibidē. ca. 15. 16.
- 4 Luna vna triginta dies appellatur cū secum habeant noctes: p. 11. in questio. veter. et noui testamen. q. 106. b.
- 5 Luna deponit vt despumet: p. 7. li. 10. ca. 16.
- 6 Lunam ad hoc fecit de? vt tps designet et noctis tenebras temperet: non vt alicui? corp? custos diat: aut dementē hominē faciat sicut stultū putant: qui a demonibz veratos: a luna pati putant: p. 10. de rectitu. catholice puerfanōis. d.
- 7 Luna velut deū pagani venerant: p. 11. in qstio.

- vete. et noui testamēti. q. 84. a.
- Mos enī chiani numerū lune custodim? non tamē illā ipam excolim? vt a quarta decima luna: que nobis fm legē pma est: rōnem pasce obseruem? ibidem.
- Luna est maior qualibet stellaz: cui? oppositus astrologi affirmāt: argumentū est frāscisci maronio: p. 5. de Gene. ad lram li. 2. ca. 16. vira. 9.
- Luna est maior qz terra: est secundū argumentū eius: cui? oppositū dicit Thidorus: ibidē.
- Lune noue celebratio olim facta: pñūciabat nouā creaturā: p. 4. 5 faustū li. 19. ca. 10.
- Lune noie ecclesia in scriptura significat: p. 5. ad in qstio. de iannarij li. 2. ca. 6. Ecclesia: auto. 1.
- Lune incrementū et decrementū vnde sit: et de stulta opinione manicheorū de luna: ibidē vide li. 2. ca. 4.
- Lupa nutritus romul? fuisse dicit: pte. 7. libro 18. ca. 21. c.
- Lupanaria vocant loca meretricū qz lupas vocare antiqui psueuerūt: ibidē.
- Lupa et facta eorū: p. 7. li. 18. ca. 17.
- In lupos quō dicunt pueri fuisse homines opa none scz pharastica: ibidē li. 18. b. c.
- Lupus dyabolū significat: p. 9. in euan. Joan. tracta. 46. e.
- Lusio bishnaclis cū Isaac quid fecit: vide ibidē tracta. 11. f. 12. a.
- Lux eterna est intellectui concreatā sicut lux corporalis et visui ratio videndi est argumentū et dicens Augustini sumptū: pte. 4. li. 12. cōfessio. ca. 25. dicto. 13.
- Lux in stoz de? est: tu ergo lux dñe lux filioz lux: tu dies qui nescis occasus: in qua ambulant filij tui sine offēsiōe: et sine qua oēs qui ambulant in tenebris sunt: quia te lucē mūdū nō habent: illumina ergo oculos tui Joannis. vt videat lumē et ambulet in lumine tuo hic gratie: alibi eternaliter tecū in glia rē. pte. 10. in solilo. sic ad deū capite. 17. Justoz: auto. 5. 1. Joan. 1. auto. pma.
- Q lux quā videbat Thobias: quādo oculi clausi docebat filiū suū viā vite: lux quā videbat Isaac inter? qñ caligātibz oculis exteri? filio futura narrabat. lux inuisibilis cui ois abyssus humani cordis est visibilis: lux quā Jacob videbat: qñ sicut tu intus docebas: filijs exteri? ventura pñdicabat: ecce tenebre sunt sup faciem abyssi mentis mee: tu es lumē: dic verbū qd in pncipio dixisti: fiat lux et facta est lux: dic etiam mihi: fiat lux: et facta sit lux et videā lumen rē. ibidem ca. 3.
- Lux vera de? est: que sine accessu ea q eligit illustrat: et sine recessu ea q respuit deserit: ideo in eo nullus defectus nulla mutabilitas: p. 11. de speculo ca. 31.
- Deus qui in temēpo manēdo immutabilis: sic in se trāsitoria pdidisti: vt apud te transire neqz possint: et ideo in pceptu tuo tps non defuit qd apud nos sine decurrit: ibidē.
- Deus in cui? eternitate fixa manēt ea que nō fixa exterius seculorū volumina emandē: et ideo eternitas tua dies est vna: que nec fine claudet nec initio aperit: ibidē.

- 7 Lux anime dens est: p. 9. in euan. Joan. tracta. 15. d. 22. f. 25. b.
- 8 Lux participata nō minuit: ibidē tracta. 13. b.
- 9 Lux dicitur chris non q̄ oculis lucet sed que mentē illuminat: ibidē tracta. 34. a. b. c.
- 10 Lux dicitur chris pp̄ae lapis vero figurat: p. 5. de Gene. ad lram li. 4. ca. 28.
- 11 Lux sine tenebris chris est: p. 9. in epistol. Joan. tracta. pmo. c.
- 12 Ego sum lux mūdi quomō intelligat: vide ibidē in euan. Joan. tracta. 34.
- 13 Lux et sons quō differūt: vide ibidē. trac. 34. c.
- 14 Lux eterna q̄ est diuina essentia. est ratio cognoscēdi oēs virtutes cognoscibiles et naturaliter et sup̄naturaliter: p. 5. de Gene. ad lram li. 12. ca. 31. verita. 11.
- 15 Diuina essentia non est ratio cognoscendi in ratione obiecti cogniti: sed in ratione medij quasi cognoscendi: ibidem.
- 16 Lux eterna est intellectui nostro ratio cognoscendi oīm incommutabilē et sincerā veritatē: ibidem li. 8. verita. 8.
- 17 Lux illa corporea quō emissionē vel cōtractionē diei ac noctis fecerit sup̄ molem illaz ad huc in formē. exemplo demonstrare difficile est: ibidē li. 12. cap. 16.
- 18 Quō lux spiritalit̄ intellecta et diuisa in tenebris faciat vesp̄rā et mane: ibidē ca. 17.
- 19 Lux illa prima q̄lis sit et quo alterat motu qualemque mane et vesp̄rā fecerit. remotū est a sensibus nostris: nec ita vt est a nobis intelligi pōt: p. 7. li. 11. ca. 7. a.
- 20 Quia illa lux aut est aliq̄ corporea in sup̄ioribz mūdi partibz lōge a p̄spectu nostris occulta: sine vnde sol p̄modū est accēsus: aut lucis noīe fecata est ciuitas sancta in angelis sanctis: ibidē.
- 21 Quia in vbo hoc: dixit de⁹ fiat lux et facta est lux: tē. quō intelligat: vide ibidē li. 11. ca. 21. b. Gene. 1. auto. 5.
- 22 Lux ipsa que in principio facta est virtū sit corporalis vel spūalis: et cur dictū est fiat lux: et non in principio de⁹ creauit lucē tē. p. 5. de Gene. ad lram li. 1. ca. 3. Gene. 1. auto. 5. Deus: auto. 109. 110.
- 23 Nomen principij cur magis q̄ verbi scriptura posuit in principio creauit deus celū et terram: vide ibidem ca. 4.
- 24 Lux ista que prīmū creata est spiritaliter intellecta triplicet cognitionē habet de creaturis in verbo dei quasi quoddā mane et vesp̄a sibi succedentia: ibidē li. 4. ca. 22.
- 25 Lux et aer sunt simul sine aliq̄ angustiationē: p. 3. in li. 21. senten. sen. 18. dicto. 73.
- 26 Lux et tenebre differūt sicut vestit⁹ et nud⁹: p. 3. de Genesi ad lram imp̄fect⁹ ca. 5. b.
- 27 Alia est lux que videt̄ bis oculis corporeis triā ipsa corporea vt solis lune et stellaz. Alia autē lux est vita sentiens et valens discernere que p̄ corpus et anime iudiciū referūtur. idest alba et nigra: canora et rauca tē. Alia est lux que sentitur oculis: alia que p̄ oculos agitur vt sentiat: illa enī in corpore hūc q̄nis p̄ corpus ca q̄ sentit p̄cipiat: inanimata tamē est tē: ibidē.
- 28 Lux est termin⁹ totius noctis: pte. 5. de Lōsen.

euangelista. li. 5. ca. 24. d.

- Lux non oīs dies appellat̄ sed tñi solario: p. 5. d. 29
- Gene. ad lram li. 1. ca. 12. b. veritate. 6.
- Si lux p̄maria suffecerat vt qd̄ fact⁹ est sol. et qd̄ de illa luce factū sit: vide ibidē ca. 11.
- Luxuria alloquit̄ hominem cui castitas illibata responderet: pte. 10. de conflictu vicio. et virtutum capi. 24.
- O q̄ parua est concubitus bona qua perditur vita eterna: qd̄ ergo emolumentū offert corpori qd̄ ne tribuit lucē qd̄ tam cito ducit animam ad tartarū: ibidem.
- Si pie et caste vixeris. sine fine gaudebis: si vero impie et luxuriose eternis incendijs subiaceris: ibidem.
- Luxuria vel libido quō sibi vendicat corporis totum: vide p. 7. li. 14. ca. 16. a.
- De luxuriosa vxore Amin. occisa a filio qui eam incestasse fert: ibidē li. 18. ca. 2. d.
- Nec luxuria viciū est pulchriorū suauit̄q̄ corporum. sed anime puerse amans corporales voluptates neglecta temperātia que rebo spiritali ter pulchrioribz et incorruptibiliter suauit̄ coaptat: ibidem li. 12. ca. 8. a.
- Luxuria asiatica peior omni hoste fuit romanis: ibidem li. 3. ca. 21. d.
- Luxuriosa verba quomō licet loqui in necessitate: q̄ id libidinosa nō sunt: ibidē li. 14. ca. 23. d. 2.
- Contra luxuriā remedia et de custodia spūs vi de p. 10. de singularitate dētorū ca. 24.
- Luxurie numerus paupes pot⁹ q̄ diuites facit: p. 9. in Apocalip. Dome. 16. a.
- Luxuriosus aiam quaz chris suo sanguine redemit x̄p̄e vni⁹ momēti delectationē libidinis dyabolico inimico suo vendit: p. 10. de honestate mulierum capite. 3.
- Luxuriosus iuuenis spectat pictā tabulā dei Joannis ex cui⁹ autoritate et mutatiōe suaz luxuriā compler: p. 7. li. 2. ca. 7. d.
- ME** Acharius grece beat⁹ dicitur latine q. 6. cō. litteras Penitantiā li. 2. ca. 39. d. 46. in fine.
- Machabeoz libri quō sint recipiendi: vide p. 8. p̄ secundā gaudenti epistol. li. 2. ca. 23. c.
- Machabeozū libros: non iudei sed ecclia habet: p̄pter quorundā martir̄ passionē: p. 7. li. 18. ca. 36. nota veritatem.
- Maculā aliquā si forsitan vt solet hūane fragilitatis p̄dino malign⁹ spūs in nobis infigit: citius p̄ p̄fessionē et penitentia fontēq̄ lacrymarū ablueret eā omni studio festinem⁹: ne diu sine amica nostri amplexu maneam⁹: p. 10. de salutari. document. ca. 8. b.
- Magdalena sancta melius suscitata est q̄ Lazarus frater eius: pte. 9. in euange. Joan. tracta. 20. d. 49. c.
- Maria magdalena: quare cū fletet rursus in monumentū p̄spere: ibidē tracta. 121. a. b.
- Magica opa a quo fiant et mage cuiusdā potentia tangit: p. 7. li. 10. ca. 16.
- Magi ab extremo terre veniunt vocati munera offerunt sp̄s oī infantē natū necdū quidem videntes. sed stella indice regem adorare cupiens

Magi

Magice

- tes: pte. 11. cō. iudeos paganos et arianos ca. 10. Maner: auto. 17.
- 2 Herodem arguit Augustin: ibidem.
- 3 Magi duci stelle saluatore: quesierūt: ast inuenerunt inuentus adorauerūt: pte. 10. de mirabili sacre scrip. li. 3. ca. 4. a. b.
- 4 Magi tres christo munera non solū offerrebāt s; et animas suas: ibidē et herodē arguit: p. 10. de symbolo ad carthecuminos libro. 4. capi. 4. b. Maner: auto. 17.
- 5 Magi iudeorū regem predicant: iudei abnegāt: illi querunt adorare: isti querūt occidere. dicūt magi herodi regi quem querūt natum regē: dicunt iudei ex qua ciuitate christus surgat regnare: vtriq; predicant vtriq; consent: sed illi aliter: isti aliter. illi vt inuentus adoraret: isti vt captus necer: ibidem. a.
- 6 Angeli pastore annūciāt natū saluatore: stella magos inuitat: rusticitas pastoz admonitio nē exigit angeloz: curiositas magoz instructa est lingua celoz: ibidem.
- 7 Magos tres inuitare debemus in reuerfione ad patriam per viam aliam: pte. 7. de trinitate libro. 4. capi. 12. a.
- 8 Magi pharaonis quō miracula fecerūt: vide p. 3. in li. 83. qstio. q. 79. c. in li. 21. sentē. sen. 4.
- 9 Magi pharaonis nihil aliud significabant nisi oēs hereticos ministros dyaboli: pte. 10. de castelismo ca. 5. a.
- 10 Magistaz artū inuentor: fuisse dicūt Zoroastes rex bactrianoz: pte. 7. li. 21. ca. 14. b.
- 11 Magos vocat scriptura sacra veneficos et nuntiatores: p. 7. li. 21. ca. 6. d.
- 12 De his que magoz arte gerunt multipliciter: et quō excedant modū facultatis būane: que nō sunt nisi ludibria demonū et bñdi: ibidem lib. 10. capi. 11. f. g.
- 13 Magice artis potestas dat. idest a dō pmittitur aliquando ad fallendū fallaces: vel ad commouendū fideles ne aliquid tale fieri pcurēt p magos: p. 7. de trinitate. li. 3. ca. 7. verita. 4.
- 14 Magica ars non nisi dei pmissione fieri pōt et q; re de? ea fieri pmutat: ibidem.
- 15 Mali angeli non dicunt esse creatores eoz q; magice artū fūt: ibidē ca. 8. verita. 9.
- 16 Magoz artes vel baruspiciū quō non pfuerūt romanis victis in bello ptra id quō pte debāt: p. 7. li. 4. capite. 29. b.
- 17 Item de magoz arte: vide li. 10. ca. 9. a.
- 18 Item magoz artibus qualiter vident imagines non deoz sed demonū: ibidē li. 10. ca. 10. c.
- 19 Magice artis duo sunt genera: p. 7. li. 10. ca. 9.
- 20 Magice artis damnatio ponit: ibi. li. 8. ca. 19.
- 21 Magice artes ideo legibz puniunt q; generi bñmano sunt pniciosissima: ibidē li. 8. ca. 19. a.
- 22 Magice artes demoniace per boies administrat: non nisi demones habite sunt: ibidem libro 10. capi. 21.
- 1 Magister vnus verus christus est a quo ois potestas doctrina et perfectio est: pte. 10. d. disciplina christiana capi. 4.
- 2 Magister pueros informans est docēdi ordines non seruans nō modo ridendū est vt stultus: sed viuendū vt furiosus: p. 1. d. ordine li. 2. ca. 7. b.

- Magisterio diuino indigemus nō nostro studio ne i aliquē incidam? errorē. p. 7. li. 19. ca. 14. c.
- Magistrat? quid sit: vide ibidē li. 2. ca. 18.
- Magistrum superbū arguit Iesus: p. 9. in euā. Joan. tracta. 12. b.
- Magna mole que nō sunt: hoc est maius esse quod est melius esse: pte. 7. de trinitate. li. 6. ca. 8. verita. 16.
- Magnanimitatē atq; virtutē exemplū habem? in David: q; animū sic a luctu irrationabili superauit: sic tristitiā suam suozq; compescuit: in monte filij sui: pte. 10. de consolatio. mortuo. libro. 2. capi. 5.
- Magnes non trahit ferz positus iuxta adamā: itāminus si ferrum tam attraxerat remittit morz: pte. 7. li. 21. ca. 4. c. f. g.
- De magnete ferz attrahēte ita vt carbenā annulorum dicat se aliquādo vidisse suspensam vi lapidis transeūte p oēs annulos: ibidē. e.
- Item simulachrū pendet in aere et nō mouet stirpulam: ibidē ca. 6. d.
- Magnificatio laudi congruit: pte. 6. de gfa nomi testamēti ad bonorātū ca. 20. a. Luce. 1. auto. 8.
- Magnificētia est rerum magnaz et excelsarū cum animi ampla quādā et splendida ppositio ne cogitatio atq; administratio: pte. 3. in li. 83. questio. q. 31. b.
- Magnis etiā quādoq; peccata et būana fragilitate subiepiūt: p. 5. de scā virginitate. ca. 50.
- De magnitudine vera cuius participatiō magna sunt quecunq; sunt magna: p. 5. d. trinitate. libro. 5. capi. 10.
- Magnitudo eoz modernorū tangit: pte. 7. libro. 15. capi. 9.
- Magnitudo animi nō dicit vbi quisq; scīpm interficiat: ibidē li. 1. ca. 22. a.
- Magnitudo misericordie dei tangit: p. 10. de vera et fal. peniten. ca. 5. b.
- Sunt alij inimici desperationis: qui a deo presumunt et de deo confidūt: q; quandā sibi licētiā acquirūt peccandi: et sine penitētia expectāt veniam: quia credūt qm christiani sunt: magnitudine misericordie dei nō posse damnari: adulteres sibi: eo q; scriptū est: ois quicunq; inuocauerit nomen dñi saluus erit et c. ibidē: capite. 6.
- Magnus vel minimus quis erit in regno celoz: p. 1. 9. in euā. Joan. trac. 122. f.
- Magnus est dñs sine quātitate: et ideo immensus: bonus sine qualitate ideo vere et summe bonus: p. 11. de speculo: ca. 7. et. 13. 24.
- Magnus est deus non mole sed virtute: p. 7. de trinitate. li. 6. ca. 7. verita. 13. p. 10. de fide ad peritum diaco. capi. 12.
- De maiestate diuine sapiētie humane vanitatis arbitrio nō est disputandū: pte. 10. de predestina. et gratia ca. 2.
- Maiores et minores dici pōt tribz modis: scz etate forma et patientia: etate senior puer: forma longior panno: potentia fortior imbecillo: p. 11. con. felicia. arria. ca. 8.
- Maiores opera que pater demonstraturus est filio que sint: vide pte. 9. in euā. Joan. tracta. 19. b. 21. d. c. f. 23. g.
- Maiores opa quō facient credentes in chīm q; q; cōbis fecit: ibidem tracta. 71. b. 72.

Maiores

- 4 Maiores hac dilectione nemo habet. qd vt aliam suā ponat quis p amicitia suis: quō intelligat? vide ibidē tracta. 84. a. b. c.
- 5 Maiores maiores pfluuerūt pfluctidēs occurrere acius diuitibz qd paupibz inuidet: p. 10. de singularita. clerico. ca. 24. b.
- 6 Maior traditio nullo non semp credendū est: pte 6. p. Cresco. grāma. li. 3. ca. 33. 35.
Maus et min⁹ sunt correlatiua: p. 4. p. epistol. in iudei ca. 16. verita. 3. in pmo documento.
- Mal** Mala de⁹ fieri pmutat: non tñ impune. s. ad eos rñ damnationē a qbo fiunt: p. 6. de diuinatione demonū ca. 1. a. b. 2. b.
- 2 Mala etfi de⁹ fieri pmutat: nō tñ in hoc male sed bene facit: p. 8. in Enchiridion ad laurē. ca. 96.
- 3 Mala etfi ordine quē de⁹ diligit pntineant nō tñ sequit vt de⁹ mala diligit: p. 1. d. ordie li. 1. ca. 7.
- 4 Mala qualiter de⁹ ordinat: vide p. 8. in Enchiridion ad lauren. ca. 11.
- 5 Malū nihil aliud est nisi pñatio boni: ibidē.
- 6 Mala nobis bona autē grē dei ascribere debem⁹: p. 10. de pdestinatione et grā ca. 11. c.
- 7 Mala opa faciētes spine dicunt: p. 10. de pastoribz ca. 10. b. in fine Spine: auto. 2.
- 8 Mala ex bonis orta sunt: pte. 8. in Enchiridion ad lauren. ca. 14. 15.
- 9 Mala nō sunt faciēda vt inde eueniāt bona: pte 8. p. Julia. pelagia. li. 4. ca. 7. li. 5. ca. 8. a. cōtra mendaciū ad Consentū ca. 7. a. b.
- 10 Mala corporis dicūt stoici nō esse mala sapiēt: sed peripatetici et academici dicūt ipa esse mala. et tñ oēs hij errāt: ponētes beatitudinē in hac vita: p. 7. li. 19. ca. 4. b. c.
- 11 Mala est mors in se et alie pene: licet bona sit p acciden: ibidē ca. 5.
- 12 Mala pene sunt in deū reducēda: ibi. li. 5. ca. 10.
- 13 Oia mala sunt tolerāda. p fide veritatis: ibidem libro. 10. ca. 32. c.
- 14 Mala oia p sunt iustis: ibidē li. 1. ca. 9. c.
- 15 Mala voluntas nō habet causam efficiētē s. deficientē: ibidē li. 12. ca. 6. b. et. 7. p totū.
- 16 Mala vincunt a bonis: quia mala nō sine bōis esse pñt: bona autē sine mal⁹ sunt vt patet in oibz q sunt sup aerē caliginosus: p. 7. li. 14. ca. 11. c.
- 17 Mala nlla eēt nisi natura mutabilis ea sibi fecisset: quā ideo de⁹ fecit mutabilē: meli⁹ indicans de malis benefacere qd male esse nō sinere: p. 7. li. 22. ca. 1. c.
- 18 Nec mala voluntas q nature ordinē seruare nōluit: ideo iusti dei leges oia bene ordināns effugit: qm sicut pictura cū colore nigro. 7 loco suo posita: ita vniuersitas rez. si quis possit inmeritis cū peccōibz pulchra est: qm p seipos cōfideratos sua deformitas turper: ibi. li. 11. ca. 23. b.
- 19 Quō mala et nocua reddūt ordinatū vniuersū: et quō sint in comodū nostruz. tam spiritale q corpale: cū enā venena interdū sint medicamentū: ibidē li. 11. ca. 22. p totū.
- 20 Mala finunt a deo: ad cōmōstrādā q bene possit eis vti iusticia puidētissima creator: ibidem libro. 14. ca. 11. c.
- 21 Mala nō fiūt sine dei iusto iudicio nec bona sine eius adiutorio: ibidē li. 20. ca. 1. c.
- 22 Mala animi. mala vite: mala mox docuerūt dii

Mala

- suos cultores nō pbiuerūt: neq leges dederunt: ibidē li. 2. ca. 16. b.
- Mala etfi bonis accidit terri tñ nō debem⁹ q 23
in futuro iudicio remunerabunt: p. 11. in questio. vete. et noui testamē. q. 115. k.
- Mala aliqui a bonis laudabili sunt tolerāda: p. 24
6. p. Cresco. grāma. li. 3. ca. 31. 41.
- Mala catholicis a Donatist illata Augustin⁹ 25
recitat: ibidē ca. 42.
- Crudelitate maximā hereticor: cōmemorat Augustin⁹: exhibita catholicis et maxime in manu epm vagantem: ibidē. 43.
- Mala p sunt qm bonis et obsunt malis: pte. 9. 27
in euan. Joan. trac. 62. a.
- Mala aliq sunt que p sunt mirabili miscōia dei: 28
nunqd ille boni aliqd passus est: q dixit auerna si faciē tñ a me et fac⁹ suz p̄turbar⁹? nō vtiq et tñ bec ei p̄turbano p supbia fuit medicinalis quodāmd: dixerat enī in abūdāia mea nō mouebo: ampli⁹ in eternum et sibi tribuebat qd a dño habebat tē. p. 6. de natura et grāia p pelagia. ca. 24.
- Mala quecunq vident et nocent. vestro vicio 29
nō sua natura vobis mala existūt dicit Augustin⁹. p. 10. de recitū. catholice p̄terfatio. o.
- Mala tpa vnde sunt: vide p. 5. de consen. euāge 30
lis. li. 1. ca. 33. a.
- Mala nō timet cū quo est dñs: p. 6. p. Ibas. p̄cis 31
liani li. 2. ca. 47. c.
- Mala futura qm medijs p̄cauēda sunt: vide pte 32
10. de salutaribz documēt. ca. 51.
- Mala in potestate nra sunt q in volūtate esse nō 33
debēt: p. 3. in li. 21. vni⁹ senten. sen. 21. De malis autē vide sentētia. 20.
- Mala ex inferioribz atq mutabilibz orta sūt: pte 34
8. p. Julia. pelagia. li. 1. ca. 3. a. b. c.
- Malachias p̄betat de duplici aduētū chī. 7 de 1
testamēto nouo et veteri: tractat. p. 7. li. 18. ca. 35. d. e. f.
- Malachias p̄betat esse Esdrā sacerdotē dicit cre 2
di ab aliquib: sicut 7 Hieronym⁹: bāc narrat opinionē iudeor: ibidē li. 20. ca. 25. a.
- Mala voluntatē quō deus ordinat et alia: ibidē 3
li. 14. ca. 26. d. li. 11. ca. 23. b.
- Malch⁹ quō interpretat: et cur ei Iesus aniculū 4
restituit: vide p. 9. in eua. Jos. maza. 112. c.
- Male facit. qsq alren facit qd sibi fieri nō vult: 5
p. 2. de libero arbi. li. 1. ca. 3. a.
- Maledicere nō debem⁹ sed benedicere: infra ad 6
roma. 12. auto. 3.
- Maledictio ade et ene post p̄uaricationē ponit: 7
p. 11. in questio. vete. et noui testamē. q. 127. b.
- Maledictio mulierū mariam minime tetigit: p. 2
10. de assumptōe ca. 4.
- Maledictio q sp̄eti dicit: ad eū q p̄sp̄tē opas 3
tus est referri debet. p. 5. de Gene. ad litteram libro. 11. capite. 36.
- Maledictiones q in p̄betijs p̄nent nō sūt d ma 4
lo voto imp̄cantū s. de p̄scio sp̄a denūciantū: p. 4. p. Faustū li. 16. ca. 22.
- Maledictio p̄betico hūilitat laus intelligit: et 5
heretico autē honore crunē obijct falsitatis: ibi. dem li. 14. ca. 7.
- De maledictio vacui vñt et vber aridor: et bñ 6

Maledictio

- dictioe scilicet non nubentur nec vires ducuntur:
p. 3. p. adimantur manichei discipuli ca. 25.
- 1 Maledictus est comes peccator: p. 4. p. faustum li. b. 10. ca. 3. 5.
  - 2 Maledictus boies pelagiani incurere non voluit: si de se presumptus vel in seipso gloriatur fuerit: p. 10. de cantico nouo ca. 8. a.
  - 1 Maledictus ois qui suscitauit seminem in israel: exponitur Exodi. 23. auto. 2.
  - 2 Maledictus ois qui in ligno pedit. et tolle crucem tuam et sequere me quod simul quiderunt: p. 3. p. adimantur manichei discipuli ca. 21.
  - Maledixit deus terre in ade maledicto non a quo: p. 10. de mirabili sacre scripture li. 1. ca. 4. b.
  - 1 Malesuere est eterna negligere: p. 2. d. libero arbitrio li. 1. ca. 16. a.
  - 2 Malesuere nihil aliud est nisi a disciplina deniare: p. 2. de libero arbitrio li. 1. ca. 1. b. et ca. 16.
  - 3 Malesuere est presentire nihil aliud est: nisi mala facta eorum approbare atque laudare: p. 5. p. epistolae Parmeniani li. 1. ca. 3. d.
  - 1 Mali origo et caput: peccatum est sicut apostolus dicit: radix omni malorum cupiditas est: quia quidam se quidem naufragauerunt a fide et inferuerunt se coelo multo. Bonorum autem omni deus auctor est: p. 3. in disputacione. 2. p. fortunatum. c.
  - 2 Mali auctor quod deus dicit in veteri et nouo testamento: vide p. 3. lib. 83. questio. q. 21. p. 4. con. epistolam manichei ca. 39. et fac. 45. auto. 1.
  - 3 Cuius mali deus auctor sit augustinus ostendit dicens. duobus modis appellare solemus malum: vno cum male quicquid fecisse dicimus: alio cum mali aliquid esse pfectum: nunc si deus bonum esse credidit. neque aliter fas est: malum non fecit: rursus si deum iustum fatemur: ut bonis premia: ita supplicia malis tribuit: quod quidem supplicia patientibus mala sunt tamen illius puni generis malorum nullo modo: bonum autem secundum auctorem est deus: p. 2. de libero arbitrio li. 1. ca. 1. a.
  - 4 Quicquid malum sui malefacti auctor est: ibidem.
  - 5 Mali nulla natura est: sed amissio boni mali non enim accepit: p. 7. li. 11. ca. 22. b.
  - 6 Mali nulla est natura: que nescit nature sui manicheos credidit adnata: p. 8. p. Iuliana. pelagia. li. 6. ca. 1. a: p. 10. d. ecclesiastici dogmatis ca. 60.
  - 7 Mali in scriptura fecantur per lupos: boni autem per oues: non sicut finis id quod sunt. sed finis id quod fecant. de illis similitudines damus. quoniam de bonorum malorumque differencia disputamus: p. 8. p. Iuliana. pelagia li. 6. ca. 3. d.
  - 8 Mali ex malis operibus mali dicuntur: sicut boni ex operibus bonis: p. 10. de vita chiana ca. 10. a. b.
  - 9 Mali boies non gaudere sed gestire prope dicantur: p. 3. de finis. domini in more li. 2. ff.
  - 10 Mali quare felices putantur: vide p. 9. in eius. Iohannis. tracta. 28. d.
  - 11 Mali abutuntur bonis dei: et malis nesciunt deus bene videri: ibidem tracta. 27. d. e. 28. c. 50. d. 55. c.
  - 12 Mali vellent deum non esse: qui punit eorum mala: ibidem tracta. 90. b.
  - 13 Mali in potestate habent peccare ut autem peccando hoc vel hoc illa malicia faciat. non est in eorum potestate: pte. 10. de predestina. sanctorum capite. 16.
  - 14 Mali enim inter bonos erandiri possunt propter fidem suam: deus enim qui cordis inspector est non erandit

Mali

- ut ut alium pro alio vel erandiat vel repellat: p. 7. p. epistolae Parmeniani li. 2. ca. 8. c.
- 1 Nec propter malos bonos deseramus: sed propter bonos malos sufferamus: ne cum defendere volumus quod temeraria presumptioe relinquamus: incognitos cogamur maiori scelere damnare inauditos. cum enim certum sit: quod peccatores deus audit. quod in scripturis innuitur. Malas prophetas non de populo israel: sed alienigena conductos ut populo dei malediceret: peruersus a domino ad benedicendum est: cuius verba oia bene imprecatus audiuimus: et cum aliis non haberet in voto: verba tamen precatus: et bona sunt: et pro populo erandunt a domino: ibidem.
  - 1 Non ergo mixtum est si verba bona quae pro populo dicuntur in peccato: enim si a malis dicantur episcopis: erandunt tamen pro deuotione populorum: ibidem.
  - 2 Omne ergo non quidem peccatores erandiri: sed tamen non omnem peccatores non erandiri: veritas testis est: ipse enim dominus cum in vno templo oraret phariseus et publicanus: publicanus presentem peccata sua magis iustificatus dicit: quam phariseus iactantem merita sua: quia quoniam enim iustificatus desiderat esse peccator: tamen ut iustificaretur peccator orabat: et peccator presentem: et erandit iustificatus est: ut desineret esse peccator: ibidem. d.
  - 1 Mali opera bonorum suis meriti debere putari: p. 4. de doctrina. chiana li. 3. ca. 19.
  - 2 Mali qui persequuntur malos propter iustitiam quare non dicantur beati: vide p. 9. in eius. Iohannis. tracta. 88. b. c.
  - 3 Mali tunc maiori plaga percutiuntur quando se iustis iniquitatis colentes iusto dei iudicio malum agere permittunt: ibidem in Apocalyp. Thome. 16. b.
  - 4 Mali sepe temporaliter bonis nocent: ad maiorem bonorum utilitatem: et enim propter exercitationem patientiae: p. 3. in li. 83. questionum questione. 79. d.
  - 5 Mali timent sola mala: que enim patiuntur boni: mala autem quibus ipsi fiunt mali: libenter habent: pte. 7. li. 4. ca. 2. a.
  - 6 Mali sola deponunt mala quae non faciunt malos: magisque stomachantur si vilius mala habent quam si vitiis: ibidem li. 3. ca. 1. a.
  - 7 Mali in ecclesia aliquando futuri sunt boni quare tolerandi: quia aliquando multos catholicos meliores efficiuntur: pte. 5. de baptismo. con. Donatist. libro. 4. capi. 3. b.
  - 8 Mali a bonis vita moribusque spiritualiter separati sunt licet corporaliter in ecclesia permixti usque ad diem iudicii esse videntur: pte. 6. p. Cresco gratia. li. 2. capi. 34. b. 37. et li. 3. ca. 37. 38.
  - 9 Quapropter omnes mali spiritualiter a bonis sciuntur: et sunt: si autem etiam corporaliter apta dissensione separantur: peiores fiunt: p. 5. de baptismo p. Donatist. li. 6. ca. 7. a.
  - 10 Mali ab ecclesie comunione non tamen sed per iudicium sunt auferendi: p. 10. de penitentie medicina. ca. 3. c.
  - 11 Mali bonis ideo permixti sunt ad tempus ut per illos purgantur tanquam metalla operi vel edificio necessaria: p. 4. in li. Annotatio. in Iob ca. 28. a.
  - 12 Mali cum bonis tolerandi sunt ne triticum cum locustis eradice: pte. 5. d. baptis. con. Donatist. libro. 7. capi. 15. 25. d. pte. 10. de fide ad Petrum dyaconum capi. 43.
  - 13 Mali ante tempus non sunt eradicandi: p. 5. de baptis. p. Donatist. li. 4. capite. 9.

- 31 Tolerandi sunt mali: et diuino iudicio reservandi sunt: ibidē ca. 12. et p. 10. de ouibz ca. 5.
- 32 Mali ante iudiciū diuinum a bonis separari non possunt: quia modo ipse separationis non est: sed tolerationis tolera: ad hoc enī nat^o es tolera qz forte toleratus es: si semp bonus fuisti: habero misericordiā: si aliquādo malus fuisti: noli perdere memoriā. Et quis est semp bon^o? ergo toleranda sunt yfania hec inter frumētum: birci inter arbores: bēdi inter oues. Nec ideo ista dicimus vt corripēdi dormiat diligētia: immo vt ro ne in illud iudiciū incauti veniamus et ceci negligentes cecitate nostrā subito nos sinistra inueniamus: disciplina exerceat: iudiciū nō precipuet: p. 10. de ouibz ca. 5.
- 33 Mali suam maliciā corrigere habent aut nouam vitam inchoare si saluari volūt declinare a malo et bonū facere debent: si in domo tua esset lapis offendens oculos tuos: inheres eū auferri de medio: maxime si aliquē paulo maiorem boni spūz in domo tua esses receptur^o: cū ergo deū inuocas: in te vocas quō veniet ad te: cui locū quo recipias: non mundaſti: ipm ergo inuoca vt mūdet: ipm innita vt intret: ibidē ca. 6.
- 34 Da ergo opam vt habeas purā pſcennā: et si forte aliquis inest scrupul^o: pueniam^o facies eius in pſessione pueniam^o tū: ne ipse nos pueniat post pſessionē nō afferet vltionē: si et tu post cōſessionē nō repetas iniquitatē pueni ergo ante q̄ pueniaris tē. ibidē. b.
- 35 Mali et si nō oēs sunt relinqndi impuniti: charitativa mī et misericors eis adhibenda est ſeueritas: p. 6. de fide et opibz ca. 3. 27. a. c.
- 1 Malicia ppena ponit in ſcriptura et ppiat^o est dñs de malicia quam dixit facere ipſo ſuo: ſm hanc dixit bonū et malū a deo: non ſm maliciā qua boies mali ſunt: mal^o enī de^o nō est: sed qz malis ingerit mala: qz iuſt^o est. p. 8. in li. 2. queſtio. ſup. Exodū. queſtione. 143.
- 2 Malicia qd niſi boni indigētia eſt: p. 8. 3 Julia. pelagia. li. 1. ca. 3. d. e.
- 1 Malis bene vti ſicut bonū eſt: ita honeſtū eſt bñ vti in honeſtis: p. 8. 3 Julia. pelagi. li. 5. ca. 7. c.
- 2 Boni mal in aliquo compandī ſunt in aliq̄ vero non: ſupra boni: auto. 16.
- 3 Malis de^o bene vti qz ad monitionē vel exercitationē bonoz: p. 4. ad ſimplicia. li. 2. q. 1. e. pte 8. in li. 2. q̄ſtio. ſup. Exodū. q. 32. in lib. 7. queſtio. ſup. Iudiciū. q. 49. Cordibz: auto. 1.
- 4 Vt deo bñ etia mal^o indurationē pharaonis: flagell^o egypti: et tot actiōis in illa gēte miracul^o pariter acervatumqz pacis: qd aliud geſtū eſt: q̄ vt dei virt^o apd ſe magnam ſe plena ad humani gener^{is} notitiā pueniret: nō deo: sed ipſis credētibz. pſutura: pharaone nō eſſe mutādū? tē. p. 10. de pdeſtinationē et grā ca. 6.
- 5 Mal bñ vti nouit de^o nō vt ei pſint vaſa irē: ſed vt ipſo illis bene vteute. pſint vaſis miſericordiē: p. 10. de pdeſtinationē. ſanctorz ca. 16.
- 6 Malis etiā de^o terrenā felicitatē cōceſſit: ne pro magno quereret a bonis: pte. 6. de grana noui teſtamenti ad bonozatū ca. 5. a.
- 7 De mal^o bene facere meli^o indicauit q̄ mala nulla eſſe pmittere: pte. 8. in Enciridion ad Lau

- ren. ca. 27. de correptionē et grā ca. 10. b.
- De malis que ſunt cōmunia in hac vita bonis et malis: vide pte. 7. libro. 22. ca. 22. per totum lib. 20. capi. 2.
- De malis et bonis tpalibz q̄ diuino iudicio ſunt cōia bonis et malis: ibidē li. 1. ca. 8.
- De malis bonis q̄ acciderūt et elemētis in ſb^o uertēdo vires et bñōi: ibidē li. 4. ca. 2. b.
- 1 A malo omī liberamur: quādo a dyabolo et angelis q̄ ſepamur: angelis q̄ ſunt q̄ faciūt voluntatē ei^o: p. 10. de ſalutari. documē. ca. 58.
- 2 A malo abſtinere nō ſufficit: niſi fiat qd bonum eſt: et parū eſt nemini nocere: niſi ſtudeas multū pdeſſe: p. 11. de veratinnocē. ca. 86.
- 1 Maloz duo ſunt genera: ſciz peccatū et pena peccati: peccatū ad deū non pñnet: pena aut peccati ad vindicem: p. 3. in diſputatione pma p forſtuna. p. Supra mali: auto. 3.
- 2 Maloz omne temp^o puſillū eſt: quid enī tā etīguū eſt: q̄ qd in hoc tendit: vt nō ſit: p. 11. de vera innocē. ca. 94.
- 3 Maloz corpalis permittio: nos cū Auguſtino p̄turbare non debet: pte. 6. p̄ lūteras p̄nalia. li. 2. ca. 43. 53. b.
- 4 Maloz cōmitionē ante ipſe veniendū p̄pter bonos poti^o tolerare debemus q̄ violare p̄pter malos charitatē bonoz: ibidē li. 3. ca. 3. a.
- 5 Maloz numer^o tant^o eſt vt vit inter eos appaſcant iuſti: p. 9. in Apocalip. Homelia. 7. a.
- 6 Maloz puerſano ſemp in terris eſt: quia terras diligunt: ibidē Dome. 16. b.
- 7 Ad maloz imitationē p̄clui^o currit q̄ ad virtutes bonoz animus exat: ſicut melli pluri^o mo parū abſyntibz iniectum velocem amaritudinē trahit: mellis vero etiā ſi duplum inieciat non poterit eius obtineri dulcedo: p. 11. p̄ fulgentiū donatiſ. arti. 16.
- 8 Maloz cōmunio nō maculat aliquē participacione ſacramentoz: ſed conſenſione factorū: p. 6. in epiſtola ad Donatiſ. poſt collano. c. et contra Donatiſtas poſt collano. ca. 5. 20. a.
- 9 Maloz emendandōes patienter expectare debem^o iuxta illud ſinite vitiaz creſcere viſqz ad meſſem: oportet enī patienter ferri: qd feſtinanter non oportet auferri: huius et ipſe patiētie p̄buit et demonſtrauit exemplū: q̄ ante paſſionē corpis ſui diſcipulū p̄niſqz oſtenderet traditorē p̄tulit furem: et ante experimētū vinculoſum: et crucis et mortis: labijs eius doſoſis nō negauit oſculum pacis: pte. 10. de patientia ca. 9. Malos: auto. 10.
- 10 De maloz correptionē nō eſt deſperādū cū qdā etas pdeſtinati ſint: p. 7. li. 1. ca. 35. a.
- 1 Malos pſciēs de^o qre creauit et qre peccare pmittat cū p̄bibē potuerit: ibidē li. 14. ca. 26. d. 27.
- 2 Necqz enī de^o vllū boiez crearet quē malū futurū eſſe pſciſſet: niſi pater noſceret quibz eos bonoz rū viſto cōmendaret: ibidē li. 11. ca. 18. a.
- 3 Malos q̄ etiā ad pulchritudinē vniuerſi faciūt: ſciz p̄pter bonos creauit: ibi. li. 17. ca. 11. b. li. 11. c. 18.
- 4 Malos qre tolerare debem^o et inimicos diligere: pte. 5. de Geneſi ad lram li. 11. ca. 22. p. 10. de ſis de ad Petri dyaco. ca. 4. 43. infra: auto. 11.
- 5 Malos exemplo chriſti tolerare debem^o vt qn^o

Malos

Malum

- do non possunt excludi solo separent corde: p. 3. con. partem donan. q.
- 6 Malos nobiscus tolerare debemus vsq; ad messem: p. 10. de quattuor virtutibus caritatis. b. de omni cap. 5. a.
- 7 Malos et bonos creauit deus vt in his ira et iusticia: in illis autem bonis patientia et clementiam ostenderet: pte. 5. de Genesi ad litteram li. 11. ca. 8. b. et ratione. 3.
- 8 Malos creauit deus propter bonos: quorum perfectio non multiplex potest ecclesie dei cuius sunt inimici: p. 7. li. 18. ca. 1.
- 9 Malos et bonos hic respicit misericordia: ibidem libro. 1. ca. 8. a.
- 10 Malos docet christus sustinendos: indam tolerans ibidem li. 18. ca. 49. b. Supra malos: auto. 9.
- 11 Malos propter bonos sufferamus non nisi propter multos bonos desideramus: p. 5. epistol. Parme. li. 2. ca. 8. c. Supra: auto. 4.
- 12 Malos ratione malicie odio habemus et creaturam diligimus: vt nec propter vitium creatura damnetur: nec propter naturam vitium diligatur: pte. 11. de vera innocentia ca. 65.
- 1 Malum nihil est aliud nisi peruicatio boni: dum inconcessa presumuntur aut concessa inordinata sunt: vt alibi mandatum alibi peccatum fiat etc. nulla igitur natura probatur malum: p. 11. in questione. vete. et noui testamenti. q. 1. b. de fide per manicheos ca. 4. infra: auto. 3.
- 2 Malum natura non est sed auersio a dei preceptis etc. p. 11. de fide per manicheos ca. 10.
- 3 Malum non est aliud nisi peruatione boni: p. 8. per aduersa. legis et prophetarum libro. 1. ca. 5. per Julia. pelagia. li. 1. caput. 3. d. p. 10. de fide ad Petrum diaco. capi. 21.
- 4 Malum non nisi de bono et iniquum non nisi de iusto platum est: pte. 8. per Julia. pelagia. li. primo cap. 3. c. d.
- 5 Malum non est substantia sed substantie vicium: ibidem li. 2. ca. 1. f.
- 6 Mala et vicia testimonium prohibet bonis: p. 8. contra aduersarium legis et prophetarum li. 1. ca. 5.
- 7 Mala sine bonis esse non possunt: ibidem.
- 8 Malum non est aliqua natura sed per naturam: quia nihil est: pte. 4. con. epistol. manichei ca. 29. veritate. 6. notabili. 4. et ca. 35. a.
- 9 Nullum potest esse summum malum quia semper est bono permixtum: ibidem.
- 10 Malum natura non est: sed peruatione boni hoc nomen accepit: p. 11. in dialogo ad Orosium. q. 16. Supra: auto. 2. 8.
- 11 Malum non est substantia sed sicut vulnus in corpore: pte. 4. li. 7. confessio. ca. 12. b. p. 10. de continentia ca. 8. c. ibidem habes quomodo omne malum a nobis exortum sit.
- 12 Malum non est substantia sed defectus ab ipsa substantia p. 2. de vera religio. ca. 20. p. 9. in euangelio. Ioan. tracta. 98. c.
- 13 Malum nullum esset si non fecissemus neque aliqua natura mali est: pte. 5. de Genesi ad litteram libro. 8. capi. 14.
- 14 Malum nature vniuersum nullum est: sed sua cuiusque culpa fit malum: p. 2. de vera religio. ca. 23.
- 15 Malum nihil est eo quod sine verbo factum est: p. 10. in

- soliloquio. aie ad deum ca. 5. a.
- Malum a propria voluntate est: p. 4. per Secundinum 16
manicheum capi. 19. c.
- Malum a deo non est creatum sed a dyabolo inuentum: qui et ipse bonum a deo creatum est: sed quia libero arbitrio utpote rationalis creatura a deo conditus missus est: excogitandi acceperat facultatem: scientiam boni vertit ad malum: et multa cogitando factus est inuentor mali: p. 10. de ecclesiasticis dogmatibus ca. 57.
- Malum deum creasse florentiniani dicunt: p. 11. de heresibus ad quodam. 66.
- Malum huiusmodi deus creat: quod per se sibi fit inustum: et bonum fit homini malum: vna enim eademque res aliter atque aliter inter homines accepta bona est et mala: p. 10. de predestinatione dei. ca. 4.
- Malum duobus modis dicitur: vno cum male quicquid esse dicimus: alio cum mali aliquid esse presumimus: pte. 2. de libero arbitrio. li. 1. ca. 1. a.
- Cuius mali deus auctor sit: vide ibidem et supra 21
mali: auto. 3.
- Difficile sit vnde mala fiunt: inuestigare: inuabit tamen plurimum ad hoc credere deum omnipotentem omnium creatorum. iustissimum rectorem. nec vlla adiutus in creando creatura: ibidem ca. 2.
- Malum nullum esse possit si nullum sit bonum: pte 23
8 in Enchiridion ad Lauren. ca. 13.
- Malum ex bono ortum est: nec fuit omnino vnde 24
ori possit nisi ex bono: p. 8. de nuptijs et concupiscentia. ad Vale. li. 2. ca. 28.
- Malum est contrarium bono: et sic vitium est deo 25
contrarium non natura: que quidem bona est: propter quod vicium mali dicunt dei inimici: p. 7. li. 1. ca. 3. a. 9. a.
- Malum vel vitium est deo contrarium tanquam bono 26
non malum: sed nature est non solum contrarium: sed etiam notum: quia eius bonum corrumpit: ibidem libro. 12. ca. 3. b.
- Malum nocet nature: adimendo eius integritatem: pulchritudinem: virtutem: salutem: et quicquid boni nature per vitium detrahi seu minui consuevit: 27
ibidem li. 19. ca. 13. c.
- Malum vel vitium non est nisi in bono: quia non 28
potest esse et non nocere: et nocere non potest nisi bono cui inest non autem summo bono: sola ergo bona esse possunt alicubi: mala autem nusquam: ibidem libro. 12. capi. 3. b.
- Malum destruit non per alicuius nature destructionem: sed per nature sanationem: ibidem libro 29
14. capi. 11. c.
- Malum non scit per speciem: sed per speciem priuam 30
nonem: sicut et tenebre et silentium: que ita sciuntur vt nesciant: et exemplificat de oculo corporali: qui non videt tenebras nisi ceperit non videre: p. 7. li. 12. capi. 7. p. totum.
- Malum velle primum homo non ex nature sue conditione habuit bona tanquam ex progenito malo vt 31
manicheus credit: sed ex accidenti desiderio priuano concepit: pte. 11. con. pelagia. hypponosti. libro. 3. c.
- Malum est corruptio vel modi vel speciei vel ordinis 32
natalis: p. 4. de natura boni ca. 4.
- Malum quibus iuste nocere possit et quibus non: vide 33
ibidem capi. 11.

- 34 Malū maius est ceteris panib⁹ qđ sit et certa sci-
entia qđ qđ sit et ignorātia: p. 4. de doctri. chīa
na li. 1. ca. 36. verita. 19.
- 35 In malis subordinatis min⁹ malū inquantū tas
le habet rationē boni: ibidē.
- 36 Minus malū est malū panī qđ facere: ibidē.
- 37 Maius malū est malū culpe qđ pene: ibidem.
- 38 Malū aliqđ dicit qđ homo facit: aliter qđ panī.
ibidē vide qđ de malū fecit: p. 3. p. Adiman.
manichei discipulū ca. 26.
- 39 Totū qđ vocat malū in hoībo peccatū est et pe-
na: peccatū sit ab aīa rationali cui libeꝝ volun-
tatis arbitrius est. et pena infligit iusticia dei qđ
nihil facit iniuste: p. 11. d. fide p. manicheos ca. 9.
- 40 Malū non pōt esse natura nec substantia nec vi-
ta: quia hec bona sunt inquantū sunt: sed est
aliquos malos diam⁹ naturaliter: ppter origi-
nem veteris peccati diam⁹: in quo iam nostra
mortalitas nascit: ibidē p. totū.
- 41 Malū aut peccatū est aut pena peccati: p. 3. de
Benefi ad lram impfec⁹ ca. 1.
- 42 Malū nedū pene sed et culpe vilia sunt. fm qđ
malū culpe p. scelere accipit: p. 4. de doc. chīa.
li. 2. ca. 22. verita. 10. nota. 2.
- 43 Malū pene puniēns naturā viciōsam: et sic p.
sequēns bonū: p. 7. li. 12. ca. 3. c.
- 44 Ppter malū summū fugiēda sunt oīa: p. m aut
ppter seipm: ibidē li. 19. ca. 1. b.
- 45 Ad malū opus nō puenit nisi pcedēte mala vo-
luntate: ibidē li. 14. ca. 13. a.
- 46 Malū est pteritū bono et contra mortē vita est:
p. 4. ad Simplicia. li. 1. q. 2. Z.
- 47 Malū alicui⁹ est qđ contra eius naturā est: p. 2.
de morbo manicheoz li. 2. ca. 2. a. vel est deficere
ab essentia et ad id tendere vt nō sit.
- 48 Malū summū nullū modū habet qđ caret omni
bono: p. 3. in li. 83. questio. ques. 6.
- 49 Malum pāmū rationalis creature est prima pā-
natio boni deinde subintravit ignorātia rerū
agēdorum: pte. 8. in Enchiridion ad Lauren-
tium ca. 24.
- 50 Malū est nullum de celo sit. nō tñ impedit ba-
ptisma: p. 5. de baptis. p. Donat. li. 7. ca. 21.
- 51 Malū sat p prudentiā boni est nō sentit: p. 5. d.
Gene. ad lram li. 8. ca. 14. post mediū.
- 52 Malum nescire non semp est malū concupisce-
re aut malū semp est malū: p. 8. con. Julia. pe-
lagia. li. 6. ca. 5. b.
- 53 Malū esse non pōt quicquid iustū est: p. 2. de li-
bero arbi. li. 2. ca. 16. c.
- 54 Malum qđ gentur oīs conuocat spectatores:
qđ bonum genit vir aliquos inuenit audito-
res: p. 7. li. 2. ca. 26. b.
- 55 Malum cū quo nascit homo est prime pueni-
catis: cui⁹ auctor dyabolus est: p. 8. p. Julia.
pelagia. li. 3. ca. 9.
- 56 Malum p malo viciōsēdi libido retribuere stu-
det: p. 6. p. Lreico. grāmancū li. 3. ca. 50.
- 57 Malum panī bono predicat: dū bono priuatur:
sicut cecus in sole posit⁹ tenebras panī dicit dū
lucē non fruitur: pte. 10. de cognitione vere vi-
te capi. 26.
- 58 Malum non parū est vt a maritis separentur
vxoꝝes quasi adultere sint non vxoꝝes: et cum

- volūt eas separas reddere ptenentie facit ma-
ritos cap adulteros viros: cui⁹ suis vxoꝝib⁹ vis-
us alteras duxerint: p. 10. de hono viduitatis
ca. 10. in fine.
- Malum facit qui facere statuit prius si cōplet: 59
p. 8. de nuptijs et concupiscētia ad Valeria. li.
p. mo ca. 28.
- Malum tunc pficitur quando malis desiderijs 60
obeditur: sicut bonum tunc perficitur quādo des-
ideria mala sunt: ibidē ca. 29.
- Mal⁹ facit est homo a seipso: quia male vsus est 1
bono qđ fecerat de⁹: in hoc mala volūtas hoīa
cognoscit: vt cui oīs padisus subiacuit ad are-
borē interdictā manū extendēs montem incur-
rit: si vnā arborē ei diuinitas largiret: et oīs pa-
disus fuisset interdict⁹ sufficere debuerat qđ ei
largit⁹ est de⁹: si qđ ampli⁹ voluit qđ ei volū-
tas largiēns indulgit et hoc qđ habuit amisit
et in mortē nihilomin⁹ incurrit 7c. p. 10. de are-
bore scien. boni et mali. c.
- Malus a seipso pōt esse bō. bonus aut non nisi a 2
deo: qđdo ergo aliqđ boni facis cur laudari de-
sideras quādo mali aliqđ facis dām vimpas:
p. 10. de cultu ca. 9. b. c.
- Mal⁹ inquantū talis intantū min⁹ corā deo exi- 3
sit: p. 4. de doctri. chīa. li. 1. ca. 32.
- Malus qđiu talis fruct⁹ non pōt facē bonos: 4
si bonos fruct⁹ fecerit iā non mal⁹ erit: sicut nō
pōt esse nix calida: cū enī calida esse ceperit non
iam niuē sed aquā vocam⁹: p. 3. de sermo. dñi
in monte li. 2. ce.
- Mal⁹ bō dicit palea de area chīi bon⁹ aut gra- 5
nū: p. 6. p. luterus penitiam li. 3. ca. 12.
- Malus ppter sacramēta cōia frat noster est: p. 6. 6
in collatiōe tertij dicit loco. 3. a.
- Mal⁹ malus muscen pōt bon⁹ aut nullo mō qđ 7
ius cū eis in vna pgregandē verset: p. 5. p. epis-
tol. parme. li. 3. ca. 1. b.
- Nec mal⁹ chīian⁹ nec bon⁹ heretic⁹ saluat. p. 5. 8
de baptis. p. Donat. li. 4. ca. 18.
- Mānulle in pectore hoīs sunt solū ad decore: pte 1 Mā
7. li. 22. ca. 24. g.
- Mānulle due duo testamenta fecit: qđ de pectore. 2
dñi saluatoris. tanqđ de peniti fonte accipiunt:
vnde chūstianū populum nutriat ad viā eter-
nam: p. 9. in Apocalip. 11. d. 1. a.
- Māmona apud bebieos diuine appellari dicun- 1
tur: pgruit et punicū nomē: nam lucruz pūice
māmon dicit qđ fuit māmonē illi seruit qđ rebo
ist: terrenis merito sue puerfitar: pposit⁹ magi-
strat⁹ hui⁹ seculi a dño dñi: p. 3. de fmōe dñi in
mōre li. 2. p. p. 4. in qđsto. euāgelio. li. 2. ca. 34.
- Māmona iniquitatis et pecunia male acqui- 2
sita: et quare sic dicatur vide pte. 7. libro. 21.
capi. 27. b. 1.
- Mācin⁹ cū māmātinis turpe sedus inuit: p. 3
7. li. 3. ca. 21.
- Mādata dei aliqua sunt specialia aliqđ cōia: spe- 1
cialia sunt ppter canonicos siue clericos et mo-
nachos. Cōia aut oīuz catholicorū: pte. 10. de
ptemptu mūdi capite. 1.
- Mādata specialia hec sunt. Si vis pfectus esse 2
vade et vende oīa que habes et da pauperib⁹ et
sequere me: et iteꝝ oīs qđ reliqñt domū aut agrū

- ut patet 7c. ppe me cēplū accipiet: vide ibi.
Mandata virt sunt cognoscere te solū verū deū
 et quē misisti Jesum chīm qz ab ipso habemus
 velle: qz vocat et illuminat ab ipso perficere: qm
 ad nos pūnet conari bona: p. 10. de pdestinatio
 ne et gratia ca. 11. a.
Mandata dei ita seruanda sunt vt si aliqd inles
 rit qd fm homines iniustū esse videt: credat ius
 stū et fiat: et si iustū iusserit iustum repntet et fi
 at. cū sine iusticia non potest esse qd mādāt qui
 potens est iniusticiā iustificando vocare iustis
 tiā 7c. cuius volūtas est vera et sola iusticia: p.
 10. de singularitate clericorū ca. 9. b.
Mandata dei custodire est in ei⁹ dilectiōe p̄sistere:
 p. 5. de baptis. p̄ Donanistas li. 3. ca. 19. b.
Mandata dei caritas facilia reddit quia chari
 tas oia grama leuia facit: p. 6. de natura et gra
 tia p̄ Pelagia. ca. 69. Supra. Caritas: auto.
 54. 57. Dilectio: auto. 20. infra p̄cepta: auto.
 21. p̄ma Joan. 5. auto. 1.
Mandata dei impleri nō possunt sine dei dono
 et adiutorio: p. 7. li. 17. ca. 4. c.
Mandata dei nisi quies mens seruari nō pōt:
 p. 11. de vera innocē. capite. 26.
Mandata dei ita seruanda sunt vt q̄ habet ea in
 memoria et seruet in vita. q̄ in sermonib⁹. et in
 morib⁹: qui audiēdo et p̄seruādo seruet ea: pte.
 9. in euan. Joan. trac. 75. b. 82. b.
Mandata diuina impleri pelagius voluit p̄ tria
 scz possibilitate. volūrate et actione nec volūta
 tem nostrā nec actionē diuino adiuuari credit
 auxilio: sed solam possibilitatē voluntatis atqz
 operis: quā solay lētib⁹ nos habere as
 firmat ex deo: p. 8. p̄ Pela. et Cdesti. de gfa lib.
 p̄mo ca. 2. 5.
Mandato si obediatur. vita est. sed inuentus est
 esse in mortem. dū fit contra mandatū: p. 4. ad
 Simplicia. li. 1. q. 1. b.
Mandatorū tpaliū observatio eternorū affert pre
 mia donorū: p. 10. de spū et aia. ca. 42. b.
Mandatorū observantia absqz fide vera et chari
 tate nihil p̄dest: p. 4. p̄ faustū li. 3. ca. 5.
Mandatorū completio (p̄bamētum est dilectio
 nis dei) operū suorū volūntaria completio. ama
 re qd amat deus ardenti desiderio amplecti qd
 fecit deus: si ergo deū diligis qd facit diligis: et
 si diligis qd facit deus disciplinā dei flagellan
 tem te diligis flagellum dei sustineo: tūsi labo
 ras: pulmone deticis: cibū stomachus respuit:
 sed hec. si oculū habes. dei dona sunt. discipli
 nā patris ne abicias fili: p. 10. de visitatione ins
 firmorū li. 1. ca. 4. a.
Mandatorū dei observatio spiritalē fortitudinē
 bonum tribuit: pte. 10. de mirabilib⁹ sacre scri
 ptū. li. 2. ca. 6. b.
Mandatu dei quale sit: vide p. 9. in euan. Joan.
 tracta. 1. f.
Mandatu dei cur dicat ver⁹ et nonū: videz. g.
 et. 10. c. in fine.
Mandatu de dilectiōe est ois p̄sumatiōis finis.
 et q̄ latū sit: vide ibidē. c. in fine. d. e.
Per mandatū dilectiōis peccata solunt et tenē
 tur: ibidē tracta. 5. b.
Mandatu et p̄ceptū idē sunt: ibidē trac. 87. b.

- Mandatu** d dilectiōe cur dicat nonū qd tā ver⁹
 esse p̄uincit: ibidē trac. 65. a. 83. b. 87. a.
Mandatu de dilectiōe q̄re totiens repetit et qd
 fruct⁹ eius ibidē ca. 87. a.
Mandatu q̄le pater dedit filio: ibidē trac. 54. d.
Mandatu sanctū est vt ab hui⁹ mūdi cōmūnas
 nonib⁹ recedam⁹ est casta p̄uersandē viam⁹:
 p. 6. de fide et opib⁹ ca. 25. a.
Mandragora suaue olet sapore bñs insipidū et si
 gurat famā bonā: vid p. 4. p̄ fau. li. 22. ca. 56.
Mandragonica mala lie fili⁹ iudēt eris l agp. ibi.
Manducannū chīm diuersitas tangit: pte. 9. in
 euan. Joan. tracta. 26. f. g. 62. a.
Manducant diuites seculi ad mēsam dñi veni
 entes sed nō saturant⁹: p. 6. de gratia noui testas
 menti. ad Thonora. ca. 27.
Manducare chīm est in ipm credere: crede enī et
 mādncasti: p. 9. in eua. Jos. trac. 25. c. 26. a.
Manducare quō dicant⁹ angeli: ibi. trac. 13. b.
Manasses interpretatur necessitas: pte. 8. in li. 7.
 questio. sup Judicū. q. 49. l.
Manc dicant⁹. cū a creatura in laudē creatoris
 assurgim⁹. cōuerso dicant⁹ vespers esse: p. 5.
 de Gene. ad lram li. 4. ca. 28.
Mancere in dilectiōe quō debem⁹: vide pte. 9. in
 euan. Joan. tracta. 81. b. 82. b.
Mancs qd sint: vide p. 7. li. 9. ca. 11.
Mancet aliter de⁹ in nobis q̄ nos in eo: pte. 9. in
 epistol. Joan. tracta. 8. b. in medio. 9. a.
Manichei vnū deū et duo p̄ncipia posuerūt: et
 q̄ falsē etiā fingūt duos deos: p. 4. p̄ faustū
 libro. 21. ca. 1. 3.
Manichei carnali errore carnē detestāt. ibi. ca. 5.
Manichei se nō hostes legi et p̄phetarū: s̄ aut hos
 malos aut scriptores mēdaces fuisse dicūt: ibi
 dem libro. 22. ca. 1.
Manichei naturā bonam et malā posuerunt: p. 4
 de natura boni ca. 41.
Manichei quō sibi p̄is p̄tradicūt ast absurda d
 deo sentiūt: vide ibidē ca. 42.
Manichei malū qd posuit in deo Augustinus
 improbat: ibidē ca. 43.
Partē dei posuerunt manichei mixtā esse cū oib⁹
 corpib⁹: et liberari p̄ trāsfōmationē masculorū
 et feminarū qd Augustin⁹ destruit: ibi. ca. 44.
Naturā dei per abos electorū suorū liberari ma
 nichei voluerūt: ibidē ca. 45.
Manichei qualis cōfessū sint se credere: vide ibi
 dem capi. 47.
Manichei qualiter de creatione sentiūt: vide pte
 10. li. 13. p̄fessio. ca. 30.
Manichei de substantia dei esse patēt et cū mixtā
 esse oib⁹ corporeis et alimentis: p. 5. de Gene.
 ad lram li. 7. ca. 11.
Manichei duas aias in vno corpe esse existimāt
 p. 2. de vera religione ca. 9.
Manichei qd de deo suisqz opib⁹ sentiant. et qd
 catholici. vid p. 2. d̄ Gen. p̄ m̄aribe. li. 2. ca. 29.
Manichei patrē et filiū et spū sanctū sub tripli
 cis appellatiōis numine colunt: p. 4. p̄ faustū
 libro. 20. ca. 2.
Manichei se meliores paganis existimant. p. 4.
 cōtra faustū li. 20. ca. 15. cum p̄pter bylen pas
 res sint: ibidē ca. 24.

- 16 Manichei peiores pagani sunt qm̄ p dñs adorant ea q̄ non sunt dii: ibidē li. 20. ca. 9.
- 17 Dicunt de terra natū refum passibilē de virgine natū negant: ibidē ca. 11.
- 18 pagani meliores se existimāt: ibidē ca. 15.
- 19 panem esurienti porrigere manichei prohibent: ibidem ca. 16.
- 20 Manichei in orationibz pap̄ pficiūt qz de substantia dei male sentiunt: ibidē capite. 17. et in sacrificijs delirāt: ibidē ca. 18.
- 21 Manichei et pelagiani in multis se confligant. vtrūqz autē aduersat catholica ecclia. p. 8. p̄ dñs et epistol. pelagia. ad bonifaciū li. 2. ca. 2.
- 22 Manichei quare non oēs libros noui testamēti accipiūt: vide p. 4. p̄ faustū li. 32. ca. 16.
- 23 Manichei scisma gentium nuncupantur: ibidem libro. 20. capi. 3.
- 24 Manichei error de corpore christi non habuit inquit verū corpus: phantasma fuit: spūs fuit: ut de improbationē: pte. 10. de canneo nouo ca. 6. Error: auto. 35. 36.
- 25 Manichei cum se afferant fama de christo credidisse conuincunt fame christi contradicere: p. 4. p̄ faustū li. 13. ca. 5.
- 26 Manichei nullā rationē ponunt vanitatū eorū: ibidem ca. 6.
- 27 Manichei dicūt christum falsē passum: aut solē et lunā adorant: ibidē li. 14. ca. 10. 11.
- 28 Manichei p̄ qd tamē decipiunt ut nō oia a deo esse facta dicunt. p. 4. de natura boni aduersus manicheos ca. 2.
- Manichei naturā dyaboli a creatura summi et veri dei conant alienare: dantes ei alteri principiam contra deum: pte. 5. de Gene. ad litteras libro. 11. capi. 13.
- 30 Manichei vnde dicat dyabolū hīc originē: vide p. 9. in euan. Joan. tracta. 42. d.
- 31 Manichei dicunt deū esse s̄bam mutabilē: ibidē tracta. 98. c.
- 32 Manichei dicebant solem esse christum: ibidem tracta. 34. a. 47. e.
- 33 Manichei error: improbat ab Augustino. Super error. 30. 31. 133.
- 1 In manicheo hoies sue secte spem ponē non debent: p. 4. p̄ secundū maniche. ca. 25.
- 2 Manicheorū error: reat: pte. 11. de heresibz ad quodui. 46.
- 3 Tales baptismū in aqua nihil salutis offerre dicunt: orationes faciūt ad solē p̄ diem: ad lunam p̄ noctē: ibidem. e.
- 4 Manicheorū tria signacula q̄ maxime iactant in eorū p̄dicationibz scz oris. manū. et sin⁹: p. 2. de monito manicheo. li. 2. ca. 10.
- 5 Manicheorū error: circa signaculū manū de necesse aialū et amputandē arbor: ibidē li. 2. ca. 17.
- 6 Voxes manicheorū rome tēphēsis vid. ibi. ca. 20.
- 7 Manicheorū error: graui⁹ petri esse voluit procreare filios q̄ p̄cubere cū vxore: reprehensionē eorū vide ibidē li. 2. ca. 18. 19.
- 8 Manicheorū p̄cepta talia sunt ut si ea non faciāt deceptores. si autē faciant decepti sunt: p. 4. p̄ faustū li. 5. capite. 6.
- 9 Manicheorū articuli en sunt anathematizandi vel ne Augustinus a felice querit: pte. 4. cō. se

- licem maniche. libro. 2. ca. 14.
- Manicheorū fabulā Augustinus deridet de pugna luci cū tenebris: p. 4. p̄ faustū li. 13. ca. 18.
- Manicheorū doctrinā incōuenientē esse exēplis ostēdit: p. 4. li. 3. p̄fct: capite. 7.
- Manicheorū heresim Alchadi⁹ aliq̄ medio confudit: p. 4. li. 7. p̄fessio. ca. 2.
- Manicheorū peruersa est abstinētia a vino carnisqz cum exquisitiōe perquirant: pte. 2. de monitis manicheorū libro. 2. caput. 13. b. c. d. et capi. 15.
- Manicheorū temeritas de impugnanda veritate tangit pte. 3. de veritate creden. ad bonorum capi. 2.
- Manicheorū blasphemias Augustinus arguit: p. 4. p̄ secundū manicheū ca. 20.
- Manicheos Augustinus arguit: p. 11. d̄ quinqz heresibz ca. 5. Supra error: auto. 30. 31. 133. manichei: auto. 33.
- Manicheos Augustinus arguit nō recipiētes veteris testamētum: pte. 5. de Hex. ad litteram libro. 8. capi. 2.
- Manicheos arguit qui baptismate renati. percreare filios et agros et domos pecuniāqz possidere minime licere dicunt: pte. 2. de monito manicheo. libro. 1. ca. 35.
- Manicheos ad christianā p̄inētiā per multa exempla Augustinus inuitat: p. 2. de monito manicheorū libro. 1. ca. 31.
- Manicheos mendaces esse ostendit Augustinus: p. 4. p̄ faustū li. 16. ca. 32.
- Manicheū anathematizandū esse ostēdit ex scriptura p̄ felicem adducta: pte. 4. con. felicē manicheū libro. 2. capi. 15.
- Manichens in multis sibi p̄i tradidit: p. 11. de fide p̄ manicheos ca. 47.
- Maniche⁹ duas naturas esse dicit vnā bonā alterā malā: ibidē. 49.
- Maniche⁹ quō arguebat euidē deū non creasse minuta aialia: et per p̄sequēs nec boiem: pte. 9. in euan. Joan. tracta. 1. g. b.
- Maniche⁹ qnqz naturas ire tenebrarū diuersarū naturarū distinguit: p. 4. p̄ epi. maniche. ca. 28.
- Manicheū inuitat Augustinus ad laudandū secū bona in creaturis: ibidē ca. 30.
- Manichens dicit bellū ante p̄stitutionē mundi fuisse qd Augustinus improbat: p. 4. cō. episto. manichei capi. 12. b.
- Manichens ab Augustino vincit et p̄p̄is verbis: ibidem ca. 15.
- Maniche⁹ se apostolū christi in sua eplā predicat: ibidem ca. 5. a. 6.
- Quare missus credat siue suscep⁹ a spūs sancto: vide ibidem ca. 7.
- Manichens se apostolū Iesu christi in suis epistolis nominauit: pte. 4. con. felicem manicheum libro. 1. ca. 1.
- In manicheo fuit doctrina demoniorū mēdacio quorū seducēs catholicos a fide: ibidē ca. 8.
- Manifesta sunt oia deo. q̄ eius corde latet: quare Augustinus dicit et tibi dñe cuius oculis nuda est abyssus hūane cōsuetudinis: ubi ergo manifestum quicunqz sum: p. 4. li. 10. p̄fessio. ca. 2.
- Quō filius nomen patris manifestauit hominibz

- bus in mundo vide pte. 9. in euan. Joan. tracta. 106. a. b.
- 3 Manifestat: oēs chī post resurrectionē suā quō computatē sunt: vide ibidē tracta. 123. b.
- Manifestissima nature nobis occultissima sunt p. 5. de trinita. li. 8. verita. 1.
- 1 Manna interpretatur quid est hoc qd in Hebraea lingua dicit manbu et quare dicitur esse panis angeloy: p. 11. in questio. vete. et noui testamē. questio. 20. Angeloy: auto. 1.
- 2 Manna qd patribz datum fuit ex aere ministe: no angeloy genitū fuit: p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 23. b. verita. 20.
- 3 Pascere tunc voluit boies de nubibz vt sentirēt quia nō in solo pane viuit bō: s; in oīi vbo qd de ore dei pcedit: ibidē ca. 23. circa finem.
- 4 Manna ederūt filij israel annis qdraginta: quo adusq; venirēt in terras que inhabitabat: p. 8. in li. ques. sup. Exodū questio. 62.
- 5 Manna ederūt qadusq; venerūt in partē pbem: cis: ibidem. 63.
- 6 Manna tipus erat esce spiritualis: q; resurrectionis dñi veritas facta est in eucharistie myste: rio: oia itaq; gesta sunt: vt ad causam pume resurrectionis in columia reuertant: et nō glicetur sathanas sed bebescat: qui boiem falsa spe decit: ne in B maneret qd factus est p chīm dñm: p. 11. in questio. vete. et noui testa. qstione. 95. a.
- 7 Manna figurabat nobis panē verū q de celo descendit: p. 10. de vilitate agēde penitē. ca. 1. b.
- 8 Manducauerūt manna et mortui sunt: idest māna qd manducauerūt: nō illos potuit de morte liberare: non qz ipm manna mors eis fuit: s; qz a morte nō liberant. Ille enī liberatur erat a morte q p manna figurabat: ibidē.
- 9 Quicūq; in māna chūstū intellerūt: eundēz quē nos cibū spiritālē māducauerūt: qeūq; aut de manna solā saturitatē quesierūt: ptes infidelitū: manducauerūt et mortui sunt tē. ibidē. d.
- 10 Manna māducauit moyses: māducauit māna aarō: māducauit māna pbinece: māducauerūt ibi multi q dñō placuerūt: et mortui non sunt: qre: qz visibilē cibū spiritualiter intellerūt: spiritualitē esurierūt: spiritualiter gustauerūt: vt spiritualitē satiarent: nā et nos mō accipim⁹ visibilē cibū: sed aliud est sacramentū aliud virt⁹ sacra mētē: p. 9. in euan. Joan. tracta. 26. f.
- 11 Manna fecit chīm: sicut ille descendit ita et manna: s; manna vmbra erat iste veritas est: ibidē.
- 12 Manna māducaēs in deserto qre mortui: quia erāt infideles: murmuratores: et solū visibilē comederūt. Videte s; vos fratres (dicit Augustin⁹) panē celestem spiritualiter manducate: innocentiam ad altare apponate: peccata estī sint quotidiana: vel non sint mortifera: anteq; ad altare accedatis: attēdite qd dicatis: dñm nōbis debita nostra tē. tūc securus accedet: panis non venenū est: ibidem. f.
- 13 Māna fecit grāz: virga vero potestātē: p. 8. in li. 2. questio. sup. Exodū. q. 105.
- 14 Manna varia expositio: tangit pte. 9. in Apocalip. Thomelia. 2. d.
- 1 Mantis duplex exterior et interior: et quō trinitas sancta mansionē facit in sanctis boibz: p. 9.

- in euan. Joan. tracta. 76. a. 77. a.
- Mansiones multe in regno celoy diuersas meritorū in vita eterna fiant dignitates: ibidē tracta. 67. a. b. 68.
- Mansiones quō vadit parare chīs q pus parate sunt: ibidē tracta. 68. a.
- Mansiones patriā nō sunt diuise cellulis ad habitandū iustis: sed coniūcte charitate bonoy p: nua meritorū: que sunt in regno celoy. p. 11. cō. Pelagia. by pponof. li. 5. b.
- Mansueti boies sicut lucis vocabulū tenent. sicut furo: circūcellionū nō nisi tenebus depurabit: p. 6. s; lras Penlia. li. 2. ca. 39. b.
- Mansueti esse debent catholici in hereticoy pfer: cutionē: p. 8. s; secūdā gaudētij episto. li. 2. ca. 28.
- Mansuetudinē: mutatē et iustitiā qualiter p: bauerūt in chūsto iuda: pte. 9. in euan. Joan. tracta. 33. b. c.
- Manū dei vides cum vniuersam creaturā cōsideras: sicut facit eius respicias: cū in eius vnigenito filio credis: os eius audis: quādo precepta eius recitari aduertis: vis nosse qualis sit: vide facturā: et intelliges factorem: pscrutare que fecit: et intelliges eū qui oia creauit: agnosce te p: ns quis sis: et cognosces qui te fecit qd sit tē. p. 10. de symbo. ad cathedrū. li. 4. ca. 2.
- Manū dei vim qua opatur intelligim⁹: et pedes dei vim qua in oia constituēda et gubernanda prendit: aures dei vel oculos: vim qua oia percipit atq; intelligit: et facit dei vim qua se manifestat atq; dignoscit: p. 3. in li. 83. qstio. q. 52.
- Manum dei patris non fm liniamēta corporis que in deo non sunt: sed fm effectiua virtutem sapienter et fideliter cogitem⁹: pte. 8. cō. sermo. arriano. capi. 12.
- Per manū dexteram pspicitatem. p sinistra aduersitatē scriptura qnq; fecit: p. 8. in li. locutio. de Genesi li. 1. exponens ca. 24.
- Manū ponere sup caput boīs nihil aliud est nisi orationē sup hominē fieri: p. 5. de baptis. cō. donat. li. 3. ca. 16. in fine.
- Manus dei potētia dei est quietā visibilia inuisibiliter opatur: p. 5. de Genesi ad lram lib. 6. ca. 12. a. p. 7. li. 12. ca. 23. b. p. 8. in li. locutio. de Iudicū li. 7. exponens ca. 6.
- Man⁹ quot modis dicat et quō fili⁹ sit manus patris: p. 9. in euan. Joan. tracta. 48. d. 53. a.
- Manus et alas scriptura deo attribuit p que intelligit eius ptectionē et opationē: p. 6. in com: monitorio ad fortunatū. g.
- Manus dextera fecit intentionē implendi precepta diuina. Sinistra autē ipaz delectationē laudis: p. 3. de sermo. dñi in mōte li. 2. c.
- Man⁹ non pōt esse inimica manū nec pes pedē odire: p. 10. de saluta. documen. ca. 38.
- Mara amaritudo interpretat: p. 8. i li. 2. questio. super Exodū. q. 56.
- Marcell⁹ syracusam capit: p. 7. li. 1. ca. 6.
- Marcellin⁹ a mario occidit: ibidē li. 1. ca. 1.
- Mart⁹ principū anni a quo december dicim⁹: pte. 7. li. 7. ca. 7.
- Mart⁹ camillus etulat: p. 7. li. 2. ca. 17.
- Mare etiam turbatū delectabiliter spectatur vt cū non quant nauigātem: p. 7. li. 22. ca. 24. b.

- 2 Per mare qđ dabit mortuos suos in iudicio pđe
mund^o intelligi: qui bonos et bibebit: et malos
illos mortuos p penitentia hoc est aut p culpa:
ibidē li. 20. ca. 15. a. b.
- 3 Mare quō debeat esse post iudiciū. determinare
non vult: cū in Apocalipsi dicat. qđ mare iam
non est: qđ tamē de mūdo dicit posse intelligi
qui non est turbulent^o vt pns: ibidē ca. 16. b.
- 4 Mare ardet: ibidē li. 10. ca. 16.
- 5 Mare tyrrhenū et ioniū qđ sint: ibidē li. 1. ca. 3.
- 6 Mare fecit seculū: fluct^o tēptationes eius: p. 9. in
euan. Joan. tracta. 25. c.
- 7 Quomō chīs ambulauit sup mare: ibidem tra:
ctu. 20. d.
- 8 Mare vitreū quid significet: vide pte. 9. in Apo:
calip. Thome. 2. b.
- 9 Mare refugiū erat filiū israel et laque^o pbarao:
ni: p. 10. de mirabilibz sacre scriptu. libro pmo
capitu. 20. a.
- 10 Mare naturaliter quotidie deserit littora. nō cō
tra naturā. longe tamen aliter qđ in liberatione
filioꝝ israel deo tūc gubernāte p̄pria littora des
ertit: ibidem in fine.
- 11 Sicut repēte mare siccū dñō imperāte redditur.
ita eodē iubente. liquefactuz in vndas fluidas
de sicco resoluū: ibidē. b.
- 12 In diuisione maris rubi per ventū glacialē ma
re gelatū est. ita vt firmiter staret: ibi. vita. 17.
- 1 Maria d cognatiōe dauid fuit qđ faust^o nega
uit: p. 4. 5 faustū li. 23. capite. 4. 9.
- 2 Maria quādo ab angelo fuit salutata: spūsan
ctus eam fecūdauit et sic vix sine vīro cōcepit:
tūc est repleta gratia: tunc dñm suscepit vt esset
in ea qui fecerat eam: p. 10. de symbo. ad carbes
cu. libro. 2. ca. 5.
- 3 Ecce quem portas nascit: nondū loquit et totuz
concurrit mundū: clamat celū noui syderis radi
ans fulgorem: clamat terra turbata p berodez.
venit magi admoniti. inquirūt iudei turbati:
querūt vbi esset. qui vbiqz tor^o est: ibidē.
- 4 Maria virgo non diffidit de pmissio angelico: s;
modū quesuit et sic enāz Abias de pmissione
sū seminis multiplicadi: p. 7. li. 16. ca. 24. b.
- 5 Maria virgo est ciuitas dei fundata in patriar
chis et p̄bens: ibidē li. 17. ca. 16. c. et p̄betauit
ante Joannē baptistā: ibidē ca. 24. a.
- 6 Maria puinx dicebat Joseph: p. 8. 5 Julia. pe:
lagia. li. 5. ca. 9. a. b.
- 7 Maria capiēdo. plem sub vmbaculo: nullo ar
dore cupiscence citauit. ergo chīs renasci nō
opus fuit. quēadmodū nobis opus est: p. 8. de
p̄senna dei ad darda. ca. 15.
- 8 Maria virgo duodecim annos habuisse dicit.
quādo chīs in ea fuit incarnat^o: p. 10. de mira
bi. sacre scriptu. li. 1. verita. 10.
- 9 Maria virgo viginti quatuor annos habuit quādo
filiū suū amisit. aut in templo inuenit: qz tūc
12. annos habuit chīs: ibidē.
- 10 Quadraginta duos annos habuit quādo chīs
primū miraculū fecit in chana galilee: qz chīs
stus tunc de nouo cepit p̄dicare post suum ba
ptismū: ibidem.
- 11 Maria habuit quadraginta quinqz annos quan
do chīs fuit mortu^o et sepult^o: quia chīs nū
triennio fm sanctos docuit: ibidem.
- Maria habuit quinqz annos quatuor annos qñs
do fuit assumpta: ibidem.
- Maria ministra chīs fuit in operis exhibitione:
13 quia cū in vtero gessit partū p̄fūsum aluit et fos
uit atqz (vt euangeliū ait) in p̄sepio reclinauit.
et a facie herodis in egyptum fugit 7c. p. 10 de
assumptiōe marie ca. 7.
- Erūnam maria sustinuit cui^o aīaz gladi^o passio:
14 nis chīs pertransiuit. sed conceptus non multi
plicauit: nec sū viri idest mariti potestate degu
it: que integerrimis visceribz de spūsancto chīs
stū suscepit. et virginitatis integritate manente
virgo pmanfit: ibidē ca. 4.
- Maria quia sine peccati collusionē fine virilis
15 admixtionis detrimēto suscepit. sine dolore ge
nuit: et sine integritatis violatione. pudore vir
ginitatis integro pmanfit: ibidē.
- Maria cū cōmunicat erūnis eue. nō tamen cō:
16 municat parturiēdo cū dolore: ibidē.
- Maria quomō honorificata fuit a filio suo: vide
17 ibidem ca. 5.
- Maria p̄secuta est chīm non solū gressibz pedū.
18 tanqz p reuerentia dei: verūcūqz imitationis affe
ctu: ibidē capite. 7. a.
- Maria ergo ministratrix chīs spiritualiū opoz qñ
19 tanto sicut denotissima extitit: ita absqz dubio
religionis fide. idest vere credulitate charitate
secutrix fuit: ibidem.
- Maria sine virili semine chīm pcepit. euz multa
20 enā animāna absqz parentū cotu gigni cōpro
bam^o. qualiter apes sine patribz. scū materni
cor: pis tñmodo crescūt 7c. pte. 10. de mirabili.
sacre scriptu. li. 3. ca. 2. b.
- Integra fide credendū est. beatā mariā. dei chīs
21 stī matrē. et virginē pcepisse et virginē genuisse.
et post partū virginē p̄māsisse. Nec est blas
phemie beluidij acquiescēdū. qui dixit fuit vir
go antē partū. non vgo post partū: p. 10. d ecclē
siasti. dogmanti ca. 69.
- Maria dicit mulier ppter partū. virgo qz virilē
22 nesciuit puennōnē: neqz pariēdo virginitas ei^o
corrupta est: p. 11. de fide p̄ manicheos ca. 22.
- Maria sicut sine exēplo genuit antiorē suū: sic
23 ineffabiliter parer genuisse credend^o est coeter
nū: de matre nat^o est q ante iā fuit. de patre qui
aliqñ non defuit: p. 11. 5 felicia. arria. ca. 8.
- Ecce de matre nat^o est chīs nec ideo est p̄ptactū
24 viri. matris pudor imminutus: virgo pepit qz
virgo pcepit. et non seruato rex ordine. et inte
gro matris corpore: integrū corp^o chīs assums
psit: ibidem.
- Maria genuit. et nō genuit filiū dei: genuit. qñ
25 et ipā fm carnē nat^o est chīs: nō genuit. qñ de
patre sine inino extitit filius: genuit. qñ et hac
verbū caro pcessit. vt habitaret in nob: non ge
nuit qñ in p̄ncipio erat de^o verbuz. qđ ouginē
p̄stuit vniuersis: ibidē ca. 12. in fine.
- Maria de virtute dei non dubitauit s; modū ab
26 angelo qñuit dicēs quō fieri istud qñ vix nō p
posui cognoscē: p. 8. i li. 4. qñ. sup nūeros. q. 19.
- Maria dicit terra quaz irrigauit spūsanct^o qui
27 fontis et aque noie in euāgelio significatur: p.
2. de Beneti p̄ maniche. li. 2. ca. 24. b.

- 28 Maria dicitur mater et virgo: sicut et ecclesia quia ecclesia et virgo et mater est: cuius enim integritas et consilium: si virgo non est? Cuius prolem alloquimur: si mater non est? Maria corporaliter peperit caput: virgo spiritualiter: ecclesia spiritualiter in brachiis illius capitis parit: in utraque virginitas fecunditatem non impedit: non utraque fecunditas virginitatem non adimit: pte. 5. de sancta virginitate capite. 2.
- 29 Maria beatorum fuit percipiendo fidem christi: quia percipiendo carnem christi: nam et dicenti cuidam: beatus vir qui te portauit: ipse respondit: immo beatus qui audiuit verbum: et custodiuit: ibidem ca. 3.
- 30 Materna propinquitas nihil Marie profuisset nisi felicitas christum corde quam carne gestasset: ibidem in fine.
- 31 Virginitas Marie ideo gratior et acceptior fuit: quia non tam preceptum christus viro violaturo quam conservaret ipse precepit: si priusquam pepererit iam deo dicat de qua nasceretur elegit: ibidem ca. 4.
- 32 Maria virginitatem vouit ante annunciationem: ibidem.
- 33 Christus nascendo de virgine Maria: que antequam sciret quis de illa fuerat nasciturus: virgo statuerat permanere: virginitatem sanctam approbare maluit quam imperare: ac sic etiam in ipsa femina in qua forma serui accepit: virginitatem esse liberam voluit: ibidem in fine: infra Christus autem. 57.
- 34 Partus Marie virginis omnium sanctarum virginum est decus: ibidem ca. 5.
- 35 Maria mater christi est et spiritus et corpus: et mater et virgo: et mater christi et virgo christi. Ecclesia vero in sanctis regnum dei possessorum: spiritus quidem tota mater christi est: tota virgo christi: corpus autem non tota: sed in quibusdam virgo christi: in quibusdam mater: sed non christi: ibidem ca. 6.
- 36 Maria in corpore duas res habuit honorandas: virginitatem et fecunditatem: quia et integra permansit et peperit: ibidem ca. 7.
- 37 Maria in utero filium dei non sic habuit quasi a patre recesserit: quasi celi et terre administratio nem deseruerit etc. parte. 4. contra faustum li. 23. ca. 10.
- 38 Maria virgine excepta de qua propter honorem domini nullum prolixum cum de peccatis agitur habere volo questionem: pte. 6. de natura et gratia contra Pelagium. ca. 36.
- 39 Maria non incongrue propter partum dicitur mulier: virgo vero propter virilis coniunctionis nescientiam: neque pariendo virginitas eius corrupta fuit: pte. 11. de fide contra Manicheum. ca. 22. Mariam autem. 2.
- 40 Diuinitas in visceribus Marie pollui non potuit: ibidem ca. 23.
- 41 Inconquinabilis substantia non ideo non coinquinatur: quia nihil attingit: sed quia permanet in sua mundicia: qualescunque sit quicquid attingit: ibidem capite. 24.
- 42 Maria sine dolore filium genuit: pte. 10. de assumptione Marie ca. 4.
- 43 Maria vere est mortua: ibidem ca. 2. in fine.
- 44 Marie corpus pueniens in celo quam terra existit: ibidem ca. 6.
- 45 Maria ministratrix christi tam corporalium quam

- spiritualium operum exercitrix: p. 10. de assumptione. ma. ca. 7. a.
- Maria fide et opere fuit christi administratrix: et deuota usque ad eius mortem secuta: p. 10. de assumptione. marie ca. 7. b. in fine.
- Maria in christo et apud christum est: pte. 10. de assumptione. Marie ca. 8. a.
- Maria anima et corpore letat in proprio filio et cum proprio filio: p. 10. de assumptione. ma. ca. 8. b.
- Maria matrem christi esse aliqui negauerunt et male: p. 3. de fide et symbolo. ca. 4. d.
- Maria scriptura nominat aliquando mulierem eodem consuetudinem hebraice locutionis seruasse: que omnes mulieres feminas appellat: p. 10. de symbolo. ad cathecum. li. 4. ca. 3. i. fine. Super maria autem. 39.
- Mariam deus ita singulari gratia preuenit atque repleuit: ut ipsam haberet ventris sui fructum: quem ex initio habuit vniuersitas dominum: et ipsam sibi videret nascendi solennitate subditum: quem in vniuersitate paternae substantie: non solum humana sed etiam angelica creatura cognoscat et adorat alacris: p. 10. de fide ad Petrum diaco. ca. 2. d. e.
- Mariam virginem angelus in hora annunciationis orantem inuenit: p. 10. de mirabili sacre scripture li. 3. ca. 2. verba. 2.
- Mater domini orans: verbis angeli nunciantis accommodata fide sine ullo incredulitate aut inobediente obiecto consensit: ibidem.
- Mariam de tribu regia natam faustus negauit: pte. 4. contra faustum li. 23. ca. 4.
- Inter Maria et Ioseph fuit verum coniugium: in quo omnia nuptiarum bona sunt impleta: p. 8. de nuptiis et concupiscentia ad Valerium. li. 1. ca. 11. contra Iulium. Pelagium. li. 5. ca. 9. a.
- Moli timere accipe Mariam coniugem tuam: coniunx vocat ex prima fide desponsationis: quam concubitu nec cognouerat: nec fuerat cognitor: nec perierat nec mendax manserat coniugis appellatio: ubi nec fuerat nec futura erat villa carnis coniunctio: p. 8. de nuptiis et concupiscentia. ad Valerium. li. 1. ca. 11. a.
- Omne nuptiarum bonum impletum est in illis pariter: bonis christi: proles: fides: sacramentum: prosem cognouimus ipsum dominum Iesum: fidem: quia nullum adulterium: sacramentum: quia nullum diuortium: ibidem ca. 11. in fine: et contra Iulium. Pelagium. li. 5. capite. 9. a.
- Mariam virginem post conceptionem christi Iouianus berenicus negauit: pte. 8. contra Iulium. Pelagium. li. 1. ca. 2. a.
- Ad Mariam diuinitas non locali motu venit sed ineffabili potentie sue manifestatione: et utrumque virginis gignendus impleatur: et quod totum est substantie sue plenitudine non paruauit: parte. 11. 3. felicia. Arria. ca. 14. b.
- Non dimisit deitas patrem cum venit ad virginem: ubique totus ubique perfectus: quia nec diuinitatem incorporei simplicitas recipit: et partem nominis plenitudo non nouit: ibidem. b.
- Maria maledictio mulierum non tetigit: pte. 10. de assumptione. marie ca. 4.
- Mariam christus a putredine alienam potuit facere: ibidem ca. 5.
- Marie caro secundum feminalem rationem fuit in labiis Abise: p. 5. de Genes ad Iosaphat li. 10. ca. 20. nota. 1.

- 1 **M**ariem maritus fuit Ioseph nō concubitu permixt⁹ sed affectu et copulatione animorū: p. 4. contra faustum libro. 2. 3. ca. 8. Mariam autem ritate. 7. 8. 9.
- 2 **I**n marie utero sicut nec ante nec postea quicquid mortale conceptus est ita in monumento quo sepultus est christus nullus alius mortuus sepultus est nec ante nec postea: pte. 3. de fide et sym-bolo capite. 5.
- 3 **I**n marie virginis utero fuit totus christus: ut verbum totum in voce: in celum autem totus fuit in patris essentia: ut in anima tota sapiens: pte. 10. de con-gnitione vere vite ca. 30.
- 4 **M**arie virginis utero nihil incoincidentis cuius caro etiam de peccati propagine venit nō tamē de peccati propagine cōcepit: pte. 5. de Benef. ad Iam li. 10. ca. 18. b. verita. 3.
- 5 **M**aria quō peccatū originale nō cōtraxit et fm quid nō omnino immunio: ibidē: argumēto. 1. et. 2. et ca. 20. in primo notabili.
- 6 **E**t marie utero diuina natura nō est nata ut faustus voluit: p. 4. cōtra faustum li. 3. ca. 6.
- 7 **M**arie animā gladius dolens ptransiuit nō suspercecidit: quia omnis ambiguitas in resurrectione domini recessura erat: pte. 11. in quel. veste. et no. testamen. q. 73.
- 8 **A**nima marie christi fuit claritate: et gloriose conspectibus cum semp videre sitiens: et semp per cōspiciēs: dum ineffabiliter pascitur tē. pte. 10. de assumptiōe marie ca. 6. a.
- 9 **M**arie et Eue comparatio: sicut Eua inobediens meruit penam: maria obediendo consecuta est gratiā: illa gustauit prohibitū: maledicta: bec credens angelo est benedicta: illa nobis mortē contulit: bec vitam nobis peperit tē. pte. 11. de quinque beneficiis: ca. 5. b. Eua: auto. 6.
- 10 **M**arie templū sine sordibus: vnde em sordes in ea: que nec concipiendo libidine: nec pariendo perpeffa est dolorem: vnde sordes in domo ad quā nullus hospes accesserit: solus ad eam dominus et fabicator venit: vestem quā nō habebat: induit: eam quā sicut inuenit clausam reliquit: sicut ille solus natus est inter mortuos liber: sic istius ex qua natus est matris pudor: solus est integer: ibidem.
- 11 **M**arie humilitatē respexit dominus: quia diuina ppriationē: quam humana natura in primis parētib⁹ per superbiam perdidit: in maria per humilitatē recuperauit: nam in ea verbum patris corporis substantiā quam sibi vniueret assumpsit: quasi ad eam quam prius abiecerat naturam sublimandā per misericordiaz respectu: quia se humilitatis quō erat ancillam cōgitauit: pte. 11. sup magnificat. c.
- 12 **M**arie et Eue comparatio: Eua propter superbiam creaturā dei se esse et opus dei nō cōsiderans deo paritari voluit. Maria autem suo factori humiliter se subdens ancillam se nominauit idcirco illa abiecta et becelecta est: superbiam desperit et humilem respexit: id quod supbia perdidit: humilis recepit: ideo aut respexit humilitatē ancille sue tē. vide ibidem circa Iam. c.
- 13 **M**aria que apud dominū humilis erat: et apud homines propter tres abiecta: in utroque se esse

respectam testat: quia et ei⁹ humilitas apud deū acceptabilis fuit: et ei⁹ humiliatio apud homines in gloriam cōmutata: quare dicitur ex hoc beatam me dicunt omnes generationes: vide ibidem. d.

Marie deus magna fecit iuxta illud: quia fecit mihi magna quod potēto est: magnū fuit ut virgo sine virili semine filiū conciperet: magnū fuit: ut dei patris verbū carne sua indutū utero gestaret: magnū fuit: dum se in ancillam confessa esset: ut mater fieret sui plasmatoris tē. ibidē. d.

Maria per virgam in scriptura significat: filius autem virginis dominus Iesus christus per florem: iuxta illud: Exiet virga de radice iesse: et flos de radice ei⁹ ascendet: iudei autem ista fierent: legēbant et non intelligebant: sed potius inuidēbant: parte. 10. de simbolo ad cathedra. libro. 3. capite. 4. a.

Ex virgine maria nascit christus: sicut flos ex virga: sine villo composito semine: nascit infans paru⁹: rex magn⁹: pcedunt certa indicia et signa magni regis: pastorib⁹ nūciant angeli: per stellam velut per nouam linguam clamāt celi: adducunt de longinquo magi: veniūt ut adorarent adhuc in presepe iacentem: sed iam in celo et in terra regnantē: ibidem ca. 4. a. Magi auctoritate. 1. 5.

Magi marie filiū Herodi: natū annūciantes: herodem turbant: ne regnū perderet cū occidere desiderauit: in quem si credidisset: et hic securus: et in illa vita sine fine regnasset tē. ibidem capite. 4. a.

Herodem arguit Augustin⁹: dicens non venit ille ut te excludat: sed ut diabolū vincat: sed tu bec nō intelligēs: turbans et seuis: et ut perdas unū quem queris: per tot infantū mortem magnus efficeris crudelis: Non te vlla picta plangentis matris: aut lugentis patris funera filiorum non mugitus et gemitus reuocant infanum: ibidem. a.

Herodas o Herodes paruulos corpore: quia te necat timor in corde: et putas si hoc quod cupis impleueris diu te posse viuere cum ipsam vitam queras occidere: ibidem.

Heroden: vis nosse quid infanibus quos trucidasti prestiteris: ideo accelerasti ad eorum vitam: ne cum suis parētib⁹ occiderent veram vitam: ibidem. b.

Marie et Eue comparatio: per feminā mors: per feminā vita: per Eua meritis: per mariam salus: illa corrupta secuta est seductorē: bec integra peperit saluatorem: illa poculum a serpente propinatum libenter accepit: viro tradidit: ex quo simul mererentur occidi: bec gratia celesti desuper infusa vitam protulit: per quam caro mortua possit resuscitari: pte. 10. de simbolo ad cathedra. libro. 3. ca. 4. b. circa finem. Supra auctoritate. 10. 13.

Mary tres ciuiles bella gerunt: p. 7. li. 2. ca. 22.

Mary senionis ignobilis mirabilis fortuna: ibidem li. 2. capite. 23.

Mary eternus bellum cum Sylla ubi occidit: ibidem li. 3. ca. 28.

Maris tēpestas Stoico philosopho cū induxit

Mariti

- pallorem non tamē passionē mentis: p. 7. li. 9. capite. 4. d. e. f.
- 2 De maris varijs coloribus quibz se velut vestibus induit scilicet viridi. ceruleo. purpureo ibidem li. 22. ca. 24. b.
  - 1 Maritalis honestasq. consistit in concordia et castitate vite: pte. 5. de bo. coniugali. ca. 12. b.
  - 2 Coniugalis concubitus. generandi gratia non habet culpam: concupiscentie vō satiate. sed tamen cum cōiuge propter fidem thori. venialem habet culpam: adulterium vō sine fornicatio letalem habet culpam: ibidē capite sexto: in fine.
  - 1 Mariti idcirco adulteris placari debent coniugibus: vt ipsi de proprijs peccatis a deo indulgentiam psequant: p. 8. de adulterinis cōiugijs ad Pollen. li. 2. capite. 14.
  - 2 Tanto quippe debent esse misericordiores. quāto volūt esse sanctiores. vt ad castitatē in seipis seruandam diuinitus adiuuent: dum castitatē ab vxoribus violatam. nec ipsi humanitus vltiscunt: et maxime vō illa dominica est eis in memoriam renocanda: qui sine peccato est: prior in illis lapidem iaciat. ibidem.
  - 3 Mariti scientes se non esse sine peccato. dimittūt adulteris vxoribus. vt dimittat eis: nec ab eis benignitas et pietas excludit. magis enim hec excludunt si peccatis coniugū ab eis impetret veniam licētia libidinis. nō cura pietatis. ad est vt ppterā parcant. quia licet eis alteras duces re: et nō potius propterea. quia volūt et sibi dominū parcere. ibidem.
  - 4 Pulchra exhortatio Augustini ad maritos qui vxores adulteras reliquerūt: vt penitēt viuat: tangit parte. 8. de adulterinis coniugijs ad Pollen. li. 2. capite. 19.
  - 5 Mariti carnis infirmitatē allegare non possunt quo minus contineāt cum id possint et femine: ibidem ca. 20.
  - 1 Marius senio: vultu terret spiculatorē: pte. 7. li. 2. ca. 22. Ibidem vide quomodo marice decōmittitur: ca. 23.
  - 2 Marius solus septies fuit consul: ibidem libro 5. capite. 21.
  - In martini animā ille serpens venenosus diabolus ansus fuit cum furore impetuz facere. qui erat gemma sacerdotū. qđ peccatori trementer premeditandū est: parte. 10. de speculo peccato. capite. 7. b.
  - 1 Martyr testis dicitur. testis autē christi verus testis est: p. 6. cōtra Donat. post colla. ca. 1. an fine. Martyres auto. 22.
  - 2 Martyr est reputandus qui pauper pro christo existēs: coactus est thesauros prodere quos habere credebatur: et sic occasus est: parte. 7. libro primo capite. 10. b.
  - 3 Martyrem non passio sed causa facit: pte. 6. contra Cresconū grammata. li. 3. ca. 47. b. libro. 4. ca. 4. b. pte. 8. contra secundā gaudētijs episto. li. 2. ca. 12. a. 19. 20.
  - 1 Martyres dicunt herodes: p. 7. li. 10. ca. 21.
  - 2 Martyres colēdi sunt loco idolorum: ibidem libro. 8. ca. 26.
  - 3 Martyres nobis ostendunt pro veritate et pietate

Martyres

- et omnia mala esse toleranda: ibidem libro. 10. capite. 32. c.
- 2 Martyres nostros tanto pulchriores ciues et lectes quanto victoriosiores possimus heroes appellare. a victoria potentū acris si vsus admitteret: ibidē li. 10. ca. 21. a.
  - Martyres honoramus propter deum: celebrantes ipsorū memorias: vt deo gratias agamus: et nos exēplo illorum ad coronas acceleramus: ibidem li. 8. ca. 27. c.
  - Martyres non dicuntur qui seipos interficiūt: pte. 6. cōtra lras Petilia. li. 2. ca. 49. c.
  - Martyres sancti spem resurrectionis certam habuerunt: si enī non habuissent certam: non per tantos cruciatos et penas mortē p lucto maris susceperant: p. 10. de consolatio. mortuorū li. 2. capite. 4. a.
  - Martyres sancti non cogitabant supplicia pter sententia. sed premia securura: sciebāt dictum: que vident ad tempus sunt. ibidem.
  - Audite fratres virtutis exemplū (dicit Augustinus) mater septē filios hortabatur: et non lugebat. sed potius letabat: videbat filios vngulis tradi ferro confodi. sartagine affari: et non lacrymas fundebat. non vllulatus tollebat: si sollicitate ad tolerantia hortabatur filios. non erat crudelis illa sed fidelis. amabat filios non delicate sed fortiter: hortabat filios ad passionem: quam gaudens ipsa quoq. suscepit: erat enī de sua et suorum filiorum resurrectione securā: ibidem capite. 4. b.
  - Martyres magis elegerūt vitam proicere temporalem. et vitam sumere sempiternā. excludi de terra incolere celum: Ibidem.
  - Si martyrum socij inueniri volumus non consistemus de morte. nō lugeamus caros q. nos precedunt ad comunū si plangere volumus. ipsi nobis insultant beati martyres. et dicunt. O fideles o regnum dei cupiētes vos qui caros vestros delicate morientes in lectulis vniq. premis tanto merore plangitis: si eos a gentibus propter nomē domini cruciari et interfici videritis. quid facturi estis? et. ibidē. b.
  - Martyres christi vt non formidarēt aliquod genus mortis: christus extremū gen^o mortis elegit: doctrinā ostendit in homine: exemplū patientie demonstrauit in cruce: ibi opus. quia crucifixus: exemplū operis crucis: premiū operis. resurrectio: ostēdit in cruce quid tolerare. iure resurrectione quid sperare debeamus: certa ergo et coronabens: premiū erit resurrectio sine morte et. parte. 10. de symbolo ad carben. libro. 1. capite. 3. c.
  - Martyres sanctos. laudam⁹ glorificamus. admiramur. dies eorū pro solēnitare celebram⁹: merita eorum veneramus. et si possumus imitatur. parte. 10. de vrbis excidio. d. Martyrū autoutate. 1. 3.
  - Martyres scilicet impiorū obprobrijs saturati sunt et in corporibz vincti sunt. inclusi sunt fame ac siti affecti sunt. torti sunt. trucidati sunt: et pietate immobiles subdiderūt deo mentē. cū pateretur in carne quicquid et quiriti crudelitas veniit in mentē: p. 10. de patientia ca. 10.

- 15 Martyres sicut passos et mortuos dicim⁹ in cor-
poribus que portabant sine animarū infectio-
ne vel morte: sic filium dei passum et mortuū di-
cimus in homine quē portabat sine diuinitatē
aliqua cōmutatione vel morte: pte. 4. de agone
christiano ca. 23. in fine.
- 16 Martyres non omnes dicunt qui psecutionē pa-
tunt quia alias etiam demones martyres dice-
rent: sed qui eandē ppter iusticiā patiunt mar-
tyres dicunt: p. 5. cōtra epistol. Parmeniani li
bro. 1. capite. 7. d.
- 17 Martyres p diuinam potentiam vniuersū rebus
interfunt: qm defuncti p naturā propriā vno-
rum rebus interesse nō possunt: p. 8. de cura p
mortuis gerēda ca. 16.
- 18 De quodam Joanne monacho cuiusdam femine
ex pacto in somnis apparuit: admiratio Augu-
stini: ibidem ca. 17.
- 19 Inter martyres a Lypiane sancto computant^r
qui suo sanguine baptizant: p. 8. de anima et ori-
gine ad Renatū li. 1. ca. 9. b.
- 20 Martyres veri sunt non qui propter iniquitatē
sed propter iusticiā psecutionē patiunt: parte
octaua de correctio. Donatista. ad Bonifaciu
capite. 7.
- 21 Martyres nō baptizati fonte baptismatis in cō-
fessione christi et sanguinis effusione regeneran-
tur: p. 11. de vera innocē. ca. 149.
- 22 Martyres testes dicunt: et cur christus testes ha-
bere voluit: vide pte. 9. in episto. Joan. tract. 1.
a. in medio. Supra martyr auto. 1.
- 23 Martyres sancti lōge aliter animas suas pami-
cis ponūt q̄ christus: vide ibidē in euang. Jo-
an. tracta. 84. a. b.
- 1 De martyribus q̄ dura sustinuerūt pro fide chri-
sti: quia ligabant. includebant. cedebant. ver-
berabant et. nec erat eis p salute pugnare. nisi
salutem pro saluatore contemnere: parte. 7. li-
bro. 22. capite. 6. e.
- 2 Martyribus nostris non sunt comparandi dñi:
ibidem li. 8. ca. 27. c.
- 1 Martyrū mortē nobilissimā sustinere martyres
non potuissent nisi gratia dei in eis abundasset
ibidē li. 13. ca. 7.
- 2 Martyrū pamarū Abel accepit: p. 10. de mirabi-
litate scriptu. li. 1. ca. 3. b.
- 3 Martyrū non est preferēda virginitas: p. 5. de
sancta virginitate ca. 46.
- 4 Martyrū an pro sit baptizatis extra ecclesiam:
vide parte. 5. de baptis. contra Donatistas li-
bro. 4. ca. 17.
- 5 Martyrum supplet vicem baptismi: parte. 7.
libro. 13. capite. 7. a.
- 6 Martyrū magna pars est iracundiam mitigare
libidinē fugere. iusticiam custodire: pte. 10. de
bonestate mulierum ca. 1.
- 1 Martyrū memorias religiosa solēnitate celebra-
mus: tum ad exorandā deuotionē et imitatio-
nē: tum ut orationib⁹ eorū adiunemur: p. 4. cō-
tra faustum li. 20. ca. 21. martyr auto. 13.
- 2 Cur te natalicia martyrū cōiunio turpibus ces-
lebris delectat: et eorum vitia sequi bonitia
monibus nō delectat? ibi videbis nō solum vi-
ros. sed etiam feminas. postremo pueros et puels

las. nec impudentia decipi: nec iniquitate pers-
nari: nec periculi timore frangi. nec seculi amo-
re corrumpi et. parte decima de penitētie medi-
cina capite. 4. b.

Martyres ita honoramus. vt nulli martirum. 3
sed ipsi deo martyrū: quis in memorias marty-
rum altaria constituam⁹: quis enim antistitū
in locis sanctorū corporum assistens altari. alius
quando dixit: offerimus tibi Petre. aut Pau-
le et. sed qd offertur deo offertur qui martyres
coronauit. vt ex ipsorum locorū admonitione
maior affectus erurgat. ad acuendam charitas-
tem et. p. 4. cōtra faustum li. 20. ca. 21.

Columus eos eo cultu dilectionis et societatis. q̄ 4
et in hac vita colunt sancti homines dei: quorū
cor ad talem pro euangelica veritate passionem
paratū esse sentimus et. ibidem.

Illo cultu que grece latris dicit^r: latine vno ver- 5
bo dici nō potest. cum sit quedam proprie diui-
nitati debita seruitus: nec colimus nec colens
dum docemus. nisi vnum deum. non sanctos:
Ibidem.

Martyrū vna est gloria: p. 3. de baptis. 3 Dona- 6
tistas li. 2. ca. 1. d.

Martis significatio tanguntur: parte septima li- 7
bro. 5. capite. 1.

Masculinū genus scriptura pro quolibet gene-
re poni solet: parte. 8. in li. 7. questio. super ius-
dicum. q. 49. b.

Mater Augustini eius presentis amabat. nescie- 8
bat tamen quid gaudiorū facturus esset deus de
mea absentia. nesciebat. ideo fiebat et cūlabat:
pte. 4. li. 5. confess. ca. 8. e.

Mater Augustini magna sollicitudine castimo- 2
niam animi psuadebat: ibidē li. 2. ca. 3.

Mater Augustini lachrymis a te. nō aurū et ar- 3
gentū petebat nec aliquod mutabile aut volu-
bile bonum. sed salutē anime filij sui: ibidem li-
bro. 5. ca. 9. c.

Mater Augustini mediolanū veniens audiuit 4
ipsam iam non esse Manicheā. nec tamen cas-
tolicum: ibidē li. 6. ca. 1.

Mater Augustini atrociter plantit cum romas 5
petijt. et vsq̄ ad mare secuta est Augustinū: ibi-
dem li. 5. capite. 8. d.

Mater Augustini visionē consolari meruit a la- 6
ctu pro filio: vide supra Augustini: auto. 1.

Quale respōsus accepit mater Augustini a quo- 7
dam episcopo de ipsius conuersione: ibidem li-
bro. 3. capite. 12.

Mater nostra est ecclesia. duo vbera eius sunt 8
duo testamenta: lac autē scriptura sacra: pte. 9.
in euang. Joan. tracta. 3. a.

Mater in creatis habet se tñ in ratione passiuū 9
principij: et pater tñ actiuū. argumentū fran-
maro. parte. 5. de trinitate libro. 15. capi. 27. b.
veritate. 76.

Marem suam quare christus noluit agnoscere 10
in nuptijs sed eam vocauit mulierē: p. 9. in euā-
gel. Joan. tracta. 8. b. c. d. 50. a.

Marem suam quare christus discipulo cōmen- 11
dauit: et quomodo eam accepit discipulus in
suam: cum nihil proprium habuit: ibidem tra-
cta. 119. a. b.

- 12 Mater corpus ut esset templū dei, gratie beneficiū est nō nature; que gratia non cōceptione; sed regeneratione puero confert: p. 8. p̄ Julia. Pelagia, li. 6. ca. 5. c.
- 13 Quare in femina fidei creatus est infidelis: et in eum parentes infidelitatem traiecerunt: quam non habebant: quando ex ipsis natus est: sed tūc habebat quādo et ipsi filiter nati sunt: ibidē
- 14 Mater pessimiūta quomodo et quare defertur in vrbem et de multis ei⁹ nominib⁹: vide p. 7. libro. 1. ca. 30.
- 15 Mater Sapiens nō adoratur: ibidem libro. 2. capite. 5.
  - 1 Materia prima oēm aliam creaturam precessit: et q̄ omnis creatura habet aliquā materiā: p. 2. de Genesi cōtra Maniche, li. 1. ca. 5. verita. 3. documen. primo et. 2.
  - 2 Materia mūdi: materia informis: materia fabrilis sunt nomina vnius rei: p. 3. de Genesi ad lram imperfectus ca. 4. d.
  - 3 Materia informis rebus tempore formatis pri⁹ or nō est: p. 5. de Gene. ad lram li. 1. ca. 15.
  - 4 Materia informis que primo creata est dicebat celum et terra quare? vide p. 2. de Genesi, cōtra Manicheos li. 1. ca. 7. a. b.
  - 5 Materia prima quattuor modis fuit appellata. Primo fuit appellata celum et terra. Secundo dicit ipsam appellatam inuisibilem et incompositā. Terno abyssum tenebrosam. Quarto aquas: Ibidem et in quarto nota.
  - 6 Materia prima quomodo non est intelligibilis sicut alie qualitates: parte. 4. in libro. 12. confessio. capite. 5.
  - 7 Terre et abyssi nomine primam materiā intelligi voluit Augustinus: ibidem ca. 4.
  - 8 Quid Augustinus de materia prima aliquādo senserit et quid modo: Ibidē ca. 6.
  - 9 Materia prima simpliciter nobilio: est accidentibus cum ipsa etiā sit subiectū quorundā actū: ibidem ca. 7. dicto. 3.
  - 10 Materā primā de nihilo sed omnia alia de illa de⁹ fecit: ibidem ca. 8.
  - 11 Materia p̄ma sicut nec angelica natura fuit creata in aliqua die sed ante omnem diem: ibidem capite. 9. dicto. 6.
  - 12 Materia prima et beati tempore nō mesurant: ibidem ca. 12. dicto. 9.
  - 13 Materia nō est principū individuationis in oib⁹ individuis: pte. 5. de Gene. ad lram li. 7. verita. 7. documēto. 3.
  - 14 Omnis materialis multitudo est aliquo modo p materiā: pte. 2. de Genesi cōtra Maniche, li. 1. ca. 12. documēto. quarte veritatis.
  - 15 Materia de se nō est quanta et quiditate licet sibi cōueniat denominari: pte. 4. contra episto. Manichei ca. 29. verita. 6.
    - 1 Materie corporali vniuersiūsq; indita est ratio in qua innatū videt esse qd nōdum est: immo qd latet sed accessu tps erit vel post apparebit: pte. 7. li. 22. ca. 14. b.

Materies mundi que in rebus mutabilibus dinoscit: ab ipso cōstituta est: a quo cōstitut⁹ est mūdus: p. 8. ad Orosiū p̄ Palsk. ca. 2. b.

  - 1 Mathematici rep̄bendunt: p. 7. li. 5. ca. 7.

- Mathematici male indicant rerum euentus atq; tributes fato: ibidem ca. 2. 3.
- Mathematica siue impie diuinautes marime vera dicentes cauendi sunt: pte. 5. de Gene. ad lram li. 2. ca. 17. a. et in fine.
- Mathematica spernendi: auguria bonēda: semina cōtemnenda quoniam sicut testatur scriptura vana sunt: parte. 10. de recitu. catholice cōuersatio. e.
- Mathematicis quomodo credendū non sit siue vera siue falsa dicant: pte. 4. de doctrina christiana li. 2. ca. 23.
- Mathematicorū prestigia ex pacto demonū sunt: ibidem ca. 24.
- Mathematicorū superstitionē sacra scriptura cōdemnat: ibidem li. 2. ca. 21. 22.
- Mathematicorū positiones de constellationib⁹ Augustinus improbat: ibidem.
- Mathematicorū asseueratio est: ut dicat fata immutari nō posse: neq; precibus aliquid immutari: quia semel deum dicunt cōstituisse totius mūdi rationē et ministris sideribus tradidisse: que neq; retro neq; ante fieri possunt per hanc asseuerationē negat aliquid posse fieri extra ordinem mūdi: ut omnia que in mūdo a deo facta sunt: si a mūdi lege discordat: negent credēda: illa autē consueuerant que iuxta mundi statuta facta dicunt. parte. 11. in questio. veteris et noui testamen. q. 115. b.
- Mathematicos veteres quos appellabāt: vide pte. 3. in li. 83. questio. q. 45. a.
- Matthe⁹ de sua vocatiōe tanq; de alio more scriptorū scripsit: p. 4. p̄ fauētū li. 17. ca. 4.
- Mattheus quomodo dicat centurionē ad Jesum accessisse pro puero suo: cum Lucas dicat qd amicos ad eum miserit: pte. 5. de Lōsen. euāgēsta. li. 2. ca. 20.
- Mattheus et Marcus Joanni nō aduersant in eo qd ab eis tribus narrat qd postea q̄ trāsiretauerūt factū sit: ibidem li. 2. ca. 48.
- Matthe⁹ generationes christi enumerat ab Abia am vsq; ad Ioseph in quibus generationibus Matthei significat nostrorū susceptio peccatorum a dño christo: ibidē li. 2. ca. 4. c.
- Mattheus in locū inde proditoris ordinatus est in apostolū: pte. 4. cōtra felicem Manicheum li. 1. ca. 4. circa finem.
- De Mathusalem vita: conscripta diuersimode in codicib⁹ nostris: hebreis et grecis: parte. 7. li. 15. capite. 10.
- Mathusalem sex annos ante diluuiū ex veracioribus codicibus defunctus fuisse reperit: p. 8. in li. questio. sup Gene. q. 2.
- Matrimonia consobunarū prohibita sunt nūc ppter affinitates mltiplicandas: p. 7. li. 15. ca. 16.
- Matrimoniale siue cōiugale vinculū ad baptisimū peccatoris comparat: pte. 8. de adulterinis cōiugijs ad Pollen. li. 2. ca. 5.
- Matrimonialis copula quādo fit ad bonū proli nullo modo est peccatū: quia hoc p̄inet ad bonū matrimonij: p. 5. de Gene. ad lram li. 9. verita. 2. documēto. 2.
- Matrimonij sacramentū in statu innocentie fuit institutū: p. 5. de Gene. ad lram li. 8. verita. 4.

Matrimoniu

- 2 Sacramenta ergo matrimonij non pertinent ad ius positivum: sed ad ius naturale: ibidem.
  - 3 Matrimonij bona sunt fides: proles et sacramentum: pte. 5. de bono coniugali capite. 24. b. De sancta virginitate capite. 12. Coniugiu autem tate. 4. 5. 8.
  - 4 Matrimonij copula excusat delicias mundi quod non sint damnabiles: parte. 7. li. 21. ca. 26. b.
  - 1 Matrimonio sancti patres propinquas sibi coniugabant: ne longius propinquas dispergerentur: ibidem li. 15. ca. 16. c.
  - 2 In matrimonio vel coniugio viri acceperunt sorores suas a principio: et licuit quia necessitate compulsi: sed multiplicato genere humano inhiberi debuit divina lege coniugium sororum: propter nectum charitatis ampliandum: ibidem capite. 16.
  - 3 Matrimonio iuncti verecundant de actu libidinis: ibidem li. 14. ca. 18.
  - 4 Matrimonio copulari debent: causa liberorum procreandorum et non principaliter propter libidinem explendam: p. 10. de bono viduitatis ca. 4. a.
  - 5 Matrimonio detrahentes arguit Augustinus et falso verborum Pauli intellectu: pte. 5. de sancta virginitate ca. 17.
  - 6 Contentio inter Alipium et Augustinum de matrimonio pertrahendo et celibatu servando: p. 4. li. 6. confess. ca. 12.
  - 7 De sponsalibus iure matrimonij futuri contrahi: ibidem ca. 13.
  - 1 Matrimoniu quod deus instituit ad adiutorium propagande proles: p. 7. li. 14. ca. 22. a.
  - 2 Matrimoniu non solum sororum sed etiam consobinarum quod lege divina non prohibebat: ante etiam quam lege humana prohiberet: multi bonerant propter viciniam propinquas fraternas: fratres dicebant nam ex eodem patre vel matre: procreantur ex duobus fratribus: ibidem li. 15. ca. 16. c.
  - 3 Matrimoniu carnale ostendit Abrahā esse contra hereticos per secundas nuptias cum Leburamortua iam Sara: ibidem li. 16. ca. 34. a. b.
  - 4 Matrimoniu alienum violare peius est quam meretris transgredere: pte. 5. de bono coniugali ca. 8. a.
  - 5 Matrimoniu contrahere cum infideli virum licet: vel ne: vide pte. 8. de adulterio coniugio ad Pollen. li. 1. ca. 25.
  - 6 Matrimoniu: vide supra Coniugium per multas auctoritates.
- Matris et patris turpitude est cum matre conubere:** p. 8. li. 3. questio. sup. Levin. q. 58.
- Matris crudelitas tangit:** pte. 7. li. 4. ca. 31.
- Matrimus imperat:** ibidem li. 5. ca. 25.
- Matillam alteram quare Iesus percutienti non percutit sicut ipsemet docuit:** pte. 9. in euange. Joannis tracta. 113. c.
- 1 Maximianenses ex aduocati testimonio copiosantur fuisse extra ecclesiam: pte. 6. contra Cresco. grama. li. 4. ca. 40.
  - 2 Maximianenses quibus concilij decreto pessimi dicebantur baptizabant tamen et restituti non rebaptizabant: ibidem li. 4. ca. 31.
  - 3 In maximianu scismate omnes qui fuerant: cum ad Donanistas redirent sine destructione bonorum sui et baptismi redierunt: ibidem ca. 33. 34.

Maximianenses

- Maximianistarum contra Penilianum defensio:** pte 4. 6. contra Ibas Penitanu: li. 1. ca. 18. b.
- Maximianistarum damnatio a Donanistis in bagaensi concilio tangit:** pte. 5. contra episto. Parme. li. 3. ca. 4. b.
- Maximianiste in parte Donati prius Donatistis scisma fecerunt:** ibidem li. 1. ca. 4. d.
- Maximianiste a trecentis decem episcopis Donatistis damnati sunt:** ibidem ca. 7. g.
- Maximiano episcopo catholico magna crudelitatem berencia fecerunt:** pte. 6. contra Cresco. grama. li. 3. ca. 43. b.
- Maximianus quibus verbis damnatus est in concilio:** vide ibidem li. 4. ca. 4. c.
- Sicut a Maximiano Maximianiste sic a Donato Donaniste vel donatiani vocari possunt:** ibidem capite. 6.
- Maximianus dixit filium de substantia patris non esse natum:** pte. 11. contra Maximu. Arna. episco. libro. 3. ca. 14. b.
- Maximianus patrem et filium et spiritum sanctum concessit esse unum: non tamen quod essent unus deus:** ibidem ca. 22. b. c.
- Mecheacio est eorum: qui alias ducunt relictis propter fornicationem prius habuit:** pte. 8. de adulterio coniugio ad Pollen. li. 1. ca. 9. a. 22.
- Mecheanica ars que facit aliquid ad utilitatem humanorum vsuum est licita: que autem ordinat ad illicita non est licita:** pte. 4. de doctrina Christiana li. 2. verba. 10. documenta. 1. Ars autem. 1.
- Mecheas cuncti modo qui viuente vxore etiam dimissa: alteri copulat:** pte. 8. de adulterio coniugio ad Pollen. li. 2. ca. 13.
- Mechea adulterium intelligi solet:** pte. 8. in li. 5. questio. super Deutero. q. 37.
- Mecheus est qui ducit dimissam a viro:** parte. 8. de adulterio coniugio ad Pollen. li. 1. ca. 12. et. 22.
- Menus a tullo in duo diuidit propter incostantiam:** pte. 7. li. 3. ca. 14.
- Mediator christus est secundum formam serui in qua etiam est sacerdos et sacrificium:** ibidem li. 10. ca. 6. b. Infra auctorita. 9.
- Non ob hoc christus mediator est: quia verbum est immortale et beatum: sed quia homo: quia scilicet deus homo natus est:** ibidem li. 19. ca. 15. c. Infra auctorita. 8.
- Quando in forma serui mediator esset: infra angelos esse voluit: in forma dei super angelos mansit: in inferioribus vite vite: in superioribus vitara:** Ibidem.
- Quomodo christus fuit conueniens mediator: vide de ibidem li. 9. ca. 17.**
- Mediator christus ostendit substantiam carnis non esse malam:** pte. 7. li. 10. ca. 24. a.
- Mediator christus contrarius est demonibus: et quomodo nos liberat ab ipsorum immundissimo dominio per suam fidem:** ibidem libro 19. capite. 15. b.
- Mediator: inter deum et homines: aliquid simile habuit deo: aliquid simile hominibus: ne in utroque hominibus similis longe esset a deo: aut in utroque deo similis longe esset ab hominibus: atque ita mediator non esset:** parte. 4. libro. 10. confess. ca. 42.

- 8 Mediator ille dei et hominū homo christus Iesus: inquantū homo: inquantū mediator: inquantū aut verbum: nō medius: quia equalis deo et deus apud deum et simul cum spiritu sancto vnus deus: ibidem ca. 43.
- 9 Quomodo: et per quid: et propter quid filius dei factus sit mediator: vide ibidem capi. 43. l. ad Thimo. 2. auctorita. 2.
- 10 Mediator hominis ad mortē: diabolus est: ad vitam vō christus Iesus: pte. 5. de trinitate libro. 4. ca. 10. 12. b.
- 11 Sicut diabolus superbus hominē superbientē perduxit ad mortē: ita christus humilis hominem obedientē reduxit ad vitam: sicut enim ille elatus cecidit et deiecit consentientē: sic iste humiliatus surrexit et crexit credentem: ibidem capite. 10.
- 12 Mediator vie: que ducit ad perditionē diabolus fuit: persuasor: peccator et precipitator ad mortē: nam et ipse ad operandā duplā mortē nostrā simplā attulit suā: per impietate namq mortuus est in spū: carne vtiq mortuus nō est tē. Ibidem ca. 12.
- 1 Mediatorem inter nos et deum immortalē transseuntē habere oportuit et beatitudinē permanentem: et premitit quomō resuscitari debent a morte: pte. 7. li. 19. ca. 15.
- 2 Per mediatorem Iesum fit purgatio peccatorū: per que nobis grana prerogatiua conceditur et perductiua ad regnum: ibidem libro decimo capite. 22.
- 3 Per mediatorem Iesum nobis deus amorē donat quo vicia superamus: ibidem libro. 21. capite. 16. b.
- 1 Mediatori tantomagis est inherendum quam tomagis demonū potestatem maiorem esse videmus per quam et imis ad suprema conscendimus: ibidem li. 18. ca. 18. a.
- 2 Medicamenta pleraq prius affligunt vt sanēt: et ipsa collyria q ad oculos pertinet: si ea opus est intrinsecus infundi: nisi sensum vidēdi prius claudant et perturbent: pdesse nō possunt: parte. 11. in questio. euangel. fin Mattheum: questio. 14. b.
- 2 Medicamenta peccatorum sunt elargitio elemosinarum: ieiuniorum et orationū: parte. 5. contra epistol. Parmenia: li. 2. ca. 10. c.
- 3 Medicamenta ecclesie sunt correptio et penitentia: pte. 6. de fide et operibus ca. 26. b.
- 4 Medicamentis pleni sunt libri: nec ipsa sufficiūt ad curandas infirmitates diuersas: que quidē medicamenta ipsa tormenta sunt quedam: et ostendit ex ipsis calamitatem huius vite: parte. 7. li. 22. ca. 22. d.
- 1 Medici quidam anatomici vocati: considerant sunt sanis crudeliter: interiora mortuorum hominum laniantes: ibidē libro vicesimo secundo capite. 24. g.
- 2 Medici vnius medicamentū: alij ad interitum: alij ad salutem prodesse potest: Nabuchodonosor penitentiam fructuosam meruit: post innumeras impietates flagellatus penituit: et regnum quod pdiderat rursus accepit: Pharo autem ipso flagellus est durior effectus et per-

risit et. parte decima de predestinatione et gratia capite. 17.

Quantū ad naturā ambo homines erant: quantum ad dignitatem: ambo reges: quantum ad causam: ambo captiuū populum dei possidentes: quantum ad penam ambo flagellis clementer admoniti: quid ergo fines eorum fecit esse diuersas: nisi q vnus medicinam: aut manum dei sentiens in recordatione propne iniquitatis ingemuit: alter libero contra dei misericordiam dissimā veritatē pugnavit arbitrios: et. ibidē.

Medici dolosi aut imperiti est vtile medicamentum sic alligare vt aut non proficit aut obfist: pte. 10. de bono perseverantie ca. 21. c. in fine.

Medicina dei maior et amplior est languoribus nostris: parte. 4. libro. 10. confessio. ca. 43. b.

In medicina aliqua curant per contraria vt calida frigidis et econuerso: aliqua per similia vt vulnera circularia: per rotunda lintbeola: ita in sanatione hominis deus curauit humanū genus per contraria vt stulticiā mulieris per sapientiā mulieris: per similia: vt mulieris lapsum per mulieris consensum: pte. 4. de doctrina christiana li. 1. ca. 14. verita. 8.

Medicina genera peccatorum sanatiua est incarnatio christi: Ibidem: et de agone christiano: capite. 11. a.

Medicina tunc maxime opus est: quando gravis nascitur egritudo: et tunc collirium adhibendum est cum fuerit oculus dolore turbatus: parte. 10. de cōsola. mortuo. li. 1. ca. 1.

In medicina duo genera preceptorū sunt: quorum quedam sunt ad validitudinem conservandam. et alia ad ipsam perditam recuperandam parte tertia in libro. 83. questio. ques. 82. c. veritate. 28.

Medicina anime diuina promidentia et ineffabilis beneficētia regitur: gradatim distincteq pulcherrima est: pte. 2. de vera religione ca. 24.

Medicina nulla spiritalis valet adhibita exterius: nisi spiritus sanctus curet interius: pte. 7. libro. 15. capite. 6. a.

Medicina Sylle modum excessit: vide ibidem: li. 3. capite. 27.

Medicine duo sunt officia: vnum quo sanatur infirmitas: aliud quo custoditur sanitas: ita duo sunt dona gratiarum: quod auferit carnis cupiditatem: aliud quod facit anime perseuerare virtutem: parte vndeama de vera innocentia capite. 131.

Medicine vicium non est: si vel infani seipso: vel maligni alios ferramentis medicinalibus perimant: pte. 4. contra faustum libro. 22. capite. 97. in fine.

Medicorum ars est vt eis quos viderint nimia egritudine laborantes ea prohibeant que perniciosa salutis aut periculum procurent: pte. 10. de arboris scientie boni et mali. c.

Medicorum doctrina multo certior atqq manifestior est q mathematicorum: qui fm consellationes indicat de hominū fortunis: pte. 3. in li. 83. ques. q. 45. b. dicto. 41.

Medicum quis arguet qui medicamenta sua et officium suum gratis impendit: aut accensibilis

Medicus

- arditas eius ab eis a quibus non est requisitus? parte. 11. in questio. veteris et noui testam. ques. 83. a.
- 1 Medicus bonus egrotum odit et diligit: odit enim quia egrotat: qui diligit ita ut egritudine pellat: ita deus medicus anime facit: pre. 10. de patientia capite. 22.
  - 2 Medicus molestus est furenti phrenetico et pater indisciplinato filio: ille ligando: ille cedendo: sed ambo diligendo: pre. 8. de correctio. Bonasista. ad Bonifa. ca. 5.
  - 3 Medicus magnus christus est: quare securi esto: te qui egrotat: accedite ad eum et illuminamini: 1. parte. 2. in episto. Joan. tracta. 8. b. 10. a. in medio.
  - 4 Medicus ad quid diligit egrotum? ne egrotus permaneat sed ut sanus fiat: vide ibidem tracta. 8. g. circa finem.
  - 5 Christus dicitur medicus: quo omnes indigemus: parte. 8. contra Pelagia. et Celesti. de peccato. original. libro. 2. capi. 29. Infra christus auctoritate. 171.
  - 6 Medicus non discutens causam morbi frustra mederi videtur: parte. 9. in euangel. Joannis tracta. 25. g.
  - 7 Non quasi carnalis medicus christus: sed quasi corporum conditor: opus suum truncatum resumpsit cum aurem a Petro absalam restituit: parte vndeama in questio. veteris et noui testam. ques. 104. a.
  - 1 Medietas salutis significat in lapide a Samuele posito inter duo loca: et quomodo: vide pre. 7. li. 17. ca. 7. a.
  - 2 De medijs non sunt angeli boni inter nos et deos cum illi sint beati et immortales: ibidem li. 9. ca. pite. 15. a. 23. d.
  - 3 In medio terre operatus est deus salutem: quando verbum caro factus est: et terreno habitauit in corpore: ibidem li. 17. ca. 4. l.
  - 4 In medio duorum animalium christum cognoscendum prout Abacuk. id est duorum testamentorum: vel latronum vel sermocinantium salic: Moyse et Helie: ibidem li. 18. ca. 32. a.
  - 5 In medio duum animalium cognitus est christus: in medio duorum testamentorum: in medio duorum latronum: in medio Moyse et Helie: cum eo in monte 1. parte. 11. contra iudeos paganos et Arria. capite. 13.
  - 1 Meditatio est occulte veritatis studiosa inuestigatio: parte. 10. de spiritu et anima capite. 32. in fine.
  - 2 Meditatio nihil aliud est nisi mentis ditatio: prout optime ergo mens dicitur quando cuncta aduersantia: prouidentie scientia illustrat: pre. 10. de speculo peccatoris ca. 4.
  - 3 Meditatio parit conscientiam: conscientia compunctionem: compunctio deuotionem: deuotio commendat orationem: parte. 10. de contritione cordis ca. 1. a. De spiritu et anima ca. 50.
  - 4 Meditacione assidua homo ad cognoscendum suum illuminatur: in compunctione deo et consideratione malorum suorum cor intus dolore tangitur: Ibidem.
  - 5 Logitemus ergo quod brevis sit vita nostra: quod via

Meditatio

- labrica: quod mora certa: et bona mori incerta: consideremus quod sit patrie celestis suauitas aut dulcedo: et attendamus et perpendamus unde cedimus: et ubi inceamus: quid perdidimus et quid inuenimus: et ex utroque intelligamus quod tum nobis in hoc exilio lugendum sit: hinc Salsomus aut qui apponit scientiam apponit dolorem 1. Ibidem. a.
- Considera o homo quid tibi erat: et quid tibi factum sit: et pensa quis tibi hoc fecit: quanto amore dignus sit intueri necessitatem tuam: et bonitatem eius et vide quas gratias ei reddas: et quantum debeas bonum eius 1. Ibidem. b.
- In meditacione de exterioribus ad interiora progressus creditur cum fructu: parte quarta libro. 10. cōfessio. capite. 40.
- Meditatio sedula non remanet extra non habet aliquid in superficie alterius: pedem figit: interius non penetrat: singula rimatur: attente considerat: quod non dixit beati magistro corpe: sed mente: quod non sufficit manus habere innoxias a malo opere: nisi et a prauis cogitationibus mundemur ut in mente: ecce officium meditationis: parte. 10. De scala paradisi ca. 3.
- Meditatio est frequens cogitatio curiosa et sagax: obscura inuestigare et occulta ad nouicia trahere: scientia vero est quando homo ad nouitiam sui assidue meditatione illuminatur: compunctio est quando ex consideratione malorum suorum cor interno dolore tangitur 1. parte. 10. de spiritu et anima capite. 50.
- Scientia nulla melior est quam quod homo se cognoscit: 10 Ibidem ca. 51. Scientia autem. 16. 17.
- Meditare debet homo non solum de salute propria verum etiam de multorum profectu et prosperitate: pre. 10. de salute. documentum. ca. 6.
- Medium duplex: pre. 7. li. 9. ca. 15. a.
- Medium quoddam est homo inter brutum et angelum habens cum peccatis mortalitatem: cum angelis autem rationem: ibidem ca. 13. c.
- Medius malus alius est qui sperat amicos. id est. diabolus: alius bonus qui recedat inimicos id est christus: ibidem li. 9. ca. 15. c.
- Medorum regnum quantum durauit: vide pre. 7. libro. 4. capite. 7.
- Melancomice desiccat: pre. 7. li. 18. capite. 8.
- Melchisedech iudicium Donatiste destrueret voluerunt quem et maculare conati sunt: similitudine nominis alieni: pre. 6. contra Donat. post collatio. capite. 13.
- Melchisedech non ideo melior Abrahæ dicitur propter solum officium sacerdotum: sed et natura ante ponitur illi ut ultra homines intelligat 1. parte. 11. in questio. veteris et noui testam. q. 109. b.
- De Melchisedech quomodo dicitur rex pacis et iusticie: et de origine eiusdem et comparatione ad Abraham: vide ibidem. Iusticie auctoritate. 1. Iusticie auctoritate. 1.
- Cum Melchisedech rex iusticie et pacis dicitur: auctor: eorum esse significat: ut quomodo dominus Iesus christus auctor vite est ita et melchisedech auctor iusticie et pacis: quia qui per christum viuunt bene dispensant iusticia et pace reguntur: Ibidem. c. d.

Melchisedech

Membra

- 4 Melchisedech sine patre et matre fuisse legitur: quod non ad generositatem pertinere aliqui dicunt: sed ad humilitatem generis eiusdem. Ibidem.
- 5 Melchisedech precursor apparuit sacrae futuris filij dei: ibidem. c. f.
- 6 Mysterium incarnationis et passionis figuratur in Melchisedech: vide ibidem.
- 7 Melchisedech dominici sacramenti prefiguratur iuxta testimonium scripturarum: parte. 4. de doctrina christiana libro. 4. capite. 21. a. Sacramentum in autoritate. 1.
- Meliora et veriora semper imitari debent: parte. 8. de anima et origine eius ad Petrum libro. 2. capite. 16. li. 3. ca. 14. a. 15. b.
- 1 Melius est ab infesto oburgari. quam a peccatore laudari: parte. 3. in li. 83. questio. q. 59. d.
- 2 Melius audimus sanctam scripturam quam vel cuiusquam calumniatur de peccatis alienis: vel cuiusquam similem calumniam formidamus: parte. 6. de unico baptismo contra Penitiam. ca. 17.
- 3 Melius est habere quam egere: melius donare quam mendicare: parte. 11. contra Maximi. Ariano. episcopo. li. 3. capite. 14. f.
- M2.** Membra scriptura attribuit deo non sicut nobis: parte. 4. de cathecis. rudibus capite. 20. b. Supra dei autoritate. 3. 5. 6. 7. 9. 10. 11. 77.
- 2 Membra deo ascribentes citius ad fidem reduci possunt quam Manichei: parte. 4. contra epistolam Manichei capite. 23.
- 3 Membra corporis scriptura sacra deo attribuit non corporaliter sed spiritualiter manum enim dei vim qua operatur. nominat et pedes dei vim qua in officia constituenda et gubernanda peritendit: et aures dei vel oculos: vim qua omnia percipit atque intelligit: et faciem dei vim qua se manifestat atque dinoscitur: et cetera: parte. 3. in li. 83. questio. ques. 52. Supra dei autoritate. 3. 4. 5. 6. 8. 10. 12. parte. 10. de essentia divinitatis. b.
- 4 Membra est diversa habeat officia: si tamen charitatis unitate teneantur. merebuntur ire post caput: parte. 10. de salutaribus documentis. ca. 52. a.
- 5 Laueamus per omnia ne per invidiam. odium detractationem iram et iram a capite nostro Iesu christo precidamur: ibidem.
- 6 Membra Christi per unitatis charitatem copulantur sibi: et per eandem capiti suo coherent: quod est christus Iesus: parte. 11. contra Penitiam Donatiste epistolam. ca. 2. a.
- 7 Membra puta manus. pedes. caput et cetera deo attribuuntur finem modum humane intelligentie. non finem virtutem ineffabilem maiestatis divine: parte. 10. de symbolo ad cathecum. libro. 4. capite secundo.
- 8 Membra nulla sunt in corpore humano ad necessitatem. que etiam non sunt ad decorem: sed etiam verso ad decorem sunt quedam que non ad necessitatem: parte. 7. li. 22. ca. 24. g.
- 9 Membra nostra et viscera que non sunt distributa per varios necessitatis usus. proficiunt in dei laudibus iam cessante tali necessitate et semper eterna existente felicitate: ibidem libro viceesimo secundo: capite. 30. a.
- 10 Membra genitalia in opere libidinis non mouentur a voluntate: ibidem li. 14. ca. 19. c.

- Item quare homo magis verecundatur de mortuorum quam aliarum passionum: ibidem libro. 14. capite. 23. c. d.
- Item quod obedirent voluntati si non fuisset peccatum: ibidem per totum.
- Membra bonis aliquando bene aliquando male vitur homo: parte. 8. contra Iulianum. Pelagianum. li. 4. capite. 5. 13.
- In membris etiam genitalibus sanctorum nulla est turpitudine: parte. 4. contra Faustum li. 29. ca. 4.
- Membra nomina in deo significant effectus operationum atque virtutum: parte. 8. in li. 3. questio. super Leuiticum. ques. 93.
- Membra libidinis quod nature nomine nuncupatur libidine non voluntate mouetur: parte. 8. de nuptijs et concupiscentia ad Vale. li. 1. ca. 6.
- Membra casti nemo efficitur: nisi aut baptismate in Christo. aut morte pro Christo: parte. 8. de anima et eius origine ad Renatum libro. 1. capite. 9. a. b.
- Memorare nouissima. destructio est superbie: et tunc inuidie. medela malicie. effugatio luxurie. euacuatio vanitatis et malicie. constructio discipline. perfectio sanctimonie et preparatio salutis eterne: parte. 10. de speculo perfectionis: capite. 2. a. 5. b. Nouissima autem. 1.
- Paucorum est ista virtus: quia pauci sunt qui salutare hanc sententiam saluatoris nostri sapienter: vnam sapienter et intelligenter 77. pauci sunt quibus ante oculos est proprie fragilitas cognatio: corruptibilis carnis corruptio: peccatorum recordatio instantis mortis meditatio: sententia iebenne putat consideratio 77: ibidem capite secundo. a.
- Reuera charere frater: dicit Augustinus si se sepius in huiusmodi speculo nouissimorum perspexeris: eris absque dubio Sapiens formosus: Dauid cauentior: Salomone sapientior: illi in hoc seculo se sepius considerare neglexerunt: ideo in carnis sue desiderijs occati conuerantur 77: ibidem. Speculum autoritate. 1. 2.
- Memorare presentem vitam fugiuam: periculo sam breuem: miseris rabescit: vniuersa humani subiectam sordibus peccatorum pollutam cupiditate corruptam: in breui perituram: ut quanto infeliciores mundus iste esse conspiciatur: tanto facilius pro amore celestis patrie coterminetur: ibidem capite. 3. a.
- Memorare fragilem tuam conditionem quia scilicet nudus ingressus es ex vitro matris tue: et nudus reuerteris illuc: quia terra es et in terram ibis: intrasti in miseriam huius vite lugenar: dies in dolore et erumna pertransisti 77. et viues: Ibidem.
- Memorare et intellige quantum sit exitus et ingressus tuus debilis: progressus tuus debilis: et regressus horribilis. Intellige o homo quantum sis in hac valle exilis et egenus: virtutibus pauper et mendicus labilis et infirmus ac in primo motu: tunc felix eris. Ibidem ca. 3. a.
- Memorare peccata preterita que amara sunt: presentia que vana: nouissima que sterilitate futura: sicut Ioseph: unde Salomon: in omnibus operibus tuis memorare nouissima 77. Ibidem.

- 8 Utinam ergo sapires. dicit Augustinus. et intelligeres que mundi sunt. et prouideres que inferni sunt: profecto deum timeas. superna appetere. mundum contemneres et infernum horreret: parte decima de speculo peccatoris capite. 5. a.
- 9 Memorare extremam exitu tuum diem et antequam misera anima tua de carcere carnis exeat. prouides a quo vadat. istiusmodi recordatio. contritio nem concipit. contritio concupitione parit. concupitio contemplatione scilicet pium et humilem affectum in pium deum etc. ibidem.
- 10 Memorare. quid eris. quis es. cuius conceptio tabes menstrua. origo lutum. putredo finis: apprehende ergo disciplinam ne quando irascas de minus percas. O quam terribilis sententia et metuenda nimis his qui disciplinam non apprehendunt: ex hac spiritus sancti sententia patet quod peris huncbunc dominus per Moysen ait. Anima omnis que non fuerit afflicta peribit: afflicta scilicet per disciplinam: cognitionem sui ipsius. mortuum correctionem per penitentiam satisfactionem etc. ibidem ca. 6. b.
- 11 Memorare o anima quando de mundo exitura et itura es. aderunt mox ministri maligni illi scilicet maledicti diaboli. illa pro tartarea monstra: illi spiritus terribiles et pessimi velut leones rugientes ut rapiant preda scilicet peccatricem et miseram animam tuam: tunc horribilia patebunt loca. penarum chaos. et caligo tenebrarum. dolor horrendi visionis. tremor tremende mansionis: locus silentii. ubi stridor dentium. ubi vox peccatorum clamantium et dicentium ve ve nobis: quia peccauimus etc. ibidem ca. 7. a.
- 12 Memorare quid damnatio proderit scientie instantia. seculi pompa. mundi vanitas. terrene dignitatis cupiditas etc. nunquid ista poterunt animam miseram hominis eripere de ore horrendi et horribilis leonis ac de faucibus maledicti dragonis? hanc lectionem lege intellige memorare et non peccabis: ibidem. a.
- 13 Memorare per quam semitam vehementer metuentiam. per quod iter tenebrosum. per quorum horrendas manus misera anima tua transitura sit. et viues: sed quia ista premeditari non vis. et prouidere negligis. ideo sepe te inuadit superbia. exagitat ira. excruciat malicia. vulnerat inuidia. inflamat luxuria. fangat pignicia. ligat auaricia etc. Ibidem. b.
- 14 Sed quare non intelligis hec? quia scripturas diuinas negligenter legis. actus vite tue mali quos facis. peccataque committis. facta et dicta et opera tua mala non sapienter respicias. velox ad misericordiam. tardus ad ecclesiam: potens ad potandum sed eger ad psallendum: peruius ad fabulas. somnolentus ad vigilas. procar ad loquendum. sed tardus et mutus ad canendum. promptus ad iram et detractionem: piger vero ad orationem etc. hec sunt que hominem exerceant. et a deo ipsum separant hec sunt que monachum conuersum efficiunt peruersum etc. ibidem ca. 8. b.
- 15 Memorare intentum eorum qui te precesserunt attende calamitates. considera diuitum sepulchra vel eorum qui ante pauca tempora vobiscum erant:

quid sunt. vel quid fuerunt. vel quid eis diuinit et cupiditates seculi profuerint: ecce nihil ex eis nisi soli cineres remanserunt: qui si modo loqui possent. hec diceret. quod infelices pro vanitate seculi discurrunt: ut quid vos criminibus et vitiis repleti etc. considera ossa nostra ut sic vobis horreat cupiditas et miseria vestra etc. pre. 10. de vanitate seculi. capite primo. Mortis autem ritate. 13. 14. 15.

Memorare diem et horam mortis ad emendationem quantum poteris festina memento iugiter quod in medio laqueorum diaboli ambulas. pene te terreat. si premia non inuitant: ibidem ca. 1. b.

Memorare quod cum anima a corpore euellitur: statim aut in paradiso pro meritis bonis collocatur aut certe pro peccatis in inferni tartara precipitatur: Ibidem.

Memorare vitam eternam ubi semper summa securitas. summa felicitas. summa libertas. felix beatitudo: ubi etiam implebitur illud quod dominus in euangelio dicit. erunt homines similes angelis: memorare qualis tunc erit splendor animarum. quando solis claritate habebit lux corporum. ibi nulla erit tristitia. nullus ibi labor. nullus dolor. nullus timor. nulla mors. sed perpetua semper sanitas perseuerat: ibidem ca. 2. a.

Memorare quomodo homines sociati angelis. si ne villa carnis infirmitate vernabunt. quod ibi non erit fames non sitis non frigus. nec villa tristitia inimici. sed totum leticia. totum exultatio possidebit: ibidem ca. 2. b.

Memorare quales erimus in die iudicii dei et angelorum quas conspectui presentandi. quando opera nostra erunt nobis ante oculos nostros ponenda: qualis erit tunc confusio: qualis pavor erit deum iratum videre: quem placatum non valet vniuersitas comprehendere illum diem semper timeamus: illum diem iugiter pauescamus etc. ibidem ca. 3. a.

Memorare quomodo in iudicio finali aspicientibus omnibus liuores fixurasque clauorum ostendet. in ipso sine dubio corpore quod pro nostris peccatis vulneratum est: et ita peccatores compellens dicet. Ego te homo de terre limo manibus meis formauit: et in paradysum meum quem non mereris. collocaui: sed tu me meaque iusta contemnens. deceptorem sequi maluisti. unde et iusta pena damnatus inferni supplicio deputatus postea misertus tui: carnem assumpsisti in terris inter peccatores habitauisti etc. ut te eriperem etc. ibidem capite. 3. b.

Quomodo christus damnatos per multa verba arguit: vide ibidem ca. 3. b.

Memorare debemus quod breuis sit vita nostra: quod mors certa et hora mortis incerta: consideremus que sit patrie celestis suauitas aut dulcedo et attendamus et perpendamus unde cecidimus et ubi iaceamus: quid perdidimus et quid inuenimus. et utroque intelligamus quantum nobis in hoc exilio lugendum sit. parte. 10. de contritione cordis capite. 1. a.

Memorare debemus beneficia nobis a deo exhibita quomodo: vide ibidem. a. b. capite secundo per totum.

Memoria

- 1 Memoria est quasi venter animi: leticia & doatq; tristitia quasi abus dulcis & amarus: cum memorie cōmendant quasi traicta in ventrem recondi illuc possunt: separare non possunt: idiculus est hec illis similia putare: nec tamē sunt oīno dissimilia: p. 4. li. 10. cōfessio. ca. 14.
- 2 Memoria hominū triplicia cōtinens ab animalium memoria differt: ibidem ca. 17.
- 3 Bruta memoriā habent pecora & aues alioquin non cubacula nudosue repeterent: ibidem infra autoritate. 24.
- 4 Memoria retinet in se imaginē rei visē: pte. 5. de trinitate. li. 11. ca. 3. verita. 12. 13. & loquitur ibi de memoria sensitua.
- 5 Memoria dicitur esse lata ex quo thesaurus est innumerabilū imaginum: pte. 4. libro. 10. cōfessio. capite. 8. a.
- 6 Memoriae obliuio adest: ibidem ca. 16.
- 7 Memoria multas continet scientias: ibidē ca. 9.
- 8 Memoria tam intellectua q̄ affectua continet: capite. 13.
- 9 Res per sensus memoriā intrans: ibidē ca. 10.
- 10 Memoria intellectus & voluntas non locis sed magnitudinibus sepantur: pte. 5. de trinitate. libro. 15. ca. 23. b. verita. 61.
- 11 Memoria est ad imaginē patris intelligentia ad imaginē filii: voluntas ad imaginem spūs sancti parte. 5. de trinitate. li. 15. ca. 23. verita. 60.
- 12 Memoria est thesaurus et custos omniū rerum parte. 10. de spiritu & anima ca. 34. a. 37. b.
- 13 Memoria an semper preteritarum sit an etiam presentium: parte. 5. de trinitate libro. 14. capite. 11.
- 14 Memoria qualiter inter memorata discernit: donec perditorum reminiscatur: vide parte. 4. libro. 10. cōfessio. ca. 19.
- 15 Vtrum in memoria sit beata vita: vide ibidem: capite. 20.
- 16 Memoria intelligentia et voluntas cum se bene habent in bonum et recte: tunc bonum & rectū est omne quod facimus: p. 10. de trinitate. & vnitatem dei ca. 9. b.
- 17 In memoria multa habemus que non semp inueniuntur: parte. 5. de Genesi ad litteram li. 12. ca. 13. a. veritate. 7.
- 18 Ex memoria actus animi formatur: pte. 5. de trinitate. li. 11. ca. 7. a.
- 19 Memoria debet esse codex vnicuiq; in quo symbolum retinere debet: parte. 10. de symbol. ad cathecū. li. 1. ca. 1. a.
- 20 Memoria non solum est de preteritis sed etiā de presentibus: parte. 5. de trinitate libro. 14. capite. 11. & veritate. 24.
- 21 In memoria nostra potest esse species intelligibilis distincte representans diuinā essentiam: ibidem ca. 12. veritate. 25.
- 22 In memoria relinquuntur quedā dispositio post cuiuslibet actuale intellectionē per quam recordat de prius cognito: ibidē li. 14. verita. 7.
- 23 In anima nostra intellectua est memoria: quia anime separate in patria non habent aliam memoriā cum de fide p̄habita recordantur: ibidem.
- 24 Memoria est in bruto & sensu & appetit: p. 7. libro. 11. ca. 27. b. Supra auto. 3.

Mentiendo

- Quidā pessimi memoria sunt mirabili: quidā
to peiores sunt: quanto minus possunt quod
male cogitant obliuisci: ibidem li. 7. ca. 3. a. 25
- Memoria est querēda in parte intellectua & nō
solum in parte sensitiua: argumentū francis.
maronis: parte. 5. de trinitate libro. 14. capi. 8.
veritate. 16. 26
- Memoria quomō facit demonstrationē in animis
ma pulchrum exemplū: vide pte. 9. in euange.
Joan. tracta. 23. f. g. 27
- Memoria intelligentia & voluntas nō sunt tres
vite sed vna vita & vna substantia: pte. 5. de trinitate. li. 10. ca. 11. c. verita. 11. 28
- De memoria mirabili sancti Simplicij: vide pte
8. de anima et eius origine ad Vincennes vi
ctoria. li. 4. ca. 7. a. 29
- Memoria est primū productiū verbi: pte. 5. de
trinitate. li. 15. veritate. 57. 30
- Memoriam a sensu voluntas auertit cum in ali
ud intenta non ei finit inherere presentia: ibidē
li. 11. ca. 8. c. verita. 27. 1
- Non experimur actus sensuum particularium:
nisi mediante memoria: argumentū francis.
maro. Ibidem. 2
- Per memoriā nouimus ea que abierunt et ta
men affuerunt: que tamen obliu non sumus:
parte. 5. de trinitate libro. 15. capite. 7. c. ver
itate. 14. 3
- Non solum in memoria sensitua de qua is vns
decimo libro de trinitate loquitur Augustin⁹:
sed etiam in intellectua potest obliuio cadere:
quod non potest esse nisi per deletionem speciei
apud memoriā residentis: argumentū francis.
maro. ibidem. 4
- De differentiis graduum memorię quibus quo
ritur deus: vide parte. 4. libro. 10. cōfessionū:
capite. 25.
- Mentiendo vita eterna amittitur: nuncq; ergo p
cuiusq; vita temporali mentindū est: pte. 3. de
mendacio ad Consen. ca. 6. b. Mem 1
- Pro seruanda pudicitia non est mentindū: ibi
dem capite. 7. 2
- Mentindū in doctrina pietatis nō est: magnū
enim scelus est: & primū genus deestabilis mē
daci: ibidem ca. 21. a. 3
- Vtrum in tali liceat vi mendacio quod non so
lum alteri non obest: sed et prodest alicui: ibi
dem capite. 12. 4
- Mentendum est pro salute: vbi nemo ledit: pte
8. in li. 3. questio. sup Remuū. q. 68. 5
- Mentindū non est etiam pro virtute seruanda:
cum sit virtuti contrariū: pte. 8. contra menda
cium ad Consen. ca. 19. 6
- Mendacij nomen aliquando pro peccati nomi
ne ponitur: ibidem ca. 20. circa finem. 7
- Mentens dicitur ille qui mentitur etiam inuis
tus. Mendax vō amat mēiri atq; habitat ani
mo in delectatione mentiendi: pte. 3. de menda
cio ad Consen. capite. 11. 8
- Mendaces Manicheos Augustinus esse pro
bat: p. 4. cōtra faustum li. 16. ca. 32. 9
- Mendaces sunt illi qui non id agunt vt decipi
ant sed tamen aliquid fingunt: parte. 1. li. 2. so
lilo. capite. 9. a. 10

Mendacia

- 1 Mendacia an pro temporali alicuius salute sint facienda: vide pte. 8. cōtra mēdaciū ad Consen. ca. 17. 19. in fine. 20.
- 2 Mēdacia atq; falsa propria sunt hominis: parte quarta de doctrina christiana libro. 2. ca. 25. b. veritate. 12.
- 3 Mendacia veritate sunt capienda at cauenda et occidenda: parte. 8. cōtra mēda. ad Consentū capite. 6. b.
- 4 Mendacia obstetricum quibus deus benefecit vtrum approbata sint auctoritate diuina: vide parte. 8. in li. 2. questio. super Exodum quē. 1. Exodi. 1. auctoritate. 2.
- 5 Mendacia a mendacibus serio aguntur non ioco: parte. 8. in libro. 1. questio. super Genesim: questione. 145.
- 1 Mendacij pater diabolus est: pte. 11. in questio. vet. et noui testamen. q. 113. c. Mendaciū auctoritate. 2. mendax auctoritate. 1.
- 2 Non mendacis sed veritate heretici sunt adducendi ad ecclesie unitatē: parte. 8. contra mendaciū ad Consen. ca. 1.
- 3 Mendari licere Palsallianiste dixerunt: vide ibidem capite. 2.
- 4 Mendaciorū multa sunt genera: ibidem capi. 3. Mendaciorū auctoritate. 2.
- 5 Veritas et mendacium contrariantur sicut vita et mors: iusticia et iniquitas peccatum et recte factum: ibidem ca. 3.
- 6 Mendaciū periculosum est se fingere hereticū: quatenus hereticum cōuertere possit: ibidem capite. 3.
- 7 Quomodo mentienti in vno non facilius in alijs creditur: ibidem ca. 4.
- 1 De mendacio obstetricū hebreorū et Raab meretrice: vide ibidem ca. 15. a. Infra obstetricū auctoritate prima.
- 2 De mendacio Thamar et fornicatione Jude: vide ibidem capite. 14.
- 1 Mendaciorū tria lanibula funditus sunt erueniēda: ibidem capite. 11. a.
- 2 Mendaciorū plura sunt genera primū extat cuiusmodi capitale mendacium longeque fugiendū: qd sit in doctrina religionis: ad qd mendacium nulla conditione quisq; debet adduci. Secundū qd tale est vt et nulli prodest et obest alicui. Tercium qd ita prodest alteri vt obest alteri: quous non ad immundiciā obest corporali. Quartū qd sit sola mentendi fallēdiq; libidine: qd merū mendaciū est. Quintū qd sit placēdi cupiditate de sua uiloquio: his omnibus penitus euitatis atq; reiectis sequitur. Sextum genus qd et nulli obest et prodest alicui quocūq; interrogante. De alijs etiam generibus: vide parte. 3. de mendacio ad Consentū cap. 14. a. Supra mendacij auctoritate. 4. Mendaciū auctoritate sexta.
- 3 Ad sempiternā salutem nullus ducēdus est opitulante mendacio: ibidem ca. 21. a.
- 4 An mentiendū sit nulli faciendo iniuriam: quatenus malum videtur: ibidem ca. 15. 18. ibidē dicit qd pro pudicia corporis non sit mentiendū: ibidem ca. 20. mentiendū aucto. 4. 5. 6.
- 1 Mendacium nullum iustum esse potest: pte. 8.

Mendacium

- contra mendaciū ad Consen. ca. 15. a.
- Mendaciū vnde orum habear: et quis sit pater eius: vide pte. 9. in euange. Joan. tracta. 42. f.
- Mendacij aucto. 1. Joannis. 8. aucto. 10.
- Mendacium est cum loquendo promittitur falsum: non cum silendo abscondit verum: parte octaua contra mendacium ad Consen. capite. 10. a. 12. in fine.
- Abraam et Jacob quomodo a mēdacio excusantur: vide ibidem.
- Mendaciū cauere ad optimos pertinet mores: pte. 5. de Consen. euangelista. li. 2. ca. 12. e.
- Mendaciū officiosum est primum: secundū stultum et c. pte. 3. de mendacio ad Consentū ca. 8. mendacio: auctoritate. 2.
- Mendaciū a diabolo inuentū est: pte. 10. de salutari. documen. ca. 60.
- Mendaciū non dixit Jacob fingens se esse Esau propter profunde mysteriū veritatis: sicut et de Abraham et alijs: pte. 7. li. 16. ca. 37.
- Mendacium potest dici omne peccatum: quia non peccam⁹ nisi vt nobis bene sit: ex quo peccatum contrarium est vnde nobis male sit: ibidem li. 14. ca. 4. a.
- Mendaciū non est ex deo sed ex diabolo: pte. 9. in epistol. Joan. tracta. 3. c.
- Mendacem deum facere quid sit: vide ibidem tracta. 1. c. in principio.
- Mendaciū est fugiendū quomodo? pte. 10. de rectitudine estbo. cōuersa. p.
- Mendacium est causa damnationis: parte. 10. reuirta christiana ca. 13. b. Ephesios. 4. aucto. 5.
- Mendaciū est cum falsum ab sciente dicit: p. 8. in li. 3. questio. super Leuiticū questio. 68.
- Mendacium alloquitur hominē cui veritas respondit: parte. 10. de conflictu: viciozū et virtutū. capite. 19.
- Mendax est diabolus et pater mendacij: pte. 7. li. 14. ca. 3. c. Supra mendacij auctoritate. 1. mendacium auctoritate. 2.
- Mendax omnis homo dicitur quia quicquid veritatis in homine inuenitur non est ab homine sed a deo per hominē: parte. 3. in exposit. epistol. ad Gall. ca. 1. b. Psal. 115. auctoritate. 1.
- Mendicanti dare panem Manichei prohibuerunt: tamē ppter misericordiam vel potius ppter inuidiam nūmos dari dixerūt: pte. 2. de moribus Manicheo. li. 2. ca. 16. r.
- Mens nostra corpore imago dei est quo eius capax est: particepsq; esse potest: pte. 5. de trinitate. li. 14. ca. 8. verita. 16. infra aucto. 53. 56. 57.
- Mens beata quomodo medio virtutū cardinaliū de temporalib⁹ numeris triumphis assequitur: pte. 2. de musica li. 6. ca. 15.
- Mens nouit se totā nō autē totaliter. id est. q̄ntū ad oēm veritatē de ipsa cognoscibilē alioquin frustra sui noticiā quereretur: pte. 5. de trinitate li. 10. ca. 3. c. verita. 6. in fine et ca. 4.
- Mens purgata grana dei ad visionem: qua nec superius quicq; sit nec beatius puenire potest: pte. 5. de Genesi ad lram li. 5. ca. 14. in fine.
- Mens pura ab omni corporis labe est oculus anime: quo videtur fideliter deus: pte. 10. de spiritu et anima ca. 10. a.

- 6 Mens dicitur a μῆνῃ mene autē grece latine luna dicitur / et sicut luna variatur ita mens; ibidem ca. 11. a.
- 7 Ratio est mentis aspectus / quo bonum et malum discernit / virtutes eligit / deum diligit; ibidem ca. 11. a.
- 8 Mens universorum capax / et omnium rerum similitudine insignita / omnia esse dicitur naturalis quidā potētia / et naturali dignitate; ibidē. a.
- 9 Mens ex eo dicta est / quod emineat in anima / prestantior namque vis animi est / a qua procedit intelligentia; per intelligentiā utrumque ipsam veritatem intelligit / per sapientiā diligit; ibidē. a.
- 10 Mens visio est intelligentia; gustus sapientia; illa contemplatur ista delectatur cum ab inferioribus ad superiora volumus ascendere / prius occurrit nobis sensus / deinde imaginatio / postea ratio / intellectus et intelligentia / et in summo est sapientia; ibidem. a.
- 11 Mens nostra si veritatem qua creata est posset intueri / nullo modo lux ista corporea esset manifestior / quā illa que vere dicuntur et beatissima trinitate; parte quinta de trinitate libro. 8. capite. 1. veritate. 1.
- 12 Mens humana cum fidem suam videt qua credit quod non videt / non aliquid sempiternum videt; parte. 5. de trinitate libro. 14. capite secundo veritate. 5.
- 13 De principali mentis in quo intuetur est summe imago trinitatis; ibidem ca. 8.
- 14 Mens in quo se nosse debeat et a quibus abstinere necesse quasi propriis delectetur atque in semetipso novetur; parte. 5. de trinitate libro decimo capite. 5.
- 15 Mens de se cogitans in quibus errare potest; vide ibidem ca. 6.
- 16 De opinionibus eorum qui mentē aliquid esse corporis precipuū senserunt; vide ibidē ca. 7.
- 17 Oboritur error de decus in mentē / dum rerum sensarū fecerit imagines non potest a se / ut se solam videat; ibidem ca. 8.
- 18 Mens quomodo seipsam cognoscit; ibidē ca. 9.
- 19 Licet mentes hominum alique se estimant acrem / alie ignem / tamen omnes se intelligere novērūt et per intelligere esset vivere; ibidem capite. 10. veritate. 16.
- 20 Mens nihil tam novit quā id quod sibi preesto est; nec sibi quicquid magis preesto est quā ipsa sibi; p. 5. de trinitate. li. 14. ca. 4. c. verita. 8.
- 21 Nihil est novius menti quā ipsa sibi ipsi; ibidem.
- 22 An parvulorum mētes nosse se possint; ibidē ca. 5.
- 23 Cum homo de animi sui natura cogitare potuerit atque inveniēre quod verū est / non inveniet alibi quā penes seipsam; inveniet autē non quod nesciebat sed unde non cogitabat; ibidem verita. 10.
- 24 Mentē semp memuisse semperque seipsam intelligere et amare / quous non semp cogitare certum est; ibidem verita. 13.
- 25 Mens que ad amorē temporalium sensu est tracta corporeo comparabilis est prevaricationi primorum hominum; ibidē li. 12. ca. 13.
- 26 Mens quando cogitando se conspiciat gignit cognitionē suam / eo modo quo sunt cognita illa que sunt in memoria; ibidem libro. 14. capite. 6.

- veritate. 12.
- Mens quibus progressionibus corporalium usu et imagine delectata ab eternorum cōtemplatione deficiat; ibidem li. 12. ca. 8.
- Mens quando ad seipsam cognitione cōvertit fit trinitas; ibidē li. 14. ca. 10. b. et verita. 23.
- Mens rationalis qua facultate obtemperat in ea dei imago resplendet; ibidem li. 14. ca. 12. Super autē. 1. 13. infra. 53. 56.
- De reminiscētia in deum cuius semp est capax mentis natura; ibidem ca. 13.
- Mens etiā prava / nec memoria sui caret nec cognitione nec amore; ibidem ca. 14.
- Mens nostra certissima de acibus suis existit / quantumcumque tamē de alijs dubitet; p. 5. de trinitate. li. 10. verita. 18.
- Mens pura ab omni labe templū est dñi; pte. 6. de natura et grā cōtra pelagia. ca. 64. a.
- Mens amor et intellectus siue notitia sunt una simplex anima; ibidem libro. 9. ca. 4. c. circa finem. verita. 7. ca. 5.
- Mens tanto gloriosius ad superiora promouetur quanto diligentius ab inferioribus concupiscētia cobibetur; pte. 5. de opere monacho. capite. 32. d.
- Mens mortaliū mirabilis aliquādo bonis alijs quando malis intentionibus delectat; pte. 10. ad sacras virgines ca. 1. a.
- Mens vocata est eo quod emineat in anima / vel quod ineminent; quare non anima / sed quod excelsit in anima / mēs vocat / tanquā caput vel oculus. unde et ipse homo semet mentē imago dei dicit; p. 10. de spū et anima ca. 34. b.
- Redeat ergo mens ad se rationalis / et colligat se in se / ut sine imaginibus corporis seipsam / et omnipotentis dei invisibilem naturā consideras revaleat; terrenarū phantasmata imaginibus; et quicquid terrenum cogitationi eius occurrerit / respuat / et talem se intus quāt et videat qualis est sine istis; consideret se talem / qualis sub deo super corpus creata est; deinde super semet ipsam surgat / et seipsam deserat / atque quodammodo in oblivionem sibi veniat / et contemplatio sui creatoris humiliter et deuote subiūgat et. ibidem. b.
- Mens quando cogitatione se conspiciat / intelligat se et recognoscat / quando cōtemplatione ad deum ascendit / ut cum intelligat et diligit / imago dei dicenda est; cogitando eterna / vir est et. quando vero cogitat temporalia mulier appellatur et tunc non est dicenda imago dei; ibidē in fine. Infra autē. 57.
- Mens hominis quando sibi nocet odisse se dicitur; pte. 5. de trinitate. li. 14. ca. 14. Quando autē deum diligit iam non se peruerse sed recte diligit; ibidem. b.
- Mens cum se cogitat verbum eius nascitur de memoria; parte decima de spiritum et anima capite. 44. b.
- Mens rationalis est / que se cogitando intelligit et imaginem suam ex se natam habet; que imago verbum eius est; verbum enim rei est ipsa cognitio ad similitudinē eius ex memoria formata; ibidem. a.

- 42 Mens rationalis ad hoc facta est ut semp vivat
semp amet summā vitam / summā sapiētiā /
summā essentiam / cui debet hoc ipsum qđ est;
ibidem. b. in fine.
- 43 Mens hominis scrutās altitudinem prophetie
velut bamo piscem / domū cūctum & pfun
do scripturaz leuat: pte. 8. in li. 7. questio. sup
iudicium questio. 49. f.
- 44 Mens ad amorē temporalium rerum tēdens pres
uaricationi pāmoy hominū comparatur: pte. 5.
de trinita. li. 12. ca. 12.
- 45 Mens nolle se cupiens nihil corporeū de se debet
cogitare: ibidē li. 10. ca. 8. 10.
- 46 Mens dolēns si propter nimiam tristitiam oculo
s clausit / & non recipiat saluberrimā admo
nitionē: incipiet plus dolere: & forsitan pati il
lud qđ in scriptura pūnet: quia tristitia huius
mundi morē operat: pte. 10. de cōsolatio. mor
tuo. li. 1. ca. 1. Animū auto. 2.
- 47 Mens noticiā suā gignit cum se nouit: & amo
rem suum non gignit cum se amat quare? vis
de pte. 5. de trinitate li. 9. ca. 12. a. verita. 14.
- 48 Mens stabilis esse debet: contra dissolutam va
gationem: parte. 10. de conflictu viciozū & vir
tutum capite. 14.
- 49 Mens bona melior est qđ bona memoria: nemo
enī malus est qui bonam habet mentem: p. 7.
libro. 7. ca. 3. c.
- 50 Mens resistens passionibus insurgentibus
ab inferoribus regnum exerceat virtutis: ibidē
li. 9. capite. 4.
- 51 Mens rationalis sicut purgata contemplatio
nem debet rebus eternis: sic purganda temp
oralibus fidem: parte. 5. de trinita. li. 4. ca. 18.
- 52 Mens sapiam amare nō potest nisi etiam se no
uerit: ibidē li. 9. ca. 3.
- 53 Mens in memoria intelligētiā & voluntate quā
dam imaginē diuine trinitatis in se habet: ibi
dem li. 10. ca. 11. Supra auto. 1.
- 54 Mens nulla re serua fit libidinis nisi ppta vos
luntate: parte secūda de libero arbitrio libro. 3.
capite. 1. c.
- 55 Mens nostra sicut noticiā rerum corporearū
per corporis sensus colligit: sic incorporearū re
rum per semetipsam: parte. 5. de trinitate li. 9.
capite. 3. in fine.
- 56 Mens quātomagis se extēderit in id qđ eternū
est / tanto magis inde formā ad imaginem dei:
pte. 11. in dialogo ad Orosiū. q. 18. Supra au
tota. 1. 13. 29. 38. 53.
- 57 Mens quando ea agit & cogitat que temporalia
sunt mulier appellat & tunc nō est dicēda ima
go dei: quando autē celestia cogitat vir dicitur &
tunc imago dei dicēda est: ibidem supra autori
tate. 38. 53. 56.
- 58 Mens humana sine delectatione bona vel ma
la vivere non potest: pte. 4. in questio. euange.
li. 1. ca. 8. verita. 5.
- 1 Mens aures piscatur: parte. 7. libro. 18. ca. 14.
- 2 In mensa Augustinus magis lectionem vel dis
putationem: qđ epulationē potationēqđ dilige
bat: & contra pestilentia humane cōsuetudinis
in ea ita scriptum habebat. Quisquis amat dis
cus absentem rodere vitam: hanc mensam in

- dignam non erit esse sibi 27. pte. 11. de vita Aus
gustini: capite. 22.
- Mensa potētiā que fit / & quid sit considerare &
intelligere que apponuntur / & quid sit mittere
manum: pte. 9. in euangel. Joan. tracta. 47. a.
94. a. b.
- Mensem luna cepta & finita concludit / & annus
habet duodecim mēses lunares addit quinque
diebus & quadrante propter cursum solis: pte
7. li. 15. capite. 14. b.
- Mensibus nomina deorum gētes imposuerūt
ut pāmū mēsem Marti dicantes: Martū vo
cauerūt 27. parte. 4. contra faustū li. 18. ca. 5.
- Mensio videtur esse annus lune: sicut duode
cim lune anni ann⁹: p. 3. de Genesi ad Ilay im
perfec. capite. 13.
- Mensura qua metiuntur mali / remeniet eis / sed
non eodem modo aliquādo: pte. 7. li. 21. ca. 11.
d. Matth. 7. auto. 2.
- De mēsurā numero & pondere quoy similitudo
fit in memora & visione & voluntate: pte. 5. de
trinitate li. 11. ca. 11.
- Mente rationali nihil prestantius: pte. 8. 5 Jus
lia. Pela. li. 4. ca. 3. b.
- Quādiu viuimus in hac carne mortali. est in nos
bis cōtra qđ mens dimicat nostra: ibidē.
- Mentē bonis diabolus implere dicit nō in
grediens quidem in eum & in sensum eius / sed
fraudet iniquitate atq; omī maliciā illum allu
ciens atq; seducēs / affectu malicie trahit p cogi
tationes & incontinua viciozū: parte. 10. de spī
rita & anima ca. 27.
- Mentem ad peccatum deus non cogit: sed libes
rum arbitrium: parte secūda de libero arbitrio:
libro. 1. capite. 11.
- Mentes stulte hominū cecate cupiditate atq; in
fidelitate tenebre sunt que lucē non compben
derūt: pte. 5. de trinita. li. 4. ca. 2. verita. 4. Jos
annis. 1. auto. 5.
- Menti inest naturaliter ratio & intelligētiā / ar
gumentū qđ mentē vocat ipsam rationē: p. 7.
libro. 11. capite. 2. b.
- Ex mentis humane natura omā vita ista mor
talis: ibidē li. 22. ca. 24. d.
- Mentis inextirpate vel merudite tarditas con
tenta supficie littere / nihil putat interius requi
rendum: ibidē li. 20. ca. 21. d.
- Menti nihil seipsa prestantius est quādam inte
riori & vera presentia: pte. 10. de spīritu & anima
capite. 32.
- Mentibus etiam impioy non abest deus licet eū
non videant sicut nec lux videt presentata oculo
lis cecorum: lucet ergo in tenebris talibus: par
te sexta de gratia noui testamen. ad Thonora.
capite. 3. a.
- Mentiri deus non potest: & tamē homines & ves
rum dicere & mentiri possunt: p. 9. in euag. Jos
an. tracta. 36. c.
- Mentiri nullo modo potest deus: pte. 7. li. 22.
capite. 25. c.
- Mentiri vtrum ad officiū hominis iusti aliquā
do pertineat: vide parte. 8. in Enchirid. ad Lau
ren. capite. 18. a.
- Mendacium omne peccatum est / sed multū inter

Mentis

Merces

est quo animo et quibus rebus quisque mentitur: ibidem et capite. 22.

5 Mentientis proprium malum est aliud sentire animo aliud ore proferre: ibidem.

6 Mentiri ad tegendum cuiusque peccatum malum est: mentiri autem ad peccatorem tegendum non est malum: quomodo? vide parte. 3. de mendacio ad Consensum. ca. 13. a.

7 Omnis qui mentitur vult celare quod verum est: non tamen omnis qui vult quod verum est celare mentis: parte. 8. contra mendacium ad Consensum. capite. 10. a.

8 Mentitur ille qui vult videri illud quod non est: qui autem non volens aliud putatur quod est non mentitur sed falsus tamen: parte. 2. de vera religione: capite. 33.

9 Mentis et fallens quomodo differunt: vide ibidem.

10 Mentis ille qui aliud habet animo et aliud verbis vel quibuslibet significationibus enunciat: parte. 3. de mendacio ad Consensum ca. 3.

1 Mentis virtuosum est semper sublimius et ardua meditari ut adipiscatur adoptata: parte. 10. de amicitia capite. 2. b.

2 Mens dilatio: subleuatio et alienatio quid sit: vide parte. 10. de spiritu et anima ca. 52. a.

3 Mentis dilatio est: cum sub vno mentis aspectu plura conspiciuntur vel de dei sapientia: vel de eius potentia vel de eius bonitate etc. ibidem.

4 Mentis subleuatio est: cum de visibilibus subleuamur ad inuisibilia: quanto namque consideramus humanam dignitatem: admiramur dignationem dei qui tam mirabiliter rationalem spiritum ad imaginem et similitudinem suam creauit: ibidem. a.

5 Mentis alienatio est: quando mens super se rapitur: de hoc mentis excessu homo doceri non potest: quia nihil ibi habet sui: de mentis autem dilatazione et subleuatione instrui potest: quia ibi aliquid habet sui: ibidem.

6 Mentis aspectu omnem mutabilitatem ab eternitate seungimus: et in ipsa eternitate nulla spacia temporis cernere debemus: quia spacia temporis preteritis et futuris rerum modis constant: parte. 2. de vera religione ca. 49. in fine.

7 De mentis humane mutabilitate: qua fit ut sicut misera facta est et beata: ita beata possit esse et misera: parte. 5. de trinitate. li. 14. ca. 15.

8 De reformande mentis ad imaginem dei: vide ibidem capite. 16.

9 Mentis visio est intelligentia: gustus vero sapientia: illa contemplant ista delectatur: parte. 10. de spiritu et anima capite. 11. a.

10 Mentis imperio omnis inferior motus hominis obedire debet: parte. 8. contra mendacium ad Consensum ca. 7. a.

11 Mens leticia acquiritur cessando a leticia carnis: parte. 10. de utilitate ieiunij. c.

Menstruus sanguis: parte. 7. li. 7. ca. 3.

Menstruo cessante cessat generationis conceptus: ibidem li. 16. ca. 28. b.

Mer. Mercationis ars non solum est licita sed etiam meritoria: quando fit iuste: parte. 4. de doctrina christiana li. 2. veritate. 10. documento. 3.

Pro mercede temporali quidam deo seruantes tuer-

bant: quando vident impios talibus abundare: parte. 7. li. 18. ca. 35. c.

Mercenarii qui sunt: vide parte. 9. in euangelio. Ioan. tracta. 46. c.

Mercenarii quare admittantur in ecclesia: ibidem tracta. 46. d.

Mercenario an liceat fugere veniente lupo: et quomodo quis debeat fugere: vide ibidem. 46. e.

Merces bone vite eterna est: parte. 10. de discipulis na chianis ca. 2. in fine.

Merces fidei est intellectus: parte. 9. in euangelio. Joannis tracta. 29. c. 36. f. 48. a. 86. a. 111. c.

Et merces sanctorum militantium pro eternis aliis est quam terrenorum: parte. 7. li. 5. ca. 16. a.

Merces iustorum est vita eterna ubi nec nox vlla inspirat: nec dies terminabitur: nec uropia videbitur neque cupiditas apparebit: sed perennis gaudium et sempiterna leticia: hec sunt promissa iustorum: et hec sunt promissiones eorum propter quas laborauerunt et festinauerunt: et non cessauerunt currere in bonis operibus quod diu fuerunt in hoc mundo: in ieiunijs in elemosinis in castitate etc. parte. 10. de salutari documento. ca. 47. Iustorum auctoritas. 6. 7. 8.

Merces boni operis transitori: est requies permansura: parte quinta de trinitate libro primo capite. 10. a.

Merces summa est quod ipso deo perfruamur et nobis hisque in ipso perfruamur: parte. 4. de doctrina christiana li. 1. ca. 32. veritas. 17.

Merces bene laborantium est vita eterna: parte. 9. in epistola. Ioan. tracta. 7. g.

Mercurius qui appellatur trimegistus: cuius tempore moralis philosophia clariuit: fuit nepos Atlantidis magni astrologi: qui fuit tempore Moysi: qui Mercurius multarum artium peritus clariuit: et eas hominibus tradidit: quo merito eum deum esse voluerunt vel crediderunt: p. 7. li. 18. ca. 3. c. 8. c.

Mercurius cum capite canis: parte septima libro. 2. capite. 14.

Mercurius quare sic dicitur: ibidem libro quarto capite. 21.

Mercurius quod est sermo: et opiniones de Marte et Mercurio: ibidem li. 7. ca. 14.

Mercurius et Esculapius coluntur: ibidem li. 8. capite. 26.

Mercurij quot fuerunt: ibidem.

Merendi tempus in presenti vita tamen deus hominibus dedit: ubi voluit esse penitentiam fructuosam: penitentia autem ideo hic fructuosa est: quia potest hic homo deposita malicia bene viuere: et mutata voluntate iniusta merita simul operaque mutare: et in timore dei ea gerere quod placeat deo etc. parte. 10. de fide ad Petrum diaco. capite. 3. b. Penitentia antio. 32.

Merentibus fructus gratiam datam debetur felicitas de condigno: parte. 3. in li. 83. questio. q. 68. e. veritate. 10.

Meretrices lupe vocabantur antiquitus inde lupanar: parte. 7. li. 18. ca. 21. c.

Meretrices mercedem et pretium carnis scriptura vetet admitti in domibus domini: parte. 8. in li. 5. questio. sup Deutero. q. 38.

Merita

3. Meretriciū vsum nulla lex terrene ciuitatis potest biber: pte. 7. li. 14. ca. 18. a.
4. Meretrici publice venalis est turpitudine: p. 8. in li. 5. questio. sup. Ventero. q. 37.
5. Meretrici rome pro dea colit: pte. 7. li. 6. ca. 7.
6. Meretrici. bestia. heremus. vnum sunt: pte. 9. in Apocalip. Homelia. 13. b. c.
- Mergerimur et emergimus: quia affectus sunt. amores sunt immundicia spūs nostri defluens inferius amore curarū quasi mergimur: sancti tas dei tollit nos superius amore securitatis ut sursum corda habeamus tē. parte. 4. li. 13. confessio. ca. 7.
1. Merita parentū et demerita in prolem traiciuntur: p. 5. de Seneca. ad līfam li. 6. ca. 9. b.
2. Merita diuersa sunt resurgentū: pte. 9. in euangelio Ioan. tracta. 49. f.
3. Merita nostra bona sunt gratis dei: p. 8. de gra et libe. arbi. ad Valenti. ca. 6.
4. De meritis vestris nunq̄ supba mente presumatis dicit Augustin⁹: pte. 10. de recatu. catholice conuersationis. o.
5. Meritorū ordo magis preferendus est in hominibus vel rebus q̄ temporū: p. 7. li. 20. ca. 4. b.
1. Meritū causat q̄dāmodo et libero arbitrio veritabile: inueneribile enī potius pertinet ad primum ibidem li. 22. ca. 30. d. e.
2. Meritū crescit ratione difficultat: operis inuēti et demeritū ratione facilitatis: et exemplificat de obedientia Abrahā: ibidē li. 14. ca. 15. b.
3. Meritū vite eterne in tribus consistit in odio peccatorū malorū: in cōtemptu bonorū p̄sentū: in desiderio futurorū: p. 10. li. 2. meditatio. ca. 14.
4. Meritum. credēdo comparat: parte. 3. in li. 83. questio. q. 68. b.
- Meritorū populus. diabolus et angeli ca. nō in cōuenienter intelligunt: pte. 8. in li. 7. questio. super iudiciū. q. 49. f.
- Mes. Messias quid sit: vide parte. 9. in euang. Ioan. tracta. 15. f.
- Messias de qua christus loquebat. pulchra mysti gno. tangit: pte. 9. in euang. Ioan. trac. 15. g.
- Messores qui sunt et qui seminatores: ibidem.
- Metallū omne quanteūq; duricie fuerit: quous lapidee esse nature pateat: igne resolutū lique scit: p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 24. b.
1. Metaphorice loquitur scriptura de deo quare: pte. 7. li. 15. ca. 23. p. totum.
2. Metaphora dicit usurpata trāslatio alicui⁹ verbi de re propria ad rem nō propriā: pte. 8. cōtra mendaciū ad Consentū ca. 10. b.
1. Metellus exulat: pte. 7. li. 3. ca. 26.
2. Metelli prosperitas describit: ibidē li. 2. ca. 23.
3. Metellus pontifex deos ab igne eripiens excusat: ibidem li. 3. ca. 18.
- Metibos grece scriptura adulteros dicit latine: pte. 8. in li. 2. questio. sup. Etrodū. q. 71. b.
- Metonymiū nobilissimū cytharistam cū esset cecutus de nauis exceptum Delphim dorso. et ad terram esse prouectū: pte. 7. li. 1. ca. 14.
1. Metra aliqua sunt mobilia. aliqua immobilia. aliqua neutra: pte. 2. de musica li. 4. ca. 16. b.
2. De metrorū copulatione: vide ibidē ca. 17.
3. Jocūdiora sunt metra que in duas partes diuis

Metra

- sibilia sunt: si partes aliqua paritate concordant: ibidem li. 5. ca. 2.
- Metra quid significant: vide pte. 9. in euangel. Ioan. tracta. 9. c.
- Metrorū numerus ex pedibus vel plenis vel cū silentio procreatus est: p. 2. de musica li. 4. ca. 12.
- Nō solum in fine sed et ante finem metri quādoq; sūm artem silendum est. ostendit p. exēmpla: ibidem ca. 14.
- Metru offe dicit nrbm⁹ nō sūt exōuerso: ibidē li. 3. ca. 1. b. Quibus cōstituat pedibus: ibidē ca. 7. Et qd dicit metru: ibidem ca. 8.
- Metru a duobus pedibus incipit. sicut versus a quattuor: et tendit ad octo pedes: ibidem li. 3. ca. 9. a.
- Metru non excedit triginta duo tpa: ibidem. b.
- Metru pirichiu quot minimis syllabis constituitur: et de pirichioy metrorū numero et ordine vide ibidem li. 4. ca. 2. 3.
- Metri vltima syllaba indifferenter est accipiens da: ibidem ca. 1.
- Metra tribrachi sunt. 21. pte. 2. de musica li. 4. capite. 7.
- De metro. Iambico. Trochaico et Spondaico: vide: ibidem ca. 4. 5. 6.
- Metus nō est nisi futuri et imminētis mali: p. 5. in li. 83. questio. q. 33. a.
- Non metueret nō est vitium: ibidē. q. 34.
- Quid metus vel timoris passio sit: vide pte. 7. li. 14. capite. 6. a.
- Michaeas propheta de christo nascituro: ibidem li. 18. ca. 30. a.
- Migrare corde et migrare corpore quid sit: vide pte. 9. in euang. Ioan. tracta. 32. a.
- Miles pompeianus qui in bello civili ignoranter fratrem occiderat: seipsum occidit: pte. 7. li. 3. ca. 25. b.
- Miles christi sine impedimēto huius seculi imperatorū suo domino Iesu christo debet obedire qui ipsum p̄cioso sanguine suo redemit: simile de milite terreno: pte. 10. de salutar. document. capite. 20. a.
- Milvus cū pullos rapere territus nō potuerit. columbū se nominat: pte. 6. contra litteras penula. li. 2. ca. 83. c.
- Per mille annos quibus diabolus ligatus ostēditur in Apocalip. quid intelligit: vide p. 7. li. 20. capite. 7. d.
- Per mille annis sancti regnāt cum christo. Quis etiam tpe p̄secutionis vltime regnēt. qui computari nō vident in his mille annis: ibidem capite. 13. p. totum.
- Mille narius numerus denarij numerū quadratum solidū reddit: ut decies decem decies: ibidē li. 20. ca. 7. d.
- Mimi senes: pte. 7. li. 6. ca. 10.
- Minerva de Iouis capite fabulose nata est: pte. 4. cōtra faustū li. 20. ca. 9. circa medium.
- De munera dea: vide pte. 7. li. 18. ca. 8. d.
- Minimus vel magnus quis vocabit in regno celorū: vide p. 9. in enan. Ioan. tracta. 122. f.
- Minister dei est qui nō magis intuet hoc a te audire qd ipse voluerit sed pot⁹ hoc velle qd a te audierit: p. 4. li. 10. p̄fessio ca. 26. in fine.

Ministeria oia que sonat in malū in diuina scri-
ptura sunt facta p angelos malos: p. 3. in libro
83. ques. q. 53. c. dicto. 49.

1 Ministerare chusto quid sit: vide pte. 9. in euan.
Joan. tracta. 51. d.

2 Ministratur chū nā spūaliū q̄ corpaliū opoz et
utit maria: p. 10. d. assūptōe marie c. 7. a. b. i. fine.

1 Ministri dei puri esse debēt: nemo enī ministrat
impatori nisi vestimētis clariis et mūdīs indus-
tus: deus autē quia natura clarissim⁹ est: munis-
tros eius natura magis q̄ vestib⁹ mūdōs esse
oportet tē. pte. 11. in questio. vetē. et noui testa-
menti. q. 127. k. in fine.

2 Ministres ergo dei puriores esse debēt q̄ ceteri:
q̄ et chū habēt psonā: et ministros rei mundios
res esse oportet: ibidem.

3 Ministri bonis et malis deus et opa pgrua nō
solū vñ: sed etiā malis ad opa digna: pte. 4. ad
Simplicianū li. 2. q. 5.

Et minorib⁹ grauiora iudicari debēt: pte. 6. de fi-
de et oporib⁹ ca. 21.

Minortas filij ad patrē fm qd attēdēda sit: vi-
de pte. 9. in euā. Joan. tracta. 36. a. 37. f. 40. c.
76. c. 78. a. b.

Minotauri fabula ponit. p. 7. li. 18. ca. 13.

Mira multa ostēdit in ignis effectū: palce et cars-
nes pauonis. et carbōis. calce et adamante et
magnete: p. 7. lib. 21. ca. 4. p. totū. et lib. 10. c. 16.

2 Jit in fontib⁹ sale et sole albeston: ibid. ca. 5. b.

3 Mira ostēdit magorū: p que magis cognoscam⁹
deū posse mira facē et sic crematos dānari eter-
naliter: ibidē capite. 6. d. e.

4 Mira multa acaderūt romanis ante chū aduē-
tū: q̄ bones locuti sunt: infantes de vteris ma-
trū clamauerunt: et femine in masculos puerse
fuerūt: sicut legi in eoz libris hystoriarū nō fa-
bulosis. nescio si veris: ibidē li. 3. ca. 31. c.

5 Mira ideo sunt: quia rari: multo ampli⁹ admi-
ramur: quādo duos boies ita filēs reperim⁹:
vt in eis discernēdis aut semp aut frequēter er-
rem⁹: ibidē li. 21. ca. 8. d. e.

Mirabant quare iudei de doctrina chū: vide p.
9. in euan. Joan. tracta. 29. a.

1 Mirabilia dei vident hī quib⁹ p sunt: pte. 11. de
vera innocen. ca. 109.

2 De miracul⁹ visibilib⁹ et inuisib⁹. vide ibi. ca. 134.

3 Mirabilia faciūt demones aliquādo spōtanei:
aliquādo illecti vt impetrati vel ritu aliquo: ali-
quando per magos. p. 7. li. 21. ca. 7. a.

4 Mirabilia magorū vel demonū cauere debem⁹:
que etiā in hoc nobis pficiūt vt sciam⁹ quanto
maiora bona possint angeli boni facere. et quā-
to magis deus ipse: ibidē li. 21. ca. 6. d. e.

5 Mirabilia ostēdit p que reprobos. pbat eterna-
liter in igne victuros et hoc per aialia viuētia
in igne et calidissimis aquis. Dicit enī esse mira-
bilis viuere in igne sine dolore. q̄ cū dolore
vt viuūt dānari: ibidē ca. 2.

6 Ex mirabilib⁹ que videm⁹ in creaturis intelli-
mus virtutē mirabiliorē creatoris omniū: ibi-
dem ca. 6. et. 7.

1 Miracula dei quotidiana: q̄uis magna. tamē
assiduitate vilescunt: rari vero nō tamē maio-
ra homines obstupescunt: p. 9. in euā. Joā. tra-

ctatu. 8. a. 9. a. 24. a. 44. a.

Miracula chū que sunt que nemo ali⁹ fecit cum
tamē plures sancti fecerint miracula que chū
stus fecit: et multa alia que chūst⁹ non fecit: ibi-
dem tracta. 91. a. b.

Miracula ppter vnitatē facientes nihil sunt: ibi-
dem tracta. 13. f.

Miracula q̄re nō faciūt boni chīiani: vide ibid.

Miracula nō debem⁹ appetere vt faciam⁹: p. 9.
in epistol. Joan. tracta. 2. g. in fine. b.

Miracula nolūt infideles credere: quia de ipis
non pōt reddi ratio. cū excedat vires mēis hu-
mane. et tamē ipi non possunt reddere rōem de
mirabilib⁹ que videm⁹. vt d magnete et hmōi:
pte. 7. li. 21. ca. 5. a.

Miracula facta meritis scōrū credūt infideles fies
ri magicis artib⁹: ibidē c. et ca. 8. c.

Miracula multa sunt ante oculos nros in natu-
ralib⁹ reb⁹ que assiduitate viluerūt: et exemplis
ficat de calce et adamante. cur⁹ virtutē non ad-
mirant artifices et assueti ali. Assiduitas enim
experimētū paulatim subtrahit adnuranōis in-
crementū: ibidē li. 21. ca. 4. d. e.

Miracula oia que fiūt: minora sunt q̄ hic man-
dus que fecit de⁹: ibidē li. 10. ca. 12. a.

Quāuis itaq̄ miracula visibilia naturarū vidē-
di assiduitate viluerūt: tamē cum ea sapiēter in-
tuemur inuissatissimus rarissim⁹q̄ maiora sūt.
Nam et omī miraculo qd sit p boies: mai⁹ mi-
raculū est homo: ibidem.

Miracula siue vis mirabilis q̄ est in magnete. et
albesto. et ceteris hmōi: q̄uis eis videat inesse
cōtra naturā: pon⁹ tamē virt⁹ est ipius nature:
ibidē li. 21. ca. 7. a. vide ibi. veritatē.

Miracula portēta. pdigia mōstra et hmōi: ve-
lut contra naturā fiūt et ptra naturā fieri dicū-
tur: sed nō sunt contra naturā: ibidem.

Miracula boies mali quandoq̄ facere possunt:
et quō diuersimode mali et boni chīiani miras-
cula faciūt. et quomō magi tē. pte. 3. in li. 83.
questio. q. 79. c. d.

Nullus ppter sola miracula debet sanctus repu-
tari: ibidem.

Maio: est in sanctis cōmēdatio virtutū q̄ mul-
tudo miraculorū: ibidē. c. et dicto. 55.

Miracula demonū multa: p. 7. li. 10. ca. 16.

Oia miracula magorū doctrinis fiunt et opibus
demonū: ibidē li. 8. ca. 19. c.

Miracula faciūt demones vt credatur dii. sancti
aut ea faciūt vt laudet de⁹: ibidē li. 22. ca. 10. c.

Miracula bonorum angelorū. sunt maiora cla-
riora et certiora demonū miraculis: ibidem li.
bro. 10. capi. 16. c.

Miracula que fiūt p bonos siue boies siue ange-
los. ad deū honorandū fieri credendū est. ipso
deo coopante in illis: ibidē ca. 12. a.

Miracula visibilia deus facit ad se colēdū: ibidē.

Miracula fecit chīs multa: vt in se cōmēdaret
deum: et quib⁹ quodā euāgelia cōtinent. quā-
tum visum est sufficere ad euz predicandū: ibi-
dem li. 18. ca. 46. a.

Miracula inuunt necessaria fuisse vt mund⁹ cre-
deret: s̄ si quis iam querit miraculū vt credat.
magnum est ipse pdigium. q̄ mūdo credēte nō

- credita ibidem. b.
- 24 Miracula etiam nunc fiunt in ebori noli. siue p sacramenta eius: siue per orationes siue p memorias scriptas: sed non eadez claritate illustrant. ut rita quanta illi gloria diffamant. Et ostendit quod miracula scripta in canone ubique recitant: illa que particulariter fiunt pene etiam in terris ubi fiunt seunt: ibidem. b.
- 25 Miracula que fiunt ad memoriam sanctorum. siue ea de faciat per seipsum. siue p martyrum spiritus tanquam per boies adhuc in corpore constitutos. siue p angelos. sanctorum precibus impetrata. siue aliis modis a mortalibus omnino incomprehensibilibus. et eas nunc attestant fidei in qua resurrectionis predicatur: ibidem li. 22. ca. 9.
- 26 Miracula que non sunt permessa durare usque modo ad nostra tempora: vide pre. 2. de vera religio. ca. 25. pre. 3. de vilitate credendi ad bonorum. capi. 16. c.
- 27 Miracula quecumque fecit christus. magice artibus fecisse dixerunt iudei. p. 11. con. iudeos paga. arria. capite. 18.
- 28 Miracula que magicis artibus fiunt a do permittuntur aliquando ad fallendum fallaces. vel ad commouendum fideles ne aliquid tale fieri percipiant p magos. Supra magi. auto. 17.
- 1 De miraculis deorum gentium vel demonum quod multa enumerat: pre. 7. li. 10. ca. 16. c. d. ubi dicit de muliere sola trahente nauem primo immobilem.
- 2 Item de virgine vestale portante aquam in cribro: quod miraculum etiam dicit impossibilitatem resurrectionis attestari: ibidem li. 22. ca. 11. d.
- 3 De miraculis magorum factis incantationibus quibus dedit sunt demones. et de miraculo moysi que multo maiora erant. et quare: ibidem li. 10. ca. 8.
- 4 De miraculis antiquis quibus Sara genuit et peperit. Lotus est educit de sodomia: et vxor eius versa in statum salis: ibidem ca. 8. a.
- 5 De miraculis in mari rubro et in deserto. que erant ad vniuersum dei veri commendandi cultum: ibidem capite. 9. a.
- 6 De miraculis insignibus circa aera testamenti in quibus erat lex: ibidem li. 10. capite. 17.
- 1 De miraculo lucerne ardentis semper in phano venientis et simulacri ferri pendens in aere: ibidem libro. 21. ca. 6. a. d.
- 2 De miraculo solis stantis tempore Josue. et retrocedentis tempore Ezechie. et fluminis iordanis stantis tempore pre memorati ducis Iesu naue: pre. 7. lib. 21. capi. 8. c. d.
- 3 De miracula illa fiebant simplici fide et pietatis fiducia. non incantationibus magorum et hominum. li. 10. capi. 9. a.
- 4 De illi miraculo maxime quo christus cum carne ascendit in celum. in qua resurrexit: multa alia miracula attestantur scripta in canone: ibidem li. 22. ca. 8. a. b.
- 5 De miraculo ceteri illuminati mediolani ad memoriam sanctorum. Et infirmi sanati orationibus apud cartaginensem. de miraculo podragi sanati. et aliter ratione baptismi: ibidem.
- 6 De miraculo propter sacramentum eucharistie. et terre sepulchri christi. et ad memoriam gerasii et protasii. et de annulo aureo: et de memoria sancti

- stephani. ubi de multis habet mortuis resuscitatis: ibidem. c. d. e. f.
- De miraculo diuersitatis facierum in hominibus: vide ibidem li. 21. ca. 8. e.
- De miraculo stelle veneris siue portetor ubi. ca. 8. b.
- 1 Miraculorum multitudo vitanda est. ubi scriptura saluari potest p pauciora miracula: p. 10. de miraculis. sacre scripture li. 1. ca. 20. ventis. 17. et est arguuntur et augustinus.
- 2 De miraculorum tribus generibus propter divina sequebus manis. magicis idest demoniacis. p boiem transmen facis: et demoniacis per ipsos administratis: quorum aliqui dicit lucernam quidam potuisse esse inextinguibilem: p. 7. li. 21. ca. 6. a. b.
- 3 De miraculorum diuersitate: que dicunt monstrum a monstrando quod sequebus demonstrat aliquid significandum. et ostensa ab ostendendo. potentia a potestudo idest posttendendo: et prodigia quod potius idest procul dicant futura: quod etiam demones fallunt homines istos. quod posttendere. monstrare. ostendere et predicere nobis debent que faciuntur est: ibidem capi. 8. f. g.
- De miraculis et mirabilibus factis a gentilibus: pre 7. libro. 10. ca. 16.
- 1 Miraculum primum fecit christus. quod tam mirabilis natus est: ultimum autem quod cum suo resuscitato corpore a mortuis ascendit in celum. argumentum quod ascensus corporis gloriosi in celum est miraculosus: p. 7. li. 18. ca. 46. a.
- 2 Miraculum dicitur quod quid arduum aut insolitum supra speciem vel facultatem mirans apparere: pre. 3. de vilitate credendi ad bonorum. ca. 16. b.
- 3 Miracula sunt duplicia: quodam enim sunt que sola faciunt admirationem: quodam vero magnam etiam gratiam benivolentiamque conciliant. Nam si quis volans boiem cernat: cum ea res nihil spectacionis offert comodi. propter ipsum spectaculum mirantur tantummodo. Si quis autem graui desperato morbo affectus. mori ut iussum fuerit ut qualescat: admirationem sanitatis sue. sanatus etiam charitate superabit. talia facta sunt illo tempore. quo deus in vero boie quantum saterat boibus apparebat. et. ibidem. b.
- 4 Miraculum maius est quod deus bonum facit est quod miracula omnia que deus fecit inter boies: p. 9. in causa. Ioan. tracta. 17. a.
- 5 Ad miraculum de quicunque panibus quo ordine ab omnibus. et quemadmodum ventum sit. vide p. 5. de deosensu. euangelista li. 2. ca. 45.
- 6 De miraculo quicunque panibus quod inter se oves quatuor euangeliste proueniunt: vide ibidem ca. 46.
- 1 Mirari nemo solet nisi de re incognita. p. 11. de fide p maniche. ca. 37.
- 2 Christus se habuit ad modum mirantis quod: vide ibidem.
- 1 Mirer est indicandum quod ubi falsis manichei implicati fuerint: adherens namque illis in sempiternis cruciatibus permanebit: pre. 4. con. epistol. manichei capi. 11. a.
- 2 Mirer nullus liberabitur nisi qui dea misericordia prouenit: p. 11. de vera innocentia. ca. 211.
- 3 Mirer non prece deus: quia seipso est bonus: p. 7. li. 12. ca. 1. c.
- 4 Mirer est habens omnia alia bona sine deo: ibidem libro. 10. capi. 16. a.
- 5 Mirer quisque efficit mala voluntate sed miserior potest stare: quia desiderium male voluntatis implet: pre 5. de triuitate li. 13. ca. 5. b. c.

Miseria

Miseratio diuina toties a paret qñs a penitēte fit p̄fessio: p. 10. de vera et falsa penitē. ca. 5. a.

Ad miserandū p̄ncips iust⁹ potius esse debet et promptior q̄ ad puniendū: p. 4. 5. epistol. mar. nicha. ca. 29. verita. 6. ca. 33. in fine.

Miserere mei deus scdm magnā misericordiam tuā: psalmus: exponit: p. 11. in questio. vet. et noui testamen. q. 112.

1 Miseria magna est hoīs cū illo nō esse sine quo non pōt esse: p. 5. de trinita. li. 14. ca. 12. in fine: p. 11. de vera innocen. ca. 5. 3.

2 Miseria rōnalis creature vnde emanat? vide p. 8. in Enchiridion ad lauren. ca. 24. p. totum.

3 De miseria multiplici que inuenit in hoīe et in toto mūdo quantū ad oēs p̄tes eius: p. 7. libro 19. ca. 5. et vltimo.

1 Miseriā suā homo memorare debet ast beneficia sibi collata a deo: p. 10. de p̄mittōe cordis ca. 1. a. Supra memorare: auto. 4. 5. 8. 23.

2 Miseriā humanā agnoscētes. misericordiā dei implorare debēt: p. 6. de natura et ḡsa p̄ pelag. ca. 25.

1 Miseras hui⁹ vite et suas p̄prias augustin⁹ desplorat: p. 4. li. 10. de p̄fessio. ca. 28.

2 Miseras nostras p̄fiteō deo affectū nostrū p̄terfacim⁹: ibidē li. 11. ca. 1.

Misericordes veri qui sint: vide ibidē li. 7. ca. 2.

Misericordi obiurgatione malum (inquit augustin⁹) sanari q̄ mala adulatōe tā q̄ mibi caput vngat decipi atq; pueri: p. 6. 5. lras p̄tiliani li. 2. ca. 103. c. li. 3. ca. 33. in fine.

1 Misericordia vnde dicat: et quō stulti misericordiam qua si vicā deuitat: vide pte. 2. de monibz ecclē. ca. tholice li. 1. ca. 27.

2 Misericordia dei alia opera excellit: p. 10. de visitatio. infirmo. li. 1. ca. 5.

3 Misericordia dign⁹ est qui spiritali labore ḡram petit: laborat enī mens panendo erubescētis: et qm̄ verecūdia magna est pena: qui erubescit p̄chō. sic dign⁹ misericordia: pte. 10. de vera et falsa peniten. ca. 10. a.

4 Misericordia dei sicut suscipit absoluitq; p̄uersos ita iusticia repellit punitq; obduratos: p. 10. de fide ad p̄trū dyaco. ca. 3. k.

5 Misericordia et pietas sunt arma p̄ dyabolū: hec sunt arma: que animos nostros cōfortāt. muniunt atq; nobilitāt. hec arma semp nobiscū sunt. et intra nos. deo donātē: hec sunt vere diuine nostre tē. p. 10. de saluta. documen. ca. 12. Arma: auto. 3. et. 4. Pietas. 13. p̄cepto. 9.

6 Misericordia put miseriā cordis et cōpassionē nominat nō est in deo sed vt nominat tranquillā bonitatē subueniēdi et a miseria liberandi: pte. 4. ad simplicianū li. 2. q. 2. c. e. Adificors. auto. 1.

7 Misericordia sicut in deo esse pōt sine cordis miseria: sic etiā sine t̄be atq; cruciatu animi zelū dei nō dedignemur accipere. pte. 3. 5. Admantū manichei discipulū ca. 11. c.

8 Misericordia dei est etiā supra malos hic et quo aliq; p̄uertunt aliq; in mal⁹ p̄durāt: p. 7. li. 1. ca. 8. a.

9 Misericordia dei fouēdo amplectē bonos sicut sceleritas dei puniēdo corripit malos: ibidem.

10 Quid est aut misericordia nisi aliene miserie quedā in nostro corde cōpassio: quo vtiq; si possum⁹ sibi

Misericordia

uenire cōpellimur. Seruit aut anim⁹ iste rōne: quādo ita p̄bet misericordia. vt iusticia p̄ferat. siue cum indigent tribuit sine cum ignoscat penitentia: ibidē. lib. 9. ca. 5. b.

11 Nulla inquit ulli⁹ cesari. de virtutibz suis nec admirabilior nec gratioꝝ misericordia est: ibidē.

12 Misericordia pastoris nostri cū erga nos magna est: nulla ergo pressura nos terreat. nulla calamitas frangat. dñs enī in p̄ximo est. et pastor noster circa nos et quicquid metuum⁹. Clamem⁹ ad pastore nostrū vt nos audiat. clamem⁹ in compūctiōe cordis: dicētes. Errauit sicut omis que perierat require seruū tuū tē. pte. 10. de salutata. documen. ca. 57.

13 Misericordia paupis magis q̄ diuitis laudat: paup enī qui exiguitate sua largiri nō timuit. speras a deo sibi retribui et in p̄sent et in futuro: credit enī scripture dicēti: quia qui tribuit pauperibz non egebit. vnde et paupcula illa diuinis multa meritis sola meruit a deo collaudari. quia de penuria sua largiri nō timuit tē. p. 10. in q̄stio. vet. et noui testamen. q. 124. a.

14 Misericordia inuestigabilis est que grans liberat. et etiam veritas qua iuste iudicat: q̄ vniuersē viciū misericordia et veritas tē. p. 11. 5. vā innotentia ca. 315. infra: auto. 19.

15 Misericordia et veritas obuiauerūt nec aufert veritas misericordiam. nec misericordia impedit veritatem tē. ibidē capite. 110.

16 Misericordia tunc magna dicit: cum grādia ignoscat peccata: pte. 1. in questio. vet. et noui testamen. ques. 112. b.

17 Misericordia est iusticie p̄feratur nullo tamē modo contēnda p̄ter iusticia: cuius reuerētia si non esset ipa misericordia fructum nō haberet tē: ibidem questione. 69. b.

18 Misericordia superexaltat iudiciū quia plures p̄ misericordiā colliguntur: pte. 8. de sentētia Jacobi ad Hierony. li. 2. ca. 14.

19 Inuestigabilis est misericordia dei: quia cui⁹ vult miseret nullis eius p̄cedentibz meritis: et inuestigabilis est veritas. qua quē vult obdurat: eius quidē p̄cedentibz meritis: sed cū eo cuius miseret plerūq; cōibz: pte. 10. de bono p̄seuerantie li. 2. ca. 11. Supra: auto. 14.

20 Misericordia illuminat: iudicio autē eq̄ssimo. et si occulissimo de⁹ excecatur: p. 8. 5. aduersa. legis et p̄pbe ta li. 2. capite. 8.

21 Misericordia dei maior est q̄ nostra miseria. et quisquis ad eum toto corde clamauerit. illud exaudiet: p. 10. de spū et aīa ca. 6.

22 Misericordia alloquit nos p̄ obdurationē: pte. 10. de p̄ficien. vicio. et virtutū ca. 17.

23 Sicut misericordia pastoris nostri laudāda est. sic de testāda est hereticorū iniquitas et crudelitas: p. 10. de ouibz ca. 11. a.

24 Misericordia bona cōscētia. iusticia castitas et sobrietas sunt vere diuine: p. 10. de conueniētia. 10. p̄cepto. 7. 10. plagaz Egiptiorū ca. 11. Conscientia: auto. 2. Diuine: auto. 6. iusticia. 57.

25 Misericordia dei in beliso figurat qui mortuū suscitauit: p. 8. 5. duas epl̄as pelagia. ad Bonifa. li. 4. ca. 5. in fine. Supra lē: auto. 43.

Misericordia falsa nihil aliud est q̄ vā crudelitas: p. 26

Misericordia

2. demonio manicheo li. 2. ca. 16. r.

- 28 De misericordia dei nimis presumētes plerūq; subito et occulte puniunt etiam in presenti; pre. 10. d. v. c. christia. capi. 3.
- 29 Misericordia diuina quō augustinus subuenit; vide pre. 4. li. 7. p. fessio. ca. 8.
- 30 Misericordia est bona non tamē fieri debet p̄tra iudicium qđ iustu est; pre. 8. li. 2. questio. sup. Erodum q̄stione. 88.
- 31 Misericordia est in saluatore. veritas in dño; veritas enī ad eum p̄tinet; misericordia autē ad saluatore; in veritate suat tenore iusticie; p. 11. sup. magi. a.
- 32 Misericordia dei p̄uenit nos sanādo; subsequit gloriāficando; p̄uenit vt pie viam; subsequit vt cū illo semp viam; quia sine illo nihil possumus facere vtrūq; enim scriptū est et misericordia ei p̄ueniet me; et misericordia tua subsequet me. p. oēs dies vite mee; p. 6. de natura et gratia con. Pelagia. capi. 32.
- 33 Misericordia dei magna ad peccatores demonstratur in adultera liberata a lapidatiōe; pre. 9. in eua. Jos. tracta. 33. d.
- 34 Misericordia dei p̄cedit iudiciū; ibidē tracta. 36. b.
- 35 Misericordia dei non habet cōpāctus misce cor; sed est bonitas opitulans; p. 8. p̄ aduersa. legi. 7. p̄ p̄betariū lib. 1. ca. 20. b. c. Supra auto. 6. et. 7. Misericordia; auto. 1.
- 36 Misericordia vel libido et interiorib; oculis ad bene vel male videndū p̄cedit; p. 8. p̄ Pelagia. 7. Lelesti. de grā chri li. 1. ca. 15.
- 1 Misericordiam suā ostendit deus liberādo iusticiam in puniēdo; p. 2. de libe. arbi. li. 3. ca. 2. a.
- 2 Misericordiam dei quidam predicāt contra iusticiā opinantes aliquos vel etiā omnes damnatos post diuturna tormēta saluā; vt Eugenes; p. 7. li. 21. ca. 17. 18.
- 3 Misericordiam numerare inter vicia nō puduit stoico; cū sit passio animi; ibidē li. 9. ca. 5. b.
- 4 Ad misericordias p̄tinet vocatio ad grā; ad iudiciū p̄tinet beatitudo corū qui venerūt vocati; p. 3. in li. 83. ques. questione. 68. c.
- 5 Misericordiam dei sic expectare debet homo a deo si est de celo terra expectat pluuia; pre. 11. d. vera innocen. ca. 195.
- 6 Misericordiam augustinus petijt vt petā delectant et amor dei tribuāt; p. 4. li. 1. p. fessio. ca. 5.
- 7 Ad misericordias p̄tinet periculi cogitatio nos inclinā; p. 3. in erposino. episto. ad Sala. ca. 6. a.
- 8 Misericordiam magis credidit Augustin⁹ esse fructu terre p̄stādā q̄ boibus p̄pter quos nascē rē cū adhuc fuit beretic⁹ et maniche⁹; p̄duc⁹ etiā tunc fuit ad eas nugas vt crederet sicū plo rare cū decerpit rē; p. 4. li. 3. p. fessio. ca. 10.
- 9 Misericordias erga paupes esurientes manichei nō volunt esse exercendās; p. 4. p̄ faustuz li. 20. ca. 16. Esurientes; auto. 2.
- 10 Misericordiam erercere hortatur augustin⁹ dicens; discite chriam sine discretionē hospites suscipe; ne forte cui domū clauseritis cui bñanitatē ne gaucitis ipse sit deus rē. pre. 11. de quinq; beresib; capi. 4. b.
- 11 Peccātes sup diuinā misericordiam decipiunt; p. 10. de vera et fal. penitētia ca. 6. 7.
- 12 Sunt enī aliqui dicit augustin⁹; qui adeo p̄fusi

20 **Disericordiam**

munet et de deo confidit. q̄ quanda sibi licetū
sequit̄ peccandi: et sine penitētia expectat ve
niā: q̄ credūt qm̄ cōtiani sunt: non posse dam
narī: adulteris sibi eo q̄ scriptū est: oīs q̄cūq̄ in
uocauerit nomē dñi salu⁹ erit ⁊c. ibidē ca. 6.

Discrēie diuine implorano sup pctorē discrimis
ne tangat: p. 10. de pntiōe cordis ca. 5.

Respira ergo o peccator. respira ne desperes. spe- 2
ra in eo quē times. fuge ad eum a quo aufugis.
Isti inuoca impotente quē super peccasti; dicit
q̄a. Jesu. ppter nomen tuū dulce fac mihi sin-
nem tuā. Jesu obliuiscere supbia te. peccantē
respira pie misere te inuocantē 27. ibidem.

Discite opa vbi fides et dilectio et sobria sanctis
fiducie non inuenit sicut i paganis. iudeis et ma-
lis christianis nihil p'sunt: pre. 5. 8. trinita. libro
12. ca. 7. c. et verba. 7.

Discite largitas ita impartiri vt non relinqua- 4
tur etiam iusticia discipline: p^{er} 10. de continen-
tia capi. 6. a.

Miserere opa sunt exercenda iuxta illud frange esurienti panem tuum. et egenos vagosque induc in domum tuam. Si eni ea exercere recusaveris. et tibi misericordia in iudicio non imparet: per. 10. de officiis vicio et virtutum capi. 17.

Discorde diuine cōmendano rangi: p. 10. lib. 1. 6
meditatio. ca. 2. a. b.

Discite opa bonumibz impendim⁹ p⁹ vita eter⁹ 7
na adipiscenda et pena eterna vitanda: p. 8. de cor
rectio. Donatista, ad Bonificiu ca. 21.

Misericordie opano minima significat pectus
 mum digiti in scriptura; pte. 4. in questio. eius
 ge. li. 2. ca. 38. b.

Adiscite op^o est peccatis perā dimittere: dimis- 9
sione et dimittet vobis: pte. 10. et vera et fal. peni-
ten. ca. 10. 2.

Miscor de magnitudo tangit: p. 10. d. va 7 fal. 10
peniten. ca. 5. b.

Quare eludat? est ab ecclesia iste error: q̄ vnq̄ pes
nitentibz negat indulgentiā. Cur enī dñs per
tri pedes lausser? et ecclesia hoc idē docuisset; nisi
quia quotidiana est offensio. oportet vt quoti
diana sit remissio. Cur docuisset ip̄e dñs oīes
tes dicere: dimitte nobis debita nostra; nisi ip̄e
misericors pficeretur; qui nos ab hac penitē
tia non vult decedere; ibidem. b.

Diabolus ergo et ois nequitia minor est q̄ dei 12
misdia; ibidem. b.

Miscdie opa non crecens - damnabit: pte. 8. et 13
octo dulacy questio. q. 1. c.

Discedit et iusticie opera nō faciens cum christo 14
regnare non pōt. Quisquis nō fuerit human⁹
et pius, hospitalis, benign⁹, clemens, gēnē
non euadit incendium: pte. 10. de vita cōiūna
capit. 10. a. b. 12.

15
Nihil amplius est christiano querendum: nihil deside-
rādū magis: nihilque tons virito enutendū. q̄ vt
malicia suo excludat ex corde: q̄ vt nequiciam
intra pectus sui psciens non admittat: q̄ vt
bonitatē teneat opa miscbie. est iusticiā seruet-
puritatē mentis custodiat. Esto igit innocens:
si vis cū deo viuere. Esto simplex si vis regnare
cum christo: ibidē ca. 10. b.

Illam elemosynā deus cōprobat que de infz las 16

Misericordie

- bono ministrat sicut scriptum est: bonorum deum de tuis laboribus et delibis ei de tue iusticie fructibus. Nam illa abominat elemosynam et reprobat: que de lacrymis prestat alienis. Quid enim prodest si te benedicat unus unde plures male dicunt: et ibidem ca. 12.
- 17 Misericordie opera primo impediens dei misericordiam promeretur: p. 10. de predestinatio. et gra. ca. 10. b.
- 18 Misericordie opera sunt remedia contra vincula peccatorum: pte. 6. de peccatorum meritis et remissio. libro. 2. capi. 3.
- 19 Misericordie opera extra charitatem facta non possunt ad salutem nisi forte ut minus torqueant: p. 10. de his de ad petrum diaco. ca. 3. l. et. 39.
- 20 Misericordie opera per fructus terre intelliguntur: p. 4. li. 13. confessio. capite. 25.
- 21 Misericordie opera eterna bona consequuntur: quia dicit Augustinus. dico tibi: si sibi gratiam exhibuerit hospitem gratum et gratum exhibebit tibi hospitium suum. Quod beatus eris si hospes dei fueris: si in ciuitate sua celestis scilicet Hierusalem mansionem acceperis et c. pte. 10. de visitatione infirmo. libro primo capi. 3.
- 22 Grande bonum quod cum sit in pauperes reducat in deum: iuxta illud quod dicitur vni ex minimis meis feci mihi fecisti: distribue ergo tua ita in pauperes: ut in deum distribuere reducat ibidem. b.
- 23 Distributio facultatum in pauperes nisi ex radice charitatis procedat in deum non reducat: iuxta illud. Si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas: charitatem autem non habuero. nihil mihi prodest et c. ibidem.
- 24 Misericordie opera si fiant propter deum sunt verum sacrificium alias non. in quibus opibus disponunt in istum testamentum dei: pte. 7. libro. 10. ca. 5. d. li. 20. ca. 24. f.
- 25 Inter misericordie opera sepultura computatur: ibidem libro. 1. ca. 13. a.
- 26 Misericordie opera nusquam tam vigere debent quam in catholica ecclesia: p. 4. de agone christiano ca. 30.
- 27 Misericordiores sunt manichei in peccata quam in homines: p. 4. p. faustulum. 6. ca. 5.
- 28 Misericorditer est deus cuncta creauerit iusticiam tamen in misericordia: quod iustus est custodire oportuit: p. 10. de vera et falsa penitentia. ca. 16. a.
- 29 In opibus misericordie non est glorandum: pte. 4. ad Simplicianum li. 1. q. 2. k.
- 1 Misericors dicitur deus non quod habeat miserem cor: sed omnem miseriam a deo abesse probat: pte. 10. de cognitione vere vite capitulo. 19. b. Misericordia: auto. 6. 7. et. 35.
- 2 Misericors est deus: quia peccantibus non facile redit: sed sustinet ut conuersis ignoscat. Est etiam seuerus: ut terrore que ab eo bene condita sunt conseruetur: ne negligentia pareret vite precipitium. Tanta est eius clementia ut et humilias passus ab his quos fecit sufferat: et prius vocet ad pacem: unde aliquando diligit: aliquando numerat se vult ne aberrantes ab eo deperdat: p. 11. in quodam sermone. vete. et noui testam. q. 1. a.
- 3 Misericors est deus et misericordiam in se sperantibus prestat: p. 10. de salutari. docum. ca. 46.
- 4 Misericors et iustus vnus videntur: sed in hoc differunt: quod iustus est qui pietate non contradicit diuino

Missio

- sententia: qui in sua peccata proficiunt: neque illis dei sermonibus quos nondum intelligit: sed nullum beneficium prestat ei cui non contradicit nec resistit. Misericors autem ita non resistit ut propter eius correptionem non id faciat quod redderet resistendo peiorum et c. p. 3. de sermone domini in monte li. 1. T.
- Misericors est deus et patiens: sed moderate: et peccat enim ut impij credant: et peccatores se emendent: si quo minus peccant: quia dei longam patientiam contempserunt. Cuius rei exemplum etiam tunc misericordie predicare ostendit: ne non patiens sed insensibilis: et quem neque dolor alicuius neque pietas commoueret videretur hinc est illud. Tacui: nunquid semper tacebo? p. 11. in quodam sermone. vete. et noui testam. q. 68.
- Si quis christianus ad reprobos vindictam non accipit: neque cum sanguine non peccat: melius tamen fecerit: si dimiserit iudici deo: ibidem in fine.
- Misericors se Augustinus dicit non aliunde nisi reprobis ignorantia: p. 1. li. 2. soliloquio. ca. 1. b.
- Missio sine filij sine spiritus sancti quod intelligenda sit: vide p. 5. de trinitate. li. 2. ca. 5.
- Solus pater est inter diuinas personas qui nusquam legit missus fuisse: ibidem. b.
- Omnes persone diuine mutantur: non autem omnes persone mutantur: ibidem conclusio. prima.
- Non omnes persone mittuntur: quia pater non legit vnus qui missus fuisse: ibidem. b. et conclusio. 2.
- Vna persona non potest mittere sine alia: filius non potest mitti a patre nisi committente spiritus sancto: ibidem conclusio. 3.
- Vna persona potest mitti sine alia filius enim solus in carne fuit missus: ibidem.
- Mittere est essentiale in diuinis: mitti autem persona: ibidem infra mittere: auto. 1.
- Missio christi est eius incarnatio. p. 9. in euangelio. Ios. tracta. 42. c.
- Missio christi et apostolorum quod differant: vide ibidem dem tracta. 110. c.
- Missio filij opus est totius trinitatis quod corde et ore Augustinus confessus est: pte. 10. li. 1. meditatione. capi. 13. a.
- Missus est filius dei illuc per humanitatem ubi semper fuit et est per diuinitatem: ibidem.
- De missione filij dei qua in forma serui minor factus est pater: cum tamen in forma dei equalis patri: p. 5. de trinitate. li. 4. ca. 14.
- Non corpore quod a patre natus est filius dicitur missus: sed quia missus fuit visibiliter quando fuit incarnatus: vel invisibiliter quando fuit ad illuminandum animam datus: p. 5. de trinitate. libro. 4. capi. 20. d. veritate. 26.
- Ad missionem diuinarum personarum quattuor requiruntur. Primum est: quod aliter mittat dei filius ut sit cum patre: et aliter ut sit homo et c. vide ibidem. veritate. 26. p. totum.
- Illud cognosce missam a deo: quem non paucorum hominum laudatio vel potius adulatio eligit: sed illius quem et vita et mores optimi: et apostolicorum etiam actio commendat sacerdotum: vel etiam qui vniuersi hominum populo et c. p. 11. in dialogo ad Dioscorum. q. 65.
- Mysteria ecclesie inique nec intelligere volunt oino: nec possunt: p. 9. in Apocalyp. Wome. 6. b.
- Mysteria deorum occultantur et quare: vide p. 7. libro. 4. ca. 31.

Mysteria

- 3 De mysteriis libi chii dictis et factis absq mēda-
no: vide p. 8. p mēdaciū ad Lōfen. ca. 13.
- 1 Mysteria incarnationis et passionis etc. quō ab
inino mōstrata sunt p qdā signa et sacramenta
per angelos: quō etiā per indeos postea in gen-
tibus: vide p. 7. li. 7. ca. 32. p. totū.
- 2 Mysteriū quid sit: vide ibidē li. 4. ca. 31.
- 3 Mystica nō intelligūt quoz mētes occupat va-
nitas: p. 4. p faustū li. 22. ca. 8.
- 1 Mites sunt qui cedūt improbitatib et non resi-
stunt in malo sed vincūt in bono malū: p. 3. de
sermo. dñi in mōte li. 1. a. 1.
- 2 Mins et misericors quomō differūt: vide supra
Misericors: auto. 4.
- Mitridates pōi et armenie rex hicomedē regno
puat. et cūc romanos occidit: p. 7. li. 3. ca. 22.
- 1 Mitē et nūm diuersitatē nature quō nō arguit:
vide p. 8. fmo. arria. ca. 3. Sup missio: auto. 7.
- Moabite quō non oēs in pdinonē Seon regis
amoretz venisse pbētur: p. 8. in li. questio. su
per Numeros. q. 46.
- Mod Modestia est p quā pudo: honesto carā et stabili
lē cōparat auctoritatē: p. 3. i li. 83. qstio. q. 31. b.
- 2 Modestia a modo dicta est: sicut a tēperie tēpes-
ritas: p. 1. de beata vita disputatio. 3. p.
- Modi duo sūt qto vñt oīs tractio scripturarū:
p. 4. de doctri. chii: li. 1. ca. 1. verita. 3.
- Modici et videbitis me: quō intelligēdū sit: vi-
de p. 9. in euan. Joan. tracta. 101. c.
- 1 Modulatio est peritū monēdi: pre. 3. de musica
libro. 1. ca. 2. b.
- 2 Modulari bene qd sit et quare in diffinidē mu-
sice ponatur ibidē ca. 3.
- De nō seruantiū modū sed ad extrema semp de-
clinanti nō solū in moubo sed etiā in scriptu-
rarū expositiōib: vide p. 6. d fide et opib ca. 4.
- 1 Modus seductiōis ipi intellectus būani ex pueri-
tate aie tāgūt: p. 2. de vā religione ca. 21.
- 2 Modus vbi deest periculū totū est: et quicq res
nō habet tēperamentū: p. 10. in extia: p. 10.
ad sacras virgines ca. 1. c.
- Moy Moyse et pphetas arguit faustus ppter pbis
sinonē aboz immundoz: pre. 4. con. faustuz
libro. 13. ca. pmo.
- 2 Moyse et amare et quantū possum imitare de-
bem: ibidē li. 22. ca. 69.
- 3 Moyse faustus respēdit de Egyptioz expe-
liatōe: ibidē ca. 71. 72. 73.
- 4 Moyse in bellis diuina securus est imperia non
seuicns sed obediēs fuit: ibidē ca. 74.
- 5 Moyse faust' nō accipit: etiā fateat aliquid de
chio pdrisse: ibidē li. 16. ca. 1.
- 6 Moyse nescisse fatue herene voluit q ab oib
seuicnt: p. 8. p aduersa. legi et ppheta. li. 1. ca. 12.
- 7 Moyse faustus nō accepit: q chio maledixisse
putauit in cruce pendēti cū ait. maledictus esse
oēm q pēdet in ligno: p. 4. p. faustū li. 14. ca. 1.
- 8 Moyse cur de pmissis ab alienigena doceri:
vide p. 8. in li. qstio. sup Exodū. q. 68.
- Moy bilitas cōmendat q non fastidiuit ne-
q ptepsit alienigenē foceri sui filiū: ibi. ca. 69.
- 1 Moyse cū celiz terre noie nō intellerent spūalē
et corpālē creaturā: quare augustin' id dicat: q
dā querūt: p. 4. li. 12. pcellio. ca. 17.

Modestia

- Quid moyses voluerit in suis vbiis ignorat: et 2
tū tamē est vep intellexisse: ibidē ca. 24.
- Vanū est asserere qd senserit moyses in suo scri- 3
pto libro geneleos: ibidē ca. 25.
- Moyse vtrū viderit deū in sua sba qua de est 4
an in figur et enigmatib: p. 7. de Gene. ad lū-
terā li. 12. ca. 27.
- Moyse vidit deū in ore p ignē in rubo: p. 7. 5
de trinita. li. 2. ca. 13. vira. 13. Exodi. 3. auto. 1.
- Moyse et aaron ambo summi sacerdotes erāt: 6
p. 8. in li. 3. qstio. sup Leuiti. q. 23. b.
- Moyse quō dicat scripsisse decē verba legē: cū 7
pus deus dicit' sit illud fecisse: ibidē in li. ques-
sup Exodū. q. 166.
- Moyse figurā habuit dñi nostri Iesu chii: qm 8
dixit fuit populi in virga crucē agnoscere deb-
mus: in mari rubio bapnismum chii sanguine
purpuratū: p. 10. d ecclias. cognantib ca. 3. c.
- Moyse aliqui filis aliqndo dissimilis chio fuit: 9
p. 4. p faustū li. 16. ca. 18.
- Moyse tā ghosus apparuit vti a pdrōib vide: 10
ri non posset: in eo ostēsum est q pdrōes glām
dei non merent' aspicere: p. 11. in questio. vete. et
noui testamen. q. 8.
- Moyse in Egypto quibz regnantib scz apud 11
assyrios syconios et argiuos natus sit: pre. 7.
li. 18. ca. 8. a.
- De moyse adoptato a filia pharaonis et liberate 12
filios israel. et per desertuz ducente vbi cū retri
quadraginta annis et obiit. 120. annoz cui suc-
cessit Iesus naue: ibidē li. 16. ca. 43. p. totum.
- Moyse sibi vidit angelū infestū et paratum ad 13
vindictā: quia vñ sublimis culpa graue pecc-
catū est: p. 11. in qstio. vete. et noui testa. q. 16.
- Moyse pndit herencos chii passionē negatus 14
ros: p. 4. p faustū li. 14. ca. 6.
- Moyse bene pphetauit interficiendū esse pphē 15
tā q eos a deo suo veller auertē: ibi. li. 16. ca. 25.
- Moyse fratē defendēs occidit egyptiū quid si 16
gnificat: vide p. 4. p faustū li. 22. ca. 90. Et qd
significet expoliatio egyptioz per Moyse fa-
ustū: ibidē ca. 91.
- Moyse factū cū egyptiū occidit: ad defendēdos 17
fratres suos vtrū cōmendabile sit: vide p. 8. in
li. 2. qstio. sup Exodū. q. 2. Exodi. 2.
- Moyse cū in Exodo vba legis scripsisse dicat: 18
quō id deo ascribitur: pre. 8. in li. questio. super
Deutro. q. 15.
- Quicqd moyses scripsit ad chm referri pdr: pre 19
4. p faustū li. 16. ca. 9.
- Moyse chis in mult' loc' recordat' est: ibi. ca. 10. 20
Moyse psonam legis: aaron vero sacerdoti p 21
sonā gerebat. Aaron: auto. 2.
- Moyse fuit sacerdos: p canonistas qui dicunt 22
eum nō fuisse assumptū in sacerdotiū eo q egyptiū
interfecit: pre. 10. de mirabili. sacre scriptu.
libro. 1. verita. 21.
- Moyse ieiunio quadraginta diez nullo fatiga 23
tus in die labore fuit: ibidē li. 1. et. 26.
- Moyse cum pharaone suscepit certamen: pgre 24
ditur cum pharaone nullo telo. nullo gladio.
nulla visibilia induit arma sed munitus potes-
tate diuina: inferūtur decem plage in egypto.
et vindex ira in populū contumacem surrexit:

- pte. 10. de cathacismo ca. 3. b.
- 35 Moyſes deū oculis nō corporeis ſed mentis vi-
debat. Et quia lux illa ppetua. qđ de⁹ eſt. plus
eum qđ ceteros illuſtrauerat. ideo dictū eſt. Os
ad os loquebat illi 7c. p. 10. de ſymbolo ad ca-
theſi. li. 4. ca. 3. b.
- 36 Moyſes manus ad celſū orando extēdit: et ſic ſi-
gura crucis oſtēdit: p. 11. de quinq; beſeſto ca.
2. a. Moyſi: auto. 17.
- 37 Moyſes intrauit nebula vbi deus erat iſteſt vbi
expreſſiora fiebat ſigna quib; cognoscere de⁹:
p. 8. in li. queſ. ſup Exodū. q. 75.
- 38 Moyſes de poteſtate dñi dubitaſſe videtur cum
petram percuſſit: p. 8. in li. 4. queſtio. ſuper An-
meros. q. 19. 53.
- 39 Moyſes ppter dubitationē in percuſſione petre et
murmur terrā pmiſſionis nō intrauit: p. 10. de
mirabili. ſacre ſcrip. libro. 1. ca. 32. De vilitate
agende penitē. li. 1. e.
- 40 In figura fiebant ea. que moyſes in percuſſione
petre fecit: p. 10. de vilitate. agēde penitē. ca. 1. f.
- 41 Moyſes et helyas quid in traſfiguratiōe dñi lo-
cui ſunt: p. 11. 8. 5. beſeſto ca. 7. b.
- 42 Moyſes ſcribens de producendis animalib; et
equis. elementoz naturas. et ordinē non igno-
rabat. nec aerem ptermiſit nominato celo: p. 5.
de Gene. ad ſam li. 3. ca. 6.
- 43 Moyſes pamiū ſacrificaffe legitur deo poſt exi-
tum de egypto: pte. 8. in libro queſtionū ſuper
Exodum. q. 99.
- 44 Moyſes extendit anlea ſuper tabernaculū quo-
modo intelligatur: vide p. 8. in queſtio. ſuper
Exodum. q. 173.
- 45 Moyſes quō ſtent inter deū et populū: vide pte
8. in li. queſtio. ſup Deutero. q. 10.
- 46 Moyſes dixit dñs diſpoſuit teſtamētū ad vos:
non patib; veſtris: ibidē. q. 9.
- 47 Moyſes reſurrectionis ſpem nō extinxit dicens
aiam eſſe ſanguinē: p. 8. p aduerſa. legis 7 pro-
pbe. li. 2. ca. 6.
- 48 Moyſes quid myſtice ſignificationis habeat: qđ
moyſes tabulas fregit iterādas: p. 8. in li. queſ-
tio. ſup Ero. q. 144.
- 49 Moyſes et paulus quomō diuinā naturā con-
ſpexerunt: vide pte. 6. de videndo deo ad paulū
nam capi. 15.
- 40 Moyſes in precepto de dilectione dei et proximī
ſuū deſideriū demōſtrabat: p. 8. in li. 2. queſtio.
ſup Exodū. queſtione. 151.
- 41 Moyſes quō clamauit ad dñm: vide p. 8. in lib.
qſtio. ſup Ero. q. 52.
- 42 Virga quomō dicit eſſe moyſi et quomō aaron:
ibidem. 53. 65.
- 43 Moyſes dixit dñs. dimitte populo. aut dele me
d libro vite que ſcripſiſti: quare? vide p. 8. in li.
queſtio. ſup Exodū. q. 147.
- 44 Moyſes in egypto quo tpe nat⁹ ſit et qndo edu-
cit populū de egypto: vide p. 7. li. 18. ca. 11. 12.
- 1 Moyſi vxor: Ethiopiſſa: pte. 10. de mirabi. ſacre
ſcripta. li. 1. ca. 28.
- 2 Moyſi lex data fuit ſexta feria. ſicut et ſexta feria
per paſſionem chriſti fuit enacuatā: vide ſupra
Lex: auto. 3.
- 3 Vtrum deus per ſnam ſubſtantiā moyſi appa-

- ruerit. an per viſibilē creaturā: vide ſupra Epi-
paruit: auto. 6.
- Moyſi deus apparuit per creaturā cōmutabilē: 4
pte. 5. de trinitate. libro. 2. capi. 16. 17. in fine. li-
bro. 3. capi. 1.
- Moyſi traditionē fauſtus aliā a chriſti eſſe dixit 5
p. 4. 5 fauſtū li. 16. ca. 6.
- Moyſi velamen interpoſitū inter faciem eius et 6
aſpectū populi iſrael ſignificabat hoc quod il-
lis temporib; coma ſanctorū ſignificabat: p. 5.
de ope monacho. ca. 31. b.
- Moyſi virgā aliqui dicūt in ſerpentē verſā: nō 7
vere ſed imaginariē: pte. 10. de mirabi. ſacre ſcri-
pturē li. 1. ca. 17. in fine.
- Quō talis virgā quā duxerant: ibidē ca. 22. 8
- Moyſi velamen inter facies moyſi et filios iſrael 9
poſitū: ſignū erat quia in lege chriſm intellecturi
non erant 7c. p. 8. p aduerſa. legis et pphetarū
li. 2. ca. 7. b. Supra: auto. 6.
- Moyſi benedictio quid ſcanōis habeat. qua be- 10
nedixit filiis iſrael: vide p. 8. li. 5. queſtio. ſuper
Deutero. q. 56.
- Moyſi virga in ſerpentē angelica facultate mō- 11
tata eſt miniſterialiter non principaliter: p. 5. d
trinita. li. 3. ca. 10. verita. 13.
- Virga moyſi in ſerpentē verſa chriſt⁹ eſt in mor- 12
tem. Serpens rursus in virgā: chriſt⁹ in reſurre-
ctionē: ibidē ca. 10. b. infra Ebis: auto. 3.
- Moyſes virgā qua ſigna fecerat ſim aliqđ ſecus 13
abſtulit. ne forte adoraret: p. 10. de mirabi. ſacre
ſcripta. li. 1. verita. 24.
- Moyſi filij ſibi in ſacerdotij pncipatu nō ſucceſ- 14
ſerūt eo qđ de matre gentili fuerūt: p. 10. de mira-
bi. ſacre ſcripta. li. 1. verita. 21.
- Moyſi ſepultura fuit ignota duab; d cauſis: ibi 15
dem li. 1. verita. 24.
- Per moyſi morteꝝ corporalem figurata eſt mora 16
ipſius dubitationis: ſed in monte: vide myſteria
mira. p. 10. de vilitate. agēde penitē. ca. 1. g.
- Moyſes in orandē manus extēdebat: que exten- 17
ſio crucem chriſti figurauit: ibidem. 3. Moyſes
auto. 26.
- Moleſtias pſentē vite quis numerare pōt? 2 ſu-
rire: ſitire: algere: calere: laſſari 7 innumerabilia
et ipſa conſuetudine nobis domeſtica ſunt: ta-
men initium dolorū hec. Altius autē reuoluas
mus que intra nos ſunt: cupere amari. odire.
ſornicari. occidere vel occidi. rapere furari: nō
ne inimice paſſiones nobis ſunt: tamē quis im-
munis quis liber eſt ab his omnib; 7c. p. 10. de
viſitatione infirmo. li. 1. ca. 6.
- Moleſtie non deſunt qđ diu ſumus in hoc mor- 2
tali corpe: p. 7. in li. 83. queſtio. q. 66. g.
- Moleſtias voluntariis homines acquirunt vo- 3
luptates intenſiores: pte. 4. li. 8. confeſſio. ca. 3.
c. et dicto. 3.
- Mollum et abſoſoz turpitudine tēgunt: pte. 7. 1
libro. 5. ca. 7.
- Irem de mollib; ibidē li. 7. ca. 26. 2
- Monachi octoſi paulū laborantē non imitātur: 3 Mon
p. 5. de ope manachoz ca. 14.
- Monachi octoſi. in quib; ſcripturis ſe fundant 2
contra paulū: vide ibidē ca. 1.
- Illud quod monachi octoſi litteraliter falſo ex- 3
p. 111

Monachi

- ponebant: augustinus ostendit spiritualiter esse intelligendum: ibidem ca. 33.
- 4 Monachus quid mouere debeat ut laboret: et quod ecclesie stipendia non sint mendicitas: ibidem ca. 15. Ecclesie: auto. 11. Stipendia: auto. 1.
- 5 Monachis quid agendum sit per eruditione otiosis: et quod labori iocunda sit interpositio meditationis: ibidem ca. 17.
- 6 Qui monachi eximi possunt a labore manuali: vide ibidem ca. 21.
- 7 Venientes ad religionem diuersimode moti: si volunt opibus laboriosis vacare debent etiam et verbis otiosis: ibidem ca. 22.
- 8 Monachus laboriosis opibus vacare volens debet etiam verbis otiosis vacare: ibi. ca. 22. in fine. 23.
- 9 Concordat euangelium ab otiosis monachis male intellectum cum dictis apostoli: ibidem. 23.
- 10 Monachorum non laborantium responsio quae Augustinus improbat: ibidem ca. 24.
- 11 Monachus effectus manuali labore eretici debet: quare: vide ibidem ca. 25.
- 12 Monachos circumspectantes hortari ne famam bonorum inficiant: ibidem ca. 28.
- 13 Ostendit se augustinus communicare laboribus monachorum non manualibus sed ecclesiasticis. Dicit enim testem inuocatum Iesum: quoniam quantum attinet ad meum commodum multo mallem per singulos dies certis bonis quantum in bene moderatis monasteriis constitutum est: aliquid manibus operari. et ceteras horas habere ad legendum et orandum: aut aliquid de diuinis literis agendum: liberam quam tumultuosissimas populiuitates causarum alienarum partem de negotiis secularibus: vel indicando diuinitatis: vel interueniendo praedicando etc. ibi. ca. 29. a.
- 14 Monachos et fratres obediētes hortari ne a pigritia et inobediētiis corrumpantur: ibidem ca. 30.
- 15 Monachum conuersum multa mala peruersum faciunt et quae mala: vide per. 10. de speculo peccato. ca. 8. b.
- 16 Nec sunt quae monachum peruersum faciunt peruersum: idem hereticum: christianum antichristum: quia scripturas sacras negligenter legio: actus tunc vite mali quos facis. peccataque committis: facta et dicta et opera tua mala non sapienter respicias: velox ad mensam: tardus ad ecclesiam: portus ad portum: sed eger ad psallendum: pigritus ad fabulas: somnolens ad vigilias: peccator ad loquendum: sed tardus et mutus ad canendum: promptus ad iram et detractionem: piger vero ad orationes: inuidie amator: pauperum christianum persecutor: ceteros reprehēdis. tamen non consideras: alios vituperas: te collaudas: amicus vicioz hostis virtutis etc. ibidem ca. 8. b.
- 17 Monasteria feminarum augustinus non nisi vigentibus necessitatibus visitabat: per. 11. de vita augustini capi. 27. a.
- 18 Prima regula augustini pertinet in. 9. capi.
- 2 Residentibus in monasterio in nomine domini nostri Iesu christi: unum sentire in domino debet et cōiter possidere: sicut scriptum est unum sentire in domino: et nemo quod dei propter vendicet quicquam: sed habentes omnia cōia etc. p. 11. in regula. 1. augustini ca. 1.
- 3 Si quis venire desiderat ad congregationem fratrum: quoniam unum esse vident non ignoret euangelicum dictum:

Monasteria

- quod dicit: vendat omnia sua: et erogat egenis et pauperibus etc. ibidem ca. 2.
- Ad congregationem fratrum venire desiderans non cogitet in corde suo de victu aut vestitu et ceteris: quae necessaria sunt corpori: ipso domino promouente in euangelio et dicente. Nolite cogitare dicentes quid edemus: aut quid vestiemur: hoc enim gentes cogitant etc. ibidem.
- Ante ingressum religionis proba bene tempus: ibidem ca. 3.
- Si pegerit quod aliquis ex quolibet causa necessitatis a monasterio fuerit abstractus: ne vel mente concipiat secum aliquid ferre de his omnibus quae in monasterio fuerunt: sine causa quae secum aliqui attulerat: siue ea quae cum fratribus acquirerat: quoniam certum est fratres nihil habere: possidere: dare vel accipere sine licentia superioris: ibidem ca. 4.
- Si propinquus vel amicus aliquid offerre voluerit: primo quidem ponit insinuet: et sic suscipiat si ipse mandauerit: de quo tamen nihil fiat aliud nisi quod prior placuerit: vel permiserit etc. ibidem.
- De his fratribus qui in unitate consistunt: si quis subito aduersus praepositum altercatus fuerit: non solum semel: sed secundo et tertio: ut euangelizet docet: licet errare. Si autem noluerit se emendare: ille cui iniuriis interrogatus est post penitentiam vel secundam correctionem: qui non reuocauerit: contumacem denūciat: et illud praeposito: ne per contumacitatem ille et frater suus penduerit: sicut Solomon ait. Qui occultat iniurias instruit dolum etc. ibidem ca. 6.
- Si vero ut fieri solet incurfusio repentina supervenerit: aut hostilitas: ut impossibile sit fratribus in unum fugam petere propter infectionem iniuriarum: et postmodum deo fauente evaserint et potuerint pervenire ubi praepositum esse cognoverunt: velut filii ad patrem festinare debebunt: quoniam nullo modo poterunt separari quos divina caritas sociavit etc. ibidem ca. 7.
- Si quis autem causa necessitatis detinet id quod a monasterio secum portavit: necesse habebit ubi praepositus suus est: illud perferre: quia non poterit sibi retinere quod per pactum ad omnes pertinet: et deo vinctus est persecratus etc. ibidem ca. 8.
- ¶ Secunda regula augustini est de modo ac tempore orandi: psallendi: legendi etc. et continet quinque capitula: primum dicit.
- Ante omnia fratres charissimi ex corde diligat deus: dande primus: qualiter autem oporteat orare vel psallere dicam. in matutinis dicantur psalmi octoginta octo: cum debitis antiphonis versibus et responsoriis. Ad primum et tertium dicantur sui psalmi antiphone duae: lectiones duae etc. p. 11. in regula secunda augustini ca. 1.
- Operentur a mane usque ad sextam: et a sexta usque ad nonam vacent lectioni: et ad nonam reddant codices: et postquam refecerint siue in bono: siue in vicio: quod fuerint faciant opus usque ad horam lucernarum: ibidem ca. 2.
- Nemo sibi aliquid vendicet proprium: siue in vestimento: siue in quocumque re: nemo cum murmure aliquid faciat: ut non simili iudicio murmuratoz peres: ut fideliter obediat: huius patris sui post deum bonos honorent etc. ibidem ca. 2.

- 14 Si opus fuerit ad aliquam necessitatem mitti: duo
eant, nemo extra monasterium sine precepto mādū
et neq; bibat: non enim hoc ad disciplinā p̄tinet
monasterij et cetera: ibidē ca. 3.
- 15 Oculum verbum apud illos nō fit, mane ad ope-
ra sua, sed eant post orationē nō stātes fabulas
conterāt: nisi forte aliquid sit p̄ utilitate aie: se-
dentes ad opa taceant: nisi vt necessitas operū
erigeret vt loquat̄ quis: ibidē ca. 4.
- 16 Si q̄s autē nō om̄i virtute adiunāte miscōia dei
bec conat̄ fuerit implere: sed p̄tūmācio des-
pererit: semel atq; iter cōmonit̄: si nō emēda-
uerit: sciat se subiace re discipline monasterij si-
cut oportet tē. ibidē ca. 5.
¶ Tertia regula Augustini tradita q̄
ad cōm̄ clericorū vitam p̄tinet: et cōti-
net. 4. ca. primū dicit.
- 17 fratres charissimū ante oia diligat̄ de⁹ et toto cor-
de tota aia: tota mente deinde. prim⁹: q̄ ista p̄-
cepta sunt p̄ncipaliter nobis data tē. p. 11. in re-
gula. 3. Augustini capite. 1.
- 18 Distribuat vnicuiq; vestrū a p̄posito v̄ro vice⁹
et tegumentū. nō equaliter oībo: q̄ non eq̄luter
valens oēs: sed pot⁹ vnicuiq; sicut cuiq; op⁹
fuerit: ibidē ca. 2.
- 19 Qui aliqd̄ antea in seculo habuerūt quando in-
gressi sunt monasteriū libet̄ cōia velle esse de-
bēt: q̄ autē nō habuerūt: nec ea q̄rāt in monaste-
rio: q̄ nec foris habere potuerūt: ibidē ca. 3.
- 20 Non erigāt fratres ceruicē sup̄be p̄ alios: sed po-
nus cor: sursum ad deū babeant: et terrena vana
non querāt ca. 4.
- 21 Illi fratres qui aliqd̄ esse videbant in seculo: nō
habēt fastidium fratres suos q̄ ad illas scām so-
cietatē et paupertate venerūt: ibidē ca. 5.
- 22 fratres et sorores magis studeāt non de paritū
diuitū dignitate: sed de pauperū fratrum socia-
te glari: nec extollant̄ si cōi vite aliqd̄ de bonis
suis p̄tulerunt tē. ibidē ca. 5.
- 23 fratres oēs vnam̄iter et cōcorditer viuere des-
bent: aut honorare in sanuicē deū cuius templa
facti sunt: ibidē capite. 6.
- 24 fratres et sorores orandō in stare debēt bonis t̄
ep̄bo constitutis: ibidē ca. 7.
- 25 In oratione nemo aliqd̄ agat nisi ad qd̄ factum
est: vnde et nomē accepit: ibidē ca. 8.
- 26 fratres cum deum: psalmis et hymnis orāt: ver-
sare hñt in corde hoc: qd̄ proferit in voce ca. 9.
- 27 Carnē v̄saz tomate: dicit Augustin⁹. ieiunys t̄
abstinētia esce. q̄ntū valitudo p̄mutat ca. 11.
- 28 Quando aliquis fratrum non pot̄ ieiunare: nō ta-
mē extra bonā p̄adij aliqd̄ alimētōz sumat: ni-
si cū egrotat: ibidē ca. 12.
- 29 fratres cū ad mensam accedunt: donec inde sur-
gāt: qd̄ eis s̄m consuetudinē legūt. sine tumultu
audiant: ne sole fances cibū sumāt: et aures
esuriāt dei verbū ca. 13.
- 30 Infirmi fratres si aliter tractant̄: nō debet alijs
molestū esse: nec iniustus videri quos fecit aliq̄
consuetudo fortiores: ibidē ca. 14.
- 31 Quemadmodū egrotātes necesse hñt min⁹ acci-
pere ne grauent̄: ita et post egritudinē sic tractā-
di sunt: vt cū⁹ recreent̄: cū si de hūilima pau-
pertate seculi venerūt: ibidē ca. 16.

- Qui autē vires p̄stinas recuperaverint: redit ad se
liciorē consuetudinē suā tē. ibidē ca. 17.
- 32 Habi⁹ fratrum nō debet esse notabil⁹: nec affectas
re habēt placere vestib⁹ s̄ monib⁹: ibidē ca. 18.
- 33 Oculi fratrum etiam iaciunt in aliquā femina: figā-
tur tamen in nulla. Non dicatis vos hīc aios
pudicos: si habeatis oculos impudicos: quia
impudic⁹ ocul⁹ impudica cordis est nunci⁹:
ibidem ca. 21. Oculi: auto. 7.
- 34 Si petulantia in aliq̄ fratrum aduerteritis. statim
admonete: ne cepta p̄grediant̄: sed de primo
corrigant̄: si autē post admonitōes iter cū facē-
tale viderit: ita velut vulneratū sanandū p̄o-
dat q̄cūq; hoc potuerit inuenire: p̄tū tū 7 alteri
vel tertio demonstrādū: vt duorū v̄l triū possit
ore p̄uicā: 7 p̄petē seueritate coerceri: ibi. ca. 23.
- 35 Si frater tu⁹ vuln⁹ habet in corpore qd̄ velit ocul
tari cū timet secari: nōne crudeliter abs te filere
tur: et misericordiē indicaret? Quāto ergo poti-
us debes manifestare: ne deterius putrescat in
corde: ibidē ca. 23.
- 36 Qualiter autē et quō frater convincēdus sit: vide
etiam ibidem.
- 37 Vestes vestras (dicit regula) in vnuz habeatis:
sub vno custode: vel duob⁹: vel quot sufficere
potuerint ad eas excutiēdas: ne a tineas ledant̄.
Et sicut pasamini ex vno celario sic induimini
ex vno vestuario: ibidē ca. 26.
- 38 Nullus sibi aliquid operet: sed oia opera vestra
in vnum fiant: maiora studio et frequētiore ala-
critate q̄ si vobis singulis faceretis prop̄a: cha-
ritas enim non querit que sua sunt: sicut intelligi-
tur: quia cōia p̄p̄ia non p̄p̄ia cōibus antepo-
nit: ibidem ca. 27.
- 39 Quanto amplius rem cōmunem: q̄ propria ves-
tra curaueritis: tāto vos amplius p̄ficere no-
ueritis tē. ibidem.
- 40 Vestē nō occulte accipiat frater: a patre aut alio
sed sit in potestate p̄positi: et in rem cōm̄ redas-
ca tē. ibidem ca. 28.
- 41 Quare si aliquis rem sibi collatam celauerit: fur
n iudicio condemnēt ca. 29.
- 42 Indumenta fratrum s̄m iudicium et arbitriū p̄de-
positi lauentur: siue a vobis siue a fullonib⁹:
ne interiores aie sordes contrahat mūde vestis
nimius appet⁹ ca. 30.
- 43 Quacūq; etiā corpi cui⁹ infirmitatis necessitas co-
git: minime denegēt fiat sine murmure de cōsis-
lio medicina: ita etiā vt si nolit imbēre p̄posito:
faciat qd̄ faciēdū est p̄ salute. si autē velit: 7 for-
te n̄ expedit: siue cupiditan nō obediat tē. ca. 31.
- 44 fratres q̄ aut cellario: aut vestib⁹ siue q̄ cōdicib⁹
p̄ponunt̄: sine murmure seruiant fratrib⁹ suis
ibidem ca. 34.
- 45 Codices certa hora singul⁹ dicto petant̄: extra bo-
rā qui penerit: nō accipiet: ibidē ca. 35.
- 46 Vestimenta et calciamenta quādo indigentib⁹ fue-
rint necessaria: dare nō differāt sub quorū custo-
dia sunt q̄ postulant̄: ibidē ca. 36.
- 47 Fres in mōasterio aut lites nullas habeāt: aut q̄
celerrime finiant: ne ira crescat in odiū: 7 trabē
faciat d̄ festuca 7 aia: faciat homicidā q̄ q̄ odit
fratrem suū homicida est: ibidē ca. 37.
- 48 Quicūq; coniugio vel maledicto vel etiam cri-

- minis obiectu aliquē lesit meminerit satisfactō
ne quātōtius curare quod fecit. et ille qui lesus
est sine disceptatiōe dimittit. Si autē inuicē se le
serint: inuicē sibi debita relaxare debebūt ca. 38.
- 50 Melior est qui quāuis ira sepe temptat. tamē im
petrare festinat ut sibi dimittat cui se fecisse ag
noscat iniuriam: q̄ qui tardius irascit. et ad ves
niam petendā tardius inclināt. qui autē nunq̄
vult petere veniā. aut non ex animo petit. sine
causa est in monasterio. etiam si inde non proij
ciatur: ibidem ca. 38.
- 51 Si verbis duononibz vos custodite. que si emissa
fuerint ex ore v̄ro: non pigeat ex ip̄o ore p̄ferre
medicamēta v̄si facta sunt vulnera: ibi. ca. 39.
- 52 Quando autē necessitas discipline in monio coer
cendis dicere vos verba dura cōpellit: si etiam
ip̄i modum vos excessisse sentitis. non a vobis
erigatur v̄s vobis subditis veniā postuletis:
ne apud eos quos oportet esse subiectos: dū ni
miū seruatur humilitas regēdi frangat aucto
ritas: ibidem ca. 40.
- 53 Venia tamē petēda est huic p̄posito. ab oīm co
muni. qui nouit etiā eos quos plus iusto fonte
corripit. quāta beniuolētia diligens. ibidē.
- 54 Mō carnalis s̄ spiritualis inter vos debet esse dis
lectio: ibidem.
- 55 P̄posito tanq̄ patri obediāt multo magis p̄e
sbytero. qui oībz v̄strū curā gerit: ibi. ca. 41.
- 56 Iste ergo q̄ ceteris fratribz p̄ceat (dicit regula)
non se existimet p̄ate dūante. sed charitate ser
uiente felicē: bonore corā vobis p̄latus sit vobz:
timore corā deo s̄strat⁹ sit p̄dibz v̄s: ibi. ca. 43.
- 57 P̄positus fratru. s̄p̄m bonoz operū p̄beat
exemplū: corripiat inquietos cōsolet pusillan
tes: suscipiat infirmos: panēs sit ad oēs: disci
plina libēs habeat. memēd⁹ iponat: ibidē 7c.
- 1 Moniales quid agere et a quo cauere debeāt: vi
de pulchra et plura: p̄e. 10. ad sacras virgines
ca. 2. per totum.
- 2 Dominica virgo debet agnoscere quibz p̄ceptis
conueniat insistere. vel a quantis vicijz debeat
abstinere. si vult et in seculo posita cum deo. et
cum eodē post hui⁹ vite resolutionē in claritas
te celesti regnare: ibidē ca. 2. a.
- 3 Moniales p̄mitit publicos debent vitare cons
pect⁹ et plateaz frequētiā declinare atq; in domo
posita lanificio insistere vel lectuōi diuine: ibi. a.
- 4 Dominica virgo in feminaz laicarū cōuentu cō
fidens vel cōsistēs: ne verbis scurrilibz neq; lu
bucis earum aut cāncis p̄sentie tue copiam fa
cias. sed magis fugias: oculos tuos auresq; cō
cludas. ne dei timore puata dyabolicas cogita
tiones sensibus tuis immittas. quibz in breui
fonte desperas. ibidē. a.
- 5 Dñica virgo nec ornatu capit: nec habitu come
ret: nec oculos erectis aut letis sed doctis ad terrā
cū vultu p̄cedat: ibidem. a.
- 6 Dñica virgo ab oībz inuerecūdo sermone vel ris
u se debet penit⁹ abstinere. et cū silentio et disci
plina oēm v̄nā suā ornare: ibidē. a.
- 7 Monialis que vultū suū ob splendorē genarū
aliquo fūco infecerit. in Esaiā p̄p̄ta de filiabo
syon p̄missaz sententiā p̄imebit: ibidē. a.
- 8 Dominica virgo. aut sermōe garrula: aut loqua

ciatē verbosa. vel curiositate sup̄flua. casta nō
pōt indicari. imo p̄stituta ad luxuriā alios ma
gis accendit: ibidem.

Monialis nulli viroz cuiuslibet etatis sine gra
uissimaz mulierz p̄sentia singulari habitaculo
vel colloquio se credat et cū sola in tabernacu
lo consistit: clausis sup se ianuis sedeat: nulliq;
viroz pulsanti ianuā pandat. ne forte in suspi
tionem turpissimā. aut in pudoris nanfragiū
cadat. ibidem. a.

Dñica virgo in locis in quibz viri cubant nō de
bet accedere: ne ip̄a se velut scortūz credat suis
corruptioibz p̄buisse: ibidē. a.

Moniales ob extingūdas libidinis vel omnis
lasciuie flammaz. ieiunijs et abstinentie debēt
operā dare. orationibz diu noctūq; insistere. si
cupit et laqueos et insidias dyaboli infidētia
euadere. et ad p̄missa virginutis premia per
uenire: ibidem. b.

Monialis oēm fratrem quez vitandū mala fama
cōmendat. nimis fugere debet et quantū pōt
ab eo v̄l ab eius p̄uijs tuis accessus declinat:
ibidem. b.

Dñica virgo nō nesciat ex p̄uiali colloquio inole
scere libidinis vicia et exinde ad fornicatiōis ve
nire peccata: ibidem.

Monialis ab oībz illecebris gule se abstinere et
parco victu vel potu debet esse p̄tenta. et bone
sta taciturnitate semp ornata: ibidē. b.

Ad monialē p̄net irasci nescire. nosse magis ira
candis cobibere. cunctis benignā existere: ocu
lis non annuere: dolo et malicia linguā non fa
bucare: aliene dom⁹ secreta nec auscultare. nec
p̄dere. auaritiā cupiditatēq; fugere. sibi depos
ita non negare 7c. sorori culpā ex corde dimi
tere scandalū nulli apponere. tribulatio conso
lationē p̄bere: infirmantibz ministrare: extrahē
ti alteri non p̄sentire: et a detractiōe se penit⁹ ab
stinere: ibidem. b.

Moniales in ecclesia cum silentio stare debent. et
nihil legis docere. ap̄lm audiant loquentē: mu
lieres in ecclesijs taceant. Item mulieribz docere
non p̄mitto: si ergo mulieribz turpe est docere
aut in ecclesia loqui: quātō magis virginibus
quas castitas deo p̄missa cura p̄fessioq; cō
stringit 7c: ibidem.

Dominica virgo ne quid p̄auū aut scurrile aut
simulate loquat. et omne mendaciū ex ore suo
penitus eradicit: loquentes enim mendaciū do
minus p̄det: ibidem.

Dñica virgo quāntū fides debet in oībz exhibere.
tantū caueat iurare: ibidē. b.

Dñica virgo furta fraudesq; facit aut falsa testio
nia dicere: aut ea faciētibz p̄sentire caueat: ibi. c.

Monial⁹ matrimonialibz p̄uijs quibz viri mi
scent interesse declinet ne p̄cupiscēte penit⁹ secū
inter pocula loquentibz v̄ris imponet: ibidē. c.

Dñica virgo s̄ oēs sonos musica arte. platos. s̄
cūcta cānta secularia: s̄ oia q̄ dulcē delectant
audire aures: et cor tuū cōcludit ne dyabolicum
melos ch̄i de corde ei⁹ abscondat amorē: ibidē. c.

Dñica virgo monito s̄cribitibz saltatibz. cymba
listiaz. vel tympanistiaz omniūq; viribz lu
dicroz quātū potes vultū tuū auerte: ibidem.

- 23 Dominica virgo non tñ ne supbia vel litiget caueat: sed etiā a supbiennio et ligantio quansum pōt. pcul abscidat: quia supbia deus refutit: humilitas dat grām: ibidem.
- 24 Dominica virgo nec sermonis iactātia. nec diuitijs. nec generis nobilitate se debet extollere. s; in humilitate et paupertate spūs chio accepto debet q̄diu viret permanere. In iudicio enī dei nō natales. sed acti p̄prij pensabunt: ibidē.
- 25 Dominica virgo vigilas fūebres vlt̄ ceteras q̄ in p̄uati domibus eueniūt debet effugere vbi p̄cipue sine discretiōe sexus cōmixti conueniunt: ibidem.
- 26 Dominica virgo que fm p̄prias vires vlli manu porrigitur non pōt ancilla dei vel dia vel cro di rē. ibidem.
- 27 Dñica virgo que pudoris sui dñō p̄missi custodiaz gerere nititur. nec incesu notabili. nec nutu aut dicto molli. nec ociositate verbi nec corpore nec mēte debet oīno peccare: ibidē in fine.
- 1 Mons: chīs dicit quia eminens magnitudo: p̄tra aut dicit quia humilis fortitudo: p̄re. 2. in li b̄io. 83. questio. q. 61. e. p. 4. p̄ faustu li. 16. ca. 17. infra Lib̄io. 134.
- 2 Mons macedonē qui olymp⁹ vocat tante altitudinis est vt in eius cacumine nec ventus sentiat: nec aues ibi volare vident: p. 2. de Genesi p̄ manicheos li. 1. ca. 15.
- 3 Mons olymp⁹ ventū non sentit eo q̄ spacia buis humidi aëris credere dicit: p. 3. de Genesi ad l̄am imp̄fec. ca. 14. a.
- 4 Mons mal⁹ supbia est: mons bonus cōtemplatio diuina: p. 10. de pastoribz ca. 8. b.
- 5 Mons plorand⁹ a plorand⁹ nomē accepit: p̄re 8. in li. 7. questio. sup iudiciū. q. 12.
- 1 Monstra: p. 7. li. 10. ca. 16.
- 2 Monstra quōd resurgēt in iudicio: vide p̄re. 8. in Enchiridion ad lauren. ca. 87.
- 1 Monstruosa cōangunt oculis mundi causis sub diuina tamen p̄udentia cōstituunt. que p̄ curari atq; mitigari demonū r̄itibz fallacissimorum astucia p̄bident: p. 7. li. 10. ca. 16. d.
- 2 Monstruosa pueniūt vire p̄sent. que in resurrectione a beatis tollent: ibidē li. 22. ca. 19. b. c.
- 3 Monstruose gentes quas esse non debet videri nobis absurdū. ita faciunt ad pulchritudinem vniuersi. sicut et monstruosi aliq̄ boies q̄ sunt apud nos: ibidē li. 16. ca. 8. b.
- 4 Monstruosoz hominū varias gētes narrat humana bystoria: quoz quedā habent vtrūq; sexum. vt hermophrodite: quedā vnū oculū in fronte: quedā carent ore. quedā sunt cubitalis stature. vt pigmei siue gnani. quedam generant in quinq; annis. quedā sine ceruice. quedā in humeris habent oculos: ibidē ca. 8. a.
- 5 Monstruosa ista oīa. et b̄mōi que referunt esse. non est necesse credere: ibidem. b.
- 6 Monstruosus hominē in ouente fuisse dicit. nam ante aliquos annos: qui in sapionibz membris duplex erat: in inferioribz aut simplex habens. s; duo capita et duo pectora. sed tñ dñs os pedes: ibidem. d.
- 7 De monstruosis genibz que referuntur aut omnino nulla sunt. aut si sunt. boies non sunt. aut

- si sunt homines ex Adam sunt: ibidē. e.
- Monstra b̄mōi si sunt aialia rōnalia. et p̄mo boies mine sunt: et boies sunt quācūq; gerāt formā corpis: siue colorē siue motū siue sonū: ibidē. d.
- Montem domini: id est celū. ascendit aut stat in loco sancto eius. qui est innocēs operibz: et mundum cor habet in causa dei. id est fidei. Hic aut innocens est et mundū cor habet: qui a fornicatione idolatrie immunis est rē. p. 11. in questio. veteris et noui testamē. q. 111. b. infra p̄salmo 23. autorita. 1.
- Montes dei sancti eius sunt de quibz dicit. Si sapiūt mōtes pacem p̄p̄o tuo: p. 6. de grā noui testamē. ad honoratū ca. 30.
- Mōtes et colles in scriptura qui sunt: vide p̄re. 9. in enan. Joan. tracta. 1. b. c.
- Aliqui incepisse dicunt mōtes post diluuiū: sed ante terrā planam fuisse: p. 5. de Genesi ad litteram li. 5. ca. 10. notab. 2.
- Mōtis olympi cacumen supercreuit aqua diluuii: p. 7. li. 15. ca. 27. b.
- De mōtibz siclicet qui flammis et rustiāt tempore longissimo et integri perseverāt: ibidem lib̄io 21. capi. 4. a.
- Monnumētū dicit eo q̄ mentē monet s; ad memoriam defunctorum: p. 8. de cura p̄ mortuis agenda ca. 4.
- Moralis philosophia in greco Ethica dicit: p̄re 7. lib̄io. 8. ca. 8. a.
- Moralis actus magis a circūstantijs specificat̄ inesse moris q̄ ab obiecto. licet sit opposit⁹ in esse nature: p̄re. 4. de doctri. ch̄iana li. 3. ca. 11. veritate. 3. in fine.
- In actibus moralibz circūstantie diligēt̄ sunt pensandē: ibidem.
- Morbi causa manēt. morbo repetit: p. 9. in enan. Joan. tracta. 25. g.
- Morbi malū duobus modis in corpore canetur: vt nō accadat. et vt si acciderit. cito sanet: vt nō accadat caueam⁹ dicēdo. Ne nos inferas in tēp̄rationē. vt cito sanet. caueam⁹ dicēdo: dimittite nobis debita nostra rē. p. 6. de natura et gr̄a p̄ pelagia. ca. 67. c.
- Morboz experimenta. multas medicinas innuere cogunt: p. 8. de correc. Donatista. ad Bonifaciu capite. 26.
- Morbo corpis medicina est spiritalis flagellū ergo a⁹ gaudēt̄ suscipe: flagellat in te qd̄ nescit: nec inuit: Iusta enī sunt ip̄i iudicia: p. 10. de visitandē infirmoz li. 1. ca. 6. a.
- Recogita q̄ morbo tu⁹ vt aiunt medici: est incurabilis: et tecū reuolue q̄si si p̄ deū p̄sumpseris murmurare: et morbū velis. nobis sustinebis. Nec murmurādo sanaberis: imo aia debilitaberis: dñs p̄ deū tuū. patrē tuū. medicū tuū. magistrū tuū mansuetissimū et tranquillissimū. in ip̄o flagello pacatissimū. qui nunq̄ irat⁹ est: cū iratus est misericōre recordabitur: murmurauerit rē. ibidem. a.
- Pacific⁹ esto: et grauamē corpale fac tibi annid⁹ tū spiritalē: ibidē.
- Morbo corrupto aīo semie ingressus est. integro corpore semie p̄cessit sal⁹: p. 4. d̄ doc. ch̄iana li. 1. c. 14.
- Morbo iste pena peccati est. siue qua nō pōt b̄ua

- na natura nondū ex omni pte sanata: p. 8. § Julia. pelagia. li. 4. ca. 10.
- 1 Mores eoz q in ciuitatibz degūt cōtūanox a vulgari vita remouissimū cōmemorant et qūta faciunt ieiunia rē: vide p. 2. de moribz ecclie catholice libio. 1. ca. 33.
  - 2 An mores filioz trabant ab aīa parentū: vide p. 8. de aīa et origine ei⁹ ad petrū li. 2. ca. 6.
  - 3 Ad mores bonos que mō trāsserēda sint et que nō: vide p. 4. de doctr. cōtūana li. 7. ca. 22.
  - 4 Mores magis attendit popul⁹ in cōte qm nomē: pte. 7. li. 3. ca. 16. d.
  - 5 Mores inquirunt et leges: ibidē ca. 17.
  - 6 Mores manicheoz inique alique rome de pben se sunt: p. 2. de moribz manicheoz li. 2. ca. 20.
  - 7 Mores iniquos q habet aliuz corrigere nō pōt: p. 10. d. duodecim abusionū gradibz gradu. 9. a
  - 8 Mores in meli⁹ cōmutare nō sufficit: et a factis malis recedere nisi enā de his q facta sunt. satis faciat deo p penitēte dolore p hūilitatis gemitū p pccati cordis sacrificiū cooperantibz elemosinis: p. 10. de penitē. mediana. ca. 5. c.
  - 9 Mores boni in dilectione dei et proximi fundati sunt: p. 3. in expositio. epistol. ad Gala. ca. 3. a.
  - 10 Mores bonoū imitare debem⁹ nō maloꝝ: p. 2. de moribz ecclie catholi. li. 1. ca. 22. 23. 24. Bo: ni: auto. 12. bonos: auto. 1. Exempla: auto. 3. 4. Momo. 83. Moies. 34. Imitare: auto. 5.
  - 11 Mores illi⁹ patrie imitare hō debet ad quā venerit: p. 5. ad inq̄sitiones ianuarij li. 1. ca. 2. 4. Mores boni vitā bonoū maloꝝqz discernūt et ad diuersa pducūt: p. 6. § credeo. grā. li. 3. ca. 4.
  - 1 Mon voluit chīs in cruce vt se magistꝝ ptefios ris charitatis ostēderet. Itāz latitudo est in eo ligno qd trāsserim desup figit: boc ad bona opa p̄tinet: quia ibi extēdunt man⁹ rē. p. 6. de grā noui testamēt ad bonoꝝatū ca. 26. c.
  - 2 Mon chīs voluit ppter peccata nostra: pte. 9. in euan. Ioan. tracta. 3. c.
  - 3 Morientis chī potestas vnde apparuit: vide ibidem tracta. 31. c.
  - 4 Mori debem⁹ peccato: cū deus pccatū non fecit: sicut nec mortē fecit: et tū quē dignū morte sensu: occidit. qre legūt mors et vita a deo est rē. p. 11. de vera innocen. ca. 30. 3.
  - 5 Mon male non pōt qui bene vinit: p. 10. d. discipulina cōtūana ca. 2. a. b.
  - 6 Mon aliqui timēt aliq optant vt sint cū chīo: p. 9. in episto. Ioan. tracta. 9. b. in panti.
  - 7 Mon lucrum est. quia angustias et cogitationes quas habet longior vita mors accelerans lucrifacit: p. 10. de p̄solatio. mortuoꝝ li. 1. ca. 5. b.
  - 8 Mon non potuerūt beati: sicut nec p̄muis homo fuisset mortuus: q̄muis mori potuerit: p. 7. li. 13. ca. 23. 24.
  - 9 Mon quidam volunt. non vt viuāt sed vt melius post mortem viuāt: ibidē li. 14. ca. 25. a.
  - 10 Mon fame satius est q̄ idoloncis vasa: ita sat⁹ est cōfingi sine liberis: q̄ et illicito coitu stirpē querere: p. 5. de bono pingali ca. 16.
  - 11 Undecunqz autē nascūtur homines si parētum vicia non sectant et deū recte colūt bonēfū et salui erunt: ibidem.
  - 12 Mon possumus sine peccato licet non viuere sū

- ne eis: p. 6. de natura et grā § Pelagia. ca. 35.
- Mon necesse est omne quod nascit in hoc mundo: hoc est lex dei et sentētia immutabilis. quaz post delictū princeps generis humani accepit dicente dño. terra es et in terrā ibis: p. 10. de cōsolatio. mortuo. li. 1. ca. 2. a.
- Mon peccatis est opa maligna in nobis damna re: et hoc miserabile seculū fugere: p. 10. de salutari. documen. ca. 16.
- Monbo mutans boiem nō dicim⁹ esse q̄ fuit: p. 6. in cōmonito. augusti. ad fortū. a.
- Monēs null⁹ dici pōt: quia si vitā habet vinit: si non habet mortuus est: vnde semper est ante mortē: vel post mortē: p. 7. li. 13. ca. 9.
- Nullus est monēs nisi viuēs: idē igit ipse simul et monēs est et viuēs: sed morti accedēs: vita recedēs. adhuc tamen in vita: qz inest aīa corpori rē. ibidem. c.
- Monitur aīa vel angel⁹: quia caret vita sua deo: quo sapiēter et beate viuere poterat: pte. 7. li. 13. ca. 24. a. b.
- Monit chīs p vnoquoqz tūc: quādo in ei⁹ morte quantelibet etatis fuerit baptizaf: p. 8. § Julia. pel. li. 6. ca. 5. f.
- Monit qui mortale crimen cōmisit: p. 9. in Alpo calip. Mome. 3. a.
- Anima quō monit et occidit: vide ibidē in euan. Ioan. trac. 47. d. Supra aīa: auto. 283. 284. 278. Ezechie. 18: auto. 2.
- Et hoc verbū monit nō pōt latina lingua declinari: vt alia verba: diuino fonte iudicio vt ostēdatur q̄ mors declinari nō possit agendo: sicut nec verbū loquēdo: p. 7. li. 13. ca. 11. d.
- Monit quis malis actibz in corde suo et si vinit eo: pte. p. 10. de pueniētia decē p̄cep. et. 10. plagam Eypno. ca. 7.
- Monitūre anime motus q̄ sint: vide supra Anis me: auto. 72.
- Mors in tunicis pellicis figurata est: quōd? vide p. 2. de Gene. § manicheos li. 2. ca. 21. a.
- Mors in scriptura appellari solet: vita q̄ in peccatis est: vt apl's ait mortuā esse viduā que in delictis viuit: et etiam mortui noie peccatū ipm significari legim⁹: vbi dictum est. Qui baptizaf a mortuo: et itez tangit illū quid p̄ficiat in lauacro suo rē. ibidem.
- Mors a deo non est facta sed inuidia dyaboli in mundū intrauit: pte. 11. § Pelagia. hypponosticon li. 1. a. li. 6. f. in fine. infra: auto. 6. Sapiē. 2. auto. 1. Morē: auto. 4.
- Mors per feminā. et p feminā vita: p. 4. de agone cōtūano ca. 22.
- Mors p feminā adhuc vsqz grassaf: p. 10. de singularita. clerico. ca. 4. a.
- Mors nomē tñi habet non essentiā. et ideo deus eius auctor nō est: quicqd enī deū fecisse dicim⁹ habet essentiā: p. 11. § Pelagia. hypponosticon li. 1. d. Supra: auto. 3.
- Mors a mortu nomen accepit: eo q̄ mortu quodāmodo venenosi serpētis idest dyaboli in paradiso Adam fuerit interempt⁹: tunc enim serpens mortu decepit Adam: quādo p cupiscētiā. hoc est edere suafit illicita: ppter ea a morsu nomē accepit: ibidē. c. d.

- 8 **Mors** non a deo auctore, sed per errorem vite venit boibus in paradiso delinax positis: id est cum per rationem aie qua boni et vitales erant instituti errauerunt a mandato diuino: inuidia scilicet et seductione serpentis: ibidem li. 1. a.
- 9 **Que** est perditio viuorum? nisi mors: huius viuorum male viuentium qui in secunda morte peribunt: non viuorum iustorum: id est requirentium deum: quibus tamen propter peccatum adeo quod trahere nascetes: mors non secunda sed prima debet: et ibidem a.
- 10 **Igitur** ut mouantur boies: pena peccati est: ut autem reuertantur ad vitam: dominus miseratus est: ille autem redit ad veram vitam: qui per bonam conuersationem et gratia dei veniente sanguine christi sanctificationis ingreditur in regnum celorum: et ibidem c.
- 11 **Mors** per unum hominem intravit: quia cum in viro suo mulier una sit caro: in semine progenies imputatur: ibidem li. 2. c. Peccatum: auto. 11. Romanos. 5. auto. 5.
- 12 **Mors** quadruplex in scriptura reperitur: prima mors est aie que suum deserit creatorem. Secunda est corporis. Tertia est solius aie: quam dum ex hoc corpore erit: patitur. Quarta est mors cum aia recipiet corpus: ut in ignem mutetur eternum: pte. 11. in dialogo ad Dioscorum. q. 32. infra: auto. 50.
- 13 **Mors** prima bonis bona est: malis mala. Secunda vero sine dubio: sicut nullorum bonorum est: ita nulli bona: p. 11. de vera innocentia. ca. 147.
- 14 **Mors** etiam piorum: pena peccati est: sed ideo ipsis dicitur bona: quia illa bene utuntur: quibus finis est ad mala temporalia et transit ad vitam eternam: ibidem capi. 148.
- 15 **Mors** prima animam nolentem tollit: secunda animam nolentem tenet in corpore: ibidem ca. 170.
- 16 **Mors** aie peccatum est: mors carnis dissolutio elementorum: mors anime et carnis est pena infernalis: mortem aie que est ceterarum principium et causa: nunquam fecit deus: p. 10. de predestinatione dei ca. 5. Sapientie. 1. auto. 5. et ca. 2. auto. 1.
- 17 **Mors** corporis et anime et peccato est: vide p. 8. de octo dulciter questionibus. q. 3. c. p. 5. de Bene. ad Iram li. 6. ca. 22. 26.
- 18 **Mors** humano generi poculo superbie spinata atque transfusa est: p. 5. de sancta virginitate. ca. 35. b.
- 19 **Mors** non est conditio nature sed pena peccati: pte. 10. de predestinatione et gratia ca. 3. b.
- 20 **Mors** prima est qua suum corpus anima relinquere cogitur. Mors secunda est qua penale corpus anime relinquere non permittitur: p. 8. in Enchiridion. ad Lauren. ca. 93.
- 21 **Mors** prima sicut in hac vita est pro peccato sic et resurrectione prima in hac vita est per remissionem peccatorum: p. 9. in Apocalyp. Homelia. 17. b.
- 22 **Mors** nostra sicut est pena peccati: ita mors christi facta est hostia pro peccato: p. 5. de trinitate. libro. 4. capi. 12. in fine.
- 23 **Mors** hominis ex pena peccati puenit quare ipsa peccatum dicitur: p. 4. per faustum li. 14. ca. 3. Supra: auto. 17. ad Romanos. 6. auto. 5.
- 24 **Mors** et oia seculi mala puta labores et dolores hominum de meritis peccati veniunt: p. 5. de trinitate li. 13. ca. 16. a.
- 25 **Mors** est occasus carnis: pte. 10. de spiritu et anima ca. 43. p. 11. per felicitatem arria. ca. 14. c.

- Mors** nihil aliud est nisi separatio corporis et anime: pte. 26. recedente enim anima que semper viuunt: que mori nescit. quia de statu dei est inspirata: solum corpus emoriatur: quia aliud in nobis mortale: aliud immortale est: p. 10. de solatione mortui. li. 2. ca. 1.
- Recedens** anima sic a corpore. que carnalibus oculis videtur non potest ab angelis suscipi et collocari: aut in sinu abrahe: si fidelis est: aut in carceris inferni custodia: si peccatrix est. donec veniat statutus dies: quo suam recipiat corpus: et apud tribunal christi iudicis veri reddat suorum operum rationem: ibidem.
- Quo** mortui resurgent: vide ibidem ca. 2. 28
- Mors** non est timenda exemplo martyrum: et matris me matris in libro machabeorum cum septem filiis: ibidem ca. 4. infra: auto. 33. 57. 82. 29
- Non** nouit quisque quando de hac vita erit: quia nihil certius morte nihil autem incertius hora mortis: pte. 3. de sermone domini in monte libro. 1. k. Mortis: auto. 1. 30
- Sicut** tribus gradibus ad peccatum peruenit: suggestionem: delectationem: consensionem: ita istius peccati tres sunt differentie in corde in facto in consuetudine: tanquam tres mortes: quomodo? vide ibidem l.
- Tria** genera mortuorum resuscitauit dominus: ibidem. 32
- Mors** quicquam non est curanda bonis: cum non sit nisi bona: quam bona vita precessit: et una mors a multorum minore eripiat: p. 7. li. 1. ca. 11. b. Supra: auto. 29. 57. 82. 33
- Mors** timenda non est: que esse non potuit sempiterna: ibidem li. 9. ca. 15. b. 34
- Quia** mors etiam non sit bonum aliquod: tamen versus est est bonus: quia est instrumentum per quod transit ad vitam: ibidem li. 13. ca. 5. 6. 35
- Quid** preciosius quam mors: per quam fit ut etiam delicta oia dimittantur et merita cumulatim augentur: ibidem li. 13. ca. 7. 36
- Quando** per veritatem quis fideliter et laudabiliter moritur: mors canet: ibidem ca. 8. 37
- Quia** mors corporalis potest ad ignem pertinere per quem immortali saluantur: ibidem li. 21. ca. 26. c. f. 38
- Mors** beata dicitur ubi peccata remittuntur: p. 8. contra Iulian. pelagian. li. 2. 3. 39
- Mors** rebus immutabilibus accidere non potest: p. 1. de immortalitate anime ca. 2. in fine. 40
- Mors** erit absorpta in victoriam tunc cum perfecta delectatione spirituali: carnis totaliter obuietur: pte. 3. in li. 83. questio. q. 70. veritas. 17. 1. 2. 15. auto. 14. 41
- Mors** duplex est: et quomodo timendo unam incidit in alteram: pte. 9. in euangelio. Ioan. tracta. 43. c. 47. d. 49. b. c. 42
- Mors** anime est apostatare a deo: hoc modo anime potest dici mortalis propter mortem uitae: p. 3. de fide et symbolo capi. 10. c. Supra anime: autem. 71. 73. 43
- Mors** anime est auersio a dei cognitione. Supra anime: auto. 73. 44
- Mors** anime est separari a deo: corporis vero est deferri a spiritu: Sic: auto. 75. infra: auto. 51. 45
- Anima** humana habet quandam mortem suam: quia si in se vivebat et peccat: moritur iusticie: si peccatrix erat: et iustificatur moritur peccato: et. p. 11. per maximum arria. episcopo. li. 3. ca. 12. c. 46

- 47 Mores animarum in moribus corporum figuravit: p. 8. § aduersa. legis et pphe. li. 2. ca. 11. c.
- 48 Mors anime est vite pons morumque relectio: que fit penitendo sic etiam corporis mors est animatio: nus pastine resolutio. Et quod animus post penitentiam qua priores mores perditos interemit: res format in melius: sic etiam corpus post istam mortem qua vinculo peccati omnes debemus credere dū et sperandum est resurrectionis tempore in melius commutari tē. p. 4. de doctri. chris. li. 1. ca. 19.
- 49 Mors anime signata est: quando dixit deus. Adā ubi es: mors corporis: terra es et in terrā ibis: sed in morte secūda nihil dixisse credendum est: quia non omnibus cōis est: p. 7. li. 13. ca. 23. c. d.
- 50 Mors quadruplex aliqua aie. aliqua corporis: mors vtriusque et mors infernalis resumpto corpore: ibidē ca. 12. 15. Supra: auto. 12.
- 51 Mors anime fit cum eam deserit deus: sicut corpora cum ipm deserit anima: ibidē li. 13. ca. 2. a. Supra: auto. 45.
- 52 Quia mors aie est in peccatis: dicunt mortui seipellire mortuos suos: ibidē li. 20. ca. 6. a.
- 53 Mors igitur est vtriusque rei scilicet totius hominis: cū aia a deo deserta deserit corpus: ita enim nec ex deo viuit ipsa: nec corpus ex ipsa: homo autem totius hominis mortem: illa sequit quā secūda mortem diuinorū eloquorū appellat auctoritas: p. 7. li. 13. ca. 2. a.
- 54 Mors secūda est in inferno ubi anima mortua est deferente deo: et mors corporis: quia in eo aia non est causa viuendi sed dolēdi: quia est seipatio dei ab aia et aie a carne: ibidē. c. et li. 19. ca. 28. a. b.
- 55 Nulla quippe maior et peior est mors: quam ubi non moritur mors: et quā summa mors est aie alienari a vita dei in eternitate suppli: ibi. li. 6. ca. 12. b.
- 56 Item quod mors secūda dicit summū malum: mors peccatorum pessima: et omniū terribiliū mors illa est terribilissimū: ibidem.
- 57 Mors exemplo christi timēda non est ne enim mortem formidarem: et hanc ipse suscepit: ne famē time remus quadraginta diebus ieiunauit. Ne nudetatem pertimescerem: propter vnam tunicā: aliam discipulis suis habere vetuit. Ne tribulationes expauescerem: oia ipse sustinuit. Cum ista oia nos docuerit: non tamen verbo: verumēdā exemplo ipse pcessit: pte. 10. de saluta. documen. capi. 54. Supra: auto. 29. 33. 82.
- 58 Mors quod metuenda non sit: vide pte. 3. in li. 83. questio. q. 25.
- 59 Mors et resurrectio christi figurat occasum veteris vite nostre: et exortū noue: p. 6. de spū et lra ad marcelli. ca. 6. in fi. de fide et opib. ca. 10. a.
- 60 In christo crucifixo multa homines discere debent: et maxime quod verus homo noster simul crucifixus est vtenacuet corpus peccati et vltra non seruamus peccato. Et quod etiam nos crucifigamur mūdo: ibidē de fide et opib. ca. 10. a. b.
- 61 Mors et resurrectio christi baptisui sacramētum fecit: p. 8. in Enciridion ad lauren. ca. 42.
- 62 Mors christi peccatū nostrū fcauit quo ipsa mors accidit: p. 8. § Julia. pelagia. li. 6. ca. 1. c.
- 63 Et quod in illi carne vā mors fuit: sic fuit in peccatis vera remissio: ibidem.
- 64 Mortuus est christus non necessitate peccati: sed voluntate: p. 6. de natura et gra § pelagia. ca. 24. a.

- Mors christi non fuit necessitatis sed voluntatis: p. 5. de trinita. li. 4. ca. 13.
- Non ergo fuit naturalis sed supernaturalis secundum antiquos doctores: ibidē veritate. 16.
- Sensit mortem diuinitas christi participatiōe humani affectus: quē spōte susceperat: non nature sue potentia perdidit per quā cuncta viuificat. Sic in se pulchro carnē suā cōmonēdo non deseruit: sicut in vtero virginis cōnascendo formauit. Et sic in vtroque et nasci et mori non coactus ab altero: sed spōte dñs voluit: ut hoc cū pster pmlisse quod fecit tē. p. 11. § feliciānū arrianū ca. 14. 16.
- Non coactus est mori christus: quia potestatem habuit et mori et resurgere: pte. 11. in questio. vete. et noui testamēt. q. 114. f.
- Mors christi non diminutio est diuinitatis sed depositio corporis: pte. 8. in sermo. arriano. 7. cō. sermo. arriano. capi. 9. p. 10. de trinitate et vnitati. dei capi. 6. in fine.
- Mors christi miscuē fuit: non necessitatis: pte. 9. in euan. Ioan. trac. 31. c. 36. d. 37. c. f. 47. d.
- Mors christi quod etiam per angelos fieri dicit: p. 8. in Enciridion. ad lauren. ca. 61.
- Mors christi simpla psumit duplicem nostram et simplicius resurrectio: duplicem nostram resurrectioni profuit: mors christi fuit in corpore: mors nostra in carne et aia: in carne propter penā peccati: in aia propter peccatū. pte. 11. in Dialo. ad Orosium. q. 26. b. Mort: auto. pma.
- Mors vite est nequitiā: et quod mors ex deo non est: p. 2. de vera religio. ca. 11. a. b.
- Mors in scriptura sepe somnus dicit: p. 6. de gratia noui testamēt ad honoratū ca. 32.
- Mors christi dulcis somnus dicit: pte. 10. de essentia diuinitatis. m.
- Mors christi est serpens exaltatus eo significandi modo quo per efficiētem id quod efficit significatur: pte. 6. de peccator. meritis et remissio. libro pmo. ca. 32. b.
- Mors moysi mortem christi significat: pte. 4. § fanstū li. 16. ca. 16.
- Mors cōcepta est in primis parētib. (mors ubi preceptum transgressi sunt) velut aliqua egritudo letalis: pte. 5. de Gene. ad lram li. 9. ca. 10. b.
- Mors sicut est finis veteris hominis: ita vita eterna noui hominis: p. 2. de vā religione ca. 26. in fine.
- Mors mala putanda non est: quā bona vita profecit: p. 11. de vera innocētia ca. 50.
- Mors est non diligere deum: p. 2. de morib. et clesie li. 1. ca. 11. b.
- Mors modo non debet esse terribilis fidelibus: quia christi nostra mortem suā destruxit: et ab inferis die tertius resurrexit: non timet occasus: quia oriens venit ex alto: p. 10. de consolatio. mortuo. li. 1. ca. 5. a. Supra: auto. 29. 33. 58. 57. mort: au. 26.
- Mors fidelibus utilis est: quā peccati pical' homines subtrahit: et in non peccati securitate pstituit: p. 10. de pdestinatiōe sancto. ca. 14. a.
- Mors nostra est in aia et carne: in aia propter peccatū: in carne propter penā peccati: mors autem christi in carne sola: p. 11. in dialogo ad Orosium. q. 26. b.
- Ille qui peccatū non habuit: in aia non est mortuus: nisi tū in carne: et hoc propter similitudinē carnis peccati quā ex adā traxit tē. ibidem.

- 86 Mors dicitur esse nihil quia per ipsam ad nihilum redimur: dum nos nihil facere per peccatum non formidamus: per. 10. in solilo. aie ad deum ca. 4.
- 87 Mors cum sit supplicium peccatorum: bono mali usui accedite sit meritum martyris: per. 8. § Julia. pelas. 1. libro. 6. ca. 7. b.
- 88 Mors hominem choro perglutinat: quod finis est malorum: adiutrix inimiticorum secure felicitatis: per. 10. de visitatione infirmorum li. 1. ca. 6. c.
- 89 Mors accelerata quibusdam utilis est: per. 8. in li. 6. quibus. super Josue quies. 9. b.
- 90 Mors peccatorum veniens ex damnationis necessitate: soluta est per mortem Christi veniens ex misericordia: voluntate: dum simpliciter eius pergruit duplo nostro: per. 5. de trinitate li. 4. ca. 2. 3. Super: auto. 72.
- 91 Si mors sanctorum omnium est preciosa: marie certe est preciosissima quam tanta comutata est gratia: ut mater dei dicatur et sit: per. 10. de assumptione marie ca. 7. in fine.
- 92 Mors et vita in manu lingue: per. 11. de speculo de puerbis. 18.
- 93 Mors que est ultio pernaricationis: et iusta est: et mala iusta quod ex iusto iudice mala autem ex misero peccatore: hec enim eademque mors quibusdam bonis est mala: quibusdam autem bona: quis hos de ignominia ducit ad gloriam: illos vero de gloria ad ignominiam: per. 10. de predestinatione dei ca. 4.
- 94 Homo infelix alligatur morti non per dei predestinationem sed per suam offensionem: ibidem ca. 3.
- 95 Mors quod a deo est predestinata: vide ibidem ca. 4.
- 96 Mors sicut aiam euellit a sensibus carnis sic charitas a concupiscentiis carnalibus: per. 8. de sententia Jacobi ad hieronymum li. 2. ca. 8.
- 97 Mors eterna non est conditio sed criminis: per. 11. § felicia. arna. capi. 14. d.
- 98 Mors sempiterna erit: quam nec vivere anima poterit deum non habendo: nec doloribus corporis carere moriendo: prima mors animam pellit de corpore tolerantem: secunda mors animam nolentem tenet in corpore: per. 7. libro 21. capi. 3. b.
- 99 Mors causatur a dolore vincere naturam: quod ibi non erit: ubi natura durabit: et ideo durissima mors secunda erit: quod finiri non poterit: ibi. li. 19. ca. 28. a.
- 100 Mors et alie pene sunt propter peccata nobis infligite pro lege nature: ibidem li. 11. ca. 22. li. 13. ca. 15. b.
- 101 Mors corporalis omnibus infligita est: etiam iustis: quia nati sunt ex stirpe primi hominis: mulctati morte cum omnibus suis posteris: per. 7. li. 13. ca. 3. b. 4. b.
- 102 Mors remanet post baptismum: ideo quia si statim baptizaretur efficeretur immortalis: ideo ipsa fides enervaretur: quod non sic probaretur immutabili primo: cum iam homines propter immortalitatem assequenda baptizarentur: ibi. ca. 4. a.
- 103 Mors est ita molesta: ut nulla explicari possit locutione: nec ulla ratione vitari: ibi. li. 13. ca. 11. b.
- 104 Mors et infernus in iudicio dabunt mortuos: mors corporalis scilicet bonos: infernus vero malos: ibidem li. 20. ca. 15. b.
- 105 Mors et infernus que mittunt in stagnum ignis: ut dicitur in Apocalypsi: fecit dyabolus mortem auctorem: et demonum societatem: ibidem c.
- 107 Mors in greca lingua generis masculini est: per. 8. con. duas epistolas. Pelagia. ad Bonifacium. libro 4. capi. 4. c.

- Mors malorum propter magis afficit dolore quam viuis: 108
rum crimen: per. 8. § secunda gaudentium epistola. libro. 2. capi. 14.
- Morsus factus est chabist inferni: cum se ab eo tamquam escam: id est carnem suam suscipi passus est: quam non satiare sicut de peccatoribus: sed absorbere propter quod dictum est absorpta est mors in victoriam: per. 11. § Pelagia. byponos. li. 1. d.
- Mortale dicitur corpus quia deseri potest omni vita: anima autem immortalis quia modo quodam non desinit vivere atque sentire: per. 7. li. 13. ca. 2. a.
- Mortale est factum mortuum propter peccatum: per. 6. de peccato. meriti. et remissio. li. 1. ca. 5.
- Mortalitate quomodo aliter caruit primum homo: aliter beati carerunt: vide per. 7. li. 22. ca. 30. d. e.
- Quare deus creavit homines mortales et non potius ut corporis mortem non experirent: per. 6. de peccato. meriti. et remissio. li. 2. ca. 31. a.
- Mortalitas quod per carnem intelligatur: vide per. 4. cor. faustum li. 16. ca. 29.
- Mortalitas contracta est ipso die quo primi parentes peccaverunt: per. 5. de Genesi ad litteram li. 11. capi. 32.
- Morte nihil certius nihil autem incertius hora mortis: per. 10. de purificatione cordis capi. 1. a. Super: auto. 30.
- Mortales sumus: et velimus non mori omnes mortis: mortem: nihil enim morte certius et nihil incertius hora mortis. Nam nescimus quando: aut quod aut ubi moriemur: quam mors ubique nos expectat idcirco semper debemus esse parati ut cum corpore resurget ad terram de qua sumptus est spiritus redeat ad eum qui dedit illum: per. 10. de spiritu et anima capi. 31.
- Homo est animal rationale mortale: hoc genere posito: quod animal dictum est additas duas differentias videmus: quibus admonendum erat homo: et quo sibi esset redeundum et unde fugiendum: sicut enim progressus anime usque ad mortalia lapsus est: sic regressus eius in rationem esse deberet quod impugnantibus vicibus resistere valeat: uno verbo quod rationale dicitur: separatur a bestiis. Alio quod mortale: separat a diuinis: illud nisi rennuerit: bestia erit: hinc ratio si se auerterit: ad diuina non peruenit: ibidem.
- In morte quis est semper dum est in corpore presentem: et quod statim incipit nasci: incipit mori. Et quod omnes percursum sperant ad mortem: ita quod nec paululum stare vel aliquantulum tardius ire permittat quis: per. 7. libro. 13. ca. 10.
- Qui ergo usque ad mortem productione spacia temporis agit: non lentius pergit sed plus itineris conficit: ibidem a.
- Quod in morte quedam vis est: quod scilicet dissolutio fit: bene aspersum sensum: ibidem li. 13. ca. 6. a.
- Morte se perimere nunquam legit licuisse alicui propter quatuor causas: sed potius esse prohibuit in maiestatem: non occides: ibidem li. 1. ca. 20. a.
- Morte se occidere ut supra videtur: maius est quam aliud homicidium: et assignat causam: ibidem li. 1. capi. 16. 18.
- Morte se perdidit Iudaea: vi oppressa volens ex hoc innocens apparere: ibidem ca. 19.
- Morte plectere etiam hominem nocentem: non licet alioquin prout peruenit: ibidem li. 1. ca. 17. a.

- 11 **Morte** plecti null^o debet quantiscumq; iniquis
si nō sit pēnatus: ibidē li. 1. ca. 21.
- 12 **De morte** amicorū quō tristamur. vt de eorū vī
ta delectabamur: ibidē li. 19. ca. 8.
- 1 **Mortē** et iudiciū extremū q; aliqui prouidere ne
gligunt. ideo sepe inuadit eos supbia. exagitat
ira. cruciat malicia. fangat pigritia: ligat aua
ritia. Et qm̄ horrēda imminētia nbi tormenta
pudēt nō pspicere: carco pnumar inuirosus
obstinat^o sepe efficit^o piger. accidiosus ad op^o
diuinū accedis illō negligēt et desidiōse agē.
Quare hoc? quia non vis. puidere quo vadis:
p. 10. de speculo peccato. ca. 7. b.
- 2 **Mortē** temporalē maris subissie dicere debem^o
q; et fili^o eus talē sustinuit: p. 10. de assumptio.
marie ca. 2. in fine.
- 3 **Mortem** aie et corporis humanū gen^o ppter pec
catū meruit: p. 6. de peccatorū meritis et remis
sio. libro. 1. ca. 4.
- 4 **Mortē** quō de^o non fecit. vide p. 9. in enā. Joā.
tracta. 12. c. in fine: p. 11. p. pelagia. bypponos. li.
4. e. li. 5. b. Supra mors: auto. 3.
- 5 **Mortem** crucis qre elegit chris: vide p. 9. in enā.
Joan. tracta. 36. b. c.
- 6 **Mortem** videre vel gustare quid sit: vide ibidē
tracta. 43. c.
- 7 **Mors** diffinitio. tangit ibidem.
- 8 **Mortem** null^o appetere pōt acceptū vt est obies
cū puz. licet tamē vt est obiectū pmutū vtpo
te cū liberatiōe a corporis anxietate: p. 4. d. docm̄.
chris. li. 1. ca. 24. verita. 13. docu. 1. et. 2.
- 9 **De mortē** secūda saltē declinare possum^o p gfa
dei. vbi nō erūt hoies ante mortē et post mortē.
ac p hoc nec viuētes nec mortui. vt sunt in hoc
mūdo. sed semp erunt monētes: pte. 7. lib. 13.
ca. 11. d. vide veritatē.
- 10 **In mortē** secūda demones post iudiciū papi
tandi sunt: ibidē ca. 24. i.
- 11 **Mortē** nos dicētes esse computandā inter alias
penas irident philosophi: ibidē li. 13. ca. 16. a.
- 12 **De mortē** quā sit pena peccati: docuit nos chris
sustinere magis q̄ peccare: ibidē li. 10. ca. 24.
- 13 **Ideo** soluere potuit monēdo peccata: q; mortu^o
est. et non p peccato: ibidē a.
- 14 **Mortē** curare non debem^o. nec aliquid aliud p
Tempiterna ciuitate et exemplificat de curcio. q
pcepit se dedit vt pceptis deorū obediret. Itē
de decys. qui occiderunt se vt auerterēt irā deo:
rum: ibidem li. 5. ca. 18.
- 15 **Mortem** sibi quidā intulit et appetitu immortu
litans anime. de qua legerat in libro Platonis:
p. 7. li. 1. ca. 22. b. Interficere: auto. 3.
- 16 **De mortē** sibi inferre liceat sapiēti ppter mala p
menna. pferent academici et peripatetici: si non
sic stōici: si tamen aliūde assequi eam nō valeāt
desiderat^o: p. 7. li. 19. ca. 4. g.
- 17 **De mortē** homo naturaliter fugiat fru eorū: et ve
rum est: ibidem vide veritatē.
- 18 **Mortem** omni hora adesse spera. et futura iudis
cia dei sup te iugiter formida: pte. 10. de rectitu.
carbolice pnerfa. l.
- 19 **Ad mortē** nemo venit nisi p adā ad vitā null^o ni
si p chris: p. 8. p. Julia. pelagia. li. 6. ca. 1. e.
- 20 **Ad mortē** est in morte chris baptizari: ibidē. f.

- Mortem** corporis et anime humanū genus pio
pter peccatū meruit: p. 6. de peccato. meritis et re
missio. li. 1. ca. 4.
- Mortē** cor: pis ppter peccatū homini infligit de^o: 21
post peccatorū vero remissionē ppter exercendā
iusticiā nō ademit: ibidē li. 2. ca. 34. li. 3. ca. 11. b.
- Mortē** et opprobria chris pati voluit vt nobis vi
tā donaret: hic gfe alibi glie: p. 6. de gfa noui te
stamen. ad honoratū ca. 9. a. b.
- Mortē** sibi ppi inferēs sub ara martyres nō fu
unt: p. 8. p. secūda Sandēm epistol. lib. 2. ca.
19. Supra: auto. 17. 16. Interficere: auto. 1. 2. 4.
- Mors** tria genera enumerat: ibidē. 25
- Mortem** exemplo chris timere non debem^o. dicit
enī Augustin^o. Ergat spem suā gen^o huma
nū. et recognoscat naturā suā: et videat quantū
locū habeat in opibz dei. gaudete vos viri. fili^o
dei virū suscepit: vos femine: q; et femina nat^o
est: nolite tamē amare carnalia: quia in filio dei
nec mascul^o nec femina sumus. Nolite timere
contumelias et cruces et mortē: quia si nocerēt
homini: non ea pateret homo quē suscepit fili^o
dei tē. p. 4. b. agone chrisiano ca. 11. b. **Mors**:
autōta. 82.
- Mortes** due viles atq; vilitate sunt eorū q̄ seipos
interimunt laqueis. scz et papiāz: p. 6. p. lias
petiliani li. 2. ca. 49. c.
- Morti** nostre duple saluator noster Iesus chris
simplā suā impedit: p. 5. de trinita. li. 4. ca. 3. a.
c. **Mors**: auto. 72.
- Morti** eterne et tpali quid sit cōmune: vide p. 7. 2
libro. 21. ca. 3. b. c.
- Morti** et libidini homo subdit^o est cū bestijs pio
pter peccatū: ibidē li. 12. ca. 21. 22.
- Mors** vbius patriarcharū peccata hominū figura
ta sunt: p. 8. in li. questio. sup. **Mene**. q. 161.
- Mors** fera infectio sensuū tangit ab Augustino
dicens: si per linguā tuā amico tuo aut famu
lo tuo iussens: vt ad te mererit adducat aut tu
ipse cū meretrice locut^o fueris p os tuū ad aiam
tuā gladi^o eterne mortis ingredit^o tē. pte. 10. de
bonestate mulier ca. 5.
- Si aut malū vel sordidū piliū libētē audieris.
si detrahentē aut luxuriose loquentē aut canit
ca turpia. pferentē nō respicis p auris tuāz sed
nestras mors intravit ad aiam tuā: ibidē.
- Quia dñs dicit: qui viderit mulierē ad papiēz.
tē. voluntas pna faciēdi reputat^o p ope faci
ac si dñs aliquis mulierē libidinoso oculo consi
derat per fenestras corporis sui in secretū mentis
venenū mortis instillat: ibidem.
- Talis cogitatio: et si aliquā impedit casu vt nō im
pleat voluntatē suā: nihilomin^o tū actiōis cri
mine pēnatur a dño tē.
- Quere itaq; oculos ne videant vanitatē tē. Si
aliquis carbonēs apprehēderit. si cito eos pie
cerit. nihil ei nocebunt. Si vero diutius tenere
voluerit sine vulnere abire non poterit. ita ille
qui ad concupiscendū oculorū defixerit intuiū
et libidinis maluz in corde suscipiēs morari in
corde suo libere permiserit. excutere a se sine pla
ga anime non poterit. Ideo iugiter clamamus
cum propbete. Oculi mei semp ad dominū tē.
ibidem in fine.

- 6 Mortificanda quomodo sint membra: vide p. 6. de peccato. merit. et remissio. li. 1. ca. 6. Carnis aut. 4. ad Colossen. 3. anto. 2.
- 1 Mortis auctor diabolus est p. suggestionē peccati: sed per potentiā retributionis. nec auctor nec creator: est p. penarū custos et exhibitor: nec tamen ex propria potentia: sed ex cōfessione diuina: pte. 10. de predestinatione dei ca. 4. in fine: parte. 11. in questio. veteris et noui testam. questio. 116.
- 2 Mortis auctor peccatum est: iudex mortis deus est non inuentor: pte. 11. in questio. vete. et noui testam. q. 34.
- 3 Mortis aculeus peccatū est: pte. 11. de perfectio. ne iusticie contra Celesti. in responsio. 14. ratiocinationis.
- 4 Mortis regnū vsq. adeo in homines dominatum est: vt omnes in secundā quoq. mortē: cui nullus est finis debita pena precipites ageret: nisi inde quosdam indebita dei grana liberaret: pte. 7. li. 14. ca. 1. b.
- 5 Mortis originē trahim⁹ ab Adā transgrediente diuinū mandatū: in quo omnes morimur: s. in ebio viuificabimur: ibi. li. 15. ca. 13. b. 23. f. g.
- 6 Mortis necessitate lignū vite pseruabatur: ibidem li. 13. ca. 20. 23. a. b.
- 7 Mortuis sacrificauerūt multi: ibidē li. 8. ca. 26.
- 8 Mortis pena quanta sit: et quādo destruet mors: ibi. ibidem li. 13. ca. 11.
- 9 Mortis totam molestiā nonnāq. vnus ictus vel aierap⁹ intercipit. nec eam pmutat sentiri peruenire celeritate: ibidem ca. 6.
- 10 De mortis bono vsu in martyribus et huiusmodi: quibus est ad mercedē: et tunc est acquisita peccando. nunc implet iusticia mouendo: ibidem li. 13. capite. 4. f.
- 11 Mortis mer⁹ et futuri iudicij: Augustinū reuertit a carnalibus voluptatibus: pte. 4. li. 6. confessio. ca. 16.
- 12 Mortis diuerse acceptiōes iuxta philosophorū sententias: pte. 1. soliloquorū li. 2. ca. 13.
- 13 Mortis diem ante oculos ponere debem⁹ mētis: et ad emendationē quantū possumus festinare debemus: parte. 10. de rectitudine carborū: conuersa. p.
- 14 In hac vita positi fratres. ita agite: vt cum hinc migraueritis. et caro vestra a vermibus ceperit denotari in sepulchro aia ornata bonis operibus. cum sanctis omib⁹ letet in celis: p. 10. de vanitate seculi ca. 1. a.
- 15 Retrahebat vos a malis operib⁹ vel peccatis. intentus eorum quos premisistis: attendite calamitates considerate diuitum sepulchra vel eorum qui ante pauca tempora vobiscum erant: quid sunt vel quid fuerunt vel quid eis diuitie et cupiditates seculi profuerint: diem ergo mortis ante oculos ponite: ad emendationē quantum potestis festinate: vide ibidem. Supra memorare autouta. 15.
- 16 Anima cui per mortē a corpore euellit⁹: statim aut in paradiso pro meritis bonus collocat⁹: aut certe pro peccatis in inferni tartara precipitat⁹: et cetera. Ibidem. b.
- 17 Mortis dies incertus: quare tanq. quotidian⁹

- spetandus est: p. 10. de decem eboris ca. 2. b.
- Mortis recordatio contritionē concipit cōmūdo compunctionē parit: compunctio contemplationē scz pium et humilem affectū in deum: pte. 10. de speculo peccato. ca. 5. a.
- In omni scētia nihil hominē magis prouocat ad sui custodiā et omne iniusticiā expellendā sicut consideratio sue corruptionis. sue mortalitatis certa cognitio. postremo tremende mortis sue recordatio. ibidem. *et cetera cum dicitur in li. 1. ca. 11.*
- Mortui ergo o bone Iesu. propter nomen tuū fac mihi finem meū. et numerū dierum meorū quis sit vt sciam quid defuit mihi: non plane tēpora vel momenta que pater posuit in potestas te sua presare depono: sed vt intelligam et cognoscam me aduenaz et peregrinū infirmū atq. erigui epis sup. terrā: ibidem ca. 3.
- Mortis meditatione domat⁹ caro luxuriosa: ibidem capite. 4.
- Sūma totius prouidentie est illa terribilis hora in qua misera aia tua ex hoc corpusculo corruptibilis timens est egressura: ibidē ca. 5. a.
- Mortis hora nimis metuēda: vide ibidē p. totū.
- Misera peccatoris aia quādo in morte hora de mūdo eritura et iura es. adernit uxor ministri maligni scz maledicti diaboli. vbi spūs terribiles et pessimi velut leones rugientes vt rapiant predam tuā peccatrice aiam: tunc horribila patibunt loca. penarū cabos et caligo tenebrarū: dolor horrende visionis. tremor tremende mansionis. locus silentiū: vbi stridor centum: vbi morisus veruū et clamor dolentiū: et vox clamantiū et dicentiū vt nobis filiis Luc. Cū hec et his similia imo millefies plūq. dici possunt peiora de corpore egressura misera anima audierit. senserit et viderit qualis quāruq. et q. magnus terror et timor erit in ea: que lingua dicere pōt: quis liber exponere: ibidē ca. 7. a.
- Mortis cogitatio hominē a peccato reuocat pte. 2. de Genesi p. Manicheos li. 2. ca. 28.
- Mortis timor prouenit ex timore amissionis nostre: pte. 4. in questio. euangelio. li. 1. ca. 47. veritate. 25. in fine.
- Mortis tria genera Donatiste appetierūt fructus: le pro fide chiste simulata scz vt gladio ferrentur. per saxa se mitterent. aut ignibus gurgitibusq. donarent que tria genera diabolus docuit: parte. 8. de correptione. Donatista. ad Beofacum ca. 9. 11.
- Mortis reguli quid sit: et quō per chisti gratiaz destruitur in filijs Adam: pte. 6. de peccato. merit. et remissio. li. 1. ca. 11.
- Mortis utilitates varie sunt: est enī mors oīum malorū presentū finis. laboris clausula. quietis principium et. pte. 10. de visitatione infirmorū libio. 1. capite. 6. c.
- Mortis periculū feliciter euadere possum⁹. si diligenter diuinū cōsiliū sequi studeam⁹ qd nobis intimat dñs dicens: vnus saperet et. p. 10. de speculo peccatoris ca. 1. a.
- Mortis meritū inferuit diabolus paimis parentibus. et vniuerse propagini eorum cum vino peccati. et inuidia: parte. 10. de fide ad Petrum capite. 3. f.

- 32 Inter omnia genera mortis: nihil illo genere cre-
trabilius: et formidolosius quod se sustinuit Chris-
tus: pte. 3. in li. 83. quest. 25.
- 33 Mortuas animas portare noscunt multi in vis-
uis corporibus: pte. 9. in Apocalip. Dome. 3. a.
- 1 Mortui qui dicant etiam viuentes: vide p. 9. in
euangel. Ioan. tracta. 22. c. 23. c.
- 2 Mortui quomodo audient vocem filij dei et viuent:
ibidem tracta. 19. d. b. 22. c. 23. b.
- 3 Mortui sumus et corpore et anima propter peccata
inimici corpore propter penam peccati: utriusque
gona nostre seque corpori et anime: medicina et res-
urrectionis opus erat: ut in melius renouaretur
quod erat in deterius commutatum: pte. 5. de tri-
nitate. li. 4. ca. 3.
- 4 Octo mortui leguntur in veteris et noui testamen-
ti scripturis resuscitati: pte. 10. de mirabili sacre
scripture li. 3. veritate. 12.
- 5 Mortui peccato cum ducimur: natura tamen in-
terisse non dicimur: p. 8. in li. q. sup. Lcu. q. 81.
- 6 Mortui mystice omnes iniqui appellari solent:
pte. 6. contra Iudas penitanti libro. 2. capite. 7. b.
Infra autoritate. 8.
- 7 Mortui viuis per diuinam potentiam apparere poss-
sunt: pte. 10. de spiritu et anima ca. 29.
- 8 Mortui celsendi sunt ne dum heretici sed et omnes
peccatores: parte. 5. de baptis. contra Donatist.
libro. 6. capite. 34.
- 9 Mortui viuorum acibus et rebus cognoscendis
adiuandisq; non miscentur: pte. 8. de cura pro
mortuis gerenda: ca. 13. 14. 16.
- 1 Pro mortuis valde bonis: vel valde malis non
est orandum eo quod frustra fiant pro eis bona alii
quas: pte. 7. li. 21. ca. 24.
- 2 Mortuis: quibus bona profunt: que facimus pro
eis: pte. 8. de cura pro mortuis gerenda ca. 1. b.
- 3 Vtrum profit cuius post mortem quod corpus eius
apud sancti aliquis memoriam sepelitur: vide
ibidem tracta. 4. Et de octo Dulacij questio.
q. 2. Supra animabus.
- Quomodo mortuo similis apparebat quidam fas-
cordos in omnibus ad voces lamentabiles cum
valebat: pte. 7. li. 14. ca. 24. c.
- 1 Mortuorum animas dixit Plato reuerti in corpora
etiam bestiarum: ibidem li. 10. ca. 30. a.
- 2 Mortuorum resurrectio et mundi renouatio miras-
bilis dicitur et non naturalis: argumentum fratres
est. maro. pte. 5. de trinitate. li. 3. ca. 6. veritate. 3.
Resurrectio. 24.
- 3 Mortuorum resurrectio quomodo sit probabilis: vi-
de pte. 10. de cognitione vere vite capite. 41. Res-
urrectio autoritate. 15. 22.
- 4 De mortuorum sepultura quomodo sit curandum:
et corporibus ipsorum: vide pte. 7. li. 1. ca. 13. a.
- 1 Mortuos scriptura dormientes appellat non si-
ne causa: pte. 8. de anima et eius origi. ad Vin-
cent. victor. li. 4. ca. 18. circa finem.
- 2 Mortuos sepelire mortuos suos quod significat:
vide pte. 11. in quest. euangel. q. 6.
- 3 Mortuos resuscitare quasi nihil mirabile est i ope-
ribus diuinis: p. 5. de trinitate. li. 1. ca. 6. c. veritate. 10.
- 4 Mortuos olim gentiles septem diebus iuxerunt:
pte. 8. in li. quest. sup. Gene. q. 172.
- 5 Mortuos patribus veteris testamenti flere licuit:

- pte. 10. de consolatio. mortuorum li. 1. ca. 4.
- Mortuos sancti patres olim merito flebant: quod
nondum de celis venerat Christus: qui fontem
illam lachrymarum sua resurrectione siccarer: mo-
rito lamentabantur: quia nondum resurrectio pre-
dicabatur: parte. 10. de consolatione mortuorum:
libro. 1. ca. 4. a.
- Christus fleuit Lazarum iam sepultum non ut fletus
di mortuos formidaret sed ut se per lachrymas
verum corpus assumpsisse monstraret: vel cer-
te fleuit amore humano: iudeos qui nec dei si-
gno monstrato erant in eum credituri: ibidem. b.
fleuit autoritate. 3. 4. Lazari autem. 2.
- Quid nobis prestat deus per suum vnigenitum: si
ad huc mortis timeamus occasum: ibidem ca. 6. b.
- Confirmatus fide: mortem desine iam timere:
ibidem li. 2. ca. 4. a.
- Si martyrum socii inueniri volumus non commiser-
mur de morte: non lugeamus caros qui nos
precedunt ad dominum: si plangere volumus:
ipsi nobis insultant beati martyres et dicunt. O
fideles: o regnum dei cupientes etc: vide ibidem
plura capite. 4. b.
- Mortuum deplorans arguit Augustinus: ibidem
capite. 5. c.
- Mortuos legimus aliquos esse mortibus corporum
non propter sua sed aliena peccata: pte. 8. per ad-
uersa. legis et prophetarum. li. 1. ca. 16. c. d.
- Mortuos tres suscitauit Christus: et quare vide
pte. 9. in euangel. Ioan. tracta. 49. b. c.
- Mortuos viuis apparuisse legimus: parte. 8. de
cura pro mortuis gerenda. ca. 15. et. 16.
- Mortuum amicum quare ploramus? et que sunt causas
se lachrymarum: vide pte. 10. de consolatio. mor-
tuorum li. 1. capite. 2. a.
- Mortuum amicum quomodo Augustinus plorauit:
vide pte. 4. li. 4. confessio. ca. 4.
- Mortuum exemplo Dauid lugere non debemus:
si enim ille Dauid qui adhuc sub lege positus erat:
sub illa non dico licentia: sed necessitate lamenta-
tionem sic animam a luctu irrationabili supera-
uit: sic tristitia suam suorumque compescuit: nos
qui sub gratia sumus sub certa spe resurrectio-
nis: quibus omnia tristitia interdicta est: quod fron-
te mortuos nostros gentium more plangimus etc.
pte. 10. de consolatione mortuorum libro. 2. capi-
te. 5. a. b. c.
- Qua ratione vestes nigras tingimus: nisi quon-
iam vere infideles et miseros non nisi fletibus: sed etiam
vestibus approbemus? Aliena sunt ista fratres
extranea sunt: non licent: et si licerent non decerent:
vide plura ibidem. c.
- Super mortuum plora: parte. 11. in speculo eccle-
siastico. 22.
- Mortuum in somnis videns: an animam mortui se
vidisse debeat se arbitrari: vide pte. 8. de cura
pro mortuis gerenda ca. 11.
- Mortuus est homo qui flagitium decreuit in cor-
de suo: pte. 10. de pugna anime. d.
- Mortuus est Christus secundum legem nature: pte. 11.
contra felicia. Arna. ca. 18.
- Mortuus est Christus pro ecclesia ut eam immorta-
lem faceret: p. 6. in collatio. tertij dei loco. 4. l.
- Mortuus est Christus pro nobis ne in morte ma-

- meremus: pte. 10. de tempore barbarico ca. 8. a.
- 5 **Moritus** est chultus nedum propter adultos sed et paruulos: et inde pbat qd contrahunt originale: pte. 8. de nuptijs 7 concupiscen. ad Gal. libro. 2. ca. 33. b.
- 6 **Moritus** est nomen 7 ponit pro participio preteriti temporis: vt declinetur verbum morior: qd declinari non potest: pte. 7. li. 13. ca. 11. d.
- 1 **Morum** vicia min⁹ vitare curauit Augustin⁹ qd barbarismu: pte. 4. li. 1. confessio. ca. 19.
- 2 **Morum** turpitudine potius qd rerum felicitas de minimis est: p. 5. de psen. euangelista. li. 1. ca. 33.
- 3 **Morum** discreto habenda est no etatis quomodo: vide pte. 10. de saluta. documen. ca. 43.
- 4 **Morum** ordinata correctio disciplina dicit: p. 10. de duodecim abusionu gradi. gra. 11. a.
- 5 **Morum** corruptores et sacrilegi in lege dei condemnandi sunt: bonoradi vo diligentes deum et discipline cultores: pte. 11. in questio. vet. et noui testamen. q. 32.
- 6 **Morum** pulchritudine deus magis querit qd verbum: pte. 8. contra aduersa. legis 7 propheta. libro. 1. capite. 24. c.
- 7 **Morum** humanoru quanta sit vis: vide pte. 3. de vilitate credendi ad Honoratu ca. 17.
- 8 **Morum** diuersitate perturbantes ecclesiam contra fraternam charitatem agentes se corrigere debent: pte. 5. de ope monachor ca. 33.
- Mos** vel vsus plurimu valet ad elliciendu bus manu sensum: vel offrendu: pte. 7. li. 15. capite. 16. d. nota ibi veritatem.
- 2 **Mos** persaru. mauroz. romanor tangit: p. 11. in q. es. vet. 7 noui testa. q. 115. d.
- Mot.** Qd in motibus pauius sit peccatu innuit, dicendo neq; essi nullum est viciu cui sicut dicit apostolus caro concupiscit aduersus spiritum: p. 7. li. 19. capite. 4. c.
- 2 **Non** mouent genitalia nunc nisi libidine concitata sed in primo statu fuissent mota sola voluntate: ibidem li. 14. ca. 24. a.
- 1 **De** motu spiritali angelor quo non laborant: cu nos adiuuant: pte. 7. li. 11. ca. 31. b.
- 2 **De** motu angeloru stabili in deum ad que mouent vt ad fontem vite: ibide li. 16. ca. 6. a.
- 3 **Motum** localem de⁹ no potest causare in instans: parte. 5. de Seneca ad littera li. 8. verita. 11.
- 1 **Motus** celi qui est circularis non habet dextru nec sinistru: p. 3. in li. 83. ques. q. 29. dicto. 23.
- 2 **Motus** a tempore no videt differre formaliter: argumentu fran. maronis: pte. 5. de Seneca ad lram li. 5. ca. 5. verita. 2.
- 3 **Motus** tres habet species quas vide pte. 1. in ca. ibegon. Aristotelis capite. 21.
- 4 **Motus** qui in diuisione lacertoru 7 vermiculorum multipedu cernitur animu extentam 7 diuisam no probat licet causa huiusmodi motus nos lateat: pte. 2. de anime quantita. ca. 31.
- 5 **Motus** quo voluntas a deo auertit non est naturalis sed voluntarius: pte. 2. de libero arbitrio. li. 3. ca. 1. c. Infra auto. 11.
- 6 **Motus** pame concupiscentie preter voluntatis nostre legem insurgentes non sunt peccatum: pte. 7. libro. 1. ca. 25. b.
- 7 **Et** motus angeli est in tempore sed no eoru im-

- mortalitas transiit in tpe: ibide li. 12. ca. 15. e.
- Mors** no pot videri a nobis argumentu frd. 8 maro. pte. 5. de trinita. li. 14. ca. 10. verita. 20.
- Mors** est causa caloris in mobilibus: p. 5. de 9 Seneca ad lram li. 2. verita. 3.
- Mors** in sex partes fieri potest: pte. 3. in li. 83. 10 questio. q. 29.
- Mors** quo voluntas a deo auertit vnde fit: vide 11 pte. 2. de libero arbitrio. li. 2. ca. 20. Supra. auto. 5.
- Moueri** est pati. mouere vo agere: pte. 3. de Seneca ad lram imperfectus ca. 4. d.
- Non** mouet dens de loco. qui semp est vbiq; to 13 tus. sed descendere dicitur cum aliquid facit in terra: pte. 7. li. 16. ca. 5.
- Much** scevole constantia coram profenna: p. 7. 12 Mue libro. 4. capite. 20.
- Muli** habent setum. non tamen setum: ibidem libro. 15. capite. 27. d.
- Mulier** habitu incedes credo iure infames in: 1 Mul stabilesq; haberi: pte. 1. li. 2. solilo. ca. 16. a.
- Mulier** a pati quid sit: vide p. 7. li. 7. ca. 27. 2
- Mulier** est facta in adiutoriu viro ppter prolem 1 procreanda: pte. 5. de Seneca ad lram libro. 9. capite. 3. 5. 11.
- Mulier** de latere viri facta. arca. Imolatio Isaac 2 quid illa significant: vide pte. 4. contra faustu libro. 12. capite. 38.
- Mulier** deus formauit de homine: vt homines 3 neceret amplius: item vt ostenderetur quantum debeat esse cara coniunctio viri et vxoris: pte. 7. libro. 12. ca. 21. b.
- Mulier** an imago dei dicat: 7 quid sit ad imaginem 7 similitudinem dei fecisse hominem: vide pte 11. in questio. vet. 7 noui testamen. q. 21. Sup homo antonta. 5. 7.
- Mulier** fm quid. no est imago dei: vide pte. 5. 5 de trinita. li. 12. ca. 7. b.
- Delatio** mulieris in ecclesia significat cobibitionem 6 portionis inferionis: Ibidem.
- Mulier** id est. caro regenda est a viro. id est. aio: 7 pte. 7. li. 15. ca. 7. f.
- Et** mulier facta est de viro: vt oib⁹ ex vno existet 8 abus vntas comendaret: ibi. li. 22. ca. 17. b.
- Mulier** habes menstrua. pronecte tñ etatis. 9 test generare de iuene: no tñ de senec: sed destituta menstruo no potest parere etiam de iuene: ibidem li. 16. ca. 28. b.
- Mulier** omnis femina dici potest siue intacta viro 10 siue iam mixta: pte. 6. de gra noui testamen. ad Honoris. capite. 3. a.
- Mulier** ebria non in tunicis delectatur: sed vini 11 querit allata mensura: hec cum cibos capit vir comedendo semiuncta panis attingit 7 pecula deinceps absorbet. hec qd diu vigilauerit bibit: aut si obdormient. sine ei somnum abumpit: pte. 10. ad sacras virgines ca. 3. b. c.
- Mulier** sup bestiam in beremio quid significet: 12 vide pte. 9. in Apocalip. 11. Homel. 13. d.
- Mulier** pio femina ponit more locutionis be: 13 hreor: p. 3. i erpesinoe episto. ad Gal. ca. 4. a.
- Mulier** no est posita sub viri dominio a natura 14 ha culpa: p. 5. de Seneca ad lram li. 11. ca. 37.
- Mulier** innupta dicit que nuptus non alligat: 15 pte. 10. de bono viduitatis ca. 2.

Mulieres

- 16 Mulier & masculū peperit immūda erit septem diebus: pte. 8. in li. 3. questio. sup. Genit. q. 40.
- 17 Mulier a viro ppter fornicationē discēdens alteri nō potest nubere: pte. 8. de adulterio cōiugis ad Pollentiū li. 2. ca. 2. 13. 19.
- 18 Mulier soluta nō est: quā si quis duxerit adulter sit: ibidem ca. 3.
- 19 Mulier quedam vndecim viros habuit. erat et vir qui duodecim habuit viros: pte. 11. in questio. vet. et noui testamen. q. 115. o.
- 20 Mulier samaritana significat ecclesiam ex gentibus congregatam: parte. 9. in euangel. Joannis: tracta. 15. c.
- 21 Mulier fluram sanguinis patiens quid significabat: vide ibidem tracta. 31. c.
- 22 Mulier dum parit tristitiam habet: ibidem tracta. 101. b. c.
- 23 Mulier marito fidem non seruans quantū malum sit: vide pte. 10. de bono viduitatis ca. 11.
- 24 Mulier ubi melius viuit q̄ vir: capite deorsum pendet domus: q̄ caput mulieris est vir: p. 10. de decem chordis ca. 3. b. 9.
- 25 In muliere quō maior pena significet q̄ in viro: si vterq̄ defecit: pte. 8. in li. 5. questio. sup. Deutero. q. 33.
- 1 Mulierem diu cum viro viuere carnis felicitas est: pte. 10. de bono viduitatis ca. 13.
- 2 Mulierem in nuptiā manere apostolus precepit: cui discēdere licuit: p. 8. de adulterio coniugis ad Pollentiū li. 1. capite. 5.
- 3 Mulier culpabiliter a viro nō fornicante discēdit: etiam si in nupta permanserit: ibidem li. 1. ca. 7. li. 2. capite. 4.
- 1 Mulieres nunq̄ debere cum seruīs dei etiā castissimis in vna manere domo Augustin⁹ voluit: pte. 11. de vita Augustini ca. 26.
- 2 Mulieres plures habere quō non est cōtra ius naturale: vide infra viros autōr. 2.
- 3 Mulieres gaudere habent: quia filius dei nat⁹ ex femina: viri quia filius dei virum suscepit: pte. 4. de agone christiano ca. 11. b. 22.
- 4 Mulieres scriptura (non eas tantū que virum pisse fuerant sed oīno feminas etiam intactas atq̄ integras) appellat: pte. 5. de cōsensu. eadē gelista. li. 2. capite. 28.
- 5 Mulieres sancte olim matrimoniū inierunt nō cupiditate concumbendi: sed pietate parienti vtriusq̄ credat coniū nō fuisse queritūre si proles posset aliter provenire: pte. 10. de bono viduitatis ca. 7. a.
- 6 Mulieres bonande sunt ad imitandum matrē Augustini: parte. 4. libro. 9. cōfessio. capite. 9. dicto. 6. in fine.
- 7 Mulieres se fucantes Lyprianus detestat: p. 4. de doctrina christiana li. 4. capite. 21. c.
- 8 Mulieres: n̄ statim innocēte peperissent sine colore et integritatis corruptione: pte. 7. libro. 14. capite. 26. c.
- 9 Mulieres etiam virgines in scriptura appellari solent: parte. 8. in li. questio. super numeros quest. 57. Mulieris auto. 2.
- 1 Mulieribus nunq̄ permissum est plures habere viros licet cōuerso viris in veteri testamen. concessum sit: pte. 4. de doctr. christiana. li. 3.

Mulieribus

- capite. 11. veritate. 4.
- 1 Mulieribus etiā incipit illud malum: quo fas est cum est diluuium: quia scilicet nimis libidinis nō sunt amate: pte. 7. li. 15. ca. 22. p. totū.
- 2 Mulieribus et pueris compendi sunt qui in laboribus expectationē quousq̄ ad promissa dei perueniūt nō viriliter perseuerant: pte. 3. in li. 83. questio. quest. 61. c.
- 3 Mulieris custodie sunt legis preceptū: diligētia maritalis: terror etiā legum publicarū: est etiā verecūdie et pudoris illius magnū munimentum: pte. 10. de decem chordis ca. 9. b.
- 4 Mulieris appellatione in scripturis etiam viri go intelligit: parte. 10. de symbolo ad cathecū. li. 4. ca. 3. b. Supra mulieres ca. 9.
- 5 Mulierū serus infirmus est ad actiones et facis lis ad lulum puericia: pte. 3. in li. 83. questio. quest. 61. c.
- 6 Mulierū romanarū continentia tangitur: parte. 11. in questio. veteris et noui testamen. questione. 115. c.
- 7 Mulierum ornatu moderatus esse debet: p. 5. de bono cōiugali capite. 12.
- 8 Mulierū scythie mos tangit: pte. 11. in questio. veter. et noui testa. q. 115. p.
- 9 Mulierū venena deoquentiū malicia: parte. 7. libro. 3. capite. 17.
- 10 Mulierum amplexu se beatum existimant Augustinus: pte. 4. li. 6. confessio. capite. 11. c.
- 11 Mulierū blandicie et cobabitationes sunt vitia: de: pte. 10. de singularita. clericorū ca. 3.
- 12 De periculo cobabitationis: vide ibidem ca. 4.
- 13 Mulierum familiaritas valde ponderosa est: pte. 10. de singularitate clericorū ca. 7. a. b.
- 14 Qui mulierū familiaritatē nō vult fugere cito dabitur in ruinam: pte. 10. de honestate mulierum capite. 1. 2. 3.
- 15 Mulierum etas parientiū est a duodecimo anno vsq̄ ad. 49. annos: pte. 10. de mirabil. sacre scriptu. li. 1. veritate. 10.
- 16 Mulierū approxinatio quando est admittēda: quando fugienda: vide pte. 10. de singular. clericorū. capite. 9.
- 17 Mulierum septem apprehendentū vnum virum exposito. pte. 9. in Apocalip. Thome. 1. c.
- 18 Multa sicut in proprijs laudibus: ita in aliorū vituperationib⁹ delectantur: pte. 10. de amicis ca. capite. 13. a.
- 19 Multiloquium est superflua locutio. viciū scilicet loquendi amore cōtractum: pte. 6. contra Cresco. gramm. li. 1. ca. 1. b.
- 20 Multiloquiū in homie a discreta taciturnitate contemnat: parte. 10. de conflictu viri. et viri tu. capite. 22.
- 21 Multo tolerabilius est certamen non cepisse q̄ ceptum reliquisse conflictū: et factum ex bono puelatore. vel etiam victore captiuum: pte. 10. de cōtinentia capite. 14. b.
- 22 Pro multis dicit sepe significari oēs in scripturis: vt multi qui dormierūt resurgēt. ad est. oēs pte. 7. li. 20. ca. 23. f.
- 23 Mundano quomō attribuitur aque. vt corp⁹ tangat et cor abinat: parte. 9. in euangel. Joannis: tracta. 80. b.

- 1 **Mundana omnia incerta sunt** et in compatione promitte felicitatis quasi nihil sunt: parte. 10. de oratio deo ad probam capite. 2. b. circa finē.
- 2 **Mundana diligens et penarum eternitate non considerans irridendus est**: parte. 10. de triplici habitu. capite. 3.
- 3 **Mundana exemplo christi sunt contemnenda**: parte. 10. de contemptu mundi capite. 5. Quid ergo diligendū est: vide ibidem ca. 6.
- Munda omnia mundis** declarat Augustinus: pte. 4. contra faustum libro. 31. ca. 4.
- 1 **Mundantur homines aut contritione. elemosyna aut charitate**: parte. 6. contra Cresconium grammata. li. 2. ca. 12. c. Peccator: autorita. 5.
- 2 **Mundare semetipsum est ab iniusticia recedere**: parte. 5. de baptis. contra Donatistas libro tercio. capite. 19. d.
- 3 **Mundari debet anima a sollicitudine quomodo?** vide parte decima de spiritu et anima capite. 52. in fine.
- 4 **Mundari oculum anime aliud est ne frustra et temere aspicat et prave videat: aliud ipsam custodire atq; firmare sanitatem**: aliud iam serenum aspectum in id quod videndum est dirigere: parte. 2. de anime quantita. ca. 33. c.
- 1 **Mundi nomine dilectores ipsius siue celum et terra et quęcūq; in eis sunt** bene intelligi possunt: parte. 10. de patientia capite. 19. Infra autoritate. 6.
- 2 **Cupiditas mundi initium habet ex arbitrio voluntatis**: progressum ex iocunditate voluptatibus: firmamentū ex vinculo consuetudinis: ibidem capite. 17. a.
- 3 **Que mundi sunt intelligere debemus: que inferni sunt providere** tunc superna appetim⁹ mundana contēnimus infernū horremus: pte. 10. de speculo peccato. ca. 5. a.
- 4 **Mundi factura mirabilis est** mirabilior autem fabricator: parte. 11. de vera innocen. ca. 73.
- 5 **Demandi principio et fine tangitur**: pte. 10. de incarna. verbi li. 1. ca. 4.
- 6 **Mundi nomine quid aliquando intelligi debet**: pte. 8. contra Iulian. Pels. li. 6. ca. 1. b. pte. 9. in episto. Joan. tracta. 2. g. et. 4. c. 5. e. post medium. Supra autoritate. 1.
- 7 **De mundi pulchritudine**: vide parte. 3. in li. 21. Tenten. sen. 16.
- 8 **Mundi etates enumerat Augustinus**: pte. 4. de castibecian. rudibus capite. 22. a. Supra etates autoritate. 7. 8.
- 9 **Mundi etates sex tangunt**: pte. 9. in euang. Joannis tracta. 19. c. 15. b. in fine.
- 10 **Mundi nomine quid significetur**: ibidem tracta. 2. c. 3. c. 52. c. 74. b. 75. a. 79. b. 88. b. c. 101. a. 107. a.
- 11 **Mundi amor decipit** dei autē amor illuminat: pte. 10. in manuali ca. 27. in fine.
- 12 **Mundi amor et dei pater in vno corde habitare non possunt**: parte. 10. de duodecim abusio. gradi. gra. 7. a.
- 13 **Mundi sordes nemo arbitretur deum abominari** sed solum peccatorū sordes novit cum execrari: parte decima de cognitione vere vite capite. 24. b.

- Mundus hic totus instar breuissimi puncti intra deum collocatus ibidem** ca. 25.
- 15 **De mundi contemptu quid philosophi sentirent si reuulserent**: vide parte. 2. de vera religione capite. 4.
- 16 **Mundi figuram. id est imaginem non substantiam** transiura dicimus: pte. 10. de ecclesiasti. dogmati. capite. 70.
- 17 **Mundi duo genera hominum sub vno nomine mundi nuncupant**: parte. 11. de vera innocentia capite. 35. 4.
- 18 **Mundi finis in colūba ex arca Noe emissa post septem dies significat**: pte. 4. contra faustum: libro. 12. ca. 20.
- 1 **Mundo cum renūciamus morimur illi**: pte. 3. in li. 83. questio. q. 75. in fine.
- 2 **Mundo et rebus ipsius utendam non fruendū est si ad patriam redire volumus** ubi beati esse possumus: parte. 4. de doctrina christiana libro. 1. capite. 4.
- 3 **In mundo quicquid geritur partim diuinitus: partim nostra voluntate gerit**: pte. 3. in li. 83. questio. q. 24. dicto. 18.
- 4 **In mundo multa sunt que non nominamus**: que anteq; fieret omnia deo nota erant: pte. 5. de Beate. ad Isam li. 5. capite. 18.
- 5 **In mundo requiem querere non debemus forsitan lumen a columba ex arca Noe emissa que requiem nō inuenit quare reuersa est**: parte. 4. libro. 12. contra faustum capite. 20. Requiem autoritate. 3.
- 6 **Mundo legē statuit faciēdi aut generādi**: pte. 11. in questio. vete. et noui testa. q. 115. b.
- 7 **In Mundo aucti non sine causa iubemur**: p. 3. in li. 83. questio. q. 9.
- 1 **Mundos duos posuit Plato**: pte. 1. cōtra Alciademitos li. 3. ca. 17. a.
- 2 **Mundos duos quare Augustinus posuit vnū sensibilem alterū intelligibilem** nō ex platos micoy persona sed ex sua tanq; dñs hoc significare voluerit cum ait. Regnū meū non est de hoc mūdo: pte. 1. de ordine li. 1. ca. 11. c.
- 3 **Mundos innumerabiles gigni** Epicurus quicquid et resoluī fortuitis motibus atomoy: p. 7. libro. 11. capite. 5. a.
- 1 **Mundum quare deus facere voluit nullus querere debet**: quare? pte. 3. in li. 83. questio. q. 28.
- 2 **Mundū ponere esse animal nō est cōtra fidem**: pte. 8. in li. 1. retracta. verita. 11. document. 1.
- 3 **Mundū aliqui deū esse opinabant quos socrates arguebat**: pte. 2. de vera religio. ca. 2.
- 4 **Mundum quomodo arguet spiritus sanctus**: vide pte. 9. in euang. Joan. tracta. 95. a. b.
- 5 **Mundum arguere quid sit**: vide pte. 11. in questio. vete. et noui testamen. questio. 89.
- 6 **Mundū intelligibilem Augustinus posuit esse formaliter in deo. id est exemplar totius vniuersi quomodo?** vide pte. 8. in li. 1. retracta. capite. 3. veritate. 4.
- 7 **Mundū si ille pertransire volum⁹** fabricem⁹ nauem ut fidem integram habeamus: deinde nauem fidei per charitatē in habitemus. ut credamus qd diligere debemus. et diligamus qd credimus: pte. 10. de substantia dilecto. ca. 7.

- 8 Mundum quomodo simul deus creauerit: vide de pte. 8. contra aduersa. legis et propheta: libro. 1. capite. 9.
- 9 Mundum non a deo. sed ab angelis factum: Melandriani dicunt: parte. 11. de heresibus ad quodualt. 2. 3. 4.
- 10 Mundum deus condidit in principio plenum bonis omnibus visibilibus atque intelligibilibus rebus: in quo nihil melius instituit quam spiritus. quibus intelligentia dedit: loquitur de angelis: p. 7. libro. 22. capite. 1. b. c.
- 11 Mundum qui dicunt non a deo factum: vel si factum non tamen productum in tempore: sed modo quodam vi intelligibili: omnia a veritate desunt: ibidem li. 11. ca. 4.
- 12 Mundum semp fuisse dicitur Plato: et tamen initium habuisse scilicet efficiens: ibidem li. 10. ca. 31. a. Vide ibidem veritatem.
- 13 Mundum quis productus dicant philosophi: multi tamen cum fuisse assentunt absque initio reponis: ne scilicet deus prius fuerit coelestis: et post oceanum perueniret: et sic perduceret: et ideo circuitum in animabus ponit: ut vident infinitatem: quos refellit multipliciter: ibidem li. 12. ca. 17. per totum. nota veritatem.
- 14 Quod si quis querat. quare mundus ante factus non fuit: potest inquiri ab eo similiter. quare non in alio loco factus est: ibidem li. 11. ca. 5. Et si respondet nullum esse locum mundi dicemus sibi nullum tempus potuisse mundi initium: quous in hoc etiam ostendat sua gratuita bonitate eum produxisse: et sibi nihil accreuisse: ibidem li. 12. ca. 17. d.
- 15 Mundum vel hominem quare deus non creauerit ante: ostendit quod stulta sit questio: ibidem libro. 12. ca. 17. d.
- 16 Mundum non esse periturum. sed eternum: Cicero cum Platonis sensit: ibidem li. 13. ca. 16.
- 17 Mundum unum aliqui philosophi dixerunt. alii quod innumerabiles: et qui unum: alii ortum esse. alii initium non habere. alii interitum. alii semp futurum: alii mente diuina. alii fortium et casibus agi: ibidem libro. 18. ca. 41. d.
- 18 Mundum aliqui ideo factum esse volunt. ut in eo anime purgarentur. que ante peccauerunt: pte. 8. in comento. Orosij ad Augustinum. c.
- 19 Mundum fecit deus propter exercitum et omnibus corporis honestatibus: duas causas proponens presentem et futuram: celestem et terrenam: p. 11. in questione. vere. et noui testamenti. q. 115. k.
- 20 Mundus inimicus est illorum quos beatos dicit facere: ibidem. l.
- 21 Mundum scriptura canem appellat non ratione sed consuetudine propter insolentiam veritatis latrantem: pte. 6. de gratia noui testamenti. ad Romanos. capite. 16. c.
- 22 In mundum non currere debemus per desiderium: sed de mundo. non ad ipsum aut cum ipso: p. 10. de substantia dilecto. ca. 5.
- 23 Mundum vincere volens a tribus que in mundo sunt cauere debet: pte. 10. de Symbo. ad caithes. cu. libro. 3. capite. 1.
- 24 Mundum hunc odire debemus quod diu possidere non possumus: pte. 10. de rectitudi. catho. conuersatio. v. 1. Joan. 2. auto. 3.

- Mundum corde non corpore fugere debemus: p. 10. de bono perseverant. ca. 8. b.
- Mundum relinquere quid sit: vide pte. 11. in questione. 11. Hilarij. quest. 3. b.
- Mundum diligere ea que transiunt pro magno habere nequitia est: pte. 4. de agone christiano ca. 13. a. 1. Joan. antonta. 3.
- Mundus et deus non possunt simul diligere: p. 9. in episto. Joan. tracta. 2. e.
- In mundo tria sunt concupiscentia carnis et et quod mundus transiens comparat flumini: ibidem tracta. 2. f.
- Mundus cur sit creatus et quomodo sit videndus: ibidem. f. in medio. g.
- Mundus comparat beremo: et terra reprobis: nis patre celesti. sed fonte charitatis habemus ne deficiamus: ibidem tracta. 7. a.
- Mundus non cognoscit nisi suos. sed prosequitur prius: ibidem tracta. 4. c. et. 5. d.
- Mundus de mundo sunt et de mundo loquuntur: ibidem tracta. 7. a. in fine.
- Mundus quo die creatus est: vide pte. 11. in questione. 11. vere. et noui testamenti. q. 106. c.
- Mundus dominico die factus est: pte. 11. in questione. 11. vere. et noui testamenti. q. 95. a.
- Mundus quare factus sit: vide ibidem. q. 2. a.
- Mundus iste quomodo hominis causa factus sit: vide ibidem. q. 127. a.
- Mundus est inesse productus: non propter animarum peccatum ut dicit Origenes et alij sed propter dei bonitatem: pte. 7. li. 11. ca. 22. 23.
- Mundus tempore Augustini nondum darentur sex milia annorum: ibidem li. 12. capite. 12. a.
- Mundus durauit secundum nostros codices usque ad diluuium duobus milibus et sexaginta duobus annis: secundum hebreos autem mille sexcentis quinquaginta sex annis: ibidem li. 15. ca. 20. c.
- Mundus quid duraturus sit. ignoramus: ibidem li. 18. ca. 53. b. c.
- Mundus hic transibit mutatione rerum non oino in interitum: figura enim preterit. non natura: ibidem li. 20. ca. 14. prima Joan. 2. auto. 5.
- Mundus in melius innotatus apte accommodat hominibus et carne in melius innotatus: ibidem capite. 16. a.
- Mundus est animal beatum et sempiternum secundum Platonem: ibidem li. 10. ca. 29. d. li. 13. ca. 17. c.
- Mundus in prima etate per rorem matutinum et vespertinum fructus portauit: et quomodo in secunda: vide pte. 10. de mirabili. sacre scriptu. libro. 1. capite. 6. circa finem.
- Mundus paulatim deficit: et cuncta que videntur velociter tanquam nebula aut tanquam vespertina umbra transcurrunt: parte. 10. de vanitate seculi ca. 1. b. pte. 11. in questione. 11. vere. et noui testamenti. questio. 28.
- Mundum ergo diligere non debemus quod tanta certum cum velocitate transire: nolite ergo in eius amore ancoram cordis figere quod sic ad finem conspiciens declinare: ibidem li. 1. Joan. 2. auto. 3. Super mundum auto. 24. Infra auto. 35.
- Mundus quo edere vel diligere mundum. et quomodo nos etiam mundum odire vel diligere debemus: pte. 9. in episto. Joan. tract. 87. b. c. 88. b. 108. a.

- 22 In mundo et de mundo quomodo dixit se christus non esse neque apostolos: ibidem tracta. 38. b. c. 107. b. c. 108. a. 115. b.
- 23 Pro mundo quomodo christus rogat et non rogat: ibidem tracta. 107. a. 110. b.
- 24 De mundo qui sunt et qui non: vide ibidem tracta. 38. b. c.
- 25 Ut cognoscat mundus quia tu me misisti quomodo intelligat: vide ibi. tracta. 110. d. et. 111. d.
- 26 Mundus hic quem fecit deus superat omnia mirabilia: modus autem quo ipsum fecit ita est nobis occultus sicut ipse deus: p. 7. li. 10. ca. 12. a.
- 27 Mundus non est animal et deo et quodam corpore magno compositus: pte. 7. li. 4. capite. 12.
- 28 Mundus dividit in tres partes: ibidem li. 16. ca. 17.
- 29 Mundus est omni visibilium maximus quem a deo factum esse credimus ipsi deo qui dixit nobis per prophetas. In principio creavit deus celum et terram etc. ibidem li. 11. ca. 4. a.
- 30 Mundus pulcherrimus etiam sine scriptura clamat se factum a maximo et pulcherrimo deo: ibidem. b.
- 31 Mundus factus est cum tempore sed in tempore: ibidem li. 11. ca. 6. b.
- 32 Mundus per se non existit: pte. 10. de cognitione vere. capite. 7. a.
- 33 Mundus totus in christiani nomen versus est et scripturis ostendit Augustinus: pte. 6. contra Cresco. gramati. li. 4. ca. 54.
- 34 Mundus tibi vilescat plus quam tu mundo: pte. 10. de specul. peccato. ca. 6. b.
- 35 Mundus non diligit imperat ne quis a dei dilectione alienus habeat: pte. 10. de duodecim abusio. gradi. gra. 7. a. b. prima Joan. 2. auto. 3.
- 36 Mundus dicit mare periculis plenum non solum sepestantibus scopulisque periculosus est. verum etiam bestiis cupiditatum insidiantibus abundans est: pte. 10. de cathacismo. ca. 1.
- 37 Mundus ille significat per mare: fides autem per sagenam: pte. 11. in questio. euangelio. sup. Martheum questio. 11.
- 38 Mundus dicitur mare. Et diluvium quoddam est eo quod omnia que in hoc mundo sunt ad similitudinem aque incertis eventibus fluctuando decurrant: pte. 10. de substan. dilectio. ca. 7.
- 39 Mundus ager in scriptura appellari solet: parte. 2. de Genesi contra Maniche. libro. 2. capite. 3. b. pte. 11. contra Petilila. Donatista. epistol. capite. 13. c. in fine.
- 40 Mundus per egyptum figurat: pte. 11. contra Petilila. Donatist. epistol. ca. 14. c.
- 41 Mundus aliquando ponit per uniuerso genere humanum: pte. 8. in Enchiridion ad Laurum. ca. 26.
- 42 Mundus non solum in scriptura in mala sed et bona significatione accipit: pte. 6. contra Donatist. post colla. ca. 6. in fine. et. 8. b.
- 43 Mundus quomodo videt et non videt christum: vide pte. 9. in euang. Joan. tracta. 75. a. 76. a.
- 44 Mundus certo ipse cepit et soluendus erit: pte. 10. de incarna. verbi libro. 1. ca. 4.
- 45 Mundus quomodo sit in loco: vide pte. 5. de Genesi. ad lram li. 2. ca. 13. c. verita. 6.
- 46 Mundus sicut nunc est ab eterno esse non potuit: pte. 5. de trinita. li. 4. in pfatione verita. 2.
- 47 Sicut matres grauide sunt sensibus sic mundus

- granidus est causis nascentium: ibidem libro. 3. capite. 9. a.
- Munera etiam deus non eget accipit tamen ut pietate faciat opulenta animas offerentium: pte. 8. contra aduersa. legis et prophete. li. 2. ca. 11. d.
- Munera odians vita viuit: pte. 11. in specul. de Proverbij. 15. c.
- Munera excitant: in specul. de Deutero. 16. in Ecclesiastico. 22. d.
- Munus dei quale est etiam per ministros disparis prestat: pte. 6. contra Cresco. grama. li. 3. ca. 6.
- Murmur infirmum non sanat sed ponit eum in aia debilitat: vide supra infirmus auto. 1.
- Murmurare quod malum sit: vide pte. 9. in euang. Joan. tracta. 26. f.
- Murmur quod erat in turba de christo: vide ibidem tracta. 28. f.
- Murmurant quomodo mali de hominibus bonis: ibidem tracta. 28. f. 29. a.
- Musca canina significat nequiciam diaboli: parte. 10. de convenientia decem precep. et decem plagarum capite. 4.
- Musce inquietissime minutissime significantur homines inquietos qui bonis operibus insistere nolunt: ibidem ca. 3. in fine.
- Musica que poetica continet quere adinuenta est: pte. 1. de ordine li. 2. ca. 14. a. b.
- Musica sonorum mensuras docet grammatica de differendi usum: pte. 2. de musica li. 1. ca. 1.
- Nomen pedi non ob aliud est impositum quam propter temporum dimensionem: ibidem. b.
- Musica est scientia bene modulandi: modulatio autem est perita mouendi: ibidem ca. 2. a. b.
- De musica modulationibus aliquando natura indicat sine scientia: ibidem ca. 5.
- De musica harmonica que delectabat David: vide de pte. 7. li. 17. ca. 14. a.
- Musicoz ignorantia impedit a noticia mysteriorum scripture ut in psalterijs: pte. 4. de doctrina christiana li. 2. ca. 16. c.
- Musico recentior peruerfitas sensuum citius sollet accidere: parte. 2. de moribus Manicheo. libro. 2. capite. 16. 3.
- Muta antecedentia si vis canere sequentia: pte. 8. de aduerbinis coniugijs ad Pollen. li. 2. ca. 4.
- Mutabile est omne quod semper eodem modo non est: pte. 1. de immortal. anime capite. 2.
- Mutari non potest omne quod mouet: ibidem ca. 3.
- Mutabile est sine dubitatione quod recipit magis et minus: pte. 7. li. 8. ca. 6. b.
- Omne mutabile creatum ab incommutabili deo esse ostendit et quod omne mutabile reducitur ad immutabile: ibidem li. 11. ca. 2. a.
- Ideo mutabile est quicquid creatum est quia simpliciter non est: ibidem ca. 10. a.
- Mutabile nihil est in dei essentia qui omnia in ipso sunt eterna: parte. 5. de trinita. libro. 4. in proemio. b. verita. 2.
- Mutabile esse potest quicquid deus fecit ipse autem deus immutabilis existit: opera enim artificis et conditorum equari non possunt: pte. 4. contra felicem Manicheum li. 1. ca. 19. circa finem.
- Mutabiles sunt omnes creature quia et nobis lo a deo creat: parte. 2. de vera religione ca. 18.

Nabuchodonosor

Nasci

- 9 Mutabilia sunt omnia creata in se: in deo autē stabilia: pte. 4. li. 4. confessio. ca. 11.
- 10 Mutabilis quomodo anima est: vide pte. 10. de cognitione vere vite ca. 5.
- 11 Mutabilitas anime si ad incommutabile bonum convertitur: beata sit: pte. 6. de gratia noui testam. ad Honora. ca. 23.
- 12 Mutabilitas est quedā mortalitas: dum enim qd de pterito in futurū mouetur quasi pterito moritur: pte. 10. de cognitione vere vite ca. 31. b.
- 13 Mutabilitas corporis nō adimit esse sed de specie in speciem trāsire facit motu ordinatissimo: p. 1. de immortal. anime ca. 8. b.
- 14 Mutabiliū ma sunt genera: vide pte. 5. de trinitate li. 4. verita. 2.
- 1 Mutatio nō est sine motu: nō omnis mutatio interitū operat: p. 1. de immortal. aie ca. 3. a.
- 2 Quod est mutatio in deterius quā facit culpa. et in melius quā facit grā: p. 7. li. 20. ca. 26. c.
- 3 Quod deus quādo mutari dicitur erga nos ut quibus erat lenis reddat iratus: nos ponus mutamur quā ipse: ut sol non mutatus: lenis est oculis sanis: sed asper infirmis ibidē li. 22. ca. 1. e.
- 4 Que mutant desinunt esse qd erant et incipiunt esse quod non erant: esse verum: esse sincerum: esse germanū non habet nisi qui non mutatur: parte. 10. de eo quod dictum est: ego sum q̄ suus e. dicto. 4.
- 1 Mutans ab aliquo licet nihil dat: apud illum tamen qui hoc iubet instructuosum esse nō pōt: pte. 3. in sermo. dñi in monte li. 1. aa.
- 2 Mutatur omnis qui accipit etiam si nō ipse soluturus est: ibidem li. 1. ff.
- 3 Mutus dicitur et eo q̄ loqui nō potest: surdus et eo q̄ nulla signa nisi oculis colligit: p. 2. de anime quantita. ca. 18. a.

Nab.

1

Nabuchodonosor: penitentiam meruit fructuosam: quia flagellatus pernituit: p̄barao autē flagellus durior effectus perijt: cur medicamentum vnius medici cōfectum: alij ad interitū: alij valuerit ad salutem nisi quia christi bonus odor: alijs est odor vite in vitam: alijs odor mortis in mortem: pte. 10. de predestinatione et grā ca. 15. p̄barao auto. 3.

2 Nabuchodonosor et p̄barao: quātrū ad naturam ambo homines erāt: quātrū ad dignitatē ambo reges: quātrū ad causā ambo captiui populum dei possidentes: quātrū ad penam: ambo flagellis clemēter admoniti. Quid fines eorum fecit esse diuersos? nisi q̄ vnus manum dei sentiens in recordandē proprie iniquitatis ingemuit: alter libero cōtra dei misericordissimā veritatē pugnavit arbitrio: Ibidem.

3 Nabuchodonosor: quale decretum dedit ut non blasphemaret deus israel: pte. 9. in euang. Joannis tracta. 11. d.

Nabcho: non iuit Mesopotomū cum Abrahā pte. 7. li. 16. capite. 13.

1 Narratio p̄teritorū est futurorū p̄nūciatio: et p̄sentū demonstratio: parte. 4. de doctri. christiana libro. 3. capite. 10.

2 Narratio filis est demonstratio: qua nō p̄terita sed p̄sētia indicant: ignari ubi. li. 2. ca. 29. a.

- Narrare facta aliud est: aliud docere facienda: ibi dem ca. 28. in fine.
- Nascendi alia est causa: alia percundi: pte. 11. ad arn. sibi sal. impos. arn. 3.
- Nascendi modus est duplex vnus furoris et intemperantie: alter vō honestatis et sanctimonie: pte. 4. cōtra faustum li. 24. ca. 1. a.
- Nascens homo flet: solus autē Zoroastes magnus in naturare nūsse dicitur: qd tamē non fuit bonum indicū sui: cum victus a Mino dicitur: pte. 7. li. 21. ca. 14. b.
- Nasci et renasci in vno homine fiunt: ad duos autē pertinet homines in quorū vno omnes morimur in altero viuificamur: pte. 8. de p̄sētia dei ad Darda. capite. 14. 15. 17.
- Nasci denuo quid sit: vide pte. 9. in euang. Joannis tracta. 11. a. 12. a. Joā. 3. auto. 1.
- Nasci quare tamdiu distulit christus: vide ibi dem tracta. 31. c.
- Nasci et p̄cedere in diuinis quō differūt: ibidē tracta. 99. d. pte. 11. contra Maximi. Arriano. episco. li. 3. capite. 14. a.
- Nasci de spiritu est aliud q̄ nasci de spiritu: sicut aliud est nasci de carne qd sit cum patre mater: aliud nasci de carne: quod sit cum lactat infan- tem: pte. 10. de blasphemā in spiri. 3.
- Nasci voluit homo christus: vide pte. 11. cōtra iudeos capite. 9. 10.
- Nasci voluit christus homo de muliere ut vter- q̄ sexus liberaret: pte. 3. in li. 83. questio. q. 11. Infra christus. 56.
- Nasci voluit christus de illo genere qd victum fuerat quia hoc melius indicauit. Infra christus autē dicitur. 34.
- Nasci christum fm carnem oportebat de virgine: quo significaret membra sua de virgine ecclesia fm spiriū nascitura: pte. 5. de sancta virginitate. capite. 6.
- Nascimur infantes infirmiores q̄ aliorū anima- lium fetus: pte. 7. li. 13. ca. 3. b.
- Quod nascimur omnes cum radice peruersi amoris et erroris et qua facinora procedunt: ibidem li. bio. 22. capite. 22. a.
- Nascitur nullus nisi dei munere: p. 8. 3 Julia. pelagia. li. 4. ca. 1. b.
- Omnes qui nascitur et concubitu viri et mulieris cum peccato nascitur: pte. 8. de nuptijs et concu- piscen. ad Vale. li. 1. ca. 12. 24. li. 2. ca. 22.
- Omnes qui nascitur per concubitū viri et mulie- ris in carne peccati nascit: sicut omnes pertinen- tes ad generationē cōnubij spiritalis nō inun- dant nisi per carnem similem carnū peccati: pte. 6. de peccato. meri. et remissio. li. 1. ca. 28. b.
- Non omne qd de aliquo nascitur: eius filius di- citur: pte. 8. in Enchir. ad Laurent. ca. 39.
- Nascitur homo huic mundo donec renascat in eo qui vicit mundū et in quo nihil inuenit p̄nceps mundi: parte. 8. contra Julia. pelagia. li. bio. 6. capite. 1. b.
- Nascunt ergo paruuli per carnis cōcupiscētiā: renascunt per spiritus sancti grām: Ibidem.
- Omne qd nascit non est hoc vnde nascit: quis au- rum de terra nascit: et tamē terra nō est: pte. 11. in questio. vete. et noui testa. q. 81.

- 8 De Iudeo nascitur iudeus: de pagano paganus: de christiano autem non nascitur christianus: ibidem.
- 9 Nascitur christus ex virgine: sicut flos ex virga sine vilo composito semine: nascitur infans paruus: rex magnus: pastoribus nuntiatur: angeliper stellam velut per nouam linguam clamant: ceteri adducunt de longinquo magi: etc.: parte. 10. de Symbolo ad cathecum. li. 3. ca. 4. a.
- 10 Nascuntur multa horrida et infructuosa in terra: quare? vide parte. 2. de Genesi contra Damascen. libro. 1. capite. 13.
- 11 Nascuntur aliqui tanta cordis obtusitate: ut similiores pecoribus quam hominibus videantur: parte. 8. contra Iulian. Pelagium. libro. 5. capite. 3. g. in fine.
- Nat. Nathan fuit filius David adoptiuus: parte. 3. in li. 83. questio. q. 61. c. vide ibidem veritatem.
- Nathanael quare non est vocatus ad apostolatū: cum tamen a christo sit laudatus: vide parte. 9. in euangelio. Ioan. tracta. 7. f.
- 1 Natiuitas melioratur a bene agentibus fidelibus: ab infidelibus autem et male agentibus deterioratur: sic etenim natiuitas est quasi arbor: que inferitur: quia si bono furculo inferatur: melior fiet: et bona dicetur: si vero malo furculo inferatur: deterior erit: et non bona: ita et natiuitas si bona accedit doctrina bonos facit fructus: si autem mala: malos: parte. 11. in questio. veteris et noui testamenti. questio. 127. f.
- 2 Natiuitas eterna filij de patre: non habet initium temporis aut ullam spacium eternitatis: quando erat pater et non erat filius: parte. 10. de Symbolo ad cathecum. libro. 1. cap. 3. a. b. li. 2. capite. 3. b. li. 4. ca. 4.
- 3 Natiuitas christi ex virgine facta est in plenitudine temporis: istam antecesserat tempora: ibidem li. 1. ca. 3. a. b. li. 2. ca. 5.
- 4 Natiuitas duplex scilicet diuina et humana filio tribuitur: parte. 10. de fide ad Petrum diaconum. capite. 2. b. parte. 11. contra Iulian. Arrium. capite. 11. a. b. c.
- 5 Natiuitas christi gaudium mundo et virginibus prebuit: gaudete ergo virgines sancte: virgo peperit christum: non vos corrumpit sterilitas: quarum fides magna est secunditas. Nec timeatis: non vos esse matres: quia spiritaliter generatis: virgines permanentes: filios suscipitis: integritatem non amittitis: etc.: parte. 10. de Symbolo ad cathecum. libro. 4. capite. 4. b. Infra autem: ritate decima.
- 6 Natiuitas christi duplex: prima natiuitate coeternus est patri: secunda particeps nostri: in illa auctor: ipse: in ista particeps est etatis: parte. 11. contra Iulian. Arrium. ca. 11. et. 12. b.
- 7 Natiuitas christi duplex tangitur: parte. 9. in euangelio. Ioan. tracta. 2. g. 8. d. 12. c. et. 14. a.
- 8 Natiuitas hominum duplex: una carnalis alia spiritalis: ibidem tracta. 11. d.
- 9 Natiuitas christi exemplum humilitatis nobis prebuit: parte. 6. de peccato. merito et remissio. libro. 1. capite. 29. b.
- 10 Natiuitas christi ex Maria virgine gaudiosa fuit creature: hic ergo procedens velut spiritus de thalamo suo: ad cuius nuptias commota vniuersa

- sa etulcare visa est creatura: etc.: parte. 11. Iudeos paga. et arria. capite. 9. 10. Supra autem. 5.
- Natiuitas nihil aliud est quam exortio: Exortio autem manifestatio est: iudeo non factus sed editus est: parte. 11. in questio. veteris et noui testamenti. q. 97. c.
- Natiuitas prima tenet hominem in damnatione: liberatur per secundam: tenet ergo diabolus liberat christus: tenet deceptor: Eue. liberat filius Marie: parte. 8. contra Pelagium et Celestium. de peccato. origeni. li. 2. ca. 40. a.
- Natiuitas christi differt a nostra: quia ille sine virili semine: nos autem non sine viro et semina creati sumus. Adā autem sine parentibus de terra creatus est: parte. 6. de sex questio. contra Paga. q. 1. a.
- + Natiuitas christi mirabilior est omni miraculo quod fecit: parte. 7. li. 18. ca. 46. a.
- Natiuitates due et que sunt: vide p. 9. in epistola. Ioan. tracta. 4. g.
- Natiuitates due hominum sunt: una de terra alia de celo: una de carne alia de spiritu: parte. 11. de vera innocen. capite. 330.
- Natiuitas sue mysterium filius dei non didicit: sed substantialiter non per doctrinam: qua ergo ratione spiritus sanctus dicit nescire secundum Iulianum: cum ipse scilicet nihil habeat quod discat: quia omnia nouit per substantiam: parte. 11. in questio. veteris et noui testamenti. q. 125. a.
- Gaudium natiuitatis christi tangit: parte. 11. Iudeos paganos et arrianos ca. 10. Supra natiuitas autem. 5. et. 10.
- Natiuitatis verbi a processione domini dei ad diuinitatem videndum actum figere non possumus: p. 5. de trinitate. li. 15. ca. 27. d. verita. 79.
- + Natiuitatis ordo intenditur in his duobus pueris Iesu et Ioanne: precursore et domino: non sine hystonica ratione: quod de annu viro alter de virgine generatur: p. 10. de mirabili. sacre scriptura. li. 3. ca. 3.
- Natura est quedam vis et potentia rebus creandis diuinitus infusa: que vnicuique rei omne suum tribuit: parte. 10. de spiritu et anima ca. 42. a.
- Natura est in qua nullum malum est vel etiam nullum malum potest esse: etc.: p. 11. de vera innocen. ca. 160.
- Natura omnis aut spiritus aut corpus est: spiritus incorruptibilis deus est: spiritus mutabilis est natura facta: etc.: parte. 4. de natura boni ca. 1.
- Natura implex est: aliqua per locos et tempora mutabilis: aliqua per locos nullo modo de tempore: aliqua que nec per locos nec tempora mutabilis est: ut diuina natura: p. 4. li. 13. confessio. in fine in epistola ad Celestium.
- Natura omnis per seipsam considerata bona est: non ex comodo nostro vel incomodo: et dat gloriam suo artifice: et exemplificat de igne. parte. 7. li. 12. capite. 4. b.
- Sicut natura sentiens ens cum dolet melior est quam lapis qui dolere non potest: sic natura rationalis ens potest melior: est irrationali: ibidem ca. 1. c.
- De nature bone attestat viciū sic dicit. Cuius enim recte vituperat viciū. penultimo natura laudatur. Nam recta vituperatio vicij est. quod illo de honestatur natura laudabilis: ibidem. d.
- Cum in penia est natura viciosa. excepto eo quod natura est: etiam in hoc bonum est. quod impunita non est: hoc enim est iustum: ergo bonum: ibidem libro. 12. capite. 3. c.

- 9 Natura cum sit bona nō est causa male voluntatis sed eo q̄ est ex nihilo deficere potest: q̄ autē natura sit habet a deo: pte. 7. li. 12. ca. 6. d. e. li. 14. ca. 13. per totum.
- 10 Natura humana mutari potuit alioꝝ peccatis: vt peccato p̄mi hominis: ibidē li. 14. ca. 12.
- 11 Omnis creata natura cernis suis initijs ⁊ finibus continetur: parte. 5. de Genesi ad litteram li. 4. capite. 1.
- 12 Natura omnis inquantū talis bona est etiam si viciosa existit: inquantū autē viciosa est mala est: pte. 8. in Enchiridion ad Lauren. ca. 13. in fine: pte. 10. de fide ad Petrum diaco. ca. 21. 24. Nature auctoria. 9.
- 13 Natura omnis inquantū talis bona est: rationalis autem que cum voluntatis libero arbitrio creata est: si manet in fruendo summo bono p̄culdubio laudanda est: parte. 2. de libero arbitrio li. 3. capite. 13. a.
- 14 Natura bona a voluntate habet posse peccare et decipi: ⁊ flexibilitatē ad malum: pte. 4. contra Secundinū Manichei. capite. 19.
- 15 Natura omnis creatura aut spiritalis aut corporalis est: pte. 5. de Gene. ad litterā li. 12. verba. 2. notabi. 1. Naturas auto. 4.
- 16 Natura omnis inquantū natura bona est et non mala: p. 4. de natura boni aduersus Manicheos capite. 13. 17.
- 17 Natura bona que: et que melior esse dicat: p. 5. de Gene. ad litterā li. 11. ca. 7.
- 18 Natura aliq̄ est nature causa scientie forma: vite summa: hic habes q̄ est natura naturans et natura naturata: pte. 7. li. 11. ca. 25. b.
- 19 Natura doctrina et vsus: quomōdō sint in quolibet artifice: vide ibidem.
- 20 Natura diuina generet in generatione filij: argumētū: ibidem li. 14. capite. 11. b.
- 21 Natura diaboli bona est sed pueritas facit eam malā: et bonum ea qd̄ illi est in natura nō illū suberabit a iusticia dei: qua ordinatur in pena eterna: ibidem li. 19. ca. 13. c.
- 22 Natura nostra vt esset deum auctore habet p̄culdubio: et vt vera sapiamus ipsum debem⁹ habere doctorem: ipsum etiam vt beatissimus suauitatis inime largitorem: ibidem libro. 11. capite. 25. c.
- 23 De natura incorporea p̄posita ⁊ corporea subiecta: quas deus necit in animali sic mirabiliter vt quantūcūq; animal minimū bene cōsideratum stuporē menti ingerat laudemq; pariat creatoris: ibidem li. 22. ca. 24. c.
- 24 Natura mentis humane ista vita mortalis oritur: ibidem.
- 25 In natura latentes causas habent omnia corporalia: ibidem li. 11. ca. 27. d.
- 26 In natura quomodo operetur solus deus: licet exterius aliquid possit adhiberi: ibidem li. 12. capite. 25. d.
- 27 Natura nostra viciosa ostenditur et multis malis ad que naturaliter inclinamur: ⁊ quāta ope indiget vt hic liberet: ibidē li. 22. ca. 22. b.
- 28 Pro magnitudine quippe illius culpe naturam damno mutauit in penam: vt qd̄ penaliter precessit in peccātib; hominū p̄miis: etiā nas

- turaliter sequerēt in nascenulo ceteris: ibidem libro. 13. capite. 4.
- Natura et nature viciū simul vtrūq; propagat quorū vnū est bonū ⁊ alterū malum: pte. 8. p̄pela. ⁊ Celesti. de peccato origi. li. 2. ca. 33.
- Natura malorum actuum quantū ad suum positiuum est a deo: parte. 4. libro. 12. confessio. capite. 11. dicto. 7.
- Natura semper minor est faciente: pte. 5. de trinitate li. 15. ca. 16. b. verba. 38.
- Natura beatitudinē naturaliter appetit: pte. 7. libro. 14. ca. 25. a.
- Natura naturaliter homo fugit mortē: etiā fm p̄bis losophos: et quomōdō victus in bello pen⁹ vult seruire vincenti q̄ incurrere: ibidē. 18. ca. 2. a.
- Natura semper appetit esse: ibidem libro vnde cimo: capite. 28. a.
- Natura omnis quomōdō sunt esse custodiat qd̄ accipit: ibidem li. 10. ca. 5. a.
- Natura et consuetudo coniuncta robustissima faciunt et inuictissima cupiditatē quā Paulus vocat penū: p. 4. ad Simplicia. li. 1. q. 1. f.
- Natura que insunt nec damnatur nec laudantur: sol enim accusari non potest quia vit aut aqua quia infrigidat quia qd̄ nature sue est faciunt: parte. 11. in questio. veteris et noui testamenti. questione. 115. b.
- Ex voluntate iudicatur quis non a natura: ibidem. c.
- Natura hominis a deo est: non autē iniquitas: pte. 5. de Gene. ad litterā li. 7. ca. 26.
- Natura prior est q̄ viciū in creatura que libero arbitrio peccat: parte. 11. de vera innocentia capite. 139.
- Natura humana in plus se habet q̄ suppelitū: pte. 2. de Gene. p̄ Manicheos li. 2. ca. 29. in. 3. conclu. 5. veritas.
- Natura etiā aliqua corrupta melior est alia natura alterius generis etiā incorrupta: pte. 4. de natura boni capite. 5.
- Natura est id quod intelligit in suo genere aliquid esse: parte. 2. de monibus Manicheorū li. 2. capite. 2. a.
- Natura est res quod nō opinio genuit sed quedā innata vis inseruit vt religionē pietatē: pte. 3. in li. 83. questio. q. 31.
- Natura humana sine carnali conditione diligenda est: siue sit perficienda siue p̄fecta: et non corpus: pte. 2. de vera religio. ca. 46. b.
- Natura hominis est spiritus anima et corpus: pte. 8. de aia ⁊ eius origi. ad Vincen. victorem li. 4. capite. 2. b. 5.
- Natura rationalis in suis malis appetitū beatitudinis nō amisit: pte. 8. in Enchiri. ad Lauren. capite. 25.
- Natura duplex in christo non facit duos christus: parte vndecima contra felicia. Arrianū. capite. 10. a. b. 11. a. b.
- Illa que sunt priora natura. id est. ordine nature licet posteriora sint duratione sunt tamen simpliciter perfectiora: pte. 5. de Gene. ad lram li. 20. 12. verba. 5. in fine.
- Natura dicitur mala quando corrupta est: p. 4. de natura boni capite. 4.

- 11 Natura creata corporalis quanto procedit ad augmentū vīriam tanto tendit ad nō esse: pte. 4. contra episto. Manichei ca. 40.
- 1 Naturale quiddā inest humane veretudine / vt abstineatur a matrimonio consobinarū: p. 7. libro. 15. ca. 16. b. c.
- 2 Naturale est nobis velle vivere: male autē vivere nō est nature sed peruersē voluntatis: pte. 5. de Gene. ad Iram li. 7. ca. 27.
- 3 Naturale et necessariū non sunt adequata: imo necessariū respectu naturę etā voluntatis dicitur: voluntas autē cōtra necessariū directe est distincta: pte. 5. de trinitate li. 15. ca. 27. e. veritate. 79. in fine.
- 4 Licet naturalē procreationis excursus de^o operetur: tamē vbi viciata est: deficiente natura cui dens est opus dei: ibi euidēssimū intelligit gratia: pte. 7. li. 16. ca. 26. c.
- 5 Naturalem cursum deus mutat cum sibi placet: vt patet in sole stante tpe Josue et in Jordane: et in mari rubro: ibidem libro. 21. ca. 8. b. c. d.
- 1 Naturali ordine animus imperat corpori facilius q̄ sibi: pte. 7. li. 14. ca. 23. b.
- 2 Naturalia multa sunt quorū nō possum⁹ reddere rationem: ibidem li. 21. ca. 7. b.
- 3 Naturalia per accidens non cōverti Julianus voluit: quam sententiā Augustinus exemplo euerit: parte. 8. contra Iulian. pelagia. libro. 6. capite. 3. a. b.
- 4 Naturalis inclinatio est ad dilectionem summi boni: pte. 5. de trinitate li. 8. ca. 3. c. veritate. 9. diligere autōtate. 6.
- 5 Naturalis virtus anime operat^r in epate sanguinem et alios humores. Supra ale auto. 106.
- 1 Naturam quā deus de nihilo fecit: si se a peccatū suo ad deum cōvertit: veniā peccatorū accipere dicimus cōtra Manicheos: pte. 2. de Gene. ad Iram li. 2. ca. 29. a.
- 2 Naturā diabolus non creavit sed persuadendo vulneravit in Adam vt etā in filiis plage appareant: chasti tamē sanguine medicande: pte. 8. de nuptijs et cōcupiscentijs ad Vale. li. 2. capite. 34. a. Nature auctoritas. 1.
- 3 Naturam minora corpora facere testatur Plini⁹: fm q̄ magis p̄terit excursus seculi: parte. 7. libro. 15. capite. 9. c.
- 4 Contra naturā ostendit nō esse illud qđ non est contra voluntatē dei quodcūq; sit illud miraculū: cum voluntas dei sit cuiuscūq; rei create naturā: ibidem li. 21. ca. 8. b. c.
- 5 Naturā etiam viciatā deus sua bonitate prosequitur: parte. 8. de nuptijs et cōcupiscentijs ad Valeria. libro. 2. capite. 9.
- 6 Contra naturā nullum viciū est: ita vt nature delectentur extrema vestigia: et dicat ibi de amorē pacis que nobis naturaliter inest: pte. 7. libro. 19. capite. 13. c.
- 7 Quē contra naturā est mala volūtas: que expetit veram beatitudinē: ibidem li. 14. ca. 11. b.
- 8 Non enī quisq; de vicijs naturalibus: sed volūtaris penas luit: nam etiam qđ viciū cōsuetudine nimiove progressū roboratū naturalis ter inoleuit: a voluntate sumptū exorditur: ibidem libro. 12. ca. 3. c.

- Naturā humanā deus penaliter subdēs diabolo: nō remouit eam a sua potestate: cum nec diabolū ipsam a suo remouerit imperio aut alies nauerit: nec ipsi nature abstulit quicqđ dedit: et quimerat bona que sibi etiam p peccatū damnaute ptulit in hac vita: ibidē li. 22. ca. 24. a.
- Scio naturā dei nunq; nūq; nulla ex pte deficere posse: et ea posse deficere q̄ ex nihilo facta sunt: pte. 7. li. 12. ca. 7. quasi in fine.
- Naturā bonam et malam Manichei posuerūt: qđ Augustin⁹ rep̄bendit: pte. 4. de natura beatorū aduer. Maniche. ca. 41. a.
- Naturā verbi dei aliqui visibilem putauerunt: pte. 5. de trinitate li. 2. ca. 8.
- Naturā nullam malam dicere debem⁹: q̄ omne ex voluntate fit: que per sensus accidit nature: parte. 11. in questio. veteris et noui testamen. ques. 2. b. in fine. 9.
- Naturam humanā deus bene instituit: viciū vō naturam cōtenebrans et originali peccato contractū est: parte. 6. de natura et gratia cōtra Pelagia. capite. 7.
- Naturarū omnium conditor deus est qui etiam in vicijs earū laudandus est: pte. 2. de libero arbitrio li. 3. ca. 15. a. pte. 5. de Gene. ad Iram li. 2. ca. 15. a. li. 3. ca. 24. in fine.
- Et naturarū cōsideratione quomō in laudem dei affurgit: vide pte. 7. li. 12. ca. 5.
- Quē omnium naturarū cōsideratiōe laudandus est deus: nec vlla viciōrū offensione vituperandus est: ibidem. b.
- Deus sicut naturarū bonarū optimus creator est: ita malarū voluntatū iustissimus ordinator: vt cū ille male vtunt^r naturā bonā: ipse bene vtatur etiam voluntatib⁹ malis: ibidē li. 11. ca. 7. nota ibi veritatem.
- Naturas diuersas de^o ordinavit essentialiū gradibus: pte. 7. li. 12. ca. 2. a.
- Naturas quorundā hominū nouim⁹ multū ceteris dispares: et ipsa raritate mirabiles: nōnulla sicut volunt de corpore suo facientis: que alij nullo modo possunt: et audita vix credunt: ibidem li. 14. ca. 24. b.
- Naturas quinq; distinguit Maniche⁹ terrestris: nebrarū: p. 4. p̄ episto. Manichei ca. 28. 29.
- Naturas duas deus condidit scz spirituales et corporales: pte. 4. li. 12. confessio. capite. 12. Nature auctoritas. 15.
- Naturas duas esse bonas videlicet et malam: felix imitator Manichei probare nūq; ex euangelio et apostolo Paulo: pte. 4. p̄tra felicē Maniche. libro. 2. ca. 2.
- Naturas duas vñ bonā / alterā malā Manichei esse dicūt: p. 8. p̄ Iulian. pelagia. li. 1. ca. 3. a.
- Nature auctor deus est: vicij vō diabolus: p. 8. p̄ Pelag. et Celesti. de pctō originali li. 2. ca. 37. in fine. 40. c. et p̄ Iulian. pelagi. li. 3. capi. 23. a.
- Supra natura auto. 39. Naturā auto. 1. 14.
- Nature diuine nihil nocere potest: pte. 4. de naturā boni capite. 40.
- Ei nature que summe est: qua faciēte sunt quę cūq; sunt: cōtraria natura nō est nisi que non est: ei quippe qđ est nō esse: cōtrariū est: pte. 7. li. 12. ca. 2. b. vide ibi veritatem.

- 4 Nature angelice viciū dicitur esse: quis non deo adberet: et sic per consequens eius nature cōuenire dicitur: q̄ deo adberet: sicut cum viciū oculorū dicitur cecitas: id ostenditur q̄ ad naturam pertinet oculorū visus: ibidem libro. 12. capite. 1. d.
- 5 Esse nature in qua nullū malum est: aut in qua nullum esse potest: esse autem nature in qua nullum bonum sit: esse non potest: ibidem libro. 19. capite. 13. c.
- 6 Nature omnes qm̄ sunt: et ideo habent modum suum: specē suam: et quandā secūm pacem suam: profecto bone sunt: et cum ibi sunt ubi esse per nature ordinem debent: quantū acceperūt suum esse custodiūt: ibidem li. 12. ca. 5.
- 7 Nature inferiores in comparatione ad superiores minus habent unde laudari possint: pte. 4. contra epistol. Manichei ca. 31.
- 8 Nature omnes bone sunt: quoniam naturarū conditor: summe bonus est: pte. 8. in Enchiridion ad Laurent. capite. 12.
- 9 Nature ille que ex male volūtatē vicio viciare sunt: inquantū viciare sunt male sunt: inquantū autē nature sunt bone sunt: p. 7. li. 12. ca. 3. c. Natura autoutate. 12.
- 10 Defectus contra nature ordinem quomōdō causat peccatum in nobis: ibidem ca. 8. a.
- 11 Omne viciū nature nocet: ac per hoc cōtra naturam est: et natura viciata et non viciata differunt vicio: nō natura: ibidem libro. 12. ca. 1. d. libro. 11. capite. 17. a.
- 12 Nature cui inest malū aliquid adinuit: quia cōtrariū sibi aliquid relinquit: ibidem li. 12. ca. 3. b. et libro. 19. ca. 13. d.
- 13 Nature ordo in discendo sic se habet ut cum aliis quid discimus: rationem precedat auctoritas: pte. 2. de moribus ecclesie catholice li. 1. ca. 2.
- 14 Nature bonū per vigilantia custodimus: p. 11. in questio. vete. et noui testamen. q. 1. b.
- 15 Nature affecte senio non debebat posteritas in Sara: significat naturam humanam peccato viciatam: nihil felicitatis mereri: parte. 7. li. 15. capite. 3. b.
- 16 Nature vox est: q̄ homo conciliat sibi: id est: appetat esse: fugiat nō esse: ibidē li. 19. ca. 4. 3.
- 17 Nature opera sunt maxima miracula: ibidem libro. 10. capite. 12. a.
- 18 Nature munera erunt in paradiso respectu corporis et anime: non solum bona: verūtenā sempiterna: nō solum in animo qui sanabitur per sapientia verūtenā in corpore q̄ resurrectione renouabit: ibidem li. 19. ca. 10. a.
- 19 Nature similitudo nihil prodest ad conficiendum homines diuersarū linguarū: ita ut homo libētius sit cum cane: q̄ homine aliene lingue: ibidem capite. 7. a.
- 20 Nature aliquę male sint: argumētū est: quia dicit q̄ si nemo peccasset mundus solis bonis naturis ornatus esset: sed intelligit q̄ si viciate non essent: ibidem li. 11. ca. 23. b.
- 21 Nature corruptio est diminutio boni: pte. 4. de natura boni aduersus Manicheos ca. 15.
- 1 Natus est prius filius de patre q̄ procedat de utroq̄ spiritus sanctus: argumen. franci. mō-
- ronis: pte. 5. de trinita. li. 15. ca. 26. verba. 64.
- Natus est christus bono manifestus et bonis ne virgine: deus occultus ex deo patre: pte. 7. libro. 18. capite. 46. a.
- Natus est christus de spiritu sancto et Maria virgine: quare? vide parte. 8. contra Iulian. Pelagiam. libro. 6. ca. 8. d. In Enchiridion ad Laurent. capite. 37. 38.
- Natus est dei filius ex homine nō per hominē. id est. non ex viri coitu: pte. 10. de ecclesiasti. corrigam. capite. 2. b. 3.
- Natus est christus ex Maria virgine: pte. 3. de fide et simbolo ca. 4. d.
- Natus est christus ex Maria virgine: quia et hac sibi corpus aptauit in qua nasci posset: secundū hominē ergo de virgine natus est deus eo pacto quo cum corpore nasci docetur et animus: non quia utriusq̄ vna substantia est: sed ex utraq̄ sit vna persona: nō alius homo corpus et alius animus: sed vnus homo corpus et animus: sic post partum virginis: non alius dei filius: et alius hominis: sed idem christus dei et hominis filius: pte. 11. contra felicianū arrianū capite. 12. a. b.
- Genit ergo Maria: et nō genuit filium dei: genuit quādo ex ipsa sine carne natus est christus: nō genuit: quādo de patre sine initio extitit filius: genuit quādo ex hac verbū caro processit: ut habitaret in nobis: non genuit quando in principio erat deus verbum: q̄ originē prestat ut vniuersis: ibidem. b.
- Natus est dominus noster Iesus christus. 42. anno Octauiani augusti cesaris reponbo Herodis regis indecor. ablata ex indeis omni domini potestate in oppido Iudee Babilen. de David stirpe ex Maria virgine: quare tempore isto? vide parte. 10. de mirabili. sacre scripture libro. 3. capite. 7.
- Natus est christus aliter: et aliter nascimur nos: parte. 6. de peccatorū meritis et remissio. libro secundo capite. 24.
- Natus fuit christus quando dies incipiunt cre-scere: pte. 3. in li. 83. questio. quē. 58.
- Natus eo pertinet ad dei conditionē et partem secunditātē: contra q̄ autē dicitur (dicit Augustinus) quia renatus es pertinet ad preuincationē quam diaboli astutia seminauit: pte. 8. contra Iulian. Pelagiam. li. 3. ca. 21. c.
- Natus ex deo nō peccat quomodo intelligitur: vide parte. 9. in epistol. Joan. tracta. 4. g. 5. a. b. c. 6. c. Infra vide. 1. Joan. 3. auto. 3.
- Natus non est q̄ adhuc in utero matris existit: quare nec renasci potest in christo: pte. 8. de presentia dei ad Dardanū ca. 16.
- Nate fidei et crucis puenire possum? ad patriam: parte. 10. de cantico nouo ca. 2. a. b.
- Natem fidei fabricare debem? in corde nostro: per charitatem inhabitare debemus quomodo et per quid fabricanda sit: vide parte. 10. de substantia dilectionis: capite. 7. fides auctoritate. 17. 30. 31. 32.
- Fides dicitur esse nauis sine qua ad portum salutis venire nemo potest: ibidem ca. 7. fides autoutate. 17. 32.

Necessitas

Nemo

- N**emo her edificanda est in corde nostro sed ut cognoscas quomodo vel unde hanc namem vel arcam in corde tuo edificare debeat duo opera dei considera scilicet opus factionis et opus redemptionis sine restantibus. Ibidem, super fides aurota. 17. 32.
- N**aves sunt fides et crux christi quibus ad patriam tendimus: pte. 10. de cantico nouo ca. 2. Crux auto. 4. fides auto. 30.
- N**aufragantes plus gaudent de tranquillitate post naufragium quam ante: parte. 4. li. 8. confessio. capite. 3. li. dicto. 2.
- N**am de quibus propheta ostendit: pte. 7. li. 18. ca. 31. c.
- N**e quid nimis tenendum est quod dogma doctrinis: pte. 4. de doctrina christiana: li. 2. ca. 39. b.
- N**ebulius beresim Manicheorum quali medio confuderit: vide parte. 4. libro. 7. confessio. capite. 2. libro. 8. ca. 6.
- N**ecare animalia arbores secare Manichei noluerunt quare? pte. 2. de monibus Manicheo. libro. 2. capite. 17.
- N**ecessaria cum dicuntur absit ut multiloquum desputet: pte. 8. in prologo libro. retracta. a.
- N**ecesse est ut rationi alterius subiiciat qui negotium tractauerit alienum: pte. 10. de singulari ta. clerico. ca. 8. in fine.
- N**ecessitas est triplex. incommutabilia. violentie et indigene: parte. 3. in libro. 83. questio. ques. 22. dicto. 15.
- N**ecessitas est quedam que aufert libertatem arbitrii. scilicet que in nostra potestate non est. ut necessitas mortis. et tali non subest nostra voluntas. Altera vero que non aufert libertatem arbitrii: ut cum volumus. necesse est ut libero arbitrio velimus: sicut cum dicimus. necesse est deum vivere et presere: nullo modo ponimus sub necessitate prescientie suam et vitam: parte. 7. li. 10. 5. capite. 10. a.
- N**ecessitas triplex describitur: ibidem li. 5. ca. 10.
- N**ecessitate nullus cogitur recte vel male agere: pte. 10. de incarna. verbi li. 1. ca. 2. b.
- N**e necessitate virtutis facere bonum et laudabile est. ut scilicet quis velis ea que vitare non potest: qui eisi ea nolunt duplicem tristitiam incurunt. unam ex obiecto nocivo et aliam ex vehementi voluntate: parte. 5. de trinitate libro. 13. capite. 7. c. veritate. 12.
- N**ecessitate imminente quisque facere debet quod potest ad sui liberationem ne videatur temerare deum: pte. 5. de opere monachorum ca. 27.
- N**ecessitate nullam paritur deus: neque necessitate facit que facit. sed summa et ineffabili voluntate et potestate: parte. 11. de fide contra Maniche. capite. 82.
- N**ectanabus et nativitas Alexandri tangit: pte. 7. libro. 5. capite. 5.
- N**egatio Petri trina quomodo facta fuit: vide pte. 9. in euang. Joan. tracta. 66. a. et. 113. a. b.
- N**egatio tantum negat quantum affirmatio affirmat in oppositis adequatis: parte. 5. de trinitate libro. 5. veritate. 19.
- N**egativa particula. quid in quibusdam locutionibus valet. quia aliquid non quid sit. sed quid

- non sit ostenditur: ibidem libro. 5. ca. 7.
- N**egatur christus non tantum verbis sed et factis: quomodo: vide parte. 9. in epistol. Joanne. tracta. 3. c. d. f. 10. a.
- N**egligentia et desidia quomodo fugimus laboris valem: vide pte. 7. li. 22. ca. 22. b.
- N**egligentia grece αμελεια dicitur: quis cure non est quod negligitur: parte. 8. in li. 3. questio. super Leviti. ques. 20. a.
- N**egligitur ergo illud quod non legitur. id est. non eligitur: ibidem. b.
- N**egligentie peccata per sacrificia quedam legis expiari videbantur: pte. 6. de natura et grana contra Pelagium. capite. 17. b.
- N**egociantes circa mysterium trinitatis non debent querere quomodo sit credendum: hoc enim nullus fidelis debet querere. sed quomodo intelligendum: parte. 5. de trinitate. libro. 15. capite. 6. veritate. 7. in fine.
- N**emo super unam febrem capit adhibere preciorum: ne incipiat enutrices insanabili laborare. cui nullas valet medicas subuenire: pte. 10. de singulari ta. clerico. capite. 6. b.
- N**emo inuitus benefacit etiam si bonum est quod facit: pte. 4. li. 1. confessio. ca. 12.
- N**emo ledere potest nisi ad probationem illorum permiserit deus: parte. 9. in Apocalip. 11. de melia. 6. c.
- N**emo sit beatus nolens: Supra beatus autem nitate prima.
- N**emo ex aqua et spiritu sancto nascitur nisi volens: pte. 9. in epistol. Joan. tracta. 3. a.
- N**emo est qui non magis dolorem fugiat quam appetat voluptatem: pte. 3. in libro. 83. questio. ques. 36. b. dicto. 35.
- N**emo ad prauitatem alium perducere vult. qui non prius ipse deprauatus est: parte. 4. contra secundinum Manicheum capite. 17. b. prauitatem autem. 1.
- N**emroth qui fuit robustus venator contra dominum. fuit de stirpe Cham filij Noe: cuius regni initium fuit Babylon: parte. 7. libro. 16. capite. 3. a. 4. c.
- N**emroth fuit venator. id est. extingtor. oppressor etceptor animalium terrigenarum: ibidem.
- N**icomeneas christianus nunc non obseruat in lege mandatas: quia propter quod prenuiciandum celebrant. iam christus impleuit: parte. 4. contra sanctum li. 19. ca. 10.
- N**eophiti quid fugere et quid diligere debent: vide pte. 10. de Symbolo ad cathedra. libro secundo capite. 2.
- N**egate dilectissimi spectacula. fugite carissimas pessimas diaboli. ne vos vincula teneant maligni: sed si oblectandus est animus: et spectare delectat: exhibet vobis sancta mater ecclesia veneranda her salubra spectacula. que et mentes vestras oblectent sua delectatione et in vobis non corrumpant. sed custodiant fidem etc. Ibidem. a.
- N**ad Neophitoni initia pertinent. que per israelitarum ex Egypto exiitum figuram intelliguntur: parte. 6. de fide et operibus ca. 11.
- N**eptunus et Pluto: pte. 7. libro. 2. capite. 15.

- Neq.** Nequicia dicitur sterilitas et fames animorum: p. 1.
 1 De vita beata, disputacione. 1. f.
 Nequicia est mundum diligere: et ea que nascuntur et transiunt per magno habere et ea concupiscere: et pro his laborare ut acquirantur: et letari cum abundauerint: et timere ne pereant et contristari cum pereant etc. pte. 4. de agone christiano capite. 13. a.
- Ner.** De Meronis luxuria et crudelitate nefanda: vide pte. 7. li. 5. ca. 19. c.
- Nes.** Nescire dei est quosdam reprobos reprobare: sicut in euangelio. Nescio vos unde sine: recedite a me quod operamini iniquitatem: pte. 10. de essentia diuinitatis. k.
- 1 Nescire dicitur deus ea que ei displicent: p. 8. in li. 2. questio. super Erodum. 152.
- 2 Nescire quomodo se dicebat Ioannes baptista christum: a quo tamen petebat baptizari: pte. 9. in euang. Ioan. tracta. 4. g. 5. a. b. 6. c.
- 3 Nescire quomodo dicitur christus peccator: ibidem tracta. 49. l.
- 4 Nesciebant et sciebant quod inde christum: unde sit neque patre etc.: ibidem tracta. 31. a. 37. a.
- 5 Nescire quedam aliquando melius est quam scire: p. 8. in Enchiridion ad Lauren. ca. 17.
- 6 Nescari possunt multa tam de sydenibus aut sine animata: quod de differentia angelicorum ordinum sine periculo: parte. 8. ad Orosium contra Priscillianum. capite. 11.
- 7 Nesciunt aliqua doctius quam sciunt ut circumspectio temporum: pte. 7. li. 12. ca. 20.
- 8 Nescius poeta: ibidem libro. 2. capite. 9.
- Neutrum genus est indeterminatum. pte. 5. de trinitate. li. 7. verita. 14. in fine.
- Nig.** Nigridius et varro doctissimi: pte. 7. li. 5. ca. 3.
- 1 Nihil factum est sine ipso: aliquid illud male intelligunt: pte. 4. de natura boni ca. 25. 26. Ioannis annis primo autoritate. 3.
- 2 Nihil non est substantia sed priuatio: pte. 9. in euang. Ioan. tracta. 1. g.
- 3 Nihil est quicquid preter gratiam dei: vel preter vitam eternam concupiscit: ibidem tracta. 102. a.
- 4 Nihil est tam durum et ferreum quod non amoris igne vincatur: parte. 2. de moribus ecclesie. carbo. li. libro. 1. capite. 22.
- 5 Nihil tam arduum atque difficile quod non deo adiuvante planissimum atque expeditissimum fiat: pte. 2. de libero arbitrio li. 1. ca. 6. a.
- 6 Nihil omnino potest dupliciter accipi, aut pro oino non existente: aut pro oino non ente: pte. 4. de doctrina christiana li. 1. ca. 2. veritate. 4.
- 7 Nihil quomodo declinatur: vide pte. 1. de grammatica. capite. 1.
- 8 Nihil tanto vicino: est res quanto minus est: parte quarta contra secundum Danicbeum: capite. 11. b.
- Nim.** Nimietas in quocunque serui vicium facit: quare quicquid immoderatum indisciplinatumque est periculum ruine consequitur casum: quia ubi modus non est periculum totum est: pte. 10. ad sacras virgines capite. 1. c.
- 1 Nimietas luxurie pauperes potius facit quam divites: pte. 9. in Apocalip. Homelia. 16. a.
- 2 Nympha quid sint: vide pte. 7. li. 3. ca. 12.

- Nini** vros semiramis: eo montis aggressa et indos et sic factum est ut Indie reges et regna assyriorum regno parerent: parte. 7. libro. 8. capite. 2. d.
- 1 Nini filius fuit quartus assyriorum rex: qui fertur interfecisse matrem suam: Semiramidem: Ibidem. c. f.
- 2 Ninus rex finitimis bella inferre cepit: p. 11. in questio. veteris et noui testamenti. q. 115.
- 3 Ninus edificauit Ninuen: qui officia magnos populos Assie subiugauit excepta India etc. pte. 7. li. 18. capite. 2. c.
- 4 Ninus rex assyriorum: primus aliorum terminos inuasit: ibidem li. 4. ca. 6. a.
- 5 Ninus dicta est a Nino filio Beli qui eam edificauit et regnum assyriorum ampliauit: qui de stirpe Sem fuit filij maioris Noe: ibidem li. 16. ca. 3. b. 10. b.
- 6 Ninus fuit euerfa spiritaliter: quia Ninus in hac vita egerunt penitentiam in predicatione Iosue: ibidem libro. 21. capite. 24. g. Ioseph. 3. auctoritate. 1. 2.
- 7 Nocentem dimittere melius est quam innocentem condemnare: parte. 4. contra epistolam Manichei ca. 29. verita. 6. document. 2.
- 8 Nocere nulli debemus exemplo columbe: parte. 11. in questio. euangelio. super Danicbeum: questio. octaua.
- 9 Nocere deo non potes in facinoribus: in flagitijs autem eum offendis: parte. 10. de decem ebordis capite. 10. b.
- 10 Non alia est qua pater intelligit genitor et alia qua genitus: parte. 5. de trinitate libro. 5. capite. 6. veritate. 15.
- 11 Notiones sex aliqui ponunt in diuinis quatuor relationes et duas negationes. Alii dicunt quod negatio in spiritu sancto non est notio: ibidem.
- 12 Noctua animalia puta serpentes et talia ante peccatum hominis creata: pro illo tamen tempore non fuerunt nocua: parte. 5. de Beneficiis ad litteram li. 3. ca. 15. notabi. 3.
- 13 Noe vinum bibit et inebriatus est in domo sua mandatus est et sic imaginem domitice passio: mis expressit: parte. 4. de doctrina christiana libro. 4. capite. 21. a.
- 14 Noe quomodo christum figurat: et sexcentos agebat annos cum in arcam ingressus fuit: parte. 4. contra faustum libro. 12. ca. 15. 18. Infra auctoritate. 6.
- 15 Noe fuit ebrius non tamen ebriosus: parte. 6. de peccato. meri. et remissio. li. 2. ca. 10. a.
- 16 Noe inebriatus nudus iacuit quid figurat: vide de pte. 4. contra faustum li. 12. ca. 23. Supra auctoritate. 1. Infra auctoritate. 8.
- 17 Duo filij Noe benedicunt: ibidem ca. 24.
- 18 Noe quingentorum annorum arcam faciens et cum sexcentos agebat ingressus figurat nobis sextam mundi etatem: ibidem capite. 18. Supra auctoritate. 2.
- 19 Noe erat quadringentorum octoginta annorum quando domus locutus est sibi: quidam quingentorum annorum dicunt: ut secundum morem scripture maior parte numeri denotet totum: pte. 7. li. 15. capite. 24. a.

Noe

Nomen

- 8 **Noe** natus quomodo significat passionē christi
et quid significat per duos filios **Noe** portan-
tes palliū auctoris vulubus ad patrem operien-
dam ibidem li. 16. ca. 2. Supra auto. 1. 4.
- 9 **Noe** in arca fuit figura peregrinationis ciuitas
na de iudibidem li. 15. ca. 26. a. b.
- 10 **Noe** propheta fuit ibidem li. 18. ca. 38. a.
- 11 De **Noe** benedictione et maledictione quid scilicet
significent facit filijs ibidem li. 16. ca. 2.
- 12 Vtrum de filijs benedictis **Noe** potuerint nas-
ci mali filij et de filio maledicto: vtrum aliqui
potuerint esse tempore diuisionis linguarum:
ibidem ca. 10. d. e.
- 13 Quod de **Noe** pcesserunt septuaginta due gentes et
lingue ibidem li. 16. ca. 6. d.
- 14 **Noe** ingressus in arcam dominus pluit quadras-
ginta diebus et quadraginta noctibus: post ses-
prem dies quid significat: pre. 11. in dialo. ad
Diosium questio. 54.
- 15 **Noe** sexcentorum annorum erat quando diluuiū aque
inundauerunt super terram quid significat: vi-
de ibidem. Supra auto. 2.
- 16 **Noe** ingressio et egressio de arca quid significat:
vide ibidem. q. 58.
- 17 **Noe** aqua diluuii baptismus fuit et arca ecclesia:
pre. 11. contra Pelagium. hyponos. libro. 3. o.
- 18 **Noe** liberatio a diluuiio figurat nostrā in nouo
testamento factam per christum: pre. 4. contra
fanstū li. 12. capite. 14.
- 19 **Noe** sicut per aquam et lignū liberabatur ita et eccle-
sia: baptismo et passionis christi signaculo li-
beratur: pre. 11. in dialogo ad Diosium. q. 51.
- 20 Arca **Noe** sicut de lignis quadrans pstruebat:
ita et ecclesia de sanctis construit: ibidem. 52.
Supra auto. 3. Sancti auto. 20.
- 21 **Noe** figurat nobis bonos ppositos qui regunt
et gubernant ecclesiam: quomodo **Noe** in dilu-
uio gubernauit arcam: in Daniele significat
omnes sancti continētes: in Job omnes purgati
iusti et bene viuentes: p. 10. de vrbis et radio. a.
- 22 **Noe** sanctus quomodo possessus fuit virtute chris-
tians que omnia tolerat: pre. 10. de quattuor vir-
tut. charitatis. b.
- 23 In **Noe** ostensum est quid Adam preceptū cō-
temnendo perdidit: et demonstratū est posse
homines bestiis etia dominari si subdant obo-
dientiam conditioni ibidem.
- 24 **Noe** filij quomodo figurant duplicem populū
pre. 11. in dialo. ad Diosium. q. 61.
Noe capitur: pre. 7. libro. 1. capite. 10.
Noe querere quod non licet inuenire: parte. 10. de
Symbo. ad cathedra. li. 1. ca. 4. a.
- No.** **Nomen** dicitur quasi notamen: omne enī vocabu-
lum ad distinctionē valet: parte. 3. de Gene. ad
lram imperfec. ca. 6. b.
- 1 **Nomen** aliquādo in scriptura pro memoria po-
nit: p. 8. in li. 5. questio. sup. Deutero. q. 46. a.
- 2 **Nomen** nullus sine causa sonatur: pre. 10. de vi-
ta christiana ca. 6.
- 3 **Nomen** ad sonum sonus ad aures significatio
ad mentē pūnet: p. 2. de aie quāitate ca. 32. b.
- 4 **Nomen** verbale significat principū quo: pre. 5.
de trinita. li. 5. verita. 75.
- 5 Inter nomen et vocabulum nihil preter dicitur.

- sum syllabarū sonū distat: p. 2. de magistro ca. 6. o.
- Nomen** quod est supra omne nomen donatum est
christo: parte. 11. contra Maximi. Arriano.
episco. li. 3. capite. 2.
- Nomen** patris quomodo manifestauit filius: cum
notus fuit in iudea: pre. 8. in euāg. Ioan. trac.
106. a. b. c. 112. d. in fine.
- Nomen** christi etiam multos infideles eripuit
a morte temporali ipsum inuocantes super se:
ad quod nos debemus cōfugere vt euadamus
penas eternas: pre. 7. libro. 1. ca. 1. c.
- In nomine ei⁹ quod hominē assumptū ad est. chris-
ti. vincit astus diaboli. ibidē li. 10. ca. 22.
- Nomen** troianum nocet Enece: ibidem libro. 3. 11.
capite. 13.
- Nomen** pro lra quādoq. neceit: ibidē li. 1. ca. 5. 12
- Nomen** celans archimedes occiditur: ibidē li. 13
bro. 1. capite. 6.
- Nomina** que terminant in semidecales enume-
rantur: et de eorum generib⁹: vide pre. 1. de grā-
matica. capite. 2.
- Nomina** neutri generis quomodo declinantur
vide ibidem capite. 3.
- Nomina** cōmunis generis quomodo fin Augu-
stinū declinant: ibidem ca. 4.
- De declinatione et terminatione nominū omnis
generis: vide ibidem ca. 5.
- Nomina** epichei generis quomodo declinant:
et de differentia eiusdem generis a cōmuniab⁹
dem capite. 6.
- Nomina** pluralis numeri tantū quomodo de-
clinant: ibidem ca. 7.
- Nomina** ex accidēt sunt: quia ante res et postea
significatio: quare sathanas et diabolus ex actu
eius composita sunt nomina: vt non sit nature
eius sed voluntatis eius significatio: pre. 11. in
questio. vete. et noui testa. quest. 2. b.
- Nomina** regum romanorū: pre. 7. li. 7. ca. 15. 8
- Nomina** locorū et gentiū vetustate mutant solē:
pre. 8. in li. 4. questio. sup. numeros. q. 20. 9
- Nomina** omnia tredecim lris terminant quinq.
vocalibus et sex semivocalibus et duabus mu-
tis: pre. 1. de grāmatica. ca. 1. 10
- Nomina** omnia verba sunt nō autē omnia verba
nomina: p. 2. de magistro ca. 4. c. 11
- Nomina** substantia equaliter personis diuis-
is cōueniunt: p. 10. li. 1. mediano. ca. 30. b. 12
- Nomina** omniū interpretorū nō nisi ex contras-
tibus que iam nouimus si puationū sunt: aut
ex similibus si spectatū sunt: sine vilo estu du-
bitationis agnoscimus: pre. 5. de Gene. ad lit-
terā li. 8. ca. 16. b. verita. 10. 13
- Nomine** angelorū ecclesia significatur in qua
sunt boni et mali: parte. 9. in Apocalip. **Nos**
melia. 16. a. 1
- De nomine laborandum non est si res constat: 2
pre. 6. contra Cresco. grammat. li. 2. ca. 2.
- Nominis** similitudo Tarquinio nocuit: p. 7. 1
libro. 2. capite. 17.
- Nominis** Iesu christi crucifixi cultus cepit in 2
Ierusalem: ibidem li. 18. ca. 54. c.
- Nominis** christi odor tot⁹ mūdus replet⁹ est: 3
sicut odor agri pleni cui benedixit dominus:
ibidem li. 16. ca. 37. b.

Noticia

- 1 Non occides sup fermentū sanguinē immolatorū meorū: quomō intelligat: vide pte. 8. in li. questio. super Erodū. q. 162.
- 2 Nō coques agnū in lacte matris sue: ibi. q. 162.
- 3 Non omne qd creditur est verum: pte. 3. in li. 83. questio. q. 54. b.
- 1 Mosere sapsum optima scientia est: et laudabilior qd noscere cursus syderum. Supra cognoscere auctoritate. 3.
- Magis nota sunt nobis illa que intra nos experimur quā illa que p sensum exteriorē percipimus: pte. 5. de trinitate. li. 15. veritate. 31.
- Not. Noticia dei a cognitione creature differt: pte. 4. li. 11. confessio. ca. 31.
- 2 Mos tanto magis diligimus quāto magis deus diligimus: loquendo de dilectione charitativa non de affectione comodi que est principii civitatis diaboli: pte. 5. de trinitate libro. 8. ca. 8. c. veritate. 23.
- 3 Noticia abstractiva de divina essentia est in nobis possibilis: ibidem li. 15. verita. 60. in fine.
- 4 Noticia nostra abstractiva que est de illis q nō videmus nō est de singularibz sed de univērsalibus: ibidem libro. 8. veritate. 14.
- 5 Noticia intuitiva nō potest esse falsa ut sit rei nō existens: ibidem libro. 11. veritate. 3.
- 6 Noticia nostra cōmuniter ortum habet a sensibus exterioribz: ibidem li. 8. verita. 7.
- 7 Noticia non omnia que comprehendit dici possunt concepra: ibidem li. 9. ca. 10.
- 8 Noticia quāto maior est: tāto erit maior dilectio: pte. 6. de spiritu et lra ad Marcellū. ca. 36. a.
- 9 Noticia respectu intelligibilū ortus habet a sensibus: ibidem libro. 11. veritate. 1.
- 10 Noticia illa que est de nobilibz obiecto est nobilior in eadem potentia: ibidē li. 12. verita. 20.
- 11 Naturalia notia sicut ad memoriam pertinet: ita actualis cogitatio ad intelligentiam: ibidem li. 14. veritate. 15.
- 12 Non nosse aliquid aliud est ab eo non inde cogitare: ibidem capite. 7.
- 13 In noticiam divine pfectionis venimus per viā ainentie: ibidem li. 15. verita. 3.
- 14 Non solum per fidem sed etiam per rationē naturalem possumus devenire in noticiam perfectionis divine: Ibidem.
- 15 Noticiā plenā alibi habebim⁹: pte. 8. in Enchiridion ad Lauren. ca. 61.
- Non
- 1 Nova dicitur creatura trifarie: que per trinitatem ita disponit. deus pater omnē creaturā ex nobis lo condidit: et hec nova creatura nominat. Ite deus fili⁹ iuxta illud Pauli si qua in christo nova creatura: deus quoq spū sanctus corpa vivificabit: et hunc totum mundū innovabit: et hec nibilem⁹ nova creatura appellat⁹ rē. pte. 10. de cognitione vere vite ca. 41. b.
- 2 Nova hierusalem que sit: vide pte. 9. in Apocalyp. Homelia. 3. a.
- 3 Cur novemini paucissimi: unde agant qd omnes agunt: cum sine arte in celo esse. solem et sydera cognoscant: pte. 8. de aia et origi. eius ad Vincent. victorem li. 4. ca. 6.
- 1 Novissima animo revolvere destructio est superbie: extinctio invidie: medela malicie: effugatio

Novissima

- lutarie: evacuatio vanitatis et iactantie: cōstru-
ctio discipline: perfectio sanctimonie: preparatio
salutis eterne: pte. 10. de speculo pecca. ca. 2.
Supra memorare aucto. 1. 2. et 3. Speculū au-
torita. 1. Ecclesiastica. 7. aucto. 3.
- Pauci aut sunt quibus est ante oculos pprie fra-
gilitatis cognitio: corruptibilis carnis corrup-
tio: peccatorū recordatio: instantis mortis me-
ditatio rē. Ibidem.
- Novissima si bene prospereris: eris absq dubio
Sampsone fortior: David cautor: Salomone
sapientior: illi in hoc speculo se sepius confide-
rare neglexerūt: ideo in carnis sue desiderio ce-
cati corruerunt rē. Ibidem.
- Novissima pervidere debemus. Ora ergo et dic
cum propheta. Notū fac mihi dñe finem meū
et numerū dierū meorū quis est vt sciam quid
desit mihi: o vultu oratio: o felix contemplatio: o
necessaria postulatio rē. Ibidem ca. 3. Supra
memorare auctorita. 1. 2. 3.
- Novissimi erūt pimi et pimi novissimi: pte. 10. cōtra Petuliam Donatistę epistol. ca. 13. b.
- Novitas plena et filatio dei perfecta non nisi in
resurrectione p: estabif: p. 6. de peccato. meriti. et
remissio. li. 2. capite. 8.
- Novitas parit admirationē: pte. 5. de Gene. ad
lram li. 12. ca. 18. verita. 7.
- Novitates verborū prophane vitande sunt: p. 9. in
euang. Joan. tracta. 97. c. 98. a.
- Novum qd est in tempore: non est novū apud
deum qui condidit tempora: pte. 11. de vera in-
tern. capite. 40. 57.
- Novus et celestis homo qui dicitur: vide pte. 2. de
vera religio. ca. 26.
- Novi hois finis ē vita eterna: veteris mors: ibi.
- Novi dicitur omnis cognitio qua creatura in seipsa
cognoscit. in companionē lucis illi⁹ que in ver-
bo dei pspicit: p. 5. de Gene. ad lram li. 4. ca. 23.
- Novi precessit dies aut appropinquat: pte. 11. cō-
tra iudeos paga. capite. 1.
- Novi illa que erit quando nemo poterit operari:
vide pte. 9. in euang. Joan. tracta. 44. c.
- Nubes q ducatur pbiat filiis israel tanq ignis
lucebat in nocte: pte. 7. li. 10. ca. 17. a.
- Nubes. celi nomine vocant in scriptura: p. 10. de
mirabi. sacre scriptu. li. 1. ca. 23. a.
- Nubes transiunt: celum autē manet: transiunt
predicatores verbi tui ex hac vita in aliam vitā
scriptura vō tua vsq in finem seculi sup popu-
los extendit: pte. 4. li. 13. confessio. ca. 15. b.
- Nubes significant carnem christi quomō: vide
pte. 9. in euangel. Joan. tracta. 34. c.
- Nubere recusans qd increpanti respondere des-
beat: vide pte. 5. de bono cōiugali ca. 22.
- Nuditas Adam et Eve simplicitatē castitatēq
anime significat: pte. 2. de Gene. p Maniche.
li. 2. ca. 13. c. Supra Adam auctoritate. 19.
- Nuditas exemplo christi non est pimescenda.
Ne enī nuditatē pimesceremus: preter vnam
tunicam. aliam discipulis suis habere vetuit:
sicut ne tribulationes expamesceremus: omnia
ipse sustinuit: ne mortem formidarem⁹: et hac
ipse suscepit rē. parte. 10. de salutaribus docu-
men. capite. 54.

Nudus

- 1 Nudus latrones timere nō solet q̄ do se mūdus
nis implicat: tela parat quibz cōfodiat. q̄ ergo
non vult p̄fodi: nud⁹ p̄cedat p̄ viā bui⁹ exili:
p. 10. de p̄emptu mūdī ca. 5. in fine.
- 2 Nudus dicit qui sine tro est: quare apls dicit: q̄
in ch̄io baptizant estis ch̄im indutus: p. 11. in q̄
stio. vet. et noui testa. q. 47. b.
- Nul** 1 Nulla res gignit sc̄ipam: p. 1. de immortalit. ani
me capi. 8. a.
- 2 Null⁹ sup on⁹ p̄p̄iū tollit insup alienū. ne on⁹
nibz duobz oppressus vsq; ad isteros demergat:
p. 10. de singularit. clericorū ca. 6. b. in fine.
- Nū** 1 1 Numa pacē et leges p̄didit: p. 7. li. 3. ca. 9.
- 2 De numa hydromāns faciente vt in aq̄ videret
deorū imaginē: ibidē li. 7. ca. 35. a.
- 3 Numa leges et deorū numorem necessaria iudicat:
ibidem li. 2. ca. 16.
- 4 Numa pompili⁹ negans diuinam p̄uidentiam
p̄curauit multos deos ad tuendam romam:
ibidem li. 3. ca. 11. b.
- 5 Numa res diuinas ordinat: ibidē li. 2. ca. 15.
- 6 Item q̄ fuit rex romanorū secūd⁹ sc̄z post romu
lum: ibidē li. 18. ca. 24. c.
- Numerādi vtilitas magna necessitate animad
uersa est: p. 1. de ordine li. 2. ca. 12. a.
- 1 Numeri regule ab hoībz ingenijs sunt inuente:
p. 4. de doctri. ch̄iana. li. 2. ca. 38.
- 2 Numeri paris et imparis discretio que fit: vide
pte. 2. de musica li. 1. ca. 12. a.
- 3 Mediu in numeris est a quo ambo latera simul
sunt equalia: ibidem.
- 4 Numerorū principia 7 semina sunt vnū 7 duo e
quibz ternari⁹ p̄ficiūt: ibidē. e.
- 5 Numeri iudiciales sunt immortales cetera autē
numeorū genera tria mortalia sunt: p. 2. de mu
sica libro. 6. ca. 7. 8.
- 6 Numeri iudiciales sunt q̄bz inest delectatio: ibi
dem ca. 9. a.
- 7 Numeri sc̄q̄ue appellant vbi duo numeri ad se
ca ratioē affecti sunt vt tot partes habeat ad mi
norē maior quot a parte sua cū p̄cedit. ibidē li
bro p̄mo ca. 10. b.
- 8 Numerus ternari⁹ p̄fectus est: ibidem ca. 12. a.
Infra ternari⁹: auto. 1.
- 9 Triplex numerozū limes coerceat infinitatē nūc
rorū et motuū: ibidem ca. 11.
- 10 Numeri ratio quō constat: cū dicit aias intrasse
cum iacob in egyptū: p. 8. in libro questio. sus
per Gene. q. 152.
- 11 Numer⁹ pluralis p̄ singulari q̄nq; ponit 7 ecō
uerso: ibidē q̄stione. 149. Numer⁹: auto. 10.
- 12 Numeri multiplicānt in infinitū: pte. 5. de trimi
ca. li. 11. vena. 30.
- 13 Numeri spiritalēs. incōmutabiles sunt. menti
impressos. et ab immutabili donant: pte. 2. de
musica li. 6. ca. 12.
- 14 Numeri en in vsu p̄nunciantis esse possint sine
numeri in memoria: ibidē ca. 3.
- 15 Ratio numeri non est cōtēnenda que in multz
sc̄arū scripturarū locis q̄ magna estimāda sit.
elucet diligenter intuentibz: p. 7. li. 11. ca. 30. c.
- 16 Q̄ numeri deū fabricantē mūdū plato dicit: 7
nos enā dicim⁹ ip̄m fecisse oīa in nūcro ponde
re et mēsurā: ibidē li. 12. ca. 18.

Numeri

- De numeris annorū qui latent in eo: q̄ explicant
in formas materiales operatiōe dei: ibidē libro
22. capi. 24. c.
- De numeris in quibz harmonia interior nostri
corpons constat: qui si nobis paterent. mirabi
lis appareret pulchritudo: quos numeros dicit
nobis manifestari in gl̄ia: ibidē. g.
- Numeri cōsideratio in oībz rebz mentē elenat
ad sapientie cōgnitiōē: pte. 2. de libe. arbi. lib.
2. capi. 16. a.
- Numeri rōem excedit diuinitatis potētia: p. 11. 20
5 maximi. arna. episco. li. 1. ca. 1. f.
- Número plurali quēcunq; enunciant specialit
vno noīe: etiam generaliter vno noīe enuncia
ri possunt. non aut ecōuerso: p. 5. de trinita. lib.
7. ca. 4. b. et vena. 18. 19.
- Número mēsurā et pondere oīa fecit deus: pte
11. in dialo. ad Orosiū questio. 39. Sapient. 11.
auto. 1. Supra deus: auto. 113.
- De numero p̄fecto. imp̄fecto et sup̄abundanti: p̄
mus p̄stat ex partibz suis quotis: secūdus nō.
tertius sup̄abundat: p. 7. li. 11. ca. 30. c.
- De nūcro septenario quō p̄fect⁹ est alia p̄fectiōe
et de sui mysterio: ibidē ca. 31.
- Item de numero quadrato. vide ibidem lib. 15. 5
capi. 12. a.
- De numero solido quadrato sc̄z millenario: ibi
dem li. 20. ca. 7. d.
- Nūcrozū ignorātia notitiā scripturarū diuinarū
impedit: p. 4. de doctri. ch̄iana li. 2. ca. 16. d.
- Numeros esse infinitos ostēdit. q̄ possunt mul
tiplicari in infinitū. et per hoc p̄bat q̄ scientia
dei sit infinita cū oēs numeros sciat: p. 7. li. 12.
ca. 18. p̄ totū. nota ibi vnitatē.
- Numeros oēs b̄nane actiōis ad dei amorē 7 p̄
ximi referam⁹: p. 2. de musica li. 6. ca. 14.
- Nūcrū septenariū p̄nere ad sp̄s sc̄m eccl̄ia no
uit: p. 5. de Gene. ad l̄ram li. 5. ca. 5. circa finē.
- Q̄ per numerū millenariū. centenariū et alios
multos potest vniuersitas significari: p. 7. lib.
20. capi. 23. c.
- Numer⁹ senariū scriptura cōmēdat in eo q̄ de⁹
sex diebz p̄fecit oīa opa sua. die sexto creauit do
minē 7 in sexta etate mūdi de⁹ sac⁹ est bō: p. 5.
de trinita. li. 4. ca. 4. vena. 8. Senarij: auto. 2.
- Numerus omnis. pondus et mēsurā est a deo:
p. 7. li. 5. ca. 11. a.
- Q̄ nullus numer⁹ possit esse par alteri: et post:
ergo dispares in se et diuersi sunt: 7 singuli q̄
q̄ finiti sunt 7 oēs infiniti. Infinitas ita nume
ri q̄uis infinitorū numerozū null⁹ sit numer⁹:
non est tamē incōp̄rehēnibilis ei. cui⁹ intelligē
tie non est numer⁹: ibidē li. 12. ca. 18.
- Numerus senari⁹ quō primus est p̄fectorū: ibi
dem li. 11. ca. 30. c. Infra: auto. 24. Senarij: au
to. p̄ma. 3. et. 4.
- Q̄ numer⁹ viginisep̄tē reddit solidū q̄dratum
ternariū. vt ter tria ter: ibidē li. 18. ca. 23. c.
- Numer⁹ vndenari⁹ fecit peccatū et quare. vide
ibidem li. 15. ca. 20. f.
- Nūcr⁹ duodenari⁹ fecit q̄ndā vniuersitatē: ibi
li. 20. ca. 5. c. p. 9. i. euā. Joā. trac. 27. c. 7. 5. d.
- Numer⁹ duodenari⁹ habet insignis in scriptu
ra: et quare: ibidē li. 15. ca. 20. f.

Numerus

- 8 Numerus in scriptura nō semp ponit sicut fuit: sed aliquādo minor: et rano ponit: ibidē li. 20. ca. 13. d. 16. et. 24. a.
- 9 Numerus tempore ab egyptijs supputat: ibidē li. 12. ca. 10. li. 18. ca. 11.
- 10 Numerus pluralis in scriptura aliquando accipit p singulari: ibidem li. 16. ca. 40. b. Supra Numeri: auto. 11. infra: auto. 20.
- 11 Numerus angelorū est nobis incognitus: ibidē li. 15. ca. 1. a.
- 12 Numerus binarius quid significet: vide p. 9. in euan. Joan. tracta. 17. c.
- 13 Numerus quinaris quō ad leges p̄tinet: vide ibidem tracta. 25. c.
- 14 Numerus septenarij discipulorū piscantiū quid significet: vide ibidem tractatu. 123. a. Septenarius: auto. 3. 4.
- 15 Numerus triginta et octo annorū in languido qd significet: vide ibidē tracta. 17. c. d.
- 16 Numerus stadiorū viginti quinque aut triginta quid significet: ibidē tracta. 25. c.
- 17 Numerus quadragenarij et quinquagenarij quid significet: vide ibidē tracta. 17. b. c.
- 18 Numerus pisciū centū quinquaginta quid significet: ibidē tracta. 122. c. f.
- 19 Numerus mensura pōdus non tñ in rebo corporalibz sed etiaꝫ spiritalibz reperiunt: et quid sint: vide p. 5. de Gene. ad lram li. 4. ca. 4.
- 20 Numerus pluralis p singulari quādoqꝫ in scriptura ponit: p. 5. de Consen. euangelista. li. 3. ca. 16. Numeri: auto. 11. Supra: auto. 10. p. 8. in Encubition ad laurentiū ca. 44. in libro loctionis de Erodo li. 2. exponens ca. 16. 32. et econtrario: in libro locutionis de numeri ca. 11. 21. De deuteronio ca. 4. De iudiciū ca. 15. In libro. 1. ques. sup Gene. q. 149. 151.
- 21 Tempus p̄sens p p̄terito in scriptura ponit: p. 8. in li. locutionis de numeri li. 4. exponens ca. 16. Tempus: auto. 40.
- 22 Numerus quaternarij corpus xpi quattuor notissimas naturas quibus constat significat: scilicet calidam et humidam et frigidam et calidam: pte. 3. in lib. 83. q. questione. 57. b.
- 23 Numerus quinarij aliqd sacramenti habet sicut et quaternarij: pte. 8. in li. 4. questio. sup Numeros ques. 2.
- 24 Numerus senarius inter alios numeros perfectus est primus: p. 5. de Gene. ad lram lib. 4. ca. 2. Supra: auto. 3.
- 25 De tribus modis numerorum. Et quomodo numeri senarij perfectionē nō extra nosipos cernim: ibidem et ca. 7.
- 26 In mudi principio prima die facta est lux: quid secunda et tertia etc. pte. 5. de Gene. ad lram li. 4. ca. 2. c. verna. 3. et li. 5. ca. 5. b. li. 7.
- 27 Numerus septenarij ad mundationē spiritalem p̄tinet p. 8. in li. 4. ques. sup numeros. q. 33. b.
- 28 Numerus septenarij ad unitatē ecclīaz refert: et solet p vniuerso poni: p. 3. in expofitione. epistol. ad Gala. ca. 2. b.
- 29 Numerus septenarij petitionū orationis dñice p̄gruere videt septenario numero donorū spiritulancū: pte. 3. de sermo. dñi in mōte lib. 2. m. Spiritus sancto: auto. 4.

Nunciū

- Numerus quattuor: miliaꝫ spirituales significat ppter quattuor anime virtutes quibz in hac vita spiritaliter viuūt. prudentia. temperantia. fortitudo et iusticia: p. 3. in li. 83. questio. q. 61. d.
- Numerus denarius perfectionē significat: ibidē q. 57. b. c. d.
- Numerus denarij pōt scire vniuersitatis scientia: quōd? vide supra Denarij: auto. 1.
- Numerus quadragenarij fecit hanc vitam temporalem atqꝫ terrenam: p. 5. de consen. euange. li. 2. ca. 4. a. b. Quadragenarij: auto. 1.
- Numerus quadragenarij non absurde intelligit temporalē dispensationē scire: q̄ p salute nra gesta est cū dñs corpus assumpsit et visibiliter boibz apparere dignat⁹ est: p. 3. in li. 83. ques. questione. 57. b.
- Numerus quinquagenarij quid fecit: vide pte. 5. ad inquisitione. ianuarij li. 2. ca. 17.
- Numerus nō sensu corporis sed rōne ab oibz rationantibz apprehendit: p. 2. de libe. arbit. lib. 2. ca. 8. a. b. c.
- Nūmū da et cōparas regnū celorū. da pecunias et habebis vitam eternam: p. 10. de recitu. casibol. conuersa. b.
- Nūmū quō nō multū sit amand⁹ et quō nūmo sit vtdū: vide p. 9. i eua. Jos. tracta. 40. f. g.
- Nunciū dei angeli sunt nō q̄ a aliqd enūciarent quōd nesciret sed vt ipi nūciat que voluerit. Supra angelū: auto. 35. 36.
- Nunciū grece angeli dicunt quibz deus vtitur et ppter nos et ppter ipos: p. 5. de Gene. ad lram li. 5. ca. 19. a.
- Nūci⁹ actōis nomē est ab agēdo id est aliqd nūciando nunciū appellat: pte. 10. de eo quōd dictū est ego sum ca. 1. b.
- Nuptiales vestem non habentē interfici qd fit: vide pte. 4. p̄ fanstū lib. 22. ca. 19. Matth. 22. auto. 2.
- Nuptialia bona in parulis peccatorum non pro pagauerunt: pte. 8. de nuptijs et concupiscē. ad valen. li. 1. ca. 21.
- Nuptialis copula quare instituta est: p. 8. p̄ Iul. li. 3. ca. 23. b.
- Qualia i paradiso extitissent coniugia: vide ibi. ca. 25.
- Nuptiarū causa prima et naturalis est p̄pagatio filiorū: pte. 8. de adulteri. coniugis ad pollen. lib. 2. ca. 12. b. Nuptie: auto. 2.
- Nuptiarū bonitas in q̄bo p̄sistit: vide p. 8. p̄ pelagia. et Celesti. de pctō origi. li. 2. ca. 34. 37.
- Nuptie q̄les ante pctō extitissent: ibidē ca. 35. Supra nuptialē: auto. 3.
- De distinctione boni et mali in nuptijs: vide ibidem. ca. 37.
- Nuptiarū bonū aliqui obsequiū legis fuit nunc infirmutans est remediū in q̄busdā vobūanis tāt solatiū: p. 10. d̄ bono viduat. ca. 8. b. i fine.
- Nuptiarū bonū nō eringuit: s̄ modifia in obediētiā mēbri malū: vt limitata quodāmodo concupiscētia carnalis: fiat saltē pudicitia coniugalis: p. 8. de p̄sen. dei ad Darda. ca. 15.
- Nuptiarum vinculū et sacramentū in ecclīa ita cōmendat: vt non liceat viro vxorē suā alteri tradere: p. 6. de fide et opibz ca. 7. a.
- Nuptiarū bonū est causā generandi: p. 5. de bo

Nuptias

- bono coniugali ca. 8. p. 8. de nuptijs et concupiscen. ad Valeriu li. 1. ca. 4. li. 2. ca. 4. b. Cōiugiu: auto. 14. infra: auto. 12. 13.
- 9 Nuptiarum bona et mala que sint: vide p. 8. § Julia. pela. li. 3. ca. 16.
- 10 Nuptiarum bonū non pōt habere cōmunem laudem cū libidine: ibidē li. 5. ca. 6. a.
- 11 Nuptiarum bonū per oēs gentes atq; oēs boies est in causa generandi et in fide castitatis: p. 5. de bono coniugali ca. 24.
- 12 Nuptie bona sunt: fides. ples et sacramentum: ibidē. Supra: auto. 8.
- 13 Nuptiarum bonū impletū est in parentis christi proles: fides et sacramentū prolem cognoscimus ipm dñm Iesum: fidem quia nullam adulteriū: sacramentū quia nullū diuortiu: pte 8. de nuptijs et concupiscen. ad Valeri. libro pmo capi. 11.
- 14 Quia patrū tempore fuerit amplectēdi: nūc vō ab amplectibz ptinendi: ibidē ca. 13.
- 15 Nuptiarū bonū: malo originali qđ inde trahitur non pōt accusari: sicut adulterorū et fornicatorū malum bono naturali quod inde nascitur non pōt excusari: pte. 8. con. Julianū pela. libro. 3. ca. 21. ca. 24.
- 16 Nuptiarū laus est iusta copulatio seruū. nō iniqua defensio viciorū: pte. 8. § duas eplās Pela. ad Bonifa. li. 4. ca. 5. a.
- 17 Nuptiarum fides laudabilis est: pte. 10. de bono viduitatis ca. 3.
- 18 De falsē laudis nuptiarū improbatōe: vide pte 8. § duas eplās Pela. ad Bonifa. li. 4. ca. 4.
- 19 De nuptiarū carnaliū benedictione prima facta in paradiso: quādo dixit. Crescite et multiplicamini. Contra illos qui dixerunt eas spirituales fuisse non corpor: p. 7. li. 14. ca. 21. 22.
- 20 Nuptiarū tria sunt bona: p. 8. § Julia. pela. lib. 5. ca. 9. a. Supra: auto. 8. 12. 13.
- 21 Nuptiarum pluraliū vrorum in veteri testamento sacramento sicut significauit futuraz multitudinem deo subiectā. Sic sacramentū nuptiarum singulariū nostri tēpis significat vnitatem omnium nostrum subiectā. deo futurā in vna celesti ciuitate: p. 5. de bono coniugali. ca. 18. b.
- 1 Nuptias amplecti possunt non potentes se continere: pte. 8. de nuptijs et cōcupiscen. ad Valeri. li. 1. ca. 16.
- 2 Nuptie non ob carnis concupiscentiā sed ppter fidem. plem et sacramētū laudande sunt: ibidē ca. 17. li. 2. ca. 4. b.
- 3 Ex nuptijs filiorū dei non dei filij sed seculi filij generant: nec filij dei nisi regenerent fiunt: ibidem capi. 18.
- 4 De cōpulsione sanctarū feminaz pphetia tempore ad nuptias: vide pte. 10. de bono viduitatis capite. 7.
- 5 Nuptias Tertulian⁹ damnauit: p. 11. de qñq; heresi. ad quodm. 86.
- 6 Nuptias ratiō damnat: ibidē. 25. 31.
- 7 Nuptias secūdas cataphuges p fornicationibz habuerūt: ibi. 26. 86.
- 8 Ad nuptias quare venire voluit chris: vide p. 9. in euan. Ioan. trac. 8. b. 9. a. Nuptie: auto. 10.
- 9 De spiritualibz nuptijs chris et ecclesie: vide ibidem.

Nuptie

- Nuptias nullas iudeo damnare dicit Augusti 10
nus: nec eis verecundiā numerositatē auferre:
pte. 10. de bono viduitatis capi. 12. a. Abraam:
auto. 46.
- ¶ Nuptie quare primis tēpis plate sint ptinen- 1
tie: p. 5. de bono coniugali ca. 9.
- ¶ Nuptie causa generandi institute sunt: pte. 8. de 2
adulteri. pugijs ad Pol. libro. 2. ca. 12. a. Nup-
tiarum: auto. 1.
- ¶ Nuptie spirituales in vtero marie virginis cele- 3
brate sunt: deus enī cōsuetus est carni: et caro
adhesit deo vt esset vnus chris et tot⁹ homo: p.
11. § iudeos paga. et arria. ca. 9.
- Et his nuptijs angelorū chorus pacē designat 4
boibus bone volūtatis: ibidē ca. 10.
- ¶ Nuptie ppter libidinis malū non sunt condem- 5
nande: nec libido ppter nuptias bonum est lau-
danda: p. 8. de nuptijs et cōcupiscen. ad Vale.
li. 1. ca. 7. Infra: auto. 19.
- ¶ Nuptie a deo non solū habēt institutionē. verū 6
etiam benedictionē: ibidē li. 2. ca. 27. b.
- ¶ Nuptie a deo institute sunt § Pelagianos: p. 8. 7
§ duas eplās Pela. ad Bonifa. li. 1. ca. 5. p. 10.
de fide ad Petz ca. 3. m. 42. Infra: auto. 16.
- ¶ Nuptie filiorū pcreandorū causa institute sunt. 8
et deo autore valde bone sunt: pte. 11. cō. Pela.
byponos li. 14. b.
- ¶ Nuptie secūde non sunt dānande: ostenditur in 9
Abraam vrorato mortua Sara: pte. 7. li. 16.
ca. 34. p. 10. de bono viduitatis ca. 4. 11. 12. p.
11. in qñtio. vere. et noui testa. q. 127. c. 3.
- ¶ Nuptias chris libetē visitauit ne factum dei pa- 10
tris sui infirmare videretur: pte. 11. in questio.
vere. et noui testamen. q. 127. b. Nuptias: au-
to. 8. Nuptijs: auto. 4.
- ¶ Nuptie olim septem dies durabant vel p septē 11
dies celebrabant: pte. 8. in libro. 1. questio. sup
Genesim. q. 89.
- ¶ Nuptie habent ordinē suū et benedictionem 12
suā: bonūq; suū nec subintrāte peccato amittē-
tere poterūt: p. 8. § Julia. pelagia. li. 3. ca. 5.
- ¶ Nuptie bone sunt: causa filiorū et obtentu com- 13
pescende fornicandis: pte. 10. de Ecclesiā. dō-
gmati. ca. 63. 67.
- ¶ Nuptie antiquorū sanctiores fuerunt nostris eo 14
qđ de suis nuptijs filios ppter chm querebant:
p. 5. de bono coniugali ca. 19.
- ¶ Nuptie sine qđo corporū morbo esse potuissent. 15
et sine quibus non: p. 8. de nuptijs et concupis-
cen. ad vale. li. 2. ca. 31.
- ¶ A dyabolo non sunt inuēta coniugia sed a deo in 16
statu innocētie instituta non alia quidē ab illis
que nūc sunt: licet aliter fuissent qñficata: ibidē
ca. 32. Supra: auto. 1. 6. ca. 7.
- ¶ Nuptie essent si etiā nemo peccasset: fieret enī si- 17
ne morbo seminato filiorū: pte. 8. de nuptijs et
cōcupiscen. ad vale. li. 2. ca. 2. b.
- ¶ Nuptiarum fruct⁹ boies sunt qđ ordinate inde gene- 18
rant: nō pēa cū quibz nascunt: ibidē ca. 4. b.
- ¶ Nuptie bone libidinis malo non damnant: pte 19
8. § Julia. pela. li. 4. ca. 10. Supra: auto. 5.
- ¶ Nuptijs patres veteris testamenti vsi sunt non 1
ppter libidinem et plenā sed ppter pietatē: pte
5. de bono coniugali ca. 13. b.

Obedientia

2. Patres veteri testamenti plures uxores habere licebat: ibidem et. 15. 17.
3. In nuptiis nostris plus valeat sanctitas sacramenti quam veri secunditas: pte. 5. de bono coniugali capi. 18. c.
4. Nuptiis christi interesse voluit libenter ut ostenderet quoniam deus auctor: caru est: p. 11. in questio. veteri. et noni testam. questio. 127. b. Nuptias: auto. 8. Nuptie: auto. 10.

Ob

Obedientia non creditur tangit: p. 11. in questio. euangel. fm. Manib. questio. 14.

Obediantia dei est nolle misereri: quoniam modo? vide p. 4. ad simplicia. li. primo quest. 2. p. r.

1. Obedientia colit deus: p. 6. de peccato. meriti. et remissio. li. 2. ca. 21. a.
2. Neque deo pudendum est aut molestum si nos ei non obedimus: cuius in nos summam potestatem nullo modo minuire valemus? et ibidem ca. 22.
3. Obedientia quantum bonum sit deus evidenter monstravit cum hominem in paradiso positum ab ea re prohibuit que non erat mala. Sola ibi obedientia potuit obtinere palmam: sola incidit in penam: pte. 11. de vera innocentia. ca. 238.
4. Obedientia christi usque ad mortem crucis qualis fuit: vide pte. 9. in euan. Ioan. tracta. 36. c. ad phylip. 2. auto. 4. Obedientie: auto. 1.
5. Obedientia est causa exaltationis figuram habemus in christo: p. 11. p. maximi. arria. episcopo. li. 2. ca. 5. b.
6. Obedientia summe deo placet: pte. 10. de obedientia et humilitate ca. 1.
7. Obedientia est maxima virtus et quasi omnis origo et mater virtutum: p. 8. p. aduersa. legis et prophetia. li. 1. ca. 14. b.
8. Obedientia quodammodo est mater omnis virtutum: vide p. 5. de bono coniugali ca. 23. c. 24. c.
9. Obedientia preceptorum sine virginitate esse potest sine castitate aut minime: ibidem.
10. Obedientia sicut virtus preclarissima existit sic inobedientia vicium pessimum: p. 5. de Seneca ad lucanum li. 8. ca. 6. verita. 5. docu. 1. et ca. 13.
11. Obedientia est donum dei: homines tamen exhortamur ad eam. Et illis qui veritatem exhortationem obedienter audiunt: ipsum donum dei datum est: illis autem qui non sic audiunt: non est datum: p. 10. de bono perseverantia ca. 14. c.
12. Obedientia commendata est in precepto: que virtus in creatura rationali est mater et quodammodo custos omnium virtutum: p. 7. li. 14. ca. 12. b. Supra auto. 7. et 8.
13. Obedientia quanto est facilior: tanto inobedientia peccatum aggravat: et quod obedientia commendat ratione difficultatis: argumentum ibidem li. 14. ca. 12. de hoc autem ca. 15. b. sic dicit. Sicut abraham non immerito magna obedientia predicatur: quia ut occideret filium res difficillima est imperata: ita in paradiso tanto maior inobedientia fuit: quanto id quod preceptum est nullius difficultatis fuit. nota ibi veritatem.
14. Ut obedientia probaretur seculis in notitia prefigurata: deo tentatur a deo abraham de filio immolanda: ibidem libro. 16. ca. 32. a.
15. De obedientia et inobedientia membrorum hominis au-

Obedientia

gustinum sibi ipsi contradicere voluit Julianus: p. 8. p. Julia. pela. li. 5. ca. 4.

Obedientia viguit mater augustini: pte. 4. li. 6. 16 p. fessio. capi. 2.

Obedientiam a deo precamur cum dicimus fiat voluntas tua sicut in celo et in terra: p. 10. de oratione deo ad phylip. ca. 11.

Obedientiam et fidem ostendit plus placere deo et valere quam continentiam et exemplificat de Isaac p. 7. libro. 16. ca. 36. b. c.

Propter obedientiam abraham iuravit deo sibi benedicturum et ipsum multiplicatum: ibidem ca. 32. d.

Quod propter obedientiam quam non potest esse nisi humilitas: facit cor exaltari ad deum: ibidem li. 14. ca. 13. c.

Obedientie exemplum nobis per christum datum est: pte. 8. in enchiridion ad Laurentium. ca. 108. Obedientia: auto. 4.

Obedientie maius bonum est quam continentie: p. 5. de bono coniugali. ca. 23. b. Supra Obedientia: auto. 2.

Obedientie laus: et de progenitis eiusdem: vide pte. 10. de obedientia et humilitate ca. 1.

Si ieiunaveris diebus ac noctibus: orationemque feceris: si in sacco fueris vel cineres: si nihil aliud feceris nisi quodcumque preceptum est in lege: et tibi visus fueris quasi sapiens: et obediens patri non fueris: omnes virtutes perdidisti: ibidem.

Una obedientia plus valet quam omnes virtutes: ieiunium vel continentia nisi te diligenter antecederis: superbia tibi facit. Supbia autem inimica est deo quicunque non obedit: non facit de sanctitate sed de superbia ideo enim non obedit: quia se meliorem putat illo: cui non obedit: ibidem in fine.

Ad obedientie pure et simplicis bonum commendandum prohibita est lignum scientie boni et mali: que est magna virtus rationalis creature sub creatore deo constituta: p. 7. li. 13. ca. 20. b.

Obedientie munere: homines ad angelicam immortalitatem transibunt: inobedientes autem mors plebet damnationem iustissimam: ut similes fiant bestis: ibidem li. 12. ca. 21. b. li. 13. ca. 1. a.

Obediendi in patria corporis respectu aie tanta erit suavitatis et facilitas: quanta vinendi regnandi que felicitas: p. 7. li. 19. ca. 27. d.

Obediendum est: non disputandum diuino intonante precepto: sicut fecit abraham: ibidem li. 16. ca. 32. a.

Obediens deo quanto quis amplius alio hic fuit: tanto amplius illic mercedem accipiet: pte. 10. de veritate seculi capi. 3. c.

Obedire precepto diuino multum prodest: pte. 10. in epistol. Augustini in tres li. de mirabili sacre scriptura. a.

Obedire non velle valde iniquum est et simulatam sanctitatem assumere: p. 5. ope monacho. ca. 31.

Obiecta causant actum cognoscendum in nobis gignendo: p. 5. de trinitate. li. 14. ca. 8. verita. 17.

Obiectum non est causa totalis actus videndi: sed partialis: quia et visibili et videtur concurrentibus gigni visionem ipsam ponit et causari: ibidem li. 11. ca. 2. e. verita. 6.

Formam quam videmus: et forma que ab illa in sensu videntis fit per eundem sensum: non discernimus: quia tanta consuetudo est quod non patet discernendi locus: ibidem.

Plerumque cum diuiscule attenderimus quodcumque lus

Obiectum

int et deinde oculos clausum? quasi versan-
tur in conspectu quidē lucidi colores varie sese
cōmutantes: et min⁹ minusq; fulgētes: donec
omnino deficiāt: ibidē. verita. 8.

4 Obiectū aliqđ quadrupliciter a nobis cognosci
tur: p. 5. de trinita. li. 8. verita. 13.

5 Obiectū duplicem habet rationē fm vñs amari
pōt fm alium vero odiri vt patet de medicina
li. potione: p. 4. li. 8. p̄fessio. ca. 9. dicto. 6. i. fine.

6 Obiectū visibile visio et videns ista tria sunt di-
uerse nature: habent tamē quandā unitatē: p.
5. de trinita. li. 11. ca. 2. g. verita. 10.

7 Obiectum omne cognoscibile precedit sui cogni-
tionem in esse essentie: pte. 5. de Genesi ad litter-
ram li. 4. verita. 9.

8 Obiectū semp est pñ q̄ cognitio eius non tamē
absolute: ibidem.

1 Obiurgatio a iusto meli⁹ est q̄ a peccatore lauda-
ri: p. 3. in li. 83. questio. ques. 59. d.

2 Obiurgand⁹ est amicus si veritatē aspiciat: et
obsequijs atq; blanditijs in crimē appellat: sed
obiurgatio p̄mellia monito: acerbitate careo-
at: p. 10. de amicitia. ca. 27.

1 Oblatio bona est: si iusticia seruetur et misericor-
dia non negligat: quia qđ nobis peccat⁹ et alijs
p̄stare debemus: pte. 11. in questio. veter. et nos-
tri testā. q. 103. b.

2 Iudei cum iniusti essent: et immisericores obla-
tionib⁹ xp̄itum deus fieri arbitrabant: sicut et
nunc quidā spernentes iusticiā oblationib⁹ la-
uari se putant: ibidem.

3 Oblatio nostra quomō fieri debeat: vide pte. 11.
in specul. de ecclesia. 35.

4 In oblationib⁹ positus et p̄ceptis que sit ratio or-
dinis seruandi: vide p. 8. in li. 3. ques. sup. Leui-
ticum ques. 27.

1 Oblivio dicit esse priuatio memorie quomō: vi-
de pte. 4. li. 10. p̄fessio. ca. 16.

2 Oblitio quō reminiscimur etiā si a sensib⁹ alie-
na sunt: ibidem. 18.

3 Oblivio duplex est: sicut et sciētia quo ad specu-
latiua et quo ad practica et q̄ aliter obliuiscatur
eruditus et doctus: aliter ex p̄tius et passus: pte
7. li. 22. ca. 30. f.

4 Oblivio dei regio longinqua est: quō: vide p. 4.
in questio. euan. li. 2. ca. 33. a.

5 Oblitisci dicitur deus cum quibusdam impijs
et peccatorib⁹ non miseretur: p. 10. de essen. di-
uinitatis. l.

Obprobria et mortem ch̄is pati voluit vt nobis
vitam donaret: p. 6. de gratia noui testā. ad bo-
nos. ca. 9. a. b.

1 De re obscura temere nihil tenere debemus: pte
5. de Gene. ad litteram libro. 2. capi. 18. verita-
te. 10. in fine.

2 Obscurū et ambiguū quō differunt: vide p. 1. in
p̄ncipio dialectice ca. 8. a. b.

3 Obscurorum tria sunt genera: vnus est q̄ sensui
patet: tanq̄ si quis malum punicū pictum vi-
deat: qui neq; viderit aliquando: nec omnino
quale esset audierit: non oculorū est sed animi
qui cuiusq; rei pictura sit nescit. Alterum gen⁹
est: vbi res animo pateret: nisi sensui claudere-
tur: sicut est homo pictus in tenebris. Tertius

Occidens

genus est: in quo etiam sensui abscondit: q̄ tan-
tum si nudaretur nebula: magis animo emine-
ret: quod genus est omnin⁹ plus obscurissimū
et. ibidem. b.

Ambiguitatum genera duo sunt: vide ibidē ca. 4
pte. 9. b.

Observantia est per quā homines aliqua digni-
tate antecedētes cultu quodā et bonore dignan-
tur: p. 3. in li. 83. questio. q. 31. dicto. 27.

Observationes dierū annoꝝ et mensū rep̄bens
dant: p. 5. ad inquisitiones ianuarij li. 2. ca. 7. c.

Observationes liberas habent illa que p loca ter-
rarū regionesq; variant: vt q̄ alij iuuenent sab-
bato alij non: ibidem li. 1. ca. 2.

Obsolētū qđ dicit. vide p. 7. li. 2. ca. 21. f.

De obsecratum mendacio: vide p. 8. p̄ menda-
ad p̄sen. ca. 15. a. b. Supra mendacio: auto. 1.

De ocioso genere et actiuo et p̄mixto ex vtroq; De
in quib⁹ oib⁹ salus est: p. 7. li. 19. ca. 19. b.

Occidentum se pena fm poetas tangitur: ibidē
li. p̄mo ca. 19.

Occidens seipm p̄ior est parricida: pte. 10. d̄ pa-
tientia capi. 13.

Quanto p̄pinq̄iorē quis pemerit: tanto iudi-
catur immanior: sine dubio p̄ior est qui se occi-
dit: quia nemo est homini seipso p̄pinq̄iorib⁹.

Occidens alius corporaliter seipm occidit sp̄ualit: 3
p. 7. li. 3. ca. 22. a.

Occidentes nos timere nō debem⁹: p. 9. in euā. 4
Joan. tracta. 93. b. c.

Occidere seipm nulli fas est et quare: vide p. 8. p̄
secundā gaudenrij epistol. li. 2. ca. 22. a. p. 9. in
euā. Joā. tracta. 51. c. Supra interficere: auto.

3. Montē: auto. 15. et. 16. 24. Math. 5. auto. 16.

Occidere semetip̄os donante semp amauerunt 2
et ip̄i ab initio traditores fuerūt: pte. 8. p̄ secun-
dam gauden. epistol. li. 2. ca. 28. b.

Occidere seipm quib⁹ de causis liceat: vide p. 7. 3
li. 1. ca. 26. Supra mortē: auto. 16.

Occidere innocentē ex inuidia grau⁹ peccatum 4
est q̄ ex timore: ibidē tracta. 116. b.

Occiderūt quare iudei ch̄im et seruos ei⁹: ibidē 5
tracta. 93. b. c.

Q̄ nō occidit reū mortis. exhibēs ministrū dō 6
mandātū vel legi: p. 7. li. 1. ca. 21. a.

Q̄ occiderūt seip̄as aliq̄e femine tpe p̄secutio- 7
nis quas ecclia venerat pio sanctis: ibidem ca.
26. a. Argumentū contra hoc reḡe de morte. li
bro p̄mo ca. 17.

Q̄ occidi aialia dicētes p̄bibi in mādato non 8
occides: dicant etiam p̄bibi de plantis q̄ vi-
uant vegetatiue: ibidē li. 1. ca. 20. p̄ totū.

Occidere hominē aliquando occidit sine pecca- 9
to vt iudex nocentem: pte. 2. de libero arbi. lib.
p̄mo ca. 4. b.

Occidit seipm Theobrot⁹ legēs platonē: deside 1
no future vite: p. 7. li. 1. ca. 22. b.

Qui seipm occidit innocentē se gl̄ari nō pōt: p. 2
8. cō. secundā gaudenrij epistol. li. 2. ca. 5.

Quomodo anima occidit et morit: pte. 9. in euā. 3
Joan. tracta. 47. d.

Occisio agni qđ significat: p. 9. in Apocaliphm
Home. 4. b.

Occupatio hominū infelix semp quasi incipit et
t. 119

- nō inuenit ampli⁹ ibidē. Home. 16. e.
- 1 Quam non deficiat sed cogitationis deus querit
ut a locis et epib⁹ vacet: p. 2. de vera religio. ca
pit. 35.
  - 2 Oculū sanctū querit charitas veritatis. negociū
iustū suscipit necessitas charitatis. loquit de vi
ta contemplatiua. que est de inuestigatione verita
tis et de actiua que est in curia regiminis: p. 7.
libro. 19. d.
  - 3 Nec sic ociosus q̄sq; debet esse ut in eodem ocio
utilitatē non cogitet. primum nec sic actiuus ut
contemplationē nō requirat de: ibidem.
  - 4 In ocio nō iners vacatio vacatio debet. sed aut
inquisitio aut inuentio veritatis. ut in ea q̄sq;
proficiat: ibidem.
  - 5 Octauiani mores tanguntur: p. 7. li. 5. ca. 21.
  - 1 Oculi adā et eue ante peccatū clausi erāt ignora
tia mali: apti autē ad intuentiū opa dñi: p. 11. cō.
Pelagia. byponos. li. 4. b.
  - 2 Oculi adam et eue apti sunt. scz nō ob aliud nisi
ad inuicem cupiscendiū: ut esset lex in mēbris:
repugnās legi mētis: ut etiā in ipis mēbris eēt
non voluntari⁹ mor⁹ iusta scz dei vindicta: ut
homo qui noluit esse subiect⁹ deo: non haberet
subditū corp⁹: p. 11. in dialo. ad Orosiū. q. 34.
  - 3 Oculi in corpore habēt magnū bonorē. sed mino
rem haberēt si soli essent. et alia minoris bono
ris membra non essent: p. 10. de bono viduita
tis capi. 6. b.
  - 4 Oculi nedū corporis dicunt sed et cordis. p. 8. in
li. 5. questio. sup. Deutero. q. 50.
  - 5 Oculi nostri nō se vidēt sed tamē in charitate cō
paginus corporalis se noīr: p. 9. in episto. Jo
an. tracta. 6. e. in fine.
  - 6 Quāuis p̄ hos exteriores oculos videat et paup
culi subuenit et mulier que cupiscat. tamen et
interiorib⁹ ad male vel bene videndi mēscia
vel libido pcedit: pte. 8. cō. Pelagia. et Celesti.
de grana. li. 1. ca. 15.
  - 7 Oculi monachorū et si iaciunt in aliquā femina
rū. figant in nulla. q̄ impudic⁹ ocul⁹ impudi
ci cordis est nūc⁹. Sup. mōasteria. auto. 34.
  - 1 Oculo corporali deū vidē nō possum⁹: quōd? vide
p. 6. in cōmōitorio augusti. ad fortia. a. b. c. d.
  - 2 Oculo interiori quō videt de⁹: vide p. 4. d. ago
ne chūano ca. 33.
  - 3 De oculorū beatorū virtute que non soluz erit ut
acuti⁹ corporalia videant sed etiā spūalia vide
bunt: p. 7. li. 22. ca. 29. e. f.
  - 4 Oculorū cupiditas quos aie interit⁹ faciat enan
gelica vox nobis p̄nunciat: p. 10. ad sacras vir
gines ca. 2. a.
  - 5 Oculorū illecebutates qualiter restringēde sunt
et que sit lux vera: p. 4. li. 10. p̄fessio. ca. 34.
  - 6 Ante oculos dei habent. q̄ ab eo diligunt: p. 4.
in q̄stionib⁹ euāgelio. li. 2. ca. 33. c.
  - 1 In occulto quō nūc⁹ locut⁹ ē Iesus: p. 9. i. euā.
Joan. tracta. 113. b.
  - 2 In occulto mali esse ceperūt. ut in apertā inobes
dientia laberent. loquit de primis hominib⁹:
p. 7. li. 14. ca. 13. a.
  - 1 Oculū cordis habet q̄ finē bonorū oporū suorū:
ut vere bona opa sint. nō in eo p̄stut ut boi
bus placeat. sed etiā si puenit ut eis placeat:

- ad eorū salutē poti⁹ hec referret et ad glām dei:
non ad inanem iactantia suam: pte. 3. de fmo.
dñi in monte li. 2. dd.
- Oculus quandoq; in scriptura p̄ intrin⁹ de ponit
tur qua facim⁹ quicqd facim⁹: que si mūda fue
rit et recta et illud aspiciens qd̄ aspiciendū est.
oia opa nostra que fm̄ eam opamur necesse est
bona sint rē. p. 3. de sermo. dñi in monte lib. 2.
o. p. 8. § Julia. pelagia. li. 4. ca. 3. k.
- Oculus aie est mēs ab omī corpore labe pura: p. 2.
10. de spū et aīa ca. 10. a.
- Oculus duplex. interior: scz et exterior: p. 9. i. euā. 3
Joan. tracta. 13. a.
- Oculus corporis sicut sanas collisio. ita oculus
cordis virtutū exercitio: ibidē trac. 18. g.
- Oculus videt oia alia a se. sed sapm̄ videre non
pōt: ibidē tracta. 22. f. 35. b.
- Ocul⁹ qua deus videt est fides in corde: pte. 4. § 6
eplām manichei ca. 42.
- Oculus quō sit nature ignet: vide pte. 7. lib. 13. 7
capi. 18. c.
- Et oculus videat extra mittēdo est argumētū: 8
ibidē li. 22. ca. 29. e. f.
- Oculus impudicus impudici cordis est nūc⁹: 9
us. p. 11. in. tertia regula augustini ca. 21. Su
pra oculi: auto. 7.
- De quid sint: vide p. 7. li. 2. ca. 8. Od
- Oderūt quō iudei chīm quē nescierūt: vide p. 9. 1
in enan. Joan. trac. 89. c. 90. a.
- Odiendi quō sint parētes: vide infra luce. 14. au 2
to. 5. Parētes: auto. 6.
- Odire debemus non ipsos boīes. sed istas neces
situdines tpales quib⁹ ista que trāsitura est vi
ta fulatur: que nascēdo: mouendoq; pagit: qd̄
qui nō odit. nec dñi amat illas vitam vbi nulla
erit conditio nascendi atq; mouendi que copus
lant terrena coniugia: p. 3. de sermo. dñi in mō
te libro. 1. n.
- Odiens fratrem in tenebris ambulat: pte. 9. in epī
stoi. Joan. tracta. 1. g. in medio et. 3.
- Odiens fratrem homicida est: ibidē trac. 5. f. 2
Odire debem⁹ peccata non boīes: ibidē trac. 7. 3
c. circa finē. d. in medio. Odire: auto. 7.
- Odim⁹ in primo nō qd̄ dei est sed qd̄ ipius est. 4
puta viciū non naturā: p. 8. in fmo. augu. sup
gestis cū Emerito. b.
- Odio p̄fecto odit qui naturā diligit et detestatur 1
culpā: p. 7. li. 14. ca. 6. b.
- Odio habens vnū boīem. quicqd̄ deo in bonis 2
operib⁹ obtulerit. p̄det totū: p. 10. de rectitudie
catholice p̄uersano. 3.
- Odire grans est nullū comodū et odio querere: 1
sic oderūt dñm impij: sic diligant iusti rē. p. 9.
in enan. Joan. tracta. 91. b. in fine.
- Odire vlt̄ amare quō possum⁹ quos nō videm⁹: 2
vide ibidē tracta. 90. a.
- fama q̄ppe de aliquo smotionante seu bene seu 3
male sit. nō in merito ut amam⁹ vlt̄ odim⁹ igit
notum: ibidem.
- Odire quō debem⁹ aīas n̄as: ne perdam⁹ eas. 4
vide ibidē tracta. 51. c.
- Si male amaueris. tūc odisti. si bene oderis. tūc 5
amasti: felices qui oderunt custodiendo: ne per
dant amādo: ibidem.

- 6 Sed vide ne tibi subiepat ut teipm velis interis
mere: sic intelligedo qd debes odisse in hoc mū
do aiam tuā: binc eni quidā maligni atq; puer
si boies et in sapiis crudeliores et sceleratores
homicide. flāmus se donant: aq; se pfocat p
picio se collidit et pereit: hoc tibi nō docuit. s
dyabolo papiatū suggerēti respōdit. redi retro
sathanas scriptū est. non tenēs dūm deū tuū
7. ibidē tracta. 51. c.
- 7 Odire debem⁹ vicia in p̄mis non p̄sonā: p. 6.
5. Lefco. grāmā. li. 3. ca. 51. Odies: auto. 3.
- 8 Odire quomō debem⁹. pariter filios. fratres ⁊
vixores: vide supra Odire: auto. 2. 3. Patens
tracta. 6.
- 9 Odiri non pōt de⁹ licet bene p̄temni: p. 4. in que
stio. euangeli. li. 2. capi. 36. verita. 16. Odium:
auto. 7.
- 1 Odit op̄s de⁹ duo mala in boio. negligētiā res
uerēdi ⁊ desperationē saluti: pte. 10. de saluta
ti. documen. ca. 8. b.
- 2 Odit de⁹ tria genera boiū. scz remanētes. retro
cedentes. et aberrantes. Remanētes exuandi
sunt: retrocedētes reuocādi: errātes in viā du
cendi: p. 10. de cāico nouo ca. 4. a.
- 3 Qui non pficiat remāsit in via: q; forte a meliore
p̄posito declinat ad id qd deter⁹ reliq̄rat: reuer
sus est retro q; fidē deserit. a via errantib. a.
- 4 Odit de⁹ impietate boiū non boies ip̄os: p. 4.
ad Simplicianū li. 1. q. 2. L. pte. 11. con. Pela
gia. byponos. li. 5. k.
- 5 Odit de⁹ boies inquantū peccatores nō inquan
tū boies sunt: pte. 3. con. adiman. manichei di
scipulū ca. 17. d.
- 6 Odire debem⁹ in p̄mo peccatū. diligere autē na
turā debem⁹: ibidem. g.
- 7 Odit te deus qualis es: sed amat te talem quales
te esse vult quare te ut muteris hortat: p. 10. de
decem chordis ca. 8. b.
- 8 Odit nihil eoz que fecit deus: pte. 9. in euā. Jos
an. tracta. 110. f.
- 1 Odium p̄ dilectiōe reddēdū nō ē: p. 8. i. li. 7. ques.
sup Judiciū. q. 49. b.
- 2 Odium p̄fectū est qd nec iusticia nec sciētia caret:
p. 11. de vera innocen. ca. 65.
- 3 Odium veritas parit et inimic⁹ fact⁹ est eis p̄dis
cans vix: p. 4. li. 10. p̄fessio. ca. 23. b.
- 4 Odium in corde tenēs contra fratrem flātū amoris
amissit: p. 10. de vtilitate agen. penitē. ca. 2. b.
- 5 Odium nascit ex irascibilitate: q; ira generat odiū:
de odio autē timor et dolor: pte. 10. de spū et anis
ma ca. 45. in fine.
- 6 Odium iustū in viciū p̄sone nō aut in p̄sonā fat:
p. 8. in li. 1. retracta. verita. 21. in fine.
- 7 De⁹ quō odio habet. vide ibidē verita. 23. in fi
ne. Supra odire: auto. 9.
- 8 Odium fraternū est origo et p̄tinacia schismatē: p.
5. de baptis. 5. Donat. li. 1. ca. 11. b.
- 9 Odium carnis quale esse debeat: vide p. 4. de doc.
chiana li. 1. ca. 24.
- 10 Odium alloquit boiem non amare illū qui deror
gat cui respōdit dilectio: pte. 10. de cōfuctu vi
cio. et virtutū ca. 7.
- 11 Odium mortis ex in cui⁹ corde versat oīem pfice
re non facit: sicut nullū in vulnere valet medis

- tamentū si sit in⁹ fery: p. 10. de rectitu. catholi.
conuersatio. v.
- Odor bon⁹ quō est alijs ad vitā alijs ad mortē
vide p. 9. in euā. Joan. tracta. 50. b. c.
- Odor dei vocat qd spiritualiter deū delectat: p. 8.
in li. 2. ques. sup Erodū. q. 127.
- Offensio est homini est mala dum penā ingerit
apud deū tamē est iusta dū peccata puniunt: p. 10.
de p̄destinatioe dei ca. 4.
- Offerebat mater angustini indies oblatiōes: pte
4. li. 5. p̄fess. ca. 9. c.
- Offerre semp dicitur cui⁹ oblatiōes sunt. quas su
per altare imponit sacerdos: et saul obtulit hoc
viciū genere. idest. p̄ sacerdotē sicut ⁊ nūc offer
tur. Et dauid obtulit et salomon obtulit: et ce
teri similiter obtulerūt: nunq̄d oīs vicem sacer
dos egerunt? q̄uis p̄prio fangat officio sacer
dos: ip̄i tamē imputat cuius munera offerunt
7. p. 11. in ques. vete. ⁊ noui testa. q. 46. b.
- Offerri quō p̄mogenita ⁊ boues iubebant: vide
p. 8. in li. 5. ques. sup Deutro. q. 23. 24.
- Officiū est: qd faciēdū est: finis vero. p̄pter qd fa
ciēdū est: p. 8. 5. Julia. pelagia. li. 4. ca. 3. c.
- Oleaster bon⁹ est in rex natura sed in mysterio
scriptura malum significat: sicut lupi sicut vul
pes sicut sus lota in volatib: ceni: sicut canis
puerius ad suū vomitū: ibidē li. 6. ca. 3. d.
- In rex natura bona sunt oia. sicut oues. oia enī
deus fecit bona valde: sed in sanctis libas. lupi
malos significat. oues autē bonos. Nec fm id
qd sunt s; fm id qd significant de illis silitudi
nes dam⁹. qm de bonoz malozq; differētia di
sputam⁹: ibidē. d.
- Oleū scriptura chm appellat: p. 8. in li. 3. q̄stio.
sup Leuiticū. q. 79.
- Oleū sacraū delibutio. designat spū sancti typica
lem vncionē. p. 10. de visitatio. infirmo. libro
2. capi. 4. a.
- Oleo letine vncra fuit chm anima. cui⁹ verbo dei
immaculata federatioe p̄iuncta est 7. p. 10. de
incarnatio. verbi li. 2. e.
- Oleum letitia fecare videt. p. 3. in li. 83. q̄f. q. 59.
c. psalmo. 44. auto. 6. Matth. 25. au. 1. et. 2.
- Oleum vendunt adulatores qui sine falsa. sine
ignorata laudādo animas hominū in errorem
nutrunt: ibidem. d.
- Oleum secū habere est laudabiliter in conspectu
hominū viuere: p. 6. de grata noui testamē. ad
honoratū ca. 33. b. 37.
- Oleū exultatiois grāz spū sancti fecit: p. 11. 5. ma
rimi. arria. episco. li. 3. ca. 16. c.
- Per oleū q; inungebant reges a q; dicebant chm
magnū sacm intelligit: p. 7. li. 17. ca. 6. b.
- Oleū nostrū corpore cōmodū est: aialū autē mul
toz que sex pedes habet vehemēter aduersus:
p. 2. de morbo manicheoz li. 2. ca. 8. c.
- Oleū iusti. spūs est dei. oleū p̄ctōis blādimētū
est: p. 11. 5. fulgentiū donat. arti. 9.
- Olfact⁹ gustus et tact⁹ quō differūt. vide p. 8.
5. Julia. pelagia. li. 4. ca. 14. b.
- In olympi montis vertice perhibet aer esse tam
tenuis ut neq; nūbilo obumbratur neq; vens
to turbetur et tamē aer est: p. 5. de Bene. ad li
teram li. 3. ca. 2. b.

- 2 De olympo monte: vide p. 7. li. 15. ca. 27. b.
- 3 Olymp^{us} cū sit tante celsitudinis vt byssos trans-
dit: quō potuerunt aque diluuij supare omniū
montū altitudinē: vide p. 8. in li. 1. questio. sup
per Benefic. q. 10.
- Olia solbat imponi victoribus q̄ fructus eius
inuentricē Minervā sicut vini liberū tradit:
p. 7. li. 18. ca. 12.
- Mora eius ibidē de minervae victoria. ca. 9. b.
- Om** Omne assidue in scriptura p̄ toto ponit: p. 8. in
li. locutio. de numen li. 4. exponēs ca. 20.
- 1 Omne qd̄ est bonū est: sed cū id qd̄ bonum est.
male amat: illud bonū non est: et hoc malū est:
p. 10. de substantia dilectōis ca. 2.
- 2 Oia ex ipso et p̄ ipm̄ tē. quō intelligi debeat: vi-
de p. 4. de natura boni aduer. maniche. ca. 28.
Ad romanos. 11. auto. 7.
- 3 Oia a deo p̄uide ordinata sunt et qd̄ sit dei facē
et p̄dē: vide p. 2. de moubo manicheo li. 2. ca. 7.
- 4 Oia cū vbiq̄ sint: non tñ oia oībo gratiosa sunt:
quia vniq̄sq̄ eligat qd̄ magis apud illū habe-
at grā: p. 11. in q̄stio. vete. et noui testa. q. 115. e.
- 5 Omnia aliqua dīa possunt: que tamē multa nō
sunt: sicut oia dicim^{us} euangelia et tamen breui
numero idest quaternario cōtinent: p. 8. p̄ Ju-
lia. pelagia. li. 6. ca. 12. c.
- 1 De omnipotētia p̄is et filij: et creatione rerū vi-
sibilū et invisibilū: vide pte. 10. de symbo. ad
cathecumēnos li. 1. ca. 1. li. 2. ca. 3.
- 2 Omnipotentia dei augustin^{us} laudat dicēs. oīs
man^{us} tua semp vna et eadē: creauit in celo an-
gelos et in terra vermiculos: nō superior in il-
lis: nō inferior: in istis sicut enī nulla alia man^{us}
angelū: ita nulla posset creare vermiculum tē.
p. 10. in solilo. aīe ad deū ca. 9.
- 3 Omnipotēs deus qui nullo indiget. q̄ ipse sum
mū et vnum bonū est: qui nec de alieno accipe-
rēt quo crescat: qm̄ et ipso sunt oia: ipse rationa-
lem spm̄ creauit sola charitate: nulla necessitas:
re: vte enī sue beatitudinis participem faceret: p.
10. de substan. dilectio. ca. 3.
- 4 Omnipotēs et omnitenēs quō idem sunt: vide
p. 9. in euan. Joan. tracta. 106. d.
- 5 Omnipotēs vocat ipse deus: nō ob aliud nisi q̄
pōt queq̄d vale: p. 7. li. 21. ca. 7. b.
- 6 Omnipotēs dicit faciedo quod vult: nō patien-
do qd̄ non vult: et ideo falli et moui nō pōt: ibi
dē li. 5. ca. 10. a. et li. 22. ca. 25. c.
- Omnis mal^{us} qui p̄sequit bonū: quasi in sodo-
mis hoc facit: p. 9. in apocalip. 11. Home. 15. a.
- On** 1 Onera alia sunt participāde infirmitatis. alia
reddende ratiois deo de actio nostris: illa cū
fratribus sustēdanda communicant: hec p̄p̄ia
ab vnoquoq̄ portant: p. 5. de consen. euan. li.
2. ca. 30. b. ad Salathas. 6. auto. 2.
- 2 Onera quicq̄ sua portabūt siue boni siue mali:
p. 6. p̄ Donatistas post collationē ca. 7.
- 3 Onera iugū p̄pter q̄ paul^{us} p̄tinens suadebat:
vide p. 5. de scā virginitate ca. 16.
- 4 Onera iniucē portare debem^{us} qd̄ et cerui facere
legunt: p. 3. in li. 83. quest. q. 71. a.
- Ope** Opa sua quō deo placēt: vide p. 2. de Benefi p̄
manicheos li. 1. ca. 8.
- 2 Opa sua quō de^{us} confirmant et quō inchoant:

- vide p. 5. de Benefi ad Iram li. 6. ca. 11.
- Opa legis bipartita sunt. Nam partim in sacra 3
mētis. partim vero in moubo accipiunt: p. 3. in
exposio. epistol. ad Gala. ca. 3. a.
- Opera dei magna sunt: pte. 9. in euan. Joan. tra 4
cta. 72. a. b. c.
- Opera trinitatis sunt indiuisa: p. 8. p̄ sermo. ars 5
riano. ca. 15. p. 9. in euan. Joan. tracta. 20. a. b.
c. d. 21. f. 23. c. 91. b. 110. c.
- Opa aliq̄ chīs fecit: q̄ nemo ali^{us} fecit: ibi. 91. a. b. 6
- Opa per man^{us} intelligunt in scriptura: p. 5. ad 7
inquisitio. Januarij li. 2. ca. 14.
- Opa bona sunt lampades accēse de quibz dicit: 8
luceant bona opa vestra corā boībo: p. 6. de grā
noui testa. ad honora. ca. 31. b.
- Opa bona sunt exercēda vt prim^{us} inde edifices 9
tur: non p̄ glia vana: p. 9. in epistol. Joan. tra-
cta. 6. a. in medio. b. 8. a. in medio. c. f.
- Opera pietatis libētē sunt exercēda: ibidem tra 10
cta. 5. c. in medio. f. post mediū.
- Opera etī aliqñ vident bona: sine fide et charita 11
te inania sunt: ibidē tracta. 10. a. b.
- Opera tenebrarū deponere nihil aliud est nisi res 12
nunciare dyabolo pompis et angelis eius. Ar-
ma lucē induit: est credere in deū patrē omipo-
tentē qui illuminat oēm hoīem tē. p. 10. de sas-
luta. docu. capi. 59. ad I Roma. 13. auto. 5. Ar-
matanto. p̄ma.
- Opera bona in peccatis facta p̄sunt etī nō quo 13
ad p̄fectum vite eterne. tamen bene p̄ alijs bo-
nis sp̄alibz et etī sp̄alibz habendis p̄ficiūt: p.
5. de trinita. li. 12. ca. 7. d. et verita. 7.
- Opera bona extra charitatē et vnitatē facta: ec- 14
clesie nō p̄sunt ad salutē: ibidē li. 15. ca. 18. a. p.
10. de fide ad petrū ca. 39.
- Opera que facere intendim^{us} discutere debemus 15
an deo placeant vel ne: p. 10. de salutari. docu-
men. ca. 45.
- Opera non sunt bona nisi que per fidem et dile- 16
ctionē fiunt quia alterz sine altero nullus vir-
tutis fructum parit: pte. 11. de vera innocentia
capite. 224.
- Opera nostra si et radice charitatē nō procedūt: 17
bona non sunt: p. 6. de spiritu et littera ad mar-
celli. ca. 14. d.
- Opera bona ex iustificatiōe ipsius opamur: p. 6. 18
de grā noui testa. ad honora. ca. 30. a.
- Opera bona tunc fiunt in requie cū fides per di- 19
lectionē operat: pte. 8. in li. 2. quest. super Exo-
dum quest. 172.
- Opera bona tanq̄ filij sunt vite nre: quō? vide 20
p. 5. de trinita. li. 12. ca. 7. c.
- Opa bona si male fiūt: idest mala intencioe: non 21
sunt boī meritoria: p. 8. p̄ Julia. pela. li. 4. ca. 3.
e. Ac^{us}: auto. 6. Intēno: auto. 3. Op^{us}: auto. 1.
- Opera bona obmittēda dānabit iuxta illud. Ite 22
maledicti in ignē eternū: esuriri et nō dedistis
mibi manducare tē. pte. 6. de fide et operibz ca.
15. b. Matth. 25. auto. 10.
- Opa ad bonos mores p̄tinētia nō nisi dilectiōe 23
implent: p. 3. in expō. ep̄le ad gal. ca. 5. c. 7. 6. c.
- Opa boīs aliq̄ sunt q̄ non dicunt de: quoniam 24
bō q̄ agit fm̄ seipm̄ vivit: nō fm̄ deū in q̄n-
tū agit: sunt alia opa boīs que magis dicēda

sunt opera dei: p. 10. de trinitate ca. 13. a.

25 Opa infidelium non sunt de bonis: p. 7. li. 15. ca. 20. a.

26 Opa nature non minus miranda sunt quam infinita miracula: ibi. li. 21. ca. 8. d. e.

27 Opa nostra bona tunc nobis imputantur ad vitam: quando magis intelliguntur a dei potentia facta quam nostra: ibidem li. 22. ca. 30. g.

1 Operatio illorum non potest esse diuisa ubi est indiscreta natura: p. 10. de trinitate et unitate dei ca. 9. a.

2 Operatio in diuinis non est diuisa: pte. 8. §. fmo. arriano. ca. 4. 15. infra trinitatis: auto. 7.

3 Operari male nullus potest recte scire: p. 4. de doctr. christiana li. 1. ca. 36.

4 Operari quod dicit pater et filius: vide p. 9. in eius. Joan. tracta. 17. f.

5 Operatio patris et filij eadem est: ibidem tract. 5. a. 10. e. 18. b. c. 19. a. 20. p. totum. 21. a. b. 110. c.

1 Operatur deus ut quicquid eo quod res inesse persuat: pte. 5. de Benef. ad fratres li. 5. ca. 20. Joan. 5. auto. 3. Pater. 67.

2 Quod operatur deus in omni creatura: dans ut semina numeros suos explicet: p. 7. li. 22. ca. 24. c.

3 Operatur in nobis deus velle et perficere quod: vide p. 8. in Enchiridion. ad lauren. ca. 32.

4 Operosior est deus ad dandum quam nos ad petendum: p. 4. in li. 12. confessio. ca. 1.

5 Operum bonitatem finis attestat: pte. 2. de moribus manicheorum. li. 2. ca. 13.

Opini. Opinari ob duas res turpissimum est quod edificare non potest: p. 3. d. vultate credendi ad bonum: ca. 11. b.

2 Opinari et credere quod differunt: vide p. 3. de mandatio. ad Consentium ca. 3.

1 Opinio et dubitatio de quibus rebus possit haberi sine reprehensione: vide p. 7. li. 19. ca. 18.

2 Non est per magnum habendum quid boies senserint sed que sit rei veritas: ibidem ca. 3. d.

3 Opinio per bonam penitentiam non posse iterari: p. 10. de vera et falsa penitentia. ca. 5. a.

4 Opiniones notias quibus evanescit anima ut inherere non possit incommodabili bono: demones suggerunt cogitationibus impiorum: p. 7. li. 6. ca. 3. c.

5 Opinioni erronee non pernaciter inherens deterior non redditur: p. 6. §. Treco. grama. li. 1. ca. 32.

Opp. 1 Opposita iuxta se posita magis elucescunt: p. 3. de duabus animabus per manicheos. ca. 8. a.

2 Oppositorum quatuor sunt species opponitur nomenclative ad alteri. Primo aut figurae ad categoriam quod ad aliquid dicit. Secundo aut priorum modo. Tercio aut eorum quorum circa nos esse dicitur vel habetur vel priuatio: ut habetur ab habendo dicitur. Quarto modo cum aut confirmari aliquid aut negari dicitur. p. 1. in categoriam. Aristotelis ca. 18. a.

3 Contrarioque vero tres sunt species aut enim medias sunt: aut sine medio aut ut in quibusdam reperitur ratio: habet quidem medium sed eius vocabulum non apparet nisi versusque oppositum negatione persistat. ibidem. a.

Opt. Optare non debemus esse miseros ut possumus excrecere opera pietatis: quia sola benivolentia sufficit amantibus: pte. 9. in epistol. Joan. tracta. 8. c. in fine.

1 Optima tria sunt ut anima sancti in bonis operibus perseverans: que speciosior est sole et sancti angelus qui eam inspicit et paradus in quem ducit

et expectatio regni celestis: his tribus non sunt meliora in hoc mundo. Item tria sunt deteriora in hoc mundo omni malo anima peccatoris cum peccato perseverans: quia nigror: coram est: et mali angelus qui eam rapiunt: et infernus in quem ducit non sunt deteriora his tribus. p. 10. de salutaribus doctrinam. ca. 50. Pessima: auto. 1.

Opulentia ab ope dicta est: p. 1. de beata vita disputatio. 3. p. q.

Opus bonum et circumstantiis sit viciosum: p. 8. cō. 1 mendacium ad psalm. ca. 7. b. §. Julia. pelag. li. 4. ca. 3. e. Opa. auto. 21. Actus: auto. 6. Intentio. 3.

Opus propagationis deus operatur est in principio: a quo die septimo requieuit. sed opus performationis nunc operatur: p. 7. li. 22. ca. 24. b.

Opus ut sit bonum requirit debitas circumstantias: 3 ibidem li. 15. ca. 7. b.

Opus malum preceat mala voluntas: ibidem li. 14. ca. 13. a. b. c. Nota veritate.

Opus omne sit vel a memoria intelligentia aut voluntate: nihil enim agitur quod non hec tria sit agant: p. 10. de trinitate et unitate dei ca. 9. b.

Opus bonum tantomagis delectat quantomagis diligit deus: p. 6. de peccato. men. et remissio. li. 2. ca. 17. circa finem.

Opus unum et idem differt secundum diversas personas in laudem siue in condemnationem: p. 11. in quest. vere. et noni resta. quest. 124. a.

Ora vestimentum quod significet in scriptura: vide p. 6. §. Iras Penitenti. li. 2. ca. 104. b.

Orationis christi in bono cui sudore sanguineo significabat de toto corpore: quod est ecclesie etiam naturas martyrum passionibus: p. 11. de vera innocentia. ca. 68. Ebr: auto. 23.

Oratione inuenta est ad delendum lenia peccata: p. 10. de simbolo ad carthec. li. 1. ca. 6. a.

Oratione quotidie abluimur: semel tamen baptismate. Tribus ergo modis peccata dimittuntur in ecclesia: in baptismate: in oratione: in humilitate maioris penitentie. ibidem. a.

Oratione est mens deum id est conversio in deum per piam et humile affectum. Affectus autem est spontanea quedam ac dulcis ipsius animi quod deum inclinatio: nihil enim ita deum ita inclinat ad pietatem et misericordiam quemadmodum mentis affectus: p. 10. de spiritu et anima ca. 50.

Oratione cordis non oris tamen ascendit in celum: anima enim scilicet in celis non clamorem vocis sed cordis audiunt et se fideliter innocentibus subueniant: p. 10. de cognitio. vere vite ca. 39.

Lum ergo anime nostre aliquid secundum deum desiderant: et hoc sibi a deo per sanctos dari sine corpore sine lingua siue voce postulant: anima sanctorum quibus est idem audire quod videre et conversio: non voces sed verba mentes. desiderata eis a deo impetrant iuxta illud desiderium pauperum erandunt dominis: ibidem.

Recte in dei laudem psallit: cuius operatur voce concordat. Nam finito carmine vox tacet. In bonis autem actibus vita permanens nunquam recedit et gloriatur: quia in se gaudet operari: p. 11. d. va innoc. ca. 76.

Sicut ferrum nisi usum fuerit erugine generatur et anima nisi frequenter diuinis exerceat lectio nibus meditationibus: nascunt illi peccata: bue

- est unde in psalmo hunc dicit beatus: qui die nocteque legem dñi meditatur: p. 11. in quod. vers. te. et noni testa. q. 120. a.
- 9 Oratio accepta possit esse oratio. psona vult se cum habere ieiunij et quia nihil boni sine pietate firmum est. adiecit Tobias ad oïem et ieiunium elemosynam cum iusticia. dicens. bona est oratio cum ieiunio et elemosyna etc. ibidem. b. infra: auto. 18. 39. Oïonem: auto. 12.
- 10 Oratio obediens citius exaudietur quam decem milia contempit: p. 5. de ope monacho. ca. 17.
- 11 Oratio nostra dicitur munus. cor nostrum altare: iuxta illud. Si offers munus tuum ad altare etc. pte. 10. de pfectu vicio. et virtu. ca. 9. a.
- 12 Oratio humiliter prestat salutem sublimiter quare oramus pro rege et impatore etc. p. 8. in Encbiridion ad Laurum. ca. 107.
- 13 Oratio dñica et symbolum. fidem spem et charitatem in se continent: ibidem ca. 7.
- 14 Oratio dñica est nostra quotidiana mundatio. quo fructu: quo effectu diceret: dimitte nobis debita nostra. nisi ab eis qui baptizati sunt diceret: pte. 8. de nuptijs et concupiscencia. ad valerium li. primo cap. 33.
- 15 Oratio dñica septem particulas in se continet. quarum in tribus eterna poscuntur: reliquis quatuor temporalia: pte. 8. in encbir. ad lauren. cap. 115. Oranonis: auto. 6. 7.
- 16 Lucas in oratione dominica non septem sed quinque petitiones complexus est. nec tamen in hoc discrepauit a mattheo qui septem posuit: ibidem cap. 116.
- 17 Oratio ecclesie non exaudietur nisi per predestinationem. ut per mortuis non tamen valde bonus aut valde malus: p. 7. li. 21. ca. 24. a. b. c.
- 18 Oratio inuit elemosynam: ibidem ca. 27. b. Supra auto. 9. infra: auto. 39.
- 19 Oratio dñica ideo dicitur quia dñs eam docuit. que peccata quotidiana delet: ibidem. f.
- 20 Oratio dñica necessaria est oïbi qui est efficax. pro bonis non pro malis: ibidem li. 19. ca. 27. a. b.
- 21 Oratio sanctorum in hac vita quous exaudiat in alio quous curacione non tamen semper: ne propter hoc querat religio. qui queri non debet nisi propter eternam vitam: ibidem li. 22. ca. 22. d. e.
- 22 Oratio est munda quando dicitur. dimitte nobis debita nostra: pte. 11. de perfectio. iusticie per Ecclesiam. respon. 16.
- 23 Oratio pura cuncta noxia effugat et oia nobis utilis tribuit: p. 10. de salutari. docum. ca. 28.
- 24 Orare ad deum veraci corde et spiritaliter donum dei est: p. 10. de bono pseruati. ca. 23. a. b.
- 25 Non sumus prompti in disputationibus nec pigri in orationibus: ibidem ca. 24. a.
- 26 Oratio grandis munus est anime: per orationem enim purissimas omnia nobis utilia tribuntur a domino. et cuncta noxia effugantur: pte. 10. de salutari. docum. ca. 28.
- 27 Sicut ex carnalibus escit alitur caro: ita ex diuinis eloquijs et orationibus interio homo nutritur et pascit. pascit ergo animam tuam spiritalibus cibis: id est fide spe et charitate. et reliquis virtutibus: per quas intelligas deum amare et eius precepta seruare: ut cum extrema dies tibi aduenierit. an geli pacis te suscipiant et de potestate dyaboli te eripiant: ibidem in fine.
- Ante orationem preparare debemus animam dicit enim augustinus omnem maliciam cordis. piciam a nobis. et remittam in nobis peccantibus: non duplici corde sed vero. Est enim genus serpentis: quod cum cepit ire ad bibendum aquam. antequam veniat ad fontem enomit omne venenorum imitare hunc serpentem in hac parte. et omne venenorum ire et odij euo me et remitte conseruis tuis: demum ora. dimitte nobis debita nostra: ibidem. a.
- Oratio aie ad deum pulchra. per carnis libidinem etc. 29 gis: p. 10. de salutari. docum. ca. 65. a.
- Non sit in me obsecro domine concupiscencia libidinis. sed amor pulcherrime castitatis. Sim ad malum audiendum tarda. ad verbum tuum festina. ad perficiendum accelerans: sim in tuo timore sollicita: in amore perfecta: in fide constantis spe nullatenus dubitans. dilectione. primiferna: odij ardore non vras: nec inuidie limore tabescam: compelle ut facias. suade ut diligas te etc. ibidem.
- Caro orationis remedio domari debet: ibidem. 31
- Oratio ad christum deuotissima est. o spes mea christe deus: hominum tu dulcis amator: lux. vita. salus decor et decus omne tuorum. oia pro quorum voluisti ferre salutem. Leno vincula. crucem vulnus. mortem atque sepulchrum etc. Te despecto supplico et rogo ut ego famulus tuus per te ambulans. ad te cum matre mea charissima pueniam. in te requiescam: qui es via veritas et vita. sine qua nemo venit ad patrem etc. p. 10. li. 1. meditatio. ca. 18. a.
- Oratio ad sanctos ut nobis in periculis succurrant tangit: ibidem ca. 24. 32
- felices sancti dei omnes: qui iam pertransistis huius mortalitatis pelagus: et puenire meruistis ad portam perpetue quietis securitatis et pacis: securi et tranquilli. semperque festini atque gaudentes estis. obsecro vos pro vestra charitate: qui securi estis de vobis. solliciti estote de nobis. securi estis de vestra immarcescibili gloria: solliciti estote de nostra multiplici miseria etc. ibidem.
- O cor multum mouens ad deuotionem et diuinum amoris est. Iesu noster redemptio amoris et desiderium: deus de deo adesto mihi famulo tuo. te innocens. ad te clamo clamore magno in toto corde meo. te innocens in animam meam intra in eam. et coopra eam tibi ut possideas eam sine ruga et sine macula: ibidem ca. 35. a.
- Sacifica me ergo vas tuum quod fecisti: de malicia euacuata. et imple de gratia et plenam conserua. ita ut dignum habitacionis tue efficiat templum et impetuum: ibidem. a.
- fac me in tuo conspectu cor purum et humiliter semper habere cor lachrymarum abundans. fac me ex tuo desiderio huius mundi funditus extingui et transire nostrorum obliuisci. per magnitudinem timoris et amoris tui. usque adeo ut te temporalibus nec lugeam. nec gaudeam nec metuam aliquid temporale etc. ibidem. b.
- Audi deus meus. audi lumen oculorum meorum. audi qui peto. et da qui petas ut audias me. ne efficiam mihi inextorabilis propter peccata mea. sed propter bonitatem suscipe preces serui tui. Illumina oculos meos ne vniquam obdormiam in morte. largire clarum vesperum manuum tuarum modo et in cuius comedendo spiritum meum: ibi. c.

- 39 Oratio fide spe et caritate adiuncta est elemosyna: pte. 10. de orando deo ad pba vidua ca. 13. 16. b. in fine. Supra: auto. 9. 18.
- 40 Oratio infirmo valde necessaria est quare deum alloquere dic de^o meus deus meus misericordia mea et refugium meum: te desidero ad te confugio ad te venire festino: ne desicias me: adesto mihi xpius in his meis magnis necessitatibus tu ergo redime me et miserere mei etc. p. 10. de visitatio infirmo. li. 1. ca. 6. d.
- 41 Tu es spes mea de^o meus: tibi soli peccaui mea culpa: qui fui tibi charus ad redimendum non sum vilis ad perdendum et nunc ad te venio qui nulli dees. Cupio dissolui et esse cum christo: nunc iterum commendando spiritum meum in manus tuas. Respice in me indignum famulum tuum Joannem et presta mihi de^o me^o ut in pace dormiam et requiescam: ibidem in fine. Supra: auto. 38.
- 42 Oratio nobis non propter quod sumus sed propter quod erimus necessaria est: p. 8. de aia et eius origi. ad Vincen. victo. li. 4. ca. 9.
- 43 Oratio ad deum pro veritate tenenda et convincenda falsitate ponitur. p. 4. con. epistol. manucei capi. primo.
- 44 Oratio ad deum patrem pulchra tangit: pte. 10. li. 1. meditationum ca. 6. a. b.
- 45 Oratio ad filium tangit: ibidem ca. 7.
- 46 Oratio actus melior est quam disputatio circa divina p. 5. de trinita. li. 15. verita. 81.
- 47 Oratio bona cogitatio: cor sursum habere etc. de luce sunt spirituales: pte. 10. de bono viduitatis capi. 21. a.
- 48 Oratio malorum prelatorum pro populi denotio: ne erauditur: p. 5. con. epistol. Parme. libro. 2. capi. 8. c. d.
- 49 Oratio augustini deum ut sibi conferat eum laudare: p. 4. li. 1. confessio. ca. 1.
- 50 Oratio augustini deum et ut innocenter se non defecet petat: ibidem li. 13. ca. 1.
- 51 Oratio ut de terra veritas oratur: ibidem ca. 18.
- 52 Oratio augustini deuotissima omnes ferme dei preces in se et que in creaturis operatur complectitur: p. 1. li. 1. solilo. ca. 1. b. g. li. 2. ca. 6. a.
- 53 Oratio augustini ad deum pro incredulorum conversio: ne: p. 4. de natura boni ca. 48.
- 54 Oratio augustini ad deum pulchra ponitur: p. 4. li. 11. confessio. ca. 2.
- 55 Oratio ut sciat veritatem creationis celi et terre: ibidem capi. 3.
- 56 Oratio ut eraudiat in petendo intelligentiam scripturarum: ibidem ca. 22. 30.
- 57 Oratio augustini ut eraudiat dicere: eraudi domine deprecationem meam ne deficiat anima mea sub disciplina tua neque deficiam in confitendo tibi miserationes tuas etc. p. 4. li. 1. confessio. ca. 15.
- 58 Oratio augustini ad deum super morte matris sue: ibidem li. 9. ca. 13.
- 59 Oratio augustini pro pace dicens. domine deus pacem da nobis: omnia enim prestatisti nobis: pacem quiens pacem sabbati pacem sine vespera etc. ibidem li. 13. ca. 35. Pacem: auto. 3.
- 60 Oratio augustini ad deum patrem et filium et spiritum sanctum tangit: p. 5. de trinita. li. 15. ca. 28.
- 61 Oratio augustini ad deum. Adesto mihi verum lumen de^o

pater omnis adesto mihi verum lumen et lumine verbum filius dei deus omnis. Adesto mihi vera illuminatio sancti spiritus. pater et filius unitas sanctitas: adesto mihi una trinitas pater et filius et spiritus sanctus unus deus omnipotens: ut omnia vicia elongentur a me et omnes sancte virtutes plantentur in me: quatenus acceptabile tibi fiat sacrificium laudis fidei mee etc. p. 11. de speculo ca. 1. a. b.

Obsecro et misericordiam tuam supplico imploro: cum creatur fons et origo adauge mihi spem fidei sanctam rectam et immaculatam: fidem eruditam catholicam que in me omnia que tibi placent pro dilectionem et humilitatem operetur coram te est sanitas et infirmitas mea. Illam precor serva istam sana sana me famulum tuum et sanabor saluum me fac et saluus erouibidem circa finem.

Confiteor tibi rex celi et terre et honorifico te sacrificio laudis. quia autem exteriora munera defunctis totis medullis cordis que in me sunt vota laudationis reddo tibi: sed quis mihi nisi de tuo acceptabile tibi offerri potest tu deus da lumen in corde da verbum in ore da menti celestem concedere sedem da fontem lustrari boni da luce reperta in te conspicuos animi defigere visus. Subde carnem spiritu appetitum rationis vicia virtutibus corpus animo atque tue me inter extenuis subde per omnia voluntati etc. ibidem ca. 3.

Oratio augustini in qua confitetur divinam essentiam esse incorpoream: ibidem ca. 17.

Oratio augustini de processione spiritus sancti a patre et filio pulchra ponitur: pte. 11. de speculo capite. 18.

Oratio augustini deus meus quesivi te et desideravi intellectu videre quod credidi. Ideo delectat me de te valde cogitare de te loqui laudes tuas desideravi corde depromere: ut in presenti miseria solo quidem corpore tecum autem mente et omnino auiditate teneam: ibidem.

Da mihi in hac via lumen ut videam quid egi et ignorem tenebras a me fuge ut spiritualia spiritualiter videam quantum possibile est humane fragilitati etc. ibidem in fine.

Omnipotens bonitas cuius pietatis aures ipsius pauperum tuorum desideria patent intellige clamorem cordis mei et fac votis meis lacta me nutri me et in mensuram etatis usque perficere viri mei extende eriguitatem: ut solidum hunc et perfectorem cibum capere valeam: ibidem ca. 19.

Oratio augustini de divina substantia quod individua sit: vide ibidem ca. 20.

Confessio augustini de incorporea deitate tangitur ibidem ca. 24.

Unitatem divine essentie perficitur augustinus ait eius immutabilitatem: ibidem ca. 26. 27.

Oratio augustini pro vita eterna ponitur: ibi ca. 30. a. b. fac me domine ex toto corde intendere viriliter currere et feliciter pervenire accende celesti igne omnes ut te cogitem te solum amem te solum in corde habeam et in ore: quod es futurum nobis sine fine prenum: ibidem b.

Da ex amore tuo lachrymas da fidei virtutemque pennas quibus indutur sursum ad te volentem et perosus terram celum petam: ibidem.

Oratio augustini pulchra siue psalterium quod magis

Orationem

- tri sue composuit: ponit pte. 11. in psalterio aug.
gus. per totū.
- 76 **Q**uā illuminatōem a deo petit augustinus: p. 11.
de speculo ca. 30. b.
- 1 **O**ratione peccata curant: quōd? vide pte. 7. con.
epistol. parmeniani li. 2. ca. 10. c.
- 2 **I**n oratōe nō dimittunt peccata parua vel mas
gna: nisi alijs indulgeat ab orante: pte. 7. libro
21. capi. 27. f.
- 3 **I**n oratione non semp dant temporalia que pes
tunt: sed aliquando et rationem allegat: ibidē
li. pmo capi. 8. b.
- 4 **S**icut ab oratione non est cessandū sic nec a cor
reptione: p. 8. de correptione. et grā ca. 5. b.
- 5 **O**ratione a concupiscencia mala aliquando libe
ramur: pte. 6. de peccato. meri. et remissio. libro
2. capite. 4.
- 6 **O**ratione inimicos vincere possumus: p. 10. d. mi
rabi. sacre scip. li. 2. ca. 34. a.
- 1 **O**rationem ad deū heretici non voluerūt esse ne
cessariam ne intrem in temptationem. Sic enī
dixerunt esse boīs liberū arbitriū vt eo solo etiā
dei gratia non adiuti valeam quōd diuinitus in
beis implere rē. p. 10. de bono viduitatē ca. 17.
- 2 **O**rationem et si quandoq; deus nō exaudit nō
tamen ideo nos ab eo negligi existimemus: s; po
tius pia patientia malorū bona speremus ampliora:
p. 10. de orando deo ad pba ca. 14. a.
- 3 **I**mpatienter non debemus orare quia nonnullis im
patientibus dñs de quō petebat processit irar: sicut
eccl̃a apostolo negauit xpi: ibidē.
- 4 **S**i aliquid cōtra quō oramus accidit: patienter fer
re debemus: et in oīb; grās agere: ibidem.
- 5 **O**ra in spe: ora fideliter et amanter: ora instanter
atq; patienter ora sicut vidua ch̃i: ita bonat aug
ustinus viduas: ibidē ca. 16. a.
- 6 **Q**uid vidua orare debeat: et quā sit vidue ora
dum: vide pte. 10. de orando deo ad pba vi
duam capi. 3. et. 4.
- 7 **O**rationis assiduitatem quare deus a nob requi
rat sine tamē multiloquio: vide ibidē ca. 8.
- 8 **Q**uare certis horarū intervallo: verbis deus roga
re debeamus: vide ibidē ca. 9.
- 9 **O**rationem dominicā succinctim exponit: ibidē
capi. 11. 12.
- 10 **A**bstinet ab oratione multa locutio: s; nō desit mul
ta precatio: si seruens pseuerat intentio. Nam
multū loqui est in orando rem necessariam su
perfluis agere verbis. multum autē precari est
ad deū quem precamur diuturna et pia cordis
excitandē pulsare: ibidē ca. 10.
- 11 **F**ides. spes et charitas orantē ad deū perducūt
hoc est credentē. sperantē desiderantē. et q̃ pes
tat a dño in diuina oratione p̃siderantē: ibi. ca. 13.
- 12 **O**rationem multū maximeq; adinuāat elemosy
ne: ibidē Oratio: auto. 9. 18. 39.
- 13 **Q**uare apostolus dicit: qd tui orem sicut oportet
nescim: vide ibidē ca. 14. b.
- 14 **A**licet diues sis tamen sicut paup ora: quis nō dñi
veras futuri seculi diuitias habes vbi nlla dā
na formides. licet habes filios et nepotes. nu
merosamq; familiā rē. ibidē ca. 16. b.
- 15 **A** familia ch̃asti oratum est p petro: oratum pro
paulo: et nos in ei familia esse gaudeamus: et

Orationes

- incompatibiliter plus q̃ petrus et paulus oratio
num fraternarū auxilijs indigem: ibidē. b.
- O**rationes nostre domino per angelos nuncian
tur: p. 6. de grā noui testa. ad bonora. ca. 29.
- O**rationes sanctorū non exaudiunt a deo: si ca q̃
non disposuit de facere rogauerint: q̃re moy
ses et paulus nō sunt p voluntate exauditi: p. 10.
de mirabi. sacre scip. li. 3. ca. 11.
- O**rationes nostre et si quandoq; non exaudiunt
a deo non tamen ex hoc nos derelictos arbitras
ri debemus: p. 6. de gratia noui testamē. ad bo
noratum ca. 7. a.
- Q**uorum orationes deus non exaudiat: vide pte 4
10. de vita ch̃iana ca. 11.
- O**rationes eccl̃e ch̃i gratiam reformant: qua ges
nus reparatur humanū ab eterna damnandē:
p. 10. de eccl̃iasti. dogmati. ca. 30.
- O**rationes filij penitētijs cōcutiūt paterna visce
ra: dicit se filius p̃dignus indignum: vt ille euz
iudicat dignum rogat vt in numero seruatorum
iubeat suscipi. et pater ei illam p̃mā stola ius
bet affert: mactat vitulū saginātū aduocat am
icos. facit epulum magnū rē. p. 10. de tempore
barbarico ca. 7. a.
- O**rationes nostras pelagius ad nihil aliud adbi
bendas voluit nisi vt nobis doctrina etiam di
uina reuelatione aperiat non vt adiuuetur
mens boīs: p. 8. pelagia. et celest. d. grā ch̃i
sti li. 1. ca. 30. 41.
- O**rationes manicheorū parum efficiūt euz de di
uina substantia male sentiunt: pte. 4. con. fau
stū li. 20. ca. 17.
- O**rationes manichei faciūt ad solem p diem ad
lunam p noctem. si apparet: pte. 11. de heresi ad
quodunl. 46. e.
- O**rationes et elemosyne extra eccl̃iam ad vitā
grate non valent: pte. 5. de baptis. p̃ Donatū.
li. 1. ca. 8. a.
- O**rationibus sanati sunt qdā miraculose: pte. 7.
li. 22. ca. 8. b. c.
- D**ominus ch̃ristiani inimicem se commēdant ora
tionibus suis: p quo aut nullus interpellat: s; ipse
pro omnib; hic vnus verusq; mediator est: cui
typus quomā pfigurabat i sacerdote veteri tes
tamenti: nullus illic inuenit orasse p sacerdote
p. 4. de p̃lami parmeniani li. 2. ca. 8. c.
- O**mnia membra corporis ch̃i p seinuicem ora
re debent: qm̃ pro seinuicem sollicita sunt mem
bra: et si patet vnū membrū comparant omnia
membra: et si glorificat vnū membrū. congan
dent omnia membra: ac si oratio p inuicē mem
broz oīz adhuc in terra laborātū. ascēdat ad
caput quō p̃cessit in celū in quo est xp̃iciatio pro
peccatō nris: ibidē. c. Oratio: auto. 7.
- D**e p̃cōres qm̃q; audit quōd qdē in scripturā inue
nit. balas p̃pheta non de p̃lo isrl̃: s; alienigena
pductus vt p̃lo dei malediceret: puerfus a dño
ad benedicēdū est. cuius vba oīa bñ imprecant
audiuim⁹ et legim⁹: rē aliud haberet in voto
vba tñ p̃cantis. et bona sunt. et p p̃lo exaudi
tur a dño: ibidē. c. p̃cōres: auto. 23.
- N**ō ergo mix est si vba bona q̃ p p̃lo dicunt in
p̃lo: etiā si a mal⁹ dicant ep̃is exaudiri. nō p
pueritate p̃positoz s; p deuotionē p̃loz abi. c.

- 1 Oratiois officiū tangit: p. 10. d. scala padisi ca. 4.
- 2 Orationis assiduitatē sine tamen multiloquio a nobis deus requirit: quare? vide p. 10. de orans do deo ad p. bam ca. 8. 10.
- 3 Oratiois exemplū nobis chris? p. b. u. in hoc q. p. i. o. r. i. u. s. o. r. a. n. t. i. p. t. e. 10. de orando deo ad p. bam capi. 10.
- 4 Dicuntur fratres in egypto crebras quidē habere orationes: sed eas tamē breuissimas et raptim quodāmodo iaculatas: ne illa vigilāter reiecta: q. orāti plurimū necessaria est: per p. d. u. c. t. o. r. e. s. m. o. r. a. s. e. u. a. n. e. s. c. a. t. a. t. q. b. e. b. e. r. e. t. i. n. t. e. n. o. r. e. i. b. i. d. e. m.
- 5 Ab oratione absit multa locutio: sed nō desit multa precatio: si seruens p. s. e. u. e. r. a. t. i. n. t. e. n. n. o. n. ā. m. u. l. t. u. m. l. o. q. u. i. t. e. s. t. i. n. o. r. a. d. o. r. e. m. n. e. c. e. s. s. a. r. i. ā. s. u. p. e. r. s. u. u. s. a. g. e. r. e. v. e. r. b. i. s. m. u. l. t. u. s. a. ū. t. p. r. e. c. a. r. i. t. e. s. t. a. d. d. e. ū. q. u. ē. p. r. e. c. a. m. u. r. d. n. i. t. u. r. n. a. e. t. p. i. a. c. o. r. d. i. s. e. x. c. u. s. a. n. d. o. e. p. u. l. s. a. r. e. i. b. i. d. e. m.
- 6 Orationis dñice expositio tangit: p. 3. de sermo. dñi in mōte li. 2. f. g. b. p. t. e. 10. de orādo deo ad p. bam ca. 11. Oratio: auto. 15. 16. 19.
- 7 Distinctio septē petitionū in oratione dñica ponit: p. t. e. 3. de sermo. dñi in monte li. 2. l. m. Oratio: auto. 15.
- 8 Numeri septem petitionū ad septem dona spīri. t. u. s. s. a. n. c. t. i. c. o. m. p. a. r. a. t. i. b. i. d. e. m.
- 9 Orationis dñice sufficientia tangitur: p. t. e. 10. de orando deo ad p. bam ca. 12.
- 10 Quisquis id dicit quod ad istam euangelicā p. r. e. c. e. m. p. t. i. n. e. r. e. n. o. n. p. o. s. s. i. t. e. t. i. ā. s. i. n. ō. i. l. l. i. c. i. t. e. o. r. a. t. c. a. r. n. a. l. i. t. e. r. t. a. m. ē. o. r. a. t. i. b. i. d. e. m. ca. 12. a.
- 11 Orationis locus tangit: p. t. e. 11. de vera innocen. capi. 333.
- 12 Interiora tua munda et omni inde mala cupiditate repulsa prepara tibi in cordis tui pace secretum. volens in templo orare in te ora: et ita age semper: ut dei templum sis. Ibi enī deus exaudit ubi habitat: ibidem.
- 1 Oracula angelica et p. p. h. e. t. i. c. a. v. e. r. i. s. s. i. m. a. s. u. n. t. p. t. e. 6. de diuinatione demonū ca. 6. a.
- 2 De oraculo facta ad Isaac: p. 4. li. 16. ca. 36. a.
- 3 Oraculis fallacibus demones deciperunt hoīes ut deos colerent: ibidē li. 18. ca. 24. b.
- 4 Oraculum de duratione fidei tangitur: p. 7. li. b. i. o. 16. ca. 54.
- 5 Oraculum est cum in somniis patris vel aliqua sancta grātis p. s. o. n. a. e. u. e. n. t. u. r. ā. a. l. i. q. u. i. d. a. p. t. e. v. e. l. n. o. n. e. u. e. n. t. u. r. u. m. d. e. n. u. n. c. i. a. t. p. t. e. 10. de spīritu et anima capi. 25.
- 1 Oramus stantes post quadragesimā quod est si. g. n. u. m. r. e. s. u. r. r. e. c. t. i. o. n. i. s. e. t. o. m. n. i. b. u. s. d. i. c. t. u. s. d. o. m. i. n. i. c. i. s. e. x. i. n. d. e. a. d. a. l. t. a. r. e. o. b. s. e. r. u. a. t. u. r. e. t. a. l. l. e. l. u. y. a. c. a. n. i. t. u. r. q. u. o. d. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. a. c. t. i. o. n. ē. n. o. s. t. r. a. m. f. u. t. u. r. ā. n. ō. e. s. s. e. n. i. s. i. l. a. u. d. a. r. e. d. e. u. m. p. t. e. 5. ad inquisitione. I. a. n. u. a. r. i. j. li. 2. ca. 15. in fine.
- 2 Oramus p. i. n. i. m. i. c. i. s. v. t. m. i. s. e. r. i. c. o. r. d. i. a. d. e. i. p. r. e. u. e. n. i. a. t. e. o. s. O. r. a. m. u. s. a. ū. t. p. r. o. n. o. b. i. s. v. t. m. i. s. e. r. i. c. o. r. d. i. a. e. i. u. s. s. u. b. s. e. q. u. a. t. n. o. s. p. t. e. 8. in Enchir. ad L. a. n. r. e. n. ca. 32. in fine.
- 3 Dum oram? ostiū cubiculi claudere debem?: p. 3. de sermo. dñi in monte li. 2. d.
- 4 In oratione fit cōuersio cordis ad d. ū. q. u. i. n. o. s. n. o. n. a. m. b. i. t. i. o. n. e. p. e. c. c. a. t. u. m. e. x. a. u. d. i. t. i. b. i. d. e. m. e.
- 5 Oramus versus orientē quare? vide ibidem. f.

- Orare nos docuit chris? q. in principio dicam? 6
- pater n. r. quo nomine caritas exorat: ibidē.
- Orandi grātia a dō petere debem? cū augustinus 7
- qui dixit. presta mihi dñe ut bene te rogem: tūc de ut me agam dignū. postremo ut liberer: p. t. e. 1. solilo. li. 1. ca. 1. b.
- Orando daniel septem leones vicit: p. 10. de sym 11
- bol. ad cathetu. li. 2. ca. 2. c.
- Orādo magi q. feriēdo pugnant? p. exercitū theo 2
- dofius impator: p. 7. li. 5. ca. 26. c.
- Orādo deū. vinam? dyabolū aut oēs ei? ten? 3
- tationes: ibidē li. 10. ca. 22. a.
- Deus orantes non erandit: aliter q. inuocant: 4
- videt: ibidē ca. 12. b.
- Orandū est p. certa intervalia horarū: quare? vi 1
- de p. t. e. 10. de orādo deo ad p. bam ca. 9.
- Orare sine intermissione qd fit? vide ibidē. infra 2
1. ad thessalo. 5. auto. 3.
- Si per oīa p. c. a. t. i. o. n. ū. s. a. n. c. t. a. r. ū. v. e. r. b. a. d. i. s. c. u. r. r. a. s. 3
- nihil inuenies. qd non ista dñica p. u. n. c. i. a. t. e. t. c. ō. c. l. u. d. a. t. o. i. o. n. e. i. b. i. d. e. m. ca. 12. a. b.
- Orandū p. q. fit: et quō m. f. augustinus ipi meruit: 4
- p. orationē a deo recipere mentē que ipm beatū se. a. t. p. 1. de ordine li. 1. ca. 20. a.
- Ad orandū quō corpus confirmat? exemplis ad 5
- monemur non esse scriptū dūmodo anim? deo p. r. e. s. e. n. s. p. a. g. a. t. i. n. t. e. n. n. o. n. ē. s. u. a. m. N. a. m. e. t. s. t. a. t. e. s. o. r. a. m. u. s. s. i. c. u. t. s. c. r. i. p. t. ū. e. s. t. p. u. b. l. i. c. a. n. ? d. e. l. o. n. g. i. n. s. q. u. o. s. t. a. b. a. t. e. t. s. t. e. r. i. s. g. e. n. i. b. u. s. s. i. c. u. t. i. n. a. c. t. i. b. u. s. a. p. l. o. s. r. u. m. l. e. g. i. m. ? E. t. s. e. d. e. n. t. e. s. s. i. c. u. t. e. c. c. e. d. a. u. i. d. e. t. h. e. l. i. a. s. N. i. s. i. a. u. t. e. n. i. a. m. i. a. c. e. t. e. s. o. r. a. r. e. m. u. s. n. o. n. s. c. r. i. p. t. u. s. e. s. s. e. t. i. n. p. s. a. l. m. i. s. l. a. u. a. b. o. p. s. i. n. g. u. l. a. s. n. o. c. t. e. s. l. e. c. t. ū. m. e. ū. r. e. p. 4. ad simpliciā li. 2. q. 4. a. b.
- Non est ergo differēda oratio. ut queram? quo 6
- sedeam? aut ubi stemus aut ubi p. s. t. e. r. n. a. m. u. r. r. e. i. b. i. d. e. m. b.
- Orandum est clausis cubiculis: quare? vide par 7
- t. e. 2. de magistro ca. 1. b.
- Orandū est neduz ut p. t. e. r. i. t. a. p. e. c. c. a. t. a. e. x. p. i. e. n. t. s. e. d. 8
- e. ū. s. v. t. f. u. t. u. r. a. v. i. t. e. n. t. : p. 6. de natura et grā con. p. e. l. a. g. i. a. ca. 18. 26.
- De orante moysē in modum crucis. p. t. e. 7. libro 9
10. capi. 8. c.
- De orante Isaac concepit vxor sua sterili: ibidē 10
- libro. 16. ca. 35. a.
- Orandum quomō fit. vide p. t. e. 9. in e. ū. s. Joā. 11
- tracta. 10. a.
- Orantes cur aliqui erandunt? sed malo suo. alij 12
- vero p. quo orant nō statim p. c. i. p. i. u. n. t. i. b. i. d. e. m. e. p. i. s. t. o. l. Joā. trac. 6. c. d.
- Orant episcopi p. plebe et plebs p. episcopis. et 13
- ebis p. oib: ibidē tracta. 1. c. in fine.
- Orare quō intelligat ebis p. discipulis suis et p. 1
- cis qui per verbū e. o. r. p. c. r. e. d. i. t. u. r. i. c. r. a. n. t. i. n. e. ū. s. p. 9. in e. u. a. n. Joā. trac. 109. a. b. c.
- Orare debem? p. liberatiōe a peccato et ab errorē 2
- bis ut ducamur ad verā cognitionē: p. 4. li. 11. confessio. ca. 2.
- Orare p. sacerdote et episcopo nō voluit Petilia 3
- nus. motus et verbis illis. si peccauerit popus l. u. s. o. r. a. b. i. t. p. r. o. e. o. s. a. c. e. r. d. o. s. s. i. a. ū. t. p. e. c. c. a. u. e. r. i. t. s. a. c. e. r. d. o. s. q. u. i. s. o. r. a. b. i. t. p. e. o. ? v. i. d. e. p. 6. p. l. i. a. s. p. e. t. i. l. i. a. n. i. li. 2. ca. 105.
- Orare nos voluit de? p. inimiciis fidei. ut intelli 4

Orare

- gerem⁹ q^{uod} etiam ipse infidelibus donet ut credant et volentes et nolentes faciat: pre. 10. de bono perseverantie ca. 22. a.
- 5 Orare debem⁹ pro inimicis ex^{em}plo ch^{risti}: pre. 9. in epistol. Jos. trac. 5. b. in fine. 7. a. in fine. 8. g.
- 6 Orare ecclia mō pro inimicis q^{ui} pueri possunt sed p^{ro} dāmnatis vel p^{re}scitis nō oraret si sciret qui essent sic nec p^{ro} dyabolo: p. 7. li. 21. ca. 24. a. b. c.
- 7 Orare debemus p^{ro} iuicem: p. 5. 5. cpl^{us} 3. Parmeniani li. 2. ca. 8. c. Orationib^{us}: auto. 2. 5.
- 8 Orare p^{ro} mortuis nō oportere dixerūt arriani: p. 11. de heresib^{us} ad quodam. 5. 3. 88. b.
- 9 Orare p^{ro} mortuis debemus ex^{em}plo Augustini qui matrē suam mortuā deo commēdauit: pre 4. libro. 9. confess. ca. 13.
- 10 Orare vel offerre p^{ro} mortuis arriani minime valere voluerunt. Supra: auto. 8.
- 1 Oratores et rhetores q^uliter admonendi sunt ad fidem veniētes: vide pre. 4. de catheylan. rudibus capite. 9.
- 2 Oratore art^{is} leges in sacra scriptura inveniunt: p. 4. de doct^{ri}na. ch^{risti}. li. 4. ca. 7. a.
- 3 Oratoris officiū quod est et q^{uod} finis oratoris officij est persuadere: pre p^{ri}ma in p^{ri}ncipia r^{hetor}is et cap. 1. 2. a.
- Oravit Augustin⁹ p^{ro} intelligētia scripturar^{um}: p. 4. li. 11. p^{er}fectio. ca. 22. 25. 30.
- Oricus dispat^{er} 7 Plauto: p. 7. li. 7. ca. 16.
- Ord Videi p^{ro}phetas et quid significet: vide p. 9. in euan. Joan. tracta. 24. c.
- 1 Ordinatio ad penā culpe non nature cōpetit: pre 4. de natura boni aduersus maniche. ca. 7.
- 2 Ordinant oia p^{ro}uide a deo: pre. 2. de moubo manicheor^{um} li. 2. li. ca. 7.
- 1 Ordine non solū bona sed mala et bona reguntur: p. 1. de ordine li. 2. ca. 1. b.
- 2 Ordine tam bona q^{uam} mala continentur et q^uis mala ordine quem deus diligit continetur: sequens tamē non est ut mala diligitur: ibidem libro p^{ri}mo ca. 7. a.
- 3 In ordine vniuersi omnes species sunt inaequales in p^{er}fectiōe: p. 3. in libro. 83. questio. ques. 41. dycto. 39.
- 4 De ordine vniuersi infimo q^{uod} est in creatur^{is} succedēdo sibi iunice et sēpas deuorantib^{us}: p. 7. libro. 12. ca. 5.
- 5 Ordine nature cū mali angeli p^{er}ferant nobis tamē ordine iusticie boies p^{er}ferunt eis: ibidem libro. 11. capi. 16. a.
- 6 De ordine amoris in quo virtus existit: ibidem li. 15. ca. 22. b. c.
- 1 Ordine non appeteret creatura nisi specie p^{ri}nteret: nec modo aliquo esset nisi esset a deo facta: ibidem li. 11. ca. 28. c.
- 2 Quō cōtra naturar^{um} ordinē facere causas viciū in nobis: ibidem li. 12. ca. 8. a.
- 3 P^{ro}pter ordinem nihil pōt fieri et de ordine quare disputauerunt: vide pre p^{ri}ma de ordine libro p^{ri}mo. ca. 3. a. b. d.
- 4 Ordinem tenere aliud est et aliud ordine tenere: p. 2. de musica li. 6. ca. 14. c.
- 5 Ordine rectū oia tenet diligēs q^{uod} supra se est: id est deum: vide ibidem.
- 6 In ordinis tranquillitate non mēsa dyabol⁹: pre

Ordine

7. 1. 19. ca. 11. 3. c.
- Quō ordinet deus bona et mala: ibidem li. 14. ca. 26. d. libro. 11. ca. 18.
- Ordo celi est firmissimus: p. 7. li. 21. ca. 8. c. 1.
- Ordo ordinarum pōt dici fatum: ibidem libro 2. 5. capi. 8. a.
- Ordo rect⁹ rerū non p^{er}uenit p^{er}uersa in ordi^{ne}. 3. nanq^{ue} delinquētū: ibidem li. 14. ca. 26. b.
- Ordo rectus rationalis creature est ut caduca respiciat et mansura appetat: p. 10. de cognitione vere vite ca. 21. a.
- Ordo originis stat in similitudine durationis: sicut ordine originis p^{ri}us est materia informis q^{uam} sit formata: pre. 5. de Gene. ad litteram libro. 1. capi. 15. vent^{us}. 9.
- Ordo naturalis in hominib^{us} est ut seruiat semine viris filij parentib^{us}: quare? vide p. 8. in lib. questio. sup^{er} Gene. q. 15. 3.
- Ordo est parium dispariūq^{ue} rerum sua cuiq^{ue} loca tribuens dispositio. P^{ro}inde miseri in quantum miseri vtiq^{ue} in pace nō sunt quia tranquillitate ordinis carent vbi perturbatio nulla est: p. 7. li. 19. ca. 13. nota ibi. veritatem.
- Ordo quidā et pax quō seruet^{ur} etiam in his que non vident ordinem ostēdit: exemplificas de corpe suspensio capite verso ad terrā 7 in aialibus sese deuorantib^{us}: ibidem ca. 12. f. g.
- Ordo diuersus quō sit in creaturis vel rebus: ibidem li. 11. ca. 16. 22. a. b.
- Ordo ois et species a deo est et in omni creatura: ibidem li. 5. ca. 11.
- Ordo si in vita tenet ad deam nos perducit: p. 1. de ordine li. 1. ca. 9.
- Ordo est p^{ro} quē aguntur omnia que deus constituit: ibidem ca. 10.
- Ordo mal⁹ 7 species mala est mod⁹ malus: ideo dicitur quia minora sunt q^{uam} esse debuerūt aut quia non in his rebus accommodant quibus accommodanda sunt. Aut idō dicunt mala q^{uod} sunt aliena et incōgrua: p. 4. de natura boni. ca. 23.
- Ordo quō in diuersis disciplinis dominet^{ur}: vide p. 1. de ordine li. 2. ca. 5. a.
- Ordo minorū quando iniūz sumpsit: vide pre 10. de mirabili. sacre scripture libro. 2. veritate p^{ri}ma in fine.
- Engenes scripsit in libris quos appellat Periar^{um} bonū mundū productū fuisse ut anime peccat^{is} res ipsius mundi corporib^{us} diuersis quasi carceri alligarent^{ur}: de quo Augustin⁹ dicit se mirari mirabiliter: et improbat hoc: p. 7. li. 11. ca. 23.
- Engenes dicit demōes liberādos esse post lōga supplicia et angelis sanctis sociādos: ibidem libro. 21. capi. 17. a.
- Engenes merito reprobatus est et p^{ro}pter iam dicit et p^{ro}pter alternātes beatitudines et miseria^s: quas dicit sanctos habere sine cessatione: q^{uod} erat eis redit⁹ de beatitudine ad miseria^s 7 cōuersib^{us}: ibidem. b.
- Originale peccatū nō fuisse transfusum aliq^{uod} aliorū parentū peccat^{is} si p^{ri}mi boies nō peccassent: p. 7. li. 14. ca. 12.
- Originale viciū est voluntariū: argumentū ibidem libro. 12. ca. 3. c.
- Per originale peccatū parant^{ur} p^{ro}uicatori est legis 3

Originale

- 4 Quia in primo boie: ibidē. li. 16. ca. 27. b.
- 5 Originale peccatū p̄teritū oēs penur' nullo excepto: p̄teritū ibidē li. 20. ca. 6. b.
- 6 Originale peccatū et si in parentib' p̄ baptismū ablatū sit: adbuca tamen filij nati illud contrahunt p̄ter. 8. cō. Pelag. et Celest. de pecca. origina. libro 2. ca. 39. 40.
- 7 Originale quomō cum paruulis nascit' carnis oculis videre non possumus: p. 10. de predesti. et gratia ca. 3. b.
- 8 Originale peccatū paruali et p̄uariatione a de cōtrahunt: p̄ter. 8. de origine anime ad Hierony. libro. 1. ca. 5. 8.
- 9 Originale peccatū et voluntate primi hominis seminatum est: ibidem de nuptijs et p̄cupiscētia ad Valeria. li. 2. ca. 28.
- 10 Originale peccatum quō p̄trabit et quomō deletur: vide p̄ter. 9. in euang. Joan. tractu. 3. c. 38. c. 41. c. 49. g.
- 11 Originale peccatū quib' causa et modo cū p̄nis inis a p̄mis parentib' ad posteros deriuetur: vide p. 2. de libero arbit. li. 3. ca. 20.
- 12 Originale peccatū oēs contrahūt quare redemptore egent: p̄ter. 8. con. Julianum pelagia. lib. 1. capi. 2. a. b. c.
- 13 Originale malū non ab illa p̄ma institutione nature: sed a p̄mi hominis mala voluntate originem ducit: ibidē li. 4. ca. 9.
- 14 Originale malū paruali trahunt et vulnere qd nature b̄ne hostis infligit: ibidē li. 3. ca. 26. c.
- 15 Originale malū ubi sit: vide ibidē ca. 22.
- 16 Originale peccatū ex circūcisione Isaac insuise demonstrat: ibidē li. 3. ca. 18.
- 17 Originale peccatū unde p̄trabit et quō deletur: vide p. 9. in euang. Joan. tract. 3. c. 38. c. 41. c. 49. g. Supra: auto. 7. et. 11. 12.
- 18 Originale peccatū cōis non habuit nec actuale: ibidem tractu. 4. c. 79. b.
- 19 Originale peccatū sine baptismo in paruulis non soluit: p̄ter. 8. de anima et eius origi. ad renatus li. 1. ca. 9. li. 3. ca. 9.
- 20 Paruali originale peccatum contrahūt de carne peccatrice: ibidem ca. 11.
- 21 Originale peccatū paruulor' p̄teritū cōm non saluat: nec p̄ oblationes et sacrificia sacerdotum: ibidem li. 2. ca. 11. 12. b. li. 3. ca. 12. 13.
- 22 Originale peccatū causa est miserie nostre: p. 11. de vera innocen. ca. 276.
- 23 Originale malū Julian' non vult trahi de nuptijs. pulchra: vide p. 8. de nuptijs et p̄cupis. ad Valeri. li. 2. ca. 26. a.
- 24 Originale peccatū null' tollit nisi ille de quo dictū est. Ecce agn' dei qui tollit peccata mundi: p̄ter. 11. de vera innocen. ca. 306.
- 25 Originale peccatū negant heretici q̄ tamen baptisma p̄stent: p. 8. Pelag. et Celest. de ḡra cōi li. 1. ca. 33. li. 2. ca. 1. 2.
- 26 Originale peccatum paruulos p̄bere heretici negauerūt quos arguit Augustin': p. 8. Pelag. et Celest. de ḡra cōi li. 1. ca. 33. li. 2. ca. 1. 2.
- 27 Ablatio originalis peccati fide credit' non autē carne vel mēte sentit: ibidē ca. 2. a.
- 28 Originale peccatum Pelagiani paruulos habere non volunt: p. 10. de bono p̄seueran. capi.

Originali

11. c. 12. a. p. 11. con. Pelagia. byp̄ponos. li. 5. ca. b. c. Paruulos: auto. 2.
- Originale peccatum in filios transfundit Julianus negat a p̄entibus: p. 8. cō. Julia. pelag. libro. 5. ca. 9. c.
- Originale peccatū qualiter transfundit a p̄entibus in filios: ibidem.
- Originale peccatū et si abolet pene tamen illius peccati adhuc remanent hoc autē sit p̄pter quatuor: vide p. 5. de trinita. libro. 13. capi. 16. a. infra Peccata: auto. 6.
- Originale peccatū multa mala sequunt: p̄ter. 6. d. peccato. meri. et remissio. li. 1. ca. 16. a. b.
- Originale peccatū consequit' naturā: sicut actuale consequit' p̄sonam: p. 8. in li. 1. retracta. veris ca. 10. pelusio. 1.
- Originale peccatū non tñ a regno dei separat verū et a salute et vita eterna paruulos facit alios nos: p. 6. d. peccato. meri. et remissio. libro. 1. ca. 12. circa finem.
- Originale peccatū ob hoc est malū. quia fuit in Adam spontaneū: p. 10. de vera et fal. peniten. capi. 8. c.
- Originale peccatum dicitur propriū et alienum: diuerso tamen modo: p̄ter. 8. de correptione. et gratia capi. 6. a.
- Originale peccatū aliquib' puenire. potest intelligi quatuor modis: p. 5. de Genesi ad lram li. 10. verita. 3. circa finem.
- Originali peccato nascitur ois qui per p̄cubitū viri et mulieris concipit: p. 10. de fide ad petrū dyaco. capi. 26.
- De originali peccato Pelagiani male senserunt: p̄ter. 8. con. duas epistol. Pelagia. ad Bonifa. libro. 4. capi. 8.
- De originali peccato in paruulis innocenti' p̄pa contra errores Celestij sententiā dedit: ibidem libro. 2. ca. 4.
- A peccato originali paruuli in baptismo p̄cio sanguinis cōi ablunt: liberant et saluant: p. 8. Pelag. et Celest. de ḡra cōi li. 3. ca. 3.
- Quō p̄pter originale peccatū afflictio paruuli corpore affligit et aia eius: ibidē ca. 4.
- Originale peccatū sine vsu voluntatis inesse p̄t: nō autē actuale siue p̄p̄tū peccatū: ibidē ca. 5.
- Ab originali nullus soluitur nisi p̄ Iesū cōm: p. 8. in Enchir. ad Lauren. ca. 48.
- In originali malo duo sunt: peccatū atq; supplia. In originali bono alia duo: p̄pagatio et p̄formatio: p. 7. li. 22. ca. 24. a.
- In originali peccatō pares sūt oēs in maternis vteris: argumentū de Jacob et Esau: ibidē lib. 16. ca. 35. vide ibidē in veritate.
- Originalis iusticia primorum parentū fuit obediētia deo et membris contra legem mētis nō concupiscere: p̄ter. 6. de peccato. meri. et remissio. libro. 2. ca. 23.
- Originalis peccati obnoxij sūt sibi dyaboli potestate: ut dei potestati minime subtrahant: p̄ter. 8. Pelag. et Celest. de ḡra cōi li. 3. ca. 2. 3.
- Originalis peccati remediū ante diluuiū tacet sacra bystona. sed sacrificia non tacet illoz argumentū q̄ ipsa fuerunt eius remediū: p̄ter. 7. lib. 15. ca. 16. f.

- Q10** Orosius laudat Augustin^o: quod et quare: vide p.8. de origine aie ad Hiero. li.1. ca.1.
Ophelus cantus vroz recuperat: pte. 7. libro 18. capi.14.
Ophanus et pupill^o idē sunt: p.9. in enā. Joā. tracta.75.2. p̄sal.9. auto.2.
- Q11** **O**s duplex est corpis videlicet et cordis. siue mē talis et corporalis: pte.3. de mendacio ad Lōsen: nium ca.16. pte.5. de trinita. li.9. ca.9. in fine. li.15. ca.10. b. p.10. de Continētia ca.2.
- 2** **O**s cordis quandoq; volūtas dicit: p.3. p̄ mens daciū ad Lōsen. ca.17.
- 3** **O**s dei audis qū p̄cepta ei⁹ recitari aduertis: pte 10. de symbo. ad cathecu. li.4. ca.2. a.
- 4** **O**s p̄sonis clausum est pudore eni et metu corre ptus loqui nō aude: absolut^o aut et liberat^o a peccatis tripudians p̄dicat laudē iudicis: p.11. in questio. vete. et noui testa. q.112. e.
- 1** **O**sanna est vox significans motū animi exultā tis: p.4. de doctri. chīa. li.2. ca.11.2. veta.6.
- 2** **O**sanna quid significet: vide p.9. in euā. Joā. tracta.51. a.
- 1** **O**sculū olim p̄pinqui. p̄pinquis dabāt: p.8. in li. quē. sup. Benesin. q.87.
- 2** **O**sculum est duplex corpale et spiritale. Corpale fit impressione labiorū in signū pacis. et in signū dilectōis. in signū catholice vnitatē. tē. p.10. de amicitia ca.6.
- 3** **O**sculum spiritale p̄prie amicorū est. qui sub vna lege amicitie tenent nō enī fit ois attractu. sed mentis affectu. non coniūctione labiorū sed cō mixtiōe spiritū. castificāte oia dei spū tē. ibid.
- 1** **O**see p̄phetat de conuersione gentiū p̄senti. et de vltima p̄uersione iudeorū et de chī resurre ctione: p.7. li.18. ca.28.
- 2** **O**see p̄ceptū erat accipe vxorē fornicariā: p.4. p̄ faustū li.22. ca.80.89.
- O**stis marit⁹ Iſidis dilaceratus querit et inue nit: p.7. li.6. ca.10.
- O**stendere hominib⁹ qd nō es quid aliud q̄ dā natio est: pte.10. de p̄flictu vicio. et virtu. ca.4.
- 1** **O**starius et ostius et ois chīs est: p.9. in euā. Joā. tracta.46. b.47. a.
- 2** **O**starius enā dicit spū sanct⁹: ibidē trac.47. b.
- 3** **O**stio noiē carnales sensus intelligim⁹. sōis enī sunt repalia et visibilia que per ostium idest. car nalem sensum in cogitāōes nostras penetrāt. et turba vanorū phantasmatū orantib⁹ obstres punt claudendū est ergo ostiū carnaliū sensuū cum orare volum⁹: pte.3. de sermo. domini in monte libro.2. d.
- O**stetare dñio duces cōtra solem quid sit et quid grecus illic habeat: vide pte.8. in li. quest. super Numeros. q.52
- 1** De oue patri p̄chīm pastoreē repositato: vide pte 8. p̄ sermonē arriano. ca.10.
- 2** Quem errantē reuocare qd sit: vide p.9. in euā. Joā. tracta.45. g.
- 1** **O**ues dei spargunt q̄ eas ad moy suorū labē pra ua imutatione pducunt: p.5. d̄ bapnī. p̄ Dona: nī. li.6. ca.31. b.
- 2** **O**ues detense (ontrib⁹ secularib⁹ tanq̄ vellerib⁹ bus) sancti dicunt. p.4. de voc. chīa. li.2. ca.6.
- 3** **O**ues quia p̄onores sunt scriptura earū noiē etiā

caprinā pecus cōpletus est: p.8. in li.1. questio. sup. Gene. q.117. in fine.

Oues quō audiūt vocem alienorū et non vocem pastoris. et tamen oues sunt: pte.9. in enā. Joā. an. tracta.45. d. e. f. g. Joā.10. auto.1.

Ad oues que perierāt dom⁹ israel quare se dicit chīs esse missum: ibidē tracta.31. e.47. c.

Oues errantes in mōte supbie sunt ad montē bo: nū deducēde: p.10. de pastorib⁹ ca.8.

Oues infirme qualib⁹ consolationib⁹ confortari debeant: vide ibidē ca.5. a. b.

Ouile chī est sancta catholica ecclesia: p.9. in enā. Joā. tracta.45. b.

Ouis errans cum importunitate a pastore reuo canda est ne intereat: p.10. de pastorib⁹ ca.7.

Ouim noiē tritici. et palea bedorū p̄ similitudi nem significant: pte.5. con. epistol. Parmel. lib.3. ca.3. b. De bapnī. p̄ Donatī. li.1. capite.17.

Intra tritici: auto.1.

Outum sollicitudo ea sit: q̄ pastoreē audiant: pte 10. de Ouib⁹ ca.3.

Ovis apud grecos et acuti et velocē significat si cut moschos grece vitul⁹ dicit: p.4. de doctri. chīana li.2. ca.12. b.

Oya arcam sequēs cū illā velut sustentis tange ret. subito morte percussus est: p.10. de mirabi. sa cre scrip. li.2. ca.12. vide ibi veritatem.

Ozulo terreno qui contentant⁹ pe cora dicunt: p.3. in expositio. epis stol. ad Roma. inchoate. b.

Pacatam ecclesiam seruare tenētur reges seculi: pte.9. in euā Joā. tractatu.11. g.

In pace chī sunt qui sunt bone voluntatis: pte 15. de bapnī. p̄ Donatī. li.4. ca.7. in fine.

Pro pace multa sunt toleranda: pte.6. p̄ Cresco. 2 grammaticū li.3. ca.25. et.31.

Et pace qua homo intus vnī deo: erit ipse paca: tus omī bonum quantū in se est et sic sequitur pax hominū: hinc enā domestica pax oritur: p.7. li.19. ca.14. d.

Et pace ista vntur ciuitas fidelī et legib⁹ terres ne ciuitatis: vt quāto cōmunis est ista mortali tas. seruet in rebo ad eā p̄tinentib⁹. inter ciuita tem vtrāq; concordia: et q̄ istam pacem refert ad celestē pacē: ibidē li.19. ca.17. e. et.26. b.

Et pace p̄senti q̄ male vtunt inuisti. nō eā be bebūt in fine: ibidē ca.26. a.

In pace nō sunt miseri in quātū miseri sunt: trā quillitate quidē ordinis carent: in qua scz dyabolus non mansit. Sed quia in iste miseri sunt in ea quoq; miseria p̄ter ordinē esse nō possunt Et innuit de myserijs: vel ratioē status in quo sum⁹ oēs: vel ratioē culpe. in qua sunt mali sor li: ibidem ca.13. a.

Cum pace possidere pauca est meli⁹ q̄ multa ac quirere cū turbatiōe: exemplū in roma et giga tiū statura: ibidē li.3. ca.10. a.

Sine pace aliqua nulla natura pōt subsistere: ibidē li.19. ca.13. b.

Pacem bonorū morū seruare contemnim⁹ quas reperijs pax temporū nostrorū. Et dū nolumus pacem ciuitatis turbam pueris pacē quā defi deram⁹ non accipim⁹ rectā. Nolite ergo dilige

- vicia: nolite more bonos negligere: postponere etc. pte. 10. de tpe barbarico ca. 4. b.
- 2 **Pacem** a deo querens sit sibi ipsi pacatus: ne aliud in pfectione sua aliud sit in cordis arcano: pte. 11. de vera innocen. ca. 18. 5.
- 3 **Pacem** donari Augustin^o postulat: pte. 4. li. 1. 3. cōfessio. ca. 35. Oratio auto. 59.
- 4 **Pacem** omnē corporis vel anime vel simul corporis et anime refert iustus ad illam pacem: que homini mortali est cum deo immortali: vt ei sit ordinata sub eterna lege obedientia: pte. 7. li. bio. 19. capite. 14. c.
- 5 **Pacem** terrenā appetit terrena ciuitas vt sit ei de reb^o istis cōcordia voluntatū: ibidē ca. 17. a. b.
- 6 **Pacem** quā hic habemus in vita bona: quodāmodo facit nos beatos: sed miseria est respectu future beatitudinis: ibidē li. 19. ca. 10.
- 7 **Ad pacem** tpalem cōseruandā in incolumitate societatē deus dedit multa bona necessaria: vt victum: vestitū: sensum et huiusmodi: eo pacto scilicet vt qui talibus bonis recte vsus fuerit: accipiat immortalitatis pacem: qui autem perperam: nec illam accipiat: et hanc amittat: ibidem capite. 13. c.
- 8 **Ad pacem** querit terrena ciuitas: non ppter charitatem: sed ppter dominandi cupiditatē: ibidem libio. 15. ca. 7. c.
- 9 **Ad pacem** homines volunt: non qd boneste vident: sed vt luxurie vacent: ibidē li. 1. ca. 30. a.
- 10 **Pacem** iniquorū in compatione pacis iustorum ille videt non esse dicendā: qui recta nouit preponere prauia: et ordinata peruersis: ibidem libio. 19. capite. 12. f.
- 11 **Pacem** bonus erga malos habere: tenere autē cū eis pacem nō potest: pte. 5. de baptismo contra Donat. li. 5. ca. 17. b.
- 12 **Pacem** quomodo deus faciat atq; mala constituat: vide pte. 3. contra Adimantū Manichei discipul. ca. 27. Esai. 45. Mali auto. 2. 3.
- 13 **Qui pacem** suscipit saluatoris inimicitia cōtra: bet mūdi: nisi eū discordauerit cum diabolo: pacem nō habebit cum christo. Nemo eū potest duob^o dominis seruire: p. 11. in questio. veteris et noui testa. q. 92.
- 14 **Hic ergo** a mundo discordat qui legi dei fideliter seruit: christi pace munitus omniū aduersariorū compauit tela etc. Ibidem.
- 15 **Pacem** aliter mūdus dat qd se saluator dare pmissit: mūdus enī metu dat pacē aut prece: saluator: vō cum sit fortissimus omniū: nullū vti qd metuens: nō rogatus dat pacem: saluatoris ergo hec pax est: qd iūcirco dat vt munimentū sit contra hostes: Ibidem.
- 16 **Pax** vno nomine appellatur: sed longo intervallo discernitur: dei et mundi: hec enim fragilis est: illa formis: hec carnea: illa spiritalis: hec terrena: illa celestis: hec de necessitate: illa de volūtate: Ibidem.
- 17 **Pacem** christus offert inualidis et inermib^o: communis seruus: bonus malis: deus hominibus: recte ergo ait: non sicut hic mundus dat: pacē ego do vobis: Ibidem.
- 18 **Pax** mundi nō docet bonam vitam: non suadet ad patientiā: nō promouet ad iusticiā: non bon-

- tatur ad misericordiā: nō promittit vitam eternam: quicunq; autē accipit pacem christi: alius nua erit a vicis huius mūdi: que militant aduersus animā: ibidem in fine.
- Pacem** non potest odisse qui christi charitatem habet: pte. 3. cōtra partē Donat. psalm^o. k.
- Pacem** perturbant aliquando qui eam non habent: nō quia pacem odiant: sed quia eam suo arbitrio cupiunt cōmutari: ad gloriosam enī pacem cupiunt bellando peruenire: pte. 7. li. bio. 19. capite. 12. a.
- Pacem** etiā latrones inter se volunt habere: perturbantes nihilomin^o aliorū pacem: et si aliq; ipsorū etiam socios occidunt: nihilomin^o cum domo sua vult pacem habere: ibidem. b.
- Ad pacem** cum suis volunt habere: et subiciis sibi inimicis leges suas imponere: Ibidem.
- Ad pacem** volebat etiam ille semi homo descriptus a poetis: vomens ignem: qui rex existens solitudinis: mactabat et comedebat: vt famē repelleret: et elementorū concordia in suo corpore cōseruaret: Ibidem. c.
- Ad pacem** inuendā et cōseruandā homo fert quodāmodo nature sue legibus: cum etiā mali belligerent vt omnes si possint: sua facere velint: vt vni cuncti et cuncta deseruiant etc. Ibidem. e.
- Ad pacem** qualemcūq; nullo modo potest non amare homo: nullius quippe vicium ita contra naturā est: vt nature delectet etiam extrema vestigia: ibidem li. 19. ca. 12. f.
- Pacem** qualem nobis reliquit christus: vide pte 9. in euang. Ioan. tracta. 77. b. c.
- Pacem** christi quicunq; acceperit alienus erit a vicis hui^o mundi: que militant aduersus animā: pte. 11. in questio. veteris et noui testamenti et questione. 92.
- Pacem** etiā bruta volunt: et non solum socialis: sed etiam solitaria crudelissima. Et exemplificat de Tigride filijs pprijs pacata feritate blandient: et alijs crudelib^o que pacificant cocunodo: gignendo: fouendo ferus et bmoī: parte. 7. libio. 19. ca. 12. d. e.
- Ad pacem** cōmendandā: et vno homineterum genus humanū propagatum est: ibidem libio. 12. capite. 21.
- Ad pacem** et vnitatem monemur: et discordia vitare docemur: mirabiliter attendentes ex homine vno genus totum humanū propagatū: Ibidem. c. 27.
- Pacem** summā obtinebimus in patria nobis: atq; inter nos et cum ipso deo: quā pacem sciunt illo modo angeli: nos autē non: quia et uis perat omnē intellectum: ibidē li. 22. ca. 29. a.
- Ad pacem** summā et eternā accēdimur igne diuini amoris bellantes cum vicis: quā pacē facit nos ardentius appetere temptatio multarū formarū: ibidē li. 21. ca. 15. li. 19. ca. 10. 20.
- Ad pacem** quā deus pacat^o est: nec nos: nec sancti angeli possunt scire: sed deus nouit: quia superat omnē intellectū fm apostolū: ppter corpus num: ibidem li. 22. ca. 29. a.
- Patiētia** virtus animi tam magnū dei donū est: vt etiam ipsius qui nobis eam largit^o qd malos

- ut corrigant expectat: patientia predicatur: in
quis deus nihil pati possit: patientia vero a pa-
tendo nomen accepit: patientem tamen deum
non modo fideliter credimus: verum salubriter
profitemur: pre. 10. de patientia ca. 1.
- 2 Patientia dei qualis et quanta sit: quod nihil pa-
tientem nec tamen impatientem: imo etiam pa-
tientissimum dicimus: verbis explicare quis possit?
Ineffabilis est ergo illa patientia: non tamen nul-
la: sicut zelus eius: sicut ira eius: quid enim
est: ibidem: super deo auto. 372.
- 3 Patientia hominis que recta est atque laudabilis
ex vocabulo digna virtutis ea perhibetur qua
eque animo mala toleramus: ne animo iniquo
bona deseramus: per que ad meliora perveniamus:
Ibidem ca. 2.
- 4 Patientia pro temporalibus infructuosa est: ibi-
dem capite. 3.
- 5 Patientia pro vana gloria inutilis est: ibidem ca. 4.
- 6 Patientia comae est sapientie: non famula con-
cupiscentie: Patientia amica est beneconscien-
tie: non inimica innocentie: ibidem ca. 5. in fine.
- 7 Cum ergo videris quoniam patienter aliquid pati:
noli continuo laudare patientiam: quod non osten-
dit nisi causa patiendi. Quando illa bona est:
tunc ista vera est: quando illa non polluit cupi-
ditate: tunc a falsitate ista distinguitur: cum vero
illa tenet crimine: tunc multum huius erratur in
nomine: ibidem ca. 6.
- 8 Quando ex infructuosa patientia ad vtile quis
procedere debeat: vide ibidem ca. 7.
- 9 In Patientia vestra possidebitis animas vestras:
dicit dominus: non aut villas vestras: laudes lu-
xurias vestras: sed animas vestras: si ergo quan-
do anima tanta suffert ut possideat: unde pe-
reat quanta debet sufferre ne pereat: ibidem ca. 7.
- 10 Si tanta suffert homo pro salute carnis sue inter
manus secantium siue ventium medicorum: quanta
debet sufferre inter furores quorumlibet inimicorum:
cum medicis ne corpus monatur pro penas cor-
porales consulant: inimici autem penas et mortem
corporis comminando: ut anima et corpus in ieben-
na occidat impellant: ibidem.
- 11 Cum per patientiam corpus ipsum ad tempus affli-
gitur: vel amittitur in eternam stabilitatem salu-
temque resumit: et ei pro dolore et morte inmiola-
bilis sanitas: et felix immortalitas comparatur: ibi-
dem capite. 8.
- 12 Patientia: sanctus David conuiciantis obpro-
bria toleravit: et cum facile posset vilesca: non
solum non fecit: verum et aliam pro se dolentem
commotionem compescuit: et potestate regiam ma-
gis adhibuit prohibendo quam exercendo vindi-
ctam: ibidem ca. 9.
- 13 Patienter expectare debemus malorum emendatio-
nes: ibidem ca. 9.
- 14 Patientia: christus docuit habere in malorum to-
leratione: quando commotionis irarum permixtione
seruis volentibus ea colligere: dixit respondisse
patremfamilias: finit vitamque crescere usque ad
messum: quis oportet patienter ferre: quod festus
namque non oportet auferri: Ibidem.
- 15 Patientie exemplum christus praeiungit et demonstra-
uit: quod ante passionem corporis sui discipulum prius
- ostenderet traditoris: prout fuit: et ante expe-
rimentum vinculo et crucis et mortis: laboris
dolore non negavit osculum pacis: Ibidem.
- Patientia martyrum tangitur: ibidem ca. 10. 17
- Talem illum Job sanctus expertus est: vitamque
reparatione verat: sed in vitamque stabili patiente
robores et armis pietatis inuictus: et ibidem ca. 11.
- De patientia sancti Job: vide ibidem ca. 11. et de ipse
barbarico ca. 6. et de compatione Job et Adae:
vide pre. 10. de patientia ca. 12. Adam auto. 93.
Job auto. 6. Infra autem 39.
- De impatientia pessima seipos interficientium: ut
de pre. 10. de patientia ca. 13. Occidere auto. 1.
- Job patientiam perdidit: siue blasphemando: si-
cut mulier suggestit insipiens: siue se interfici-
do: quod nec illa ausa fuerat dicere: moreretur: atque
esset inter illas de quibus dictum est: vobis qui per-
derunt patientiam: et augetur potius quam euaderet
penas: qui post sui corporis mortem: siue ad blas-
phemiam siue bonitatem supplicia rapet: ibidem.
- Patientia in aduersis habenda est: quoniam in igne pro-
batur aurum et argentum: homines vero receptis
les in camino humiliandis: quare dicit fili ne-
desicias in disciplina domini: neque fangeris cum ab
illo increparis: quia quem dominus diligit corripit:
Ibidem ca. 14.
- Patientia vera: que digna est huius nomine vir-
tutis: querendum est unde sanatur: sunt qui eam
tribuit viribus voluntatis humane: non quas ha-
bent ex diuino adiutorio: sed quas ex libero ar-
bitrio. Error: autem iste superbus est: et ibidem ca. 15.
- Patientia falsa superborum est: sicut cor est falsa sa-
pientia: a quo autem est sapientia: ab illo est vera
patientia: hinc constat ille spiritus pauper deo subie-
cta est anima mea: quoniam ab ipso est patientia
mea: et ibidem.
- Patientia in istis ab illo est: pro qua diffundit cha-
ritas eorum: ibidem ca. 17. 18.
- Patientia iniquorum: falsa: inde est: unde est in eis
cupiditas mundi: quare dicit Iohannes apostolus. Nolite
diligere mundum: neque ea quae in mundo sunt: ibidem.
- Nolite ergo patientia falsa: defursum descendens:
patientia vero propter defursum est descendens a pa-
tre luminis: itaque illa terrena est: illa celestis: illa
animalis: illa spiritalis: illa diabolica: illa dei-
fica: ibidem circa finem.
- Patientia vera sine charitate in nobis esse non po-
test: quoniam in bonis charitas dei est: quae tolerat omnia
sicut in malis mundi cupiditas: sed hec charitas
propter spiritum sanctum est in nobis: unde: a quo nobis est
charitas: ab illo est patientia: mundi vero cupiditas
quam patienter sustinet onera cuiuslibet calamita-
tis gloriam de viribus proprie voluntatis: tanquam de stu-
pore morbi non de robore sanitatis: Insania est
ista gloriano: non est patientia sed demencia: pre. 10.
de patientia ca. 23.
- Sicut charitas sancte amantium: ita patientia pie-
tatis tolerantium dei donum est: ibidem ca. 26.
- Patientia vera in seismatico esse non potest: ibidem et. 27. 30
- Patientia pauperum non pibit in fine: quoniam infructu-
sa non erit: fructum autem habebit eternum: ideo non
peribit in eternum: ibidem capite. 29. Psalmo. 9.
autoritate. 1.
- Patientia dei: finis corda hominum: quibusdam vitiis 32

lis ad penitendū / quibusdā inutilis ad resistē-
dum deo 7 in malo p̄seuerandū : nō tamē p̄ se
ipsam inutilis est sed fm̄ cor̄ malum: pte. 8. in
li. 2. questio. sup̄ Erodū. q. 24.

- 33 Patientia dei nos expectat vt corrigamur peni-
tentes nos puocauimus cum ad iram ip̄e aut̄
cōducit nos ad misericordiam: nos irritauimus ad
furorem ip̄e aut̄ differt vindictā: pte. 10. de visis
tano. infirmo. li. 1. ca. 5.
- 34 Patientia in amico p̄benda est cum necesse erit
arguere quē diligis: qđ aliquādo quasi ex in-
dustria durius fieri oportet: vt sic eius probet̄
vel exerceat tolerātia: pte. 10. de amicitia ca. 22.
- 35 Patientia nostra probatur p̄curūq; temporali
tribulatione: parte. 10. de orando deo ad pro-
bam capite. 14. a.
- 36 Patientia pia / maloz / bona speramus amplios
ra: q; virtus in infirmitate pficiat: ibidem. a.
- 37 Impatiēter nihil petere debem⁹ a deo: quia nō
nullis impatiētib⁹ dñs deus qđ petebant cō-
cessit iratus: sicut contra apostolo negauit p̄-
pinus. Nam israelite quid 7 quomō rogauer-
unt 7 acceperint legimus / sed expleta cōcupis-
centia impatiētia est grauiter castigata: des-
dit 7 regem petentib⁹ fm̄ cor̄ eoz 7c. ibidē. a.
- 38 Patientia deum lar⁹ / non auaricia: dominus
dedit dñs absti⁹: sicut domino placuit / ita
factum est: si ea que perdidisti dupla queris re-
cipere / 7 ideo deum laudas / non de charitate:
qñ Job oīa tolerabat / dupla nō sperabat: et in
prima ei⁹ cōfessione / qñ dāna pertulit / 7 filios
erulit 7c. dixit: dñs dedit 7c. p. 10. de Symbo.
ad carbecu. li. 1. ca. 3. d. Sup̄a auto. 19. et. 21.
- 39 Patientia in om̄ibus est habenda: pio tribulan-
tibus ergo carnalibus si tibi euenerint: non
frangat̄ animus tuus / nec vigor patientie tue:
res hui⁹ seculi caduce te nō molliant: sed time
ponus deum: in om̄ibus actibus 7 cogitationi-
bus placeas deo / nec studeas placere alteri nisi
si ad edificationē anime 7c. pte. 10. de salutari.
documen. ca. 45.
- 40 Patientia dei magna: qua parcat cōtemp⁹: par-
cat etiam negatus: 7 magis vult vitam peccato-
ris q̄ mortē: pte. 11. de vera innocē. ca. 4.
- 41 Patientia dei moderata est: expectat enim vt impij
credant / et peccatores se emendent: si quo mi-
nus p̄ccantur: quia dei longam patientiā cō-
tempserūt 7c. parte. 11. in questio. veteris et no-
ui testamen. q. 68.
- 42 O magna patientia tua domine / misericors 7 mi-
serator / longanimus 7 multū misericors et ve-
rax: qui facis ori tui sup̄ bonos 7 ma-
los / qui nō vis mortē peccatoris / sed vis vt re-
uertat̄ et viuat: qui parcas compiens / dans lo-
cum penitentie / vt relicta malicia credant in te
domine: qui patientia tua ad penitentiā addu-
cis 7c. parte. 4. de natura boni aduersus Ma-
niche. capite. 48.
- 43 Patientia dei malos inuitat ad penitentiā / sicut
flagellum erudit bonos ad patientiam: pte. 7.
libro. 1. capite. 8. a.
- 44 Patientia christi quanta fuit in alape percussio-
ne: vide parte. 9. in euangel. Joannis: tracta.
113. a. 116. a.

- Patientia est honestatis aut utilitatis causa res
rum arduarū ac difficilium voluntaria ac dis-
urna perpessio: pte. 3. in li. 83. questio. q. 31. b.
- Patientia Lypriani cōmendatur quā inter ini-
quos seruauit: parte. 5. de baptis. contra Dona-
tis. libro. 7. capite. 11.
- Patientia christus in cruce docuit: pte. 9. in euā-
gel. Joan. tracta. 37. f.
- Patientia christus in cruce et potentia seruauit:
et qđ seruauit exhibuit. Nam patientia seruauit:
quia de cruce non descendit / 7 potentia des-
mōstrauit / quia de sepulchro surrexit: dum in
cruce pendit / falsa victoria iudeoz: dum de
sepulchro surrexit / vera cōfessio iudeoz / 7 sem-
piterna victoria christianoz 7c. pte. 10. de sym-
bolo ad carbecu. libro. 4. capite. 5. circa finem.
Patientia auroata. 7.
- Dum in cruce pendit patienter mestis / cōtristis
7 discipuli aut dispersi: dum de sepulchro sur-
rexit / gaudentes vni in domo sunt congregati:
dum in cruce pendit / diffidentia discipuloz:
dum de sepulchro surrexit / cōgregatio gentiū:
dum in cruce pendit / negauit Petrus timorē:
dum de sepulchro surrexit / totus credit mun-
dus amorē: ad hoc ille pugnare voluit / vt te
doceret quōd vinceret 7c. ibidem in fine.
- Patientia Job cōmendat Augustin⁹ quā 7 imi-
tare debemus: pte. 10. de tēpore barbarico capite.
6. Sup̄a patientia auto. 18. 19. 39. Ad a-
uto. 93. Job auto. 6.
- Patientia quā p̄ temporalib⁹ acquirēdis habes
mus magnū incitamentū esse debet ad habēdū
verā patientiā p̄ vita bona acquirēda: pte. 10.
de patientia ca. 3. 7.
- Ad patientiā que est pars fortitudinis / nō solū
nouū sed etiam vetus testamentū exorat: par-
te. 2. de monito ecclesie catholice li. 1. ca. 23. a. b.
- Patientiam causa laudabilē reddit: quomō? vi-
de pte. 10. de patientia ca. 6. 10.
- Patentie exēpla ex vitroq; testamento habem⁹:
parte. 6. de gratia noui testamenti ad bonos
tum capite. 10. b.
- Patentie origo et magnitudo a deo auctore pro-
cedit: pte. 8. contra duas episto. Pelagianoz ad
Bonifa. li. 4. ca. 9. b.
- Patentie exemplū christus nobis p̄buit / in
hoc qđ non habuit mala sua / sed pertulit alie-
na: parte. 8. contra Iulia. Pelagia. li. 5. ca. 9. e.
- Patentie exemplū nullum potentius 7 excellen-
tius inuenimus nisi domini Iesu christi / cum
tamen alapa percussus esset / non ait: ecce altera
maxilla / sed ait: si male dixi / exprobra de malo:
si aut̄ bene / quid me cedis? in corde facienda est
illa p̄paratio alterius maxille 7c. pte. 3. de men-
dacio ad consen. ca. 15. b.
- Patentie exemplū christus in sua passione / nos
bis p̄buit de nobis / id est / homini de homine:
carni de carne: nō tamē in illa carne ip̄e exterior
factus / sed caro in illo melior facta est: pte. 4. p̄
felice Manicheū li. 2. ca. 9.
- Patentie exemplū christus demonstrauit 7 p̄-
buit / qđ ante passionē corporis sui discipulū pas-
usq; ostēderet traditorē / pertulit furem: 7 ante
experimentū vinculoz et crucis et mortis / las

Patientie

- hūis eius dolosis non negavit osculum pacis: pre. 10. de patientia ca. 9.
- 7 Patientie exemplū christus in cruce demonstra-
uit cum de cruce non descendit: et doctrinam de
bois: pre. 10. de Symbo. ad cathedra. l. 1. ca. 3.
c. patientiā autem. 1. 2.
- 8 Patientie magnū exemplū habemus in Job.
Supra patientia auto. 19. 39.
- 9 Patientie dei ascribitur qd punire differt peccatores
pre. 10. de tpe barbarico ca. 2.
- 10 Patientie meritum sicut nō est impar in Petro
qui passus est: et in Joanne qui passus nō est:
sic non est impar meritū continēte in Joanne
qui nullas expertus est nuptias: et in Abraham
qui filios genuit: parte. 5. de bono coniugal.
li. capite. 21. in fine.
- 11 Patientie merito fructus tangit: pre. 10. de pa-
tientia capite. 8.
- 12 Patientie meritū auget pena mortis et aliarum
tribulationū: pre. 7. li. 13. ca. 6. b.
- 13 Patientie virtute utuntur beati in expectatione fu-
turū corporū: Argumentū: li. 13. ca. 20. a.
- 14 Romani accepta iniuria magis ignoscere volēs
bant qd persequi: ibidē li. 1. ca. 6. a.
- 15 Patientie virtus sanctorū parum vel martyriū
in opere apparuit: pre. 5. de bono coniugali ca-
pite. 21. in fine.
- 1 Patientis et pacificus dominus est: ut patientia et
pace sua mundū totum qui in maligno positi
erat reconciliaret deo: et ut nos patientes simus:
pre. 10. de salutari. documen. capite. 46.
- 2 Patienter sustinere docet nos christus: mala in
Iudei refectione: et sua passione: pre. 7. li. 18.
capite. 49. a.
- 3 Patientius sustinent tribulationes quāto cor di-
uina gratia fuerit fidelius: ibidē li. 22. ca. 22. e.
- 4 Patienter ferri oportet: qd festināter nō oportet
auferri: pre. 10. de patientia capite. 9.
- 5 Patientes esse debemus et pacifici sine ira et discer-
ptione si ad deum volumus peruenire: p. 10.
de salutari. documen. ca. 46.
- 1 Pacifice conuersandū est in ecclesia cum omnibus:
pre. 5. de baptismo cōtra Donatū li. 4. ca. 9.
- 2 Pacifici in semetipsis sunt qui omnes animi sui
motus subiungunt rationi: pre. 3. in sermo. dñi
in monte lib. 1. b.
- 3 Pacificum esse enī cum pacis inimicis christia-
ne pfectionis est: pre. 11. de vera innoce. ca. 29.
- 4 Pacificus homo discordiam fugat: confortiū an-
gelorum meretur: et regnū eternū obtinet
bi: parte. 10. de salutari. documen. ca. 22. in fine.
- 1 Pacis auctor quis sit: vide pre. 11. in questio. ve-
re. et noui testa. q. 109. d.
- 2 Quomō dñs Iesus auctor vite est: ita et Mel-
chisedech auctor iusticie et pacis: quia qui per
christū viuunt: hi dispensante iusticia et pace
regunt. Cordibus enī seruoꝝ dei iusticiam in-
fundit et pacem: ad exornandā disciplinam do-
minicā et c. Ibidem.
- 3 Pacis corporalis defectus impedit pacem anime
rationalis: vtrūq; autē istoz qd homo cōmune
habet cum bestiis: subdit paci anime rationalis
ut mente preceptis: et fm hoc aliquid agat:
ut sit ei ordinata cognitionis actionisq; cōsens-

Pacis

- fio: parte. 7. li. 19. ca. 14. b.
- Ad pacis terrene fructū in terrena ciuitate vsus
temporalium rerum refertur: in celesti autē ciuitas
te refert ad fructū pacis eterne: ibidem. a.
- 5 Pacis perturbatio fit ex ea parte qua dolent mis-
eri: sed in illa parte adhuc pax est: in q nec dos
loruit nec compago ipsa dissoluit: parte. 7. li.
bio. 19. capite. 13. b.
- 6 Tantū est pacis bonum: ut in rebus etiam ter-
renis atq; mortalibus n. bil gratus soleat audiri
nihil desiderabilius cōcupisci: nihil postres
mo facilius possit inueniri: ibidem capite. 11. c.
nota veritatem.
- 7 Pacis nomine omnes doctores videt comprehendere
pacem etiam nemo est qui habere nolit: sicut
et gaudere: ibidem li. 19. ca. 12.
- 8 Pacis desiderium causat bella: omnis etiam homo
belligerando pacem requirit: nemo autē bellū
pacificando: ibidem li. 15. ca. 4. b.
- 9 Paci domesticæ aduersarius per inobedientiā
debet compi a domino suo verbo vel verbere:
ibidem li. 19. ca. 16. b.
- 10 Pacis amator viuacitatem non scindit: pre. 6. cons-
tra lras Penlia. li. 1. ca. 24.
- Pactum est qd inter aliquos cōuenit: pre. 3. in li-
bio. 83. questio. q. 31.
- Pagani dicti vel facti figurate acceptis nō cō-
tradixerunt: pre. 4. cōtra faustū li. 12. ca. 40.
- 2 Pagani deos deosq; colunt: quia masculos et fe-
minas colunt. Janus enī et Saturnus: Iouis
et Mercurius. Apollo et ceteri. Item et Miner-
na et Iphis: Venus et flora: dii deoz sunt: pre-
11. in questio. vere. et noui testa. q. 114. c.
- 3 Sacra paganoz que sunt: vide ibidem. c. d.
- 4 Pagani quis bene viuant nihil tamē eis pdest:
pre. 9. in euang. Joan. tracta. 45. a. b.
- 5 Pagani in quo laudent christum: vide ibidem
tracta. 100. b.
- 6 Paganis quomodo probatur aduentus christi:
vide ibidem tracta. 35. c.
- 7 Pagani paganos: iudei iudeos: nō autē christia-
ni: christianos generant: pre. 11. in questio. vere.
et noui testa. q. 81.
- 1 Paganorum dicta de deo et prophetarū multū dis-
stant: pre. 4. cōtra faustum li. 13. ca. 15.
- 2 Paganorum vanitas nihil nobis confert: ibidem
lib. 20. capite. 19.
- 3 Palam quomō locutus est mundo christus: vide
de pre. 9. in euang. Joan. tracta. 114. b.
- 1 Palam quid loquebat christus de patre discipu-
lis: vide ibidem tracta. 102. b. 103. a.
- 2 Palea de ora christi: malus est: bonus autē gras-
sum: pre. 6. cōtra lras Penlia. li. 3. ca. 12.
- Quis paxē dabat vel tam frigidam vim ut obs-
curas nubes seruet: vel tam feruidam ut poma
immatura maturet: pre. 7. lib. 21. ca. 4. b.
- 1 Palma danda est maior seruitutisq; pietati: pre-
10. de bono viduitatis capite. 14. a.
- 2 Palma maxima est tolerantie inter subintroduc-
tos falsos fratres: sua querentes non que Ies-
us christi: dilectionem non sua querentium sed
que Iesu nulla temeraria dissensione turbare:
pre. 6. contra litteras Penlia. li. 3. ca. 3. b.
- 3 Palnam sapientie obtinent qui partem viuunt in

contemplatione veritatis partim in laboribus officiosis: pre. 2. de libe. arbitrio li. 2. ca. 9. a.

4 **Palmes et vites vniuersae sunt nature quomodo?** vide pre. 9. in euangel. Joan. tracta. 80. b.

5 **Palmes non potest ferre fructum nisi manserit in vite;** ibidem tracta. 81. a. b.

6 **Palmitea ita sunt in vite** ut viti nihil conferat: sed inde accipiat unde viuunt: sic quippe vites est in palminibus ut vitale alimentum subministrat eis: non sumat ab eis: ac per hoc manent in se habere christum: et manere in christo discipulis vtriusque prodest non christo. Nam piscis palmite potest de vine radice alius pullus lare: qui autem praecisus est sine radice viuere non potest: pre. 11. de vera innocen. ca. 364.

1 **Palladium quod imperium comitabatur** ab vltimo furto furripit: pre. 7. li. 1. capite. 2.

2 **Palladium quid sit et quomodo rapitur:** vide ibidem.

3 **Palladium quomodo ab igne eripitur:** ibidem libro. 3. capite. 18.

1 **Pallas et berecythia quomodo lauantur:** vide ibidem libro. 2. ca. 4.

2 **Pallas gigas et eius magnitudo lucerna et vulnus** describunt: ibidem li. 3. ca. 11. Ibidem vide de lucerna inextinguibili.

Pallor vel etiam rubor corporum quandoque a corpore et quandoque ab anima: pre. 5. de Genesi ad Iram libro. 12. ca. 19.

In paludibus egypti pascua non defuerunt etiam cum fames esset frumentorum que solent noli fluminis inundatione prouenire: parte. 8. in li. 1. questio. super Gene. q. 160.

Panem vnum quare se dixit Iesus: vide pre. 9. in euangel. Joan. tracta. 26. g.

2 **Per panem omnia ad victum pertinentia scriptura intelligit:** pre. 8. in li. locutionum de Gene. li. 1. exponens capi. 39. 43.

3 **De pane depicto per quem significatur felicitas presens:** pre. 7. li. 4. ca. 33. f. g.

4 **Panem coquere faustum** inbibuit christianis: pre. 6. contra Iudas penit. li. 2. ca. 83. d.

5 **Panem mendicantibus dare** prohibuerunt Danieles tamen propter inuidiam censerunt nummos dari: parte. 2. de moribus Danieles. li. 2. ca. 16. R. pre. 4. contra faustum libro. 6. capite. 5. li. 20. ca. 16.

1 **Panes pluraliter magis quam singulariter amat dicere scriptura:** pre. 8. in libro locuno. de Exodo libro. 2. exponens ca. 16.

2 **Panes quomodo semper mensam in lege esse dicebantur:** pre. 8. in li. questio. super numeros. q. 7.

3 **Panes quinque bordeacci** duo pisces: et puer eos portans et quinque milia hominum inde satiati quid significant: vide pre. 9. in euangel. Joan. tracta. 24. c.

4 **Panes bordeacci quibus in monte dominus turbas panis significant veterem legem** quare? vide pre. 3. in li. 83. questio. ques. 61. a. Supra bordeacci: autoritate. 1.

1 **Panis nomine omnem cibum** et nomine aque omnem potum significat scriptura: pre. 8. in li. 2. questio. super Exodu. q. 165.

2 **Panis substantia** non potest manere post transubstantiationem in corpore christi: pre. 3. in li. 83.

questio. q. 80. c. dicto. 58.

Panis angelorum et hominum christus est sed dineris finem: vide pre. 9. in euange. Joan. tracta. 13. b. psalmo. 77. auto. 2.

Panis celestis interioris querit esurientem: ibidem tracta. 26. a. b.

Panis hominem alit accipit rem autem necat: pre. 2. de moribus Danieles: libro. 2. ca. 8. c.

Panis ille qui Melchiam sustentauit quadraginta diebus et noctibus intelligi fuisse factum angelico opere: pre. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 2. ca. 19. vide ibi veritatem vnam.

Panis quandoque ad vitam significatur vestitus ad dei inducionem quia qui sine deo est nudus dicitur: pre. 11. in questio. veteris et noui testamenti. ques. 47. b.

Panis in bono et malo ponitur in bono. Ego sum panis viuus qui de celo descendi: in malo autem panis: panes occultos libenter edite: ita et alia plurima in bono et malo ponunt in scriptura: pre. 4. de doctrina christiana li. 3. ca. 25.

Panis mulierum spiritus sanctum significat: parte. 9. in Apocalip. Homel. 1. c.

Panthoon quid sit: vide pre. 7. libro. 2. ca. 4.

Panthus sacerdos phebri: ibidem libro. 1. ca. 3.

Panum nomine quid in scriptura significetur: vide pre. 8. in li. questio. super Exodu. q. 60.

Par dicitur quod in omnes equale est: pre. 3. in li. Par. 83. questio. q. 31. et in dicto. 27.

Parabolam de filio prodigo exponit: pre. 10. de tempore barbarico ca. 7.

In parabolis et similitudinibus locutus est christus: quare? vide pre. 5. de ope monachorum ca. 2.

Paracletus quid sit: vide pre. 9. in euange. Joan. tracta. 74. c. 94. a.

Paracletus quare non venit in apostolos priusquam christus abierit: ibidem tracta. 94. b. c.

Paradisi nomen generale est ubi feliciter viuunt: neque enim quod paradysus est appellatus ubi Adam fuit ante peccatum: propterea scriptura prohibita est etiam ecclesiam vocare paradisum cum fructu pomorum: pre. 8. de psenna dei ad Dardanum: capite. 2. in fine.

Paradisi ciuitas quantus distet a terrena ostendit: pre. 7. li. 5. capite. 17. c.

Paradisi pacem facit nos ardenter appetere tentatio ubi erunt bona nature vel munera respectu corporis et anime: ibidem li. 19. ca. 10. a.

De paradisi terra nemorosa et fructuosa: vide ibidem libro. 13. ca. 18. a.

Thymnus de gloria paradisi ponitur: parte de clima: libro. 1. meditatio. capite. 26. Supra gloriam: autoritate. 1.

Felix anima semperque felix in secula que intueri meretur gloriam tuam beatitudinem tuam pulchritudinem tuam portas et muros tuos et plateas tuas et mansiones tuas multas nobilissimos ciues tuos et regem in decore suo: muri namque tui et lapides preciosi: porte tue ex margaritis optimis: platee tue ex auro purissimo: in quibus iocundum alleluia sine intermissione concantant etc. ibidem ca. 25. a.

Non sunt in te tenebre aut nox aut quilibet diuersitas temporum: non lucet in te lux lucerne:

Paradisus

- aut splendor lune vel in bar stellarū: sed deus de res lux de luce sol inspicit semp illuminat res: agnus candidus et immaculatus etc. ibidem. b.
- 8 Ibi hymnifici angelorū chorū: ibi societas supernorum ciuium: ibi dulcis solēntas omnium ab hac tristi peregrinatione ad tua gaudia redeuntium: ibi prophetarū puidus chorus: ibi duos denus apostolorū numerus: ibi innumerabilis am martirū victor exercitus: ibi cōfessorū sanctorū sacer cōuentus: ibi veri et perfecti monachi: ibi sancte mulieres: que voluptates seculi et seruis infirmitatē vicerunt etc. Ibidem. b.
- 9 Paradisi nomine quid intelligat: ait alijs in coplantatis: vide parte. 2. de Gene. contra Maniche. libro. 2. capite. 9.
- 1 In paradiso poterat homo quicquid volebat: dicens. In paradiso etsi nō omnia poterat: quicquid tamen non poterat: non volebat: et ideo poterat omnia que volebat: pre. 7. li. 14. ca. 15. b.
- 2 Quod in paradiso duplici erat homo scilicet corporali ut frueretur bonis sensibilibus: et spiritali ut frueretur bonis inuisibilibus: ibidem ca. 11. d.
- 3 In paradiso pami parētes sine libidine genuissent: ibidem libro. 14. ca. 22.
- 4 Raro quomodo fuit in paradiso cuius christo: vide de parte. 9. in euangelio Joannis: tracta. 111. b. c. Raro: autem. 6.
- Paradisum aliqui corporaliter: aliqui spiritaliter: tertij vtroque modo accipiunt: pre. 5. de Genesi ad lram libro. 8. capite. 1.
- 1 Paradisus quid sit et quid habeat: vide pre. 10. in manuali ca. 17.
- 2 O felix iocunditas: et iocunda felicitas sanctos videre: cum sanctis in paradiso esse: et esse sanctum: deum videre et deum habere in eternum et ultra: hec sedula mente cogitemus: hec toto desiderio desideremus: ut ad eos cito peruenire valeamus etc. Ibidem ca. 16.
- 3 Regnum celorum o homo aliud nō querit nisi te ipsum: tantū valet quantū es: te da et habebis illud: Ibidem.
- 4 Reuertamur ergo ad paradisum ciuitatē celestē in qua scripti sumus et ciues decem: vbi nō est paupertatis metus non egritudinis umbratitas: ibi nemo leditur: nemo irascitur: nemo iniuri det: cupiditas nulla exardescit: vbi sancti fulgebunt ut stelle in perpetuas eternitates: et sicut splendor: firmamenti qui erudiunt multos Ibidem capite. 17.
- 5 Paradisus trāsato verbo multa significat: pre. 5. de Gene. ad lram libro. 12. ca. 34.
- 6 Paradisus est nomē generale vbi feliciter viuunt: pre. 8. de presentia dei ad Darda. ca. 2. b.
- 7 Paradisus dici potest omnis spiritalis regio vbi anime bene est: pre. 5. de Genesi ad lram li. 12. capite. 34. a.
- 8 Paradisus etiam dicitur in ipso homine leticia quedam bone conscientie: Ibidem.
- 9 Ecclesia in sanctis temperat et iuste et pie viuētibz paradisus dicitur: pollens affluētia gratiarum castitatisque delicijs etc. Ibidem. a.
- 10 Sinus abrahe paradisus dici potest: vbi tam nulla tentatio: vbi tanta requies post omnes dolores vite huius etc. Ibidem. a.

Parentes

- Paradisus beatam vitam significat: pre. 2. de Genesi contra Manicheos li. 2. ca. 9. 14. a.
- Paradisus terrestris significat vitam sanctam vel sanctā ecclesiam: et quid significant illa flumina et ligna: pre. 7. li. 13. cap. 21. b.
- In paralitico portato a quattuor viris: quattuor diuina opera cernunt: pre. 10. de mirabilis sacre scripture libro. 3. capite. 6. b.
- Parare mansiones quomodo christus vadit: vide pre. 9. in euag. Joan. tracta. 68. a. b. c.
- Paralitico cui dixit dimitte nbi petram in q loco sanauit eum: pre. 5. de consensu euangelistarum libro. 1. ca. 25.
- Parascene quid sit: vide pre. 9. in euag. Joan. tracta. 117. a. 120. b.
- Parascene preparatio interpretat: pre. 5. de consensu euangelistarum libro. 3. ca. 13. g.
- Parat quibusdam hic deus: quosdam deo statim hic punit: pre. 9. in euag. Joan. tract. 22. d.
- Partium studia loco indiuidue charitatis quomodo angeli consecuti sunt propter peccatum: pre. 7. li. 12. ca. 1. b.
- Parentes pami prius peccauerunt in corde q̄ cibum comederunt ventū: pre. 7. li. 14. ca. 13. a.
- In paradiso sine libidine genuissent: ibidem ca. 22.
- Quomodo cognouerunt se esse nudes parentes pami: vide ibidem ca. 17. Audias autem. 1.
- Parentes diuersos non possunt habere gemini: ibidem li. 5. ca. 2. c. 6.
- Erga parentes inest naturalis affectus verus cundie: ibidem li. 2. ca. 4. b.
- Parentes viros et fratres quomodo odire debemus: vide supra Oderunt: autem. 2. 3. Odire: autem. 8.
- Parentes terreni propter deum negari possunt: exemplo christi: opera enim diuina facienti terrenus affectus obstrepere non debebat. Nam si propterea nō habebat matrem: quia negauit matrem: nec petrus et ceteri apostoli habebant patres: quia monuit eos dicens: et patrem ne vocaueritis vobis super terram: vnus enim est pater vester qui in celis est: quod ergo eos monuit de p̄te terrenis: hoc de matre prius fecit etc. pre. 11. de fide contra Manicheos ca. 25. Infra Mat. 12. autem. 16.
- Parentes arguit non bene se habentes erga filios dicens: vides eos frequentare spectacula: et nō reuocas: vides Luxuriantes et non verberas: nec potes te talem exhibere patrem qui paratus sis indisciplinatos filios vel exhereditare vel abijcere: cum paratus esse debueras sicut abraam etiam filiū immolare: pre. 10. de tempore barbarico ca. 3. c.
- Osus qui filiorum trucidat voluptates sacrificiū tale quale Abraam offert deo. Ibidem. c.
- Filios tuos vere diligeres: si christū filius preferres: ipsosque filios ipsi cōmittēs: vere filios tuos diligeres: si in ipso illos diligeres qui eos tibi dedit ut diligas: an ideo eos videris diligere: quia eorum voluptatibus fauces? audis blasphemantes: et patienter seruo christiane quod rex Masbuchodonosor alienigena: nō potuit sustinere dicens: si quis dixerit blasphemiam in deū sydrach misit: et abdenago in interitū erit etc. ibidem. c.
- Parentes proprios facilius pro mulierculis ab-

Parentum

- negam⁹: pte. 10. de singularita. clerico⁹ ca. 19.
- 12 Parentibus concupiscentie malo bene vrentib⁹ non est imputandū malum in filiis: pte. 8. cōtra Julia. Pelagia. libro. 3. ca. 24.
- 1 Parentū peccata puniri eos in scriptura quādoq^{ue} intelligit qui in eadem pueritate parentum pſeuerari voluerūt: pte. 3. cōtra Adimantum Manichei discipu. ca. 7. a.
- 2 Parentum peccata modo quodāz dicuntur nostra et aliena: parte. 8. contra Julia. Pelagia. li. bio. 6. capite. 4. c.
- 3 Parentū merita trāscūnt in prolem occasionaliter non formaliter: pte. 5. de Gene. ad Iſam li. bio. 6. veritate. 3.
- 4 Parentū curam filij habere debēt exemplo christi: pte. 9. in enang. Joan. tracta. 119. a.
- 5 Parentū vicia non sectantes vnde cūq^{ue} nascunt bonestū et saluū erunt: si deū recte colunt: pte. 5. de bono coniugali capite. 16.
- 1 Quomodo parere non poterat per naturā Sara etiam secunda: sed p miraculū: vide pte. 7. libro. 10. capite. 8. a.
- 2 Ad apertendū nō dolo⁹is gemitus: sed materni tantū impulsus: feminea viscera relaxauerat: loquitur de statu primi hominis. Argumentū q^{ue} dolo⁹ cogit parere et grauitas: ibidem li. 14. capite. 26. b. nota veritatem.
- Parmentum arrogātia et similiū notat: pte. 5. contra epistol. Parine. li. 2. ca. 8. b.
- 1 Pars suo vniuerso non congruens turpis est: pte. 4. li. 3. confessio. ca. 8. b. et dicto. 3.
- 2 Pars totū ad se uicē referunt licet substantialiter dicant: pte. 5. de trinita. libro. 9. ca. 4. d. veritate. 6. circa finem.
- 3 Pars in scriptura pro toto ponitur vt ibi: ad te omnis caro ueniet: pte. 8. contra Julia. Pelagia. li. bio. 5. ca. 4. a. De anima et origi. eius ad Irenaeum li. 1. ca. 17. b. c. 18. li. 2. capi. 14. a. pte. 9. in Apocalip. Homelia. 6. b. pte. 10. de continētia capite. 4. a. b.
- 4 Partes positionē habentes et nō habētes: pte. 1. in carbego. Aristo. capite. 10. c. Infra posuimus: auctoritate. 1.
- 1 Partimonia contra ventris ingluuiem respondit: pte. 10. de pſictu. vitio. et virtutū ca. 20.
- 2 Sicut eger ad medicinam: sic ad sumendas dapes debet quisq^{ue} accedere: nequa^{ue} videlicet in illis voluptatem appetens: sed necessitati succurrens: Ibidem.
- Parta eleganter reperta in sacra scriptura dicuntur: pte. 5. de trinita. li. 9. ca. 9. verita. 10.
- Partio vestimētōz qd significet: vide pte. 9. in euangel. Joan. tracta. 118. c.
- 1 Participatione filij dei quis in filiū dei adoptatur: et participatione sapiētie in deo sapiēs efficitur: ita participatione spūssancti: scūs et spiritalis efficit: p. 10. de incarnatione uerbi li. 2. f.
- 2 Participes christi sunt serui ei⁹: socij eius amici eius: fratres eius: membra eius: pte. 11. ptra Marini. arria. episco. li. 3. ca. 16. b.
- Participiū partem a nomine patē a verbo recipit: et de remunerationib⁹ participioz: vide pte. 1. de grāmanca: de participio ca. 25.
- Parturiētiū dolo⁹ et gemit⁹: et libidinis mot⁹

Paruuli

- ortum et peccato habent: pte. 8. contra Pelagia. Celesti. de peccato origina. li. 2. ca. 36.
- Parua compatione maiorū cōtrarij nomina appellant: pte. 4. de natura boni. ca. 14.
- Paruuli nati de parentibus etiā baptizati ad huc tamē baptismo egeant: pte. 8. contra duas epistol. Pelagia. ad Bonifa. li. 1. ca. 22. 23.
- Paruuli regenerandi et cōmurnone piugū: nascent⁹: ibidem capite. 6.
- Paruuli opus diaboli nō sunt substantialiter: sed opere dei originaliter rei sunt: pte. 8. contra Julia. Pelagia. li. 3. ca. 25.
- Paruuli sub diaboli potestate sunt anteq^{ue} p spiritū renascunt: quia per illam nascunt concupiscentiam qua caro concupiscit aduersus spiritum: Ibidem li. 4. ca. 4.
- Paruuli non propter peccatū propriū qd in hac vita cōmiserūt baptizant⁹ sed qd ex Adam trāduxerunt: pte. 6. de peccato. meriti. et remissio. li. bio. 1. capite. 17. 18.
- Paruuli non voluntatis proprietate sed origine rei tenentur: parte. 3. in argumento de duabus animabus. g.
- Paruuli ad diabolū nō ptenent propter seruū diuersitatē: cōmurnonē vel fecunditatē in parentibus: sed ob eorundē pudēde libidinis in cōmurnone transgressionē: pte. 8. de nuptijs et cōcupiscen. ad Vale. li. 2. ca. 5. 18.
- Paruuli ablutio ab originali nō carne vel mente sentit⁹: sed fide credit⁹: pte. 8. cōtra Julia. Pelagia. libro. 6. ca. 2. a.
- Paruuli ex Adam nati a diabolo tanq^{ue} vasa ire possidentur: si in christo non renascant: pte. 8. de nuptijs et concupiscen. ad Valeria. libro. 2. capite. 18. 20.
- Paruuli de quibus christi per baptismū esse incipiunt: et hoc non accipiunt profecto peribūt: parte. 6. de peccato. meritis et remissio. libro. 1. capite. 27. b.
- Paruuli cum ad regenerationis veniunt sacramento: non prius fontē vite adeant q^{ue} et orationes et exufflationib⁹ clericoz spiritus ab eis immūsdus abigat⁹: pte. 10. de ecclesiasti. dogmatibus: capite. 31.
- Paruuli in baptismo pēio sanguinis christi abluunt⁹: liberant⁹ et saluant⁹ a peccato originali: pte. 8. cōtra Julia. Pelagia. li. 3. ca. 2.
- Paruuli infans animaz christi gratis de reatu peccati liberamus tanq^{ue} de pureo: pte. 8. de senten. Jacobi ad Hierony. li. 2. ca. 1. b.
- Anima paruuli liberāda est de reatu peccati: nec alio modo liberanda nisi grāa dei per Iesum christum: Ibidem.
- Paruuli a culpa nō excusant⁹: quia eam non norunt: nec grāa ab eis excludit⁹: q^{ue} eam nesciūt: pte. 10. de spiritu et anima ca. 42. b.
- Paruuli baptizati nōnunq^{ue} demonū patiuntur incurſus: preter alia mala huius vite: pte. 8. p Julia. Pelagia. li. 6. ca. 4. d. 9. c.
- Paruuli sine precedentib⁹ meritis grāam asscquant⁹: ergo grāa nō fm merita dat⁹ q^{ue} alias non esset grāa: pte. 8. de grāa et libe. arbitrio ad Valenti. capite. 21. 22.
- Paruuli cur hic corpis varios cruciatus perſe

Paruulis

- rant cum mali nihil fecerunt: aut quare nascant subito mortui: pte. 2. de libe. arbi. li. 3. ca. 23.
- 19 Paruuli cogunt discere per penas: quā interdū etiam sustinere malunt q̄ discere: parte. 7. li. bro. 21. capite. 14. a.
- 20 Quia paruuli sunt transgressi preceptū dei seu testamentū in Adam: ibidem ca. 16.
- 21 Paruuli sine baptismo decedentes in damnationem nullissimā veniunt: pte. 6. de peccato. meritis et remissio. li. 1. ca. 16. pte. 10. de fide ad Petrum diaco. ca. 27.
- 22 Paruuli non ob aliud q̄ ppter originale peccatum damnant: si non baptizant: pte. 8. de anima et eius origi. ad Renatū lib. 10. 1. capite. 13. libro. 3. capite. 9.
- 23 Paruuli caro an resurget in christo nō percepto ante mortē illi⁹ sacramēto: pte. 8. de origine anime ad Hieron. li. 1. ca. 19.
- 1 Paruulis necessaria est regeneratio et aliena fides utilis: p. 8. § Julia. Pela. li. 6. ca. 4. b. c. d.
  - 2 Paruulis sine baptismo decedentibus locū specialem deputant heretici: ibidē li. 4. ca. 3. g.
  - 3 De Paruulis baptizatis non bene sensit Vinctentius et etiam de morientibus ante baptismum: pte. 8. de anima et origi. ad Petrū li. 2. ca. 9.
  - 4 De Eritore dicēte extra regnum celorū nō baptizatos paruulos premiari et indulgentiā potiri: ibidem capite. 10. 12.
  - 5 In Paruulis prope est et damnatio mortis: pte. 8. cōtra Julia. Pela. li. 3. ca. 12.
  - 6 In Paruulis quodāmodo sopita est ratio et intelligentia quasi nulla sit exercenda: tamen est excitanda etatis accessu: qua sit scientie capax atq̄ doctrinē: pte. 7. li. 22. ca. 24. d.
  - 7 Paruulis quare diuersa infliguntur vitia: vide pte. 8. cōtra Julia. Pela. li. 3. ca. 6.
  - 8 Paruulis est ludere: perfectis autē viris lugere: nam presens luctus leticiam generat sempiternam: pte. 10. de salutari. documen. ca. 43.
- In Paruulo non tantū est natura in qua creat⁹ est homo a deo bono: sed et vitium qd̄ per unū in omnes homines pertransiit: pte. 8. de nuptijs et concupiscen. ad Valeria. li. 2. ca. 29. a.
- 1 Paruulorū etas sc̄ prima et secūda quomōdō non sit capax pcepti: vide pte. 7. li. 21. ca. 16. a.
  - 2 Paruulorū miseras enumerat in comparatōe ad pullos aliorū animalū: pte. 6. de peccato. meritis et remissio. libro. 1. ca. 38.
  - 3 Paruulorū peccatū non est voluntariū a natura vel propria voluntate: sed a voluntate Adē: pte. 8. in li. 1. retracta. verita. 17. notabi. 3.
  - 4 Paruulorū inhabitatorū spiritus perficit quicqd̄ intelligentie minus habuerūt: pte. 8. de presen. dei ad Dardanū ca. 13.
  - 5 De paruulorū oimoda ignorantia: vide pte. 8. de presen. dei ad Dardanū ca. 10. 11.
  - 6 In paruulis baptizatis habitat spūs sanctus quāuis id nesciant: ibidem ca. 12.
  - 7 Paruulorū pena decedentū sine baptismo est leuissima in damnatione omnium: pte. 8. contra Julia. Pela. libro. 5. ca. 8. circa finem.
  - 8 De paruulorū cruciatibus maiorum contundit duricia: pte. 8. de origine anime ad Hieron. libro. 1. ca. 14. 15. 16.

Paruulos

- Paruuli nō nisi in christo viuificari possunt: ibi 9 dem capite. 18.
- Paruulorū caro ante mortem sacramēto nō percepto an in christo resurgat: vide ibidē ca. 19.
- Miserie principū in paruulorū animabus licet sine periculo ignorare possim⁹: liberationis tamen modū inuestigare debem⁹: ibidē li. 2. ca. 1.
- Paruulos sine peccato Pelagiani asserūt nasci: pte. 8. contra Pela. et Celest. de gra christi li. 1. ca. 32. 33. pte. 11. de heresibz ad quoduult. 88. b
- Paruulos originale contrahere negauerūt Pelagiani: neq̄ perituros a vita eterna si sine sacramēto baptismatis ex hac vita migrauerint: pte. 11. cōtra Pela. hypponos. li. 5. a. Originales autē. 24. 25. 26. 27.
- Paruulos natos non negamus esse adhuc sub diabolo: nisi renascant in christo et per eius gratiam de potestate eruti tenebrarū in regnū illi⁹ qui ex eadem serus vitiusq̄ cōmixtione nasci noluit: transferant: pte. 8. de nuptijs et concupiscent. ad Vale. li. 1. ca. 1. li. 2. ca. 2.
- Paruulos mox natos aliqui illuminari dicunt: pte. 6. de pctō. meritis et remissio. li. 1. ca. 25.
- De ignorantie tenebris in paruulis: ibidē ca. 36.
- Paruulos medico non egere mūdāna sapientia dicit: pte. 6. de natura et gra § Pelagi. ca. 6.
- Paruulos in eo statu nasci voluit Celestius in q̄ Adam fuit ante p̄uaricationē: pte. 8. cōtra Pelagi. et Celest. de pctō. origina. li. 2. ca. 2. 16.
- Paruulos pro suis futuris malis si viuerēt dānari et nō pro originali peccato aliqui dixerūt: pte. 10. de predestina. sancto. ca. 13.
- Paruulos in Adam non peccasse volunt Pelagiani: parte. 6. de peccato. meritis et remissio. libro. 3. capite. 2.
- Paruulos regnum intrare nō posse dixerunt beractite: pte. 11. de heresibz ad quoduult. 47.
- Paruulos nō baptizatos innuit esse in inferno: pte. 7. li. 21. ca. 25. ibi ostēdit quomōdō duo loca solum erunt: sc̄ regnū eternū et supplicium.
- Paruulos etiam baptizatos in quibus pura est innocentia nulla macula: aliquādo sic verant demones: vt in eis mōstret maxime hui⁹ vite flenda calamitas et alteri⁹ desideranda felicitas: ibidem li. 22. ca. 22. d.
- Paruulos videmus post lauacrū regenerandis diuersorū malorū afflictione cruciari vt intelligamus totum qd̄ salutaribus agit sacramentis: magis ad spem futurorū bonorū q̄ ad adesp̄nionem presen. p̄nere: pte. 8. in Encyri. ad Lauren. ca. 66.
- Paruulos aliqui dixerunt fm̄ ea iudicari: que presen. sunt facturi esse si viuerent false: p. 10. de bono perseveran. ca. 12. c.
- Paruulus morte p̄uēctus ante baptismū a dānatione nō absoluit: parte. 6. de natura et gratia capite. 8.
- Paruulus nō baptizatus perit aſt vitam eternā non habebit: pte. 6. de peccato. meritis et remissio. libro. 1. capite. 33.
- Paruulus indigebat circumcisioe: pte. 7. li. 16. ca. 16. 27. per totum.
- Pascba interpretatur transitus: parte septima: libro. 16. capite. 43. b.

- Pas.** Pascha a passione appellatū est. sicut docet nos
 2 traditio huius pfiguratio que pfecta est in
 egypto per famulū dei Moysen: dicente scrip-
 ptura. Immolationis pascha hoc domini est:
 parte. 11. in questio. veteris et noui testamen-
 questione. 116.
- 3 Quomodo mystice p sanguinē celebrēt pascha:
 vide ibidem.
- 4 Pascha nomen bebrum est: et quare agimus:
 vide parte. 5. ad inquisitio. Januarij libro. 2.
 capite. 1. a. b.
- 5 Pascha bebrum verbum dicit qd transit in
 interpretat: pte. 5. de trinita. li. 2. ca. 17. c.
- 6 Pascha ideo celebramus q: tunc pro nobis chri-
 stus imolatus est: parte. 4. contra faustum: li-
 bro. 32. capite. 12.
- 7 Pascha eo tempore celebram⁹ quo sol est in aries
 te: quid significet: vide pte. 5. ad inquisitio. Ja-
 nuarij li. 2. ca. 8. Et quare ante pascha sabbatū
 occurrit: ibidem ca. 9.
- 8 Pascha cum ad solis et lune computationē cele-
 bramus nō observamus dies et annos et mens-
 ses et tempora: sicut Daniebei nobis obijciūt:
 ibidem li. 2. capite. 7.
- 9 Pascha propter occisionē cuius ad fidem christi
 et sanguinē quo redempti sum⁹ pnet: pte. 8.
 in li. 2. questio. sup. Exodū. q. 48.
- 10 Pascha qd a iudeis celebratur in occisione agni:
 prenūciabat domini passionē et transitū de hoc
 mundo ad patrem: ipsum tamē pascha qd erat
 in eadem prenūciatione idem domin⁹ cum dis-
 cipulis suis celebravit: pte. 6. cōtra lras. Pen-
 lia. libro. 2. ca. 37. d.
- 11 Pascha modo non observam⁹ sicut olim iudei:
 quia id qd illa figura pnūciabat. agnus imac-
 culatus sua passione impletur: pte. 4. ptra faus-
 tum libro. 19. ca. 10.
- 12 Pascha nos christiani nō sicut iudei celebram⁹:
 ibidem li. 32. capite. 11.
- 1 Pasche dñm sanctū et salutarē et omni laude pre-
 dicandū: quo mors reuicta est diabolo regnū
 ablatū. sacramētū dei manifestatū: tartari as-
 nue confractē: vincit solutū. clausi remissi tē.
 Itaq; hunc diē festū colere debem⁹ et venerari
 turpia et inbonesta vitates: ut ad fructū pasche
 venire mereamur: pte. 11. in questio. vete. et noui
 testamen. q. 121.
- 1 Pasche animā tuam spiritalibus cibis scilicet fi-
 de spe et caritate: et reliquis virtutib⁹: p quas
 intelligas deum amare: pte. 10. de salutari. do-
 cumen. capite. 28.
- 2 Passio secunda populi que de septem panibus
 facta est: ad noui testamenti predicationē recte
 intelligitur pertinere: parte. 3. in li. 83. questio.
 ques. 61. d.
- 3 Nec passio de panibus septem ad gratiā perti-
 net ecclesie: que nouissima illa septenari sancti
 spiritus opandne cognoscit: Ibidem.
- Passibilis est anima: quia omne qd microre affi-
 citur passibile est: sed anima dum sue voluntas
 tis compos non efficit: dolore melleie afficit:
 igitur passibilis esse cōvincit: pte. 10. de cogni-
 tione vere vite ca. 5. Supra anima auto. 224.
 et. 262. 265.

- Passio domini Sybille variciniō est vaticinata:
 quomodo? vide parte. 11. contra iudeos paga.
 et Arria. capite. 16.
- Quantū laborastis vos iudei: ut christus occide-
 retur: et latro dimitteret: quantū laborastis ut
 christus contumeliā pateret. spinis coronaret
 in ligno suspenderet. lancea perforaret. quan-
 tum clamastis. quantū sudastis. quantū labo-
 rastis: sed omis iste labor vester fructus est nos-
 ter: Ibidem ca. 17.
- Christus a vobis occiditur: nobis refurgit a vo-
 bis in ligno suspendit: clavis confusus in cru-
 ce detinet: et a duobus nostris discipulis suis
 in medio eorū clausis ianuis inuenit tē. ibidē.
- Passio christi figurata est in illo populo qui ius-
 sus est ouem occidere et māducare: et de sangui-
 ne ei⁹ postes suos signare: et hoc celebrare omni
 anno: et appellare pascha domini: dominus
 autem tanq; cuius ad immolandū ductus est:
 cuius passionis et crucis signo in fronte bodie
 tanq; in poste signandus est omisq; christiani
 signatur tē. pte. 4. de cathecizan. rudib⁹ ca. 20.
- Passio christi significat in nuditate Mo: pte. 7.
 li. 16. capite. 2. b.
- Passio christi figurat in Isaac et arietē imolato
 et quomodo: ibidem ca. 32. c. d.
- Passio christi et ei⁹ fruct⁹ significat in bñdictio-
 ne qua Jacob filium suū Judam benedixit:
 ibidem capite. 41.
- 2 Passio dolens est corpori propter animā: ibi
 dem libro. 21. ca. 3. d.
- Passio est mor⁹ ai p rationē: ibidē li. 8. ca. 16. d.
- Passio aio accidit sapiētiā: salua tñ serenitate sa-
 pientie: quia non pntur: quomodo? vide ibidem
 libro. 9. capite. 4. e.
- Passio accidit in partibus inferioribus: sed mens
 cōtra rationē prenalere nō pmutat: et sic regnū
 virtutis exerceat: ibidem. f.
- Passio et mors et resurrectio christi in septura fi-
 gurata olim fuit: pte. 11. de inq; sūto. trinitatē in
 interrogacione de benedic. filio. Jacob. d. 2.
- Passio dominica in iū sumpsit a nocte: q: sicut
 lux ad est. dies imago vite est: ita nox similitu-
 do mortis: pte. 11. in questio. vete. et noui testa-
 men. questione. 64. a.
- Passio christi amarissima fuit: q: crucifix⁹ mor-
 tuus et sepultus: et sic extremū gen⁹ moris ele-
 git: ne aliqd genus mortis ei⁹ martyres formis
 darēt: doctrinā ostēdit in boie: exēplū patie-
 demōstrauit in cruce: ostēdit in cruce qd toles-
 rare. i resurrectōe qd sperare debeam⁹: p. 10. de
 simbolo ad cathecu. li. 1. ca. 3. li. 2. ca. 6. li. 3. ca-
 pite. 5. libro. 4. ca. 5.
- Cruz christi fidelitō non est obprobriū. sed mū-
 pbus: cruz illa vexillū nostrū est ptra aduersa-
 riū diaboli: pugnavit rex noster p nobis ptra
 aduersariū nostrū tē. ibidē li. 4. ca. 5.
- Passio redemptoria si ad memoriam reducitur:
 nihil tam durum qd non equo animo toleret:
 quia christus passus est p nobis. vobis relin-
 quens exēplū tē. pte. 10. de conflictu victoriū
 et virtū. capite. 9. a.
- Passio christi libera fuit nō coacta: pte. 11. de fide
 cōtra Daniebei. ca. 20. 21. Infra pan: auto. 1.

Passione

- 18 Passio christi non est ex indigentia sed ex miseris cordia: pre. 4. § felicē Manicheū li. 2. ca. 9.
- 19 Omnis passio inquantū ipsa passione patit non est peccatū: unde si patimur timorē nō est peccatū: pre. 3. in li. 83. ques. q. 77.
- 20 Passio et passibilis qualitas quomō differūt: vide pre. 1. in categorias Aristot. ca. 12. b.
- 1 Passione christi ecclesia oritur: cepit cum sanguis et aqua ex latere christi fluxit: pre. 10. de Symbolo ad cathedra. li. 2. ca. 6.
- 2 De passione christi et insultatione iudeorū: vide pre. 7. li. 20. capite. 30. f.
- 3 In passione sua christus ostendit: quid sustinere pro veritate: in resurrectione quid sperare in eternitate debeam: ibidē li. 18. ca. 49. b.
- 4 In passione christi quomō discipuli spem perdidērunt: ibidē libro. 20. ca. 30.
- 5 De passione qua palluit philosophus stoicus in periculo mortis: ibidē libro. 9. ca. 4. d.
- 6 Que cum passione animi imprimant fortius resanent: ergo fin Gregoriū christus discipulos increpauit in flectens tristitia et timorē post suā resurrectionē ut verba q̄ eis diceret arctius impressa remanerent: pre. 5. de trinitate. li. 11. veritate. 14. in fine.
- 1 Passione christi demones Manichei dixit praelisse: pre. 11. de fide cōtra Maniche. ca. 32.
- 2 Passione christi probat et vereri testamēto figuratā esse: p. 11. de altercatione ecclesie Synago. d.
- 3 Passione christi inactatio iuuenis ruse prefiguratur: parte. 8. in li. 4. questio. super numerosa questio. 33. a. b.
- 1 Passiones siue perturbationes nullo modo cadere possunt in sapientē: dicunt Stoici: Platonici autē dicunt cadere sed tamen moderate: et idē sentiant viri q̄uis in verbo differant: pre. 7. libro. 9. capite. 4. p. totum.
- 2 Quod passiones iste et terribilib⁹ proueniētes fm stoicos: non sunt in potestate sapientis: sed proueniētes mentis et rationis officium: animū ei⁹ paululum mouent: stulti autē animū peruersiunt: Ibidem. d.
- 3 Passiones tres stoici dixerunt esse in sapiente: scilicet voluntatē: gaudium: et cautionē. Cupere autē letari: metuere et cōtristari dixerunt esse solum stultorū: qd̄ tamen falsum esse ostendit: cum omnia hec aliquando accipiantur in bona parte: aliquādo in mala parte in scriptur: ibidem libro. 14. ca. 8. et. 9.
- 4 Passiones et affectiōes animi quomō fuerint in christo: et utrū in patria: et quomō in nobis: et utrū virtutes sint: vide ibidē ca. 9. p. totum.
- 5 Passiones animi. id est. cupiditatē: timorē: letitiam et tristitiā quas dicebat Virgilius et platonici esse ex carne: pbat falsum esse ex verbis ipsorū ponentiū aīas erutas desiderare ad corpora sua reuerti: ibidē li. 14. ca. 3.
- 6 Passiones nō sunt in deo formaliter sicut virtutes: q̄ eo modo remouet a deo iram quomō attribuit sibi iusticiam: pre. 5. de trinitate. libro. 13. capite. 16. veritate. 25.
- 7 Passiones diuerse sunt hominū: vide pre. 8. cōtra Iulian. p̄la. li. 4. ca. 3. b.
- 8 Passiones christi sunt imitande: nō a christiano

Passiones

- delicie conquirende: pre. 10. de passionibus ca. 5. a
- Passionis christi explanatio tāgit: pre. 9. in euāg. 1
get. Ioan. tracta. 112. a. 113.
- Passionis dolor vincens naturarū causat mortē: 2
pre. 7. li. 19. ca. 28. c.
- Differentiā passionis et passionis hic forte colligere potes: q̄ passiones mētis moderate et frenare in vsum iusticie cōuertunt: et exemplificat de ira cōtra malū et de misericordia et compassione: ibidem li. 9. ca. 5. p. totum.
- Passionū motus pueros habebit cui⁹ est volūtas mala: laudabiles autē cū volūtas bona: cum omnes nihil aliud sint q̄ voluntates: nam quid est cupiditas et lenia: nisi volūtas in eorū cōsensione q̄ volumus? Et quid est metus atq; tristitia: nisi volūtas in dissensione ab his que nolumus: pre. 7. li. 14. ca. 6. a.
- De passionibus eiusdē subiūgit sic dicens. Cum cōsentim⁹ appetendo ea q̄ volum⁹: cupiditas: cum autē p̄sentim⁹ fruēdo his q̄ volumus: leticia vocat. Item cum dissentim⁹ ab eo qd̄ accideri nolumus: talis voluntas metus est: cum autē dissentim⁹ ab eo qd̄ nolentibus accidit: talis voluntas tristitia est et. ibidem ca. 7.
- Quomō passiones has nominent greci et latini: vide ibidē capite. 8. a.
- De passionibus cōtra mentē surgētib⁹ sine quibus in patria erimus: et de supbiētib⁹: q̄ sciūt eos moderari: ibidem ca. 9.
- De passionibus demonū: vide ibidem li. 14. ca. 3.
- Passorū manet dissimilitudo etiā in similitudine passionū: exēplū de auro et palea: p. 7. li. 1. ca. 8. b.
- Passum et mortuū filium dei dicim⁹ in boie quē portabat sine diuinitatis aliq̄ cōmūtatione aut morte: sicut martyres passos et mortuos esse dicimus in corporib⁹ q̄ portabant sine animarū infectione vel morte: pre. 4. de agone christi: no capite. 23. in fine.
- Passus est christus sub pōcio Pilato iudicio non addendū erat: p̄pter temporis agnitionem: pre. 3. de fide et simbolo ca. 5. Infra christus: autoritate. 215.
- Passus est filius dei fm naturā humanā: contra hereticos: pre. 11. de fide cōtra Maniche. ca. 31. De vera innocentia ca. 313.
- Passus est christus octauo calēdas Aprilis: qua etiam die p̄ceptus fuit: pre. 7. li. 18. ca. 54. d.
- Passor quis sit: et que oues: vide pre. 10. de omnibus capite. 1. a. b.
- Passor duo habet cōsiderare vnū qd̄ christian⁹ est: alterū qd̄ p̄positus est: fm q̄ p̄positus pastor est: fm q̄ christianus nobiscū ouis est et. pre. 10. de passionibus ca. 1. b. De ouib⁹ ca. 1. b.
- Pastor noster christ⁹ Iesus circa nos est: clamemus ut nos audiat: clamem⁹ in p̄p̄tione cordis dicētes: erram sicut ouis q̄ perijt. pre. 10. de saluta. documen. ca. 57. Infra chris: 185.
- Pastor bonus est christus et exemplo ei⁹ pastor quilibet aīam suā ponat p̄ omnibus suis: pre. 9. in euang. Ioan. tracta. 46. a. 47. a.
- Pastoralis cura etiā terrorib⁹ oberrantes oues ad omne cōpellere debet exēplo chris: p̄stravit Paulum et postea docuit et. pre. 8. de correctione. Donatista. ad Bonifa. ca. 15. et. 16.

- 6 Imitatur ecclesia in istis cogēdis dominū suū: q̄ prius ut neminē egeret expectauit: ut & si de regum atq; gentium predicatio prophētica compleret &c. & apostolica sententia ubi Paulus dicit: parati vlti omni inobedientiā: vnde & dominus ad magnam cenam suam prius adduci iubet conuiuas: postea cogi &c. ibidem capite. 16. 21.
- 1 Pastores quales esse debeāt: & si liceat fugere lupō veniente: vide parte. 9. in euangel. Joannis tractatu. 46. e.
- 2 Pastores sci p̄os pascentes querūt que sua sunt: non que J̄sus ch̄isti: parte. 10. de pastouibus: capite primo. b.
- 3 Pastores sapios pascentes lac & lanam a populo querunt: qui lac prebet: victum prebet: qui lanam honorē: ibidem ca. 3.
- 4 Pastores lac de grege sumere nihil est aliud nisi victum temporalem a plebe recipere: ibidem capite. 2. ca. 3.
- 5 Accipiat sustentationē necessitatē a populo: mercedem dispensationis a dño. Non enī est idoneus populus reddere mercedem illis qui sibi in c̄baritate euangelicū seruiant: non expectent illi mercedem: nisi vnde & isti salutem &c. ibidem capite. 2. in fine.
- 6 Lanis se regere quid sit: vide ibidem capite. 3.
- 7 Pastores oues mactant: malum exemplū prebēdo: nō enī frustra dictum est: circa omnes tēp̄m bonorū operū prebe exemplū. & forma esto fidelis &c. ibidem ca. 4.
- 8 Pastores cōfortare: corroborare et colligere habent oues: cōfortatur infirmus cum ei dicitur. Spera quidē tentationes huius seculi: sed ab om̄ibus eruet te dominus: si ab illo non recedet retro cor tuum. Nam ad confortandū cor tuum venit ille pati: venit mouē spiritus limari: obprobria audire: venit postremo ligno affigi: om̄ia hec ille pro te: nihil pro illo: sed pro te: ibidem ca. 5. a.
- 9 Infirmū quippe animū gerit ouis: quādo tentationes sibi p̄futuras nō credit: tu pastor dic fili accede ad scrinū d̄i: ista in iusticia & timore: & prepara animam tuam ad tentationē: qui hoc loquit cōfortat infirmū: & ex infirmo facit firmū &c. ibidem.
- 10 Pastores ex comedo lacti & lane gaudētes: oues oīno nō curāt: & q̄ male habet nō corroborāt: neq; infirmū firmanē. ibidem ca. 6.
- 11 Ad ch̄istianam firmitatē p̄inet non solum que bona sunt operari: sed tolerare que mala sunt. Qui ergo videt seruire in operib⁹ bonis: sed imminentes passionē tolerare nolle: aut non posse: infirmi sunt &c. ibidem.
- 12 Pastores ouem errantem etiā impotēte reuocare habent: ne pereat: ibidem ca. 7.
- 13 Pastorem corripientē si pati non vis: noli errare: noli perire: ibidem. Sacerdotē auto. 1.
- 14 De monib⁹ in quibus negligentia pastorum oues errant: et de monte vno verorū pascuorū refero: vide ibidem ca. 8.
- 15 Pastores aliqui pastorū nomine gaudere volūt: pastore autē officium implere nolunt: ibidem capite primo. a.

- Pastores om̄ium iusti fuerunt primi ut ostendatur q̄ naturali ordine homo non dominatur homini sed irrationalibus: parte septima: libro. 19. capite. 15. a.
- Pastores quādoq; negligentia sua occidūt oues: de pena negligentū pastorū: vide pte. 10. de pastouibus capite. 9.
- Pastores rationem reddere debent pro ouibus: quomō? vide ibidem ca. 10.
- De sedulitate pastoris veri ch̄isti in ouium suarū custodia eas pascentis in iunguis montibus: vide ibidem capite. 11.
- Ch̄istus pascat cum iudicio: alij vel temerario vel prorsus iudicio nullo: ibidem ca. 12.
- Pastores veri sunt: qui in vno ch̄isto pastores existunt: et non p̄ter ch̄istum pascunt: ibidem capite. 13. a.
- Q̄ veri pastores veram vocem audient oues et sequant: et que sit vox vera: vide ibidem ca. 14.
- De Patientia et bonitate pastoris: vide pte. 10. de ouibus capite. 4.
- Sollicitudo ouium esse debet audire pastorem: ibidem capite. 3.
- Pastouibus: quare angeli nūciauerunt: natum saluatorem: quia agnus natus: pte. 10. de mirabil. sacre scripture libro. 3. ca. 3.
- Pastorum negligentia pena tangitur: pte. 10. de pastouibus capite. 9.
- A malis pastouibus inq̄rit de⁹ oues suas: et de malis eorū inq̄ret mortem eorū: ibidem.
- Pan voluit ch̄istus non nisi volens: parte. 9. in euangel. Joānis: tractatu. 11. a. 47. d. Passio: auctoritate. 17.
- Quid patiatur quis non debet antēdere sed quare patiatur: parte. 6. contra Crescō. grammatic. libro. 4. capite. 46.
- Augustinus ex multis concludit non solum iustos pan verum et iustos facere posse persecutionem: ibidem capite. 50.
- Pantur qui afficitur: et mutabile est om̄e q̄d patitur: per q̄d ostendit deum esse immutabilem: pte. 7. li. 12. ca. 17. d. nota veritatem.
- Pastores quid significet: vide ibidem libro nostro: capite. 4.
- Pater quatuor modis dicitur: natura: genere: admonitione: etate: pte. 10. de duodecim abusionum gradibus gradu. 3. a.
- Pater nō solum generatione sed etiam adoptione dicit: pte. 4. contra faustum li. 3. ca. 3.
- Pater in diuinis totius trinitatis princeps dicit: ergo inter diuinas p̄sonas est principat⁹ eo q̄ dicitur a p̄ncipalitate: parte. 5. de trinitate libro. 15. veritate. 41.
- Pater in nomine d̄i: filius in nomine p̄ncipij intelligitur: cum dicit. In principio fecit deus celum et terram &c. parte. 10. de trinitate & vnitare d̄i capite. 2. a. parte. 11. in dialo. ad Diosium questio. 1.
- Pater & filius vnam sunt natura non persona: pte. 10. de trinitate & vnitare d̄i ca. 2.
- Pater a nullo est: pte. 9. in euange. Joan. tracta. 7. b. in fine. Infra auctoritate. 33.
- Pater est pater essentie filij: argumentū francis. maro. pte. 5. de trinitate li. 15. ca. 19. f. veritas. 52.

- 8 **Pater** est genitor: essentie / quia idem in diuinis pater et genitor: argumentū secundū: **Ibidem.**
- 9 **Essentia** diuina generatur a patre: est certum argumentum: **Ibidem.**
- 10 **Pater** prius origine operatur operationes immanentes ad intra quā filius: ut puta intelligere et velle suā essentia: pte. 5. de trinitate. li. 15. verita. 34.
- 11 **Pater** prius origine operatur operationes ad extra ut diligere et prius origine operationes transeuntes ad intra sicut spirare: etiam prius origine operationes transeuntes ad extra ut creare etc. quā filius: quomodo? vide **ibidem.**
- 12 **Pater** formaliter nō est sine sapientia: filius autē est a^o sapientia originaliter: **ibidē** li. 6. verita. 2.
- 13 **Pater** in diuinis solus sufficit ad beatitudinem nostram quia ab alijs personis separari non potest: adē dicitur potest de filio et spiritu sancto: parte. 5. de trinitate. li. 1. ca. 8. c. veri. 17. d. verita. 18.
- 14 Si in diuinis per impossibile nō esset nisi vnum suppositū absolutū sicut posuerūt philosophi et ponit iudei: illud beatificaret ita perfecte sicut nunc tres persone: quia esset tūc separatū: **Ibidem.**
- 15 Si per possibile vel impossibile aliquis videret vnā personā diuinā: nunc nō videndo aliā: ita beatus esset sicut ille qui videt tres / ceteris personis: quia tantū est de perfectione in vna sicut in omnibus tribus et de ratione beatifica obiectuali que est diuina essentia: **Ibidem.**
- 16 **Trinitas** personarū non est de ratione formali obiecti beatifici inquantū est beatificū: quia tunc nullus totaliter beatificaret in qualibet persona diuina: **Ibidem.**
- 17 **Non** videtur inconueniens si deus beatificaret per actum beatificū terminatū ad essentia et nō ad personam: **Ibidem.**
- 18 **Pater** si est sapiens sapientia quā genuit: tunc filius non videt posse dici sapientia de sapientia: sicut lumen de lumine: pte. 5. de trinitate. li. 6. capite. 1. b. verita. 2.
- 19 **Pater** genuit verbū: hoc est sapientia per quā facta sunt omnia: vnus vnū: eternus eternū etc. pte. 7. libro. 11. ca. 24. a.
- 20 **Et** pater et filius et spūs sanctus / hoc totū est vna trinitas vnus deus: **Ibidem:** nota veritatem.
- 21 **Pater** quomodo docuit filium: vide pte. 11. de vera innocētia: ca. 349.
- 22 **Pater** etsi non sit filius absolute: tamē pater est idipsum quod filius determinat: pte. 5. de trinitate libro. 7. verita. 14.
- 23 **Pater** in masculino vel feminino non est is qui filius: et fili^o id quod pater: sed in neutro: **Ibidē.**
- 24 **Pater** dicendo verbum / hoc est gignendo dicit omnia facere: parte. 4. libro. 11. confessio. cap. 7. dicto. 4. in fine.
- 25 **Pater** genuit filiū nō necessitate nec voluntate: sed naturaliter sola sapientia: pte. 10. de trinitate et vnitatis dei ca. 2. c.
- 26 **Pater** dedit filio gignendo: filius concepit nascēdo: pte. 11. contra Maxim. arna. episco. li. 3. capite. 12. a. et. 14. e.
- 27 **Pater** dedit filio non tanquā indigenti: **ibidem** capite. 23. g. de vera innocētia ca. 372.
- 28 **Pater** genuit filium nō voluntate nec necessitate quō? pte. 11. in dialo. ad Orosiū. q. 7.

- Pater** quomodo dedit filio vitam gignendo: **ibidē** 29 in questione. 8.
- Pater** si ad se diceret et nō ad filium diceret fm substantiā: et ita de filio: pte. 5. de trinitate li. 5. ca. 5. verita. 11.
- Pater** et filius relatiue dicunt: et quā vnō nomina to alter intelligat: vide pte. 9. in euang. Ioan. tracta. 2. g. 19. c. g. 29. b. 39. a. 42. c.
- Pater** aut filio nominato intelligat etiam spiri^{us} tu^s sanctus: **ibidem** tracta. 9. c. 94. c.
- Pater** a nullo est: quomodo? vide **ibidē** tracta. 40. b. 71. a. 99. b. c. Supra auto. 6.
- Pater** eternus coeternū sibi genuit filium: **ibidē** tracta. 19. g. 20. c. 26. d.
- Pater** quō est in filio: et filius in patre: et nos in ipsis: vide **ibidē** tracta. 48. c. 70. a. 110. a. b. 111. d.
- Pater** vitam non amittit quā filio dedit: pte. 11. p^o 36 Maxim. arna. episco. li. 3. ca. 14. e.
- Pater** filio vitam dedit: sicut pater est ipsa vita: nec pater sic genuit verbū: tanquā et ipse sit verbum: pte. 10. de trinitate et vnitatis dei ca. 10. a.
- Pater** sicut propriū est verbis generare: ita filio propriū est esse verbum: **Ibidem.**
- Pater** que iubet / operatur fili^o propter formā serui: et que operatur pater: operatur et fili^o propter formā dei: **Ibidem.** b.
- Pater** et filius simul vna essentia et vna magnitudo: et vna veritas et vna sapientia: sed non simul ambo: pater et filius: vnū verbū: quia nō simul ambo vnus filius: pte. 5. de trinitate: li. 6. capite. 2. a.
- Pater** et filius cum vnum dicant fm Ioannem eiusdem. 10. innuitur quod in eis est vna natura: **ibidem** li. 6. ca. 3. a. verita. 7.
- Pater** et filius et spūs sanctus cōmune habent: hoc quod est persona fm quod tres dicunt: **ibidem** li. 6. ca. 4. c. verita. 20.
- Pater** et filius in diuinis nō separantur: probat per simile de sole: parte. 11. de quinque heresibus caput. 6. k.
- Pater** est in filio et filius in patre: **Ibidem.** li. 44
- Pater** quomodo vidit filium: vide pte. 11. p^o 45 rimi. arna. episco. li. 3. ca. 9. c.
- Pater** maior est filio fm naturam humanā filij: pte. 10. de trinitate et vnitatis dei capite. 2. b. 3. a.
- Pater** maior me est: et ponitur: parte. 11. in dialo go ad Orosiū: questio. 4. contra Maxim. arna. episco. libro. 1. capite. 3. a. libro. 2. capi. 5. Contra iudeos ca. 8. de vera innocētia. ca. 347.
- Infra** Ioan. 14. auctorita. 9.
- Pater** et fili^o causa natiuitatis duo dicunt: causa aut vnitatis non duo dū dicunt: parte. 11. in ques. veteris et noui testa. questio. 97. c.
- Pater** et filius et spūs sanctus vnū sunt prius capium creature: ut quo: pte. 5. de trinitate. li. 5. capite. 13. verita. 33.
- Pater** et filius et spūs sanctus sicut sunt vnū prius capium creature: sic pater et filius sunt vnum principij spūs sancti: pte. 5. de trinitate li. 5. ca. 14. b. verita. 35.
- Pater** et filius et spūs sanctus simul habitant: et deserit simul: regnat trinitas illa inseparabilis parte decima: de Symbolo ad cathecū. libro. 2. capite. 4. c.

- 52 Pater et filius et spiritus sanctus non plus habent de veritate quam singuli eorum per se sumpti: pte. 5. de trinitate. libro. 8. veritate. 2. ca. 1.
- 53 Pater et filius et spiritus sanctus in his tribus nominibus non diuersitate sed singularitate notare debemus: ibidem li. 7. ca. 4. f. verita. 23.
- 54 Loquendi necessitate vocabula putra sunt: ibidem.
- 55 Pater in diuinis non propter nature diuersitatem: que in trinitate nulla est sed propter ipsam auctoritatem: non dicit missus: pte. 8. contra sermo. Arria. capite. 4.
- 56 Pater est pater sapientie. id est. eius quod est sapientia: vide pte. 5. de trinitate. li. 7. verita. 3.
- 57 Pater non est sapiens sapientia quam genuit probat duplici ratione: ibidem verita. 9. Infra sapientia. 2.
- 58 Pater aliter est deus noster. aliter ipsius filij: vide parte. 9. in euangelio Joannis: tracta. 21. b. 26. d. 121. b.
- 59 Patrem noscit filius per se: sed nos per illum: ibidem tracta. 47. b.
- 60 Pater quomodo docet filium aut loquitur filio: ibidem tracta. 40. c.
- 61 Pater quomodo dicit demonstrare filio que ipse facit: cum omnia per ipsum facta sunt: ibidem tracta. 19. a. b. 21. b. c. 23. d. e. f.
- 62 Pater quomodo habet vitam in semetipso. et dat filio habere vitam in semetipso: vide ibidem tracta. 19. c. f. g. 22. f. 47. g. 48. c. 54. d. 70. a. 99. b.
- 63 Pater quomodo clarificat filium: vide ibidem tracta. 105. a.
- 64 Pater malorum diabolus est quomodo: vide ibidem tracta. 42. a. d.
- 65 Pater omnibus que sunt. ut essent dedit: et ipse quod est a nemine accepit sed equalitatem suam nemini dedit nisi filio qui natus est de illo. et spiritui sancto. qui procedit de illo: pte. 10. de trinitate. et unitate. dei capite. 11. b.
- 66 Pater malorum quomodo sit bonus deus: vide parte. 8. contra aduersa. legis et prophetarum: libro. 1. capite. 22.
- 67 Pater meus usque modo operatur. et ego operor: pte. 11. de vera innocen. cap. 277. Joannis. 5. auto. 3. Operatur autem. 1.
- 68 Pater in diuinis in templo sub humana specie non debet collocari siue depingi: parte. 3. de fide et Symbolo capite. 7.
- 69 Pater non iudicat quemquam sed omne iudicium dedit filio: pte. 11. contra Maximu. arria. episco. libro. 3. capite. 18. d. Joannis. 5. autoritate. 6. Patrem autorita. 3.
- 70 Pater erit in iudicio inuisibiliter cum filio: quia inseparabilis ab eo: ibidem ca. 18. d.
- 71 Pater familias debet precepta quibus domum regat sumere a legibus ciuitatis: parte. 7. li. 19. capite. 16. a.
- 72 Pater familias sollicitus de salute suorum esse debet: quomodo: vide parte. 10. de salutari. documen. ca. 29. 31. 32.
- 73 Pater Augustini: sicut erat benignolentia precipuus. ita ira feruidus: sup. Augustini auto. 10.
- 74 Pater noster orare debemus: quo nomine charitas excitatur. quid enim charius filiis debet esse quam pater: vide parte. 3. de sermone domini in

- monte: libro. 2. f.
- Patrem in diuinis dixerunt esse vas magnu. filium vas paruum: metangelinonite: pte. 11. de beresi. ad quod nult. 58.
- Patrem in diuinis filio aliquid dedisse: est ipsum genuisse: parte. 5. de trinitate libro. 1. capite. 12. c. veritate. 25.
- Pater non indicat quemquam: ibidem ca. 13. b. Supra pater: auto. 69. Joan. 5. autorita. 6.
- Quomodo scriptura loquatur de patre et filio: vide infra Scriptura. 19.
- Patrem solum sapientem dixerunt heretici: et solum patrem inuisibilem: pte. 11. contra Maximu. arria. episco. libro. 2. ca. 16. li. 3. ca. 9.
- Patrem genuentem et filium genitum duas diuinitates esse personas. sed non duas diuersasque naturas: parte. 10. de trinitate et unitate dei capite. 12. b. in fine.
- Patrem esse et filium esse licet diuersum sit non est tamen diuersa substantia: p. 5. de trinitate. libro. 5. ca. 5. verita. 12.
- Patrem et matrem. quomodo reliquit christus: pte. 11. de vera innocen. ca. 327.
- Patrem nostrum celestem plus omnibus diligere debemus: Supra amare: autorita. 4.
- Patres veteris testamenti gratiam dei quomodo habuerunt: parte. 8. contra Pelagia. et Celesti. de peccato originali libro. 2. ca. 25.
- Patres duos Ioseph habuit: quomodo: vide pte. 4. contra faustum libro. 3. ca. 2. et. 3.
- Patres nostri iusti seruos habentes distinxerunt quantum ad bona temporalia ipsorum sortes a filijs: quantum autem ad spiritualia pari dilectione consuluerunt: et hinc patrum familias nomen accepit: p. 7. li. 19. ca. 16. a.
- Patres plebem opprimunt: quomodo: vide ibidem li. 2. ca. 17. li. 3. ca. 16.
- Et patres olim multa et magna ardua fecerunt: ex fide amore et dei amore processit: pte. 10. de rebus potestate barbarico ca. 4. a.
- Patres singulos habemus in terris: unum autem inuenimus simul in celis: pte. 8. in sermo. Augusti. super gestis cum Emerito. c.
- Patres nostri carnes aliquas ederunt: quasdam tamen nonnulla significatione immundas illo tempore non ederunt. quo eas non edere preceptum erat: pte. 4. contra faustum li. 6. ca. 8. d.
- Patres familias veri consuluerunt omnibus de familiis suis tanquam filiis optantes ad ipsum venire ubi non sit necessarium imperare: parte. 7. li. bio. 19. capite. 16. a.
- Pater sicut proprium est generare verbum: ita filio proprium est esse verbum: pte. 8. contra sermo. Arriano. ca. 17.
- Quomodo pater qui a seipso solus est et filio et spiritu sancto latria sit seruitute seruandus. cum tamen dicatur illi soli seruire: ibidem ca. 29.
- Patria christi que fuit: vide pte. 9. in euange. Joannis annis: tracta. 16. b.
- In patria vel paradiso non erunt ociosa mentes: bria corporis humani: p. 7. li. 22. ca. 24. f. 30. a.
- In patria qualia bona sint danda sanctis et respectu animarum respectu corporum: ibidem li. 22. capite. 24. f. g. 30. a.

Patriarchas

- 4 In patria veritatē sine vlla difficultate videbimus: ca. q. clar. ssima et certissima perfruimur: nec aliquid queremus: mēte ratiocinante sed cōs templante certumimus: pte. 5. de trinita. li. 15. ca. 25. a. verita. 63. Supra beatitudine auto. 3.
- 5 In patria recordabimur de pterita fide p imaginem ipsius in memoria derelicta: ibidem li. 14. ca. 3. d. verita. 7.
- 6 In patria cogitationes mutuo patebant: pte. 3. in li. 83. ques. q. 47. dicto. 45.
- 7 Patriā nostram ppriam ardentē desiderare debemus: peregrinationē nostrā tolerare nō amare debemus: pte. 10. de cantico nouo ca. 2. a.
- 8 Ad patriam si redire volumus: vbi beati esse possumus: mundo et rebus mūdi vitandū est non fruendū: vt de corpilibus rebus eterna et spiritalia capiamus: pte. 4. de doctrina christiana: libro. 1. ca. 4. in fine.
- 1 ¶ Patriarchas et pphetas Manichei blasphemant: parte. 8. contra duas epistolas Pelagia. libro. 4. ca. 7.
- 2 Patriarchas Augustinus defendit a falsis criminacionibus Manicheorū: pte. 4. cōtra faustum libro. 22. ca. 23.
- 3 Patriarchas faustus nō accipit: ibidē li. 33. ca. 1.
- 4 Patriarcharū moribus pcta hominū figurata sunt: pte. 8. in li. 1. ques. sup. Genesim. q. 161.
- 5 Patriarche tres Abraham. Isaac et Jacob: quas re a deo sepe nominant: vide pte. 9. in euangel. Ioan. tracta. 11. d. et. 12. a.
- 6 In patriarchis merito cōmendat q. peccatū nuntiores erat a puericia: pte. 8. in li. ques. super Genesim: questio. 153.
- 1 Patria pprium est: q. ab alio nō est nisi a se: propriū est filij q. a patre genitus est: solus a solo: pprium est spūs sancti q. nec ingentus nec genitus est: sed a patre et filio equaliter procedens: pte. 11. de inquisitione. trinitatis. a.
- 2 Patria pprium est q. solus nō habet patrem: filij quia nō habet prolem: vnam tamē coeternā patris et filij dicimus diuinitatē: pte. 11. cōtra felicia. Arria. ca. 4. a.
- 3 Filius est patri coeternus: inter quē et patrē nullum fuisse dicit spūs ibidē ca. 5. a. et ptra felicia: num Arrianū ca. 4.
- 4 Patris et filij equalitas tangit: pte. 11. contra iudeos: paga. et arria. ca. 6.
- 5 Sinum patris in scriptura quādoq. ita accipere debemus: vt intelligat iste genitus: ille genitor: non vt ille maior: hic minor et. pte. 11. p. Marci. arria. episcopū li. 3. ca. 9. d.
- 6 Patris et filij consubstantialitatē probat Augustinus: ibidē cōtra felicia. arrianū ca. 3.
- 7 Patris peccatū: punitur in filio si in malicia imitatur patrē: p. 11. i. ques. vete. et no. testa. q. 14. a. b.
- 8 Patris et matris turpitudine est cōnubere cū mīte: pte. 8. in li. questio. sup. Leuit. q. 58.
Patrum antiquorū facta faustus reprehendit: pte. 4. ptra faustum li. 32. ca. 4.
Patruus dicit patris frater: pte. 8. in li. 7. questio. sup. Iudicū. q. 47.

Paul.

- 1 Pauli apostoli humilitas et nominis eius significacione enīgnatur: et de eius cōuersione: vide pte. 9. in epistol. Ioan. tracta. 8. b.

Paulus

- De Pauli laudibus dicit: pte. 7. li. 14. ca. 9. e. 2
- De paulus disputauit cū Atheniensibus in areo 3
pago. ibidem li. 18. ca. 10. a.
- Paulinus episcopus se vendit: vt filiū vidue redimeret: ibidē li. 1. ca. 10.
- Paulo licuit prudentiam facere in necessarijs: vt: et q. non fecit ostendit parte. 5. de opere. monacho. capite. 4.
- In Paulo apostolo. felix imitator manichei: negauit fuisse ipsū sanctū cum ipse dicit. Et parte scimus et ex parte pphetamur: pte. 4. cōtra feliciem manicheū: li. 1. ca. 9. 10.
- Paulū christus puniēdo pūmo pstrauit: postmodū cum edificatoriē ecclie fecit nobis in doctrinam: pte. 8. de correctio. Donanista. ad Bonifacium capite. 15. 16.
- Paulum contraria de christi natiuitate asserere faustus voluit: pte. 4. cōtra faustū li. 11. ca. 1.
- Paulus pena corporis ad euāgelium coactus intravit: plus omnibus qui solo verbo vocati sunt in euāgelio laborauit: p. 8. de correctio. Donanist. ad Bonifa. ca. 15. 16. 21.
- Paulus christum in suis membris psecutus est: sed ad eius vocem cecidit et surrexit: aliter cecidit q. psecutor: aliter surrexit q. pdicator: p. 10. de tempore barbarico ca. 8. b.
- Paulum christus percussione sanauit: pstrauit enim psecutoriē et erexit pdicatoriē: ibidem de Symbol. ad cathecū. li. 3. ca. 5. b.
- Paulus se peccatoriē pfitetur: liberatū tamē gressu saluatoris: pte. 8. contra duas epistol. Pelag. ad Bonifa. libro. 1. ca. 9.
- Paulus carnalem se dixit pccatū: et tamē carnis non consentire: ibidem ca. 10.
- Paulus qui prius Saulus dicebatur nomen illud elegit vt se paruum ostenderet: pte. 6. de spiritu et lra ad Marcell. ca. 7. b.
- Paulus dialecticus fuit: pte. 6. ptra Cresco. grā. ma. li. 1. ca. 14. a. 16.
- Paulus de euāgelio sicut ceteri apostoli nō vixit: pte. 5. de opere monacho. ca. 9.
- Ostendit paulū intendisse de labore manuali se non spiritali sumpsisse alimentū et victum: ibidem capite. 8.
- Euangelizandi necessitas Paulo incumberebat: ibidem ca. 10. Supra. Euangelia auto. 5.
- Paulus p laboribus suis stipēdia non sumpsit: ibidem ca. 12.
- Paulus rusticā opus siue in opificam labore versari nō dedignabatur: ibidem ca. 13.
- Quantā curam Paulus habuit p ecclesia et qre Lucas sibi sit associatus: ibidem ca. 16.
- Paulus athēnsis disputauit in foro per oēm diē: ibidem ca. 18. b.
- Paulus post merita mala consecutus est grātia: parte. 8. de grātia et libero arbitrio ad Valentini. capite. 6. b.
- Quō nō tam factis q. scriptis Paulus ostendat merita sua p grām dei obtinuisse: ibidē ca. 7.
- Paulus in spūs sancto quē accepit futurū errorē manicheorū preuidit anteq. etiam nasceret manicheus: pte. 4. 5. felicem manicheū li. 1. ca. 7.
- Paulus dicit cōstantissimū pdicatōrē grātia: p. 6. de spiritu et lra ad Marcell. ca. 13. c.

- 19 Paulus imperfectū et perfectum se dicit: pte. 8. contra duas epistol. Pelagia, ad Bonifaciu: libro. 3. capite. 7. b.
- 20 Paulum sicut precepta eloquentie secutum fuisse non dicimus ita qd eius sapientia secuta sit eloquentia non negamus: pte. 4. de doctr. christiana: libro. 4. ca. 7. a.
- 21 Paulus quare se simulauerit eis qd sub lege erat: vel sine lege sine tamē mendacio: pte. 5. de opere monacho. capite. 11.
- 22 Paulus fuit stultus in hoc qd sine cura et sollicitudine vivere voluit sed intuitu charitatis: quā virtutē maxime credidit infirmabat: cum infirmus: et cum scandalisans vivebatur: parte. 10. de amicitia capite. 8.
- 23 Paulus qualiter legis ceremonias observauerit: vide parte. 8. contra mendaciū ad consens. capite. 12. a.
- 24 Paulus cum athenis de resurrectione mortuorum predicasset tripartita fuit multitudo audientium: pte. 10. de Epicureis et stoicis ca. 1.
- 25 Paulus quid laboravit in Corintho: vide p. 5. de ope monacho. ca. 19.
- 26 Paulus raptus fuit in tertium celum: pte. 5. de Gene. ad Iffam: libro. 12. ca. 4.
- 27 An illud celum corpus aut spiritus erat: vide ibidem capite. 5.
- 28 Paulus in raptu non fuit vere beatus: irabit et dicitur: parte. 5. de trinitate. libro. 14. veritate. 32. in fine.
- 29 Paulus post passionē christi et ascensionē et post multorum conversionē in apostolus est electus: pte. 5. de psen. evangelista. li. 1. ca. 10. b.
- 30 Paulus que passus sit: vide pte. 11. in speculo de 2. epistol. ad Corinth. circa finem.
Paulus carne que servata p annū nō computavit: vide pte. 7. li. 21. ca. 4. b.
Paulus terre quid sit: vide pte. 8. in li. 4. questio. super numeros. q. 22.
- 1 Pauper christus esse voluit: ut haberes pauperes quibus dares: pte. 10. de disciplina christiana: na capite. 1. f.
- 2 Pauper christus factus est propter nos ut dicitur: parte. 5. de opere monachorum: capite. 16. b. Infra Christus auctoritate. 186. 187. Christi auctoritate. 16.
- 3 Pauper misericors laudabilis est magis qd dives: pte. 11. in questio. veteris et novi testamenti. quest. 124. a.
- 4 Pauper qui eriguitate sua largiri nō timuit: sperans a deo sibi retribui: et in presenti et in futuro: credit scripture dicenti: quia qui tribuit pauperibus non egebit: Ibidem. a.
- 5 Paupercula ergo illa diuinitus multa mittentibus sola meruit a deo collaudari: quia de penuria sua largiri non timuit: diuites vero de diuitiis suis securi largiuntur: pauper securus de domo: Ibidem.
- 6 Furtum in paupere et diuite vnum peccatum est: sed diuites plus facit reum: quia pauper per inopiam facit furtum: diuites autē cum abundet nō cōtentus suo tollit aliena etc. Ibidem.
- 7 Pauper superbus magis damnandus est qd dives: quia dives copia elatus est: pauper autē in

- egestate superbus: qd ad insaniam pertinet: ac pro hoc plus reus est pauper: Ibidem. a.
- Humilitas vna est: sed magis laudanda in diuite est: quid enim magnū est si pauper humilis videat: quē ipsa inopia humilem facit: Ibidem.
- Pauper libidinosus plus arguendus est qd dives: pauperem enim ipsa egestas reuocare debet a cupiditate lurrarie: cogitare enim debet: quia vnde hoc impleat non habet: et dum hoc festinat adimplere: alia multa mala admittit necesse est: quibus forte nec ad presens euadat: aut certe hoc ipsum qd habet infumens mendiculus remanebit cum nota: Ibidem. b.
- Pudicia pauperis multū differt a pudicia diuitis: pauperem enim potest humilitas reuocare ne qd vult possit implere: aut timore legum: diuites autē cum multis suffragantibus causis ad voluptatem possit allici: laudabilis est: si auertat hunc animum: Ibidem. b.
- Pauper ergo pudicus alia remuneratione dignus est: alia dives etc. Ibidem.
- Pauper humilis dicitur pauper spiritu: pte. 10. de duodecim abusio. gradibus gradu. 8. Martini. 5. auctoritate. 2.
- Pauper superbus indignus est misericordia: pte. 2. de libero arbitrio li. 3. ca. 10. a.
- Pauperes deus in hoc mundo esse voluit ut diuites peccata sua redimerent: parte. 10. de recta. catho. conuersatio. b.
- Pauperes cum leticia feliciores secundum mundum sunt qd diuites cum tristitia: pte. 4. li. 6. confessio. capite. 6. dicto. 2.
- Pauperes honoramus: et suscipiamus christum in ipsis qui dicit. Quādiu fecistis vni ex minimis his fratribus meis: mihi fecistis: pte. 10. de saluari. document. ca. 47.
- Pauperes semper habens vobiscum: me autē non semper habetis quomodo intelligat: vide pte. 9. in euangel. Ioan. tracta. 50. e.
- Pauperi aliquid dans dat deo interpretatur: grande ergo bonum est qd cum sit in pauperes redundat in deum: pte. 5. de ope monachorum capite. 25. b. parte. 10. de visitatione infirmo. libro. 1. capite. 3. a.
- Pauperi beneficium prestans feneratur: pte. 3. de sermone domini in monte li. 1. 2.
- Pauperibus facultates cum dispensatione erogare bonum est: parte. 10. de ecclesiasticis dogmatibus capite. 71.
- Pauperis libido magis damnatur qd diuitis: supra pauper. auctoritate. 9.
- Paupertas virtus est apostolica: pte. 10. de mirabilis. sacre script. li. 7. verita. 16.
- Paupertas reguli tangitur: parte septima libro. 1. capite. 24.
- In paupertate vivere voluit Quintinus: cinatus maioris scilicet honore a romanis promotus qd consulatus: etiam post victoriam inimicorum quā exercuit: fuerat enim ab agricultura assumpsit: Ibidem li. 5. ca. 18. g.
- Sic pauper inuentus est in morte sua Lucius Valerius: in consulatu suo defunctus: ut nūmis a populo collectis: eius sepultura curaretur: Ibidem.

- 5 **Et** omnia relinquere pro patrie celestis legito nō est magnū: si torquatus imperator: filium occidit plus dilectū q̄ temporalia: q̄ preuicator fuerat sue legis: facilius est enī omnia relinquere que filijs proprijs relinquenda erant: q̄ filios proprios occidere: vt hic fecit: et enīam biuius p̄ libertatis amore: Ibidem. a. b. c.
- 6 **Paupertas** quomō dat iuxta legem inimicis et tū dicit dñs: beati paupes spū qm̄ ipsorū est regnum celorū: pte. 3. cōtra adamān. Manichei discā. capite. 19.
- 7 **Paupertas** voluntarie felicitas tangit: pte. 10. de contemptu mundi ca. 7.
- 8 **Am** christus p nobis paup factus est et egenus: nos pro ipso cur paupes esse erubescimus: nū: quid eius pauperes non facit diuites: veritate attestant: regnū celorū nō diuitū sed pauperū est: Ibidem. a.
- 9 **Quis** ergo regnare vis cū christo: elige pauperē cum ipso: vt requiescas cum Lazaro mē dico. Nemo enī pōt gaudere cum seculo: et regnare cum christo: quia p multas tribulationes oportet nos intrare in regnū celorū. Ibidem.
- 10 **Felix** pauperas per quā celestis acq̄rit hereditas: felix cōmertium: p perituri eterna recipere: et qd ineffabile bonū est: cū cōsio sine fine regnas: re: cōtrario ineffabilis miseria: perpetua enim diabolo pati supplicia: Ibidem in fine.
- 11 **Quapropter** fratres charissimi: dicit Augustinus: nos illud euangelij ruminātes: quid prodest homini si vniuersum mundū lucret: animae vō sue detrimentū patiat: vel quā cōmutatiōē dabit homo paia sua? ibidē ca. 8.
- 12 **Pauperū** semper memor erat Augustinus: p. 11. de vita Augustini ca. 23.
- Par** et vnitas facit catholicos: dissensio vō et diuisio hereticos: p. 6. 5. lras Penilia. li. 2. ca. 95.
- 2 **Par** domestica est ordinata cohabitantiū imperandi obediendiq; cōcordia: pte. 11. de vera innocent. capite. 163.
- 3 **Par** corporis est ordinata t̄pantia partiū: par anie irrationalis ordinata requies appetitiōnū: par aie rationalis ordinata cognitiōis actionisq; p̄sensio. par corporis et aie ordinata vita et salus animāis: pte. 7. li. 19. ca. 13. a. Nota veritas.
- 4 **Par** hominis moralis est dei immortalis ordinata in fide sub eterna lege obedientia: par hominū ordinata cōcordia cohabitantiū: Ibidē.
- 5 **Par** ciuitatis est ordinata imperādi atq; obediēdi cōcordia cohabitantiū: Ibidem.
- 6 **Par** celestis ciuitatis est ordinatissima et concordissima societas fruendi deo et inuicem in deo. Par omniū rerū tranquillitas ordinis: Ibidē.
- 7 **Et** est par corporis par anime irrationalis: et par anime rationalis: quarū prima secunde subdit: et secūda cum prima tertet: Ibidem libro. 19. capite. 14. a. b.
- 8 **Par** nostra propria: et hic est cum deo per fidem et in eternū erit cum illo: quomā ista est potius solacium miserie q̄ beatitudinis gaudium: Ibidem capite. 27. a.
- 9 **Par** plena nō est hic q̄diu vicijs imperat: q̄ illa q̄ resistunt periculoso debellant p̄elio: et illa que victa sunt: nondū securo triūphant ocio: q̄

- adhuc sollicito premuntur imperio: Ibidem. b. Infra auto. 23.
- Par** domus refert ad pacem ciuitatis sicut pars ad totū: et ininū ad finem ac per hoc ex legibus ciuitatis debet paterfamilias sumere precepta quibus domū regat: vt sit paci ciuitatis accōmodata: Ibidem li. 19. ca. 16. c.
  - Par** est incertū bonū: quomā corda eorū cū quibus eam tenere volumus: ignoramus: et si hodie nosse possemus: qualia eras futura essent: vtiq; nesciremus: Ibidem ca. 5. b.
  - Par** et vnitas ecclie est causa salutis multorū: pte. 8. cōtra secundā gaudentiū epistol. li. 2. ca. 16.
  - Par** ecclie que in solis bonis est peccata dimittit: ut: pte. 5. de baptis. cōtra Donatist. li. 3. ca. 18.
  - Par** ecclie etiam p manifesto scelere nō debet infringi: p. 6. cōtra Cresco. grāmati. li. 3. ca. 31.
  - Non** omnis par a deo est: sicut neq; ois grā: quomodo? vide pte. 3. in expositio. epistol. ad Romanos. inchoate. g.
  - Par** christi finem ipis non habet: par autē vera vnitatē et multa alia bona facit: vide pte. 11. de vera innocent. ca. 369.
  - Par** vnus anni solam: pte. 7. li. 3. capite. 9.
  - Et** par quanto erat dulcior inter p̄p̄inos qui fingabant cum astuta: tanto sunt maiora mala ex taliū insidijs: ibidē li. 19. ca. 5. c.
  - Et** par sit enī peruerso ordine iusticie: ostendit exemplificās in corpe suspenso: et verso capite ad terrā: vbi enī ordo peruersus: tamē ordo anime ad corpus seruat: et etiam anima recedente cum corpus apparet deosum cadere ordo seruatur: vbi enī partes partū quādā pace iunguntur: Ibidem capite. 12. g.
  - Et** par seruat aialibus sese deuo: ātibus: vel ex maior aialis caduere minorib; aialib; nascētib; cum pacem seruent in suis corpusculis eadem lege creatores: Ibidem.
  - Quomō** par quedā et cōueniētia partium est in qualibet re: Ibidem li. 5. ca. 11. b.
  - Par** pfecta tūc nobis erit qm̄ natura nra creatori suo inseparabilē coherentē nihil nobis repugnet ex nobis: p. 10. de cōmētis ca. 7. a.
  - Par** plena nō habet q̄diu vicijs repugnat: pte. 11. de vera innocent. ca. 169. 185. Sup̄ auto. 9.
  - Par** eterna est finis bonorū nostrorū: sed q̄ pacis nomē enī in his moralib; figurat. hinc est q̄ tales fines vitā eternā malumus cōmemorare q̄ pacem: pte. 7. li. 19. ca. 11. b.
  - Par** illa quā nullus aduersarius inquietat: erit nobis in premū virtutū nostrarū: Ipsa est enī beatitudo finalis: ipse pfectionis finis: qui cōsummantē non habet finē: ibidē ca. 10. a.
  - Par** celestis ita vere par est: vt rationalis creatura sola par habēda sit: et dicenda ordinatissima atq; concordissima societas fruendi deo et inuicem in deo: Ibidem ca. 17. e.
  - Et** par vera erit ibi respectu corporis et anime vbi nihil aduersi nec a seipso nec ab alio quisq; patitur: Ibidem li. 22. ca. 30. b.
  - Et** par aliqua est sine omni bello: sicut aliqua vita sine dolore: bellum autē sine aliqua pace non potest esse: nisi finē id qd bellum est: Ibidem libro. 19. capite. 13. b.

Peccandi

- 29 Par vera a nobis sciri non pōt nisi cū ad eū venierim⁹: p. 8. in Enchir. ad lauren. ca. 63.
- 30 Pacē qualē habebim⁹ cū angelis: vide ibidē.
- 31 Par vera nō pōt haberi in hac vita: p. 9. in euan. Joan. tracta. 34. f.
- 32 Par mūdi nō est vera par: ibidē trac. 77. c.
- 33 Par est finis oīs bonē actōis: ibidē trac. 104. a.
- Pecc** Peccam⁹ dupliciter in boīe. vno modo si ledat alio mō si cū pōt non adiuvet: p. 2. de monibus ecclie catholice li. 1. ca. 26.
- Peccantū malo deus bene vñt. iuste eos in penis ordinans: pte. 4. de natura boni aduersus manicheos ca. 37.
- 1 Peccādi prāgio si multitudinē inuasit: diuine discipline seuerā misericōdia necessaria est: p. 5. cō. epistol. parmenia. li. 3. ca. 2. b.
- 2 Turba iniquorū cū facultas est in populis pñtē di sermone generali obiurgatiōe feriēda est: t maxie si occasiōē atq; opportunitatē pberit et aliqd dñi flagellū desup quo eos appareat p suis meritis vapulare: ibidem. X.
- 3 Cum facultas datur vtiliter corripitur in multitudine multitudo: ibidem.
- 4 Peccādi delectatiōē spūs dei cuius dono iustificamur adimit: pte. 6. de spū et littera ad marcell. capi. 16.
- 5 Peccādi voluntatē bñe peius est ei q sub dei pssessione viuit q illi q eū ignorat: p. 11. in q̄stio. vete. et noui testa. q. 126. a. b.
- 1 Peccando inimicum se quis facit deo: pte. 10. de Quib⁹ ca. 9. a.
- 2 Peccando anima ad miserā peruenit. recte autē faciendo ad beatitudinem: p. 2. de libero arbitrio. 3. capi. 9. c.
- 3 Peccando ad mortē labimur: p. 3. in li. 83. q̄stio. q. 66. b.
- 4 Peccando nos elongam⁹ a deo: pie autē viuēdo appropinquam⁹: p. 8. de pñen. dei ad Dardanum ca. 7.
- 5 Ad peccandū alium inducens desperat⁹ esse videtur de sui peccati remissione: p. 10. de mirabil. sacre scriptu. li. 1. verita. 3.
- 1 Peccans in spiritū sanctū quō magis a dyabolo possideat: quia scy seruientes deo odit: p. 7. lib. 20. capite. 7. e.
- 2 Vtrūq; peccans sub spe diuine misericōdie grātia peccet q ille qui peccat sine spe: vide p. 10. d mirabil. sacre scriptu. li. 1. verita. 3.
- 3 Peccās sciēter. graui⁹ peccat ignōrāter peccat: p. 5. de baptis. p. Donat. li. 4. ca. 5. a. b.
- 4 Peccans non auctoritate legis sed contra legis auctoritatē peccat: pte. 6. con. litteras Petilian. lib. 2. capi. 79.
- 5 Peccant volūtate. qui alios ad peccatū pducere cupiunt. vel stulta benignolētia. vel maligna inuidētia: pte. 4. con. Secundinū manicheum capi. 17. b.
- 1 Peccātes sine remorsu pscientie misēiores sunt peccantib⁹ cū remorsu: p. 5. de Gene. ad Iram li. 11. ca. 5. nota. 7. in fine: et ca. 30. verita. 7.
- 2 Peccantes sup diuinā misericōdiā decipiuntur: sunt nāq; inimici desperatiōis. qui a deo p̄sumunt et de deo cōfidūt. q quandā sibi licentia acquirit peccandi: et sine penitētia exp̄-

Peccantes

- stant veniam: quia credūt quoniam cōfiant sunt non posse dānari. aduantes sibi eo q scriptū est. Oīs qui inuocauerit nomen dñi. salu⁹ erit erit tē. p. 10. de vera et fal. penitē. ca. 6. 7.
- Peccantes in supplicijs ordinant. que ordinatio quia nature eorū non compent ideo pena est. si quia culpe compent iusticia est: pte. 4. de natura boni capi. 7.
- Peccanti sicut deus adhibet damnatōes: sic cor recto atq; contremētū atq; humiliatū in penitētia cor sarsum vult reddere cōsolatiōē. ne maior tristitia absorbeat: p. 5. p̄ episto. Parme. li. 3. ca. 1. in fine.
- Peccanti aīe duo sunt penales ignorātia videlicet et difficultas: p. 2. de libe. arbit. li. 3. ca. 18. in fine: p. 6. de natura et grā p̄ Pelagia. ca. 67. f.
- Peccantib⁹ publice. non p̄pū sed ecclie sufficit meritū: p. 10. de vera et fal. penitē. ca. 11.
- Peccantib⁹ necessaria est penitētia in multis enī offendim⁹ oīs. q quotidie remittūtur si semp deplorant: p. 10. de vera et falsa penitē. ca. 8.
- Peccata etiā sunt parua p dei misericōdiam. fiunt magna in peccāto negligētia: nullū enī peccatum adeo parū. quod non crescat negligētia: ibidē.
- Surgam⁹ ergo purissimi ad purissimā pfectiōem: ne istis que parua sunt multiplicatis. q̄st quadā scabie patiamur corripī et collidi ne pinguedie charitatē immutata finamur macie asflugi: et tortura immūde p̄sciētie macerari: semper ergo tendam⁹ in meli⁹: ibidē. c.
- Peccare aliud est. et aliud peccādi p̄suetudinē bñe: vide p. 9. in enā. Joan. tracta. 49. c.
- Peccare nihil aliud est. nisi in veritatis pceptis. vel in ip̄a errare veritate: p. 11. de fide p̄tra manicheos ca. 8.
- Peccare est deū inbonorare: qd bō facere non debet: etiā si necesse esset perire quicqd de⁹ nō est: p. 10. de pñno. cordis ca. 11.
- Peccare humanū est. cōfiant a peccō resurgere: diabolicū autē pseuerare: p. 10. de visitatiō. infir. morū li. 2. ca. 5. b.
- Peccare nullo mō debem⁹ s̄ spe misericōdie dei: p. 10. de fide ad petrū ca. 5. 3.
- Peccare mala res est. mala autē res est peccātib⁹ dem de pñno. cordis ca. 4. a.
- Peccare non posse cui rationali creature p̄stat. a grā dei nō natura p̄stat: p. 11. p̄ maximi. arriano. episco. li. 3. ca. 12. c.
- Peccare hominē libertate. nō necessitate Lentis. cū scriptis ostēdatur: p. 4. p̄ felicem maniche. lib. 2. capi. 6.
- Peccare stat in arbitrio hoīs ideo volūtate p̄pua peccauit bō et nō alia necessitate: quia in p̄sciētia dei fuit vt volūtate et libero arbitrio et nō necessitate cogēte peccaret: p. 10. de impli. babita cūlo capi. 5. a.
- Peccare possum⁹ a nobis. sed sine grā dei resurgere minime possum⁹: p. 8. de correptio. et grā ca. 1. Peccata: auto. 25. Peccator: auto. 20.
- Peccare p̄pue nō est nisi ei⁹ q vñt rōnali voluntatis arbitrio: qd nisi hōi tributū est: p. 8. d ad ulterrimis pinguis ad Pollen. li. 1. ca. 16.
- Peccare nostrū est. non posse peccare non est nostrū: op̄inionē Pelagij: vide p. 6. de natura et

Peccare

- gratia con. Pelagia. ca. 48. 49.
- 13 Peccare nō est necessitate: h. ppe voluntatib. ca. 6
  - 14 Peccare nō pōt irrationalia: p. 7. li. 12. ca. 4. a.
  - 15 Peccare nō pōt de natura: princeps dō dei ab illo accepit: ut peccare nō possit: ibi. li. 22. ca. 30. d.
  - 16 Peccare voluptate graui⁹ est q̄ necessitate: p. 10. de visitatio. infirmo. li. 2. ca. 5. b. c.
  - 17 Peccare est in potestate malorū: ut autē peccando b̄ vel hoc illa malicia faciat: non est in eorū potestate: p. 10. de p̄destinato. sanctorū ca. 16.
  - 18 Peccare timeat sacerdos: magis autē despare: pte 10. de vera ⁊ falsa penitē. ca. 5. in fine.
  - 19 Peccare in deū est in his peccare q̄ ad dei cultū p̄tinēt: p. 8. in li. 5. q̄stio. sup. Deutro. q. 55.
  - 20 Peccare in dño hū dicunt: q̄ p̄a penitentiā p̄cū sui nō agūt ut glorificet ignoscēs dñs: ibidē.
  - 21 Peccare in spiritū sanctū: est impenitentē vsq̄ ad mortē existere: p. 10. de vā ⁊ fal. penitē. ca. 4. a.
  - 22 Peccasse aliquos penitet ppter p̄sentia supplicia q̄ est penitētia non ex fide: pcedēs: ibidē ca. 9. a.
  - 23 Peccat grauius sciēs q̄ nesciēs: nec tamē ideo cōfugēdum est ad ignorantie tenebras vtm eis quisq̄ requirat excusationē: p. 8. de grana ⁊ libe. arbi. ad Valē. ca. 3. pte. 10. de mirabi. sacre scriptu. li. 1. vita. 3. in fine.
  - 1 Peccata p̄bedinas pelles quibus Jacob mēbra contexit figurant: p. 8. p̄ mēda. ad consen. capi. 10. c. Infrā: auto. 14.
  - 2 Peccata plura inueniunt in illo peccato quod p̄vniū bonū mundum intrauit: p. 8. in Enchiridion ad Laurē. ca. 45.
  - 3 Peccata est necessario fieri debēt q̄ deus p̄sciuit: ip̄i tamē deputanda non sunt: p. 2. de libero. arbi. libro. 3. ca. 6.
  - 4 Peccata abyssus sunt: q̄ incomphēbilia sunt p̄funditate ⁊ inestimabilia sunt numero ⁊ imēsitate: p. 10. de p̄tino. cordis. ca. 9.
  - 5 Abyssus abyssum inuocans: dicit Augustin⁹. Peccata mea: tormēta quib⁹ me fuans abyssus sunt: quia infinita ⁊ omnino incomphēbilia sunt: ibidē.
  - 6 Peccata parētū quōd filios obligant: vide p. 8. in Enchiridion ad Laurē. ca. 46.
  - 7 Peccata parētum modo quodā dicunt aliena: ⁊ rursus modo quodā reperunt ⁊ nostra: p. 8. p̄ Julia. p̄els. li. 6. ca. 4. c.
  - 8 Peccata ex sensib⁹ oīū cape dicim⁹: dñ contra legis imperiū vel rationē aliquid aspiciamus aut audim⁹. idest si solē vidētes adorandū euz p̄ntem⁹ ppter pulchritudinē eius: tūc male videmus: quia ad iniuriā p̄tinet creatoris communis: ut q̄ illi soli debitum est depute creature ⁊ c. p. 11. in question. vete. ⁊ noui testa. q. 1. b. c.
  - 9 Peccata boiū aut ad corruptelā p̄tinēt flagitiorum aut ad facinora nocendi: pte. 10. de decem chordis ca. 10. b.
  - 10 Peccata aliq̄ sunt p̄tra naturā alia cōtra mores: alia p̄ p̄cepta: p. 4. p̄ faustū li. 22. ca. 47.
  - 11 Peccata hominē a dō separant. que per gratiam eius dimittunt: pte. 6. de spū ⁊ littera ad marcelli. capi. 25. a.
  - 12 Peccata a salute ⁊ vita eterna nos sepant: p. 6. d̄ peccato. meritis. ⁊ remissio. li. 1. ca. 24. b.
  - 13 Peccata humanū gen⁹ elongauerūt a deo: p. 8.

Peccata

- in Enchiridion ad Laurē. ca. 108.
- Peccata fieri in lege: cadauerib⁹ mortuorū non dubiū est: pte. 8. in li. 1. quel. sup. Gene. q. 161. Supra: auto. 1.
  - Peccatorū remissionē: mortuorum sepultura significat: ibidem.
  - Peccata boiū mortib⁹ patriarcharū figurata sunt ibidē. Supra: auto. 1. ⁊ 14.
  - Peccata quōd non sunt paria sed vniū altero maius. p̄ stoicos: p. 8. d̄ sentē. Jacobi apli ad Hieron. li. 2. ca. 3. 12.
  - Peccata aliqua sunt p̄ta venialia sine quib⁹ vita ista non est: p. 10. de symbo. ad carbecu. libro p̄mo ca. 6. a.
  - Peccata oīa hoc vno genere continent cū quisq̄ auertitur a diuinis vereq̄ manentib⁹: ⁊ ad mutabilia atq̄ incerta p̄uertit: p. 2. de libero arbi. libro. 1. ca. 16. b.
  - Peccata dicunt sacrificia p̄ peccatis: ideo appellata sunt peccata sanctorū: p. 8. in li. 4. quel. sup. Hieros. q. 31. Infrā: auto. 53.
  - Peccata ⁊ vicia sunt ex n̄pāda ab aīa ⁊ virtutes sunt inferēde: p. 4. li. 13. p̄fessio. ca. 19.
  - Peccata vitare nos docere debet mors ⁊ gaudiū vite eterne: q̄ aīa cū a corpore auellitur. statim in paradiso p̄ bonis opibus: aut certe p̄ malis in inferno p̄cipitat continuo: pte. 10. de rectitu. catholi. p̄uersa. circa l̄fam. q. r.
  - Ideo fratres charissimi: dñs antilūte dedignetur vltia fuisse p̄cō. q̄to tāta beatitudo p̄parat in celo: dñ t̄ps est. festinem⁹ deū p̄piciū facere: despiciamus que terrena sunt: ut celestia adipiscamur.
  - Peccata vitanda sunt non timore sed amore: pte 11. de vera innocē. ca. 117.
  - Peccare pōt homo p̄pria facultate. resurgere autē nō ibidē. 121. Supra: peccare: auto. 10. 12.
  - Peccata cōmissa nō semp̄ viuūt h̄ aliq̄n corrigūtur: p. 6. p̄ Cresco grāma. li. 3. ca. 39.
  - Peccata faciūt boiē degenerare a similitudine dei: p. 10. de spū ⁊ anima ca. 35. c.
  - Peccata sunt animum ligamina: p. 10. de contritiō. cordis ca. 7.
  - Peccata nostra debita dicunt: quōd? vide p. 3. de sermo. dñi in mōte li. 2. circa litterā. 3.
  - Peccata quotidiana ⁊ minima oratio dñica deslet: p. 8. in Enchiridion ad Laurē. ca. 71.
  - Peccata quotidiana: quotidianis remedijs expiant: p. 8. d̄ sententia Jacobi apostoli ad Hieron. li. 2. ca. 15.
  - Peccata sunt tenebre animarū: p. 5. de baptismo p̄ Donat. li. 1. ca. 11.
  - Peccata baptismo ablui: tenet fides oīū: p. 10. d̄ vita christiana ca. 13. c.
  - Peccata sanant medicina incarnationis: h̄ cū tāta medicina est: q̄nta nō pōt cogitari. Nā que supbia sanari pōt si b̄ūlitate filij dei nō sanat. q̄ auaricia sanari pōt: si paup̄tate filij dei nō sanat: q̄ iracūdia sanari pōt: si patientia filij dei nō sanat ⁊ c. p. 4. de agone christiano ca. 11. a.
  - P̄cā aliq̄ pecunia olim redimū inebant ⁊ q̄. vī de p. 8. in li. 4. q̄stio. sup. Hieros. q. 9.
  - Peccata nostra deus parat⁹ est remittere si non tardauerim⁹ ad eum reuerti: pte. 10. de salute

Peccata

- ri. documen. capite. 56.
- 38 Peccata nostra curam debet elemosynis ieiunij
et orationibus: p. 5. con. epistol. Parmeniani lib.
2. capite. 10. c.
- 39 Peccata elemosynarum largitione mundant: p. 8.
p. duas epistol. Pelagia ad Bonifa. li. 1. ca. 14.
a. p. 10. de fide ad petrum dyaco. ca. 41.
- 40 Sine peccato nemo vivere potest hic exceptis par-
nullis: p. 10. de fide ad petrum dyaco. ca. 41.
- 41 Peccata remitti non credentes peccat in spiritum
p. 8. in Enchiridion ad Laur. ca. 83.
- 42 Peccata penitendo delinuntur aut elemosynis redi-
munt: ibi. ca. 67. 70. li. 1. q. 110. sup. Genesim
q. 169. Supra: auto. 38. 39.
- 43 Peccata penitens aboleri indubitanter credimus
etiam si in ultimo vite spiritu admissorum peniteat: p.
10. de ecclesiasti. dogman. ca. 80.
- 44 Peccata principaliter deus dimittit: ibid.
- 45 Peccata sua redimere volens ipse oblatione
caneat ut prius meretur offerat: p. 10. de vera et fal-
sa penit. ca. 15. b.
- 46 Peccata remittuntur duobus causis una doni alia
penitentie: ut qui post donum peccaverit per penit-
entiam reformetur: p. 11. in questio. veter. et novi tes-
tamenti. q. 126. c.
- 47 Peccata ex lege auferri non potuerunt sed a gratia. p.
8. p. duas epistol. Pelagia ad Bonifa. li. 1. ca. 8.
- 48 Peccata per vim sacramenti dei dimittuntur: p. 5. de
baptismo. p. Donat. li. 4. ca. 4. a.
- 49 Peccata delentur tribus modis in ecclesia in baptisma-
te: in oratione et in humilitate maior penitentie: p. 10.
de symbolo. ad cathedra. li. 1. ca. 6. a.
- 50 Peccata abscondi debet per penitentiam in presenti tem-
pore ne in futuro puniantur: pte. 9. in Apocalyp.
Homelia. 6. c.
- 51 Peccata malorum et superborum hominum obscu-
rare videtur solum dum sanctis et iustis inter-
dum per multas tribulationes faciunt obscurita-
tem: ibidem. 7. d.
- 52 Peccata malorum iustorum lumine extinguere non
possunt: quia illis ad malum presentire non acquiescunt: ibid.
- 53 Peccata aliquando sacrificia vocabantur per pecca-
tis: p. 8. in Enchiridion ad Lauren. ca. 41. Su-
pra: auto. 20. infra. 97.
- 54 Peccata a deo non dimittuntur si peccator non di-
mittit: etiam ex corde dimittit et dimittit vo-
bis: ibid. ca. 74. Infra: auto. 86.
- 55 Peccata quedam venialia sicut non impediunt ab
eterna vita iustis sine quibus hec vita non duci-
tur: sic ad salutem eternam nihil profunt aliqua bo-
na opera impiorum sine quibus difficillime vita cu-
iuslibet pessimi hominis inuenitur: pte. 11. de vera
innocen. ca. 46.
- 56 Peccata preterita reminiscere et inde gaudere abor-
minabile est: quare David dicit. Quid gloria-
ris in malicia tua: p. 10. de salu. documen. ca. 11.
- 57 Peccata que si homo viveret commissura esset non commissura
non dantur in mortuis: p. 8. de anima et eius origi-
ne ad renatum li. 1. ca. 12.
- 58 Peccata deo non placet cum ea impunita non pmit-
tit: p. 10. de penitentia ca. 6.
- 59 Peccata non diuino operi sed humane voluntati
in iustis illius vindicte tribuuntur: p. 6. de na-
tura et gratia cap. 34.

Peccata

- Sine peccato mori possumus: licet non vivere sine
eis: ibid. ca. 35.
- Peccata siue parua siue magna impunita esse non
possunt: p. 11. de vera innocentia. ca. 210.
- Peccata terrena aut venialia nomine quadrantis no-
uissimi significantur: pte. 3. de sermo. domini in mon-
te libro. 1. 3.
- Peccata aliqua sunt ad mortem aliqua venialia:
p. 10. de vera et falsa penit. ca. 4. b.
- Peccata leuia vel grauius diuino pensanda sunt
iudicio pro quibus tamen frequenter orare debemus:
p. 8. in Enchiridion ad Laur. ca. 78. 79.
- Magna peccata cum in usum venerint aut parua
aut nulla esse creduntur: ibid. ca. 80.
- Peccamus duobus ex causis: ignorantia scilicet et infir-
mitate: ibid. 81.
- Peccata minora quando videmus a deo plecti ma-
iorem penam quam estimemus dignam illam punitionem
ad precedentia peccata nobis occulta referamus:
p. 10. de mirabili sacre scriptura. lib. 2. ca. 12.
verita. 4. et ca. 13.
- Peccata sua aliqui consueverunt excusare: alij for-
tius malunt imputare quam peccare: alij totum quod
male faciunt in dyabolum referunt. Sunt etiam qui
excusationem suam extendunt in accusationem dei etc.
p. 10. de penitentia ca. 5. b. 6. a.
- Peccata aliqua ex ira dei venire dici possumus et
scriptura: p. 8. in libro. 7. questio. super Iudis-
cum. quest. 13.
- Peccata siue crimina mortifera nonnulli tamen tria
esse putant: idolatriam homicidia et fornicationes
nem: quasi non sint mortifera crimina quicquid
alia sunt preter hec tria que a regno dei separantur.
p. 11. in speculo. de epistola ad Romanos. in prefatio.
- Ad peccata mortemque pertinet: ad non esse vergit:
p. 3. in li. 21. sen. sententia. 12.
- Peccata et vicia testimonium prebent bonitati mar-
tyrum: p. 8. p. aduersa. legis et prophetie. li. 1. ca. 5.
- Peccata que deus non fecit in diffidentibus ut iudei
agnoscant: in confidentibus ut pater agnoscat: p. 4.
p. sanctum li. 22. ca. 69.
- Peccata multa sunt in interioribus dictis que non
sunt in exterioribus factis: nulla sunt autem in exte-
rioribus factis que non preceant in interioribus
dictis: p. 10. de penitentia ca. 2. a. b.
- Peccata parua sunt magna si eis superbia incremen-
tum et pondus adieceris: p. 5. de sancta virginitate
capite. 50.
- Peccata mortalia in penitentia fiunt venialia: non
tamen statim sanata: pte. 10. de vera et falsa peni-
tentia. cap. 18.
- Peccata minora quod obstant animam: vide pte. 9. in
eius. Ioh. trac. 12. c.
- Peccata mortalia fide non auferuntur sed charitate:
p. 5. de trinitate. li. 15. verita. 45.
- Peccata conscientia veritas animam nocet: cum luce iusticie
peccando priuantur: p. 4. p. sanctum li. 26. ca. 3.
- Peccata nolentia que fiunt: vide p. 8. in li. 4. quest. sup
Numeros. q. 24.
- Que peccata fiunt in manu superbie: vide ibid. ca. 25.
- Pena peccati est penitens afflictio: quam medici
nalis et salubris: ibid.
- Peccata in scripturis spem dicuntur quia dicitur. Iustus
non ut faceret vitam: fecit autem spinas: p. 11. in

Peccata

- questio. vete. 7 noni testis. q. 42.
- 84 Peccata aliena nulli nature nocent: p. 2. d. Genesi
p. maniche. li. 2. ca. 29. verita. 5.
- 85 Peccata aliena aliorum salua non obfunt: p. 6. ed.
lras Penlia. li. 2. ca. 54. 65.
- 86 Peccata peccatorum dimittere. est opus misericordie: p.
10. de va 7 falsa penite. ca. 10. a. Sup: auto. 54.
- 87 Peccata dimittere sam^o ecclesiam dei in omni tem-
pore semper vsq; in septuagesimales septies. qd est
semp: ibide ca. 5. b.
- 88 Peccata dimitit 7 pat 7 filius 7 spūssanc^o: pte
10. de blasphemia in spūssanc^o. n. o.
- 89 Peccata etia actu pterent reatu tamē manēt: pte
8. 5 Julia. pela. li. 6. ca. 8. b.
- 90 Peccata dimissa redeunt vbi fraterna charitas
deest: p. 5. de baptis. 5 Doonans. li. 1. ca. 12. d.
- 91 Peccata nostra mita 7 magna sunt. amplior aut
medicina dei est: p. 4. li. 10. pfectio. ca. 43.
- 92 Peccata aliq sunt infirmitatē. alia imperitcalia
malicie: p. 3. in li. 83. qstio. q. 26.
- 93 Peccata nostra nisi a libera voluntate essent. pec-
cata non essent: p. 3. in secunda disputatio. con.
fortuna. a. c.
- 94 Peccata obnoxia si in nobis senserim^o cito festi-
nemus p confessionē 7 verā penitentiā abluere:
ne cū iuda pditore. dyabolū inf nos celantes.
peream^o: p. 10. de saluta. documē. ca. 33.
- 95 Peccata nostra agnoscamus: ne cum impijs pes-
ream^o: dum ira dei digna satisfactōe nō placa-
mus: ibide ca. 56. a.
- 96 Peccata nō solū sed circūstātiās peccatorū cōfite-
ri debem^o: p. 10. de vera 7 falsa penitentiā ca. 13.
- 97 Peccata iusta sūt sacrificia p petis. et supplicia. Ea
vō q p legē dei sūt iusta esse nō pnt: p. 8. 5 men-
daciū ad cōsentū ca. 15. a. Sup: auto. 20. 53.
- 98 Peccata aliqua sunt pene peccatorum: quō? vide
p. 8. d. gra 7 libe. arbi. ad Valēn. ca. 20. a. Pec-
cator: auto. 18.
- 99 Peccata magnorū viroz puta Danid 7 aliorum
ideo scripta sunt: vt apostolica illa sententiā vbi
q tremēda sit. quā ait. Quapropter qui videt
stare. videat ne cadat tē. p. 4. d. doctri. cbiana
li. 3. ca. 23.
- 100 De petō Danid Salomone 7 Samsonē in scri-
ptura legim^o. vt fidelitō non ad exemplū sint
ruine. sed ad speculū cautele. quaten^o nemo no-
strū in sua pfidat fortitudine: nemo psumat de
sua sapiētiā: immo semp nimidi. semp reat^o no-
stri pscij: p. 10. de speculo peccato. ca. 2.
- 101 Peccata pterita. q amara sunt sape debem^o: vide
q amarū 7 malum est. se dereliquisse deū tuū:
malum est in culpa. 7 amarum est in pena: vbi-
dem capi. 3.
- 102 Peccata cur de^o pmittit si displicēt. dicē: ira ego
dico cur punit ista si placēt: p. 10. de cōtinentia
capite. 6. a.
- 1 Peccati auctor. est dyaboli decipiētis calliditas.
7 hois pntentiās voluntas: nature vero auctor
deus: p. 8. 5 Pela. 7 Celesti. de peccato origina-
li li. 7. ca. 37. in fine: p. 10. de symbo. ad cathocu.
libro. 3. ca. 2. a.
- 2 Peccati auctor deus nō est: pte. 11. in articu. sibi
falso impositis articu. 5.
- 3 Peccati origo est voluntas mala 7 perversa: pte

Peccati

8. 5 Julia. pela. libro. 3. ca. 5.
- Peccati causa est liberum arbitriū. pte. 4. lib. 7. 4
- Peccati cap. 3.
- Peccati noie aliq pcupiscētiā noiat: p. 8. 5 Ju- 5
lia. pela. li. 6. ca. 11. c.
- Peccati originalis pene in nobis remanēt ppter 6
quattuor: ad exercitandā iusticiā: ad emēdāda
peccata: ad ostendēda huius vite miserā. 7 ad
ardētius desiderādā patriā supernam: vide su-
pra Originale: auto. 30.
- Peccati lex anteq remissione soluit in paruuliā 7
iputaf ad pctm: p. 8. de nuptijs 7 pcupiscē. ad
Vale. li. 1. ca. 32.
- Peccati lex manet in baptizato: vide supra Lex: 8
auto. 48. 49. 50.
- Peccati act^o trāsit. reat^o tamē manet. nisi pctō 9
remissione soluat: p. 6. de peccato. meritis 7 re-
missio. li. 2. ca. 28. b.
- Peccati origo est a ppria voluntate: p. 4. 5 faustū 10
libro. 22. ca. 22. d.
- Peccati defect^o est voluntatē. 7 innuit hoc d pec- 11
cator pmi hois: p. 7. li. 14. ca. 13. a.
- Peccati sine labe peccati nullus fuit. excepto chio. 7 12
pueris baptizatis: ibide li. 20. ca. 26. b.
- Peccatis de^o indignis multis repleuit mundū 13
calamitatibus: ibide li. 1. ca. 9. a.
- Peccati cognitio disponit ad veniam: argumen- 14
tum li. 14. ca. 9. e.
- Peccati venialitō non est vita iustorū abi- 15
de li. 21. ca. 27. f. li. 22. ca. 23. b. li. 20. ca. 25. d.
- Peccati acule^o facta est forma feminea: 7 mortis 16
conditio non aliunde surrexit. nisi de muliebri
substantia: p. 10. de singlarita. clerico. ca. 3. i fine.
- Peccati malum est q in se habet suam feditatē: 7 17
cū hoc secū trahit eternā infelicitatē: p. 10. de cō-
tritiō. cordis ca. 8.
- Peccati feditas magis est vitāda q quolibet tor- 18
mentorū immanitas: ibide.
- Peccati pōdus deo: sum nos trahit: p. 10. de con- 19
tritiō. cordis ca. 1. b.
- Peccati pcupiscētiā est in nob. q nō est pmittēda 20
regnare: sunt enī desideria qto non est obediē-
dum: ne in obediēto regnet: p. 10. de cōnētiā
capite. 3. b.
- Peccati ope se abstinēs timore tm vindicte. nō 21
amore iusticie. non est alien^o a voluntate peccan-
di: p. 6. de natura 7 gra 5 Pela. ca. 57.
- Peccati excusatio nulla est. si amici causa peccat 22
ueris. Jonadab quoq amicus ammon salubri^o
pbibuisse incestū. q p potret optato pbiuis-
se filiū: p. 10. de amicitia ca. 7.
- Peccati regnū destruit partim correctiōe hois 23
partim damnatiōe pgeneratiū in pctō: p. 3. de
fmo. dñi in monte li. 1. ce.
- Peccati vulnera sanare nullū medicamētū vti- 24
lius est dilectione inimicorū: p. 10. de rectitu. ca.
tbo. puerfandiōis. k.
- Peccati nō nihil tā familiare est q tribuere deo 25
velle vnde can q accusant: p. 2. de Gene. p ma-
nicheos li. 2. ca. 17. a.
- Peccatis nō nascēdo s renascēdo mundamur 1
p. 6. de peccato. meritis 7 remissio. li. 3. ca. 9. b.
- Quisquis vicijs atq peccatis a deo se alienat. nō 2
mō beat^o nō est. sed nec deo viuut pprio: pte. 1.

Peccatis

- beata vita disputa. 2. b. j.
3. **A** peccat? et malis opibus nos retrahere debet in tentus eorum quos pmissimus et. p. 10. de vanitate seculi ca. 1. a. **M**ort. auto. 13. 14. **P**eccato. auto. 104. peccatorum: auto. 35.
  4. **A**ttendite calamitates: considerate diuinitatem sepulchra vel eorum qui ante pauca tpa vobiscum erant: quid sunt: vel quid fuerunt: vel quid eis diuinitate vel cupiditates seculi pfuerint: et nihil ex eis nisi soli cineres remanserunt: vide ibidem. **S**upra **M**emorare: p. multas: auto.
  5. **M**emento iugiter quod in medio laqueorum dyaboli ambulans: et ideo semper parati estote: ut quando dñi preceptum fuerit: liberi ab omni peccati labe ad requiem transire possitis: ibidem. b.
  6. **A** peccatis mundat homo p quattuor: scilicet p diuini verbi auditionem: per contritionem: elemosinam largitionem et charitatem. quia charitas operatur multitudinem peccatorum: p. 6. con. **C**resco. gratia. libro. 2. ca. 12. c.
  7. **A** peccatis et vanitate nos non nisi veritas liberat. scilicet gratiam non scilicet debitum: per misericordiam: non per meritum: p. 8. **S** Julia. pela. libro. 6. ca. pite. 4. in fine.
  8. **A** peccatis recedendum est quod figurat in sepasione filiorum israel ab egypto: p. 6. de fide et opere nobis cap. 11. a.
  9. **I**n peccatis transgressio est: transgressio vero vnde nario numero significat: quoniam transgreditur denarium id est legem dei: ideo ipsa vndeam p septenarium multiplicata: faciunt septuaginta septem: ubi significauit dominus vniuersam remissionem peccatorum: p. 8. in li. 2. **Q**uestio. sup. **E**t rodū. q. 108.
  10. **P**eccatis alienis boni non ptaminant: si non pferunt: p. 6. **S** **C**resco. gratiam. li. 4. ca. 26.
  11. **P**eccat alienis alteri obnoxium minime teneri voluit **I**ulianus: p. 8. **S** **I**ulia. pela. li. 6. ca. 4. c.
  12. **Q**uod punit quod p peccato alterius: vide ibidem.
  1. **P**eccato primi hominis humani genus mortale factum est: ceterisq; libero arbitrio deprauato obnoxium subiacere peccatis: dei autem ad hoc saluandum reparandum et viuificandum venit: p. 11. **S** **P**elagius. hypponof. li. 3. d.
  2. **E**t peccato primi hominis non solum fuit mutatus status hominum: sed etiam brutorum: p. 8. li. 1. retrahere. verita. 9. decum. 1.
  3. **L**u peccato nasci non secunditas humane nature sed feditas libidinis facit quia homines habent: ex illius pami iustissima pdenatione peccati: p. 10. de fide ad petrum ca. 2. c.
  4. **P**eccatum et pena peccati. qd p scelus corrupte mulieris intravit in mundum p iniolate virginis partum auferet a mundo: ibidem. e.
  5. **Q**uod cum peccato originali nascimur oēs ostendit de ignorantia et amore pueris. qd oibz insunt ex natura corrupta: p. 7. li. 22. ca. 22. a. b.
  6. **P**eccato solo a deo sepamur: et ea vincimur a dyabolo: ibidem li. 10. ca. 22. p. totum.
  7. **S**ine peccato non posse nos hic esse veniali saltem ostendit dñs. **N**unc vero satis bene viuunt sine crimine: sine peccato autem qd se viuere existimat non agit ut peccatum non habeat: si ut venia non accipiat: ibidem li. 14. ca. 9. c. nota ibi veritatem. **I**nfra: auto. 17.
  8. **E**t in peccato greci pstituerunt: non audentes se pferre

Peccatoz

- dijs suis diligenter ibeatrici: nec eos se pnos carere: ibidem li. 2. ca. 10. b.
- D**e peccato inuidie que fuit in **L**ayn: vide ibi 9 de li. 5. ca. 5. b. nota veritatem.
- A** peccato hominis mortis cogitatio renouat: p. 2. d. **S**e nchi **S** manicheos li. 2. ca. 18. **S**upra peccatis: autonta. 3. 4. 5.
- A** peccato veniunt qd vult dimittere peccatum. **C**onueniunt: qui is tor? et oino veniunt: qui is non nisi penas non timeret: sed ad bonum dñi pcedere festinat: p. 10. de vera et falsa penitentia ca. 17. b.
- P**ecato pterire remanet reat? quod? vide p. 8. de nuptijs et pceptis. ad **V**alenti. li. 1. ca. 26.
- Q**uamuis plures magni uisus laudabiles in sacra scriptura scribant: sine peccato tamen nulli: pte. 6. de peccato. meri. et remissio. li. 2. ca. 14.
- N**ulla vindicta nulla correptio nullum dei flagellum debet nisi peccato. excepto illo qd in flagello parat? est ut experiret oia similitudinem sine peccato: ut esset sanctus sanctorum et. ibidem ca. 16. c.
- A** peccato liberari petit **A**ugustinus? ab errore est duci ad veram cognitionem: p. 4. li. 11. pte. ca. 2
- S**ine peccato nemo diu viuere potest: p. 8. **S** duas epistolas stol. pelagia. ad **B**onifacium li. 4. ca. 10.
- A** peccato nemo immunis. p. 5. de sancta virgine nitate ca. 48. **S**upra: auto. 7.
- P**eccator: p porcum figurat in lege: vide p. 4. cō. faustū li. 6. ca. 7.
- P**eccator: bedi noie in lege significat: p. 4. in questione. euangelio. li. 2. ca. 33. f.
- P**eccator: figurat in filio. pchigo qd oem sbam pternam in meretricibus erogauit: quod? vide pulchra: p. 10. de tpe barbarico ca. 7. b.
- P**eccator: habere se ut ramus abscissus ab arbore: qd ad modum rami arefat: si itex truco non insent: p. 6. **S** **C**resco. gratiam. li. 2. ca. 12. b. 33. b.
- P**eccator: p quattuor mundat: verbo veritatis: sacrificio contritionis cordis elemosinis et charitate: ibidem. **S**upra mundat: auto. 1.
- P**eccator: dicit homo ppter voluntatem: homo autem p dñm **S**upra homo: auto. 232.
- I**n domo peccando aiam dyabolo vendit: turpis efficit: bonus nature pdit. **S**upra homo: auto. 203. 204. 205.
- I**n domo inquantum talis ad deum pertinet inquantum autem peccato: ad dyabolū: **S**upra homo: auto. 74.
- P**ecato: dicit mortis et corpe et aia: corpe ppter penam peccati: aia ppter peccatum: p. 5. de trini. li. 4. ca. 3.
- P**eccator: turpis factus est voluntate: p. 2. de musica li. 6. ca. 11. a.
- P**ecato: sicut terra dicit ita insensibilis: ratione pmi dñi est peccator terra es et in terraz ibis. **I**ustis autem dicit replū enim da scripti est qd vos estis: p. 3. d fmo. dñi in morte li. 2. f. **I**ustū: auto. 6.
- P**ecato: a deo recedit aut oem creaturam aduersus eam creatur. **M**ā si finis cuiusq; a dño suo recederet non solum dñm ipm exacerbarer si et tota ei? familia iustissime irritaret et. pte. 10. li. 2. mediano: capite. 12. b.
- P**ecato: inquantum talis diligend? non est: homo autem inquantum talis diligend? est: pte. 4. de doctrina christiana li. 1. ca. 27. p. 11. de vera innocentia. ca. 267.
- P**ecato: homo ppter voluntatem dñi: homo vero p dñm: p. 4. ad **S**implificationem li. 1. q. 2. **T**. **S**upra: auto. 6.

Peccator

- 15 Peccatum deus in alijs punit per damnationē in alijs p iustificationē: ibidē.
- 16 Peccator vincit dum vinbo suis iuste vincere conatur sine adiutorio liberatus gratis dei: p. 3. in expositio. quarundam xpositio. ex eplā ad Thoma. ppo. 44. vincendi: auto. 4.
- 17 Peccator: deserēdo lucē fit cecus: p. 6. de natura et gra. p. Pelagi. ca. 22.
- 18 Peccata aliquādo sunt pene peccatorum: ibidē. Super peccata: auto. 98.
- 19 Peccati multiplex pena est: ibidem.
- 20 Peccare possumus ex nobis non autē resurgere ex nobis: h. cū gra dei: vide ibidē ca. 23. a. 53. Peccare: auto. 10. peccata: auto. 25.
- 21 Peccator: qualē beatitudinē peditur est: vide pte 10. de vanitate seculi ca. 2. a. b.
- 22 Summā securitatē. summā libertatē. summā felicitatē. peccator: amittit societate quocqz omnium sanctorum: vide ibidē p totum.
- 23 Peccator: si nō habet penam: nec iustus coronā: quare tunc laudant boni et respiciunt mali: vide p. 11. in questio. vete. et noui testa. q. 115. a.
- 24 Peccator: omnis inexcusabilis est vel originis reatu vel additamento pprie voluntatis: siue qui nouit siue q ignorat: siue qui indicat: pte. 11. de vera innocen. capite. 308.
- 25 Peccator: tot viciorum est seruus etiā regnans in mūdo: quot viciorum est obnoxius: p. 7. li. 4. ca. 3. c. nota ibi veritatē.
- 26 Peccator et iustus multū distant quia quātū inter celum et terram: Super iustum: autouta. 6. et supra: auto. 11.
- 27 Peccator: est ex parte dyaboli nō p illud quod a deo creatus sed per illud qd a seipso puerfus est p. 5. de baptis. p. Donatist. li. 4. ca. 9. c.
- 28 Peccator: qui peccat: nō ideo a dño non videt: qz male agentis pena differt. grauius in eū deservitur cui etiam ipsa correctio denegat: p. 11. de vera innocen. ca. 87.
- 29 Peccator: a peccādo non a non peccādo dicitur et ideo peccator: bō genuit hoīem: siue dubio peccatorē: quia de natura viciata non nisi natura uasatur viciosa. id est peccatū: p. 11. p. Pelagi. byponost. li. 2. b.
- 30 Peccator: dyabolo datus est in abū: p. 4. de agone christiano ca. 2.
- 31 Peccator: a penitentiis mortuus appellabatur quādo eis nomen erat cum autē deo notus vnus existimabatur: pte. 6. con. lras Penitenti li. 1. ca. 9.
- 32 Peccata nullo quasi bono sine nulla velut bona intentione faciēda sunt: p. 8. p. mēdaciū ad Lō sententiam capite. 7.
- 33 Peccatorem Augustin⁹ bonat ad penitentiā p multa: p. 11. de quinque heresibz ca. 6. c. et aduersus iudeos ca. 8. b.
- 1 Peccatores dicunt esse mēbra dyaboli: sicut iusti membra sunt christi: p. 5. de Gene. ad litteram li. 11. ca. 24.
- 2 Peccatores filij dyaboli duobz modis dicuntur vel quia ab ipso impietate didicerunt: vel quia eum imitant: quia filij nomē tribz modis accipitur fm naturā: fm doctrinā et tertio fm imitationem: p. 3. p. adimātrū manichei disci. ca. 5. a.
- 3 Peccatores mortui dicunt: p. 6. p. litteras Peni-

Peccatores

- lianī libro. 2. capi. 7.
- Peccatores deterrui per coruū emissum de arcibus Noe figurant: p. 4. con. faustum lib. 12. ca. 20. Gene. 8. auto. 3.
- Peccatores nigri dicunt nondū dealbati remissione peccatorum: pte. 4. in li. annotato. in Job. capite. 38. b.
- Peccatores tenebre dicunt: intra illud fuistis aliquādo tenebre: ibidē de agone christiano ca. 3.
- Peccatores et iniqui cū hereticis mortui cēsendi sunt: p. 5. de baptis. p. Donatistas li. 6. ca. 34.
- Peccatores nō possunt peccata sua redimē: nisi dolorē sentiant anim⁹ q peccauerit: hoc enī iustus est: vt qz p rōem gauisus est: fm rōnem patiat merore: p. 11. in qstio. vete. et noui testa. q. 112. f.
- Peccatores egroti iusti autē sani dicunt: p. 11. in questio. bylarij questio. 1. c.
- Peccatores in malis pprie anteqz essent in mundo pccatos tñ esse credim⁹ nō pdestinatos: p. 11. p. Pelagia. byponosticon li. 6. c.
- Peccatores debitores dicunt: quōd: vide p. 4. in lib. 11. annotatio. in Job ca. 8. a.
- Peccatores lōge distāt ab angelis et p dñōe et mortibus: p dñōe quia notabiles sunt: mortibus quia luxuriosi: p. 10. de utilitate ieiunij. b.
- Peccatores inquantū tales deus nō facit: sed tñ ordinar: iustos autē et facit et ordinar: p. 3. de Beneficiis ad lram impetrat ca. 5. c.
- Peccatores nō statim puniunt de duplici rōe: vt reco gnoscant quāta pietas: quāta clemētia illi⁹ sit erga salutē nostrā. Et quantū velit nobis misericordie pietatisqz largiri tē. p. 10. de vita christiana capi. 2. a. b.
- Tu mori voluisti peccādo: ille te viuere vult cōuertēdo: cognosce ergo qualiter te deus diligit quē maluit viuere q perire: et tu cū ptemnis et despicias: qui amplius q tu ipse te diligit: qui te mori cupiētē vult viuere. Nolo inqz dñs mortem peccatoris h. vt puertat et viuat: ibidē. b.
- Nemo sibi ideo blādiat: nemo stulta et vana suspiatione decipiat: nemo idcirco secur⁹ delinqt: et liber qz sup peccatores pfectim dei ira iudicis umqz nō venit: vt ex hoc opinet se impune peccasse q non illico puniat: sed hoc magis differre deum: q dissimulare cognoscat: et irā dei peccatoribz quous serā subito et repente venturay: sicut scriptū est ne dixeris peccavi: et quid accidit mihi triste: ibidē ca. 3. a.
- Exempla plurimorum habemus p que pbare sufficimus: sceleratos et impios peccatorum suorum sine complero: et hoc tpe iudicari: et pntem ei⁹ vira negari nō min⁹ q futurā: vide ibidē. a.
- Peccatores malos. iniustos. rapaces. crudeles et impios deus nō amat quia altissimus odio habet peccatores. sed amat iustos bonos. pios. bñs les. innocētes et mites: ibidem ca. 4. Ecclesiastici 12. auto. 1. Joannis. 9. auto. 1.
- Exēplo manifestissime instrumur et docemur singulos fm peccatorum suorum plenitudinē psumari et tādū vt puertant sustineri q diu cum aliis suorum non habuerint delictorum psummatū tē. ibidem capite. 4.
- Autē bonos cū peccatoribus quicqz videmus perire illud est: q illi nō perierūt sed euadūt q de malos

Peccatores

ram p[er]fortio z p[er]secutionib[us] liberant[ur]: z ad req[ui]e[m]
em transferunt[ur]: illi z plane moriunt[ur] z pereunt
quos de hoc m[un]do reced[en]tes maiors ad huc iu-
dici[um] supplicii expectat z pena t[er]ribid[us] ca. 5.

- 21 **P**eciores ⁊ mali tollunt ne bonos diuin⁹ psequantur: boni autē vocant ne diuin⁹ vident a notorio iusti de pressuris tribulationib⁹ ⁊ angustijs vocant ad requiem: iniqui vero de luxurijs opibus ⁊ delictijs rapiunt ad penā: illi vadūt vt in dicent: isti vt iudicent: illi vt vindicent: isti vt in eos vindicta celebret ⁊c. ibidem.
- 22 **P**eciores si de⁹ sperneret oēs vtiq; sperneret: q; si ne pctō nemo esset verba sunt bylary: p. 6. de natura ⁊ gfa ⁊ pelagia. ca. 62.
- 23 **P**eciores etiā de⁹ audit vt patet in scripturis: vide p. 5. ⁊ episto. Parme. li. 2. ca. 8. c. Orationibus: auto. 4.
- 24 **P**eciores vt pctōres a deo nō exaudiunt: ibidē et de baptismo ⁊ Donatistas li. 7. ca. 26. Joannis nis. 9. auto. 1.
- 25 **S**i aliq; i herenicoꝝ memorijs oīs exaudiat: nō pmerito loci. h. p merito desiderij sui recipit si ne malū sine bonuz: quō? vide p. 11. ⁊ Petilia. donatiste episto. ca. 16. c.
- 26 **P**eciores qñq; in malū eoz exaudiunt: de qto dicit apls tradidit illos de⁹ in concupiscētijs cordis illoꝝ: multis etiā ppit⁹ deus nō tribuit qd volunt: vt qd vtile est tribuat: ibidem.
- 27 **E**xaudiunt multū ⁊ multis modis: nō solū chrisiani catholici. h. ⁊ pagāi ⁊ iudei ⁊ herenici. varijs errorib⁹ ⁊ supstitionib⁹ dedit. Exaudiunt autē vel ab spiritib⁹ seductionib⁹. q tñ nihil faciunt. nisi pmittant deo sublimi atq; ineffabili ter iudicare. qd cuiq; tribuendū sit. siue ab ipso deo. vel ad penā maline. vel ad solaciū miserie vel ad monitionē querēde saluus eterne: ibidē d. Joannis. 9. auto. 1.
- 28 **P**eciores etiā dona dei habēt. q; corp⁹ ⁊ animā. et qñq; bona aie ⁊ corpis naturalit⁹ insita: quoniam de⁹. nō ipi ista fecerūt: pte. 8. ⁊ Julia. pelagia. li. 4. ca. 3. g. De nuptijs ⁊ concupiscen. ad valeriu. li. 1. capite. 3.
- 29 **P**eciores si de⁹ nō amaret. de celo ad terrā nō descenderet: p. 9. in cū. Jos. trac. 49. c.
- 30 **P**eciores. q̄rere sanare. illuminare ⁊ saluare venit chris in hūc mundū iuxta illud venit fili⁹ hoīs q̄rere ⁊ saluū facere qd perierat: pte. 6. de pctō. meri. ⁊ remissio. li. 1. ca. 26. 27. Luce. 19. auto. 1. 1. ad Thimo. 1. auto. 4. Chis: auto. 78.
- 31 **P**eciores ad penitentia recipiēti sunt exēplo chri q petrū ⁊ mariā magdalenā recepit: p. 4. d ago ne chrisiano ca. 30. Peccaton: auto. 4.
- 32 **D**ebet ergo ecclia catholica correctis ⁊ pietate firmatis filijs libenter ignoscere. cū ipi petro psonā ei⁹ gestā ⁊ enī in mari titubasset: ⁊ cū dñm carnalit⁹ a passione reuocasset: ⁊ cū aurē sui gladio p̄didisset: ⁊ cū ipm dñm ter negasset. ⁊ cū in simulanōeꝝ postea supsticiosaz lapsus esset: videam⁹ veniā esse concessam: cūq; correctū atq; firmatū vsq; ad dñice passionis gloriaz puenisse ⁊c. ibidem. b.
- 33 **N**ō gaudiam⁹ eos. q negāt eccliam dei oīs peccata posse dimitte. ⁊ q nolūt credē datas ecclie clauēs regni celoꝝ. ipi etiā eas de manib⁹ amice

Peccatori

int: ibidem capite. 31.

- Pctōres sunt in unum dei: vide p. 7. li. 12. ca. 3. 34
 Pctōres nulli ex sue pfectōis pferandōe pte
 re debet: p. 4. de doctrina chiana li. 3. ca. 23. 35
 Pctōres sum quare p peccatis regare in dnica
 oīone cōpellimur: p. 10. d. bono pseuratie ca. 5 36
 Pctōres licet exterius delectent fm pūitatē sens
 suū interi tū cruciant fm rectitudinē rationū 37
 p. 5. de Gene. ad līam li. 8. verita. 13.
 Pctōres maiorē cruciatum q̄ delectationem hab
 bent: ibidem. 38
 Pctōres eos pollūt: qui pferunt malis cōsū: 39
 quare discipuli chī a iuda nō sunt infecti: p. 1.
 in q̄stio. veteris et noui testa. q. 102. l.
 Pctōres a se habent voluntatē malā a deo autē 40
 naturā bonā et iustā penā: p. 5. de Gene ad lī
 tē li. 11. ca. 9. in fine.
 Quare de creati eos q̄ tū peccare psciunt: ibi
 dem ca. 8. b. et rōne. 41
 Pctōres deo terribili alloquit dicēs. Ego in in
 teritu vso ridebo. et sifannabo vos. cū in vob
 qd nimebans aduenerit tē. p. 10. de speculo pec
 catoris capite. 8. 42
 Pctōres augustinus bonā ad penitentia dicens 43
 disate nunc dilectissimi qd cui rei pponere des
 beatis: nolite diligere vicia in filijs in amiel in
 fuis: in omnib nonis psonat singularis pān
 omni potestati: pferat creator creature. diliga
 mus deū qz diligit nos. redite filij ad cor. facite
 gaudiū ex puerfatione vestra: corrigant corda
 vsa et habebitis deū ppiatū: pte. 10. de tempore
 barbarico capite. 4. b.
 Pctōres glām dei videre non merent. ostendit 44
 in moyse qui tū glhofus apparuit et a pctōnib
 videri non possit: tollat impi ne videat glām
 dei: p. 11. in q̄stio. veter. et noui testa. q. 8.
 Pctōres siue in q̄ in resurrectōe futura immuta 45
 tionis glām non habebunt: p. 10. de fide ad pe
 trum dyaco. ca. 3. g.
 Pctōn chīs similis est. qz deo filiū suū misit in si
 militudinem carnis peccati vt de pctō dānaret
 peccatū in carne: p. 4. con. faustuz li. 16. ca. 15.
 libro. 18. capi. 6.
 Pctōn deus remediū dedit qui sibi reuiri poss
 fit et dicit penitētia: p. 11. in q̄stio. veter. et noui te
 sta. q. 102. c. d. e. f. g. b.
 Vt aut in deum vel in chistū peccetur: diuerse 3
 sunt cause: ibidem. g.
 Pctōn pdest penitētia si es saltē in ecclesia catholi 4
 ca facit: p. 10. de fide ad petrū dyaco. ca. 3. J. sus
 pia peccatoris: auto. 31. 32.
 Pctōnis speculū est nouissima memorare. si te se 1
 pius in bmoī speculo pspexeris. eris absq du
 bio famfane fortior. dauid cauior. salomone
 sapiēior. Illi in hoc speculo se sepi pferare
 neglexerunt: ideo in carnis sue desiderijs cecati
 conuerfūt: p. 10. de speculo peccato. ca. 2.
 Pctōnis os clausus est: pudore cū et metu corres 2
 ptus loq non audent. abselut aut et liberat tri
 pudis p̄dicat laudem iudicis: pte. 11. in q̄stio.
 veter. et noui testa. q. 112. e.
 Ercūdū g nob ē e medio maloz. mēre nō carne 3
 opib non componib. Nolite in qe apl's cōicare
 opib ifructuofis. Proclui aut ad imitationē

Peccatorum

- malorum currē q̄ ad virtutes bonorū anim^o extat: p. 11. p̄ fulgentiū donatistā art. 16.
- 4 Peccōs p̄sona est ois bō q̄ ois bō mēdar. si sacerdos es homo es; si homo es peccōs es tē. ibi. dem articulo. 15.
- 1 Peccatorū duo sunt origines vna scz spontanea cogitatioe altera p̄satione alteri: p. 2. de libero arbit. li. 3. ca. 10. a.
- 2 In peccatorū nostrorū remissionē innocēs sanguis chisti effusus est: pte. 5. de trinitate. libro 13. capi. 14. a.
- 3 Peccatorū nostrorū deus auctor nō est. ordinato: tamē est cum eo loco peccatores p̄stituit. et ea p̄ pen cogit que merent: p. 2. de libero arbitrio li. 1. ca. 2. a. p. 3. de Genesi ad Iſam imp̄fec. ca. 5. c.
- 4 Peccōn oigo in voluntate hoīs est: p. 8. in li. 2. q̄ s̄tio. sup̄ Erodū. q. 29.
- 5 De peccōp radice cū q̄ nascimur. q̄ est amor puer suus. et timor. et error: vide p. 7. li. 22. ca. 23. a.
- 6 Quia in peccatorū p̄sultu malie remanē debeam^o: etiā si quod absit. summi boni spes nulla esset q̄ vicis in nos dñationē. non eis resistendo p̄mittere: ibidē li. 21. ca. 15. c.
- 7 Peccatorū purgatio non potuit p̄ puz hominē fieri: sed per verbū hominū p̄iūcū et mediatorē Iesum: ibidem li. 10. ca. 24.
- 8 Peccōn remissio q̄ fit in ecclesia est signata in asys lo p̄stituto: ibidē li. 5. ca. 17. c.
- 9 Peccatorū vicis supatus de ip̄is post gratiā res ponat victorū: ibidē li. 21. ca. 16. b.
- 10 Peccatorū suorū non recordabunt sancti quantū ad sensum experitēte sed quantū ad rationales sciētiā: et exemplificat de medicis: ibidem libro 22. capite. 30. f.
- 11 In peccōn p̄uersione de^o et angeli gaudent: p. 4. li. 8. p̄fessio. ca. 3. et plus letandū in magni peccatorū p̄uersione: ibidē ca. 4. Peccōre auto. 41.
- 12 Peccatorū remissionē quomō chistus operatus est: vide pte. 10. de symbolo ad cathecū. li. 2. ca. 10. et li. 4. ca. 9.
- 13 Nec p̄pter aliud factū est vt et pater mitteret filiū. et ip̄e filius susceperet hominē sanandū. et spūssanct^o hoc effunderet donū: nisi vt n̄re aie eruerent a sarcinis peccōp: ibidē li. 2. ca. 10.
- 14 Peccatorū remissio (p̄ dei benignā reconciliatio nem) hoīem a dyabolo eruit sicut cōmissio peccatorū per iram dei iustā hoīem subdit dyabolo: p. 5. de trinitate. li. 13. ca. 12. in fine.
- 15 Peccōz oīū remissio est donū spūssancti: p. 11. p̄ indeos. paganos et arrianos ca. 19.
- 16 Peccatorū remissio et spūssancti acceptio vtrūq̄ fit in ecclesia: p. 10. de blasphemia in spūssanctū q. Remissio: auto. 1.
- 17 Peccatorū remissio in sola ecclesia est licet extra eā sit etiā baptism^o: p. 5. de baptis. p̄ Donatist. lib. 7. ca. 44. Remissio: auto. 1.
- 18 Peccatorū remissio omnibz necessaria est. volens abus saltem ingredi regnū celorū: p. 11. de p̄fessio. iusticie p̄ Celest. in aucto. que militat con. tum art. 17. b. c. d.
- 19 Peccatorū que est pulchritudo: vide p. 2. de vera religione ca. 28.
- 20 Peccōn remissionē mortuorū sepultura fecit: pte 8. in li. 1. q̄stio. sup̄ Gene. q. 161.

Peccatorum

- Peccōn abolitio significat p̄ montē egyptiorū pte 21 9. in euan. Ioan. tracta. 45. b.
- Peccōn remissio sepi^o iterat. chis medic^o est: sed 22 q̄lis hic medic^o q̄ malū iteratū nesciret curare. medicorū enī est centies infirmū visitare: cēties curare tē. p. 10. de vera et fal. penitē. ca. 5. a.
- Sam^o p̄mos p̄ies. et in oīū tpe ecclesiaz dei semp 23 vsq̄ in septuagiessepties. qd est semp peccata dimittere tē. ibidem. b.
- Elimand^o est ḡ error: iste ab ecclesia qui vnq̄ penit 24 tentio negat indulgentiā: ibidem.
- Licet ḡ de^o misericors sit remittendo: null^o tñ nū 25 mis de dei miscōia p̄sumere debet: ibi. ca. 6.
- Peccōz remissionē negātes arguit: p. 4. de agone 26 chiano capite. 31.
- Peccōn remissio dat vel p̄ sacramētū baptismi. si 27 ne p̄ sacrificiū p̄mbulan spūs et cordis p̄riti et b̄uiliat: p. 4. de natura hoī aduersus maniche. capite. 48. b.
- Peccatorū remissionē p̄fitemur in symbolo: p. 3. 28 de fide et symbolo ca. 10.
- Peccōz remissionem null^o accipe pōt nisi credēs 29 auctoritatē ecclesie: pte. 4. de doctri. chiana. libro p̄mo ca. 18. verita. 9.
- Peccatorū remissionē displicētia opat: p. 11. de ve 30 ra innocen. ca. 187.
- Peccatorū remissionē vbi dñs significauit vide 31 pte. 8. in li. ques. sup̄ Erodū. q. 108.
- Peccōn remissio quō ad futurū iudiciū p̄tinet: 32 vide p. 8. in Encbiridion. ad laurē. ca. 66.
- Post peccōz remissionē redeundū est ad p̄sciētiā: 33 p. 4. in ques. euāgelio. li. 2. ca. 13. verita. 7.
- Peccōn tuorū recordatio fit strepit^o. sup̄ quibz p̄ 34 strepet in aure sacerdotū b̄millima p̄fessio tua p. 10. de visitatio. infirmo. li. 1. ca. 2.
- Peccōn interit^o nos retrahere debet a peccatū: p. 35 10. de rectitu. catholice p̄uersione. p. peccatū: au ctionate. 7. 4. 5.
- De peccatorū ingenti periculo: vide p. 10. de p̄tri 36 tio. cordis ca. 6. a.
- Peccōn qd faciendū sit: vide ibidē ca. 10. 37
- Peccōn sup̄plicia de iusticie pulchritudine veni 38 unt: p. 8. p̄ aduersa. legis et p̄p̄eta li. 1. ca. 5.
- Peccōn venialū remedia q̄ sunt: vide p. 10. de re 39 cem cordis ca. 11. a. b.
- Peccōn quomōdā p̄petratorū facilitas pena est 40 aliorū p̄cedentium: p. 3. in li. 83. questio. q. 79. b. dicto. 54.
- Peccōn cōmunio nō fit nisi p̄sensione: p. 5. d̄ ba 41 p̄ul. p̄ Donatist. li. 7. ca. 5. b.
- Peccōn compatio adinuicē: p. 8. p̄ mendaciū ad 42 Consentiū capite. 8.
- Peccatū p̄sciētie infelicitas tangit: pte. 10. de 43 p̄tione cordis ca. 4.
- Peccū deus non fecit. etiā hoīem fecit: pte. 4. li. 1. 44 p̄fessio. capite. 7.
- Peccū transgressionis factū est bona vespertina. 45 argumen. fran. maronis: p. 5. de Gene. ad lites teram li. 11. ca. 34. verita. 8.
- Peccū tribz modis implet. suggestioe. delectatio 46 ne. et p̄sensione: p. 3. de p̄mo. dñi in mōte li. 1. 1.
- Peccū mors est aie. p. 9. in euan. Ioan. trac. 49. c. 47
- Peccū tripliciter p̄sumat delectatione p̄sensu et 48 ope seu p̄suetudine: ibidem.

Peccatum

- 6 Petri quod iudei non haberet: si contra ad eos non
venisset et locutus eis fuisset: ibidem tractatu
89.2.91.2.
- 7 Petri est mediū sperans inter deū et hominem:
ibidem tracta. 41. d. 7. 79. b.
- 8 Petri non imitatio ē propagatione: in alios boies
et primo parente transiit: p. 6. de peccato. meri.
et remissio. li. 1. ca. 9. 12. 7. 15. infra: auto. 18.
- 9 Non ita in vno peccatum sicut in vno iustifica
tione persequimur: ibidē ca. 13.
- 10 Petri nascendo trahit: quod nisi renascendo non sol
uit: p. 8. p. duas epistol. Pelagia. ad Bonifa.
li. 4. ca. 4. c. infra: auto. 47.
- 11 Petri propagat in boies sicut labor: quod ceteri boies
laborant in terra quādamodū in feminas pro
prio cum dolo: p. 6. de peccato. meri. et remis.
libro. 2. ca. 23.
- 12 Petri fuerit aliqis aliquādo vel esse possit quod nul
lū habuerit petri: vide ibidē ca. 20.
- 13 Quod petri pūmū boies viciata est bona natura:
quod: vide p. 8. p. dela. et cele. d. gra. c. h. li. 1. ca. 50.
- 14 Quod nemo esse possit sine petro: vide ibidē ca. 49.
- 15 Petri est p. naturā: ex quo mors: et oia quod sunt mor
tis oriuntur: p. 11. ad articulos sibi falso imposi. ar
ti. 5. infra: auto. 41. 110.
- 16 Petri naturale non est: sed nature viciate: unde fas
ci sum? natura filij ire: p. 11. de pfecto. iusticie
p. Celesti. in respon. tertie ratione.
- 17 Petri actū dicimus esse non rem: ibidē in respō.
quarte ratione.
- 18 Petri p. vnu boiem intravit in mundū: non mor
rū imitatio ē seminis sparsione: p. 11. p. dela
gi. byponosticon li. 2. d. supra: auto. 8.
- 19 Quod multi perierunt: pereuntius est meriti: quod multi
saluant: salutis est donum: ut enim reus dānet
inculpabilis ut autē reus iustificet: ineffabilis dei
gra. est: p. 11. ad artic. sibi falso impositos ca. 2.
- 20 Nilius ē impius et indoctus est: quod viciū nature non
discernit ab auctore nature: quod priorius alienius
est: quod quid i vno quod dānādū est: ibidē. articulo. 3.
- 21 Petri boies est auersio a peditore: ad inferiora cō
dita puerio: p. 4. ad Simplicia. li. 1. q. 2. T.
- 22 Petri originale non fuisset transfusum ab alijs pec
catis: si p. m. bō non peccasset. argumētū: quod di
cit quod petri aliorū naturā non possunt mutare ut
petri pūmū boies: p. 7. li. 12. ca. 14.
- 23 Petri est pena petri ut mors et b. m. o. i. transfusa sūt
p. petri pūmū parēns: eo quod in ipso eram? quā sens
tentia sue dānatiōis exceptit: ibi. li. 13. ca. 4. b.
- 24 Quod cum petro originali nascimur oēs: ostendit de
ignorantia et amore puerio: quod omnino insunt ex
natura corrupta: ibi. li. 22. ca. 22. a. b.
- 25 Quod petri originale transfundit a parentibus cum bo
no quod a creante tribuit: que duo currunt quasi
fluvio et torrente gūis boni: ibidē ca. 24. a.
- 26 Quod oēs nemine excepto p. b. m. petri p. trax
runt originale: ibidē li. 20. ca. 6. b.
- 27 Quod petri vel viciū causat in nobis ex auersione
volūtatē non ex puerio: non enim ipm facit res
amata: sed deserto iusticie et summi boni: ibidē
libro. 12. ca. 8. supra. 21.
- 28 Quod petri omne dicit virgilius b. e. originē ex carne:
improbatur: ibidē li. 14. ca. 3.
- 29 Quod petri vigoratur ex p. b. i. b. i. o. n. e. legis: ibidem

Peccatum

- libro. 13. capi. 5.
- Petri est volūtas retinēdi vel psequēdi quod iusti
cia vetat: p. 7. de duab. animab. p. maniche.
capite. 11.
- Petri non cōmittit nisi dū ea appetunt quod ille con
tempnit: aut fugiunt que ille sustinuit p. n. a. sa
lute: p. 2. de vera religio. ca. 16. b.
- Peccatū vsq. adeo voluntariū malū est ut nul
lo mō sit peccatū: si non sit voluntariū: p. 2. de
vera religio. in argumento. f. de vera religione
ca. 14. infra: auto. 55.
- Petri vitauerūt sancti: in verbo in facto in cogi
tatione in visu in visu in motu in annuendo
oculis in manib. in pedib. in ira in ira in sus
pense et. p. 10. de salute. documē. ca. 47.
- Petri vitari posse dicit Augustinus: si natura vi
ciata sancti grana dei p. Iulium cōm dūm nfm
instanti enim sana non est: inquantū id quod faci
dum est: aut cecitate non videt: aut infirmare
non implet et. p. 11. de pfecto. iusticie p. Cele
sti in respōsio. p. me. ratione.
- Petri nullū adeo parū est quod non crescit negle
ctū: p. 10. de vera et fal. peniten. ca. 8. b.
- Petri aggrauat: quā quod p. caput leue est: tū ratio
opis: tū rōne opantis: p. 7. li. 14. ca. 12.
- Quā petri vel viciū ex p. s. u. e. t. u. d. i. n. e. nimia sit qua
si naturale: quod etiā punit quod ex volūtatē sum
pfit exordis: ibidē li. 12. ca. 3. c.
- Peccatū pūmū hominis aggrauat quia ad mia
genem dei erat ipse homo: quia etiā prepositus
omnib. animalibus ipse erat: que hoc ipso cum
obedire docebant: quia in amenitate paradisi
erat: quia copia omnium et bonorum lignorum habebat:
quia preceptū vnicū solū et leue sibi da
tum erat: quia maxima pena ei comminata fue
rat: quia p. n. i. t. a. s. in ipso nulla erat ad malum:
vel difficultas ad bonum: et ideo iusta tulit sen
tentiam penalem: ibidem libro. 14. ca. 15. nota
ibi veritatem.
- Quod peccatū quia putat parū: non ideo est par
ū ut patet in Adā: quod putant esse veniale quod
fuit mortale: ibidē li. 14. ca. 13. a. b.
- Quod petri vel malum est non nisi in natura bona
quā corrumpit: ibidē li. 12. ca. 3.
- Peccatū est contra naturā et ledit naturā: ibidē
li. 11. ca. 17. nota ibi veritatē: et li. 12. ca. 1. d. Su
pra: auto. 15.
- Peccatū non tollit esse hominis omnino sed dimi
nuit: quia non iam homo inheret ei quod summus
est: ibidē li. 14. ca. 13. b. c.
- Quod peccatum fuit causa quare pudenda dicta
sunt ipsa genitalia: ibidē li. 14. ca. 23. c.
- Quod peccatum occultū precedit manifestum: ibi
dem ca. 13. a.
- Quod in peccatū manifestū deus p. m. i. t. t. i. t. e. d. e. r. e. s. u. p.
bos p. p. t. e. r. b. o. n. u. m. ibidē. c.
- Peccatū omne potest dici mendaciū: ibidē li. 14. ca.
4. infra: auto. 95.
- Peccatū sicut generatio ē p. t. r. a. b. i. t. i. t. a. nisi regene
ratione non soluit: p. 8. p. Julia. dela. li. 2. ca. 1.
f. Supra: auto. 10.
- Petri dicit vulnus quod ipsam vitam vulnerat: qua
recte vivit: p. 8. de nuptijs et concupiscentiis. ad Va
le. li. 2. ca. 34. a.

- 49 Peccatū si p penitentia non abolet mor in aliud
trabit. deducit p. lile. Si qd carbonem appbent
dent. si cito eos piccent. nihil ei nocebit: si ve
ro diut⁹ tenere voluerit sine vulnere abire nō
potent: p. 10. d. bonestate mulier. ca. 5.
- 50 Peccatū hominis non dicit irremediabile sicut
dyaboli: p. 10. d. mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 2. c. d.
- Peccatū recte factū vtrū sit in libero arbitrio vo
lūtatis: vide p. 3. in li. 83. q. 24.
- 51 Peccatū omne factū si recte factū nō est peccatū est: pte
3. de vulura. credēdi ad honoratū ca. 12.
- 52 Peccatū nihil aliud est nisi pceptus dei. q. eius pce
pta premium⁹. 7 hoc nulla alia res pñadet nisi
si supbia: p. 10. de saluari. documē. ca. 19. Su
pra: auto. 30. 31. infra: auto. 87.
- 53 Peccatū est factū vel dictū vel pceptū aliqd p eter
nā legē: p. 4. p. fñstū li. 22. ca. 27.
- 54 Peccatū ppetrat vel corde ore aut ope: p. 8. in En
chiri. ad laurē. ca. 64. Supra: auto. 5.
- 55 Peccatū actuale nulli imputat nisi in pñia fuerit
voluntate: p. 3. in li. 83. questio. dicto. 19. Su
pra: auto. 32.
- 56 Peccatū iniquitas est: quō? vide pte. 9. in episto.
Joan. tracta. 4. e.
- 57 Qui peccat nō videt deū neq. cōfiscit: ibi. e. l. fine.
- 58 Qui natus est ex deo nō peccat quō intelligit: vi
de ibidem tracta. 4. g. in fine. 5. a. b. c. d. infra. 1.
Joan. 3. auto. 3.
- 59 Qui peccat in proximū peccat in deum: quia cō
tra charitatē. 7 deus charitas est: ibidem tracta.
7. b. ante medium.
- 60 Peccatores quō diligit de⁹: vide ibidē trac. 8. g.
- 61 Peccatū non remittit nisi p nomen filij dei: ibidem
tracta. 2. d.
- 62 Peccare null⁹ debet in spe venie: ibidē trac. 1. e.
- 63 Peccatū nos aduersarios cōi pñstuit: p. 6. de pec
cato. meri. 7 remissio. li. 1. ca. 28. b.
- 64 Peccatū ad mortē qd sit: vide p. 3. de fimo. dñi in
monte li. 1. bb. infra: auto. 66.
- 65 Peccatū bñano generi mortē anie 7 corpis intulit:
p. 6. de peccato. meri. 7 remissio. li. 1. ca. 4.
- 66 Peccatū ad mortē est deserere fidem que p dilectio
nem opat. vsq. ad mortē: pte. 8. de correptione. 7
grā ca. 12. b. Supra: auto. 64.
- 67 Peccatū mors est aie immortalis quia aia q. pec
cauerit ipsa moriet: p. 3. de duabus animabo p
maniche. capi. 2. b.
- 68 Anima p peccatū ad nihilū redit: quō? vide p. 4. p
secundū manicheū ca. 11.
- 69 Peccanti anime tria insunt: quia ania pñtens
malo: 7 ipm malū cui pñtē duo sunt: 7 ipsa
cōsensio: ibidē ca. 13.
- 70 Peccatū siue bñe siue inde trahat opus est dyabo
li: sicut bō siue bñe siue inde nascat op⁹ est det.
p. 8. de nuptijs 7 pcupiscem. ad Valerium li. 2.
capi. 2. b. 5. b. 6.
- 71 Peccatū non nisi pcupiscēdo cōmittit: p. 6. de spū
7 lra ad marcell. ca. 4. b.
- 72 Peccatū voluntariū est: quomō? vide pte. 11. d. si
de con. maniche. ca. 9.
- 73 Peccatū ver⁹ q. quis eringuere vis mandato no
uo. eringue cupiditatē 7 amplectere charitas
tem 7ē. p. 10. de laudib. charitatis. b.
- 74 Peccatū si nō esset. homo multoz nonnā haberet:

- pte. 5. de trinitate li. 15. verita. 81.
- Ad peccatū amor ducit 7 timor mūdī: ad omne
aut bonū op⁹ amor 7 timor dū ducit: p. 11. de
vera innocē. ca. 248.
- Peccatū boīs per vesperā sicut renouatio p mane
significat: p. 5. de Gene. ad lram li. 1. ca. 17. b.
- Peccatū aliquādo p sacrificio ponit: p. 8. p mēdas
cū ad Consentū ca. 15. a. con. duas episto. Pe
lagi. ad Bonifa. li. 3. ca. 6.
- Peccatū grece αμαρτία dicit: pte. 8. li. 3. questio. 78
sup. 2. euti. q. 20. b.
- Omne peccatū mortale ex pñsu pueniē dicit for
nicatio: p. 5. de trinit. li. 12. ca. 10. verita. 11.
- Peccatū omne in portione inferni est veniale: in su
periori aut mortale: ibidē verita. 9.
- Peccatū bñanā naturā debilitat et vulnerat:
p. 6. de natura 7 grā p. Pelagia. ca. 19.
- Peccatū nō est sba sed tm hoc noie pperā facti act⁹
expñitur: ibidem.
- Peccatū non ordinatur: qui nullū reliquit impuni
tū. ordinat aut penā amantib. culpā: p. 10. d.
vera 7 fal. penitē. ca. 16. a.
- Peccatū de⁹ p nobis fecit: cōm: quō intelligat.
vide p. 8. con. Pelagia. 7 Celesti. de peccato ori
ginali li. 2. capi. 32.
- Peccatū in cōiō nō fuit s. similitudo peccati: p. 8. p
duas epistol. pel. ad Bonifa. li. 3. ca. 6.
- Peccatū est pñan⁹ libere volūtatis assensus: p. 3. de
Genesi ad litteram impfect⁹ ca. 1. et quid pena
peccati: ibidem.
- Peccatū omne nisi fallo: (dicit augustin⁹) ptempr⁹
dei est. 7 ois ptempr⁹ dei supbia: p. 6. de natu
ra 7 grā p. Pelagia. ca. 29. Supra: auto. 52.
- Peccatū vnde. nisi q. iusticie pñariū est: p. 8. p mē
daciū ad pñen. ca. 15.
- Grati⁹ peccatū est qd aīo nocētis: q. qd aīo subue
niētis efficiat: ibidem. a.
- Peccatū in spñsticū nullū est p se nisi finalis impe
nitētia: p. 8. li. 1. retractatio. verita. 21. documē
to. 1. Manib. 12. auto. 8.
- Peccatū in spñsticū non omne s. aliqd est irremissi
bile. impenitētia scz finalis: pte. 8. de correctio.
Donanist. ad Bonifa. ca. 29. manib. 12. auto. 8.
- Peccatū in spñsticū: qd neq. hic nec in futuro di
mitti dicit dñs est pñerantia in nequicia 7 ma
lignitate cū desperatōe indulgentie dei: p. 3. in
li. erposino. episto. ad roma. inchoate. l. x. infra
spñsanctū: auto. 34.
- Peccatū aliqñ est 7 pena peccati: p. 8. p. Julia. pel.
li. 5. ca. 3. a. b. c. 7. a. b.
- Peccatū est causa mortis 7 gemit⁹ parturit: p. 8.
p. Pel. 7 Celesti. de pccō originali li. 2. ca. 38.
- Peccatū omne mendaciū dicit: p. 11. d. vera inno
cen. ca. 150. Supra: auto. 46.
- Peccatū 7 mēdaciū pñia sunt boiū: ibidē ca. 322.
- Peccatū tunc est ppetratū si quis discernit illud fa
ciendū ideo forte nō facit q. loc⁹ nō est inuēt⁹
7ē. p. 10. de pugna aie. c.
- Peccatū nullū de⁹ habere iubet cū tamē sciat nul
lū boiem hoc facturū: p. 6. de peccato. meritis et
remissio. li. 2. ca. 16.
- Peccatū mentē miserā fecit 7 iusticia dñi beatū aut
meritū: p. 5. de trinita. li. 14. ca. 15. a.
- Peccatū dicit graue iugū: dicit iugū. q. q. duo

75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Peccatum

bis Adam et Eua venit: vel qz duorum colla
sqz masculi et femine sunt: ideo dicitur grane in
gu sup filios add: p. 11. con. Pelagia. bypono
sticon li. 5. c.

101 Hoc iugo. idest originali peccato reuincti maio
res atqz minores: vicio ex ipso ori: tanqz arat
trabim? qd diu sum? in mortis corpe: cuius cu
piditatis fomere pfunditur: hoc est corumpit
terra nostra: ibidem.

102 Sicut peccatu iugu dicit dyabolizita dilectio ius
gu dei: qz deu iubemur diligere et proxima qz in
his duobz pceptis tanqz in iugo lex ois pendet
et ppetere: ibid. c.

103 Ad petri boies per duo inducuntur: vide supra
homies: auto. 40.

104 Petri non habere quis facit nisi deus: p. 10. d. vr
bis exordio. d.

105 Petri et delictu differunt: quia petri est ppetratio
mali: delictu autem est desertio boni: p. 8. in li. 3.
qstio. sup Leuiti. q. 20. a. Delictu: auto. 1.

106 Petri celesti? ex traduce esse negauit: p. 8. p. Pe
lagi. et Celesti. de peccato origina. li. 2. ca. 3. 6.

107 Petri in boie in deo incitat: selu iusticie: zelus ius
ticie pdestinationem: pdestinatio autem attrahit
more: p. 10. de pdestina. dei. ca. 3.

108 Petri primo remittendu est si saluari volum?: p.
11. de vera innoc. ca. 357.

109 Petri est nomē boiēdū: res detestabil? nullo mō
compatibilis: p. 10. de pntinē cordis ca. 8.

110 Petri nō est natura s; viciū nature: p. 11. de vera
innoc. ca. 228. Supra: auto. 15. 16.

111 Petri homicidij aut alteri? flagitij quare cōmit
nt: vide p. 4. li. 2. p. fessio. ca. 5.

112 Quid in petro aut vicio innemim? ppter qd ppe
tratur ea: vide ibidē ca. 6.

113 Petri plati multū nocet: figurat in hoc qz moy
ses sibi vidit angelū infestū: et ad vindictā pas
ratū: p. 11. in qstio. vete. et noui testa. q. 16.

114 Petri est ipancū infirma tñ pena puniri vult:
qre: vide p. 6. de sex qstio. p. paga. q. 4.

115 Mōanū gen? ppter petri more tñ cor: pio qz spī
ritus meruit: ibidē de peccatorū meritis et res
missio. libro. 1. ca. 4.

116 Petri non omne fornicatio est: qz de pedit oēs qui
fornicant? et tñ non pedit oēs qui peccat: p. 8. in
li. 1. retractatio. ca. 19. b. verita. 20.

117 Petri est causa damnatiois hūane nature: p. 8. d.
nuptijs et pmpiscēna ad vale. li. 1. ca. 20. 23. b.

118 Petri nō oīno delet imaginē dei in mēte: p. 6. de
spū et līa ad marcelli. ca. 28. a.

119 Petri nō est appetit? malay naturarū s; desertio
melior: p. 4. d. natura boni aduersus maniche
os capite. 34. et 36.

Peccauit natura hūana cū peccare potuit: s; lar
gion grana liberaf: vt ad eā pducit libertatem
in qua peccare nō possit: p. 7. li. 22. ca. 30. e.

1 Quicqd petrim? accipiem? ab eo qui mādara
a? custodim? et qz multis pie negatur qd alijs
ad pmonē pcedit: p. 9. in epistol. Joā. tracta.
6. c. d. Marti. 7. auto. 4.

Pecora boies dicunt qui nō cibo sempiternē ve
ritatis sed tpaliū pmissionū tanqz terreno pa
bulo contentant: pte. 3. in expofitio. epistol. ad
romanos inchoat. b.

Pecunia

Pecora sex pcepta fuerunt senioribz populi vt
offerrent pro populo: pte. 8. in li. 3. qucl. sup
Leuiti. q. 36. b.

Pecora non habēt spm? idest intellectū et ratiois
ac sapientie sensum: sed animā tantū: pte. 8. de
anima et origine eius ad Vincen. victorem li
bro. 4. ca. 23. b.

Pecora viuere non tamē frui dicunt: p. 5. de Be
ne. ad līam li. 5. ca. 14. circa finē.

Pecora a pecorum monibz non recedūt: ibidem
libro. 7. capite. 19.

Pecora deuotionē mortis non nisi sensus vite
docuit: ibidē li. 8. ca. 16. b.

Pecoribz compatus est homo post peccatum ibi
dē li. 3. ca. 12.

Pecorū nomē bis animalibz accomodat? aptari
solet que sūt in vsu boiū sine adiūctis in las
bonibz vt boues et equi: sine ad lanifitū vel ad
vescēdam vt oues et fues: p. 5. de Bene. ad lit
teram li. 3. ca. 11. a.

Qui petri? iudit et nō corrigit? solidat petri et nō
tollit: p. 10. de disciplina chiana ca. 1. in fine.

Peculare est soli? patet: ne missus dicat: p. 11. in
qstio. vete. et noui testa. q. 97. g.

Pecunia oia noiat: quoz iure dñi sum?: p. 2. de
libero arbi. li. 1. ca. 15. b.

Pecunia a pecore vocat: qz antiquitotuz qd bas
bebāt in pecoribz habebāt: legimus annuos
patres fuisse diuites pastores et. p. 10. de disci
plina chiana ca. 1. e.

Quicqd boies possidēt in terra: oīnia que? dñi
sunt: pecunia vocat: seru? sit vas ager arbor:
pecus: qd hōz est: pecunia dicit: ibidē.

Pecunia crea pcessit argentea et argētea aurea:
p. 7. li. 4. ca. 21. b.

Pecunia aliq dixerūt esse deū qz pecunie dixerūt
esse oia: ibidē li. 7. ca. 12. b.

Pecunia magnā pōt habere auar? non autē pōt
non egere: et pecunia ostēdit differre a diuitijs
multipliciter: ibidē li. 7. ca. 12. b.

Homo q nō habeat artē suay pecuniali mercede
venalē raro inuenit: ibidē ca. 3. b.

Pecunia te nō facit beatū: m es facis oīnā: nō
illa te beatū sed qz multuz amas pecuniā amas
perditionem: pte. 10. de disciplina chiana ca
pote. 1. b.

Inter pecuniā tuā et deum tuuz multū interest:
pulchrior est iste sol qz pecunia tua: et tamē iste
sol non est deus tuus: porro si pulchrior est lux
ista qz pecunia tua: quantū est pulchrior qui se
cit banc lucē: ibidē. b.

Pecunia amat cecus quam etia? nanqz vidit: vi
de ibidē quomō alloquitur cecum auarum circa
litteram. 3.

Pecunia aliqui sic amāt vt labores suscipiāt: ie
iunia tolerāt: mare transeunt: vēns et fluctibz
se committūt: ibidē pecunie: auto. 2.

Pecuniaz amor multos ad regnū eternū intras
re nō pmittit: p. 10. de salutar. docu. ca. 30.

Pecunie amatores boies nō essent: nisi eo pnta
rēt se excellēiores quo diuitiores: p. 5. de Bene
ad līam li. 11. ca. 15. a.

Pecunie amatores multis laboribz doloribzqz
pānēter subdant: pte. 8. con. Iulia. pelagianū

Pedes

- libro.4.capi.7.d.
- 3 Pecunie amor venenū post^o ale q̄ medicamētū
eristit: p.1. de ordine li.2.ca.8.a.
- 1 Pedes q̄ dactylo postponunt ppter silentiū: pte
2. de musica libro.4.ca.8. de pedum cōmurtio-
ne: vide ibidē ca.16.
- 2 Pedes nouē sunt q̄ nullū alinū mirtū rbitmū
faciunt: p.2. de musica li.3.ca.4. in fine.
- 3 Pes quin q̄ syllabarū suo noie non pōt rbitmū
facere: ibidem ca.6.
- 4 Aliq̄ ps pedis in pncipio metri in fine quoq̄ et
in silentio poni pōt: ibidē li.4.ca.13.
- 5 Pedes igniti significant eccliam: p.9. in Apoca-
lip. 11. Domelia.1.b.
- 6 Pedes nō lon dicunt bñani affect^o sine q̄bus h
non uiuit: p.9. in euan. Joan. tract. 56.b. 57.
Supra affectu: auto.6.
- 7 Pedes discipulorū q̄re ch̄s lauit t̄q̄ a petro ince-
pit: vide ibidē. tracta. 55.d. 56.a.
- 8 Pedes cur tm̄ lauet qui lotus est: vide ibidē trac.
56.b. 57.a.b.
- 9 Pedes priorum lauare debemus exemplo ch̄i
sui: ibidē tracta. 58.b.
- 10 Pedes quō copulant in cōmuni: vide pte.2. de
musica li.2.ca.9.
- 1 Pedi nomē nō ob aliud impositū est q̄ ppter tem-
porū dimensionē: ibidē li.1.ca.1.b.
- 2 Pedibz nōnulli q̄re nō misceat amphibrach^o:
vide ibidē li.2.ca.10.
- 3 De pedū rationabili nuttione: vide ibidē ca. 11.
- 4 De murtionibz pedū sex temporū: vide ibi. ca.12.
- 5 Amphibrach^o pes est q̄ritus: r̄m: ibidē ca.10.
- 6 Pedum pmutatio t̄ amphibrachū murtio tangit-
ur: ibidem ca.13.
- 7 Leuano t̄ posito t̄stūdē sibi v̄dictū: ibi. ca.11.a.
- 8 Pede purichio null^o misceri pōt: ibidē ca.13.
- 9 Jābo chon^o de bachijs pedibz qua metro incō-
dant: ibidē li.4.ca.9.
- 10 An pedū q̄ntitas sono: sensu aut p̄nūciātis ictu
vel memoria dep̄benda: t̄ quid sit sonorū nus-
merus: ibidē li.6.ca.2.
- 1 Peierare volēti qui nō nūnciant peccatū acci-
piet quō sit intelligendū: vide p.8. in li. questū.
sup. Leuiticū. q.1.
- 2 Peierare peius est q̄ mentiri s̄ blasphemare pes-
ius q̄ peierare: p.8. con. mendaciū ad Consen-
tum ca.19.b.
- Pd** 1 Pelagian^o dicit aduētū ch̄i nihil pfuisse: quō?
vide p.11. p̄ Pelagia. byponos. li.3.b.c.
- 2 Pelagianū dicūt motū genitaliū t̄ cōmurtionem
cōiugū a dyabolo fuisse repertū: t̄ ppter eos
qui nascunt innocētes reos esse t̄ a dyabolo fie-
ri nō a deo: p.8. p̄ duas episto. pelagia. ad Bo-
nifaciū li.1.ca.5.b.7.6.
- 3 Pelagianus dicit deum esse auctorem libidinis et
esse bonum nature: pte.11. con. Pelagia. byppo-
nos. con li.4.a.b.c.
- 4 Pelagianorū q̄nq̄ argumēta s̄ catholicos: vide
p.8. p̄ Julia. pelagia. li.2.ca.1.a.b.
- 5 De pelagij ambigua dictorū expōitiōe: vide pte
8. p̄ Pelagia. t̄ Celesti. de gr̄a ch̄i li.1.ca.2.
- 6 Pelagi^o tria p̄stuit q̄bz diuina mādara dicit im-
pleri sc̄z possibilitatē voluntatē t̄ actionē: ibi-
dem capite.3.

Pelagianus

- Pelagi^o veritati p̄radicit q̄d ex dictis ei^o ostē-
dit: ibidem ca.6.16.
- Pelagi^o quaz gr̄a s̄ intellectat dicendo hominē
ad bonū adiunari p̄ gr̄a: ibidē ca.7.
- Pelagi^o exēpla q̄re discunt: vide ibidē ca.15.
- De pelagio quid Palestini episcopi pariter t̄ pa-
pa Innocenti^o scripserūt: vide p.8. p̄ Pelagia.
t̄ Celesti. de pet̄o originali li.2.ca.9.
- Pelagi^o callide damnauit que discipulū suū Ce-
lestiū docuit: ibidē ca.10.
- Pelagi^o quō p̄uict^o sit: vide ibidē ca.11.17.
- Pelagius t̄ Celestius quō in heresi differat: ibi-
dem capite.12.
- Pelagi^o quare damnauit ea q̄ Celestius damna-
re noluit: ibidem capite.13.
- Demēdacijs t̄ fallacijs Pelagij vide ibidem ca.
14.15.16.
- Pelagius cui se litteris excusauit quid ei obiectū
sit: capite.18.
- Pelagius quare ita de gr̄a dei errauit: p.8. p̄ Pe-
lagi. t̄ Celesti. de gr̄a ch̄i li.1.ca.42. Error. 2.4
- A pelagio sc̄tis laudat ambrosius: quare: ibidē
capite.43.
- Pele^o Jasonem mittit: p.7. li.3.ca.7.
- Pena qualis t̄ quanta cuiq̄ culpe debeat diuini
iudicij est non humani. p.4. de natura boni.
capite.9.31.
- Pena iustitia dei infligit q̄ nihil facit iniuste: pte
11. de fide p̄ manicheos ca.9.
- Pena omnis a diuina voluntate: pte.7. libro.5.
capite.10.b.c.
- Iustis quequid malorū ab iniquis dominis in-
rogat. non est pena criminis. sed virtutis exa-
men. ibidem li.4.ca.3.c.
- Q̄ pena inferi non necessarijs defectibz. sed vo-
luntarijs: ibidē li.12.ca.8.a.
- Penalitatū mala quomō conferant nob̄ ostē-
dit libro.11.ca.22.
- De pena inflata innocentibz in iudicijs et igno-
rantia: ibidem li.19. capite.6. nota veritatem et
documenta.
- Pena iusta pena peccati est t̄ supplicij noia: p.
2. de libero arbi. li.3.ca.18.b.
- Pena etiā iuste inferat. panē tamen mala vides
tur: pte.11. in questio. veteris et noui testamen.
quelio. 34.
- Pena post hanc vitā reis manebit in eternū. libe-
ris aut non remanebit in eternū. nec culpa nec
pena. sed pmanebunt in eternū substantie bo-
ne spūs et caro t̄c. p.10. de p̄nētia ca.8.c.d.
- Pena reproborū est eterna: non deficiente dolore
nec natura. q̄d ostēdit posse esse p̄ animalia in
igne viuētia: pte.7. li.19. capite.28. libro.21. ca-
pite.3. et quarto.
- De pena eterna vel igne diuersimode affligente
diuersos: ibidē li.21.ca.11.c.d.
- Q̄ pena eterna infligit citra p̄dignū t̄ sic miseri
cordiā semp̄ habet in oibz: p.7. li.21.ca.24.d.e.
- Q̄ pena eterne mortis sit iusta. pbat etiā fm̄ le-
ges iustas fm̄ q̄s aliq̄s erimūt d̄ vitā mundi p̄-
petuo. q̄n sibi mors p̄ graui crimine infligit:
et q̄ nūq̄ ad vitā reuocat: ibidē ca.11.c.d.
- Q̄ pena eterna vel summū malū fugiendū est
ppter sc̄p̄m: ibidē li.19.ca.1.b.

- 16 **Si pena eterna liberandos damnatos quidā dixerunt:** ibidē li. 21. ca. 17. p. totū.
- 17 **Pena peccati est ignorantia et difficultas:** p. 11. de vera innocē. ca. 78.7.
- 1 **Pena iehēne vnusquisq; sustinebit iuxta qualitate culpe:** p. 10. de vanita. seculi ca. 3. c. De reseruitudine catholice puerfatio. 8.
- 1 **Penarum diuersitas in inferno erit p diuersitate criminū:** pte. 5. de baptis. con. Donatū. libro 4. capite. 19. b.
- 2 **Penarum legalium octo genera scribit Tullius:** scilicet dā nū vincula verbera. tallionē. ignominia exilium. mortē et seruitutē: p. 7. li. 21. ca. 11. a.
- 3 **Penarum ponit triplicē differētiā:** q; aliq; purgatorias bonorū. alias punitorias malorū. alias executoarias. vel declaratorias virtutū administratas p boīes vel angelos bonos vel malos: ibidē ca. 13. b. c.
- 1 **Penas tātas cur patiamur?** vide pte. 2. de libero arbitrio li. 1. ca. 12.
- 2 **Penas multiplices pauli experiunt:** p. 8. de origine aīe ad Hieron. li. 1. ca. 14. 15.
- 3 **Penas mortis et alias post baptismū ostēdit dimitti in meritū:** p. 7. li. 13. ca. 4. b. sic p ineffabilem dei misericordiā. et ipsa pena victorū materia fit maxima virtutū: et sic iusti meritū etiam supplicū peccatorū: ibidē.
- 4 **Quia penas p peccatis launt homines semp occultas:** et aliquando apertas. siue in hac vita siue post: ibidē li. 20. capite. 1. c.
- 5 **Penas tātas martyres sustinuerūt:** q; grā spūs sancti in eis abūdauit: ibidē li. 13. ca. 7.
- 1 **Pene nos terreat. si pnia nō inuitat:** p. 10. d. vanitate seculi ca. 1. b.
- 2 **Pene purgatorie non sunt nisi ante iudiciū tremende:** p. 7. libro. 21. ca. 16. c. nota veritatem et duo dubia.
- 3 **Quia pene purgatorie sūt in hac vita et in futura:** ibidem ca. 13. d.
- 4 **Quia rarissimi sunt qui nō habeāt penas hic:** s; solum in futuro: ibidē li. 21. ca. 14. a.
- 5 **Quia pene nō sunt mēsurandē finē quantitātē tpalis culpe:** sed finē magnitudinē sceleris. sicut etiam in penis legalib; fit: sic etiā pena reprobōrū nō debet respondere culpe finē tempus: ibidē ca. 11.
- 6 **Pene malū. punitiōem tūā viciōsam est bonū:** quia iustu: ibidē li. 12. ca. 3. c.
De penis mulieri inflictis: vide pte. 2. d. Genesi con. manicheos li. 2. ca. 19. De pena viri: vide ibidem capite. 20.
- 1 **Penitentia dei dicit rex in eius potestate pstituta rū boīb; inopinata mutatio.** Nō enī sicut hominē penitet deū. sed sicut deū: quēdammodum non sicut bō irascit: pcc sicut bō miserec. nec sicut homo zelat sed oīa sicut tens. Ita enim dei est vindicta pccī. Misericordia dei est bonitas optulantis tē: p. 8. d. aduersa. legis et ppheta. lib. 1. ca. 20. b. dei: auto. 49.
- 2 **Quando ergo tēū penitet. non mutat. sed mutat:** sicut quādo irascit. non mouet. et vindicat. Et quādo miserec. non dolet et liberat. Et qū zelat. non cruciat et cruciat tē. ibidē. c.
- 3 **Penitentia quō in se deo:** vide pte. 4. ad simplicia nū. li. 2. q. 2. Gene. 6. auto. 1.

- Penitentia mystice in thamar et iuda fecit: quōd?** 4
vide p. 4. d. faustū li. 22. ca. 86.
- Penitentia vera est penitenda non admittere. et** 5
admissa desicere. Satisfactio penitēne est causas peccatorū excidere: nec earū suggestiōib; aditū indulgere: p. 10. de ecclia. dogmatib; ca. 5. 4.
- Penitentia est quedā dolentis vindicta. punitis** 6
in se quod dolet cōmisisse. Qui autē dolet q; retinet in mortali corpore: desiderat quod amat. plorās quod tardat: p. 10. de vera et falsa penitē. capite. 8. c.
- Penitētia sit malle? cordis plusq; pectoris pens** 7
fio: p. 10. de visitatiōe infirmo. li. 1. ca. 2.
- Penitentia baptizandis nō est necessaria: sed baptizans** 8
de maioribus et minorib; peccatis penitēdum est: per fidem enī ecclie sola remittuntur peccata que cōtraxit homo in origine. vt sit cur a patre peccate damnationē accepit. ita per matris ecclie fidē psequat remissionē tē. p. 10. de vera et fal. penitētia ca. 8. a.
- Sine penitētia. nulli pfiat baptismus qui peccat** 9
uit spontaneus: ibidē. a.
- Penitētia. assidue peccantibus. assidue necessaria** 10
est: in multis enī offendim? omnes: que quoti die remittunt. si semp deplorant: ibidem Marthei. 3. auto. pma.
- Surgam? ergo purissimi ad purissimas pfectio** 11
nem: ne istis que parua sunt multiplicat. quasi quada; scabie patiamur corripī et collidi: ne pinguedine charitatis imminuta sinamur. macie affligi. et rotura immūde consciēne macerari tē. ibidem. c.
- Penitētia a dolore differt. quia penitētia est quē** 12
dam dolēns vindicta. punitens in se quod dolet cōmisisse: qui autē dolet quod retinetur in mortali corpore. desiderat quod amat. plorans quod tardat tē. ibidem. c.
- Penitētia est via que homines ad angelos ducit.** 13
et creaturā reddit creatori: ista ouem p dū mōstrauit querenti. et decimā dragma obtulit arianti. hec dissipatorem filium ad patrem reduxit: et vulneratū a latronib; custodi curādū reseruauit: ibidē ca. 1. a. Math. 3. auto. 1.
- Penitentia languores sanat. leprosos curat: mor** 14
tuos suscitāt: vicia fugat. virtutes eromat. mētem munit et roborat: oīa sanat: omnia reintegrat. omnia lenificat. sanitatem auget. quā conseruat: ibidem. a.
- Penitētia claudis gressum. aridis copiam: cecis re** 15
stituit visum. tempat successus: constringit impetus. moderat excessus. ignorans se per hāc se recognoscat: q; res se. p hāc se inuenit tē. ibi. a.
- In pnia omne bonū inuenit: p hāc oē bonū con** 16
seruat: fugat tenebras. inducit lucem. excoquit oīa. ipsa ignis consumēs: ibidē.
- Penitētia optia res est. q; defectus renocat ad pfe** 17
ctū: p. 11. d. Pelagia. bypponosti. li. 3. l.
- Penitētia facit quē redire de monte ad vitā:** p. 10. 18
de plictu victorū et virtutū ca. 15.
- Pnia impetrat remissionē in hoc seculo. q; valet** 19
in futuro: ibidē de blasphemā in spū sanctū. k.
- Pnia pccā diluēs pforis erit in eternā angelice fes** 20
licitatē: p. 10. d. mira. sacre. scrip. li. 2. ca. 2. d. i. bue.
- Penitētia sepeliunt pccā. beati nūc q; tēta sūt** 21

- peccata: p. 8. in li. q̄stio. sup. Genesim. q. 169. a.
- 22 Penitētia si olim apud veteres locū habuit quāto magis modo. quādo maior clemētia p̄dicat̄ionis est: pte. 11. in questio. veteris et noui testam. ques. 102. e.
- 23 Penitētia peccatori p̄dest tūc si ea i ecclia catholica facit: p. 10. de fide ad petrū dyaco. ca. 3. J.
- 24 Quedā peccata sunt: que sunt mortalia et in penitētia fiunt venialia: non tamē statim sanata: sepe enī q̄daz egri morerent̄ nisi medicarent̄: nec statim sanant̄ tē. p. 10. de vera et falsa penitētia capite. 18.
- 25 Continue dolēdū est de peccato: q̄d declarat ipsa dictiois virtus: penitere enī est pena tenere: vt semp puniat in se vlascēdo q̄d cōnūsit peccando: ibidē ca. 19.
- 26 Non erubescat confiteri peccata peccatori: si enī sacerdos peccata non haberet erubescere posset qui peccata sua ei manifestaret: ibidē.
- 27 In hoc itaq; potētissimum est crimē sacerdotuz et vltra modū detestabile: qui non prius se iudicant. et alios alligāt debet̄ in se timere crimen q̄d in alijs timuerūt et detestabile senserunt tē. ibidē. ca. 20. a.
- 28 Adiuuet sacerdos confitentē orādo: elemosinas dādo et cetera bona p̄ eo faciendo. semp enī iuuat leniēdo. consolādo. spem promittēdo: et cū opus fuerit enā increpādo: doceat loquēdo. in struat opando: sit particeps laboris. q̄ p̄iceps fieri vult gaudiū tē. ibidē ca. 20. b.
- 29 Penitētia enī possit gr̄as acq̄rere. non tū mor restituit in potestate p̄stina: licet enī petr⁹ post lapsum restit⁹ fuerit: et sepe lapsis sacerdotib⁹ reddita sit dignitat⁹ potestas: non est tū necesse vt hoc oib⁹ pcedat q̄si ex auctoritate: ibidē. b.
- 30 Penitētia oib⁹ utilis est q̄ digne et vere suscepta: p̄mittit non solū indulgētiā. sed certa p̄mia: ibidē. b. in fine.
- 31 Penitentia et correctio sunt medicamenta ecclie: quō? vide pte. 6. de fide et opib⁹ ca. 26. b. Quō a terra discēda sit: vide Gene. 3. auto. 9.
- 32 Penitentia fructuosa in p̄senti t̄m̄ vita habetur: ideo aut̄ hic penitentia fructuosa est. q̄ pōt hic homo deposita malicia bene viuere. et mutata volūtate inuista. merita simul opa q̄ mutare. et in timore dei ea gerere que placeāt deo tē. p. 10. de fide ad petrū dyaco. ca. 3. b. J. Merendi: auto. p̄ma.
- 33 Omni homini in hac vita pōt esse utilis penitētia: quā quocūq; tpe homo egerit. q̄tūlibet iniqu⁹: q̄tūlibet annosus: si toto corde renūciauerat peccatis p̄teritis: et p̄is in p̄spectu dei. nō soluz corpus. sed enā cordis lachrymas fuderit: et malorum operū maculas bonis opibus diluere curauerit. omniū peccatorū indulgētia mor habebit: quod domū eloquio p̄pbenso p̄misit dicēs. Sum p̄uersus fuerit et ingemueris saluus eris: ibidē. J.
- 34 Nullus homo debet sub spe misericordie dei in suis diutius remanere peccatis. cui enā in ipso corpore nōno velut sub spe future salut⁹ diu⁹ egrotare: ibidē.
- 35 Qui ab iniquitate suis recedē negligūt. et sibi de deo indulgētiā reprobant: nōnūq; ita p̄ueni

- unt repētino dei furore. vt nec p̄uersionis tempus. nec beneficium remissionis inueniāt. q̄re vniūq; nostrū sacra scriptura benignē p̄smonet dicēs. ne tardaueris p̄ueni ad deū: et ne differas de die in diē tē. ibidē. J.
- Penitētia p̄uersis in futuro seculo infructuosa erit: ibidē. b.
- Sine penitētia null⁹ saluari pōt lapsus in peccata mortalia: ibidē ca. 30.
- Penitētiā agere nullus potest: nisi quē de illa minauerit et gratia sua miserandē cōuerterit tē: ibidē ca. 31.
- Penitētia cōmūtet confessionē tuā. quoniam ita remittet tibi iniquitas tua: pte. 10. de visitatio. infirmo. li. 2. ca. 5. c.
- Penitētia debet esse continua et comes etatis nostrę: p. 10. de p̄mōde cordis ca. 10. b.
- Penitētia vera ad baptisimū puritatē p̄fiterem conat adducere: p. 10. d̄ vera et fal. penitē. ca. 9. b.
- Penitētia non nisi misericordia et adiutorio dei agit: p. 8. d̄ Julia. pela. et Celesti. de gra chusli lib. 1. ca. 45.
- Penitentia cum agit. necessaria est misericordia dei vt pudor pellat: pte. 8. in Enchir. ad Laurent. capite. 82.
- Penitētia rigoroſa homini bonorem nō aufert. David enim de crimine montiferis penitentiā egit: et tamē in bonore suo p̄stuit: petr⁹ amarissimas lachrymas fudit. dñm negasse penituit. et tamē apostol⁹ m̄asit: p. 8. de correctio. Deo natiſta. ad Bonifa. ca. 26.
- Penitētia quotidiana nullibi melius ostendit̄. q̄ in oratione dñica vbi dñs nos orare docuit. dēmitte nobis debita nostra. sicut et nos dimittimus debitorib⁹ nostris tē. p. 10. de utilitate agē de penitētie ca. 2. a.
- De penitentia luctuosa pio mortalib⁹: vide ibidem capi. 3.
- Penitentia a mortuis opibus: est ab his q̄ opor̄et mortificari vt viuamus: p. 6. de fide et operibus capi. 11.
- Penitētia sine ieiunio vacua est: ieiunium aut̄ in paradiso institutū est: p. 8. con. Julia. pela. lib. p̄mo capi. 2. b.
- Penitētia curat: baptisim⁹ renouat: p. 3. in expoſ. sino. epistol. ad roma. inchoate circa l̄as. 2.
- Penitētia agēda est dū t̄ps habem⁹: dū dies est ne tenebre nos cōp̄bēdāt: p. 10. d̄ saluari. t̄p̄ cumētis ca. 56. infra: auto. 51.
- Penitētia finalis nō est infructuosa: p. 8. in lib. 1. retracta. verita. 21. documēto. 2.
- Penitētia nō est differēda vsq; ad seniu: s̄ nūc incipēdū est dū dies adest: p. 10. de hōestate mulier ca. 4. ca. 5. circa finē. ponit filē de carbone Supra: auto. 49.
- P̄nia seropina multos decipit solet: s̄ q̄si de semp potens est: sp̄ enā pōt in morte iuuare q̄bo placet. Lū itaq; op⁹ nō sit boīe: s̄ dei. fructifera penitētia: inspirare ea pōt q̄cūq; vult sua m̄ia: et remūerare ex misericōdia. quos dānare pōt ex iusticia tē. p. 10. de va et fal. penitē. ca. 17. b.
- Nullus ergo expectet quādo iam nō possit peccare: arbitriū q̄rat libertatē vt dolere possit comissa: non necessitatē. Qui prius a peccatis re

Penitentia

Penitentiam

- linquit q̄ ip̄a relinquat: nō libere: q̄ quasi ex necessitate condēnat: ibidē. a.
- 74 Licet latro veniā meruisset in fine de om̄i suo crimine: non tamē dedit nobis peccandi et p̄secrandi auctoritatē: ibidē. a.
- 75 Penitētia si in extremo biatu vite aduenit: nascat et liberat in ablutōe baptismi: q̄ nec purgatorū senuit qui in fine baptizant: sed ip̄i diuini bonis sancte matris ecclesie sunt recepturi multiplex bonū in vera beatitudine tē: ibidē. a.
- 76 Illi qui cū potuerūt: nunq̄ tamē peccati voluerūt: p̄sentes cū iam peccare nequeat: nō sic facile acquirūt qd̄ volūt tē: ibidē. a.
- 77 Penitētia sera q̄ mala sit: vide p̄te. 9. in Apocalyp. 17. Homelia. 13. a.
- 78 Penitētia sera nō est nobis p̄ponēda x̄p̄i incertitudine moris: p. 10. de salute. documē. ca. 39.
- 79 Arguit Augustin⁹ eos qui dicūt semel nisi non amplius deū peccata dimittere lapsis post baptismū: p. 10. de vera et fal. penitētia ca. 5.
- 60 Penitētia ideo agenda est vt deleat̄ur crimina: ibidem ca. 9. a.
- 61 Penitētia non ex fide p̄cedens: nō purgat p̄sente nam nec lauat crimina. In hac nulla spes venie: nulla expectatio indulgēcie: ibidē. a.
- 62 Nullis est penitētia si sit sp̄stancia. dñm querēs quē amisisse doleat: ad illā anxians p̄ter quē non est vita: ibidem. b.
- 63 De plenaria satisfactōe p̄ iudiciū sacerdotis: et d̄ dignis fructib⁹ penitētie: vide ibidē ca. 15.
- 64 Penitētia agēda est autēq̄ arbor succidat: p. 10. de tpe barbarico ca. 2. a.
- 1 Penitētia peccata aboleri indubitatē credim⁹ etiā si in vltio vite spiritu admissio: ut peniteat: p. 10. de eccl̄ia. dogmat. ca. 80.
  - 2 Ad penitētiā post baptismū susceptionē vocamur vbi et sp̄s est: p. 4. li. 13. p̄fessio. ca. 13.
  - 3 Ad penitētiā bonat nos augustin⁹ dicēs. Maiorissima bona est: ideoq̄ iā nolite mundū diligere: q̄ mund⁹ trāsit et p̄cipiscētia ei⁹ cū eo: sed facite voluntatē dñi vt maneatis in eternū tē. p. 10. de rectitudine catholice p̄uersatio. 3. Penitētie: auto. 14. Matth. 3. auto. 1. Gen. 3. auto. 9.
  - 4 Plus de aie q̄ de cibo corporis cogitare: et dum in mūdo versamini: eternā vitā bene vinēdo emite: lectiōes diuinas libetē audite in eccl̄ia et q̄ auditis iugiter in domib⁹ recolite: et quō pascat corp⁹ cibo: sic aia reficiat̄ dei verbo: ibidē. k.
  - 5 Ante oīa luxuriā fugite. concupiscētiā malā vitate: timentes illud qd̄ dñs in euan. ait: oīs qui viderit mulierē ad concupiscēdū eā: iā mechatus est in corde suo tē. Ibidē. h.
  - 6 Om̄ni bona. mortē adesse spera: et futura iudicia dei: sup te iugiter formida: vt tibi possit adaptari quod scriptū est: beat⁹ qui semp est pauid⁹: ibidem. l.
  - 7 Totam ergo spem vestrā in cbi miscōia compone: et non solū ab actu impudico: sed etiā a cogitationib⁹ sordidis animas vestras custodite: quia deus iudex iustus: et de malis cogitationibus iudicat: ibidē. m.
  - 8 Qui penitet: ita peniteat vt vlti⁹ iā lugēda nō cōmittat tē: ibidē. o.
  - 9 In hac vita positi ita agite dicit Augustin⁹: vt

- cum binc migraveritis et caro vestra a vermibus ceperit deuorari in sepulchro: anima ornata bonis opib⁹ letet in celis: ibidē. p.
- Considerate diuini sepulchra: vel corū qui ante parū temp⁹ vobiscum erāt: quid fuerūt: vel quid sunt: vel quid eis diuine vel cupiditates seculi p̄fuerunt. Ecce nihil ex eis nisi soli cineres remāserūt: ibidē. p. Gen. 3. auto. 9.
- Diem mortis ante oculos mētis ponere debem⁹: et ad emendationē quātum possumus festinare debemus: ibidē.
- Penitētiā agere debem⁹ aīq̄ arbor succidat: p. 10. de tpe barbarico ca. 2. Matth. 3. auto. 1.
- Penitētia non alia opa patētē ferre debemus: ibidem capi. 3.
- Penitētiā fructuosā Nabuchodonosor meruit: q̄ flagellat⁹ penituit: p̄baras autē flagellatus durior effectus est et perijt: p. 10. d̄ p̄destinatione et gr̄a ca. 15.
- Humilitas et lachryme sunt via ad penitētiā: quō: vide p. 10. de penitē. medicina. ca. 1.
- Penitētie tres sunt actiones: vna est q̄ nouum bonum per baptismū parturit: donec salutaris omnium p̄teritorū peccatorum fiat ablutio: vt tūq̄ nato puero dolores transeat: quib⁹ viscera vrgebantur ad partum: et tristitia letitia consequat̄ tē: ibidē capi. 2. a. De vtilitate agēde penitētie ca. 1. 2. 7. 3.
- Altera penitētia est: cuius actio p̄ totā istā vitā: qua in carne mortali degimus p̄petua supplicationis bñilitate subeunda est tē: ibidē. b.
- Tertis actio penitētie est: q̄ p̄ illis peccatis subeunda est: quā legis decalog⁹ continet: et de quibus apostol⁹ dicit. Qui qui talia agūt: regnū dei nō possidebūt: ibidē. d.
- Penitētie fundamētum est fides: p. 10. de vera et fal. penitē. ca. 2.
- Penitētie agēde triplex consideratio in scriptura inuenitur: p. 10. d̄ vtilitate agēde penitē. ca. 1. a. et ca. 2. 7. 3.
- Penitētie tēpus deus peccatorib⁹ promisit. non longā vitā: p. 9. in euā. Jos. trac. 33. d.
- Penitētie dolores significāt in crucifictōe bonis interioris: p. 5. de trinita. li. 4. ca. 3. c.
- Crucē penitētie corpus peccati euacuat: vt non exhibeam⁹ mēbra nostra arma iniquitatis peccato tē: ibidē.
- Penitētie humilitate: recusans: deo propinquare non cogitat: p̄te. 10. de penitētie medicina capi. p̄mo. b.
- Penitētie gemitus: fletus et lamentatio hoc acquirit: vt et veniam mereat: et reformationē: quare David penitēs et confitēs peccatum suū: et veniam meruit et ad p̄stinū statum redditus est: quia et rex p̄māsit et postea p̄betauit: p. 11. in q̄stio. vete. et noui testa. q. 102. c.
- Quānam sit appetēda gratia penitētie oīs autoritas clamat. oīs bonorū vita conat̄ ostēdere: p. 10. de vera et falsa penitētia ca. 1.
- Penitētie virtus est: q̄ lāguores sanat: leprosos curat: mortuos suscitāt: vicia fugat tē. Supra penitētia: auto. 14. 15.
- Penitētiā negauerūt novitiani: p̄te. 11. in q̄stio. vete. et noui testamē. q̄stione. 102.

Penitere

- 14 Ad penitentia peccatores inuitat: ibidem. d.
- 15 Penitentie fructus tangit: ibid. b. Marti. 3. auto. 2.
- 16 Penitentie locus intra ecclesiarum catholicarum quantumlibet criminosis non denegatur: pte. 8. in Eucharistia ad lauren. ca. 65.
- 17 Penitencia qualiter agi debeat: vide ibidem.
- 1 Penitere dei quid sit aut quomodo peniteat: vide pte. 3. in li. 83. questio. quesi. 5. 2. infra Beneficia 6. auto. pma.
- 2 Penitere dicitur deus: non quod more hominum pertransiens actus operibus suis peniteat: sed quia statuta mutatur: pte. 10. de essentia divinitatis. l. Infra: auto. 9. Penitet: auto. 1.
- 3 Non penitere dei est statuta nullo modo mutare. ut est illud in psalmo. Iuravit dominus et non penitebit eum: id est pater ad filium: tu es sacerdos in eternum etc. ibi. l. Infra: auto. 9. Penitet: auto. 1.
- 4 Penitere nihil aliud est nisi penam tenere: ut semper puniat in se violando quod commisit peccando: pte. 10. de vera et falsa penitentia. ca. 19.
- 5 Vere penitere non potest extra unitatem ecclesie existens: ibidem ca. 12. a.
- 6 Penitere nihil aliud est nisi dolere peccata: et de cetero tempore ab his que admiserat: p. 11. in questio. vete. et novi testamenti. q. 102. b.
- 7 Penitere dicitur per quod timore pene. non amore iusticie. non mercedis veniam. Est argumentum: pte. 7. li. 14. capi. 10. b.
- 8 Penitere salubris medicina est: sapienter accusare: ibidem li. 15. ca. 7. e.
- 9 Quod ubi penitere dicitur deus mutatio reipsum significat immutabili manente prescientia divina: ubi autem non penitere dicitur non mutare intelligitur: ibidem li. 17. ca. 7. d. Supra: auto. 2. 3.
- 10 Penitentes volentes cum pietate suscipiendi sunt: p. 4. de agone christiano ca. 30.
- 1 Penitenti quod suffragia ecclesie profunt: vide p. 10. de vera et falsa penitentia ca. 12. a.
- 2 Penitentis afflictio est pena peccati: quousque medicinalis et salubris: p. 8. li. 4. questio. super Numeros. q. 25.
- 3 Penitentes non debent retrospicere exemplo vtriusque Loti: p. 7. li. 16. ca. 30.
- 1 Penitens ita peniteat ut vltimus sit lugenda non commutatur: p. 10. de rectitud. catholice pueria. o.
- 2 Penitens non excuset peccatum suum nec defendat ne crimen augeat: pte. 10. de vera et falsa penitentia. capi. 16. a.
- 3 Non penitens usque ad mortem peccat in spiritu sancto: ibidem ca. 4. a.
- 4 Penitentiam iterari non possunt aliqui heretici voluerunt: ibidem ca. 5. a.
- 1 Penitet deum non sicut homines: sed dei dicitur penitentia: quousque ab illo institutione rei cuiusque mutatio que credebatur esse mansura: p. 11. aduersus iudeos ca. 9. b. Penitere: auto. 1. 2. 2.
- 2 Quod non penitet deum cuiusque facti sui: cuius est de omnibus rebus tanta fixa scientia que certa prescientia: p. 7. li. 15. ca. 25.
- 3 Penitet aliquos peccasse. sed non omnino. reservantes sibi quedam in quibus delectentur non animadvertentes dominum simul surdum et mutum a demonio liberasse: p. hoc docet nos nunquam nisi de omnibus sanari: p. 10. de vera et falsa penitentia. ca. 9. a. b.
- 4 Penituit deum Saul in regem constituisse. non bu-

Penne

- mano morte. sed in quantum in penitudine solus velle remanet: p. 4. ad Simplicianum li. 2. q. 2. e.
- Penne quibus ad deum volamus sunt dilectio dei et proximi: diliges dominum ex toto corde tuo. et tota anima tua: et tota virtute tua: de cor. tuum patri: aiam filio: virtute spiritui sancto etc. p. 10. de quarta feria ca. 6. b. in fine.
- Assume ergo penas quibus ad deum euoles: pene quibus euoles sunt dilectio dei et proximi: dilige primum tuum sicut teipsum: hi sunt alii quibus ad celos euoles: transibaris ad sanctos: inferaris inter angelos: p. 10. de visitatio. infirmorum li. 1. ca. 4. a.
- Pennas virtutum nutrire debemus ad demergendum potius viciis: p. 5. de trinitate. li. 4. ca. 12. a.
- Penne quibus ad deum volare possumus sunt bona confideria: que Augustinus dicit. Assumat spiritus meus penas ut aique: et voluit et non deficiat: voluit et perveniat usque ad decorem domus tue: et locum habitationis glorie tue etc. p. 10. li. 1. meditatio. ca. 37. b.
- Peribecosten semper dominico dicitur est. ut totum quod ad salutem humanam pertinet: dominico dicitur inchoatum et adimpletum noscat: dominico dicitur factum est mundum. et post lapsum rursus dominico dicitur reformatum: cuius reformationis figura data est primum in archa Noe in qua future fidei signum fuit etc. pte. 11. in questio. veteris et novi testamenti. q. 95. a.
- Peribecosten. ergo quod quinquagesimum a pascha computatur dies: hac habet rationem: ut si post hebdomadam dominicus dies primum est in quo adimpletum est pasche mysterium in redemptionem salutis humane quod semper post curricula diei septem. ad primum reverti necesse est: ut ostendat etiam mundi consummationem septenario numero ita et post hebdomodas septem. primum dies est peribecosten: ibidem a.
- Peribecosten nos christiani cum iudeis pariter non celebramus: quare? vide pte. 4. co. faustum libro. 32. ca. 12.
- Penuria pati quousque hominum est. scire autem penuriam pati magnorum est: pte. 5. de bono coniugali capi. 21. b.
- Perdere deus non vult boves. nec peccatores esse in quantum boves sed emendandos: p. 4. episto. manichei ca. 1. a.
- Perdere aiam suam amando eam dupliciter intelligitur: p. 9. i. eus. Ios. trac. 51. c. Luce. 9. auto. 1.
- Perditur est animal nimis contumeliosum: p. 4. con. faustum li. 13. ca. 12.
- Perditur ut aucupes norunt. intendenti studio capitur: p. 10. de pastoribus ca. 12. b.
- Peregrini sumus quousque diu vivimus: p. 10. de solatio. mortuorum li. 1. ca. 6. g.
- Quousque peregrinor abs te mihi sum presentior quousque tibi dicit Augustinus ad dominum: pte. 4. li. 10. confessio. capi. quinto.
- Peregrinus sumus mores locorum et regionum se regere debet: p. 5. ad inquisitiones Januarii li. 1. ca. 4.
- Peregrinus primus fuit Abel gratia predestinatus: gratia electus. gratia peregrinus deorsum: gratia cuius sursum: pte. 7. li. 15. ca. 1. b.
- Pereunt multi quousque interierunt: p. 11. ad articulum sibi sal. impos. ar. 2.
- Perfectio humana consistit in divina assimilatione: et imperfectio in dissimilitudine: p. 5. de trinitate li. 7. capi. 6. d. verita. 29.

Perfectus

- 2 Perfectio in hac vita non est aliud q̄ es que res
tro sunt obliuisci: et in ea que ante sunt extendi
s̄m intentionē: ibidē libro. 9. ca. 1. a.
- 3 Perfecta sunt oia in suo genere ad qđ facta sunt:
vt in alia pte non sint pfecta: quō? vide pte. 11.
in ques. vete. 7. noui testamen. q. 123. a.
- 4 Perfecti quō nō possunt pugnare cōtra pfectos
vide pte. 7. libro. 15. capite. 5. c.
- 1 Perfectus est deus per om̄ia. quasi fons et origo
omniū: sic et que facta sunt pfecta sunt: sed ad
id ad qđ facta sunt: vt in alia pte nō sint pfecta
quia alter alterius eget tē. pte. 11. in questio. ve
te. 7. noui testamen. q. 123. a.
- 2 Perfectus dicit nō qui erate: sed qui sensu perfec
tus est: pte. 10. de salutari. documē. ca. 43.
- 3 Perfect⁹ in vno in alijs pōt esse imperfect⁹: p. 6.
de peccato. meri. 7. remissio. li. 2. ca. 15.
- 4 Perficere maius est q̄ inchoare: pte. 10. de bono
perseuerantie ca. 21. a.
Pericles eloquens: pte. 7. libro. 2. capite. 9. b.
Periculosa nō cauere prout potest hō magis tē
prat deum q̄ sperat: Ibidem li. 16. ca. 19. a.
- 1 Periculum peccatorū tangitur: pte. 10. de contri
tione cordis ca. 6. a.
- 2 Periculum quantum maius fuit in p̄lio: tanto
erit gaudium maius in triumpho: pte. 4. li. 8.
confessio. ca. 3. b.
- Perire sine lege aliud est: aliud iudicari p legem:
pte. 9. in euang. Ioan. tracta. 89. b.
- Perisoma officia vnde primi homines didice
runt 7 quib⁹ membris operendis adhibeant:
vide pte. 8. contra Iulian. Pela. li. 5. ca. 2. li. 4.
ca. 12. li. 5. ca. 6. b.
- Peritū per ignorantia factū: purgabat olim
sacrificio agne et capre: parte. 8. an li. 3. questio.
super Leuit. questio. 8.
- Perpetue et felicitatis sancte constantia in passi
one tangitur: pte. 10. de tpe barbarico. ca. 5.
- 1 Persarum et assyriorū regnum idem: pte. 7. li
bro. 5. capite. 12.
- 2 Persarum regnum quantū durauit: vide ibidē
libro. 4. capite. 7.
- 3 Persus andromeda liberat: ibidē li. 18. ca. 13. f.
- 1 Persecutio Ambrosij facta est a Iustina valen
tiani regis pueri mater: causa sue heresis qua
fuerat seducta ab Arrianis: pte. 4. libro. 9. con
fessio. capite. 7.
- 2 Persecutio non semp est signum iusticie: pte. 6.
contra Cresco. grammaticū libro. 3. capite. 63.
et libro. 4. ca. 46. 50.
- 3 Persecutio spiritualis corporalem superat perse
cutionē: pte. 6. cōtra lras Petiliani li. 1. ca. 27.
- 4 Persecutio spiritualis nō est leuior: corporali perse
cutione: pte. 8. contra secundā gaudenti ep̄
istol. li. 2. cap. 13.
- 5 Persecutio dicitur non solum que fit ferro sed et
verbo: sic Petiliani persecuti sunt prophetas:
pte. 6. contra litteras Petiliani li. 2. ca. 14. d. e.
- 6 In omni persecutione boni perseuerant: 7 ma
li de ecclesia cadunt: pte. 9. in Apocalip. Tho
mel. 5. b.
- 7 Persecutio tpe Augustini: pte. 7. li. 18. ca. 52. f.
- 8 Persecutio antichristi tangit. Supra antichristi
autonta. 2. 3. Antichristus auto. 6.

Persecutio

- Persecutionē propter iusticiam tolerans vern⁹
martyr dici potest: pte. 8. de correctio. Donat
istarum ad Bonifaciu: capite. 7. Manb. 5.
autontate. 7.
- Non est verum signū veri christiani psecutionē
non faciens: sed solum tolerans: ibidem ca. 8.
- Persecutionē pati ppter iusticiā quomō intellu
gatur: vide pte. 9. in euangel. Ioan. tract. 88. b.
Manb. 5. autontate. 7.
- Persequunt mali malos ppter iusticiā: nec tamē
dicunt beati: Ibidem tracta. 88. b. c.
- Non omnis qui persecutionē passus est iustus
continuo putandus est: sed qui ppter iusticiā
passus est: ille pfecto beatus est: pte. 11. cōtra
fulgentiū Donatista. aru. 20.
- Persecutionē pati p iusticiā et blasphemiam mul
tum inter est: pte. 4. cōtra faustū: li. 5. ca. 8.
- Persecutionē diuina prouidentia etiam mittit
bonis viris. pte. 2. de vera religio. ca. 6. b.
- Persecutionē faciens non semp iniustus est: nec
tolerans iustus est: pte. 6. ptra Cresco grāma
ticū: li. 3. ca. 59. et li. 4. ca. 50.
- Persecutionē patiens quomodo christi sit: vide
pte. 8. cōtra secundā gaudē. epistol. li. 2. ca. 10.
- Persecutionē patiuntur om̄es pie viuentes siue
in corpore siue ad inimicis: siue in mente tem
pore pacis consentiendo malis tē. parte. 7. li
bro. 18. ca. 51.
- Persecutionem inferre propter iusticiam nō est
iniquitatis: pte. 6. contra Donatistas post col
lano. ca. 17. b. 31.
- Persecutiones quociēs ecclesie irrogant: sancte
terre p̄abus aut amonēt aut tēperant: pte. 9.
in Apocalip. Thomel. 10. a.
- Persecutiones ecclesie decem: per decem imperato
res: vide pte. 7. li. 18. ca. 52.
- Persequi est vim inferre vel infidijs appetere:
pte. 3. de sermo. domini in monte: li. 1. b.
- Persequunt vnlites berencia catholicis: qđ Aus
gustinus pbat exemplo: pte. 6. contra Cresco.
grāma. li. 4. ca. 51.
- Saluus senex quid passus sit: vide ibidē ca. 49.
- Quid quisq; patiat attendi non debet sed quare
patiat: ibidem ca. 46.
- Perseuerantia est in ratione bene considerata sta
bilis 7 perpetua mansio. parte. 3. in li. 83. ques
tio. ques. 31. b.
- Perseuerantia in operibus bonis vsq; in finem
est signum predestinationis: pte. 9. in euangel.
Ioan. tractatu. 45. f.
- Perseuerantia est donū dei qua vsq; ad finē p̄se
uerat: pte. 10. de bono p̄seuerantie li. 2. ca. 1. 21.
- Perseuerantia postulat in petitionib⁹ orationis
dominice: parte. 10. de bono perseuerantie ca
pite. 2. 3. 4. 6.
- Perseuerantia in bono datur homini a deo: pte
8. de correctio. et gra. ca. 6. b. 8. a.
- Perseuerantia opus est vt accipiamus qđ peti
mus: et inueniamus qđ querimus: 7 qđ pulsa
mus aperiat: pte. 3. de sermo. domini in mon
te libro. 2. bb.
- Perseuerantia vsq; in finem non nisi orantibus
dat deus: parte. 10. de bono perseuerantie capis
te. 16. a. 22. b. 23. a.

Personarum

- 2 Perseuerantiis cur deus his non dedit quibus fidem et charitatem contulit: pte. 8. de correptione. et gratia. capite. 8. b.
- 3 Perseuerantiis deus tribuit veris filiis dei atque discipulis: Ibidem ca. 9.
- 4 Perseueranturū se in bono nullus potest scire nisi aliqua reuelatione a deo fiat certus: parte. 7. libro. 11. ca. 12. a. b.
- 1 Persona vna est christus cum verbo vnita et homine: pte. 9. in euang. Ioan. tracta. 19. §. 27. a. 69. c. 78. b. 107. b. 108. b. 110. f.
- 2 Persona filij nō geminatur ratione duarū naturarū: pte. 11. contra felicia. artia. ca. 11. b. c.
- 3 Personales distinctio differt a relationibus distinctio: pte. 5. de trinitate: li. 15. verita. 59. in fine.
- 4 Persona quilibet in diuinis dicere substantia in primo modo personarum absurdū est dicere: ibidem li. 7. verita. 24. circa medium.
- 1 Personarū in trinitate distinctio tangit: pte. 9. in euangel. Ioan. tracta. 29. c. 35. g. 37. c. d. e. 99. a. b. 40. b. 53. a. 70. c. 71. a. 105. b.
- 2 Personarū trinitas in essentie vnitatem tangit in illo quod dicitur. faciamus hominē ad imaginē et similitudinē nostrā: pte. 5. de Scie. ad Iram libro. 3. capite. 19.
- 3 De personarū diuinarū equalitate in opere etate: pte. 10. de Symbolo ad carbecu. li. 2. ca. 4. a.
- 4 De distinctione diuinarū personarū: vide ibidem libro. 3. capite. 9.
- 5 Personarū diuinarū trinitas ostensa est in verbis istis. Ego et pater vnum sumus: non dicit vnā esse: pte. 5. de trinitate. li. 5. ca. 9. verita. 24.
- 6 Greci dicunt in diuinis vnam vtiā et tres hypostasies: quod est latine vnā essentia et tres substantias: ibidem verita. 25.
- 7 Personarū indiuisio ex eo est quod nomen cuiuslibet persone semper ad alterā respiciat personā: pte. 10. li. 1. meditationū ca. 30. b. in fine.
- 8 Personarū pluralitas aliquando latenter significat: aliquando tacet vnitatis essentie et. pte. 5. de trinitate. li. 7. ca. 6. d. verita. 28.
- 9 Personarū diuinarū comparatio tangit: pte. 11. de speculo ca. 19.
- 10 Personarū diuinarū pluralitas in vnitatem essentie tangitur: pte. 11. contra iudeos paga. et Arria. capite. 5.
- 11 Personarū trium in diuinis vna est operatio sicut vna essentia: p. 4. §. sanctū li. 15. ca. 6.
- 12 Personarū acceptio non est apud deum quod auctoritate et exemplo probat: pte. 8. contra duas epistol. Pelā. ad Bonifaciu li. 2. ca. 7. ad Romanos. 2. antonta. 4.
- 13 Personarū acceptio non est leue peccatum: parte. 8. de senten. Jacobi apostoli ad Hieronym. libro. 2. capite. 2. 13.
- 14 Personarum diuinarum vnum nomen nature deus dicitur: dicit enim deus pater. deus filius et deus spiritus sanctus: pte. 10. de fide ad Petrum diaco. capi. 4. 5.
- 1 Personarum tres in diuinis secundum scripturas sanctas intelligimus. id est. aliam esse patrem. alium filium qui genitus est a patre. alium spiritum sanctum: non aliud quia substantia vnā sunt: pte. 10. de trinitate et vnitatem dei ca. 2. a.

Personae

- Personas cum distinguimus deitatem nō separamus: Ibidem.
- Inter personas diuinas licet nō sit maioritas et minoritas. aut magis et minus tamē bene principalitas. quia pater paliter procedit spiritus sanctus de patre. licet inter eas non sit donatio vel casualitas tamē bene principalitas: pte. 5. de trinitate li. 15. verita. 41.
- Inter personas diuinas est ordo originis sicut pater et posterus. Argumentū francis. maro. Ibidem li. 1. ca. 1. verita. 1.
- Inter personas diuinas est ordo principalitatis: Ibidem li. 4. ca. 20. verita. 28.
- Inter personas diuinas est idempritas per absolutam. Et distinctio per relationem: ibidem li. 7. verita. 13. Ibi etiam est affirmatio mutua per absolutam. et negatio per respectum sola.
- Personae in diuinis sunt vnum in natura: p. 11. in dialogo ad Erosium. q. 3.
- Personae diuinae quomodo distinguuntur: vide p. 10. de fide ad Petrum diaco. ca. 9.
- Personae diuinae quomodo per absolutas constituantur proprietates: vide pte. 5. de trinitate. li. 7. verita. 6. et 13.
- Tres personae magis sub deitatis vocabulo veniunt quam aliarum virtutum. puta misericordie et iusticie: pte. 10. de cognitio. vere vite ca. 19. b.
- Propter personae filij vnitatem. sicut natura vtrasque diuina scilicet et humana constantem pronuntiat. ut quibuslibet earum vocabulū etiam alteri impartiat. et diuina humane et humana diuinae: sic filius hominis dicit descendisse de caelis: Et filius dei dicitur crucifixus. mortuus: quia haec non in diuinitate ipsa qua est vnigenitus patri coeternus: sed in nature humane sit infirmitate perpassus: pte. 8. contra sermo. Arriano. capite. 8.
- Ad personae christi vnitatem. non tamen verbum et caro sed et anima pertinet. et quid nomine carnis intelligere debemus: vide ibidem ca. 9.
- Personae ratio in diuinis est vna in tribus personis: pte. 5. de trinitate: li. 7. verita. 20.
- Ratio formalis personae communis est deo et creaturis. Ratio enim subsistentie communis est vtroque: Ibidem verita. 21.
- Personae diuinae nihil addunt ad essentiam: Argumentum francis. maro. Ibidem libro. 15. capite. 7. b. verita. 11.
- Persuaderi possunt nō solū vera sed et falsa: ipsa eloquentia: parte. 4. de doctrina christiana: libro. 2. capite. 36.
- Perturbatio quid sit: vide pte. 7. li. 8. ca. 16. d.
- Perturbatio non dominatur sapienti: Ibidem.
- Peruenerunt ad deum varij diuersimode. aliter Zacharias. aliter Petrus et. pte. 10. de omnibus capite. 16. b.
- Peruerse dominū imitantur qui se longe faciūt ab eo per peccatum. et se aduersus eum extollunt: pte. 4. li. 2. confessio. ca. 6. b.
- Pes dicitur esse collano sonorum: pte. 2. de musica: libro. 2. capite. 4. a. Supra pedes per multas auctoritates.
- De pedum nominibus ad veterum voluntates impossibile: vide ibidem ca. 8.

Petilianus

Petro

1. **P**essima tria sunt in mudo: deteriora omni malo: anima peccatoris cum peccato perseverans: que nigrior como est: et mali angeli qui eam rapiunt et infernus in quem ducit: non sunt deteriora his tribus: sicut etiam tria sunt optima: pte. 10. de salutaribus documentis capite. 50. Supra optima: antontae. 1.
- P**estis horrenda: pte. 7. li. 3. capite. 17. e.
- P**etere debemus a deo et accipimus iuxta illud
1. **P**etite et accipietis: parte. 10. de orando deo ad probam ca. 8. a. Manth. 7. antontae. 4.
2. **P**etere patrem in nomine saluatoris quomodo debemus: vide pte. 9. in euang. Joan. tracta. 73. a. b. c. 81. b. 86. b. 102. a.
3. **Q**uid petere debemus a deo: inde notare possumus: quod non inbeat dominus que non possumus: pte. 8. de gratia et libero arbitrio ad Vascenti. capite. 16.
4. **P**etens male aliquid a deo: et dando irascitur: et non dando misereatur: parte. 11. de vera innocentia: capite. 25. 2.
5. **P**etri deus a nobis vult: non ut voluntatem nostram sibi velit innotescere: quam non potest ignorare: sed exerceri in orationibus animam nostram et desiderium: quo possumus capere: quod preparat dare: pte. 10. de orando deo ad probam ca. 8. b. 9.
1. **P**etilianus dixit Augustinum nequioris esse Judam: pte. 6. contra Iudas Petilianum li. 2. ca. 8. b.
2. **P**etilianum et suos sequaces arguit Augustinus: quasi per totum: ibidem li. 1. ca. 21. et per multa capitula. antecedentia et sequentia.
3. **P**etilianum furem esse: probat Augustinus: ibidem libro. 2. ca. 23. c. f.
4. **P**etilianos hereticos esse probat: quia charitatem cum semine Abrahama non volunt: ibidem ca. 36.
5. **P**etilianus voluit quod a perfido quis baptizari non possit: ibidem li. 1. ca. 2. et. 15. li. 2. ca. 7.
6. **P**etilianum spem baptizandorum a domino deo auferunt: et in hominem ponendam esse persuadent: ibidem libro. 1. ca. 3.
7. **O**mnia res origine et radice consistit: et si caput non habet aliquid: nihil est sine eundem Petilianum: ibidem ca. 4. et libro. 2. ca. 5. a.
8. **P**etilianus dixit quod academici dicerent nigras nives esse cum albe sint: nigrum esse argentum etc. ibidem li. 3. ca. 21. a.
1. **P**etra typum habuit corporis christi: vide pte. 4. de doctrina christi. li. 4. ca. 21. b.
2. **P**etra ligno non ferro percussa est per Moysen cum aquam redit: et significat crucem ad christum accessisse: parte. 10. de utilitate agende penitentiae. capite. 1. b.
3. **P**etra dicitur christus propter firmitatem: pte. 4. contra Faustum li. 12. ca. 29.
4. **C**hristus petra dicitur: quia humilis fortitudo: monodicitur: quia eminens magnitudo: ibidem li. 16. ca. 17. 1. Loz. 10. auto. 2. Christus auto. 134.
5. **P**etra in ore percussa infidelitatem populi notat: in cades autem deserti infidelitas in populo et in duce dignoscitur: p. 10. de mirabili sacre scripture libro. 1. capite. 32.
6. **P**etra contra diabolum et semine David venturum esse significavit: pte. 11. de quibus heresibus ca. 1. a.

- A**d verbum Petri sancti: vno die baptizati sunt
1. tria milia: pte. 6. de fide et opere ca. 8.
- P**etro quando nomen impositum est: pte. 5. de eodem
1. sen. euangelista. li. 4. ca. 3.
- Q**uare petro nomen mutatum est et unde dicatur:
2. vide pte. 9. in euang. Joan. tracta. 7. e.
- I**n Petro significatur ecclesia: ibidem tracta. 7. 3. c. et. 124. d. e.
- P**etro quare soli dicitur: sequere me: vide ibidem
4. tracta. 124. a. b.
- P**etro quare committuntur pascende oves: ibidem
5. tracta. 47. a. 123. c. d.
- P**etri trina negatio ponitur: ibidem tracta. 66. 6. a. 113. a. b.
- P**etrum christus respexit diuinitus: ut ei veniret
1. in mentem quotiens iam negasset: et quid ei dominus predixisset: atque ita misericorditer domino respiciente peniteret eum: et salubriter fieret: sicut quos nunc dicimus Respice in me: pte. 5. de consensu euangelista. li. 3. ca. 6. e.
- P**etrum dominus respexit et ille amarissime fleuit
2. quid figurat: vide pte. 8. contra Pella. et Celesti. de grana christi li. 1. ca. 45.
- R**espexit te intus in corde: et ut amare flectas: intus
3. quodammodo tecum tacite loquebatur: illa ipsa eius diuinitas et dicebat tibi: ubi es Petre si possides amicum in tentatione posside eum: ubi est in tempore tribulationis illius permanere illi fidelis: ut in hereditate illius coheredes sis etc. pte. 10. de quarta fena ca. 5. b.
- P**etrum cadere permittit: demonstrans non in se
4. quoniam iustum debere presumere: in latrone autem nullum impium conuersum posse petere. Timet ergo bonus ne pereat per superbiam: non desperat malus de multa malicia etc. pte. 10. de Symbo. ad cathedra. li. 2. ca. 6. b.
- P**etrum dominus ter interrogauit si enim amaret
5. quia ter eum negauerat: et cur ei dicitur: ut pascat oves suas: parte. 9. in epistol. Joan. tracta. 5. b. in fine. c.
- P**etrus figuratur in filio primogenito qui intra
1. re noluit ad communi quod pater fecit filio prodigioso: pte. 10. de tpe barbarico ca. 7. e.
- P**etrus figuram portabat sancte ecclesie: pte. 10. 2. de quarta fena ca. 6. a.
- P**etrus. Iacobus et Iohannes honoratiores in
3. apostolis erant: quia ipsis tribus dominus se in morte ostendit: pte. 3. in expositio. epistol. ad Gall. in expositio. secundi capituli. b.
- P**etrus in negatione christi: intus veritatem tenebat
4. et foris mendacium proferebat: pte. 8. contra mendacium ad consentium ca. 6. b.
- P**etrus seruo non libero aurem dextram perdidit quod
5. significat: vide p. 4. de agone christi. ca. 29. b.
- P**etrus sicut primo habuit negationem timoris: 6. sic postea impleuit gloriosissimam passionem confessionis: pte. 4. contra felicem Manicheum libro. 1. ca. 12. circa finem.
- P**etrus post christi confessionem multum acceptus
7. fuit: pte. 4. contra Faustum li. 22. ca. 68.
- P**etrus quando ambulauit super aquas: vide pte. 10. 8. de mirabili sacre scripture li. 3. ca. 8.
- P**etrus a Paulo fuit correctus: pte. 5. de baptismo
9. mo contra Donat. li. 2. ca. 1. c.

Phantasia

- Pb.** Phantasia cuiuslibet obiecti reducens in memoria nostra: est verbum illius obiecti: pte. 7. de trinitate li. 8. ca. 6. d. verita. 15.
- 2 Phantasia diuersa: est causa diuersi conceptus animalium: quod aliquando procurant demones etc. pte. 7. libro. 18. ca. 5. b. Supra pbantasia: autontate. 1.
- 3 Phantasia et phantasma quomodo differunt: vide pte. 2. de musica li. 6. ca. 11. c.
- 4 Ea que sunt in phantasia vnu prius coecurrit ad imaginandum quod reliquum: pte. 7. de Gene. ad litteram li. 12. verita. 3. dubio. 3.
- 1 Phantasma somnii est: quando qui vix dormis recepit: et adhuc se vigilare estimat: aspicere videtur irruentes in se vel passim vagantes formas discrepantes et varias: letas vel turbulentas etc. pte. 10. de spiritu et anima ca. 25. Ibidem vide de alijs somniorum generibus quatuor.
- 2 De phantasticis visionibus: et de illusionibus demonum: vide ibidem ca. 26.
- 3 Phantasmata non sunt subiective in organo phantasiae: sed in ipsa potentia imaginativa: pte. 7. de Gene. ad litteram li. 12. ca. 25. verita. 8.
- 4 Phantasmata nihil aliud sunt quam de specie corporis corporeo sensu attracta figmenta: que memorie mandare ut accepta sunt vel partiri vel multiplicare etc. p. 2. de vera religione ca. 10. a.
- 1 Pharaon dimisit populum non voluntate: sed nimia necessitate constrictus: parte. 10. de catharismo capite. 3. b.
- 2 Pharaon: patientia dei valere debuit ad salutem: qua differens iustum meritumque supplicium: miraculorum verbera crebra densabant: parte. 10. de predestina. et gratia ca. 14. Infra auto. 10.
- 3 Pharaon ipso flagello durior effectus est et perit: Nabuchodonosor autem flagellatus penituit: ibidem capite. 15. Supra Nabuchodonosor autem toritate. 1. et. 2.
- 4 Pharaon non hominis nomen est sed regie potestans: pte. 8. in libro locutio. de Gene. libro. 1. exponens ca. 41. 47.
- 5 Pharaon non fuit commissus violare vxorem Abrahe: pte. 7. li. 16. ca. 19. Et est nomen commune regum egypti: ibidem ca. 43. a. Supra auto. 4.
- 6 Pharaon quomodo se putabat stare super flumen: vide pte. 8. in li. questio. super Genesim. q. 132.
- 7 Pharaon imposuit Ioseph nomen illud: phaton: phanech: quia occulta reuelavit: ibidem. q. 135.
- 8 Ad Pharaonem cur magi dixerunt: digitus dei est hic: vide ibidem in libro questio. super Exodum questio. 25.
- 9 Pharaon quare pseruatus erat: vide ibidem. q. 32.
- 10 Pharaonis cor: patientia dei non monebatur ad pietatem: sed ad impietatem: vicij proprii fuit: ibidem. q. 18. Supra auto. 2. Infra Exodi. 4. auto. 2. et ca. 7. autorita. 1.
- 1 Pharisaei christum venturum sperabant et presentem non agnoscebant: pte. 9. in euange. Joannis tracta. 45. b.
- 2 Pharisaeorum iusticia est dicere: non facere: pte. 6. de fide et operibus ca. 26. b. Math. 5. auto. 15. Supra iusticia auto. 53. 54. 55.
- 3 Pharisaeus et publicanus figurant superbam glorificationem bonorum operum et humilem consilium

Philosophi

- nem peccatorum etc. pte. 11. contra Petilianum Donatist. epistol. ca. 13. d. Zuce. 18. auto. 1.
- Philala quid sit et quid significet: vide pte. 9. in Apocalip. Thomae. 4. b.
- Philadelpbia fraternam intimam charitatem: pte. 5. contra epistol. Parme. li. 1. ca. 6. b.
- Philippus Macedonie rex: pte. 7. li. 3. ca. 11.
- Philistei non sunt de filiis Cham filij Noe: pte. 7. li. 16. capite. 3. b.
- Philocalia dicit amor: pulchritudinis: philosophia vero amor: sapientie: pte. 1. contra academicos libro. 2. capite. 3. a.
- Philocalia et philosophia non sunt germane et de eodem parente: licet ipse senserit: ibidem et in argumento contra academicos circa istam. g.
- Philosophandi duo genera atbenis: Jonicus et italicus: pte. 7. li. 8. ca. 2.
- Philosophandi nulla est causa: nisi finis boni. Obiectum que nullius boni finem sectatur: nulla philosophie secta dicenda est. Et ostendit quomodo hunc finem appeterunt philosophi: ibidem libro. 19. ca. 1. g. b. 1.
- Philosophandi causa nulla est homini nisi ut beatus sit: quod autem beatum facit: ipse est finis boni: Ibidem. g.
- Philosophandum etiam feminis: exemplo matris sue Augustinus concessum esse insinuat: pte. 1. de ordine libro. 1. ca. 11.
- Philosophari: est amare deum: pte. 7. libro. 8. capite. 9. a. 11. c.
- Philosophi antiqui beatos esse dixerunt qui viuunt sicut volunt finem sententia Liceronis: pte. 5. de trinitate. li. 13. ca. 5. c. verita. 10.
- Philosophi veri fuerunt: probet: et qui veri fuerunt theologi et doctores probitatis et pietatis: pte. 7. li. 18. ca. 41. f.
- Philosophi aliqui quicquid videre potuerunt laboriosis disputationibus persuadere moluntur: quia scilicet deus fecerit hunc mundum et administret. Item de honestate virtutum: de amore patrie: de fide amicitie: de bonis operibus et huiusmodi: quibus nescientes ad quem finem et quo nam modo essent omnia haec referenda: diuinitus vocibus sunt populo commendata sine disputatione: Ibidem circa istam. g.
- Philosophi antiqui quedam magna: quantum diuinitus sunt adiuti inuenerunt: quantum autem humanitus sunt impediti: errauerunt: et causam subdit esse superbiam: Ibidem li. 2. ca. 7. b.
- Philosophi fuerunt capni per apostolos piscatores: ibidem li. 22. ca. 5. b.
- Philosophi nobiles non dissentunt a nobis de bonis beatorum: quibus de resurrectione carnis cōcedunt: ibidem ca. 25.
- Quid philosophi aliqui de trinitate senserint: vide ibidem li. 10. ca. 23. a. b.
- Philosophi non illuminati a spiritu sancto ut prophete: decipi debuerunt: quos etiam coicectura humana decepit: ibidem li. 13. ca. 17. c.
- Quomodo philosophi errauerunt ponentes circumsus in temporibus post quos idem reuersti dicebant: ibidem li. 12. ca. 13. a.
- Philosophi quomodo cognouerunt deum in mundi creatione: vide pte. 9. in euange. Joannis tract. 2. b.

Philosophia

- 11 Philosophi quidam ad sectam suam seducebāt christianos: ibidem tracta. 45. b.
- 12 Philosophi eandē cum populo religionē susceperunt ⁊ aliam p̄nam defendērūt: pte. 2. ⁊ vera religione capite. 1.
- 13 Philosophi quidam cuiq; elemento sua animalia distribuērūt: p. 5. ⁊ Benesi ad Iſam li. 3. ca. 9.
- 14 Philosophi si reuiscerēt de amore celestiu multa et de contemptu mundi sentirent: celestia diligerent: mūdāna cōtemnerēt: pte. 2. ⁊ vera religione capite. 4.
- 15 Philosophi antiq̄ dixerunt nos habere animos eternos: ac diuinos quo min⁹ se admiscuerint et implicauerint boim vicijs ⁊ errorib: pte. 5. ⁊ trinita. li. 14. ca. 19. c.
- 16 Philosophi studendo. querendo. disputando. viuendo appetierūt ap̄bendere vitam beatā: pte. 10. ⁊ epicureis ⁊ stoicis ca. 3. a.
- 17 Philosophi dissenserunt abinuicē: q; humanis sensibus ⁊ ratiocinationibz quesiuerūt. Et post ostendit quomō pro veritate certabant dicēna. Quid agit aut quo vel qua. vt ad beatitudinē perueniat: humana se porrigit infelicitas: si diuina non ducit auctoritas? ⁊ ostendit ibi quomodo sacri canonis scriptores in nullo discor dant: ppter qd omēs credunt deum p eos locu tum fuisse: pte. 7. li. 18. ca. 41. a. b.
- 18 Q; Philosophi ostendūt vanam esse cultūram multoz deoz: sed aliqui ecōuerso dixerūt mul tos deos colendos esse: ibidem li. 6. ca. 1.
- 19 Philosophi quomodo laborauerūt vt vitarent summū malum ⁊ haberent summū bonū: ibi dem li. 19. ca. 1. a. b.
- 20 Philosophi cauendi sunt in his que male dicūt: non in his que vera dicunt: ibidem libro. 8. ca. pte. 9. c. d.
- 21 Philosophi fuerūt post septē sapientes: post q̄s et si hoies mortui nō fuerunt instituti in deos: nihilominus iam habitos colere nō desiterūt: ibidem li. 18. ca. 24. a. b.
- 22 Philosophi fuerunt tempore p̄phetarū nostrorū ⁊ post eos maxime: ⁊ exemplificat de p̄ra gora. Socrate ⁊ Platone. et alijs qui fuerunt post p̄phetas. Et q; p̄beta Moyses precessit poetas. philosophos. theologos: q̄uis et ipsi p̄cesserunt p̄phetas multos. Et breuiter intēdit in toto capitulo monstrare. quomodo sapiētia nostra fuit ante sapiētiā illoz: exemplificans de Ab̄raam: quem ostendit p̄cessisse in sapiētia egyptiorū qua instructus fuit Moyses: ibidē li. 18. ca. 37. per totum.
- 1 Philosophia christiana p̄ferenda est generibus omniū p̄hoz: pte. 1. p̄ academicos li. 3. ca. 19.
- 2 Tria sunt genera in philosophia nauigāna: ibi dem de beata vita in p̄fatio. b.
- 3 Philosophia vt est tradita a paganis non est colenda: parte. 4. ⁊ doctrina christiana li. 2. veritate. 11. documen. 3.
- 4 Philosophia si esset ab erroribus per catholicos sequestrata tunc esset diuine scripture acomo da: quia multa declarant p̄tenta in fide nostra per nature p̄ncipia: Ibidem.
- 5 Philosophia grece amor sapientie dī latine: p. 1. ⁊ ordine li. 1. ca. 11. b.

Philosophiam

- Philosophia amor est sapientie: philocalia autē amor pulchritudinis: pte. 1. cōtra academicos libro. 2. capite. 3.
- Philosophia inquantū est amor studiūq; sapiē tie ⁊ sic Paulus ad Colossen. 2. Non p̄hibuit nos ab ea: pte. 2. ⁊ moribus ecclesiē. li. 1. ca. 21.
- Philosophia in tres diuidit partes: an moralem naturālē et rationalē: p. 3. in li. 21. sentē. sen. 9.
- Philosophia est a cuius vberibus se nulla etas queretur erclndi: parte. 1. contra academicos: libro. 1. capite. 1. b.
- Philosophia diuisa est in tres partes a p̄ficiis scilicet in naturalem. rationalē ⁊ moralem. p̄ p̄ter trinitatē diuinā. quā nō p̄pter talenti diuisionem cognoscebant. Item p̄pter obtinendā vitam beatam: pte. 7. libro. 11. capite. 25. a. li. brio. 2. capite. 7. a. b.
- Q; in philosophia morali agi de sup̄mo bono: sine q̄ nullus pōt esse beatus: ibidē li. 8. ca. 3. d.
- Philosophia omnis ad deum reducitur. sicut etiā aliqui Platonis discipuli forsitan senserūt: ibi dem cap. 4. c. d. Argumentū q; omīs philosofia ad theoricam reducitur.
- Philosophia vera. sicut fatent philosophi nullum donum maius dari: sic a nullo deo dari cre dendum est nisi ab illo quo et ipsi qui multos colunt deos nullum dicunt esse maiorem: ibidē libro. 22. ca. 22. e.
- Q; Philosophia non potest esse verissima. que non continet via fidei vel christiane religiōis: ibidem li. 10. ca. 32. a.
- Q; Philosophia naturalis magis valet ad exci tanda ingenia. q; ad illuminandas mentes vera sapientia: ibidem li. 18. ca. 39. c.
- Philosophia moralis claruit tempore Mercu rij. que trimegistū vocauerunt: qui longe ante philosophos grece fuit. h̄ post Ab̄raam ⁊ Moy sen: pte. 7. li. 18. ca. 39. c.
- Q; phia valet ad tribulationū perpeſsionē. deo en dicunt: ibidem li. 22. ca. 22. e.
- Philosophia et nonnullas liberales disciplinas laudat Augustin⁹: pte. 1. ⁊ ordine. li. 1. ca. 8.
- Philosophia Plato in tres partes diuisit: vnam moralem. que in actione versat: alterā natura lem. que cōtemplationi deputata est: tertīā rati onalem. qua verū a falso discernit: pte. 7. li. brio. 8. ca. 4. b. et li. 11. ca. 25. a.
- Philosophia vniuersam ad corrigēdos mores: p̄ primus Socrates inflexisse memorat: ibidem libro. 8. ca. 3. a.
- Phiam morālē Socrates cōposuit: aut q; nole bat imundos conari in inq̄sinōe causarū. sed pot⁹ a cupiditate mūdōs: aut q; tedio rerum obscurarū aliqd aptū ⁊ certū ⁊ necessariū bone vite. p̄pter quā oīs phia erat. ostēderet: Ibidē.
- Phiam verā dicit Tullius a dijs dari esse pau cis: q; nullū donū maius fuit. nec potuit dari hominibz: ⁊ post ostēdit. q; quoquo modo phī sunt coacti fateri. dari eam diuina graua: ibidē libro. 22. capite. 22. e.
- Phiam dicimus nō solum grece verū etiam lati ne. sophistes autē appellant lannarū s̄farū elo quētissimi auctores: pte. 8. in li. locutio. ⁊ Exo do li. 2. ⁊ ponens: capite. 7.

- 1 Philosophie studiū vel sapiētie in actione 7 cōtemplatiōe versat: unde vna pars est actiua q̄ pertinet ad agēdos mores: alia vō p̄tēplatiua ad sp̄iciēdas nature causas: p. 7. li. 8. ca. 4. b.
- 2 Philosophie nomē exortum dicit a Piragora: q̄ interrogatus quid p̄fiteretur: respondit se esse philosophū. id est. studiosum vel amatōrē sapiētie: quia p̄fiteri se esse sapiēte vidēbat arrogantisimū: ibidem li. 8. ca. 2. b.
- 3 Licet phie lris nō vnt cōstātia: ignorās ipas: nō tamē ignorat deū esse principiū nature: doctrinē 7 grācie: ibidem ca. 10. a.
- 4 Philosophie nomine studiū vel amor sapiētie significat: pte. 8. 5 Julia. pela. li. 4. ca. 14. e.
- 1 Philosophorū dicta q̄ sunt veritate fidei cōsona: in theologia sunt alleganda: p. 4. de doctr. cōstātia li. 2. ca. 40. verita. 15. documēto. 1.
- 2 Philosophorū dicta que sunt fidei cōtraria non sunt in theologia inducēda vt nōnulli inerte facere solent qui per solas philosophorū auctoritates in theologia arguere nitunt: Ibidem.
- 3 Philosophorū diuersam vitam varro narrat in libro de phia: pte. 7. li. 19. ca. 1.
- 4 Phorū disputantiū de summo bono et britudine sectas oēs enūciat atq; ostendit: ibidē ca. 4. a.
- 5 Phorū dicit esse falsam rationē: qua dicūt mētis aspectu sola intelligibilia videri: 7 sola corpalia p̄ sensus: ibidem li. 22. ca. 29. d. e.
- 6 De phorū multorū successiōe 7 positiōe circa p̄ncipia rerū 7 naturas: vide ibidē li. 8. ca. 2.
- 7 Philosophorū duo genera tradant: vnū italicū ex parte italic: cui⁹ auctor fuit Piragoras: aliterū ionicū ea pte vbi etiāz nūc greci nominant: cui⁹ auctor fuit Thales milesius: ibidē a. b. c.
- 8 De philosophorū varijs sectis 7 opinionib; discepto: dantib; ponētib; mūdos plures aut multos: vel nō aias intrare: vel nō summū bonū in diuersis rebus: et cetera bmo: ppter que oīa dicitur ista ciuitas Babylon: vbi diabolo regi eius nō interest q̄ cōtrarijs inter se nexent erroribus: ibidem li. 18. ca. 41.
- 9 Quia philosophorū licet diuersas ineniam⁹ sectas circa finē boni: varro tamē ostēdit in libro de phia ducentos octoginta octo posse esse: fm q̄ boies diuersimode appetūt: ibidē li. 19. ca. 1. 2.
- 10 Philosophorū libros vtile est quandoq; viris fidelibus legere: pte. 4. libro. 3. confessio. cap. 4. dicto. 1. documēto. 1.
- 11 Inter oīia que profunt ad fugandā cōcupiscētiā est affectio sciētie 7 admonitio ad verā phiam: Ibidem documēto. 2.
- 12 Philosophorū dicta et Sybillarū carmina: quibus explicabātes que sunt fidei cōstātia a demonib; fuerūt reuelata. Argumentū ex dictis Augustini: pte. 5. de trinita. li. 4. ca. 7. b. verita. 22. Cum tamen Augusti. in li. de ciuita. dei oppositum sentit.
- 1 Philosophos arguit qui coacti et deorum suorum oculis cōstātia laudare ceperūt: pte. 5. de consen. euangel. li. 1. ca. 15.
- 2 Phos Domitian⁹ a roma pellit: p. 7. li. 9. ca. 4.
- 3 Philosophos illos merito ceteris anteponim⁹: quicūq; sint illi: qui dixerunt deum esse principium nature: veritatē doctrinē et felicitatē vite

- ibidem li. 8. ca. 9. b.
- Contra philosophos platonicos: qui noluerūt cōstātia cognoscere ppter suam superbiam: qui tamē est dei sapiētia: cum dicerent se amatores sapiētie: ibidem li. 10. ca. 27. 28.
- Contra philosophos p̄dictos sic dicit: videntis vtrūq; et si de longinquo: et si acie caligante patet in qua manendū est: sed via qua eundū est: nō tenens: loquit de via cōstātia. Ego sum via: ibidem li. 10. ca. 29. a.
- Contra phos disputat: qui irridentes catholicos dicebant morē nō esse cōputandū inter aliq̄s penas: cum separi oporteat aiam ab oīi corpore vt beata sit: ibidem li. 13. ca. 16. 17.
- Philosophus latine dicit amatores sapiētie: et sic verus philosophus est amatores dei: pte. 7. li. 8. ca. 9. a. et capite. 1.
- Phitonissa vtrū Samuelem p̄betam de inferis nō euocauerit: iuxta byssionā. 1. Regū. 28. vide de pte. 8. de octo dulcicijs: questio. q. 6.
- Vtrū spūs imūdius q̄ erat in phitonissa potuerit agere vt Samuel Saul videret: 7 loqueret cum eo: vide pte. 4. ad Simplicia. li. 2. q. 3.
- Phorone⁹ foy 7 iudicia p̄stuit: p. 7. li. 18. ca. 3.
- De phreneticorū visionib; vide pte. 8. de cura p̄ moribus gerenda capite. 12.
- Phreneticus summa morē cuiusdā semine p̄dit: pte. 5. de Genesi ad Iram li. 12. ca. 17. c.
- Phreneticus cum multis verationib; moritur: letargicus vō nō: pte. 3. de vtilitate credēdi ad Thonora. capite. 18.
- Pictura 7 littere quomō differant: vide pte. 9. in euang. Joan. tracta. 24. a.
- Pietas timore incubat 7 cōmunitate p̄ficiat: pte. 2. de vera religione ca. 17. a.
- Pietas est per quā sanguine cōiunctis patrieque beniuolens officij 7 diligens tribuit cultus: pte. 3. in li. 83. questio. q. 31.
- Pietas est dei cultus: pte. 8. de sentē. Jacobi apli ad Hierony. li. 2. ca. 8. Infra auto. 5.
- Pietas vera: est verax dei cultus: qui vbi nō est: felicitas esse nō potest: pte. 7. li. 4. ca. 23. c.
- Pietas est dei cult⁹ grece dictus Eusebia 7 exphus Theosebian: ibidem li. 10. ca. 1. d. e. f. Superia autoritate. 3.
- Pietas quā greci latini vocant que seruatur religionis nō exhibet nisi vni deo: vere perducit ad gloriā sine qua vera virtus nō habet: ibidē libro. 5. ca. 15. a.
- Pietas in anima vel spū est: pte. 8. de ania 7 eius origi. ad Renarū li. 1. ca. 18. a.
- Pietas ideo p̄dicāda est vt deus recte colat: p̄dicta aut vtrūq; genitalitō mēbus illicitū perpetret: pte. 10. de bono p̄seueran. ca. 20. a.
- Pietas apud grecos Eusebia vitanus nuncupatur: pte. 5. de trinita. li. 14. ca. 1.
- Pietas vera purgat: perficitq; naturā sine naturale donū: impietas vō punit: p. 7. li. 2. ca. 29. a.
- Pietas etiā respectu operū mīsericōdie dicit: q̄ misericōdia deus testat placere sibi pte sacrificijs: dicens. Misericōdiam volo non sacrificiū: ibidem libro. 10. capite. 1. g.
- Pietas obseruata imbecillē mētē sanat: pte. 5. de trinita. li. 1. ca. 2. verita. 4. in fine.

Pietate

- 13 Pietas et misericordia: sunt arma contra diabolum: parte. 10. de salutaribus documentis. ca. 12. Arma: auctoritas. 3. 4.
- 1 Pietate querenda est dei voluntas: pte. 4. de doctrina christi. li. 2. ca. 9.
- 2 Pietate vera in deum credi speratur et amatur ipse deus: unde pietas est deum diligere: pte. 7. li. 5. ca. 20. b. li. 10. ca. 4. b.
- 3 Sine pietate vera virtutes in hac vita esse non possunt: ibidem li. 19. ca. 4. l.
- 4 Pietate vera iusti eiciunt diabolum contrarium pietati: ibidem li. 10. ca. 22. a.
- 5 De pietate Theodosii imperatoris contra inimicos tangit: ibidem li. 5. ca. 26.
- 6 Pietate motus imperator romanus: plorat super civitatem quam capturus erat: ibidem li. 1. ca. 6. b.
- 1 Pietatem anima deo exhibet cum ei non est ingrata nec inflatur: pte. 6. de spiritu et littera ad Marcell. capite. 11.
- 1 Pietatis virtus est finis precepti. id est. charitas pte. 4. contra faustum li. 19. ca. 12.
- 2 Pietatis itinere ad deum tendendum est: pte. 2. de libero arbitrio. li. 3. ca. 21. a.
- 3 Pietatis nomina sunt pater filius et spiritus sanctus: pte. 10. de spiritu et anima ca. 55. a.
- 4 Pietatis viscera dei mirabiliora sunt ceteris operibus eius: pte. 10. li. 2. meditatio. ca. 12. a.
- 5 Pietatis verbo et fide simplices homines saluabatur et demones expellebant: pte. 7. li. 10. ca. 32. e.
- 6 Pietatis est etiam inuitos e periculis rapere et exemplo monstratur: pte. 8. de correctio. Donatista. ad Bonifa. ca. 21.
- 7 Pietatis magnus sacramentus est. quod manifestatum est in carne. iustificatus est in spiritu. apparuit angelis. predicatus est gentibus. creditum est in mundo. assumptus est in gloria: pte. 5. de trinitate. li. 4. capite. 20. c.
- Pig.** De pignicis et alijs monstris: vide parte. 7. libro. 16. capite. 8.
- Pignora nobis non denegavit qui natus est de virgine Maria: pte. 10. de Symbolo ad cathedra. libro. 4. ca. 4. b.
- Pignus quod restituere debeat: vide pte. 8. in li. 5. questio. super Deutero. questio. 41.
- 1 Pigritia carnalis. vel inrudite mentis tarditas contenta sit de superficie terre: parte. 7. libro. 20. capite. 21. d. e.
- 2 Pigritia vel desidiosa fugimus laborem vtilem: ibidem li. 22. ca. 22. b. c.
- Pil.** Pila iussit Augustinus parvulus: parte. 4. li. 1. confessio. capite. 9.
- 1 Pilatus non crucifixit christum sed iudei: quantum enim ad leges romanas pertinuit innocentem pronuntiavit salvatorem: ait enim ego nullam causam mortis in eo invenio: pte. 11. in questio. veteris. et novi testamenti. q. 65.
- 2 Pilatus romanus fuit: et quare et christus traditus fuit: vide parte. 9. in euangelio Joannis: tracta. 114. c.
- 3 Pilato quid responderit Iesus super interrogationem eius: vide ibidem tractatum. 115. a. b. 116. b.
- 4 Quare flagellavit Iesum: vide ibidem tractatum. 116. a.
- 5 Pilatus a peccato non excusatur: ibidem. b.
- 1 Pili non sunt pars corporis sed quedam superfluitas

Pisces

- procedens a corporis humore: pte. 10. de contemptu mundi capite. 3. b.
- Pili cogitationes et temporalia bona in scriptura significatur: quomodo? vide ibidem.
- Pilis aut capillis tuis quid vilis in corpore tuo: quid contemptus. quid abiectus? et tamen si male te tondent. irascere tonsores: quia in capillis tuis non servat equalitatem et tu in membris christi non tenes unitatem: p. 10. de utilitate ieiunij. f.
- Pyrri duo tangunt: pte. 7. libro. 5. capite. 18.
- Pyrrius primum occidit: ibidem li. 1. capite. 2.
- Idem anime patris sacrificat: li. 8. ca. 26.
- Pyrrius romanos vicit et se victum ab eis asserit: ibidem li. 3. capite. 17.
- Piscari quare redierunt apostoli post resurrectionem christi: vide parte. 9. in euangelio. Joan. tracta. 122. b. c.
- Pisces memoriam habere certissimum est: pte. 5. de Genesi ad Iram li. 3. ca. 8.
- Pisces duo: quid in euangelio significant: vide pte. 9. in euangelio. Joan. tracta. 24. c.
- Pisces magni quid in scriptura significant: vide ibidem tracta. 122. f.
- Piscis assus christus est in cruce passus: ibidem tractatum. 123. a.
- Piscis sicut cum avidas fauces proferit ut glusciat escam. repetebat unum intra fauces repperit: ita et ebriosus intra se vinum suscipit inimitis cum. quod cum ut intravit mox impellit ad omne opus nequissimum: et sic homo rationalis capitur ut irrationale animal: pte. 10. de salutaribus documentis ca. 37.
- Piscis gaudet quando hamum non videns escam deuorat: sed cum piscator eum adducere ceperit viscera eius torquent: deinde ab omni leticia sua per ipsam escam de qua letatus est. ad consumptionem trahitur: ita omnes sunt qui se de bonis temporalibus beatos esse putant. hamum acceperunt. et cum illo sibi vagant. veniet tempus ut sentiant quantum tormenta cum auiditate deuorauerunt: pte. 4. de agone christiano capite. 7. b.
- Piscium numerus centum quinquaginta trius: quid significat: vide pte. 9. in euangelio. Joan. tractatum. 122. d. e.
- Piscium nomine idiotas et infidelis in scriptura intelligimus: pte. 4. li. 13. confessio. ca. 27.
- Piscana ad quam iacebant languentes quid significat: vide pte. 9. in euangelio. Joan. tracta. 17. a.
- Pitagoras pro deo colitur. et unde fuit: vide parte. 7. libro. 8. capite. 2. Idem se philosophum nominat: ibidem ca. 1.
- Pitagoras fuit auctor philosophorum italicorum a quo fuit philosophorum nomen exortum: fuit autem tempore captivitatis iudeorum in Babylonia: ibidem li. 8. ca. 2. a. et li. 18. ca. 25. c.
- Pitagoras instituit maxime contemplatiue. id est. naturalis philosophie: fuit etiam hydromanticus et necromanticus: ibidem libro. 7. ca. 35. a. Et li. 8. capite. 4. b.
- Pitagoram fuisse recordatum aliqui dicunt de quibusdam que expertus fuerat in precedenti vita quibus non est acquiescendum: pte. 5. de trinitate li. 12. ca. 15. b. et verba. 19.

- 5 Plibagoas in grecia virtute cōtemplatiua claruit: pte. 5. de cōsen. euange. li. 1. ca. 7. c.
- Piu. Pius et pietas quomō differant: vide parte. 9. in euangel. Joan. tracta. 39. c. d.
- Pla. Placatur deus pura mente et oratione: vide pte 10. de salutar. documē. ca. 27.
- 1 Deus sic placat: si anima peccati sui memor in tribulatione et metore cordis: defleat q peccasit: pte. 11. in questio. vete. et noui testa. q. 112. f.
  - 1 Placere ne studeas alteri nisi ad anime edificatiōem: in omibz autē actibus et cogitationibz placeas deo: parte. 10. de salutaribus documētis capite. 45.
  - 2 Placere hominibz aliud est et aliud deo et boibz: pte. 3. in expofino. epistol. ad Gall. ca. 1. b.
  - 1 Placida vxor ataulphi: ipsum romanis pacificat: pte. 7. in prologo.
  - 1 Plaga dolosa est occulta detractio: plaga serpentina est et aspidis mortifera: parte. 10. de amicicia capite. 13.
  - 2 Plaga insanabilis et ira magna est accipere potestatem peccandi: maxime in sanctos: pte. 9. in Apocalip. Homel. 12. b.
  - 3 Plage decem egyptioz tanguntur: pte. 10. de cōuenientia decē precep. et decē plagaru ca. 1. 2. 3.
  - 4 Plage egypti et perfectiones ecclesie compant: pte. 7. li. 18. ca. 52.
  - 5 Plagis decē Moyses egyptios iussu dei flagellauit: pte. 7. li. 16. ca. 43. b. nota veritatē: p. 10. de mirabi. sacre scripture li. 1. ca. 18. 19.
  - 1 Plāte homini moleste vt spine et tribuli in principio fuerunt creati: non tamen nocue hominibz: pte. 5. de Genesi ad litteram libro. 3. ca. 18. et notabi. 4.
  - 1 Plato duos mundos esse sensit: pte. 1. cōtra acedemicos libro. 3. ca. 17. a.
  - 2 Plato nascitur: pte. 7. li. 8. ca. 11. et li. 18. ca. 37.
  - 3 Plato discipulus Socrans quō exercebat condiscipulos suos omnes: et quomō iuit in egyptū et reuersus in italiam virobzq didicit que inuenit: et quomō in omibz honorabat magistrum suum: ibidem li. 8. ca. 4.
  - 4 Plato forte per interpretem didicit iudaicas litteras sicut et egyptiacas: qd videtur quia scribit ignem factum et terrā et intermedia elementa: vt aerem et aquam: fin q dicit Genesio. 1. et bmo: ibidem li. 8. ca. 11. per totum.
  - 5 Plato diuisit pbiam in tres ptes: ibidē ca. 4. b.
  - 6 Plato vixit octoginta vnum annos: et fuit post Hieronymū et ante Prolomēū: ibidem ca. 11. b.
  - 7 Quid Plato de summo deo dixerit: et eius illustratione in aias sapientū: ibidē li. 9. ca. 1. a.
  - 8 Plato persuadere conatus est animas hominū vixisse priusq ista corpora gererent: pte. 5. de trinita. li. 12. capite. 15.
  - 9 Plato mundū intelligibilem vocauit ipsam rationem sempiternā atqz incommutabilem qua fecit deo mundū: pte. 1. de ordine in argumēto. b.
  - 10 Plato dicit illum esse beatū qui fruū deo: pte. 7. libro. 8. ca. 9. a.
  - 11 Plato dicit deum institutoz nature: intelligentie datorē: et amoris inspiratoz: quo beate viuunt: ibidem li. 11. ca. 25.
  - 12 Plato dixit deum eterna intelligentia continere:

- Species omniū animalū: sicut et vniuersū mūdi: ibidem li. 12. ca. 26. b.
- Plato exemplaria rerū in deo appellauit ideas: 13 ibidem li. 7. ca. 28. c.
- Plato posuit numeris mūdū fabricatū a deo: 14 ibidem li. 12. ca. 18. a.
- Plato pūnas ideas appellasse perhibetur licet res iste per nomē significante ante intellectu fuerint: pte. 3. in li. 83. ques. q. 46.
- Plato ante humanū aduentū domini longe fuit: pte. 4. de doctr. christiana li. 2. ca. 28.
- Plato hominū animas renouari in bestias dixit: pte. 8. cōtra Iulian. pelagia. libro. 2. l.
- Plato dixit mundū incepisse nec semp fuisse: pte 7. li. 12. capite. 12. a.
- De Platone nō dixit nullum deorum misceri hominibz sicut imponunt sibi aliqui platonici. Argumentū q multa imponant sibi et alijs falsū: ibidem li. 9. ca. 16. a.
- Platone non didicit Porphyrius celitus aliquid posse purgari quocūq modo: sed a calis deis: ibidem li. 10. ca. 27. a.
- Plato posuit mundū eternū: et tamē habuisse initium scilicet causale: similiter et deos et animas dixit eternas: alias in eternū permansure nō erant: sed Porphyrius in aliquo ipsum corrigi: ibidem ca. 31.
- Plato dixit animas et nō iterū redire ad corpora etiam bestiarū: sed Porphyrius platonici solus ad corpora hominū innotata: per que suas dei eis resurrectionē: ibidem ca. 30. a.
- Plato dixit ex viuis mortuos: et ex mortuis viuos semp fieri: sed Porphyrius animas purgas esse cum patre: nec vltius aliqua mala perire: ibidem ca. 2. Item li. 13. ca. 19.
- Plato dixit deos habere corpora indissolubilia voluntate dei non natura: per qd contra ipsos phos disputat. ibidem li. 13. ca. 16. p totum.
- Plato dixit corpora celestia animata et mundū esse animal: pte. 7. li. 13. ca. 16. 17.
- Plato credidit deum gaudio elatū et mundi creatione: et per consequens beatiore fuisse: ibidē libro. 11. capite. 21. a.
- Plato dixit poetas cū suis figmentis et ludibrijs esse pellendos de ciuitatibz quē inter semideū cōmemorandū putauit labeo: ibidem li. 2. capite. 14. b. et libro. 8. ca. 13. b. Infra poetarum: auctoritate. 6.
- Plato dicit animalū tria esse genera scz deos homines et demones: ibidem li. 8. ca. 14. a.
- Plato et Porphyrius si potuissent inter se cōmunicare: forte facti fuissent christiani: cum Plato dicat animas etiā beatas ad corpora velle redire. Eluciat ergo media via: vt velint anime ad corpora redire: vt dicit Plato: sed nondū corruptibilia: vt dicit Porphyrius: et sic habebit resurrectio quam philosophi negant: pte. 7. libro. 22. ca. 27. li. 10. ca. 30. a.
- Plato quomō poetas excludit: vide ibidē li. 2. ca. 14. li. 8. ca. 13. 21.
- Plato nimis infamiam sacrificat: ibi. li. 8. ca. 9.
- Plato Aristoteli preferitur et vna cum discipulis suis cōmendat: ibidem ca. 12. a.
- Platonem nec secundū dico: nec similem ange

Platonici

- lo: aut apostolo martyri et bmo: quia pferēdas esset dijs illis qui turpia fieri mandabant que iste tolerabat: pte. 7. li. 2. cap. 14. b. c. et li. brio. 8. capite. 13. c.
- 2 Contra Platonē disputat qui dicebat animas reuerti ad corpora vel uolunt: et ostendit per hoc: qd nō debent dii adorari: qui fm cum fabricat corpora q̄ sunt eoz vincula: ibidē li. 12. ca. 26.
- 3 Platonem docturū suos discipulos quidā dixerunt post circuitū tempore: ibidē li. 12. ca. 13. c.
- 4 Item cōtra Platonē disputat qui dixit omnia viscia euri et corpe: ibidē li. 14. ca. 3. f.
- 1 Platonici posuerunt mundū esse animal beatū: pte. 7. li. 10. capite. 29. d.
- 2 Qd platonici et ipse Plato dixit sacrificandū pluribus dijs: ibidem li. 8. capi. 12. in fine: et li. 10. ca. 1. b. nota ibi veritatem.
- 3 Platonici cum posuerūt animā a solo deo beatificari et veritate illustrari: dixissent sibi soli a nobis et dijs immortalibus erubescere cultū latere: nisi errori populorū cessissent. Item quid senserint de beatitudine: vide ibidem libro. 10. capite. 3. per totum.
- 4 Qd Platonici dixerūt aialia cūcta inter que homines tenet principatū: facta esse a dijs: ibidē li. 12. ca. 24. a. Qd reprobatur ca. 25. et. 26.
- 5 Platonici dedignant esse christiani: ppter superbiam: et querūt quid reprehendant in doctrina christiana: ibidem li. 13. ca. 16. d.
- 6 Platonici aliquo modo fuerunt semichristiani: parte. 4. libro. 7. confessionū capite. 9. dicto. 4. in secundo argumento.
- 7 Platonici philosophi a Platone dicunt: pte. 7. libro. 8. capite. 1. c.
- 8 Platonici dixerunt sapientem imitatoremi amatorem et cognitorē dei: et deum veram esse auctorem: rerum illustratorē et beatitudinis datorem: ibidem li. 8. ca. 5. a. d.
- 9 Qd Platonici vocare voluerūt: quibus magis Plato imitandus placuit: nō academici vel peripatetici. Et quibz quidē platonici nobilissimi sunt: Plotinus: Iamblicus: Porphyrius et Apuleius: ibidem libro. 10. ca. 12. b.
- 10 Quomō platonici philosophi senserint de trinitate: vide ibidem ca. 29. a.
- 11 Quomō platonici quidā dixerint initium euāgelij Joannis scribi debere sctis aureis: ibidē. f.
- 12 In libris platoniciis aliquid de euangelio Joannis primorū epistolis Pauli inuenit: et aliquid non: vide pte. 4. li. 7. confessionū ca. 9. et. 20.
- 1 Platonicoz librorū et sacre scripture diuersitas tangit: ibidem ca. 9. dicto. 4. et ca. 20.
- 2 Platonicoz opinio de anima ante infusionē in corpus: tangitur: pte. 8. cōtra Pela. et Celesti. de peccato origi. libro. 2. capite. 31.
- 3 Platonicos alijs anteponim: quia magis deū cognouerūt: pte. 7. li. 8. ca. 5. et. 10. nota veritatē.
- 1 Platonius scola ab eo nomen accepit qd a populo sit secreta: pte. 1. cōtra academicos li. 3. ca. 9.
- 2 Platonis libri: occasio fuerunt motus theoberti et carbonis: pte. 7. li. 1. ca. 22. 23.
- 3 Platonis vita: et quomō in eo nouenarij numeri cōmendat: ibidē li. 2. ca. 15.
- 4 Platonis ortus a virgine fm quosdā et a sapiēs

Poete

- libus: et de modo quem tenet in libris suis: vide ibidem libro. 8. ca. 4.
- Platonis tras fm nouenarij: et vitrum viderit sacram scripturam: et de dictis eius et libris sacris: et quia vocat deum theon: quod est ens: ibidem capite. 11.
- Plautus poeta: pte. 7. libro. 2. capite. 9.
- Plenitudo et egestas cōtraria quomō sunt: vide pre. 1. de beata vita disputatione. 3. o.
- Plurū quē dicit docilissimū hoīem inducit testari: qd quāto magis magisq̄ pterit seculi erent: sus miora corpa naturā ferre: p. 7. li. 15. ca. 9. c.
- Plinius quid credidit de numero annoz antiquorum: vide ibidem ca. 12. c.
- Plotinus et Porphyrius quid de trinitate senserint: vide pte. 7. li. 10. ca. 23.
- Quid plotinus platoniciis senserit de prouidentia de: vide ibidem ca. 14.
- Quid senserit idem de modo et separatione animae a corpe: vide ibidē li. 9. ca. 10. a. nota verita.
- Plotinus quomō assimilatur platoni: vide ibidem libro. 9. capite. 10.
- Plotini notabile verbum: fugiendū est ad clarissimam patriam: ibidē capite. 16. f. Et ibi nota de similitudine dei.
- Plutonis sine dijs ara tangit: p. 7. li. 3. ca. 18.
- Poculum dicit solus calix sine eo qd est in ipso: ibidem li. 19. ca. 3. a.
- Poetarū figmenta que nōnulli mystice volunt intelligi. nō sunt curanda: p. 4. de doctrina christiana libro. 2. capite. 17.
- Inuenta in poetis que valia sunt ad intelligentiā scripturarū respici non debent: ibidē ca. 18.
- Poetarū consuetudo est miscere suis carminibus enigmata fabularū: quibz aliqd significare intelligant: pte. 8. in li. 4. ques. sup numeros. q. 45.
- Poetarum more mentitus est virgilius: pte. 7. libro. 1. capite. 4.
- Poetarū officium quod sit: vide ibidem li. 2. ca. pte. 7. et li. 6. ca. 8.
- De poetarū fabulis que multa continent turpia quos dicit Plato pellendos esse de ciuitatibus cum suis ludibrijs: ibidem libro. 2. ca. 8. et. 14.
- Plato autontate. 27.
- Poete musica geniti dicuntur: parte. 1. de ordi. ne li. 2. capite. 14. b.
- Poete fuerūt tpe quo fuerūt indices in populo israel: qd poete dicti sunt theologi: qd de dijs carmina faciebant: pte. 7. li. 18. ca. 14. a.
- Poete scribunt causa delectationis non utilitatis: ibidem li. 6. ca. 6. c. Et li. 8. ca. ca. 13. b.
- Poete male dicunt: ibidem libro. 2. capite. 9.
- Poete a Platone fugant: pte. 7. li. 2. ca. 14. Platonis autontate. 27. poetarū: auto. 6.
- Poete quare Ioni et alijs hominibus secessis diuinitatē tribuerint. vide p. 4. li. 1. p. 16. ca. 16.
- Poetarū figmēta pueri memoriter recitare cogebant: ibidem ca. 17.
- Poete informē quandā materiā ponūt sine mensura: sine qualitate rē. pte. 4. p. 1. episto. Mas nichet ca. 29. veritate. 6.
- Poete verborū auctores nobis sunt: non rerum vel sententiarū: parte. 8. in libro. 1. questio. super Genesim ques. 31.

Poma

- 10 Poetice fictiones arguunt: pte. 7. libro. 6. ca. 5.
 11 Poetria omnis a veritate sumit originē: ibidem li. 7. capite. 26.
- Pol.** Polionyma sunt: cum multa nomina vna rem significat: pte. 1. in cathegonias Aristot. ca. 2. b.
 Polionis filius rident: pte. 7. li. 10. capi. 27.
- 1 **P.** Pollutio involuntaria nō sit peccatū: argumētū: quia dicit nō preueniri defectus necessarios: sed voluntarios: pte. 7. li. 12. ca. 8. a.
 2 Pollutio non omnis peccatū est: pte. 5. de Genesi ad Iram li. 12. verita. 4. notabili. 3.
- Pom.** Poma mandragorica: famam bonā figurant q̄ filius Lie inuenit: pte. 4. cōtra faustum li. 22. ca. 56. Supra fama antea. 10.
- 2 De Pomis sodomiorū que maturata dum p̄mūtur vel mordent in fumū ac fauillā cono fatiscēte vaneſcunt: pte. 7. li. 21. ca. 5. c.
- 1 Pomū aureum et eius expositio: tangit: ibidem libro. 7. capite. 15.
- 2 Pomū discordie veneri datur: ibidem li. 1. ca. 3.
- 1 Pompeius magnus vincit: pte. 7. li. 3. ca. 13.
- 2 Pompeius ingressus Iherusalem et templū: iudeos imbutarios fecit: ibidē li. 18. ca. 45. d.
- Pon.** Pondera corporū sunt quasi amoris eorum: parte. 7. li. 11. ca. 28. b.
- 1 Pondera aīe est amor bonus vel malus: Ibidē.
- 2 Ponere debemus animas nostras p̄ fratribus: pte. 9. in euangel. Ioan. tracta. 84. a. b.
- Pontifices quare duo fuerūt apud iudeos: vide ibidem tracta. 49. m. 113. d.
- Pop.** Populi triplex gradus: sapientes ad cōsulendū. Milites ad pugnandū artifices ad ministrandum: pte. 10. de spiritu et aīa ca. 37. a.
- 1 De Populi dei diuersis etatibus: vide pte. 7. li. 16. capite. 40.
- 3 **P.** licet alius populus dei non fuerit q̄ iudaicus: nihilominus fideles fuerunt alibi de alia gente: ibidem libro. 18. ca. 47. a. b. nota veritatem et dubium.
- 1 Populo plurimū obest rex iniquus: parte. 10. de duodecim abusio. gradibus: gradu. 9.
- 2 Populorū differentia ante et post christū ponit: pte. 4. cōtra faustum li. 9. ca. 17.
- 1 Populus est singulari nomine dicitur: et multis tamen cōstat: pte. 8. in li. locutio. de Exodo libro. 2. exponens: capi. 8.
- 2 Populus est cētus iuris cōsensu et utilitatis cōmunione sociatus: fm Scipionē et Licronē: pte. 7. li. 2. ca. 21. d. et li. 19. ca. 21. b.
- 3 Quocirca ubi nō est iusticia iuris cōsensu sociatus: cētus hominū nō potest esse: et ideo nō populus: etsi nō populus: nec res populi: si quisque multitudinis que ppli nomine digna non est: et fm hoc ostendit cētum romanorū: et similitū nō fuisse populū vel rempublicā: ibidē libro. 19. capite. 21.
- 4 Populus est cētus multitudinis rationalis rerum quas diligit p̄cordi cōmunione sociatus: hanc diffinitionē dicit esse suam: et fm hoc ostēdit cētum romanorū populū fuisse et rempublicā: ibidem capite. 24. a.
- 5 Populus fm hoc tanto est melior quāto in melioribus: tantoq̄ deterior: quanto in deterioribus est concors: Ibidem.

Porphyrus

- Populus quandoq̄ in scriptura aquarū nomine significari solet: pte. 5. contra epistol. Parmeniam. libro. 2. capite. 10. g. pte. 6. p̄ra lras Penia. li. 2. ca. 102. c.
- Populus israel quomō significet esse altare dei: vide pte. 8. in li. ques. sup Exodū. q. 97.
- Porcos in scriptura p̄ptemptoribz acapimus: pte. 3. de sermo. dñi in monte li. 2. Z.
- Porcus animal imundū in lege positum est: eo q̄ nō ruminat: homines imundū per hoc animal significant: pte. 4. cōtra faustum li. 6. ca. 7.
- Porphyrus videt aliquā de trinitate sensisse: pte. 7. li. 10. ca. 23. Item multa fidei nostre cōsona dicit: ibidem li. 10. ca. 29.
- Porphyrus correxit Platonē de transcorporatione animarū: licet errauerit: ibidem ca. 30. a.
- De Porphirij errore circa passiones deorū. Item quomō eum excusat scribentē multa sup artibus magorū: Argumentū q̄ debet periti excusari quantū possunt: ibidem li. 10. ca. 11.
- De Porphirio et Platone quomō dicūt duo et quibus resurrectio potest elici: ibidem li. 22. capite. 27. per totum.
- Porphyrus doctissim⁹ philosophorū: licet christianorū acerrimus inimicus: p̄ oracula deorū cōstet eum nostrū: ibidē li. 19. ca. 22. 23. a.
- Porphyrus et alij similes ei debuerunt retrahi a sacrificijs: dicentes eum hebreorū esse summū et deorū oraculis: qui deus p̄hibuit in lege sacrificia fieri nisi sibi soli: ibidē ca. 23. l. m.
- De Porphirio dicens eum debere coli castitate et hmoi: non debuit deos credere q̄ colebantur luxurijs et spacijs multis: Ibidem.
- Porphyrus quō dicat christum bonum sed nō deum: et christianos errare: Ibidem.
- De Porphirio debuit credere mundū periturum: ut dicit in scriptura hebreorū. Ipsi peribunt et c. Sed cōtra christianos hoc asserētes vimperat immaniter: ibidem li. 20. ca. 24.
- Pomgat vnusquisq̄ iuxta quod habet: pte. 10. de saluari. documen. ca. 31.
- Ponte eternales: sūt fides spes et caritas: quomodo: vide pte. 11. in questio. veter. et noui testamenti. ques. 111. d.
- Potentia omnia cōtra naturam esse dicimus: sed non sunt. quomō em̄ est cōtra naturā q̄ dei sit voluntate: cum voluntas vtiq̄ tanti conditoris cōdite rei cuiusq̄ natura sit. Potentū ergo fit nō cōtra naturā: sed cōtra quā est nota natura: pte. 7. li. 21. ca. 8. b. nota veritatem.
- Item potentū dicitur a potendēdo. id est. pte. ostendendo: Ibidem. f.
- Potentiorū inspectores quomō p̄bibeant: cum potentia ecclesia inspiciat: vide parte. 8. in li. 5. questio. sup Deutero. q. 29.
- Porticus quinq̄ piscine quid significant: vide pte. 9. in euāg. Ioan. tracta. 17. a.
- Potentia naturalis et odediennalis quomō distinguunt: vide parte. 5. de Genesi ad Iram li. 9. veritate. 9.
- Potentia imaginaria siue cognitua perfectior et latior est ipso imaginato: nec per partes diuisibilis: quia spiritalis: pte. 4. p̄ra episto. Michaeli capite. 18.

Potentia

- 3 Potentia rationis quomodo unitatis et equalitatis: pulchritudine in factis: dictionibus: pedum numeris et silentio adinuenit: vide pte. 2. de musica libro. 6. capite. 10.
- 4 Potentia volitiva est transformativa et non intellectiva: quia illa immutat suum amatum et non ista suum cognatum. id est. veritatem: pte. 3. in li. 83. questio. q. 39. dicto. 38.
- 5 Potentia peccandi quomodo remoueat: vide p. 7. libro. 22. ca. 25. c.
- 6 Quod potentia dei non minuitur eo: quia aliqua non possit. ut se maiorem facere aut peccare: que sunt magis impotentie quam potentie: ibidem libro. 5. ca. 10. a.
- 7 Potentia diaboli qua persequitur bonos: utilis est ecclesie dei: ibidem libro. 10. ca. 21. a. Potestas autoritate. 2.
- 8 Item quos per potentiam vincit diabolus: et a quibus vincit: et per quid vincit: vide ibidem.
- 9 Potentia nulla est libera nisi voluntas: pte. 8. libro. 1. retracta. verita. 17. documento. 1.
- 10 Potentia dei nihil aliud est quam eius essentia: pte. 10. de cognito. vere vite ca. 29. a.
- 11 Potentia dei quomodo animal in arboris: panis in lapidem potest converti: vide pte. 10. de mirabil. sacre scripture: li. 1. verita. 15.
- 12 Potentia quando precedit iusticiam est deordinata: quomodo: vide pte. 5. de trinita. li. 13. verita. 19.
- 13 Potentia adiuncta iusticie: vel iusticie accedens re potentie potestate iudiciaria facit: ibidem veritate. 20.
- 1 Potentiam christus demonstravit eo quod de sepulchro resurrexit: pte. 10. de Symbol. ad caribcu. libro. 4. ca. 5. b.
- 2 Preter potentiam naturalem que dicitur ratio seminalis: alia est potentia que dicitur obediensialis finis: quod unumquodque patiens natum est imitari a superiori naturali agente: p. 5. de trinita. li. 3. ca. 8. veri. 6.
- 3 Potentia naturalis vel ratio seminalis dicitur potentia receptivam materie ad recipiendam formam a naturali agente: Potentia autem obediensialis ad recipiendam ipsam a supernaturali influente: ibidem veritate. 6.
- 1 Potentie anime: puta memoria: intellectus et voluntas non sunt accidentia ut aliqui ponunt: quia tunc essent minus perfecte quam anime substantia. Argumentum francis. maro. ibidem li. 14. ca. 8. veritate. 16.
- 2 Iste potentie etiam non sunt respectus: ibidem.
- 3 Iste potentie sunt idem realiter cum essentia anime: ibidem.
- 4 Potentie anime nostre differunt realiter: argumentum francis. maro. ibidem li. 15. verita. 40.
- 5 Potentie anime sunt media bona quibus benevivimus: pte. 2. in argumento de libero arbitrio. q. Cum potentia non est pugnandum per viam potentie sed iusticie: pte. 5. de trinita. libro. 13. veritate. 19. in fine.

Positiones aliquae partes habet aliquam non: pte. 1. in caribego. Aristo. ca. 10. c. Pars: auto. 4.
 Positivus cognoscere per sibi similia innatum est homini: pte. 5. de Bene. ad istam li. 8. verita. 10.
 Et posse peccare et penitere Manicheorum erroris confutat Augustinus de duobus animabus: pte. 3.

Potestas

- de duabus animabus contra Maniche. ca. 14.
- Possessor rectissime dicitur quisque tamdiu bone fidei (in iure prediorum) quamdiu se possidere ignorat alienum: pte. 6. de fide et operibus ca. 7. a.
- Possit deus facere multa nova et difficilia in eo: prebentibili sua scientia si vellet: non tamen ea improvisa haberet sed eterna presentia continetur: pte. 7. li. 12. ca. 18. b.
- Quod potest deus multa facere que non disposuit facere: Argumentum: ibidem.
- Possibilia multa sunt que tamen nunquam facta non sunt: pte. 6. de spiritu et littera ad Marcellum. ca. 1.
- Possibilitate cuiusque rei: non tam in arbitrio humani potestate: quam in nature necessitate consistere dicimus: p. 6. de natura et gratia sancte Pelagia. ca. 45.
- Possidet deum nemo nisi qui possidetur ab eo: simus ergo nos ipsi facti dei possessio: et efficiet nobis possessor deus: parte. 10. de salvari. documentum. capite. 10.
- Posterior dicitur novissimus ex duobus: pte. 8. in li. locutio. de Ventero. li. 5. exponens ca. 22. 28.
- Posteriora humanitatem christi significant: pte. 5. de trinitate: li. 2. ca. 17.
- Posteriora filii dei: incarnatio eius accipit que extremo tempore ob redemptionem humani generis facta est: de qua posteriora parte filii dei in more synagae ad Moysen per angelum ait: Posteriora mea videbis: faciem autem meam videre non poteris etc. pte. 10. de essentia divinitatis. b. Exodi. 33. autorita. 5.
- Potens angelus vel homo dicitur potest finem datam sibi potestate non tamen omnipotens: pte. 10. de Symbolo ad caribcu. li. 2. ca. 3.
- Potentia persona non est timenda: pte. 11. de quibus beneficiis capite. 6.
- Potestas omnis a divina providentia est: et dominum et regnum: et exemplificat de multis imperatoribus: pte. 7. li. 5. ca. 19. c. d. et. 21.
- Quod potestas permessa demonibus qua tyrannos concitaverunt: multum contulit ecclesie: ut martyrum numerus impleret: ibidem li. 10. ca. 21. a.
- Potentia auctoritas. 7.
- Potestas ecclesiastica tradita est discipulis quando christus insufflauit in discipulos ait dixit. Accipite spiritum sanctum: pte. 11. in questio. vere. et novi testamentum. q. 93. b.
- Potestas illa in politiam que est de facto non appellatur simpliciter potestas: sed illa que est de iure: pte. 5. de trinita. li. 13. verita. 20.
- Potestas baptismi in nullum hominem transit: pte. 9. in euang. Joan. tracta. 5. f.
- Potestas christi ponendi animam suam iterum sumendi eam tangit: ibidem tracta. 37. f. 47. d. c. f. 119. c. Infra potestatem: auto. 3.
- Potestate omnis carnis quomodo dedit pater filio: vide ibidem tracta. 111. a.
- Potestate finis quid christus acceperit: vide ibidem in Apocalip. Mones. 4. b.
- Potestate habeo ponendi animam quam accepi a patre: me oportet operari opera eius intelligit finem naturam humanam: pte. 11. de Maximis. arria. episcopum li. 3. ca. 14. g. b. Supra potestas auto. 6.
- Potestate sua diligens anima a communi bono ad proprium naturam plabit: p. 5. de trinita. li. 12. ca. 9. verita. 19.

Precepta

- 5 Potestatem dicimus ubi potestati adiacet facultas faciendi: parte. 6. de spiritu et lra ad Marc. celli. capite. 31.
- 6 Potestatem quandā egenam quomodo consecretur demones pūant luce divina: vide pte. 7. libro. 11. capite. 1. b.
- 7 De potestate si habent boni et scientiā regendi habētes: nihil est felicius rebus humanis: ibidem li. 5. capi. 19. d.
- De potestati falsis iudicijs multiplicibus: vide ibidem li. 19. ca. 6. nota veritatē et documenta.
- Prā. Prandia iustorū meliora sunt ieiunij sacilegorū pte. 5. de bono cōiugali ca. 8. c.
- 2 Prandium domini cum discipulis suis post resurrectionē quid significet: vide pte. 9. in euangel. Ioan. tracta. 123. a.
- 1 Ad prauitatē alium perducere non nititur nisi prior ipso deprauatus. Supra nemo: auto. 7.
- Prē. Preceptum nimirum est qui transire contendit ubi alios conspexit cecidisse: et rehemēter infrons est cui non incūit timor alio pereunte: pte. 10. de singularita. clericorū ca. 2. b.
- 1 Precepta homini in statu innocētie data fuerūt ne imortalitatē amitteret. Nunc autē ut ipsam perditam recuperaret: pte. 3. in libro. 83. ques. q. 82. c. veritate. 28.
- 2 Precepta decem in remedium plagarū egyptiorum sunt data: pte. 10. de cōuenientia decem pcept. et decem plaga. egyptio. ca. 1. a. b.
- 3 Precepta omnia in decem illis que deus pcepit cōtinent: pte. 8. in li. 2. ques. sup. Exodū. q. 140.
- 4 Precepta sunt decem: tria ad deū spectantia et septem ad proximum: pte. 10. de decem chordis capite. 5. et capite. 6.
- 5 Precepta pame et secūde tabule tangunt: pte. 11. in questio. vetē. et noui testamen. q. 7.
- 6 Precepta diuina hominibus nō prodesse: nisi haberent liberū voluntatis arbitriū: pte. 8. de gratia et libero arbitrio ad Valent. ca. 2. a.
- 7 Precepta diuina nedū clericos sed et laycos concernunt contra proteruos: pte. 10. de saluari. documen. capite. 38.
- 8 Precepta diuina tam vtilia et salubria sunt faciēti ut nisi quis ea fecerit vitam habere nō possit: pte. 6. de spiritu et lra ad Marc. ca. 14. b.
- 9 Precepta dei sunt arma quibus contra diabolum nos pugnare debemus: pte. 10. de pugna. animē. b. Arma. 2. 3.
- 10 Precepta diuina minus obseruātū q̄ precepta grāmāticē: pte. 4. li. 1. confess. ca. 18.
- 11 Precepta si homo seruasset nullus vicisset: sed quia turpiter cōsensimus ipsa tomā dolore parienti: et nos in terra laboramus. et cū magno dedecore superamur ab omībus que nos cōmouere ac perturbare poterunt: pte. 2. de vera religio. capite. 45. b.
- 12 Precepta quecūq̄ sunt in nouo testamento: nō solum ibi mandata sed etiā a sanctis viris omīi studio completa: pte. 11. de fide ptra Maniche. capite. 38. in fine.
- 13 Precepta legis decem quō diuidentia sunt: multa etiā dubia mouent et soluant: pte. 8. in li. ques. super Exodum. q. 71.
- 14 Precepta tria pama imitatē vident infirmare:

Preceptis

- ad rem essē pertinent: Ibidem.
- Precepta verū christiani pcernētia q̄ sunt: vide pte. 10. de rectitudine catholice cōuersatio. b.
- Precepta dei nolentibus graua sunt volentib⁹ leuia: pte. 10. de salute. documē. ca. 8. a.
- Precepta obseruantes multos fructus cōsequuntur: pte. 11. p̄ Penia. Donante episto. ca. 6. b.
- Precepta sine dono dei seruari non possunt: pte. 8. de gratia et libe. arbi. ad Valent. capite. 4. c.
- Preceptis: autouate. 1.
- Precepta cōtemnere aliud est: et aliud magnipēdere: pte. 8. in li. questio. sup. numeros. q. 25.
- Precepta dei si audirēt ciuitates pacē fraternā et supernā possiderent: pte. 7. li. 2. ca. 19. b.
- Precepta dei charitas facili reddit: pte. 6. de naturā et ḡa p̄ Pelagia. ca. 69. Charitas auto. 54. 57. Dilectio: auto. 20. Mandata: auto. 6.
- Precepta nulli⁹ tabule seruauit faustus: pte. 4. contra faustum li. 15. ca. 7.
- Quia inter decem precepta solus qd de sabbato positū est figurate obseruandū pceptis: pte. 5. ad inquisitiones Januarij li. 2. ca. 12.
- Precepti obseruatio meriti est accipiende sapiētie: pte. 2. de libero arbi. li. 3. ca. 24. b.
- Precepti transgressio ḡa spoliatur pami boiem: et libidini moniq̄ subicit: pte. 7. li. 13. ca. 13. a.
- Preceptis diuinis nemo sine gratia dei obedire potest: pte. 10. de fide ad Petrum diaco. ca. 32.
- Precepta: autouate. 18.
- Preceptis diuinis obedire multū pdest: pte. 10. in epla in tres libros de mirabili. sacre script. a.
- Precepto quisq̄ nō obtemperās reus est et obit⁹ pene: pte. 5. de sc̄a virginitate. ca. 14. a.
- Precepto diuino dum tempus est parere debent qui sempiterno cupiūt carere supplicio: pte. 7. li. 21. capite. 23. b.
- In pcepto de dilectione primi tria visionū genera occurrūt: p. 5. de Bene. ad lram li. 12. ca. 6.
- Preceptorū transgressio: velut quadriduan⁹ mortuus est: pte. 11. in questio. bilarij. q. 2. d.
- Preceptorū dei obseruationibus quid vetus lex et quid noua promittat: vide pte. 9. in euang. Ioan. tracta. 3. g. 25. e. 30. d.
- Preceptorū duorū obseruatio in patria remanet scilicet dilectio dei et proximi: pte. 8. in li. 1. retracta. verita. 18. documento. 1.
- Preceptū est aliud a potestate: p. 11. p̄ Maximi. arria. episco. li. 3. ca. 14. b.
- Preceptum nullum est dandū nisi de bono contingenti: pte. 4. de doctrina christiana libro. 1. ca. 23. verita. 11. documen. 3.
- Preceptū et mandatū idem sunt: pte. 9. in euag. Ioan. tracta. 87. b.
- Preceptū charitatis ptingit plura in se et quomodo sit seruandū: ibidem tracta. 83. b.
- Precepta dei quomodo seruanda sint: vide ibidem tracta. 75. b. et 82. b.
- Preceptū de dilectione solum de deo et proximo datum est in quo nullum gen⁹ diligendū retinetur p̄etermīnū est: pte. 4. de doctrina christiana libro. 1. ca. 26.
- Preceptum de dilectione dei perfecte in patria nō hic implebitur: pte. 6. de spiritu et lra ad Marc. ca. capite. 36.

Predestinatio

- 8 Iusticie primum preceptum est quo iubemur diligere deum ex toto corde. ex tota anima. ex tota mente: cui est de primo alterum presequens. Ibidem.
- 9 Preceptum de observatione sabbati cur datum est pro tertio precepto: pte. 5. ad inquisitionem. Janus rii libro. 2. ca. 11. 12.
- Preceptis seruorum suorum deus quandoque obediunt: parte. 10. de mirabili sacre scripture libro. 2. capite. 4.
- 1 Predestinatio unde dicat: vide pte. 11. contra Pelagiam. hypponosticon li. 6. 2. Ibidem multa habes de predestinatione.
- 2 Predestinatio est grane preparatio: gratia vero est ipsa donatio: pte. 10. de predestinatione sanctorum capite. 10. 2.
- 3 Predestinatio duplex scilicet alligationis et conditionis: pte. 10. de predestinatione dei ca. 2.
- 4 Predestinatio quomodo est causa mortis: vide ibidem capite. 3.
- 5 Predestinatio remunerationis fit ex prescientia virtutis: sicut ex prescientia offensionis predestinatio emanauit vitionis: Ibidem in fine.
- 6 Predestinatio dei omnino nulla est ad perueritatem onem legis. ad neglectum religionis. ad corruptelam discipline ad desertionem fidei. ad perperationem qualiscunque peccati: nec fieri potest. ut per quem a talibus malis surgit. per eum in talia decidatur: pte. 11. ad articulum. sibi falso impositum. articulum. 14.
- 7 Predestinatio siue prescientia non est accidens dei sed essentia fuit semper et est: quod: vide pte. 11. contra Pelagiam. hypponosticon li. 6. 2.
- 8 Predestinatio dei tangitur: pte. 10. de fide ad Petrum diaconum. ca. 34. 35.
- 9 Predestinatio dei nunquam extra iustitiam est: et quod iudicium predestinauit: vide pte. 11. ad articulum. sibi falso impositum articulum. 10. 11.
- 10 Quod predestinatio etiam sumat pro malis ostendit: pte. 7. li. 15. capite. 1. 2.
- 11 Quod predestinatio etiam accipiat in mala parte: ibidem li. 21. ca. 25. 2.
- 12 Predestinatio dei multis est causa standi: pte. 11. ad articulum. sibi falso impositum. articulum. 12.
- 13 Predestinatio dei impediri non potest: parte. 8. de anima et eius origine ad Vincen. victoriam. libro. 3. capite. 10.
- 14 Predestinatio quandoque significat nomine prescientie: pte. 10. de bono perseuerant. ca. 18. 2.
- 15 Predestinatio sanctorum est preparatio beneficiorum dei quibus certissime liberantur: pte. 10. de bono perseuerant. capite. 14. 2.
- 16 De predestinatione quomodo est predicandum: vide parte. 10. de bono perseuerant. capite. 21. in fine. capite. 15. et. 22.
- 1 Predestinationis effectus tangitur: pte. 11. ad articulum. sibi falso impositum. articulum. 12. 13. 14.
- 2 Predestinatio dei etiam apud nos qui dum presens vite periculis versamur incerta est: apud illum tamen qui fecit que futura sunt incommutabilis permanet: Ibidem articulum. 12.
- 3 Predestinatio exemplum nullum illustrius est quam ipse mediator: quisquis ergo vult eam bene intelligere attendat ipsum. atque in illo inueniat seipsum: pte. 10. de predestina. sancto. ca. 15. et

Predestinatorum

- bono perseuerant. ca. 24. 2.
- Predestinationis signum euidentissimum est perseverantia in operibus bonis: pte. 9. in euangelio. Ioan. tracta. 45. f.
- Predestinatus fuit christus secundum quod homo: ibidem tracta. 105. d.
- Predestinati multoties errant. et tamen illa predestinatione ab erroribus reuocantur. Ibidem tracta. 45.
- Predestinat quis et eligit diuina gratia: pte. 7. libro. 15. capite. 18.
- Predestinata et electa ecclesia non seducit a diabolo quando soluitur tempore vltimo: ibidem libro. 20. capite. 8. 2.
- Predestinati multi latitant adhuc sibi et alijs ignoti: quia peccato subditi: vide ibidem libro. 1. capite. 35. 2.
- Quod predestinati plures sint prescientis: siue boni malis argumentum: ibidem li. 11. ca. 23. c.
- Predestinati consecutionem salutis deo miserentibus non suis viribus ascribere debent: pte. 10. de predestinatio. et gratia. ca. 8.
- Predestinati licet possent damnari: tamen de facto nullus unquam damnabitur: cum deus hoc ab eterno preuident: pte. 5. de trinitate. li. 13. ca. 16. veritate. 23.
- Predestinatorum numerus est ita certus. ut nec addatur eis quisque. nec minuat ex eis: parte. 8. de correptione. et gratia ca. 13. 2.
- Predestinatorum nemo cum diabolo peribit. licet ergo predestinati possent damnari tamen de facto nullus unquam damnabitur cum deus hoc preuident ab eterno: pte. 5. de trinitate. li. 13. ca. 16. b. et veritate. 23.
- Predestinatus ad vitam sine sacramento meditationis vitam hanc finire non potest: pte. 8. contra Iuliam. pels. li. 5. ca. 3. d.
- Quod predestinatos liberauit christus a demonibus humilitate sua: pte. 7. li. 9. ca. 21. 2.
- Predestinatus nullus perire potest: ibidem libro. 18. capite. 51. d.
- Nullus potest scire se predestinatum esse. cum perseuerantiam se ignoret. Argumentum libro. 11. capite. 11. b.
- Predestinauit deus in sua sapientia numerum electorum suorum: pte. 7. li. 14. ca. 26. d.
- Predestinauit deus hominem. ut sibi obediens esset. ac a gustu vetri pomi se abstineret. in vita permaneret: si autem inobediens esset. sententiam mortis subiret: hec est predestinatio conditionis et iusticie: parte. 10. de predestinatione dei capite. 2.
- Predicatio vera quomodo a falsa discerni potest: vide pte. 10. de cantico nouo ca. 5.
- Predicatio euangelij cur incepit ab hierosolymis: vide pte. 9. in epistol. Ioan. tracta. 2. b. c.
- Predicatio quecumque veritatis nihil proficit audientibus: nisi spiritus sanctus interius curet: parte. 7. libro. 15. capite. 6. c. nota ibi veritatem et documentum.
- Predicamenta in generali enumerat Augustinus: pte. 1. in carbegon. Aristot. ca. 8. et de antepredicamentis: vide ibidem ca. 5. 6. 7. De postpredicamentis: ibidem ca. 17.

Predicator

- 2 Predicamenta duo in diuinis saluantur scilicet substantia et relatio inquantū ratio substantie simpliciter sumpta et relationis: est transcendens: parte. 5. de trinitate: libro. 5. veritate. 21. circa finem.
- 3 Predicamenta nō sunt formaliter in deo licet supereminenter: ibidem li. 5. veritate. 3.
- 4 Predicamentorū proprietates a deo quomodo excluduntur: vide pte. 10. de cognitiōe vere vire capite. 3. a. b.
- 5 In Predicamentorū numero Augustinus cum Aristotile concordat: pte. 5. de trinitate. li. 5. capite. 7. b. veritate. 19.
- Predicans nomen christi est ministrans sacramentum christi non est sequendus contra unitatem christi: parte. 6. contra litteras Petiliani libro. 3. cap. 5.
- 1 Predicator sine operib⁹ bonis est in primo gradu abusionum: pte. 10. de duodecim abusionū gradibus. gra. 1.
- 2 Predicator in peccatis existens etiam predicando sibi nihil prodest: audiētib⁹ tamē et facientib⁹: nō ipse: sed qđ predicat prodest: pte. 6. contra Crescon. gramman. li. 2. ca. 29. b.
- 3 Predicator licet teneatur reprehendere: tamē possit a reprehensione cessare in casu: parte. 7. libro. 1. capite. 9. d.
- 4 Predicat diuinitas colenda propter eterna bona: inagnū quid agitur: Ibidē li. 7. ca. 1. a.
- 5 Predicator modum in corrigendo habere debet: parte. 6. contra Cresconū gramman. libro. 3. capite. 51. circa finem.
- 6 Predicator: verum pdicans quandoq; ab hominibus odio habetur: pte. 4. libro. 10. p̄fessio. ca. 23. dicto. 7.
- 7 Predicator: verum dicens non turbet si aliquando de scandalizent audientes: pte. 9. in euangel. Ios. an. tracta. 27. c. in medio.
- 8 Predicator: turbari nō debet si sermo vel sibi displicet vel alteri: dūmodo ver⁹ sit: pte. 4. de casib⁹ eazjan. rudibus ca. 2. a.
- 9 Predicator: cum verbum dei predicat aut dei sacramentum ministrat: non de suo si malus est ministrat: parte. 6. contra litteras Petiliani libro. 2. capite. 6. b.
- 10 Predicator: malus sciat sibi nihil prodesse verba que ore pronunciat: si qđ dicat ipse non faciat: alijs tamē prodesse potest: pte. 5. contra epistol. Parmeniani li. 2. ca. 9. a.
- 11 Predicator: amara homini annūcians aduersari⁹ dicitur: pte. 10. de decem chordis ca. 4.
- 12 Predicator: diuini verbi paulatim et gradatim ascendere debet: et non statim a sup̄mis inchoare: pte. 4. de doctrina christiana li. 4. ca. 22. veritas. 11. documento. 2.
- 13 Qui facilliter cōuertitur minus facilliter p̄uertitur: Ibidem documen. 1.
- 14 Variatio modorū dicendi quid vtilitatis conferat: vide ibidem ca. 22.
- 15 Effectus grandi eloquiū est lacrymas exprimere: Ibidem ca. 24.
- 16 Predicator: illud agere debet vt non solum intelligenter: verū etiam libenter et obediēter audiat: Ibidem ca. 26.

Predicatores

- Predicator cum omni humilitate et subiectione ceteris predicare debet: et exemplū ab Augustino sumat: pulchra vide pte. 10. de quatuor virtutibus charitatis ca. 1. a. 17
- Predicator: idem multiplicare in sermone citare debet: parte. 4. de doctrina christiana libro. 4. capite. 10. 18
- Predicator: non solum inniti debet spiritui sancto: sed etiam studio sacre scripture: ibidē ca. 16. 19
- Predicator: studeat audienti docere: delectare et fletere: ibidem ca. 17. 20
- Predicator prius debet esse orator q̄ doctor: id est orare ad eum: ibidem ca. 17. documento. 2. predicator: aut. 11. predicator: aut. 3. 21
- Predicator: fidelis iusticie: et si ab hominibus respicitur: apud deum tamē sui officiū mercede nō fraudatur: pte. 6. contra Crescon. gramman. li. 1. ca. 5. 22
- Predicator: quancūq; tempore quisq; nostrū in predicando euangelio laborauerit: nō verborū: sed verbi dei dicitur predicator. Et quancūq; tempore quis vestrū nostrā predicationē diligenter atq; instanter audierit: non verborū: sed verbi audiēdi studiosissim⁹ nuncupat: pte. 10. de blasphemis in spiritū sanctū. l. 23
- Predicatores euangelij non propter terrenū lucrum predicare debent: sed accipere tñ vt predicare possint: pte. 5. de opere monacho. ca. 26. 1
- Predicatores verbi sunt gubernacula in quibus nubes per arcum vernat: pte. 4. in li. annuētis: no. in Job. ca. 37. a. 2
- Predicatores minimum sceleros arguit: pte. 10. de quibus capite. 8. 3
- Per predicatores loquitur christus: pte. 9. in euangel. Ios. an. tracta. 47. c. et. 86. b. 4
- Predicantes christum propter temporalia lucra audiendi sunt: nō tamen in visa imitandi: ibidem tracta. 46. d. 5
- Predicatores euangelij licite de euangelio viuescere possunt: ibidē tracta. 122. b. c. 6
- Predicatores mali etiam mala faciunt: bona tamē dicūt ad hoc cathedra Moysi impellit: pte. 4. de doctrina christiana li. 4. ca. 27. 7
- Doctor: non verbis seruiat: sed verba doctor: Ibidem capite. 28. 8
- Predicatoreni non solum eloquenter sed et sapienter quid dicere: quid sit? vide ibidem capite. 28. in fine. 9
- Sunt quidā qui bene pronūciare possunt: quid autem pronūciens excogitare non possunt: ibidem capite. 29. 10
- Predicator: cum orare debet vt donet quid et predicandum et agendum sit: Ibidem ca. 30. Super predicator: aut. 21. 11
- An predicatores euangelij non laborantes peccent: pte. 5. de opere monachorū ca. 20. 12
- Predicatores veritatem sine timore predicantes sunt velut barba ecclesie: pte. 6. contra lras Petiliani. li. 2. ca. 104. b. 13
- Predicatores ecclesie verbo vite produxerunt et producunt creaturas spūales: pte. 4. li. 13. confessio. capite. 20. 14
- Predicatores in quibusdam ecclesijs transmarinis sedendo predicant: pte. 4. de cathedra ian. rudibus capite. 13. b. 15

Predicatoris

- 16 Predicatoris in verbis arrogantiam querentes arguit Augustinus: parte. 11. de vera innocen. capite. 266.
- 1 Predicator a predicationis correctione cessans dam non est: parte. 6. contra Cresco. grammatic. libro. 1. capi. 8.
- 2 Predicatoribus episcopis et doctoribus falsitate resellere incumbit: Ibidem ca. 9.
- 3 Predicatori rerum eternarum ad edificandam religionem occultare in tempore quicquid occultandum videtur: mentiri autem nunquam licet: ergo nec occultare mentiendo: parte. 3. de mendacio ad consentium capite. 10.
- 1 Predicatoris officium est ita in ecclesia laborare ut defuncto fratri: hoc est christo suscitaret semen quod pro nobis mortuus est: pre. 4. contra faustum libro. 32. ca. 10.
- 2 Predicatoris officium quod sit: vide pre. 4. de doctrina christiana li. 4. ca. 4.
- 3 Quomodo linguarum ad deum eleuare debeat antequam ad populum quid proferat: vide ibidem ca. 15. document. 2. Supra predicatorum auctoritate. 21. predicatorum auctoritate. 11.
- 4 Insuper in eloquentia eo magis est cauendus quo magis ab eo in his que audire inutile est delectat auditor: ibidem li. 4. ca. 5. notabili. 3.
- 5 Eloquentia sine sapientia parum prodest ciuitatibus: Ibidem.
- 6 Predicatores diuersi sunt: aliqui legunt et negligunt: alij alio modo etc. Ibidem ca. 5.
- 7 Predicatoris locutio debet esse modica: et modica non accipiendo modicum pro paruo: pre. 4. de doctrina christiana li. 4. ca. 18. document. 4.
- 8 Licet predicator debeat esse modica. id est. modica rata et modificata non tamen parua: Ibidem.
- 9 Predicant aliqui veritatem non sincere intentione. sed emula contentione: pre. 6. contra Cresco. grammatic. libro. 1. ca. 7.
- 10 Predicator in summo prima infidelitas hominum erit: pre. 4. li. 13. confessio. ca. 21.
- 11 Pregnantis anima quid ferui possit ex affectu de varia subinducere: pre. 7. li. 12. ca. 25. b.
- 1 Predicatio indecenter appetitur: ibidem libro. 19. capite. 19. d.
- 2 In predicatione non est amandus bonor. sed opus ipsum quod per eundem bonorem vel potentiam fit. id est. ut valeat ad salutem animarum: Ibidem libro. 19. ca. 19. c.
- 3 Quod ad predicationem promouet sacra ecclesia per meritis dignos. non ex genere sanguinis ut in sacerdotio Aaron: sed secundum ordinem Melchisedech: Ibidem li. 20. ca. 21. b.
- 1 Prelati licet peccent in non reprehendendo tamen dissimulare licet eis in casu: parte. 7. libro. 1. capite. 9. b.
- 2 Prelati ideo prefiguntur ut reprehensioni peccatorum non parcant: Ibidem.
- 3 Prelati debent intendere: et otio vite contemplatiue propter veritatem: et exercitio actiue propter charitatem: ibidem li. 19. ca. 19. d.
- 4 Prelati quomodo habent exemplum a romanis multipliciter: pre. 7. li. 1. ca. 6. per totum.
- 5 Prelati seruiant subditis inuicem Augustinus: Ibidem li. 19. ca. 14. c.

Prelati

- 6 Prelati debent ignoscere aliquando misericorditer exemplum habent in romanis: Ibidem libro. 1. ca. 6. per totum.
- 7 Prelati inferioris precepto non obligantur. quod superioris prelati precepto contra tendit: pre. 5. de Genesi ad Iram li. 9. verba. 5. document. 2.
- 8 Prelati mali quare dent hominibus et ad quid: parte. 4. de natura boni aduersus Manicheos capite. 32.
- 9 Prelati peccatum multum nocet: pre. 11. in questio. vere. et noui testamenti. q. 16.
- 10 De prelati ecclesie quibus datum est iudicium in ligando et soluendo: pre. 7. li. 20. ca. 9. d.
- 1 Prelatus debet corrigere delinquentes ut paci consulatur. et delinquentes puniantur: et exemplo eius alij terreantur: pre. 7. li. 19. ca. 16. b.
- 2 Prelatus quomodo corrigere debet oberrentes: pre. 8. de correptione. et gratia capite. 16.
- 3 Prelatus qualis vel rex debeat esse in vita et modo regendi: pre. 7. li. 5. ca. 24.
- 1 Prelati vincant vel perduntur diuina providentia: Ibidem li. 18. ca. 2.
- 2 Prelatum ante constitutionem mundi factum fuisse se asseruit Manicheus: pre. 4. contra epistolam Manichei ca. 12. b.
- 3 Premio maiori alterius: nullus inferior inuidebit. sicut nec angelus archangelo. nec digitus oculo: sic itaque habebit donum alius alio minus: ut hoc quoque donum habeat nec velit amplius: pre. 7. li. 22. ca. 30. c.
- 4 Premiorum gradus bonorum et gloriarum erunt pro diuersis meritis: ibidem li. 22. ca. 30. b.
- 1 Premium et finis beatorum erit deus qui sine fine videbitur. sine fastidio amabitur etc. pre. 7. libro. 22. ca. 30. b.
- 2 Premium virtutis erit ipse qui virtutem dedit: ibidem.
- 3 Premium bonorum differt a premio malorum: pre. 2. de vera religio. ca. 54.
- 4 Preestitum omnes occiduntur: pre. 7. li. 3. ca. 28.
- 1 Preparare debemus animam ante orationem per actionem omnis malicie: deum dicamus. diuinitate nobis debita nostra. Supra oratio: auctoritate. 28.
- 2 Preparat homo cor non tamen sine dei adiutorio: pre. 8. contra duas epistolas Pelagii ad Bonifacium li. 2. ca. 8. c.
- 1 Propositiones aliquae sunt accusatiue que per accusatum enunciantur. aliquae ablatiue. aliquae vtriusque: pre. 1. de grammatica de propositione. ca. 27.
- 2 Propositiones de et ex quo differunt: vide pre. 4. de natura boni aduersus Manicheos ca. 27.
- 3 Propositi boni in scriptura significantur per Moysen qui regit et gubernat ecclesiam: sicut Moyses in diuino gubernauit archam: p. 10. de vrbis excidio. 8.
- 1 Prepositorum custodia tunc utilis est cum spiritu dei populo suo presidet et non solum greges: sed etiam ipsos dignatur custodire pastores: pre. 11. de vera innocen. ca. 36.
- 2 Preputium bonum est per naturam. malum per figuram: cum die octauo circuncidi precepit paruum propter christum in quo sicut apostolus dicit circumcisi sumus circuncisione non manufacta: qua sine dubio prefigurauit circumcisio manufacta: pre. 8. 3 Julia. Pelagii li. 6. ca. 3. d.

Prescientia

- 2 Preputiū non est peccatū sed significat peccatū per quod peccatū dicitur sumus natura filij ire: nam et ipsum membrū natura ppe dicitur: Ibidē.
- 3 Bonū est ergo preputiū nō malum: quia deus illud fecit etc. Ibidem. d.
- 1 Presbyter in latina lingua senior appellatur: apud grecos autem maxime sicut scriptura loquitur πρεσβυτερον et πρεσβυτοι dicuntur quia si etates iuuenū cōparent quod dicimur nos maiorem atque minorem: pte. 8. in li. questio. sup. Benesim. questio. 70.
- Presbyteris sū consuetudinem africanarū ecclesiarū predicare non licuit: officiū tamē illud predicandi cōcessum erat Augustino quare ei: nōnulli episcopi detrahebant: parte. 11. de vita Augustini ca. 5.
- 1 Prescientia potest esse sine pdestinatione: pte. 10. de pdestinatione. sanctorū ca. 10. a.
- 2 De prescientia dei generali qua omnia cognouit ab eterno: vide pte. 10. de pdestina. et gra. ca. 5.
- 3 Prescientia dei nullum ad peccandū cogit: pte. 2. de libero arbi. li. 3. ca. 17. a. pte. 11. de vera innocentia ca. 379. Presciens autē. 9.
- 4 Prescientia dei non cogit hominē sed potius adiuvando perficit: vel deferendo pmutat: pte. 9. in euange. Joan. tracta. 53. b. pte. 10. de pdestinatione et gratia ca. 15.
- 5 Prescientia dei falli non potest: pte. 5. de Beneficiis ad lram li. 11. ca. 9. pte. 8. cōtra duas episto. Pela. ad Bonfaciū li. 2. ca. 7. d. pte. 9. in euangel. Joan. tracta. 53. b.
- 6 Prescientia in deo aut nō erat aut nō securitas: sed timor sū Danieles: pte. 4. contra faustum libro. 21. ca. 15.
- 7 Prescientia dei eos quos sanaturus est peccate: res ptenoscat non facit: pte. 8. de anima et origi. eius ad Renatū li. 1. ca. 7.
- 8 Quia prescientia eterna cōtineret deus si qua noua faceret vel facere vellet nō ea de proximo tempore prouideret: pte. 7. li. 12. ca. 18. b. in fine.
- 9 De prescientia dei certa et fixa sententia: vide ibidem li. 15. ca. 25.
- 10 Prescientia vel quod presciuit deus nō mutat: sed dicitur mutare statuta sicut etiam tropice pmutasse dicitur: ibidē li. 14. ca. 11. a.
- 11 Prescientia nō potest dici de rebus preteritis nec presentibus: pte. 4. ad simplicianū: li. 2. q. 2. b. quia prescientia scientia est futurorū.
- 12 Prescientia dei bonos in eternū futuros effici ad tempus mali sunt non inania sed tritici sunt: pte. 11. p. Penilia. Donat. epistol. ca. 16. in fine.
- 13 Prescientia dei quomodo populo quandoque declaratur: vide p. 10. de bono pseuerantie li. 2. ca. 15.
- 1 Prescientiam dei Cicero negauit quia credebatur hoc tolli arbitrij libertatem et multipliciter probatur: pte. 7. li. 15. ca. 9. a.
- 2 Qui prescientia tollit futurorū minus est tolerabilis ut Cicero. q. qui ponit fatū esse vini positionis lyderum. Lōfiteri emē esse deum et negare presciam futurorū apertissima insania est quia qui non est prescius futurorū nō est vnicus deus: Ibidem.
- 3 Prescientia dei et voluntatē pfitemur sicut verū et summū deū: nec ideo minus voluntate facimus quod facimus: Ibidem. b.

Presciens

- Qui omnes presciuit rerū causas profecto in eis causis etiam nostras voluntates ignorare non potuit: quas nostrorū operū causas esse presciuit: Ibidem. c.
- Quia prescientia dei fiat cum libero arbitrio probatur: ibidem per totum.
- Presciens futuros malos creat deus ut ostendere possit quid mereatur eorū culpa: et quid sua donetur gratia: et quoniam peruersa inordinatio delinquentiū rectū ordinē rerum non peruersit: hac eadem ratione dicit deum permisisse angelum et hominē peccare quos seruare potuit: pte. 7. li. 11. ca. 17. 18. Et libro. 14. ca. 27.
- Presciere aliquando accipitur in bona parte: ibidem li. 21. ca. 24. g. b.
- Nec presciendo deus quēque peccare compellit: nec cum aliquid futurorū latet: ibidem li. 14. capite. 27. b.
- Presciat deus omnia quorū ipse auctor est nec tamen omnium que presciat ipse auctor est: sicut tu que fecisti meministi nec tamē que meministi omnia fecisti: pte. 2. de libe. arbitrio li. 3. ca. 4. b.
- De prescitis malis et obdURATIONE eorū: vide pte 10. de bono pseuerantie: ca. 9.
- Pro prescitis si cognoscere nō oraret ecclesia sicut nec pro diabolo: pte. 7. li. 21. ca. 24. b. c.
- Presciuit nos diuinitas sapientia condidit iusticia damnauit gratia liberauit: pte. 10. de pdestinatione. et gratia ca. 5.
- Ea que deus presciuit necessario eueniūt: pte. 2. de libero arbitrio li. 3. ca. 3. a. b.
- Prescientia dei et liberū arbitriū nō aduersantur: quoniam deus neminē ad peccandū cogit: ibidē vide pulchra ca. 4. Supra prescientia aucto. 3.
- Deus omnia quorū ipse auctor est presciat nec tamen omnium que presciat ipse auctor est: ibidē ca. 4.
- Presentius nihil est deo et nihil eo secretius: pte 10. de spiritu et anima ca. 57.
- In prescitis nō gaudent qui ne molestias pseuerant semetipsos interficiūt: pte. 8. cōtra secundas gaudentij epistolā li. 2. ca. 18.
- Prescigia quedam sūt a demonibus ad decipiendum: pte. 7. li. 18. ca. 18.
- Presumptio obfuit sancto Petro David et Pelagio: pte. 8. cōtra Pela. et Celesti. de gra. chasti libro. 1. ca. 42. 45. in fine.
- Presumptores temerarij molestias tristitiasque maximas prudentibus ingerunt: pte. 5. de Bene. ad lram li. 1. ca. 19. circa finem.
- Preterita condemnasse tūc aliquis se probat quia fidei lineam sequens cōuersationē et vitam videtur mutare: pte. 11. in questio. vet. et noui testamenti. questio. 126. c.
- Preterita et futura cum presentibus sunt deo cuncta presentia nō ut ex alijs ad alia cogitādo trāsseat: sed vno spū simul psto sunt vniuersa: pte. 5. de trinita. li. 15. ca. 7. e.
- Preterita quid sit: vide pte. 7. li. 4. ca. 9.
- Preuaricatione nihil turpius et periculosius inveniri potest: pte. 1. de ordine li. 1. ca. 2. b.
- Preuaricationes ex sensibus oriuntur: pte. 11. in questio. vet. et noui testa. q. 1. b.
- Preuaricator est qui cum destruxerit rem falsam

Princeps

- quis destrui potest: et rursus edificat: p. 3. in ex-
positio. eplē ad Galatas ca. 2. d.
- Pr** **Pr**am^o centū habuit filios: p. 7. li. 1. ca. 2.
Prampus idem quod beelphegor: ibidē lib. 1. ca.
14. 7. li. 6. ca. 9.
- 1 **Pr**imitie pluralis nūeri nū dicitur: p. 8. in lib.
locutio. de nūeri li. 4. exponēs ca. 18.
  - 2 **Pr**imitie bois que sunt: vide p. 3. in li. 83. q̄stio.
ques. 67. e.
  - 3 **Pr**imitie dicuntur et ad xxi p. 8. in li. 4. ques.
sup Numeros: q. 32.
  - 1 **Pr**imogenita sunt multiplicia: ibidē et in q̄stio.
sup Deutro. q. 23.
  - 2 **Pr**imogenita quō dicantur: vide ibidē in ques.
sup Numeros. q. 6.
  - 3 **Pr**imogenit^o in hereditio nūcū chari^o: p. 10. d cō
ueniētia decē p̄cep. 7. lo. plagaz egyptio. ca. 10.
  - 4 **Pr**imogenita cordis nū fides est: nemo enī bene
opā nisi fide p̄cessit: ibidē.
  - 5 **Pr**imogenitos honorare apud p̄ncipes dignū
est: p. 5. de Genesi ad lraz li. 1. ca. 9. c. vita. 5.
  - 1 **Pr**inceps mūdi q̄s sit 7 quō ejat foras: tū tamē
rēptare non cessat: vide p. 9. in eua. Joan. trac.
5. 2. c. d. 79. b. 95. d. in epistol. Joan. trac. 4. a.
  - 2 **Pr**inceps iust^o debet esse p̄mptor ad miserādū
q̄ ad puniendū: p. 4. p̄ epistol. manichei ca. 29.
verita. 6. documēto. 1. 7. ca. 33. in fine.
  - Pr**incipat^o quō a numeris appellent^o: vide p. 8.
in li. ques. sup Numeros. q. 1.
  - 1 **Pr**incipes sic a subditiō 7 dñi a seruia sunt feren-
di: ut sub exercitaciōe tolerantie sustineant tpa
lia 7 sperent eterna: p. 11. d vā innocē. ca. 34.
  - 2 **Pr**incipes mali quare hoibz dan^t 7 ad qd: vide
p. 4. de natura bōi aduersus manicheos ca. 32.
  - 3 **Pr**incipes possunt dare noua p̄cepta que nūc
q̄ ab alijs fuerunt data: p. 4. li. 3. p̄fessio. ca. 8.
b. dicto. 4. 7. 5.
  - 4 **In** p̄testantio societate bñane maior p̄tās mino-
ri ad obediendū p̄ponit: ibidē dicto. 6.
  - 5 **In** hierarchijs quando q̄ p̄latus inferior aliqd
p̄cipit repugnans p̄cepto superioris: nō est pas-
rendū sed superioris: ibidem.
  - 6 **Apud** p̄ncipes dignū est primogenitos hono-
rare. Supra p̄mogenita: auto. 5.
  - 1 **Pr**incipia duo vel tria non dicimus esse in diuis-
nis ut p̄o: p̄bin^o: quia sic loqui nō licet: p. 7.
li. 10. ca. 23. c.
  - 2 **Pr**incipia duo heracleonite dixerūt vnū ex altero
7 ex his duobz alia plurima: p. 11. d heresibz
ad quod nūlt. 16. 7. 21.
  - 3 **Pr**incipia duo faustus posuit scz denz 7 bilē si-
ue demonem: p. 4. p̄ faustū li. 21. ca. 1.
In p̄ncipio fecit x^o celū 7 terrā exponit: p. 11. in
dialo. ad Orosiū ques. 1. supra Gene. 1. auto. 1.
  - Pro** p̄ncipis pctō olim hircus offerri debuit: p̄te
8. in li. 3. ques. sup Leuiticū ques. 26.
  - 1 **Pr**incipiū apud grecos est feminini gñis: sicut
apud nos lex feminini gñis est q̄ apud illos est
masculini: p. 9. in eua. Joā. tracta. 38. g.
  - 2 **Pr**incipiū est pater 7 fili^o: vide p. 11. p̄ Maximi.
arnano. episco. li. 3. ca. 17. b.
  - 3 **Pr**incipiū duplicat^o habet referri ad sua p̄ncipia:
ta: p. 5. de trinitate li. 5. verita. 30.
  - 4 **Pr**incipiū inuū est inchoātia aliqd qd sit p̄mū

Principium

- in ordie: p. 11. in ques. vete. 7 noni testa. q. 122. a
- Pr**incipiū aliqd est sine p̄ncipio: aliqd est p̄ncipiū
cum alio p̄ncipio: p. 3. d Gene. ad litteraz imp-
fectus capi. 3.
- Pr**incipiū aliqd se hz vt q̄. vt pat^o 7 fili^o 7 spūssan-
ctus p̄ eandē volūtatē creat. Aliud se habet vt
quod. p. 5. de trinitate. li. 5. verita. 33.
- Pr**incipiū dicit^o relatiue ad oīa que ab ipso sunt:
ibidē ca. 13. verita. 30.
- Pr**incipiū quare se dixerit cōis: vide p. 9. in eua. 8
Joan. tracta. 38. g.
- Pr**incipiū vnū est pater 7 filius 7 spūssanct^o: ibi-
dem trac. 39. a. b. 98. c.
- Pr**incipiū oīūz nō pōt esse nisi vnū. cum sit sum-
ma essentia: p. 7. li. 12. ca. 1. 2.
- Quō p̄ p̄ncipiū p̄ueniēter intelligat^o fili^o ip̄em
quo de^o celū 7 terrā: idest spiritālē 7 corpālē
creaturā fecit: ibidē li. 11. ca. 32. b.
- Pr**incipiū noīe dii aliqñ significant^o. p. 8. in li. 3.
ques. 10. sup Leuit. q. 72.
- Pr**incipiat diuersos modos ponit: p. 4. li. 12. con-
fessio. capi. 29.
- P**ascalian^o oīa bona agi in B mūdo arte nō pos-
sēta de voluit: p. 8. i cōitorio orosij ad augu. b.
- P**ascalian^o dixit p̄ma sapiētia est in aīaz typis.
diuinaz virtutū intelligere naturas: ibidē.
- P**ascalianiste tolerabili^o mentunt^o q̄ illi q̄ eos
mendacijs emendare conant^o: p. 8. p̄ mendaciū
ad Consentū ca. 5. a.
- P**auatio cōglat^o: p. 7. li. 11. ca. 27. d. nota dicit^o.
Itē q̄ q̄si nesciēdo q̄ sciēdo cōglat^o ubi. li. 21. c. 7.
- P**riuationes in vniuerso ordinate sunt. 7 q̄re tene-
bre laudare dicant^o: vide p. 4. d natura boni ad
uersus maniche. ca. 16.
- P**riuationes 7 defect^o naturaz x^o nō fecit s̄ ordi-
nauit: p. 3. de Gene. ad lraz impfec. ca. 5. i fine.
- P**riuationes nō nisi p̄ suos habet^o cōgscant^o: p. 4.
p̄ epistol. manichei ca. 29. verita. 6. notabili. 2.
- P**riuationa cōgscere: p̄ eis opposita p̄natue innā-
tū est boi: p. 5. de gene. ad lraz li. 8. ca. 26. d. 10.
- P**riuanua non terminant actū intelligendi: p. 3.
in li. 83. ques. 10. q. 66. e.
- P**ri^o altero aliqd dicit^o quinqz modis: p. 1. in ca-
tegorias aristot. ca. 19.
- P**robati sunt deo q̄ bene docere possunt: p. 2. de
Genesi p̄ manicheos li. 1. ca. 1.
- P**rocarit est diuturna 7 pia cordis eritaciōe p̄n-
sare: p. 10. de orādo deo ad p̄bā ca. 10.
- P**rocedi 7 nascere quomō differant: vide p. 9. in
eua. Joan. trac. 99. b.
- P**rocessio filij q̄lis fuerit: vide ibidē trac. 42. c.
- P**roclius^o ad maloz imitaciōez currit^o q̄ ad vir-
tutes bonoz animi^o erant^o: p. 11. p̄ fulgentium
donatistā: articulo. 16.
- P**rodigia nō dicent^o si v̄sitate nature curricus
lo gignerent^o: q̄ tū s̄ diuina p̄uidētia non frus-
tra gignunt^o: quia eoz causa lateat: p̄te. 7. lib.
12. capite. 26. g.
- P**rodigia dicunt^o quasi p̄cul dicit^o q̄ futura p̄e-
dicant: ibidē li. 21. ca. 8. f.
- P**rodigia mltā 7 stupēda t̄gunt^o: ibi. li. 10. ca. 16.
- P**rodigia p̄ mananū: ibidē li. 3. ca. 21.
- P**rodigia stupēda de boue 7 puero in vtero lo-
quētibz de p̄uatiōe mulier in viros. de plū.

Promissio

- nūq̃ mirabilibz d' cōbncis ignito lapidibz et lo-
custis: ibidē li. 7. ca. 31.
- 1 Prodigiu qd sit: vide p. 9. in euā. Jos. trac. 16. b.
  - 2 Prodigiu quodāmodo fuit formatio mulier: de
viro: p. 7. li. 12. ca. 26. c.
  - 3 Prodigiu de biatu in quē carius insiluit: vide
ibidem li. 4. ca. 20.
  - 1 De pductiōe spūali auiū pisciū et animantiū per
abdicationē vite carnal' ad spūalē: vide p. 4. in
li. 13. p'fessionū ca. 21.
  - 2 Productionū distinctio qdrupliciē ab aliq̃ dari
pōt: p. 5. de trinita. li. 15. veritate. 74.
  - Professores dei nō sunt. q̃ vie sue sūt desertores:
p. 10. de simbolo ad casbecu. li. 4. ca. 1. b.
  - Proficē in studio sacre scripture null' pōt. nisi
in bñlitate fundat: p. 4. li. 3. p'f. ca. 5. dicto. 2.
  - Prohibitio auget desideriu op'is illiciti. qñ iustis
ca nō sic diligit vt peccādi cupiditas eius dilec-
tiōe vincat: p. 7. li. 13. ca. 5. a.
  - Proletarij quid sint et quō fiūt milites: vide ibi-
dem li. 3. ca. 17.
  - 1 Promissa iustorū multa sunt: vide p. 10. de salus-
tanby documētis capi. 47. Supra iustorum.
auto. 6. 7. 8.
  - 1 Promissio facta dauid. non fuit completa in sa-
lomone: p. 7. li. 17. ca. 9. a.
  - 2 Quādo pmissiōes ad Abrahā facte fuerint: vide
ibidē li. 16. ca. 16.
  - 3 Promissio secunda qñ facta fuit: vide ibidē li. 16
ca. 19. Quādo tertia: ibidē ca. 21. q̃rta. 23. q̃nta
ca. 26. sexta ibidē ca. 29. qñ septia cū iuramēto:
vide ibidē ca. 33.
  - 4 Promissio sibi facta fuit pncipalit' de duobz: ibi-
dem li. 17. ca. 2. a.
  - 5 Promissio diuina qñ fuerit facta abrahā isaac et ia-
cob: vide ibidē li. 18. ca. 3.
  - 6 Promissio dei bene expectat. q̃ mādāta ei' ere-
quit: nec frustra sperat parcēdū peccis suis qui
ignoscit alienis: p. 11. de vera innocen. ca. 38.
  - 7 Promissiones dei sunt magne et ineffabiles: pte
10. li. 2. meditatio. ca. 17.
  - 8 Promisit quid nobis chīs: vide p. 9. in euā. Jos-
an. tracta. 32. c.
  - Prompt' esse debet hō ad oē op' dei: p' ad pau-
peres: ad dā infirmos misericors: p'solator: me-
rentiū cōpātēs miserijs oīnz. larg' in elemosy-
nis tē. p. 10. de salutaribz documētis ca. 5.
  - 1 Pronomē ideo sic dicit q' vice noīis fūgit. eo q' p-
noia aliqua sunt finita aliqua infinita: p. 1. de
grammatica. ca. 8.
  - 2 Pronomē est p'fessionis q' p'pō posita noie: mi-
nus qdē plene: idē tñ scit: p. 2. d' m'gfo ca. 5. b.
  - 3 De p'nomīnū declinatiōe p'me. secūde et tertie p-
sonē: vide p. 1. de grāmatica ca. 9.
  - 4 Pronoia infinita quō declinant: ibidē ca. 10.
  - Pronuba qd fecit: vide p. 7. li. 3. ca. 13.
  - Pronunciatio ambiguitatē in scriptura faciens
qualiter fieri debeat: vide pte. 4. de doctri. chri-
stiana li. 3. ca. 3.
  - Propagatio hominū non est talis qualis fuisset
absq' peccato. et q' ip̃a esse non posset nisi deus
intē' oparet: p. 7. li. 22. ca. 24. b.
  - 1 Prophecia oīs clarior est luce: p. 7. li. 5. ca. 9. a.
  - 2 Prophecia que est fm causas inferiores non im-

Prophecia

- plet aliqñ argumentū: quia dicit q' dens statu-
tū mutauit et si nō p'sciēdā: ibidē li. 14. ca. 11. a.
- 1 Prophecia sine charitate ad regnū dei nō pducit
charitas vero sine pphētia ad regnū dei pducit:
p. 4. ad simpliciānū li. 2. q. 1. m.
  - 1 Prophecie et earundē interpretatiōes in genere
visionum ponunt maximo: p. 5. de Genesi ad
litterā li. 12. ca. 9.
  - 2 Prophecie multe fuerunt in vsum solius popu-
li israel: que non pueniunt ad nos: pte. 7. lib.
18. capite. 27. b.
  - 3 Quando impleta est pphētia de Jacob et Esau:
vide ibidem li. 16. ca. 37. a.
  - 4 Quid significauit pphētia ad Meli sacerdotem:
vide ibidem li. 17. ca. 5.
  - 5 Prophecie spūs diuersimode afficit quia aliq̃ p
informationē spūs cōmūdē hominū: alios per
fructū mentis ad intelligētiā tē. p. 4. ad simpli-
cianū li. 2. q. 1. b.
  - 6 Prophecia pphetay ab alijs differt vt fuit i saul
et caipha: ibidem. c.
  - 7 Prophecia erat chīs: p. 9. in euā. Joan. tractatu
15. c. 24. d.
  - 8 Prophecie de chīs ab initio fuerunt et quomō
plūmate sint: vide ibidem trac. 9. b. c. d. 25. c. f.
  - 9 Prophecie spūs enā mali habent: ibidē trac. 49.
in Balaam: auto. 3.
  - 1 Prophecia est enunciator verborum dei hominibz
bus: qui dei vel non possant vel non merētur
audire: pte. 8. in libro. 2. quest. sup' Ezo. q. 17.
  - 2 Minus pphēta ille dicitur qui tñ imagines re-
rum videt et non significatiōes earū. Magis
autē pphēta qui significatiōes earū tñ. Mar-
tine pphēta qui vtroq' modo pcellit sicut Da-
niel: pte. 5. de Genesi ad litteram lib. 12. verita.
2. notabili. 3. et ca. 9.
  - 3 Prophecia sine honore non est nisi in patria sua:
p. 9. in euā. Joan. trac. 16. p. totū.
  - 4 Prophecia filijs vel dissimilis moysi quō chīs dē
at: p. 4. p' faustū li. 16. ca. 15.
  - 5 Propheciare mysteriū chisti etiaz in alijs popu-
lis q' iudeoz. multa cōpulsi sunt quibz reuelas-
tū est siue fideles fuerint siue infideles: p. 7. lib.
18. capite. 47. a.
  - 1 Prophetarū noie etia p'salmi significati sunt: p.
5. de trinita. li. 15. ca. 17. d.
  - 2 Prophetarū tps p'cipue fuit a samuele vsq' ad
reditū israelitici populi de babilonia. Quam-
uis Moē et alij multi possint appellari pphēte:
p. 7. li. 17. ca. 1. a. b.
  - 3 Prophetarū omniū qui scripserūt. quare scripta
non inueniant in canone quem recipit popul'
dei. dicit se nescire aliquā tamē rōnem assignat
ibidē li. 18. ca. 38.
  - 4 Prophetarū eloquia sunt tripartita. quia quedā
p'ueniunt ad hierusalē terrenā. quedā ad ecclē-
siā: quedā ad vtrāq' ibidē li. 17. ca. 3. a.
  - 5 Prophetay p'dictio pl' valēt q' maledictio p'sen-
do pphētay: p. 6. con. litteras p'etiliāni libro. 2.
capite. 39. in fine.
  - 6 Prophetay interfectores dicim'. quos contra-
dictores innenerim' linguis pphētarum: ibi-
dem li. 2. ca. 14. d.
  - 7 Prophecia enā legim' missos fuisse ad homines

Prophetas

mā inobediētes. vt de ipse pphetas mitterbat. de his ad quos mitterbat p̄diceret. q̄ verbis eorū obreperaturi non essent: p. 6. p̄. Cresco. grā. ma. li. 1. ca. 8. b.

1 Propbetas nō habuerūt iudei ex q̄ redierūt d̄ ba bylōia post malachias. aggeū. zachariā. et esdrā: q̄ tūc pphetauerūt vsq; ad aduētū saluatoris: nī si aliū zachariā p̄cem ioānis et elizabet̄ vxoris suā: symonē senē et annā. et ip̄m ioannē baptis tā: p. 7. li. 17. ca. 24. a.

3 Q̄ pphetaffe inuenit virgo maria ante ioannē baptistā: ibidem.

4 Q̄ t̄p̄to ionathe. achas. et ezechie regū ppheta: uerunt osee. elias michas. iobel et ionas. et velut d̄ fonte pphete eruperūt. q̄n regnū defe cit assyrioz: vt sicut pmissiones facte sunt abrae in p̄ncipio regni assyrioz: sic in exordio occidē talis babilonis fieret t̄c. et inuit ibi de roma: ibidē li. 18. ca. 27.

5 Propbetas faust⁹ pbat resp̄ndos esse: p. 4. cō. faustū li. 12. ca. 1.

6 Propbetarū testimonio esse assumēda augustin⁹ p paulū pbat: ibidē ca. 2. 3.

7 Propbetas non habuit gens iudeoz post libera tionē babilonie t̄ tūc p̄ior facta est: et multū cla dilo afflicta: p. 7. li. 18. ca. 45.

8 Propbetas sicut ante a⁹ descēsus p̄misit sic post a⁹ ascēsum ap̄los misit: p. 5. de consensu euan gelistā. li. 1. ca. 35. d.

1 Propbetauerūt hieremias de maiōibz. et sopho nias de minōibz sub iofia rege iuda. Et hieres mie ppheta vsq; ad quintū mēsem captiuitas tis babilonice p̄tracta est: p. 7. li. 18. ca. 33. a.

2 Q̄ pphetauerūt tres minores pphete scz agge⁹. zacharias et malachias t̄p̄e captiuitatis babilo nice: ibidē ca. 31. a.

1 Propphete ante ch̄im sp̄s veritatis afflati erant. qui ei⁹ aduētū nūciauerūt: p. 8. p̄ aduersa. Je gis et ppheta li. 2. ca. 3. a.

2 Propphete sacri digiti dei dicunt: p̄ quos sp̄s san ctus libros legis suā inspiratione descripsit. p. 10. de essentia diuinitatis. g.

3 Propphete et si imp̄candōes aduersus inimicos di rerūt nō tamē op̄ans voto. s̄ sp̄s p̄uidēs ce cinderūt: p. 3. de fimo. dū in mōte li. 1. aa.

4 Propphete de iudas p̄dixerūt q̄ nō nobiscū tene rēt euāgelij societate: p. 4. p̄ faustū li. 13. ca. 11.

5 Propphete p̄cesserūt oēs p̄bos potas ostēdit: p. 7. li. 18. ca. 37. 7. 39.

6 Q̄ pphete tres de minōibz scz abdias. nanm. et aba cūck nō inuenit q̄ t̄p̄e pphetauerint ibi. ca. 31. a.

7 Propphete duodecim minores dicunt: q̄ breues sūt in companiōe alioz. maiores autē dicunt q̄ plūiora volumina p̄diderūt: ibidē ca. 29. a.

8 Q̄ si pphete p̄sauerūt futura. p̄ hoc q̄ de⁹ in eo rū cordibz seu mētibz mortaliū fuit q̄ntalūcūq; multo magis sancti scēt iam facta cum deus erit oia in oibz: ibidē li. 20. ca. 22.

9 Propphete de manicheis p̄dixerunt: quō? vide p. 4. p̄ faustū li. 15. ca. 10.

10 Propphete alij iudeoz alij gentiū alij veritatis. ibidem li. 19. ca. 2.

11 Propphete instruebant d̄ occultis p sapientiā et: que cōplectitur oia et p angelos ideo eis creden

Prophete

dū est: p. 7. li. 11. ca. 4. a.

Q̄ pphete veri faciūt p̄bilosophi q̄ in nullo dissen 12

serūt. s̄ deo auctore locuti sūt: ibi. li. 18. ca. 41. f.

Proppheta et angelica oracula sunt verissima: p. 1

6. de diuinitate demonū ca. 6. a.

Proppheticis locutiōibz manifestis: quō oponent 2

tropicas admisceri: vide p. 7. li. 17. ca. 16. a.

Proppheticis more quō simones tropici p̄p̄s ad 3

miscant: vide ibidē li. 20. ca. 21. d.

Propiciatio ch̄is est apud p̄cem. p̄ p̄ctis tot⁹ mū 1

di: p. 9. in ep̄isto. Jos. tracta. 1. f. in p̄ncipio.

Propiciatorū fm aliquos eratorū dicit: p. 8. 2

in li. 3. quē sup. X. culti. q. 53. a.

Propiti⁹ fit iniquitatibz cū p̄ctis dimittit: sanat lan 3

guores cū desideria priua cōpescit: p. 10. de con

nitentia ca. 7. b.

Iuxta p̄portionē modoz est p̄portio mortū fil⁹ 1

tempoz: p. 2. de musica li. 1. ca. 8.

De p̄portionatōz motū decore: vide ibi. ca. 13. 2

Propositionū q̄ttuor ḡnā formare docet aug⁹. i

diuinis: p. 5. de trinitate. li. 15. vita. 11. in medio.

Propria boīs sunt mēdaciū et p̄ctū: p. 11. de ver 1

ra innocen. ca. 322.

Prophetantibz p̄stitutis p̄sonaz pōt attrahi vn⁹ 2

cōis p̄ceptus. q̄ plurificant vnde dicunt tres

relatiōes et sic est cōis eis relatiō: p. 5. de trinitate. 3

li. 7. veritate. 20.

Propriū dei q̄ sint. vide p. 9. in euā. Jos. trac. 2. c. 3

Propriū nobis quicq; inani glia vēdicare min⁹ 4

me debem⁹: p. 2. de aie q̄nta. ca. 34. c.

Proserpina rex piuratos tuuens dimittit obsidio nem: p. 7. li. 4. ca. 20.

Itē de todē: vide li. 2. ca. 18.

Proserpine rapt⁹ tangit: p. 7. ca. 20.

Prospitas auget luxuriā et alia p̄ctā. aduersitas 1

vero tollit: ibidē li. 1. ca. 30. b. c. et 31. a.

Prospitas maloz. vlcera sunt aiaz et aduersitas 2

tes iustoz: eterna sunt p̄mia gaudiōz: p. 9. in

Apocalip. Homelia. 12. b.

Prostitutio filiaz locustū vt vincerēt regiones 3

deuocet veneti: p. 7. li. 4. ca. 10.

Proterua alloquit̄ boīz. cui māsfuctudo respō 1

dit: p. 10. de p̄flictu vicioz et virtutū ca. 10.

Protheus de⁹ mutabilis: p. 7. li. 10. ca. 10.

Proter⁹ fidelū sine tēptatiōe nō euenit. nec si 2

bi q̄sq; innotescat. nisi p̄bandis exāmie. nec co

ronabit: nisi q̄ vicerit: p. 11. d̄ vā innocē. ca. 213.

In puerbijs quō loquebat̄ ch̄is: vide p̄t. 9. in 1

euan. Joan. tracta. 102.

Proverbioz liber ecclesiastes et c̄nicoz. sūt salo 2

monia: p. 7. li. 17. ca. 20. a. in puerbijs passio

ch̄i p̄dicat et de ei⁹ ecclesiastes: ibidē.

Proverbiū vet⁹ cōmōstrat aug⁹. verificatū in to 3

nanit: q̄d volum⁹ factū est t̄c. p. 6. p̄ Cresco.

gramma. li. 4. ca. 37.

Providētia dei ordinauit tempoz cursū ad dā 1

dā legē: p. 7. li. 10. ca. 15. a.

Diuina p̄uidētia admonet nos res nō insipien 2

ter vitupare. s̄ vtilitatē rez diligenter in q̄rere.

vt vbi n̄m ingenij vel infirmitas deficit. ita

credē occulta. sic erāt q̄dā q̄ vit potum⁹ inue

nire. et ibi tractat de aialibz venenosis. et b̄mōz: 1

p. 7. li. 11. ca. 22. b.

Providētia diuina bona et mala p̄sentia facit cōis 3

f. ij.

Providentia

- bonis et malis non autē futura; et que sit ratio
huius: vide ibidē li. 1. ca. 8. a.
- 4 Alta est providentia creatoris mundi atque rectoris et
inseparabilia sunt iudicia eius et inextinguibiles
vie eius: et explicat de virginibus sacratis a barbaris
violatis: ibidē ca. 28. a.
  - 5 Quod providentia dei occulta ut soliant demones hy
dromantes aribus quodam dicere pompilio pmuta
rent: ibidē li. 7. ca. 35. c.
  - 6 Providentia divina omnia gubernant: per illos qui supe
riorē potestatem saltem ea regi dicunt et hanc ipsam et tremam
casibus subiace: p. 5. d. gen. ad lram li. 5. ca. 21. 7. 22.
  - 7 Providentia ubi fuerit frustrantem universa divina:
ubi autem providentia negligit omnia peritiosa dñant:
p. 10. de singulari clerico. ca. 24. a.
  - 8 Providentia dei reges atque administrans universas
sacras creaturas et naturas et voluntates naturas
ut sint voluntates autem ut nec infructuose bone
nec impune male subdit pmut omnia sibi deus
de creaturas corporales spirituales irrationales rationales
li. 7. p. 5. de Gene. ad lram li. 8. ca. 24.
  - 9 Providentia divina regna psumunt: non sato ut quod
dā dixerunt: p. 7. li. 5. ca. 9. a. et ca. 19. c.
  - 10 Providentia divina sunt agere causas secundas:
ibidem li. 7. ca. 30. a.
  - 11 Non sine providentia dei regna donant et bella vin
cunt et dñationes sunt et fructus: ibidē li. 18.
ca. 2. a. b. et li. 5. ca. 11. b.
  - 12 Providentia et fati quod differunt: ibidē li. 5. ca. 1.
  - 13 Providentia quilibet regna disponit: ibidē li. 5. ca. 11.
  - 14 Providentia divina quod maiora munera corporum de
dit multum brutis quam nobis: ibidē li. 8. ca. 15. a. b.
  - 15 Providentia dei spiritus operatur: p. 11. d. va in ocl. ca. 277
  - 16 Providentia formice intus est non tamen ibi sicut
sandum: p. 3. d. Adimantū manichei ca. 24.
  - 1 Providentia dei pbat plonem etiam ad hoc terrena
et ima ptingere ut ad flosculos et lilia et huiusmodi:
p. 7. li. 10. ca. 14. b. 15. a.
  - 2 Ad providentiam dei spectat ordo creaturarum transien
tium quod una super aliam et in se pvenit ut sic faci
at esse quod non erat ut inde fiat psequenter quod esse
debebat: ibidē li. 12. ca. 4. a. 5.
  - 1 Providentia divine gemina est operatio pprimam
ralis et partium voluntaria: p. 5. de Genesi ad lit
terā li. 8. ca. 9. 24. verba. 14.
  - 2 Providentia divine attribuenda est afflictio tamen bo
norum quam malorum ut mali corrigant et boni exerce
ant: p. 7. li. 1. ca. 1. c.
  - 3 Quod providentia divine occulto iudicio divina religio de
fuit rome quod debebat eligere: ibidē li. 2. ca. 29. a.
  - 4 Ad providentiam sue legibus noluit deus esse alienas: non
solum celum et terram angelos et homines immo nec exis
tens et pceptibilis animatus viscera: nec animus pen
nula nec herbe flosculi sicut nec regna vel ser
vitutes et: ibidē li. 5. ca. 11. b.
  - Providentia est quod sollicitus sit casibus ceterorum: p. 10. de
singularitate clerico. ca. 2. b.
  - 1 Providentia quod sit: vide p. 7. li. 2. ca. 19.
  - 2 Providentia omnia quod tpe impio adiuncte sunt:
vide ibidē li. 4. ca. 29.
- Prox.** Proximi nomen est ad aliquid nec ens quod esse pri
mus nisi primo potest: et quod dicat proximus: p. 4. de
doctrina christiana li. 1. ca. 30.
- 2 De proximi malo letari nihil est detestabile: p. 4.

Proximum

- de cathedra sandie rudibz ca. 11. b.
- De primo et cum primo desiderium nram p amorē 3
currere potest: sed in proximum non potest: p. 10. de sub
stan. dilectio. ca. 5.
- De solis summum et unum bonum est: quare ille feliciter 4
amat quod dei amat et tanto felicius quanto ampli
p. 10. de substan. dilectio. ca. 6.
- Proximus sicut seipsum diligit sine ullo piculo quod 1
ideo diligit quod iustus aut ut sit iustus: p. 5. d. mini.
li. 8. ca. 6. f. Sup amare: auto. 19. boies: au. 33.
- Qui proximum diligit pū est ut et ipas dilectionē p 2
cipue diligit: de aut dilectio est pū est ut p
cipue deū diligit: ibidē ca. 7. b. verba. 19.
- Quicquid diligit proximum scilicet dilectione formali dili 3
git ipsam dilectionē obiectum scilicet deū quod est pū
obiectum in dilectione charitativa quod diligit pro
ximus: ibidem.
- Proximum diligere sicut seipsum est ipsum ad dei dile 4
ctionē pducere: p. 10. de orando deo ad pba ca. 7.
- Proximum tanquam seipsum diligere quid sit: vide pte 5
19. de vita christiana ca. 10.
- Proximum premittens ad deū se venire non credat: p. 6
2. de monito ecclesie catholice li. 1. ca. 26. b.
- Proximum diligens partem corporis partem alebe 7
nefacit: ibidē ca. 27.
- Proximus est omni homini omnis homo: p. 10. de disci 1
plina christiana ca. 1. c.
- Proximus quod ponendus est: p. 9. in evan. Joan. 2
tractatu. 17. d.
- Providentia est res bonarum et malarum et neutrarum scilicet 1
na et est scientia practica: p. 3. in li. 83. q. 31.
- Providentia eligenda est in discussione rerum arduarum: 2
et honoranda paucitas: p. 8. p. Julia. p. 1. li. 2. 2.
- Providentia est appetenda et vitanda rerum scientia: 3
p. 2. de libero arbitrio li. 1. ca. 13. a.
- Providentia est amor: ea quod adiuuat ab eis et quod 4
impedit sagaciter felices: ibidē d. monito ecclesie
catholice li. 1. ca. 15.
- Providentia ad modum auri splendida est et nocte ut 5
carbunculus fulget: p. 2. de Genesi p. maniche
os li. 2. ca. 10. in. 2. veritate.
- Providentia discernit bona a malis tota vigilancia ut 6
in illis appetendis istisque vitandis nullus error
obrepit: p. 7. li. 19. ca. 4. f.
- Providentia docet temperantia exequit in pceptis 7
tuis repugnans: ibidē.
- Providentia indicat magis insistendum esse superioribus 8
bus et eternis quam inferioribus: pte. 2. de musica li
bro. 6. capite. 13. a.
- Providentia est animi motus quo intelligit eterna 9
esse appetenda plusquam inferiora: ibidem.
- Providentia carnis monit cum tanquam montis eminens 10
na christi excelsus agnoscat: p. 4. p. sanctus li. 16.
ca. 17. Supra carnis auto. 12.
- De providentia gabini: vide p. 8. p. secunda gaudē 11
ty epistol. li. 2. ca. 25. b.
- Providentia dicit equus bonus boies: p. 8. p. Julia. 12
pelagia. li. 2. b.
- Providentia carnis hinc dicit alia cum inferiora appe 13
tit cum autem superiora providentia spiritus: p. 3. in li. 83.
questio. q. 66. f.
- Providentia presens sunt intelligentia memoria et providē 1
tia quare altera est de presentibus alia de pteritis et
alia de futuris: ibidem questio. 31.

Pudenda

Pudicitia

- 2 **Pudētie** virt^{us} ex duplici habitu integrata ut sit recta ratio cū electōe: p. 5. 3. trinit. li. 6. vita. 9
- 1 **Pudens** corā deo qui est: vide p. 11. in quel. veter. et noui testa. quel. 100. 2.
- 2 **Pudēs** oīs scrūs et iust^{us} est eo qd est integer rex estimato: si habet ordinatam charitatē: p. 4. de doctri. chiana li. 1. ca. 27. verita. 14.
- Pla** 1 **Psalmi** sunt cētū quāquingenta: quos oēs opinat^{ur} cōposuisse dauid: p. 7. li. 17. ca. 14.
- 2 **Qui psalmi** exponant^{ur} de passione dñi et resurrectione: vide ibidē ca. 18.
- 1 **Psalm^{us}** quadragesimus quart^{us} quō intelligat^{ur} d^{ominus} chio: vide ibidē li. 17. ca. 16.
- 2 **Psalm^{us}** p^{ro}tra partē donati ponit^{ur}: p. 7. in psalmū p^{ro}tra partē donati p^{ro}totū.
- Per pseudoproph^{et}as** missum in stagnū ignis dīc^{it} antichrīm posse intelligi: p. 7. li. 20. ca. 14. 2.
- 1 **Psolomei** vocati sunt reges egypti post mortē alexandri magni: q^{ui} rū pum^{us} lagi fili^{us} multos ex indea captiuauit: ibidē li. 18. ca. 42. 2.
- 2 **Psolome^{us}** vocat^{ur} philadelph^{us} captiuatos iudeos p^{er}misit abire et dona misit ad tēplū: et scri^{pt}uras postulat^{ur} sacras a pōtifice eleasaro. q^{ui} cū septuaginta interpretib^{us} sibi missis habuiss^{et} ibi dē. Et libro. 8. ca. 11. b. c.
- Pub** **Publicari** nō nmet^{ur} oē qd honestū sūt: illud autē qd turpe est et inhonestū p^{ro}hibere pudore nō p^{ot}est publicari: p. 11. in q^{ui}l. veter. et noui testa. q. 114. b.
- Pud** **Pudēda** q^{ui}re p^{ri}mi hoīes p^{er} somnib^{us} obiterent: vide p. 8. 5. Julia. pelagia. lib. 4. ca. 12. Supra genitalia: auto. 2.
- 2 **Pudēda** dicta sūt post p^{er}ctū gēitalia nō aⁿti: q^{ui} p^{ro} arbitriū n^{ost}rum monent^{ur} mēbra illa: v^{el} etiā nō mouent^{ur} aliq^{ui}ā: et ideo pudet nos v^{el} ip^{sa} opiam^{us} v^{el} operuerūt p^{ri}mi parētes: qd faciūt etiā nudi p^{ro}bi losophātes g^{ym}nosophiste et etiā qdā barba^{ri} in balneis: p. 7. li. 13. ca. 13. li. 14. ca. 17. 2.
- 3 **Pudēda** nō essent mēbra illa si rōi obedirēt: nūc v^o pudet ai^{us} sibi resisti a corp^{or}e qd ei nā inferi ore sibiecta est tē. Ostēdit etiā quō voluntas illis mēbris mādasset sine v^{el}lo renisa: v^{el} et alijs mēbris si nō peccasset: ibidē li. 14. ca. 23. c.
- 4 **Pudenda** ostēdēt^{ur} p^{er}sis matrone ip^{so}s victores faciūt: ibidē li. 4. ca. 7.
- 5 **Pudenda** q^{ui}re in natura p^{ro}ducta sunt: vide p. 8. 5. Julia. pela. li. 3. ca. 10.
- 6 **Pudēda** ac impia: quare p^{ro}p^{ri}e in scripturis suis enumerauerint: similiter et ap^{osto}l^{us}: ibidē p^{ro} aduer^sariū legis t^{ri} p^{ro}bet^{ur} li. 1. ca. 24.
- 7 **De pudēdoz** actu q^{ui}cūq^{ue} dicit^{ur} q^{ui}ta fieret sermo absq^{ue} verecundia sicut de membr^{is} alijs: p^{re} 7. li. 14. ca. 23. d. e.
- 8 **Impudēdoz** actu quō oēs verecundent^{ur}: etiā meretrices et p^{ro}ngate: nō autem sic in actu ire et b^{er}mōi: ibidē li. 14. ca. 23. et ca. 18. 19. et 20.
- 1 **Pudicitia** paup^{is} multuz differt a pudicitia diu^{iti}um: quō: vide p. 11. i. q^{ui}l. veter. et noui testa. b. 124. b.
- 2 **Pudicitia** etiā diu^{iti}ū p^{ri}mo cōmēdat^{ur} q^{ui} paup^{is} ubi.
- 3 **Pudicitia** est res animi virginitas aut corp^{or}is: p. 8. 5. Julia. pela. li. 4. ca. 8. d.
- 4 **Pudicitia** est animi virt^{us} q^{ui} non tollit etiā corp^{or}e corrupto: p. 7. li. 1. ca. 18.
- 5 **Pudicitia** v^{el} nō est nisi que vere fidei mādipat^{ur}: p. 8. de nuptijs et p^{ro}cupiscē. ad vale. li. 1. ca. 4.

- Pudicitia** oīa vicia restringit et oēs virtutes nutrit: p. 10. d. duodecim abufionū g^{ra}du b^{er}g^{ra}du. 5. a
- Pudicitia** cū sit virt^{us}: cui viciū p^{ri}uz est ipudicitia: oēsq^{ue} virtutes etiā q^{ui} p^{ro} corp^{or}e opant^{ur} in aīo habuēt: quō v^{el} rōne pudiciū corp^{or}e assent^{ur}: q^{ui} a vero deo ip^{se} anim^{us} fornicat^{ur}: p. 8. de nuptijs et p^{ro}cupiscē. ad vale. li. 1. ca. 4.
- Pudicitia** corp^{or}is et aīe qd sit: vide p^{re} 10. de duodecim abufionū g^{ra}du b^{er}g^{ra}du. 5.
- Pudicitia** corp^{or}is ab integritate animi depēdet: p. 3. de mendacio ad Consentū ca. 7.
- Pudicitia** corp^{or}is et aīe castitas est veritas doctri^{ne} scitaz: causa suanda sunt: ibidē ca. 19.
- Pudicitia** virginal^{is} qd sit: et qd impudicitia: v^{el} de p. 8. 5. Julia. pelagia. li. 4. ca. 8. d.
- Pudicitia** p^{ro}ugalis et virginalis castimonia euz dei dona sunt: v^{el} rū peccent non ea referētes ad cultuz ei^{us} a quo acceperūt: vide p. 8. de nuptijs et p^{ro}cupiscē. ad vale. li. 1. ca. 3.
- Pudicitia** a violento stupratore eripi nō pōt^{est}: p^{re} 2. de libero arbi. li. 1. ca. 5. c.
- Pudicitia** corp^{or}is sine animi corruptione corrupti nō pōt^{est}: p. 3. de mēdacio ad Consen. ca. 20. b.
- Quare pudicitia** aī mag^{is} suada ē q^{ui} corp^{or}is: ibi.
- Pudicitia** p^{ro}dicada est v^{el} nihil genitalib^{us} mēbr^{is} illicitis p^{ro}petret^{ur}: p^{ro}ciat^{ur} v^{el} de rōne colat^{ur}: charitas sūt v^{el} d^{ominus} et p^{ro}um^{us} dilgat^{ur}: p. 10. d. bo. p^{re} ca. 20. a
- Pudicitia** est victoria p^{ro}ueniēte luxuria v^{el} victoria p^{ro}cupiscēte et sic pugnat^{ur} int^{er} se pudicitia et cōcupiscētia: p. 8. 5. Julia. pela. li. 4. ca. 13. b.
- Pudicitia** vir in q^{ui} ab vxore erigit quā ip^{se} nō et bib^{it}: p. 8. d. adulteri p^{ro} iug. ad pollē. li. 2. ca. 8. b.
- Pudicie** laus ponit^{ur}: p. 10. d. duodecim abufionū g^{ra}du b^{er}g^{ra}du. 5. i. fine. sup^{er} laus: auto. 9. 10.
- Pudor** in ebrietate perclitat^{ur} et omne secretū qd sobrietas in feminis custodit temulētia publicat^{ur}: p. 10. ad sacras virgines ca. 3. b.
- Pudor** frontis noie significat^{ur}: p^{re} 8. 5. Julia. pe. 10. li. 4. ca. 3. g.
- Pudore** et libertate liberos retinē: sat^{is} esse credo (dixit quidā secularis auctor) q^{ui} metu: p^{re} 8. d. correctio. donanista. ad Bonifa. ca. 14.
- Pudella** cōmutata est in masculū: p^{re} 11. in q^{ui}stio. veter. et noui testa. questione. 115. c.
- Puer** cū capite elephāt^{is}: p. 7. li. 10. ca. 16.
- Puer** portās panes bo^{rum}: de accos quis est: vide p. 9. in euan. Joan. trac. 24. c.
- Pueri** noie suus sepius in scriptura appellari solent: p. 8. in li. locutio. de Genesi li. 1. exponēs caput. 43. et 44.
- Puer** et bruta fm aliquos solū fruunt^{ur}: p. 3. in li. b^{er}io. 83. questio. 9. 30. dicto. 25.
- Puer** sunt corrigēdi: quō: vide p. 11. in speculo de puerijs. 23.
- Pueri** vnde cūq^{ue} nascant^{ur} si parentū vicia non se etant et deū recte colūt honesti et salui erunt: p. 5. de bono p^{ro}ugali ca. 16.
- Pueri** q^{ui}re castrabāt a regib^{us}: v^{el} p. 7. li. 6. ca. 10.
- Pueri** cogebant^{ur} memorie rectare figmenta poetar^{um}: p. 4. li. 1. p^{ro}fessionū ca. 17.
- Pueri** chianoz q^{ui} aliq^{ui}ā a iudeis interficiunt in odiū fidei vere martyres sunt: p. 10. de mirabil^{ibus} sacre scripture li. 1. veritate. 5.
- Puerilia** pueris sunt suanda: p^{re} 6. cō. Cresco. 1

Pugnare

- grammati. li. 3. ca. 78.
- 2 Pucri etas nulli nocet. si fuerit mēte pfecta. nec senilis pderit etas si fuerit paruul⁹ mēte vlt⁹ sen su: p. 10. de salutari. documē. ca. 43.
  - 3 Pucrius etas plena est malis si salte furta. mendacia. piuria esse nō dubitam⁹: p. 5. de Genesi ad Iſam li. 10. ca. 13. a. b.
  - 1 De puero septem mortuo. pchō morture sozo nis pabo a dānanōe liberato: vide p. 8. de ania t a⁹ origine ad Iſenatū li. 1. ca. 10. li. 3. ca. 9.
  - 2 Pucri in septennio. t verū loqui t mentiri t negare t pſiteri possunt: ibidem.
  - Pueros etiā ante decimū qrtū annū non peccare credibile sit ill⁹ pcris q mēbris genitalibz fiunt: alia tñ pcrā puta mēdacia. furta. piuria cōmit tere dicim⁹: p. 5. de Genesi ad Iſam li. 10. ca. 13. a. t verita. 2. nota. 2.
- Pug**
- 1 Pugne dei pira aduersarias potestates. error: p. 11. de fide p manicheū ca. 14.
  - 2 Pugnat inter se boni t mali. Itē pugnant boni t mali boni dō t boni si pfecti sunt inter se pug nare nō possunt: q. 7. li. 15. ca. 5. c.
  - 3 De pugna t bello victorū t virtutū: vide ibidez li. 21. ca. 15. b. c.
  - 4 Pugnare debem⁹ p dyabolū q iubet nos ire viā dānanōis: p. 10. d. symbo. ad cathe. li. 4. ca. 5. a. b.
  - 5 Pugnare bene aliud est. t aliud aduersariū non bte: qd tūc erit qū moris nouissima inimica des truct: p. 10. de pnnētus ca. 3.
- Pul**
- 1 Pulcherrim⁹ mūdus clamat se factū a pulcherrimo deo: p. 7. li. 11. ca. 4. a. b.
  - 2 De pulchritudine spiritali deo placem⁹: p. 10. de bo no viduitat⁹ ca. 19. b. infra: auto. 6.
  - 3 De pulchritudine celestis patrie: vide p. 10. de cō suctu vito. t vltū. ca. 26. pulchritudo auto. 8.
  - 4 De pulchritudine sola inuicē pfruemur in vita eter na sine vlla libidine. qñ nō necessitas mēbroz. s̄ decor remanebit: p. 7. li. 22. ca. 24. f.
  - 5 De pulchritudine corporis bñani immutata corre spōsione mēbroz: vbi nihil est vtilitat⁹ causa creatū: quod nō etiā habeat decoris locum tē. ibidē t capite. 30. a.
  - 6 De pulchritudine varia boī accomodata in vi ta ista: nō solū rōne aīe vel corporis. sed etiā rōne celestū luminariū mar⁹ nemoz. aīaliū diuer soz t ceteroz bonoz q nos manuducūt ad pſi derandū bona celestia: ibidē ca. 24.
  - 7 Pulchritudinē carnis de⁹ nō qrit in nob s̄ mor rū: p. 5. de se tā virginitate ca. 55. sup: auto. 1.
  - 1 Pulchritudinē non corporis s̄ cbū amare felicissi mū bonū est. p. 10. de saluta. documē. ca. 25.
  - 2 Pulchritudo carnal⁹ quō paz curāda sit aīe pē uenda: vide p. 10. de saluta. documē. ca. 24. 25.
  - 3 Pulchritudo vniuersi quō pſistat in ordie crea turay (t etiā mal⁹) aduersariū bonie: pte. 7. li. 11. ca. 4. a. b.
  - 4 Pulchritudo corporis q est infimū bonū a deo fas etiā tpale t carnale. male amat postposito intū mo. eterno sempiterno deo: ibi. li. 15. ca. 22. b.
  - 5 Ois pulchritudo corporis est paruū pgruetia: aut ideo offendit. qz paruū est: aut ideo qz nimis: loquit⁹ de pulchritudine corporis resurgētū: ibidem li. 22. ca. 19. c.
  - 6 Pulchritudo interior nfi corporis t alioz rez nūc

Pulchritudo

- latē est: s̄ apuissime in glia succēdēt mētes nos tras ad deū laudandū tñ ornificē: ibi. ca. 30. a.
- Pulchritudo oīs creature ex deo est: pte. 4. li. 4. 6 confessio. ca. 10.
- Pulchritudo que ex parabo cōstat multo lauda bilior est in toto q̄ in pte: p. 2. de Genesi p ma nicheos li. 1. ca. 21. in notabili. 4.
- Pulchritudo celestis regni tāgit: p. 10. de triplici habitaculo ca. 4. b. sup pulchritudine: auto. 2.
- Pulchritudo t pulchritud⁹ quō differūt: vide p. 9. in euan. Ioan. tracta. 39. c. d.
- Pulchritudo carnis t senect⁹ in vno t eodez ha bitare nō possunt: ibidē tracta. 32. e. in fine.
- Pull⁹ aīne qd fecit: vide ibidē tracta. 51. c.
- De pulmone pūcto antro pectoris officio ad vo cem formandā: p. 7. li. 14. ca. 24. a.
- Pulmones vſtione vini q̄tidiana q̄tidiane pu trefcūt. t p oia veluti mortuoz spūs retros mit tūt: p. 10. ad sacras virgines ca. 1. d.
- Puluerē de pedibz excurrere qd sit. vide p. 11. in ques. euan. fm manicheū. q. 7.
- Pulsantibz cbis apert⁹ t hypocritis vite ianuay claudit: p. 9. in Apocaliphim bomel. 3. a. Mat thei. 7. auto. 6.
- Punctū est nota mediū figure tenēs: p. 2. de anle quātitate ca. 11. b. 12.
- Quō alia p ipm secant ipm aut punctū nullam in se admittit sectionē: ibidem.
- Punicū bellū qd sit: vide p. 7. li. 1. ca. 15.
- Puniebant virgines vestales adulterātes vite pena defossionis: alie femine ppter adulterium nō puniebant aniqui⁹ a romano pena mor tis. sed alia: ibidē li. 3. ca. 5. b.
- Punire eū iniquū est qui nō facit aliud q̄ quod sine est nature: pte. 11. in ques. vete t noui tes tamen. ques. 98. b.
- Punire aliquādo vult de⁹ etia bonos tpaliter: p. 8. in li. 6. q̄stio. sup Josue. q. 1. 8. 9. in ques. super deuterio. q. 42.
- Punit de⁹ iustos cū iniustis: qz nemo qui possit glori mundū se habere cor aut mundū se esse a peccato. p. 11. de vera innocē. ca. 27. 4.
- Punit quandoqz q̄s p pcrō alteri⁹ cui⁹ rei figu rā habem⁹ in dauid cū p pcrō ei⁹ tot boīz mi lia ceciderūt: p. 8. p Julia. peia. li. 6. ca. 4. c. 7. 12. e.
- Quare boni qndoz cū malis puniunt: vide p. 10. de tpe barbarico ca. 3.
- Puniunt differenter boni t mali: pte. 10. de vita cbiana capi. 5.
- Etiā non corrigant qui puniunt tamen sunt in alioz exemplū: p. 5. de Genesi ad litteras li. 11. ca. 11. t ratione. 4.
- Puniunt hic boni cū malis tñ quia purgant: tñ qz malos repbēdere dubitāt: p. 7. li. 1. ca. 9. a. b.
- Puniunt defect⁹ volūtarij. non necessarij: argu mentū: qz polluto inuolūtaria nō est pcrā: ibi dem li. 12. ca. 8. a.
- Purgatio felix t cealiani a domicianis iniuste accusatis: tāgit p. 6. p Cresco. grā. li. 3. ca. 70.
- Purgatorias quasda penas futuras insinuat in igne extremi iudicij. p. 7. li. 20. ca. 25. b.
- Purgatoriū loc⁹ post hac vitā debet bis q cū ve nialibz decedūt: p. 8. in Enchi. ad laurēc. a. 69.
- Purgatoriū ignis etī eternus nō sit miro tamen

Quadragenarius

Quantitas

mō gravis est. excedens penā mundi: pte. 10. d. vera 7 falsa penitē. ca. 18. a.

3 Purgat a palea tritici: sic homo a pctō 7 tamē inde cū palea nascit altē: pte. 8. p. Julia. pda. libro. 6. ca. 3. a.

4 Quō purgēt boīs spm̄ q̄ immūdu habēt ppiū. loquit de demonibz: p. 7. li. 10. ca. 27. d.

1 Purificatio post partū in antiq̄s rēp̄sentat munda- tionē ab infirmitate vite: a q̄ oportet boiem doctrine forma 7 eruditōe mundari: p. 5. d. bo no pingali ca. 20. a.

2 Puritatem tenere aliud est 7 aliud efficere 7 alia p̄fuso est actio qua se inquinatū sia rātegrat alia qua nō patit se rursus inquinari: p. 2. de ale quantitate ca. 33. c.

Pute^r tenebrosas; pfunditatē fecit: p. 3. in li. 83. questio. quēl. 64. a.

Qua

Quadragenari⁹ nūc⁹ fecit hāc vitā tpalem atq; terrenā: p. 5. de cōsen. euange. lib. 2. capi. 4. a. b. Supra numerus. 33.

2 Quadragenari⁹ nūc⁹ qd sacramēti habet: vide p. 8. in li. 1. quēl. sup. Scī. q. 169.

3 Quadragenari⁹ numer⁹ qd fecit 7 quō qdrage- nario numero p̄ficiat opus: vide pte. 9. in enan. Joan. tracta. 17. b.

4 Quadragenari⁹ senari⁹ numerus quid fecit: vi- de ibidē. tracta. 10. c.

1 Quadragesima fecit isti⁹ vite penitētiā in decem p̄ceptis 7 q̄tuor virtutibz qdragenarium inte- grantibz: p. 3. in li. 83. q̄stio. q. 81. a. dicto. 60.

2 Quadragesime observatio ieiunio auctoritatez habet ex ieiunio moysi 7 helie 7 ex euāgelio: q̄ tōidē dieb⁹ chīs ieiunavit: p. 5. ad inquisitionē. iannarij li. 2. ca. 15. b.

Quadragesima dicto chīs ieiunavit 7 post resur- rectionē cū discipulis māsit qd fecit: vide p. 5. de Consensu euange. li. 2. ca. 4.

Quadragesimus lazari in monumēto iacēt: quid fecit: p. 9. in enan. Joan. tracta. 49. h.

1 Qualitatē species sunt quatuor: p. 1. in cathego. Aristote. ca. 12.

2 Qualitas recipit p̄tantiū: ibidem. d.

3 Qualitates nō suscipiūt magi 7 min⁹: ibidē. c. Qualiter vroz loth in salis status est p̄versa: vi- de p. 10. de mirabi. sacre scripture li. 1. ca. 11. b.

1 Quāntas est p̄mū p̄dicamentū accidentiū: pte. 1. in cathego. aristo. ca. 10. a.

2 Quanto p̄tantiū nihil est: ibidem. d.

3 Quāntas essentialiter differt a re quāta: argumē- tū: p. 5. de trinita. li. 6. verita. 12.

4 Quāntas virtutē q̄ est divina infinitas non di- stinguit simplicitē a divina essentia: ibidē. li. 5. ver. 26. Idē est de bōitate 7 de potētia 7 actua- litate 7 per p̄s de omnibz attributis.

5 Quāntas molis in rebo corpalibz differt a re q̄n- ta. In rebo vō spūalibz quāntas virtutē differt ab ea cuius est quāntas: argumēta: ibidē. li. 5. verita. 26. in fine.

6 De quāntate molis 7 virtutis: vide p. 8. de p̄sen- na dei ad Dardanū ca. 4. 5.

7 Quāntū cū fuerit vnusquisq; longi⁹ ab aduer- sis tm̄ non sentit aduersa: pte. 10. de singularis- ta. clerico. capi. 3. b.

Quare deus terre maledixit Genesio. 3. maledi- 1 cta terra: 7 nō etiā aquis: vide p. 10. d. mirabili. sacre scripture. li. 1. ca. 4. b.

Quare angel⁹ summ⁹ irremediabili vulnere est 2 pcassus: vide ibidē ca. 2. c.

Quare terrena aialia in diluvio plusq; a quatica 3 succūbūt quoz nec plura peccantiū gesta s̄bue- niunt: ibidē ca. 4. b.

Quare de⁹ abel nō sine morte ad testimoniū nos- 4 missimi t̄pis reseruant cum p̄mātū iusticietē- nunt: ibidē ca. 3. b.

Quare chīs pisces 7 nō carnes post resurrectionē 5 nem comedit: ibidē ca. 4. in fine.

Quare virginitas sacerdotiū 7 martiriū d̄fir to- 6 ta iusticia: vide ibidē li. 1. verita. 5. dubio. 3.

Quare nō oibz dat fides p̄fecta: vide p. 10. de p̄- 7 destinatiōe sc̄tōrū ca. 9. a.

Cur illū pon⁹ q̄ aliū liberet noli querere si non 8 vis errare: ibidem.

Quare chīs post tot t̄pa tandem in carne appa- 9 ruerit: ibidem ca. 9. b.

Quare deo b̄nana mēbra attribui⁹: vide p. 10. 10 de simbolo ad cathecu. li. 4. ca. 2. a.

Quare spūssanctus nō dicit minor patre. sicut 7 filius: vide p. 10. de trini. 7 v̄nitate dei ca. 3. b.

Quare pater non oēs docet vt veniāt ad chīm: 12 p. 10. de p̄destinatiōe sc̄tōrū ca. 8. b. c.

Quare p̄ certa intervalla horarū 7 t̄pm̄ rogam⁹ 13 deū: vide p. 10. de orādo deo ad p̄bā ca. 9.

Quater in motu: q̄tuor autē in statu sunt et sic 14 differūt: p. 3. in li. 83. questio. q. 57. b.

Quatuor gradus crucis posuit. q̄tuor gradus 1 habet. 7 perducit ad celū in altitudine crucis caput positū est crucifigi q̄re sursum cor habere debem⁹. In latitudine crucis man⁹ affixe sunt crucifigi ita p̄fueret man⁹ chīam in opibz bo- nis 7 c. p. 10. de t̄pe barbanco ca. 6.

Quatuor animalia quid significēt: vide p. 9. in 2 Apocalip. Homelia. 3. c.

Quatuor sunt genera chīanorū: pte. 9. in enan. 3 Joan. tracta. 11. d. e.

Querētē divina nemo iuste rēp̄bendit si tamē 4 Que fide firmissimus querat: p. 5. de trinitate libro 9. ca. 1. a. verita. 1.

Querere deū est gaudiū querere. sic ergo querat 1 vt nō in se sed in dño gaudeat: p. 11. de v̄a inno- cen. ca. 9. forma: auto. 3. Glām: auto. 2.

Querere accipit p̄ acq̄rere 7 quō de⁹ dicat nos 2 querere: vide p. 7. li. 17. ca. 6. d.

Querere me nec pigebit sicubi hesito. nec pude- 3 bit sicubi erro discere. pte. 5. de trinitate lib. 1. capi. 2. in fine.

Querere debem⁹ faciem dñi semp: p. 9. in enan. 4 Joan. trac. 63. a. Matth. 7. auto. 5. Esai. 55. auto. 1. Glām: auto. 2.

Quēnt̄ Iesus diversimode: ibidē. 25. d. 50. a. 5

Querunt quidā Iesum bene. quidam male: ibi- 6 dem tracta. 38. a.

Quēqd querit vel p̄cupiscit p̄ter ḡfam dei vel 7 vitā beatā nihil est: ibidē tracta. 102. a.

Querim⁹ trinitatez non quālibet sed illā trinita- 8 tem que de⁹ est verusq; ac summ⁹ 7 sol⁹ deus: p. 5. de trini. li. 9. ca. 1.

Querit nos chīs p̄ scripturas: p̄ flagella t̄paliū: 9

- tribulationū: p. 6. 5. litteras penult. libro. 2. ca. 27. g. in fine.
- 10 Queritur deus quibus gradibus memorie? p. 4. li. 10. confessio. capite. 25.
- 11 Ubi de? q̄sit? possit inueniri: vide ibidē ca. 26.
- 12 Querit chris in mūdo differēter quiescēt magi quiescēt et iudei illi ut agnoscerent: isti ut occiderent: p. 10. de symbo. ad cathedra. li. 2. ca. 5. a. b. li. 3. ca. 4. a. li. 4. ca. 4. Chis: auto. 89.
- 1 Queritio moti ab aduersario: discēdi existit occasio: p. 7. li. 16. ca. 2. a.
- 2 Queritio de hereticis: pponit venientibz ad fides non rebaptizans: et disputat p̄ ipos: p. 5. de baptis. p̄ Donatū. li. 5. ca. 1.
- 3 In omni q̄stione que ad vitā moresq; p̄tinet non sola doctria veritatis exhortatio sit necēaria: ut doctrina qd agēda sit nouerim: et exhortatōe ut exerceamur ne pigeat agere qd agendū esse nouim: p. 10. de bono viduitatis ca. 1. b.
- 4 Queritōes aliq̄ etiā difficiliōres salua fide nesciri p̄t: p. 8. 5. p̄ela. et Cele. 8. p̄etō ori. li. 2. ca. 23. b.
- 5 Queritōes rōnales q̄tuo: in oīs fieri b̄nt: p. 1. in p̄ncipia cathe. ca. 5. et 8. q̄tuo: q̄stio legal. ca. 6.
- 6 Queritio q̄to articulis nascat: ibidē ca. 7.
- 7 De q̄stionibz quilibz et differētia ḡnālū et specia liū: vide p. 1. in p̄ncipia rhetorice ca. 3.
- 8 Queritōibz alē et excedētibz vires n̄fas. quō q̄s canē debeat ostēdit: nō determināda vtz deus ab eterno fuerit dñs: p. 7. li. 12. ca. 15. a.
- 9 Queritōnū tria sunt genera: an sit. qd sit et q̄le sit: vide p. 4. li. 10. p̄fessio. ca. 10.
- Quicquēter dicūt: suauit: q̄ sapiēter salubrit audiuūt: p. 4. de doctri. ch̄iana li. 4. ca. 5.
- Quid est qd accipit et cōmutat? alio: qd est qd accipit et nō cōmutat: ut oculi lux. et son⁹ auribz. h̄ p̄ corp⁹ accipit aia: qd est aut qd p̄ seip̄as accipit et cōmutat in se: ut alia aia: quā recipiēdo in omnia sui filiem fac. et veritatē p̄ seip̄as accipit et nō cōmutat: p. 3. in li. 83. quē. q. 39.
- 1 Quid dīrantes rerū in potētia obiectua sūt res qz nō sunt oīno n̄bil: p. 4. de doctri. ch̄iana li. 1. ca. 2. v̄nta. 4. in argumēto. 4.
- 2 Quid dīrantes etiā nō cadūt sub ḡnālōe et corruptōe nec sub vlla duratiōe fm̄ se: p. 3. in li. 83. quē. q. 23. dicto. 16.
- Quicquid laudabile in creaturā inuenit ad laudē ineffabilē dei est referendū: p. 2. de libero arbi. li. 2. ca. 17. in fine.
- 1 Quies rei nec habet initū nec terminū creatura aut bz̄miciū: h̄ nō habet terminū: p. 5. 8. Be ne. ad lram li. 4. ca. 18. b.
- 2 Quies p̄stantiā habet inquietudo aut affectiōes variat: p. 2. de libero arbi. li. 3. ca. 8. b.
- 3 Quies non p̄nt h̄c fūitēs dijs. ad quā quies vocat nos ver⁹ de⁹: p. 7. li. 4. ca. 16. p̄ totū.
- 1 Quinari⁹ nūc⁹ qd fit: vi. p. 9. i. enā. iō. trac. 25. c.
- 2 Numer⁹ quināgenari⁹ qd feat: vide p. 5. ad in q̄sino. ianuarij li. 2. ca. 17. numer⁹: auto. 35.
- 1 Quināgesime celebratiōe p̄figuram⁹ eccliaz in q̄ null⁹ ent merito nllā p̄micio maloz boiū: nulla in q̄as h̄ lenia et pax et gaudiū: p. 3. in li. 83. quē. q. 81. b.
- 2 Quināgesim⁹ dies nō tñ in euangelio h̄ etiā in veterito libris commendat: p. 5. ad inquisitio.

- ianuarij li. 2. ca. 16. 17.
- Quinq; panes bordeacci qd fecant: vide p. 9. in euan. Joan. tracta. 24. c.
- Quinq; viri mulieris samaritane qd significēt vide ibidem tracta. 15. c.
- Quis tā stult⁹ q̄ artari cupiat ad laborē cui offer tur dīcan⁹ trīphare? p. 10. 8. singu. cler. ca. 6. b.
- Quis q̄s ignē illū q̄ dyabolo et angel⁹ a⁹ par⁹ est n̄met det opam trīphare de illo in semetipso: p. 4. de agone ch̄iano ca. 2.
- Quoties iusti affligunt⁹ erulāt iniusti et epulātur: p. 9. in Apocalipsum Thome. 8. c.
- Quod est: et quo est in q̄libet opatiōe distinguit: p. 5. de trinita. li. 14. v̄nta. 18.
- Quod q̄s intelligit hoc etiā credit: at nō omē qd q̄s credit etiā intelligit: p. 2. de m̄gfo ca. 11. b.
- Qd p̄ hūanū seu rex effectū lōgo cultu efficit. B dei volūtate cū necesse habet ipa nā opat: p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 22. b. li. 2. ca. 1. b.
- Quotq; venerūt fures fuerūt et latrōes quō intel ligēdu sūt: vide p. 9. in enā. iō. trac. 45. d. i. fine
- R**abi interpretat m̄gfo: p. 9. in enā. iō. trac. 11. b. 44. b. 121. a.
- Rabies aliq̄ cōtingit ex morbu ca: morbi: p. 7. li. 22. ca. 22. c.
- Racha nec grecū nec latinū est: sed est vox nō aliqd sc̄s. h̄ morū indignatē ai er: p̄mēs: p. 3. de fmo. dñi in monte li. 1. g. p. 4. de doctri. ch̄iana li. 2. ca. 11. v̄nta. 6.
- Racha qd sit: vide p. 9. in enā. iō. trac. 51. a.
- Rachel plāctū dīc filijs cōpetē q̄ et i p̄m̄ et in futuro erasit sūp: p. 11. in q̄sio. v̄nta. et no. test. q. 62.
- Rachel tūc plangē cepit filios quā filios sororis sue: in tali causa vidit ocafos: ut eterne vite be: redes existerent: ibidem.
- Rachel ex viro suo et ancilla potius suscipe vo: luit filios q̄ sine libens oīno remanere: p. 4. p̄ faustū li. 22. ca. 54.
- Rano est vis aie supra corpalia et infra spiritalia collocata: p. 10. de spū et aia ca. 37. b.
- Rō est qdā ai mot⁹ visus mēt: acens veraq; a falsis distinguēs: ibi. ca. 12. b. 34. b. 37. et diuis diē in dno sc̄z sursum et deorsum: ibi. ca. 11. in fine.
- Ratio et ratiocinatio qd sūt: vide p̄. 10. de spū et aia ca. 1. infra: auto. 8.
- Rō est aspect⁹ ani q̄ p̄ seip̄m nō p̄ corp⁹ v̄z in: tuel tē. p. 1. de immortalita. aie ca. 6. a.
- Rō est mono mēt: ea q̄ discuntur distinguēdi et p̄nectēdi potēs: p. 1. de ordine li. 2. ca. 11. a.
- Rōnale dī: qd rōne vñt vel vti pōt. Rōnabile aut qd rōne factū est aut vti pōt: ibidē. b.
- Rano q̄ in sol⁹ est boiū melior sensu cōmunten sūt de quo ipa indicat: supra autē rōne u dñs est: p. 2. de libe. arbi. li. 2. ca. 6. a. b.
- Rano et rōcinatio differūt qz rano est qdā mētis aspect⁹. Rōcinatio est rōnis in q̄sio: p. 2. 8. aie quānta. ca. 27. a. Supra: auto. 3.
- Rano siue mens cū in boie dñat: ordinatissim⁹ dīcūt: p. 2. de libero arbitrio li. 1. ca. 8.
- Rano si sensualitati subest in boie turpis et mī: ser efficit: p. 2. 8. va religione ca. 41. in fine.
- Rano supior et inferior nō distinguunt⁹ sic due potētē. h̄ sic vna habēs duas potētēs. filis di uisio est intellect⁹ qua diuidit in speculatiū et
- Natio in f̄ranz a. Inf̄ary*

Rab

Rac

1

2

1

2

3

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

- practici: p. 5. de trinita. li. 12. ca. 4. verita. 4.
- 12 In supiori portione rōnis q̄ vacat eternis. est trinitas et imago dei: in inferiori vō q̄ tpalibz vacat trinitas est nō m̄ imago dei. scz obiectiva in q̄ reducet deus obiective licet bene subiectiva q̄ p̄sistit in tribz potētijs: ibidez.
- 13 Ratio inferior cū ad exteriora nimis p̄labit conſentire et supior cū demonibz cadit idest peccat mortaliter: ibidē ca. 8. et verita. 9.
- 14 Ratio iuaat interi⁹. ſensus exteri⁹. intellect⁹ vō ſupior: p. 10. de spū et aia ca. 12. a.
- 15 Ratio et intellect⁹ quōd ab aplo aliqui spūs aliqui mens vocat⁹: p. 8. de aia et ei⁹ origi. ad Vincen. victor. li. 4. ca. 22.
- 16 Ratio ita est in mēte vt aspectus in oculo: p. 1. in ſoliloquio li. 1. ca. 6. a.
- 17 Ratio vltra imaginationē p̄cedit ad illa ad que non pōt pungere phantasia: pte. 5. de trinita. li. 11. veritate. 30.
- 18 Ratio formalis multitudinis nō est absoluta ſz respectiva: quōd. vide p. 4. cō. epistol. manucei ca. 22. veritate. 4.
- 19 Ratio formalis quidditativa numeri nō est forma vna: vide ibidem.
- 20 Ratio ſana p̄ponēda est exēplis et dicit p̄ illos q̄ ſe occidebāt quocūq; modo q̄to ratio debebat p̄trari dicitur: p. 7. li. 1. ca. 22.
- 21 Ratio regit animi p̄tes vicioſas ſm p̄bos: ibidem li. 14. ca. 19. a. et li. 15. ca. 7. f.
- 22 Quorū ratio mentibz inest aut miſeros aut beatos eſſe neceſſe eſt: ibidē li. 9. ca. 12. b.
- 23 Ratio aliquā tota eſt vt quōd crepti nō ſunt neq; q̄ poſſe eſſe arbitrent⁹: ibidē li. 21. ca. 3. a.
- 24 Ratio reddi nō poſſit de quibz dā miraculis. nō ideo nō debet credi cū ſint ſupra vires mentis hūane: ibidē li. 21. ca. 5. a.
- 25 Ratio vbi nō apparet null⁹ ſe debet determinate ad alterā partē determinare ſz ſtare neutraliter: p. 5. de Geneſi ad ſfam li. 2. ca. 15. verita. 8.
- Ratiocinatio eſt a certis ad incertorū indagatio nem nites cogitatio: p. 1. de immortalita. aie ca. 1. b. Supra ratio: auto. 3. et 8.
- 1 Rationabilitas in tribz generibz rex inuenit⁹: p. 1. de ordine li. 2. ca. 12. a.
- 2 Rōnale dicit⁹ eſſe differētia boia et riſibile paſſio ei⁹. q̄ p̄ ipm circulo q̄mur differētijs eſſentialē boia. q̄ eſt nob̄ iſta: p. 5. de trini. li. 7. vira. 16.
- 3 Rōnalitas in boie eſt nālis aptitudo intellectus ad actum ratiocinādi. ideo dicit⁹ eſſe p̄pna paſſio intellectus: ibidem.
- Rōnales potētijs impotētijs in b̄ diſt. q̄ ille ſūt ad oppoſita indeterminat⁹. et ille ad alieꝝ oppoſitorū ſemp̄ limitat⁹ ſm q̄ ſit a p̄p̄bēſio: p. 5. b̄ Gene. ad ſfam li. 9. ca. 14. verita. 8.
- Rōnali mēte in creatur⁹ nihil p̄ſtanti⁹ eſt: quōd? vide p. 8. p̄ Julia. pelagia. li. 4. ca. 3. b.
- 1 Rōnalis creatura diſtincta eſt in corporoſā et in incorpoſā. Corporoſa bō vocat⁹ ex aia rōnali et carne ſubſiſtens. Incorpoſa vero angel⁹: pte 10. li. 2. media. ca. 2. b.
- 2 Rōnalis creatura creata eſt ad laudandū deū. ad ſeruandū ei⁹. ad fruendū eo. in quibz ip̄a p̄ficiat. non de⁹. deus enī perfect⁹ et ſumma bonitate plen⁹. nec augeri pōt nec minui: ibidem.

- Ratio rationalis creatura facta eſt a deo. referendū eſt ad creatoris bonitatē. et ad creature voluntatem. Cum ergo querit⁹. quare vel ad quid facta ſit rationalis creatura? reſpondendū eſt. ppter dei bonitatē et creature utilitatem: vtile nempe eſt ei ſuare deo et ſui corūbidem.
- Condicio igit⁹ rōnalis creature primā cauſa habuit dei bonitatē: creat⁹ eſt igit⁹ homo vel angelus. ppter bonitatē dei: ibidem.
- Rationalis creatura ad hoc ſolū conſtat eſſe facta. vt factorē ſuū vix deū intelligat. intelligēdo diligit. diligēdo in eo q̄ eſt eterna vita eternali b̄tē vnat⁹: p. 10. b̄ cognitōe de vite ca. 1. a.
- Rōnalis creature rect⁹ ordo eſt ut cadaua reſpuat m̄ſura appetat: p. 10. de cognitōe. vere vite capite. 21. a.
- Rōne recta nemo male vti pōt: p. 2. de libero arbit. li. 2. ca. 18. in fine.
- In rōne indita materie corpali vniſcuſq; ſciat q̄dāmodo videt eſſe q̄d nōdū eſt. immo q̄d latet. ſed accēſu t̄pis erit vel potius apparebit. p. 7. li. 22. ca. 14. b.
- In rōne eſt ſapiētia et prudētia: quōd? vide p. 10. b̄ spū et aia ca. 11. b. in fine.
- Rōne ceſſante auctoritati ſtandū eſt: p. 3. b̄ vilitate credēdi ad honora. ca. 16. a.
- Sicut p̄ rōnem nemo ſobrius: p̄ ſcripturā nemo cōbrian⁹. ita p̄ eccliam nemo paſſicus q̄cūq; ſenſit: p. 5. de trinita. li. 4. ca. 6. in fine.
- Rōnes ſeminales in materia ponunt vtrōq; p̄cedat formā: ibidem li. 3. ca. 8. veritate. 5. Potentiam: auto. 2. 3.
- Rōnes ſeminales aug⁹. nō ſolū ponit in materia in q̄ ſed etiā ex q̄. vel nō ſolū in materia p̄manēte ſed etiā tranſeunte: ibidē veritate. 7.
- Rationes cauſales omnium a principio deus mūdo indidit: pte. 5. de Geneſi ad litterā lib. 6. cap. 13. veritate. 5.
- Rōni et reuelandō p̄ p̄ſuetudinē ſtādū eſt: p. 5. b̄ baptiſmo p̄ Donanistas li. 4. ca. 6.
- Rōnis eſt iudicare de iſt⁹ corpali bō ſm rōnes in corpales et ſempiternas: p. 5. de trinita. lib. 12. cap. 2. veritate. 2.
- Ratio rōnis indicio p̄iudicat a voluntate vel neceſſitate: p. 7. li. 11. ca. 16. b.
- Rationū quatuor ſūt genera. alie p̄mordiales. alie obiectuales. alie originales. alie ſeminales pte. 5. de Geneſi ad litterā libro. 6. capite. 10. veritate. 4.
- Radere caput clericorū ſignat cogitationes terrenas et ſuperfluas a mente reſecare: nec incongrue per pilos et capillos ſignificant cogitationes ſuperflue: quia ſicut pili nō ſunt pars corporis ſed quedā ſuperfluitas p̄cedēs a corporis humore. Sic bona tpalia nō ſunt nobis naturalia ſed aliena et ſupflua tē. p. 10. de p̄tēptu mūdi ca. 3. b.
- Capilloꝝ minimā partē in capitis retinet. vt p̄ corū abraſionē ſe minimā terrenorū ſollicitudinē habere deſignent: ibidem.
- Niſquid igit⁹ clericus ad fontē dīſi vocatus qui comā nutrit. et capillos radere vel tondere t̄rubeſcit. p̄fecto ſe non de dei ſz de mundi fonte eſſe teſtat. Quāto enī quiſq; carnis crines diligit

Rad.

Radix

- fovet et nutrit: ita cor suū non in celis. s; in ter-
ra fixū esse ostendit: ibidem in fine.
- 1 Radix esse quōdābīm figurat: vide p. 11. p̄ Pen-
lia. donat. epistol. ca. 7. a.
  - 2 De radice pueri amoris. timoris et ignorantie. vi-
de p. 7. li. 2. ca. 22. a. 23.
  - 3 Radix oīs mali est supbia: quōdābīm: vide p. 9. in cūā.
Joan. tracta. 25. g. b.
- Ran** Rane clamātes in paludib; limosis sunt pbi v̄
beretici q; in chio būana oīs esse dicūt: p. 10. de
p̄ueniētia decē p̄cep. 7. 10. plagaz egypti. ca. 2.
- 2 Rano filies sunt illi boīes q; p̄cā vel crimina q̄
ali; per penitentia vel baptisimū deponunt: illi
ibi volutare non crubescūt: p. 9. in Apocalip.
Homelia. 13. a. c.
- Rap** Quōd rapinam committat impatores et reges et
bmōi p̄ potētiā vsurpādo aliena: vide p. 7.
libro. 4. capi. 4.
- Raptor vsurpator est rei aliene: p. 11. p̄ maximi.
arriano. episcopū li. 2. ca. 5. a.
- 1 De rapinā mulierū olim a romanis p̄cesso. vide
p. 7. li. 2. ca. 17. b.
  - 2 De rapinā aie causante aliquādo mortē: vide ibi-
dem li. 13. ca. 6. a.
  - 3 De rapinā sacerdotū. de q̄ dicit q; mortuo filis ap-
parebat ad voces lamētabiles: qm̄ volebat q; cō-
sueuerāt fieri p̄ mortuis: ibidē li. 14. ca. 24. c.
- Rarū qd sit. vide p. 1. in cathego. aristo. ca. 12. c.
- Rarias quōd laudat sit: vide p. 8. p̄ secūda gau-
dentij episto. li. 2. ca. 23. b.
- Rea** Reatus qd sit et vbi maneat. vide p. 8. p̄ Julia.
pelagia. li. 6. ca. 8. d.
- 2 Reat p̄cā peccātis est. descēdēs et nō recta vsa
sanitate: p. 6. de natura et ḡra p̄ pelagia. ca. 30.
- Reb** De rebecca q̄ p̄cepit oīone Isaac et de duabo gen-
tibus que erant in vtero suo quōd fecant iudeos et
chīanos: vide p. 7. li. 16. ca. 35.
- 2 Quo tpe regū rebecca pepit filios gemelos: abra-
m eoz aūo adhuc viuēte: ibidē li. 18. ca. 3. a.
- Rebellās p̄ dñm suū iuste ei a suis suis rebella-
tur: p. 5. de Genesi ad isam li. 9. verba. 5.
- 1 Rebo p̄teritū qd quis restricit vñ q̄ se habē
mores eoz cū q̄b; viuūt aut intēperās. aut
sup̄sticiosus est: qd q̄s vō eis sit vñ vt metas
p̄suetudinis bonoz intē q̄s versat: excedat aut
aliqd fecit aut flagiciosus est. In omībo talib; nō
vsus rex s; libido vtenis in culpa est: p. 4.
de doctri. chīana li. 3. ca. 12.
  - 2 Rebo cognitis verbor; cognitio p̄ficiat. verb; vō
audis nec vba discunt: p. 2. de m̄gfo ca. 11. a.
  - 3 Que in rebo creatus nouim; p̄ corporeos sensus
cognouim;: p. 10. de cognitiō. vere vite ca. 4. a.
  - 4 In rebus est inequalitas vt essent oīa: pte. 7. li.
11. capi. 22. b.
  - 5 Quō in rebo rex p̄ductione triplex causa attēda-
tur: vide ibidem ca. 21. b.
  - 6 In rebo quōd est ordo multiplex in q̄b; viuēns p̄-
ponunt nō viuēns et sentētia nō sentēns et
intelligētia nō intelligentib; et dicit etiā de an-
gelis p̄positis boib;: ibidē ca. 16. a.
  - 7 In rebo nō est considerādū quid finat vel nō si-
nat dici vsus fimonis nostris: sed quid ipaz rex
intellect; eluceat: p. 5. de trinit. li. 5. ca. 7. a.
  - 8 In rebo q̄ quapanōe magnitudis magne sunt

Reconciliatio

- q̄b; aliud est esse. et aliud magnas esse. s; ma-
gna dom; magn; mons. In his rebo aliud est
magnitudo aliū qd ab ea magnitudie magnū
est: quōdābīm: vide p. 5. de trinita. li. 5. ca. 10.
- In rebus creatis: qd nō fm̄ s; iam dicit: restat vt
fm̄ accidens dicat. In deo autē nō oīe quod
fm̄ s; iam nō dicit oportet fm̄ accidēs dicat: ibi-
dem ca. 4. b. veritate. 10.
- Recapitulatio in scripturis multas questiones
soluit: que etiā indissolubiles possint videri: p.
8. in li. quē. sup̄ Gene. q. 25. a.
- Recedē a deo bene esse nō pōt; q; recedit a sum-
mo bono. sine quo nulli bene pōt esse: pte. 5. de
Gene. ad litterā libro. 11. capi. 5. b. nota. 2. et ca.
pi. 33. in fine.
- Recedere debem; a peccat. qd significat in sepa-
tione filiorū israel ab egyptijs: pte. 6. de fide et
operto ca. 11. a.
- Recedit bō a deo nō locor; internallus s; auersio
ne volūtatis: p. 11. de vera innocē. ca. 285.
- Receptacula aīaz post mortē sunt diuersa: vide
p. 9. in cūā. Joan. trac. 49. f.
- Recepta rupta charitatē violatā fecant: p. 3. in lib.
83. quē. q. 81. b.
- Recepta non rūpim; ppter p̄sces malos: nec ppter
vasa in p̄tūmētia facta domū magnā deseriunt;
p. 11. p̄ Penlia. donat. episto. ca. 17. b.
- Recediuanū terribile iudiciū: p. 10. de salutaris
bus decumētis ca. 63.
- Recediuanes per verā cordis p̄titionē fugere de-
bent ad misericordiam dei exemplo multorum: p. 10.
de peniten. medicina ca. 5. a. b. c.
- Reconciliatio aut renouatio salus est aīe: p. 2. de
aīe quantitate. ca. 3.
- Ad reconciliationē quōd pergendū sit: vide p. 3.
de fmo. dñi in monte li. 1. b.
- Reconciliamur deo p̄ vnā victimāz verissimi sa-
crdōis: per vnā grām misericordissimū salua-
tor;: p. 6. de p̄cōib; meri. et remissi. li. 1. ca. 28. c.
- Reconciliamur deo p̄ dilectionē q̄ filij dei appella-
mur: p. 3. de fide et symbolo ca. 9. d. e.
- Reconciliari chio nūl aliud est nisi pacē ad illū
habere: p. 8. de correptione. et ḡra ca. 15. a.
- Reconciliari sum; per solū filium fm̄ carnē. s; nō
solū filio fm̄ diuinitatē: p. 10. de fide ad petrum
diacono. ca. 2. b. in fine.
- Circa reconciliatos bereticos rigor discipline nō
semper est suand;: p. 8. de correctio. donatista ad
Bonifa. ca. 26. 27.
- Reconciliat nemo nisi ex inimicitijs: p. 9. in cūā.
Joan. tracta. 49. d. 7. 110. e.
- Reconcordes q̄ sunt: vide ibidē trac. 25. g. 28. d.
- Redarguēdi sunt qui in suis doctrinis principa-
liter insistūt circa alioz impugnationē. et min;
circa veritatz assertionē: p. 8. in li. 2. retrac. ca.
43. a. verba. 8.
- Reddere debem; deo aīas n̄ras: p. 10. de fide ad
petrū diacono. ca. 45. b. Math. 22. auro. 4.
- Reddit de; mala p̄ malis. qm̄ iust; est: bona p̄
malis. qm̄ bon; est. et bona p̄ bonis. qm̄ bon;
et iust;: p. 8. de ḡra et li. arbi. ad valēti. ca. 23.
- Redēpno būani generis ex būanitate. saluatio
vero ex diuinitate p̄cessit. vtrūq; tamē ex vtro
q;: p. 10. de visitatio. infirmo. li. 2. ca. 2. c.

Redarguendi

- 1 Redemptor noster dicit chris. quia nos redemit a dyaboli captivitate. Et saluator nos salvando a peccatis nostris: adiutor dicit adiuvando in tribulatione. pector noster preendo nos ut inter inimicos nostros maneamus illesi. Susceptor noster suscipiendo nos in eterna tabernacula: p. 10. de salute. document. ca. 8. a.
- 1 Redire ad deū ē incipe recte vivere: p. 11. in questio. eman. fm. Math. q. 11. b.
- 2 Redire ad vñ est regnū colorū intrare: p. 11. cō. Pelagia. hyponos. li. 1. c.
- 3 Redire debem⁹ ad patriā non qua venim⁹ sed per aliā viam: sicut magi diuin⁹ moniti fecerunt. quos ad humanitatē dñi adorandā. stels la pduxit: p. 5. de trinita. li. 4. ca. 12. a. Reverti: auto. 1. Dia: auto. 16. Supbia. 16.
- 4 Redire ad deū non possum⁹ nisi humilitate: qui supbia lapsi sum⁹. huius humilitatis exemplū vel viā qua redeundus fuit. ipse repator noster in seipso demonstrare dignatus est: qui non rapinam arbitrat⁹ est esse se equalē deo. sed semetipm euacuauit formā seruū accipiens. ut crearet hō in principio viay eius: verbū p qd facta sūt oia tēp. 3. de fide et symbolo ca. 4. b.
- Reg Regē non habuerunt iudei post liberationē babilonie. vsq; ad aristobolū et postea habuerūt berodez alienigenā: vsq; ad cuius ipsa semp habuerūt ducē de seipis: p. 7. li. 18. ca. 45. d. e.
- Regendi bene populū ars fm. Virgiliū: parces re subiecti. et debellare superbos: ibi. li. 5. ca. 12. f.
- 1 Regeneratio spiritalis vna est. sicut vna gñatio carnalis: p. 9. in euā. Ioan. trac. 12. a.
- 2 Regeneratio ideo instituta est qz viciosa est gñatio ita vt nat⁹ de legitimo matrimonio dicat in iniquitate cōceptus sum: pte. 8. in Enchirid. ad lauren. ca. 46.
- 3 Regeneratio sacramentalis p hoīs creationē intelligit: p. 4. li. 13. pfectio. ca. 22.
- 4 Regeneratiōe indiget nō solū a peccatore s; etiā a iusto genit⁹: pte. 6. de peccatorū meritis et remissio. li. 2. ca. 9.
- 5 Regenerat⁹ nō regenerat filios carnis sed generat: ac p hoc in eos nō qz regenerat⁹ sed qd generat⁹ est traicit: pte. 8. p. dela. et Celest. de peccato originali li. 2. ca. 40. a.
- 1 Reges vnde dicti sunt: vide p. 7. li. 3. ca. 10.
- 2 Reges qñ legib; vastabat ecclesia salubri sōditi sunt noi chñ p dicationē scōp: ibi. li. 18. ca. 50. b.
- 3 Reges ab vñ pellunt ppter lucreciā: ibidē lib. 2. capi. 17. 18.
- 4 Reges isrl legunt reprobi: qñis fm pl⁹ et min⁹ non aut illi de iuda: ibidē li. 17. ca. 23. a.
- 5 Reges isrl cessare debebāt chñ Jesu regnaturo nō carnaliter sed spiritaliter per nouū testamētū: ibidem ca. 7. b.
- 6 Reges inuicti chñm verū figurabāt: et oleū ipm magnū sacramētū figurabat. qd venerat⁹ dauid. noluit occidere saulē chñm dñi: ibidem ca. 6. b. et 10. a.
- 7 Reges abscondi in spelūcia quid sit: vide p. 9. in Apocalip. Thomel. 5. b.
- 8 Reges sacrilegi male iubendo. et sacrilegi faciendo male docēdo nocēt: ibidē. Thomel. 7. c. e.
- 9 Reges imagines habuerūt chñ: quō? vide p. 11.

Redire

- in qñtio. vete. et noui testamēt. q. 114. b.
- Reges cū in veritate sunt: p erroiē p ipā veritate decernunt. Si in erroiā. p ipō erroiē leges p veritatē ferūt: p. 6. p Cresco. grāma. li. 3. ca. 51.
- Reges quosdā bonos qñdā malos: et alios scōp rō amicos alios inimicos pstat: p. 6. p lras ptilia. li. 2. ca. 92. c. d. f. g.
- Reges tres imitare debem⁹: in hoc qz p aliā viā reuerfi sunt in regionē suā: ad hoc diuin⁹ moniti. Supra redire: auto. 3.
- Reges olim grauissimas penas blasphematoribus infligere decreuerūt: p. 6. in collatiōe pmi dñi loco. 7. a.
- Reges seculi pacatū tenent seruare ecclesiam: p. 9. in euā. Ioan. tracta. 11. g.
- Regē quare nō pnuisit se chñs facere sed fugiabi dem tracta. 25. a.
- Regē qre se nō negauit chñs: vidē ibi. trac. 115. b.
- Reges in timore dñi fuisse debēt: aliter fuunt qz hoies. aliē qz reges: qz hoies fuūt ei viuens do fidelit qz do etiā reges sunt fuūt iusta pcepta et pccata. p bibētes: sicut fuūt iusta pcepta et pccata. p. 8. d. correctio. conansta. ad bonū. ca. 13.
- Reges et pncipes corrigēdi sunt: p. 6. p litteras ptilia. li. 2. ca. 92. n. o.
- Reges mali et pncipes qre et ad qd boiū dñm: vide p. 4. de natura boni ca. 32.
- Regi freno debem⁹ timorē mūdānū. reo at amorē chñanū: p. 5. p epistol. Parmenia. li. 1. ca. 7. g.
- Regia potestate nō caret q non erit corpi suo rationabiliter impare: p. 11. de vā innocēt. ca. 242.
- Regis est nō esse sine obsequio comitatus: p. 5. p sensu euāgelista. li. 1. ca. 3. b.
- Regis iusticia q sit: vide pulcra supra Iusticia: ante. 17. 18. 19. 20.
- Regib; placite ad cōiugiū femine nō mox carne copulabant et sicut legimus in libro q pnotat. bether. p aliq; menses. immo p totū annū vnguentis et aromatib; accurabant eay corpa. p nōq; corpon regio miscerent: p. 8. de octo dulci cū. questio. q. 7. a.
- Regna bñana. diuina. puidētia pstitunt. et ea regnū romanorū augmentatū est: p. 7. li. 5. ca. 1. 12. a. et 19. c. d.
- Regna sunt a deo solo. pbat p regnū iudeorū vñ deū colēnt. qd qd iudeos mirabilē eduxit de egypto: et fuunt: ibidē li. 4. ca. 34.
- Regna remota iusticia non sunt nisi magna latrocinia: vt respōdit pirata alexādro magno. ostēdēs eū esse latronē. sicut sapm: ibidē ca. 4.
- Regna tria pcellēbāt tpe abraē. marie assynorū in asya: et egyptiorū affrica. syconiorū vo in europa: et inuuit duo pma fuisse subdita regi assynorū. non aut tertiū: ibidē li. 16. ca. 17.
- Regna duo p ceteri fuerūt clariora: assynorū pmi deinde romanorū: vt tpiū ita locū in se ordinata atq; distincta: nā q mō illō pma: s; posteri⁹ eo mō illud in ouēte b in occidēte surrexit. De iugis illi sine hui⁹ iniquū pfectum fuit. Regna cetera ceterosq; reges ab his duob; velut appendices dixerim: ibidē li. 18. ca. 2. b.
- Regna qñmo: de qbo habet. 7. daniel. pcedētia antichñm. expouit qdā de regno assynorū. p s; rō macedonū et romanorū. et inuuit hoc dñe.

- ronymū dicere in libro quē fecit in danielē: pte
7. li. 20. ca. 23. d.
- 7 Quā diu fuissent regna orietis illustra: voluit de
7 occidentale fieri: qd tpe esset posteri: h iperij
latitudie magnitudie illustri: abi. li. 5. ca. 12. k
- 1 Regnat cū chio etiā aie mortuor dū mille anni
decurrūt: vbi etiā p apue anie marty p nūme
rant: ibidem li. 20. ca. 9. 13.
- 2 Qu regnent boni longe lateq: vtile est tū sibi q
subditi: ibidē li. 4. ca. 3. c.
- 3 Qui regnādi habēt sciēdā t dā pietate sunt p dī
n: si potestate habēt deo miserāte: nihil est fel
cius in rebo bñanis: ibidē li. 5. ca. 19. d.
- 4 Regnādi cupiditate cōterē gētes t sibi sōdē: nō
nisi grāde latrocinij est: ibidē li. 4. ca. 6. c.
- 5 Regnat spūtales fruct: in boie illo in q pēdā nō
regnāt: p. 3. in expositio. episto. ad Gal. ca. 5. e.
- 6 Regnatē cyro de captiuitate iudeor dimissa sūt
qūqūginta milia boiū: ad instaurandū tēplū.
Regnatē aut dario est tota captiuitas soluta:
p. 7. li. 18. ca. 26. a. b.
- 1 Regnare q vult cū chio: eligē paupenē debet cū
ipō vt reqsirat cū lazaro mēdico: nemo enī pōt
gaudere cū seculo: et regnare cū chio: pte. 10. de
ptemptu mūdi ca. 7.
- 2 Regnare potuerūt filij succedentes patibz regi
bus: non q: p mogeni sed q: magis a patibz
amabant: p. 7. li. 15. ca. 20. e.
- 1 Regni celest: bōa vt sunt null: carne vestit: pōt
dicere aut intelligē: p. 10. li. 2. mediano. ca. 18.
- 2 In regni beati dimissio nullū apparuit pēnī
ex parte regis israel vel ppli: h volūtas dei iudi
cūs impleta: p. 7. li. 17. ca. 21. b.
- 1 De regnis dīcētis t regibz quor tempō nati
sunt patriarche: t pplō israel aliqua euenerunt
t bñōi: ibidem li. 18. ca. 2.
- 2 Regnatē teriliō p dīcto quē mortuū syconij co
luerūt vt deū: nat: est isaac: regnatē arālio qn
to rege assyrioz: ibidē. e. f. t ca. 3. a.
- 3 Qu regnatē apud assyrioz terre: antiq: vocato
baleo: t apō syconios thauriacho septimis re
gibz mortu: est abraā: qui nepotes suos iacob
t esau iam viderat: p. 7. li. 18. ca. 3. a. b.
- 4 Quo tpe nepotes abrae fuerint: t deus p miserit
isaac semis benedictionē: vt t pū p miserat: sūt
t filio suo iacob eandē fecit p misionē. Quo
tpe mortu: sit isaac: ibidē ca. 4. t. 6.
- 5 Quo tpe mortu: sit iacob t ioseph in egypto: vi
de ibidē ca. 7.
- 6 Quo tpe natus sit moyses in egypto t qū eduxit
pplm de egypto qū mortu: sit iesu nax: ibidē
ca. 11. et. 12. Itē q tpe iudicauerit delbo: a apud
hebreos: ibidē ca. 15. Quā troya delata sit a gre
cis: ibidē ca. 16. 19. Quā labdon iudex hebreorū
fuerit et q tpe Sanson t beliceperunt esse reges
in israel: vide ibidem ca. 20.
- 7 Regnatē sedechia in hierlm duct: est pplō iude
orū i captiuitatē babilōie: p. 7. li. 18. ca. 24. 25.
- 1 Regno dei apr: nō est qui carnales voluptates
nō odit: p. 2. de vera religione ca. 46. b.
- 2 Qu in regno ecclesie sedes posite sunt vt dicit in
Apocaliphi. Et iudiciū datū est: q: platis eccle
sie data est potestas iudicaria ligādi atq: soluē
di: p. 7. li. 20. ca. 9. d.

- De regno syconioz et assyrioz q simul erāt: qn: 3
do nat: est abraā: ibidē. vide li. 18. ca. 2. b.
- De regno macedonū quō durauit vsq: ad mor 4
tem alexādi fm grecā scripturā q d rēgentos
octoginta qnq: annos. Regnū vō p fap donec
finiret victoria alexādi: ducēn trīgintatres cō
putant anni qūis fm egyptios maior: sit an
noz numer: ibidē li. 12. ca. 10. b.
- Qu in regno syconioz p m: rer fuit egiale: secū 5
dus erops: q tpe abraā nat: est: tpe scz nini scō
di regis assyrioz: ibidē li. 18. ca. 2. d.
- Qu in regno assyrioz q r: regnabat: scz nini fili: 6
succedēs mfi in regnū: et apud syconios q n: r
regnabat releton: qū abraā egressus est de ba
bylonia p misione sibi a deo facta: ibidē. e. f.
- In regno iuda etiā pauciores fuerint reges q in 7
isrl: nihilomin: deū grauit offenderūt: t flagel
lis moderatis afflicti sunt similiter cū populo:
ibidē li. 17. ca. 23. a.
- De regno isrl: captiuato ab assyrijs p nīs: t iuda 8
posteri: t post septemaginta annos inde reuer
tēte ad instaurādū tēplū: erāt aut nō faciēdo
ex se duo regna: vt post fecerāt: ibidē. b.
- Regnoz disposino et dano ad deū p tinet: p. 7.
li. 5. ca. 11. et. 21.
- Regnū romanū vt cresceret: adiunxit in q tras eo 1
rū: cū q bō iusta bella sunt gesta: ubi. li. 4. ca. 15. a
- Regnū romanū quō dei volūtas sit p speratū: 2
vt mūd: societate republice et legibz pacaret:
ibidē li. 18. ca. 22. a.
- Regnū alexandri macedonis magnū fuit locis: 3
h b: euissimū tpe: ibidē li. 4. ca. 7. a.
- Regnū assyrioz trāslamz est ad medos fere post 4
mille trecētos qnq: ānos: tpe q p eas regnabat
in italia: post quē regnabat annul: t post annu
lū regnauit frat ei: numitor: auus romuli: cu
ius secūdo anno est p dīta roma: t sic deinceps
cū romulo nepote suo regnauit: ibi. li. 18. ca. 21.
- Regnum celoz dicit visio dei ad faciē q est sōns 5
omniū bonoz: p. 10. de cognitio. vere vite ca.
9. a. 44. a.
- Regnū celoz est in hoc mundo. extra mundū t 6
in omni creatura: t extra omnē creaturā: ibidē
capite. 44. a.
- Regnū celoz sibi clausus esse null: putet: q cog: 7
sat publicanos t meretrices imitatores esse fi
lij dei: p. 4. de agone chīano ca. 11. b.
- Regnū p h tradit fili: cū fideles ad ei: p timpla: 8
tionē pducit: p. 5. de trinita. li. 1. ca. 8. b. verita.
15. et capite. 10.
- Regnū dei aliqū fideles boies dicunt q sangui 9
ne chī sunt redēpti: ibidē li. 1. ca. 10. c.
- Regnū dei est aia fidelis: et etiā ecclesia: p. 3. in li. 10
83. ques. q. 69. c. infra: auto. 24.
- Regnū celoz ecclesia aliqū appellat: ibidē t p. 5. 11
de sancta virginitate. ca. 24. c. infra: auto. 2. a.
- Regnū dei dīc aug: t mī amo ea mēte ea intelli: 12
gēna: rōne in q suz fact: ad imaginē dei: vt bo
minis magnā iudicē penā si ea nunq: possit imi
trare: p. 8. p Julia. pela. li. 5. ca. 1. b.
- Regnū mentis bñane. bñana est sapientia: p. 2. 13
de libero arbit. li. 1. ca. 10. a.
- Regnū aliud est celoz aliud terraz: p. 8. de aia t 14
q: origine ad vincē. victo. li. 3. ca. 11. a.

Regium

Relations

- 15 Aliud est regnū dei muneribz honoraria aliud re
gnū dei legibz coercere ibidem. b.
- 16 Regnū celoz accipit diuersimode in scripturis:
p. 9. in euan. Joan. tract. 68. b. 122. f.
- 17 Regnū chū quō nō est de hoc mūdo; vide ibidē
tracta. 11 f. a. b.
- 18 Regnū celoz quō duplicet accipi possit; vide p.
8. p. aduersa. legis et ppheta. li. 2. ca. 5. c.
- 19 Regnū celoz quō acquiri possit; vide pte. 10. in
manuali ca. 16.
- 20 Regnū dei adipisci volēs debet bte baptismū et
iusticiā; p. 11. p. Penia. conatist. episto. ca. 19. a.
- 21 Regnū chū scī dicunt. et quō tale regnū nō ha
bebit finē; vide p. 8. ad Orosiū p. pnsall. ca. 7.
- 22 Regnū nullū fuit securitate vallatū oīno nisi ce
lestē; p. 7. li. 17. ca. 13. b.
- 23 Ad regnū eternitatis pducit nos fides et religio
chūanitas; ibidē li. 10. ca. 32. a.
- 24 Regnū dei dicit p̄sens ecclesia in qua ip̄e regnat
et nos euz eo regnāo mille annis; ibidē li. 20.
ca. 9. a. Supra. auto. 10. 11.
- 25 Regnū virtutis et ercet mens resistēdo passioni
bus insurgentibz; ibidē li. 9. ca. 4. f.
- 26 Regnū bonoz in hac terra nō tā ill' p̄stat q̄ rebo
būans; maloz vō regnū mag' regnāto nocet
qui animos suos vaitat p̄cōm maior' licentia
ibidem li. 4. ca. 3. c.
- 27 Regnū terrenū dat de' p̄is et ip̄is. si ē ei placet
ei; nihil duplicet; si tñ celeste dat solis p̄is; et
et p̄plicat dicēs; q̄ ip̄e q̄ dedit regnū p̄stāno
chūanissimo dedit et apostate italiano. Item ne
roni et persis; ibidē li. 5. ca. 21. a.
- 28 Regnū dat de' bonis et mal' fm ordinē rerū et
t̄pm nob' occultū; ne sibi fūieris. ip̄a regna q̄
magnū qd' p̄cupiscant felicitatē autē dat solis
bonis; p. 7. li. 4. ca. 33. a.
- 29 Regnū nō habuerūt romani; nec pōt haberi dō
inuito; si alijs dijs p̄tēphoz; ibidē ca. 28. b.
- 1 Regula diligendi primū accipit a sapō; p. 7. li
bro. 1. ca. 20. a.
- 2 Qui sūt dō regla p̄ma. secūda et t̄tia augustinī vi
deat qualē viuē rebeāt; Supra monastēia per
multas auctoritates.
- 3 Regula augustinus dat qñ aliqd' institui vides
mus v' institutū cognoscim' quā; vide p. 5.
ad inquisitionē. ianuarij li. 2. ca. 18. b.
- Regula quō iuramentū seruat et quō p. repu
blica se tradit; et quō crudeliter vigilando occi
dit; p. 7. li. 1. ca. 15. a.
- Regnū nūq̄ sunt liberi a vectigaliū p̄statiōe in res
gno p̄is eoz; p. 4. i. q̄s. enā. li. 1. ca. 23. v̄ita. 15.
- Reba siue filia romuli mī; p. 7. li. 3. ca. 4.
- Rea sunt ex ope malo q̄ male vtunt bonis; p. 8.
p. Julia. p̄la. li. 4. ca. 6.
- Rel** 1 Relatio licet posset dici de sba demoiatine nō ta
mē quidditatine; p. 5. de trini. li. 7. verita. 24.
- 2 Relatio sine termino cognosca non pōt; quō; vi
de ibidē li. 10. verita. 2.
- 3 Relatio diuina non dicit p̄fectionē infinitā; nec
finitā; ibidē li. 5. verita. 16. circa finem.
- 4 Relatio nō refert sed solū est ratio referēdi; quō;
vide ibidē li. 7. verita. 6. circa finem.
- 5 Relatio ab aliquo discedere nō pōt sine subiecti
mutatiōe; argumētū ibidē li. 5. ca. 4. v̄ita. 7.
- Relatio nō pōt alicui aduenire sine sui mutatio
ne; est secundū argumentū ibidem.
- Relatio eadem est gñā dōs passiue et filiatōis et
eadē actiue generatiōis et paternitatis; quō; vi
de ibidē li. 5. verita. 17.
- Relatio aliq̄ pōt esse sine termino eius posito in
actu; ibidem. verita. 36.
- Nulla relatio ap̄itudinal' requirit suū terminū in
actu sic r̄sibilitas et ap̄tudo ad actū nō dēdūbi.
- Relatio nō habet p. se mutatiōez p̄sertate certij
modi vt ad ip̄am possit esse mutatio nullo ab
soluto acq̄sito; ibidē. verita. 37.
- Relatiōes diuine nō dicūt p̄fectionē simpl̄ar;
gumen. francas. maro. p. 5. de trinita. li. 15. ca.
5. verita. 4.
- Relatio licet sit entitas non tñ opōtet q̄ sit alia
entitas ab essentia; sicut relatio est res. et tñ non
est alia res; ibidem.
- Relatiōes diuine nec p̄fectionē nec imp̄fectionē
dicūt; ibidē li. 6. ca. 8. verita. 15. nec etiā sunt
finitē nec infinitē formaliter.
- Relatiōes quę sunt in deo nō sunt de p̄dicamen
to relatiōis; ibidē li. 5. verita. 3.
- Relatiōes originis ab essentia distinguunt eoz
in ea tāq̄ fundamēto sunt; ibidē li. 15. v̄ita. 59.
- Inter relatiōes et si non sit grad' p̄fectiōis; est tñ
ordo p̄ncipantis; p. 5. de Genesi ad 1am libro
12. verita. 5. post mediū.
- Relatiua aliq̄ sūt q̄ adinuicē referre nequeūt cū
tñ relatiua sunt; p. 5. de trinita. li. 5. ca. 12.
- Relatiua equiparantē q̄ sunt eisdē rōnis in vtro;
et extremo. disquiparantē diuersaz sunt rāso
nū; ibidem li. 5. verita. 16.
- Relatiua dicunt ad p̄uertēdā; et oia q̄ relatiue di
cunt adinuicē dicunt; ibidē li. 7. verita. 4.
- Relatiua nota fm dialecticā sunt. q̄ ad aliqd' ali
ud referunt sicut dñs ad seruū et cōuerso; pte
11. de inquisitione. trinitatis. a.
- Relatiue dici pōt alicui acquiri sine sui mutatio
ne fm denominationē extrinsecā; p. 5. de trini
tate li. 5. verita. 37.
- De relatiuis appellatiōibz q̄ nō ad deū s̄ ad crea
turā referēde sūt qñ dō nihil accidit; ibi. ca. 16.
- Relatiua accidētia ea dñr q̄ cū aliq̄ mutatiōe re
rum de quibz dñr accidūt. sicut amic' relatiue
dicit et non incipit esse amicus nisi cū amare ce
perit; ibidē li. 5. verita. 37. et ca. 16. c.
- Religio latine q̄ grece dicit theosebia aut latia;
est cult' q̄ deū colim'; p. 7. li. 10. ca. 1. d. e. f. g.
- Religio vā q̄ deū colim' est diligētiuz ex toto
corde. ex tota aia. et in tota mēte; et primū vt se
ip̄m; ibidem ca. 4. b.
- Religio vā p̄cipue a mult' cauēri que demonibz
placēt. et ibidē enumerant li. 8. ca. 17. a.
- Religio chūana si abhorret quācūq̄ p̄suetudiez
dñmō nō sit p̄ diuina p̄cepta; ibi. li. 19. ca. 19. a.
- Religio reuerētā parit; ibidē li. 10. ca. 4.
- Religio vā est q̄ se aia reconciliatiōe deo religat a
q̄ se velut a p̄cō abrupat p. 10. d. sp̄s aia. ca. 61. b.
- Religio vā est eo et bibe fm ei' inspirationē at
q̄ doctrinā. hostias; t̄bna et sacrificia; p. 6. de
sex questio. p. paganos. q. 3. b. pte. 9. in euan.
Joan. tracta. 23. b.
- Religio est q̄ sup̄ioris cuiusdā nature. quā diui

Religio

- na vocant curā ceremoniarū q̄ offert: p. 3. in lib. 83. questio. q. 31.
- 9 Religio vera est qua aia se vni dō (vnde se pctō velut abrupat) reconciliatione religat: pte. 2. d̄ aie q̄ntitate ca. 36. a. 34. c.
- 10 Religio v̄a a philosophis nō est q̄rēda: nec a iudeis: neq̄ in p̄fusione paganorū: s̄ ap̄ eos solos q̄ chiani noiant: ibidē d̄ v̄a religiōe ca. 5.
- 11 Religio v̄a simulationē false religiōis p̄tēnt: p. 10. de p̄futu victorū 7 virtutū ca. 4.
- 12 Religio manicheorū a nostra differt: quōd? vide p. 4. p̄ faustū li. 20. ca. 17.
- 13 Religio ois est causa aie: p. 3. de vilitate credendi ad bonorū ca. 7. a.
- 1 Religioē indign⁹ est qui ficto pectore accedit: p. 3. de vilitate credendi ad bonorū ca. 10. a.
- 2 In religiōe nihil iniquius est q̄ vt dei annuites nobis nō fictū animū pollicēto credant: nos eis p̄cipiente vōlim⁹ credere: ibidē. c.
- 3 In religione due sunt p̄sone laudabiles: p. 8. in li. 1. retracta. ca. 14. verita. 17.
- 1 Religioē verā requirens aut aliam immortalē esse credit aut etiā idip̄ in eadē religiōe vult inuēire: p. 3. d̄ vilitate credendi ad bonorū ca. 7. a.
- 2 Religioē chianā q̄dā p̄pterea ridēda pot⁹ q̄ tenendā putat: eo q̄ in ea res q̄ nō vident ostēdunt: s̄ fides rez q̄ non vident boito imperat p. 10. de fide rez inuisibilū ca. 1. a.
- 3 Ad religiōē intrādā mouent boies diuersimos: de: p. 5. de ope monachorū ca. 22.
- 4 Ad religiōē veniētes si opib⁹ laboriosis volūt vacare: debēt etiā 7 verb⁹ ociosos: ibidē ca. 22. b.
- 5 Per religiōē verā ab illa viciositate q̄ filis sumus demonib⁹ liberamur: p. 7. li. 8. ca. 17. a.
- 1 Religioni sacre q̄ nec fallit nec fallit adberendū est: p. 7. li. 8. ca. 23. c.
- 2 P̄clara religio q̄ cōfugiat liberād⁹ infirm⁹: et cū veritate q̄ liberet inq̄rat: credat ei exp̄dire q̄ fallit: loquit̄ p̄ idolatras: ibi. li. 4. ca. 27. a.
- 3 De p̄ncipio 7 p̄gressu religionis chiane: vide ibidē li. 18. capi. 54.
- 1 Religionis summa est: imitari cū quem colis: p. 7. li. 8. ca. 17. b.
- 2 Religiois de idignis: dñant demōes: ibi. ca. 22. b.
- 3 Religionis n̄re officiū est (dicit aug⁹.) nō intendere s̄ veritatē in oib⁹ q̄rere: inuēit cognoscere 7 agnita custodire: p. 11. p̄ fulgētiū donatistā articulo. 1.
- 4 Religiois veritas non p̄sone q̄ fide intelligit: p. 3. de vilitate credendi ad bonorū ca. 9.
- 5 Quisq̄mōi via verā religiōis q̄stuerit: vi. ibi. ca. 8.
- 6 Religiois p̄fessio vita: integritatē famā fūre debet vt quē expectat corona virtutū pudoris dñi no feriat: p. 10. de bono discipline ca. 8.
- 7 Religiosi multi seruiūt malis dñis nec eis obest: p. 7. li. 19. ca. 17. c.
- 1 Religiosus vñ dicat: vide ibidē li. 10. ca. 4. b.
- 2 Religiosus quid cauere debet: vide pte. 11. de v̄a innocentia. ca. 179.
- 3 Relinquēdū est primo exemplo chī: p. 10. de cōflictu victorū et virtutū ca. 9.
- 1 Reliq̄ scōrū sunt bonorū de: p. 10. de ecclesiā. do gmat. capi. 73.
- 2 Reliquisse se ois facit faustus p̄pter dñi: p. 4. li.

Remissio

- bio. 5. p̄ faustū ca. 1.
- Reliq̄ chīs p̄iem 7 infem: p̄iem q̄ cū in forma dei esset: nō rapinā arbitrat⁹ est esse se eq̄lē deo: s̄ semetip̄m exinanuit formā suā accipiens. Reliq̄ aut̄ infēz. relinq̄ndo synagogā iudeorū: d̄ q̄ fm carnē nat⁹ est: inherēdo ecclie quaz ex oib⁹ gētib⁹ p̄gregauit: p. 11. de verā innocē. ca. 327.
- Rem aliter intelligēs q̄ est: nō intelligit eaz: pte 3. in li. 83. questio. q. 32.
- Omniū rerū p̄stantissimū est: q̄d eternū est: q̄re id habere nō possum⁹ nisi ea re q̄ p̄stāiores sumus id est mēte: ibidē. q. 35. c.
- Rem incognitā p̄sus amare vel ignorare nāl⁹ lus pōt: p. 5. de trinita. li. 10. ca. 1. verita. 1.
- Remedia p̄ pctā venalia sunt se exercere in elemosynis ieiunijs 7 oratiōib⁹: p. 10. de decē chor dis capi. 11. a. b.
- Remediū a medēdo id est a medicādo nomē accipit: p. 8. p̄ Julia. p̄la. li. 3. ca. 21. a.
- Remissēdi de eo volūtate nō habem⁹ q̄d omni mō 7 ex omni pte oblit sum⁹: p. 5. de trinita. li. 11. ca. 7. c. verita. 22.
- Remissere nō pōt nisi q̄d vixit aliq̄: p. 4. ad simplicita. li. 1. ques. 1. b.
- Remissamur obliorū seu p̄diorū etiā si sensib⁹ aliena sint: quōd? vide p. 4. li. 4. p̄fessio. ca. 18.
- Remissio pctōis sola est in ecclia licet et cā sit etiā am baptism⁹: pte. 5. de baptis. p̄ Donatist. li. 7. ca. 44. peccatorū: auto. 16. 17. 18.
- Remissio pctōis nō fit nisi in vnitare ecclie: p. 9. in epistol. Ioan. tracta. 2. d.
- Remissioē pctōis vbi dñs significauit: vide p. 8. in li. ques. sup̄ Etodū. q. 108.
- Remissio pctōis oib⁹ necessaria est: volēto saluē ingredi regnū celoz. Sup̄a pctōz: auto. 18.
- Remissio pctōis sepi⁹ iterat: chīs medic⁹ est: sed q̄lis hic medic⁹ q̄ m̄l⁹ iteratū nesciret curare. Medicois enī est cūnes infirmū visitare: cūnes 7 curare 7c. Sup̄a peccatorū: auto. 22.
- Remissio pctōis quōd ad futurū iudiciū p̄ncat: vide sup̄a peccatorū: auto. 32.
- Remissio oīz peccatorū est donū sp̄s sancti. Sup̄a peccatorū: auto. 17.
- Remittēda quō sit iniuria: vide p. 10. li. 2. medicatio. ca. 12. c.
- Remittēdū est primo nedū septies sed septuagies septies: p. 5. de p̄sen. euangelista. li. 2. ca. 4. d.
- Rempublica tūc dicit esse sapio: cū bene et iuste gerit: siue ab vno rege: siue a paucis optimatib⁹ siue ab vniuerso populo: p. 7. li. 2. ca. 21. infra resp̄blica p̄ auctoritates.
- Rempublica v̄l oīse bonū q̄ntū romani dilexerint: vide ibidē li. 5. ca. 18. p̄ totū.
- Remuria sunt festa romani: ibidē li. 9. ca. 11.
- Remus occidit 7 ibi de angurio vulturū: ibidē lib. 2. ca. 14.
- Renasci nihil aliud est nisi renouari: quōd? vide p. 11. in q̄stio. vere. 7 noui testamē. q. 127. f.
- Renasci denno quid sit: vide p. 9. in euang. Jos. tracta. 11. a. b. c.
- Renatois est efficere templa dei: p. 8. de p̄sentia dei ad Warda. ca. 14. 15. 16.
- Renescit mīci fecit interiora tritici vnde faria cūat: p. 8. i. li. locu. d̄ deut. li. 5. exponēs ca. 32.

Reprehendere

- 1 Renouatio in baptismo est: curatio aut p penitē
tiā fieri habet: p. 3. in li. expositiois epistol. ad
romanos inchoate. 2.
- 2 Non renouabimur a ueritate pccā in pristinus
corpus animale in quo fuit adā h in corp^o spi
ritale: p. 5. de Gene. ad lram li. 6. ca. 24.
- 3 Quōd hoc qd adā pdidit p pccm in nobis p grā
renouabit: ibidē ca. 27.
- 4 Renouatiōis sacramentū tpe grē accepim^o: pte
5. de trinita. li. 4. ca. 4. b.
- 1 Renūciare debem^o dyabolo nō solā uocib^o sed
enā morib^o: nō tñ sōno linguae sed t actu uite:
p. 10. de symbo. ad carbecu. li. 4. ca. 1. b.
- Reo 1 Reo^o pens de^o nō pccipiscat tēq saturari deside
rans uoluntate qd iustū est cū tranquillitate de
cernit et recta uoluntate disponit: p. 11. de va in
nocen. capi. 12.
- 2 De reo^o morte qntū purgamur tēto de innocē
tiā reditu gratulamur: p. 6. p Cresco. gram. lib.
4. capite. 4. d.
- Rep 1 Repbendere pccōres quō spectat ad platos: uis
de p. 7. li. 1. ca. 9. d.
- 2 Repbēdēnū expositores diuinarū scripturarū
tria sunt gēa: p. 4. in plogo d doc. chāa. vna. 1.
- 3 Repbēdens ea q nō intelligit similis est homi
ni cui ea displicet quoz utilitatē nō capiūt: pte
4. p faustū li. 22. ca. 7.
- 4 Repbēdi a repbēfore falsitatis maluit aug^o. q
ab ei^o landatore laudari. Sup falsitas: auto. 7.
- 5 Repbēdi ad tps donante timē. dānari aut in p
petuū non timent. t glām boiūz magis q dei
diligūt: p. 5. de hap. p donan. li. 2. ca. 11.
- 6 Repbētiōes inimicōz meli^o est audire: q amī
coz adulanōes: p. 4. li. 9. p fess. ca. 8. c. dicto. 5.
- Reprobat deus hos q oīone clari sermōis ma
gis vii uolūt q bonis actib^o: p. 11. in qstuo. res
te. et noui testamen. ques. 100. 2.
- Res ipe p se placere debent: ut non sermo. h sen
sus laudet: ibidem. b.
- Req 1 Requirē t felicitatē uers desiderā spem suā d re
bus mortalib^o t ptercūto tolerare debet: p. 4.
de carbecandis rudib^o ca. 16. b. Spem: auto.
2. Vitam: auto. 26.
- 2 Requirē uers aia non inuenit nisi quādo in deo
delectat: p. 5. ad inquisitiones iannarij li. 2. ca.
10. Supra anima: auto. 264.
- 3 Requirē uers in b mūdo qre nō habem^o: offē
dit in colūba ex arca noe emissa. q requirē nō in
uenit qre reueria: p. 4. li. 12. p faustū capi. 20.
Supra mūdo: auto. 5.
- 4 Per requirē ad illā pīmā uis redit. vñ aia lapsa
est in pccm qre sabbato reqes fecat: p. 5. ad inq
siōes iannarij li. 2. ca. 9.
- 1 Reqes dei in scīpo fuit die septimo: p. 11. in dīs
logo ad Orosiū. q. 42.
- 2 Reqes dei recte intelligēty ea est q nulli^o indis
get bono. Et ideo certa reqes nob in deo est: q
beatificamur bono qd ipe est: nō ipeo qd nos
sum^o: p. 11. de uera innocē. ca. 279.
- 3 Reques dñi quomō intelligat: uide pte. 7. lib.
11. capite. 8. b.
- 4 Reques cordis nri est cū in dei amore p desiderū
figit: p. 10. de spū t aia ca. 14. c. in fine.
- 5 Reques nra post bona opa nō fuit qz in eternū

Rezum

- uitem^o: p. 10. de deet cordis ca. 5. in fine.
- Requiem^o est deus in nobis et nos in ipso: pte 8
4. li. 13. p fessio. ca. 37.
- Requiescit dicit de^o quia rationali creature re
quiem pbiuit: pte. 5. de Gene. ad litterā lib. 4.
ca. 8. uera. 5.
- Requirit qre de^o die septimo ab omni opere. aut
quō: uide p. 2. de Gene. p manicheos li. 1. ca.
22. p. 9. in enā. Joan. tracta. 19. f. 20. a. 122. c. in
fra Gene. 2. auto. 2. Supra de^o. auto. 125. in
fra septimo: auto. 2. Dico: auto. 10.
- Requirit de^o a pdēdis nouis generib^o creature:
vsq nunc aut opatur eorūdem generūz admi
nistranonem: pte. 5. ad Gene. ad litterā li. 4.
ca. 12. nota. 1.
- Requirit de^o die septimo ab institutiōis rerum
naturis p eaz rex pfectionē: p. 3. p Adimantū
manichei discipulū ca. 2. a. Gen. 2. auto. 2. Su
pra deus: auto. 125.
- Sic deus intelligēdus est requiescit ab omnib^o
opibus suis. ut iam nullā nouā conderet crea
turam: non ut pditas pnnere et gubernare cess
saret: p. 11. de re uera innocen. ca. 277.
- Rex bñanay causa est diuina bōitas: qūis mul
ti aliter dixerunt: p. 7. li. 11. ca. 22. a. 23. a. p. 10. li
bro. 2. meditatio. ca. 2. b.
- Rex pductionē pīmā quare fabulosam repurē
quidam: dei potentia ignorātes: uide pte. 7. li
bro. 12. capi. 23. b.
- Quō rex mundanay vsus diuersimode refert a
diuersis: ibidē li. 19. ca. 17. b.
- Rex uarietate et ordinē bō ex scīpo cogitē pōt:
t ex illis debi: p. 2. de uera religio. ca. 43.
- Rex tranquillitas pstatē in scriptura significat:
p. 3. p adimā. manichei discipu. ca. 24.
- In rex vniuersitate alia sunt q ualent ad corpor
alē uindictā ut ignis: alia uero non sūt crucia
mēta h qñ fomēta languentiū: ut sunt p solatio
nes: p. 4. p epistol. manichei ca. 1. b.
- In rerum sensibiliū consideratiōe phantasma
ta sensibilia occurrere magis impediūt q ex
pediant: p. 5. de Gene. ad litterā libro. 4. uer
ta. 4. circa medium.
- Rerum omniū similitudo est aia: quō? uide pte 8
10. de spū et aia ca. 6.
- Rerum narratiōes augustin^o deo dirigit nō ut
per ipm nouerit ea sed ut affectū suū exaret
in eō: p. 4. li. 11. p fessio. ca. 1.
- Rerum cura magis qz uerborum nos delectare
oponit: p. 2. de aie qntitate ca. 6. b.
- Rerum sicut duo sunt genera. eternarū et tem
poraliū: ita duo genera hominū. vñ eternas
alter tempales sequit res: pte. 2. de libero arbi
trio libro. 1. ca. 16. a.
- Rerum ignorātia facit obscuras et figuratas le
ctiones: pte. 4. de doctrina chāana libro. 2. ca
pite. 16. b. uera. 7.
- Rex nature t curius sydes non semp supflido
sa sunt: ibidē ca. 29.
- Rex paruū discrimē habent manichei: p. 4. cō.
faustū li. 22. ca. 18.
- Rex ut sint. habēt a deo patre: ut rōalia sint ex
verbo. ut sancta sint habēt ex spū sancto: p. 10.
de incarnatiōe uerbi li. 1. ca. 18.

- 2 Res quibz fruendū est sunt pater ⁊ fili⁹ ⁊ spūs sanct⁹: p.4. de doctrina. chiana li.1. ca.5.
- 3 Res sunt triplices aliq sunt quibz fruendū est: alie quibz vtendū: alie q̄ fruunt ⁊ vtunt: ibidē li.1. ca.3. ⁊ verita.5.
- 4 Res quēcūq; ppter aliud aliqd querit. sine dubio inferior est q̄ id ppter qd querit: p.3. de sermo. dñi in mōte li.2.8.
- 5 Res omnis origine ⁊ radice p̄sistit ⁊ si caput nō habet aliqd nihil est. qd per hoc voluit penlia: nus: vide p.6. p̄ lras penlia. li.3. ca.42.52.b.
- 6 Res omniū cōmunitate mēto infite sunt: noia vero vt cuiq; placet imposita sunt. p.2. de musi ca li.3. ca.2.a.
- 7 Res vel creature qualescūq; sint sol⁹ de⁹ faci: quia nisi ipe faceret nullo modo essent: pte.7. li. bio.12. ca.25. d.
- 8 Res ois bona sit. nos admonet diuina. puidē tia: ⁊ q nulla est parua. si sapiētia artificis aspi ciat: ibidē li.11. ca.22. b.
- 9 Res nulla est vel cogitari pōt. sine modo: spe cie ⁊ ordine. ibidē ca.15. b.
- 10 Res q̄ fecit ei⁹ rei noie quā fecit nūcupari solet: p.8. in li. locuto. sup. Zeniti. q.57. b.
- 11 Res q̄ ex crimine venit: nō timeri debet si p̄tēti: p.11. in q̄stio. vete. ⁊ noui testa. q.114. f.
- 12 Res parue dicunt modica: p.4. de natura boni aduer. maniche. ca.21.
- 13 Res vna diuersis compata maior et minor esse pōt: p.1. solilo. li.2. ca.5. b.
- 14 Res in sua natura bone. p accidētia viciosa ma le fiūt: p.4. p̄ epistol. manichei ca.33.
- 15 Res aliq p pueniētiā p̄sūt incōueniēter adhibe re obsunt declarat p multa similia: p.2. de mor ribz manicheoz li.2. ca.8.
- 16 Res creatas qualiter cognoscām⁹: vide p.4. lib. 13. p̄fessio. ca.38.
- 17 Res aliq nullo mō recte scit dñs ei⁹ s̄ba ignorat: p.5. de trinita. li.10. ca.10. c. verita.19.
- 18 Res nulla integritate nature sue obtinet nisi in suo gñe salua sit: p.2. d̄ va religioe. ca.18. i fine
- 19 Res vna ⁊ eadē aliter atq; aliter inter boies ac cepta bona est ⁊ mala: bellū vici⁹ est malū. vin centibz bonū: mors iusta est ⁊ mala: p.10. de p̄ destinatione dei ca.4.
- 20 Res vna multis modis enūciat⁹ ⁊ vna enūcia tio mult⁹ mōis intelligit⁹: p.4. li.13. p̄f. ca.24.
- 21 Res vnaqueq; quāto nun⁹ est rāto est vicinior nihilo: p.4. p̄ secundū manicheū ca.11. b.
- 22 Res vnaq; manēs in nature sue bono. accedē tibz sibi aduerfitibz miseresat atq; to: p̄f. ca. cultōis semp indigēs manu vel diligentia: vt nature sue. cui nihil est p̄trariū ab auctore suo deo pgenitū valeat respōdere: p.11. p̄ pelagia. byponos. li.4. b. i.
- 23 Res nulla nos in via tenere debet quoniam nec ipe dñs in q̄ntū via nra est. tenere nos voluit. s̄ trāsire. ne rebo tpalibz adberēam⁹ firmiter s̄ pōn⁹ alacriter curram⁹: p.4. de doctri. chiana libro.1. ca.34.
- 24 Res intelligibiles q̄ in memoria intellectua p̄ti nenē nō hauriunt p sensus: p.5. de trinita. lib. 15. ca.23. a. verita.60.
- 25 Res accidūt tripliciter: p.3. in li.83. q̄sti. q.73. b.

- Res bōiane p̄mptiones ad dignoscēdū sūt q̄ dñs 26
- vine: p.3. d̄ vilitate credēdi ad bonora. ca.12. b.
- Res vbi manifesta est. scripture diuine sensus: 27
- nrm sensum addere non debem⁹: p.8. p̄ Julia. pela. li.5. ca.2. c.
- Res dñs cognoscit. nō est laborandū in vocabu: 28
- lis: p.5. de Bene. ad lras li.4. ca.5. p.6. p̄ Cres sco. grāmaticū li.2. ca.1.7.2.
- Nulla res sc̄pam gignere pōt: p.5. de trinita. li 29
- bio.1. ca.1. verita.1.
- Res p̄ sensus intrant memoriam: qualiter: vide 30
- p.4. li.10. p̄fessio. ca.10.
- Geometrice aritmeticeq; res quō sint in memo: 31
- ria: vide ibidē ca.11.
- Res etiā nō existētes assunt memorie: ibi. ca.15. 32
- Res ois q̄cūq; cognoscām⁹ p̄generat in nob no 33
- tiā sui: p.5. de trinita. li.9. ca.12. verita.15.
- Res vna ex diuersis significatōibz etiā plures ⁊ 34
- diuersas similitudines recipit: p.11. in quēf. enan. fm matheū. q.12. a.
- Res eadē innumerabilibz modis appellari ⁊ dē 35
- indi pōt: p.2. de aie q̄nta. ca.35.
- Res eadem in scriptura diuersimode interpretari 36
- pōt ⁊ fecit diuersa: p.4. d̄ doc. chian. li.3. ca.25
- Res eadē nō inuolūter diuersis frequētat fmō: 37
- nibz: p.6. d̄ vnico baptis. p̄ penlia. ca.1.
- Res eadē sepe alio mō dicta mouet: alio mō dē 38
- cta nō mouet: p.4. ad simplicita. li.1. quēf.2. o.
- Res secreta ex q̄ tribz est māifesta oibz est diuul: 39
- gata: p.4. in quēf. euāge. li.1. ca.27. v̄itate.16.
- Resistētia sicut parit dolorē. sic pueniētia pa 40
- rit voluptatē: p.2. de va religione ca.39. a.
- Respect⁹ dei tribz modis accipi solet fm cogni 41
- tiōnē. fm grām. fm indicū: p.11. in expōsitiō. sup magnificat. c.
- Respicē p grām. est p̄us abiectos ⁊ derelictos vi 42
- fitare: cū bona placat⁹ p miscōiaz subtracta res tituit. rursum p respectū grē ad cū se cōuertit.
- Bene ḡ maria solā in se bilitatē dñs respici: 43
- se testat: q̄ diuinitatis p̄piciationē. quā bōiana natura in p̄mis parētibz p supbiā perdidit. in maria p humilitatē recupauit ⁊ c. ibidem.
- Respicit nos de⁹ dupliciter corripēdo sc̄ ⁊ p̄solā 44
- do: p.4. in li. annotationū in Job ca.11.
- Respicit nos de⁹ tripliciter. Supra: auto.1. 45
- Respōsus q̄re nō dedit Iesus pylato interrogā ti. vnde es tu: p.9. in euā. Joā. trac.116. b.
- Respublica fm sapionē ⁊ accronē. q̄ est p̄tī fi: 46
- ne iusticia. nunq̄ pōt esse aut stare. sicut etiā ci uitas: p.7. li.2. ca.21. nota veritatē. ⁊ lib.19. ca. 21. per totum.
- Respublica romana nunq̄ fuit ante ch̄m. nec 47
- popul⁹: quomō? vide ibi. li.2. ca.21. g. ⁊ libro 19. ca.21.24.
- Respublica p̄mo perijt p̄anis moribz: sicut etiā 48
- testant auctores infidelū: ibidē li.2. ca.22. c. d.
- Extra dicētes rēpublicā augeri nō posse vel sta 49
- re. nisi p iusticiā imperiose ciuitatis. respōsum est a pte iusticie: deo iustum esse: q̄ talibz hoibz sit vtilis seruit⁹ ⁊ c. ibidē li.19. ca.21. p totū.
- Respublica romanorū siue regnū quō creuerit. 50
- vide ibidē li.5. ca.18.
- Restem facere quid sit: vide p.9. in enan. Joan. tractatu.10. b.

Resurgent

- 1 Restitutio differenter in lege precipiebatur. p. 8. in li. quesi. sup. Numeros. q. 10.
- 2 Resurgentium diversa menta tanguntur. p. 9. in euan. Joan. trac. 49. f.
- 3 Resurgens chris comedit cum discipulis suis: nec suam claritatem eis ostendit. pte. 7. li. 22. ca. 19. c. d. Nota veritatem.
- 1 Resurgent boni et mali: boni ut sempiterna beatitudine prouentur: mali ut perpetuo igne puniantur. p. 10. de symbo. ad cathec. li. 3. ca. 10. a.
- 2 Resurgent impij ad pditionem peccatores ad penam: et quod tales deum non videbunt. vide p. 11. in quesi. vete. et no. resta. q. 111. b.
- 3 Quod resurgent sancti absque omni deformitate ita quod nec macula nec pingues nec superfluitas alicuius membri erit sed superfluitas ipsa dissipetur per totum. Exemplum ostendit in statua iterum fusa de cuius substantia nihil deperit sed sola tollitur deformitas. p. 7. li. 22. ca. 19. resurrectione. auto. 14.
- 4 Resurgent mulieres in sexu femineo sicut et marres in virili sicut scriptura dicit contra illos qui dixerunt omnes resurgeturos in sexu virili. ibi est: quod nulla erit libido nec confusio esse poterit nec illis membris allicietur concupiscentia sed dei laudabitur sapientia. ibidem. li. 22. ca. 17. 18.
- 5 Resurgent itaque omnes tam magni corporis quam vel erant vel futuri erant etate iuuenili. ibidem. ca. 16.
- 6 Et his videtur quasi innuere gygantes resurgeturos in forma gygantes: et ex alijs que ponuntur. ibidem. li. 22. ca. 14. 15.
- 7 Non resurgent in iudicio corpora irrationalia. p. 10. de fide ad Petru. ca. 3. l.
- Resurgentem ama credendo: ut per illum et tu resurgas. p. 10. de symbo. ad cathec. li. 2. ca. 6. c.
- 1 Resurgentes in iudicio quales erunt audi dominum dicentem. fulgebunt tunc iusti in regno patris eorum sicut sol. pte. 10. de consolatio. mortuo. li. 1. ca. 6. a.
- 2 Resurgentes quod occurrant in mensuras etatis plenitudinis christi. vide p. 7. li. 22. ca. 15. 18.
- 1 Resurgenti corpori iam spiritali restituetur totum quod perdidit viuens vel post mortem: et tunc erit caro spiritalis subiecta spiritui omni sicut spiritus carnalis subiectus fuit carni. ibidem. capite. 21. a.
- 2 Resurgentis corporis forma infantile vel senilem in qua quisque mortuus est si quis dicat futurum esse dicit cum tali non esse laboriosa condicione pugnandum. Et dicit quod nihil obest corpori resurgenti talis vel talis forma. Argumentum ex hoc quod hic potest dici: dummodo stature predictae dicantur esse. ibidem. ca. 16. 20. b.
- 3 In resurgentibus nulla erit infirmitas quod faciat incongruentia partium: ubi que praua sunt corrigentur: et quod minus est quam deest ibi supplebitur. unde creator nouit et quod plus est quam deest materie seruata integritate detrahatur. hinc argui potest de gigantibus. p. 7. li. 22. ca. 19. c.
- 4 Quod in resurgentibus corporibus pars que primo in unum cedebat membris in idem cedat non est necesse ponere. Unde habes argumentum et de vase terreo ex eadem terra formato. ibidem. a.
- 1 Quod a resurgentibus corporibus decet omnis deformitas omnis infirmitas omnis tarditas omnis contritio: et si quod aliud non deest illud regnum in quo erunt equales angelis: non quidem corpe vel etate sed felicitate. et videtur hic innuere dotes corporis ibidem. ca. 20. c.

Resurrectio

- Resurgentibus corporibus innuit capillos tonsos et ungues: et si non ad sua loca redire quia deformitatem faceret. nihilominus tamen redire in unitatem materie: etiam seruata partium congruentia: quis dicat de numero capillorum dici posse apertius quod dicit dominus in euangelio. Capillus capiti vestri non peribit. ibidem. a. resurrectione. auto. 13.
- Quod in resurgentibus corporibus martyrum si cicatrices remanebunt: non deformitas in eis sed dignitas erit: et quedam non corporis sed virtutis pulchritudo fulgebit. p. 7. li. 22. ca. 20. a. nota veritatem.
- Resurgere a peccatis sine grana dei non possumus. p. 6. de natura et gratia contra Pelagium. ca. 23. p. 8. de correptione et gratia. ca. 1. 2. infra. auto. 3.
- Resurgere nihil aliud est nisi reuiuiscere. id est: ex morte ad vitam redire. p. 5. de trinitate. li. 8. ca. 5. c.
- Resurgere nullus potest a peccato sine dei adiutorio. Sine me nihil potestis facere: ait dominus. p. 8. contra duas epistolas Pelagii ad Bonifacium. li. 1. ca. 2.
- Resurrectio prima nunc aia est: et prohibet mortem secundam. alia vero in futuro erit scilicet corporum que alijs dabit vitam: alijs dabit mortem. par. 7. li. 20. ca. 6. c. d.
- Quod ad resurrectionem primam non pertinet nisi qui beati erunt eternum. Ad secundam vero pertinent omnes. ibidem.
- Resurgat ergo in prima qui non vult in secunda resurrectione damnari. ibidem.
- Resurrectio christi duas nobis prebuit resurrectiones: scilicet resurrectionem exterioris et interioris hominis. pte. 5. de trinitate. li. 4. ca. 3. d. veritate. 7. Roma. 4. auto. 4.
- Resurrectio christi quod fuit prefigurata per Ionam. vide p. 10. de symbo. ad cathec. li. 4. ca. 6. a. b.
- Resurrectio christi per circumsionem octauae diei figurata est. p. 4. contra faust. li. 16. ca. 29.
- Resurrectio christi et non Lazari future resurrectioni promissae puenit. par. 6. de sex quesi. contra paganos. q. 1. a.
- Resurrectio corporis domini ad sacramentum nostre interitioris resurrectionis et exterioris puenit: quod videtur de pte. 5. de trinitate. li. 4. ca. 3. c. d.
- Resurrectio domini corporis meritum est fidei nostre. ibidem. li. 2. ca. 17. b. verum. 19.
- Resurrectio domini quare triidua est? vide pte. 5. ad inquisitiones Januarius. li. 2. ca. 3. b. 5. c.
- Resurrectio christi et ascensio est grande miraculum cui etiam attestantur miracula que facta sunt post in nomie eius. pte. 7. li. 22. ca. 8. b.
- Resurrectio christi quam nobis promissum est summum inter ea vera pro quibus martyres mortui sunt. ibidem. ca. 10. c.
- Quod resurrectio corporum: et in celum collocatio credi debeat ostendit per id quod est maius quod est unio spirituum cum corporibus qui magis differunt a corpore quam corpus humanum a celesti. parte. 7. li. 22. ca. 4.
- Quod resurrectio non est contraria rationi: quia non contra consuetudinem quam persuasa est preconijis prophetarum.

Resurrectione

- testimonij miraculoꝝ sanguine martirꝝ et ve
ritate diuina. ibidem. ca. 7.
- 15 Resurrectio erit oim in iudicio: et per psequens
mors. ibidem. ca. 20.
- 16 Quemadmodū resurrectio ventura sit. cōprie
dere nō valemus. ibidem.
- 17 Resurrectio duplex tangitur. p. 9. in enā. Joan.
tract. 25. li. 27. a.
- 18 Resurrectio quedā mentiū pcedit resurrectionē
corpoꝝ. ibidem. trac. 19. c. d. g. 22. e. 23. b.
- 19 Resurrectio aiay fit p subam p̄is et filij eternā.
ibidem. trac. 19. §. 23. b.
- 20 Resurrectio corpoꝝ fit p dispensationē bñanitas
filij temporalē. ibidem.
- 21 Resurrectio nulla est si mors nō pcesserit. p. 8.
de octo Dulciciꝝ ques. ques. 3. a.
- 22 Resurrectio mortuoꝝ possibilis deo. p. 10. de cō
sola. mortuo. li. 2. ca. 2. de cogniti. de vite. ca. 41
- 23 Quō de paruis ossibus totus possit bō restitui.
pbat per filia. ibidem. ca. 3.
- 24 Resurrectio mortuoꝝ et mūdi renouatio mira
bilis est nō naturalis: q̄ fiet tñ sanct. sup̄ mor
tuorum. auto. 2.
- 25 Resurrectio futura videtur esse demonstrabilis
sicut et nra britudo. Argumentū fran. maro.
p. 5. de trinita. li. 13. ca. 8. b. verita. 13.
- 26 Resurrectio mortuoꝝ erit simul et semel. p. 10. de
ecclesiā. dogmatib⁹. ca. 6. i. cor. 15. auto. 12.
- 27 Resurrectio iniquoꝝ erit sine immutatiois ḡa.
pte. 10. de fide ad Petru diaco. ca. 3. g. 1. cor. 15.
auto. 11. Resurrectione. auto. 9.
- 28 Resurrectio ch̄i viris p feminas nūciata est. vt
p̄ia arte serpens vinceret. par. 9. in epis. Joan.
trac. 3. a.
- 1 Resurrectioe sua et passioe sua quid nobis ch̄s
innuat. oñdit. pte. 7. li. 18. ca. 49. b.
- 2 De resurrectione aliquoꝝ quos ponit Tullius. q̄
filiis est resurrectioi multoꝝ et n̄is q̄ resurrex
erunt vt iterū morerētur. vide ibidem. li. 22. ca.
28. a. b.
- 3 De resurrectione quā scribit Marcus vāno fm
opinionē Senebliaconū dicentū. post. 440.
annos redire aias ad pastina corpa. quocunq̄
sint dispersa. ibidem. c.
- 4 Resurrectionē pfectā fm fidem nostrā possum⁹
colligere ex p̄dictoꝝ opinionib⁹. vt cū Platone
dicamus aias redire ad corpa cū Porphiri. nō
ad mortalia. cū istis vero ad p̄p̄ia. ibidem. d.
- 5 Q, in resurrectione dicūt aliqui resurrecturos vā
caturos immoderantissimis epulis carnalibus.
ibidem. li. 20. ca. 7. b.
- 6 De resurrectione corpoꝝ. vide p. 3. in li. viginti vni⁹
senten. sen. 7.
- 7 In resurrectione corpa sua recipie qd spiritib⁹ de
functoꝝ opus sit. vide p. 5. de Sene. ad literā
li. 12. ca. 35.
- 8 In resurrectione dñi ois ambiguitas recessit a ma
na et aplis. p. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 73.
- 9 De resurrectione bonoꝝ et maloꝝ et resurgentiu;
mutabilitate. vide p. 10. de fide ad Petru diaco.
ca. 28. 29. Resurrectio. auto. 27.
- 10 In resurrectione sexus nō immutabit. quō? vide
p. 10. de ecclesiā. dogma. ca. 77.
- 11 De resurrectione vltima et generali carnis. vide

Resurrectionem

- par. 8. in enchiri. ad Lauren. ca. 84.
- An abortiua resurgent. vide ibidem. capi. 85. et 12
quō monstra. ca. 87.
- In resurrectione generali. vix capilli ad capillos 13
reducūt. et vngues ad vngues: an quicquid cor
pū perierat mutet in carnem: et in partes alias
corpis renocet. Relinque curā artificis. puidē
tia. ibidem. ca. 89. Resurgenti. auto. 6.
- Utrum pingues cū eadem pinguedine aut ma
cri cū eadē macie resurgēt. Relinque p̄silio cre
ationis. ibidem. ca. 90. sup̄a Resurgēt. auto. 3.
- Corpa sc̄toꝝ resurgent sine vllō vicio. sine defor
mitate. corruptioe. onere et difficultate. ibidem.
capit. 91.
- Infideles quō resurgent. vide. ibidem. ca. 92. 16
- De resurrectione quā aliqui dicūt esse post mille 17
annos. vt sex milia annoꝝ respondeant sex pri
mis dieb⁹: et septima sabanificet in resurrexiōe
vt sint spirituales diuine affutire sc̄is p aduen
tū dñi. Cui⁹ opiniois dicit sc̄pm aliqñ fuisse
et chiliastis nūc esse. p. 7. li. 20. ca. 7. b. c. d.
- Q, in resurrectione in p̄cto reintegrāda sunt cor
pora n̄ra. nō solū ex terra. sed ex alioꝝ elemētoꝝ
rum secretissimo sinn. ibidem. li. 1. ca. 12. b. et li.
22. ca. 20. a.
- Q, in resurrectione etiā si caro ita periss⁹. vt nulla 19
ei⁹ materies in vllis nature latebris remāssisset
tñ adhuc repararet eā de⁹ vnde vellet. ibidem.
li. 22. ca. 20. b. Nota veritatē.
- In resurrectione corpa b̄oꝝ erūt spiritalia: q̄ spū 20
vniūficante subsisterent. cui p̄fectissime obrepe
rabunt. ibidem. li. 13. ca. 20. a.
- Q, in resurrectione quisq̄ recipiet in mēsurā corpoꝝ 21
quā vel habuit in iuuetute. et diminuta est in
senectute vel habitus⁹ erat si ante defunct⁹ est:
q̄ nō dixit apls. in mēsurā et statūrā corpoꝝ.
sed in mēsurā etatis plenitudinis ch̄i. Argu
mentū ex hoc. q̄ multi excedēt et excedentur a
ch̄o in mole corpoꝝ. p. 7. li. 22. ca. 15.
- Resurrectionē ch̄i ex veteri testamēto pbat esse 1
figuratā. p. 11. de altercatiōe ecclie et synago. f.
- Resurrectionē corpoꝝ ch̄i et ascensionē eius in 2
celū. qd dicūt pbi incredibile esse: p p̄is resur
rectionē n̄am. bōs resp̄dēt. p. 7. li. 22. ca. 5.
- Resurrectionē corpoꝝ oñdit futurā p scripturā 3
diuinā. ibidem. ca. 5.
- Resurrectionē corpoꝝ quō psuadet p̄ Platoni 4
eos. ibidem. li. 10. ca. 29. e. f.
- Resurrectionē carnis pbat cō. Porphiriū. ostē 5
dens. deū nō posse mentiri. q̄ eam p̄misit: quē
deū etiā fm eū numina phos̄rescūt. ibidē. li. 22
ca. 25. Idē oñdit p hoc. q̄ ip̄e de⁹ facit impossi
bilia fm Platone. vt deos natura dissolubiles
quos indissolubiles sua volūnate facit. Si res
urrectio impossibilis. est deo valde possibilis.
ibidem. ca. 26.
- Item dicit. q̄ Plato et Porphiri⁹ dno dicūt. q̄ 6
p̄dicta innuunt resurrectionē quodāmodo: q̄
plato dicit aias redire ad corpa: Porphiri⁹ autē
dicit q̄ b̄t̄ ante ad misera corpa nolūt redire.
dicamus ergo eas redituras ad corpa cū Pla
tone. sed cū Porphiri⁹ nō ad corpa miserat⁹
go ad incomp̄ibilia. ibidem. ca. 27.
- Itē q̄ opotens de⁹ reuocabit corpa mortuoꝝ 7

Resurrexit

Rex

- Undecunq; sine que bestia vorauit vel ignis
vel in auras exhalata sunt. ibid. li. 22. ca. 20. b.
- 8 Resurrectionē sine die pasche quare annuatim
celebramus. vide pre. 5. ad inquisitioni. Januarij
li. 2. capite. 1.
  - 9 Resurrectionē suā cur christus prius p feminas
manifestauit. vide p. 9. in epla Joan. tracta. 3.
a. in medio.
  - 10 Cur christus se palpatū tribuit post resurrecti
onem. vide ibidem. trac. 2. a. b.
  - 11 Resurrectionē carnis negat Archonitici et Cer
doniani. p. 11. de heresibus ad quod. 20. 21. 24.
  - 12 Resurrectionē carnis pfitemur in symbo. p. 3.
de fide et symbo. ca. 10. c.
  - 13 Resurrectionē futurā firmiter credere debem⁹.
parte. 10. de symbo. ad cathedra. libro. 2. ca. 11. et
li. 3. ca. 10.
  - 14 Resurrectionē aiay nunc tñ esse Daniebei vo
lunt. corporū aut quā predicauerūt apli futurā
negant. p. 4. con. faul. li. 4. ca. 2.
  - 1 Resurrectionis chri mysteriū significatur in hoc
q aqua diluuij oēs montes et celsos superauit
quindecim cubitis. p. 11. in dialo. ad Oro. q. 57.
  - 2 Resurrectionis nostre celeritatē aplos ictu oculi
comparat. quo nihil celerius in corporū monib⁹
pōt inueniri. p. 5. de Gene. ad lraz. li. 4. ca. 34.
circa finem. et veri. 10.
  - 3 Ex resurrectionis fide generatur ciuitas celestis.
p. 7. li. 15. ca. 18.
  - 1 Resurrecturi ad eternam penā sunt. qui huic se
culo fm animi inclinationē nō monunt. neq;
veritatem figurari incipiūt. p. 4. de doctrina chri
stiana. li. 1. ca. 20.
  - 2 Resurrectio oibus futura est. sed inequaliter. ibi
dem. ca. 21.
  - 3 Resurrecturi nō oēs deū videbūt. nec demon in
ter filios dei apparens deū vidit. p. 6. de vidē
do deo ad Pauli. ca. 11.
  - 4 Resurrecturos secus abominosa etia nō videat
affirmare. tñ innuit et probat. p. 7. li. 22. ca. 13.
  - 1 Resurrexit chris tertia die a mortuis. par. 10. de
symbo. ad cathedra. li. 3. ca. 6. Que resurrectio fi
gurata fuit in Jona. ibidem. li. 4. ca. 6.
  - 2 Resurrexit post tres dies. p. 5. de consen. euan.
li. 3. ca. 24. e. p. 11. in ques. vet. et no. test. ques.
64. b.
  - 3 Resurrexit filius solus. q; solus mori potuit. q
carnē habuit. tñ ab hoc ope quo solus fili⁹ re
surrexit. nō erat pater alien⁹ de quo scriptū est.
qui suscitauit a mortuis iesum. p. 10. de trinita.
et vnita. dei. ca. 9. a.
  - 4 Resurrexit in corpe dñi totus xpe mundus. et
institutus est. p. 11. in ques. vet. et no. testa.
q. 84. b.
  - 5 Resurrexit nullus aū chm qn itez fuit mortu⁹
p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 3. ca. 10. veri. 10.
  - 1 Resuscitatio Lazari. figura est future resurrecti
onis. p. 9. in euan. Jon. trac. 22. r. 49. a. b. c.
  - 2 Resuscitati a christo iterum mortui sunt. ibidem
trac. 19. d.
  - 3 Resuscitauit pater iesum. et ipse seipm. ibidem.
trac. 47. d. g.
- Re. Res ad dexteram nauigij missum. quid signi
ficat. vide ibidem. trac. 122. d.

- Rebonica est ancilla theologie. par. 4. de doctri. 1
chris. li. 4. ca. 6. notabili. 3.
- Rebonica ars. nō nisi cito addiscat. sine qua tñ 2
eloquentia haberi nō pōt. ibid. li. 4. ca. 3.
- Rebonica Augustin⁹ docuit. et p victoria ha 1
benda. in scenici aurspicem cōsuluit. p. 4. li.
4. confes. ca. 2. et li. 5. ca. 12.
- Rebonica pposuit Augustinus nō ampli⁹ vel 2
le docere. ibidem li. 9. confes. ca. 2.
- Rebonica colorē Augustinus ponit. ad osten 1
dendū. q necessitas et nō voluntas impulsit. sic
ad explicandū p verba determinata scē trinita
tis. p. 5. de trinita. li. 5. ca. 9. veri. 25.
- Retribuere nō possum⁹ deo. nisi ab eo accepta.
p. 9. in epl. Joan. tracta. 5. b. in fine.
- Retro abire quid sit. vide ibidem in euan Joan. 1
trac. 27. c.
- Retro abierunt iudei ad vocem chri. et quare. 2
vide ibidem. trac. 112. b.
- Reuelaciones dei sunt. vel p occultas inspirati 1
ones. vel internas admonitiones. aut p manis
festa eloquia. aut p fraternas sermocinaciones.
par. 5. de trini. li. 1. ca. 3. veri. 5. ratio. 3.
- Reuelat deus se et suā veritatem diligentibus. 2
p. 4. li. 12. confessio. ca. 32.
- Reuerendi negligentia et desperationē salutis.
deus maxime odit in oibus. p. 10. de saluta. do
cumen. ca. 8. b.
- Reverti debemus alia via ad patriam. vide sup 1
redire. auto. 3. via. auto. 16.
- Reus sit oim pctōz. faciendo cōtra eā virtutes.
puta charitatē. in qua pendent omnia. pre. 8. de
sententia Jacobi ad Hierony. li. 2. ca. 11.
- Rex israel quare dictus est chris. vide. p. 9. in 1
euan. Joan. trac. 51. a. infra. Chrs. auto. 137.
- Rex indeoz quare scriptus sit. chris. tñ tñ sit rex 2
gentiū. ibidem. trac. 117. b.
- Rex habet imaginē dei. episcopus aut chri. p. 11
in ques. vet. et no. testa. q. 35.
- Rex qualis esse debeat. exemplū ponit in Zbeo 3
dosio. impatore Romanoz. vbi multa pulchra
dicuntur. p. 7. li. 5. ca. 26.
- De regis boni officio. in regendo. in parcendo. 4
in indicando. in largiendo. in sancte cōuersans
do. et bñdī. ibidem. ca. 24.
- Regis fastus. nō disciplina putata est regentē 5
vel benivolentia psulenti. sed supbia dñant.
ibidem. ca. 12.
- Christus dicitur rex et sacerdos. quōd vide infra 6
Christus. 137.
- Rex adoratur in terris. quasi vicarius dei. Chri 7
stus aut post hanc vicariā impleta dispensatio
ne adorat in celis et in terra. p. 11. in ques. vet.
et no. testa. q. 91. d.
- Rex non debet sibi multiplicare vxores. p. 8. in 8
li. 5. ques. sup Deutero. q. 27.
- Rex iniquus plurimū obest pplō. p. 10. de duos 9
decim abusu. gradib⁹. gradu. 9.
- Rex Assirioz Ninus. p̄mus oim intulit bella 10
finimis. et subiugans sibi gentes. et regnū
Assirioz ampliauit. qd durauit ab eius regni
anno p̄mo. quo scy Ninus regnauit. quonq;
transieret ad Adedos fm scriptores mille du
centos quadraginta annos. pre. 7. li. 4. ca. 6. et
sa. ij

Rhithmus

- li. 16. ca. 3. b.
- 11 Rex p̄mus Assyrioz scribit fuisse Belus: et q̄ regnū duravit mille ferme et trecentos annos fm grecā bystona; a tpe Belus: sed fm egyptiū bystionographū quinq; mille excedit annos. ibidem. li. 12. ca. 10. b. sup̄a Belus. auto. 1.
- 12 Rex existens p̄t dici dur: eo q̄ sit ductor: exercitus: et p̄nceps a p̄ncipatu imperadi: sed nō quicunq; est p̄nceps vel dur: p̄t dici rex. ibidem. li. 18. ca. 45. c.
- 13 Rex terribilis: si ad suū palaciū vel conuiuium aliquē vocet: putas q̄ non libens et congratuans properabit: quāto magis ad celestē curiē dum est regem: qui quos receperit: nō solū cōtinuas: sed etiam conregnatores efficiet. p. 10. de consolatio. moruo. li. 1. ca. 6. b.
- Rbit**
- 1 Rhithmus latine dicitur numerus. p. 1. de ordine li. 2. ca. 14. b.
- 2 Rhithmi nomen in musica late patet: et quid sit rhithmus. vide p. 2. de musica. li. 3. ca. 1.
- 3 De Rhithmis et Pyrichijs constitutus. vide ibidem. ca. 3.
- 4 Rhithmus quo pedibus p̄tinuari possit: siue Proceleumatus: siue Iambicus. ibid. li. 3. ca. 4.
- Ris.**
- 1 Risibile sicut est passio hominis: ita rōnale est passio totius nature intellectualis. et ideo nō potest poni boīs passio p̄pria: sed est passio cōis. par. 5. de trinita. li. 15. ver. 9. in fi. rōnale. auto. 2.
- 2 Risibilitas sicut est naturalis aptitudo ad actū ridēdū: ita rōnabilitas est naturalis aptitudo intellectus ad actū rōnandū: et ideo p̄pria passio rē. ibidem li. 7. ca. 4. ver. 16. in fi. Rationabilitas. auto. 3.
- 3 Risisse fertur solus mor natus Soroastes: inuētor: magicarū artū. p. 7. li. 21. ca. 14. sup̄a Magi. auto. 10. Soroastes. auto. 1.
- 1 Rogare et interrogare idem sunt. pte. 9. in euan. Joan. trac. 101. b.
- 2 Rogat et non rogat: b̄nus p̄ mundo: quō? vide ibidem. trac. 107. a. 110. b.
- 3 Rogat quōd cōfēs nō tñ p̄p̄tis: sed et p̄cis: qui verbū eoz in eū credimur sunt. ibid. trac. 109. a.
- Roma**
- 1 Roma capitur a Quandalis. p. 7. li. 1. ca. 10.
- 2 Roma subuersa est a Sorbis. vide ibidem in Prologo.
- 3 Roma a Gallis capta est et incensa: Capito lio solo remanente: vigilia ante nō deoz. ibidem. li. 2. ca. 22. d.
- 4 Roma condita. ibidem li. 18. ca. 22.
- 5 Roma cōdita est a Romulo primo: suo Amulij regis latinoz: qui Romulus quartus rex fuit in Latio: regnās cū Amulio ipso p̄re m̄ris sue p. 7. li. 18. ca. 21. d.
- 6 Roma condita est regnante Abas: vel ut alij p̄putāt: Ezechias in Iuda: q̄ regnavit t̄pib; Romuli: in Iſrael vero regnare cepit Osee: et tūc Iſrael habitās in terra p̄missionis: habebat 718. annos. ibidem. li. 18. ca. 22. a.
- 7 Roma cōdita est velut altera Babilōis: per quā placuit deo orbem debellare terrarū: et in vna societate republice legūq; p̄ductū longe lateq; placare. ibidem.
- 8 Roma p̄domuit p̄p̄los iā exercitatos in armis: nec ea celeritate qua Assyrij adhuc rudes p̄-

Roma

- pulos contriuerant. ibidem. b.
- Roma destruxit Carthaginē iā pace secuta: et 9 bellis intestinis plus est offensa q̄ ab hostib;.
- ibidem. li. 1. ca. 30. et li. 3. ca. 21. d. c.
- Q. Roma cū paucis dyis vixit felicior q̄ post. 10 ibidem li. 3. ca. 12. c.
- Roma quō fuit a Numa vsq; ad Augustum 11 post p̄mū bellū punicū p̄tinuit: ita vt vix vnus annus in pace transiret. ibidem li. 3. ca. 9. c.
- Vrbē Romā inquit Salustius: condidit atq; 1 habuere ab initio Troiani: qui Enea dūce p̄io fugi: sedib; incertū vagabāt. p. 7. li. 18. ca. 2. b.
- Romā urbē q̄ magis vastauerūt: fuerūt Sorbi 2 et Galli et Sylla. ibidem li. 3. ca. 29. per totum.
- Romana lingua in salutē noie minuatē panice 71 sonat. p. 3. in exposit. epist. ad Roma. inchoat. l.
- Romani p̄p̄li origo est a Troia vlt̄ Ilio. par. 7. 1 li. 3. ca. 2. a.
- Q. Romani fuerūt a Latinis: q̄ et ipsi fuerūt la 2 tini. Latini a Grecis vlt̄ Atheniēsi. Atheniēses a Syconijs fm Varonē. ibid. li. 18. ca. 2. b.
- Q. Romani sunt et Laurentib; q̄ regnabant in 3 Italia. ibidem. ca. 15.
- Romani impij termini: quō mutati sunt in orbe 4 te: Hadriano cōcedēte tres p̄uicias Persarū in p̄ios: q; Armeniā: Mesopotamiā et Assiriā ibidem li. 4. ca. 29. c.
- Romani reges: excepti duob; p̄p̄tis morbo mor 5 tuis: horrendos exitus habuerūt: et enarrat de quib; dā fulminans et alijs occisus a sanguine vel alijs. ibidem li. 3. ca. 15.
- Item dicit Numam regnasse post Romulum. 6 ibidem li. 18. ca. 24. c.
- Romani cur deū indeoz nō susceperūt. p. 5. de 7 consen. euan. li. 1. ca. 12.
- Romanos arguit: qui deū Iſrael reiecerūt: qui 1 tñ solus coli debet. ibidem. ca. 17.
- Romani bellātes cū Hannibale reddiderūt ser 9 uos libertatē: et reos facinorū sine impanitate collegerūt: vt exercitū restaurarēt q̄n totaliter extinctū gladio Carthaginēsi. p. 7. li. 3. ca. 19.
- Romani pegrinātes in Asia: oēs vna die cruci 10 dati sunt: rege Asiē mandāte. ibid. ca. 22. a.
- Romani excusantur a bellis. ibidem li. 3. ca. 10.
- Romani quō decepti et pelusi supant a Samni 12 tibus: et quō turpiter paciscentes sub iugo ponuntur. ibidem. ca. 17.
- Romani gallos exorāt: sed vincunt ab eis. ibid. 13
- Romanianum cuius in se collata beneficia memi 2 nit Augustinus: ad verā p̄biam inuitat. p. 1. cō. Academicos. li. 2. ca. 2.
- Romanis maxime uerat libido dñandi: p̄pter 1 qd subiugauerūt sibi regna. p. 7. li. 1. ca. 31. b.
- De Romanis antiquis dicit: q̄ erāt laudis ani 2 di: pecunie liberales: gloriā ingentē diuicias honestas volebāt. ibid. li. 5. ca. 12. b. Ostendēs qm̄ deo placuit eoz augere imperiū.
- Romanis quō infesti fuerūt pauci gladiatores: 3 seruis p̄ditōis vincula rumpētes: et quō insupabiles a Romanis aliquādiu: sed supati finaliter. p. 7. li. 4. ca. 5. a. b.
- Q. de Romanis tredecim milia militū cū septē 4 tribus interierūt: et ipsoz pretore habito cōflicta cū inimicis et multa alia enumerat infortis

Romanum

nia totū. con. cultū deorum suorum disputans,
ibidem. li. 13. ca. 17. b.

De Romano bello cū Albanis. cū quibz post
longā guerā mutua. certamē cōmiserūt extre-
mū: in q̄ tot extitū sunt ex utraqz pte. vt de sex
vnus vnus rediret Romā. Ibiqz oñdit. quō
Alba fuit mater Rome: qz de Albanis facta.
ibidem. li. 3. ca. 14. a. b. c.

- 1 Romanorū gētiū virtutes scire pdest cōuānis
p. 7. li. 5. ca. 12.
- 2 Romanorū turpe fedus cū Sānibz. vbi spon-
sorez occidunt. ibidem. ca. 22.
- 3 De Romanorū regno succedēte regno Assyriorū
vide. p. 7. li. 18. ca. 2. b.
- 4 Q. de Romanorū laude dictum est. ipos parcere
subiectis. et debellare supboz: vel q̄ accepta in-
iuria magis ignoscere volebant q̄ psequi. ibid
li. 1. ca. 6. a.
- 5 Q. Romanorū non fuit dicenda respublica fm
modum vnum: qz caruerūt vera iusticia: sicut
nec pples: sed fm aliū modū sic. ibid li. 19. ca. 21
- 6 Romanorū priape Pompeio Iudeā capiēte. in
dei factū sunt tributarij. Iā autē Romani Affri-
cā et Siccā subiugauerāt. ibid li. 18. ca. 45. d.
- 7 De romanorū strage mirabili capta vide a Syl-
la. vide ibidem li. 3. ca. 28.
- 8 De romanorū moribz et legibus antiqz pueris
in raptu pmissis mulieribz: et de ingratitudine ip-
soz contra Marcū. qui liberauerat eos ab in-
miciis. ibidem li. 2. ca. 17.
- 9 Romanorū cōmendatio p Jovē: et versus virgi-
ly tangit. ibidem. li. 5. ca. 12.
- 1 Romanos antiquos magnos fecit domi indu-
stria. solis instū impiū. animus in consulendo
liber. neqz delicto neqz libidini nori. Pro his
nos habem⁹ luxuriā atqz auariciā. publice ege-
stare. priuatim opulentia: et alia pulchra sequū-
tur vba Laronis et Salustij: quibz subiūgit
q̄ ppē ipsa iā dicta respublica erat destructa. si-
cut augmētata ex dicti Jvrbz. p. 7. li. 5. ca. 12
- 2 Romanos inficit Gallogrecorū luxuria. vbi no-
ta quō Galli naturaliter sunt deliciofi. ibidem
li. 3. capite. 21.
- 1 Romanū impiū innuit auctū fuisse ex iniquitas
teilloz cū quibus bella gesta sunt. pte. 7. li. 4.
ca. 15. b.
- 2 Q. Romanū impiū auctū est. ppē vtutes roma-
norū. in diligendo bonū cōe: id est rēpublicā p
qua res pprias pteperūt: cōsuluerūt patrie li-
beri pñlio. neqz delicto fm suas leges. neqz li-
bidini obnoxi. Et subiūgit quō leges suas ois-
bus imposuerūt. ibid li. 5. cap. 12. Et oñdit.
q̄ bonis eoz actibz et virtutibz sine fide et cba-
ritate reddidit de⁹ mercedē spalem. ibid. ca. 15
Ite. vt videant feri q̄to amore moueri debent
ad patriā celestē. si tñ terrena ciuitas amara est
a suis ciuibz. ppter humanā glia: et ideo sic et
altrata. ibidem ca. 16. 17. 18.
- 3 Romanū impiū etiā auctū est. ppter diuersa me-
rita generū humani deo magis nota q̄ nobis.
ibidem li. 5. ca. 19. c.
- 4 Romanū imperiū vsqz ad montē Tarquinij re-
gis romanorū in ferme ducentis quadraginta
trib⁹ annis vix intra vigin miliaria ab vbe ro-

Romulus

ma dilatatū est multis calamitatibz et pñciis.
ibidem li. 3. ca. 15. g.

- Rome datū ē impiū. vt societas hūana vigere
isdem legibz. p. 7. li. 18. ca. 22. b. et li. 19. ca. 7.
- Romuli diuinitatē dicit Marc⁹ Cicero mirabi-
liter credidit: qz scz tpe erudito est credita qd id
nō recipet falsitatē fabulaz vt poia tpa receper-
rūt. ibidem li. 22. ca. 6.
- Romuli tpe Sibillā erythreā vaticinasse ferunt
ibidem li. 18. ca. 23. a.
- Romuli festa et ei⁹ dedicatio. ibidez. li. 2. ca. 15.
- Romuli bella multa. ibidem. ca. 17.
- Romuli mortis opinio tangit. ibid li. 3. ca. 15.
- Romulū credebatur esse deū. tñ roma q̄ ciuitates
eidē subiecte. vt ipam nō offenderet de suo cō-
ditore: sed p tali credulitate null⁹ mon voluit.
sicut p fide cōfī: quē deū esse credere romani de-
buerūt magis. ibidem li. 18. ca. 24. b.
- Post Romulū regnauit Numa apd Hebreos
iam Manasse regnāte: quo tpe Sybillā samia
fuisse ferunt. ibidem. c.
- Romulū ferūt a lupa lactatū: et genitum a mfe
Jlia: q̄ ego festalis facta erat. qui Romul⁹ in
regno Laciali regnauit cū Amulio patre mris
sue. ibidem ca. 21. et li. 22. ca. 6. d.
- Romul⁹ et Rem⁹ pñstuerūt aīlū Rome. q̄ qui
pfugerat liber erat ab oi nora. p. 7. li. 1. ca. 34. a
- Romul⁹ occidit Remū pfontē suū. volēs liberi-
us dñari. ibidem li. 15. ca. 5. a. b.
- Romulus pñtor rome occisus. fert et 3 stat⁹ inē
deos: cui⁹ mortis tpe sol eclipsatus est. sicut in
monte cōfī: sed illa naturalis. in monte cōfī mi-
raculosa: qd ignorātes Romani: meritis eius
attribuerunt. ibidem libro. 3. ca. 15. a. b.
- Ros in vellere solo Bedconis quid significauit
vide pte. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 2. ca. 5.
- Rostra quid sint. vide p. 7. li. 3. ca. 27.
- In rubo Moysi ignis incorpore⁹. puta angel⁹
in aliqua specie visibili. id est igne. fuit ostēsus
p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. verba. 14.
- Rubū ignis nō cōbussit. qd significat. vide pte
11. in ques. vete. et no. testa. q. 42.
- Rubus. spinaz quoddā genus est. pte. 10. de eo
qd dictū est. Ego sum q̄ sum. ca. 1. a.
- Ruboris aliquantulū tolerare corā vno melius
est q̄ in die iudicij corā tot milibz hoīm graui
depulsa denotatū tabescere. p. 10. de visita. infir-
morū. li. 2. ca. 5. c.
- Rudes primo sint imbuendi cursu veteris testa-
menti. p. 4. de carbecifan. rudibz. ca. 3.
- Ruinam exteriorē patentē pcedit ruina interior
occulta. p. 7. li. 14. ca. 13. d. Nota veritatem.
- Ruine aliorū nostra debent esse exempla. p. 10.
de obediētia et humilitate. ca. 3. a.
- Rustici pastores siml⁹ pñgētes sub specie appel-
lanōis Tarquinij regē occidūt. p. 7. li. 3. ca. 15.
- Rusticus p filiis moriētibz se occidit. ibid ca. 18
- Ruth q̄ Moabitis fuit: de qua etiā caro dñi oris
guē ducit: quo mō intrauit ecclesiā. Cū Moa-
bites intrare verabant in lege. vide parte. 8. in
li. ques. sup Deutero. q. 35.
- Ruth sancta secundas nuptias celebravit: quō
compat ad Annā viduā pphētissimā cōu. par.
10. de bono viduatio. ca. 7. b.

Sabbathi

- 1 **S**abbathi dicitur non ad istam observare iubemur. p. 5. ad inquisitiones Januarij. li. 2. ca. 12.
- 2 Sabbathi observatio valet ad amorem excitandum. quo ad requiem tendimus eternam: sed post labores corporales requiem habemus die septimo: ita post laboris bonorum operum requiem die septimo inueniemus. ibidem.
- 3 Sabbathi observatio hebreis mandata est. ad significandum requiem scilicet futuram. Nunc illa observatio ablata est quantum ad id quod habebat ceremoniale. quantum autem ad illud quod morale est. in diem diffunditur. est mutata. pte. 5. de Gene. ad istam. li. 4. ca. 13. Nota. 3.
- 4 Sabbathi observatio perpetuum sabbatum figurat. par. 11. de vera innocen. ca. 278. 321.
- 5 Sabbathi sanctificatio. quare fieri iubebat in lege p. 9. in euan. Joan. trac. 20. a.
- 6 Sabbathi observatio. quod sit tenenda. ibidem. trac. 3. g. 44. d.
- 7 Sabbatho non est vacandum ab ope salutis. ibidem. tracta. 30. d.
- 8 De sabbathi sanctificatione siue dici septuagesime. p. 7. li. 11. ca. 31. a.
- 9 De sabbatho eterno: et quod nos erimus hoc sabbatum. quoniam eius fuerimus benedictione et sanctificatione pleni. ibidem. li. 22. ca. 30. g.
- 10 De colligente ligna: et choro arida durante manum in sabbatho. quod quadrent. vide p. 3. con. Adimantem Manich. disci. ca. 22.
- 1 Sabbatum in multis religionibus observatur. et a Seneca deridetur. p. 7. li. 6. ca. 11.
- 2 Ad sabbatum quod nobis imputant bona que facimus. si ea deo ascribamus. Si autem nobis. tunc essent servilia. ibidem. li. 22. ca. 30. g.
- 3 Sabbatum spirituale qui observant. vide p. 10. de convenientia decem precepto. et decem plagis. egypt. ca. 3. a.
- 4 Sabbathum spiritualiter observare debemus. in spe future quietis quam dominus promissit. par. 10. de decem chordis. ca. 3. a. 5. b.
- 5 Sabbatum carnale multum distat a spirituali. pte. 4. con. faul. li. 16. ca. 28.
- 6 Sabbatum non observamus quod choro adimpleuit quod ea figura profitebat. ibidem. li. 19. ca. 9. 18.
- 7 Sabbatum non observamus. ne iudaisare videamur. p. 3. con. Adimantem. Manich. disci. ca. 16. e.
- 8 Sabbatum sanctificare debemus. frangens enim sabbatum a deo punitur. figuram habemus in Iesu naue: qui cum sabbatum non servavit. muri Iericho ultro ceciderunt. pte. 11. in ques. vete et no. testa. q. 61. a.
- 9 Sabbatum est dies sanctificationis. Non ergo frustra illo die populus ab omni opere servili abstinere preceptus est. p. 6. de spiritu et littera ad Marcel. ca. 15.
- 10 Sabbatum in dominica translatum est ab ecclesia. p. 4. con. faul. li. 18. ca. 5. 6. et li. 19. ca. 6. 9.
- 11 Sabbatum crapula et ebrietate repletur: quod? vide p. 5. de consen. euan. li. 2. ca. 77. d.
- 12 Sabbatum requies nobis significat. p. 8. in li. 2. ques. sup. Exodum. ques. 139.
- 13 Sabbatum celebrare. est bonis opibus insistere. et a malis vacare. p. 11. de vera innocen. ca. 114.
- 14 Sabbatum requies sancta dicitur dominus dei scilicet gratia

Sacerdos

- tribuenda non nobis velat et nobis. par. 8. in li. 2. ques. sup. Exodum. q. 172.
- Sabbatum commendatum est priori populo in octo corporali temporaliter ut figura esset sanctificationis in requiem spiritus sancti. parte. 5. ad inquisitiones Januarij. li. 2. ca. 10.
- Sabbatum aliqui Saturno tribuerunt. pte. 5. de consen. euan. li. 1. ca. 22.
- Sabelliani negant pluralitatem personalem realem. p. 5. de trinitate. li. 5. veri. 24.
- Sabelliani error tangit. p. 11. de quibusque heresibus ca. 7. d. supra. error. auto. 41. 81.
- Error Sabellianorum de christo. tangit p. 9. in euan. Joan. trac. 36. f. g. 37. c. 45. b. 70. c.
- Sabine rapiuntur in ludis circensibus. p. 7. li. 2. ca. 17. et li. 3. ca. 13.
- Sacella et edes quomodo differunt. vide ibidem. li. 6. capite. 3.
- De sacerdotum Aaron cessatione. ibidem. li. 17. ca. 5.
- Sacerdotum Aaron id nullum est in aliquo repleto: et christi sacerdotum eternum preceperat in celo. supra Aaron. auto. 4.
- Sacerdotum filiorum Aaron quod dicatur sempiternum. par. 8. in li. ques. sup. Exodum. q. 124.
- Sacerdotum summum ab Aaron cepisse dicitur aliquod quid sentendum sit. vide pte. 8. in li. 3. ques. sup. Leviticum. ques. 23. b.
- Moses et Aaron summi sacerdotes erant. ibidem.
- Sacerdotum mutatum fuit umbra futuri sacerdotum eterni. p. 7. li. 17. ca. 6. a.
- Sacerdos dei patris. filius est: non secundum divinitatem sed humanitatem: in qua per passionem sacrificium dei patri obtulit. p. 10. de essen. divinitate. l.
- Sacerdos christus fuit secundum ordinem Melchisedech. p. 7. li. 17. ca. 17. b.
- Sacerdos veteris legis offerebat sacrificia secundum divinum mandatum: primo per suis peccatis: secundo per peccatis populi. ibidem. li. 20. ca. 26. a.
- Sacerdos dicitur dei filius: non secundum divinitatem sed humanitatem: in qua se pro nobis per passionem et mortem suam acceptabile sacrificium deo patri obtulit. ut ipse esset sacerdos. qui et sacrificium. p. 10. de essen. divinitate. l. supra dei. auto. 51.
- Sacerdos verus non solo sacramento sed iusticia indutus esse debet. p. 6. contra Iudas Penitens. li. 2. capite. 30.
- Sacerdos differt a sacerdote in puerificatione. sicut stella a stella in claritate. pte. 10. de visura. infir. li. 2. ca. 7.
- Multorum est vocari sacerdotes. sed non est omnium esse sacerdotes. ibidem.
- Sacerdos ante quem statuit omnis languor: in nullo eorum sit iudicandus. que in alio est iudicare. promissus. iudicans enim alium quod est iudicandus. p. dem. nat. seipsum. p. 10. de vera et falsa penitentia. ca. 20. a.
- Sacerdos habere debet dulcedinem in affectione: pietatem in alteri? crimine: discretionem in variis rebus. ibidem. b.
- Sacerdos in communis magis masculum quam feminam eligere debet. p. 10. de singula. cleri. ca. 11.
- Sacerdos ut sapiens et perfectus medicus prius munus sciat curare sua peccata: et postea aliena vulnera detegere et sanare. et non publicare. pte. 10. de salute. docu. ca. 42. b.

Sacerdotes

- 12 Sacerdos diuinus insistentis caput velare nō debet. p. 10. de contemp. mundi. ca. 4.
- 13 Sacerdos peccare timeat magis autē desperare. p. 10. de vera et fal. peniten. ca. 5. in fine.
- 1 Sacerdotali bonore predictus si primus fuerit ebrietati vicin⁹ est vltioni. p. 10. ad sacras vires gineo. ca. 1. c.
- 2 Sacerdotalis dignitas in Laybā ostendit. pte 11. in ques. vet. et no. testa. q. 11. et. 101. b.
- 1 Sacerdotes et pastores corripientē si pan nō vno noli errare: noli perire. p. 10. de pastorib. ca. 7. b. pastores. auto. 13.
- 2 Sacerdotes ornari mundicia. p. 8. in. 7. li. ques. sup per Leuit. q. 87.
- 1 Sacerdotes in veteri lege nascebant: in noua vero nō. p. 11. in ques. vet. et no. testa. q. 46. b.
- 8 Sacerdotes summi quō fuerūt: et quō alternatim mutabant. vide p. 9. in euan. Joā. tracta. 49. m. et. 113. d.
- 3 Sacerdotes siue clerici iuxta etimologiam nō debent ppia possidere: q. clerici a sorte dicti sunt: eo q. dñs eor. sors et hereditas est. par. 10. de contemp. mundi. ca. 2.
- 4 Sacerdotum capita quare tondantur. vide ibidem. ca. 3. sup. clerici. auto. 3. 4. et. 5.
- 5 Sacerdotes in castitate. professione et opere ceteris preferre debent. par. 10. de singulari. cleri. capite. 6.
- 6 Sacerdotes quō mulierib⁹ se exhibeāt intra propriam domū vel extra. ibidem. ca. 25.
- 7 Sacerdotes cū difficultate cōcubinas relinquūt aut de finolis excusationibus corundem. vide ibidem. ca. 17. 19.
- 8 Sacerdotes altaribus placere debent: qui de altaribus viuūt. quare? vide ibidem. ca. 22. in fi.
- 9 Sacerdotes iudeis deteriores in quibus sunt? vide ibidem. ca. 20. in fi.
- 10 Sacerdotes exemplo patrū probant cōuersationem cum mulieribus habere: quos in hoc imitare volunt. nō autē in probitate vite. par. 10. de honestate clericor. ca. 13. a. b.
- 11 Sacerdotes in quibus se equare debent perfecti omnibus sanctor. ibidem. ca. 14. Et ob quā causam nec chrisus. nec apłi. nec ppbere mulier. familiaritatē vitauerūt. ibidem. ca. 15.
- 12 Sacerdotes siue clerici non sunt cogendi ad vengalia persoluenda. p. 4. in ques. euan. li. 1. ca. 23. veritate. 15.
- 13 Sacerdotes iam plus possunt proficere: et plus confitentibus parcere: quibus em̄ remittit. res mittit et deus. par. 10. de vera et falsa peniten. capite. 10. b.
- 14 Sacerdotes seipso pascere nō oves cōfutat. vide supra pastores. auto. 3.
- 15 Sacerdotes acapitū sustentationē necessitatis a populo mercedem dispensatiōis a dño. p. 10. de pastoribus. ca. 2. b.
- 16 Sacerdotes lanam et lac a pplo querunt. ibidem. capite. 3.
- 17 Sacerdotes quomodo mactant oves pingues. vide ibidem. ca. 4.
- 18 Sacerdotes per impietates mortui dicunt. p. 7. con. epistolam Parm. li. 2. ca. 10. g.
- 19 Prelati ergo etiam mortui sunt impietate. vultū tū

Sacramenta

- illa quo omnia vna habentia viuunt. ibidem.
- Sacerdotes heretice se castrat: et galli seu cornibates dicunt: et muliebria patiunt. parte. 7. li. 2. ca. 4.
- Sacerdotibus nō licet vxores habere. par. 11. in ques. vet. et no. testa. q. 127. k.
- Sacerdotibus vsus vini fuit inibitus. quare? vide pte. 10. ad sacras virgi. ca. 1. c. vini. auto. 2. Ezechielis. 44. auto. 1.
- Sacerdotibus magis cōuenit immunes esse ab ebrietate: qui pplm a diuersis culpis abstinere docēt. ne in aliqō viciū aut culpa cadant: q. ceteris. ibidem. ca. 3. c. in fi.
- Ad sacerdotis scificationē oblatū est sacrificiū consummationis. p. 8. in. 3. li. ques. sup Leuit. q. 26. a. b.
- Sacerdotū potētissimū crimē est: et vltra modū detestabile. q. nō pñ se indicat. et alios alligat. p. 10. de vera et fal. peniten. ca. 20. a.
- Sacerdotū et sacrificia antiquor. nullā partē tenent hodie fidei chriane. nisi q. in vmbis futuror. acta atq. trāfacta sunt. p. 8. in li. 4. ques. super numeros. q. 53.
- Sacerdotū concubinar. obsecratio. tangit. p. 10. de singula. cleri. ca. 16.
- Sacra Leteris. par. 7. li. 6. ca. 7.
- Sacra multor. deor. ponit. ibid. li. 9. capite. 7.
- Sacra scriptura differenti modo habet exponi. par. 10. de Assumpti. Marie. ca. 1. Scriptura. autouta. 33.
- Sacramenta p seipā vā et scā sunt ppter deum. vey et scā quā sunt. p. 6. con. Cresco. grāma. li. 4. ca. 20. b.
- Sacramētū chri scā est: etiā si p min⁹ scā vel nō scā boiem ministratū est. ibidem.
- Sacramēta omnia ad chri hūanitatē pñētia nō sunt sacra diuina. nisi rōne diuinitatis vtpote mysteriū natiuitat. resurrectiōis et ascēsiōis. pte. 5. de trini. li. 13. ca. 19. veri. 30.
- Sacramēta fluentia de latere chri significant in fenestra arce noe existētia in ei⁹ latere. p. 7. li. 15. ca. 26. b.
- Q. ca. qm sacramētū veter. legis significabant. pauci intelligebant. ibidem. li. 10. ca. 15. b.
- Sacra dei nō sūt dānanda. s. iniquas boies poti⁹ vitanda. p. 6. con. lras. Penlia. li. 3. ca. 34. a.
- Sacramēta chasti nō ad salutē syudiciū habētur siue charitate vniat. chasti. ibidem. capite 40. a. infra. 17.
- Sacramēta visibilia etiā impio inesse possunt. p. 4. con. Faust. li. 19. ca. 12.
- Sacramenta veteris legis pñunciabant chm venturū. ibidem. ca. 13.
- Sacramenta visibilia. siue sanctificatione inuisibilia grane parū profunt. licet ad sint. p. 8. in li. 3. ques. sup Leuit. q. 84.
- Sacramenta siue fide et charitate nō profunt. p. 9. in euan. Joā. trac. 95. c.
- Sacramenta quib⁹ habeat heretici. sunt tamen sine fructu. ibidem. trac. 13. f.
- Sacramenta diuina: et in bonis et in malis sunt: in illis ad salutē: in istis ad damnationē. p. 11. con. Petilia. Donanist. episto. ca. 18. a.
- Sacramenta indigne tractantibus obfunt. pte. 14

Sacramenta

- f. con. episto. Parme. li. 2. ca. 10. f.
- 15 Sacramenta in remediū sunt contra peccatū. p. 10. de spiritu et aia. ca. 42. b.
  - 16 Sacramēta corporalia quid aliud sunt nisi quedam q̄i verba visibilia sacroscta quidē: verū tamē mutabilia et spalia. Virtus tamen que p̄ ista opat̄ iugiter manet: et donū spūale qd̄ per ista insinuat̄: eternū est. p. 4. con. faul. li. 19. capite. 16.
  - 17 Sacramenta mali habere p̄nt sine charitate. pte 9. in episto. Joan. trac. 7. b. in fi. 8. auto. 7.
  - 18 Sacramenta legi faustus nō intellexit. p. 4. cō. faul. li. 22. ca. 6.
  - 19 Sacramenta nō maculant ministri malicia. pte 7. de baptis. con. Donat. li. 3. ca. 10. b.
  - 20 Sacramēta eque ministrantur a bonis et malis ministris: licet suscipientes nō equaliter accipiant effectum. ibidem. li. 5. ca. 19. et li. 6. ca. 24. et li. 7. capite. 33.
  - 21 In sacramentis spiritus sanctus opatur. etiā ad ministrantibus malis. ibidem. ca. 20.
  - 22 Sacramentū gratie dat deus etiā p̄ malos: ip̄s vero grām nō nisi p̄ s̄p̄m. vel p̄ sanctos suos. ibidem. ca. 21.
  - 23 Sacramenta ch̄i cū iniquis iniqua nō sunt. pte 5. d̄ baptis. d̄ Donat. li. 6. ca. 29. b. li. 7. ca. 33.
  - 1 Sacramenti sanctitas ab immundis pollui nō potest. ibidē. li. 4. ca. 13. b. et 20.
  - 2 Sacramenti bonitatē dignitas vel puritas bonitatis nō auget nec minuit. ibidem. li. 6. ca. 24.
  - 3 Sacramētū forma p̄ baptismū dat: forma aut̄ in fide per euangelii: aliter sine altero nō pducit ad regnū celorum. p. 6. con. lras Penlia. li. 3. capite. 56.
  - 1 Sacramēta deus societate noui populi colligant. p. 5. ad inquisitionē. Januarij. li. 1. ca. 1. a.
  - 2 Sacramētis diuini fides plus t̄p̄ verborū argumentano adhibenda est. p. 10. de visitatio. infirmorū. li. 2. ca. 2. a.
  - 3 Sacramentis dei mores malorū hominū nihil obsunt quo minus sancta sint. par. 6. con. lras Penlia. li. 2. ca. 47. d.
  - 4 Sacramentis dñi cōmunicare nō aut̄ verbis ip̄s: band qd̄ demenn⁹ est. ibid. li. 2. ca. 5. f. c.
  - 5 In sacramentis est virtus infusio: qua possunt grām infundere. Argumentū fran. maro. pte 5. de trinita. li. 1. f. ca. 26. verita. 66.
  - 6 Illi qui ministrant sacramenta: si ip̄a sacramēta per suā virtutem grām causarent: tunc tales ministri sp̄s sancti darēt. Est sc̄m argumentū eiusdem. ibidem.
  - 7 Sacramētis mutatis nō sunt mutata mediatoris auxilia. p. 8. con. Pels. et Lels. de peccato originali. li. 2. ca. 32.
  - 8 Sacramētus diuersis testamentū vetus et nouū quare vtunt̄. vide p. 2. de vera religio. ca. 17.
  - 1 Desacramento admirabili mediatoris qd̄ ab hominibus cōprehēdū nō potest. p. 8. in Enchir. ad Lauren. ca. 34.
  - 2 Quid in sacramento vel sacrificio altaris qd̄ offert ab ecclia: monstrat̄ ip̄i ecclie: q̄ in ea oblatione quā offert ip̄a offert. p. 7. li. 10. ca. 15. b.
  - 3 Sacramentorū administrationem scismatice nō amittunt. p. 5. de baptis. d̄ Donat. li. 1. ca. 1.

Sacramentum

- Sacramentū dñici in Melchisedech p̄figuratum est: quōd. vide p. 4. de doctrina ch̄ia. li. 4. ca. 21. a. Melchisedech. auto. 7.
- 2 Sacramentū corporis ch̄i vna dicit̄: sicut baptis- mus salus. pte. 6. de peccatō. meritis et remis. li. 1. capite. 24. a.
  - 3 Sacramentū pietatis in iudiciū sibi sumit indignus. bene etiā esse nō potest male accipien qd̄ bonū est. p. 11. de vera innocen. ca. 69.
  - 4 Sacramentū nō recipit bonitatem a ministro. p. 6. con. lras Penlia. li. 3. ca. 8. b.
  - 5 Sacramentū et virtus sacramēti differunt. quōd? vide p. 9. in euan. Joan. trac. 26. f. 27. a.
  - 6 Sacramentū fit cū verbū accedit ad elementum. ibidem tracta. 80. b.
  - 7 Sacramentū ministrans nō de suo ministrat: si malus est. p. 6. con. lras Penlia. li. 2. ca. 6. b.
  - 8 Sacramentū nō impar erat in David et Saul: sed impar meritū. ibidem. ca. 47. d.
  - 9 Sacramentū mirabile deus p̄ sanctos p̄tes et feras opatus est. p. 4. con. faul. li. 22. ca. 82.
  - 1 Sacramētū s̄p̄ ignarus aduersari temere nō debet: sed instrui petat. p. 6. con. Cresco. grāma. li. 1. capite. 3.
  - 2 Sacras scripturas nosse cordis sue aliquando significat. parte. 6. de gra no. testa. ad Monora. capite. 14. b.
  - 1 Sacre scripture quadruplex expositio tangitur. pte. 3. de vtilitate credendi ad Monora. ca. 3. infra scriptura. auto. 33. scripture. auto. 2. sacra. auto. 3.
  - 2 Sacre scripture studiū nōnullis notum est. pte 3. in li. 83. ques. q. 69. a. veritate. 12.
  - 3 Sacre scripture cū difficultate intelligunt̄ infra scripture. auto. 3. scriptura. 6.
  - 4 Sacre littere boies bonos ad imitandū: malos vero ad cauendū monent. par. 4. contra faul. li. 22. ca. 96.
  - 1 Sacrificabant filij israel pecorum victimas visibiliter: quare? vide p. 3. in li. 83. questio. q. 49.
  - 2 Sacrificans paruulus: precepit filiū inbumatū dimitti. p. 7. li. 5. ca. 18.
  - 3 Nobis sacrificantibus deo: angeli congaudent et fauēt atq̄ ad hoc ip̄m pio sua virtute nos adiuant. ibidem li. 10. ca. 19. b.
  - 4 Sacrificari nolunt sibi angeli vel quicūq̄ beati sed soli deo. ibidem. ca. 7.
  - 1 Sacrificia veteris legis nō placebant deo ratione sui: vt quidam stulti credebant: sed rōne eius qd̄ sacrificabat: vel rōne denotionis et b̄mōi. par. 7. li. 10. ca. 5.
  - 2 Sacrificia ideo mutanda erāt oportuno certorū: r̄p̄ne ip̄i deo desiderabilia: vel certe in nobis acceptabilia: ac nō pot⁹ q̄ significata sunt crederentur. ibidem.
  - 3 Quid sacrificia multa precedētia significauerūt sacrificiū oblatū per ch̄m: sicut res vna p̄ multa dicit̄ verba. ibidem. li. 10. ca. 20.
  - 4 Quid sacrificia veteris legis significabāt illud quo deo inberemus: quod est dilectio dei et p̄mi. ibidem. ca. 5. b. c.
  - 5 Quid sacrificia exteriora sunt inuisibilia: sicut verba sonantia signa rerū: et ideo ea debemus deo cui nos ip̄i in cordibus nostris inuisibile sacri-

Sacrificia

- ficiū esse debemus. ibidem. li. 19. ca. 19. a.
- 6 Sacrificia dispersa pro temporū congruentia offerimus. nō tamen p hoc deus aut religio cō mutatur: ante manifestationē noui testamenti alia sacrificia dabantur q̄ modo. p hoc religio nō mutatur: quā admodum vnus idemq; bos mo. si deo mane aliud offerat. aut vesp̄e. p congruentia diuini temporis. nō deum mutat. nō religionē. sicut nec salutem. par. 6. de sex quest. con. paganos. q. 3. d.
  - 7 Sacrificia aliqua sunt quibus sacerdotes per septem dies sacrificabatur. vt sacerdoti suo fungī incipiant: et aliud est q̄ summ⁹ sacerdos offereret qū vngebatur. p. 8. in li. 3. quest. sup. Leuiticū. quest. 14.
  - 8 Sacrificia Abel et Cain discernens deus. Abel respexit. Cain despectit. quod signo aliquo vñ fibili attestare discerni potuit. p. 7. li. 15. ca. 7. a.
  - 9 Qd sacrificia offerimus pro peccatis: que cū deo accepta fuerint: tunc dimittunt. ibidem li. 20. capite. 25. d.
  - 10 Q, sacrificia antiquorū fuerit remedia cōtra peccatū originale. ibidem li. 15. ca. 16. f.
  - 11 Q, sacrificia et hostias obtulerūt sapos deo p̄is in hominē in paradiso. ibidem li. 20. ca. 26. b.
  - 12 Sacrificia legalia figurabant nobis vnicū sacrificiū. p. 8. con. aduersa legis et ppbe. li. 1. ca. 18.
  - 13 Sacrificia quare deo offerenda sunt. vide ibidē.
  - 14 Quomodo deus non eget sacrificijs nostris. vide ibidem.
  - 15 Qui sacrificijs delectatur. nō est credendus verus deus. ibidem. ca. 17. in fine.
  - 16 Apostolus nō reprehendit sacrificia deo oblata. sed idola. ibidem. capite. 19.
  - 17 De differentiā sacrificij Melchisedech et Aaron. vide ibidem ca. 20.
  - 18 Sacrificia aliquando peccata dicūtur. p. 8. con. Menda. ad Consen. ca. 15. a. con. duas episto. Pelagi. ad Bonifa. li. 3. ca. 6.
  - 19 Sacrificia israhelitarū abominationes sunt egypti. sicut iniquis vita iustorū. p. 8. in li. 2. quest. thonū sup. Erodū. q. 28.
  - 20 Sacrificia patrū sanguinē c̄bri figurabant. p. 8. con. Julia. pelagia. li. 5. ca. 9. a.
  - 21 Sacrificia olim facta. figuralia fuerunt. p. 8. in li. 7. quest. sup. Iudicū. q. 49. a.
  - 22 Sacrificia olim deus prohibuit fieri extra tabernaculū. cui tabernaculo postea templū successit. ibidem. q. 36.
  - 23 Sacrificia spiritalia deo offerēda sunt: quia de⁹ spiritus est. parte. 11. in questio. vet. et no. testa. menti. q. 112. f. in fine.
  - 24 Sacrificia deo sunt offerenda. nō q̄ indigeret illis. sed munera sumenda plus cōfert. ip̄e suos munera accipere vetat. quibus exerceant oculi indicantiū. p̄e tamē munera quāuis nō eget accipit: vt pietate faciat opulentias aias offerentiū. p. 8. con. aduers. legis et ppbe. li. 2. ca. 11. d.
  - 25 Sacrificia quibus deus non indiguit: ad significandū verum sacrificium in vmbis futurorum p̄cedere voluit et discipline seueritate moribus corporum longe mitionibus q̄ sunt eteris na supplicia iehennarum perpetrata sacrilegia vindicauit. ibidem. c.

Sacrificium

- Sacrificia deus despiciat. si bona nō affuerit consuetudina. p. 11. con. fulgen. Donat. arn. 10.
- Sacrificia nostra quomodo deus expectat. par. 11. aduers. iudeos. ca. 6. 9. b.
  - Sacrificia in omni loco offerūtur. ibidem ca. 9.
  - Sacrificia impiorum obtulerunt dum impii offeruntur. p. 5. con. epis. Parme. li. 2. ca. 6. a.
  - Sacrificia paganorum et hebreorum multū distant. p. 4. con. faul. li. 20. ca. 21.
  - Sacrificijs deus nō eget. nec laudibus nostris: nobis ergo. nō illi vñle est offerre sacrificiū pro parte. 8. contra aduersarios legis et prophetas. li. 1. ca. 18. a.
  - Sacrificijs siue theletis solis et lune. id est hostiis purgatis purgari possumus fm Porpbis num. vel nō possumus. par. 7. li. 10. ca. 23. a. et ca. 27. per totum.
  - Sacrificijs Manicheorū deus nō propiciat. pte 4. con. faul. li. 20. ca. 17.
  - Sacrificio homo a peccatis mundat. pte. 6. con. Cresco. grāma. li. 2. ca. 12. c.
  - In sacrificio quattuor considerant. Cui offerē: a quo: quid: et pro quibus offeratur. p. 5. de trinita. li. 4. ca. 14. verita. 19.
  - De sacrificio Iep̄e. p. 8. in li. 7. quest. super Iudicū. q. 49.
  - A sacrificio deorū debuit retrahi Porpbis et alij audientes per oracula deorum suorū sumum esse deum hebreorū: in cuius lege dicit. Sacrificans dijs eradicabitur. par. 7. li. 19. ca. 23. b. c.
  - Sacrificiorum quattuor sunt genera holocausti pro peccatis. Salutaris et consummandis: sed consummandis ad sanctificationē pertinet. p. 8. in li. 3. quest. sup. Leuit. q. 26.
  - Sacrificiorū duo sunt genera. vñ. quod per singula genera offerri mandatū est: et aliud. quod voluntariū dictū est. p. 11. in questio. vet. et no. testa. q. 103. a.
  - De sacrificiorū figura et figurato. vide p. 10. de fide ad Petrū diaco. ca. 18.
  - Sacrificiū acceptabile deo. fuit Abel. Cain vero nō. supra Abel. auto. 9.
  - Sacrificiū pro peccato sine holocausto nō offerēbatur. par. 8. in li. 3. questio. super Leuiticum. q. 4.
  - Sacrificiū iusticie est. cū condignū munus offeritur. p. 11. in quest. vet. et no. testa. q. 112. f.
  - Sacrificiū tale deo offert: quale Abraham. offis qui filiorū trucidat voluptates. p. 10. de que barbanco. ca. 13. c. filios. auto. 9.
  - Sacrificiū res antiqua nō noua est: ostendit Augustinus p. 6. de sex quest. con. paga. q. 3. a.
  - Sacrificandū est deo. nō ppter suā indigentiam. sed n̄fam vñitātē. ibidem.
  - Corporali creature nō est sacrificandū. ibidē. c.
  - Sacrificium vniuersale. ecclesia vniuersalis offert per c̄bistū: qui se pro nobis obtulit in crucē patri: vt tantū caput corpus essemus. p. 7. li. 10. ca. 6. 20.
  - Sacrificiū sumit c̄b̄s in diuina natura cum patre: sed in natura humana maluit esse sacrificiū ne vel hac occasione quiq̄ existimaret creaturē cuiuslibet esse sacrificandū. ibidem. ca. 20.

Sacrificium

- 10 Sacrificiū certe nullus hominū est: qui audeat dicere debent nisi deo: q̄uis aliqua de diuino cultu sint usurpata. ibidem li. 19. ca. 4.
- 11 Q̄ sacrificiū offerimus deo: non scitis sicut idolatre dūs suis: et q̄ sacrificiū dei enī nos sum⁹ ibidem. li. 22. ca. 10. b.
- 12 Sacrificiū visibile est inuisibilis sacrificij sacramentū. id est sacri signū. p. 7. li. 10. ca. 5. b.
- 13 Q̄ sacrificiū deo acceptū est cor contritū et misericordiā facere et cetera huiusmodi que significabantur in sacrificijs veteris legis. ibidem. b.
- 14 Sacrificium trinitati facimus: dū cor patri. animam filio. virtutem spiritui sancto tribuimus parte. 10. de quarta feria. ca. 6. in fine. psal. 49. anton. 4.
- 15 Quomodo sacrificiū offerimus nos ipsos deo. vide p. 7. li. 10. ca. 4. a.
- 16 Sacrificiū est ipse homo. in quātū nūc mori vt uiuat deo. ibidem ca. 6. a.
- 17 Verum sacrificiū omne q̄ agi fit. vt sancta societate inbereamus deo: relati sc̄ ad illū finem boni quo veraciter bti esse possum⁹. ibidem. b.
- 18 Q̄ sacrificiū vnū sum⁹ cū oībus btiis offerendi p̄ cibū. qui se pro nobis obtulit deo patri. ibid libio. 10. ca. 31. b.
- 19 Sacrificiū tale est. qualis accedit vt offerat. p. 6. con. lras penlia. li. 2. ca. 52. b.
- 20 Sacrificiū recte offertur. cū deo recte offert: sed nō rege diuiditur. cū circumstantie mutantur. vel loci. vel t̄gis. vel rei ipsius que offertur. vel ratione offerentis aut eius cui offertur. p. 7. li. 17. capite. 17. b.
- 21 Si corpus. quo inferiore tanq̄ famulo vlt tanq̄ instrumento vntur anima: cum eius bonus et rectus vsus ad deū refert. sacrificiū est: quāto magis anima ipsa cum se refert ad deū: vt igne amoris eius accensa. formā cōcupiscentie secularis amittat: atq̄ tanq̄ incommutabili forme indefinenter innuitur et adheret. ibidem li. 10. capite. 6. a.
- 22 Q̄ sacrificiū deo nūc offerimus pro peccato. sed in paradiso p̄mi boies: et post resurrectionē sancti seip̄os deo hostias offerent iam puri ab omni labe. ibidem. li. 20. ca. 26. a.
- 23 Sacrificium quomodo soli deo fit. vide ibidem li. 10. ca. 4.
- 24 Sacrificium quid sit. vide ibidem. ca. 6.
- 25 Sacrificium verū et sufficiens pro peccatis oīm fuit c̄bis. par. 9. in euan. Ioan. trac. 41. d. e.
- 26 Sacrificiū et hostia c̄bis fuit. pte. 10. de fide ad Petrū diaco. ca. 18. 26.
- 1 Sacrilegij carbena plurimas ad consortiū criminis trahit. p. 6. con. Cresco. grāma. li. 3. ca. 53.
- 2 Sacrilegus sicut nihil prodest q̄ operant in nomine Iesu c̄bisti: sic nihil prodest hereticus q̄ baptizant vlt baptizantur in baptismo Iesu c̄bi p. 6. de vnico baptis. con. penlia. ca. 8.
- 1 Sacrilegiū tanto grau⁹ est peccatū. quāto cōmitti nō p̄t nisi in deū. p. 6. con. Cresco. grāma. li. 4. ca. 10. fur. auto. 1.
- 1 Sacrilegus error est. non solū a c̄biana vnitāte sepano: verū etiā sacramētoꝝ violatio atq̄ re scissio. ibidem. li. 2. ca. 8.
- 2 Sacrilegus nō est q̄ vnica baptismū nō q̄ bere

Salomon

- tici. sed c̄bi est iterare nō audeat. pte. 6. de vnico baptismo. con. penlia. ca. 2.
- Sacris lris nō nisi mirabili demētia cecar⁹. aut mirabili pertinacia durus ac feruens nō adhibet fidē. p. 10. de fide rex inuisibilis. ca. 7. in fi.
- In sacris litteris que ita posita sunt vel iubēdo. vel vetando. vel finendo vt etiā nūc. id est tpe noui testamēti ad vīd erēcēdā mori q̄ p̄ntē Augustin⁹ in opus pponere aggressus est. pte 11. in specu. de Exodo. in prefatio. a. b.
- Saguntū destruit ab Hannibale: et de Saguntī norū fidelitate et p̄stāna qua ignē subeūt. p. 7. li. 3. capite. 10.
- Saguntina ciuitas magis perire voluit. q̄ fidem cū Romanis deserere. ibidem. li. 22. ca. 6. g.
- Salamandra viuit in igne. in quo etiā vegetat. pte. 7. li. 21. ca. 4. p. 8. con. Julia. Pelagi. li. 6. capite. 5. a.
- De sale agrigentino Sicilie. q̄ in igne vt aqua fluit. sed in aqua crepitat vt in igne consuevit. p. 7. li. 21. ca. 5. e. 7. a.
- Salomon ppter mulieres in idolatriā lapsus est p. 4. con. faul. li. 22. ca. 81.
- Sicut Salomon p mulierē. ita Adam p Eua se ductus fuit. p. 5. de Gene. ad lram. li. 11. ca. 42. b. nota. 4.
- Salomon inuenit pphetasse in suis libris. q̄ sc̄ libi. Proverbia. Eccl̄ica et Ecclesiastes recepti sūt in autoritatē canonicā. p. 7. li. 17. ca. 20. a.
- Salomon institutus est rex adhuc viuente p̄e. ppter morē alioꝝ p̄cedentū regū. ibidē. ca. 8. e.
- Salomon latine pacificus interpretat p̄ quē c̄bis significatur. ibidem.
- Salomon sapiens aliqui p mulieres delectus est in idolatriā. p. 7. li. 17. ca. 8. Sed li. 14. ca. 11. e. dicit. q̄ non erore adorauit idola. sed blandi c̄bis mulierum.
- Salomon bonis iniiciis malos erit⁹ habuit. ibidem. li. 17. ca. 20. a.
- In Salomone filio dauid. nō est impletū q̄ dictum erat p p̄hetā p̄i suo Dauid: sed impletū est in Christo. qui edificauit domū verā. p. 7. li. 17. ca. 8. e.
- De fidelib⁹ quoz regnū eternū stat: q̄ pbat multipliciter. ibidem. ca. 9. per totum.
- Salomonis tpe cōdita est Alba apud Latinos. p. 7. li. 18. ca. 20. e.
- Vt Salomōis dicant duo libri sc̄ Ecclesiastic⁹ et Sapiētia. obnuuit p̄suetudo p̄t eloqui nō nullā p̄suetudinē: sed eos nō esse ipsius. nō dubitat doctores: eos tū in autoritatē maxime ecclesiasticā recepit eccl̄ia antiquitus. sed scripti nō sunt in canone iudeoz. p. 7. li. 17. ca. 20.
- Salomonis domus erat idolatriā plena: nec regnū eius eternum fuit. ppter que impletur in Christo que dicta sunt de ipso: cuius domus erat fidelis. et regnum eternum: qui etiam post mortē Dauid instituendus erat. ibidē ca. 8. per totum.
- In Salomonis persona. mira submersio. et mira excellentia significat. bono enī illius bonos eccl̄ie: malo autem illius. malos eccl̄ie significamus. p. 4. con. faul. li. 22. ca. 88.
- Sicut saluatio. p̄cessit ex diuinitate: ita redēptio

Saluare

- et humanitate. parte. 10. de visitatio. infirmo. li. 2. ca. 2. c.
- Saluandorum paucitas quorum angusta est via in cōparatione ponitur multitudinis peccatorum: que quidem paucitas in multo maiore numero palearū latet. p. 4. con. Secundinū Maniche. capite. 26. a.**
- 1 Saluare peccatores est illuminare: cū in hūc mundū venit. p. 6. de peccato. meri. et remissi. li. 1. ca. 26. 27.**
- 2 Saluari per nullā aliam artem possum⁹ nisi p inuocationē et crucē chisti. p. 10. de rectitu. catholice cōuersa. c.**
- 1 Saluatorē extitit dñs in israel. quō intelligat vide p. 8. in li. quē. sup iudiciū. quē. 18.**
- 2 Saluatorē demones cōfessi sunt: homines psecuti sunt: demones viderūt et tremuerūt: homines viderunt et occiderūt. par. 11. de quinq; heresi; bus. capite. 4.**
- 1 Saluatur nullus sine gratia dei. p. 10. de ecclesi. dogma. ca. 56. pte. 11 de vera innocē. ca. 307.**
- 2 311. Sanctus. auto. 1.**
- Saluatur homo siue damnatur suo libero arbitrio. p. 4. con. felice Maniche. li. 2. ca. 8.**
- 3 Saluatur aliquis p alio: nō autē damnat quis p alio: iuxta sententiā Joannis episcopi. p. 8. con. Iulia. Pelagia. li. 1. ca. 2. q.**
- 4 Virum saluentur plures ex hominibus q̄ et angelis occiderint: nō diffinit. sed innuit q̄ sic. p. 7. li. 22. ca. 1. d. c.**
- Salui esse possum⁹ sine episcopatu et clericatu: sine chustiana religiōe minime. p. 6. cō. Cresco. grāma. li. 2. ca. 11.**
- Saluus senex mortuorū causam allegatiōe putatus fuit. ibidem. li. 4. ca. 49.**
- Saluos fieri deus vult omnes homines. q̄ autem multi pereunt. pereuntiū est meritiū: q̄ multi saluant. saluati est donū. vt em̄ reus damnet. inculpabilis est dei iustitia: vt reus iustificet. inefabilis dei grā est. pte. 11. ad articū. Augustino falso impos. ar. 2.**
- 1 Salus omīs ex deo est: eo q̄ offiē bonū est ex eo. p. 2. de vera religi. ca. 18. in fine. 19.**
- 2 Salus vel sanitas dicit grece σωτηρία. vñ sit grūs plalis τω σωπλω. p. 8. in li. 3. quē. sup per Leuiti. q. 35.**
- 3 Salus tota fidelū. tota patiētie fortitudo ad eū q̄ in sancti suis mirabilis est: referēda est. p. 11. de vera innocē. ca. 33.**
- 4 Sal⁹ nūq̄ nisi in ecclesia catholica inuenit: extra ecclesiā catholicā totū pōt pter salutē. pte. 8. in sermo. Augusti. sup gestū cū Emerito. b.**
- 5 Salus vera que sit. vide p. 9. in enā. Joan. trac. 30. b. 34. b.**
- 6 Salus pma est declinare a peccō: secunda est nō despare de venia. p. 11. de vera innocē. ca. 200.**
- 7 Salus pma est bonis: facta de cōia bonis et malis. p. 5. de baptis. con. Donatist. li. 7. ca. 33.**
- 8 Salus hoīs cōplet ex baptisate et cordis puerfione. ibidem. li. 4. ca. 25.**
- 1 Salustius et Virgili⁹ quo rpe clauerint. vide p. 7. li. 5. ca. 12.**
- 2 Salustij eloquentia cōmendat. ibidē. li. 2. ca. 18.**
- 1 Salutare dei cūus est. pte. 6. de grā no. testa. ad**

Samaritan

- Donora. ca. 18. in fi. p. 8. 5 aduersa. legis et ppheta. li. 1. ca. 11. Luce. 2. auto. 3.**
- Salutare dei est filius dei. pte. 11. aduer. iudeos. 1 ca. 6. infra Abso. 131.**
- Salutare grece dicitur σωτηρία. parte. 8. in li. 3. quē. sup Leuiti. q. 35.**
- Salutare remediū est pot⁹ puenire q̄ pueniri et anticipare pot⁹ q̄ anticipari. vñbo formibus congruit. p. 10. de singula. cleri. ca. 24. a.**
- Salutem chustianā habere nō pōt q̄ in mēbris cūi nō est. Mēbra cūi p vnitate charitatis sibi copulātur. p. 11. con. Petilia. Donatist. episto. capite. 2. a.**
- Salutē nram cū timore et tremore nō psumptōe operari debem⁹. pte. 6. de natura et grā contra Pelagia. ca. 33.**
- Salutem amisisse detestatio est q̄ nō habuisse. p. 11. in quē. vete. et no. testa. q. 39.**
- Salutē aie. infirmitas corporis parturit sū aplm dicentē. Vir⁹ in infirmitate pficiat. 22. p. 10. de visitati. infirmo. li. 1. ca. 4. supra Adatoium. auto. 3.**
- Salus amator est. qui aliene virat morē inuit sum. p. 10. de singula. cleri. ca. 2. b.**
- Salus signū est. habere charitatē. pte. 8. in sermone Augusti. sup gestis cū Emerito. c.**
- Samaritan q̄ sunt. et de eorū ptenitiōe cū iudeis vide p. 9. in enā. Joan. trac. 15. c. c. in fi.**
- Samaritanū se chstus nō negat: et qd Samaritanus significat. vide ibidem. trac. 43. a.**
- Samaritanorū et Donatistarū cōparatio. p. 11. con. fulgen. Donatist. arti. 2.**
- Samaritanus custos interpretat: cui recte dicim⁹ Custodi me dñe vt pupillā oculi. p. 11. 5 Pelagia. byponof. li. 3. 3. p. 4. in quē. enan. li. 2. ca. 19.**
- Samson. Dauid et Salomō nō in exēplū ruine nobis sunt sed ad speculū cautele: quaten⁹ nemo cōfidat in sua fortitudine. sapia 22. p. 10. in speculo petorū. ca. 2. Sanctis. auto. 3.**
- Samson cū mirabiliter esset fortis. putatus est Hercules. p. 7. li. 18. ca. 19.**
- Samson licet occidere seipm. et 7 pte filiā suā. ibidem. li. 1. ca. 21. b.**
- Samsonis fortitudo in capillis nō erat. sed mādāti diuini obseruatiō ei⁹ fortitudinē obseruabat. p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 2. verita. 2.**
- Samsonis matri. quomodo precipiat ne mādāret quid immundū. cum pnis pceptis erat. p. 8. in li. quē. sup Iudiciū. q. 50.**
- Quomodo dicatur Samson percussisse alienigenas tribus sup femur. vide ibidem. q. 55.**
- Samuel a phitonissa muliere nō fuit restitutus. nec Sauli ostensus. sed diabolū in similitudine Samuelis demonstrauit. par. 8. de octo Dulcici quē. q. 6. par. 10. de mirabili. sacre scriptu. li. 2. ca. 11. verita. 3.**
- De Samuel cōminatione contra Saul inobediētem voci dominici: quid significat precatio chlamidis eius. vide p. 7. li. 17. ca. 7.**
- De lapide quem Samuel accepit quando debellati sunt inimici israel: et quid hoc significat. uent. vide ibidem.**
- Samuel. utrū sacerdos fuerit vel ne. vide parte 11. in quēstio. veteris et noui testa. q. 46. a. b.**

Sancta

- 1 Sanat nō solū deus vt delectat qđ peccatūm⁹ sed vt prestet etiā ne peccem⁹. p. 6. de natura et grā con. Pelagia. ca. 26. 34.
- 2 Sanat peccatores diuersos incarnatio medicina lis chri: quō supbū auarū luxuriosum tē. vi de pre. 4. de agone chrisiano. ca. 11. a.
- 3 Sanauit dñs iesus chrs humanū genus p pñā et similia: quō. vide supra medicina. auto. 2.
- 4 Qñ deus sanauit aliquē: tñc eū oīno liberauit. p. 10. de vera et falsa peniten. ca. 9. b.
De qñto quis sanctior: esse voluerit: de tanto misericordior: esse debet. pre. 8. de adulteri. iugi. ad Pollen. li. 2. ca. 14.
- 1 Sancta malos fugiunt. p. 5. con. episko. Parme. li. 2. ca. 13. f.
- 2 Sancta nocēt malis et pñunt bonis: et vna qps per se scē. Indas sibi iunibat iudiciū: Petri salutē. p. 6. 3. f. as Petri. li. 2. ca. 40. cō. Cresco. grāmancū. li. 1. ca. 23. parte. 9. in euan. Ioan. tracta. 62. a.
- 3 Ad sancta olim immund⁹ accedere nō debuit in lege. p. 8. in li. ques. sup. Lenini. q. 82.
- 4 Sancta quibus mali vti pñt: qñto sanctiora sunt tanto ab eis penalius tractant. p. 6. cō. Cresco. grāma. li. 2. ca. 1. b.
- 1 Sancti in presenti vita deū vidēt. nō in sua substantia: sed in enigmate et p speculū: postea aut facie ad facie. p. 10. de essen. diuini. M. o.
- 2 Sancti in hoc mūdo nullā requiē querūt olim figuratū in columba emissa ex arca. nō inuenta requiē reuerfa est. parte. 4. li. 12. con. faust. capite. 20.
- 3 Sancti dentes dicunt: q: quasi dentes ecclie precidunt ab erionb⁹ boies. p. 4. de doctri. chris. li. 2. ca. 6. b.
- 4 Sancti dicuntur oues dentose: onerib⁹ secularibus tanq⁹ vellerib⁹ positis. ibidem.
- 5 Sancti vel boies vel angeli exhiberi sibi nolūt: qđ vni deo deberi nolūt. apparuit hoc in Paulo et Barnaba: cū cōmoniti miraculis q p eos facta sunt: licet tanq⁹ dijs immolare voluerūt. Ista aut sibi fieri vetuerunt: apparuit et in angelis sicut in Apocalip si legim⁹ angelum se adorari pñbentē ac dicentē adoratori. Lōseruus meus sum et fratru⁹ mox. p. 4. con. faustū. li. 20. ca. 21.
- 6 Sancti moderni nō pñt compari scis q erūt vltimo tpe qñ diabolus soluef: excepit quibusdā sancti. p. 7. li. 20. ca. 8. f. g.
- 7 Sancti aliqñ significant celum. ibidē. ca. 12. a.
- 8 Quanto aliquis est sanctior: tanto debet ofone et fleibus esse vberior. ibidem. ca. 17. c.
- 9 Sancti p sanguine quem biberūt sanguinē suum fundere nō dubitauerūt. parte. 10. de quarta feria. ca. 4.
- 10 Sancti dei dicuntur regnū eius. par. 8. ad Dio. con. Pasal. ca. 7.
- 11 Sancti duplices acturi sunt deo grās: videlicet pro sua liberandē a ppetua dñatione: et p bonū ineffabili retributionē. p. 10. de tripla bābitaculo. ca. 6. b.
- 12 Sancti qui cum chio surrexerūt. non vere sicut chio: sed est ppetuo victuri surrexerūt. sed reuerfi sunt peracto suo testimonio. in terre pul

Sancti

- uerē. p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 3. veri. 14.
- Sancti iuste regnant: quia cum dei adiutorio inter ipas mundi pressuras. et se et alios bene regunt par. 9. in Apocal. home. 17. e.
- Sancti in ecclesia chustum suscipiunt in manu et fronte: hypocrite autē bestiam sub chusti nomine. Ibidem home. 11. a.
- Sancti et angeli et homines dicunt templū dei. parte. 8. con. aduer. legis et propheta. li. 1. ca. 2.
- Sancti quō contra aduersarios suos orant: pro quibus tamen orare nō precipimur. parte. 4. in ques. euan. li. 2. ca. 45. b.
- Sancti p se dicunt in ofone dñica. Dimitte nobis debita nostra. par. 10. de ecclesiasti. dogma. ca. 36. 37.
- Sancti de beatitudine alioz tantū gaudebant. 18
quantū de sua: gaudio ineffabili. p. 10. de spū rania. ca. 57. b.
- Sancti tunc sciunt quid eis contulerit gratia. res manentibus impijs in eterna damnatione. pte. 8. in Enchiri. ad Lauren. ca. 94.
- Sancti in temptationibus corū stabiles permanserunt: quare figurantur in lignis quadratis arche Noe. par. 11. in dialo. ad Orosi. q. 52. in pia arca. auto. 3. Noe. auto. 20.
- Sancti alij sunt alijs sanctiores. per hoc q abū dānnas gratiam dei habent. pte. 8. de presen. dei ad Darda. ca. 6. in fi.
- Sancti. etsi nō semp exauditi ad voluntatē fuerunt: tamen bene ad salutem. p. 9. in epis. Jos. tracta. 6. d.
- Sancti nō de sensibilibus reb⁹ delectantur: sed se in summo bono esse: et summū bonū in omni creatura. et extra omnē creaturā videndo frui gloriānt. p. 10. de cognitio. vere vite. ca. 47. a.
- Sancti ad summū bonum cathena quadam trahuntur. ibidem.
- Sancti omnes calorē aliquē de verbo acceperūt. par. 10. de incarnat. ver. li. 2. c.
- Sanctificatio inuisibilis aliquib⁹ pfuit sine visibili sacramento. par. 8. in li. 3. ques. sup. Leuincū. q. 84.
- Sanctificatio fit varijs modis. Nam cathena mini fm quendā modū suū per signū chisti et orationē manus impositionis sanctificant. Verū et ipsos cibos quib⁹ ad necessitatē sustentandē vite huius alimur. sanctificari apostolus dixit. Per verbū dei et orationē qua oramus. vti q corpuscula nostra refecturi. Tandem et cōiuges infideles in coniugibus fidelibus sanctificari dicit Paulus ita loquens. Sanctificatur etsi vir infidelis in vxore: et sanctificat mulier infidelis in fratre tē. parte. 6. de peccato. meri. et remissi. li. 2. ca. 26. Sanctificare. auto. 3.
- Sanctificatio et sanitas prouenit homini a chio Iesu saluatore oīm. ibidem. li. 3. ca. 12.
- Sanctificatio in veteri lege incipit a die septimo p. 9. in euan. Ioan. trac. 122. e.
- Sanctificatio proprie spectat ad spiritū sanctum vide ibidem.
- Sanctificatio per baptisū etiam nunc confertur. Non tamen nūc corruptio eius auferitur. que ipsam quoq⁹ aggrauat aiam. parte. 8. con. Julia. Pelagia. li. 6. ca. 5. a.

Sanctorum

- 1 Sanctificare in vitare quid sit. vide p. 9. in ena. Joan. trac. 48. e. 108. a.
- 2 Ad sanctificant aialia muta: qz nlla pnt comit- tere crimia. p. 10. de vera et falsa peni. ca. 16. a.
- 3 Sanctificat bō per verbū dei et ofonez. p. 10. de fide ad Petriū disco. ca. 3. m. supra. Sanctifica- tio. autonta. 2.
- 1 Sanctificauit pater filiū: et in mundū eū misit. fili⁹ enā sanctificauit sapm. p. 5. de trini. li. 2. ca. 5. d. verita. 4.
- 2 Sanctificatio nō dicitur habitudine ad petri cū loq- mur de cbi et marie sanctificandē: sed solā scita- tis infusionē. ibidem.
- 3 Sanctificauit deus diem sue quietis: nullū autē diē opationis sue. p. 5. de Scie. ad Iram. li. 4. ca. 14. 15. 17. circa fi.
- 1 Scitis boibus tentandōs diaboli quō pfunt. vi- de ibidem li. 11. ca. 22.
- 2 Qz scitis non erigimus rēpla vt idolatre dīo sus- us: sed memorias sabacam⁹ tanq̄ boib⁹ mor- tuis: quoz spūs apud deum viuū. parte. 7. li. 22. ca. 10. b.
- 3 Non oia que a scitis vel iustis viris legimus fa- cia transferre debemus in mores. pte. 8. con. 2. Gauden. epif. li. 2. ca. 23. c. 3. Menda. ad Con- sen. ca. 9. b. c. supra Samion. auto. 1. Sanctos. autonta. 4.
- 4 In scitis quos nō videm⁹. quid diligimus. vide p. 5. de trinita. li. 3. ca. 6. a.
- 5 In scitis scripturis bone sunt mysterioz pfundi- tates: que ob hoc regunt ne vilesceat. p. 11. de ve- ra innocen. ca. 67.
- 1 Scititas a sanctendo vocat. p. 3. de fide et symbo- lo. ca. 9. e.
- 2 Sanctitas nō viribus humane nature sed p dei grāz acquirit. pte. 10. de ecclesiis. dogma. ca. 86.
- 3 Scititas dñi quō iubeat formari in lamia aurea. p. 8. in li. ques. sup. Erodi. q. 120.
- 4 Scititas consistit in opibus iusticie. declina ergo a malo et fac bonū. et scititatē habebis. p. 10. de saluari. docu. ca. 9.
- 5 Scititas corpis nō amittit manēte animi scititate enā oppōso corpe: sicut corpis scititas amittit vi- olata animi puritate. enā corpe intacto. p. 11. de vera innocētia. ca. 51.
- 1 Scititatē cbiāns Donariste iusticiā esse negans rūt. p. 5. con. epif. Parme. li. 1. ca. 7. 3.
- 2 Scititatē simulatā assumere valde iniquū est: qz spūscūs discipline effugiet fictū. p. 5. de ope. monacho. ca. 31.
- Sanctitatis studiū heretici sine adiutorio dei in- bois volūrate dicūt precedere. qd merito deus habet adiunare. p. 8. contra Iulia. Pela. li. 4. capite. 3. b.
- 1 Sanctoz duplex electio tangit. p. 10. de predesti- nationē scro. li. 1. ca. 17. a.
- 2 Scroz pdestinatio maxie claret in scro scroz. ibi- dem. ca. 15. de bono pscuers. ca. 24. a.
- 3 Sanctoz in celis mutua charitas est. par. 10. in Manuali. ca. 35.
- 4 Scroz solēnitates pio affectu celebrare debem⁹: quare festū bñ Jos. baptis. cū solēnitare agere debem⁹. pte. 10. de recitu. cariboli. pueris. c. d.
- 5 Scroz nullus caret pēō: licq̄ affectu teneat scit-

Sanctos

- tatē. par. 10. de ecclesiis. dogmati. ca. 86.
- Scroz fortitudinē nra infirmitas nō est compā- da: munus ergo de nris virib⁹ sentiendū est. pte 10. de singula. cleri. ca. 14. a.
- Scroz suffragijs multa saluant: quoz vita non sufficiebat sibi ipis. p. 7. li. 21. ca. 27. 1.
- Scroz ofo nō semp exaudīt in hac vita: et qua- re. vide ibidē. li. 22. ca. 22. e. Nota ibi vitatem.
- Scroz ofonib⁹ dixerūt aliqui oēs pctōres libe- rādos in iudicio: cōtra quos disputat. ibidē li. 21. ca. 18. et vltimo.
- Scroz merita dona dei dicunt. par. 10. de ecclesi- astic. dogma. ca. 26.
- De sanctoz iusticiis con. Pela. et Marich. vide p. 8. p. duas epif. Pela. ad Bonifa. li. 4. ca. 7.
- Scroz aicāte dñi passiōez in inferno detinebā- tur. p. 10. de ecclesiast. dogma. ca. 78.
- Scroz corpa resurgēt sine defectu: deformitate- corruptiōe. onere et difficultate. p. 8. in Enchi- ridion ad Lauren. ca. 91.
- Sanctoz corpa in Galliis combusta sunt. p. 8. de cura p mortuis gerenda. capi. 6. Sepultura autonta. 2.
- Sanctoz corpa quare de⁹ cremari et dispgi pmi- sent. vide ibidem. ca. 8.
- Scroz corpa vt chasti mēbra sincerissime sunt bonoranda. p. 10. de ecclesiis. dogma. ca. 73.
- Scroz vita post resurrectionē erit sine morte. p. 4. in ques. euā. li. 2. ca. 49.
- Scroz numerus semp de impioz numero au- ctus est: quare de malis desperandū nō est: sed p ipis vt boni fiant studiosius supplicandū. p. 11. de vera innocen. ca. 184.
- Scroz criminatio falsa in glām vergit ecclesie. p. 6. de vnico baptis. p. Penlia. ca. 16. c.
- Scroz omēs si interrogarem⁹. vtrū essent sine pctō h ad huc viueret: quid rēderent. vide pte 6. de natura et grā con. Pela. ca. 36. 37.
- Sanctos suos et fideles deus in aliquib⁹ vicis tardius sanat: quare? vide p. 6. de pctō. meri. et remissi. li. 2. ca. 19. b.
- Ad scroz cū querela clamare debem⁹: et quōd vi- de p. 10. de spū et asa. ca. 59. a.
- Sanctos ad occasionē luxurie nostre in pueris: volum⁹ imitari: et in ceteros actus vestigia in- storū nolum⁹ sequi. p. 10. de singula. cleri. ca. 13 a. Samson. auto. 1. sanctis. auto. 3.
- Sanctū quid vocetur aliqui in veteri testamēto. vide p. 8. in li. 3. ques. sup. Leuin. q. 54. 55.
- Scritū est qd violare atqz corrūpere nephas est. p. 3. de sermo. dñi in mon. li. 2. 3.
- Inter sanctū et sanctū sancto:ū que sit differētia vide par. 8. in li. ques. sup. Erodi. q. 112.
- Sancti nō omia sanctas sanctoz dici possunt. li- cet e contrario. ibidem. q. 129.
- Sanctū non est qd sanctū geritur. nisi sancte qd sanctū est peragatur. par. 10. de singula. cleri. ca. capi. 10. a.
- Sanctum nolite dare canibus: quomodo intelli- gi debeat. vide parte. 8. de adulteri. coniugi. ad Pollen. li. 1. ca. 27. infra Martbei. 7. auto. 3.
- Sanctū male vtentē indicat: bene autem accipi- entem sanctificat. parte. 6. con. Cresco. grāma. li. 2. ca. 28. c. 30. et li. 4. ca. 20.

Sanguis

- 1 Sanctus nemo fuit nec est sine gratia dei. p. 11. contra Pelagia. byppnos. li. 3. p. q. Saluatur auto. 1. Ania. 239. Sanitas. auto. 1.
- 2 Sanctus nō sua potestate sed eius a quo habet esse posse gaudet. p. 5. de trinita. li. 8. ca. 7. ar. ca. si. veri. 20.
- 1 Sanguine agni olim postes linierunt. p. 8. in li. quel. sup. Exodū. q. 46.
- 2 Qui sanguine chū redemptus est homo est: nō tamen omnia qui homo est etiā sanguine chū redemptus est. p. 8. de adulter. cōiu. ad Pollē. li. 1. ca. 15.
- 3 Sanguine chū rigatur homo qū in morte ipso bapizatur. Cruce autē chū exaratur qū eius signo in fronte signat. parte. 10. de quarta feria. ca. 2. b.
- 4 Sanguine chū aīa candida efficitur. ibidem. ca. 4. in fi. sup. aīa. auto. 238. 252.
- 1 Sanguinē chū bene accipiens bñdictionē accipit: qui vero male accipit iudiciū sibi bibendo acquirit. ibidem. ca. 4. a.
- 2 Sanguinē suū quemadmodū chfō dedit p nra redemptione: sic et nos nostrū fundamus pro sui nomis cōfessione: sed quō p chfō suū dabit sanguinem qui p eo non vult abicere mundi vanitatem. p. 10. de contemp. mundi. ca. 6.
- 1 Sanguinibus pluraliter quid significat. vide p. 9. in euā. Joan. trac. 2. f.
- 1 Sanguinis immolatio passionē chū figurauit. p. 4. con. faul. li. 22. ca. 17.
- 2 Sanguinis nomie qūq; homo significat: qūq; aliquid aliud. p. 8. de aīa et cō. orig. ad Rena. li. 1. ca. 17. b. in li. quel. sup. Leuit. q. 57. c. cō. aduersa. legis et pphe. li. 2. ca. 6.
- 1 Sanguis circūcisionis infans stetit. quid significet in scriptura. vide par. 8. in li. quel. sup. Exodū. q. 11.
- 2 Sanguis quō clamare dicat. vide p. 11. in quest. vet. et no. testa. quel. 68. Genes. 4. auto. 3.
- 3 Sanguis chūsti effusus est in remissionē peccatorū olim prefiguratū. par. 8. in li. 4. quel. sup. numeros. q. 33. b.
- 4 Sanguis chūsti sic in remissionē peccatorū oīm fusus est: vt ipm etiā peccatū delet quo fusus est. par. 9. in euā. Joan. trac. 92. a. in fi.
- 5 Sanguis chū virtus tangit. ibidem. trac. 7. b.
- 6 Sanguis numeri tantū singularis existit. parte. 8. in li. locutio. de numeri. li. 4. exponēs. ca. 18.
- 7 Sanguis dicit fm aliquid sedes anie: et sic aliquid quando pro ania ponitur. par. 8. in li. 3. quel. super Leuit. q. 57. c. con. aduersa. legis et prophetar. li. 2. ca. 6.
- 8 Sanguis sic est ania: quō petra erat chūstus. pre. 3. con. Adiman. Danieb. discipū. ca. 12. prope finem.
- 9 Sanguis chūsti delet peccata tam originalia q̄ actualia. p. 9. in euā. Joan. trac. 1. d. in principio
- 10 Sanguis humido lapsu alias venas replens q̄ si riuus et fluminibus per cuncta diffunditur. par. 11. ad Oro. con. Pusal. ca. 8.
- 1 Sanitas et sanctificatio homini puenit a chō qui in similitudine carnis peccati. pre. 6. de peccatorū meri. et remiss. li. 3. ca. 12. Serūs. auto. 1.
- 2 Sanitas vni⁹ dici melior est q̄ imbecillitas mul

Sapientia

- torū dierū. p. 2. de musica. li. 6. ca. 4. b.
- Sanitas plurimū a morbo distat: sed medici cū ratio nisi morbo congruat nō pducit ad sanitatem. p. 5. de trinita. li. 4. ca. 18. a.
- Sanitatis iocunditas fit euidentior expta morbi molestia. par. 7. li. 14. ca. 17. b.
- Sannites in forma pastoz decipiūt Romanos ibidem. li. 3. ca. 17.
- Sapere in deo si nō esset idē qd esse: tūc in deo nō esset summa simplicitas. par. 5. de trinitate li. 7. ca. 1. c. verus. 8.
- Sapere iubemur ea que sursum sunt: vide infra ad Colossenses. 3. auto. 1.
- Sapere fm carnes mors est. p. 9. in euā. Joan. trac. 27. a. b. ad Roma. 8. auto. 3.
- Sapientia est modus animi hoc est quo se anim⁹ libat: vt neq; ercurat in nimū neq; infra q̄ plenum est coarctetur. parte. 1. de beata vita. de spū. 3. f.
- Sapia est rerū humanarū diuinarūq; sciētia. p. 5. de trinita. li. 14. ca. 1. c. veri. 4. infra. auto. 9.
- Sapientia principaliter consistit in volūtate. Argu mentū fran. maro. ibidem. veri. 1.
- Sapientia est amor siue sapor boni: q; a sapore dicitur sicut ab eo qd est scire dicta est sciētia: et ab eodē qd est esse dicta est essentia. p. 5. de trinita. li. 5. ca. 2. p. 10. de spū et aīa. ca. 11. a.
- Sapientia eterna est principiū intellectualis creature. p. 5. de Gene. ad lram. li. 1. ca. 5. a.
- Sapientia summa cū se dicendo intelligit gignit consubstalem sibi similitudinē suā est verbū. p. 10. de spū et ania. ca. 44. b.
- Sicut sapientia dei est vngēntus eius: ita vera sapientia hoīs est verus dei cultus qui pietas nuncupat. p. 5. de trinita. li. 14. ca. 1. veri. 1.
- Sapientia fm Trinitatē est via recta: que ad veritatem ducit. par. 1. contra Academicos. li. 1. capite. 5. b.
- Sapientia est rerū humanarū diuinarūq; sciētia. ibidem. li. 1. ca. 6. supra. auto. 2.
- Sapientia fm Licentiū est rerū humanarū diuinarūq; que ad beatū vitam ptineant nō sciētia solū sed etiā diligens inquisitio. ibidē. ca. 8. b.
- Sapientia dei vapor virtutis dei est: et aporia omīpotentis glorie. p. 10. de incarnat. ver. li. 1. ca. 13. a. b.
- Sapientia omīpotentis dei dicit esse purissima eterna: et speculum immaculatū. ibidē. ca. 14.
- Sapientia dei siue sciētia simpliciter multiplex et vni⁹ muter multiformis: et tam incomprensibili cōprehensioe oīa incomprensibilia comprehendit: vt quēcūq; noua et dissimilia cōsequētia precedentib; si semp facere vellet inordinata et improuisa habere nō posset: nec ea pvideret ex primo tpe sed eterna dei prescientia ptineret. p. 7. li. 12. ca. 18. b.
- Sapientia a deo est genita vel creata: genita scēper quam facta sunt omnia: creata vero vel facta sicut in hominibus: cum ad eam que nō creata nec facta sed genita est conuertatur et illustrantur. p. 5. de trinita. li. 7. ca. 3. a.
- Chūstus sapientia factus est: quia homo factus est. ibidem.
- Sapientia fide impetratur: et quomō a solo deo

Sapientiam

- petēda sit. vide p. 6. de natura et grā p. Pelagia. ca. 17. b. parte. 10. de bono perseverā. ca. 17. d. Jacobi. 1. auto. 1.
- 17 Sapientia vera a solo deo est. que et virgines de cet. p. 5. de scā virgi. ca. 42.
- 18 Sapientia homo nō nisi p. gratiā inuenire pōt. p. 4. in li. annota. in Job. ca. 28. b.
- 19 Sapientia aliqui p. astutia in scriptura accipitur abusione verbi nō proprietate. p. 10. de pastoribus. ca. 12. b.
- 20 Sapientia ad intellectū eternorū: sciētia vero ad ea que sensibilibus corporis experientur pūner. par. 4. ad Simpliana. li. 2. q. 2. d.
- 21 Sapientia creata et increata differunt: quōd? vite p. 10. li. 1. medita. ca. 19. a.
- 22 Sapientia dei et sapientia nra quōd differūt. vi. de pte. 9. in euan. Ioan. trac. 48. c.
- 23 Sapientia p. didit qui se putat sapientē. ibidem. trac. 14. a.
- 24 Sapientia sincera quā nō itelligēdi vinacitas s; creddēdi simplicitas tūssima facit. detinet aliquos in gremio ecclie. p. 4. p. epus. Manich. ca. 4. v. 12.
- 25 Sapientia vel sciētia diuina vna est nō multe in qua sunt immēsi quidā atq; infiniti thesauri rez intelligibiliū in quibus sunt oēs mūsi s; sibilis et innumerabiles rez rōnes visibiliū et mutabiliū q; p. ipam facere sunt. p. 7. li. 11. ca. 10. e. et li. 12. ca. 18. b.
- 26 Q, sapientia dei eadē etiā vtute acceperūt species rotunditas celi. solis. oui et pomi et bmoī. ibidē li. 12. ca. 27. a.
- 27 In sapientia dei quōd cognoscūt angeli res clari? q; in seipis. vide ibidem li. 11. ca. 29. a.
- 28 Q, sapientia dei transfert se in aīas scāse: et propheta reuelat abscondita. ibidem. ca. 4. a.
- 29 Sapientia dei significatur p. lignū vite. ibidem. li. 13. ca. 20. b.
- 30 Sapientia substantiale nomē est sicut et virtus. Ad ergo dicim? in diuinis tres esse sapientias nec tres virtutes. p. 11. de inq. trinita. c.
- 31 Sapientia summa in pmo pcepto pūnet. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo rē. pte. 6. de grā no. testa. ad Hono. ca. 18.
- 32 Sapientia ab his qui eā querūt inuenit: et concupiscentia sapientie dēduat ad regnū. p. 2. de morib? ecclie catholi. li. 1. ca. 17. b.
- 33 Sapientia dei dicitur lū mētū. p. 4. li. 11. p. fel. ca. 11.
- 34 Sapientia edificauit sibi domū rē. quōd exponat de chro. vide. p. 7. li. 17. capite. 20. d.
- 35 Nō est sapientia vera q; intentionē suā in his q; prudenter discernit. gerit. fomit. cobibet rēpe rānter iusteq; distribuit: nō ad illū dirigit finē s; vbi de? erit oīa in oīb? eternitate certa: et pace pfecta. Tangit hic quattuor virtutes cardinales. p. 7. li. 19. ca. 20.
- 36 Sapientia chrīanorū est cultus dei. ibidem. li. 14. ca. 28. b.
- 37 Sapientia egyptiorū maxime fuit astrologia. ibidē li. 18. ca. 39. c.
- 38 Sapientia quāq; a sanctis accipit pactū vel habitū virtutūq; potēne s; intellectū et volūtātē respectu supiorū. p. 5. de trinita. li. 14. ca. 1. verita. 1.
- 39 Sapientia et numer? in scripturā scāis conuēte posita. vñū sunt. p. 2. de li. arbi. li. 2. ca. 11. a. b.

Sapiens

- Sapientia optimū in anso sicut dolor pessimū in corpore est. fm. Cornelij Celsi positionez. pte. 1. li. 1. solilo. ca. 12. b.
- Sapientia mundana paruulos medico nō egere dicit. p. 6. de natura et grā con. Pela. ca. 6.
- Sapientia a quibuscūq; velut aer ponit: stulticia autē velut aqua. p. 8. de sententia Jacobi ad Iero. li. 2. ca. 9. a. b.
- Sapientia luci cōpar: stulticia autē tenebris. ibidē.
- Sapientia p. quā facta sunt oīa pater genuit. vñū. p. 7. li. 11. ca. 24. a.
- Quōd sapientia dei virtutē nō cognoscentes deiciunt in eius opib? ibidē. li. 12. ca. 23. b.
- Sapientia dei dicim? subsistentia būtem nō alibi. nisi in eo qd est incū oīm ex quo nata est. p. 10. de incarna. verbi. li. 1. ca. 10. in fine.
- Sapientia deus pcreauit pmo parentib? infundendo eis spēs intelligibiles et sensibiles: p. q; haberēt noticiā rez. p. 5. de Gene. ad lram. li. 8. verita. 10. in fine.
- Sapientia quō olim sapientes tradiderūt. p. 2. de vera religi. capite. 28.
- Sapientia vñā esse cōem oīb? per regulas sapientie veras q; sunt lumina virtutū dēmonstrat. p. 2. de li. arbi. li. 2. ca. 10. a. b.
- Sapientia vnusquisq; inuestigare debet: non mō deuor? orōnib? s; rēp. lo. chfi aīar? et morib? purgat. p. 3. de vili. credē. ad Hono. ca. 15.
- Sapientia verā maxime carnalia mortificat delecta. p. 5. de trinita. li. 2. ca. 17. verita. 17.
- Ad sapientia verā ascendere desiderā. pmo op? est dei timore: secūdo pietate rē. p. 4. de doctri. chrīana. li. 2. ca. 7. verita. 3.
- Sapientia aut virtutē deū aliqui non habuisse dēmentis est dicere. p. 5. de trinita. li. 6. ca. 1. a.
- Inter sapientia et stulticia est aliqd mediū. pte. 2. de li. arbi. li. 3. ca. 24. c.
- Per sapientia q; chro est. tenet deus oīm potētātū nō solū dñantis autoritatē: verū etiā subiectoz spontaneū famulatū. p. 10. de incarna. verbi. li. 1. ca. 13. b.
- Sapientia homo nō nisi p. grā inuenire pōt. sapiētia. auto. 18.
- Sapientia diuine luce sic ania illustratur vt aer luce corporali. p. 7. li. 11. ca. 10. d.
- Amor sapientie purgat a sordib? auaricie. hoc est ab amore pecunie. ibidem. li. 7. ca. 12. c.
- Q, sapientia et virtutē amatores nō erāt pbi. q; chm dei virtutē et sapiāz iērabāt. ibidē. li. 10. ca. 28. b.
- De sapientia antiquitate nulla gens sup. pīarchas et pphas nros. quib? iam diuina inerat sapientia. vñā se vanitate inq; iactauerūt. et exēplificat de egypto: quā dicit ab Ifide pmo habuisse sapientia. quā egyptus de sapientia antiquitate gloriabatur. p. 7. li. 18. ca. 39. b.
- Sapientie liber in quo de morte chfi pphetatur. nō est Salomonis. ibidem. li. 17. ca. 20. a.
- Q, sapientie siue philosophie studiū in actiōe et ptemplanōe versatur. ibidem. li. 8. ca. 4. b.
- Sapientie mūn? est: oīa tēpalia abijcere: et totum studiū suū ad inuestigationē veritatē pferre. p. 2. de li. arbi. li. 2. ca. 9. a.
- Sapientie palma obtinent. q; pūm viuūt in ptemplanōe vitæ. pūm in laborib? officiosis. ibidē. 8

- 9 Sapientia est veritas in qua cernit et tenet sum-
mum bonū, ibidem, b.
- 10 Sapientie commendatio tangitur ibidem, capi-
tū, 14, b.
- 11 Sapientie doctrina in tranquillitate pacis com-
prehendenda est: que inter tribulationū turbi-
nes difficulter agnoscitur, p. 11, de vera inno-
centia, ca. 188.
- 12 Sapientie amatorum quales sint et q̄ diuerse lux
sapientie sese ostendet, vide p. 1, li. 1, soliloquiorū
ca. 13, a.
- 13 Sapientie amatorū penitus mundana sunt fugi-
enda: ut nihil prius terrore delectet, ibidē,
ca. 14, a, b.
- 14 De sapientie genite p̄ductiōe et formis exēplari-
bus, vide p. 10, de incarna, verbi, li. 1, ca. 8.
Sapientū et insipientū p̄emū tangit, p. 2, de
vera religione, capite, 54.
- 1 Sapientia est deus: quō? vide, p. 11, con. Marimi.
Arriano, epist. li. 2, ca. 16.
- 2 Pater pōt dici sapiēs sapia ingenua in sensu cō-
positiōis: q̄ est sapiens sapiētia que est forma
liter in ipso: et ut est in eo: sed sapia in p̄e est oī-
no ingenua, p. 5, de trinita, li. 7, ca. 1, veri, 9.
- 3 Potest etiā dici sapiēs sapia genita in sensu diui-
sionis: q̄ eadē sapiētia sapiens p̄e que est in fi-
lio cū vnica sit in diuinis: in filio autē est cōicata
p̄ actū generatiōis, ibidem.
- 4 Sapiens est fili⁹ sapiētia ingenua in sensu diui-
sionis: q̄ est sapiens illa sapiētia que est in p̄e
cū eadē sit vni⁹ sapiētia, ibidem filius, au-
toritate, 44.
- 5 Filius est sapiens sapientia genita in sensu com-
positiōis: q̄ est sapiens sapiētia genita ut est
in eo formaliter et c., vide ibidem.
- 6 Sapiēs nō peccat sed stultus, p. 3, de vilita, cre-
dendi ad Honorat, ca. 12, b.
- 7 Sapiens nō est q̄ veritatē mente non contingit,
ibidem, ca. 15, a.
- 8 Sapiens nemo a se ipso esse pōt: quō? vide, p. 8,
in Enchirid. ad Lauren, ca. 1.
- 9 Sapientia hominis pietas ad est dei cultus dici-
tur, vide ibidē, ca. 2.
- 10 Sapiens omnis fortis est: nullus autē fortis me-
tuit: nō igitur metuit sapiens mortem corporis
aut doloris, quō? vide pte. 1, de beata vita dis-
putatione, 3, d.
- 11 Sapiens partes primas q̄ nō habet sed recte des-
cendo debet habere secundas sed modeste reuo-
cando, p. 8, in li. 1, Retracta, veri, 1.
- 12 Sapiēs et philosophus quō differūt: et q̄ sciētia
falsarū rerū esse nō possit: et sapientē veritatem
nosse, con. Academicos pcludit, p. 1, con. Aca-
demicos, li. 3, ca. 3.
- 1 Sapientē nō vocabulorū opificē sed rerum in-
quisitorum esse debet, p. 1, contra Academicos,
li. 2, ca. 11, b.
- 2 Ratio tibi prodit talem sapientē esse qui sapiens
nam nō ignorat, ibidem.
- 3 In sapientē cadit corporis multiplex incommoditas
et aie, ppter qd̄ breuitatem homo nō habet in
hac vita, p. 7, li. 19, ca. 4, b, c.
- 4 Sapientē nō approbare sapientiā mōstruosius
est q̄ sapientē nescire sapientiā, p. 1, cō, Aca-

micos, li. 3, ca. 14, a.

Sapientes sunt qui in ch̄m credunt, par. 11, in
ques. vet. et no. testa, q. 113, a.

Sapientes septē fuerunt post poetas theologos
qui appellati sophi: qd̄ est latine sapientes, fu-
erunt autē ante phos tpe seculi iudaice captiuitatē
in Babilonia: et Romulus regnabat, p. 7, li.
18, ca. 24, a, 25, b.

Ideo autē dicti sunt sapientes septē notati ibidē:
q̄ laudabili quadā vita prestabāt hoibus bo-
num exemplū cōuersatiōis et morū: nonnulla
precepta sententiarū breuitate compleri sunt: et
nihil reliquerūt qd̄ ad lras p̄tineret nisi q̄ So-
lon Atheniensibz dedisse quasdā leges p̄hibet
Thales vero p̄bisc⁹ fuit et libros reliquit suo-
rū dogmatū, ibidem, ca. 25, b, c.

Sapientes nollent in actu generatiōis sentire estū
libidinis, ibidem, li. 14, ca. 16, b.

Sapientes sunt diuites, ibidem, li. 7, ca. 12, b.
Contra sapientes malos inuebit, qui patriā ut-
cunq̄ vidēt: sed viā qua iur ad eam nō tenēt,
ibidem, li. 10, ca. 29, a.

Q, sapientes falsi et fallaces cōp̄ti sunt plures
p̄bi, ibidem, li. 12, ca. 13.

Sapientes aliter sunt homines quicūq̄ sunt vel
esse potuerūt: aliter ille vn⁹ mediator dei et ho-
minū homo ch̄s iesus q̄ sapie ip̄ius per quaz
sapientes fiūt quicūq̄ hoies: nō solū beneficiū
habet sed etiā psonā gerit, p. 4, de agone ch̄us
no, capite, 20.

Sapientes sunt qui regno menti onū libidinis
subiugandē pacati sunt, parte, 2, de li. arbi, li. 1,
ca. 9, b.

Sapientes duo apostatare faciūt: scilicet vinum
et mulieres, p. 11, in speculo de ecclesiastico, 19, a.

Sapientes mundi nec resurrexiōis veritatē co-
gnoscere nec futurorū ordinē scire potuisse: q̄
uis et ipsi vancinia habere videant, pte. 5, de
trinita, li. 4, ca. 16.

Sapientē nihil est q̄ in ch̄m credere, par. 11, in
ques. vet. et no. testa, q. 113, a.

Sapienti ppter honestas ac necessarias discipli-
nas memoria opus est contra Licentiū, p. 1, de
ordine, li. 2, ca. 2, d.

Sapientē est hoc appetere qd̄ bonū facit non id
amare qd̄ decipit, parte, 11, de vera innocentia,
capitū, 130.

In sapientē animū quō cadat passio vel p̄turba-
tio licet nō sibi dominet, p. 7, li. 9, ca. 3, 4.

Sapientē est nō tā cuiuslibet rei principiū p̄spi-
cere q̄ finē eritūq̄ puidere, p. 10, de specu, pec-
catoris, capite, 3, in fi.

Sapientē mens quō immobilis cū deo manere
possit corpe eius moto: et quid sit motus, vide
par. 1, de ordine, li. 2, ca. 6.

Sapientū animas fangant secūde res: que mas-
gis obfuerūt Salomoni q̄ p̄fuerūt sapientia,
pte. 7, li. 17, ca. 20, p. totum.

Sapientū et insipientū post hanc vitam premiū
qd̄ est: vide p. 2, de vera reli, ca. 54.

Sara quō figurat nobis verā ecclesiā dei, vide
sup̄ Ecclesia, aucto, 3.

Sara significat celestem hierlm̄ que diu deserta
est a concubitu viri ppter cognitā sterilitatem.

- parte. 3. in expositio. epistol. ad Gall. ca. 4. d.
- 3 Sara ppter duas causas parere nō poterat: p. 8. contra Julia. pelagia. li. 3. ca. 11. a.
- 4 Sara quomodo non poterat parere fin naturā: et q̄ dubitavit de diuino promisso: pte. 7. li. 16. capite. 31. per totum.
- 5 De Sara que dedit ancillam viro secundatā: a quo non poterat secundari: Argumentum. q̄ quis concubinā habere in casu potest: licet falsum sit: Ibidem li. 15. ca. 3. a.
- 6 Sara vxor Abrae creditur filia fratris sui fuisse: ibidem li. 16. ca. 12. b.
- 7 Sara mortua est anno vite sue centesimo vicefimo septimo: ibidem ca. 32. e.
- 8 Sarai ancilla grauius persecuta est p iniquā supbia: q̄ eaz Sara p debitā disciplinā: p. 11. p̄ Penilia. Donat. episto. cap. 17. b. in fine.
- 9 Sarai filiā patris sui dicit Abia: q̄ p̄p̄inqua eius erat de ipso: et quō liberauit eam deus de domo Abimelech: et quante pulchritudinis erat: vide pte. 7. li. 16. ca. 30. in fine. 31.
- Sarcophagū quō vocata est arca in qua posuit fuit serapis: vide ibidē li. 18. ca. 5. a.
- 1 Sardanapalus sapiē incendit: ibidē li. 2. ca. 20.
- 2 Sardanapalus rex voluptuosissimus fuit: ibidem. b. in fine.
- Sardius et iaspis quid significant: vide pte. 9. in Apocalip. Homel. 2. b. 3. b.
- Sat. Satban omib⁹ malis hominib⁹ prior est: tamē apls ei hominē in iteritū carnis tradidit vt spiritus fals⁹ sit: pte. 6. p̄ lras Penilia. li. 2. ca. 10.
- 2 Satbanas nullū habet patrē: pte. 11. in questio. vite. et noui testamē. q. 90.
- 3 Satbanas cum se in angelū lucis transfiguraret: per grām dei dignoscendū est: p. 8. in Enchiridion ad Lauren. ca. 60. 2. Cor. 11. auto. 2.
- 4 Satbanas quis sit et vbi habitet: vide pte. 9. in Apocalip. Homel. 2. d.
- 5 Satbanas quomō et quādo possedit Iudā: vide ibidē in euangel. Ioan. tracta. 62. a. b.
- 6 De Satbane siue diaboli solutione tempore antichristi: vide pte. 7. li. 20. ca. 8. a.
- 1 Satisfactio penitēte est causas peccatorū eridere: nec earū suggestionib⁹ aditum indulgere: pte. 10. de ecclesiā. dogmātib⁹ ca. 54.
- 2 Satisfactio qualis sit inuigenda confesso. vide pte. 10. de visitatio. infirmorū li. 2. ca. 8.
- 3 Satisfactio publica et puuata tangitur: pte. 10. de vera et fal. penitētia ca. 11.
- Satrapie dicunt parua regna: quibus satrape preerant: q̄b nomen in illis parib⁹ cuiusdā bononis est: siue fuit: p. 8. in li. 7. questio. sup indicium. q. 17. b.
- 1 Saturnus cursum suū pficit intra triginta annos: p. 5. de Bene. ad lram. li. 2. ca. 5. verita. 3.
- 2 Saturni tpa et iusticia: pte. 7. li. 5. ca. 18.
- 3 Saturni crudelitas tangitur: ibidē li. 3. ca. 26.
- 4 Saturni imaginis expositiones reprehendunt: ibidem li. 7. ca. 19.
- 5 Saturnus dicitur quasi saturē annis: cui aliqui sabbatū tribuerūt: pte. 5. de consensu euangel. libro. 1. ca. 22. 23. f.
- 6 Saturnū aliqui coluerūt: et sic deum israel spēs uerunt: ibidem ca. 24.

- Saturnus quō regnat: vide pte. 7. li. 7. ca. 9. 7
- Saturnus et sua progenies: ibidē li. 4. cap. 10. 8
- Saturnus filios denotat: ibidem capite. 27. 9
- Saturnus docens agriculturā et rusticiis de cre ditor: ibidem li. 7. ca. 19. 10
- Saul quo spiritu pphetauit: vide pte. 10. de mis rabi. sacre scripture li. 2. ca. 10. Saul 1
- Saul innocentia nō habuit: sanctitatē tamē habebat nō vite sue sed vnenonis: pte. 6. cōtra lras Penilia. libro. 2. ca. 48. 2
- Quō Saul habuit spiritū pphetie: vide pte. 4. ad Simplicianū li. 2. q. 1. c. d. q. 3
- Saul in solo corpore cōsecratus fuit: nō autē in spiritu: sicut Dauid beatificatus: pte. 6. p̄ lras Penilia li. 2. ca. 47. d. 48. 4
- De Saule et Dauid quomō quilibet q̄draginta annis regnauit: et quādo: vide pte. 7. li. 18. capite. 20. per totum. 5
- Scala Jacob quomodo significat ebustum: vide de ibidem li. 16. ca. 38. c. 1
- Scala: quomō ebustus dicat: vide pte. 4. cōtra faustam li. 12. ca. 26. 2
- Scalis quattuor ad deum ascendimus: pte. 10. de scala paradisi capite. 1. 3
- Scandalum in primos maxime caneri debet: pte. 10. de singularitate clericorū ca. 8. a. b. 1
- In scandalū esse: est facere aliquos scandalizari in dño deo suo: eoq̄ offenso viuere: parte. 8. in li. 7. questio. super iudiciū. q. 13. 2
- Scandalum qui patiunt vel qui faciunt: vide pte. 9. in epistol. Joannis: tracta. 1. b. 3
- Scena quid sit: vide pte. 7. li. 2. capite. 4. 1
- Scenici quid sint: vide ibidem li. 2. ca. 14. 2
- Scenici premiant: ibidē li. 1. ca. 31. et li. 2. ca. 4. 3
- Scenopbegia quid sit: vide pte. 9. in euang. Ioan. tracta. 28. b. c. 1
- Scenopbegia cur non etiam solennitas est christianorū: vide pte. 4. cōtra faustum li. 19. ca. 10. 2
- Scenopbegia nō celebrare aliquādo petiti fuit: nunc autē nō est petiti: ibidem li. 6. ca. 9. b. 3
- Scenola pontifex: pte. 7. li. 4. ca. 17. 1
- Schisma in ecclesia nō est suscitandū ppter quorundam malicia: que aliquādo tolerari debet: pte. 6. de unico baptis. cōtra Penilia. ca. 15. 1
- Schisma et heresis quō differant: vide pte. 6. cōtra Cresco. grāman. li. 2. ca. 3. 7. 2
- Schisma facere ab unitate christi: aut i schisma te esse malum est et magnū: ibidē li. 4. ca. 21. 3
- Schisma Donatistarū deus destruxit p Marimianistas: p. 5. de baptis. p̄ Donat. li. 1. ca. 6. 4
- Schismatis grauitas scripture testimonio ostēdit: ibidē li. 2. ca. 6. d. Intra schismatē: auto. 5. 5
- Schismata et oēs dissensiones generant et auant mali sensu: homo enim animalis non percipit ea q̄ sunt spūs dei: ibidem li. 1. ca. 15. b. 6
- In schismate Mariminiani qui fuerūt cum re: dirent ad Donatistas sine destructiōe bononis sui et baptismi redierūt: pte. 6. p̄ lras Cresco. grāman. libro. 4. ca. 33. 7
- Qui schismatis diuisione maculant impolluti non sunt: ibidem ca. 36. 8
- Schismata sacramentorū administrationē non amittūt: et in q̄ differūt schismatica a catholicis vide pte. 5. de baptis. cōtra Donat. li. 1. ca. 1. 1

Schismatis

- 2 Schismaticos expedit per secularē potestātē ad cōmunionem ecclesiasticā artari: pte. 8. in li. 2. retracta. veritate. 2.
- 1 Schismaticus ad ecclesiā rediens nō est rebaptizandus: pte. 5. de baptismo contra Donatistas libro. 1. ca. 13. 15.
- 2 Heretici et schismatici in quibz dissentiūt ab ecclesiē catholice fidei sectatoribz: vide ibi. ca. 14.
- 3 Schismaticus an patiētiā que est donū dei habeat qui p veritate penas patitur temporales: pte. 10. de patientia ca. 27.
- 1 Schismatis et factionis origo Donatistarū: unde: vide pte. 5. cōtra epistol. Parme. li. 1. ca. 3. b. Contra schismaticos lex imperialis: ibidem capite. 7. 3.
- 2 Schismatis origo et pīnacia et odiū fraternū tāgūt: p. 5. de baptis. cōtra Donatist. li. 1. ca. 11. b.
- 3 Generant autē schismata ex aiali sensu: vide ibidem ca. 15. Supra schisma auto. 6.
- 4 Schismatis crimē in heresim facere quanti hoc facinus diuino iudicio pendatur habemus ex Darban et Abyron: pte. 8. in epistol. Augustini ad emeritum. a.
- 5 Schismatis petriū graui⁹ est q̄ idolatrie: pte. 5. de baptis. p̄ Donatist. li. 1. ca. 8. a schisma auto. 5.
- 6 Schismatis q̄ sit causa vitadi: ibidē li. 5. ca. 25.
- 7 Schismatē et heresim Donatistarū clarissima cōfutatio tangitur: pte. 5. contra epistol. Parmeniam. libro. 2. capite. 2. b.
- 1 Scientia diuina est creatura rerum et non a rebus creata: pte. 5. de trinita. li. 15. verita. 33.
- 2 Scientia dei quibus non inest vani sunt: pte. 4. li. 8. confessio. ca. 1. d.
- 5 Scientia cum sit sempiterna et nō cogitatio verbum nostrum nō potest dici sempiternū cum non sit verbum nisi cogitatione: pte. 5. de trinitate li. 15. veritate. 36.
- 4 Scientia est q̄ homo ad noticiā sui assidua meditatione illuminat: pte. 10. de spū et aia ca. 50.
- 5 Scientia qua homo sapiē cognoscit nulla nobis maior existit: ibidem ca. 51.
- 5 Scientia nostra quomō est causata a rebz. sicut et diuina: res ipsas causat vt sunt: parte. 7. libro. 11. ca. 27. c. d.
- 6 Scientia nostra quō hic est ex pte in patria autē erit pfecta: pte. 7. li. 11. ca. 31. b.
- 7 Scientia sine charitate non prodest sed inflat et in superbiā inanissime vanitatis aut ventositatis extollit: pte. 5. de trinita. li. 12. ca. 11. veritate. 12. in fine: pte. 6. contra Cresco. grāman. li. 1. ca. 25. pte. 7. li. 9. ca. 20. a. pte. 9. in euang. Joan. tracta. 27. b. in episto. Joan. tracta. 2. c. Infra. 1. Lox. 8. autouta. 1.
- 8 Scientia cum charitate utilis est. sine ea autē inflat: pte. 5. ad inquisitione. Ianuarij li. 2. ca. 21. b. 1. Lox. 8. autoutate. 1.
- 9 Scientia non inflat. talis que est de sapō sed potius humiliat: pte. 5. de trinita. li. 4. in proemio a. veritate. 1.
- 10 Scientia dei non est eiusdem generis cum ista q̄ hominis dicitur: pte. 4. ad Simplicia. libro. 2. questione. 2. d.
- 11 Scientia dei nullo modo variat: vt aliud in ea faciat que nondū sunt. aliud q̄ iam sunt. aliud

Scientia

- que fuerunt. Et post. q̄ eterna prescientia comprehendat presētia. p̄terita et futura: pte. 7. libro. 11. capite. 21. a.
- Scientia dei causat res. q̄ nisi mūdus deo nō esset. esse nō posset: quia nihil operat nesciens: scientia autē nostra causat a rebus: q̄ nisi esset hic mūdus nobis nō non esset: ibidē ca. 10. c.
- Om̄is scientia a deo est. qui est lumen mentium ibidem libro. 8. ca. 7. b.
- Scientia nostra quomō est per contactū lucis in corpore: vide ibidem li. 11. ca. 27. c. d.
- Scientia nostra esset. si natura esset a nobis: ibidem capite. 25. c.
- Scientia nulla melior est illa. qua homo cognoscit seipsum. quare Augustin⁹ dicit. Discernimus cogitationes. locutiones. atq̄ opa nostra. Quid cū prodest nobis. si rerum omniū naturas subtiliter inuestigemus. efficaciter comprehendamus. et nosmetipsos non intelligamus. Examinemus ergo que sciamus nos. si fm̄ q̄ debuius. ea fecerimus: cōsideremus ea que facturi sumus. si sint fm̄ deum et. parte. 10. de spū et anima ca. 51. supra Meditatio: auto. 10. Scientia autouta. 1.
- Quisquis cor suum in bñdō studio exercet. audiat quid quidā sapiēs dicat: scito tempm̄. scito unde venisti: aut quo vadis: quō viuas. quā tum p̄ficias vel deficias: q̄ longe es a deo. vel q̄ propenō interuallis locor. sed similitudine vel dissimilitudine mori et. Ibidem. b.
- Scientia inanima est q̄ nos viuere scimus: pte. 5. de trinita. li. 15. ca. 12. verita. 29.
- Duo sunt genera rerum que sciunt vñū earum que per sensus corpis percipit animas: alterum earū que per seipm̄ multa pbi acedemur garrunt cōtra corpis sensum: Ibidē verita. 31.
- Scientia nostra scientie diuine comparata ignoranza potius q̄ scientia dicitur: pte. 4. li. 11. cōfessio. ca. 4. dicto. 2.
- Scientia temporalis rerum qua demones superbiunt: vilis est angelis beatis: et quare? vide pte. 7. libro. 9. ca. 22. a.
- Scientia vanissima in status Porphyrius pbi desophus et similes. nō cognouerūt christum dei sapientia: ibidem li. 10. ca. 28.
- Scientia qua primo imbuimur. firmitus adbe- ret: ibidem li. 1. ca. 3. a.
- Scientia si nō est in bruto. inest tñ eis quedā silitudo scientie. Itē quō oia corpa offensione suarū formarū volūt innotescere. cum tñ non possint scire: ibi. li. 11. ca. 27. c. Infra. auto. 39.
- Scientia sanctorū in patria respectu penarū non indigebit experientia. sed sufficit ad hoc sciēdi sapientia. q̄ erit plena et pfecta: ibi. li. 21. ca. 9. c.
- Scientia mali duplex est. scz rationis et experientie primā sancti habent in patria: etiā circa peccata ppria: secundā nō habebunt: et triplicat de medici scientia duplici: ibidē li. 22. ca. 30. f.
- De scientia beatorū vbi etiā absentes res videbūt vide ibidē ca. 24. d. et ca. 29. b. c.
- Scientia accidit nature hominū: nō tamē immutata sba. q̄ hois natura debet scientia: sic etiā condita est vt per exercitiū acquirat scientiam: ergo maior est sba q̄ scientia: q̄ nō scientia acq̄

- re substantia sed substantia scientia: et sba est sine scientia non tamē scientia sine substantia: pte. 11. in questio. vere. 7. noui testa. q. 125. a.
- 29 Scientia in sola ratione esse potest: ars autem ratio ni iūgit imitationē: pte. 2. de musica li. 1. ca. 4. c.
- 30 Scientia falsarū rerum esse non potest: pte. 1. cōtra academicos li. 5. ca. 3.
- 31 Scientia nostra cōstat ex visis et creditis rebus: pte. 6. de videndo deo ad paulinā ca. 3. c.
- 32 Scientia menti tribuit sine per corporis sensus sine per ipm animū aliquid pceptū cognitiōis retineat: Ibidem et ca. 16. a.
- 33 Scientia nostra de deo in presenti vita nulla est: pte. 4. in li. 10. confessio. ca. 5.
- 34 Scientia cōtemplatiua proprie sapiētia dicitur: actua vō sciētia: pte. 5. de trinita. li. 15. ca. 10. a.
- 35 Scientia actiua quō distinguēda est a cōtemplatiua sapiētia: vide ibidē li. 15. ca. 20. verita. 33.
- 36 Sine scientia nec virtutes quibus recte viuunt possunt haberi: ibidē li. 12. ca. 14. a verita. 16.
- 37 Scientia Augustino diuinitus infusa fuit non humanitus acquisita: pte. 4. libro. 4. confessio. ca. 16. c. dicto. 7.
- 38 Scientia Aristotelis aliqbus plus placet: q̄ scientia de apostolis: plus cōdet Platonis q̄ liber diuinus: quē nulla lectio letificat. nulla sciētia edificat. nullus sermo sapit: nisi fuerit grāma: nec conceptus: dialence imaginatus: reboūce purpurat: pte. 10. de speculo peccato. ca. 6. a.
- 39 Scientia quid sit 7 an sit in bestiis: vide pte. 2. de anime quantitate ca. 26. Supra auto. 24.
- 40 Scientia a seire dicta est. sicut sapiētia a sapere: pte. 5. de trinita. li. 5. ca. 2.
- 1 Scientiam celestiu atq; terrestriu rerum magni estimare solet gen^o humanū in quo genere nobiliores sunt: qui huic scientie preponūt nosse semetipsos: laudabiliorq; est animus cui nota est infirmitas sua: q̄ qui ea non respecta vias syderum scrutatur etiam cognitiua 7c. Ibidem libro. 4. in proemio verita. 1. Supra scientia autoritate. 16.
- 2 Scientia esse respectu infinitorū philosophi non viderunt: vel aliquid deum de nouo producere sine sui mutatione: 7 ideo circūit in rebus mundi posuerunt: pte. 7. li. 12. ca. 18. b.
- 3 Scientia veram non nisi purgati mente habeant fm opinionē Socratis. Argumentū: qd dicit causas rerum nō nisi purgata mente comprehendendi: Ibidem li. 8. ca. 3. b.
- 4 Scientia certam habemus de multis contra academicos: quorū opinionē euacuat multipliciter: ibidem li. 19. ca. 18.
- 5 Scientia seculariū literarū magis dicit valere ad ingenia exercenda: q̄ ad mentes illuminandas vera sapiētia: ibidem li. 18. ca. 39. c.
- 6 Scientia habemus certissimā de rebus quas mente et ratione comprehendimus licet parū propter corruptibile corpus: credimusq; sensibus in rei cuiusq; euidētia: loquit contra academicos: et subiungit de quibus potest esse dubitatio fidelibus sine reprobatione: ibidem li. 19. capite. 18.
- 7 Scientia simulata assumere est valde iniquum 7 nō velle obedire: p. 5. de ope monacho. ca. 31.

- Scientia de aliquo obiecto nullus habere potest nisi nouerit aliquo modo eius essentia: pte. 5. de trinita. li. 10. verita. 19.
- Scientie fons et origo deus est: quē quāto quis plus bibit. tāto plus finit: pte. 10. de triplici bibaculo ca. 5. in fine.
- Scientie dei nihil temporaliter accedit: pte. 4. ad Simplicianū: li. 2. q. 2. b.
- Scientie munere spiritalis iudet carere non debet: pte. 10. de vera 7 fal. penitē. ca. 20. a.
- Scientie humanitus inuente multas adiungunt ad cognitiōē scripture: parte. 4. de tociri. chustiana libro. 2. ca. 37.
- Scientie amorē inesse hominibus ostēdit p hoc q̄ magis vult quis lamentari sana mente q̄ letari in amentia: pte. 7. li. 11. ca. 27. c. b.
- Scientie dei omnia infinita sunt finita: quia ei scientia comprehendunt. et post: si quicquid scientia comprehendit scientis comprehensione finit: pfecto et omnis infinitas quodā ineffabili modo deo finita est: quia scientia eius ipsi incōprehensibilis non est: 7 p hoc infinita sunt sibi finita: ibidem li. 12. ca. 18. b.
- Scientis humanitus inuentis nō cum iactantia vtendū est. sed ad laudem dei: pte. 4. de doctrina chustiana li. 2. ca. 39.
- Scimus multa que sicut per memoriaz viuunt: ita per obliuionē moriunt: pte. 5. de trinita. li. 15. ca. 15. verita. 36.
- Scimus de deo antea quid non sit: q̄ sciamus quid sit. Supra deo: autoritate. 2.
- Scimus plura habitualiter q̄ actualiter possumus cogitare: pte. 5. de Genesi ad lram li. 12. capite. 13. verita. 3.
- Scindere vestimenta lugentiū erat antiquorū: pte. 8. in li. ques. super Zeniti. q. 81.
- Scipio nastica consiliū chartaginem non delectari: pte. 7. li. 1. ca. 30.
- Item de eius matre: vide ibidem li. 2. capite. 5.
- Item quomō vir optimus iudicatus est in reprobatione dei: ibidem li. 1. ca. 30.
- Scipio africanus somniauit: ibidē libro. 2. ca. 9.
- Scipio quomō ingrate exulatur 7 moritur: 7 de eius epibaphio: vide ibidem li. 3. ca. 21.
- Scipio stricto gladio compellit rem publicā nō deserui: ibidem ca. 19.
- Scipiones plures fuerunt: pte. 7. li. 10. ca. 21. li. 10. 3. capite. 21.
- Scipionis pugna cum Hannibale par et victoriosa: 7 nauū incensio tangit ibidē li. 3. ca. 21.
- Scipiois or^o mirabilis 7 augurū angustia: ibidē.
- Scipionis eiusdem mira ad templū Jouis deuotio: tangitur: Ibidem.
- Sare dicit deus: cum scientem facit: pte. 3. in li. 83. questio. q. 60. p. 10. de essen. diuinitatis. k.
- Sare dicitur deus ea que illi placent: parte. 8. in li. 2. questio. super Exodū. q. 152.
- Nos sare dicit deus: qui memores preceptorū eius bonis operibus insistant: vt iusti habitū coronent: his autē qui in memores eius circa curam anime negligentes sunt. sic dicit: Recedite a me: Rescio vos: pte. 11. in questio. vere. et noui testamen. q. 110. d.
- Sare ppe dicimus qd mētis firma ratione cō-

- prehendimus: parte. 3. in argumento de vallis
ta. creden. f.
- 5 Scire perfecte est deum nosse: pte. 10. libro. 1. me-
ditatio. capite. 5. a.
- 6 Scire et discere dicitur deus: pte. 7. li. 16. ca. 5.
- 7 Scire bonū non facit hominē bonū sed diligere:
ibidem libro. 11. ca. 28.
- 8 Scire aliqua permittit deus sapientib⁹ in hac vi-
ta: aliqua vō seruant in futura: et nō debet ho-
mo plus sapere q̄ oportet. Et ponit exemplū
in infante nutrito vltra vires suas: et ideo dehi-
scente: ibidem li. 12. ca. 15. g.
- 9 Scire deum nihil aliud est nisi eum mente cons-
picere: firmēq; percipere: non em̄ corpus vt
carnis oculis inquiratur: parte. 5. de trinitate
libro. 8. capite. 4. a.
- 10 Omnes qui scire desiderant aliquod obiectum
iam illud in generali cognoscūt: sed ipsum des-
iderant nosse in speciali: quo ad noticiā in cō-
muni: vt est noticia alicuius cognoscibilis cō-
tenti sub tali cōmuni: ibidem libro. 10. capite. 2.
veritate. 4.
- 11 Scire et credere quomodo differant: vide pte. 2.
de magistro ca. 11.
- 1 Deus scit infinita per sapientiam: cum sciat nu-
meros qui sunt infiniti: et huiusmodi: pte. 7.
libro. 12. capite. 18.
- 2 Q̄ deus nō scit aliter p̄sentia q̄ p̄terita vel futu-
ra: nec post factum sua augetur scientia: ibidē
libro. 11. capite. 21. a.
- 3 Nihil tam innume scitur: seq̄ ipsum esse sentit si-
cut animus: pte. 5. de trinitate. libro. 8. capite. 6.
a. veritate. 15.
- 4 Q̄ sciuntur vel cognoscunt quedam per speciem
quedam per speciem p̄uocationē: que tamen sic
sciuntur vt nesciant: vt malū et tenebre: pte. 7.
libro. 12. capite. 7. a.
- 5 Quomodo sciant angeli res ipsas melius in di-
uina sapientia q̄ in seipsis rebus: ibidem li-
bro. 11. capite. 29. a.
- Scri.** Scribentes de seipsis: tanq̄ de altero loquunt:
pte. 9. in euangel. Ioan. tracta. 61. b.
- Scribenti cuiuslibet non solus p̄ius lector: sed etiā
liber corrector: optandus est: pte. 5. de trinitate
li. 3. in proemio. b. verita. 1.
- Scribitur quis in libro tribus modis sc̄m p̄sc̄-
tiam: sc̄m causam et sc̄m operationē: pte. 11. sup
magnificat. e.
- 1 Scripta que fuerūt in lege de christo impleri des-
buerunt: parte. 11. contra Penit. Donatist.
epistol. capite. 9.
- 2 Scriptura diuina data est nobis vt anim⁹ a falsi-
tatis purgaretur: parte. 5. de trinitate. li. 1.
ca. 1. b. veritate. 2.
- 3 Scriptura sacra firmamenti significatione intel-
ligitur: pte. 4. li. 13. confessio. ca. 15.
- 4 Scriptura canonica dicit nouum testamētū et
vetus: vnde cōcepta est fides: in qua nulla est
nobis dubitatio: pte. 7. li. 19. ca. 18.
- 5 In scriptura sacra vel ei⁹ hystoria narrant mul-
ta de malis hominib⁹ vel ciuitate mūdi: nō p̄-
pter se: sed vt ciuitas dei proficiat ex seipsis vel
emineat: ibidem li. 16. ca. 2. d.
- 6 Q̄ scriptura diuina excolit omnia ingenia et oēs

- alias litteras: ibidem li. 11. ca. 1. a.
- 7 Q̄ scriptura sacra melius indagat et intelligit
meta questione ab hereticis: ibidē li. 16. ca. 2. a.
- 8 In scriptura diuina christiana eruditio cōtinet:
ibidem li. 9. capite. 5. a.
- 9 De scriptura egyptiorū in cui⁹ hystoria multa sa-
bulosa ponunt. de multitudine temporū et cō-
tra scripturā sacram: ibidem li. 12. ca. 10.
- 10 De scriptura grecorū vbi magis sobue describū-
tur ip̄a regnōz: p̄trana et illis egyptiis: cui ma-
gis est credendū: cū sacre scripturę p̄cordet ibi. c.
- 11 Scriptura ad p̄prietatē litterę defendi debet: cum
q̄ gestum est narrat vbi dicitur: et erant nudi
Adam et mulier eius: pte. 5. de Genesi ad litem
ram libro. 11. ca. 1.
- 12 Quid in qualibet sacra scriptura potissimū in-
telligi possit: vide pte. 4. li. 12. confessio. ca. 18.
- 13 Scriptura diuina mysticis figuris loquit: ser-
uans rebus tempora: quibus recognitis ma-
nifesta exerceat veritatem: pte. 10. de symbolo ad
cathedra. li. 4. ca. 3. b.
- 14 Scriptura cum de deo aliquid dicit: per efficien-
tiam id q̄ efficit significat: pte. 5. de Genesi ad
litem li. 5. ca. 19. in fine.
- 15 Scriptura sacra sc̄m exemplaria diuersa varie in-
terpretat: non tamē ab eo q̄ intelligit discre-
pat: pte. 8. de adulterinis coniugijs ad Pollen.
libro. 1. capite. 10.
- 16 Scriptura diuina cur tot linguis est interpreta-
ta: vide pte. 4. de doctrina christiana li. 2. ca. 5.
Et q̄re symbolice tradita sit: vide ibidē ca. 6.
- 17 Que facilius acquirunt minus app̄eiant: q̄
facile inuestigata vilesunt: que aut cum labo-
re acquirunt c̄arius diligunt: ob id sacre scri-
pturę intellectus est difficilis: ibidē verita. 2.
- 18 Scripturas sacras quomodo modificauit spiri-
tus sanctus: vide ibidem capite. 6. in fine.
- 19 Scriptura sc̄m quas regulas de patre et filio lo-
quit: vide pte. 5. de trinitate. li. 2. ca. 1.
- 20 In scripturis quedā ponunt de patre et filio vt
indicet equalitatē vt est illud ego et pater vnū
sumus: alia vt minore ostendant filium p̄pter
formā seru: in qua illud pater maior me est: alia
nō vt minor vel equalis ostendat: sed tñ q̄ sit
de illo: sicut illud nō potest filius quicq̄ facere
nisi q̄ viderit patrem facientē: ibidē verita. 2.
- 21 Scriptura diuina et sanctorū dicta est iustorū ver-
ba demonibus occultant: pte. 5. de trinitate. li-
bro. 4. ca. 13. d. veritate. 17.
- 22 Scriptura diuina nomina rerum aliquando at-
tribuit similitudinib⁹: exemplificat de multis:
pte. 10. de mirabil. sacre scriptur. li. 2. ca. 11. b.
- 23 Illud q̄ nō est explicatū in sacra scriptura: tamē
diu nō est contra fidem donec veritate certiss-
ma refellat: parte. 5. de Genesi ad litem libro. 1.
veritate. 12.
- 24 Scriptura sacra quomō legenda sit: vide pte. 9.
in euangel. Ioan. tracta. 18. a.
- 25 Scriptura sine christo: est aqua inaspida: sed cū
christo sit vinum: ibidē tracta. 9. b. c. d.
- 26 Scriptura sacra quā canonicam nominamus:
est eminentis auctoritatis: quā christus locut⁹
est primo per prophetas: secundo per seipsum
et tertio per apostolos: parte. 7. li. 11. cap. 3. a.

Scripturam

Scripturarū

- et libro. 19. capite. 18.
- 27 In scriptura sacra si quid prohibet vel mandat non a scriptore eius sed deo pcedit: ibidem libro. 18. ca. 41. f.
- 28 Scriptura sacra vñt verbis methaphorice de deo: vt ofibus consulat: et vt perterreat supbientes: excedit negligentes: exerceat querētes et alar intelligentes: pte. 7. li. 15. ca. 25.
- 29 In scriptura diuina quomō immisceant sermone tropici proprijs: vide ibidem.
- 30 In scriptura sacra aliqua dicuntur per recapitulacionem: et ideo quod prius est factum: videtur aliquādo posterius esse factum: ibidem libro. 20. capite. 14. d.
- 31 In scriptura sacra dixerunt aliqui nihil esse qđ non insinuet aliquid ad supernā ciuitatem referendum: sed hoc nō approbat: cum dicat aliquid spectare solum ad ciuitatē terrenā: ibidem li. 17. ca. 3. et li. 16. ca. 2. d.
- 32 Scriptura diuina bipartita est in duo testaments: pte. 5. de Gene. ad Ifam li. 1. ca. 1.
- 33 Scripture sacre quadruplex sensus est: vide ibidem verita. 1. Et applicari solent quattuor conclusionibus principalibus ecclesie militantis: vbi dē in fine. Scripture: auctoritate. 2. Sacre auctoritate prima.
- 34 Scriptura quando deo membra attribuit: puta aures: nares: os &c. non carnaliter sed spiritus aliter intelligi debet: parte. 10. de essentia diuinitatis. b.
- 35 In scriptura sacra argumentationes sophistice canende sunt: parte. 4. de doctrina christiana: libro. 2. capite. 31.
- 36 figuratue in sacra septura literaliter accipi nō debent: ibidem li. 3. ca. 5.
- 37 Scriptura de quibus bona cōmemorat: nō oēs sine peccatis fuerunt: pte. 6. de natura 7 grana contra Pela. ca. 37.
- 38 Scriptura sancta nescit falli: nec fallere: pte. 6. de peccato. merito 7 remissio. li. 1. ca. 22. d.
- 1 Scripturā diuinā studere volens recto iudicio naturalis rationis vigere debet: pte. 5. de Gene. ad Ifam li. 11. verita. 1. document. 1.
- 2 Scripturā ex ratione exponere sine auctoritate periculosum est: pte. 4. de doctrina christiana: libro. 3. ca. 28. Et quomō species diuerse tropi tractato: es in scriptura vñt: ibidē ca. 29.
- 3 Omnis intellectus in scriptura habitus veritati nō repugnans ex intentione spūssanti credendus est esse: ibidem ca. 27.
- 4 Tractatores sacre scripture species diuerse tropi in scripturis vñt: ibidem ca. 29.
- 5 Scripturam uniusque interpretantes iusticia 7 auctoritate repumendi sunt: pte. 4. de doctrina libro. 3. capite. 14.
- 6 Scripturā que secundino 7 Manicheo laboriosa vibebat: Augustinus exponit: pte. 4. cōtra secundi. Maniche. ca. 21.
- 7 Scripturā sacram faustus promulgat inconfonantē: pte. 4. cōtra faustum li. 33. ca. 3.
- 8 Scripturā diuinam exponens: non debet longe aberrare ab eo qui eam scripsit: parte. 7. li. 15. capite. 26. c.
- 9 Scripturā sacram nō intelligentes: impugnare

- possunt nō autē expugnare: ibidē li. 10. ca. 32. g
- Scripturarū veraciū auctoritas a patrib⁹ vsq ad nos cernissima et nonissima successione puenit. Qui etiam apocripbas eas scripturas dici consueuerūt: quarū origo occulta non clariuit: pte. 7. li. 15. ca. 23. g.
- De scripturarū canone seruato in templo bebrē populi: in quo que scripsit Enoch inuenta nō sunt: vnde apocripba sunt nominata: Ibidē.
- 2 multa sunt scripta ab hereticis nomine apostolorū 7 prophetarū: que omnia apocripbarū nomina ab auctoritate canonica diligenti examinatione sunt remota: Ibidem.
- Scripturarū diuinarū noticiā: numerorū ignorantia multū impedit: 7 ignorantia musicorū est ignorantia rerum: pte. 4. de doctrina christiana li. 2. ca. 16. b. c. d. e.
- In scripturarū sacrarū copia pascimur apertis: exerceamur autē obscuris: illic fames pellit: hic fastidiū: pte. 10. de blasphemia in spūssenti. f.
- Scripturarū diuinarū indagator: solertissimus dicit qui pmo totas legere notasq; habuerit: et nōdū intellecta: pte. 4. de doctrina christiana libro. 2. ca. 8.
- Scripturarū sacrarū laus et quales earundem lectores esse oporteat: vide pte. 3. de vtilitate credendi ad Honora. ca. 6. a. b.
- De scripturarū differentia et in quo genere bebrē errorē ponat quo catholicā ecclesiā errare putant: vide ibidem ca. 5.
- Ad diuinarū scripturarū considerationē bonat nos Augustin⁹: pte. 2. de vera religio. ca. 51.
- Scripturarū diuinarum auctores: intelligunt per montes israel in scriptura: parte. 10. de passionibus ca. 11. b.
- Scripturarū ambiguitas et distinctiōe soluitur: pte. 4. de doctrina christiana li. 3. ca. 2.
- Scripturarū expositio nō nisi a docto petenda est: pte. 2. de morib⁹ ecclesie catholice li. 1. ca. 1. a.
- Scripturarū diuinarū omnium plenitudo et finis est dilectio: qua fruendū est: parte. 4. de doctrina christiana li. 1. ca. 35.
- Scripturā sacram aliqui recte false aut mendaciter intelligunt: ibidem ca. 36.
- Scripturas ppheticas fecit trāsseri Ptolome⁹ in grecam linguā per interpretes septuaginta duos: pte. 7. li. 8. ca. 11. b.
- Scripturas cum labore rimamur: quia ex parte hic sciam⁹: sed cum venerit qđ perfectū est enuciabit qđ ex parte est: 7 explicat de cognitione angelorū: ibidem li. 11. ca. 31. b.
- Scripturas quidam male intelligūt exponētes diuersimode: asserētes dānatos aliqui liberari debere: ibidē li. 21. ca. 17. 18. 19. 20. 21.
- Scripturas diuersimode Manichei 7 christiani accipiūt: pte. 4. cōtra faustum li. 32. ca. 8.
- Scripture sacre auctores nō solum sapientissimi sed etiam eloquentissimi fuerūt: pte. 4. de doctrina christiana li. 4. ca. 6. verita. 2.
- Scripture sacre quadruplex est expositio: pte. 3. de vtilitate credendi ad Honora. ca. 3. de Genesi ad Ifam ca. 2. Supra scriptura auctoritate. 33. Sacra auctoritate. 3.
- Scripture sacre intellect⁹ noticiā triū linguarū

- requirit scilicet latina, greca et hebraea: pte. 4. de doctrina christiana, libro. 2. ca. 11.
- 4 Scripturae sacre expositores intendere debent principaliter ut intelligant: ibidem li. 4. ca. 8.
- 5 Scripturae sacre lectori duo impediunt aut ignotum verbum aut ignota locutio: ibidem li. 2. ca. 14.
- 6 In scripturae sacre studio nullus potest proficere nisi sit fundatus in humilitate: parte. 4. li. 3. confessio. ca. 5. dicto. 2.
- 7 Scripturae sacre passus si aliquis non potest firmam rationem ad litteram intelligi: est ad allegoriam vertendum: pte. 8. in li. 1. retracta. ca. 10. d. veritate. 9.
- 8 Scripturae que de christo erant cur impleri oportebat: vide pte. 9. in epistol. Ioan. trac. 2. a. b.
- 9 In scripturae sacre cognitionem Augustinus et ceteris scripturis prius notis peruenit: pte. 4. li. 12. confessio. ca. 10.
- 10 Scripturae sacre lectio multum valet ad hominis conversationem ad deum. Supra lectio: auro. 3.
- 11 Scripturae sacre auctoritas sequenda est in omnibus: nec aliquid extraneum ab ipsa est asserendum: argumentum: pte. 7. li. 15. ca. 1.
- 12 Scripturae diuine bystoria de paradiso et lignis eius: et huiusmodi multis significet: nihilominus istius bystorie veritas fidelissima rerum gestarum narratione commendata credatur: ibidem libro. 13. ca. 20. b.
- 13 Scripturae sacre doctores in nullo discordant: nec sic phis: ibidem li. 18. ca. 41. b.
- 14 Scripturae sacre auctores debuerunt esse pauci: ne multitudine vilesceret: quod eorum religione esse oporteret: nec tamen ita pauci ut eorum non sit miranda compensatio et quare: vide ibidem.
- 15 Scripturae circumstantie sententias illuminare solent: pte. 3. in li. 83. ques. q. 69. b.
- 16 Scripturae sacre Augustinus inuestit in eis reperit quod in Platonis libris inuenire non potuit: pte. 4. li. 7. confessio. ca. 21.
- 17 Scripturae diuine dicunt nubes: pte. 2. de Bene. contra Manicheos li. 2. ca. 4.
- 18 Scripturae dominice sensus suos sollicitis et deuotione aperit: negligenter claudunt: pte. 11. in questio. vet. et noui testamenti. q. 95. a.
- 19 Scripturae diuine veritas certior probatur esse omnibus alijs: pte. 7. li. 10. ca. 18.
- 20 Scripturae sancte fides mirabilem habet auctoritatem in orbe terrarum et merito: ibidem li. 12. ca. 10. c.
- 21 De scripturae sancte auctoritate que totius orbem sibi crediturum predixit: et sicut fidit: sic fuit: et ideo que pollicetur vera esse ostendit: ibidem.
- 22 Scripturae sacre obscuritas est utilis: quia plures sententias veritatis parit: et in lucem notitiae producit: dum alius eam sic: et alius eam sic intelligit: et infert: quod expositio non debet esse distorta: ibidem li. 11. ca. 19. a.
- 23 Scripturae ecclesie magis credendum est quam dictis Manichei que incerta sunt: pte. 4. contra epistol. Manichei ca. 14.
- 24 Scripturae peccordia asserentis manducare omnem carnem: ut vocis apostolice admonitionis carnem non manducare nec vinum bibere: pte. 3. contra adimam. Manichei discipulum ca. 14.
- 25 Nulla scripturae sacre sententia redolet nisi cocta sit in corde: sicut ibus nisi ponatur in igne: p. 10. de speculo peccato. ca. 2. in fine.
- In scripturis sacris omnia que sunt obscuriora christum sonant et corpus eius: nec quicquam credendum est in eis narratum quod non significet aliquid futurorum: pte. 4. de sanctum li. 22. ca. 94.
- In scripturis contenta pro temporis varietate aliter et aliter videntur: pte. 4. de doctrina christiana li. 3. capite. 18.
- Scrutari significat occulta penetrare: pte. 11. in questio. vet. et noui testamenti. q. 125. b.
- Secutum veniens: pte. 7. li. 5. ca. 12.
- Secretorum reuelatio res nondum turpis sed et erecta bilis est: et sacrilegium: pte. 10. de amicitia ca. 13.
- Secretum si tribus est manifestatum: omnibus est diuulgatum: pte. 4. in questio. euangelio: li. 1. ca. 27. veritate. 16.
- De Sectarum phorum diuersitate: quam multiplicem finem appetit diuersos: p. 7. li. 19. ca. 1. et p. totum.
- Quod seculum vel ipsa fuerit ante genus humanum: dicit se ignorare: ibidem li. 12. ca. 16.
- De seculo querit vel seculis: utrum eadem repetita sint vel diuersa: et utrum in se vel sapientia diuina secula eterna sint: et huiusmodi non soluit: ibidem ca. 19. per totum.
- Secularia omnia reliquit Augustinus et diuinorum dulcedine: pte. 4. li. 8. confessio. ca. 1.
- Seculum plenus malignis dicitur propter malignos homines: qui in illo sunt: parte. 3. in expositio. epistol. ad Gal. ca. 1. a.
- Seculum in malo etiam intelligi potest: pte. 8. de aduersa. legis et prophetia. li. 2. ca. 7. b.
- Secundum ab Augustino vinctis suis proprijs verbis: pte. 4. contra secundum Manicheum ca. 3.
- Securitas nulli populo tanta concessa est: ut homines incursus non timeret: eterna patria exspectat: pte. 7. li. 17. ca. 13. b.
- Securitas ne insolentia pariat consulitur carthago non delenda: ibidem li. 1. ca. 30.
- Secuti sunt christum: non scribe: non pharisaei: nec potentes: sed piscatores bonum imperium et rusticum: pte. 11. in questio. vet. et noui testamenti: questio. 73.
- Sedere dicitur deus non corporaliter humano more: sed potentialiter super omnem creaturam rationalem persistere: pte. 10. de essentia diuinitatis. 3.
- Sedere dicitur deus non membrorum positione: sed iudicantis significat potestatem: pte. 3. de fide et symbo. ca. 7. de sermo. domini in monte li. 1. 8.
- Sedere ad dexteram dei patris quid sit: vide pte. 4. de agone christiano ca. 26. pte. 10. de symbo. ad carthecum li. 1. ca. 4. a. li. 2. ca. 7. li. 3. cap. 7. li. 4. ca. 7. de trinitate et unitate. ca. 8.
- Sedere ad dexteram patris: Augustinus figuratus esse probat: pte. 11. de altercano. ecclesie. f.
- Sedere deo proprie non conuenit nisi per similitudinem: quomodo: vide parte. 5. de trinitate libro. 5. capite. 8. b.
- Sedet ad dexteram patris dei omnipotens expositur: ut supra auctoritate. 2.
- De Sedibus quas vidit Ioannes in Apocalypsi: per quas plenus ecclesia intelligit quantum ad platos: pte. 7. li. 20. ca. 9. d.
- Seducere accipi potest in bono et in malo: pte. 9.

in euangel. Joan. tractatu. 29. 9.

- 2 Seducti sunt qui peccantes non credunt peccata re-loquuntur de Eua: parte. 7. li. 14. capite. 11. c. nota veritatem.

Seipsum contemnere maius est q̄ mundū: quē multi propter vanitatem cōtempserūt: pte. 10. de spiritu et anima capite. 5.

Scl. Selinites: parte. 7. libro. 21. capite. 5.

Sem. Et Sem filio Moenati sunt assyri et bebrei: ibi dem libro. 16. ca. 10. 11.

- 1 Semen quo quis regeneratur - verbum dei est: parte. 6. contra litteras Petiliani libro. 1. ca. 7. libro. 2. capite. 5. b.

- 2 Semen dei potens est in terra: pte. 8. de octo dulcicij questio. q. 4. Infra psal. 111.

- 3 Semē hoīs ex quicūq; boīe et creatura est: et eo male utenib; male erit: nō ipm aliquādo malum erit: pte. 5. de bono cōiugali ca. 16. a.

- 1 Semina oīa vīlibus necessaria - nisi resoluta fuerint - renasci rursus nō poterūt: pte. 11. in quest. vete. et noui testamen. q. 114. f.

- 2 Semina sicut rore madefacta germinant et erunt: sic rore spūsanctus ossa fidelū vīstata: cum suo corpore in eternā gloriā germinabūt: parte. 10. de consolatio. mortuor; libro. 2. ca. 2. in fine. Ibidem probat resurrectionē mortuor; rum esse possibilem.

- 3 Seminales cause quīs gignendis rebus adhibeant vel angelorū operationib; vel bonorū vel mixtionibus quorūcūq; animalū: ipsas tñ naturas nō nisi deo facit: p. 7. li. 12. ca. 25. c.

- 4 In seminali ratione quō lateat oīa membra hominis que apparent postea: vide idem libro 22. capite. 14. b.

- 5 Seminalē virtutē qua nō solū familia pducunt h; etiā pductis eadē vis seminalis pferit: nō potuit petri auferre in hoīe: ibidē ca. 24. a.

- 6 Semināt in carne sua - qui oīa que facit: etiam si bona videant: propterea tamen facit ut carnaliter ei bene sit: parte. 3. in exposito. epistol. ad Gal. capite. 6. b.

- 7 Seminatio in spiritu est ex fide cum charitate h; iure iusticie - et non obaudire desiderijs peccator; Ibidem.

- 1 In semine tuo oīes gentes bñdicent ad Abrahā Isaac et Jacob dictū est - quare dicit dñs Ego sum de⁹ Abrahā de⁹ Isaac et de⁹ Jacob: cōpleturus vtiq; in bñdictione omnīū genitū qd ex eor; semine pmissit: pte. 4. contra faustū li. 12. ca. 41. Genesio. 22. auctorita. 4.

- 2 In semine inuisibilis ratio et visibilis corpulentia cōcurrūt: et vtrūq; istorū cōcurrit ex ipso Adā vsq; ad corpus Marię accipit inde argumentū q̄ illa portio fuit reservata Marię - que per decisionē peruenit ab Adā vsq; ad corpus domini: parte. 5. de Genesi ad litteram li. 10. ca. 20. notabi. 2.

Seminū oīa p̄mordia humida sunt et humore concresecunt: ibidem li. 5. ca. 7. a.

Seminamus virū se fingens impat: sed filiū cognoscens occidit ab eodē: pte. 7. li. 18. ca. 2. c.

- 1 Sempnar⁹ melior est q̄ qui semp nascit: pte. 3. in li. 83. questio. q. 37.

- 2 Quomodo semper possint dici esse angelis vide

pte. 7. libro. 12. ca. 15. d.

Sempiternū in animo nostro est - vivere et scire: 1 non tamē sempiternū est cogitare: q̄ cum vnū incipit cogitare - aliud definit: pte. 5. de trinitate li. 15. ca. 15. verita. 36. dicto. 1.

Cum scientia sit sempiterna et nō cogitatio - verbum nostrū nō pōt dici sempiternū - cuz nō sit verbū nisi cogitatio: restat ergo et felix deus habeat verbum sempiternū: ibidē dicto. 2.

Sempiternū est - qd neq; initūz vt esset habuit nec cessare vnq; potest esse qd est: pte. 10. de incarnatione. verbi li. 1. ca. 14. a.

Semū ex quadā parte imperfectū est: ex nulla tamen falsum est: pte. 4. cōtra faustū li. 1. ca. 3.

Senarij numeri perfectio tangit: pte. 11. in dia: 10. ad Diosium. q. 26. c.

Senariū numerū scriptura cōmēdat in eo q̄ de⁹ 2 in sex dieb; perfectit oīa opa sua - et die sexta creauit hominē: in sexta etate mundi deus homo factus est. Supra numerū auctorita. 3.

Senarius numer⁹ inter alios pfectos numeros 3 primus est. Supra numerus. auto. 3.

Senarius est numerus perfectus: quia cōstat ex 4 suis partibus quotis. et est primus: pte. 7. li. 11. ca. 30. a. Numerus: auto. 3.

Senarius a senio videt dictus: pte. 8. in li. 3. questio. sup. Leuiti. q. 25.

Sentendi viuacitas. utilitas. necessitas et libido quid sit: vide parte. 8. contra Iulian. Peta. libro. 4. ca. 14. a.

Seneca clarescit tpe apostolor; theologiam fabulosam. ciuilem et naturalē reprehendit: parte. 7. li. 6. ca. 10. a. f.

Senectus et pulchritudo corporis in vno habitare 1 nō pōt: pte. 9. in euāg. Joan. tract. 32. e. in fine.

Senectus a sexagesimo anno dicit incipere: parte. 3. in li. 83. questio. quest. 58. c.

Senes mores Tobie imitare debent - qui cuz cecus esset corpe: viam vite filio demonstrabat in corde: pte. 10. de ecclesiasti. dogmati. ca. 6. b.

Senex sine religioe. est in scdo gradu abusionū: 2 pte. 10. de duodecim abusiis. gradib; gra. 2.

Senex omnis senior dici potest - non autē oīs 3 senior: senex: parte. 8. in li. locutio. de Josue li. 6. exponēs ca. 23.

Per seniozem in scriptura aliquando presbyteri 4 rum intelligere debemus: ibidem libro. 1. questio. super Gene. q. 70.

A senioribus christus crucifixus est - a paruulis 5 collandatus: pte. 10. de salute. documē. ca. 43.

Sensibilia cōtemnēda sunt - vitendū autē est his 1 ad huius vite necessitatē: pte. 2. de monib; ecclesie catho. libro. 1. ca. 20.

Sensibilia dicim⁹ q̄ visu tactuq; corpis sentiri 2 queūt - q̄ sentiendo tangim⁹ - vt colores vident: pte. 7. li. 8. ca. 6. b. li. 11. ca. 26. a.

Sensibilia nūcupata sunt talia ab aialib;: nō q̄ 3 sentiūt - h; quia sentiunt: ibidem li. 11. ca. 27. d.

Sensibiliū rerū imagines ad spiritalia intelligē 4 da nō solum nō iuuant h; etiā nocent: pte. 5. de Genesi ad lram li. 7. verita. 6. notabi. 1.

A sensib; remota et abusu cognitionis būane prius 1 us credenda sunt ex auctoritate diuina: deinde noscenda: ibidem li. 5. ca. 12. notabili. 1.

- 2 Sensus quibz vestigiū rationis inesse potest: vide pte. 1. de ordine li. 2. ca. 11. b. c. d.
- 3 A sensibus aliqui alius alienant aliqui q̄ i somnis: pte. 8. de cura p mortuis gerenda ca. 12.
- 4 In sensibus corpora posuerūt aliq̄ p̄i veritatis indicium: s̄ hoc reprobatur: pte. 7. li. 8. ca. 7.
- 5 Q̄ sensibus credimus in rei cuiusq̄ euidencia quibz vñt ala per corpus: ibidē li. 19. ca. 18.
- 1 Sensus corporis corporalia sentiunt: externa vñt in cōmūtabilia ratioe sapiētie intelligunt: pte. 7. de trinita. li. 12. ca. 12. verita. 13.
- 2 Sensus corporis bō exterior: predictus corpa sentit et est quinquā p̄ntis videndo. audiendo. olfaciēdo. gustando. tangendo: ibidem li. 11. ca. 1. b.
- 1 Sensualitas ea vis anime est. qua corpus vegetat: et p corporis sensus. ista exteriora sentit et discernit. Omnes enī sensus tam interiores q̄ exteriores ad animā referunt. vñt ab illa procedentes: vt enī sentiant omnes. ab anima habēt: pte. 10. de spiritu et aia ca. 37. b.
- 2 Sensualitas corporis est quedā vis ignea: sensus: litas siue aialitas anime est inferior vis eius: q̄ secum trahēs sensualitatē carnis. velut famulus et obediens: sensus et imaginatiōes facit: easq̄ in archa memorie reponit et. ibi. ca. 38.
- 3 Ipsa itaq̄ vis ignea q̄ extrinsecus formata sensus dicit. eadem forma vsq̄ ad intimū traducta. imaginatio vocat: ibidem. a.
- 4 Sensualiter viuens miser et turpis dicit: pte. 2. de vera religione. ca. 41. in fine.
- 1 Sensus sacre scripture quadruplex est. Supra Scriptura: auro. 33. Scriptura: auro. 2.
- 2 Sensus literalis sacre scripture maxime est cōmendandus. Supra literalis: auro. 1. 2. et. 3.
- 3 Sensus n̄i exteriores non decipiunt circa obiecta p̄pua licet receptio cōtingat de iudicio aliarū potentiā: pte. 5. de trinita. li. 15. verita. 31.
- 4 Sensus est non latere animā qd̄ patit corpus et sunt quinq̄: pte. 2. de anime quantitate ca. 23. a. Descriptionē improbat: ibidem ca. 24. Aliter diffinit: ibidem ca. 25. c.
- 5 Sensus patit imaginatiōē: imaginatio cogitationem: cogitatio meditationē: meditatio acutūgeniū: ingeniū rationē: ratio concludit ad intellectū: intellectus ad intelligendū: intelligētia per cōtemplatiōē ipsam veritatē admirat: et per charitatē in ea delectat: pte. 10. de spiritu et anima capite. 38.
- 6 Sensus est passio anime in corpore ex qualitatibus extra accidentibz et. ibidem.
- 7 Sensus animi vel mentis rectissime dicit ille q̄ est interior: quo sentiunt insensibilia: pte. 7. li. 11. capite. 3. et. 27.
- 8 Q̄ p sensus beat aliq̄ scia: vide ibi. li. 19. ca. 18.
- 9 Q̄ sensus humanos siue corporis siue alios qd̄ nullum corpus habent: in somnis et alio loquitur. vtens creatura sibi subiecta in specie humana aliquādo: ibidem li. 15. ca. 6. e.
- 10 Sensus quilibet aliqd̄ qd̄ sibi aliquo modo p̄pū est habet: pte. 2. de libero arbitrio. li. 2. ca. 3. a. b. Et q̄ quilibet homo habet sensus distinctos exteriores et interiores: ibidem ca. 7. a. b.
- 11 Sensus interior. sensus exteriores et eoz obiecta sentit: ratio autē et hoc et sapientiam discernit: ibi

- dem libro. 2. ca. 4. a. vñt
- Sensus exteriores quia sunt in genere viuentiū meliores corporibz q̄ ab ipsis sentiunt existūt: sensus vñt cōis interior: p̄stantior est ip̄is sensibus exterioribus: ibidem ca. 5. a. b.
- Sensus duo sunt in homine interior et exterior: et vterq̄ bonū suū habet quo reficit interior cōtemplatiōe diuinitatis. exterior p̄templatiōe humanitatis: pte. 10. de spū et aia ca. 9. b.
- Sensus et imaginatio quomō differūt: vide ibi dem capite. 11. a.
- Sensus quinq̄ aliqui fm̄ q̄tuor elementa distingunt: pte. 5. de Gene. ad lram li. 3. ca. 4.
- Sensus p̄ntis aut additione aut diminutione siue immutatione vnus syllabe: pte. 11. in questione. veteris et noui testam. q. 82.
- Sensus est aliud et aliud sciētia. aliud scire. aliud sentire: pte. 2. de aie quantitate. ca. 29. a. b.
- Sensus est passio corporis per sapientiam nō latens animā: quomō: vide ibidē ca. 25. c.
- Sensus om̄is pducit suū obiectū in esse apparētē: pte. 5. de trinita. li. 14. ca. 6. verita. 11.
- Sensus nō solum sed aliquādo iudiciū mentis: pte. 2. de vera religione ca. 33.
- Sensus corporis benevntes ad credenda et p̄dicanda opa dei et. intrabunt in gaudiū domini sui: ibidem ca. 54. b.
- Sensus corporis quinq̄ quid significant: vide pte. 9. in enan. Ioan. tracta. 15. c.
- Sensus quinq̄ vnde forment: vide parte. 10. de spiritu et anima ca. 33. a.
- Sensus oēs a parte anteriori cerebri distribuūtur ad frontē: atq̄ in facie sunt collocata om̄ia sensuū organa. excepto tangendi sensu qui per totū corpus diffundit: pte. 5. de Gene. ad lram li. 7. ca. 17. verita. 4. in tertio nota.
- Q̄ sensu corporis et si capiamus sensibilia: tamen de eis nō sensibz corporis iudicam: pte. 7. li. 11. ca. 27. d. Sed habem⁹ aliū interioris hois sensum isto longe p̄stantiorē: quo iusta et iniusta sentim⁹: iusta per intelligibilia specit: iniusta p̄ci⁹ p̄uationē: ad binōi sensus officiū nō accies pupille. nō foramē auricule. nec spiramē narium. nec villus corpore⁹ tactus accedit: ibidē.
- Sensum quandoq̄ verbum scriptura appellat: pte. 11. in questione. veteris et noui testa. q. 7.
- Sensum et intellectū ponunt pbi ppter cōprehensionē et p̄ceptionē veritatis: p. 7. li. 19. ca. 4. c.
- Que sensum habēt sic excedūt insensibilia vt ipsa excedant a rationalibz et intelligibilibz: ibidem libro. 7. ca. 3. a.
- Sensuū delectatione Manichēi recepti sunt: pte 4. cōtra faustum li. 32. ca. 20.
- Sensuū humanorū munus a deo concessum est: pte. 10. li. 2. medita. ca. 11.
- Sensuū vtilitas. necessitas et vniuersitas que sit: vide pte. 8. 5 Julia. Pelagia. li. 4. ca. 14. a. b.
- Sensuū mortifera infectio tangit: pte. 10. de bonesta. mulierū ca. 5. a mortifera: auro. 1. 2. 3. 4.
- De adaptatione quinq̄ sensuū ad q̄tuor elementa: pte. 5. de Gene. ad lram li. 3. ca. 4.
- De sensuum illusione sacra per demones immittentes p̄bantasticum: pte. 7. li. 18. capite. 18. libro. 22. capite. 22. d.

Sentire

- 1 Sententia vera nō solum propria: sed omnium vera dicentū accipienda est: parte. 4. li. 12. confessio. capite. 31.
  - 2 Sententia dei est ita certa et fixa sicut certa predictio: pte. 7. li. 15. ca. 25. a.
  - 3 Sententia tunc manet si non emendet delictum declarat ex scriptura: pte. 11. in questio. veter. et novi testamen. q. 102. c.
  - 4 Sicut a sententia vera non moueri laudabile est: ita culpabile persistere in falsa: pte. 6. p. Cresco. gramm. li. 3. ca. 3.
  - 5 Sententia Iosimi episcopi tangit: pte. 5. de bas. pns. cōtra Donatist. li. 3. ca. 7.
  - 6 Sententia honorati et vigilancij de cōsuetudine et veritate tangit: ibidem ca. 9.
  - 1 Sententia deus mutat vel statuit sed nō presciētiā: pte. 7. li. 14. ca. 11. a. et bis habes sententiā dei dupliciter.
  - 2 Sententiā suā nimis amando inuidendo melioribus diabolica psumptio est: pte. 5. de baptis. mo cōtra Donatist. li. 2. ca. 5. b.
  - 1 Sentire non est corpis s; anime per corpus eo q; organa naturalia quasi p fenestras ad ipāz ingreduntur actus suoz obiectoz: pte. 5. de Bene. si ad istā li. 3. ca. 5. verita. 3. in fine.
  - 2 Sentendi viuitas est: quia magis aliud aliud minus in ipis corporalib; rebus p earum modo atq; natura qd verū est percipit: atq; id a falso magis minusne discernit: pte. 8. contra Iul. pelagia. li. 4. ca. 14. a.
  - 3 Sentendi vilitas est per quā corpi viteq; quā gerimus ad aliquid approbandū. vel improbandū. sumendū vel reiiciendū appetendum vitandumue consulimus: Ibidem. a.
  - 4 Sentendi necessitas est: quando sensibus nris etiam que nolum⁹ ingerunt: Ibidem. a.
  - 5 Sentendi lidido est: que nos ad sentiendū. siue consentientes mente. siue repugnantes appetitui carnalis voluptatis impellit: ibidem. a.
  - 6 Sentire aliud est aliud cognoscere: pte. 2. de anime quantitate ca. 24. a.
  - 7 Sentire vel vivere anima nō desinit: quapropt̃ immortalis dicit: pte. 7. li. 13. ca. 2. a.
  - 8 Sentire finistrum secundini parū curauit Augustin⁹: pte. 4. ptra secundinū Adinche. ca. 1. Secō spm quomō deus indurauit: vide pte. 8. in li. questio. sup Deutero. questione. 2.
- Sep. Separatio bonoz a malis in iudicio qualis erit
- 1 vide pte. 9. in euang. Ioan. tracta. 19. l.
  - 2 Separare debemus preciosū a vili: pte. 4. li. 13. confessio. ca. 20.
  - 3 Separat nihil diligentem a deo qui summū bonum est: a quo omnia bonitatē acceperūt quies quid ex ea habent: pte. 2. de moribus ecclesie: li. 10. ca. 11. a. b.
  - 3 Separatus ad ecclesia quantūlibet laudabiliter se vivere est: et nō habebit vitā: pte. 6. in epis. stol. ad Donatistam: post collatio. c.
  - 4 Q Septies in die cadit iustus: et oriens resurgit: intelligit nō de casu in peccatū sed in tribulationē: pte. 7. li. 11. ca. 31. b.
  - 1 Septē ecclesie quid significēt in scriptura: vide pte. 9. in Apocalip. Homel. 1. a.
  - 2 Septē tantū ecclesijs qre loquit̃ Iohāes: ibi. c.

Septenarius

- Septē candelabaz quid significant: vide ibides 3
- Homelia. 2. c.
- Septem sapientes: notantur: pte. 7. libro. 8. ca. 4
- pte. 2. li. 18. ca. 25.
- Septenarius numer⁹ quomō sit pfectus ostendit Augustin⁹: pte. 7. li. 11. ca. 31. b.
- Q Septenario significet spiritus sanctus ostenditur: Ibidem. Spiritus sancto: auto. 4.
- Septenari⁹ numer⁹ quid significet: vide pte. 9. 3
- in euangel. Ioan. tracta. 122. c.
- Septenari⁹ numer⁹ discipulorū piscantiū quid significet: vide supra numerus: auto. 14.
- Septenarius numerus ad mandationē spiritus lem p̃tinet. Supra numerus: auto. 27.
- Septenari⁹ numerus ad vnitatē eccliaz refert: et solet p vniuerso poni: s numer⁹: auto. 28.
- Septenari⁹ numer⁹ petitionū oionis diuice cōgruere videt̃ septenario numero donoz spiritus sancti: Sup̃ nūer⁹: auto. 29. Sp̃s sancto: auto. 4.
- In septimo die dei requies cōmendat: in q p̃mū sanctificatio sonat: ita deus noluit illuz diē in illis suis operibus sanctificare: s in requie sua que nō habet vesp̃rā: pte. 7. li. 11. ca. 31. a.
- Septimo die requieuit deus ab operibus suis: et significat: q impleto sexto millenario annorum in septimo millenario requiescet: cessante iam mūdo ab omni opere seculari: pte. 11. in questio. veteris et noui testamen. ques. 106. b. Sup̃ requieuit: auto. 1. Dies: auto. 10. Deus: auto. 125. Bene. 2. auto. 2.
- Septimus dies auctoritatē in scripturis habet: 3
- pte. 8. in li. 1. ques. sup Genesim. q. 172.
- Dies septima vesp̃rā nō habens requies est p̃petua. Sup̃ dies: auto. 9.
- Septuaginta interpretes ita sunt interpretari presenta spiritus sancti: vt os vniū tot hominū fuerit: cum interpretati fuerint: pte. 4. de doctrina christiana li. 2. ca. 14. Nota. 2. Sup̃ interprete: auto. 11.
- Sepulchra mortuoz non ob aliud vel memorie vel monumēta dicunt: nisi quia eos qui viuē num oculis morte subtrahi sunt: ne obliuione etiam cordibus subtrahant: in memorā reuocant et admonendo faciūt cogitari tē. pte. 8. de cura p mortuis gerenda ca. 4.
- Sepultura corporis quomō magnip̃denda nō sit: vide ibidem ca. 5.
- De sanctorū corporū in gallijs combustionē et cinerum in rhodani fluiū aspersione: vide ibidem ca. 6. Sanctorū. 14.
- Q humano affectu dolēt hoies si corpora sua nō sepeliri: vbi et vellere referunt: ibidē ca. 7.
- Quare deus permiserit sanctorū corpora cremari et cineres dispergi: vide ibidē ca. 8. Sanctorū: autoritate. 15.
- Officiū sepeliendorū mortuorū laudabile est: quare illi a rege David benedicunt: qui Saul et Jonathe ossibus aridis sepulture miseri cordiam prestiterūt: ibidem ca. 9.
- Nec aliquid obest fidelibus negata eoz corporibus sepultura: nec aliquid si exhibeat infidelibus prodest: Ibidem.
- Sepultura etsi non opitulet̃ defunctis: culpāda tamē irreligiositate negligit: ibidē ca. 10. b.

Sepultura

Sequi

- 8 De Sepulchri domus terra sanante paralitico cum: vide parte. 7. li. 22. ca. 8. b.
  - 9 De sepulchro apertione et resuscitatio apparitione: vide pte. 10. de mirabili. sacre scripture libro. 3. capite. 13.
  - 10 An mortui in somnis videns: animam mortui se vidisse debeat semper arbitrari: duo et epla intro ducunt: pte. 8. de cura p mortuis gerenda ca. 11.
  - 11 Mortui viuoꝝ actio et rebus cognoscendis adiuuandis qz nō miscent: ibidē ca. 13.
  - 12 Quomō - que de diuite epulone et patre Abraaz ptra p̄dicta obijci possent. soluant: ibi. cap. 14.
  - 13 Sepultura Moysi nobis ignota est dualis de causis: pte. 10. de mirabili. sacre scripture libro. 1. ca. 35. vide ibi veritatem.
  - 14 Mortui quomō sciunt ea que nobiscū agunt: et quomō viuis apparuerunt: vide pte. 8. de cura p mortuis gerenda ca. 15.
  - 15 Sepultura Jacob et Joseph tangitur: pte. 10. de mirabili. sacre scriptu. li. 1. ca. 15. b.
  - 16 Sepultura mortuoz remissionē significat peccatoꝝ: beati ergo quoz tecta sunt peccata: pte. 8. in li. ques. sup Gene. q. 161.
  - 17 De sepultura christi bonificat: et resurrectione a mortuis terna die in mysterio: pte. 10. de symbo. ad carbecu. li. 3. ca. 6.
  - 18 Sepultura an p̄ficiat: et erroꝝ gentiliū de insepul tis. tangit: pte. 7. li. 2. ca. 12.
  - 19 De sepultura p̄pna quomō nō sit curandū moriētibz: vide ibidē li. 1. ca. 13. b.
  - 20 Sepultura crucifixi sanctū indicat euāgelii: qz susceptus a Joseph. obvolutusqz linteamini bus cum aromatis positus in monumēto no uo: homo cū nouus sine vlla corruptione ex virgine p̄creatus. in monumēto nouo pos itus est: in quo nondū erat positus mortuus: vt sanctitas virginalis vtri in omibz oia re fect ex pueniētia inuolabilis sepulchri: pte. 10. de symbo. ad carbecu. li. 3. ca. 6.
  - 1 Sepulture carentia non est timenda bonis quia nec capillus eoz potest perire. Itē pater i mul tis philosophis qui sepulturā cōtempserunt. Itē in exercitibz multis: qui in campis deserti morti se exposuerūt: pte. 7. li. 1. ca. 12. 13.
  - 2 Sepulture cōditio et huiusmodi magis sunt vi uentium solatiū q̄ subsidium mortuoz: ibidē ca. 12. b. p. 8. de cura p mortuis gerenda ca. 2. c.
  - 3 Sepulture officiū excentes cōmendabiles red dunt ppter tria: tū ex sepultura p̄marchariū: tum ex dei beneplacito: tum quia fides resurre ctionis astruit: pte. 7. li. 1. ca. 13.
  - 4 Sepulture officiū circa corpora mortua deo gratū indicant. qz corporibz viuis subuenire. per ele mosynas maioris est meriti: ibidem. b.
  - 5 Sepulture et exequie sumptuose sicut nihil p̄fi ciunt peccatoribus diuitibus: ita nihil nocent aut viles aut nulle sanctoz pauperū sepulture pte. 11. de vera innocen. ca. 89.
  - 6 Quia in sepulturis curandū est de corporibz defun ctorum. p̄cipue fidelū quibz sp̄s sanctus vsus est tanq̄ organo: pte. 7. li. 1. ca. 13.
- Seq. Sequere sponsa. vestigia sp̄s tui. nullus te me tus renouet a consorcio dilecti tui. ama aman tem. quia prius ille te amauit non amantē: res

- quire requirentē: quia prius ille quesuit non querentē 2ē. p. 10. de quarta feria ca. 5. in fine.
- Sequens christum nō ambulat in tenebris sed habebit lumen vite: pte. 9. in enan. Ioan. tra cta. 34. c. d. e. Ioannis. 11. auto. 1.
- Sequi christum quid impediat: et que sequētis vultas: vide ibidem. c. f.
- Sequi debem⁹ christum per octo beatitudines: beati cū pauperes spiritu: imitamini eū: qui propter nos paup factus est: beati mites. imita mini eū qui dixit. discite a me quia mitis sum: beati qui lugent. imitamini eum qui fleuit sup̄ iherusalem 2ē. parte. 5. de sancta virginita te capite. 28.
- Sequi debemus christum. misericordiē. pacis cum et mundū quomō: vide ibidem.
- Sequi Adam est carnalibus concupiscentijs et desiderijs morte perpetua nos occidi: pte. 10. de salutaribus documentis. ca. 15.
- Sequi christum. est carnales cōcupiscentias et desideria in nobis mortificare. et cum ipso qui pro suo sanguine nos redemit feliciter regna re: Adam abstulit nobis paradysum: christus donauit regnū celoz 2ē. Ibidem.
- Serapis omnium egyptioꝝ deus maximus fuit rex archiuoꝝ tertius nomine apis: et quare se rapis dictus est: et quomō cōstitutū est. vt oēs qui dixissent eum bonū fuisse: capite punire tur: et de idolo et de templo suo cōstituto. digis to labijs impresso: pte. 7. li. 18. ca. 5.
- In Serapis honore quomō egyptij nutriebant bonem deliciose. quē vocabat apem. quo mor tuo alter eius inueniebat. Et innuit qz hoc des monibus procuranti b̄ fiebat. q̄uis crederent sibi. pcurari diuinitas: Ibidem. a.
- Sermo datus est homini vt alteri manifestaret mentis pceptū. nō vt malediceret deo et hoibz: pte. 4. de doctrina christiana li. 4. ca. 10. b.
- Sermo dei aduersari⁹ nō dicit qz cōtraria inbet bis q̄ facim⁹: pte. 10. de decē chordis ca. 3. a.
- Sermo dei quādo capit tunc capit: pte. 9. in enā gel. tracta. 42. a.
- Sermo christi p̄seruat a morte: ibidē tract. 43. d. e.
- Sermones Augustin⁹ curiose in ecclesia audiēs: dogmata manicheoz relinq̄re cepit: pte. 4. li. 5. confessio. ca. 14.
- Sermones boni et optimi ex ore nostro pcedant sale diuino conditi ad edificationē audientū: pte. 10. de salutar. documentis ca. 49.
- In sermonibz dei nō sunt ad p̄prietatē operū oia renouāda: sicut nec illud de petra et cauerna ei⁹ et man⁹ suppositio: sed plane de fide narrati onis hoc exigendū est. vt q̄ dicit facta esse. vere facta sint. Et q̄ dicit dicta esse vere dicta sint: pte. 8. in li. questio. sup Exodū. q. 164.
- Non in sermonis expolitione: s̄ in demonstratio ne veritatis est maior intentio: pte. 6. p̄ Crefco. grammaticū li. 2. ca. 1. c.
- Sermonū tempus minus latinū est: pte. 8. in li. locutio. de Deutero. li. 5. exponēs ca. 11.
- Serpēs in bono ponit in scriptura ibi: p̄uidentes vt serpēs in malo vt ibi: Eū seduxit astuta sua: p. 4. de doctrina christiana li. 3. ca. 25. In fra Matthei. 10. auto. 6. Serpente: auto. 1. a.

Serpens

Servitus

- 8 Serpens per se loqui nō poterat cū Eva: q̄ hoc a creatore nō acceperat: s̄ diabolus assumpsit eum in ministeriū vtens eo velut organo p̄ qd̄ articulatim sonū emitteret: pte. 11. in dialo. ad Orosium. quē. 47.
- 3 Licet serpentes intellectu nō habeāt: tamē sensu corporis nullatenus carent: ibidē. q. 44.
- 4 Serpens minister factus est satane ad hominē subiugandū: cui oīa deus subiiciebat: pte. 11. in questio. vete. 7. noui testamē. q. 31. a.
- 5 Serpens ratione deceptionis nō est melioris deceptionis q̄ deus: pte. 8. cōtra aduersa. legis et propheta: li. 1. ca. 15. a.
- 6 Serpens quomōdō et vbi Eua receperit: et quōd temptano nūc p̄ficiatur: vide pte. 2. de Benefi contra Manicheos li. 2. ca. 14.
- 7 Serpens sic locutus est boi: sicut ayina in q̄ sede bat Balā locuta ē boi: nisi q̄ illud fuit opus diaboli: hoc angelicū: pte. 5. de Benefi ad luteram li. 11. ca. 11. ca. 29. circa finem.
- 8 Serpens sapientior esse dicitur cunctis animantibus terre spiritu alieno scilicet diabolico: ibidem li. 11. ca. 2. nota. 2.
- 9 Serpens dicitur est prudētissim⁹ bestiarū: hoc est astutissim⁹ ppter diaboli astutiā q̄ in illo et de illo agebat dolum: ibidem et ca. 29.
- 10 Serpens exaltatus quis sit: vide pte. 9. in euang. Joā. tracta. 12. d. Leuitici. 21. auto. 2. Joānis. 3. auctoritate. 6.
- 11 Serpentes mordentes qui sint: vide ibidem.
- 12 Serpens diu viuit et renouat: pte. 7. li. 8. ca. 15. a.
- 13 Serpens operi diaboli in temptando ministrat: ibidem li. 14. ca. 11. d.
- 14 Serpens mirabilis: ibidē li. 3. ca. 12. et li. 10. ca. 16.
- 1 Serpentē imitare iubemur fm̄ euangelicū dñi nostri Jesu ch̄isti p̄ceptū vbi ait. estote p̄udentes: pte. 10. de salutar. documē. ca. 28. Sup̄ serpens auto. 1. Infra Mat̄. 10. auto. 6.
- 2 Per serpentē cur diabolus tēptare p̄missus sit vide pte. 5. de Bene. ad lram li. 11. ca. 12. 27.
- 3 Serpente velut organo diabolus vsus fuit: ibidem capite. 27.
- 4 Nec serpens intellexit verborū sonos: ibi. ca. 28.
- 5 Serpēs quare putent̄ audire et intelligere verba incantatorū: vide ibidem li. 11. ca. 28.
- 6 Serpensibus peccatū nomē non vsitate cōuenit: ibidem libro. 3. ca. 11. a.
- 1 Serpens astutia tangit: pte. 11. in questio. euāg. fm̄ Manichē. q. 8.
- 2 Serpens nature noticia: multas similitudines quas de hoc animante scriptura dare cōsuevit illustrat: sicut ignorantia nōnullorū animalū que nō minus per similitudines cōmemorat: impedit plurimū lecto: ē: pte. 4. de doctr. ch̄ristiana li. 2. ca. 16. b.
- 3 Serpens persuasionē homo in damnationem mortis cecidit: quare serpens ad significationē ipsius mortis p̄ueniēt in ligno exaltatus est: pte. 3. in expositio. epistol. ad Gal. ca. 3. b.
- 1 Serui boni ad laudem p̄ficiunt domini sui: pte. 11. in questio. vete. 7. noui testa. quē. 101. a.
- 2 Serui apostolica auctoritate domini sui subditi esse debent: ne doctrina et nomen dei blasphemet: pte. 8. in li. 2. quē. sup̄ Exodū. q. 77.

- Si seruiat bonus liber est: malus autē etiam si res gnet. seruus est: nec vni⁹ hominis sed tot domini⁹ quot viciorū: parte. 7. libro. 4. cap. 3. c. nota veritatem.
- Seruendū est deo nō vt terrenā sed eternā felicitatem acquiramus: pte. 6. de gratia noui testamē. ad Honorā. ca. 5. a.
- Q̄ nō seruientes deo. iusticia carent. nec iam potest animus corpori. aut humana ratio vicis imperare: pte. 7. li. 19. ca. 21. d. e.
- Q̄ obediens peccans seruus deo plus possideatur a diabolo: q̄ qui solum alienatus est a deo: ibidem li. 20. ca. 7. e.
- Sicut seruientibus prodest humilitas: ita dominantibus obest superbia: pte. 7. li. 19. ca. 15. b.
- Item dicit q̄ multi religiosi seruiunt a peccō libere sed seruis ipsius: ibidē. c. et ca. 21. d. e.
- Seruimus deo nō ad suam sed nostram vtilitatem et salutem: pte. 5. de Benefi ad lram li. 8. capite. 11. circa finem.
- Seruire deo vel ipm̄ colere cedit in bonū nostrū non autē suū: pte. 7. li. 10. ca. 5. a.
- Seruire volunt homines vici vicioribus potius q̄ interire: ibidem li. 18. ca. 2. a.
- Serui liberaliter qui voluntatem domini sni libet facit: pte. 8. in Enchir. ad Laurē. ca. 30.
- De seruitutibus veteris et noui testamēti: vide pte. 4. cōtra faustum li. 22. ca. 79.
- Q̄ seruit dominis felicius q̄ libidini. cum ipsa libido vastet corda mortalū dominatū seruissim⁹: pte. 7. li. 19. ca. 21. d. e.
- Servitus apud deum semper libera est cui non necessitas seruit. sed caritas: parte. 11. de vera innocentia ca. 124.
- Servitus quattuor modis variat. fm̄ conditio nem seruus qua omnia diuine seruutini debent esse obnoxia: quia opus factorū suo. hoc ex conditione sua habet: q̄ eius dispositioni obtemperet et instituta sequat: vt sicut ab ipso factum est. ita nō nisi ab ipso et fm̄ ipm̄ incedat tē. pte. 11. in expositio. sup̄ magnificat. c.
- Servitus cum timore est. quando diuina precepta non ex dilectione implemus sed ex formidine damnationis: fm̄ necessitate autē deo seruire dicunt̄ prauē voluntates: que cum eius iussibus contraire nitunt: per ineffabilem tamē ei⁹ dispositionē artant. vt nihil sine eius nutu ad effectum producere queant: Ibidem. c.
- Servitus duplex tangitur: pte. 9. in euang. Joā. an. tracta. 85. 88. a.
- Servitus peccati grauior est q̄ alia: ibi. tracta. 41. c.
- Servitus est introducta ppter peccatū: proinde nūq̄ scripturarū legimus seruū. anteq̄ hoc vocabulū Moē iustus peccatū filij vindicaret: nomē itaq̄ illud culpa meruit. nō natura. Et ostendit quomōdō naturali ordine homo dominus nat⁹ hominib⁹. nō hominib⁹: pte. 7. li. 19. ca. 15. a. b. nota veritatē. Seruitus auto. 1.
- Q̄ seruutur nomē ortū ē: de credit in latina lingua q̄ bi qui potuerūt occidi in re bellis: seruabant a victorib⁹: vnde serui fiebant a seruando appellati: ibidem. b. Infra Seruus auto. 1.
- Q̄ seruut nō est sine deo indicatē q̄ noui dicitur: 8

- 1 Seruitus ea ordinatur lege / qua naturalem ordi-
dinē seruari iubet / perturbari verat: quia si cō-
tra eam legem nō est factum / nihil esset penali
seruitute coercendū. Et subiūgit apostoli boi-
tamenta / vt serui scilicet seruiant dñis suis si-
deliter: vt sic seruitutem suam faciant liberam:
quodāmodo fideli dilectōe seruēdo: ibidē.c.
- 1 Seruitute nostra nō indiget deus / nos vō domi-
natione eius indigemus vt operet̃ r custodiat
nos: pre. 5. de Genesi ad lram li. 8. ca. 11.
- 2 Quid seruitute subdi malis dñis / dñmodo ad pec-
catū nō pertrahant̃ / nihil interest. cū parua sit
bee vita: quibz quidē seruientibz nō nocet nisi
iniquitas ppria: pre. 7. li. 4. ca. 3. c.
- 3 Seruitutem legis vñlle esse cognoscēbat / fideles
post aduentum spū sancti: parte. 4. de doctrina
christiana li. 3. ca. 6.
- 4 Seruitutē miserabilē sub diabolo pñm° bō hab-
buit peccando p libertate quā cōcupiscerat ad
scipm cōuertendo: pre. 7. li. 14. ca. 15. a.
- 1 Seruitutis nomē r conditionē culpa genuit / nō
natura: et pñma huius subiectiōis causa est pec-
catū: fm q scriptū est: om̃is qui facit peccatū ser-
uus est peccati: pre. 11. de vera innocen. ca. 164.
supra Seruitus: auto. 6.
- Seruoꝝ liberatio quomō intelligenda sit: vide
pre. 8. in li. 5. questio. sup Deutero. q. 22.
- 1 Seruos pñmos / bella fecerunt: parte. 8. in li. 1.
ques. sup Gene. q. 157. sup Serui: auto. 7.
- Seruius rex romanus a Tarquinio supbo occi-
ditur / et eius filia supra patris corpus transiit:
pre. 7. li. 3. ca. 15.
- 1 Seruū fugitiuū quomō restitui vetet scriptura:
vide pre. 8. in li. 5. questio sup Deutero. q. 36.
- 2 Seruus quare nō manet in domo in eternū: vs
de pre. 9. in euangel. Ioan. tracta. 41. c.
- 3 Serui fugiunt quare fugiūt ad ecclesiā: ibidē. c.
- 4 Seruando pcepta non serui sed amici erimus:
ibidem tracta. 85. a. b. 88. a.
- 1 Sessio p habitationē et cōmemorationē ponit:
pre. 8. in li. 3. questio. sup Leuiti. q. 24.
- 2 Sessio ad dexteram patris a filenatis negatur:
pre. 11. de heresibz ad quodam. 59.
- 1 Seueritas nō est exercenda sine charitate: pre. 9.
in episto. Ioan. tracta. 7. c. circa finem. d. post
medium: et. 10. d. ante medium.
- 2 Seueritatē et bonitatē dei videmus: in eos q re-
siderūt seueritatē: in bonos aut̃ exercet bonita-
tem: pre. 8. contra aduersa. legis r pp̃eta. li. 2.
ca. 2. b. pre. 11. aduersus iudeos: ca. 1. a.
- 3 Seueritatis rigore bonū est ad misericordiam flecti:
re: pre. 6. cōtra lras p̃etiliā li. 1. ca. 28.
- 4 Seuerus est deus vt que ab eo bene cōdita sunt
terrore conferuent: ne negligentia pareret vite
p̃cipitū: pre. 11. in questio. vetē. r noui testamē.
questio. 1. a.
- Seruz virilem atqz muliebē diaboli opera esse
nō dei / Manichei dixerunt: pre. 10. de cōtinen-
tia ca. 9. in fine: reprobat̃ aut̃: ca. 10.
- Seruū diuersitas p̃tinet ad vasa gignentibz: et
vniūsqz cōmixtio ad seminationē filioꝝ perti-
net: secunditas ipsa ad benedictionē p̃tinet nu-
ptiarum: parte. 8. de nuptijs r concupiscen. ad
Valeriu. li. 2. ca. 5. a.

- Sybillia famia fert̃ fuisse tpe manasse apud inde
os: r numa apud romanos q fuit successor ro-
mali: pre. 7. li. 18. ca. 23. nota glosam.
- Sybillam erubescere quidaz dicunt fuisse tem-
pore romuli / quidam tempore troiani belli: qd
ante faciat: Ibidem.
- Sybillia maga: ibidem li. 21. capite. 6. c.
- Sybillē vaticiniū de aduentu r morte christi tē-
gatur: pre. 11. contra iudeos ca. 16.
- De sybille erubescere versibus: in qbus christus
exp̃mit̃ ventur⁹ ad iudiciū / q quidez versus
sunt. 27. q numer⁹ solidū quadratū facit ter-
nariū: ibidem pre. 7. li. 18. ca. 21.
- De sybille p̃dicte versus habent in capitis suis
lras que in latino exp̃munt̃ Iesum ch̃m deū
saluatorē: vbi attende q dicit de traductis ver-
sibus et grecis: q eodem lre capitales in latino
haberi nō potuerunt: Ibidem.
- De sybille vaticinijs quibz p̃dicit̃ christi passi-
onē: vide ibidē. Item q dicit̃ sine scriptis aliq
sybillinū libru / r nō habent certam interpretati-
onem: ibidem li. 3. ca. 17. k.
- De Syriomoz regno corrente cum illo assyrio:
rum / quo tpe Abram natus est: vide pre. 7.
libro. 18. ca. 2. c. d.
- Sicut / non semper omnimoda: dicit equalita-
tem: sed propositionatā: parte. 9. in euangelio
Ioan. tracta. 110. e. in epistol. Ioan. tracta. 4.
f. 9. b. in medio.
- Sicut his quos deus punire voluit / om̃is creatu-
ra irascit̃: sic et illis quibz auxiliū p̃buit / om̃is
creatura suffragat̃: pre. 10. de mirabi. sacre scri-
ptu. li. 1. ca. 19. b. in fine.
- Syderū cursus r nature rerū non sp̃ sup̃stitiosa
sunt: p. 4. de doctri. ch̃ia. li. 2. ca. 29. verba. 11.
- Syderū positōi nihil est attribundū / sine fato
q hoi accidat boni vel mali: p. 7. li. 5. ca. 1.
- Syderum asilamus valere ad solas corpōꝝ diffe-
rentias dici potest / nō tñ ad animi volūtares:
et exemplificat̃ de mari in conchis / r huiusmo-
di: ibidem ca. 6. per totam.
- Signa que verborum sunt p̃ncipatū inter alia
tenet̃: pre. 4. de doctri. christia. li. 2. ca. 3.
- Signa verborum sunt littere: ibidem ca. 4.
- Signa pp̃ia dicunt̃ cū his rebus significandis
adhibent̃ p̃pter q̃s sunt instituta / sicut cum di-
cimus / bouem intelligim⁹ pecus: ibidē ca. 10.
- Signa trāslata sunt: cū ip̃e res q̃s pp̃ijs verbis
scam⁹ ad aliqd aliud fecandū vsurpant̃: ibidē.
- Signa an signis mōstrent̃ et an aliq sine signis
mōstrari possint: vide pre. 2. de mg̃o ca. 4.
- Signa vniuersaliter om̃ia dicimus que signifi-
cant aliquid: Ibidem. d.
- Signa q significāt / vident̃ sustinere p̃sonas illa-
rū rerū quas significāt / r ex̃plicat̃ de petra q
significabat christū: pre. 7. li. 18. ca. 48.
- Signa r p̃digia et sanitates / etiā peccatores face-
re in noīe domini ab ipso deo didicim⁹: pre. 10.
de ecclesiasti. dogmatibz ca. 84.
- Nullus signis r p̃digijs sc̃tus est: ibidē ca. 85.
- Signa quedā sunt que seipsa significant: pre. 2.
de magistro ca. 6.
- Signa vtilia ecclesia christi retinuit / inutilia vō
proiecit: pre. 4. de doctri. christia. li. 3. ca. 8. 9.

Signum

- 12 Signare quid sit: vide pte. 9. in euangel. Joan. tractatu. 25. d.
  - 1 Signū est res preter speciem quā ingerit sensibilibus aliquid aliud ex se faciens in cognitionē venire: pte. 4. de doctr. christiana. li. 2. ca. 1. verita. 1.
  - 2 De signorū diuisione quomō alia sunt naturalia alia data: Ibidem.
  - 3 Signū nullū pfecte noscitur nisi cui⁹ rei signū sit cognoscat: pte. 5. de trinit. li. 10. ca. 1. b. verita. 2.
  - 4 Signū quare querebāt iudei a christo: vide pte. 9. in euangel. Joan. tracta. 25. e.
  - 5 Signū vtile in ecclesia diuinitus institutū / qui venerat aut operatur cuius vim significatio nēq; intelligit: nō hoc venerat qđ videt et trās sit: sed illud potius quo talia cuncta referenda sunt: pte. 4. de doctrina christiana li. 3. ca. 9.
  - 6 Signa pro rebus accipere que his significantur scriulis infirmis est: sicut inutiliter signa inscripta male vagans erroris est: Ibidem.
  - 7 Signū est nota sine partib⁹: pte. 2. de anime quātitate. capite. 11. b.
- Sil.** Silentii secretū ab Isaac discere debemus, Isaac autem ait: 17.
- 2 Silentium est vbi vox nulla est: et vocis tanq̃ contrariū solet opponi: pte. 4. de natura boni aduersus Danielem. capite. 15.
  - 3 Silentii quomō seruari mandabat digitus lae bīis impressus idoli pstituit in templo serapis: pte. 7. li. 18. ca. 5. a.
  - 1 Syllaba breuis vni⁹ temporis est: pte. 2. de musica li. 2. capite. 3. b.
  - 2 Syllaba lōga duo rpa habet: ibidē: vltima autē indifferenter accipienda est: ibidē li. 4. ca. 1. b.
  - 3 Syllabam vltra duo tempora pducere vt iam sono implet qđ silentio impleri pōt / admutatū natura audiēdi et tacēdi: ibidē li. 6. ca. 10. b.
  - 4 Syllabarū breuium longarūq; distantia: aliter grammatici docent q̃ musica: ibidē libro. 2. capite. 1. Et de rēponib⁹ eorundē: vide ibidē ca. 3.
  - 1 Syllabe breues et lōge quadruplex est combinatio: pte. 2. de musica li. 2. ca. 4.
  - 2 De pedibus ternarū syllabarū et de earum ordine: vide ibidem ca. 5.
  - 3 De pedibus quaternarū syllabarū et ordine: vide ibidem capite. 6.
  - 4 De breuium longarūq; syllabarum tempore: vide ibidem capite. 3.
  - 5 Sicut ex syllabis pes ita ex pedibus non quidē infinitis ratione non auctoritate verius constituitur: ibidem ca. 7.
  - 6 Syllabe in quibus v littera obtinet locum consonatus: vt sunt venter / vaser / grossum et quales sonum edere videntur: pte. 1. in pncipia dialectici. capite. 6. e.
  - 1 Sille predictur a demonibus victoria de inimicis: pte. 7. li. 2. ca. 24.
  - 2 Sille consulatus cōtra mītridatē vadit: maris occidit et crudeliter in urbe imperat: ibidem libro. 2. capite. 22.
  - 3 Sille infidelitas et quomō occidit legiones et pnestinos: vide ibidem li. 3. ca. 28.
  - 4 Sille mores quomō pre iracundia vomens sanguinem moritur: ibidem li. 2. ca. 22.
  - 5 Sille tyrannides et victoris contra archelau et.

Similes

- ibidem libro. 2. ca. 24.
- Silla fingit deos sibi loqui: Ibidem.
- Silogismi partes integrales qui sunt: vide parte. 1. in pncipia dialectici. ca. 4.
- Silvanū ostendit apud catholicos traditoem deprehensum: a Donatistis susceptū et bonoratum: pte. 6. cōtra Cresco. grāma. li. 3. ca. 30.
- Symbolice sacra scriptura quare sic tradita est: Sym. vide pte. 4. de doctr. christiana li. 2. ca. 6.
- Symbolum fidei exponit: pte. 3. de fide et symbolo capite. 2. 3. 4.
- Symeon vnus de veteribus sanctis / qui prius fuerat de sua morte sollicit⁹: postq̃ Iesum dñi adhuc puerū in manib⁹ attricare promeruit: de suo exitu gratulabatur: pte. 10. de consolano. mortuorū libro. 1. ca. 4. a.
- Beatus ille Symeō qui qđ sperauit vidit iam mortē suam requirē et pacem cōputabat: ibidē.
- Symeon meruit videre diem domini: pte. 11. cōtra iudeos ca. 14.
- Similes multis modis res dici possunt: pte. 3. in li. 83. questio. q. 51. b.
- Similes sumus deo quādo regeneramur dissimiles inquantū filij carnis et seculi: parte. 6. de peccato. meritis et remissio. li. 2. ca. 8.
- Similes creatori efficiamur: cū iusticie vias ambulamus: pte. 11. de vera innocen. ca. 104.
- Similia non solum sunt que vnus eiusdemq; nature dicuntur: verumetiam que nature disparata sunt: et dicunt multa similia: pte. 4. contra faustum li. 16. ca. 15.
- Similia similibus gaudent: parte. 10. de spiritu et anima ca. 14. a.
- Similis p omnia substantialiter pducatur fili⁹ patri: pte. 5. de trinita. li. 15. ca. 11. d. verita. 27.
- Silis deo fieri volens redeat ad se: sicut in se efficitur intra semetipm q̃rat et videat unde p̃stet bō et ex qua pte sua fact⁹ sit ad imaginē dei: pte. 10. de spū et anima ca. 2. in fine: et ca. 6.
- Similis quomō dicit christus boibus iustis et peccatoribus: vide parte. 4. cōtra faustum libro. 16. capite. 15.
- Simile aliquid alicui multis modis esse potest: pte. 4. de doctrina christiana li. 2. ca. 25.
- Similitudine accedit ad deum: et dissimilitudine recedit ab eo: non locorū internallis: pte. 5. de trinita. li. 7. ca. 6. d. verita. 29.
- De similitudine et equalitate dei et vnigeniti ei⁹ consubstantialis et eterni: vide ibidem ca. 14.
- Similitudinē dei in se habet homo quādo deus imitatur: pte. 10. de spū et aia ca. 35.
- Similitudinē dei malis facit amicum: pte. 10. de decem chordis capi. 8. a.
- Similitudines multas vna res habere potest: pte. 10. de vilitate ieiunij. k.
- Similitudinis ratio melior est q̃ dissimilitudinis: parte. 4. contra epistol. Danielem capite. 22. veritate. 4.
- Similitudo obiecti pfecta est in actu et nō tantū in specie: pte. 5. de trinita. li. 9. verita. 15.
- Similitudo hominē deo iūgit: pte. 11. de vera innocentia. capite. 91. 123.
- Similitudo dei in homine ad opus iusticie res fertur: pte. 10. de essentia diuinitatis. p.

Similitudo

- 4 Similitudo rerū sine in equalibz sine in deterioribz mater esse falsitatis ostendit: p. 1. li. 2. folio. ca. 6.
- 5 Similitudo pia nō est si ita filius deo esse velim⁹: vt ab operibz requiescam⁹ sicut ipse requieuit: pte. 5. de trinita. li. 6. veritate. 13.
- 6 Similitudo voluntatis bone nobis angelos facit beniuolos ⁊ beneficos: pte. 7. li. 8. ca. 25. a.
- 7 Siles sum⁹ demonibz p petm: ibidem ca. 17. a.
- 8 Nihil est in vniuerso qd p suo modulo nō habeat similitudinē dei q oia valde bona fecit: p. 5. de trinita. li. 11. ca. 5. b. verita. 16.
- 9 Similitudo in faciebo hoim est magis fin naturā q dissimilitudo. et m hoies magis mutant de similitudine et quare: pte. 7. li. 21. ca. 8. e.
- 10 Tanto quis est deo similior quanto ab immundicia vane glorie est mundior: ibid li. 5. ca. 14. a.
- 11 Dissimilitudo ergo a deo nos elongat: ibid li. 9. ca. 16. f. nota veritatem.
- 12 Similitudo est mater falsitatis eo q est deceptus: pte. 3. i li. 83. ques. q. 9. dicto. 5. pte. 5. de trinita. li. 15. verita. 29.
- 13 Similitudo inter verbum nostrū ⁊ diuinū tangitur: ibidem de trinitate ca. 28.
- 14 Similitudo est mater erroris: ibidem de trinitate libro. 9. ca. 11.
- 15 Similitudo ⁊ imago quomō differunt: vide pte. 8. in li. ques. sup Deutero. q. 4. 7. Simoni a simone mago dicti sunt: pte. 11. de heresi: ad quod uult. 1. vide ibid de errore eoz.
- 1 Simplex multiplicitas circa essentialia in diuinis dupliciter potest intelligi: pte. 5. de trinitate libro. 6. veritate. 10.
- 2 Nullum simplex est mutabile: ibidem li. 6. ca. 6. in fine. veritate. 12.
- 3 Simplex bonū solus de⁹ ⁊ id est icōmutabile: cōt aut aliud creatū mutabile: p. 7. li. 11. ca. 10. a.
- 4 Qd de simplici bono genitus est: pariter simplex est: Ibidem.
- 5 Qd simplicem nō dicimus deum quia solus pater ⁊c. h ideo simplex: quā hoc est qd habet ex se pro q quelibet persona relative dicitur ad alteram: Ibidem.
- 6 Simpliciter sciunt in bonis operibus requiescere deum: et fidem querere non cultū sermonū: ideo q pscatores elegit dñs noster i apostolos simplices. vt simplicioribz consulere: ne forte indignos se putaret gratia dei: q minime sunt sñs forensibz erudit: pte. 11. in questio. vete. et noui testamen. q. 100. b.
- 7 Simpliciter dicunt illa que vere diuina sunt: q non est aliud in eis equalitas: aliud substantia pte. 7. li. 11. ca. 10. nota veritatem.
- 1 Simpliciter facit nos chñsto cōregnare: pte. 10. de vita chñstiana ca. 10. b.
- 2 Simpliciter laudabilis que sit: vide parte. 9. in euangel. Ioan. tracta. 6. b.
- 3 Simpliciter quedā naturalis nescire bonū aut malum: que neq ad bonū neq ad malum erudit: est: hec est ignorantia sine malicia: pte. 11. in questio. vete. ⁊ noui testamen. q. 80.
- 4 Simpliciter ambulandū est nō dupliciter qd doctus in euangelio docuit: parte. 5. de consen. euangelista. li. 20. ca. 30. b.
- 5 Cum simplicitate sūma stat vera distinctio: licet

Simulachra

- tum summa vnitatem non stet vera compositio: unde simplex et compositū non sunt opposita adequata eidem ⁊ diuerso: pte. 5. de trinita. li. 6. veritate. 13.
- Simpliciter potius obedire student⁹ q timori 6 pte. 11. cōtra felicianū armanū ca. 2.
- Simpliciter mirabilem memonā habuit: pte. 8. de aia ⁊ cō origine ad Vincē victorē li. 4. ca. 7. a.
- Symon magus indifferēter dixit esse vtendum semis: p. 11. i li. de heresibz ad quod uult. 1. et. 5.
- De simulatione petri et Barnabe: vide pte. 8. cōtra mendaciū ad consen. ca. 12. a.
- Simul tribus modis dicunt: vide pte. 1. in ca. 1 thego. Aristote. ca. 20.
- Simul habitare nō possunt in vno corde amor dei et mudi. Supra amor: auto. 15.
- Simulachra que pa⁹ nō habebant: quādo fuerint instituta: ostendit pte. 7. li. 18. ca. 24.
- De simulachro ferro qd stabat in aere: vide ibi 2 dem li. 21. ca. 6. d.
- Simulachrū nullū fuit Ioui: ibid li. 4. ca. 9.
- Simulachras vel idolis demones alligantur ad decipiendū: pte. 7. li. 8. ca. 24. f.
- Simulatio vel dolus: quomodo Jacob simulauit se esse Esau. non fuit malus: parte. 7. li. 16. capite. 37. a. b.
- In simulatione officij sunt insidie occultissime: ibidem li. 19. ca. 5. c.
- De simulatione falsoz chñstianoz figurantiū imaginē bestie: ibidem li. 20. ca. 9. e. f.
- Simulatio false religionis alloquit hominē: cui vera religio respōdit: pte. 10. de conflictu vicio. et virtutum ca. 4.
- Simulatio in iocis principatū tenet: p. 2. de Be nesi cōtra Manicheos li. 2. ca. 15. in fine.
- Simulatio innocētia nō est innocētia: sicut equalitas simulata nō est equitas sed duplicatur peccatū in quo ⁊ iniquitas et simulatio est: pte. 11. de vera innocentia capite. 219.
- Sima interpretat tentatio: pte. 8. in li. 5. questio. sup Deutero. q. 56. a. b.
- In Syna monte que gesta sunt diuinitus: vide pte. 5. de trinitate li. 2. ca. 15.
- Syna mons est in arabia: que confinis est ei que nunc est Hierusalem: pte. 3. de vilitate. credendi ad Monora. ca. 3. d.
- Synagoga et ecclesia distinguuntur vocatione et congregatione: quia ecclesia ex vocatione est. Synagoga vō ex cōgregatione: pte. 3. in expos. sino. epistol. ad Roma. inchoate. b.
- Synagoga plus profecit spūalib⁹ bonis tpe trinitatis q prosperitatis: pte. 2. de Benesi Maniche. li. 1. ca. 23. documē. 1. sette veritatis.
- Extra synagogas pelli qd sit: vide pte. 9. in euangel. Ioan. tracta. 93. a. b.
- Synagoge ⁊ eccleie altercatio que sit: vide pte. 11. in dialogo de alterca. eccle. ⁊ synagoge: p totū.
- Singularitas nō requirit distinctionē: pte. 8. li. 6. ca. 4. ques. sup numeros. q. 33.
- Per sinistram manū multa varia intellexerunt: nihil autē consequētus sinistra videtur significare q ipsam delectationē laudis. Dextra autem signat intentionē implēdi pcepta diuina: pte. 3. de sermo. dñi in monte li. 2. c.

Sobrietas

Synechdoche appellat dum totū accipit p parte aut conuerso: pte. 4. de doctrina christi. libro. 3. ca. 30. veritas. 7. et ca. 35. a.

Synonyma sunt res q et nōse et sue interpretatiōe iungunt: p. 1. in carbegorias Aristote. ca. 2. a.

Sinon apud troianos fugiuū se fingit: pte. 7. libro. 1. capite. 2.

1 Synus patris quid aliud nisi affectus in charitate veri patris per naturē unitatem in filium: pte. 11. in questio. vete. et noui testa. q. 71.

2 Synū pūis ideo dictū accipe in scriptura: vt intell ligat iste genit' ille genitor: nō vt ille maior hic minor tē. p. 11. p. maximi. artia. episco. li. 3. ca. 9.

3 Synus patris quid sit: vide parte. 9. in euangel. Joan. tracta. 3. f.

Syon et si mōs sit in terra: speculationē tñ signi ficit: p. 2. de Gene. p. Manicheos li. 2. ca. 10. a.

Sipho quid sit: et siphoniaci qui dicantur: vide pte. 7. li. 2. ca. 4. 26.

Sit. De Sin diuinit epulonis: vide pte. 8. de aia et u^o origine ad Petrum li. 2. ca. 4.

2 De sin sine facietate: vide p. 11. de speenlo ca. 29.

3 Sint christus fidei illoz p quibus sanguinem fudit: pte. 3. in li. 83. questio. q. 64. b. c.

Situs habitus loca et tpa nō proprie sed trāslate ac per similitudines de deo dicunt: pte. 5. de trinita. li. 5. ca. 8. b. veritate. 21.

Sob. Sobrietas est tutela omniū mēbz orū: munimē castitatis: omniū viciōz profuga: amicitie pacisq; serua: honestati semp cōiuncta: recti iudicij tenax: memorie recordationis inseparabilis sapientia: secretōz custos: pte. 10. ad sacras virgines capite. 1. a.

2 Sobrietas est secretōz custos: arcanū velamē: lectionū et doctrine capax studioz et artium bonarū discipula pariter et magistra: ingeniorū capiendōz pedissequa tē. Ibidem.

3 Sobrietas est bone fame sp auda in cogitationi bus salubria atq; vtilia creans: virtutis singulare auxiliū: cūcta cum ratione disponēs: in cōgregatiōe honestōz sapiēs: sp ingerēs: ibidē. a.

4 Sobrietas temeritatē fugit: pericula cuncta declinat: mutuis officiis obsequat: supbia detestat: domū familiāq; cum moderatiōe gubernat: si dem sibi cōmittēbus seruatur: Ibidem. a.

5 Sobrietas pteuerāna inestimabilis est animi fortitudo: omnes eam virtutes: et omnes laudēz semp tituli concupiscant: quia sine ipsa ornari aut placere nō possunt tē. Ibidem. a.

6 Quare vini abstinentiā sacerdotibz pmo et leuitis a dño legimus imperatā: q; oportebat vt illi punitus sobrietatis modū obseruandū susceperēt: qui ceteris mortalibz nō dictus sed sacris pcepta diuina obseruanda alijs traderēt: castitatis et sanctitatis mōbz adimplerent: leuitico libro dicente. Vinū et osse qd inebriari potest: nō bibes tu Aaron et filij tui quādo intratis tabernaculū testimoniū tē. Ibidem circa liam. c. Leuitici. 10. auto. 1.

7 Sobrietas debet congrua obseruatione cū sacerdotali affectu certare: q; qui nō sobrius accesserit ad diuine maiestatis altariū: sentiet immanitate mortis interitum. Ibidem. c.

8 Quicūq; genit' sacerdotali bonoz pditus: et prius

Societas

mus fuerit ebrietati: viciū est viciōis: et in eos qui deo primāt si fuerint temulenti: procul nō sunt vindicte seculenti: Ibidem.

Quomō viciū vini inbibet sacerdotibz: vide su^o 9 pro sacerdotibus: auto. 2.

Sobrietas in feminis ad terrā deponit aspectū: ebrietas aut amisso pudore inuerecūdos erigit vultus: pte. 10. ad sacras virgines ca. 3. a.

Sobrietas cum summa trepidatione irreprehē sibile et cum silentio propinquū emittit verbū: ebrietas impudoriū facit femine et sermonē et vultum: Ibidem.

Sobrietas parū prodest si vicia ebrietatis exerceas: pte. 10. de bono discipline ca. 8.

Sobrii et cōninentes vocant qui in presenti vita temperanter alimenta sumūt: pte. 8. cōtra Iulian. pela. libro. 4. ca. 14. c.

Societas christi lux est: parte. 9. in episto. Joan. tracta. 1. c. in medio.

Socialem vitam beatam dicunt academici veteres et etiā varro attestat: pte. 7. li. 19. capi. 3. c.

In sociali amore quomō aliquādo lateat fictio et insidie: vide ibidem ca. 5.

In sociali amore quomodo sit quedā muliebrietas: ibidem capite. 8.

Societas illa q cum deo nobis esse debet violat: cum eadē natura quā ille auctor est: libidinis peruersitate polluit: pte. 4. li. 3. confessio. ca. 8.

Generale pactū societatis būane est obedire rebus suis: quātomagis deo regnatori vninersē creature: ad ea que insserit: sine dubitatione seruendum est: Ibidem.

Societas hominū dando et accipiendo cōnectit: pte. 4. ad simpliciā. li. 1. q. 2. q.

Societas bonoz et maloz angeloz differūt octo differentiis: pte. 7. li. 11. ca. 33. b.

Societas mortalū diuidit bellis ppter cupiditatem boni proprii: ibidem li. 18. ca. 2. a.

De societate būana diuinitatē iūgere legibz ibidem: datū est imperiū et victoria ciuitati nō sine multa hominū strage: ibidē li. 19. ca. 7. a.

Societas distinguit ab academicū in quatuor gradus: vt pū^o sit in vna domo: secūdus in vna vrbē: tert^o in orbe terre: qrtus in toto mūdo q includit celū: vbi āgelos dicūt amicos sapiētū: Et post ostendit multiplici q britūdo nō est in tali vna sociali: ibidē li. 19. ca. 5. 6. 7. et 8.

Societas mala fugienda est: pte. 10. de salutari documentis ca. 44. 58.

Societas criminoloz fugienda est: correctorum autē non est respuenda: pte. 8. cōtra pūmā epist. gaudentij li. 1. ca. 4.

Societas et concordia vt vtrobiq; indiuisa et perfecta habere geminatus est nexus: in charitate dei et proximi vt per charitatē dei omnes vni adbererent: per charitatē primi omnes vnū fierent: pte. 10. de substantia dilectio. ca. 4.

Societatem humanā sic alienant linguarū diuersitas: vt magis velit homo esse cum brutis vt cane suo et hūmā q cum talibus sociis: pte 7. li. 19. capi. 7. a.

Socrates philosophus nobilis occisus fuit in iudicia. Item de vindicta cōtra occidētes ipm: vide pte. 7. li. 8. ca. 3.

Societas et concordia vt vtrobiq; indiuisa et perfecta habere geminatus est nexus: in charitate dei et proximi vt per charitatē dei omnes vni adbererent: per charitatē primi omnes vnū fierent: pte. 10. de substantia dilectio. ca. 4.

Societatem humanā sic alienant linguarū diuersitas: vt magis velit homo esse cum brutis vt cane suo et hūmā q cum talibus sociis: pte 7. li. 19. capi. 7. a.

Socrates philosophus nobilis occisus fuit in iudicia. Item de vindicta cōtra occidētes ipm: vide pte. 7. li. 8. ca. 3.

Socrates

- 2 Socrates in actus maxime excelluisse memorat id est philosophis morali; ibidē ca. 4. b. Item de eodē nota ca. 14. 27. Infra auto. 6.
  - 3 Socrates pumo moralem phiam inuenit; ibidē li. 8. cap. 3. Et ibi de deo et demonio socrans 7 quō Apollo ipsum sapientissimū indicauit.
  - 4 Socrates veneno morit; qz deos execrat; ibidē.
  - 5 Socrates aliqui per canem / aliqui per lapidē iurauit; pte. 2. de vera religio. ca. 2.
  - 6 Socrates in actus virtute oibus pferebat; sicut Pitagoras in cōtemplatiua in grecia; pte. 5. de consen. euangelista. li. 1. ca. 7. d. Sup auto. 2.
  - 7 Socrates finis fuit vniūquenqz deū sic coli oportere quō scipm colendū esse pcepitabi. ca. 18. b. De socru Petri quo ordine narratū sit; vide ibis dem libro. 2. ca. 21.
- Sod.** Sodales dicti sunt qsi simul edales eo q simul edant; pte. 10. de pastonibus ca. 15. b.
- 1 Sodoma / Somoira / Adama / Schoim et Sego; qnqz ciuitates fecundissime 7 rerū oim abūdantia perfruētes; pte. 10. de mirabi. sacre scripture libro. 1. capite. 10.
  - 1 Sodomite viri qua cecitate percussi erant; vide pte. 8. li. 1. ques. sup Gene. q. 43.
  - 2 Sodome iniquitas tangitur; pte. 11. in speculo deli. Ezecbie; eiusdem. 16.
  - 3 Sodoma dens nō peperat / Sodoma perdidit / Sodoma penitus igne cōsumpsit; quā ad iudiciū nō distulit sed in ea excreuit qd alijs malis ad iudiciū referauit; nullus de sodomis euasit; nihil hominis relictū est / nihil pecoris nihil domoz; cuncta oino ignis oborbuit 7c. pte. 10. de visio exidio. b.
  - 4 Sodomite nō videntes ostrum Loth eis pfens; et tamē alia videbāt / percussi fuerunt a oia; sic dicta in greco; in latino autē interpretati sunt cecitatem; hanc passos dicit discipulos cōrectantes chasti vulnera resurgens; nec tamē eius claritatē videntes / sic autē fieri expediebat; pte 7. li. 22. ca. 19. c. d.
  - 5 De sodomica vindicta 7 quō differt a diluuiū vide pte. 10. de mirabi. sacre scriptu. li. 1. ca. 10.
  - 6 De sodomoz ciuitatibz exustis et pomis corruptis; vbi stupros in masculos intantā pfuētudinē pualuerāt / quātā leges solēt alioz factorū pberē licētā; p. 7. li. 16. ca. 30. a. 7 li. 21. ca. 5. c.
  - 7 De terra sodomoz cuius natura puerfa est in fedissimā diuersitatē a condicione naturarū; ibidem libro. 21. ca. 8. f.
- Sol.** Sol et luna quomō steterunt tpe Josue; vide pte. 10. de mirabi. sacre scriptu. li. 2. ca. 4.
- 2 Sol cui nihil pulchrius inter visibilia inuenit; aquilarū oculos vegetat / nros sauciat inspect 7 tenebrat; p. 2. de morbo manicheoz li. 2. ca. 8. d
  - 3 Sol quomō gent similitudinē dei finitria; q est q illuminat / q fulget; vide pte. 1. in soliloqo. libro. 1. capite. 8.
  - 4 Sol sicut terrena oia illustrat vt videri possint; ita de? intelligibilia illustrat / mens autē exstēs oculus anime indiget fide; ibidē ca. 6. a.
  - 5 Sol in celo luce sua lunā superat non vituperat; vide pte. 10. de bono viciutatis ca. 6. b.
  - 6 Sol in ministeriū nre necessitatis per diē tradit; qualiter autē in nocte pfectū exequit a nra sciē

Sol

- tia occultat; p. 10. de mira. sacre scip. li. 1. ca. 7. c.
- Sol** cursum suū in anno cōplet / luna vō p mēsem; pte. 5. de Gene. ad lram li. 2. ca. 5. a. 14. c. veritate. 7. in fine.
- Sol** est minister mundi / angeli autē templa dei; quantū ergo differt templū dei a seruo mundi; tantū differt claritas angeloz a claritate solis; pte. 10. de cognitione vere vite ca. 8. a.
- Sol** quō fuit obscurat? in passione dñi; vide pte 10. de mirabi. sacre scip. li. 3. ca. 12. verita. 13.
- Sol** forte accensus est ex illa luce prima; pte. 7. libro. 11. capi. 7. a.
- Sol** est vnus in vno mūdo cum sit ad pulchritudinis decorē 7 ad salutē corporaliū rerū; dixerunt tamē quidā 7 etiā Eugenes q aia vna ex peccatibus vnta sibi erat tanqz carceri / ac per hoc si plures peccassent / plures fuissent soles; ibidem libro. 11. ca. 23. b. c.
- Sol** cum luna pugnat; ibidem libro. 10. ca. 16.
- Solem** esse lapidem ardentē dixit Anaragoras ppter qd reus factus est ibidem li. 18. ca. 41. c.
- Solem** et lunam Manichei adorant; pte. 4. contra faustum li. 14. ca. 11.
- Solem** colendū Manichei 7 quid de sole sentiāt; vide ibidem li. 20. ca. 1. 6.
- Solis** eclipsis in passione chri nō fuit naturalis cum luna esset plena; 7 regularis defect? nō cōtingat nisi in fine lune; pte. 7. li. 3. ca. 15. b.
- Solis** obscuritas indicauit scelus iudeorum in passione chasti; 7 etiam a cōspiratione p romulum multos remouit; Ibidem.
- Soleocism?** nihil aliud est qcum verba non ea lege sibi coaptant q coaptauerūt q puores nobis nō sine auctoritate aliqua locuti sunt; p. 4. de doctrina chastica. li. 2. ca. 13.
- Sollicitudo** mūdi fugiēda est iuxta illud Molire sollicitū esse 7c. pte. 4. li. 6. cōfessio. capi. 11. c. dicto. 3. Manth. 6. auto. 17.
- Sollicitudo** dei frequens est circa nos; pte. 10. libro. 2. meditatio. capite. 10.
- Sollicitudo** ordinata sicut securitatem parit; ita prepostera securitas in periculū impellit; pte. 11. de vera innocentia ca. 78.
- Solitudo** sex modis ad diuina potest applicari; pte. 5. de trinita. li. 6. veritate. 14.
- Solon** claret; pte. 7. li. 2. ca. 16.
- Soluē** legē est nō facere fm legē abi. li. 20. ca. 9. b
- Solut** quō chistus qd nō rapuit; vide pte. 9. in euangel' Joan. tracta. 79. b.
- Solus** oino est qui sine amico est; pte. 10. de amicitia capite. 5. a.
- Somniantū** pnsiōes cū sibi pēbere videant; vū ptingat; p. 5. de Gene. ad lram; li. 12. ca. 15.
- Somniantes** quō per pbantasticū possunt alijs apparere; pte. 7. li. 18. ca. 18.
- In** somno qui debet esse quietus / quō illudat a demonibus; vide ibidem li. 22. ca. 22. d.
- In** somnis et extasi q vident / vū fiant 7 qualia sint; vide pte. 8. de aia 7 eius orig. ad Vincen. victorē li. 4. ca. 17. 18. 21.
- Illud** qd in somnis aut in extasi aspiciat / nō esse corpus sed similitudinē corpis pbat exemplis; pte. 5. de Gene. ad lram li. 12. ca. 2.
- Somniorū** qnqz sunt genera videlicet oraculū;

Spe

Species

- visio somnii in somniis et pbatissima et quid
vnaq; q; gen^o fit: vide p. 10. d. spū. et aia ca. 25.
- 7** Per somnii qdā intelligim^o qdā vō nō dūbē. ca. 27.
- 8** Somnii est figur^o rectus et sine interpretandē in-
telligi nō pōt tē. ibidē ca. 25.
- 9** Somnii media dicitur frigidus et humidus: p. 2. de
aie quantitate ca. 22. b.
- 10** Per somnii in scriptura frequenter moris corporalia
designat: p. 6. d. gfa noui testa. ad bono. ca. 32.
- Son** Sonare sepe aliq; acutule vident que discussa in
peniunt obtusa: p. 6. de natura et grana p. Pes
lagia. capi. 28.
- 1** Soni suauis quomō vtendi sint et quid in can-
tu suauis magis attendi debeat: vide p. 4. lib. 10.
confessio. ca. 33.
- 3** Sonorū diuersorū rōnalis moderatusq; pētus.
cōcordi varietate compacta bene ordinate cūis-
tatis infinnat vnitatē: p. 7. li. 17. ca. 14. a.
- 4** Sonus est triplex: p. 1. de ordine li. 2. ca. 14. a.
- Sop** Sophistes latinorū lra; eloquentissimi auctores
appellant: p. 8. in li. locu. de Exodo li. 2. Expos-
nens capi. 7.
- 1** Sophistice argumētatiōes in scriptura sacra ca-
uēde sunt: p. 4. de docri. cbūana li. 2. ca. 31.
- 2** Sophistic^o fmo qui dicat: vide ibidē li. 2. ca. 31.
Sophonias pphetanū sō Josia rege de chio scz
et ecclia: p. 7. li. 18. ca. 33. d.
- Soporis noie qd in scriptura insinuet: vide pte
2. de Benefi p maniche. li. 2. ca. 12.
- Sor** Sorastes solus mor nat^o nūisse fertur inuētor
magicarū artium: pte. 7. li. 21. ca. 14. b. Rūfibi
le: auto. 3.
- Sorte vti in rebo bonis nō est illicitū: p. 4. de doc-
trina cbūana li. 1. ca. 28. verita. 15. docu. 2.
- Somno vestimentorū cbūi qd significat: vide p.
9. in euan. Joan. tracta. 118. c.
- Somnigi nō sunt pfulēdi: ibidē tracta. 7. b. c.
- Spa** Spadonū tria sunt genera. vnu natūū. alterū
factūū. tertū voluntariū: p. 4. p. faustū li. 30.
ca. 4. circa mediū.
- Spe** Spe qdā modo in celestibz puerfamur: p. 5. p. epi-
stol. Parmeni. li. 3. ca. 7. c. Ad roma. 8. auto. 9.
- 1** In spe carnaliū bonorū q sunt deo placere non
possunt: p. 4. p. faustū li. 11. ca. 8.
- 3** Spe magna fides nra firmata est: resurrectionē et
in celū ascēsiōe: p. 4. d. doc. cbūana li. 1. ca. 15.
- 4** In spe resurrectionis viuit hic auitas dei: p. 7. li.
15. ca. 18. p. totum.
- 5** Qz in passione cbūi vix sperauit vn^o latro in cru-
ce nūc vero sperat gētes longe lateq; disperse-
et ostēdit quō discipuli spem pderūt: ibidē li.
20. ca. 30. b.
- 6** Sine spe duplici accipi pōt pūatiue aut negati-
ue: p. 10. d. mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 2. vna. 3.
- 1** Specie detracta q corporali sentiebat remanet in
memoria silitudo et q rursus voluntas puer-
tat acē vt inde formet intrinsec^o. sicut ex corpe
obiecto sensibili sensus extrinsec^o formabat: et
loquit augustin^o de memoria sensitiua: p. 5. de
trinita. li. 11. ca. 3. verita. 12.
- 2** Pro illa specie corpis q videbat exteri^o succedit
memoria retinē illā spēm quā p corpis sensus
cōdidit aia tē. ibidem. veritate. 13.
- 3** Sicut interi^o in phantasia differt spēs ab actu

- ita et in visione ipsa ibidem.
- 2** Specie corpis qd cernit. exont ea q fit in sensu
cernēns. et ex hac ea q fit in memoria et ab hac
ea q fit in acie cogitans ob id voluntas parens
tem cum ple quasi pater copulat: p. 5. de trinita-
tate li. 11. ca. 9. verita. 28.
- In speculo non est pcessus in infinitum fm for-
mas specuocatas: pte. 2. d. Benefi p manicheos
li. 1. ca. 12. dicto. 3. quarte verita.
- Speciei pūatiue cognoscant nō entia vt ptiū: p.
7. li. 12. ca. 7. a.
- Species est que fm multa et differētia qd fit nus-
mero pdicatur atq; cognoscit: p. 1. in cartego.
aristo. ca. 7. b.
- Species oīz aialū fuerūt ab eterno in mēte di-
uina fm Platonē: p. 7. li. 12. ca. 26. a.
- Est species vna summa oīno incōmutabil. q est
pncipiū omnū: ibidē li. 8. ca. 6.
- Spēs aliq; est q adhibet exteri^o circūquaq; ma-
terie corpali. sicut opant figuli et pictores. Ali-
qua q intrinsec^o bz causas efficiētes de occulto
arbitrio nature viuēns atq; intelligēns. q non
solū naturales spēs. Imo etiā aias dūz nō sunt
fzē. pma est hoīs: scda dei tē. ibi. li. 12. ca. 25. a.
- Spēs intelligibiles. mēs qdē nra pspiciat. s; vbi
deficiūt. nesciēdo pdisat: ibidē ca. 7. a.
- Spēs rex in aia qūter sbiectiue remouerent: vi-
de pte. 4. li. 10. pcessio. ca. 11.
- Spēs corpis nō possum^o. nisi tot quot sensum^o
et qntas et qūter sensimus recordari. licet posse
mus quot et quātas et qles volum^o cogitare: p.
5. de trinita. li. 11. ca. 8. verita. 24.
- Spēs intelligibiles aug^o nō videt posuisse: ibi-
dem li. 10. ca. 5. verita. 9. in fine.
- In specie sempiternae rōnis videmus aliqd et ibi
amam^o: ibidē ca. 2. a. verita. 5.
- Spēs intelligibiles sunt in intellectu pter actū
intelligēdi: ibidē li. 15. verita. 60.
- Spēs intelligibilis quō in intellectu nō causat
ab ipso phantasmate: vide p. 5. de Benefi ad li-
terā li. 12. verita. 5. argumen. 3.
- Spēs intelligibilis obiecti nō est verbū. qz illa spe-
cies sine cogitatione esse pōt: argumētūz frāci.
maro. p. 5. de trinita. li. 14. ca. 7. verita. 15.
- Speciosius et puenienti^o nihil est q rectus recto
ita copulari vt nulla ex pte fin^o vel slerus durū
pat aut dirimat naturalē p infinitū spaciū loci
et iuncturā ab infinita eternitate: p. 4. p. epistol.
manichei ca. 26. b.
- Speciosus forma pte filijs hoīz quō intelligit:
vide p. 11. aduersus iudeos ca. 4.
- Specacula theam quid conferūt: vide p. 4. lib.
3. confessio. ca. 2.
- Speculū peccatoris est. memorare nouissima: co-
gitare pētā sua. morē et iudiciū: p. 10. de specu-
lo pētōis ca. 1. 2. Peccatoris: auto. 1.
- Si te in bmdī speculo sepi^o pspexeris eris absq;
dubio samfone formos. salomone sapiētor. da-
uid cautoz q se in hoc speculo sepi^o considera-
re neglexerunt: ideo in carnis sue desiderijs ces-
sati conuenerunt: ibidē ca. 2.
- Speculū pētōis. est ppe fragilitatis cognitio.
corruptibilis carnis corruptio. pētōz recordatio
iustitiae mortis meditatio tē. ibidē. Sup mō-
cc

Spes

- monere: auto. 1. 2. 3. Mouissima: auto. 1. 2. 3.
- 4 De speculo in q̄ p̄ imaginē dei trinitas ei⁹ vicariū
q̄ intellecta aspiciat: p. 5. de trinita. li. 15. ca. 8.
Spes bone est hō: si ei⁹ sic p̄ficiēte dies vltim⁹
vite hui⁹ inueniētur: vt adiūcti ei⁹ q̄ p̄ficiēti
defuerūt: 7 p̄ficiēd⁹ q̄ p̄nuēnd⁹ pōt⁹ iudici
tur: p. 10. de bono p̄seueran. ca. 21. c.
  - 1 Spem in boie ponit: q̄ ea ponit in se: p. 10. de cō
tinētia ca. 4. a.
  - 2 Spes suā de rebo mortalib⁹ 7 p̄teritib⁹ tolerare
debet qui verā requirit 7 verā felicitatem deside
rat: p. 4. de cathecisandis rudib⁹ ca. 16. b. vitā:
auto. 26. Requiem: auto. 1.
  - 3 Spem n̄ram in ch̄i m̄scōiaz cōponere debem⁹:
p. 10. de rectitu. catholice p̄uersario. m.
  - 1 Spera in eo quē times: fuge ad eū a quo aufugis
isti: dicq̄ ei⁹ Iesu. p̄pter nomē tuū dulce. fac m̄i
bi fm̄ nomē tuū: p. 10. de p̄mittēde cordis ca. 5. a.
  - 2 Sperare debem⁹ summa. infima timere: p̄te. 10.
de spū 7 aia ca. 46. a.
  - 3 Sperādo 7 desperādo q̄ decipiunt: vide p. 9. in
euan. Joan. tracta. 33. d.
  - 4 Sperandū 7 p̄remendū qd̄ sit et ch̄i fuili for
ma edocemur: p. 6. de gr̄a noui testamē. ad bo
no. capite. 5.
  - 5 Minus miser est q̄ nō sperat in deo: 7 de se sibi se
cūda. p̄mittit: p. 11. de v̄a innocētia ca. 84.
Spernit ch̄im q̄ famulos ei⁹ spernit: p. 10. de vi
ta ch̄iana ca. 15.
  - 1 Spes figurat p̄ lignū cedrinū: p. 8. in li. 4. ques.
sup̄ nūeros. q. 33. b.
  - 2 Spes n̄ra in rex tpaliū p̄missione desira esse nō
debet: qm̄ nec ip̄os illi⁹ r̄pis scr̄os et spiritales
viros p̄uicias 7 p̄betas his terrenis rebo fu
isse deditos credim⁹: p. 4. 5. faustū li. 4. ca. 2.
  - 3 Spes p̄fecta in trib⁹ p̄sistit: in adop̄tiōis charita
te. p̄missionis veritate. redditōis potestate: p.
10. li. 2. mediano. ca. 14.
  - 4 Spes est q̄ futura cui⁹ patientia expectam⁹: p. 5.
de Gene. ad l̄ram li. 12. ca. 31.
  - 5 Spes vna est oīuz p̄ioz. q̄ aduocatū habemus
apud p̄cem Iesum ch̄im iustū: p. 8. 5. duas epi
stol. Pelagia. ad Bonifa. li. 3. ca. 5. in fine.
  - 6 Spes radicat in bonis opib⁹: p. 4. de doc. ch̄ia.
li. 1. ca. 37. ventā. 20. decumēto. 3.
  - 7 Spes succedit fidei 7 sp̄a beatitudo: ibi. ca. 38.
  - 8 Spes intelligit in ouo. ouū enī nondū est fer⁹ p̄
fec. sed fouēdo sperat: p̄te. 4. in ques. euangelio.
libro. 2. ca. 22.
  - 9 Spes in ouo significat: q̄ vita pulli nondū est s̄
futura est. nec iā videt sed adhuc sperat: p. 10.
de orando deo ca. 8. b.
  - 10 Qui sperat eternā vitā. q̄ retro sunt obliuiscit et
in anteriora se extendit: cui notū est retrospicere
reubidem.
  - 11 Spes n̄ra tūc secuta est qm̄ in deus sita est: p. 5. 5.
epistol. Parmeniani li. 2. ca. 4. a.
  - 12 Spes nostra in deū erigēda est: p̄te. 10. in solilo.
aic ad deū ca. 11. 23.
  - 13 Spes alloquit boiem 5 desperationē 7 p̄ponit
adulteriū 7 homicidiū dauid t̄c. p. 10. de cōsu
ctu viciōz 7 virtutū ca. 15.
  - 14 Spes nō nisi bonaz rex est: nec nisi futuraz 7 p̄
b̄ differt a fide: p. 8. i. enchiridiō ad laurē. ca. 8.

Spiritalis

- Spes indulgēte sic nos erigat vt met⁹ iebēne sp̄ 15
affligat: p. 10. de rectitu. catholice p̄uersa. v.
- Spes n̄re infelicitaria est felix 7 felicitas infelix: 16
quō? vide p. 7. li. 12. ca. 20. b.
- Non sperat sed deū temptat qui nō canet pericu
labidē li. 16. ca. 19. a.
- Sp̄binga monstrū ab edipo soluto enigmate oc
cidit: p. 7. li. 18. ca. 13.
- Spina dorsū sic aliqui curuat hō. vt qm̄ boiem q̄ 1 Spi
drupedē faciat: ibidē li. 19. ca. 4. b.
- Spine 7 tribuli 7 ligna infructuosa in principio 1
create sunt: non tūc nocine homini: p. 5. 5. Sc̄i.
ad l̄ram li. 3. ca. 18. notabi. 4.
- Spine sunt faciētes mala opa: p. 10. de pastonib⁹ 2
ca. 10. b. in fine Mala: auto. 7.
- Spiracul⁹ vite est aia: quō? vide p. 10. de spiri
tu 7 aia ca. 42. a.
- Spiritalis informe p̄stanti⁹ est q̄ sit formatū cor 1
pus: 7 corpale informe p̄stanti⁹ q̄ si oīno iudil
esset: quō? p. 4. li. 13. p̄fessio. ca. 2.
- Spiritalis non semp in bono accipiendū est. p. 9. 2
in euan. Joan. tracta. 55. c.
- Spiritalē creaturā de⁹ corpali p̄posuit: p̄te. 5. de 3
Benefi ad l̄ram li. 8. ca. 20.
- Sp̄ualis creatura p̄p̄a tantūmodo mutari pōt: 4
corpalis aut p̄p̄a 7 loca: ibidē.
- Spiritalis boies celi noie in scriptura intelligi
tur: sicut carnalis noie terre: ibidē li. 2. ca. 1. c.
Celi: auto. 7. 8. 9. Noies: auto. 5. 7.
- Spiritalis boies vitū habet aliqd̄ in doctrina 2
q̄ carnalib⁹ taceat: 7 spiritalib⁹ dicat: vide p.
9. in euan. Joan. tracta. 98. a.
- Spiritalis neq̄ue potētā in suis dei nō habent 3
nisi a deo acceperint: ibi. in Apocal. bome. 6. a.
- Spiritalis boies non diuidunt sed carnalis: p. 4
7. li. 16. ca. 24. c.
- Spiritalis p̄ minorē filiū rebecce: 7 carnalis per
maiorē in p̄p̄o de d̄no fecare voluit dū dixit re
becca: due gētes in vitro tuo: p. 8. in li. 1. q̄stio.
super Gene. q. 73.
- Spiritalis res nō corpaliū sensib⁹ s̄ sp̄ualib⁹ re 6
māde sunt: p. 10. 5. spū 7 aia ca. 49. a.
- Spiritali nature tanto aliqd̄ est vicini⁹ q̄nto s̄b 7
nili⁹ est in natura corpali: p. 5. de Gene. ad l̄raz
li. 3. ca. 4. in fine.
- Spiritalia q̄ nō sunt inuisibilia: atq̄ corporis 1
sensib⁹ incompatibilia nūq̄ erūt aliq̄ rōne p̄ba
bilia: p. 10. de cognitio. vere vite ca. 4. a.
- Spiritalia q̄ sursum sunt sape iubemur: q̄ nō locū 2
a partib⁹ hui⁹ mūdi sursum esse intelligēda sūt:
s̄ merito excellentie sue: p. 3. in li. 87. q̄stio. q. 29.
- In spiritalib⁹ s̄stātijs est materia. argumētum 3
fr̄at̄. maro. p. 5. 5. gen. ad l̄raz li. 5. vitā. 2. i. fine
- Spirital creatura 7 intellectual p̄fecta 7 beata q̄ 4
lis est angeloz. nō nisi in eternitate. veritate et
creatoris charitate intrinsec⁹ adiunat. Extrinsec⁹
vō si adiunari dicēda est: eo fortasse solo ad
iunat: q̄ sanuicē vident 7 de sua societate gau
dēt in deo: ibidē li. 8. ca. 25. c.
- Spiritalis malis deus v̄tis ad bonorum p̄batio 1
nem vel ad vindictā maloz: p. 4. ad simpliciā
num li. 2. q. 1. c.
- De spiritalib⁹ per q̄ sibi placet. d̄s p̄dicat futura 2
vel valitudine pellit malos: p̄te. 7. li. 7. ca. 30

Spiritus sancti

- 1 De spirituali pductiōe et pductorū significatiōe: vide p. 4. li. 13. p. fessio. ca. 34.
- 2 Spūalia bona habēs utpote sapiētia et virtutē: est ea nō cōmunicās debito mō ea nō habet: p. 4. de doctri. chā. lib. 1. ca. 1. verita. 3. an. 2. moral. document.
- 3 Spūalis et enigmaticus sensus nō est requirēdus quādo sensus literalis sine errore non pōt haberi: pte. 2. de Gene. p. manicheos li. 2. ca. 2. cōm. cūmen. 2. p. me veritatis.
- 4 Spiritualis nō corporalis contactus: qui sit per cōsensionem polluit boies: p. 6. p. Donatist. post collatio. capi. 20. a.
- 5 Spiritualis exercitiū quattuor sūt gradus: scilicet lectio. meditatio. oratio. et ptemplatio: hec est scala claustralū qua de terra in celū subleuant: p. 10. de scala paradisi ca. 1.
- 6 Spūsancti sba quāte sit dignitatis ex scriptura habem: p. 10. de incarnatio. vbi li. 1. ca. 16.
- 7 Gratia spūsancti adest: ut ea que substantialiter sancta nō sunt participatiōe ipsius sancta efficiant: ibidem ca. 18.
- 8 Spūsancti opus est eos q̄ ceciderint p negligētia iterū ad pstinū statū vocare: et alia plura: p. 10. de trinita. et vniū. dei ca. 12. a.
- 9 De spūsancti multiplicibz opibz non ita sibi ap. propriis ut reliqs non cōueniant psonis: p. 8. p. sermo. arriano. ca. 32.
- 10 Spūsancti septiformis opatio beatitudinibz septem pgruere vident: p. 3. de sermo. dñi in mōte libro. 1. c.
- 11 Spūsancti sba in apparitione visibili in columbam vel ignē non est transmutata: p. 10. de cōguitio. vere vite ca. 18.
- 12 Spūsancti pcessio tangit: p. 10. de fide ad petrū dyaco. capi. 11.
- 13 Spūsancti donū accipit dupliciter: pte. 5. de trinita. li. 15. verita. 48.
- 14 Spūsancti septē dona pgruere vident septē petitionibz orōnis dñice: vide supra dona: auto. 1.
- 15 Spūsancti dona non habēt pnerionē sicut nec virtutes theologice: p. 5. d. trini. li. 15. vira. 47.
- 16 Non singuli habent oia dona spūsancti: sed huius illa. et alij alia: ibidem.
- 17 Spūsancti grā aliquādo ab hoste recedit aliqua: do venit per cōsolationē: pte. 10. de scala paradisi capite. 8.
- 18 Spūsancti gratia quibz signis aie inesse cognoscitur: ibidem ca. 6.
- 19 Spūsancti virtus ordine suo nō nro arbitrio ministrat et fm institutū eius plia pspiciant: pte 10. de singularita. clerico. ca. 24. b.
- 20 Post spūsancti aduentū fideles viles cognoscant: sicut fuit legē: p. 4. de doc. chā. li. 3. ca. 6.
- 21 Spūsancti potētia q̄nta sit: vide pte. 11. p. maxim. arriano. episcopo. li. 1. ca. 4. arn. 21.
- 22 De spūsancti inflatibz et varijs opationibz: pte 10. de incarnatio. verbi li. 1. ca. 18.
- 23 Spūsancti tria officia donoz in aplis sūt ostēsa: p. 11. in ques. vere. et noui testa. q. 93. b.
- 24 Spūsancti missio in nobis cordis mundationē opat: p. 10. in manuali ca. 27.
- 25 Spūsancti templū est cor nrm: p. 11. p. maxim. arriano. episcopo. li. 3. ca. 23. a.

Spiritum

- 1 Spūsancto noiato tota trinitas complet: p. 8. in Enchiridion ad lauren. ca. 56.
- 2 De spūsancto qui patri ac filio equalis accipit: et vtriusq̄ spūs dicit: et charitatis noie intelligit cū quelibet in trinitate psona sit charitas: p. 5. de trinita. li. 15. ca. 17.
- 3 De spūsancto et ecclia catholica: vide p. 10. d. sym. bo. ad carbecu. li. 1. ca. 5.
- 4 Spūsancto septenarius numerus dedicat: est: p. 5. de Gene. ad lram li. 5. ca. 5. circa finē. Numerus: auto. 28. et 29.
- 5 In spūsancto pgregat q̄ non est ptra scipm dñi sui: p. 10. de blasphemis in spūsancto. a.
- 6 Spū dei agitur: qui: vide pte. 11. de vera inno. cen. capite. 309.
- 7 Spū malo bene vult deus ad mysteriū iudiciū sui: p. 4. ad simplicianū li. 2. q. 1. b.
- 8 Spū cogitur hermes idolatra confiteri deos factos esse. id est idola a turpibz psonis et sic nō venerandos: p. 7. li. 8. ca. 24. e.
- 9 De spū maloz vlt demonū deceptiōe: vide ibidē libro. 2. ca. 4. c.
- 10 Spū nos dei compam: corpus aut nocti: pte 1. de trinita. li. 4. ca. 6. b.
- 11 Spū dei scriptura non solū ad beneficia: verū et ad vindictā cōmemorat: p. 8. in li. 2. q̄stio. sup. Exodū. q. 55.
- 12 Spū peccata nō hnt. id est intellectus et rōnis ac sapiētie sensum. sed aiam tm: p. 8. de aia et origi. ne ca. ad vincenū victo. li. 4. ca. 23. b.
- 13 Spū immundū nō habet q̄ caste viuit. ille autē q̄ deū atēdit et ad ipm solū se tenet. castus est: p. 1. de beata vita disputatio. 2. d.
- 14 Per spū intellectus qd in scriptura significat: vult de p. 8. in li. q̄stio. super Exodū. q. 114.
- 15 Spiritus bonoz et maloz discretio difficillima est: cū spūs etiā malignus q̄si tranquillus agit: p. 5. de Gene. ad lram li. 12. ca. 13. circa finem.
- 16 Spūsanctū deū credim: equalē patri et filio q̄ filius est et in patre et in filio. p. arrium: pte. 10. de sym. bo. ad carbecu. li. 2. ca. 9. a.
- 17 Spūsanctū pbat esse deū: p. 11. p. maxim. arrian. episcopo. li. 3. ca. 21. b.
- 18 Spūsanctū deū negare qd sit: vide ibidē. a.
- 19 Spiritus sanctus superferri aquis qd sit: vide p. 11. in dialogo ad Orosiū. q. 22. Genes. 1. auto. 4. Spūs: auto. 22.
- 20 Spūsanctū neq̄ ingenuū neq̄ genitū fides recta declarat. Si dixerim: ingenuū duos p̄es affirmare videbimur: p. 10. d. trini. et vniū. dei ca. 1.
- 21 Spūsanctū pmissum esse legim: in vtroq̄ testa. mēto: p. 4. p. faustū li. 32. ca. 15.
- 22 Spūsanctū bis dedit dñs Iesus in terra. ppter dilectionē. primi: et iter de celo ppter dilectionē dei: p. 5. de trinita. li. 15. verita. 65. in fine: p. 8. in li. 1. q̄stio. sup. Gene. q. 169.
- 23 Spūsanctū a patre et filio pcedere multū diuino: eloq̄oz testimonius cōprobat: p. 5. de trinitate li. 15. ca. 26. verita. 65. Spūsanctus: auto. 17.
- 24 Spūsanctū dñs noster Iesus chris non solū dedit ut deus. sed et accepit ut homo quando incarnatus est: ibidem ca. 26. d.
- 25 Spūsanctū ante chri aduentū (quidā aduersari legio) sup. terrā fuisse negauit: p. 8. p. aduersa. ca. 11

Spiritum sanctū

- legis et prophetarum libro. 2. ca. 3.
- 11 Spiritum sanctum non accipimus maiori fructu quam olim patres acceperunt veteris testamenti; p. 11. in questione. vere. et noui testamenti. q. 123. c. d.
  - 12 Spiritum sanctum in linguis igneis misit ut seruoire daretur ostenderet; p. 6. 5. lras Penia. li. 2. ca. 32. c.
  - 13 Spiritum sanctum non accipiunt nisi qui unitati copulantur; p. 6. 5. Cresco. gramati. li. 2. ca. 14.
  - 14 Spiritum sanctum donum dicitur fons eo quod large diffunditur in cordibus nostris; ibidem et ca. 15.
  - 15 Spiritum sanctum in nos venire est cum sua gratia in nobis habitare; p. 8. 5. fmonet arrianorum ca. 30.
  - 16 Spiritum sanctum vel filium ad nos venire nihil aliud est nisi gratiam suam nobis perferre; p. 10. de trinitate. et unitate dei ca. 11. c.
  - 17 Spiritum sanctum habere ultra naturam et perfectionem hominis est. ut possit que dei sunt; pte. 11. in questione. vere. et noui testamenti. q. 123. a. ibidem deducit questionem illam videlicet. Vtrum adam spiritum sanctum habuerit; vide si placet.
  - 18 Spiritum sanctum saducei negabant. pharisei vero eum esse contra saduceorum heresim defendebant. sed esse in domino Iesu christo negabant; quod demones eijcere in principe putabant demoniorum; cum eijceret ille in spiritu sancto; p. 10. 8. blasphem. in spiritum sanctum. c.
  - 19 Arriani et eunomiani et macedoniani spiritum sanctum creaturam esse dicunt. non creatorem; ibidem.
  - 20 formam oino negant spiritum sanctum si patrem solum esse deum. filium vero non nisi hominem esse dicunt; ibidem.
  - 21 Spiritum sanctum blasphemant a paganis a iudeis et hereticis; ibidem. infra; auto. 24. 29. 35.
  - 22 Spiritum sanctum subiectum christo esse voluit maximus quia gemitibus postulat pro nobis; p. 11. 5. maximus. arriana. episcopo. lib. 1. ca. 1. q. ibidem habes expositionem Augustini quod spiritum sanctum interpellat pro nobis. b. et libro. 2. cap. 9.
  - 23 Quod credere debemus in spiritum sanctum; vide p. 3. de fide et symbolo. ca. 9.
  - 24 Spiritum sanctum quod heretici blasphemant; p. 11. 5. iudeos paganos et arriana. ca. 19. dicunt namque eum esse numerum pie et filio. Supra; auto. 21. infra. 29.
  - 25 Donum spiritum sancti est peccatorum remissio; ibidem.
  - 26 Spiritum sanctum suum et patris significauit in sufflatis in discipulos suos; p. 7. li. 13. ca. 24. b. c.
  - 27 Spiritum sanctum acceperunt apostoli ut igne charitatis arderent. ne timore frigidi essent ibi. li. 18. ca. 50. a.
  - 28 Spiritum sanctum mysterium naturam dñice ignorasse dixit eusebius. quod arguit augustinus; p. 11. in questione. vere. et noui testamenti. q. 125.
  - 29 Spiritum sanctum aliqui heretici creaturam esse dixerunt; aliqui et substantiam esse negant; p. 3. de correctio. tonati. ad Bonifacium ca. 29. Supra; auto. 21. 24.
  - 30 Spiritum sanctum arrianus minus esse voluit pie et filio; p. 10. de canonicis nouo ca. 6. b.
  - 31 Spiritum sanctum aliqui non minus pie indicant; volunt tamen quod tamen de patre procedat; p. 5. de trinitate. li. 2. ca. 3.
  - 32 Spiritum sanctum adiutorem virtutis in veteri testamento negauerunt heretici esse; p. 8. 5. duas episcopo. Pelia. ad bonifacium. li. 3. ca. 4. a.
  - 33 Spiritum sanctum equalem filio esse negauit maximus; p. 11. 5. maximus. arriana. episcopo. li. 1. ca. 4. arti. 2. li. 2. ca. 11. 19.
  - 34 In spiritum sanctum peccat. qui desperans vel irridens atque preternens predicationem gratie; p. quod peccata dilauit;

Spiritus

- et pacis pro qua reconciliamur deo detractat agere penitentiam de peccatis suis. et in coram impia atque mortifera quadam suauitate perdurandus sibi esse decernit et in fine usque perdurat; p. 3. in expositione. epistolae ad romanos. inchoate. l. 1. Supra; peritiam. auto. 92.
- Judei quales aduersus spiritum sanctum fuerint testis est stephanus. quod ipse spiritum sancto plenus lapidauerunt; ibidem. n. Supra; auto. 21. 24. 29.
- Opiniones de spiritu sancto. tractantur ibidem circa scriptura. 36
- Peccatum in spiritum sanctum non habet irremissibilitatem eternam; quia dicit augustinus. quod eius pena soluitur. et ideo non dimittit quod pauper; p. 3. in li. 21. sententia. sen. 21. dicto. 77.
- Spiritus multis modis dicitur. dicitur namque spiritus deus. et aer iste. et flatus aeris qui a corde recipitur et inde per totum corpus emissus mortalium vitam flatu necessarium continet; p. 10. 8. spiritus et anima ca. 10. infra; auto. 20.
- Spiritus secundum moysen substantialiter dicitur; non nescio a vobis scire; dicit augustinus. Primum summum omnium deus spiritus appellatur; ut ibi spiritus est deus. secundo angelus spiritus dicitur. tertio aie spiritus nuncupantur; quarto vitabuntur animalium. quinto venti dicitur spiritus; sexto aer scribitur spiritus; pte. 10. de cognitione. vere. et ca. 4. b. Infra; auto. 4. 20.
- Spiritus variis modis in scriptura exponitur; p. 10. 3 de incarnatione. verbi li. 1. ca. 17.
- Spiritus dicitur aer. anima. mens rationalis et deus; p. 5. de Genesi ad scriptura. li. 12. ca. 7. b. p. 9. in euangelio. Joannis. tracta. 12. b. p. 10. de utilitate agende penitentiae. ca. 3. a. p. 8. in libro. quarto. quod. super Numeros. q. 18. Vntum; auto. 1.
- Spiritus instantior est corpore; p. 5. de Genesi. ad scriptum libro. 12. ca. 16. a.
- Spiritus viuificat. caro non potest quicquam. quod sit. vel de p. 9. in euangelio. Joannis. tracta. 27. b.
- Spiritus dei et spiritus hominis diuersimode cognoscuntur; ibidem tracta. 32. b.
- Spiritus rectus est quo fit ut anima in veritate que renda deuiare atque errare non possit; p. 2. de aie quantitate. ca. 33. c.
- Spiritus bonus secundum substantiam dicitur dei. malus autem secundum ministerium; p. 4. ad simplici. li. 2. q. 1. g.
- Spiritus omnis dei est; non tamen deus est. nisi spiritus qui de ipso est; cuius significatio hec est. ut sanctus dicitur; p. 11. in questione. vere. et noui testamenti. q. 41.
- Spiritus bonis in scripturis dicitur aie potentia rationali; p. 2. de Genesi 5. maniche. li. 2. ca. 88. b.
- Spiritus non nisi religione et deuotione fruatur; p. 5. de sancta virginitate ca. 8.
- Spiritus immundus. bonus quoddam est. eo quod spiritus. malus quod immundus. quod illud est ex dei opere. Berppria voluntate; p. 8. 5. Pelia. et Celesti. de peccato origina. li. 2. ca. 40. c.
- Spiritus immundus duobus modis appellari solet. vel quod extrinsecus aiaz inuadit sensusque perturbat. aut aia immunda; p. 1. 8. b. vita disputatio. 2. c.
- Spiritus mundi est superbie spiritus; p. 6. 8. spiritus et lra ad marcel. ca. 13. c.
- Spiritus hominum mouent in tempore reminiscendo preterita et futura expectando. aliaque noua discendo; p. 11. in dialo. ad Orosium. q. 41.
- Spiritus qui deceptit achab ut iret ad bellum. fuit angelus malus; quod deceptoris officium non decuit nisi spiritum erroneum; p. 3. in li. 83. q. 5. 3. c. dicto. 49.

- 18 Spūs dei dat pñētiā qua seruem⁹ domem⁹ vincam⁹ cōcupiscētiā in pñio magno in quo homo sū grātia viuūt; p. 10. de pñētiā ca. 5. a.
- 19 Spūs dñi agit per bonos ⁊ per malos per scientes ⁊ nescientes qđ agēdum nouit; p. 8. in li. 7. questio. sup. Iudiciū. q. 49. c. f.
- 20 Spūs dicitur anima hoīs etiam spūs pecoris dicit etia; ventus; pte. 5. de trinita. li. 14. ca. 16. b. Supra: auto. 1. 2. 4.
- 21 Spirit⁹ pōt accipi dupliciter aut p sba spiritus li sbitantue ⁊ sic oīno cōmune est tribz psonis; aut p supposito spirante quasi adiectiue ⁊ tunc pñū est terne persone ibidē li. 15. verita. 51.
- 22 Spūssanc⁹ dicit superferri aquis et quid aque noie imponet; p. 2. de Genesi p manicheos lib. 1. ca. 5. p. 4. li. 13. p. fessio. ca. 6. 7. 8. 9. Sup spm scrm; auto. 4. Genesi. 1. auto. 4.
- 23 Spūs quādo cum additāmēto dicit dei vñ dñi; spūssanc⁹ esse putatur: quādo cum additāmēto mali: spūs dyaboli esse dicitur: quādo vero si ne additāmēto ⁊ sic singulariter tñ pferatur ⁊ non addit. sanc⁹ aut dei aut dñi aut aliud que ad signandū spūssanc⁹ pertinent. de pñētiā contrari⁹ spiritus; p. 10. de mirabilibz sacre scriptu. li. 2. ca. 10. b.
- 24 Spūs dei sine additāmēto si dicit semp intelligitur bon⁹; p. 4. ad simplicianū li. 2. q. 1. g.
- 25 Nullus spūs a nobis videt; quare? vide p. 10. d. cognito. vere vite ca. 33.
- 25 Spūs vn⁹ fuit pphetaz ⁊ apostolor; licet diuer sis temporibz locuti sint; pte. 9. in episto. Ioan. tracta. 9. d. f. circa finem.
- 26 Spiritus quomō agnoscat; vide ibidem tractatu. 6. f. 7. b.
- 27 Spūs sepat in purz naturalibz pstitui possunt videre dei. quia possunt inuicē videre charitatem nostrā creatā sicut vnā formā d gene re qualitatibz; argumentū franci. maro. p. 5. de trinita. li. 8. ca. 8. verita. 22.
- 28 Spūs fuitur dicit cui seruāt pētores; spm aut adoptiōis spm scrm dicim⁹; p. 3. in expositi. qñ dā pposiō. ex episto. ad roma. pposi. 52.
- 29 Spūs bruti nō sunt vni⁹ nature cū deo; p. 10. de fide ad petrū ca. 3. d.
- 30 Spirituū diuersitas rēgit ibidē circa sram. e.
- 31 Spūs bruti tam diu uiuit qđ diu in carne manere possunt; ⁊ dū a carne sua sepatur extinguunt; ibidē ca. 3. k.
- 32 Spiritibz irrōnabilibz nō est data eternitas; nec aliqđ eis indicū pparat i qas vñ beatitudo p bonis vñ dānatio p mal reddat opibz; ibidē.
- 33 Spiritus nedū sanctus s; etiam malign⁹ a dño ppter iusticiā vindicandi mittit; p. 8. in li. 7. qñ sio. sup. Iudiciū. q. 45.
- 34 Spūs spm genuit; p. 11. p maximi. arria. episco. libro. 3. ca. 15. d.
- 35 Spūs in diuinis quantū ad modū significandi dicit sbam ⁊ attributa ei dicunt modū qualitatibz; licet oīa que attribuunt spiritui. vt iustum bonū sine equaliter sba sicut ⁊ spūs; pte. 5. de trinita. li. 15. verita. 5.
- 1 Spiritussanc⁹ nomine aque significatur in scriptura; pte. 9. in epistol. Ioan. tractatu. 6. f. 7. b. circa finem.

- Spūssanc⁹ dicit superferri aquis. supra Spirit⁹ 2
tus: auto. 22.
- Spūssanc⁹ dicit pcedere non nasci; p. 5. de trinita. li. 15. ca. 27. b. verita. 76.
- Spūssanc⁹ in nouo testamēto maiorē grām cōfert qđ in veteri pñtū. supra Spiritū sanctum; auto. 11. infra: auto. 15.
- Spūssanc⁹ dicit vñtio; pte. 9. in euang. Ioan. tracta. 3. c. b.
- Spūssanc⁹ agit vt in nobis sit dilectio ⁊ quod eius signum ⁊ cur modo nō loquunt lingua accipientes spiritū sanctū p manū impositionē; ibidē. tracta. 6. c. 7. 8. b.
- Spūssanc⁹ noie ignis significat; p. 10. de blasphemia in spm scrm. k.
- Impenitētia est spūs blasphemie qđ nō remittet; neq; in hoc seculo. neq; in futuro; ibidem.
- Spūssanc⁹ quodāmodo societas est patris ⁊ filij; ibidem. q.
- Spūs patr⁹ ⁊ filij. spūssanc⁹ pñtia quādā nō nōne bñis nois in sacris lñs nūcupat; p. 7. li. 11. ca. 10. a.
- Spūssanc⁹ cōmunis patri ⁊ filio pōt dici cōm; sanc⁹ cum ipse pñtie vecet spūssanc⁹; ibidem ca. 24. a.
- Spūs sapiētie multiplex est; ibidē ca. 10. e.
- Spūssanc⁹ qui fuit signū datū apostolis. significauit vñtatē ecclie futurā p oēs gētes; ibidem li. 18. ca. 49. b.
- Spūssanc⁹ quō dicit digitus dei; vide p. 4. p. fassū li. 32. ca. 12. p. 7. li. 16. ca. 43. b. p. 10. de essētia diuinitatē. g. p. 11. in questio. vete. ⁊ noui testamē. q. 97. b. infra: auto. 85.
- Spūssanc⁹ in veteribz sanc⁹ nō ita fuit sic nūc est in fidelibz; q; exētes de seculo apud inferos erant. nos autē heredes vite eterne ipso sumus; quō? vide p. 11. in questio. vete. ⁊ noui testamē. q. 123. c. d. Supra: auto. 4.
- Cū pphetis ⁊ iustis viri olim scrm fuisse spiritū non est ambiguū cū pphēis ppter dispensatiō nem; cū iustis vero causa sanctitatis sicut legit de sancto symeone Luce. 2. ibidem.
- Spūssanc⁹ a pte ⁊ filio pcedit inenarrabiliter; nec g genit⁹ nec ingent⁹; p. 5. de trinita. lib. 4. ca. 20. verita. 27. p. 10. de trinita. ⁊ vñtia. ca. 1. p. 11. d. speculo ca. 18. supra Spiritū sanctum; auto. 8. infra: auto. 59.
- Spūssanc⁹ pñs origine pcedit a pte qđ a filio; quō? non tamen bis pñat spūssanc⁹; p. 5. de trinita. li. 15. verita. 41.
- Spūssanc⁹ non pcedit de pte in filiū ⁊ de filio ad sanctificandā creaturā. s; simul de vtroq; pcedit; ibidē li. 15. ca. 27. b. verita. 77.
- Spūssanc⁹ si nō pcederet a filio licitū pōt qñre vñz distingueret ab eo; ibidē li. 5. verita. 13.
- In diuinis g nō solū pōt fieri qñtio supposito im possibili s; etiā supposito incōpossibili; ibidē.
- Spūssanc⁹ amboz est pñs ⁊ filij q; de ambobz pcedit. dicit ergo spūs pñs ⁊ filij; p. 11. p maximi. arria. episco. li. 3. ca. 14. a.
- Spūssanc⁹ refert ad pñem ⁊ filiū. licet sba noie non appareat ipsa relatio; sed sub hoc nonnōne quō dicit donū donatoris; p. 5. de trinita. li. 5. ca. 11. verita. 28.

Spiritussanctus

- 24 Spūssctūs est ineffabil' p̄is 7 filij cōiorabidem.
- 25 Spūssanct' cū pcedat voluntarie a p̄e 7 filio sic filio a p̄e p modū intellect'. Spūssanct' nō pōt pcedere p modū nature; p. 5. de Genesi ad luterā li. 8. verita. 6. docu. 7.
- 26 Spūssanct' p̄ncipaliter de illo pcedit a q̄ genitū est verbū: quō? vide p. 5. d. trinita. li. 15. ca. 17. circa finem. verita. 41.
- 27 Spūssanct' est cōlis p̄i xpi summa simplicitas tem q̄ est in illa sba: ibidē li. 6. ca. 5. b.
- 28 Spūssanct' cōmune aliquid est patris 7 filij: q̄ quid illud est: ibidem.
- 29 Spūssctō aliq̄ pueniūt tripliciter: ibidē. v̄ita. 11.
- 30 Spūssctūs vni' 7 eiusdē nature est cū p̄e 7 filio: p̄ hereticos: p. 11. in q̄stio. vete. 7 noni testamē. quēf. 97. f.
- 31 Spūssanct' est patris 7 filij: p̄te. 11. p̄ maximi. armano. episcopū li. 3. ca. 14. a.
- 32 Spūssanct' nō dicit' minor p̄e sicut filius et si in specie colūbe apparuit: p. 10. de trinita. 7 vnitate dei ca. 3. b. p. 11. p̄ maximi. armano. episcopū. lib. 2. ca. 19. in dialogo ad Orosiū. q. 9. infra: auto. 60.
- 33 Spūssctūs p̄pter colūbā v̄l ignē missus dicit': p. 11. in dialo. ad Orosiū. q. 9. Math. 3. auto. 6.
- 34 Spūssctūs nō dicit' filio p̄is 7 filij: ibidem. q. 10.
- 35 Spūsscti audire est ei' esse a se non est sed a patre: ideo quēcunq̄ audiet loquet': ibidē. q. 11. Infra: auto. 38.
- 36 Spūssanct' nō loquit' a semetipso q̄ non est a se ipso: p. 10. de trinita. 7 vnitate dei ca. 3. a. p. 11. d. vera innocē. ca. 366. infra: auto. 61.
- 37 Spūssctūs nō assumpsit ignē v̄l colūbā sic filio: boies assumpsit v̄t eternus p̄maneat: p. 10. de trinita. 7 vnitate dei ca. 3. Math. 3. auto. 6.
- 38 Spūsscti audire est esse ip̄ia: a se aut' non est s̄ a p̄e: ideo quēcunq̄ audiet loquet': ibidē 7 ca. 10.
- 39 Spūssctūs post resurrectionē 7 ascensionē dñi missus erat: p. 4. p̄ faulstū li. 32. ca. 17.
- 40 Spūssanctus aliq̄n flatu noie significat: p. 8. de aia 7 ei' origine ad renatū li. 1. ca. 14. a.
- 41 Accipientes spiritūsanctū amore celestium terre: na premittit: ibidem. d.
- 42 Spūssctūs nō dicit' pater filij: p̄te. 8. in Enchiridion ad lauren. ca. 38. 39. 40.
- 43 Spūssctūs ex modo sue emanandis non solū refert' ad p̄es s̄ enā ad filiū: 7 ad creaturā: quō? vide p. 5. de trinita. li. 5. ca. 14. verita. 34.
- 44 Quō in spūssctō enā anteq̄ daret' possit doni nomen intelligi v̄t ei semp non aliud fuerit donū esse q̄ ip̄m esse: ibidē ca. 15.
- 45 Spūssanct' aliter intelligit' esse donū dei 7 aliter esse donatū: ibidē 7 verita. 36.
- 46 Spūssanct' p̄pne charitas nūcupat' licet tamen in ista simplici natura non sit aliud sba 7 aliud charitas: ibidē li. 15. ca. 17. verita. 42.
- 47 Spūssanct' in boio ante visibiles dñi clarificas non ē fuit: p. 3. in li. 83. q̄stio. q. 62. b.
- 48 Spūssanct' quare in specie colūbe apparuit: 7 filius in boie: ibidē. q. 43.
- 49 Spūssctūs 7 si sol' in sp̄e colūbe appuit: tota tñ trinitas illā creauit: p. 5. d. tr. li. 1. ca. 4. v̄ita. 7.
- 50 Spūssanct' non est natus de columba sicut filio dei de femina: quare? vide p̄te. 4. de agone ch̄iano. capite. 22.

Spiritussanctus

- Spūssanct' p̄missus fuit christo discipulis: p. 4. p̄ felice manicheū li. 1. ca. 3. 4.
- Spūssancti p̄missio quādo 7 in quibz completa sit: ibidem ca. 5.
- Spūssanct' duobz modis apparuit missus: p. 9.
- in euan Joan. tracta. 5. f.
- Spūssanct' quare in specie colūbe apparere voluit: ibidem tracta. 6. a. b.
- Spūssanct' est vna p̄sona in trinitate: ibidē tracta. 74. a. 105. b.
- Spūssanct' cur magis dicit' spūs. q̄ pater 7 filius: vide ibidē tractatū. 99. d. 122. c.
- Spūssctūs quō intelligit' nominato p̄e v̄l filio: vide ibidē tractatū. 9. c. 99. c. d.
- Spūssanct' quare dicit' pcedere 7 non nasci: ibidē tracta. 99. b. d.
- Spūssanct' pcedit a p̄e 7 filio: ibidē tract. 99. d. c. sup̄ Sp̄m sctm: auto. 8. spūssanct': auto. 17.
- Spūssanctus nō est minor filio: q̄ dicit' de meo accipiet: p. 9. in euan. Joan. tracta. 100. b. 7. 107. a. Supra: auto. 32.
- Spūssctūs quō nō loquit' a semetipso s̄ q̄ audiet a p̄e: vide ibidē tract. 99. a. b. c. sup̄ auto. 36. 38.
- Spūssanct' quomō clarificat filiū: vide ibidem tractatū. 100. a.
- Spūssanct' quō docebit vos omnē veritatē: vide ibidem tracta. 96. d.
- Spūssanct' columbas in cuius specie apparuit: assumpsit de aere: p. 10. de mirabi. sacre scriptu reli. 3. verita. 7.
- Spūssanct' in specie colūbe apparuit v̄t significaret boibus innocentiam 7 amorem spiritalem qd in colūbe specie visibiliter figuratū est: p. 4. de agone ch̄iano ca. 22.
- De spūssancto aliq̄ male sentiūt: vide ibi. ca. 28.
- Spūssanct' in specie colūbe apparuit p̄pter amorē sctm: in linguis igneis p̄p̄ charitatē lumē atq̄ feruorē pacto significandis officio corpales ille species trāsierūt atq̄ esse v̄lten' destiterūt: p. 11. p̄ maximi. armano. episcopū. li. 2. ca. 19. a. p̄te 10. de trinitate 7 vnitate dei ca. 3. in fine.
- Spūs vnus est. dona aut' habet multa: 7 quōd cū aplis fuit ante visibilē missionem: vide p. 10. de trinitate 7 vnitate dei ca. 4. b.
- Dona tria spūssancti in aplis ostēsa sunt: ibidē.
- Spūssctūs cur nō dicit' esse datus anteq̄ Iesus nō erat glorificat': cū tñ ante ch̄m multa legō: nū habuisse sp̄m sctm: vide p. 9. in euan. Joan. tracta. 32. c. d. e. 52. d. Supra: auto. 47.
- Spūssancto replen quare non loquunt' mō oīaz genū linguis sicut apli: vide ibidē tract. 32. d.
- Spūssanctus vtrū augeat vel minuat in boio: ibidem tracta. 74. b.
- Spūssctm quō mund' accipe nō pōt: ibidē. c.
- Spūssanct' tunc est missus qñ supplet' est dies pentecostes: p. 4. p̄ epistol. manichei quā vocant fundament. ca. 9. b.
- Spūssanct' p̄pter geminā clarificationē. fm bo minē 7 fm deum bis est dat'. Semel postq̄ a mortuis resurrexit 7 postq̄ ad celos ascendit: ibidem capi. 10. a.
- Spūssctūs nō docuit aplos cursu sol' 7 lūne neq̄ mūdāna: q̄ ch̄ianos facere voluit non mas thēmaticos: p. 4. p̄ felice manicheū li. 1. ca. 10.

- 77 Spūsanct⁹ ⁊ si visibiliter sicut filius missus cre-
dit non tamē ppter ea minor patre dicit: p. 5. d.
trinita. li. 2. ca. 6. verita. 6. ca. 7.
- 78 Spūsanct⁹ columba non beatificauit vel illum
statum vel ignem nec sibi in vnitatē sue psonē
pianit in eternū: ibidē.
- 79 Columba in cui⁹ specat descendit spūsanctus vi-
si est oculis corporis: de igne vero certum non
est: ibidē veritate. 7.
- 80 Ille ignis et illa colūba non p̄fuerunt s̄ repente
tūc extiterūt s̄ virtute diuina. ⁊ pacto suo mi-
nistrio totaliter desuerūt: ibidē ⁊ ca. 7. a.
- 81 Spūsanct⁹ in flatu in ap̄los descendit: p. 4. in li.
annotatio. ca. 4. circa mediū.
- 82 Spūsanct⁹ nec genu⁹ nec ingenu⁹ dicit: p. 11. in
dialo. ad Orōsiū. q. 2.
- 83 Spūsanct⁹ dicit esse amor siue dilectio: p. 10. de
cognitio. vere vite ca. 17. 18.
- 84 Spūsanct⁹ aīas discipulorū interi⁹ possidebat:
fons sp̄m ignis vel luminis oculis hominū p si-
gno et bibebat: ibidē ca. 18.
- 85 Spūsanct⁹ dicit digito: cū a quo lex in duobus ta-
bulis lapideis in monte syna scripta narrat: q̄
p̄sente charitas inscribit cordibus nostris: p. 4. d.
cathecatan. rudib⁹ ca. 20. b. p. 6. de spū ⁊ līa ad
marcel. ca. 16. a. 21. a. p. 8. in li. 2. q̄stio. sup. Eros-
dum. ques. 25. pte. 10. de essentia diuinitat⁹. g.
Supra: auto. 14.
- 86 Spūsanct⁹ ex modo sue emanatiōis non solum
refert ad patrē s̄ etiā ad filiū ⁊ ad creaturā: pte
5. de trinita. li. 5. verita. 34.
- 87 Spūsanct⁹ tertio est ordine. nō natura gradu-
non diuinitate: p̄sona non ignorantia: p. 11. in
in ques. veteris ⁊ noui testa. q. 125. d.
- 88 Spūsanctus non intrabit in hominē nisi in nouis
tus fuerit: p. 11. in questio. veteris ⁊ noui testa-
men. questio. 111. d.
- 89 Spūsanct⁹ sicut sine cōsilio nō docet ⁊ illuminat
quēq̄. ita sine cōsilio non sanctificat quēq̄: p. 10.
de trinita. ⁊ vnitā. dei ca. 12. a.
- 90 Spūsanct⁹ neminē viuificat extra ecclie carbo-
lice corpus: p. 8. de correctio. donatista. ad bo-
nifa. capite. 30.
- 91 Sp̄m̄scitū recipere volēs duo facere debet: ibidem.
- 92 Spūsanct⁹ ⁊ si (angelus in diuina scriptura si-
cut fili⁹) nō dicit ap̄te m̄ angel⁹ rōne officij no-
minat: p. 5. de trinita. li. 2. ca. 13. b. verita. 14.
- 93 Spūsanct⁹ est iste q̄ nos curat interi⁹. siue q̄ me-
diana spūalis nihil valet: p. 7. li. 15. ca. 6. b.
- 94 Spūs vite q̄ viuificat oīa: creatorq̄ ⁊ oīa corpis
⁊ oīa creati spūs. ip̄e est de⁹: ibidē li. 5. ca. 9. g.
- 95 Spūs dicit aer vel vent⁹ s̄ nō spūs vite: ibidē.
- 96 Spūs siue diuin⁹ siue human⁹ siue brutorū
siue iste aer in scriptura sacra dicit: semp in gre-
co dicit pneuma: flat⁹ autē dicit pneon p̄ eos s̄
dicit: qui dicūt inspirauit in facie ei⁹ spiraculū
vite idest sp̄m̄scitū: p. 7. li. 13. ca. 24. c. d.
- 97 Spūs carni seruīens dicit carnalis: sicut caro spi-
ritui seruīens dicit spiritalis: ibidē ca. 20. a.
- 98 Spūsanct⁹ quō in scriptura significat: vide pte
8. in li. 1. ques. sup. Gene. q. 134. in questio. sup.
Erodum. ques. 55.
- 99 Spūsanctus infundat nobis charitatem cōmū-
nem qua sanuicem diligūt pater et filius: p. 5.

- de trinita. li. 15. capi. 17. a.
- Spūsanctus dicit aduocatus noster: p. 8. p̄ ser-
mo. arriano. ca. 19. 20.
- Sp̄m̄scitū a filio factū arriani voluerūt abī. ca. 21. 101
- Arriani sp̄m̄scitū nūm̄stz filij dixerūt: ibi. ca. 22. 102
- Spūsanct⁹ quō interpellat p nobis: vide p. 8. 103
- p̄ sermo. arriano. ca. 25. p. 10. de orando deo ad
p̄bam: p. 11. p̄ maximū. arriano. episcopo. lib. 1.
ca. 1. b. li. 2. ca. 9. ad roma. 8. auto. 11.
- Spūsanct⁹ dicit gemere. idest gemitus nos face-
re. infundēdo nobis charitatē in deū ⁊ in p̄ri-
mū: p. 3. in expositio. quarūdaṃ p̄po. ex eplā ad
roma. p̄po. 55. p. 9. in euan. Ioan. tracta. 6. a.
p. 10. de trinita. ⁊ vnitā. dei ca. 3. b. p. 11. in dia-
lo. ad Orōsiū. q. 12. p̄ maximū. arriano. episco-
pum libro. 3. ca. 19.
- Spūsanctus quomō ad mensurā datur homin-
ib⁹ non autē chusto. pte. 9. in euan. Ioan. tra-
cta. 14. c. ⁊ 74. c.
- Spūsanct⁹ cur nō dicit assumere columbe aut
ignis speciem in qua apparuit in vnitatē p̄so-
ne sicut fili⁹ carnē: ibidem. 99. b.
- Spūsanct⁹ bis dicit missus: ibidē tracta. 74. b. 207
- Spūsanctus q̄re dicit nō venire. nisi cōsilio abie-
ctū: ibidem tracta. 94. b. 108
- Spūsanct⁹ illuminator est cordiū: p. 11. p̄ maxi-
mū. arriano. episcopū li. 1. ca. 1. b.
- Spūsanct⁹ in paruulis baptizatis habitat ip̄is
tamē nescientib⁹. habitare autē ideo in eis dicit:
quia in eis occulte agit: ut sint templū eius: pte
8. de p̄sencia dei ad dardanū ca. 12.
- Spūsanct⁹ in sacramētis dat etiam malis admi-
nistrantib⁹: p. 5. d. baptis. p̄ donatist. li. 5. ca. 20. 111
- Spūsanctus fons ⁊ aque uitę in euangelio si-
gnificatur: pte. 2. de Genesi p̄ maniche. lib. 2.
capite. 24. in fine.
- Spūsanct⁹ aliter replet sanctificādo. aliter san-
ctificāte grā alit̄ attestāte atq̄ ordināte p̄sencia:
p. 4. ad simpliciā. li. 2. q. 1. b.
- Spoliatio egyptiorū a filiis isrl̄ nō fuit rapina: vi-
de supra Egyptiorū: auto. 2. Expoliano. 1. 2.
- De sponsalib⁹ iure matrimonij futuri cōtractus:
vide p. 4. li. 6. p̄fessio. ca. 13.
- Sp̄sus cōsilio sp̄sa ecclia ⁊ q̄stibalam⁹: p. 9. in 1
- epistol. Ioan. tracta. 1. a. f. 2. b.
- Sp̄sus cōsilio est amicus sp̄si Joānes baptista. 2
- sp̄sa ecclia: sp̄se corruptores heretici: ibidē in
euan. Ioan. tracta. 13. d. e. f.
- Sp̄si filij sunt cōsilio: ibidē tracta. 75. 3
- Spoite septē replete reliquijs fragmentorū ad ec-
clesiā septiformem p̄tinēt: quō? vide p. 3. in lib.
83. q̄stio. q. 61. in fine.
- Stare dicit de⁹ cū infirmos idest creaturā suam
ad penitentiaṃ p̄uersione vite p̄uenerit sustineri:
pte. 10. de essentia diuinitatis. 3.
- De statu hominū implicat⁹ actiuo. ocioso: ⁊ vtro-
q̄ p̄m̄to in q̄bus oīto est sal⁹: p. 7. li. 19. ca. 19
- Stans hominū q̄lis aī p̄ctū fuerit: vide ibidem
libro. 14. ca. 26.
- Statua aurea: ibidē li. 4. ca. 15.
- Statuta ⁊ si dicatur mutare deus sicut etiam pe-
nuisse legitur. tropica locutione scripturarū.
iuxta illud dicitur qd̄ homo sperauerat. vlt̄ nas-
turaliū causarū ordo gestabat nō iuxta illud
cc iii

- quod se omnipotens deus facturum esse presci-
uerat: ibidem li. 14. ca. 11. a.
- Stc 1** Stephanus non oculo corporis sed intuitu interioris
hominis non in corporeo sed intellectuali celo
vidit: pre. 10. de cognitio. vere vite ca. 42. b.
- 2** Stephanus vidit Iesum stantem: quod? vide pre
11. in questio. veteris et noui testa. q. 88. Actuum
7. autoritate. 3.
- 3** Stephanus lapides in suo corpore tanquam in sinu
suo collegit: p. 10. de quarta feria ca. 4. Actuum
7. autoritate. 4.
- 4** Ad beatum stephani memoriam multi mortui reui-
serunt et de floribus eius virtuosissimis: p. 7. li-
bro. 22. ca. 8. l.
- Stel 1** Stella quae tribus magis apparuit quam fuit: vide pre
10. de mirabili. sacre scripture li. 3. ca. 4.
- 2** Stella quae magis apparuit ebrio non causam nascens
di attulit: p. 4. de faustum li. 2. ca. 5.
- 3** Stella circumfulget anchisen: p. 7. li. 20. ca. 24.
- 4** Stellae numero et syderum quicunque dixerunt se com-
prehendisse: ut aratus vel eudoxus: eos libri gene-
seos ostendit auctores: ibidem. b. Et quod multe sunt
permissive quae non videntur communiter: ibidem.
- 5** Stella a stella differt in gloria non dissidet in super-
bia: p. 10. de bono viduitatis ca. 6. b.
- 6** Stella matutina quod significat: vide p. 9. in Apo-
calyp. Domest. 2. a.
- 1** Stelle celi non omnes videri possunt: p. 7. li. 16. ca. 23. a.
- 2** Quae stelle casure de celo scribunt in euangelio: cre-
dit dictum esse tropica locutione: ibidem libro
20. capi. 24. b.
- 3** Stelle fulgentes ornamentum praestant mundo: p. 11.
in questio. veteris et noui testam. q. 106. e.
- 1** Stercoris et cinere nihil aspernabile? et in agris viri-
litate praefertur: et stercus a stercore nomine accipitur:
p. 2. de moribus manicheorum li. 2. ca. 8. c.
- 2** Stercoris dicitur fimum animalium quo fecundantur agraria
noctis agricolae peritissimi dicitur qui vocabatur ster-
coris pater patris regis: p. 7. li. 18. ca. 15. b.
- Steriles olim non omnes maledictione digni fuerunt
p. 11. in questio. veteris et noui testam. q. 17.
- Sti** Singula dicuntur note quodam penam seruiliu: p. 3.
in expositio. episto. ad Gal. ca. 6. d. in fine.
- 1** Supplicia ecclesie non sunt medicinas: p. 5. de ope-
re monacho. ca. 15. Supra ecclesie: autorita. 11.
Monachi. 4.
- 2** Supplicia paulus perlabatur an sumpsit vel ne-
vide ibidem ca. 12.
- 3** Stipendium iusticie vita et pax est: p. 4. li. 10. cons-
essio. ca. 43. Ad romanos. 6. auto. 5.
- Sto 1** Stoici peccata paria esse dixerunt: p. 8. de sententia.
Iacobi apostoli. ad Hiero. li. 2. ca. 3. 12.
- 2** Stoici omnia paria esse dixerunt: p. 8. de mendacium ad
Consensum ca. 15. a.
- 3** Stoici maxime dialectici fuerunt: p. 6. de Cresco.
grammatica. li. 1. ca. 14. a.
- 4** Apud stoicos dialectica maxime vigit: ibidem
capite. 13. 19.
- 5** Stoicorum principes vel auctores fuerunt zeno et cris-
ippus. et posuerunt fatum esse: p. 7. li. 5. ca. 8. a.
- 6** Stoici posuerunt summum bonum hominis in ani-
mo esse: ibidem li. 14. ca. 2.
- 7** Dixerunt ignem esse in hac vita beatitudinem et esse
principium omnis: ibidem li. 8. ca. 5. d.

Stoicorum et peripateticorum differentia tangit: ibi-
dem libro. 9. ca. 4.

De stoicorum errore ponendum mala corporis non esse
mala et ponendum in hac vita esse beatitudinem:
ibidem li. 19. ca. 4. a.

Stola prima potest dici iusticia quam quis amisit: aut
indumentum corporalis immortalitatis: p. 5. d. Ses-
neci ad Iram li. 6. ca. 27.

Stomachi fortitudo fragilis nimia ciborum audita-
te et potuli intemperantia: p. 10. d. salu. docu. ca. 36.

Strabones unde fieri solent: vide p. 5. de trinita-
li. 14. ca. 5. a.

Studens a venereis rebus: ab immodesto corpore
cultu et ornatu. ab inanibus negotiis ludorum: a
corpore somniatque pigritie ab emulandis inuis-
dentia se abstinere debet. amoris quod pecunie to-
tus sue spei certissimum venenum esse credat: p. 1.
de ordine li. 2. ca. 8.

Ad discendum dupliciter docuit autoritate vide-
licet et ratione: ibidem. 9.

Studere volens diuinam scripturam recto iudicio na-
turali rationis vigere debet. super Scripturam: auto. 1.

Studio summo baud indagare debemus: quod remo-
ta sunt a sensu nostra et ab intellectu infirmi-
tatis humanae: p. 8. ad Orosium de psal. ca. 11. a.

Studio cognoscere veritatis nemo prohibet quod
ad laudabile pertinet omnium. p. 7. li. 19. ca. 19. d.

In studio nostro indigemus diuino magisterio et
adiutorio: ibidem ca. 14. c.

Studiorum variorum insectatorum respicit angus-
tinus: p. 10. de speculo peccatorum ca. 6. a.

Studiosus dicitur quod ea quae ad se attinent requirit. que
ad nutriendum animum ornandumque pertinet: p. 3. de
utilitate creden. ad honora. ca. 9. b.

Studiosus qualiter viuendum sit: vide p. 1. de ordi-
ne li. 2. ca. 8. a.

Studiosus differt a curioso: vide supra Curiosus:
autoritate. 10.

Stultitia summa est cogitare. dominus pater et miseris
coris est. nec ultra facinororum nostrorum recordabitur: p.
10. de salutari. document. ca. 39.

Stultitia velut aqua sapientia autem velut aera quibus
dam ponitur: supra Sapientia: auto. 42.

Stultitia tenebris: sapientia autem luce comparatur:
Sapientia: auto. 43.

Stultitia quod vitari possit si intelligi nequeat et
an cum deo esse censenda sit: p. 1. de ordine lib. 2.
ca. 3. a. b. c.

Stultus an ea quae agit ordine facit: vide ibidem ca. 4. 5

Stultitia est res appetenda et vitanda non quilibet
sed viciosa ignorantia: p. 2. d. libero arbitrio. li. 3. ca. 24. a

Stultitiam probat esse egestatem animi: p. 1. de beata
vita disputa. 3. b.

Stultus est qui liberari a mundi miseria per vite meritis
non intendit: p. 10. de speculo peccatorum ca. 8. b.

Stultus est in quo mens summa potestate non ha-
bet: p. 2. de libero arbitrio. li. 1. ca. 9.

Stultus et vanus est. qui huius rei se commendat quod nulla
manus prerogativa signorum: p. 11. in questio. veteris
et noui testa. q. 100. a.

Stultus quod diu quod existit certissima cognitio de sapi-
entia inuenire non potest: p. 3. de vilitate. creden. ad
honora. ca. 13. a.

Strappeum lineum est: p. 8. li. 3. quod. super leuiti. q. 49.

Substantia

Summum bonum

- Inter suadere et persuadere quod interfit: supra Con-
fessionem: auto. 4.
- Suavis est deus ad gustandum: suavis ad videndum:
p. 10. de spiritu et anima ca. 58. a.
- Sub** Subditus ferrire non nocet nisi eorum iniquitas pro-
pria: p. 7. li. 4. ca. 3. c.
- 1 Nisi subditus voluntas deus: habere iustitiam non potest
ibidem li. 11. ca. 13. c. d.
- 2 Subiectio filii ad patrem intelligitur secundum humanitatem:
p. 3. in li. 83. questionis. 69. b. veritas. 14. p. 11. d. ve-
ra innocen. ca. 377.
- 3 Subiectio humilis elationem premitur: p. 10. d. con-
flicta vicio. et virtutis ca. 5.
- 4 Subiectio nullas mutat ad illa accidentia que filii sunt
durantem cum ipso: p. 5. de trinitate. li. 4. veritas. 2.
- 5 Subiugati quod erant et domini romani in candis-
nis fustibus: vide p. 7. li. 3. ca. 17.
- 6 Subiugamur vni vel alteri patris interest: ibidem li.
5. capite. 17.
- Subsistere dicitur de omni creatura transiente. id est deo. in seipsa.
in nobis. in deo vita immutabilis. in seipsa substantia commu-
tabilis. in nobis similitudo rerum imaginabilis. exemplis-
cat de lapide: p. 10. d. cognitio. vere vite ca. 15.
- 1 Substantia dei ab hominibus differt substantia: quia dei substantia beata
sepe est securitate inuincibilis eternitatis sue: homines
autem substantialiter beati sunt per laborem: p. 11. in questione.
vere. et noui testamenti. q. 109. d.
- 2 Substantia dei non habet quod discat: quia nihil est
quod ignoret: ibidem q. 125. a.
- 3 Substantia hominum non habet in natura ut sciat. sed ut discat:
quare nature hominum accidentia scientiarum non immutatur
substantia: quia homines natura debent scientiam: ibidem.
- 4 Substantia cui nihil deest omnia substantialiter habet:
quia nihil ei accessit per studium: ibidem.
- 5 Substantia maior est quam scientia: quia non scientia acqui-
rit substantiam: sed substantia scientiam: et substantia est sine scientia: scien-
tia tamen non sine substantia: vide ibidem.
- 6 Substantia diuina nihil passa est in passione christi:
p. 11. de fide per manicheos ca. 33. 36.
- 7 Substantia creatoris nunquam per tempus variatur: p. 4. li.
12. confessio. ca. 15. dicto. 10.
- 8 Substantia viuens non viuens persistit: existit: rationa-
li autem sapienti mentis nihil propter deum persistit esse po-
test: p. 2. de libero arbitrio. li. 1. ca. 10. a. b.
- 9 Substantia que de deo dicitur non est in predicamento
substantie: p. 5. de trinitate. li. 5. veritas. 3.
- 10 Substantia omnis bona est: sed malum bonum non est. quare
malum non est substantia sed participatio boni: pte. 10. de cogni-
tio. vere vite ca. 21. a. 24. a.
- 11 Substantia omnis que deus non est creatura est. Et que cre-
atura non est deus est: p. 5. de trinitate. li. 1. ca. 6. a.
veritas. 8. p. 11. de vera innocen. ca. 55.
- 12 Substantia siue vis est: que neque est in subiecto: neque
de subiecto dicitur: et que sunt secunde visie: vide p. 1. in
cathegonia aristote. ca. 9. a. b. Et quare dicuntur se-
cunde substantie: ibidem. c.
- 13 Omnis substantia facta corrupti potest. pte. 2. de monito manicheo.
li. 2. ca. 6.
- 14 Substantia omnium creaturarum siue spiritualium siue cor-
poraliu bona est: et mali nulla natura: p. 10. de
ecclia. dogmat. ca. 60.
- 1 Substantia dei siue vlla sui commutatione mutabilis
facientem plene nosse difficile est: p. 5. de trini-
tate. li. 1. ca. 1. c. veritas. 3.

- Substantia mala. nulla esse vbiu quod existit et ma-
ncheos significans ostendit: p. 2. de monito manicheo.
li. 2. ca. 9. a. b. c.
- Substantie et accidentia diuisio secundum quod: p. 1. in ca-
thegonia aristote. ca. 5.
- Substantie quod et an insit proprietates: vide p. 6. de
natura et gratia per pelagia. ca. 54.
- Substantie non per seipsas. sed suas qualitates dis-
cunt sibi proprietates: ibidem.
- Substantie omnes naturaliter bone sunt: ordo in eis
laudatur honoratur: puritas culpata datur. pte.
6. de gratia noni testa. ad honoratum ca. 2. b.
- Substantia secundum eadem rationem de deo et creatura dicitur:
p. 5. de trinitate. li. 7. veritas. 24. circa medium.
- Suffragia ecclesie quod penitentia prestant: vide p. 10.
de vera et falsa penitentia. ca. 12. a.
- 1 Suffragium quod sit: vide p. 7. li. 3. ca. 2.
- 2 De suffragiis sanctorum quod valent: vide ibidem lib.
3. ca. 18. 24.
- Suggestio vel per memoriam vel per corporis sensus fit: p.
3. de sermo. domini in monte li. 1. l.
- Suggestiones bone vel male quod fiant: vide p. 9.
in euan. Ioan. tracta. 55. c.
- Summa sperare debemus. infima timere: p. 10. de
spiritu et anima ca. 46. a.
- De summo bono quod semper inueniendum quod sit. et quod
rendu inuenit: vide p. 5. de trinitate. li. 15. ca. 2.
- Summum bonum est idem quod finis boni: propter quod appet-
tenda sunt cetera. ipsum autem propter seipsum. quod et factum
bonum beatum: p. 7. li. 19. ca. 1. a. b.
- Summum malum est idem quod finis mali. propter quod vitan-
da sunt omnia ipsum autem propter seipsum: ibidem.
- Summum bonum et summum malum sunt isti fines de quibus
inueniendis in hac vita. summo bono adipiscendo
vitando autem summo malo multum laborauit quod stu-
dium sapientie in seculo huius vanitate prefficitur: ibi.
- Summum bonum esse vitam eternam: respondemus quatenus
et finis malorum vel bonorum: summum vero malum
eternam mortem: propter illam proinde adipiscendam vitam
vitanda recte nobis esse viuendum: p. 7. li. 19. ca. 4. a.
- Summum bonum appetendum est: vide p. 10. in ma-
nuali ca. 34.
- Summum bonum (quod veritas et sapientia est) omnino eodem est
quod nemo amittit iur: p. 2. d. libe. arbitrio. li. 2. ca. 14.
- Summum bonum hominis est trinitas unitas. cui dilectio
et charitate adherere possumus: p. 2. d. monito ec-
clesie catholice. li. 1. ca. 14. 16.
- Summum bonum. bonum est beatitudinis certissime et
eternae. vel beatitudo pacis beatus: p. 7. libro. 19.
capite. 27. d.
- Summum bonum quodam posuerunt in anima. quodam in corpore:
quodam in vtroque. et hunc tertium modum secutus est var-
ro: ibidem ca. 1. b.
- Summum bonum. et beatitudinem esse in hac vita po-
nentes philosophos reprobat: ibidem.
- Summum bonum hominis in mente dicitur esse augustinus: li-
bro. 3. per academicos ca. 12. a. verum dicitur se de-
cit in deo: p. 1. in argumento per academicos. 3.
- Superbi in vnicornibus intelliguntur eo quod super-
bia conformi odore: et quantum in ipso est solus in
pit emunere omnis superbo: p. 6. de gratia noui te-
stamenti. ad honorem. ca. 16. in fine.
- Supbi et immundi per porcos in scriptura intelli-
guntur in quibus demonia ire permittuntur: p. 4. in questione.
cc v

- euangelio, li. 2. ca. 13.
- 3 Supbi ex mutatiōe noli sancti Pauli. exemplū humilitatis sumere debent; p. 6. de spū et littera ad marcel. ca. 7. b.
  - 4 Supbi regna terrarum. sicut humiles regna celestia desiderant; p. 3. de sermo. domini in mōte libro. 1. a.
  - 5 Supbi magnos spūs habere dicunt; ibidem.
  - 6 Supbi recte ruperūt de quo in euāgelio habet; pte. 3. p. partem donati. b.
  - 7 Supbi. cupidi et luxuriosi non soluz psequuntur serōs. sed etiā sēpōs odio habent; p. 9. in Alpos calip. Domel. 15. a.
  - 1 Supbia est puerse celsitudinis appetitus puerfa aut celsitudo est deserto eo cui debet animus inherere principio. sibi quodāmodo fieri et esse principium; p. 7. li. 14. ca. 13. a.
  - 2 Supbia puerse imitat deū. ppter quas mali homines pugnant. ut oēs alios sibi subiciant. et se et oēs vni. Sicut enim supbia puerse imitat deū. odit namq; cum socijs equalitatem sibi illis; si imponere vult socijs dominationem suā. p. illo. Odit ergo iustam pacem dei. et amat iniquam pacem suā; hoc valet ad questionē de casu dyabolus et quo peccato peccauerit; ibidem libro. 19. capite. 12. f.
  - 3 Interest multū inter cupiditatē dñationis et vane laudis; q; qui laudari volunt dant operā ut laudent. aut vere aut dolo. Qui autē ptempra laude dominari vult. etiam per aptissima scelestia querit plerumq; obanere qd diligit; et exemplificat de Merone; ibidē li. 5. ca. 19.
  - 4 Supbia non est vicium dñis potestatis; vel etiam ipsius potestatis. sed anime puerse amant; potestatem suā potentions ptempra iusticia scilicet ibidem li. 12. ca. 8. a.
  - 5 Supbia est caput ongo et causa oīz peccatōrū; pte 5. de Genesi ad lram li. 11. ca. 15. p. 7. li. 14. ca. 3. c. li. 12. ca. 6. a. p. 9. in euan. Joan. trac. 25. g. b. in episto. Joan. tracta. 8. d. p. 10. de salu. document. ca. 19. a. Ecclesiastici. 10. auto. 1.
  - 6 Supbia quō se pformat charitati; vide pte. 9. in epistol. Joan. tracta. 8. f.
  - 7 Supbia est amor. ppter excellentie. inuidia autē odium felicitatis aliene; supbia namq; est causa inuidie; p. 5. de Genesi ad lram li. 11. ca. 14. pte 11. de vera innocen. ca. 292.
  - 8 Supbia inter cetera vicia maius maluz est eo q; excusari non pōt; p. 10. de obedientia et humilita. capite. 2.
  - 9 Supbus omniū maloz habet principium. ibidem capite. 3. a.
  - 10 Supbia monasticorū et solitiorū maxime est fugienda; ibidem.
  - 11 Supbia in būana miseria peior hosti; cauēda est; p. 8. p. Julianū pelagia. li. 4. ca. 2. d.
  - 12 Supbia appetit potētā. q; refert ad agendi facultatē. quā non inuenit nisi aia pfecta et subdita deo. et ad eius regnū summa charitate puerfa; p. 2. de vera religio. ca. 52.
  - 13 Supbia mater inuidie. nec vnq; est sine tali pleatq; comute; p. 4. de carbeatian. rudib; ca. 4. d. pte. 5. de sancta virginita. ca. 31. p. 6. de gratia noui testa. ad bonora. ca. 22. b. p. 10. de discipli.

- christiana ca. 1. f.
- Supbia inuidia et inanis gloria sunt inimici boni 14
qui cum panue infestant; p. 10. de contritio. cor
dis capite. 5. b.
  - Supbia humilitatem violat; p. 3. in expositione. 15
epistol. ad Gal. ca. 2. c.
  - Supbia lapsi sumus. humilitate ut alia via ad pa 16
triam reueri debem? cū tribu regib; q; p alia via
reuerfi sunt in regionē suā; p. 3. de fide et sym
bo. ca. 4. b. redire. 3. reueri. auto. 1. via. auto. 16.
  - Supbia p humilitatē est supprimenda; p. 10. de 17
pfectu vicio. et virtu. ca. 2.
  - Supbia dissensionē. charitas vero vnionem pa 18
rit; p. 10. de pastozib; ca. 8. c.
  - Supbia est mater errorū. sicut ecclesia catholica est 19
mater christianorū; p. 4. p. faustū li. 22. ca. 22. e. p.
10. de pastozib; ca. 8. c.
  - Supbia est mī oīz hereticorū; p. 2. de Genesi 20
maniche. li. 2. ca. 8. b. p. 4. p. epistolaz maniche
ca. 3. verita. 1. nota. 1. et ca. 6. b.
  - De supbia nascunt hereses schismata. detractio 21
nes inuidie. ire. rix. dissensiones. cōtentioes
iactantia. verbositas. vanitas et cetera hominū; p.
10. de saluati. document. ca. 19.
  - Supbia petraia est iusticie dei; q; fidet. itq; o ope 22
nib; ppter; pte. 6. de grā noui testa. ad bonora.
capite. 30. c.
  - Superbia q; in peccis manifestis excusationē que 23
rit. est damnableior. exemplificat de pmo ho
mine; p. 7. li. 14. ca. 14. a.
  - Supbia pcessit malū opus pmoz parentū; q; p 24
uerfam appeterunt celsitudinem. et sibi nimis
placuerunt; ibidē ca. 13. a.
  - Supbia abstulit a philosophis christi cognitio. 25
nem; ibidē li. 10. ca. 28. b.
  - Supbia habet pfusionis deformitatē; nō autē cō 26
fessiois būilitatē; p. 5. d. gen. ad lras li. 11. ca. 35.
  - Supbia magis damnat in paupere q; diuite; p. 27
11. in qstio. veteris et noui testa. q. 124. a. Pau
per; auto. 7. Supbus; auto. 5.
  - Supbia auerit nos a sapientia; p. 2. de libero ar 28
bitrio li. 3. ca. 24. b.
  - Supbia sepe grā impedit. que nisi grā superet 29
ad iusticiā nemo puenit; p. 6. de peccato. meri.
et remissio. li. 2. ca. 19.
  - Supbia est maximū impedimentū ne bō deo ad 30
bereat; p. 5. de trinita. li. 13. ca. 17. b.
  - Supbia nos priuat hereditate celesti qd bismar 31
lus ex hereditatio figurat; p. 8. in sermo. angust.
sup gestis cū cimento. c. d.
  - Supbia est deserto secretario psciētie fontis videri 32
ri velle quod nō est; p. 2. de Genesi p maniche.
libro. 2. ca. 5. a.
  - Supbia est vicium cui plus ceteris lege diuina re 33
sistit; p. 5. de trinita. li. 4. ca. 15. verita. 20.
  - Supbia est maxima culpa; quare huic peccatō daf 34
maxima pena; ibidem.
  - Sicut supbia impia siue boiū siue demonum 35
diuinos honores exhiberi vel iubet vel cupit.
Ita pia humilitas vel hominū vel angelozum
sanctorum hec sibi oblata recusant. et cui debe
rent. ostendit; pte. 6. de sex questio. con. paga.
ques. 3. d.
  - Supbia captiuatōis. redēptōis humilitate de 36

Superbiam

Superbis

- struit: p. 8. 3. Dela. 7. Celesti. de pecca. originis
li. 1. 2. ca. 40. c. infra: auto. 39. Supbia: auto. 6.
- 37 **Q** supbia faciat esse deorsus: 7. humilitas sursum
ostendit: q. humilitas facit deo subiectus: quo nihil
est maius: h. supbia segregat a deo summo: cui
appropinquare erat etalari: p. 7. li. 14. ca. 13. c.
- 38 **I**n supbia 7. humilitate discernit ciuitas dei: a ci
uitate dyaboli: ibidem.
- 39 **S**upbia dyaboli homo possidebat a quo libera
uit humilitas chri: ibid. li. 9. ca. 21.
- 40 **S**upbia dequidit 7. euasceit quodcuq. ingenius:
ibidem li. 14. ca. 9. g.
- 41 **S**upbia significat in erectioe turris babilonie 3
dum: 7. ibi dñata est ubi erat: scz in lingua pā
piens: q. pñse sunt ibi: ut iam pāpiens nō in
telligeret: ibid. li. 16. ca. 4. b. c.
- 42 **S**upbia dinoscit in verb. gestis. vultu. 7. incess
su: p. 10. de salutarib. documē. ca. 32.
- 43 **S**upbia in recte facis cauēda est: p. 11. de va in
nocen. ca. 48.
- 44 **S**upbia habet quendam appetitū vnitatis 7. oispos
tū: h. in pñcipatu rex ipaliū q. oia vclutū vni
bra trāscunt: p. 2. de va religio. ca. 45. b.
- 1 **S**upbia reuelatiois cōgruēter significare videt
specula galaad: p. 8. in li. 7. questio. sup. Judis
cum questio. 49. l.
- 2 **S**upbia carnis nostre teram. q. caro est q. aiam
pñt: 7. totā supbiam affert tē. p. 10. de salutar.
documen. ca. 64.
- 3 **S**upbia aliqui de. non cito sanat. p. q. tñ sanans
da aie cū lach. ymus 7. magnis gemitib. suppli
cant: p. 6. de natura 7. grā p. Pelagia. ca. 31.
- 4 **S**upbia vitare debem. ast amia grāz humilitatis
beneficio pñeure debem. ob hāc causāz pplm
7. vrbes filioz ammon gladi. dauid 7. ignis cō
sumpsit: p. 10. de amicitia ca. 13.
- 5 **A**d supbiam vincendā atq. auferendā celest. mer
di. venit humilis: p. 6. peccato. mer. 7. remissio. li.
2. ca. 17. b.
- 6 **P**er supbiā multa peccata cōmittunt. h. neq. oia
supbe fiūt q. pperā fiunt: p. 6. de natura 7. grā.
p. Pelagia. ca. 29.
- 7 **I**n supbiā extolli. pprie volūtatis est hoīz: non
opis dei: neq. eni ad hoc eos cōpellit aur adius
nat de. pte. 6. de peccato. meritis 7. remissio. li.
2. cap. 19. a.
- 1 **S**upbie vicio nihil est imman. p. 1. p. academi
cos li. 2. ca. 8. in fine.
- 2 **S**upbie pgressus tā dur. q. amar. est: q. angelos
de celo. piecit. hoīes de paradiso minauit: p. 10. de
pñctu vicio. 7. virtu. ca. 1.
- 3 **S**upbia quō alloquit hoīem 7. quō humilitas:
vide ibidem ca. 2.
- 4 **S**upbie tumor: quādoq. sanat p. molestias 7. tris
tulationes tpales: pte. 10. de orando deo ad p.
bam ca. 14. a.
- 5 **S**uperbie vicio 7. ingratitudinis multi a diuine
stabilitate sūstantie repulsi sunt: pte. 6. de spū 7.
littera ad marcell. ca. 11.
- 6 **S**upbie destructio est humilitas dei incarnati: pte
5. de trinita. li. 8. ca. 5. a. Supbia: auto. 36. 39.
- 7 **S**upbie destructio est nouissima cōsiderare. ex
tinctio inuidie. malicie. medela 7. p. 10. de spe
culo peccato. ca. 2. a. 5. b.

- S**upbire nobiles 7. diuites nō debent aduersus 8
paupes 7. ignobiles qm sū dicunt deo pater no
ster: qd non pñt vere ac pie dicere nisi se fratres
esse cognoscāt: p. 3. de fmo. dñi in monte li. 2. f.
- S**upbis nō sufficit q. eos q. sancti sunt non dili
gunt 7. imitant. verūcū vbi cūq. poterūt pñe
quant: p. 9. in Apocalip. 7. Domel. 12. a.
- A**d supbis de. nō inuenit: pñiquat eni obtritis 2
corde: p. 4. li. 5. pñessio. ca. 3. b.
- S**upbus deo odibilis 7. dyabolo similis est. 7. quō 3
nani comparatur: vide p. 10. d. salutar. documē.
ca. 32. Jacobi. 4. auto. 3.
- Q** supbiunt quidam damnabili. seu culpabili 4
us: quia sūt animi affectiones moderari 7. hu
inmodi: p. 7. li. 14. ca. 9. g.
- S**upboz hoīz viuētū fm spīi terrenz et de 1
sua vanitate pñmentū quodāmodo auferet
spūs pñ: p. 5. de Gene. ad lram li. 10. ca. 8. b.
- S**upbos arguit augustin. p. 11. in questio. byla 1
rij ad augu. q. 1. c.
- S**upbos viros vitare debem. inuidios q. 7. de 2
tractores mēdaces puros: scīpos 7. salutē suāz
negligentes: qui mori sunt virtutib. p. 10. de
salutar. documen. ca. 44.
- S**upbus carbo subici dedignās impatori occi 1
dit scīpm: p. 7. li. 1. ca. 23. b. 24. a.
- S**upbis philosophis ideo chis viluit q. verbis 2
caro factū est: p. 7. li. 10. ca. 29. f.
- A**udeo dicere supbis esse vile cadere in aliquod 3
aptū manifestūq. pñm vnde sibi displiceant q.
iam sibi placendo ceciderāt: 7. exemplificat d. pe
trouidem li. 14. ca. 13. e.
- Q** de. pñsit a barbaris virgines violari ut su 4
perbiā deponeret. vel ut supbiam nō incurre
rent. de sua virginitate: ibid. li. 1. ca. 28.
- S**upbus miser indign. est nuscōia: p. 2. de libe. 5
arbi. li. 3. ca. 10. a. Supbia: auto. 27.
- S**upbus non desiderat hīe pñonē: p. 8. de cores 6
mo. donanista. ad bonifa. ca. 22. Supbia: auto. 1.
- S**upbus cupit se semp laudari ab hoīb. 7. hoīs 7
qto alien. est pñicari se vult: non panē se cuiq.
esse subiectū: h. semp inter suos pares pñatū cus
pit tenere. 7. in maiore gradu ascendere. 7. qd me
ritis obtinere nō pōt. adulādo 7. detrahēdo pñ
lans vult inuadere: p. 10. de saluta. docu. ca. 32.
- S**upiora sunt illa in qto summa inconcussa. in 1
cōmutabilis eterna manet eqūitas: p. 2. de mus
fica li. 6. ca. 11. a.
- S**apius omē. se bz ad inferiora p. modū materie 2
7. est pus q. suū infer. originē argumentū est:
p. 5. de Gene. ad lram li. 1. ca. 15. verita. 9.
- D**e supnis quō chis est: vide p. 9. in euan. Jos. 1
tractatu. 38. b.
- S**upsticio nulla est que fronti dei signū. nisi b. 1
pocris: ibid. in Apocalip. 7. Domel. 13. a. b.
- S**upsticio qd sit: vide p. 7. li. 4. ca. 30. 2
- S**upsticio maluz est. q. creature pot. q. creatori 3
seruit: p. 2. de vera religio. ca. 20. a.
- S**upsticiones antiquoz ablatae sunt p. chri humi 1
tate. p. apostolor. pñdicationē 7. fidem martyū:
p. 7. li. 4. ca. 30. c. d.
- S**upsticiones 7. inuicicie 7. hūmōi est in amico 2
rum honestis amato plerūq. cōtingit: ibid.
libro. 19. ca. 5. b.

Zabernaculum

- 3 Qui premit iudicia laudantiū. premit etiā res meritā supplicantiū. quorū tñ si vere bonū est. nō premit salutē. et exponit hoc de eis. q̄ sup-
stitiones aliorū premit. vel iudicia ex supbia: quia sibi ipsi placent. de alijs parū curantes: ibidem li. 5. ca. 19. b. 20. b.
- 4 Suppitionū quattuor sunt genera: que? vide p. 4. de doctri. chiana li. 2. ca. 20.
- 1 Supplicitas peccatorū de pulchritudine iusticie ve-
nunt: pte. 8. p̄ aduersa. legis et p̄p̄eta. libro. 1. capite. 5.
- 2 Supplicij causa nō est iusticia iudicis: s̄ meritum criminis: p. 5. de trinita. li. 4. ca. 12. b. vita. 15.
- Suppositio ratio deo et creaturis cōis est: et vitio-
biq̄ est cōis ratio sibi: ibidē li. 7. ca. 4. vita. 21.
- Sar** 1 Surgere debem⁹ velociter cordis cōpūctiōe: or-
tione confessione: et opis sanctificatione: p. 10. de spū et
aia ca. 57. a. Ep̄thos. 5. auto. 2.
- 2 Surgit q̄q̄ beneficio alieno. q̄ cecidit p̄prio: p.
11. p̄ felicia. arria. ca. 13. a.
- Suf** 1 Susanna p̄ danielē liberata fuit: p. 9. in euan.
Joan. tracta. 36. b.
- 2 Susanne bonū in p̄gali castitate laudam⁹. sed
tamē ei bonum virginutis in maria anteponi-
mus: p. 5. de bono p̄gali ca. 8. c.
- Suspendunt boles in ligno diuersis de causis:
p. 4. li. 14. p̄ faustū ca. 1. b.
- 1 Suspicio est venenum amicitie: pte. 10. de amicitia
capite. 24.
- 2 Suspiciosus et crudelis quō differūt? vide p. 3. d̄
utilitate credēdi ad honora. ca. 9. b.
- Suspina nostra oia chusto anhelent qui nos fe-
dos dilexit vt pulchros faceret: pte. 10. de vani-
ta: seculi ca. 3. c.
- 1 Suscitare mortuos quō dicat filius: vide pte. 9. in
euan. Joan. tracta. 19. b. 21. f. 23. b.
- 2 Suscitauit sp̄m ch̄s: ibidē tracta. 100. c.
- Sut** Sutores multi honorabiles habuerūt. antiqui
philosophi: p. 5. de epe monacho. ca. 13. b.
- Tab** Tabernaculi descriptio tangit: p. 8.
in li. 2. q̄st. sup̄ Exod post q̄s. 173.
- Tabernaculorū festa qd figurabāt:
vide p. 9. in eua. Joā. trac. 28. b. c.
- 1 Tabernaculū testimoniū illud dicat
vbi sunt sancta. id est mēsa et candelabru: p. 8.
in li. questio. sup̄ Exodū. q. 129.
- 2 Tabernaculū fieri iubebat decē auleorū. et quid
aulea significet: vide ibidē. q. 107.
- 3 Sup̄ tabernaculū vndecim vela capillacia fieri
voluit dñs. quid moraliter significat: vide ibi-
dem. ques. 108.
- 4 Tabernaculū ponere in sole qd sit: vide p. 9. in
epistol. Joan. tracta. 1. a. in fine.
- 5 Tabernaculū quomōdō in veteri testamēto inba-
bitasse dicat deus: cum in euāgelio habeat ces-
lum esse sedem dei: p. 3. p̄ adimātum manichet
discipulum ca. 10.
- 6 Tabernaculū dicat dom⁹ testimoniū: p. 8. in lib.
4. questio sup̄ Māros questio. 16.
- 7 Tabernaculū et alia quō figurabāt illa q̄ sūt ad-
impleta p̄ ch̄m: vide p. 7. li. 7. ca. 32. b.
- 1 Tabula fillana: ibidē li. 3. ca. 28. b.
- 2 Tabularum testamenti cōtritiō significat q̄ lex
aliquib⁹ ad cōdemnationē valet: pte. 8. in li. 5.

Taciturnitas

- questio. de Deuterono. q. 15. c.
- Tacere prudētē laudabili⁹ est q̄ inamiter loqui:
p. 11. p̄ mariti. arria. ep̄isco. li. 3. ca. 26. m.
- Taciturnitas discreta p̄ mltiloquū arguit: p. 10. 1
de p̄fecta vicio. et virtutū ca. 22.
- Taciturnitatē ab Isaac q̄ figurā ch̄i gessit discē
re debem⁹. vide supra Isaac: auto. 13. 14.
- Taciturnitatē simulachrū ponit: p. 7. li. 4. ca. 31. 3
- Tacius a romulo recipit p̄sors regni. et quō occi-
ditur: vide ibidem li. 3. ca. 13.
- Talionis pena est quādo quis p̄ant qd fecit: ibi 1 Tal-
dem li. 21. ca. 11. a.
- Talionis pena in hoc p̄sistit. vt qualē quisq̄m
tulit iniuriā tale suppliciu⁹ pendat: p. 4. p̄ fau-
stum li. 19. ca. 25.
- Tāgē ch̄m est in ip̄m credē. et q̄re se ch̄s tangē Tan-
nō p̄misit a magdalena: vide p. 9. in eua. Joā. 1
trac. 26. b. 121. b. in ep̄stolo Joā. trac. 3. a. i medio.
- Tāgere in mundū est p̄sentire in p̄cti alicui⁹: p. 2
5. p̄ ep̄istol. Parmeni. li. 3. ca. 4. a. Immundū
enī nō tāgit. qui ad p̄cti nullū p̄sentit: ibidem.
- Non tāgere ch̄m est carnaliter de eo minime sen-
tire: p. 5. de trinita. li. 4. ca. 3. d.
- Tangit de⁹ oia. non tñ cōliter q̄ tāgit quedā vt
sint. non tñ vt viuāt. sentiāt et discernāt. Que-
dam vero tangit vt sint et viuāt. nō tñ vt sen-
tiāt et discernāt. Quedā dō tāgit vt sint. viuāt
et sentiāt nō tñ vt discernāt. Quedā autē vt sint
viuāt. sentiāt et discernāt tñ. p. 10. li. 1. medura.
ca. 29. b. p. 11. de speculo ca. 5. 6.
- Tant⁹ cr̄is quantū habebis: puerbiū est: p. 10.
de disciplina chiana ca. 2. a.
- Tarde et velociter diu et non diu p̄traria sunt: p. 2. de musica li. 1. ca. 7.
- Tarentini cū romāis pugnat: p. 7. li. 3. ca. 17. 18. 1
- Tarentini naues romanorū capiūt: ibi. li. 3. ca. 17. 2
- Tarentū op̄pugnat a fabio: ibidē li. 1. ca. 6.
- Tarquinius collat⁹ ab vbe pellit p̄pter nomē: 1
p. 7. li. 2. ca. 17. et li. 3. ca. 16.
- Tarquini⁹ sup̄bus p̄pter filiam expellitur: ibi 2
dem li. 2. ca. 17.
- Taurus ch̄s dicitur p̄pter virtutē crucis: cui-
us comib⁹ impios veniunt: quare aries: pte
4. p̄ faustū li. 18. ca. 6. Abis: auto. 132.
- Taurus egypti p̄curatus fuit p̄ demones: pte 2 Tan-
7. li. 18. ca. 5. b.
- Telation fuit quint⁹ rex sydoniorū: quo tpe est Te-
natus Isaac: p. 7. li. 18. ca. 2. f. 3. a.
- Temele quid sit: vide ibidē li. 6. ca. 7.
- Temerariū iudiciū nihil nocet ei de quo temes 1
re iudicatur. Et autem qui temere iudicat no-
cet: pte. 3. de sermo. dñi in monte libro. 2. r. Jus-
diciū: auto. 12. 13.
- Temerariū iudiciū p̄ctū est. et quō sit: vide sup̄ 1
Iudiciū: auto. 13. 7. 14.
- Temerari⁹ est qui p̄ctū nō abhorret: p. 10. d̄ p̄a 3
et fal. peniten. ca. 7.
- Temere de inuisibilib⁹ aliquid affirmare non de-
bem⁹: tangē scientes. s̄ tangē credētes: qm̄ ve-
deri nisi mūdo corde nō possunt: p. 3. de fide et
symbol. ca. 9. in fine.
- Temere de incognitis indicare nō debem⁹. sup̄ 2
Iudicare: auto. 6.
- Temeritas affirmādi a lectore amonēda est vbi 3

Temperantia

Tempora

- nō valet p̄bere sciētie firmitatē: p. 5. de Genesi ad Iſam li. 12. ca. 1. vent. 1.
- Temetū a veteribz vinuꝝ dicebat. h̄ iſ ex vſu loꝝ quēdi quē nunc habem⁹ hoc vocabuluꝝ emorſu tūm̄ dicit: p. 5. de trinita. li. 10. ca. 1. d.
- 1 Temperantia eſt affectio coeꝛcēſ ⁊ cohibēſ appetitū ab his rebo que turpiter appetunt: p. 2. de libero arbi. li. 1. ca. 13. a.
- 2 Temperantia eſt refrenatio cupiditatis: p. 3. in li. 83. queſt. q. 61. d. veritate. 11.
- 3 Temperantia ⁊ modestia ſi nō habent in nob ⁊ regibz tur faciūt nos ſilce omni genere beſtiar: p. 2. d. Genesi p̄ manicheos li. 1. ca. 20. a.
- 4 Temperantia eſt amor integꝝ ſe p̄bens ei qđ amatur qđ aut fornicudo ſit. vide ibideꝝ p. 2. de moribz ecclie catholi. li. 1. ca. 15.
- 5 Temperantia eſt rōnis in libidineꝝ atqꝫ alioſ non rectoſ impetuſ animi firma ⁊ moderata diſciplinatio: p. 3. in li. 83. queſtio. q. 31. b.
- 6 Temperantia carnales libidineſ frenant: p. 7. li. bro. 12. ca. 8. a.
- 1 Temperantie munuſ p̄ſiſtit in coeꝛcēdiſ ſedādiſ qꝫ cupiditatuꝝ que noſ a vita beata p̄hibet: p. 2. de moribz ecclie catholi. li. 1. ca. 19. a. b.
- 2 Temperantie ptes ſunt p̄nētia clemētia ⁊ modestia qđ vnaqueꝫ ſit: vide in dictionibz earuꝝ dem: p. 3. in li. 83. queſtio. q. 31. b.
- 3 Temperantie derelictō qđ coaptamur ſpiritualibz eſt cauſa luture non viciuꝝ pulchroꝝuꝝ corporuꝝ: p. 7. li. 12. ca. 8. a.
- Tempeſtates varie a diuerſiſ turbulentis moribz in ſecūda etate inceperūt: p. 10. de mirabi. ſacre ſcriptu. li. 1. ca. 6. in fine.
- 1 Tempia chriſtianoꝝ magiſ venerati ſunt etiā paſſi gani victoꝝe: qđ tempia alioꝝuꝝ deoꝝuꝝ: pte. 7. libro. 1. ca. 4. 5.
- 2 Ad tempia idoloꝝuꝝ fugientibz non parat: vide ibidem ca. 2.
- 1 Templū dei duplex eſt: quia aliter dicit templuꝝ eiꝝ in ſignificatione cū ſit per man⁹ hoĩuꝝ de rebo inanimuſ ſicut tabernacułū lignuſ velu pellu. Aliter vero re iſa que illiſ ſignificationibz figurata eſt vnde dicit. Et voſ tanqꝫ lapideſ vini tē. p. 8. d. p̄ntia dei ad darda. ca. 18.
- 2 Templū dei abuſiue dicit loc⁹ dei non qđ eo p̄nēat. h̄ qđ ei p̄ſent ſit. id autē nūl meli⁹ qđ aia munda intelligat: p. 3. in li. 83. queſt. q. 20.
- 3 Templū ſpūſſancu eſt cor noſtꝝ ſi a terrena cupiditate mūdā: p. 3. de fide ⁊ ſymbo. ca. 7. p. 11. p̄ mari. arri. epiſco. li. 3. ca. 23. a. 1. Coy. 6. auto. 5.
- 4 Templū dei ſunt ſancti ⁊ angeli ſinguli enā tempia ſum⁹: p. 7. li. 10. ca. 4. a. p. 8. p̄ aduerſanum legiſ ⁊ p̄beta. li. 1. ca. 2.
- 5 Templū ſalomonis glorioſuſ fuit tpe ſuo qđ poſt fuerit. h̄ dom⁹ dei glorioſioꝝ eſt ſignificata p̄ illud: p. 7. li. 18. ca. 48. a.
- 6 Templum ioui nobiliſſimū fuit a romulo: ibidem li. 3. ca. 12.
- 7 Tēplū amoris ⁊ paſſionis tāgi: ibi. li. 4. ca. 27.
- 8 Templū quadragintaſex annis edificatū corp⁹ chriſti figurat. vt quot anni fuerūt in ſabucanōe templi tot dieſ fuerint in diſciti corpis p̄fectiōe: p. 3. in li. 83. queſtio. q. 56. p. 5. de trinita. li. 4. ca. 5. p. 9. in euan. Joan. tracta. 10. e.

- De templo eieciſ chriſtianeſ ⁊ vendenteſ: p. 9. 9 in euan. Joan. tracta. 10. b. c.
- Tempa quō dicunt eterna: ⁊ qđ de⁹ creauit quō bona dicant cum ſol⁹ deus bonuſ: p. 2. de Genesi p̄ maniche. li. 1. ca. 2. b.
- Tempa ſingula ſenano numero ſignificata ſūt. ppter ſignificationē: p. 8. in libro queſtio. ſuper Judicium. q. 37.
- Tempa reꝝ mutanoniſ ſiūt: quō ex dictiſ ſequit: vide p. 4. li. 12. p̄ſeſſio. ca. 8. dicto. 4.
- Tempa futura iam ſunt facta in diſpoſitiōe diuina: ⁊ qđ tpalia mouenſ temporaliter non mouet: p. 7. li. 10. ca. 12. b.
- Que tpa vel ſecula fuerint ante genuſ humanū: dicit ſe ignorare: ibideꝝ li. 12. ca. 16. a.
- Ante tempa dicit apoſtol⁹ fuiſſe nobiſ p̄miſſam vitam: ibidem.
- Quē tpa quātūcanqꝫ longiſſimo termino clauſa. eternitati comparata: non tam exigua eſtimanda ſunt qđ nulla: ibideꝝ li. 12. ca. 12.
- Tempa aialia obſeruant: boieſ aut qñqꝫ non qđ tamē rōne p̄diti ſunt: p. 11. de altercatio. ecclie ⁊ ſynagoge. c.
- Tempa variant de deo: h̄ non iſe. quiſ deus in uariabilis: pte. 9. in epiſtol. Joan. tracta. 2. d. circa medium.
- Tempa fruſtra requirunt ante creature formaſ non em: p. 5. de Bene. ad Iſam li. 5. ca. 5.
- Tempa non fortune labi ſed diuina. puidētia oꝝ diuini fatemur: pte. 6. de ſex queſtio. cō. paga. queſt. 2. d.
- Tempaliū amore ab eterniſ impediunt: p. 2. de vera religio. ca. 24. 34.
- Tempaliū cupiditatē vincēſ. illuꝝ qđ cupiditatē in boie regnat vincit: p. 4. de agone chriſti. ca. 2.
- Tempaliū reruꝝ p̄miſſio in veteri teſtamento facta eſt que euāgelice paup̄tan nō repugnat: pte 3. p̄ adiman. manichei diſcipu. ca. 20.
- Tempalia bona olim veteribz p̄mittebant: moſ autem abnegatio chriſtianiſ ſuadet: quare? vide pte. 3. cōtra adimantiū manichei diſcipu. capite. 18. ⁊ 20.
- Tempalia in veteri teſtamento dedit de⁹ p̄miſſio. nūc autē ⁊ tpalia ⁊ eterna. p. 6. de gr̄a noui teſtamenti ad bonoꝝ. ca. 7.
- Tempalia deus aliqñ ſalubriter tribuit ⁊ aliqñ do vniſter ſtrabit: ibidem ca. 36.
- Tempalia ideo nō ſunt amanda: quia tranſitoria mēdacia que enī p̄mittūt nō p̄ferūt. bona igit nō ſunt: p. 10. de prempu mudi ca. 5.
- Si tempalia et mūdana vera bona eſſent chriſti? ea nō p̄tempſiſſet. nec ſuiſ conſequacibz ea conternere p̄ciperet: ibidem.
- Tempalia plureſ. datoꝝ autē oīuꝝ bonoꝝ pauci recte diligūt: p. 2. de vera religio. ca. 22.
- Tempalia ⁊ eterna differunt in duobz: qđ tpalia appetitū nō quietāt eterna aut q̄tāt tē. vide p. 4. d. doc. chriſti. li. 1. ca. 38. vita. 22. iſra: auto. 22.
- Tempalia exemplo chriſti nō ſunt amanda: p. 4. de agone chriſtiano capti. 11. b. iſra: auto. 18. Terrena: auto. p̄ma.
- Tempalia ſi qđ tpe tribulatiōiſ maluerit amittere qđ chriſti: h̄ euz habet p̄fundamētū: p. 8. in euan. chridiō ad laur. ca. 68. d. octod. ulciqꝫ qđ. q. 1. 8

Temporalia

- 10 Temporalia quod sint relinquenda: vide p. 11. de vera innocentia ca. 318. infra: auto. 18.
- 11 Temporalia abijcere et studium summum ad inuestigationem veritatis: propter munus est sapientie: pte. 2. de libe. arbitrio li. 2. ca. 9. a.
- 12 Temporalia plus diligens quam eterna exteriores tenebras persequitur: p. 2. de vera religio: ca. 54.
- 13 Temporalia se habent ut pili corporis: sicut enim pili non sunt pars corporis: sed quedam superfluitas: preceps a corporis humore: sic temporalia non sunt nobis naturalia sed aliena et superflua: p. 10. de contemptu mundi ca. 3. b. Capilli: auto. 6. Crines: auto. 1.
- 14 Temporalia inutilia decipiunt egrotos. utilia temporalia suscipiunt sanandos et traiciunt ad eterna sanatos: p. 5. de trinitate li. 4. ca. 18.
- 15 Temporalia bona difficile acquiruntur et acquisita facile dilabuntur: p. 10. li. 2. medita. ca. 16. b. in fine
- 16 Temporalia quomodo peti possint: vide pte. 10. de orando deo ad pbam ca. 6. p. 11. de vera innocentia capite. 212.
- 17 Temporalia optare possumus non tamen propter se ipsa sed propter aliud expectanda videntur: p. 1. solilo. libro. 1. ca. 11. b.
- 18 Temporalia pax curanda sunt exemplo patriarcharum et prophetarum qui parum curabant talium rerum: p. 4. 5 faustum li. 4. ca. 2. Supra: auto. 8. 10. Terrena: auto. 1.
- 19 Temporalia non possunt quietare appetitum intellectus qui est ad maximam: p. 4. de doctr. christiana li. 1. ca. 38. verita. 22.
- 20 Temporalia diligens et eterna credens bicornis nauem naufragio facit: qui autem eterna bona credit et diligit bicornis non perit fluctuantis maris undas securus pertransit: p. 10. de ista dilectio. ca. 7.
- 21 Temporalia sunt que videntur. que autem non eterna sunt: p. 2. de vera religio. ca. 3. b. p. 3. in expositione. epistol. ad Gal. 5. b.
- 22 Inter temporalia et eterna hoc interest: quod temporalia plus diligant antequam habeant: vilescunt autem cum aduenerint non enim sanat animam nisi incorruptibilis gaudij vera et certa eternitas. Eternum vero ardenter diligit adeptum quam desideratum. Nemo enim plus de illo estimat quam se habet: ne fiat vile quod paratum est amplius: p. 11. de vera innocentia. ca. 270. Supra: auto. 7.
- 23 Temporalia non ideo mala dicuntur quia merito eis preponuntur eterna: nec ideo bona terrestria sunt detestanda: quia sunt celestia meliora: cum deus creauerit omnia bona: p. 8. 5 aduersa. legi et propheta li. 2. ca. 12. c.
- 24 Temporalia omnia incerta sunt etiam visum in fine vite: huius in infamiam solationem mensura: p. 10. de orando deo ad pbam ca. 16. b.
- 25 Temporalia octonario numero quodammodo in scriptura significantur: p. 3. in li. 83. questio. q. 55.
- 1 Temporalibus rebus subiici et a diuinis auertere est inordinatum ac peruersum animi: p. 5. de libero arbitrio li. 1. ca. 16.
- 2 A temporalibus amoris auertere iubet lex eterna: ibidem capite. 15. b.
- 3 Temporalibus ita utendum est ne obsint eternis: p. 11. de vera innocentia. ca. 113.
- 1 Temporalium rex promissio ad vetus testamentum pertinet: promissio autem vite eterne ad nouum: p. 4.

Temporalium

- 5 faustum li. 4. ca. 2. Supra temporalia: auto. 143
- Temporalium amor ab eternis abstrahitur: supra temporalia: auto. 12.
- Temporalium bonorum consideratio magnitudo celestis: eos filij considerat: p. 10. in solilo. aie ad deum ca. 21.
- Temporalium specierum multiformitas hominem lapsus ab unitate dei per carnales sensus diuerberauit et mirabili varietate multiplicauit eius affectus: p. 2. de vera religio. ca. 21.
- Pro tempore aliquid licita sunt: pro tempore alio prohibentur: p. 4. 5 faustum li. 19. ca. 20.
- De tempore annorum patrie celestis: vide p. 7. lib. 17. capite. 4. 3.
- Quod in tempore fit aliquid nouum quod non habet finem temporis: ibidem li. 12. ca. 13. a.
- Omni tempore fuerunt angelus: ibidem: vide li. 12. ca. 15. c.
- Non est mundus factus in tempore: sed cum tempore: re: quod enim fit in tempore fit post aliquod tempus: ibidem li. 11. ca. 6. b.
- In temporibus posuerunt philosophi circuitum post quem dicebant eadem reuertere: p. 7. li. 12. ca. 13. b.
- Temporis plenitudo quam fit: vide p. 9. in euangelio. Joan. tracta. 31. c. ad Gal. 4. auto. 1.
- Temporis verba indifferenter in diuinis dicuntur: p. 8. 5 sermo. arniano. ca. 24.
- Temporum intervalia nulla sunt per que requiri possit utrum prius de patre natus sit filius et postea ab ambobus precesserit spiritus sanctus: p. 5. de trinitate li. 15. ca. 26.
- Temporum ordo sine tempore in eterna dei sapientia est exemplariter non autem est ibi talis ordo formarum: ibidem li. 2. ca. 5. c.
- De temporum varia computatione secundum diuersas scripturas: vide p. 7. li. 12. ca. 10.
- Pro temporum quosdam articulos tanquam etatus hominis profecit recta cruditio populi dei: ut a visibilis libro ad inuisibilia surgeret: ibidem li. 10. ca. 14. a.
- Temporatio triplex cauenda est. quas veritas ipsa suscepit: p. 2. de vera religione ca. 38. b.
- Temporatio duplex est autem in spe adipiscendi aliquid: quod commodum tempore: aut in terrore amittendi: pte. 3. de sermo. domini in more li. 2. g. g.
- Temporatio duplex tangit: pte. 9. in euangelio. Joan. tractatu. 43. b. c.
- Temporatio humana que fit: vide ibidem tract. 90. b.
- Temporabat iudei christum: de veritate: mansuetudine iusticia etc. ibidem tracta. 33. b.
- Temporatio duplex humana et diuina: diuina temporatio perniciem parit: p. 11. in questio. veteris et noui testa. q. 99. a.
- De a deo temptari dicitur qui sub nomine eius agens ab idolis sperat salutem: quia non habet deum probatum: omne enim quod probatum non est: temptatur et in dubium venit: ac per hoc diuina temporatio mortalis est: humana vero temptatio salutaria est etc. ibidem.
- Temporatio per probationem quandoque in scriptura accipitur: p. 8. in li. 1. questio. super Gene. quest. 57. Super Exodum quest. 58. super Iudicum quest. 17. b.
- Temporatio dyaboli incepit a muliere quia debilisior erat: p. 7. li. 14. ca. 11.
- Temporatio est acceptanda qua fit probationis: ibidem libro. 16. ca. 32. a.

Temptatio

Temptare

- 11 Temptatio dyaboli multiplex tangit: p. 10. in solo. aie ad deu ca. 16. 2. b.
- 12 Temptatio pbat hoies iustos: format. vasa figu li: p. 8. in li. questio. sup. Erodū. q. 90.
- 13 A tēptandē non pferuauit de^o hoies quē pscuit esse casuz: 2 qre: vide p. 7. li. 14. ca. 27.
- 14 Temptatio quō pficiat 7 quō 7 vbi serpens eū tēptauit: vid p. 2. d. Genesi p manicheos lib. 2. capi. 14.
- 15 Temptatio qñqz suis rei pdest 7 dyabolo obest quō: vide p. 11. in questio. vet. 7 noui testamē. q. 118. b. in fine. 119. a.
- 16 Temptatio aliq est seductiois aliq pbatōis: pte 5. de pñen. euāgelista. li. 2. ca. 30. b.
- 17 Temptatio ois nō nisi p dñm vinct: p. 4. li. 10. confessio. ca. 5.
- 18 Temptatio nō est via pditionis sed opus exercitacionis: p. 10. de vilitate ieiunij. b.
- 19 Temptatio cūi cruditio est cūiani: p. 11. de vera innocen. ca. 111.
- 1 In temptandē multiformi reddimur serueniores ad desiderandā celestem pacem securissimā: p. 7. li. 19. ca. 10. a.
- 2 De temptatione grauiissima dyaboli qua solut^o temptabit bellaturus ptra sanctos fortissimos: ibidem li. 20. ca. 8. b. c.
- 3 In temptandē robusto aio esse beheim^o. scientes non ad diminutionē nām B. pficere. s. augmētū si mō equo aio tolerem^o p cūm dñm nrm: p. 11. in qñtio. vet. 7 noui testa. q. 99. in fine.
- 4 In temptandē nostra est sicut fuit in tēptandē p mox parentū: p. 2. de Genesi p manicheos lib. 2. ca. 14. b. notabi. 1.
- 5 Temptatio quō nūc pficit: vide ibidē. b.
- 6 Quali tēptandē dicit se dñs tēptatur pñm isrl: cū dicit vt tēptem illos si ambulabunt in lege mea an nō: p. 8. in li. qñ. sup. Erodū. q. 58. 74.
- 1 In tēptationē induci aliud est q tēptari: p. 3. de fmo. dñm in mōre li. 2. k.
- 2 Dyabolus temptat nō potestate eius sed dei permissione: ibidem.
- 3 In temptandē non intrat cum volūrate bona quis vincat pcupiscenciā malā: p. 8. de gra 7 libero arbi. ad Valenti. ca. 4. c.
- 4 In tēptandē nō p scipm de^o inducit s. induci patē cū quē suo auxilio deseruerit ordie occultissimō ac merit: p. 3. de fmo. dñm in mōre li. 2. k.
- 1 Temptandēs et molestie corpales necessarie sūt exerce. atqz infirmitate perficiēde virtutis: p. 5. de Gene. ad lřam li. 3. ca. 15.
- 2 Temptandēs si nob adueniunt exēplo rōbie a dei timore recedere nō debem^o: neqz auxiliū ali unde q ab eo sperem^o: p. 11. in qñtio. vet. 7 noui testa. q. 119. a. Tribulanōes: auto. 1.
- 3 Temptandēs peccatūqz pericula vsqz ad corporis depōitionē metuēde sunt: tanceps vō nulla talia quēqz passuz esse credim^o: p. 10. de pdes. stinario. sanctorū ca. 14. c.
- 4 Tēptandēs dyaboli pñunt sancti qbo conat eos offendere cū ab eis illudis sibi: p. 7. li. 11. ca. 17.
- 1 In tēptationibz etiā vincēs indiget dicē dimitte nob debita: ibidē li. 19. ca. 27. a. b. c.
- 2 De tēptandē 7 periculū obiectū iustū in qbo opor tet eos bellare vigilat: ibidē li. 22. ca. 23. a.

- De temptationis ordine pmo parentū: vide pte 3 5. de Genesi ad lřam li. 11. ca. 30.
- Tēptare nos pmittit de^o duabo de causis: vide 1 p. 10. de rectitudine catholice pñersatio. g. Aut vt pbat hōi sint hoies: aut castiget si peccato res. 1. Coz. 10. auto. 6.
- Temptare quō dicat de^o: vide p. 8. in li. 5. qñtio. 2 sup Deutro. questio. 19.
- Temptaret magis deū q speraret ab iā: si peris 3 cula nō caueret q caute pōt in dicēdo scz sara esse soto: ē suā: p. 7. li. 16. ca. 19.
- Temptari perauit de^o pñm hoies: quē tēptato 4 n pñsuz esse pñebat: p. 5. de Genesi ad lřam li. 11. ca. 4. 6. 8. Tribulanōes: auto. 1. 7.
- Tēptari nos permittit de^o ad incrementū meris 5 rox nostrorū si enī equo anio fuerint baulare. hic nob dabit pñlato cū effectu: 7 in futuro vi ta eterna cū glia: pte. 11. in questio. vet. 7 noui testamen. q. 119. a.
- Tēptari de^o iustos p iniqs pmittit vt virt^o eter 6 crat. 7 palma crescat: 7 iniq p mala sua volun tate puniant: p. 5. de Gene. ad lřam li. 11. ca. 6. 1. Coz. 10. auto. 6.
- Sine temptandē virt^o que latet pbari non pōt: ibidem ratione. 2.
- Tēptari desiderat 7 metuūt boni fm dñm pñe 7 cūis vel imperfectiois in eis: p. 7. li. 14. ca. 9. a.
- Tēptari pmittit nos cūis de mō d qbo tēptat^o 9 fuit: p. 9. in epistol. Joā. trac. 2. g. in medio. b.
- Temptare in scriptura p pñare quādoqz accipi 10 tur Supra temptatione: auto. 8.
- Temptat quare de^o cū nūc ignozat: vide p. 9. in 1 euan. Joan. tracta. 43. b. c.
- Tēptari voluit cūis: 7 d qbo: vide ibi. trac. 52. b. 2
- Temptat de^o neminē noxia saltē tēptandē: p. 10. 3 de bono perseverāte ca. 6. c.
- Tēptari 7 in tēptationē nō inferri nō est maluz: 4 immo etiā bonū est hoc est cūi pbari: ibidem.
- Ad est arbitrandū q hoies esset deictur^o iste tē 5 ptatoz nūc pñsisset in aia hois qdā elatio com pñenda: p. 5. de Gene. ad lřam li. 11. ca. 5.
- Temptat^o de gule vicio p remedio deū interpel 6 lare debet: p. 4. li. 10. pñssio. ca. 31.
- Tēptauit dyabol^o cūm pñia in deserto in qbo 1 pñus bō seduct^o est: p. 10. de mirabi. sacre scri pturē li. 3. ca. 6.
- Tēptauit de^o aliqs qd erudiri sic opus est. vlt^o 2 api iustū est: p. 7. li. 19. ca. 9. a.
- Tēptauit cūm pñcepz tēmonū qñtū ipse se tem 3 ptari pmittit pñ nrm exēplū: ibidē li. 9. ca. 21. b.
- Temp^o fuisse dicere non possum^o quādo de^o nō 1 dū aliquid fecerit: pte. 2. de Genesi p maniche. libro. 1. ca. 2. a.
- Temp^o non potuit esse coenū pñis creatur^o. vt 2 pote angelo. celo empireo. argumētū franci. maro. p. 5. de Genesi ad lřam li. 5. verba. 2.
- Temp^o quō cū mūdo pñatū sit: vide p. 10. d tri 3 pliā habitaculo ca. 5. b.
- Tps fuit ante morū pñi mobilis. cū pñm mobi 4 le fuerit factū secūdo die: p. 5. de Gene. ad lřas li. 7. ca. 25. verba. 8. in fine.
- Temp^o nullū ante ipm deū: sicut enī ignis 7 splē 5 dor q ex igne 7 circū quaqz diffundit fil esse in: apūit nec genit^o a gignēt: pñdit. sic de^o pñat

Tempus

- 7 de^o de deo fili^o esse fil^o incipit: q^o pariter sine
vollo initio t^opis sunt: p. 8. p^o fmo. ariz. ca. 34. b.
- 6 Tempus creatura est: per hoc habet initium et
sic non coeternū creatori: p. 3. de Gene. ad l^{am} l^{am}
imperfect^o ca. 3. c.
- 7 Tempus aliq^o est legis nature. aliq^o scripte.
aliq^o legis gracie: pte. 5. de trinita. lib. 4. ca.
4. b. veritate. 9.
- 8 Temp^o illud v^oluntate dictū et p^one acceptum a
motu syderū vt dicit i libro Genesis. Et sunt in
t^opis: p. 7. li. 12. ca. 15. c.
- 9 Et t^opis non est sine mutatiōe aliqua: et q^o nō pōt
esse t^opis. nisi creatura sit que mutet^o: et ideo non
potuit p^ocedere creationē mundi: ibidez li. 11. ca.
6. li. 12. ca. 15.
- 10 Temp^o fuit ante motū celi in aliq^o mutabili mo-
tu. cum p^ous et posten^o simul esse nō potuit: ibi-
dem li. 12. ca. 15. d.
- 11 Temp^o p^oesens non inuenit^o: q^o sine spacio est: p^o
quod transit ex p^oterito in futurū: ibidem lib.
13. capi. 11. b.
- 12 Temp^o quantūcūq^o p^olitū momētoz minutis-
sim detrahōe p^osumit: ibidez li. 12. ca. 12. b.
- 13 Temp^o hoc nihil aliū est q^o velocissim^o ad mor-
tem cursus: ibidez li. 13. ca. 10.
- 14 Temp^o et tempa et dimidiuz t^opis. danielis duos
decimo. significat tres annos et dimidiū: vnde
in greco habet^o: non temp^o solū sed duo tempa:
ibidez li. 20. ca. 23. c. d.
- 15 Temp^o ante creationē celi et terre nō fuit: p. 4. li.
11. confessio. ca. 13.
- 16 T^opis p^o tres tēporū d^ontias notificat: ibidez ca. 14.
- 17 Temp^o longitudo et breuitas in quo cōsistit:
vide ibidem ca. 15.
- 18 Quale t^opis metiri possit et q^ole nō: vide ibi. ca. 16.
- 19 futura et p^oterita tempa qualiter p^oesentia sunt: vt
de ibidem ca. 18.
- 20 Tres temp^o differētie diuersimode noiant^o: p.
4. li. 11. confessio. ca. 20.
- 21 P^oesens t^opis meti cō p^oterit: cui^o autē p^oterierit nō
meti: ibidem ca. 21.
- 22 Errorē de t^ope cuiusdā hoīs docti q^o dixit q^o solis
et lune ast syderūz motus i^opa sunt tempa: exclus^o
dit: ibidem ca. 23.
- 23 Temp^o non est mor^o corp^ois: s^o bene talis motus
sit in t^ope: ibidez ca. 24.
- 24 Temp^o mensurā a pedib^o et metroz venabat^o
augustin^o mensurā: ibidez ca. 26.
- 25 Differentie temp^o notant^o per tria que sunt in
anima: ibidem ca. 28.
- 26 Quid menat^o homo quādo temp^o meti exēplo
ostēdit: ibidem ca. 27.
- 27 Temp^o non variat^o in deo s^om p^oteritū et futurūz
sed semp est p^oesens: pte. 9. in euang. Ioan. tracta-
tu. 38. f. 99. c.
- 28 Temp^o aliud est opationis aliud remuneratio-
nis: ibidez tracta. 44. c.
- 29 Temp^o suū nondū venisse quare dixit ch^ois: cui^o
et quare dicit^o temp^o vestram semp paratū est:
ibidem. tracta. 28. c.
- 30 Temp^o est q^osi passio p^ois motū aut effect^o: argu-
mentū est: p. 4. li. 12. p^oessio. ca. 8. dicto. 4.
- 31 Tempus abscessit ab eis. domin^o autē in nobis
quid sit: vide p. 8. in li. q^ostio. sup nūeros. q. 23.

Tenebre

- Temp^o merendi in p^oesenti vita t^osi consistit. Su
p^oia merendi: auto. 1.
- Temp^o p^oteritū et futurū vbi sunt: vide p. 4. lib. 33
11. confessio. ca. 17.
- T^opis ternū in toto speculo hūani generis est que
fidei ch^oiane gratia data est: p^omu est ante legē.
scdm sub lege. ternū sub g^ora: quantū ad huc res-
stat in p^oama: pte. 3. in li. 83. questio. q. 61. f. In
fra Toto: auto. 1.
- Temp^o non depēdet a motu syderū quantū ad
suam naturā licet quantū ad nostrā innotescē-
tiam: p. 5. de Gene. ad l^{am} li. 2. verita. 7.
- Tempus quomō deo attribuit^o: vide p. 11. de ve-
ra innocen. ca. 367.
- Temp^o oris ab illo est dispositū qui temp^ois s^ob:
dit^o non est: ibidem ca. 370.
- Temp^o quō in rex natura nō sit: vide p. 3. in li. 38
83. quest. q. 17. in dicto. 10.
- Temp^o infantie non absq^o passionūz ostensione
transit: p. 4. li. 1. confessio. ca. 7.
- Temp^o p^oesens p^o p^oterito in scriptura quādoq^o
ponit^o: p. 8. in li. locuto. de thumeri li. 4. expo.
ca. 16. numer^o: auto. 21.
- Tenacitas viciū quidē est tamē parsimonie fili-
non natura s^o fallacissima specie: p. 8. de senten.
Jacobi ad hūero. li. 2. ca. 5.
- Tenebrarū opa deponere nihil aliud est nisi d^oya
bolo renūciare et pompis eius: p. 10. de salutar.
documē. ca. 59. p^o iudeos ca. 1. b.
- Tenebras de^o nō fecit: q^o spēs i^opas non p^ouatio-
nes deus fecit: p. 3. de Gene. ad l^{am} imperfect.
ca. 5. c. Genesis. 1. auto. 6.
- Tenebre sup faciem abyssi q^od fuerint: vide p. 4.
li. 12. p^oessio. ca. 3. 17. Gene. 1. auto. 3.
- Tenebre nihil aliud sunt nisi absentia luci. siue
corporalis siue spirital^o sicut nuditas carere ve-
stire: p. 3. de Gene. ad l^{am} imperfectus ca. 4. b.
p. 4. p^o episto. manichei ca. 30. a. 31. b. p. 7. li. 11.
ca. 10. d. infra: auto. 5.
- Tenebre non possunt illuminare. sicut nec iniq^o-
tas iustificare: pte. 5. de baptismo cō. Donat.
libro. 4. ca. 13. b.
- Tenebre sic oculū nō vidēdo sic p^octā mēte ignorā
do percipiunt^o: p. 3. in li. 83. quest. q. 66. e.
- Tenebre quō nihil sunt: sicut nec silētiū aliq^od
est: p. 2. de Gene. p^o manichei. li. 1. ca. 4. et ca. 9.
Supra: auto. 2.
- Tenebre demones v^ol impij dicunt^o quia in tene-
bris nobis occultant^o: pte. 10. de cognito. vere
vite capi. 43. b.
- Tenebre sicut nō oēs nos dicant^o. sic nō oīs lux
dies appellat^o: p. 5. de Gene. ad l^{am} li. 1. ca. 12. b.
- Tenebre morū sunt metuēde: pte. 11. de vera in-
nocen. ca. 343.
- Tenebre sunt peccata q^o in ch^ois nō erant: p. 9. in
epistol. Ioan. tracta. 1. c. g. in medio.
- In tenebris est qui odit fratrem: ibidem.
- Tenebre quō non comp^obenderūt illū. q^o illumi-
nat oēm hoīem: vide p. 6. de peccato meritis et
remissio. li. 1. ca. 25. b. c.
- Tenebre que lucē non comp^obenderūt sunt stul-
te bonūz mentes cupiditate atq^o infidelitate
ccat^o: p. 5. de trinitate li. 4. ca. 2. verita. 4. Jos-
nis p^omo: auto. 5.

- 13 Tenebre iniquitatu crescunt ubi chris nō est. pte
9. in euan. Joan. trac. 25. b. c.
- 14 In tenebris deus nō fuit ex eo qz tenebre erant
sup facie abyssi. p. 4. con. faul. li. 22. ca. 11.
- 1 Tenebr diabolus liberat chris. vide sup liberari.
auto. 3.
- 2 Tenebr chris fide. quō? vide. pte. 9. in euāge.
Joan. trac. 50. a.
- De ter geminis frīb⁹ ex parte Romanoy et Al-
banoy. et eoy bello. vide p. 7. li. 3. ca. 14. a. b.
- Ternarius numerus pfectus est: qz habet pici-
piū. mediū et finē. p. 2. de musica. li. 1. ca. 12. a.
- Numeri. auto. 8.
- 1 Terra est corpus simplex eoyso quo est terra. id
elementū dicit omniū eoyoy que sūt ex quat-
tuor elementis. p. 2. de aie quātitā. ca. 1. b.
- 2 Terra inter oia elementa est inferior: et minus re-
lucens. p. 3. de Gene. ad lram impfec. ca. 4. c.
- 3 Terra p aqua in scriptura quāqz ponit. p. 8. in li.
2. quē. sup Erodiū. q. 54.
- 4 Terra quō erat inuisibilis et incōposita. vide pte
2. de Gene. con. Manich. li. 1. ca. 3. 7. b. p. 11.
in quē. vetē. et nō. ref. q. 106. c. Gene. 1. auto. 2.
- 5 Terra vitam insensibilē habet p quā in se crescē-
tia arboy et olerum mouere vident. pte. 10. de
mirabi. sacre scriptu. li. 1. ca. 29.
- 6 Terra quō p dūisse dicit offie lignū pulchry vi-
su. vide p. 5. de Gene. ad lram. li. 6. ca. 4. infra
Genesis. 1. auto. 19.
- 7 Terra sicut adiutoriu semini est. sic eua adiuto-
riū fuit ade. ibidem. li. 9. ca. 3. a.
- 8 Terra egypti nō fouetur nubiu imbrīb⁹ sed su-
dore ipsi⁹ terre et aeris comoditate et Nili flu-
minis incrementis. p. 10. de mirabi. sacre scrip-
li. 1. ca. 6. in fi.
- 9 Terra turbidis rerum tempestatib⁹ viuere et vi-
gere incepit cū in secūda etate boies turbulētia
moribus vixerūt. ibidem.
- 10 Terra esse nō debemus si nolumus manducari
a serpente. p. 4. de agone chris. ca. 2.
- 11 Sicut qd manducamus in nrm corpus cōuer-
tunt. vtrūqz ipse fm corp⁹ hoc efficiat. qd nos
sum⁹ sic malis opibus et morib⁹ p nequiciā et
supbiā hoc efficiat qsqz qd diabolus id est simi-
lis: et subiūat ei sicut nobis subiectū est corpus
nrm. ibidem Gene. 3. auto. 12.
- 12 Terra librat in medio. in nihilo: ergo corpus ter-
renum in celo p. 7. li. 13. ca. 18. c.
- 13 Terra tellus tellumo. quō differant. vide ibidē
li. 4. ca. 10.
- 14 Terra diuisa est et lingue quā nat⁹ est pbalect.
ibidem. li. 16. ca. 11. c.
- 15 Terra est quasi mater secūda oim. que germinis
bus erumpentia pmouet: et fixa radicibus cō-
tinet. ibidem. li. 12. ca. 25. b.
- 16 Terra dicit dea et mater deoy. ibidē. li. 7. capite
24. b. c.
- 17 Ipsa terra denotat quodāmodo que genuerit.
cū et ea nata semina in eā rursus recipiendo re-
dierint. ibidem. ca. 19. a.
- 18 Terra quiescente quadraginta annis in dieb⁹ Be-
deon dicit: quō? vide par. 8. in li. quē. sup Jo-
dicum. q. 42.
- 19 Terra aliquādo pro boib⁹ qui sunt in terra po-

- nitur. p. 4. in li. annota. in Job. ca. 37. b. p. 8.
in li. locutio. de Gene. li. 1. exponēs. ca. 47. de
Erodo. exponēs. ca. 8. Terre. auto. 3. p. 11. cō.
Marini. Arna. epif. li. 1. ca. 4. arti. 20.
- Terra pmissionis vera que sit. vide. p. 4. de do-
ctrina chris. li. 3. ca. 34. A.
- Terra bonatē declinare a peccis. et agere penitens
nam. Gene. 3. auto. 9.
- Terra ornat gen⁹ humanū. p. 5. de Gene. ad lit
teram. li. 9. ca. 9. a.
- Terram pmissionis quō vetus testamentū p-
mitit. vide. p. 4. con. faul. li. 15. ca. 4. testame-
tum. auto. 16.
- Terram manducare quid sit. vide p. 9. in euāge.
Joan. trac. 38. b.
- Terram loqui de terra quid sit. vide ibidē tracta.
14. c.
- Terram manducabis. duobus modis intelligi
potest. vide p. 2. de Gene. con. Maniche. li. 2.
ca. 18. Gene. 3. auto. 10.
- Terras duas Manicheus posuit. scz tenebrarū
et lucis. p. 4. con. episto. Manich. ca. 21. 22.
- Terre partes sunt Asia. Europa. et Africa. Et
q mare diuidit inter Europam et Africam.
p. 7. li. 16. ca. 17.
- Terre et abyssi. noie materia pma significatur:
quō? vide p. 4. li. 12. pfect. ca. 1. Gene. 1. auto. 3.
- Terre noie boies significant q sup terram sunt.
p. 8. in li. 3. quē. sup Zeni. q. 67. terra. auto. 19
- Terramotus in dñica passiōe factus vndecim in
Tbracia submersit vires. p. 10. de mira. sacre
scrip. li. 2. ca. 5.
- Tertena oia exemplo chrisi cōtemnenda sunt.
p. 10. de saluta. docu. ca. 54. Temporalia. auto
ritate. 8. 18. 19.
- Tertena que sunt que chrisus dixit iudeis. vide
p. 9. in euan. Joan. trac. 12. b.
- Tertena oia que possidem⁹ in celestes futuras
mansiones transferam⁹. p. 10. de saluta. docu.
capite. 40.
- Tertena in quātū nob seruiūt. docēt nos dños il-
loy esse: in quātū aut molesta sunt. docēt vt ser-
uias deo mo. p. 4. p epif. Manich. ca. 37. in fi.
- Tertena opulētia vult⁹ humiliter rennet q sup
be relinquit. p. 11. de vera innocē. ca. 318.
- Tertulianus aiām et deū corp⁹ esse credidit et p
sapm sapuit. p. 5. de Gene. ad lraz. li. 10. ca. 25
- Testamēta duo significant in duob filijs abraē
ubi nato Isaac. parum post enalla cū filio suo
cijatur de domo: ubi innuit vetus testamentū
nouo cessisse. par. 4. con. faustum. li. 12. ca. 37.
par. 7. li. 16. ca. 31. parte. 8. contra aduersa. legi
et pbeta. li. 2. ca. 9. c. con. duas episto. Pelagi.
ad Bonifa. li. 3. ca. 4. b. c.
- Testamenta dei appellantur multa alia a nouo
et veteri. p. 7. li. 16. ca. 27. b.
- Testamenti veteris scripta nō corporali obser-
uatione. sed spūali plerūqz accipiuntur. p. 4. cō.
faul. li. 32. ca. 14.
- Testamenti nomine scriptura aliquādo pactum
significare vult. par. 8. in li. locutionū. de Be-
nesi. li. 1. Exponens. ca. 22. 26. de Deutero. ca.
7. de Josue. ca. 9.
- Testamenti noui gratia erigit ne simus ingrati
3

Testamenti

- par. 6. de gratia noui testa. ad Donoratum. ca. 37. circa finem.
- 4 Testamenti noui et veteris distinctio tñgitur. p. 7. li. 16. ca. 26.
  - 5 Q ante testamēti noui reuelationē ciuitas dei nō in lumie sed in vmbra cucurrit. ibidem li. 18. ca. 1. b.
  - 1 Testamento veteri vtimur nō ad iudaice seruilitutis imitationē sed ad chustiane libertatis reificationē. p. 4. con. faul. li. 8. ca. 2. li. 10. ca. 2.
  - 2 In testamēto veteri cñi ppter temporalium bonorum pmissionē malorumq; cōminationē suos pariat temporalis Ierusalem. in nouo autē fides impetrat charitatē: qua lex possit impleri. non magis timore pene q; dilectōe iusticie liberos pariat eterna Ierusalē. p. 8. con. aduersa. legis et ppheta. li. 1. ca. 17. c.
  - 3 In testamento veteri habentur lex et pphete: in nouo autē euangelium et apostolice littere. pte. 7. li. 20. ca. 4. a.
  - 4 De testamēto statuto a Iosue: et de lapide ab ipso sub terebinto statuto et quibusdam alijs. vide p. 8. in li. questio. sup. Iosue. q. 30.
  - 5 Testamentorū duorū differentia patet in psalmo Quam bonus israel deus. par. 7. li. 10. ca. 25. per totum.
  - 1 Testamentum vtrunq; occultatū fuit ab Adam vsq; ad Moysen. A moysē autē manifestatū est vetus. p. 5. de baptis. con. Donat. li. 1. ca. 15. c.
  - 2 Testamentū vetus ad animales boies pertinet: nouū vero ad spirituales. ibidem.
  - 3 Testamentū vetus quare sit datū et quomodo obseruabile. vide. p. 8. con. duas epif. pelagia. ad Bonifa. li. 3. ca. 2.
  - 4 Testamentū vetus quō pñet ad veterē boiem vide ibidem. ca. 4. c.
  - 5 Testamentū ver⁹ significat p Meli sacerdotē et Saulen regem reprobato: sed nouū per regē Dauid et Samuelem institutos a deo. pte. 7. li. 17. capite. 4. a.
  - 6 Testamentū vetus est occultatio noui et q; nouum est veteris reuelatio. Et sic ostendit q; vetus cōtinet nouū. ibidem li. 16. ca. 26. c.
  - 7 Testamentū nouū reuelatū est per incarnationē chñ. ibidem li. 17. ca. 2. b.
  - 8 Per testamentū nouū quidquid nobiscū agit nō perinet nisi ad nouā hereditatē noui testamenti. ibidem li. 21. ca. 15. p. totū.
  - 9 Testamentū vetus in quib; Moysi libris excelsit: nouū autē in quatuor euāgelistarū autoritate p̄fulget. p. 6. de petō. mer. et renussio. li. 2. capite. 35. b.
  - 10 Testamentū vetus ppter duas causas abijciendum putauit. p. 4. con. faul. li. 4. ca. 1.
  - 11 Testamentū vetus dicit: q; temporalia p̄misit. ibidem ca. 2.
  - 12 Testamentū nouū a veteri differt p hoc q; in veteri data est lex in tabulis lapideis: in nouo autē in cordibus qd sit p gratiā. p. 6. de spū et lra ad Marc. ca. 25. b. 26. a. 28. a. Lex. auto. 6. p. 8. in li. 5. ques. sup. Deutero. q. 11.
  - 13 Testamentū nouū Daniebei falsus esse in parte existimant. p. 4. contra faul. li. 22. ca. 15.
  - 14 Quare faustus respuit vetus testamentū. vide

Testamentum

- ibidem li. 15. ca. 1.
- Testamentū vetus recte intelligentibus ppheta 15
na est noui testamenti. ibidem. ca. 2.
- Terrā promissionis quomodo p̄mittit vetus te 16
stamentū. vide ibidem. ca. 4. terrā. auto. 2.
- Testamentū vtrunq; a deo est: licet non eisdē sa 17
cramētis vtrūq; vetus et nouū. p. 2. de vera res
ligio. ca. 17. b.
- Testamentū vetus et nouū p timorem et amorē 18
differunt: timor ad veterem: amor ad nouū. pte
3. con. Adiman. Daniebei disci. ca. 17. c.
- Testamentū vetus et nouū differunt in p̄missis 19
onib;: quia idem p̄cipiūt. p. 9. in enā. Ioan.
trac. 3. g. 25. c. 30. d.
- Testamentū vetus saturitatē ventris: et filios et 20
nepotes vitamq; longam p̄mittit. p. 4. contra
faul. li. 10. ca. 1.
- Testamentū nouū cñi antiquitate est posterius. 21
veteri tñ dignitate est prius: et ideo testimonia
noui testamēti p̄ponenda sunt: quoniam vetera
p̄conia sunt nouorū. p. 7. li. 20. ca. 4.
- Item. testamentū vetus debuit precedere nouū 22
sicut aiale spiritale precedit. ibidē li. 18. ca. 11. a.
- Testamentū vetus dicit lex quā dedit Moyses 23
populo: qd ideo dicit. quia p̄missiones habet
terrenas. sed testamentū nouū quo regnū celo
rum p̄mittit. futurū erat p̄ iēsam cōm̄: et ostē
dit ibi ordinē hunc seruari etiam in vnoquoq;
bonie. ibidem.
- Testamentū vetus nihil proficit nisi q; testimo 24
niū p̄biber testamēto nouo. ibidē li. 17. ca. 7. d.
- Testamentū nouū in veteri est figuratū: et ver⁹ 25
in nouo reuelatū. p. 8. con. aduer. legis et pphē.
li. 1. ca. 17. c.
- Testamentū chñi est. Pacē meā do vobis: pa 26
cem relinquo vobis. p. 11. de quinq; beresibus
ca. 6. infra. 28.
- Testamentū quod reliquit chñs discipulis su 27
is ascensurus in celū. vide p. 8. con. ij. Gaudē.
epif. li. 2. ca. 12. a.
- Testamentū chñi est testamentū pacis. pte. 10. de 28
onib; ca. 13. a sup. auto. 26.
- Testamentū si vis valere in domo tua: tu quoq; 29
seruus testamentū ipsius. qui pacē reliquit disci
pulis. ibidem. b.
- Testamentum nullū fecit Augustin⁹: quia vnde 30
faceret paup chñ nō habuit. p. 11. de vita Au
gustini. ca. 31. b.
- Testator cum testamentū mutat nō confirmatū 31
mutat: sed testatoris morte confirmat. pte. 3. in
exposi. epif. ad Galla. ca. 3. b.
- Testes duo ante chñi aduentū qui v̄turi sint 1
vide p. 9. in Apocal. Homelia. 8. a. c.
- Testes dicunt martires: et cur chñs testes ba 2
bere voluit. vide ibidem in episto. Ioan. trac.
1. a. in medio.
- Testes introducendi sunt: prius tamen causa p 3
posita. p. 7. li. 20. ca. 4. b.
- Testes veri aliquando puniuntur in iudicijs. 4
falsis testibus p̄ualenabus. ibidem libro. 19.
capite. 6. c.
- Testimonia Ioannis baptiste de chño tangunt. 1
p. 9. in euan. Ioan. trac. 13. a. 23. a.
- Testimonia scripturarū p̄phetarū et apostolorū 2

- de christo ponunt. ibidem. trac. 23. a. 35. a. d. e.
- 3 Testimonijs diuinis humana confirmari debet
nō aut diuina humanis. p. 10. ad sacras virgis
nes. capite. 1. c.
- 1 Testimoniū falsum dicere est mentiri aut fingere
vlt regere petri alicui⁹ aut alicui obesse aliquo
modo. p. 3. de mendacio ad Consen. ca. 13. a.
- 2 Testimoniū duorū vel trium validū est. et quid
in eo significet. vide p. 4. con. faul. li. 16. ca. 13.
- 3 Testimoniū christi alicui receptum: alicui vero
nō. p. 9. in euan. Joan. trac. 14. d.
- 4 Testimoniū duorū vel triū verū est. ibidem trac.
36. b. supra. auto. 2.
- 5 Testimoniū laudis de se dicere arogantie et sus
perbie signū est. ibidem. b.
- 6 Testimoniū de christo quod pbibet spōssitū. vi
de ibidē trac. 92. a.
- 7 Testimoniū inimicorū roborat fidem nram. pte
7. li. 18. ca. 47. c.
- 1 Testis falsus quod p locustā in scriptura signifi
cat. vide p. 10. de pueniētia decē pcep. et decem
plagarū egyptio. ca. 8.
- 2 Testis in iudicio. et nō solū index chris erit. pte
7. li. 20. ca. 26. c. p. 9. in euan. Joan. trac. 36. b.
- Tba.** Tbalet philosophus gloriam suam de inuen
tione solis alteri nō vult ascribi. p. 7. li. 8. ca. 2.
- De Tbare parre Abrahā et numero annorū vi
te eius. vide ibidē. li. 16. ca. 13. a. 14. a.
- 1 Tbeatri spectacula quid conferūt. vide p. 4. li. 3
confessio. ca. 2.
- 2 Tbeatrū quid sit. p. 7. li. 1. ca. 13. et li. 3. ca. 14.
- Tbelete quid sint. vide ibidem li. 4. capi. 31. et li.
10. capite. 23.
- Tbeodorus a Tysimacho crucifixus de sepultu
ra nō curat. ibi nota verbū. p. 7. li. 1. ca. 12.
- 1 Tbeodosius imperator. qualis in virtutib⁹ fue
rit. quod alijs exemplū reliquit. vide ibidem.
li. 5. ca. 26. a. b. c.
- 2 Tbeodosius publice penitēs. recōlūat ab Am
brosio. ibidem li. 5. ca. 26.
- 3 Tbeodosij fidelitas. tangitur ibidem.
- 1 Tbeologi dicti sunt poete. qz de dijs carmina fa
ciebant. p. 7. li. 18. ca. 14. a.
- 2 Per theologie verbū grecū intelligim⁹ rationes
vel sermōes de diuinitate. ibidē. li. 8. ca. 1. b.
- 3 Tbeologi in rebus diuinis debent se conformas
re cōmuni modo loquēdi. p. 5. de trinita. li. 5.
verita. 23. in fine.
- 1 Tbeologia quō nō est vnus habit⁹. vide ibidē
li. 14. ca. 1. c. verita. 4.
- 2 Habitus theologie nō est habitus fidei. qz plus
res fideles istā nō habent. quā habent magis
me fidem. ibidem.
- 3 Tbeologia poetica quot habeat nomis. vide p.
7. li. 6. capite. 7.
- 4 Tbeologia ciuilis quot habet ptes. vide ibidem
- 5 Tbeologia est partim practica. et partim specu
latiua. argumentū fran. maro. p. 5. de trinita.
li. 13. ca. 19. verita. 29.
- 6 Tbeologia in acquisitiōe scientiarum debet esse
posterior. sicut finis. ibidem li. 12. verita. 20.
- 7 Tbeologiam triplicem scripsit Oario. fabulos
sam. naturalem. et ciuilem. p. 7. li. 6. ca. 5. 6. 7.
8. et li. 7. capite. 6.

- Tbeologiam fabulosam vituperat. naturalem ve
ro laudat. ibidem li. 6. ca. 9. 1.
- Tbeologica doctrina debet esse libera et grati
ta. nec venalis. nec lucratiua. qz ppter fomen
tum charitatis est introducta. p. 4. in prologo
de doctr. christiana. verita. 2. docu. 1. doctrina.
automa. 9.
- Tbeologica doctrina siue noticia fm qd est noti
cia. practica et non speculatiua. vide ibidem li.
1. ca. 31. verita. 16. in fi. et ca. 36. verita. 18. in. 1.
argumento.
- In theologicis dictis nō solum ad veritatem est
intendendū. sed etiā ad autons intentionē. pte
4. li. 12. confessio. ca. 23. dicto. 12.
- Tbeologie oēs alie ancillant⁹ disciplic sicut 7 ip
sa Rethorica. p. 4. de doctrina christiana. li. 4. ca.
6. verita. 2. in. 1. documen. 3. notabi.
- Ad theologie fastigiū ascendere cupienti. nō est
multum immorandum. ibidem. li. 2. ca. 37. do
cumento. 2.
- Tbeologis nedū doctrina erronea. sed etiā erro
ri vicina vitanda est. ibidem. li. 2. verita. 11. do
cumento. 1.
- Tbeologis disputatio litigiosa est vitanda. ibid
verita. 12. docu. 2.
- Inter theologos catholicos aliquo modo expe
dit esse opinionū ptransectes. p. 4. li. 7. confes.
ca. 19. dicto. 6.
- Tbeon idem est qz ens. p. 7. li. 8. ca. 11.
- Tbeosebica grece. pietas dicit latine. p. 5. de tri
nitate. li. 12. ca. 14. b.
- Tbesaurus noster in celis esse debet. quia thesau
rus cōmunis veritatis erit in patria. p. 7. li. 5.
ca. 16. b. p. 11. in speculo de euange. fm Matth.
eiusdem. 6. Matth. 6. auto. 13.
- Tbesauri possunt plerūqz mēte subuenerē. p.
5. de trinita. li. 14. ca. 14. b. verita. 27.
- Tbesaurisandū non est. licet prudentia formice
pponatur. p. 3. con. Adiman. Danche. disci.
ca. 24. formice. auto. 1.
- In thesaurū celestē dona cupidorū nō mittunt⁹.
sed elemosine pauperū. p. 10. de bono viduit.
capite. 21. b.
- Tbesaurus vbi absconditus fuerit. eisi modo
munendus est locus. ne p vnā cauernā totum
parietē latro suffodiat. p. 10. de singula. clerico.
capite. 10. b.
- Tbesis est res que admittit rationalē consideras
nonē siue diffinitionē persone. hypotesis qd sit
vide p. 1. in punci. rethorice. ca. 3. a. Et q sit dis
ferentia illoz. ibidem. b.
- Tbesalia et emathia idem. p. 7. li. 3. ca. 13.
- Tbeurgie cōmēdatio a Porpbinio ponit. ibidē
li. 10. capite. 9. 27.
- Tbomas pcessori suo imprecatus est. quōd? vide
p. 4. con. faul. li. 22. ca. 79. circa mediū.
- Tbomas utrū tengerit loca clauorum et lateris
post ostensionem chri. vide p. 9. in euan. Joan.
trac. 121. c. Joannis. 10. auto. 4.
- Tbioni sedes dicitur. quia in eis deus sedet. p.
10. de spū et aia. ca. 5.
- Tbionus quid significet. vide pte. 9. in Apocal
3. Omelia. 3. c.
- Tbus nō redolet. nisi ponatur in igne. sic nulla
dd ii

Ticonius

- facre scripture sententia nisi cocta sit in corde. p. 10. de speculo pctō. ca. 2. in fine.
- Tib.** Quomodo Tyberis creuerit oia vastans arua et de igne pnicoso subsequēte. vide p. 7. li. 3. capite. 18. d.
- Tic. 1** Ticonius homo acri ingenio peditus et vberi eloquio: Donatista tamē fuit. p. 5. con. episto. Parmenia. li. 1. ca. 1.
- 2** Ticonij regulas enumerat. p. 4. de doctri. chna. li. 3. ca. 30.
- 3** Ticonius dicit opera fidei nobis a deo dari dicit merito fidei ipsam vero fidez sic esse a nobis ut nobis nō sit a deo. ibidem. ca. 33.
- Til.** Tylos insula. p. 7. li. 21. ca. 5. c.
- Tim.** Timeam? magis ne sensu interiore corrupto peccet castus fides: q̄ ne femine violenter cōstus prent in carne qua violentus nō violat pudici cia si mēte seruet. p. 11. de vita August. ca. 30. f.
- 2** Timemus deū et lege: ex fide autē speramus in deum: sed timentibus penā abscondit gratia. p. 6. de spiritu et littera ad Marcel. ca. 29. c.
- 3** Timendus est deus: ut ab ipso ad ipsum confugiatur. pte. 11. de vera innocen. ca. 77.
- 4** Timent vere deū: qui eius precepta custodiunt. p. 11. in questi. vetē. et no. testa. q. 124. b.
- 1** Timere debemus deum nō mundū aut hoīem. pte. 9 in episto. Joan. trac. 3. g. ante mediū. infra. autōra. 4.
- 2** Timere et reuereri debem? deū: eo magis q̄ nō solū facta: s; et cogitationes pferat: et vidit quāto hoīes nři siles ne nos peccantes inspicat et uideamus. pte. 10. de rectitu. catbo. i. cōuersa. v. i. Ecclesiastica. 1. 2. auto. 2.
- 3** Timere in oibus homo debet: eoq̄ nihil securū in hac vita. p. 4. li. 10. confes. ca. 32.
- 4** Timere nō debem? potētē hoīem: sed deū oīpos tentē. p. 11. de quinque beneficiis. ca. 6. a. 8. auto. 1.
- 1** Vellet timeri auari et laudari nō ppter deū vā nū est. p. 4. li. 10. confessio. ca. 36.
- 2** Timeri et diligi vult deus: ne aberrantes ab eo depereant. vide supra diligi. auto. 1.
- 3** Timeri debet deus cognitus: q̄ indicatur? pte: dicatur. ut et fideles iusticie sue papiat fructū et impij sue cōgruas penas exoluant. pte. 11. in questi. vetē. et no. testa. q. 126. a.
- 1** Timor duplex: seruilis et castus. tangitur p. 9. in euan. Joan. trac. 43. c. 85. b.
- 2** Timor sicut ad vetus testamentū ita dilectio ad nouū penet. p. 8. in li. 2. questio. sup. Exodū. q. 73. et. 166.
- 3** Timor aliquis est bonus: aliquis vero malus. p. 8. de grā et li. arbi. ad Valenti. ca. 18. b.
- 4** Timor dei duplex tangit. p. 5. de scā virginita. capite. 38.
- 5** Timor et amor supbiam pellunt. ibidem.
- 6** Timor dñi incit sapientie. p. 9. in episto. Joan. tracta. 9. a. circa fi. c.
- 7** Timor quō non est in charitate. vide ibidē. tracta. 9. c.
- 8** Quem timorem charitas foras mittit. vide ibidē. 1. Joan. 4. auto. 4.
- 9** Timor preparat charitati viam: sicut seta lino. ibidem.
- 10** Timor stimulat sicut medici sacramentū. ibidē.

Timor

- Timor dñi sanctus pmanens in seculū: et qui tēmet nō est pfectus in charitate: nō cōtranatur ibidem trac. 9. d. infra. auto. 18.
- Timor dñi corona est exultatiōis: et quō alloquimur hoīem cōtra inanē gloriā. p. 10. conflic. virtū et virtutū. ca. 3.
- Timor dei nō solū inchoat: sed et pficit sapiētem. p. 3. in li. 83. ques. q. 36. d.
- Timor Ysaac quis sit et quō dicit Jacob iurasse vide p. 8. in li. ques. sup. Genesim. q. 100.
- Timor obtemperat discipline. par. 10. de bono discipline. ca. 3.
- Timor seruilis non est eiusdē generis cū timore casto qui est in charitate. p. 7. li. 14. ca. 9. f.
- Timor precedit tristitiam. ibidem li. 14. ca. 16.
- Timor castus manet in seculū: seculi. ibidem. li. 14. ca. 9. f. supra. autōra. 11.
- Quo timor infrigidat ostendit dicens. Ideo apostolos ignitos spūsanto ne frigidī essent. ibidē li. 18. ca. 50. a.
- Timor hominis si magis in hoīe repit q̄ timor dei: tūc facit nos declinare a deo. p. 10. de tēpore barbarico. ca. 1. a.
- Timor penarū coarctat malā cupiditatem. pte. 6. con. lras Petilian. li. 2. ca. 83. b.
- Timor nō est in charitate. p. 8. de grā et li. arbi. ad Valenti. ca. 17. a.
- An timor ceteraq̄ animorū perturbatiōes cadāt in viros sapientes. vide pte. 8. in li. 1. ques. sup. Genes. ques. 30.
- Timor dñi minuit cupiditatē. p. 3. in li. 83. ques. q. 36. b.
- Timor dei vincit viciā. p. 11. in questi. vetē. et no. testa. q. 115. c.
- Timore pietatis nō pene deū principaliter timere debem? p. 8. in li. 2. ques. sup. Exodū. q. 35.
- Timore casto deo seruiunt: quib? charitas diuina inspirat: et talis est speras in deo. p. 7. li. 21. ca. 24. b. i.
- Quo timore seruili qui nō est in charitate: timent deū illi: qui timore penarū suā volunt statuere iusticiā que est in lege. ibidem.
- Quo timore pene nō amore iusticie deo seruētes: veniam nō cōsequuntur cōtra aliquos dicētes. cōminatiōes esse in scripturis de damnatione eterna: nō q̄ sic sit: sed ut a peccatis desisterent. ibidē li. 14. ca. 10. b.
- Timore vtrū peccare possumus. vide p. 3. in li. 83. ques. q. 77.
- Timore fide et amore dei antiqui ambulauerūt. p. 10. de tēpore barbarico. ca. 4. a.
- Timore seruili timent? ne iudicemur in tormētum supplicij. filiali autē ne amittamus grāā beneficij. p. 6. de grā no. testa. ad Honorat. ca. 20. in fi. 21. de spū et lra ad Marcel. ca. 32. b.
- Timore vindicare tantū ab ope pcti abstinent: nō amore iusticie nō est alienus a voluntate peccati. parte. 6. de natura et grā contra Pelagianū capite. 57.
- Timorem nō cadere in sapientē: quō intelligendum sit. vide parte. 9. in euan. Joan. tracta. 52 a. 60. b.
- Timores duos demonstrantur similitudine duarum mulierum maritarū. ibidem in episto. 10

Thobias

Trabere

- Joan. tracta. 9. c. f.
- 11 Timotheus spiritus parū pdest vel nihil ubi spiritus charitatis deest. p. 11. de da innocē. ca. 172.
- Tyranni quid in bono significant, vide pte. 7. li. 5. ca. 19.
- 1 Titulus crucis quare triplici lingua scriptus sit. vide p. 9. in euan. Joan. trac. 117. b.
- 2 Titulum quare nō mutauit Pylatus. vide ibidē.
- 1 Titus latinus compulsum est a demonibus nūciare senatui ad instaurandū ludos Stenicos. p. 7. li. 4. ca. 26. b.
- 2 Titus Tinius et eius libri. ibidem li. 2. ca. 24.
- Titani deos impugnant. ibidem li. 4. ca. 30.
- Tobob Timore venia et liberalitas. ibidē li. 5. ca. 21.
- 1 Tobob Augustinus laudat. p. 11. in quē. vete. et no. testa. q. 119. a. b.
- 2 Duplicem mercedē acquisiuit Tobobias hic et alibi. In presenti enī qd amiserat ministro angelo recuperauit lumen; ac ditatus est etiaz corpore qd ad presentē pertinet vitā; et in futuro beatorum regni celoz est factus. ibidem. b.
- 3 Tobobias nobis in exemplū datus est: vt si tentationes aduenerint a dei timore nō recedam; neq; auxiliū aliunde nisi ab eo sperem. ibidē. 2.
- 4 Senes Tobobie mores imitare debent: qui cū cecus esset corpore viā vite filio demonstrabat in corde. sup. Senes. auto. 1.
- Tog. Toga quid sit. vide pte. 7. li. 5. ca. 12.
- Tol. Tolerandi quomō sunt mali. vide p. 9. in euan. Joan. trac. 27. d. e. 28. c.
- Tolerare debent boni. presentia mala donec veniat bñtudo pmissa. p. 11. de da innocē. ca. 99.
- 1 Tolle spem questus: et statim desinet esse amicus. p. 10. de amicitia. ca. 3. b.
- 2 Tolle grabatū tuum. quid est. nisi porta rursus sarcinā delictoz tuozū. Mō erūt scapule tue libere: portabis qd te premat: curū enī sub onere recipiam liberū iterū grauabit seruitutē. p. 10. de symbo. ad cathedra. li. 2. ca. 10.
- 1 Tollite portas principes vestras exponit. p. 11. in quē. vete. et no. testa. q. 111. d. infra psalmo 23. auto. 2.
- Ton. Tonitrua et fulgura de se pcedentia quid significent. vide p. 9. in Apocāl. Domel. 3. d.
- Tor. Torcular calcare. est malos psecutionē bonis inferre pmittere. ibidē Domel. 16. g.
- 2 Torcularis calcano est pccōz retributio. ibidem Domel. 11. c.
- Tormentis affligi sine mercede eterna nō potuit: qui paup voluntate eius ppter diuitias quas habere credebatur. occisus est. p. 7. li. 1. ca. 10.
- Torpor boiez semp a vigilātia bonoz retrahere intendit. p. 10. de conflic. vicio. et virtu. ca. 13.
- Torquatus interfecit filiū: q; pugnavit cōtra suū mandatū: licet vicerit. pte. 7. li. 5. ca. 18. c.
- Tot. In toto seculo humani generis tertiu rēpus est: qd fidei chiane gfa data est: pñmū est ante legem 7c. p. 3. in li. 83. quē. q. 61. f. 1ps. auto. 34.
- 1 Totum est maius sua pte. p. 4. p. epī. Manich. ca. 16. verita. 3.
- 2 Totum aliquādo a parte principaliori denotat. vt ab aia corpus et ibi. verbum caro factū est. p. 3. in li. 83. quē. q. 80. c. d. parte. 5. de trinita. libro. 7. ca. 4. b. verita. 17. de consen. euange.

- libro. 7. ca. 24. d. parte. 8. de anima et origie ei ad Renatum. li. 1. ca. 17. b. c. 18. c. li. 2. ca. 14. a. con. sermo. Arnano. ca. 9.
- Tractio dei que sit. vide p. 11. in quēstio. vete. et Tra. no. testa. q. 79.
- Traditor chisti. est qui chistū orbis redemptorem negat. pte. 6. con. lras Penlia. li. 2. ca. 8. g.
- Tradinis est chistus a patre a se et Iuda: quō? vide parte. 9. in eplā Joannis. trac. 7. c. in euāgelii Joannis. trac. 62. b.
- Tragedia quid sit. vide p. 7. li. 2. ca. 8.
- Tragelaphus. est animal ex birco et ceruo cōppositum. parte. 4. in li. annota. in Job. ca. 39. a.
- Trabere patris quid sit. vide pte. 9. in euan. Jo. annis. trac. 26. b. c. d. Joan. 6. auto. 3.
- Trabere quō dicit filius omnia ad sapiū. ibidē. 2. tracta. 52. e.
- Trabi a patre ad chistum. est accipere donum a patre quo credat in chistū. pte. 10. de pcedest. scō. ca. 8. d. in fine.
- Trabimur ad celū cathena quadā virtutū. par. 10. de cognitiōe vere vite. ca. 47. pulchra.
- Qui hac cathena tractus. hanc turrim celestem scandens culmen eius attingit. nō solū se verā vitam cognoscere. sed se pbenniter in ea beate viuere gaudet: q; in ea huius glorie consorti erit. ibidem.
- Trabit deus aliquos: aliquos vero nō. p. 8. cō. 6.
- Julia. Pelagia. li. 5. ca. 3. e.
- Trabit ad chm ille. cui datur vt credat in chistum. p. 8. con. duas eplās Pelagiano. ad Bonifa. li. 1. ca. 3. a. supra auto. 3. Joan. 6. auto. 3.
- Trabimur ad chistū multi inimici chisti quotidie subito dei occulta gfa. ibidem. ca. 19.
- Voluntatem a deo trahi Augustinus auctoritatibus probat. ibidem ca. 20.
- Trasianus cū pluribus alijs. parte. 7. libro. 18. capite. 52.
- Tranquilla vita homis est bec: cū omnes motus eius rationi veritatq; cōsentit. p. 2. de Gene. con. Manich. li. 1. ca. 20. a. b.
- Transfiguratio chī in presentia Moyfi et Melie facta est. pte. 10. de mirabi. sacre scriptu. li. 3. ca. 10. Et an Moyfes vō corpe hic fuit. Marithei. 17. auto. 1.
- Transformatio boīm in bestias tangitur. p. 7. li. 18. ca. 17. 18.
- Transgressio vnderario numero in lege significatur: qm transgredit denariū: id est legē: vnde cum p septenariū multiplicata. faciūt. 77. vbi et significauit dñs vniuersam remissionē peccatorū dicens. Non solū septies. verū etiā septuagies septies. p. 8. in li. quē. sup. Exodū. q. 108.
- Transire a monte ad vitam quid sit. vide p. 9. in euange. Joan. trac. 19. c. 22. b. c. d.
- Transire de mūdo aliud est: et aliud transire cū mūdo. ibidem trac. 55. a. in fi.
- Transire dicitur deus: cū a cordibus quorundā boīm recedit: et ad alios puta bonos transiit. p. 10. de essen. diuinita. 3.
- Transitus noster de monte ad vitam. qui p fidē fit: pagitur spe future glorie. p. 5. ad inquisitio. Januarij. li. 2. ca. 2. a.
- De translatione facta p septuaginta interpretes et

- peuratio de Ptolomei. vide p. 7. li. 8. ca. 11. b. c.
- 2 De commendatione translationis bti Hieronymi. vide ibidē. li. 18. ca. 43. a.
- 3 Et translatione diuersa diuersorum interpretum plenus cognoscatur veritas rei. ibidē. li. 20. ca. 30. e.
- 4 Translationem diuersitas intellectus quicquid inuat: quicquid impedit. p. 4. de doctr. christi. li. 2. ca. 12.
- Transsubstantiatio panis in carne christi non nisi inuisibiliter dei spiritu operante fit. p. 5. de trini. li. 5. ca. 4. b. verita. 2. in fi.
- Transmutatio arguit materiam. pte. 5. de Gene. ad Iram. li. 1. vena. 8.
- Tres mortuos suscitauit christus: et quare. p. 9. in euang. Joan. trac. 49. b.
- Tri. 1** Tria sunt que ecclesia contra Pelagianos defendit: scilicet gratiam dei non sui nostra merita dari. 2. par. 10. de bono pleneran. li. 2. ca. 2. b.
- 2 Tria sunt unum semper immutabile ut deus: secundum semper mutabile ut corpus. medium quoddam ut anima: ut mutabilis esse possit et immutabilis. p. 3. in li. 21. sentent. sen. 19. b.
- In triangulo angulo linea contrariatur. p. 2. de aie. quanta. ca. 9. a.
- Tribiachus viginti unum metra procreat. p. 2. de musica. li. 4. ca. 7. a.
- Tribuens parum bono animo acceptabile erit deo. p. 10. de rectitu. catholi. conuersa. b.
- 1 Tribulatio vel persecutio nunquam cessabit ab Abel usque ad finem mundi: quod utilis est multipliciter. p. 7. li. 18. capite. 5. l.
- 2 Tribulatio prodest bonis ut exerceantur: malis ut corrigantur. ibidē. li. 1. ca. 1. c. Tentare. auto. 1.
- 3 Tribulatio presertim a malis. ibidem. ca. 33. b.
- 4 Tribulatio licet inducat passionem inferiorem: non tamen menti. ibidem. li. 9. ca. 4. c. d.
- 5 Tribulatio dicitur ignis. p. 8. in Enchiridion. ad Laurent. capite. 68.
- 6 Tribulatio mittitur homini ut euacuet nequitiam et impleat gratiam. p. 11. de vera innocentia. ca. 204. et. 226.
- 7 Tribulatio hyemis nomine significatur in scriptura. p. 3. con. Adimian. Manich. disci. ca. 24.
- 8 Tribulatio iustorum non est miranda: cum iustos istorum peruenit multas. p. 10. de vrbis excidio. f.
- 9 De tribulatione pestifera vltimi temporis: quod soluetur diabolo. vide p. 7. li. 20. ca. 8. b. c.
- 10 Eadem tribulatio confert bonis: et malis obest. ibidem. li. 1. ca. 8. b.
- 11 A tribulatione magna tria genera hominum deo liberantur: quod figuratur in Noe. Daniele et Job. p. 10. de vrbis excidio. a.
- 12 Tribulationem vel afflictionem corporis si quam patitur homo: iheronimus cogitare debet: et videbit quod leue sit quod patitur: non murmurabit aduersus deum. ibidem. d.
- 1 Tribulationes exemplo christi tolerande sunt. p. 10. de saluta. docu. ca. 54. Tentationes. auto. 2. Aduersa. auto. 1. infra. auto. 10.
- 2 Tribulationes propter christum in hac vita desiderande sunt. p. 10. in manuali. ca. 15.
- 3 Tribulationes vel tormenta utiliora fuerunt: quam verum bonum amare docuerunt: quam bona quam suos dominos pro sui amore torquerent: id est dimisit. p. 7. li. 1. capite. 10. d.

- Tribulati iei in vita ista bonos aut probant aut emendant. ibidem. ca. 29. a.
- Tribulationes sunt magis ex misericordia dei monitiones quam severitate punitionis. ibidē. li. 4. ca. 1. a.
- Tribulationes quanto fidelior ratio formon corde poratur: ad quam rem probi dixerunt etiam probam valere. ibidē. li. 22. ca. 22. c.
- Tribulationes oritur per insidias diaboli: quare deus permittit. vide supra tentare. auto. 1. 4. 5. 6.
- Tribulationes carnales si nobis euenerint non propter ream frangatur animus: tunc nec vigor patientie tue. p. 10. de saluta. docu. ca. 45.
- Tribulationes huius mundi quid possunt homini. vide supra Aduersa. auto. 8. 9.
- Tribulationes et contumelias exemplo christi non debemus abhorere. p. 4. de agone christi. ca. 11. b. super. auto. 1. a. 1.
- Tribulationes molestieque temporales plerumque possunt vel ad sanandum tumorē superbie vel ad probandum exercendam patientiam. super Aduersa. auto. 8. 9. Infra. auto. 15.
- Tribulationes et corporales molestie necessarie sunt nobis ad virtutes acquirendas. p. 5. de Gene. ad Iram. li. 3. ca. 15. 16. circa. fi.
- Tribulationes etiam deus quandoque non abstulerit: peti non ideo ab eo negligi existimemus: sed potius pia patientia malorum bona speremus amplius. p. 10. de orando deo ad Probam. ca. 14. a.
- In tribulationibus anima semper in iugulare debet se: qui voluntatem domini. p. 3. in li. 83. quest. q. 79. d.
- Tribulationis tentatio omni homini est necessaria: vel ad perficiendam vel confirmandam vel probandam virtutem. pte. 4. con. faulstū. li. 22. ca. 20. super. auto. 11.
- Tribulationum tolerantia est via ad celum. pte. 2. de Gene. con. Manich. li. 2. ca. 23. b.
- Pro tribulationum sustinentia non temporalia sed eterna sperare debemus. p. 6. de gratia no. test. ad Ithone. capite. 10.
- Tribulationum et tentationum humilitate ecclesia sibi comparat paradysum. p. 7. li. 18. ca. 49. a.
- Tribulari vrbem volebat Scipio pontifex: ne ciues in pace positi per vicia effluerent. p. 7. li. 1. capite. 30. a.
- Per tribum Leui quid significet. vide par. 8. in li. 5. quest. super Deutero. q. 16.
- Tribum quid sint. vide parte. 7. li. 2. ca. 17. 18.
- Tribus duas fecit Ioseph scilicet Esau et Manasse. p. 8. li. 17. ca. 21. a.
- Due tribus scilicet Iude et Benjamin erant de rebus: gno Iude de qua scilicet tribu iude fuerat David: Sed decem tribus erant de regno israel: et dicebatur israel. ibidem. li. 17. ca. 21. a.
- Tribus Leui. tertiadecima numerabatur: quoniam nam sacerdotalis existens: non regi sed dei seruus non fuerat mancipata: magis autem pertinebat ad regnum Ierosolimitanum: ubi erat dei templum cui seruiebat quam ad regnum israel. ibidem.
- Ex tribus decem captiuati sunt in Babilonia tempore Romuli. ibidem. li. 18. ca. 24.
- Tricesimus octauus numerus quare potius dicitur languons quam sanitans. vide p. 9. in euang. Joan. trac. 17. c.
- De triduo quo impleto dominus resurrexit. vide 1

- par. 5. de trinita. li. 4. ca. 6.
- 2 Triduum crucifixi quid significet sepulchri et resurrexerit. vide pre. 5. ad inquisitiones Januarij. li. 2. capite. 14.
- Trimegistus fuit vocatus ipse Mercurius. parte 7. li. 18. ca. 39. c.
- 1 Trinitas est vnus solus deus. pater. et filius. et spūssctūs: qđ summū bonū nō nisi purgāssimis mētib⁹ cernit. p. 5. de trinita. li. 1. ca. 2. 6. verita. 4. p. 9. in epist. Joan. trac. 7. b. circa finē pre. 11. contra Maximū. Ariano. episcopo. li. 3. ca. 10. b. 12. b.
- 2 Vna diuina psona dicit aliquo modo de tota trinitate. et p. sequens de alia. parte. 5. de trinitate. li. 1. verita. 4.
- 3 Maxime cauendū est de inquisitione et de dispositione trinitatis in vnitatem essentie. ibidē. ca. 3. verita. 5.
- 4 De trinitate querētes quib⁹ tñ questiōib⁹ moueantur. vide ibidem. ca. 5.
- 5 Trinitas est vnus deus: et qđ trinitas nō impedit simplicitatē dei omnimodā. p. 7. li. 11. ca. 10.
- 6 Trinitas in diuinis nō est solū nominū trinitas sine substantiā psonarū. vt dicunt Sabelliani. ibidem. b.
- 7 Pater et filius et spūssctūs sunt trinitas ppter ppteratē psonarū: et sunt vnus deus ppter deitatem inseparabilē. ibidem. libro. 11. ca. 24. a.
- 8 Deus est eternus et verus et clara trinitas. neq̄ cōfusa neq̄ sepata. Et quōd creature si nō essent facte ab eo qui summe est: qui summe sapiēs est: qui summe bonus est: nec aliquo modō essent: nec aliqua specie pnerent: nec aliquē ordinē appetere vel tenerent. ibidē li. 11. ca. 28. c.
- 9 Trinitas diuina ostendit in tribus pnb⁹ pbiē: naturalis. rationali et morali. ibidē. ca. 25. a. b.
- 10 Trinitas tota in mundi creatione insinuat. p. 5. de Gene. ad lram. li. 1. ca. 6.
- 11 Trinitas psonarū in essentie vnitatem insinuat in illo qđ dicit. faciam⁹ hominē ad imaginē tē. ibidem li. 3. ca. 19. verita. 12.
- 12 Trinitas psonarū in vnitatem diuine essentie est. tripliciter de igne et ania. p. 11. de speculo. ca. 26. de comparandē earundē. vide ibidē ca. 19.
- 13 Trinitas in trib⁹ panib⁹ in scriptura intelligit. p. 3. in exposit. epist. ad Roma. inchoate. l.
- 14 Trinitas est cognoscibilis p naturam ab intellectu saltē sepato. Est argumēt. fran. maro. p. 5. de trinita. li. 10. ca. 1. b. verita. 2.
- 15 Trinitas tota potest dici pater in habitudine ad creaturam. ibidem li. 5. ca. 11. a. verita. 28.
- 16 Trinitas est inseparabilis in psonis. sensu et intellectu: licet in voce separabilis habeat nota. pre. 11. de speculo. ca. 20.
- 17 Trinitas deitatis nullo modo triplex dicēda est. qđ ibi tria nec plus sunt qđ vnū. nec vnū min⁹ qđ tria. p. 5. de trinita. li. 6. ca. 8.
- 18 Trinitas et trinitas significant pluralitatē in relationis. fundat⁹ in natura. Triplex autē et tripliciter ppteratē nature: ideo trinitas nō triplex dicēda est. ibidem verita. 15. an fi.
- 19 Lux sicut nūq̄ sine splendore esse potuit: ita nec filius sine patre intelligi pōt. p. 10. de incarnatione. verbi. li. 1. ca. 19. a.

- Ea que de patre et filio et spūssctō dicunt. sup. 20
omne tempus et omnia secula. et supra omnē eternitatem intelligenda sunt. ibidem. a.
- Trinitas psonarū in vna substantia est. pre. 5. de trinita. li. 7. ca. 6. 21
- De indifferenti magnitudine trinitatis: in qua nō est plus ipa trinitas simulq̄ singula queq̄ psona. ibidem li. 8. ca. 1. 22
- Trinitas psonarū nō est de rōne formali obiecti beatifici. inquantū est beatificū: quōd. vide ibidē li. 1. ca. 8. d. verita. 18. 23
- Trinitas manifeste apparuit cōio baptisato. pre. 9. in eman. Joan. trac. 6. c. 24
- Trinitas quōd venit ad nos. et mansiones apud nos facit: iuxta illud. Veniem⁹ ad eū. et mansionē apud eū faciemus. vide ibidem trac. 77 b. Venire. auto. 7. 25
- Trinitas nūq̄ sacret. si semp inseparabiliter diceatur. trac. 77. a. in fi. 94. c. 95. a. 107. c. 26
- Trinitas omnis et dicit et docet. ibidem. trac. 77. a. 27
- Trinitas inseparabilis est in psonis sensu separabilis voce. p. 10. li. 1. meditatio. ca. 30. b. 28
- Trinitas diuinay personay ad cui⁹ imaginem ania facta est: credit a multis. intelligit a paucis. p. 5. de Gene. ad lram. li. 7. ca. 2. 29
- Trinitas humano visu nullo modo videri pōt: sed eo visu videt quōd iā qđ vident. nō boies sed vltra boies sunt: id est vltra boies pma naturalia construunt. p. 5. de trinita. li. 1. ca. 6. b. verita. 9. infra. auto. 38. 30
- Trinitas tota nihil aliud est qđ deus. nec aliqd aliud deus qđ trinitas. ibidē li. 15. capite. 7. b. verita. 11. 31
- Trinitas psonarū in vnitatem consistit: que tripliciter psonaliter. nō autē essentialiter. p. 4. li. 12. confess. ca. 7. dicto. 3. in fine. 32
- Trinitas vna substantialiter res fruibilis est: distincta psonaliter. par. 4. de doctri. cōiūana. li. 1. capite. 5. 33
- Trinitas tota opata est. incarnationē. vocē patris. et columbā spūsscti. p. 5. de trinita. li. 4. ca. 21. verita. 30. 34
- Trinitas ad psonas patris et filij et spūsscti refert: vnitatis autē ad naturā. p. 10. de fide ad Petrū diacono. ca. 1. in fine. 35
- Trinitas exterior ostendit in visibili. vidente et visione. Interior intenditur in imaginabili: id est specie que retinetur in memoria sensitua. et imaginationē quā vocat visionē et imaginatio: nem. quam dicit aciem cogitantē. p. 5. de trinita. li. 11. ca. 7. a. verita. 21. 36
- Trinitas summa in quay rerū cōtemplatiōe inquirenda sit. vide ibidem. li. 15. ca. 4. 37
- Trinitas inuisibilis est: quomodo. vide par. 11. contra Maximū. Ariano. episcopo. li. 2. ca. 15. supra. auto. 30. 38
- In trinitate quandoq̄ vna nominat psona. vt et alie bīc intelligant. pre. 5. de trinita. li. 1. ca. 9. c. verita. 21. et ca. 10. c.
- De trinitate quomodo scripserit Porphyrius dicens. patrem et filium paternū intellectū. et aliqđ mediam. p. 7. li. 10. ca. 23. b. 1
- Quia circa trinitatem nō sic licet nobis loqui vt bīc 3
d d uij

- loquitur Porphyrius. ibidem. c.
- 4 In trinitate diuina tanta est substantie unitas / ut equalitate teneat pluralitatem non recipiat. p. 11. de vera innocen. ca. 227.
  - 5 Quod vera in dei trinitate unitas et quod vera in eis / eisdem unitate sit trinitas. vide p. 7. de trinita. libro. 15. ca. 23.
  - 1 Trinitatem esse probat. parte. 3. in li. 83. questi. questi. 18.
  - 2 Trinitatem sanctam unam verum deum sine initio con / fitemur sempiternam esse. par. 10. de fide ad Petrum / diaconum. ca. 6.
  - 3 Trinitatem personarum autem unitatem deitatis fideliter / credimus contra hereticos. pte. 10. de eo quod / dictum est. Ego sum qui sum. ca. 1. b. de blasphem / ia in spiritu sancto. 3.
  - 4 In patre auctoritas in filio natiuitas in spiritu / sancto patris filique communitas in tribus equa / litas nobis insinuat. ibidem. 3.
  - 5 Trinitatem quod cognoscere possumus. vide p. 11. / de speculo. ca. 15. et. 26.
  - 6 Trinitatem indiuisam probat. ibidem. ca. 16.
  - 7 De cognitione diuine essentie incorporee. vide ibi / dem. capite. 17.
  - 8 Trinitatem personarum in unitate essentie demon / strat esse. p. 3. de fide et symbo. ca. 9. a. b. p. 10. de / cognito. vere vite. ca. 10. de fide ad Petrum dia / conum. ca. 1. a. b. de trinita. et unita. dei. ca. 2. parte. 11. / in questi. veteris et noui testa. questione. 87. / 97. contra Maximinum Arianorum episcopo. li. 3. / ca. 23. c. 26. n.
  - 9 Trinitatem personarum in unitate diuine essentie / homo per cognitionem trinum in se cognoscere potest. / p. 4. li. 13. confessio. ca. 11.
  - 10 Trinitatem personarum per similitudinem solis probat. pte / 10. de symbo. ad cathedram. li. 3. ca. 9. b.
  - 11 Trinitatem aliqui comparant et male coniugio ma / sculi et femine et eorum proli. parte. 5. de trinitate / li. 12. ca. 5.
  - 12 In trinitate sanctam diuersitatem inducentes ar / guit. pte. 4. de agone christi. ca. 15. 16.
  - 13 Trinitatem personarum negantes arguit eos qui / arguunt et dicunt esse tres deos. qui inducunt diuer / sitatem in sanctam trinitatem: et eos qui Iesum de / um esse negant. ibidem. ca. 14.
  - 14 Trinitatem queramus non quamlibet sed illam / que deus est verusque ac summus. p. 5. de trini / li. 9. ca. 1.
  - 15 Dissimilitudo est inter trinitatem personarum que / est in anima nostra et trinitatem diuinam. ibidem / li. 15. ca. 7. veri. 12.
- Trinitati sacrificium facimus: dum cor patri aiaque / filio virtutem spiritui sancto damus. pte. 10. de / quarta feria. ca. 6. in fi.
- 1 Trinitatis unitas et unitas deifica trinitas mi / rabile sacramentum magis est credendum quam ex / pendum. parte. 10. de visitatione infirmorum. li. 2. / capite. 2. a.
  - 2 Trinitatis unitas commendatur. parte. 9. in ena. / Ioan. trac. 14. d.
  - 3 Trinitas personarum et unitatis essentie pulchra / distinctio tangitur ibidem tracta. 20. b. c. 39. a. / b. 94. c.
  - 4 Trinitatis unitatem probat. p. 11. contra Maxi /
- Ariano. episcopo. li. 1. ca. 1. f.
- Aliud est unum sunt: aliud unus est. ibidem. ca. 5 / 3. c. 4. arti. 22. li. 2. ca. 10.
- Trinitas essentia nunquam apparuit oculis mortalis / huiusmodi: sed per subiecta sibi creatura significauit que / voluit. parte. 5. de trinita. li. 3. ca. 11. apparuit. / auctoritas. 3. 4.
- Trinitatis opera sunt indiuisa. Sicut enim diuine / persone sunt inseparabiles ita inseparabiliter operantur: / quod aliquantulum ex imagine dei in homine existente / ostendit. p. 4. li. 13. confessio. ca. 9. p. 5. de trini. li. 1. / ca. 4. 5. veri. 7. p. 8. con. sermo. Ariano. ca. 4. / 15. in Enchiridionem Laurentii. ca. 38. p. 9. in enan. / Ioan. trac. 20. a. b. c. d. 21. f. pte. 10. de trinita. et / unita. dei. ca. 5. b. 8. c. 9. 12. de blasphem. in spiritu / sancto. n. o. p. 11. de inquisitione. trinita. b. co. Ma / ximum Ariano. episcopo. li. 3. ca. 17. b. de vera in / nocen. ca. 323. Operatio. aucto. 2.
- Omnia nature nomina equaliter de filio dici possunt / sicut de patre: quod? vide pte. 11. de inquisitione / trinitatis. b.
- Negotiantes circa mysterium trinitatis non debent / querere quod sit credendum: hoc enim nullus fidelis / debet querere sed quod intelligendum. p. 5. de trini / tate. li. 15. ca. 6. veri. 7. in fi.
- Sicut certissimas trinitates in nobis videmus / cum res istas menimus aspiciamus volumus: / ita etiam videmus trinitatem deum: quia illic intelligimus / do aspicimus tanquam dicentem et verbum eius: id est / patrem et filium atque inde procedentem charitatem utriusque / communem scilicet spiritum sanctum. vide ibidem verita. 8.
- Trinitas que inuenitur in imagine dei quod dicitur / fert a trinitate que deus est. vide ibidem. ca. 7.
- Trinitatis imitatio attenditur in tribus potestatis / puta memoria intellectu et voluntate: ut sunt / sub actibus suis. par. 5. de trinita. li. 15. ca. 6. d. / veritate. 8.
- Trinitatis diuine natura inuisibilis est. p. 6. de / videndo deo ad Paulum. ca. 8.
- Trinitas fides que? vide p. 10. de ecclesiasti. do / gmati. ca. 1. 4.
- Trinitatis articulum non solum est meritum per fidei / predicare sed etiam per naturalem rationem demon / strare si possumus. p. 5. de trinita. li. 15. capite. / 1. veritate. 1.
- Trinitatis imaginem aliqui non probabiliter senten / tia arbitrantur in tribus personis humanis respirantibus / scilicet in coniugio masculi et femine ac in eorum pro / le. supra Trinitatem. aucto. 11.
- Trinitatis imago quod est in nobis? vide p. 7. li. / 11. capite. 26. a.
- Quod trinitas et pluralitas intelligitur ibi. faciamus / hominem etc. ibidem. li. 16. ca. 6. a.
- Trinitatis nomina non alia causa se iuncta videntur / nisi ut homines sancti per hoc instruerentur. p. / 10. de cathedra. ca. 5. c.
- In quolibet genere trinitatum voluntas nec pa / tens inueniatur esse nec proles. par. 5. de trinita. / li. 11. capite. 9.
- Trinitas et trinitas significant pluralitatem in re / bus fundatis in natura. Triplex autem et tripli / citas pluralitatem nature. ibidem. li. 6. verita. 15 / in fine. Quare pater et filius et spiritus sanctus / potius dicitur trinitas quam triplex.

Tristitia

- Triptolemus** a lyncce occidi temptatur. parte. 7. li. 18. ca. 13.
- 1** Tristitia duplex: una bona. altera mala: una utilis. aliqua inutilis: una que saluat. altera que perdit. par. 10. de consolati. mortuo. li. 1. ca. 1. de consue. vicio. et virtu. ca. 12.
- 2** Quid animi a tristitia in morte amici elenare debet? vide par. 10. de solatio. mortuo. li. 1. ca. 2.
- 3** Tristitia que fin hoc seculi est. Aplos firmiter prohibet dicens. Nolite contristare spiritus sancti dei in quo signati estis in die redemptionis. per 10. de salutari. docu. ca. 12. 2. cor. 7. auto. 1.
- 4** De tristitia et inuidia q habent de bonis alienis. vide p. 7. li. 15. ca. 7. d.
- 5** Tristitia nimia solet aut ad dubitationem aut periculosam perducere blasphemiam: quare cauenda est. per. 10. de consolati. mortuo. li. 1. ca. 3. in fine.
- 6** Tristitia que venit ex dilectione qua spūs sanctus infundit laudabilis est. p. 5. de Gene. ad Iram. li. 4. capite. 3.
- 7** Tristitia nō est paruū malū anie. ibidē. li. 12. ca. 33. circa finem.
- 8** Tristitia iniqua patientis melior est q̄ leticia ini qua facientis. p. 11. de vera innocen. ca. 207.
- 1** Tristitiam suaderem dicit Augustin⁹ in morte amici. si fuisset talis res. que cū posset tua substantia redimi vel differi: aut negligentia tua aut paritate. puenisset. p. 10. de consolati. mortuo. li. 1. ca. 2.
- 2** Tristitia licet Stoici dicant nō posse in sapientē cadere: q̄ semp accipit in mala parte: tamē cōtrariū est verū: q̄ in bona et mala accipi potest. p. 7. li. 14. ca. 8. e.
- 1** Tristes erat christus imminente passione. per. 9. in euan. Joan. trac. 60. a.
- 2** Tristes erant apostoli de christi recessu. ibidem tracta. 94. a.
- 1** Tristi nomie boni appellant in scriptura. sicut mali paler. p. 5. de baptis. con. Donans. li. 1. ca. 17. supra. Quis. auto. 1. contra episto. Parme. li. 3. capite. 3. b.
- Trogus** et Iustinus contemporanei. par. 7. li. 4. capite. 6.
- 1** Tropi. metaphore. antiphrases et cetera: id genus locutionū nō sunt mendacia. p. 8. contra Mendaciū ad Lonsen. ca. 10. b.
- 2** Tropice locutiones proprijs miscent more prophetico. vt ad intellectū spiritalem inteno sobria tamē quodam vtili ac salubri labore pueniat. p. 7. li. 20. ca. 21. d. e.
- 3** De tropicis locutionib⁹ et enigmatē. vide p. 5. de trim. li. 15. ca. 9.
- 4** Tropologicus sensus sacre scripture dicit. qui cōuertit scripturam ad moralia. p. 5. de Gene. ad Iram. li. 1. ver. 1.
- 5** Tropus id est modus locutiōis siue hyperbole est: quando id quod dicit. longe est amplius q̄ qd significatur. par. 7. li. 16. ca. 21. b.
- Triū** psonarū diuinarū vna est essentia. parte. 11. in dialo. ad Orosi. q. 3.
- Triumphus** quid sit. vide parte. 7. li. 4. ca. 17.
- Trinumuri** quid sint. vide ibidem li. 2. ca. 21.
- Tro.** Troia deleta. reliquie ipor cū Enea in Italiam perire suut. p. 7. li. 18. ca. 19. a.

Turba

- Troia** quid sit. vide ibidem. libro. 1. capite. 3. et 4. li. 3. ca. 2.
- Troia** a tros dicitur. ibidem ca. 11.
- Troia** destruitur et construitur. ibidem ca. 7.
- De Troie** destructione a Greci facta. post quod greci horrendis cladibus dilati sunt. ibid. li. 18. ca. 16. a. b.
- Pro tuba** Grecus vitur comea. p. 8. in li. locu. de Iudici. li. 7. exponens. ca. 7.
- Tube** nomine aliquid euidentissimū et preclarissimū signum scriptura intelligit. p. 6. de gratia noui testamenti ad MDonotatum. ca. 34. a.
- Tanus** est de originali multa q̄ de alijs sumore exemplo demonstrat Augustinus. parte. 4. li. 12. confes. ca. 27.
- Tullij** Ciceronis mos in libris suis et ei⁹ redargutio de augurijs tangitur. p. 7. li. 4. ca. 30.
- Tullij** eiusdem error de presentia diuina. ibidē li. 5. capite. 9.
- Tullius** translatit Tymcum Platonis. ibidem li. 22. ca. 6. b.
- Tullius** Cicero quo tempore fuerit. vide ibidem li. 6. capite. 2.
- Tullius** occiditur: q̄ fuerat Pompeio contrari⁹ ibidē li. 2. ca. 21. Item de eodē vide li. 3. ca. 30.
- Tumor** est corporis magnitudo que si magnipendenda esset plus nobis pfecto elephāti saperet p. 2. de quāt. aie. ca. 14. b.
- Tunica** cū inconfusilis quare nō diuidebatur quid significat. vide p. 9. in eua. Joan. trac. 13. e. 118. Joan. 19. auto. 3.
- Tunicarū** pellicearū significatio tangit. p. 2. de Gene. con. Damich. li. 2. ca. 21. p. 5. de Gene. ad Iram. li. 11. ca. 39.
- De tunice** talaris et peristonijs confectione. vide p. 8. in li. ques. sup Irodū. q. 118.
- Turba** semp agitur turbulenter. p. 9. in eua. Joan. trac. 30. a.
- Turbauit** semetipm iesus in resurrectione Iasari et quare. vide ibidem. trac. 49. 3. k.
- Turba** quid sit. vide p. 7. li. 3. ca. 17.
- Turba** est multitudo inordinata. p. 8. in li. locu. de Gene. li. 1. exponēs. ca. 48.
- Turba** iniquorū generali oburgatiōe ferienda est. p. 5. contra episto. Parme. li. 3. ca. 2. 7.
- A turba** terrenorū desideriorū ire debemus: et sic tranquillā mentē inuenire possumus. p. 10. de spū et aia. ca. 57. a.
- Turpis** efficitur homo peccando. p. 2. de musica li. 6. ca. 11. a.
- Turpitude** patris et matris est cū matre cōnubere. p. 8. in li. 3. ques. sup Leuiti. q. 58. 59.
- De turre** Babilonie. vide p. 7. li. 16. ca. 4. a. b.
- Turtures** duo olim offerri precipiebant: vn⁹ p pado: alter pholocautomare. p. 8. in li. ques. sup Leuiti. q. 4.
- T**ra in syllabis in qb⁹ locū obtinet psonas. puta. vter. vaser. gros sum et quasi sonū edit. p. 1. in picipia dyalecti. ca. 6. e.
- Vadit** et venit quō ad suos obis iesus. vide p. 9. in euan. Joan. trac. 78. a. e.
- Vadit** parare obis locū: quō. vide ibidem trac. 68. a. b. c. 69.

- Vag.** Vagatio dissoluta boiem alloquitur contra fratrem nam stabilitate. p. 10. de conflic. viro. et virt. capite. 14.
- Val.** Valens imperator: Ariannus concremat a Gothis. p. 7. li. 5. ca. 26.
Valentinianus laqueo suspensus inuictus mortuus. ibidem. li. 5. ca. 66.
- Van.** Vana et caduca contemnenda sunt: ut gloriam chio miserante adipisci mereamur. p. 10. de salutari. docu. ca. 41. 45.
- 2 De vana gloria qua querunt mundani. et de gloria vera qua querunt iusti. vide p. 7. li. 14. ca. 28. a.
  - 3 Qui gloriam concupiscit. aut vera via nunt. aut certe dolis atq; fallacijs contendit. volens bonus videri qd non est. ibide li. 5. ca. 19. a.
  - 4 Et licet humana gloria delectari. etiam diuini affectus multum in interest inter cupiditate superbie et glie vane. ibidem.
  - 5 Gloria amantur Romani: qua volebant etiam post mortem quasi vivere in ore laudantium. ibide li. 5. capite. 14. c.
  - 6 Et vana gloria declinare libidine bonum fit. et qd gloria est. honeste diuitie ex his habeo: Gloria principis esse alendum. dicit Tullius. ibid ca. 13. a.
  - 7 Non ventositate. sed sine veri boni sectanda sunt studia. ibidem.
  - 8 Tanto quilibet est deo dissimilior: quanto et ab hac immundicia mundior: sed vane glie: que in hac vita etiam non funditus eradicat. et corde: qd etiam bene perficientes animos tentare non cessat. salte cupiditas glorie superetur dilectione iusticie. ibid li. 5. ca. 14. a.
  - 9 Et gloria est iudicium hominum bene de hominibus opinantium. ibide. ca. 12. g.
  - 10 Quanto minus perebar gloria. ait Salustius de Carbone. tanto magis illum sequebatur. ibidem.
  - 11 Et si pueritas seculi admitteret. ut honorarios res essent quicq; meliores: nec sic p magno debuit haberi honor humanus: qd nullus ponderis est sumus. ibidem li. 5. ca. 17. b.
  - 12 Tolle iactantiam: et omnes homines quid sunt nisi homines. Loquitur p diuantes alijs. ibidem.
- 1 Ad vane glie renuntiationem vitandam. melior est discretus qd docens stat. pte. 11. de vera innocen. capite. 355.
  - 2 Vane glorie vicium: utrum sit ipsa iactantia vel aliquid aliud. p. 7. li. 12. ca. 8. a.
  - 3 Vane glie auida Lucretia se interemit. vi opposita volens et morte appere innocens. ibi. li. 1. ca. 19.
  - 4 Vane glorie quidam cogunt seruire propter virtutes suas: et quidam volendo apparere: quidam pretenentes iudicia aliorum. tamen sibi placendo. ibide. li. 5. ca. 19. et. 20.
  - 5 Glorie cupiditas viciat in corde Torquati dolo. rem mortui filij. ibidem li. 5. ca. 18. c.
  - 6 Laudes auida pecunie liberales erant Romani. gloriam ingentem diuitias honestas volebant: id est reputabant: hanc se gliaz ardentissime dilectis: p hac vivere voluerunt: propter hanc et morti non dubitauerunt: ceteras cupiditates huiusmodi ingenti cupiditate prefferunt. ibide li. 5. ca. 12. b.
  - 7 Qui libidines turpiores fide pietatis impetrato spiritus et amore intelligibilis pulchritudinis non refrenant: melius salte cupiditate boni

mane laudis et glorie: non quidem iam sancti. sed minus iam turpes sunt. ibidem. ca. 13. a.

Ad vane glorie vitandam deus virginis sacras permittit a Barbaris violari. ibide. li. 1. ca. 28.

Iustus plus intendit in his in quibus sibi displicet. qd in his que sibi placent. ibidem li. 5. capite. 20. b.

Vani essent omnes filij hominum. si non liberarentur filio bonis. p. 7. li. 17. ca. 11. b.

Vaniloquia humana parum curare debemus. si conscientia non stat contra que in conspectu dei. p. 6. con. lras Penlia. li. 3. ca. 6. 7.

Vanitas si mentem occupat. mystica intelligere non potest. p. 4. con. faul. li. 22. ca. 8.

Varietate rerum et ordine homo et seipso cognoscere potest: et ex illis deum. p. 2. de vera religione. capite. 43.

Vario cum adueneret iudeos summum deum colere: renitibil aliud suspicari potuit qd Iouem. p. 5. de consen. euan. li. 1. ca. 22.

Vario quis et quo tempore fuerit. vide parte. 7 li. 3. ca. 4.

Vario qd de dijs senserit. vide ibide li. 6. ca. 1.

Vario doctissimus et doctissimus. ibide. ca. 6. et li. 7. ca. 5.

De variorum doctissimi Romanorum laude in seiscenna et librorum scripturae et errore multiplici. p. 7. li. 6. ca. 2. a. b.

Vas dicitur illud quod liquoris capit: licet etiam alia generaliter noie significet. p. 8. in li. 3. qd. sup. Leuit. q. 51.

Vas suum non in morbo desiderij possidere quod sit. vide p. 8. con. Julia. Pelia. li. 5. ca. 7.

Vasa diuina Augustini quicq; frangi et plari voluit propter capnos et qd plurimos indigentes: et illis indigentibus dispensari. parte. 11. de vita Augustini. ca. 24.

Vbi et quando predicamenta sunt: quod considerantur. vide p. 1. in carbeo. Aristo. ca. 14.

Vbiq; et in omni loco aut in omnibus dicimus esse deum. p eo quod nihil potest esse vacuum deo: non tamen ita esse dicimus. ut oia sit nunc in quibus est etc. pte 10. de incarnatione. verbi. li. 2. ca. 1. a.

De qui derelinquit te ducem et oberrant in vestigijs tuis. p. 2. de li. arbi. li. 2. ca. 16. b. c.

Decigalia clerici dare non tenent. pte. 4. in quibus. euange. li. 1. ca. 23. verbi. 15.

Debum capit. par. 7. li. 2. ca. 17.

Velle appropriare non est in parte nostra p actum imperatum. p. 8. in li. 1. retractio. verbi. 24.

Velle quod non decet miserum est: nec tam miserum est non adipisci quod velis. qd adipisci velle quod non oporteat. p. 1. de beatitudine. disputatio. 1. b.

Velle quis debet quod potest fieri testante Terentio. Quid non potest fieri id quod vis: id velis quod possis. pte. 7. li. 14. ca. 25. b.

Et multiplici velle operationum non sequitur malum do voluntatum. p. 4. li. 8. confess. ca. 10. a.

Velle et nolle quod sunt duo actus positivi. vide p. 8. in li. 1. retracta. verbi. 16.

Velle quod in nobis operatur deus. vide p. 8. con. Pelagi. et Celesti. de gratia christi. li. 1. ca. 10.

Velle quod non deceat miserum est. p. 5. de trinitate. li. 13. ca. 5. b.

Venatorum officium est filias cingere sentes excutere. Ven.

terribil⁹ vndiq; multiplicatis in rena cogere:
ne hac eat. ne illac eat tē. pte. 10. de vilitate ier
iunij. b.

Vendentes oues et boues et colubas in templo
qui sunt. vide p. 9. in euan. Joan. trac. 10. c.

Vendimus animas diabolo peccando. accepto
tanq; precio dulcedinis tpalis voluptatē. p. 3.
in expositio. quarundam ppositio. ad Roma.
propoli. 42.

1 Venenū charitatis est spes adipiscendoy aut re
tinendoy tpaliū. Nutrimenū a⁹ est minutio
cupiditatis. p. 3. in li. 83. quel. q. 36. b. Charita
tis. auto. 21. Cupiditas. 17.

2 Veneno peccatoy inuisibiliter morimur: quō?
vide p. 8. cō. aduersa. legis et pphe. li. 2. ca. 11. c.

3 Venenū quis difficile bibit et viuet. verendū est
dominū in nra ne cadat. p. 10. de singula. de
recoy. ca. 2. b.

1 Veneren tres. pte. 7. li. 4. ca. 10.

2 Veneris stellam scribit Marcus vario mutasse
colorē. magnitudinē. figuram et cursum. ibidē
li. 21. ca. 8. b.

3 De veneris claritate que oīa supat astra. ibidē li.
7. ca. 15. a.

4 Veneris cultus tangit. ibidē li. 3. ca. 31.

1 Venialia peccā que sunt. vide p. 10. de decē choi
dis. ca. 11. c.

2 Venialia peccata timenda sunt: tē nō rōne ma
gnitudinis. tamē rōne multitudinis. ibidem.

3 Venialia peccā difficillimū est inuenire: periculo
sissimū est diffinire: ad quoy indaginez dicit se
nondū puenire potuisse. p. 7. li. 21. ca. 27. f. g.

4 Venialia peccā ideo forte latent. ne aliquis que
reret factum modo alioy meritis liberari quos
sibi faceret amicos elemosinis. ibidem.

5 Q; sine veniali peccato nō viuat in hac vita. in
nuat dicens. q; oratio dñica scz Dimitte nobis
debita nostra tē. est oibus necessaria: q; nō pfe
cte imperat rano vicijs. ibidem li. 19. ca. 27. b.
c. li. 21. ca. 27. f.

6 Q; venialia delectant oīone dñica. innuit dicens
eam efficacem. nō p malis. sed p iustis boibus
ibidem li. 19. ca. 27. f.

1 Venire sicut nemo potest ad patres sine filio: sic
nemo potest sine spiritu sancto filiū in veritate
adorare. p. 10. de trinitate. et vnitate. dei. ca. 11. c.

2 Veniet chijs ad iudiciū manifeste. pte. 7. li. 20.
capite. 24. d.

3 Venire ad chastiū quomodo debemus. vide pte
9. in euan. Joan. trac. 25. g. b.

4 Venire nō potest quē pater nō traxerit. ibidem.
tracta. 26. b.

5 Venire ad chm nihil aliud est nisi in eū credere
o. 8. p. duas epīs. Pēla. ad Bonifa. li. 1. ca. 3. a.

6 Venire ad chm nihil aliud est nisi in eū credens
do pueri. p. 8. de gfa et li. arbi. ad Valenti. ca.
7. a. de correptione. et gfa. ca. 7. a.

7 Venit ad nos. quō tota trinitas? vide par. 9. in
euan. Joan. tracta. 77. b. Trinitas. auto. 25.

1 Venitū scriptura spiritū vocat. et quicq; sciti. pte
11. in quel. vere. et no. testa. q. 59. b. sup Spūs.
auto. 1. 2. 3. 4.

2 Venter interioris hoīs est pscitiā cordis. pte. 9.
in euan. Joan. trac. 32. b.

Ventum nihil aliud est. q; istum aerem pmoiti
et agitatū esse sentimus. pte. 2. de aie quantitate.
capite. 4. c.

Ventus spūs est aer. dei num aliquo mō agita
tus: pcellis aquay augmētatus: p angelica mi
nisteria excitatus. per eadē tranquillat⁹. p. 10.
de cognitiōe vere vite. ca. 4. b.

Ventus est aer motus et quasi fluctuans. p. 3. de
Gene. ad Iam. impfec. ca. 4. c.

Ventus vericordia. vbi de suspiciā sanctissima. 1
p. 7. li. 4. ca. 10.

Ventus quomō fuit mater Eue. vide ibidē li. 2
3. capite. 3.

Ventus quicq; sumit p Luna. ibidem li. 7. ca. 15

Ventus quomodo Troianis fauebat. vide ibidē
li. 3. ca. 13.

Vera plerūq; nō fallendo occultamus sed ratiō
do. p. 11. de vera innocen. ca. 25. 4.

Vera agnoscere etiā deus p infernos spūs vult:
quomō? vide p. 4. ad Simplicita. li. 2. q. 3. d.

Verax est deus. p. 9. in euan. Joan. tracta. 14. d.

Verax et veritas quō differunt? vide ibidē trac.
33. c. d.

Vera seu falsa de altero homie credere facile est
homini. Sed scelerare impudente est ppter cri
mina hominis cōmunionē orbis terrarū velle
dominare. p. 8. de correptione. Donatist. ad Boni
faciū. capite. 3.

Verax dicendus est homo p dei gfa: qui p seip
sum sine dubio mendat est: iuxta illud. Omnis
homo mendat. p. 11. de pfec. iusticie con. Cele
sti. in auton. que militant con. cū. ar. 2.

Verba sunt duplicia: aliqua simplicia. vt equ⁹. 1

Aligua cōiuncta. vt equus currit. p. 1. in carbe
gorijs anstote. ca. 4. in fine. in principia diale
ctice. capite. 1.

Verba inuenta sunt ad significandas res. p. 11. 2
in quel. vere. et no. testa. q. 114. e.

Verba ad quid instituta sunt. vide p. 8. in En
rbindion. ad Lauren. ca. 22.

Verbis vn ad fallaciam peccatum est. ibidem. 4

Verba sunt necessaria ad expmendam. et au
diētiū noticiā: pferendā quantū possum⁹ vos
lunatē. p. 8. in li. locutio. de Gene. li. 1. Expos
nens ca. 42. in fine.

Verba ad quid sunt. vide parte. 9. in eū. Joan. 6
tracta. 45. d.

Verbo accedente ad elementū fit sacramentum 7
ibidem tracta. 80. b.

Verba chisti quomodo manent in nobis. ibidem. 8
tracta. 81. b.

Verba dubitatiois aliter loquit⁹ chis: aliter bō. 9
ibidem tracta. 37. b. c.

Verba sunt signa rerum de quibus sermo est. p. 10
2. de magistro. ca. 2. a. infra auton. 15.

An quemadmodum non rebus sed verbis et signis
gnis querim⁹: ita pariformiter verbis et signis
nō rebus ipīs respōdeamus. ibidē ca. 3.

Verba dei seminamus: et vberiorē messē de
vris moribus expectamus. p. 10. de Epicureis
et Stoicis. ca. 1.

Doctrinē semina vario modo receperunt. ibidē. 13

A seminatione cessandum nō est ppter paruales
seminis iacturam. ibidem. ca. 2.

- 15 Verba sunt signa rerū qđ de seipſis obtinēt vim. parte. i. in pñcipia dialecti. capite. 5. a. sup̃a. auto. 10.
- 16 Verba cū bonis dant vitā; malis inferunt mortem. p. 9. in Apocal. Thomel. 12. a.
- 17 Verba et facta ab alijs nota temptationē periculiſſimā habēt laudis. p. 4. li. 10. confes. ca. 38.
- 18 Verba vite sunt verba boniū timentū deum et incolumitas aie. his qui ea libenter audiunt et attendūt. p. 10. de saluta. docu. ca. 44.
- 19 Verba dei audiens et nō faciens. stulto viro similitur. pte. 11. con. penia. Donanist. episto. capite. 18. b.
- 20 Verba erronea p imperitiā plata nō impediunt; aque sanctificationē. p. 5. de baptismo con. Donanist. li. 6. ca. 25.
- 21 Verba feda in necessitate nō sunt tucēda vel horrenda. p. 7. li. 14. ca. 23. c.
- 22 Verba seruūt voluntati. p. 8. in li. 1. ques. super Gene. q. 170.
- 23 Verba multa sunt in scriptura qđ nō vnā significationē habent; sed diuersis locis cōgruenter posita diuerso modo intelligunt. qđ iudiciū quādoq; p discernēde qđq; p damnatione ponit. p. 5. de consen. euan. li. 2. ca. 30. b.
- 24 Verba neutralia ideo dicunt; qđ neq; agunt alijs qđ neq; patiunt; vt est Sto. p. 1. de grāma. de pma punga. ca. 16.
- 25 Verba cōia quōd piungant. vide ibidem ca. 19.
- 26 Verba cōia ideo dicunt; qđ cōiter simul tenent sub vno sono actiū et passiū. p. 1. de grāma. capite. 19.
- 27 Verba psonalia in tur. ibidem. ca. 21.
- 28 Verba neutropassiuā et unpsonalia que dicunt vide ibidem. ca. 21.
- 29 Verba frequētiua et desideratiua que sunt. vt de ibidem ca. 22.
- 30 Verbis impsonalib⁹ iungimus datiuū. ibidem.
- 31 Per verba pteritiū epis sepe futura pdicta esse noimus ex scriptura. pte. 8. in li. 4. ques. super Numeros. q. 16. a.
- 32 Verba sunt signa voluntatis. ibidem. b.
- 1 Verbi dei potentia ostēdit in dñatione cunctarū creaturarū declar. et euangelio. par. 10. de cas. chachismo. ca. 3. a.
- 2 Verbi dei auditor similis debet esse aialib⁹; que ob hoc qđ ruminant. munda esse dicunt; et nō pigeat cogitare de his. que in alio corde accipiūt. et cū audit. fit similis edēti; cū vero audita in memoriā reuocat. fit similis ruminanti. pte. 11. de vera innocen. ca. 193.
- 3 Quomodo p verbi inspectionē qđ est in cognitione humane mentis ad cognitionē verbi qđ dens est aliquaten⁹ possit accedi. p. 5. de trini. li. 15. capite. 10.
- 4 Verbi generatio dicitur eterna ac sempiterna sicut splendor generat⁹ a luce. pte. 10. de incarna. verbi. li. 1. ca. 10.
- 5 De verbi origine. vide pte. 1. in pñcipia dialecti. ca. 6. et de vi verbi. vide ibidem. ca. 7. a.
- 6 Verbi nomine scriptura etiā factū appellare sollet. p. 8. in li. 7. ques. sup. Iudiciū. q. 20.
- 7 Verbi dei naturam aliqui visibīlē putabant. p. 5. de trinita. li. 2. ca. 8.
- Verbis contendere quid sit. vide sup̃a contendere. auto. 2.
- Verbis nemo vinitur. nisi aliqd significandi gsa p. 4. de doctm. chris. li. 1. ca. 2.
- Verbo non transitivo sed eterno celū et terram creauit. p. 4. li. 11. pñf. ca. 6. 7. Gene. 1. auto. 5.
- In verbo angeli cognoscunt res clarior qđ in se ipsis rebus. p. 7. li. 11. ca. 29. b.
- Verborū fucatio parū curari debet. p. 4. de doctrina chris. li. 4. ca. 11.
- De verborū controuersia curandū nō est; sed de veritate rei fm Tullū. p. 7. li. 9. ca. 5. c.
- Verborū significationes et sonos partim p sensus corporis. partim per rōnem animi didicimus. p. 5. de trinita. li. 13. ca. 1. d.
- Verbosus in amicū nō est eligendus. pte. 10. de amicitia. ca. 14. in fi.
- Verbū quattuor modis accipit; et de modis verborū. vide p. 1. de grāma. de verbo. ca. 11.
- Verbum tripliciter intelligitur; et qua habitudine filius verbū vocatur. vide p. 10. de cogniti. vere vite. ca. 14.
- Verbum sonus et verbū deus. quomodo differunt. vide p. 9. in euan. Ioan. trac. 1. d. c. f. 2. a. 29. b. 37. b. c. 20. f. 23. d. c.
- Verbum generatur a patre sicut consiliū a mēte ibidē trac. 1. e. 14. c. 37. b. c.
- Verbū dei diuersimode audit. ibidem trac. 30. a. 32. a. 45. c. c.
- Verbū fidei quare dicitur esse apostolorū. ibidē trac. 109. c.
- Verbū nascit cū excogitatū placet. aut ad peccādum. aut ad recte faciendū. pte. 5. de trini. li. 9. capite. 8. 9.
- Verbū nostrū et mentem de qua gignitur amor quasi medius cōiungit. seq; cū eis ternū completū incorporeo sine vlla confusione constituit. ibidem.
- Verbū diuinū genitū a voluntate et pñlio. Argumentū fran. maro. p. 5. de trini. li. 15. ca. 20. verita. 54.
- Verbū dei via dicit; qđ ducit ad patrē. p. 10. de incarna. verbi. li. 1. ca. 9.
- Verbū dei incōmutabile carnē mortalem et vulnerabile assumpsit. vt nos ad mortē et q̃libz incommoda corporis cōtemnere doceret. p. 4. cōtra Secundi. Danich. ca. 9.
- Verbū pñs nō emanat de pñe sicut aqua de fontamine; s; sic lux de luce. Emanatio em̃ lucē qđ duplici ppterare assimilaf emanatiōi vbi dei p. 5. de trini. li. 4. ca. 20. b. verita. 24.
- Verbū diuinū ex modo sue emanatiōis fm alijs quos dicit respectū ad creaturā. pte. 3. in li. 83. ques. q. 63. dicto. 51.
- Verbū in diuinis est noticiā genita identice; qđ formalit nō pñtuit. nisi ex essentia et relatione In creaturā aut verbū est noticiā genita p dicatione formali. pte. 5. de trini. li. 7. verita. 12. li. 15. verita. 21. in fine.
- Verbū eternū quōd ex immactata matre genitū est. vide p. 3. de fide et symbo. ca. 4.
- Verbū patris in diuinis est filius; qđ p ipm patet innotescit. ibidem. ca. 3.
- De eterna verbi ex pñe generatiōe qđ sentiendū

Verbum

- fit. vide ibidem.
- 18 Verbum caro factū est. p. 9. in epist. Joan. trac. 1. a. b. in fi. Joannis. 1. auto. 10.
- 19 Verbum dei per quod facta sunt oīa temp⁹ p^{re}ordinavit quo suscipet carnē: nō tempori cessit q^{uod} verteret in carnē. homo quippe deo accessit: non deus a se recessit. par. 11. de vera innocen. capite. 127.
- 20 Verbum dei fideles accipe debent tanq^{uam} cōpetē: sēp cibū ex quo dñs opatur incrementū. p. 10. de symbo. ad cathedra. li. 2. ca. 1. a.
- 21 Verbum dei nō solum qui audiunt bona intentione. sed etiā ex vana curiositate qñq^{ue} aliqui in eis p^{er}ficiunt. p. 4. li. 5. confes. ca. 13. dicto. 3. documen. 1.
- 22 Verbum dei dicitur gladius: quo spirituales siue predicatorēs bellant contra peccatores. p. 6. 3. lras Penli. li. 2. ca. 68. c. beatus. 4. auto. 1.
- 23 Verbum dñi cū fructu audire nō nisi ex deo est. p. 10. de bono p^{er}severā. ca. 19. a.
- 24 Verbum accipitur quadrupliciter. Vno mō. p^{er} nōcia eorū tantū que placent. Alio mō. p^{er} nōcia eorū q^{ue} placent siue que displicēt. Tercio p^{er} actu diffinitivo. Quarto p^{er} nōcia cū amore. p. 5. de trinita. li. 9. ca. 10. b. veri. 11.
- 25 Verbū dñi nō est formaliter nōcia genita. ibidē li. 15. verita. 37.
- 26 Verbū dñi et verbū nostrū nō habēt eadē principia constitutiva. ibidem.
- 27 Verbū quō dicit imago invisibilis dei. vide p. 10. de incarnat. verbi. li. 1. ca. 11.
- 28 Verbum nostrū est actus intelligendi: nō itē p^{re}cise. vide p. 5. de trinita. li. 15. verita. 23.
- 29 Verbū n^{ost}rum nō est vñū formaliter p^{er} se. ibidem.
- 30 De ratione verbi videtur esse q^{uod} verbū ab obiecto p^{er}ducatur ibidem.
- 31 Verbū nostrū nō nascitur de memoria sensitiva sicut aliqui dicūt. p. 5. de trinita. li. 15. veri. 22.
- 32 Ad p^{er}ductionē verbi nostrī nō solū cōcurrit potentia cū obiecto. sed etiā habitus. ibidem.
- 33 Verbū habet totālē conformitatē ad sciētiā de qua nascitur. ibidem.
- 34 Verbū v^{er}ax incū est boni operis. ibidem li. 15. capite. 11. d.
- 35 Verbū v^{er}ax est. cū de sciētia bene operandi gignit. Verbū autē q^{uod} nō sic nascit est mendaciū ibidem. et veri. 28.
- 36 Verbū nostrū et dñi similitudinē quandā habent. ibidē. habent etiā quandā dñtia. ibidē. verita. 35.
- 37 Verbū quod foras sonat. signū est verbi q^{uod} interius lucet. ibidē li. 15. ca. 11. a. verita. 24.
- 38 Ex illis q^{ue} human^{us} anim^{us} in thesauro memorie condita tenet. gignit verbū n^{ost}rum. qñ q^{uod} sum^{us} loquimur. ibidē ca. 12. d. veri. 32.
- 39 Verbū n^{ost}rum sicut fit. vox nec in vocē mutat: itā verbū caro factū est: nō itē mutātū in carnē. ibidem. li. 15. ca. 11. a. veri. 25.
- 40 Verbū n^{ost}rum mutabile dissile est a verbo dei incōmutabili et eterno. ibidem. ca. 15.
- 41 Verbū deponēs d^{icitur}: q^{uod} deponit aliqd de quāta et cōis vbi. p. 1. d. grāma. d. vbo deponē. ca. 20.
- 42 Verbū est aliqd formatū p^{er} actū intelligendi. et nō ipse actus. Argumentū fran. maro. p. 5. de

Verecundia

- trinita. li. 15. ca. 15. veritate. 36. post medium.
- Disputatio de verbo est multū sermocinalis. Ar 43
- gumentū fran. maro. ibidem.
- Quomodo verbū ad certā regulā solū loqui fas est catholicis. vide. p. 7. li. 10. ca. 23. b.
- Verbū occultū quō magnifice dicat in lege. vis 44
- de p. 8. in li. ques. sup. Deutero. q. 21.
- Verbū sicut a verberādo. sic nomē a noscendo 45
- dicat. p. 2. de magistro. ca. 5. a.
- Verbū amore concipit siue creature siue creatoris: amore scz cōcomutāte vel subsequēte nō eliciente. p. 5. de trini. li. 9. ca. 7. veri. 9.
- Verbū hoīs sicut a plumbū audīt simul: sic chri 47
- stus in celo et in vtero fuit virginis marie. p^{re}3. an li. 83. ques. q. 42.
- Verbum perfectū cui nō deest aliquid: et ars oī 48
- potentis atq^{ue} sapiēns de plena oīm rationū viuentū et incōmutabiliū: et oīs vñū in ea. sicut ipsa vñū de vno cū quo vñū. p. 5. de trini. li. 6. ca. 10. verita. 20.
- Verecūdia pūmorū parentū ortū habuit ex in 1
- ordinatis motib^{us} carnis: statim post lapsum irruentib^{us}. p. 5. de Gene. ad lram. li. 11. ca. 1. circa finem. nota. 1.
- Verecundia est iactantia homini sapiēti. p. 5. 2
- de trini. li. 14. veri. 3. in fine.
- De verecundia pudendorū. quare scz inest anle 3
- vide p. 7. li. 14. ca. 17. 18. 19. 20.
- De verecundia quā a concubitu cōiugali tolle 4
- bant philosphi Cynici. ibidē ca. 20.
- De verecūdia puerissima p^{ri}ncipaliter. vide 5
- p. 8. con. ij. Gauden. epis. li. 2. ca. 24.
- Verecundie causa libido est: que qñ tollet a cor 6
- pombus resurgentiū tollitur et confusio. p. 7. li. 22. ca. 17. a.
- Verecundiora nostra maiore bonestate cōtegū 7
- tur. p. 8. con. Julia. pelagia. li. 4. ca. 16. b.
- Venilis opinio. quō fallat nos. vide par. 7. li. 22. capite. 23. a.
- Ventus est per quā immutata ea que sunt aut 1
- fuērūt. aut futura sunt dicunt. par. 3. an li. 83. ques. q. 31. dicto. 27.
- Sic est veritas chris: vt totū v^{er}ax accipiat in chri 2
- sto: v^{er}ax verbū dei deus. equalis p^{er} se. vera ala. vera caro. verus hō. verus d^{eu}s. va nativitas. vera passio. vera mors. vera resurrectio. Si ali quid horū dixeris falsum. intrat putredo. p. 11. de vera innocen. ca. 325.
- Veritas p^{ro}pter duo vicia vel impedimēta nō po 3
- test inueniri. p. 1. con. Academicos. li. 2. ca. 3. b.
- Veritas quid sit. vide p. 9. in eūd. Joan. trac. 4
41. a. 108. a.
- Veritas ratiū auditur q^{uod} p^{re}dicatur. ibidem. 5
- trac. 57. a.
- Veritas quō liberat credentes in se. vide ibidē 6
- trac. 40. g. 47. a. in fi.
- Veritas lex oīm artū dicit et ars oīpotentis ar 7
- nificas. p. 11. de vera innocen. capite. 386. infra. autoritate. 16.
- Veritas vna est incōmutabilis oībo incōmuta 8
- bilia et vā cernēdo. p. 2. de li. arbi. li. 2. ca. 12. a.
- Ad veritatē amorē p^{er} multa bonamur. ibidem. 9
- Ventatis inspiratōe nihil fragratius et iucun 10
- dus existit. ibidem. ca. 13. a.

- 11 Veritas et eternitas sunt duo que sursum sunt. fides aut et qđ ortū est deorsus. p. 5. de consen. euangelist. l. 1. ca. 35. b.
- 12 Veritas est immortalis incorrupta et incōmutabilis. p. 5. de trinita. li. 4. ca. 18. in fi.
- 13 Veritas manifesta cōvincit errorem. p. 10. de passionibus. ca. 17.
- 14 Veritas cum auditur nō est querendū quid sit veritas. p. 5. de trinita. li. 8. ca. 2. in fi. veri. 5.
- 15 Veritas simplex et incōpleta de qua hic loquitur Augustin⁹ nō est nisi habitudo intelligibilis et fundata in ratione entis. et terminata ad intellectū et ibidem.
- 16 Veritas incōmutabilis lex est oīm artium quam mundis tantū animis fas est cognoscere. p. 2. de vera religio. ca. 31. supra auto. 7.
- 17 Veritas ppter sapiam diligenda est nō propter boīem. aut ppter angelū p quem annūciatur. Qui em ppter annūciatores diligit et pōt etiā mendacia diligere si qua forte iph sua ptulerit p. 3. in expō. epīst. ad Gallā. ca. 1. b.
- 18 Veritas in scriptura querenda est. p. 4. li. 12. cōfessio. capite. 30.
- 19 Veritas excedit vanitatem. quia vanitate nihil loquacius. p. 7. li. 5. ca. 27. b.
- 20 Veritas emendat errorem: fides redarguit incredulitatem. ibidem li. 8. ca. 24. a.
- 21 Veritas manifestata cōsuetudini pponenda est. p. 5. de baptis. con. Donatist. li. 7. ca. 27.
- 22 Veritas quō dicatur hominibus. pte. 8. con. Mendacium ad Consen. ca. 18. a.
- 23 Veritas est que ostendit id quō est. p. 2. de vera religio. ca. 36.
- 24 Veritas difficilī questionū cum difficultate invenitur. a contentiose autē certantio minime. p. 5. de Bene. ad lram. li. 8. ca. 5. veri. 2.
- 25 Veritas dei odiosa est dilectorib⁹ mundi p qua obprobria sustinent fideles. p. 7. li. 5. ca. 16. a.
- 26 Veritas odī parit. p. 4. li. 10. confessio. ca. 23. dicto. 7. p. 11. de vera innocen. ca. 180.
- 27 Veritas in paucis est. error autē in multis. pte. 6. contra Cresco. grāmaticū. li. 3. capite. 66. li. 4. capite. 52.
- 28 Veritas et traditio non sunt idem. ibidem. li. 3. capite. 76.
- 29 Veritas nō falsitas pellere debuit aliquā falsitatem. p. 8. ad Diositū con. Pusal. ca. 4.
- 30 Veritas contra mendaciū loquitur. parte. 10. de consue. vitio. et virtu. ca. 19.
- 31 Veritas et falsitas quō in creaturis sit. vide p. 4. li. 7. confessio. ca. 15.
- 32 Veritas consequentiā et syllogismorū non est ab anima nostra fabricata. sed in rebus regit. p. 4. de doctrina chīa. ca. 32. nota. 1.
- 33 Et veris nunq̄ sequit̄ falsum. ibidem.
- 34 Veritas nō ex argumēto colligit̄. sed certis testimoniis comprobatur. p. 11. con. Maximū. Brūa. epīscopo. li. 1. ca. 4. art. 21.
- 35 Veritas cum p disputationē inquiritur oportet ut ex vira q̄ pte arrogantia deponatur. p. 4. con. epīscopo. Manich. ca. 3. b.
- 36 Veritas vtrum sensibus corporis percipi possit. vide p. 3. in li. 83. ques. q. 9.
- 37 Veritas doctrine religionis atq̄ pietatis nō nisi
- si mentiēdo violatur. parte. 3. de Mendā. ad Consen. capite. 9.
- Veritate nihil speciosius. nihilq̄ mirabili⁹. ad 1 quam oīs spectatores se pcurare confiteat. p. 2. de vera religio. ca. 49. a.
- Sicut veritate discimus: ita charitate diligimus. 2 Et ut plenius cognoscamus: et bene cognoscere pfruamur. par. 10. de blasphemia in spiritum sanctum. 3.
- Pro veritate mors suscipitur: ut eterna mors cui 3 teretur. p. 7. li. 13. ca. 8. a.
- Ista que a veritate nō veniunt. plerūq̄ etiā nullo 4 impellente seipsa subvertunt. ibid li. 7. ca. 19. d.
- De veritate que habetur p oculos studiū. vide 5 ibidem li. 19. ca. 19. d.
- Pro veritate sine scilicet certandū est: sicut sine 6 superbia de veritate presumendū. p. 6. con. Iulianū. Penha. li. 1. ca. 29.
- Veritate liquidius revelata. cessit error veritati. 7 par. 5. de baptis. cō. Donatist. li. 7. ca. 20. 27.
- De veritate diuine lucē. quō anima illustratur. 8 ut possit de rebus rectū iudiciū habere. p. 7. li. 11. ca. 27. c.
- In veritate incōmutabili aliter iusticia cognoscitur 9 q̄ in anima iust. Et loquit̄ de cognitiōe angelorum in verbo. ibid li. 11. ca. 28. b.
- Quia in veritate diuinā monentur angeli tanq̄ ad 10 fontē vite: ut quod nō habeant ex sapie. capiant ex ipsa. ibidem li. 16. ca. 6. a.
- Sicut veritate errorum charitate liuor pellendus 11 est. p. 8. con. Iulianū. Pelagia. li. 6. ca. 1. a.
- Veritatē nullo modo posse interire. quō demōstratur: et quid vix et quid falsum sit. vide p. 1. li. 2. solilo. ca. 15. a. b. c.
- Ad veritatem. de errore qualiter Augustin⁹ veniunt. vide p. 4. li. 7. confessio. ca. 14.
- Veritatem inueniens. deum inuenit. ibidem li. 10. capite. 24.
- Ad veritatem inuestigandam. homines arrogantes 4 nō sunt idonei. p. 4. con. epīscopo. Manich. ca. 3. verba. 1.
- Ad veritatē etiā inuiti cogendi sunt. p. 8. contra 5 iij. Sauten. epīscopo. li. 2. ca. 17.
- Veritatē facere quid sit. vide p. 9. in euā. Ioan. 6 tracta. 12. c.
- Veritatem quare non audiuit Pylatus. ibidem 7 tracta. 115. c.
- Veritati assentiendū est cōtra Academicos. p. 1. 1 con. Academicos. li. 3. ca. 5.
- Veritati resistentes exēit a facie dei sicut Cayn. 2 p. 4. con. faul. li. 12. ca. 13.
- Veritati duo genera aduersantur. vnū. qui scilicet 3 nam tantum oppugnant nō fidē. alterū. qui vtrumq̄ condemnant. p. 3. de veritate credendi ad Honoratū. ca. 11. in fine.
- Veritati contradicentium est prohibenda transgressio. p. 7. li. 11. ca. 24. c.
- Veritati ut possit acquiescere humilitate opus 5 erat: que cetera vestre difficillime psuaderi possunt. Contra Platonicos loquit̄ de veritate incarnationis diuine. ibidem li. 10. ca. 29. c.
- Veritatis dilectores gaudere debent: quare? vix 1 de p. 6. con. Cresco. grāma. li. 1. ca. 7.
- De veritate nō solum cū discipulis et credentib⁹. 2

Veritatis

- sed etiam cum inimicis repantibus obsecrantes
maledicentibus christus sermonem habuit. ibidem
capite. 8.
- 3 Veritatis cognitio est seipsius cognoscere. et crea
tor. pte. 10. in manuali. ca. 26.
- 4 Veritatis comprehensio omnibus praefertur quam
vis aliqui falsitatem: aliqui vero vanitatem secre
tur. p. 2. de vera religi. ca. 49. a.
- 5 Veritatis testes sunt martyres ostendentes oia
mala toleranda esse propter fidem. par. 7. li. 10.
capite. 32.
- 6 Veritatis perceptio parua est in hoc seculo: quia cor
pus quod corrumpitur aggrauat animam et deprimit
terrena cogitatio sensum multa cogitantem. ibid
li. 19. ca. 4. c. d.
- 7 Ad veritatis perceptionem philosophi ponunt sensum
et intellectum. ibidem.
- 8 Veritatis iudicium quid sit. ut Stoici et Epicuri
et huiusmodi posuerunt in sensu corporis: eorumque falla
cibus regulis oia metienda esse que discunt as
serentes animae conceptiones a sensibus ipsis.
ibidem li. 8. ca. 7. a.
- 9 Quod non tam veritatem cupidos quam contentiois tor
quet verbi controuersia fuit Tullius. ibidem li.
9. ca. 5. c.
- 10 Veritatis amator nullum correptorem siue reprehen
sorem formidat. supra Correctio. auto. 9.
- 11 Veritatis pater deus est. p. 11. con. Maximi. Ari
stianorum episcopo. li. 3. ca. 23. c.
- 12 Veritatis predicatio bonus odor christi est: quo
odore vitam capit. qui in euangelio bonis opi
bus seruit et congruit. p. 11. de vera innocentia
capite. 35. l.
- 13 Veritatis sententia proferre siue die an noctu. ni
hil refert. p. 6. con. Donatist. post colla. ca. 12.
- 14 Ad veritatis inquisitionem homo se applicare de
bet. pte. 2. de Gene. con. Danielem. li. 2. ca. 27.
- 15 Veritatis testificatio quae maior poterit esse quam opa
tio virtutis: vide p. 11. in quibus. vere. et no. testa.
quod. 114. e.
- 16 Veritatis amator nullus reprehensor formidans
dus est. p. 7. de trinitate. li. 2. in si. probemij.
- 17 Veritatis agnoscende nulli abstulit facultatem. p.
10. de predest. et gratia. ca. 13.
- 18 Veritatis equas in duobus vel tribus confirmat. pte
1. de cathacismo. ca. 5. b.
- 19 Veritatis et unitatis causa melius est praeficiis et
capacioribus locis agere. quam in foro per aduocatos
lingare. p. 6. con. Cresco. grama. li. 4. ca. 3.
- 1 Vermis vocari voluit christus: quia vernus de carne
sine concubitu nascitur: sic ille natus est de virgi
ne sine virili semine. p. 6. de gratia no. test. ad Mo
noratum. ca. 8. a. infra auto. 5.
- 2 Vermem damnatorum et ignem aliqui dixerunt esse
respectu corporis: alij vtrumque respectu anime: alij ignem
respectu corporis: vermem tropice respectu anime: quod
credibile? videtur. p. 7. li. 20. ca. 22. b. li. 21. ca. 9. c.
- 3 Vermem dicit posse dici respectu anime: et ignem respec
tu corporis damnatorum: si puerum vtrumque respec
tu corporis cum vivere possint aialia in igne pueri
raculum: sed in futuro facit plene quid horum verum
sit. ibidem. li. 21. capite. 9.
- 4 Vermes aliqui viuunt in calidissimis aquis. ibi
li. 21. capite. 2.

Versus

- Vermis dicitur christus propter humilitatem carnis: aut
propter virginis partum: quia hoc aial plerumque de car
ne vel de quacumque re terrena. sine villo concubitu
nascitur. p. 6. de sex quibus. p. 6. d. 8. auto. 1.
- Versus est. quod in duobus quasi membris constat:
certa mensura et ratione pueritiae. Et que sit definitio
inter versum. rithmum et metrum. vide p. 2. de mu
sica. li. 3. ca. 2. c. 7. et li. 5. ca. 1.
- Versus pleno pede minime finiri potest. Exordium
autem primum partem vel in pleno vel non pleno pede
constitit. ibidem li. 5. ca. 6.
- Imparitas semipedum quod in metris versuum
ad paritatem refertur. ibidem. ca. 7.
- Semipedum paritas in Heroicis et Iambicis ver
sibus ostenditur. ca. 8.
- Decentissimos versus senarios dicitur esse duorum
generum: quorum vnum est Heroicum: alter Iambi
cum dicitur. ibidem. ca. 10.
- Senarii meliores versus indicati sunt trocheo
et anapesto metrum. quam dactilo et iambo. ibid. ca. 11.
- Versuum heroicorum praeter maiorem oibus habent quod
ad semipedes numerorum praecordia. ibidem. ca. 12.
- Versus unde dicitur: et quod non verum a metro di
stinguitur. p. 2. de musica. li. 5. ca. 3. infra. auto. 11.
- De versuum termino. et eorum de sex legibus observat
dis. vide ibidem. ca. 4.
- Versus Heroici prima pars non a semipede. sed a
pleno pede finitur. ibidem ca. 5.
- Versus unde dicitur. vide p. 1. de ordine. li. 2. ca. 11
14. b. supra auto. 8.
- In versuum in debita pronuntiatione. quid vel gra
maneat vel musicum vel autoritatem offendit. par.
2. de musica. li. 2. ca. 2.
- Vermi a peccato et conuerui: quod differunt. p. 10. de ver
ra et falsa penitentia. ca. 17. b.
- Vermi quod sit. hoc a solo deo secundum Alipium ostendi
potest. p. 1. con. Academicos. li. 3. ca. 6.
- Vermi taceri debet: ne peiores faciamus eos quam non
intelligunt. dum volumus eos qui intelligunt facere
doctiores. p. 10. de bono pseuerant. ca. 16. b.
- Vermi crimen est delectari falso crimine. pte. 7. 3
li. 18. ca. 12. g.
- Vermi est quod ita se habet ut cognitori videtur
si velin possit cognoscere. Ratio autem dicit quod ver
um videtur esse id quod est. p. 1. li. 2. solilo. ca. 5.
- Vermi a quocumque dicitur. illo donante dicitur qui est
ipsa veritas. p. 8. de origi. aie. ad Iero. li. 1. ca. 7.
- Quod ad verum et optimum homo attingit illud quod
in eo praecellit. p. 7. li. 8. ca. 4.
- Vermi an inueniri possit aliquid quod non ex alio parte
falsum sit. ut ex alia verum esse possit. p. 1. solilo.
li. 2. ca. 17.
- Vermi quod comprehendat secundum Zenonem. vide p. 1. 8
con. Academicos. li. 1. ca. 5. a.
- Vermi esse non posset. si veritas non esset. et quod ve
ritas non occideret eam si mundus intereat. p. 1. li.
2. solilo. ca. 2.
- Vespasiani mores tangunt. p. 7. li. 5. ca. 21.
- Vespasiani pueri rationis creature a deo accipit
maneat autem pueri pueritiae. p. 5. de Gene. ad Iraz.
li. 1. ca. 17. verita. 10. Zuerlio. auto. 5.
- Vespasiani dicamur cum a premeditatione creatoris nos
puerum ad mirabile bonum. ibid. li. 4. ca. 28.
- Vespe aculei tumore in scriptura figurat quito 5

- agrabantur gentes vt crederent filiis israel. p. 8. in li. questio. sup. Erodū. quest. 93.
- Vespe quō nulle dicantur quō nō legat. vide. p. 8. in li. quest. sup. Josue. q. 27.
- 1 Vestia quāq terra dicit. quāq ignis. par. 7. li. 4. capite. 10.
  - 2 Veste que ignis dicitur virgines seruiūt. ibidem
  - 3 Vesta dea ignē eternū habet: et quō creatā nō nutrienda. ibidem li. 2. ca. 29.
- Vestigiū trinitatis cognoscimus in omni creatura sū magis et minus: in nobis autē imāginem. pte. 7. li. 11. ca. 26. a.
- 1 In vestibus figurabat olim quō nūc declarat in monibus. p. 4. con. faul. li. 6. ca. 9. b.
  - 2 De vestibus israelitarū prestat deus p. annos quadraginta sine villo detrimento. p. nūc statū: quanto magis prestatet corpibus obedientibz p. cepto suo felicissimū quoddā temperamētū certū status donec in melius cōuerterentur: nō morte hominis. quā corpus ab anima deserit. sed beata cōmuratione a mortalitate ad immortalitatē. p. 5. de bono coniugali. ca. 2. d.
  - 1 Vestimenta conscendens. iniuriā facit induto: Sic indei qui carnē chri crucifixerūt diuinitas nō ipsius contumeliā intulerūt. p. 10. de trinitate et vritate dei. ca. 6. in fine.
  - 2 Vestimēta et calciamēta fratribz Augustini de regula tertia a prepositis sunt exhibēda sine cōtradiciōe quādo fuerint necessaria. sup. Adonasteria. auto. 47.
  - 3 Vestimenta sandre lugentiū antiquoz erat sicut d. Job legat. p. 8. in li. quest. sup. Leui. q. 81
  - 4 Vestimēta calciamenta et lectualia Augustini et moderato et ppetē habitu erāt: quare hoc? vide p. 11. de vita Augusti. ca. 22.
  - 5 Vestimēta anime sunt bona opera: exercere opa misericordie. ieiunare. vigilare. orare. alia q. opa pietatis exercere. p. 10. li. 2. medita. ca. 8.
  - 6 Vestimēti nomē plura significat q. nomē tunice. p. 3. de sermo. dñi in mon. li. 1. r.
  - 7 Vestimentozū chusti particio quō fuit. et quid significat? vide p. 9. in euan. Joan. trac. 13. r.
  - 1 Vestis nuptialis charitas est. quā si quis nō habuerit. in regnū celoz nō introibit. p. 6. d. Doct. nanf. post colla. ca. 20. p. 9. in eua. Joā. trac. 9. e
  - 2 Vestis pannoſa serui damnati multo est inferior vestī Benemēti. 7 in honore magno apud deū cōstituti. p. 2. de li. arbi. li. 3. ca. 11. b.
  - 1 Veteris hominis crucifixio significata est in cruce dñi. sicut nomi hominis instauratio in resurrectione signata est. pte. 3. in expositi. quarūdam ppositionū et epis. ad Roma. ppositio. 32.
  - 2 Vetus testamētū facta oia sunt figura chri. p. 5. de trinita. li. 4. ca. 7. a.
  - 3 Veterē testamētū obseruatōes nō in lra. sed spirita obseruanda sunt. p. 4. con. faul. li. 6. ca. 2.
  - 1 Vetus lex significatur in quinqz panibz bordeas. quibus in mōte dñs turbas pavit. quare? p. 3. in li. 83. questio. q. 61. a.
  - 2 Vetus homo noster crucifigi debet vt euacuet corpus peccati: et vltra nō seruamus peccato. par. 6. de fide et operibus. ca. 10. a. b.
  - 3 Vetus homo. vetus canticū cantare pōt. nō nouum. p. 10. de decē chordis. ca. 6. a.
- Vetus testamētū fausti opinione cōtemnen- dum est. p. 4. con. faul. li. 32. ca. 5.
- Vetus testamētū ideo dicit: q. in figuris spirituum rex habere videbat. pmissa carnalia. p. 7. li. 10. ca. 25. a.
- Via temporalis factus est chrus per humilitatē. Ego sum via veritas et vita. p. 5. de trinita. li. 7. ca. 3. b. Joan. 14. auto. 2.
- Via ad patriā chrus est. p. 4. de doctri. chustia. li. 1. ca. 11. p. 11. con. iudeos. ca. 22.
- Via est chrus ad se et ad patrem. et qui ambulat pter illam. plus deficit q. p. fiat. p. 9. in euan. Joan. trac. 13. b. 34. f. in epil. Joan. tracta. 10. a. in medio.
- Via est chrus qua itur et quo itur. ibidē in eua. Joan. trac. 69. a. b.
- Via regalis ducens ad regnū. est fides sine religio chriana. p. 7. li. 10. ca. 32. a. infra. auto. 8.
- Via eundi ad vitā chris est: que via si ignoretur nihil. p. dest. scuisse quo eundū sit. ibidē. li. 11. ca. 2. b. sup. auto. 1. 2. et. 3.
- Via vniuersalis anime liberande chustus est. ibidem.
- Via ad beatitudinē est fides recta sine qua nullus ad vitā ingredi pōt. nec deo placere. pte. 5. de trinitate. li. 13. ca. 7. 20. fides. auto. 66.
- Via ducens nos ad vitam. dilectio est. qua deū et toto corde diligimus. et primū vt iustū est. p. 10. li. 2. medita. ca. 1. a.
- Via regia eundum est. nō deducendo in dexterā supba psumptione iusticie. neq. in sinistra secura delectatiōe pti. p. 6. de pctō. meri. et remissi. li. 2. ca. 35.
- Via ambulat qua itur ad chrm. quicūq. sic habet facultates suas vt spem in illis nō habeat. paratus autē sit pro fide illas abicere. par. 11. in quest. vete. et no. testa. q. 75. a.
- Via ad bñitudinē et iter. est connerio rectaz voluntatū et prauarū implicatio ad tenebras exteriores. p. 5. de trini. li. 11. ca. 6. b. verita. 20.
- Via arta ducēs ad celū. est via abstinentie. castitatis et humilitatē. p. 10. de triplici habitaculo. ca. 4. a. Math. 7. auto. 7.
- Via arta ad celū ducit. Chis est transiuit. et mēbra quare dubitant ire. p. 10. de quatuor virtutibus charitatē. f.
- Via angusta est que ducit ad vitā: et nō p. ipam. nisi dilatato corde nō curatur: q. iter virtutū q. gradiūtur paupes chri. amplū est fidelū spei: et si artum sit infidelū vanitatis. pte. 11. de vera innocen. ca. 19.
- Via alia ad patriā reuerti debemus. nō qua venimus: sicut fecerūt magi diuinitus moniti. pte 5. de trini. li. 4. ca. 12. a. infra Math. 2. auto. 2. Redire. auto. 3. Reuerti. auto. 1.
- Via nō alia redire possumus ad patriā. nisi humilitate. quia supbia lapsi sumus: hanc viā in seipso demonstrauit redemptor noster: qui nō rapinam arbitratus est esse se equalē deo: sed semetipsum euacuauit. formā serui accipiens. vt crearetur homo in principio viay eius. verbū p. quō facta sunt oia. par. 3. de fide et symbo. capite. 4. b.
- Via nobis ad mortē fuit per peccatū in Adam. 18

huius vie mediator diabolus fuit p[er]suasor peccati et precipitator in monte; pte. 5. de trinitate. li. 4. ca. 12. b.

19 Vicia pietatis et misericordie ad deum ire debemus: effote misericordes sicut pater vester celestis misericors est; pte. 2. de libe. arbitrio li. 3. ca. 21. a.

1 Viam rectam velociter currere debemus: quia ipsa ad patriam perducit ad illam cumque cunctis angelis sunt: cuius templum deus: cuius splendor filius cuius charitas spiritus sanctus etc. pte. 10. de canonicis nouo capite. 10.

2 Viam arduam virtutis incedere debemus: pte. 10. de incarnatione. verbi li. 2. c.

3 Viam duplicem sequimur aut rationem: aut auctoritatem: pte. 1. de ordine li. 2. ca. 5. b.

1 Vias ambulare debemus quas novit dominus: p. 8. in epistola. 2. ad Valentinum. c.

2 Vias dei custodit qui non sic exorbitat ut eas relinquat: sed in eis currendo proficit: et si aliquando infirmus offendit: aut titubat: proficit autem minuendo peccata donec perveniat ubi sine peccato sit: pte. 11. de perfectione iusticie contra Celestium. in aucto. que militat contra eum. a.

Via iusti fides est: Ibidem.

1 Vie domini misericordia et veritas: pte. 10. de predestinatione. et gratia ca. 14.

2 Vie quibus ad deum ascendimus: que sunt et que quantum modis impedimur ne ascendamus in montem domini: pte. 10. de scala paradisi ca. 1. a. 12. a.

Vic. Vicia et virtutes variis modis contrariantur: p. 8. de sententia Jacobi apostoli ad Hieronymum. li. 2. ca. 5.

2 Vicia et virtutes quomodo mutuo succedunt sibi: vide ibidem ca. 7.

3 Vicia omnia sub metu discipline latent: pte. 10. de bono discipline ca. 3.

4 Vicia vincens ab homine vinci non potest. p. 2. de vera religione ca. 46. a.

5 Vicia tria tantum aliquando falsa opinione exco[n]ditione punienda esse dicuntur: cetera elemosinis compescantur: pte. 6. de fide et operibus ca. 19. a.

6 Vicia impediunt cognitionem veritatis: pte. 7. li. 11. capite. 2. b.

7 Contra vicia bellum suscipiendum est et gerendum acriter: ne ad damnabilia peccata producantur ibidem li. 21. ca. 16. b.

8 Vicia vincuntur facilius quam non sunt consuetudine roborata: alias difficulter superantur: Ibidem.

9 Vicia veraciter non vincuntur: nisi vera dilectione iusticie: hoc autem est in fide christi: Ibidem.

10 Tunc vicia vicia deputanda sunt: cum dei amore vincuntur: que nisi deus ipse donat: Ibidem.

11 Vicia paucissimi sic superant ab ipsa incute adolefcentia: ut nonnulla committantur damnabilia: ibid. c.

12 Vicia deus non solum misericordissime sanat verum etiam iustissime imputat: pte. 8. contra adversa. legio et p[ro]pheta. li. 2. ca. 11. d.

13 Vicia capitalia omni visu sunt detestanda: p. 10. de rectitudinis catho. conversione. l.

14 Vicia virtutibus finitima sunt: pte. 8. contra Iulianum. Pela. li. 4. ca. 3. c.

15 Vicia aliqua sunt quibus si quis fuerit involutus non diu leges amicie vel iura servabit: non enim ad auvicia sunt idonei: iracundi instabiles suspiciosi verbosi: que quantum in electione

amicis p[ro]sideranda sunt: pte. 10. de amicitia ca. 12.

Vicia et peccata sunt extirpanda ab anima et virtutes inferende sunt: pte. 4. li. 13. confessio. ca. 19.

Vicia accusare officium bonorum est virosorum: pte. 3. de sermo. domini in monte li. 2. 7.

Vicia in filiis servis et amicis non debemus diligere: sed naturam: parte. 10. de tempore barbarorum capite. 4. b.

Vicia omnia non sunt conerata sicut p[ro]pere sunt virtutes: pte. 5. de baptismo. p[er] Donatum. li. 4. ca. 20.

Vicia nedum omnia sed singula habentes vel aliter regnum dei non possidebunt: ibid. li. 4. ca. 19.

Vicia auctor est diaboli decipiens calliditas: et hominis consentientis voluntas: pte. 8. p[er] Pelagium. et Celestium. de peccato originali li. 2. ca. 37. in fine.

Viciozum autem. 1. 3. Viciu[m]. 13.

In viciis quid inveniuntur propter quod perpetrantur? vide p. 4. li. 2. confessio. ca. 6.

De viciis non naturalibus sed voluntariis penam habemus: pte. 7. li. 12. ca. 3. c.

Viciozum origo in voluntate hominis est: pte. 8. in li. 2. ques. sup. Exodum. q. 29. Sup[er] viciis: autem. 1.

De vicio nature: vide parte. 11. de vera innocentia capite. 144.

Viciozum nostrorum auctor deus non est: tamen ordinatus est cum eo loco peccatores constituit et ea peccata cogit que merentur: pte. 3. de Beneficiis ad Iulianum imperfectus: capite. 5. c.

Viciozum incerta unde nascantur: vide pte. 4. de doctrina christiana. li. 4. ca. 21. c. notabi. 2.

Viciozum spiritui aliquando p[re]sentire: ac rursus per similitudinem gerere: nihil aliud est quam nunc in melius nunc in deterius commutari. Supra consensione antonitate. 5.

Viciozum remedia que sunt: vide pte. 10. de salutaribus documentis. ca. 18.

Quomodo contra vicia pugnare debemus: vide de ibidem capite. 20.

Viciosus homo de vno extremo vicio transire potest ad aliud extremum viciu[m] non transeundo per virtutis medium: parte. 5. de Beneficiis ad Iulianum li. 9. verita. 3. notabi. 1.

Viciosum quatuor modis liberari p[ro]tingit: ibidem circa finem.

Viciu[m] infirmu[m] est p[er]suasione diaboli: pte. 8. de nuptiis et concupiscentia. ad Valentinum li. 2. ca. 33.

Persuasit malum diabolus tanquam peccatum: non creavit tanquam naturam: ibid. ca. 34. a.

Viciu[m] primum anime rationalis est voluntas efficiendi que vetat summa et intima veritas: parte. 2. de vera religione ca. 20. a. pte. 11. de vera innocentia ca. 385.

Viciu[m] non nisi in bono esse potest: pte. 11. de vera innocentia ca. 296. Infra autem. 7.

Viciu[m] eo ipso quod viciu[m] est contra naturam est: quia nature nocet: nec noceret nisi bonum eius muneret: parte. 2. de libero arbitrio li. 3. ca. 13. b. pte. 6. de gratia novi testamenti. ad Honoratum capite. 9. b. De spiritu et littera ad Marcel. ca. 27. parte. 7. li. 11. ca. 17. li. 12. ca. 1. d. pte. 8. contra adversa. legis et p[ro]pheta: li. 1. cap. 5. pte. 11. de vera innocentia. ca. 382.

Viciu[m] dicimus quod vituperatione dignu[m] est: parte. 2. de libero arbitrio li. 3. ca. 14. a.

Victoria

- 7 Viciū siue malū nō est nisi in bono: nec esse pōt quin noccat: pte. 7. li. 12. ca. 3. Sup̄ auto. 4.
- 8 Vicium nō nocet deo: ibidem ca. 13. a.
- 9 Vicium rei attestat bonitatem nature eius: et quo modo: vide ibidem ca. 2. b.
- 10 Vicium non tollit naturam: ibidē li. 19. ca. 12. e.
- 11 Vicium frequentatū cōsuetudine nimia: et q̄si naturāle iūsticiā est: etiam voluntariū: q̄ a voluntate sumpsit exordiu: p. 7. li. 12. ca. 3. e.
- 12 Vicium non est auri auaricia: sed hominis peruersi amānis aurum iusticia derelicta: que auro incōparabiliter debuit anteponi. Et exequē de alijs generibus peccatorum: ibidem ca. 8.
- 13 Vicium quo homo deterior: sit nō est a diuina voluntate: parte. 3. in li. 83. questio. ques. 3. Sup̄a vicij: autoritate. 1.
- 14 Vicium bestialitatis (quo homines pessimi efficiuntur brutis similes: eo q̄ tale viciū crederet humanā maliciā) est in hominibus rerum: pte. 5. de Benefi ad lfan li. 9. verita. 4.
- 15 Vicium qd in longa cōsuetudine radicatur est: ita granat q̄ etiā ad peccandū necessitat iniquitatem necessitas accipit pro difficultate: pte. 4. li. bro. 8. confessio. ca. 5. b. dicto. 4.
- Viciū aliqui confingunt ad gratiā adintricem: pte. 7. li. 21. ca. 16. c.
- Viciō filius p transgressione mādati occidit: ibidem li. 1. ca. 23.
- 1 Victoria qua peccatur vincit: nihil est aliud q̄ donū dei in isto certamine adiutantis liberū arbitriū: pte. 8. de gfa et libero arbi. ca. 4. c.
- 2 Victoria nō est ex nobis sed ex deo: pte. 9. in epist. Joan. tracta. 7. a. in fine.
- 3 Victoria est subiectio repugnantū qd cuius factū fuerit: pax erit: pte. 7. li. 19. capite. 12. a.
- 4 Victoria belli causat aliquādo ex peccato succubentis: et nō semp ex merito vincētis: ibidem libro. 16. ca. 43. et li. 19. ca. 15. b.
- 5 Victoria diuino iudicio victos humiliat: et emēdando peccata: vel puniens: sic Daniel in captiuitate posuit: testat causam captiuitatis iudeorum peccatū fuisse: ibidem li. 19. ca. 15. b.
- 6 Pro victoria triplicis cupidinis Augustin⁹ deū innocant: pte. 4. li. 10. confessio. ca. 41.
- 7 De victoria ciuitatis mundane que mortalis est et mortifera: vide pte. 7. li. 15. ca. 4. a.
- 8 In celesti ciuitate victoria est veritas dignitas et sanctitas: et pax et felicitas: ibidē li. 2. ca. 29. b. libro. 15. ca. 4. b.
- 9 Victoria incerta est: inter hostilia arma pugnat: pte. 10. de singularia. clericorū ca. 2. b.
- 10 Victoria proueniētē ex iusto bello dicit donū dei esse: pte. 7. li. 15. ca. 4. b.
- Victoribus quomodo cōsueuerat oleum imponi: ibidem li. 18. ca. 12. b.
- Victorie ille nō fuerunt solida gaudia beatorū: sed inania solacia miserorū loquē de romanis: ibidem li. 3. ca. 17. a.
- 1 Victoria cōuersio rome facta est et a Simpliciano imbutus: pte. 4. li. 8. p̄fessio. ca. 2. c. d.
- Victum et tegumentū habentes bis contenti sumus: qui em volunt diuites fieri incidūt in laqueū diaboli: p. 10. de orōdo deo ad pbam ca. 6.
- 1 Victus homo non fuisset si ab initio non recess-

Videbimus

- fuisset: parte. 8. cōtra aduersa. legis et prop̄etaz. libro. 1. ca. 15. a.
- Victus in bello vult potius seruire q̄ interire: 2 pte. 7. li. 18. ca. 2. a.
- Inter victos et vincētes nihil interest nisi fastus glorie humane: ibidem li. 5. ca. 17. b.
- Videbimus deum et omnia que nunc credimus: Vid. quādo erimus in patria: pte. 7. li. 20. ca. 21. d.
- Videbimus deum nūq̄ nisi prius diligamus 2 pte. 5. de trinita. li. 8. ca. 4.
- Videbit deum tanto propius quāto hic amplius 3 us eum amauit: p. 10. de vanitate seculi ca. 3. c.
- Videbitur deus in seipso. Item a singulis nobis 4 bis et in singulis nobis. Item ab altero nostro in altero. Itē in celo nono et in terra noua atq̄ in omni corpore: quocūq̄ fuerint spiritalis corporis oculi acie perueniente directi: licet dicat opinando: pte. 7. libro. 22. ca. 29. b. i.
- Et videt aliquis vitam suā qua viuūt sensu interiori: vitas autē aliorū sensu exteriori: Ibidem. 5
- Videri intelligibilia solo mentis aspectu et corporalibus solo corporis sensu dicunt philosophi. 6 Et dicit si hoc esset verum: deus etiam oculis corporis spiritalia videre nō posset. Et ostendit illos falsum dicere: cum deus existens spiritus videat: Ibidem. g.
- Videbūt beati deum sic oculis corporis regens 7 tem omnia corpora et eis presentē: sicut nūc videmus vitam alicui⁹ hominis p motus vitales ipsius hominis: vel videbitur deus sic ab ipsis oculis: vt habeant aliquid menti simile in tanta excellētia: q̄ incorporea naturā possint cernere: qd aut difficile aut impossibile est ostendere testimonijs scripture aut exemplis: pte. 7. li. bro. 22. ca. 29. b. i.
- Et videbūt beati omnia: non solum sic laudant 8 oculos p̄sentes rebus: imo etiā si erunt absentes: cum etiam Melchisedech absens videret: Sic munera recipientē: Ibidem.
- Videbunt oculi extra mittendo: non species ab 9 extra recipiendo: ex superioribus potest argui: vt patet: Ibidem. g.
- Non omne qd per visum cognoscimus videm⁹: 10 pte. 2. de anime quantitate ca. 24.
- Actus videndi causatur ab obiecto simpliciter: 11 parte. 5. de trinita. li. 11. veritate. 4. 5. et 6. veritate. 9. et 17. 21.
- Non vident infideles iudei: etiam aperta: habē 12 tes oculos obscuratos: pte. 7. li. 17. ca. 19.
- Num nō videt aliq̄ qd est p̄sens: vident tamen alia: sicut discipuli non videbant claritatem corporis christi: et sodomite ostium Lotib: ibidem li. 22. capite. 19. c. d.
- Videre in scriptura pro generali sensu ponitur 1 nō solum corporis: verū etiam animi: pte. 8. in libro. 2. ques. sup̄ Exodū. q. 72. 96. ibi etiā audire p̄intelligere ponit. Infra auto. 5.
- Videre seu nostrū intelligere in creatura qd sit: 2 vide pte. 4. li. 13. confessio. ca. 31.
- Videre sentire est: p. 2. de aie quantita. ca. 23. in fi. 3
- Videre et credere in hoc differūt: quia p̄senta 4 vident: credunt absentia: parte. 6. de videndo deo ad Pauli. ca. 3. b.
- Videre pro intelligere quādoq̄ in scriptura ac 5

Videre

Vigilare

- epistola: ibidem circa finem. Supra auto. 1.
- 6 Vident differenter sensibilia: et ideo cuius voluntate situm est videri: et cuius nature est non videri: ibidem capite. 6.
- 7 Species dei prout dens voluit ab antiquis visa est non natura: ibidem capite. 7. 19.
- 8 Videre deum et comprehendere eum differunt: ibidem ca. 9. 15. b.
- 9 Layn quomodo deum vidit vel etiam diabolus: vide ibidem ca. 15. b.
- 10 Videre deum facie ad faciem est premium sanctorum: pte. 7. li. 16. ca. 39.
- 11 Videre deum est recte illum credere et ex toto corde illum diligere: p. 10. de essentia divinitatis. o.
- 12 Videre deum facie ad faciem est cognoscere veritatem et gloriam dei: pte. 10. in soliloquio anime ad deum ca. 36. a.
- 13 Videre deum bonum est et quid huic bono comparari queat nescio: pte. 3. de duabus animabus contra Maniche. ca. 12. b.
- 14 Videre dominum si vis. require mendicum. respice ad pauperem. visita infirmum: pte. 10. de bono discipline capite. 7.
- 15 Videre dei est acta bona approbare: pte. 10. de essentia divinitatis. k.
- 16 Videre dei triplex est. per cognitionem. gratiam et iudicium: pte. 11. sup. magnificat. c.
- 17 Videre deum per cognitionem est nihil eorum que sunt ignorare: et quid sit videre per gratiam: et per iudicium: vide ibidem. c.
- 18 Videre dei et videre nostrum differunt: quomodo: vide pte. 9. in euangel. Joan. tracta. 21. b. c.
- 19 Videre christum in turba difficile est: ibidem tracta. 17. c.
- 20 Videri deus quare non potest: vide ibidem tracta. 1. 3. Deum: auto. 27.
- 21 Jam non videbimus me: quia vado ad patrem quod intelligit: vide ibidem tracta. 95. c.
- 22 Videri potest deus. id est. intelligi secundum sue donum gratie siue ab angelis siue ab animabus sanctorum plenam vero divinitatis naturam nec angelus qui liber nec sanctus aliquis perfecte intelligere poterit: ideo incognitibilis dicitur deus: pte. 11. de inquisitione. trinita. b. Deus: auto. 28. 40. 41.
- 23 Deum nemo vidit unquam exponit: pte. 9. in epistola. Joan. tracta. 7. d. Et videbimus eum sicuti est: ibidem tracta. 4. d.
- 1 Vidua vera dicitur que non habet a quibus sustentetur: pte. 8. in li. 5. questio. sup. Deutero. q. 43. 1. ad Thimo. 5. auto. 1.
- 2 Continentia in viduis. que divites sunt: comendatur: Ibidem.
- 3 Vidua quantomagis cogitat ea que mundi sunt tantominus placet deo: pte. 10. de bono viduitatis capite. 19. a.
- 4 Vidua vera sperat in domino et instat orationibus die ac nocte: pte. 10. de vita christiana ca. 15. a.
- 5 Viduarum tria sunt genera unum quod perfectissimum est. celestis premium destinatum. quod rite illius de euangelio vidue orationibus et ieiuniis die nocteque deseruit. Aliud vero quod filiorum curam habere dicitur et domus: non tamen tanto premio dignum nec tamen petis obnoxium. Tertium autem genus est in epulis et deliciis: quod eterne mori servatur et per

- ne re. Ibidem. a.
- Viduas triplices ad invicem comparat: pte. 10. de bono viduitatis ca. 13. 14.
- Viduas bonas ad continentiam veniendas et ut in ea perseverent ait christo placere studeant. non mundo: ibidem ca. 19.
- Viduas bonas ne avaricia capiant et in cordibus numerus per viri amore succedat: ibidem ca. 21.
- Vidue imitare debent religiosam viduam Annam: pte. 10. de cathacismo ca. 6. b.
- Vidue non sunt opprimende: pte. 11. de speculo de Hieremia. 22.
- Vidue officium est orationibus insistere. probat exemplo Anne vidue et altenuis iungat: pte. 10. de oratione deo ad probam: ca. 1. 2. 3. 16. a.
- Vidua orare debet beatam vitam. hanc enim habere omnes homines volunt: ibidem ca. 4.
- Vidue non volentes se continere nubant antequam continentiam profiteantur. antequam deo voueant: quod nisi reddant iure damnantur: pte. 10. de bono viduitatis capite. 8. b.
- Viduas quare nubendi facultas concessa est: vide ibidem capite. 8.
- Vigilare dei est in defensione electorum suorum se manifestum deum temerare: p. 10. de essentia divinitatis. m.
- Vigilare debemus in bonis operibus aut pugnare contra diabolum vel vicia: p. 10. de salutari documentis. ca. 20.
- Vigilias greci φύλακας vocant et significant spacia nocturni temporis: pte. 8. in li. 4. questio. super numeros. ques. 4.
- Vigilia occidit regulus: pte. 7. li. 1. capite. 15.
- Vigilie sunt inutiles cum quis circa cogitationes turpes vigilaverit: et que sunt vigilie bone vide p. 10. de salutaribus documentis ca. 47.
- Vigiliis insistent boni ad domandas concupiscentias et peccata vitanda multiplicia. que quidem bello spiritali vincunt: pte. 7. li. 22. ca. 23.
- Vim vi quandoque repellere licet: pte. 2. de liberis arbitrio li. 1. ca. 5.
- Vim christus intulit sancto Paulo autem cum persecutione aliquomodo coegit ad credendum: p. 8. de correctione. Donatistarum ad Bonifacium ca. 15. 16.
- Vincentius quare victor nominari voluerit: et quomodo gratum catholice professioni extiterit: pte. 8. de aia et eius origine ad Vincen. victoris. li. 3. ca. 2. li. 4. capite. 24.
- Vincenii errores vnde tangunt: ibidem ca. 2. pte. 15. li. 4. ca. 24.
- Vincentius presumptuose respondit que tamen respondenda non erant: ibidem li. 4. ca. 1.
- Vincendi libido dicitur puericia: p. 7. li. 14. ca. 15. e.
- Vincere si vis diabolum: noli te presumere. si illi assigna gloriam victorie: qui tibi donat ut victorie perferas palmam: pte. 10. de cathacismo. ca. 2.
- Vina hominem ab homine melius est quam boi a vicio vivere: pte. 2. de vera religione ca. 45. b.
- Vina peccatorum tunc dum viribus suis iuste vincere conatur sine adiutorio liberantis grante dei. Supra peccator: auctorita. 16.
- Vincunt romani nimis crudeliter victos prementes: pte. 7. li. 1. ca. 15.
- Vindicatio est per quam vis aut iniuria et oino offensa quod offensus est defendendo aut vindicando expulsa tur: pte. 3. in li. 83. questio. q. 31. dicto. 27.

Vindicta

- 2 Vindicari velle est letari et consolari de malo alieno: pte. 8. in li. 3. questio. sup. Leuiti. q. 70.
- 3 Vindicat deus in filios dñationis irat⁹: in filiis autē grante propitius: pte. 6. de peccato. meritis et remissio. li. 2. ca. 16. circa finem.
- 4 Nulla vindicta debet nisi peccato. excepto illo qui in flagello parat⁹ est ut experiret omnia similitudine sine peccato: Ibidem.
- 5 Quicquid diuinitus vindicat ante vltimū illud iudiciū siue p̄ improbos siue p̄ iustos. siue per nescientes. siue p̄ sciētes siue occulte siue palam: nō ad interitiū hominū. sed ad medicinā valeat credendū est: quā q̄ respuerint extremo supplicio preparant: parte. 4. contra epistol. Manichei capite. 1. a.
- 6 In vniuersitate rerū alia sunt que valent ad corporale vindictā sicut ignis et venenū et morbo: alia quib⁹ apud semenipm nō molestijs corporis sed cupiditatū suarū laqueis anim⁹ puniat. sicut est damnū. exiliū. orbitas. Quedā vō nō sunt cruciamenta sed quasi fomēta languentū vt sunt cōsolationes. corroboraciones: horū oim quedā etiā p̄ malos nescientes operatūma dei iusticia: qdā p̄ sciētes bonos: ibidē. b.
- 7 Vindicta peccati plus clementie dei q̄ seueritatis ostendit: pte. 2. de vera religione ca. 15.
- 8 Vindicta spūalis per gladiū significat in scriptura: pte. 5. cōtra eplām Parme. li. 1. ca. 7. f.
- 9 Vindicta diuina cessat si cōuersio precurret humana: pte. 11. de vera innocen. ca. 210.
- 1 Vini natura creata est iocūditati nō ebrietati p̄ cuius moderationē sitis extinguat: nō tamen vsq̄ ad ebrietatē bibat: pte. 10. ad sacras virgines: capite. 1. d.
- 2 Vini vsus quare inhibitus fuit sacerdotib⁹: vide ibidē. c. Supra sacerdotib⁹: auto. 2. Vinūq̄ auto. 9. Ezechielis. 44. auto. 1.
- 3 Vini immoderatus excessus q̄ plures et diuinitus pauperes reddidit et egenos: pte. 10. ad sacras virgines capite. 3. c.
- 4 A vino et carnib⁹ abstinere Paulus fratrib⁹ p̄pter tria precepit: pte. 2. de morib⁹ Manicheorum: li. 2. ca. 14. f.
- 5 A vino et carnib⁹ quomō Manichei abstinent: ibidē ca. 13. 14. f. 15.
- 1 Vinū nō bibēs quō vini oblectatiōe perfruit: pte. 10. de singularita. clericorū ca. 5. a.
- 2 Vinū bonū est nō malū: equitatis iudicio non ebrietatis beneficio: pte. 10. de arborē sciētie boni et mali. b.
- 3 Vinū quo inebriari laudabile est. quale sit: vide pte. 9. in euāgel. Joan. tracta. 34.
- 4 Vinū et ficeram. Aaron et filij ei⁹ bibere. phibiti sunt cū intrare voluerūt tabernaculū: pte. 8. in li. 3. questio. sup. Leuiti. q. 33.
- 5 An vinū secū tulerūt israelite qñ exierūt de egypto: et quantū: vide pte. 8. in libro. 5. ques. sup. Deutero. q. 51.
- 6 Vinū medicamentū: plus iusto sumptū venenū esse cognoscit: p. 10. ad sacras virgines ca. 1. d.
- 7 Pulmones vitione vini quotidiana putrescūt: et pora veluti mortuorū spiritus tetros mittūt: ibidem circa finem.
- 8 Vinū debile stomachū reficit. vires deficientes

Vinum

- reparat. argentē frigore calefacit. vulnerib⁹ infusum medet. tristitiā remouet. leticiā infundit et. ibidem ca. 1. b.
- Sacerdotibus vini vsus inhibitus ideo fuit. q̄ oportebat vt illi p̄mū sobrietatis modū obseruandū suscipent. q̄ ceteris mortalib⁹ nō dicitur sed factis p̄cepta diuina obseruāda alijs traderent. castitatis et sanctitatis montē adimplerent: Ibidē supra vini: auton. 2.
- Vinum multū potarum amaritudo est anime: pte. 10. ad sacras virgines ca. 3. c.
- Castitas per vinū submersa est. et plurime a corruptoribus turbe recepte sunt: Ibidem.
- Consuetudine vini q̄ plures in infantiā sunt cōuersi. ac mēns durante infania ab humana cōuersatione se iuncti serino sunt plerūq̄ deinde consumpti: Ibidem.
- Vinum bibam⁹ nō quantū gula erigit s̄ quāntū nature imbecillitas postulat: ne id qd ad meliorem corporis nostri tribuitur est. ad pernitiē deputem⁹: pte. 10. de saluari. documē. ca. 37.
- Per vinum homicidia et fornicationes perpetratae sunt: alij per vinū a demonibus capti sunt: ibidem. Ephesios. 5. auto. 3.
- Vinum vetustate purius meliusq̄ fit. et quō vinum moderate sumi debet: pte. 2. de moribus Manicheorū li. 2. ca. 16. f.
- Vinum ex aqua factū. in natura. potentia obiectuali que est cōnaturalis suo subiecto cōtinetur: pte. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. verita. 16.
- Violata quō iubetur retineri: vide pte. 8. in li. 5. questio. sup. Deutero. q. 34.
- Viperū est: nō habere in ore suo firmamentū veritatis sed venenū maledictionis: pte. 6. p̄ lras Penitiani li. 2. ca. 14. b.
- Vires tue si parue sunt ad pugnandū cōtra diabolum. inuoca saluato: ē ipm inuoca adiuto: ē pte. 10. de symbo. ad cathecū. li. 4. ca. 5. in fine.
- Vir aliquando accipit in scriptura p̄ viroq̄ sex: pte. 7. li. 20. ca. 21. f.
- Vir est imago dei. mulier autē gloria viri: pte. 5. de trinita. li. 12. ca. 7. 1. Loq. 11. auto. 2.
- Vir anime quis est: vide pte. 9. in euang. Joan. tracta. 15. d. e.
- Virum vocare quid sit: vide ibidem.
- Vir maior est muliere gradu: causa em maiorē facit virum. non substantia: pte. 11. in questio. vete. et noui testamē. ques. 24.
- Vir mulierem vincere et exemplo regere debet: parte. 8. de adulterinis cōiugijs ad Pollentiū: libro. 2. capite. 8.
- Vir melius viuere debet q̄ mulier. cum autem cōuerso sit. capite deorsum pēdet domus: pte. 10. de decem chordis ca. 3. b.
- Vir debet feminā regere. nec eam pmittere domum in virum qd vbi cōiungit. peruersa et misera domus est: pte. 2. de Benefi cōtra Manicheos li. 2. ca. 11. b. c.
- Vir senior cum muliere seniore filios facere nō potest: pte. 8. in li. 1. questio. sup. Gene. q. 35.
- Vir iustus qui dicitur: vide pte. 11. in speculo de li. Ezech. 18.
- Vir inuis et benignus. etiam si patitur mala. p̄ nullo duat. Imquū autē etiā parū verbum

- audienti a proximo contumelia arbitrat: p. 10. de salutaribus documentis. ca. 22.
- 12 Vir et vxor quales secum esse debeant: preceptū accipiunt et exemplū: pceptū est: mulieres viris subdite sint sicut dño. Exemplū autē datur mulieribus de ecclesia: viris de christo: pte. 10. de continentia ca. 9. b.
- 1 Viri olim plures habere vxores potuerūt: nunq̄ tamē fuit pmissum vt vna mulier plures haberet viros: parte. 4. de doctrina christiana li. 3. capite. 12. b. v. ca. 4.
- 2 Viri prudentis officium quod est: parte. 10. de amicitia capite. 22.
- 3 Viri carnis infirmitatē allegare non possunt q̄ minus cōtineant cum id possint et femine: p. 8. de adulterinis pugijs ad Pollentiū li. 2. ca. 20.
- 4 Nec dubitari potest naturali ordine viros potius feminis q̄ viros feminas pncipari: parte. 8. de nuptijs et cōcupiscē. li. 1. ca. 9.
- 5 Viri et mulieris pinctio non solum nature est sed etiam concubitus maritalis: pte. 5. de bono coniugali capite. 1.
- 6 Viri gaudere habent quia filius dei virum suscepit: femine quia filius dei natus ex femina: pte. 4. de agone christiano: ca. 11. b. 22.
- 7 Viri vasa. id est. arma: non debent esse sup mulierē: pte. 8. in li. 5. questio. sup Deutero. q. 32.
- 8 Virilitatē qualiter deus instituerit: et vnde erubescētia humana cōmixtio demeruerit: pte. 8. contra duas epistol. Pelagia. ad Bonifaciū: libro. 1. capite. 15.
- 9 Viros perfectiorū consortio feruere: et a verbis eorum nō auertas aurem tuam et in eorū cōsilio delectet anima tua: verba eī vire: sunt verba domini nūmentū deum et c. pte. 10. de salutaribus documentis. ca. 44.
- 10 Virum perfectū vocat dñs in euāgelio: q̄ totus suis vñbus imputauerit patrimoniū: pte. 10. de singularitate clerico. ca. 6. b.
- Viride agri et ossis fenū vbi fecerit anteq̄ essent sup terram: et anteq̄ exorta sint: vide pte. 5. de Benefi ad lram li. 5. ca. 4.
- 1 Virga Aaron floruit indicis p oibus eū electū in sacerdotiū dñi: supra Aaron: antontate. 1.
- 2 Virga aliqua serēda: aliqua vō non: sicut tempus aliquo seductionis: aliqua probationis est: pte. 5. de pñen. euāgelista. li. 2. ca. 30. b.
- 3 Virga dicit Maria: ipse christus et crux christi: pte. 10. de cathacismo capite. 6. a.
- 1 Virgilius ab Augustino corripit in hoc q̄ dixit sub vtraq; quassa tēpora: dicere eī fin eius debuit super vtrūq; tempus: pte. 1. de grāma. ca. 10. de declinatione infinitiuorū.
- 2 Virgilium maxime cōmēdat inter poetas: p. 7. libro. 1. capite. 4. b.
- 1 Virginalis pudicitia non inuenitur in impijs: quā inueniatur virginitas carnis: quia vera pudicitia non potest habitare in animo fornicante: pte. 8. ptra Julia. Pelagia. li. 4. ca. 8. d.
- 1 Virginalis integritas et ab omni peccatu immunitas: potius angelica est: parte. 5. de sancta virginitate capite. 13.
- 1 Virgines in scriptura aliquādo mulieris nomine expmunt: p. 8. in li. locutio. de Gene. li. 1.
- exponēs ca. 24. de numeri ca. 30. 31. in questio. super numeros. q. 57.
- Virgines nedū a magnis sed etiam a leuissimis peccatis abstinere debent: pte. 5. de sancta virginitate capite. 53.
- Virgines esse qui intelligant: parte. 9. in Apocalip. Domelia. 11. b.
- Virgines imitare debēt Mariam matrē domini: pte. 10. de cathacismo ca. 6. b.
- Virgines integritatē deo dicantes eam humilitate tuere debent: p. 5. de bono coniugali ca. 25. d.
- Virgines coniugatos ne despiciant: ibidem de sancta virginitate ca. 1.
- Virgines mitatē et humilitatē a christo discere debent: ibidē ca. 36. humilitatē: auto. 3.
- Virgines honestas vt christū sequant: ibi. ca. 27.
- Virgines deū laudare debēt exēplo triū pueroꝝ qui ipis prestat ne carnis ardore vianur: ibidem capite. 56.
- Virgines honestas vt perseverāter teneant q̄ voverint: ibidem ca. 29.
- Virgines nō simpliciter pūgatis pferēde sunt: sed q̄ christo virginitatē dedicauerūt: ibi. ca. 11.
- Virgines ita se pferant nuptijs ne malum iudicent nuptias: ibidem ca. 18.
- Virgines aliquid non carnis in carne habent: quare magnū aliquid pte ceteris in celis habebunt: ibidem capite. 13.
- Virgines maxime ebrietatem cauere debent: ibidem ca. 3. pte. 10. ad sacras virgines ca. 3.
- Virgines peccata sua recognoscere debēt: pte. 5. de sancta virginitate ca. 49.
- Virgines a vinculis cōiugalibz libere christum feruentius meditant: ibidē ca. 54.
- Virgines et ceteri scilicet martyres christi esse possunt: ibidem ca. 5.
- Virgines qnq; significat quinq; pectus pñis: nā a carnis illecebras: p. 3. in li. 83. quest. q. 59. c.
- Virgini inobedienti: obediēs mulier pponēda est: pte. 5. de sancta virginitate ca. 44.
- Virginibus deo dicatis quid faciendū sit: vide pte. 10. ad sacras virgines capite. 2.
- Virginitas est res corporis: pudicitia autē animi: pte. 8. p Julia. Pelagia. li. 4. ca. 8. d.
- Virginitas flos est ecclesiastici germinis et decus et ornamentū gratie spūalis: pte. 4. de doctrina christiana li. 4. ca. 22. c.
- Virgo corpe et spū que dicatur: vide ibidem. d.
- Virginitas in Maria et ecclesia fecunditatē non impedit: pte. 5. de sancta virginitate ca. 2.
- Virginitas nuptijs et cōnentiū pferet: p. 10. de ecclesiasti. dogmatibus ca. 65.
- Virginitas nō solum pñdicanda est vt amet: verum etiam monēda ne inflet: pte. 5. de sancta virginitate ca. 1. in fine.
- Virginitas suadenda est: nō dñatione nuptiarū nec humana sentētia sed auctoritate diuine scripture: ibidem ca. 21.
- Virginitas nō est pñferēda martyrio: ibi. ca. 46.
- Virginitas pia magni bononis meritū apud deū habet: pte. 5. de Benefi ad lram li. 9. ca. 7. a.
- Virginitas potest esse sine obediētia: et male: p. 5. de bono coniugali ca. 23. c.
- Virginitas carnis est corp⁹ intactū: mentis autē

Virginitaten

- Fides incorrupta: pte. 11. de vera innocē. ca. 79.
Supra autonta. 1. 3.
- 12 Virginitas mentis que sit: vide pte. 9. in tuan.
Joan. tracta. 13. e.
- 13 Virginitas ecclesie non est apud hereticos: ibi
dem tracta. 13. e. f.
- 14 Virginitas eccle in filia Jēpē figurata est: pte
8. in li. 7. ques. sup Judicū. q. 49. l.
- 1 Virginitatē non esse maioris meriti et glorie q̄
ut onera matrimonij vitent aliqui falsē putāt:
pte. 5. de sancta virginita. ca. 19.
- 2 Virginitatē ebustus p̄secrauit q̄ de virgine nas
ci voluit: et sola illa mater in terris eligēda erat
ad suscipiendū hoīem q̄ iam patrē habebat in
celis: pte. 11. de fide p̄ Danicbe. ca. 24. in fine.
- 3 Virginitatē Marię iouiniani negauerūt: p. 11.
de heresibus ad quod uult. 82. 84.
- 4 Quod virginitatē de⁹ p̄misit a multis auferri pro
pter supbie vitationē: pte. 7. li. 1. ca. 28. a.
- 5 Quod virginitate incorrupta mulier concepisset in
primo statu. Argumentū: ibidem li. 14. ca. 26.
b. Nota ibi veritatem.
- 6 Virginitatē non plus mereri q̄ cōiugalem pu
diciā aliqui nō satis bene dixerunt: pte. 5. de
sancta virginita. ca. 20.
- 1 Virginitatē impiarū nuptie fidelū anteponunt:
sicut reuinijs sacrilegorū prandis iustorū:
pte. 5. de bono cōiugali ca. 8. c.
- 2 Virginitatis custos est charitas - charitatis los
cus humilitas: pte. 5. de sc̄a virginita. ca. 5. l.
- 3 In virginitatis testimoniū virgo vestalis de stu
pio accusata portauit aquā in cribio: pte. 7. li.
bio. 22. ca. 11. b.
- 4 Virginitatis bonū eligētes sacras septuagē fir
missime tenent: p. 5. de sc̄a virginita. ca. 18. b.
- 1 Virginū exhortatio ut cōm p̄ bñilitatē sequā
tur tangit: pte. 5. de sancta virginita. ca. 5. 2.
- 2 Virginū certamina sunt ut nō vincant a male:
sed q̄ vincant in bono malū: pte. 8. cōtra Ju
lia. pel. li. 3. ca. 21. b.
- 3 Virginū vestaliū ritus tangit: p. 7. li. 3. ca. 5.
- 1 Virgo nomē etatis est fm̄ bebēn eloquū: p. 8.
in li. 1. questio. sup Genesim. q. 107.
- 2 Virgo dñica agnoscere debet quib⁹ p̄ceptis cōs
ueniat insistere: vel a quantis vicijs debeat ab
stinere: pte. 10. ad sacras virgines ca. 2. a. Sup̄
dominica virgo p̄ multas autontates.
- 3 Virgo dñica in seminarū laicarū p̄uēru p̄stēs
copiā scurriliū verborū facē nō debet: Ibidem.
- 4 Virgo dominica nec ornatu capitis nec habitu
come vel oculis erectis aut letis - sed deiectis ad
terram cum vultu procedat: Ibidem.
- 5 Virgo dñica ab oī inuercēdo sermone vel risu
se debet penitus abstinere et cū silentio et disci
plina omnē vitā suam ornare. Ibidem.
- 6 Dominica virgo aut sermōe garrula aut loqua
citare verbosa - vel cariositate sup̄flua - casta nō
potest iudicari imo prostituta ad luxuriā alios
magis accendit: Ibidem.
- 7 Virgo dñica nulli se viroz cuiuslibet etatis sine
gratissimarū mulierū p̄sentia singulari habi
taculo vel colloquio credat: Ibidem.
- 8 Virgo dñica in locis in quib⁹ viri cubant nō de
bet accedere - ne ipsa velut scōnum credat suis

Virgo

- corruptorib⁹ prebuisse: Ibidem.
- Virgo dñica ob extinguendas libidinis et lascī
ue flāmas ieiunij et abstinentie debet operam
dare oīonibus die noctuq̄ insistere si cupit las
queos diaboli euadere: et ad p̄missa virginita
tis p̄mia peruenire: Ibidem. b.
- Virgo dñica in ecclesia cum silentio stare debet: 10
ibidem et alia plura que agere habet.
- Virgo vestalis in cribio aquā portauit: pte. 7. 11
li. 10. ca. 16. Virginitatē: auto. 3.
- Virgo vestalis rea vina infodit: ibi. li. 3. ca. 4. 12
- Virgo non nutritis ignem eternū crematur: ibi 13
dem li. 2. ca. 29.
- Virgo deum timere et amare debet: pte. 5. de sans 14
cta virginitate ca. 38.
- Virgo cōiugal nasci possit - nō tñ sacra: ibi. ca. 10. 15
- Viribus proprijs non est confidendū: pte. 11. in
questio. Hilarij. q. 1. b.
- Virile animū feminea blandimēta ex arce deij
ciunt: pte. 1. in soliloquio. li. 1. ca. 10. b.
- Virū clementū in animātib⁹ aie clementū non
arguit: pte. 2. de aie quānta. ca. 22. a.
- Virum iracundū - superbū - detractorē - execrat 1
deus: pte. 10. de salutar. documen. ca. 22.
- Virū spiritalem pbat peccati alieni tractatio - cū 2
liberationē a⁹ potius q̄ insultationē - potiusq̄
auxilia q̄ conuicia meditatur et quantū facul
tas tribuit suscipit: pte. 3. in expositio. epistol.
ad Gall. ca. 6. a.
- Virt⁹ est animi habit⁹ nature modo atq̄ rōne 1
cōsentaneus: cui⁹ q̄ttuo: sunt partes - prudens
tia - iusticia - fortitudo et r̄pantia: pte. 3. in li. 83.
ques. q. 31. dicto. 27. Infra auto. 10.
- Virt⁹ est quedā equalitas vite rōni vndiq̄ cōs 2
sentiens: pte. 2. de aie quāntate ca. 16. a.
- Virtus est habitus mentis bene composita: pte 3
10. de spū et anima ca. 4. a.
- Virtus qua recte viuūt: sedet in animo et impes 4
rat membris. Et ideo corpe violato inuolūtas
rie - nō perdit: pte. 7. li. 1. ca. 16. li. 9. ca. 4. b.
- Virtus est donum dei et ideo ab eo impetrat⁹ a q̄ 5
solo dari potest: ibidem li. 4. ca. 20. a.
- Virtus a veterib⁹ diffinita - est ars recte beneq̄ 6
viuendi: ibidem ca. 21. li. 15. ca. 22. b.
- Virtus est ars bene viuendi - data nobis sola dei 7
gratia: que in anime bonis etiā fm̄ varronē est
excellētissimū bonum: ibidem li. 19. ca. 1. c.
- Virtus est in vita sapiētis: ibidē li. 9. ca. 4. 8
- Virtus anime est diligere deū - et odire illa q̄ de⁹ 9
nō diligit tē. pte. 10. de saluta. documē. ca. 23.
- Virt⁹ est animi habit⁹ nature modo atq̄ rōni 10
cōsentane⁹: pte. 8. cōtra Julia. pelagia. li. 4. ca.
pte. 3. d. Supra auto. 1.
- Virtutes longe absunt a vicijs: ibidem ca. 3. e. 11
- Virtutibus vicia finitima sunt: Ibidem. 12
- Virtus q̄ ad recte viuendū attinet est charitas 13
qua id qd diligendū est diligit: hec in alijs ma
ior - in alijs minor - in alijs nulla est: p. 8. de sens
ten. Jacobi ad Hierony. li. 2. ca. 10.
- Virtus et disciplina in quo differūt: vide pte. 1. 14
in carbegon. Aristote. ca. 12.
- Virtus summa et p̄fecta est neminē decipere: sic 15
vltimū viciū est - quilibet decipit: p. 3. in li. 83.
questio. q. 83. q. 53. b. c.

Virtus

- 16 Virtus in infirmitate perficit: pte. 11. p. Penilia. Donat. epistol. ca. 16. c. 2. Lopez. 12. auto. 3.
- 17 Virtus sapientia et veritas quod deus dicat: vide pte. 2. de moribus ecclesie catholice. li. 1. ca. 16.
- 18 Virtus et bonorum edes propinquas habuerunt: pte. 7. li. 5. ca. 12. g.
- 19 Non est vera virtus nisi que ad eum finem redit ubi est bonum bonis quo melius non est: ibidem li. 5. ca. 12. g. nota ibi veritatem.
- 20 Virtus informis quantumcumque laudet: nihil est respectu formate: ibidem ca. 19. d.
- 21 Virtus omnis patitur detrimentum ab uno vicio: pte. 10. de vera et falsa penitentia. ca. 14. b.
- 22 Virtus naturalis anime operatur in epate sanguinem et alios humores quos per venas ad omnia corporis membra transmittit ut inde augeant et nutriant: pte. 10. de spiritu et anima ca. 20. b.
- 23 Talis virtus quadrifaria est: dividitur namque in appetitivam, retentivam, expulivam et distributivam: Ibidem.
- 24 Virtus quantum auro prestat tanto miserius est virtute quam auro carere: parte. 3. de duabus animabus contra Manicheos. ca. 6. c.
- 25 Virtus ad beatam vitam nos ducens consistit in amore dei: per quem et quatuor virtutes cardinales definiuntur: pte. 2. de moribus ecclesie catholice li. 1. ca. 15.
- 26 Virtus vera donatur per gratiam: pte. 8. contra Iulianum. pelagia. li. 4. ca. 8. d.
- 27 Virtus animam optimam facit: quam assequitur si deum se querit: pte. 2. de moribus ecclesie catholice. li. 1. ca. 6.
- 28 Virtus secundum Barronem nihil omnino sibi preponit omnium bonorum anime vel corporis. Et subdit quod continentur minora bona propter maiora: pte. 7. li. 19. capite. 3. c. d.
- 29 Virtus secundum Barronem bene vivit et sapientia et ceteris que faciunt hominem beatum: ubi deo et ipsa non est: quantumcumque sint bona non ad eius bonum comparanda sunt: ac propter hoc etiam non eius bona dicenda sunt: cum male viventi vitia esse non possunt: Ibidem. b.
- 30 Virtus voluptati aliquando prefert secundum Barro-nem: aliquando subdit aliquando iungit: ibidem li. 19. ca. 1. d. et ca. 2. d.
- 31 Virtus discit sicut et doctrina: et ideo non est in nobis a natura secundum academicos: ibidem ca. 3. c.
- 32 Virtus et gratia differunt. Argumentum: quod dicit virtutem dari gratis deo: ibidem li. 22. ca. 24. c.
- 33 Quantulacumque virtus dicat nostra illius est nobis bonitate concessa: ibidem li. 10. ca. 22.
- 34 Virtus non est in patria ratione difficultat vel meriti: sed ipsa pacatissima perficit spiritus humanus cessante iam bello: ibidem li. 22. ca. 24. i.
- 1 Virtute privari atque in vitium deficere damnabile est: pte. 5. de trinitate. li. 9. ca. 10. b.
- 2 Virtute vera beatificatur civitas sicut et homo: pte. 7. libro. 1. ca. 15. c.
- 3 Virtute nostra non purgamur a peccatis sed miseratione divina: ibidem li. 10. ca. 22. a.
- 4 Virtute nihil est melius in hac vita: ibidem li. 19. ca. 4. k.
- 5 De virtute magnetis quam vere stupendam dicat: ibidem li. 21. ca. 4. c. f.
- 1 Virtutem de necessitate facere bonum est ut quis

Virtutes

- velit ea que vitare non potest: qui enim ea nolunt duplicem tristitiam incurrit: unam ex obiecto nocivo: et aliam ex vehementi volitione: pte. 5. de trinitate li. 13. ca. 7. c. v. ca. 12.
- 2 Quod finem virtutem vivit dicitur Plato illi soli pervenire qui est dei cognitor et imitator: p. 7. li. 8. ca. 9. a.
- 3 Quod propter virtutem que est ars benevivendi stoici dicunt nullum aliud bonum esse bonis: ibidem li. 9. ca. 4. b.
- 1 Virtutes non officiis a viciis: sed finibus discernuntur: pte. 8. contra Iulianum. pelagia. li. 4. ca. 3. c.
- 2 Virtutes vere que sunt et que non et quod infideles veras virtutes non habent: ibidem. c. f.
- 3 Virtutes animi quicquid in opere manifestant quicquid in habitu latent: pte. 5. de bono coniugali ca. 21. a.
- 4 Habitus virtutis in animo latens quod in opere monstrat: exemplo ostendit: Ibidem.
- 5 Virtutes omnium bonorum acquirere festinemus: quatenus pietatem dei et misericordiam in tempore opportuno consequi valeamus: et de promissione futuri illius regni ineffabiliter gaudeamus: pte. 10. de salutaribus documentis. ca. 12.
- 6 Virtutes animi arbores fructificare paradisi appellari possunt: p. 8. in li. 1. quod super Gene. q. 27.
- 7 Virtutes quanto plus homo habet tanto propius quod est deo et maiorem sui conditoris similitudinem gerit. Si autem quis per divina vitiorum ab hac nobilissima sui conditoris similitudine oberret: tunc fiet de eo quod scriptum est: homo cum in honore esset non intellexit: parte. 10. de creatione primi hominis. c.
- 8 Virtutes aliquam animam deo coniungunt: ut sunt humilitas puritas et caritas: pte. 10. de spiritu et anima ca. 20. b.
- 9 Virtutes sunt semina fidei: per apostolos facte: apostoli enim annuntiant positi sunt humiliter: quod per signa et prodigia rationabilem esse fidem nostram testantur: pte. 10. de trinitate et unitate dei capite. 4. b.
- 10 Virtutes sunt appetende: vitia vero fugienda: pte 4. contra faustum li. 19. ca. 28.
- 11 Virtutes quibus recte vivit bona magna sunt: Species autem corporum sine quibus recte vivere potest: minima bona sunt: potest enim anime sine quibus recte vivere non potest media bona sunt: pte. 2. de libero arbitrio li. 2. ca. 19.
- 12 Virtutes in hac vita esse non possunt sine vera pietate et loquitur de virtutibus cardinalibus: pte. 7. li. 10. ca. 4. b.
- 13 Virtutes mirabiles quoniam unda romanorum: vide ibidem libro. 5. ca. 18.
- 14 Virtutes non relapsae ad denum sunt vitia potius quam virtutes. Nam licet a quibusdam tunc vere atque honeste putentur esse virtutes: cum referantur ad seipsas: nec propter aliud expectantur: et tunc inflata atque superbe sunt: et ideo non virtutes sed vitia iudicanda sunt: et ostendit quomodo beate vivere non est ab homine: sicut nec vivere: nec a virtutibus hominis sed a deo: ibidem li. 19. ca. 25. b.
- 15 Virtutes que sunt in animo humano nullo modo ab invicem separantur: parte. 5. de trinitate libro. 6. capite. 4.
- 16 Virtutum equalitas quam Augustinus ponit est attendenda non secundum quantitatem sed secundum proportionem: ibidem veritate. 9.

Virtutes

- 17 Virtutes morales in homine sunt pñere et ades quate in habitudine ad prudenciã: Ibidem.
- 18 Quomõ aut cõnere sint: vide pte. 8. de sententia Jacobi aposto. ad Hierony. li. 2. ca. 4. 8.
- 19 Virtutes et vicia varijs modis contrariant: ibi dem capite. 5.
- 20 Vni virtuti duo opponant vicia: ibidẽ ca. 6.
- 21 Virtutes et vicia quomõ mutuo sibi succedũt: vide ibidem ca. 7.
- 22 Virtutes Theologice vt fides. spes et caritas nõ sunt cõnere sicut sunt: pte. 3. in li. 21. senten tiarũ: sen. 8. dicto. 65. parte. 5. de trinita. li. 15. veritate. 45.
- 23 Virtutes morales non sunt necessario cõnere: euacuata em̃i spantia et fortitudine remanebit in patria iusticia. vt dicitur: pte. 5. de trinitate: li. 14. ca. 9. verita. 19.
- 24 Virtutum moralium opera in patria nõ remanes bunt: que huic mortali vite sunt necessaria: ibi dem capite. 9. b.
- 25 Virtutes morales cõnexionẽ habent cum pru dentiã: ibidem li. 12. verita. 16.
- 26 Sine scientia nec virtutes quibus bene viuĩ ha beri possunt: Ibidem.
- 27 Virtutes morales plus sunt cõmendande eo qd faciunt hominẽ sanctũ. q̃ intellectuales: pte. 8. li. 1. retracta. verita. 3.
- 28 Virtutes cardinales que sint. et an in beatis: vi de pte. 2. de musica libro. 6. ca. 16. a.
- 29 Virtutes cardinales p amorẽ diffiniunt: quõ? vide p. 2. de monito ecclie catholi. li. 1. ca. 15.
- 30 Virtutes cardinales intelligunt p quattuor flu mina: pte. 7. li. 13. capite. 21. b.
- 31 Qz virtutes aliq habere volunt. quas seruire fa ciant humane glorie: ibidem li. 5. ca. 20.
- 32 Omnia agenda complectũ virtus omnia optanda felicitas: ibidem li. 4. ca. 21. a.
- 33 Virtutes politice haberi debebant propter vo luptate seruandã et fouendam quã quidã phi losophi dixerunt: cõtra quos alij inuehũt. et iuste: ibidem li. 5. ca. 20.
- 34 Virtutes vident esse in irascibili et peupisabili: ibidem li. 14. ca. 19. c.
- 35 Virtutes fm maius et minus insunt: pte. 8. de sentẽ. Jacobi aposto. ad Hierony. li. 2. ca. 10.
- 36 Ad virtutes capeffendas cõmoueri possum? in hac vita nõ solum ex creaturis dei s̃ etiã ex vi cijs: quõ? vide pte. 2. de vera religio. ca. 5. 2.
- 37 An virtutes quibz ad eternitatẽ tendit desinant cum ad eterna perduxerint: vide pte. 5. de trini tate libro. 14. ca. 9.
- 38 Virtutes cardinales desituras esse in patria alijs qui sentiunt: ibidem verita. 10.
- 39 Virtutes naturaliter amant: pte. 9. in euangel. Ioan. tracta. 3. b. 9. a.
- 40 Virtus exiens et chusto est spiritus sanctus: ibi dem tracta. 99. d.
- 41 Virtutes heretici negant esse dona dei: pte. 8. p̃ Julia. pela. li. 4. ca. 3. a.
- 42 Ad virtutes et vicia nõ trahimur necessitate: pte 6. de natura et gra cõtra Pelagia. ca. 65.
- 43 Virtutes vere sine fide esse nõ possunt: pte. 5. de trinita. li. 13. ca. 20. d. verita. 36.
- 44 Virtuti non vicio debet honor: honor em̃i pte

Virtutibus

- miũ est virtutis: pte. 8. de adulterinis cõiugijs ad Pollen. li. 2. ca. 20.
- Virtutibus ad deum trahimur tanq cathena: 8 pte. 10. de cognitiõ. vere vite ca. 47.
- Virtutibus romanorũ quibz mercent venire ad 3 honores. deus reddidit bonorẽ et mercedẽ tem poralẽ. Argumentũ: qd virtus informis nõ est sine mercede: pte. 7. li. 5. ca. 15. a.
- Virtutibus politicis exerceri non referendo ad 4 verũ finem. nõ est sapiẽtẽ vere: ibi. li. 19. ca. 20.
- De virtutibus cardinalibus quibus pugnandũ est 5 cõtra vicia innata: et alia q vincunt nõ nisi desi derio summi boni: ibidẽ li. 22. ca. 24. d.
- Virtutibus veris anima in dei amplexibz secun 6 datur: ibidem li. 10. ca. 4. b.
- Virtutis actus circa principũ sunt difficiles et 1 penales: circa finem autẽ sunt faciles: pte. 2. de Genesi cõtra Danieles li. 2. ca. 19. verita. 4.
- Virtutis nullũ culmen ita arduũ est. vt non ad 2 illud adiuuante deo mens queat fidelis euadere: pte. 8. p̃ Julia. pela. li. 3. ca. 26. c.
- Virtutis merita auget qui ppositum nõ violat 3 religionis: pte. 11. de vera innocentia ca. 34.
- Virtutũ tria sunt genera scz ciuiles. purgatorie 1 et exemplares: pte. 3. in li. 21. sententiarũ sentẽ. 15. et. 19. in fine.
- Virtutũ pennis nutrire debemus ad volandũ: 2 pte. 5. de trinita. li. 4. ca. 12.
- Virtutũ omnium quibus ad deũ tendit deus suus 3 creas est: pte. 10. de ecclesiasti. dogmando ca. 32.
- Virtutũ exercitatio alloquit hominẽ cõtra tor 4 porum: pte. 10. de cõsuetudine vicio. et virtutũ ca. 13.
- De virtutũ bello cõtinuo cum vicijs ex quo ouẽ 5 nostra miseria: pte. 7. li. 19. ca. 4.
- Virtutũ munus liberaliter nobis cõcessum est: 6 pte. 10. li. 2. meditando. ca. 8.
- Vis vere diuinitatis hec est. vt erantur rationis 7 Vis li ratione vrenti nõ cõsino p̃r abscodi: pte. 9. in euangel. Ioan. tracta. 106. c.
- Visa omnia spiritaliũ angelicis demonstrationi 1 bus compata. sic habenda sunt. ac si in natura ista corpore terrena celestibz comparent: pte. 5. de Genesi ad isam li. 12. ca. 30.
- A visibilibz ad inuisibilia processus: pte. 2. de 2 vera religio. ca. 29.
- De visibilibz rebus quadrupliciter nos indis 3 care cõtingit. aut per sensus hauriendo. aut p memoriam recordando. aut p imaginationẽ fins gendo. aut rationes artemq inefabiliter pulchram talium figurarũ sup aciem mentis sim plica intelligentia capientes et. pte. 5. de trinis tate li. 9. ca. 6. verita. 8.
- Visibilibz nomine in scripturis sanctis sensibi 4 lia cuncta significant: pte. 2. de monito ecclie catholice li. 1. ca. 20.
- Visibiliter apparuit christus vt ad inuisibilia 5 prepararet: pte. 4. de agone christiano ca. 11. a.
- Visio triplex: sensualis. spiritalis et intellectus 1 lis fm hoc est triplex celum: pte. 10. de cognitiõ ne vere vite ca. 43. a. pte. 11. in dialo. ad Orosi um. q. 63. Infra auto. 27.
- Visio sensualis est. cum colores et formas rerũ 2 exterius cernim: s̃ interiũ aliqd celari intelli gi mus vt in lris intelligim? significant: ibidẽ.

- 3 Visio spiritualis est: qua nō res sed imagines res
bus similes spiritualiter videmus: sicut in som-
nijs solemus: et sicut Joānes in Apocalipsi et
prophetas multa novimus vidisse: et hec visio
fm celum nuncupat: quia res in his similitud-
inibus celant: vide ibidem a.
- 4 Visio intellectualis est: cū res neq; exteri⁹ neq;
imagines rerum interi⁹ sed ipsas substantias
prouit vere sunt abstractis colorib⁹ intellectu
conspiciunt: et vniuersumq; qualitatem inter se
differentē ratione discernim⁹: ibidem a.
- 5 Visio corporalis sine spiritali esse nō potest: ita
tūc tñ vt auctum⁹ oculos ab eis que videm⁹:
imagines eorū que vidimus in memoria retine-
mus: pte. 11. in dialogo ad Orisū questio. 63.
- 6 Visio spiritalis sine corporali esse potest: vnde et
absentes homines recordamur: et in tenebris ea
que vidimus imaginatiter cernim⁹: Ibidem.
- 7 Visio intellectualis nec corporali indiget nec spu-
ritali: p intellectu nec corpus videm⁹: nec ima-
ginem corporis p hanc videt iusticia charitas:
ipse deus ipsa mens hominū: que nullum cor-
pus habet: nec vllam similitudinē corpis: vis-
de ibidem per totum.
- 8 Visio facta Abrahā et animalib⁹ et autibus expo-
nit spiritaliter: pte. 7. li. 16. ca. 24. a. b.
- 9 Visio intellectualis imaginaria vel corporalis
elici potest ex modis quib⁹ de⁹ dicit loqui ho-
minū: ibidem li. 11. ca. 2.
- 10 Visio dei tante est pulchritudinis vt infelici-
mū sit oīa alia habere illa pternissa: fm Plo-
ninū: ibidem li. 10. ca. 16. a.
- 11 Visio Danielis in qua et patris et filij psona ap-
paruit in specie corporali: vide supra deus: auto-
rita. 15. 40. Daniel: auto. 6.
- 12 Visio dei propter deum perdita: et miseria innē-
ta: pte. 10. in manuali ca. 31.
- 13 Visio dei est tota merces: totū premiū qđ expe-
ctamus: pte 5. de trinitate li. 1. ca. 9. verita. 20.
pte. 10. in solilo. aīe ad deū ca. 36. b.
- 14 Visio diuine essence premiū est nostri laboris:
pte. 8. in li. 1. questio. sup Gene. q. 114. pte. 11.
de speculo ca. 25. 29.
- 15 Visio dei regnū celoz vocatur que est fons oīm
bonorum: parte. 10. de cognitio. vere vite capis-
te. 44. a. 46. in fine.
- 16 Visio beata varijs nominib⁹ nominat: ibidem
capite. 9. a. b.
- 17 Visio beata est videre regem angeloz in decore
suo: videre sanctū sanctoz p quē oīs sunt sanc-
ti: pte. 10. de spiritu et aīa ca. 57. b.
- 18 Visio dei sanctas nostra est: pte. 10. de edico no-
uo capite. 10.
- 19 Visio spiritalis imaginaria prestantior est cor-
porali: parte. 5. de Gene. ad litteram li. 12. ca-
pite. 24. veritate. 9.
- 20 Visionū tria genera in patria erūt: ibidē ca. 36.
Infra auto. 27. Visionū: auto. 1. 2.
- 21 Visio spiritalis media est inter corporālē et intel-
lectualē: et pōt fieri sine corporali visione: ibidē
et supra auto. 6.
- 22 Visio corporalis accipi pōt et illud: et quō corpora-
lis visio nō pōt fieri nisi etiam spiritalis simul
fiat: vide ibidē ca. 24. b. 25. Sup auto. 5.

- Visio corporalis habz fieri in instā: de q Augus. 23
loquit: pte. 5. de trinitate li. 14. ca. 10. verita. 20.
- Visio mentalis quomō differt a reali: vide pte 24
9. in euangel. Joā. tracta. 23. f.
- Visio intellectualis falli nō pōt: pte. 5. de Gene- 25
si ad lram li. 12. ca. 14. a. verita. 4.
- Nō est alia visio pīs et filij in diuinis sicut nec 26
alia essentia: ibidem li. 5. ca. 17. notabili. 4.
- Visio trina est electus dei. id est. corporalis: qua 27
corporea cernent quomūdā splendenna vt sol:
quomūdā vt luna: aliorū vt stelle. Et spirita-
lis: qua similitudines corpōz in spiritu nō fal-
saci fantasie inspicient. Et visio intellectualis:
qua puro mentis oculo in spiritu deum vide-
bunt et. parte. 10. de tripliā habitaculo ca. 6. b.
Supra auto. 1. Visionū: auto. 1. 2. 3.
- Visio dei pcellit omīs creature pulchritudinē et 28
voluptatē: p. 9. i. epist. Joā. trac. 4. d. aī mediu
- In iudicio extremo mali solum videbunt huma- 29
nitatē chasti: Ibidem. d.
- Visio dei qualis possibilis: vide pte. 10. de sym- 30
bo. ad cathedra. li. 4. ca. 3.
- Visio gignit et visibili et vidente: pte. 5. de trini- 31
ta. li. 11. ca. 2. d. verita. 6.
- Visio aliqua est sentiētis aliqua cogitantis: ibi- 32
dem li. 11. ca. 9. a.
- Visio etiā fit extramittendo. Argumentū frā- 33
cis. maro. qđ est ptra Aristo. in de sensu et sensa-
te: pte. 5. de trinitate li. 9. verita. 4. de Gene. ad
lram li. 4. verita. 10.
- In visioe tria sūt res quā videm⁹ visio et vtrūq; 1
q; coniungit. p. 5. de trinitate li. 11. ca. 2. a. verita. 10.
- Re visibili detracta nulla pōt esse visio: Ibidē. 2
- De visione sancte Perpetue cum egiptio in som- 3
nis luctate: et de vulnere viso in mortua diuo-
cratio aīa: pte. 8. de aīa et eius origine ad Vins-
cen. victorem li. 4. ca. 18.
- Visiōes errantes cur magis mirent boles q̄ vi- 1
siones somniantū: vide pte. 5. de Gene. ad lra-
teram li. 12. ca. 18.
- Visiōes dormientū: cum aliquādo a corpore 2
sunt vt talia visa cernant: aliter tamen vidētur
a sanctis dormientibus: q̄ ab illis qui turbatos
aut extinctos habent oculos: ibidem libro. 12.
capite. 20.
- Visiōum non est diuersa natura: licet diuersas 3
sit modus qui ex differentia corpōz: et quādoq;
a contrario existit: ibidem ca. 21.
- De visionibus phantasticis et illusionibus temo- 4
nū: vide pte. 10. de spiritu et aīa ca. 26.
- Visiōis diuine actus dicitur species: pte. 5. de 5
trinitate li. 2. ca. 17. b. verita. 18.
- Visiōes ille per creaturā cōmutabilem deo in- 6
cōmutabili subditam facte sunt nō proprie si-
cuti est: sed significatiue sicut pro rerum causis
et temporibus oportuit ostendentes deum: ibi-
dem. 17. in fine.
- Visionū tria genera tangunt: parte. 10. de spū et 1
aīa ca. 24. a. Supra visio: auto. 1. 20. 27.
- Visionū tria genera erunt in patria: parte. 5. de 2
Gene. ad lram li. 12. cap. 36. 37. Supra visio:
auto. 20. et. 27.
- Visionū varia sunt genera: pte. 3. cōtra adimā- 3
tū Danicel dīci. ca. 28. b.

- 4 Vitentia tria genera occurrunt in hoc precepto. diliges proximum tuum: pre. 5. de Genesi ad Iram li. 12. ca. 6. a. 7. a. veritate. 2. et ca. 11.
Vitiosa potentia in sensibus nobilissima existit pre. 4. li. 10. confessio. ca. 35. dicto. 12.
Vitorum genera sunt plura: pre. 2. de libero arbitrio li. 3. ca. 25. b.
- 1 Vitus sepe ponit pro quolibet sensu: parte. 9. in euangel. Joan. tracta. 121. c.
- 2 Vitus excellit alios sensus et cernit sensum: pre. 5. de trinitate. li. 1. ca. 1. verita. 2.
- 3 Vitus perfectus sensu quibus anima per corpus vivit: p. 2. de moribus ecclesie catholice: li. 1. ca. 20.
- 4 Vitus et audimus sunt sensus discipline: pre. 4. de doctrina christiana. li. 2. ca. 1. verita. 1. nota. 2.
- 5 Vitus referendus est ad oculum et mentem: p. 6. de videndo deo ad Paulinum ca. 3. circa finem. 9. a.
- 6 Vitus iustorum grauat iniustos: pre. 9. in Apocalyp. Homelia. 8. c.
- 7 Vitus est deus hominibus et locutus est ipsis: p. 5. de Genesi ad Iram li. 9. ca. 2. b. li. 11. ca. 33.
- Vit. Vita hominis triplex ante legem sub lege et sub gratia
1 pre. 3. in expositio. epistol. ad Gal. ca. 5. c.
- 2 Vita duplici vivebat primus homo in paradiso: pre. 7. li. 14. ca. 26.
- 3 Vivebat primus homo in paradiso sicut volebat: quod diu hoc volebat quod deus iusserat: vivebat fructus deo: et quo bono erat bonus: et ostendit post quomodo nihil corruptionis timebat intra vel extra: nulla erat sibi molestia: nihil in se nec inaniter letum: vide ibidem.
- 4 De vita felici primorum parentum in paradiso: que fuit tam beata: ut ad nascentium sensum nec ipsa perveniret: ibidem li. 22. ca. 21. c.
- 5 Vita sola dicenda est que beata est: ibidem li. 20. capite. 6. c.
- 6 Non vivit ut vult: nisi beatus: et nullus beatus nisi iustus: quia non vivit ut vult: nisi ubi vera beatitudo est: hoc enim natura expetit: ibidem li. 14. capite. 25. a.
- 7 Vita beata non est aliud quam vita eterna: ibidem li. 7. capite. 1. a.
- 8 Vita dicitur a vivendo: sed eterna finem non habens: quia eternam angelus non habuerunt in paucis prioribus: ibidem li. 11. ca. 11.
- 9 Vita presentis significatur in ingressione Noe in arcam: futura autem in egressione: pre. 11. in dialogo ad Orosium questio. 58.
- 10 Vita presentis multis amaritudinibus et miseriis est respersa.
- 11 Vita autem beata omni gaudio plena: pre. 10. li. 1. meditatio. ca. 21. 22. In manuali ca. 8. de visitatione infirmo. li. 1. ca. 6. c. De vanitate seculi ca. 1. a. b.
- 12 In vita hac positi ita agere debemus ut cum hinc migraverimus: et caro a vermibus in sepulchro ceperit deorari anima ornata bonis operibus cum sanctis omnibus in celis letetur: pre. 10. de vanitate seculi ca. 1. a.
- 13 Vita huius mundi que morte transit: mare appellatur: pre. 8. in li. 5. ques. sup. Deutero. q. 54.
- 14 Vita animarum deus est: pre. 4. li. 3. confessio. ca. 6. c. libro. 10. ca. 20.
- 15 Vita hominis aliquid est corporalis aliquid spiritualis: pulchra vide pre. 6. de gratia novi testam. ad Donatam. ca. 2.

- Vita quedam est que nutrit et continet: quedam habet ultra: quia sentit: quedam ultra: quia intelligit: quedam non nutrit sed continet: sentit et intelligit et talis est in angelis: parte. 7. li. 8. ca. 6. a.
- Duplex est vita secundum carnem et secundum spiritum: ibidem li. 18. b. 14. ca. 2. b. c.
- Vita nullius hominis duravit mille annis quamvis velima non getos multi vixerunt: ibi. li. 15. ca. 8. d. e.
- Quia vita gentis alicuius adhuc protendit usque ad ducentos annos secundum Plinium: ibidem ca. 9. c.
- Quia vivunt homines minus iuxta extensum mundum di secundum Plinium: ibidem.
- Item de tempore maiorem et minorem Abrahama Moyses et modernorum: vide ibidem li. 15. ca. 14. b. c.
- Vita eterna pariter omnibus scriptis erit: sicut equas lis denarius omnibus attribuitur est: quia isti distincte fulgebant honorabilior alius alio clarius: pre. 5. de sancta virginitate ca. 26. in fine.
- Vita eterna est contemplatio quam videt deus non ad penam sed ad gaudium: pre. 5. de trinitate. li. 1. ca. 13. d. Joannes. 17. auto. 1.
- Vita eterna presentem vitam continet: pre. 10. de conflictu vitio: et virtutum ca. 26.
- Vita eterna facit homines similes angelis: pre. 10. de vanitate seculi ca. 2.
- Vita eterna est cognoscere unum verum deum: parte. 6. de spiritu et littera ad Marcellum. ca. 22. 33. c. Supra auto. 24.
- Vita eterna est cognitio veritatis: pre. 2. de moribus ecclesie catholice libro. 1. capi. 25. Joannes. 17. auto. 1.
- In vita eterna acturi sumus: illud quod scriptum est vacare et videre quomodo ego sum deus: pre. 10. de Symbolo ad cathedram. libro. 2. ca. 12. li. 3. ca. pite. 11. li. 4. ca. 10.
- Vita eterna in veteribus etiam invenit libris: pre. 4. contra Faustum li. 19. ca. 31.
- Vita eterna quod dicitur et amabilis: vita autem temporalis eruditiosa: pre. 11. de speculo cap. 30. Supra auto. 10.
- Vita eterna est merces certa bonorum operum: parte. 8. in Eucheridion ad Laurentium. cap. 107. De gratia et libero arbitrio ad Valerium. ca. 8.
- Vita eterna sicut finis est novi et celestis bonum: merito moris veteris bonum: pre. 2. de vera religio. capite. 26. in fine.
- Vita quies non est in hac vita sed securus nequius: pre. 7. li. 2. ca. 27. b.
- Vita aliqualis erit post mortem in ore laudantium: ibidem li. 5. ca. 14. c.
- Quia in vita homo nunquam est: et quo est in isto corpore moriente potius quam vivente: quia in vita et in morte simul esse non potest. Et post ostendit quomodo est in aliquali vita: ibidem li. 13. capite. 10. b. 11. a.
- In vita ista est mors ita gravis: ut mors que ab hac liberat: amore huius mortis timeat: ibidem libro. 12. ca. 20. a.
- Vita mortalium tota est pena: quia tota est temporatio. Et exemplificat de insipientia parvulorum: et alijs eorum penae: ibidem libro. 21. capite. 14. 15. a.
- Vita nostra incipit a fletu quando nascimur. Et quia vita ista eruditiosa est ira dei: ibidem ca. 14. b.

- 40 Vita non est appellanda que est in inferno: sed potius mors: ubi est eterna damnatio: pte. 7. libro. 13. capite. 2. c.
- 41 Vita qualiscūq; aliqd bonū est: dolor autē malū ideo corpus nō viuere dicendū est: in quo aīa nō viuendi sed dolendi causa est: Ibidem.
- 42 In Vita presenti que bona deus contulerit natu re humane: q̄nia per peccatūz damnate: par te. 7. li. 22. capite. 24.
- 43 Vita beata est pie pfecteq; cognoscere a q̄ iudi cis. Secō qua veritate persuaris. Tercio p qd cōnectaris summo modo: pte. 1. de beata vi ta disputatio. 3. v.
- 44 Vita beata soli voluntati recte viuendi debetur: pte. 2. de libero arbitrio li. 1. ca. 14. a. b.
- 45 Vita que non est eterna nō est beata: pte. 11. cō tra Marini. arriano. episcō. li. 3. ca. 23. f.
- 46 Vita beata si nō amat nō habet: pte. 11. de vera innocen. ca. 154. Supra beata: auto. 7.
- 47 Vita beata qd sit 7 qle velle hoīez beatū efficiat: vide pte. 10. de orando deo ad pbam: ca. 5.
- 48 Vita beata illa est quā omēs volunt 7 gaudere ce te 7 propter te: parte. 4. libro. 10. confessionū ca. 20. 22. 23.
- 49 Vita beata est gaudium de veritate qd deus est: multis autē veritas odiosa est: pte. 11. de vera in nocentia capite. 180.
- 50 Vita beata est nosse aut diligere deum: quā mul ti querunt: pauci tamen inueniūt: pte. 2. de ma gistro capite. 14. a.
- 51 Vita beata in eo qd pp̄ se diligendū est pstituitur: pte. 4. de doctrina christiana li. 1. ca. 22.
- 52 Vita beata cognitōe 7 actōe complet: pte. 3. de sermone dñi in monte: li. 2. bb.
- 53 Vita beata et temporalis figurata est p Liam et Rachel: pte. 4. cōtra faustū li. 22. ca. 52.
- 54 Vita beata ex duobz pstat: ex eo qd est bñe qd vult: 7 nihil male velle. Supra beata: auto. 2.
- 55 Vita beata que fit: 7 q̄ via pueniendi ad ipam: pte. 10. de epicureis et stoicis ca. 8. a. b. Supra beata: autoritate. 1.
- 56 Vita beata in sensibiliū delectatione nō cōsistit: pte. 3. in li. 83. questio. 5. dicto. 3.
- 57 Vita vera non nisi a deo est: q̄ est fons vite: pte 2. de vera religio. ca. 11. a.
- 58 Vita vera est ubi feliciter viuunt: pte. 8. in En chiridion ad Lauren. ca. 92.
- 59 Vita vera soli iusti viuūt etiā qñ corpe moriunt pte. 8. p̄ aduersariū legis 7 p̄bera: li. 2. ca. 5. b.
- 60 Vita aliqua sicut est sine omī dolore: dolor autē sine aliqua vita esse nō potest: sic et quedā par sine omī bello: bellum vō esse sine aliqua pace non potest: pte. 7. li. 19. ca. 13. b.
- 61 Vita beata hominis deus est: sicut anima vita est corporis: et sic miser est populus alienatus a deo: ibidem li. 19. ca. 26. a.
- 62 Vita ista quantum distet a vita celestis ciuitatis ostendit: li. 5. ca. 17. c.
- 63 Vita hec miserrima est respectu future quantis cūq; bonis abundet: ibidem li. 19. ca. 20.
- 64 Vita recta qua puenit ab vitā beatā recte ha bet omēs suas affectiones: ibidē li. 14. ca. 9. g.
- 65 Vita est duplex vna sempiterna altera temporā lia: pte. 3. de mendacio ad consentiū ca. 18. b.

- Vita hominis tranquilla 7 beata est: cum omēs 68
mors ei⁹ rationi ventatq; cōsentit: pte. 2. de
Genesi cōtra Manicheos li. 1. ca. 20. a. b.
- Vita verus finitur vsq; ad penitentia: atq; inde 67
incipit noua: pte. 3. in li. 83. questio. quel. 58. a.
Infra: autoritate. 88.
- Vita hec misera est 7 mors incerta: parte. 4. li. 6. 68
confessio. ca. 11. c.
- Vita terrena et carnalis fit diligēdo ista inferio 69
ra in voluptatibz: pte. 2. de vera religio. ca. 12.
- Vita 7 mors paupertas 7 diuine quomō a deo 70
sunt: vide pte. 11. in questio. vete. 7 noui testa.
q. 34. Ecclesiastici. 11. auto. 1.
- Vita bona nra nihil aliud est q̄ gratia dei: p. 8. 71
de gratia 7 libero arbitrio ad Valēti. ca. 8. b.
- Vita bona sequi nō potest nisi fides pcedat: par 72
te. 6. de fide 7 operibz ca. 7. c.
- Vita anime deus est: sicut corporis anima: pte. 9. 73
in euangel. Joan. tractatu. 19. f. 26. g. 32. a. Et
pte. 10. de cognitio. vere vite ca. 31. b. pte. 11. de
vera innocen. ca. 167. 236.
- Vita anime duplex est: alia qua viuit in carne et 74
dici potest naturalis: et alia qua viuit in deo:
pte. 10. de spiritu 7 aīa ca. 9.
- Vita deo attribuit: q̄ nihil aliud nisi ei⁹ essentia 75
atq; natura: viuit itaq; de⁹ nō nisi vita qd ipse
sibi est: p. 5. de trini. li. 15. ca. 5. b. sup̄ auto. 70.
- Vita christus est qui habitat in cordibz iustoz: 76
interim p fidē post etiā p specē: pte. 6. de grana
noui testa. ad Honora. ca. 25. a. Joan. 14. au
to. 2. ad Philip. 1. auto. 1.
- Vita quomodo sunt omīa in verbis: vide pte. 9. 77
in euangel. Joan. tracta. 1. b.
- Vita multiplex tangit: ibidē tract. 18. d. in fine. 78
- Vita bonum duplex interior: scilicet 7 exterior: 79
ibidem tracta. 32. a.
- Vita qua deus viuit: et qua viuit anima: vñ an 80
geli differūt: ibidē tracta. 19. e. f. g. 22. f. 70. a.
- Vita eterna que fit: 7 quō transit ad eā: vide ibi 81
dem tracta. 19. J. 22. b. c. d. 26. f.
- Vitam habere in semet ipso quomō dedit pater 82
filio: vide supra Pater 7c.
- Vita quilibet maior est corpore etiā nō molesta: 83
men vi: pte. 5. de trinita. li. 9. ca. 4. a.
- Vita hominis quid sit: 7 quid intendere debeat 84
vide pte. 4. li. 11. confessio. ca. 29.
- Vita que in peccatis agitur mors est: parte. 2. de 85
Genesi cōtra Maniche. li. 2. ca. 21. a.
- Vita triplex: quia alia carnis et anime ante pec 86
catum: alia carnis post peccatūz: alia anime et
carnis post dissolutionē elementoz: pte. 10. de
predestinatione dei ca. 5.
- Vita fidelium in fide spe et charitate confirma 87
tur: pte. 4. contra faustū libro. 20. ca. 23.
- Vita noua in fide inchoat 7 spe genit: pte. 5. ad 88
inquisitiones Jannary: li. 2. ca. 14. e. 3. auto. 67.
- Vita corpora habet q̄sdā gradus incrementoz 89
quibus ad imaginē summe vite proficit: p. 10.
de spiritu 7 anima ca. 14. b.
- Vita laudabilis in quo consistit 7 damnabilis: 90
vide pte. 8. in li. 3. quel. sup̄ Zeniti. q. 20. a.
- Vita iustoz est disponere testamentū dei sup̄ sa 91
crificia: 7 exequi de opibz misericōe p̄ponens
dis sacrificijs: pte. 7. li. 20. ca. 24. f.

- 92 Vita sapientis debet esse socialis: ibi. li. 19. ca. 6. b.
- 93 De vita actiua et contemplatiua et permixta fm triplex genus vite tē. In vtraq; vita debet prelatu exercitari / vt ocio cōtemplationis vacet propter veritatē et actiui propter charitatem: ibidem li. 19. capi. 19.
- 94 Quia vita ex vtraq; composita magis sibi placeat et si quis fidelis possit vitam suā ducere in quoslibet triū modorū p̄dictorū inter est. cum amorem teneat veritatis. quid officio charitatē impēdat: nec sic debet esse quisquis ociosus. vt in eodem negocio vtilitatē nō cogitet. p̄mi: nec sic actiuosus vt p̄tēplationē nō requirat: ibidē
- 95 In vita ista boni videntur bonis vt peregrini. quibus nō capiunt: malis autē probantur. aut emēdantur: ibidem libro. 1. ca. 29. a.
- 96 Vita in corporibus impiorū nō animarū s; corporū vita est: et sic homo viuens fm sc̄pm. mēdatur est et similitudo diabolo qui voluit fm seipsū viuere: ibidē li. 14. ca. 3. c. 4. a.
- 97 Vita ista sine multis calamitatibus non ducit: ibidem libro. 1. ca. 27. b. c.
- 98 Vita nostra quomō dicat esse incerta: vide partē. 8. contra Pelagium. et Celesti. de peccato originali. libro. 2. ca. 20.
- 99 Vita actiua et p̄tēplatiua sunt due virtutes aīe: pte. 5. de consen. euangelista. li. 1. ca. 5.
- 100 Vita actiua et cōtemplatiua in duabus vxoibus Jacob figurate intelligunt: ibidem.
- 101 Vita brutior animalū est spiritus vitalis constans ex aere et sanguine: alia inuisibilis sed sensibilis. memoria habēs / intellectu carens: cum carne moriens in aera euanesceus: pte. 10. de cognitio. vere vite ca. 4. in fine.
- 1 Vitam nullam esse dixerunt epicuri post hanc vitam: pte. 10. de epicuri et stoicis: ca. 6.
- 2 Vitam p̄sentē scriptura incolatū. id est. peregrinationis habitationē nominat: pte. 8. in li. questio. sup. Gene. quest. 156.
- 3 Vitam spiritalem huius sp̄s ad futurā et tēplo apostoli Augustinus comparat: pte. 6. de spiritu et lra ad Marcell. ca. 23.
- 4 Vitam in qua quis natus est nullus bene finiet nisi renatus anteq̄ finiet: pte. 8. de p̄sentia dei ad Darda. capite. 16.
- 5 Ad vitā boiem venire nō posse solius baptisimi adiutorio ex p̄dicatione Iohannis baptiste et christi p̄batur: pte. 6. de fide et operi. ca. 13.
- 6 Vitā nouā inchoare nō pōt om̄s q̄ iaz volūtas sue arbitrat est nisi cum peniteat vite veteris: pte. 10. de penitē. medicina ca. 2. a.
- 7 Vitā debem⁹ bonā agere p̄p̄ summū bonū habendū et summū malū vitādū: p. 7. li. 19. ca. 4. a.
- 8 Vitam multiplicē varro distinguit esse philosophorū in libro de phia / sc̄z ociosam actiuosam et ex vtraq; modificatā: primā diligūt qui tantū modo studijs doctrine vacare volūt. Secundam bi qui etiā philosophādō tamen in administratione regēdisq; rebus humanis occupati fuerūt. Tertiam bi qui partim erudito ocio: partim necessario negotio alternantia vite sue tempora tribuerūt. Et hanc dicit Varro cum academicis magis sibi placere. ibidē libro. 19. capite. 1. f. g. 2. 3.

- Vita fm istos non est hoc qd virtus: quoniam nō 9
om̄is vita virtus / sed sapiens vita: ibidem li. 19. capite. 3. c.
- Vitam diuersificatā moribus habitu vel p̄fuetudine nō repellit ecclesia dū nō sit contra deū: ibidem libro. 19. ca. 19. a.
- Vitam tpalem q; vitā debitū etiā amāt p̄nerfi: 11
ideo cum ip̄s malis tam amarā sentiūt in flagellis tpalibus: ibidem li. 1. ca. 9. d. e.
- Vitam hanc vanitatem subditam quomō deseri 12
bit ecclesiastes: et q; bona et mala cōmunia sine bonis et malis: ibidem li. 20. ca. 3.
- Vitā p̄sentē ostendit plenā calamitatibus malis. 13
Tum ratione ignorantie et p̄cupiscentie cū quib⁹ nascimur: ibidē li. 22. ca. 22. Tum rōne hominū a quibus decipimur / occidimur alligamur. Tum rōne elemētōrū. Tum rōne ferarum veneno inficiētū. et alios occidentū tē. Tum rōne demonū etiā paruulos veracitū et decipientū multos. Itē rōne infirmitatū multiplicū et inediariū. Item rōne famis et sitis q̄ etiā coegit iam p̄p̄ios filios comedē tē. ibidē
- Ad vitam beatā vtrū necessaria sit veni cōp̄rehē 14
sio an ne sufficiat eiusdē inuestigatio: vide p. 1. cōtra academicos li. 1. ca. 2. a. b.
- Ad vitam eternā qui vult p̄uenire p̄tra oēs diaboli laqueos debet foriter inuigilare: pte. 11. p̄ iudeos et arrianos ca. 20.
- Quomodo differunt vita eterna et tpalis: vide 16
ibidem capite. 21.
- Vitā eternā volens cōsequi christū caput habere 17
studeat: pte. 11. contra Petiliū. Donatū. ep̄sco. capite. 16. d.
- Ad vitam nemo p̄uenire potest nisi per tolerā: 18
nam molestiarū et sc̄tne plenitudinē: pte. 2. de Genesi contra Manicheos li. 2. ca. 23. b.
- Ad vitam salutemq; eternam nullus sine christi 19
societate p̄uenire potest: pte. 6. de peccato. meriti. et remissio. li. 3. ca. 4. a. 11. a.
- Vitam eternam nemo merito innocētie sue: nē 20
si baptisatus ingredi potest: ibidē li. 1. ca. 28. a.
- Vitam eternam et impij habebūt sed non beatā 21
vitam: quia cruciantibus plenam: pte. 10. de ep̄is tures et stoicis ca. 8. b.
- Vitam loboiosam et beatā christus nobis ostēdit 22
per passionē et resurrectionē suam: pte. 4. p̄ felicem Manicheū li. 2. ca. 11.
- Vitam eternā magis dicimus finem bonorum 23
nostrorū q̄ pacem: que pax quandoq; pro bis mortalibus accipitur. Item magis q̄ vitam eternam: quia vita eterna ab his qui familiaritatem non habent cum scripturis / etiā vita malorum potest accipi: aut propter anime immortalitatē fm philosophos: aut propter penas eternas: propter hoc finis huius ciuitatis in quo summū habetur bonum / dicendus est vel pax in vita eterna vel vita eterna in pace. et facili⁹ ab oib⁹ possit intelligi: p. 7. li. 19. ca. 11. b.
- Eam quippe vitam eternam dicimus: ubi est sine fine felicitas: et quomō tam solus deus dat: 24
ibidem libro. 6. ca. 12. per totum.
- Vitam veram expectare post mortem / reditum 25
sperare post exitum est summa christiane fidei: pte. 10. de cōsolatione mortuorū li. 1. ca. 6. b.

- 26 Vitam verā desiderā spem suā de rebo mortali-
bus tollere debet: pte. 4. de carbenazadis rudibz:
ca. 16. b. supra Spem; auto. 2. Requie; auto. 1.
- 27 Vitam multiplicē quō participet homo: cū ars
bono seminale: cū peccato sensualē: cū anges-
lis intellectualē: pte. 7. li. 5. ca. 11. a.
- 28 Vitam actiua euangeliste tres puta Matthaeus
Lucas et Marcus representant. Ioannes vo
contemplatiua: parte. 5. de consen. euangelista.
li. 4. ca. 10. in fine. Euangeliste: auto. 6.
- 1 Vite breuitas nos a peccato retrahere debet: pte
10. de bono viduitatis capite. 20.
- 2 Vite breuitatē considerans speculū inspiciat pec-
catoris: quo inspecto quis saluari potest: p. 10.
de speculo peccatoris ca. 3.
- 3 Vite auctor nō vult op^o suū morti esse obnoxii:
pte. 11. in questio. vere. 7. noui testa. q. 119. a.
- 4 Vite innouatio est transitus de morte ad vitam: pte
5. ad inq̄sitiōes Ianuarij li. 2. ca. 2. 3. a.
- 5 Vite veteris occasus figurat mors christi: 7. et or-
is noue ei⁹ resurrectio a mortuis: pte. 6. de spū
et lra ad Marcell. ca. 6. in fine.
- 6 Vite male qualitas ab infidelitate incipit: p. 10.
de fide ad Petrū capite. 3. g.
- 7 Vite quidam modus est sufficiens ipsis viuēti-
bus ad salutē: quidā vō nō est sufficiens: ipsis
viuentibz: nisi alioz suffragijs q̄s sibi amicos
faciunt elemosinis: pte. 7. li. 21. ca. 27. 3.
- 8 De vite eterne incōprehensibilitate 7 dignitate:
vide ibidem li. 22. ca. 29. et. 30. p. totum.
- 9 De vite hui⁹ miseria multa p̄sequit^r circa corp⁹
et animā: ostendēs p hoc in ea nō esse beatitudi-
nē: cōtra p̄bos: ibidē li. 19. ca. 4. li. 22. ca. 22.
- 10 Vite p̄senti cōueniūt deformitates et monstra-
que a corporibus resurgentiū beatis tollent^r:
ibidem li. 22. ca. 19. c.
- 11 Vite tres sub figura triū dearū: ibi. li. 3. ca. 25.
- 12 Ex vite huius donis que cōmuniter largit^r de⁹
bonus et malis: cōiicere possumus q̄ in patria
daturus est: ibidem li. 22. ca. 21. 24. f.
- 13 Vite vere cognitio quā utilitatē boni confert:
vide pte. 10. de cognitio. vere vite ca. 2.
- 14 Vite eterne meritū in tribus stat: p. 10. li. 2. me-
ditatio. ca. 14. in principio.
- 15 Vite eterne merces eterna est: pte. 10. de discipulis
na christiana ca. 2. in fine.
- 16 Vite eterne plenus gaudium est: vide pulchra:
pte. 10. in manuali ca. 36.
- 17 Vite eterne bona vt sunt nullas carne vestitus
dicē vel cogitare pōt: p. 10. li. 2. medita. ca. 18. b.
- 18 Vite eterne p̄mia si volum⁹ p̄mereri p̄cepta dei
totis viribz satagamus custodire: p̄cepta eius
nolentibus graua sunt. volentibz leuia: p. 10.
de salutaribus documen. ca. 8. a.
- 19 Vite beate appetitio philosophis et christianis
cōis fuit: pte. 10. de epicuris 7 stoicis ca. 3.
- 20 Vita beata merces bonoz est: bonitas opus est:
beatitudo merces est. deus opus iubet. merces
dem promittit: Ibidem.
- 1 Vitare nō possum⁹ ea q̄ fugiēda intelligim⁹ si-
ne grā dei: p. 10. de p̄destinatio. 7 grā ca. 12.
- 2 Tu qd vitare possis stultum admittere est: p. 1.
de beata vita disputatione. 3. d.
- 1 Vitis vera est christus: quomō: vide parte. 9. in

- euang. Ioan. tracta. 80. a. 81.
- Vitis et palmes vnius sunt nature: ibidem tra- 2
cta. 80. a.
- Vitis quomō est in palmitibus: vide pte. 11. de 3
vera innocen. ca. 364.
- Vitēū mare quid significet: vide pte. 9. in Apo-
calypsim Homel. 2. b.
- Vitulū igne Moyses combussit significat sa-
crilegam societate gentiliū idolatrie dedito: q̄
quā illo igne dñs cōburnit. de quo dicit in euā-
gelio: igne veni mittere in terram: pte. 4. cōtra
faustum li. 22. ca. 93.
- Vitulus mostuos grece dicit^r: sicut oris acutū 7
velocem significat: pte. 4. de doctrina christia-
na li. 2. capite. 12. b.
- Viuenti modū Antonius et Augustin⁹ eun- Viue
dē innenerūt: p. 4. li. 8. p̄fessio. ca. 12. c. dicto. 7.
- Viuerē velle nobis naturale est. male aut viues 1
re nō nature sed peruerse voluntatis est: pte. 5.
de Genesi ad lram li. 7. ca. 27.
- Viuerē deo est in ei⁹ lumine videre lumē: p. 6. 2
de spiritu et lra ad Marcelli. ca. 22.
- Viuerē bene sine grā dei nō possum⁹: p. 6. de na 3
tura 7 grā p̄ Pelagia. ca. 23. b.
- Viuerē qui vult vt christiā⁹ vt post mortē res 4
muneret: sciat q̄ nō sunt cōdigne passiōes bus
ius secti ad futurā gloriā q̄ reuclabit in nobis:
ac per hoc suscepta armatura fidei nō dubitat
cōgredi p̄ra principes 7 potestates: vt in seculis
lo cristū victor post seculū coronet^r: pte. 11. in
questio. vere. 7. noui testamen. q. 126. c.
- Viuerē recte et nolle laudari nō est aliud q̄ inimi 5
cum esse rebus humanis: parte. 3. de sermo. do-
mini in monte li. 2. a.
- Viuerē recte si non nosti quid sit. diuina prece- 6
pta cognosce: p. 10. de penitēne medici. ca. 4. b.
- Viuerē bene nihil aliud est. q̄ ea facere que deo 7
placēt: pte. 1. de beata vita disputatione. 2. b.
- Viuerē bene nihil aliud est. q̄ toto corde. tota aīa 8
tota mente deū diligere: a quo existit. vt incor-
ruptus in eo amor atq̄ integer custodiāt. qd ē
temperantē: 7 nullis frāgat incomodis. qd est
fornitudinis tē. pte. 2. de monito ecclē. catholi.
libro. 1. capite. 25.
- Viuerē bene est p̄frui deo: parte. 4. de doctrina 9
christiana li. 1. ca. 29.
- Viuerē beate est fm animi virtutē viuerē: p. 5. 10
de trinita. li. 13. capite. 4. b.
- Viuerē bene inter malos laudabilius est. q̄ in- 11
ter bonos vbi nulla est persuasio: pte. 5. de Ge-
nesi ad lram li. 11. ca. 4.
- Viuerē bene aliud est. et aliud potestātē alicui⁹ 12
officij accipere: pte. 11. in questio. vere. et noui
testamen. questio. 46. b.
- Viuerē bene non sufficit homini nisi studeat eti 13
am coram hominibus bene cōuersari: pte. 10.
de ouibus ca. 9. c.
- Viuerē bene est amare virtutē 7 sapientiā et ve- 14
ritatē et amare ex toto corde: pte. 2. de monito ec-
clesie catholi. li. 1. ca. 13. 25.
- Viuerē brē nō est viuē fm rationē 7 mentē solū 15
sed fm deū: pte. 1. in argumēto p̄ academicos. c.
- Viuerē beate nō est ab homine vel a virtutibus 16
sed a deo: pte. 7. li. 19. ca. 25.

- 17 Viuere debet homo velle ideo: vt aliqd cognoscat vtile: et fm cognitionē vitam mortisq; cōponat: ibidem li. 19. ca. 14. b.
- 18 Viuere recte nō nobis et nobis: nisi credētes et orantes adiuuet q̄ 7 ip̄am fidē dedit: q̄ nos ab illo adiuuādos esse credam⁹: ibidē ca. 4. a.
- 19 Viuit recte qui obtempat p̄cipiēti deo: ibidē libro. 17. capite. 4. k.
- 20 Viuere fm bonū creatū - deserto creatore bono causat peccatū: ibidem li. 14. ca. 5. a.
- 21 Viuere debet vnusq; nō sibi ip̄s s; cō: p. 6. de gr̄a noui testamē. ad Honoratū ca. 28.
- 22 Viuere intelligere aut diligere dei nihil aliud ē q̄ existere: pte. 10. de cognitiō. vere vite ca. 17.
- 23 Viuere fm carnē est fm sc̄p̄m carnalit̄ viuere: p. 10. de saluta. documē. ca. 17. Rom. 8. auto. 5.
- 24 Viuere fm bolem: nihil aliud est nisi fm carnē viuere: pte. 10. de cōtinentia ca. 4. a.
- 25 Viuere debemus vt semp viuere valeam⁹: p. 9. in euang. Ioan. tracta. 45. a.
- 26 Viuentes qui sūt: vide ibidem tracta. 22. e.
- 27 Viuere sine metu cupē: nō tantū bonorū s; etiā oīm malorū est: p. 2. de libero arbi. li. 1. ca. 4. c.
- 1 Viuit anima et deo cum bene viuit: viuit corp⁹ et anima: cum anima viuit in corpore: pte. 7. libro. 13. ca. 2.
- 2 Homo qui fm deū nō fm hominē viuit: oportet q̄ sit amator boni: vnde sit psequēs: vt malum oderit: ibidem li. 14. ca. 5.
- 3 Male viuit: si de deo non bene creditur: ibidem libro. 5. ca. 10. c.
- 4 Viuit deo qui sub deo est: legi autē q̄ sub lege est: pte. 3. in expōitiō. epistol. ad Gall. ca. 2. d.
- Viuit et mortuos quōdā mōdō vītrū indicat: vide p. 10. de eccl̄asticis dogmatib; ca. 8.
- Vir. Vixerūt aliq̄ post diluuiū vltra quingētos ānos: quos dicit: t̄ps fuisse homi datū centū viginti annorū: qd̄ t̄ps potius fuit p̄dictū vsq; ad diluuiū: pte. 7. li. 15. ca. 24. a.
- 2 Vixisse post diluuiū: Machabē q̄tuordecim annos putauerūt quidā. Et ponit ratiōnē eorū sumptā a t̄pe vite sue: ibidē ca. 11. a. b. Sed hoc reprobatur: ibidem. c.
- Vol. 1 Vicia confessiones sunt peccatorū - velut mali humores a viscerib⁹ intus foras erumpētes: pte. 4. in questio. euangelio. li. 2. ca. 38. a.
- Viciā libido: malū p malo retribuere studeat: pte. 6. p̄tra Cresco. gr̄mati. li. 3. ca. 50.
- Vixit sc̄ior mutatio: pte. 7. li. 18. ca. 17.
- Vm. Umbra futurorū fuerunt multa - que licet in se transierint: non tamen in his que figurabant: ibidem li. 17. capite. 6.
- Vn. Vinctio extrema infirmo est suscipienda: pte. 10. de visitatione infirmo. li. 2. ca. 4. a.
- 1 Vinctio quō docet om̄ia et quid nomine vinctio: nis significet: vide pte. 9. in episto. Ioan. tract. 3. c. b. 4. a. in principio.
- 3 Vinctio inuicibilis vngit deus: pte. 7. libro. 17. capite. 16. b.
- 4 Vinctus dicit christus a deo patre non oleo visibili sed dono gr̄e: vide supra Oleum: auto. 3. Infra christus: auto. 1.
- De vinctum velis et aliam: que erāt in taber

naculo testimonij: vide pte. 7. li. 15. ca. 20. f.

Vndenarius numer⁹ significat p̄titi: q̄ transgredit denariū. ad est. de collegiū p̄ceptorū: ibidē.

Vngere caput ad laicis pertinet: laicare autē faciem ad mundiciō: supra Caput: auto. 3.

Vngebant in veteri testamēto sacerdotes et reges: nunc autē in nouo oēs fideles vngunt. ad ostendendū regale sacerdotiū: p. 4. in questio. euangel. li. 2. ca. 40. b. verita. 21.

Vnguenti odor: sicut alius est: et alia vnguenti substantia: ita aliud est christus et aliud p̄tici: pte. 10. de incarna. verbi li. 2. c.

Vnguento christiānis olim cūsa vngi lex p̄tici: p̄tici puta tabernaculum et ea q̄ in illo erant: pte. 8. in li. questio. sup. Exodū. q. 135.

Vnio verbi et aie christi ad carnē qualis fuit: vide pte. 9. in euāg. Ioan. tract. 19. 3. 23. c. 27. a. 47. g. 49. 3. 78. b. c. 105. d.

Vnitas trinitatis cōmendat: ibidē tracta. 12. c. 13. f. 32. d. 118. c.

Vnitate etiam quis miracula facit: nihil est: ibidem tracta. 13. f.

Vnitas ecclesie in subditorū pluralitate significat p̄ facim pluraliū nup̄iarū veteris testamēti: et p̄ sacramentū nup̄iarū singulariū nostri temporis: pte. 5. de bono cōiugali ca. 18. b.

Vnitas pacis et dilectionis in ip̄scto seruatur: pte. 6. cōtra Cresco. gr̄mati. li. 4. ca. 8.

Vnitas rerum vestigium dei existit: pte. 2. de vera religio. capite. 32.

Vnitas p̄sonalis triplicat: nō autē essentialis in diuinis: p. 4. li. 12. p̄fessio. ca. 7. dicto. 3. in fine.

Vnitas nature i indiuiduis nō est vnitas fabri: carā ab ala nostra: pte. 2. de Gene. 3. Manicheoli. 2. ca. 29. in. 4. p̄clusio. 5. veritatis.

Vnitas cōmendat in hoc: q̄ mulier de viro facta est: vt ex vno oēs essem⁹: p. 7. li. 22. ca. 17. b.

Vt vnitas offīdat q̄ deo sit gr̄a voluit de⁹ bonū solū creare: qd̄ recogitare: valet ad tollendā discordiā efficaciter: ibidē li. 12. ca. 21. 22. b.

Vnitas ciuitatis quomōdō significet in sonorū cōcordia: vide ibidē li. 7. ca. 14. a.

Vnitas nō est de essentia numeri: ita q̄ sit inclusa in sua formali ratione: pte. 4. contra epistol. Manichei ca. 22. verita. 4.

Vnum non cōuertitur cum cūte: ibidem.

Vnitas specifica nō est talis in diuersis indiuiduis sicut vnitas essentialis in tribus p̄sonis: pte. 5. de trinita. li. 15. verita. 59.

Vnitate sancti gaudet eo q̄ in christo vnū sunt: pte. 4. cōtra faustū libro. 3. ca. 5.

Et vnitate et cōcordia oīm christianoꝝ fidelis ecclesia dei sit regina: pte. 7. li. 17. ca. 16. c. d.

Vnitatē dei probat Augustinus: pte. 11. de fide contra Manicheos ca. 1.

Vnitatē eccl̄ie fugiens vere penitere nō pōt: pte. 10. de vera et fal. peniten. ca. 12.

Vnitatē eccl̄ie Ciprian⁹ cōmendauit: pte. 5. de baptismo cōtra Donat. li. 7. ca. 49.

Vnitatē eccl̄ie cōfirmat testimonio ꝑphetico: et significatōe sacramentorū: ibidem ca. 50.

Vnitatem qui precipit in melius mutare potest voluntatem: parte. 8. in sermo. Augustini sup. galis cum emerito. a.

- 6 Unitatem ecclesie non tenens - neq; baptismus neq; elemosina prodest: pte. 10. de fide ad Petrum diaconum capite. 39.
- 7 Unitatem et speciem et ordinem in se ostendunt omnia facta arte diuina: pte. 5. de trinita. li. 6. capite. 10. veritate. 22.
- 8 Unitatem iubet et diligit deus: pte. 6. in episto. ad Donatistas post collationem in fine.
- 1 Unitas ratio melior est qm pluralitas: vide p. 4. p epistol. Manichei ca. 22. verita. 4.
- 2 Unitatis pulchritudo est inuestiganda is in seminitio q in hominibus: pte. 2. de vera religio. ca. 42.
- 1 Uniuersum ab unitate nomen accepit: pte. 2. de Gene. contra Maniche. li. 1. ca. 21. a.
- 2 In ordine uniuersi omnes species sunt inaequales in pfectione: p. 3. in li. 83. ques. q. 41. dicto. 39.
- 3 Uniuersitas reru qua deus condidit non potest esse sine malis: nec tamen ideo mala communem laudem habere possunt cum bonis: pte. 8. contra Iulian. pelagiam. li. 5. ca. 6. a.
- 4 Quomodo uniuersum plerumq; siue mundus clamat se factum a deo ineffabiliter et inuisibiliter pulcherrimo: p. 7. li. 11. ca. 4. b. nota veritatem. Uniuersa dicuntur que una diffinitione includuntur: pte. 1. in principia dialectice ca. 9. b. c.
- 1 Unum diuinum probat esse Augustinus: pte. 11. p Maximi. arriano. episco. li. 3. ca. 23. c. 26. n.
- 2 Unum in summo que sunt: vide ibidem ca. 10. b.
- 3 Unum deum ex partibus compositum dixit esse Manicheus: Ibidem.
- 4 Unum in numero diuidi non potest: ab ipso enim surgit ois numerus: duo g diuidi pnt: h p eorum una est: pte. 11. in dialo. ad Dioscorum. ques. 26. Unus quare sanabatur in piscina et non plures: pte. 9. in euang. Ioan. tracta. 17. a.
- Unus in duas oles leticie: pte. 11. p Maximi. arriano. episco. libro. 3. ca. 16. b.
- Voc.** Vocabula rebus quare sunt imposita: vide pte 1. de ordine li. 2. ca. 12. a.
- 2 Vocabula multa uniuersaliter poni possunt p pte tamen quibusdam rebus adhiberi: pte. 5. de trinita. li. 15. verita. 42. in fine.
- 3 De vocabulis laborandum non est ubi res cognoscitur: pte. 5. de Gene. ad Iram li. 4. ca. 5.
- 4 Vocabulum esse ad distinctionem valet: pte. 3. de Gene. ad Iram imperfectus capite. 6.
- 1 Vocatio interior significat per interrogationem chasti. dicens: ubi posuistis eum: parte. 3. in libro. 83. ques. q. 65. a.
- 2 Vocatio ante meritum voluntatis opat et quomodo vocatio ad misericordiam pertinet: vide ibidem q. 68. c.
- 3 Vocatio dei est principium gratuiti boni: pte. 8. p duas episto. Pelag. ad Bonifacium: li. 2. ca. 7. a.
- 4 Quia vocatione de electos suos vocat: vide parte. 10. de predestinatione sanctorum ca. 16. a.
- 5 De vocatione discipulorum piscantium: vide pte. 5. de consen. euangel. li. 2. ca. 17.
- 6 Quo ordine vocati sunt oes duodecim apostoli in euangelistay narrationibus non apparet: ibidem. f.
- 7 De vocatione Matthei: vide ibidem ca. 26.
- 8 Vocationem dei audire nolens et reccationem mercedis per baronem: pte. 3. in li. 83. questio. q. 68. e.
- 9 Vocandi sunt munus suscipientes deus hic adiunat alibi postea coronabit: pte. 10. de predestinatione

- et gra. capite. 9.
- Vocationis dei beneficium commendat: pte. 10. li. 2. mediano. ca. 7.
- Vocamur ad penitentiam post baptismum: quomodo? 11 vide pte. 4. in li. 13. confessio. capite. 13.
- Vocamur ad perfectam naturam humanam qualiter ante peccatum nostrum deus fecit: renouamur autem ab eius dilectione quam peccando meruimus: pte. 2. de vera religio. ca. 46. b.
- Vocando deus prestat fidem eo quod sine vocatione non potest quisque credere: quous nullus credat inuitus: pte. 4. ad simplicia. li. 1. q. 2. h.
- Vocantis misericordia non sufficit nisi vocati obediunt consequatur: ibidem. n. Manichei. 20. auto. 2. vocati multi pauci electi.
- Vocat nos veritas ad pristinam perfectamque naturam: 1 aut precipit ut carnali consuetudinis resistamur: pte. 2. de vera religione ca. 46. b.
- Cur deus illum vocat alium minime noli quetere 2 si non vis errare: pte. 6. de spiritu et Ista ad Marcellum. capite. 34. in fine.
- Vocat nos chastus per multa scripturas flagella et correctionem bonorum temporalium etc. p. 6. per Ista per Iulianum li. 2. ca. 37. g.
- Vocati non omnes sunt propositum vocati sunt: quoniam multi vocati pauci vero electi: pte. 8. p duas episto. Pelagiam. ad Bonifacium. li. 2. ca. 9. b.
- Vocat sine gratia dei ad eum venire non potest: p. 10. de predestinatione. et gratia. ca. 10. 11.
- Voces et fulgura quid significant in scriptura: 1 vide pte. 9. in Apocalip. Domitia. 3. c.
- Vocem vidisse quomodo populus dicatur in lege: vide 2 pte. 8. in li. questio. super Erodi. q. 72.
- Voces domini multe sunt de diuersis rebus: 3 pte. 6. contra Ista per Petilium. li. 2. ca. 73. b.
- Voces aliquam tonitrua scriptura solet appellare: 4 pte. 8. in li. locutio. de Erodo: li. 2. et ponens ca. 9.
- Voces licet sint signa nostrorum conceptuum in quibus tamen ipsas arguimus hominum conceptus: tamen directe ponuntur ad significandum quidditates: 5 pte. 5. de trinita. li. 15. verita. 24.
- Vocacur contraria vocem dicimus grauem vel canore asperam: parte. 4. de natura boni aduersus Manicheos ca. 15.
- Volantia et natantia a deo fuerunt producta in principio de eadem materia quod de aqua: pte. 5. de trinita. li. 3. ca. 8. verita. 6.
- Volantia de aqua facta: quomodo et terra facta esse res ferant: pte. 5. de Gene. ad Iram li. 9. ca. 1.
- Volantium genera biles creasse Manichei dicunt 3 pte. 4. contra faustum li. 21. ca. 11.
- Voluntate ratio vehementius aliquid quanto certius bonum sit nouimus eo quod delictamur ardenter 2 pte. 6. de peccatorum meritis et remissione. li. 2. ca. 17. a.
- Voluntaria vitia solum puniuntur: p. 7. li. 12. ca. 3. c.
- Voluntarios defectus non necessarios iusta pena consequuntur: ibidem ca. 8. a.
- Voluntarium et naturale ex opposito directe distinguuntur: pte. 5. de Gene. ad litteram libro. 8. capite. 9. veritate. 6.
- Voluntas dei et eius potentia ipse deus est: p. 4. li. 7. confessio. ca. 4. b. dicto. 2.
- Voluntas dei sicut et scientia et essentia incommutabilis dicitur: ibidem li. 13. ca. 16.

- 3 Voluntas divina intelligit et diuinus intel-
ctus vult. Argumentū est: ibidem dicto. 4.
- 4 Volūtas diuina extra substantiā nō existit qua-
re immutabilis: ibidem li. 12. ca. 15.
- 5 Voluntas dei cum mutari dicit: nō ipsa s; nos
mutamur: sicut sol nō mutat: cum prius erat
oculis infirmis noxiū: et post eisde; sanis de-
lectabilis: pte. 7. li. 22. ca. 1. c.
- 6 Voluntas dei dicit: quam ipse facit in cordibus
obedientiū mandatis eius: fm quā dicit velle
quod non ipse vult: sed suos id volentes: facit
velle: Ibidem.
- 7 Voluntas dei est causa certissima omniū: ibidē
libro. 9. capite. 22. b.
- 8 Voluntas dei nō impedit actū aliq; demonū vel
bonū: qui ita facit vti malis sicut bonis: ibi-
dem libro. 14. ca. 27.
- 9 Voluntas dei est natura cuiusq; rei condite: et
ideo nō est contra naturā: qđ nō est contra ei⁹
voluntatē. Argumentū: peccatū est contra na-
turam: ibidem li. 21. ca. 8. b.
- 10 Voluntas oīis nō est a deo: sed oīis potestas
ibidem li. 5. ca. 8. a. 9. g.
- 11 Voluntas dei est lex in curia celesti: ibidem li-
bro. 2. capite. 19. b.
- 12 Voluntas dei in sacra scriptura pietate querens
da est: pte. 4. de doctri. christia. li. 2. ca. 9.
- 13 Voluntas dei semp inuicta est: pte. 6. de spiritu
et lsa ad Marcell. ca. 33. b.
- 14 Voluntas qua credimus verū donum dei sit an
ex libertate arbitrij: Ibidem.
- 15 Voluntas proprie est consentire vel dissentire
vocationi dei: ibidem ca. 34.
- 16 Voluntas vna et eadē est patris et filij: nec pos-
testallo modo esse diuersa vbi est natura mini-
stans immutabilis ad vniuersa: parte. 10. de tri-
nita. et vniū. dei: ca. 6. a.
- 17 Voluntas dei est vt diuine seruamus voluntas-
ti: pte. 11. de vera innocen. ca. 33. 6.
- 18 Volūtas dei est vt scias et intelligas: insup et p-
uideas vult et scias vti p̄sentē fugiū: per-
iculosam breuē tē. pte. 10. de speculo pctō. ca. 3.
- 19 Volūtas dei est vt ad p̄stā p̄fectā q; naturā
redeam⁹ est vt carnali cōsuetudini resistam⁹:
pte. 2. de vera religione ca. 46. b.
- 20 Voluntas dei sanctificatio nostra: pte. 10. de vi-
ta christiana: ca. 9. b.
- 21 Voluntas dei tam in bonis q; in malis implet:
pte. 8. de correptione. et grana ca. 14.
- 22 Voluntas dei in oīi opere sancto prior est: pos-
terior: liberi arbitrij. id est. opat deus: coopera-
tur hō: pte. 11. de Pelagia. hyponosticō li. 3. l.
- 23 Voluntas dei est rerū necessitas: pte. 5. de Gene.
ad lsa: li. 6. ca. 15. in fine.
- 24 Voluntas dei non potest sibi esse contraria: ibi-
dem capite. 18.
- 25 Voluntas dei ad substantiā eius pertinet: p. 4.
li. 11. confessio. ca. 11.
- 26 Voluntas dei eterna est: ibidem ca. 10.
- 27 Voluntas dei est prima et summa causa omniū
temporalū spiritualūq; motionū: pte. 11. de ve-
ra innocen. capite. 58.
- 28 Voluntas est principū productiū spiritus sancti
et proprie ita q non verbi: pte. 5. de trinita. li.

- bro. 15. verita. 55. a. 57.
- Voluntas saluatoris semp implet: nec pōt vel:
le qđ fieri facit nō debere: pte. 11. in questio. vna.
et noni testamen. q. 77.
- Voluntas tripartita est rationalis creature. Et
quomodo voluntas est causa peccati: pte. 2. de
libero arbitrio li. 3. ca. 17. a. b. c.
- Voluntas non potest imperare intellectui: intel-
lectionē de aliquo obiecto: nisi illud obiectum
actualiter intelligat fm aliquā sui rationē: et si
nō totaliter: pte. 5. de trinita. li. 11. verita. 22.
- Voluntas dei non pōt sibi p̄p̄i esse p̄trana: pte. 5.
de Gene. ad lsa: li. 6. ca. 18. vide ibi veritatē.
- Voluntas aliqua est dei aliqua p̄p̄ia: pte. 8.
cōtra sermo. Arriano. ca. 7.
- Voluntas fm quid nobilior est intellectui? vi-
de pte. 5. de Gene. ad lsa: li. 12. verita. 5. i fine.
- Voluntas coniungit memoriā cum acie cogitā-
tis in actuali consideratione: pte. 5. de trinitate
li. 13. ca. 20. c. veritate. 34.
- Actus voluntatis p̄uenit actum intellectus: ar-
gumentū: Ibidem.
- Voluntas est mensura omniū factorū et merito
rum: pte. 6. de sex questio. 5. paga. q. 4. c.
- Voluntas mouet ipsas potencias sensitiuas ad
suos actus mediante potentia exccutua: pte. 5.
de trinitate li. 11. verita. 10.
- Voluntas est nobilior intellectu: eo q voluntas
respicit bonū: intellectus verū: argumentū: ibi-
dem li. 6. veritate. 16.
- Voluntas est motus animi cogēte nullo ad ali-
quid: vel nō amittendū vel adipiscēdū: pte. 3.
de duob; animabus cōtra Daniche. ca. 10. b.
c. Et in li. 21. sententiarū: senten. 14.
- Deus nō potest facere q aliquis inuit⁹ aliquid
vellet: nisi faceret q simul vellet et nollet illud:
Ibidem sententia. 14. dicto. 69.
- Voluntas que mediū bonū est cum inheret in
cōmutabili bono impetrat prima et magna bo-
nitas bona. Volūtas autē auersa ab incōmu-
tabili et cōi bono et p̄uersa ad p̄p̄iū bonū pec-
cat: pte. 2. de libero arbitrio li. 2. ca. 19. b. c.
- Motus quo voluntas a deo auerit vnde fit: vi-
de ibidem ca. 20.
- Voluntas non est nisi in bonis: nam in malici-
osis factis cupiditas nō voluntas dicit: pte. 3.
de sermo. dñi in monte: li. 2. cc.
- Voluntas et si cogi non possit intrinsicē quantū
ad actum elicitū tamē bene extrinsecē quantū
ad actum imperatū: parte. 4. libro. 1. confessio.
capite. 12. dicto. 3.
- Volūtas ab eo qđ est velle: sicut potestas ab eo
qđ est posse nomē accipit: pte. 6. de spiritu et lit-
tera ad Marcelli. ca. 31. a.
- Voluntas bona vel mala quōd causat passiones
bonas vel malas: vide pte. 7. li. 14. ca. 6. a.
- Bona voluntas opus est dei: cum illa q̄ppe fa-
ctus est homo a deo: Ibidem ca. 11. b.
- Recta quippe voluntas amor est bonus: p̄ter:
sa vō voluntas amor est malus: ibidē ca. 7. c.
- Voluntas sancta: sanctū facit corpus: ibidem li
bro. 1. ca. 16. a. nota veritatem.
- Sola mala voluntas punit a deo: et si nō p̄o-
cedat ad actum: ibidem li. 16. ca. 4. b.

Voluntas

- 52 Voluntas beatorum sic est querata: ut nullus velit deum nisi quod non accepit: sicut nec digitus vult esse oculus eadem compagine carnis pacata virtute: ibidem li. 22. ca. 70. c.
- 53 Voluntas libera est una in omnibus et inseparabilis in singulis: superne civitatis: ab omni malo liberata: et impleta omni bono: fruens indefinenter eternorum iocunditate gaudiorum: oblita culparum filii et peccatorum: nec tamen ideo sue liberationis oblita: ut liberatorum suo sit ingrata: ibidem. d.
- 54 Voluntas pietatis et caritatis sic ibi est inamissibilis: sicut et voluntas felicitatis: ibidem. c.
- 55 Voluntas dei potentissima ponitur: ibi. li. 13. ca. 18.
- 56 Voluntas hominis finis: quod volumus beate vivere: non est nisi beatitudo: p. 5. de trinitate. lib. 11. ca. 6. veritate. 18.
- 57 Voluntarium rectarum conserio: iter est ad beatitudinem: et pravarum implicatio ad tenebras exteriorum: ibidem. veritate. 20.
- 58 Ergo si voluntas prima est recta omnia ordinate ad illam sunt recte. Si autem est mala omnia ordinate ad ipsam male sunt: ibidem.
- 59 Voluntas nostra assimilatur arborum: p. 8. § Julia. pelagia. li. 1. ca. 3. b. de nuptiis et concupiscentia ad Valerium. li. 2. ca. 26. c.
- 60 Voluntas uniuscuiusque propria est causa salvationis vel damnationis: quare nihil dicitur bona voluntate: p. 10. in manuali ca. 25.
- 61 Voluntas humana inefficax est sine divina gratia: pte 10. in solilo. a se ad deum ca. 25.
- 62 Voluntas bona est qua appetimus recte honesteque vivere et ad summam sapientiam pervenire: p. 2. d. libero arbitrio li. 1. ca. 12. b.
- 63 Habens bonam voluntatem quattuor virtutibus debet esse perfectus: ibidem ca. 13.
- 64 Voluntas recta cum in deterius commutatur efficit animam miseram: p. 4. § epistol. manichei ca. 27. b.
- 65 Voluntas dei est pie et iuste vivere: ibidem.
- 66 Voluntas mala homini inesse potest cum sine malo spiritu: p. 10. de patientia ca. 24.
- 67 Voluntas bona homini inesse non potest sine bono spiritu: ibidem ca. 25.
- 68 Voluntas autem a iusticia libera est: quando servit peccato tunc mala est: aut a peccato libera est: quando servit iusticie: tunc est bona. Semper ergo libera est in nobis voluntas sed non semper est bona: pte 8. de gratia et libero arbitrio ad valentem. ca. 15.
- 69 Voluntas hominis bona: precedit multa dei dona: sed non omnia: p. 8. in Enchiridion ad lazarum. ca. 72.
- 70 Voluntas a domino preparatur ut homo subditus fiat deo: p. 8. de gratia et libero arbitrio ad valentem. ca. 16. 17. p. 11. § Pelagia. hyponos. li. 3. c. q.
- 71 Voluntas gratia dei adiuvatur ut ardentius velit bonum: p. 6. de peccato. meritis et remissio. libro 2. capite. 17. a.
- 72 Voluntas nostra sine qua operari bonum non possumus gratia dei adiuvatur et erigitur: p. 6. de spiritu et littera ad marcellum. ca. 12. c.
- 73 Voluntas recta propria est beatitudini etiam non adempto quod cupit: quod prava etiam si quod cupit obtinuit: p. 11. de vera innocencia. ca. 62.
- 74 Voluntas sit mala aversione a deo: bona autem conversione ad eundem. quod autem ad deum nos pervenit

Voluntas

- eius pervenit gratia: pte. 6. de peccato. meritis et remissio. li. 2. ca. 18. c.
- Voluntas aliqua vel aliqua nova illa carnalis: ista spiritualis: p. 4. li. 8. p. sessio. ca. 5. b. c.
- Voluntas libera tanto erit liberior quanto sanior: tanto autem sanior: quanto diuine misericordie gratia: neque subiectior: p. 11. in questio. bylarum. q. 1. d.
- Voluntas perversa est qua inferiora diliguntur: p. 2. de libero arbitrio li. 2. ca. 14. a.
- Voluntas propria facienda reputatur prope facti: p. 10. de honestate mulierum ca. 5.
- Voluntas improba omnium malorum est causa: pte 2. de libero arbitrio li. 3. ca. 17. c.
- Voluntas mala nulla esset si nulla peccasset natura vel angelica vel humana: p. 8. § Julianum pela. li. 3. ca. 24. b.
- Voluntas mala inordinate movetur proponendo inferiora bona superioribus: p. 5. de Beneficiis ad lram libro. 11. ca. 13.
- Voluntas infidelis atque impia bona non est: p. 8. § Julius. pela. li. 4. ca. 3. k.
- Voluntas ea facienda que veritas summa et intima veritas. est primum viciis anime rationalis: p. 2. d. vera religione ca. 20. a.
- Voluntas bona: nec cogitatio sancta: sine bono dei inesse potest: p. 10. de fide ad petrum cap. 3. g.
- Voluntas iusticia non diligens non modo est mala sed etiam pessima: p. 6. de peccato. meritis et remissio. li. 2. ca. 18. b.
- Voluntas propria facienda reputatur prope facti: ut cum quis mulierem libidinoso oculo considerat: per fenestras corporis sui in secretum mentis venenarum mortis instillat: p. 10. de honestate mulierum ca. 5.
- Voluntas nobilissima diversa est et in vestibus et in cibis: sic etiam diversa sunt instituta gentium: p. 11. in questio. veteris et novi testam. q. 115. c.
- Voluntas nature congruit ut perficiatur in bono animus: cum bonum summum diligit: quod diligit conversione voluntatis et non amat nisi aversione: p. 5. de trinitate. li. 8. ca. 9.
- Voluntas credenda a domino preparatur: p. 10. de predestinatione sanctorum li. 1. ca. 6.
- Voluntas libera danda fuit homini eo quod melior est homo qui voluntate quam qui necessitate bonus est: p. 3. in li. 83. questio. q. 2.
- Voluntas est per quam fruimur et vivimus: p. 5. d. trinitate. li. 10. ca. 10. veritate. 17.
- Voluntas potest contra ea que inseparabiliter infusa sunt nature probatur sententia apostoli: p. 6. d. natura et gratia § Pelagia. ca. 50.
- Voluntas humana non libertate persequitur gratiam: sed gratia potius libertatem: et ut perveniret: delectabili perpetuitate et insuperabilem fortitudinem: p. 8. de correptione et gratia. ca. 8. a.
- Voluntas hominis potest est ad malum: sed ad bonum: voluntas dei potest est: pte. 7. libro. 13. ca. 15. a. li. 15. capite. 12.
- Cum voluntas relicto superiori ad inferiora se convertit: efficit mala: non quia malum est a quo se convertit: sed quia perversa est ipsa conversio: ibidem libro. 12. ca. 6. d. 8. a.
- Voluntas mala non habet causam efficientem: quia voluntas bona non est causa male voluntatis. Item nec res obiecta: quia unus concupiscit ob

Voluntas

- iectum ipsum aliud aut non. Item nec natura sine qua esse non potest, quia natura est bona et bonum non causat malum: ibidem li. 12. ca. 6. 9.
- 97 Nemo ergo dicat efficientem causam male voluntatis. Non enim est efficiens sed deficiens: deficiente namque ab eo quod summe est ad id quod est minus: hoc est inchoare habere voluntatem malam: ibidem li. 12. ca. 7. a.
- 98 Voluntas mala gracie testimonium est nature bone licet sit contra naturam. Et post ostendit quod deus ordinat malas voluntates: ibidem li. 11. ca. 17. b. et li. 14. ca. 11.
- 99 Voluntas mala que omnia opera mala precessit in homine potius est defectus ab opere dei ad opus suum et ideo mala opera quia non sunt per deum sed per se ipsum fecit. unde dicit arbor mala in euangelio et ibidem li. 14. ca. 11.
- 100 Nisi voluntas mala precessisset non perveniret ad malum opus: male autem voluntatis initium fuit superbia: loquitur de primo homine: ibidem ca. 13. a.
- 101 Et si voluntas staret in amore superioris incommutabilis boni a quo illustrabatur ut videret et accenderetur ut amaret: non inde ad sibi placendum auerteretur ibidem.
- 102 Voluntas idem est quod intellectus secundum unum modum inde habes quod dicit eam videre et amare: ibidem.
- 103 Voluntas licet proprio quodam modo sit respectu bonorum iuxta illud. Quicunque vultis ut faciat vobis bonum etiam esse respectu malorum in scriptura divina et philosophum: philosophos hoc dicit: ibidem lib. 14. cap. 8. b.
- 104 Voluntas mutat de bono in malum libero arbitrio: non autem de malo in bonum sine dei adiutorio: ibidem ca. 12. clarius. 27. a.
- 105 Voluntas hominis corporalis oculis videri non potest quia illa color non est aut figura ut oculis ingratum vel sonus aut cantilena ut auribus illabatur p. 10. d. fide repositum: ibi. ca. 1. b.
- 106 Voluntas hominis est origo viciorum: p. 8. in li. 2. questione. super Erodum. q. 29.
- 107 Voluntas hominis est causa depravationis eius: pte. 3. in li. 83. quest. q. 4.
- 108 Voluntas hominis sola non sufficit ut iuste recteque vivamus nisi misericordia dei adiuvemur: p. 4. ad simplicianum. li. 1. q. 2. m.
- 109 Voluntas humana divinitus adiuvatur ad faciendum iustitiam: p. 6. d. spiritus et littera ad marcel. ca. 3. 5. b.
- 110 Voluntas unum atque idem nolle fieri et velle non potest: p. 3. de duobus aiab. per maniche. ca. 10. b.
- 111 Voluntas tantum habet vim copulandi videlicet cum visibili ut etiam sensum formandum admovere ac rei que cernitur et in ea formatum teneat: pte. 5. de trinitate. li. 11. ca. 2. g. veritas. 10.
- 112 Voluntas non est culpanda aut libera dicenda non est quia beati esse volumus ut esse miseri non solum nolumus sed nequaquam prius velle possumus: p. 8. in Enchiridion ad lauren. ca. 105.
- 113 Voluntas sola ad miseriam tantum angelos quod bonos compulset: p. 10. de cognitione vere vite ca. 20. b. in fine.
- 114 Voluntas nimis est cum sit omnium una voluntas habendi beatitudinem: unde ista tanta diversitas in eius nominibus ut diversi philosophi varia de felici

Voluntate

- tate fuerunt opinati: p. 5. de trinitate li. 13. ca. 4. veritas. 8.
- Voluntate mala quisque miseri efficitur: ibidem li. 13. ca. 5. b.
- Et voluntate mala bona facit in membris eius ille qui talem fecit (puta christum) ut nunquam habuerit habitum voluntatem malam: p. 10. de bono per severastie ca. 24. b.
- De voluntate qua et singuli propriam et omnes etiam non iudicata possunt habere communem: p. 5. de trinitate li. 13. ca. 3.
- Voluntate homo vitam vel miseriam mereri potest: p. 2. de libero arbitrio li. 1. ca. 14. a.
- Voluntate sua cadit qui cadit voluntate autem dei stat qui stat: p. 10. de bono per severastie. ca. 8. b.
- Sine voluntate nullum vitium proprie potest esse peccatum p. 6. de peccatorum meritis et remissione. li. 1. ca. 35. a.
- Voluntate incommutabili quod deus hominem possident in tempore quo volunt. quo tamen dicimus fieri dum quando deus voluerit. Si autem non solum ipsa ipsum ignoramus sed etiam utrum futurum sit dicimus quod fiet si deus voluerit: non quia novam voluntatem habebit sed quia quod ex eternitate in eius voluntate incommutabili preparatum est tunc erit: p. 7. li. 22. ca. 1. 2. nota ibi veritatem.
- In voluntate dei summa potestas est: ibidem li. 8. b. 9. ca. 9. g.
- Voluntarie cause sunt aut dei aut angelorum aut hominum aut aliorum animalium: si tamen sint dicende voluntates animalium motus et appetitus: ibidem.
- Voluntate propria quisque malus est: ibidem li. 2. ca. 4. a.
- Sine voluntate bona id est dei amore nunquam sanctos angelos fuisse credendum est: quod bonum voluntas sit inde habes li. 12. ca. 9. a. b. nota veritatem.
- Et in voluntate in qua boni angeli remanserunt discreti sunt a malis quod ab illa recesserunt. Et post ostendit quod voluntas bona quelibet erat in operibus nisi cum deus faceret meliorem implendo ex sapientia: ibidem.
- Voluntatem bonam corona sequitur malam pena: p. 4. d. felicem manicheum li. 2. ca. 12.
- Voluntatum iudex deus est naturarum autem creator: ibidem.
- Voluntatem liberam deus homini dedit: bona non infructuosam nec mala impunita esse volunt: p. 6. d. Cresconium gratianum. li. 3. ca. 51.
- Voluntates in meliorem mutare potest qui precipit voluntatem: pte. 8. in sermo. augustini super gestis cum emerito. a.
- Voluntatem dei facientes aut eam diligentes cognati sunt sub uno patre: et inuicem sunt filii cum sibi obtemperant: et fratres quia ad unam hereditatem vocant: p. 2. de vera religio. ca. 46. b.
- Voluntatem dei facit qui iustitiam facit que ex deo est: p. 11. d. maximi. arnanno. episcopo. li. 3. ca. 20. c.
- Voluntatem dei semper facientes participes sunt eternitatis et veritatis: p. 5. de Beneficiis ad litteram li. 8. ca. 24.
- Voluntates dei faciens aut ei adherens nunquam a suo habitatore deserit: et si quedam dura et aduersa patiuntur non relinquunt sed probantur: p. 11. de vera innocens. ca. 97.
- Contra voluntatem dei multa fiunt a malis. si tamen est ille sapientie tantumque virtutis ut omnia que vis

Voluntatem

- dent eius voluntati aduersa tendant in eos si-
nes quos bonos et iustos ipse perficiunt: pte. 7. li.
22. capite. 1. e.
- 10 Scdm illam voluntatem sua que cu eius psci-
ntia sempiterna est: pfecto in celo et in terra: oia
quecunq; voluit. non soluz pterita vel pscntia
sed etiam futura iam fecit: ibidem ca. 2.
- 11 Scdm voluntate qua deum velle dicim⁹. quod
alios velle efficit a quibz nesciunt futura: mul-
ta vult nec facit et exemplificat de sanctis q; orat
et voluit quecunq; saluari: et tunc hoc non fa-
cit deus: ibidem ca. 1. e.
- 12 Q; velle debem⁹ oes saluari: licet de⁹ nolit vno
modo: et alio velit: li. 22. ca. 2. Et hoc habes q;
voluntas dei sit duplex: que ipse est. et quam in
sanctis operatur: et q; fm vnam voluntate vult
aliquid: qd non vult fm aliam.
- 13 Pter voluntate suam quicquid homo patitur
non debet tribuere humanis aut angelicis vel
cuiuscunq; creati sps: voluntatibz sed eius po-
nus qui dat potestate voluntatibz: ibidem lib.
7. capite. 10. b. c.
- 14 A voluntate nra vel alteri⁹. vel dei sunt oia: ibide.
- 15 Voluntatem a deo trahi Augustinus pbat au-
tocratibz: pte. 8. p duas eplas pelagiano ad
Bonifa. li. 1. ca. 20.
- 16 Voluntate suam implet deus de malis hominu
voluntatibz: p. 8. i Enchiridiō ad laurē. ca. 100.
- 17 Pter voluntate dei non fit: quod fit p eius vo-
luntatem: ibidem.
- 18 De bonis voluntatibz hominu que plerūq; bo-
ne voluntati dei nō conueniūt et de malis volū-
tatibz que pueniūt: ibidem ca. 101.
- 19 Volūtas dei etiā cum mala irrogat iusta est: ibi-
dem capite. 102.
- 20 Voluntate patris impleuit filius eo q; passus est
p. 8. in li. 5. questio. sup Deutero. q. 55.
- 21 Voluntate patris et non pna q̄siuit chis: quō?
vide p. 9. in euan. Joā. trac. 19. J. 22. b. 25. f. g.
- 22 Voluntate et actionem diuino auxilio adiuuari
Pelagius nō credit: p. 8. p Pelagiū et Celestiu
de grā chū li. 1. ca. 4. 5.
- 23 Dixit pelagius q; in voluntate et ope bono laus
hois est: ibidem 7. 6.
- 24 Voluntate bonā damnati habere non possunt:
sicut boni reliquias male voluntatis non habes-
bunt: p. 10. de fide ad petrū diaco. ca. 3. b.
- 1 Voluntates bonas etiā de⁹ in malo hoie opat-
p. 8. p Pela. et Celestiu de grā chū li. 1. ca. 24.
- 2 Voluntates iniquas cur de⁹ non conuertit in bo-
nas cum sit op⁹: vide p. 5. de Gene. ad Iram li.
bro. 11. capite. 10.
- 3 Voluntates nostras futuras quis psciat deus:
non tamen ex eo conficiat vt non voluntate ali-
quid velim⁹: p. 2. de libero arbitrio li. 3. ca. 3. b.
- 4 Voluntas nostra nec voluntas esset nisi esset in
nostra potestate: ibidem. c.
- 5 Volūtas nostre tantū valent quantum eas de⁹
valere voluit atq; psciuit: p. 7. li. 5. ca. 9. b.
- 6 Voluntates quippe males a deo nō sunt: quoniā
ptra naturā nō sunt q; ab illo sunt: ibidem. g.
- 7 Voluntates malas de⁹ relinquit et damnat: bo-
nas aut adiuuat et remunerat: vtrāq; aut ordi-
nat: ibide et li. 14. ca. 26. d.

Voluntates

- Voluntates male habent interiorē penam suā: 8
eandem ipam iniquitatē suā: p. 5. de Benefi-
ad Iram li. 8. ca. 23. in fine.
- Voluntates diuerse quō ex diuersa p̄suetudine 9
sunt: vide p. 3. in li. 83. questio. q. 40.
- Voluntates diuerse diuersas habent affectōes: 10
p. 11. de vera innocentia ca. 151.
- Volūtatē enūciande et in nōtiā perferēde oportet 1
vba fuisse: p. 8. li. 1. q̄stio. sup Gene. q. 170.
- Voluntatibz et actionibz nostris de⁹ adiuuando 2
adest: p. 8. p Pela. et Celestiu de grā chū li.
bro. 1. capite. 45.
- Voluntatibz hominū de⁹ dñatur: p. 8. de grā et 3
libero arbi. ad Valenti. ca. 20.
- Voluntatis signū est vox: pte. 8. in li. 4. questio. 1
sup Numeros. q. 16. b.
- Volūtatē arbitriū tunc est liberū cū vicijz pcc- 2
catibz nō seruit: p. 11. de vā innocen. ca. 152.
- Volūtatē puerio repente mutauit non solū in 3
ibeleone peccato: et vtrūq; in cruce latronē:
p. 6. p Cresco. grāman. li. 2. ca. 9.
- Voluntatis pma libertas erat: posse non peccare 4
re: nouissima erit multo maior: nō posse peccare:
re: p. 8. de correptione et grā ca. 11. e.
- Voluntatis auersione a deo recedim⁹ et si nō lo 5
corū interuallū: p. 5. de Benefi ad Iram li. 8. ca. 12.
- Voluntatis causa non est querēda: p. 3. in li. 6
83. questio. q. 28.
- Voluntatis successio nō est in deo: siue sit creā- 7
siue non creans sed vna eademq; sempiterna et
incomutabili voluntate res cōdidit: et vt paus
nō essent: egit q̄dā non fuerūt et vt posterius
essent: quando esse ceperūt: pte. 7. libro. 12. ca.
14. a. 17. d.
- Voluntatis male causa si querat nulla inuenit. 8
Et post ostendit: q; non est volūtas mala ex eo
q; natura est: s; ex eo q; ex nihilo est: ibide li. 12.
ca. 6. b. li. 14. ca. 11. b.
- Voluntatis bone quis dicit esse ppter amorem 9
dei et pmi: ibide li. 14. ca. 7. a.
- Voluntatis bone similitudo: facit nobz angelos 10
beneficos: et beniuolos: ibide li. 8. ca. 25. a.
- Volūtatē male merito ita dominat⁹ est angelus 11
vt nunq; volūtatē bonam habeat: ibide libro
14. capite. 27. a.
- Voluntatū multitudo non sequit⁹ ex multiplici 1
velle opationū: p. 4. li. 8. p̄fessio. ca. 10. a.
- Voluntatū p̄fessio est tacit⁹ inimicorū: p. 5. de ba 2
ptis. p Donat. li. 1. ca. 1. d.
- Voluptas corporis hoīem beatū facit fm opinio- 1
nem epicureorū. Virtus anime fm stoicorū: do-
num dei fm chūstianorū opinionē: p. 10. de epis-
cureis et stoicis ca. 7.
- Voluptas querit quid iocundum sit sensibz cor- 2
poris. Ratio autē q; menti verum apparet: pte
7. li. 11. ca. 16. b.
- Voluptas corporis aut anime virtuti subdit⁹ aut 3
p̄ferit⁹ aut iungit fm varronē et sic multipli-
cant⁹ secte phorū de fine boni: ibide li. 19. ca. 1. d.
- Voluptas subdit⁹ virtuti: quādo in vsuz virtus 4
tis assumit⁹ vt quando generatio. cibatio et bu-
iusmodi que sine delectatione non fiunt ppter
amorem patrie sūt. sed tunc virtuti p̄ferit⁹: quā-
do ppter volūtatē virtus assumit⁹ que vita de-
ff ij

Voluptate

- formis est quous virtus dicenda non fit. Sed voluptati virtus iungit quando neutra earum propter alteram; sed propter seipsas ambe appetunt; hoc dicitur finem varronem; ibidem et capite. 2. d.
- 5 Voluptas carnis extrema acie cogitationis obruit; ibidem li. 14. ca. 16. a.
- 6 Voluptas corporis appetit quod non est nisi ubi nulla est indigentia et nulla corruptio; p. 2. de vera religio. ca. 52.
- 1 Voluptate quomodo trahitur animus; vide p. 9. in euan. Ioan. tracta. 26. c.
- 2 A voluptate carnali metus mortis et futuri iudicii Augustinus reuocatus est; p. 4. libro. 6. confessio. ca. 16.
- 3 In voluptate corporis homo inuenit unde commouet et spernere; p. 2. de vera religio. ca. 45. a.
- 4 Voluptate quidam philosophi ponebant esse summum bonum; propter quam ceterae virtutes debebant haberi contra quos aliqui pingunt tabulas deridentes eos; et iuste; p. 7. li. 5. ca. 20. a.
- 5 Voluptatem honestati iungendam dinomac esse voluit; p. 8. Julia. pelagia. li. 4. ca. 15. b. Libidinem; auto. 4.
- 6 In voluptatibus mortiferis gaudentes sine dolorum timore esse non possunt; pte. 5. de Gene. ad Iram li. 11. ca. 5. b. nota. 2.
- 7 Voluptatis minus stimuletur qui non est ubi frequentia est voluptatis; pte. 10. de singularitate. clerico. ca. 3. b.
- 8 Voluptas causa non plis facit peccatum culpabilem; sed in pinge venialem; quare et qui de honesto peccatu nascitur trahit quod renascendo diluat; quia et in peccatu honesto inest malum quo bene vitur bonitas nuptiarum; p. 8. Julia. pel. li. 5. ca. 10. c.
- 9 Voluptates satelles sunt diuitie pniciose; p. 2. de vera religio ca. 16. b.
- Vot** Vota sunt reddenda iuxta illud. vouete et reddite; pte. 11. in speculo de Deutrone. eiusdem. 23. de Ecclesiaste eiusdem. 5.
- 2 Voti fractio quod non est offensio dei; vide p. 10. de bono viduitatis ca. 11.
- 3 Post voti professionem pseueranter frenandum et vincendum est. quod libet quia iam non licet; ibidem in fine.
- 4 De voto apostolorum quo vouerunt omnia se relinquere et sequi christum; vide p. 7. li. 17. ca. 4. 3.
- 1 Quod ante votum licitum erat post votum fit illicitum; p. 10. de fide ad petrum diaconem ca. 3. circa finem; p. 8. de adulteri. coniugio ad pollen. li. 1. ca. 24.
- 2 Voti frangens quod offendit deum; p. 10. de bono viduitatis ca. 11.
- 3 Votum virginum et viduarum continencie frangi sine damno non potest; pte. 10. de bono viduitatis capite. 9.
- 4 Si autem aliqua a proposito castitatis plabit nubem non ideo non est coniugium; ibidem ca. 10.
- 5 Votum rectum est a deo; p. 7. li. 17. ca. 4.
- 6 Votum mirabile alteri pro altero tangit; ibidem libro. 4. ca. 20.
- 7 Votum virois viro presentiente valet; p. 8. in libro. 4. questio. sup. Numeros. q. 59.
- 1 Votum recipi et reddere deo hoc expigit hoc debet; p. 11. de vera innocen. ca. 15.

Vot

- Vouenda qualiter sit continencia; et post votum nec propter magnum bonum rumpenda; p. 8. de adulterinis coniugiis ad pollen. li. 1. ca. 24.
- 3 Vouere nullo modo debemus quod deo displicet puta victimare hostes; p. 8. in li. 7. questio. sup. Iudicium quest. 49. c.
- 4 Vouere debemus deo quid et sanctis non propter plens seculum sed propter regnum celorum; p. 5. de sancta virginitate ca. 29. in fine.
- Vot** Vox articulata fit cum format in verbis; pte. 8. 3 ad uerba. legis et prophetarum li. 1. ca. 8.
- 1 Vox psula est clamor sine verbis; ibidem.
- 2 Vox nullo alio sensu quam auditu capi potest; p. 2. d. magistro capite. 4. a.
- 3 Vox quod a pulmone procedit pincto pectoris et quod folliis; p. 7. li. 14. ca. 24. a.
- 4 Voces animi et bestiarum et hominum sic quidam homines imitantur. ut nisi videantur discerni non possunt; ibidem. b.
- 5 Urbium et fluminum nomina antiquitate certis causis mutata sunt; pte. 8. in libro. 2. quest. sup. Gene. q. 63.
- 1 **V** Quod vergit acris malominus est negligendum; p. 8. de sententia Jacobi ad Hieronim. li. 2. ca. 1. a.
- 2 Vna quid sit; vide p. 7. li. 1. ca. 12.
- 3 Vna grece essentia dicitur lapne; p. 10. de trinitate et unitate dei ca. 13. b.
- 1 **Vs** Vna quid sit; vide supra sub: autoritate. 12.
- 2 Vnus appropriat spiritui sancto quia creaturas perfudit ingenti libertate finem earum capacitatem; p. 5. de trinitate li. 6. verita. 19. Eternitas. 6.
- 3 Vnus rerum mundanarum communis est bonis et malis sed finis videri cuius finis quod est malitiamque diuersus; p. 7. li. 19. ca. 17. b.
- 4 Vnus usus rex ipalium refert ad fructum pacis ciuitatis terrene; in celesti autem refert ad fructum eternae pacis; ibidem ca. 14. a.
- 1 **Vt** Vter patris substantia significat; p. 11. in dialo. ad Orosium. q. 1.
- 2 Vtrum deus pater non habet sicut nos sed per vterum intelligere debemus eius substantiam; p. 10. de trinitate et unitate dei ca. 1. p. 11. 3. maxim. ar. riano. episcopi li. 3. ca. 18. a. infra psalmo. 109. autoritate. 2.
- 3 Vtile dicitur quod ad aliquod aliud referendum est et sic differt ab honesto; p. 3. in li. 83. quest. q. 30.
- 1 Vt quomodo differt a frui; pte. 7. lib. 11. ca. 25. a. frui; auto. 1. 6.
- 2 Vtendum est non solum bonis sed etiam malis quod martyres martyrij supplicio ad promerendum martyrij coronam utebantur; p. 4. de doctrina christiana li. 1. ca. 22. verita. 10. in. 1. notabili.
- 3 Vtendum est cognitio que ad illud referimus quo fruendum est; fruimur vero in quibus voluntas ipsa propter seipsa delectata quiescat; p. 5. de trinitate li. 10. ca. 10. a. verita. 17.
- 4 Vt est id quod cum iam in usum venerit referre ad id quod amat propter se obinendum; p. 4. de doctrina christiana li. 1. ca. 4. verita. 5.
- 5 Vtendum est re quam referimus ad id unde voluntas capienda est; pte. 3. in libro. 83. questio. q. 30. frui. 18.
- 6 Vt homo quod rebus vitur; ibidem. b.
- 7 Vtatur deus bene malis hominibus; pte. 9. in euan.

Joan. tracta. 27. b.

- 1 Vxor sicut sue felicitatis angeli sancti fuerint cer-
n. ita enā dyabol⁹ habuerit p̄scitā sui peccati
et supplicij: et si nō curā non sit reuelat⁹: p. 5. d
Beneti ad lram li. 11. ca. 17.
- 2 Vxor p̄nu boies in paradiso ante petri fuerint bñ
ac p̄scij futuri sui casus: ibides ca. 18. sup. Adā.
autoritate. 43.
- 3 Vtrū in celo sit paradysus: et quomōd paradysus
trāsato verbo multa significat: p. 5. de Beneti
ad lram li. 12. ca. 34.
- 4 Vtrū de⁹ p̄ceptū de non esu ligni viro tant⁹
dederit: an enā femine: ibidē li. 8. ca. 17.
- 5 Vtrū de⁹ locut⁹ sit ade intus in mēte fm intelle-
ctū: an sonis corpaliū vel corpaliū similitudi-
nib⁹ rep̄: ibi. ca. 18. sup. locut⁹ p̄ multas. autori.
- 6 Vtrū de⁹ expectet volūtate n̄rā vt purgemur
a pctō: vide p. 10. de Ecclesiā. dogmati. ca. 41.
- 7 Vtrūz homo in hac vita possit esse sine peccato/
augustin⁹ dicit. posse p̄hiberi: p. 21. ḡfay et eius
liber⁹ arbitriū: pte. 6. de spū et lra ad marcel. ca.
35. p. 11. in questio. bylarij. q. 1.
- 8 Vtrūz fuerit in hoc seculo: vel sit: vel possit esse
aliq̄s ita iuste viuēs vt nullū habet oīno pctū
vide p. 6. de natura et ḡfay p̄ Pelagia. ca. 60.
- 9 Vtrū p̄fuerunt hominib⁹ sacra suor deor: que
p̄stat certis temporib⁹ instituta: p. 6. de sex ques-
tio. p̄. 3. q. 2. b.
- 10 Vxor hec tria mēsurā: nūer⁹ et pond⁹. in q̄b⁹ deū
disposuisse oīa scriptū est: erat alicubi anq̄ crea-
ret vniuersa creaturā: an enā ip̄a creata sint: et si
erāt ārea vbi erat⁹: vt. p. 5. d. gen. ad lras li. 4. ca. 3
Vulcanie insule ardētes: p. 7. li. 21. ca. 4.
- 1 Vulcan⁹ veneris fili⁹: ibidē li. 4. ca. 10.
- 2 Vulcan⁹ et marumini sunt et instā causam bz
vulcan⁹: tñ pagani sit adorāt illū et illū: eunt de
tēplo martis ad tēplū vulcani: ecce colūt inimi-
cos: tenēt tñ in eis colēdis q̄lēcūq̄ vnitatē: qd
chūani quādoq̄ munime faciunt quare in hoc
arguunt: p. 10. de vilitate ieiunij. g.
- Vulgo naturaliter insitū est vt de bonis sp̄ mas-
le iudicet: p. 10. de bono discipline ca. 8.
- 1 Vulnera n̄ra spiritalib⁹ medel curare debem⁹/
ne q̄s p̄ sibi de puro atq̄ imaculato pectore blā-
diat: vt innocētia sua frer⁹ medicinā nō paret
adhibēdam esse vulnerib⁹: p. 8. p̄ duas episto.
Pela. ad Bonifa. li. 4. ca. 10. a. 11. a.
- 2 Vulnera būana miscōia curant: p. 11. de va ins-
nocen. ca. 381.
- 3 Vulnera quinq̄ chris reseruaui vt vulnera du-
bitand⁹ in cordib⁹ discipulor sanaret: p. 10. de
symbolo ad cathedra. li. 2. ca. 8.
- 4 In vulnere sicut nullū medicamentū valet si sit
int⁹ serp̄: ita nihil p̄ficiat illi⁹ oīo in cui⁹ pectore
morsēz versat odium: p. 10. de rectitudine cas-
tholice puerfatio. v.
- 5 Vulnēz Jesu chū recordatio magnāz vtilitatz
bonum p̄fert. Ait efficax remediū p̄ oēs aduer-
sitates: p. 10. in manuali ca. 22. 23.
- 6 Vuln⁹ cū dolore meli⁹ est q̄ putredo sine dolo-
re: p. 4. d. natura boni aduersus maniche. ca. 20
Vult de⁹ oēs boies saluos fieri: p. 8. in Enchiri-
dion ad laurē. ca. 97. 103. infra. 1. ad thimo. 2.
- 1 Vult de mortuis pascat: et ideo sup nidū suū vbi

- tanq̄ fer⁹ ponit opa hui⁹ vite necessaria: pte. 4.
in li. annotatio. in Job ca. 39. e.
- Vultur acute videri: p. 7. li. 8. ca. 15. a.
- Vxor: Lotb v̄sa in salis statūā quō monet nos
ne discedam⁹ de via dei: p. 7. li. 16. ca. 30.
- Q̄ vxor possit licēnare vix de p̄cubina accipien-
da ex causa argumētū: q̄ vxor ab̄rā et vxores
Jacob potuerit eis dare suas ancillas: q̄ corpo-
rū maritor p̄tātē habebāt: ibi. li. 16. ca. 25. 38. d.
- Vxor relinquēda esse p̄cipit si virū impediāt ad
possidendū regnū celoz: p. 3. p̄ Adimantū ma-
nichei discipulū ca. 3. c.
- Vxor non habet potestātē sui corpis s̄ vir et ecō-
uerso: p. 8. de adulterinis piugus ad Pollen. li.
bio. 1. ca. 2.
- Vxor causa p̄creandor liberor ducēda est: p. 8.
p̄ Julia. pela. li. 5. ca. 9. a. supra Mulier.
- Vxor meli⁹ dolet adulterū vix suū q̄ imatē: p.
10. de decem choirdis ca. 9.
- Lū vxore puenire ex incontinētia non est pecca-
tū mortale: sicut aliqui sentiant: p. 5. de Beneti
ad lram li. 9. verita. 2. documento. 1.
- Vxorē in casu fornicari posse accedēte cōsensu
mariti augustin⁹ p̄ bystouaz reatit: p. 3. de ser-
mo. dñi in monte li. 1. Q.
- Vxorē fornicariā accipe erat p̄ceptū: osee: p.
4. p̄ faustū li. 22. ca. 80. 89.
- Vxorē p̄ter fornicatiōis causā dimittēs: adulter-
rā vel mecham facit: p. 8. de adulterinis coniu-
gijs ad Pollen. li. 1. ca. 3.
- Inter vxorē et cōcubinā q̄ sit discretio in scriptu-
ra: p. 8. in li. quel. sup Benetm. q. 90.
- Vxores nō esse dimittēdas iudei p̄uincunt ex li-
bris veteris legis: p. 4. p̄ faustū li. 19. ca. 29.
- Vxores plures olim hīc p̄cessus erat: causa plis
multiplicā de nō variā de appetito voluptatis:
p. 4. de doc. chūana li. 3. ca. 18. vita. 6. documē.
2. p. 5. de bono piugali ca. 15. 18. b. p. 7. lib. 16.
ca. 38. d. p. 8. de nuptijs et p̄cipiscē. ad valeri.
li. 1. ca. 8. Mulieres: auto. 2.
- Vxores qdā amant fm cbīm: qdā fm seculū: s̄
infra cbīm: p. 7. li. 21. ca. 26. b. nota veritatem.
- Vxores mediātes sed⁹ inter romanor et sabinos
faciūt: ibidē li. 3. ca. 13.
- Sorores aliquādo accipe in vxores licuit. ibides
libro. 15. ca. 16.
- In actu m̄rimoniali est pctū veniale cui⁹ exerce-
at⁹ in remediū p̄uenient: p. 4. de doctn. chūa-
na li. 3. ca. 18. documēto. 1.
- Ait⁹ m̄rimonial⁹ p̄pter officiū nō solū est licit⁹. s̄
enā meritor⁹: ibidē documēto. 3.
- Vxorib⁹ publice vtendū esse Diogenes censuit:
pte. 7. li. 8. ca. 2.

- Enocrates p̄hs floret: et quō iura-
mēto eius parat⁹: p. 7. li. 8. ca. 12.
- Xeno p̄hs: ibidē li. 9. ca. 4.
- Xpi nomē a chūsmate est: p. 8. in li.
1. questio. sup Gene. q. 84.
- Xpi figurā gessit abel et J̄aac: pte. 10. de mirabi.
sacre scripture li. 1. ca. 3. b. 12.
- Xpi diuinitas sine būanitate nō est mediatrix et
ecōtra inē deū et boies: p. 10. d. ouib⁹ ca. 12. i fine.
- Xpi p̄genitores alios enumerat mathe⁹: alios
lucas: q̄re: vide p. 5. d. p̄scit. euāgelista. li. 2. ca. 3.

Xpi

- 5 In gnationibus matthei: significat susceptio nfor-
rum peccatorum a christo: in generationibus luce abo-
litis peccatorum a christo: ibidem ca. 4. c.
- 6 Christi missio est eius incarnatio: p. 9. in eua. Joan.
tracta. 42. c.
- 7 De christi vera humanitate et diuinitate et duobus natu-
ris: vide p. 10. d. fide ad petrum discipulum. ca. 14. 15. 16.
- 8 Christi caro non solum ex iustis: verum et ex peccatoribus p-
pagata est: p. 8. in li. 2. q. 110. sup. Exodum. q. 42.
Et in q. 110. sup. Deutero. q. 110. 24. 35.
- 9 Christi esse secundum carnem non fuit de genere dauid: sed tamen secundum
adoptionem: p. 3. in li. 83. q. 110. q. 61. verita. 10.
- 10 Christi carnem ex viro et genere propagatam: et regem scilicet
et sacerdotem firmissime tenendum est: p. 5. de con-
sensu euangelistarum. li. 2. ca. 2.
- 11 Christi generatores quare usque ad ioseph commemorantur:
cum de illius semine christus non sit natus: sed de maria
virgine: ibidem li. 2. ca. 1.
- 12 Christi corpus non fuit pharasma: p. 3. i. li. 83. q. 110. q. 14.
- 13 Christi carnem hostie olim figurabant: p. 8. in li. 4. q.
110. sup. Numeros questione. 33. b.
- 14 Christi incarnatio multa bona protulit hominibus. Supra
incarnatio: auto. 6. 7.
- 15 Christi humanitas est via idonea ad fruendum deo: pte
4. li. 7. p. 110. ca. 18.
- 16 Christus in paupertate natus est: ad exemplum quod temporalia
premiare debemus: ibidem ca. 19. a. christus. 186.
187. supra pauper: auto. 2.
- 17 Christus totum hominem assumpsit quod Hilarius non cre-
didit: ibidem. b.
- 18 Christi naturas gaudium mundo annuntiavit: su-
pra Naturas: auto. 5.
- 19 Que de christi naturis et infantia euangeliste scri-
pserunt ordine narrat: p. 5. de consensu euangelis-
tarum li. 2. ca. 5. d.
- 20 Christi carne quare fruendum non sit: vide p. 4. de
doctrina christiana li. 1. ca. 34.
- 21 Transfiguratio christi in presentia moysi et helie fa-
cta est: Et an moyses vero corpe hic fuerit: vide
supra Transfiguratio: auto. 1.
- 22 Christi venditio figurata est in ioseph: p. 8. in li. 7.
questio. sup. Iudicum ques. 49. 3.
- 23 Oratio christi in hortu tangit: p. 11. de vera innocentia.
ca. 68. supra Oratio: auto. 1.
- 24 Christi passio figurata in detentioe populoz israel: pte
4. de cathecisan. rudibus ca. 20. a.
- 25 Christi passiones imitande sunt: non a christiano delin-
quere: p. 10. de pastoribus ca. 5. a.
- 26 Christi derisio figurata est per derisionem belisei a puer-
is: p. 4. d. faustum li. 12. ca. 35.
- 27 Christi venditio figurata est in ioseph qui a fratri-
bus venditus fuit: ibidem ca. 28.
- 28 De christo exponit ea que israelitico populo facta sunt:
ibidem capite. 30.
- 29 Tunica christi incosutis quare non diuidebatur:
quid significet: vide supra Tunica: auto. 1.
- 30 Christi mors figurata est in morte Adami: pte. 4. d.
faustum li. 16. ca. 16.
- 31 Christi diuinitas morte sensit participatione humani as-
sectus: quod spiritus suscepit. non nature sue potes-
tas amisit per quam cuncta viuificat: p. 11. d. felicia.
arria. ca. 14. a. 16.
- 32 Christi mortem non veram sed imaginariam dicunt hereti-
ci: p. 4. d. faustum li. 29. ca. 3.

Xpi

- Sanguis christi virtus ponitur: pte. 9. in eman. 303. 33
tractatu. 7. b.
- Sanguis christi sic in remissionem peccatorum eius fu-
sus est: ut ipsum etiam peccatum delet quod fusus est: ibidem
tracta. 92. a. in fine. Sanguis: auto. 4. 5.
- Sanguis christi delet peccata tam originalia quam actus:
li. supra Sanguis: auto. 9.
- Christi anima ad inferos descendit non autem ad damnatos:
p. 5. de Genesi ad Iram li. 12. ca. 33. b.
- Resurrectio christi et non lazari future resurrectioni
promissa puenit: supra Resurrectio: auto. 7.
- Resurrectio christi quod fuit prefigurata per Jonam. 38
Resurrectio: auto. 5.
- Resurrectione christi ex veteri et nouo testamento p-
bat esse figurata: supra Resurrectione: auto. 1.
- Nulla christi apparitio post suam resurrectionem fuit
pharastica: p. 3. in li. 83. q. 110. q. 14. dicto. 7.
- Christi duplex natura per nobis interpellat: p. 10. li.
1. mediano. ca. 15. a. b.
- Christi et aliorum sanctorum compatio tangit: p. 5. d. san-
cta virginitas. ca. 37.
- Christi nomen ex eo illi est quod scriptum est in prophetia:
vinit te deus: deus tuus oleo lactis et exultationis p-
pripito tuis: p. 10. de trinitate et vnitate. ca. 6. b.
- Christus Iesus in cruce pedes voluntate et precepto pa-
tris carnem humanam quam de sancta virgine suscepit in
manibus hominum dereliquit: et diuinitatem suam in manibus
patris commendauit: quia maria montem corporis peperit:
deus autem immortalis mortalem filium genuit: ibi. circa fi.
- Christi mors non est diminutio diuinitatis: sed depositio
non corporis: quia sic generatio eius ex virgine non fuit cor-
ruptio deitatis: ipse est susceptio corporis uti et in
morte ipsius non fuit passio et deserto deitatis: sed
separatio carnis eius: ibidem.
- Christi persona quilibet gerit christiano: p. 2. de Genesi
d. manichei. li. 2. ca. 25.
- Christi milites sine impedimento huius seculi impato-
ri suo domino Iesu christo obedire debent: et quod per-
tinere debet per vicia: vi. p. 10. d. salu. rocu. ca. 20.
- Christi bonus odor est predicatio ventantis: et qui sit fides
christi: vide p. 11. d. vera innocentia. ca. 35. 1. 35. 2.
- De christi mystica incarnatione et quod deus et bonus vnus
est christus: vi. p. 6. d. peccato. meriti. et remissio. li. 1. ca. 31.
- Corpus christi fidelium vita est: si corpus ipsius esse non ne-
gligunt: p. 11. de vera innocentia. ca. 33. 8. 33. 9.
- Christi dicunt omnes fideles propter charisma: p. 7. libro
20. ca. 10. b.
- Christi membris nemo efficitur: nisi aut baptismo in
christo aut morte per christum: p. 8. de anima et eius origine
ad Renatum li. 1. ca. 9.
- Christi forma accepit quod christo spirituali dilectione adhe-
ret: et bene sit ut huius imitatione sit quod ille quantum
gradu suo nuntur: pte. 3. in expositio. epistol. ad
Galat. ca. 4. c.
- Christi facta falsa esse manichei arguunt: p. 4. d. fau-
stum li. 22. ca. 25.
- Ad christianam firmitatem pertinet: non solum operari quod bo-
na sunt sed et tolerare que mala sunt: pte. 10. de
pastoribus ca. 6.
- Christiani a christo differunt: p. 10. de spiritu et anima ca. 17. a. pte
11. in questio. veteri. et noui testam. q. 44. d.
- Christiani et catholici mali et boni qui dicuntur: supra
catholici: auto. 2.
- Christiani veri vel falsi quod cognoscant: vide p. 9. i. epi
3

Æpiani

Æpianos

1. Iol. Ios. trac. 7. d. 4. c. i. p. n. 5. f. i. fine. 10. a. b.
4. Æpiani quod dicunt filij abiac: vide ibidē in eud: geliū Joan. tracta. 42. b.
5. Æpiani sunt semē abiac: licet fm carnē ex gentis libo non sint: p. 7. li. 16. ca. 21. b.
6. Æpiani male viuētes figurantur in medio filio noe chani a noe maledicto: ibidē ca. 2. b.
7. Æpiani viuētes infideliter: figurant p imaginē bestie: ibidē li. 20. ca. 9. e. f.
8. Æpianis erant infesti romani et tamē infideles in vastatione vrbis ipis chianus pepocrit ppter chīm: ibidē li. 1. ca. 1. c.
9. Æpiani boni sine chianis malis psecutiōez pati nō possunt: p. 9. in Apocalip. Homelia. 14. a.
10. Æpiani būiles et veri nō seducunt: ibidem Homelia. 17. c.
11. Æpiani angeli dicunt ad compassionē tempore et gratiarū: quoz pane qui chīs est sanati sūt iudei: supra Angeli: auto. 76.
12. Æpiani in fide instituēdi sunt: sine quo dō place re nō possum: p. 6. de nā et gra cō. Pela. ca. 68.
13. Æpiani ideo facti cōstis vt sp chiana facta faciat: id est vt castitatē ametis luxuriā et ebrietatē fugians būilitatē teneat: supbia detestemini: p. 10. de rectitudine catholice puerfandis. a. b.
14. Æpiani quādo pimum vocati sunt: vide p. 9. in euan. Joan. tractatu. 117. a.
15. Æpiani et si baptizati nō tñ a vicijs abstinētes. regnum non intrant celoz: p. 10. de fide ad petrū diaco. ca. 40.
16. Æpiani edomādi corpis causa nō solū a carnibz sed etiā a quibz dāz terre fructibz se abstinēt: p. 4. 5 faustū li. 30. ca. 5.
17. Æpiani et manichei diuersimode scripturas accipiunt: ibidē li. 32. ca. 8.
18. Aliter chiani aliter iudei deū colūt: ibidē ca. 9.
19. Æpiani sydera venerari nō debēt quibz indulta est spiritalis cultura vt despiciētes q vidēt. his que inuisibilia et supcelestia sunt copulētur: vt hec oia trāscendāt futuri cū angelis dei. p. 11. in questio. vete. et noui testa. ques. 84. a.
1. Æpiano recto nec auguria nec figmēta aliq nocere possunt: quia vbi signū cruci cū fide et timore dei pcellerit: nihil ibi poterit nocere inimic: p. 10. de rectitudine catholice puerfandis. g.
2. Epididis et negligētibz nocere pñt: qz relinqntes dei pcepta p vite sue negligentia priua opa exerceōdo ipi se demonū potestati spōtanea tradāt voluntate: ibidem.
3. Æpianoz quatuor sunt genera: p. 9. in eud. Joan. tracta. 11. d. e.
1. Æpianos mouere non debet si aliqñ demones suis cultoribz qd didicerant p dant: pte. 6. de diuinitatio. demonū ca. 8.
2. Æpiani moueri non debēt ex hereticoz vaniloq rū doctrinaz ostentandis: ibidē ca. 10.
3. Æpianos venerātes chīm vt deū malos esse dicūt porpbi. et cām nullā assignat: p. 7. li. 19. ca. 23. d. e.
4. Æpianoz diuitie sunt virtutes vici et amictus et bñdī: ibidē li. 1. ca. 10. a.
5. Æpiane religionis vt ecclesie cultus inchoauit a Hierusalē: ibidē li. 18. ca. 54. d. e.
6. Æpianos nihil seruare dicit faustū q moyses pcepit: p. 4. 5 faustū li. 16. ca. 7.

- Æpianos faustū dicit qdā legalia non seruare qdā partim amplecti quedā vero partim respue re: ibidem li. 32. ca. 3.
- Æpianū pfectio et vita faciūt: p. 11. in questio. veteris et noui testa. questione. 102. l.
- Æpianū si qd pfectur se esse: id studere debet ne peccet: et armare se p vicia: et qz impossibile est sp vincere: si victus fuit: dolere ne itez vincat: qz q se dolet victū repat se: ibidē. q. 126. a.
- Æpianū se verbū tñ respondere et factū negare nū bil pdest: p. 10. de saluati. documē. ca. 38.
- Æpianū nomē Donanste in toto orbe terraz dicitur perijisse et in sola affrica remāsisse: p. 5. 5 epistol. Parmeniani li. 2. ca. 1. b.
- Æpianus est nomē iusticie bonitatis et. Et qd dicitur chianus: vide p. 10. de vita chiana ca. 6.
- Æpianus frustra dicit qui chīm non imitat h dya bolū et mundū: ibidē ca. 1. 7. 14. a.
- Æpianus est q iusta voce dicere pōt nemini boiuz nocui: in ste vici cū oibz: ibidē ca. b. i. fine. 14. a.
- Æpianus nō est qui vita et moribz chio pñt: est: p. 10. de speculo peccatoris ca. 8. b.
- Æpianus verus est: q chī pcepta sp in mēte retinet: p. 10. de rectitudine cathol. puerfandis. b. c.
- Æpianus dicit qui moribz chio coequat: pte. 10. 8 duodecim abusionū gradibz: gradu. 7. b.
- Æpianus nō sit gñatōe h regnandē. nō eni nascit p sbam sed p fidē que id natū accedit. De iudeo aut. iudeus nascit: et de pagano paganus: vide p. 6. de peccato. meritis et remissio. li. 3. ca. 9. b. pte 11. in questio. vete. et noui testamē. qstio. 81.
- Æpianus cū qd efficit tunc nature accedit dignitas vt essentia ipa hoīs eternū habeat incorruptibilitatis beneficiū: vt nō opinio sola. h et res sit in effectū apud deū: ibidem questio. 81.
- Æpianus verus et bonus antea credere q cognoscere debet: p. 4. 5 faustū li. 12. ca. 46.
- Æpianus cor sursum ad dñm hie debet: qd indicat in altitudine cruci: p. 10. de cataclismo ca. 6. b.
- Æpianus ante pfectionē debet intelligere opibz magis se pbandū q noie: p. 11. in qstio. vete. et noui testamen. q. 126. c. in fine.
- Æpianus an turbari debeat morte imminēte: vide p. 9. in euan. Joan. tra. c. 60. a. b.
- Æpianus qd apli habeat q q sit hō: ibi. trac. 5. g.
- Æpianoz qtuor sunt gñā: ibidem trac. 11. d. e.
- Æpō simplr credere melius esse voluit faustus q chio p moysen credē: p. 4. 5 faustū li. 16. ca. 8.
- Æpō placere si vis elabora vt pfectionē tuaz sis des adinuēt fama cōmender: p. 10. 8 bono discipline capite. 9.
- In xpo nlla est cōpositio ppe dicta et tñ ibi est dā distinctio naturaz: p. 5. 8 trini. li. 6. ca. 7. di. 13.
- In xpo quō habitauit plenitudo diuinitat: vis de p. 11. de vera innocentia ca. 293.
- Æpō dari dicunt q ordinati sunt in vitā eternā: p. 8. de correptione et gra ca. 9. b.
- In xpo benedicti sunt oēs gentes: pte. 10. de fiderum inuisibi. ca. 3. a.
- Æpō cesserūt dii qui Joui cedere noluerūt: p. 7. li. 4. ca. 29. d.
- In chio impleta credim. impletura cernimus. implenda pñdim: ibidē li. 7. ca. 32. b.
- In chio petri nō sunt h similitudo petri: p. 8. 3 dñs

- epistol. Pels. ad Bonifa. li. 3. ca. 6.
- 1 ꝥpm moysi silem multis medijs impugnare ni
nt: p. 4. ꝥ faustū li. 16. ca. 4.
  - 2 Radix iesse cbim figurat: supra Radix: auto. 1.
  - 3 ꝥpm in veteri testamēto figuratū habem⁹: p. 3e
pte: p. 8. in li. 7. q̄stio. sup. Judi. q. 49. g. b. a. k.
  - 4 ꝥpm aliq̄ volūt solā carnē nō animaz vel aliq̄d
bois habuisse: p. 4. de agone cbiano ca. 21.
  - 5 Corp⁹ de corpe natū cbim sumpisse aliq̄ negāt:
ibidē ca. 22.
  - 6 Creaturā fuisse aliqui volunt cbim: quia passus
est: ibidem. 23.
  - 7 Aliqui negauerūt cbim postq̄ surrexit habuisse
corp⁹ qd sepultū erat: ibidē ca. 24.
  - 8 Corp⁹ suū in celū leuasse aliq̄ negant: ibidē. 25.
Nec ad dexterā patris sedere volūt: ibi. ca. 26.
  - 9 ꝥpm nō tñ deū dicim⁹ sicut beren. a. manichei:
nec boiez tñ sic for. miani. s. dicim⁹ cbim deum
vez natū de deo p̄e sine villo initio t̄pis eūdēq̄
boiem vez natū de boie m̄se certa plenitudine
tēponis: p. 10. de bono p̄fuerantē ca. 24. a.
  - 10 ꝥpm descēdisse de celis necessariū fuit ad nostrā
illūinationē: p. 5. de p̄sen. enāgelista. li. 1. ca. 35.
  - 11 ꝥpm sequi nihil aliud est nisi ipm imitare: p. 5.
de sancta virginitate ca. 27. circa finē. 28.
  - 12 ꝥpm sequi est carnalia desideria in nobis morti
ficare: p. 10. de salutarib⁹ documen. ca. 15.
  - 13 ꝥpm aliq̄ induit vsq̄ ad sacramēt p̄ceptionē:
aliq̄ vsq̄ ad vitē sc̄ificationē: p. 5. de baptis. ꝥ
Donat. li. 5. ca. 24. a. Induunt. auto. 1.
  - 14 ꝥpm q̄ in corde suo custodit nō dīc q̄ cain. M̄s:
qd ego cust. sū fr̄is mei: p. 4. ꝥ faustū li. 12. ca. 10.
  - 15 ꝥpm in mēte semp habere debem⁹ signū ei⁹ in
frōte facē: p. 10. ꝥ rectitudie catbo. p̄uer. an. d. e. f.
  - 16 ꝥpm caput n̄m xpi i h̄gne miraculū nasci oport
tebat fm carnē de virgine: q̄ scaret mēbra sua
de ecclia virgine fm sp̄m nascitura: p. 5. ꝥ san
cta virginitate ca. 6.
  - 17 ꝥpm offerre p nobis qd sit: vide p. 11. in q̄stio.
vete. 7. nōi testa. q̄estio. 74.
  - 18 ꝥpi mēbra p vnitas charitatē vniant: p. 11. ꝥ
penlia. donante epistol. ca. 2. a.
  - 19 ꝥpm aliqui matrē in terris habuisse negauerūt:
p. 3. de fide 7 symbo. ca. 4. d.
  - 20 ꝥpm aliqui deū non hominē crediderūt: pte. 4.
ꝥ faustū li. 13. ca. 8.
  - 21 ꝥpm vez corp⁹ assumpisse aliqui negauerunt:
p. 4. de agone cbiano ca. 18.
  - 22 Arguit aug⁹ eos qui putant cbim nō gessisse p̄
sonā sapiēte dei: ibidē ca. 20.
  - 23 ꝥpm nec venisse: nec a iudeis q̄c̄ p̄tulisse symo
niani dicūt: p. 11. ꝥ beresib⁹ ad quodunl. 1. 4. 14.
  - 24 ꝥpm natū passum ex verb pauli. pbat: p. 4. cō.
faustū li. 11. ca. 3. 1. petri. 2. auto. 2.
  - 25 ꝥpm p nob passus ois sana doctrina p̄fiteť oēs
apli 7 lingue rōnales illud clamāt: manicheus
tamē demōes illas passiones asserit p̄tulisse: p.
11. de fide ꝥ manicheos ca. 32.
  - 26 ꝥpm de virgine natū manichei negāt: p. 4. con.
faustū li. 20. ca. 11.
  - 27 ꝥpm de viroq̄ sexū natū carpocratiani dixerūt
s̄ accepisse talem aiam q̄ sciret ea q̄ sup̄na essent
atq̄ nunciaret resurrectionē corpis negabāt: p.
11. ꝥ beresib⁹ ad quodunl. 7. 8.

- ꝥpm natū esse faust⁹ negat antonitate euangeli
staz se fulmens cū dicat liber generatōis: 7 nō
liber euangelij: p. 4. ꝥ faustū li. 2. ca. 1.
- ꝥpm non natum faustus scripturis pbat: ibi
dem li. 5. ca. 3.
- ꝥp̄z būana carne inq̄natū p̄fessus ē maximin⁹
quē arguit aug⁹. p. 11. ꝥ maximu. arna. episcop.
li. 1. ca. 3. li. 2. ca. 2. a.
- ꝥpm vez corp⁹ habuisse manichei negauerunt: 31
p. 10. de canico nouo ca. 6.
- ꝥpm in falsa carne apparuisse manichei dicunt:
ast sexū virilē 7 muliebē ꝥ yaboli opa esse nō
dei: p. 10. de p̄nenna ca. 9. b. in fine.
- ꝥpm vez reges figurabant p̄phetica vnctione: 33
p. 7. li. 17. ca. 10. a.
- ꝥpm occidentius peccata lota sunt in baptismo
eoz: ibidem li. 13. ca. 7. a.
- ꝥpm digne fuisse passū p inq̄tatis suis. 7 ideo
ipm deū nō esse dicit porpbir⁹ appollinē deum
interrogatū respōdisse: ibidē li. 19. ca. 23. a. b.
- ꝥpm pū fuisse ei tñ r̄panos pessimos dicit: ibidē
porpbir⁹ respōdisse deos aliquos: ibidē. b. i.
- ꝥpm p̄tinebat porpbir⁹ negās esse deū ppter
carnē crucē 7 b̄mōi: ibidē li. 10. ca. 24. a.
- ꝥpm non vere passum manichei dicunt: p. 4. ꝥ
faustū li. 14. ca. 10.
- ꝥpm filiū dei mortuū esse dicim⁹ in boie quem
portabat sine diuinitatis aliqua commutatioē
aut morte. quē admodū martyres passos esse di
cim⁹ in corpore q̄ portabat sine aiaz infectio
ne vel morte: p. 4. de agone cbia. ca. 23. in fine.
- ꝥps si potuit ante passionē ei⁹ clarificare corp⁹
suū sicut splēdorē solis. quare nō potuit 7 post
passionē ad quantā vellet subtilitatem in t̄pis
momento redigere: p. clausa ostia posset intra
re: ibidē. 24. in fine.
- Corp⁹ suū quō in celū leuasse dicit p resurrectione
nem: ibidē Similitudine declarat ca. 25.
- ꝥpm aliq̄ laudāt p̄uerse 7 discipulos ei⁹ repro
bant. hos arguit augustin⁹: p. 5. de consen. euā
gelistaz li. 1. ca. 32.
- ꝥpm aliq̄s libros pagani cōposuisse dicunt ast
in eis magicā artem descriptam inuenisse men
tunt: ibidē li. 1. ca. 8. 9. 10.
- ꝥpm aliū manichei p̄dicāt nō eū quē apli p̄redi
cauerūt: p. 4. ꝥ faustū li. 12. ca. 4.
- ꝥpm de semine abrae descendere p̄nunciatum
fuit: ibidem ca. 6.
- ꝥpm aliq̄ ideo colere refugiūt eo q̄ sol⁹ coli vo
luit. hos augustin⁹ arguit: pte. 5. de Consensu
euangelista. li. 1. ca. 18. 19.
- ꝥpm cū nominam⁹ qd intelligi debemus: vide
p. 8. de p̄sentia dei ad Dardanū ca. 2. a. 3.
- ꝥps fm aiaz tristis fuit vsq̄ ad mortē. fm car
nem passus est mortem: ibidem ca. 3.
- ꝥpm p̄petue regnaturus pbat aug⁹. ex veteri te
stamento: p. 11. de altercano. ecclie 7 synagoge. f.
- ꝥpm demōstrare p cbim quid est: vide pte. 9. in
euan. Ioan. tracta. 21. e.
- ꝥpm habent in p̄senti boni 7 mali sed dissimil
liter: ibidem tracta. 50. e.
- ꝥpm nō dialecticū iudei s̄ samaritanū vocabāt
p. 6. ꝥ Cresco. grāman. li. 1. ca. 17. 18. 19.
- ꝥpm p̄seq̄bant graui⁹ ꝥ q̄s dictū est. xli⁹ dos 53

manus tue comedit me: q̄ eos ipse cū eorū mensas
euerit ⁊ eos flagello de tēplo expulit: p. 11. cō.
Penlia. donat. episto. ca. 17. b. in fine.

- 1 Xps dicitur vinct⁹ ab vinctiōe nō oleo visibili s̄ dono
gr̄e: qd̄ visibili fecit vnguētō q̄ baptizatos vn-
git ecclesia: p. 4. s̄ faustū li. 12. ca. 26. p. 5. s̄ trini-
ta. li. 15. ca. 26. d. vita. 67. p. 6. s̄ lras penliani
li. 2. ca. 104. b. p. 8. s̄ aduersariū legis ⁊ p̄beta-
rū li. 2. ca. 3. b. p. 10. ⁊ fide rex inuisibilis ca. 3.
b. supra Vinctus: auto. 4. infra auto. 153.
- 2 Xps figurat⁹ in abel sicut enī talis minor: natus a
fratre maiore natu occidit Ira chis caput ppli
minoris natus a populo iudeorū maiore natu: p.
4. s̄ faustū li. 12. ca. 9.
- 3 Xps figurat⁹ p virgā moysi: p. 5. de trinita. li. 3.
ca. 10. b. supra Moysi: auto. 12.
- 4 Xps figurat⁹ in illo Iesu sacerdote magno quez
zacharias p̄pha vidit: p. 4. s̄ faustū li. 12. ca. 36.
- 5 Xps in belizeo figurat⁹: ibidē ca. 35.
- 6 Xps figurat⁹ p lazaro: p. 4. in q̄stionib⁹ euāgelio:
li. 2. ca. 38. e. Lazarus: auto. 1.
- 7 Xps quid sit: vide p̄r. 9. in euā. Joā. trac. 7.
e. 15. f. 19. J. 33. b.
- 8 Xps de⁹ est ⁊ homo: ibidē tracta. 16. e. 28. a. 47.
e. 66. b. 67. b.
- 9 Xps quō dicit⁹ fili⁹ dei ⁊ filius hoīs: ibidē tracta.
19. 26. f. 27. a.
- 10 Xps tria in se habuit: carnem. aīam ⁊ verbum:
ibidem tracta. 47. g.
- 11 Xps a iudeis temptabatur ex trib⁹ scz veritate: mā
suetudine ⁊ iusticia: ibidē tracta. 33. b.
- 12 Xps fili⁹ dei in quantum de⁹ est: ipse ⁊ p̄ vnū sūt.
In quantum autē bō p̄ maior: est illo: p. 8. in enchy-
ridion ad Laurentiū ca. 35.
- 13 Xps est vnus dei fili⁹ nō gr̄a s̄ natura: ibidem.
- 14 Xps vna p̄sona ē gemie sbe: q̄ et de⁹ ⁊ bō est: p.
11. con. maximi. arria. episcopū li. 3. ca. 10. b.
- 15 Xps habet in se duplicē naturā diuinā scz ⁊ hu-
manā in vnitāte p̄sonē: p. 10. de fide ad petrus
ca. 14. 15. 16.
- 16 Xps descendit de celo in terrā. vt nos de terra
ad celū secū portaret. crucē ascēdit vt nos d̄ cru-
ciatu dyaboli liberaret. ab inimiciā penā susce-
pit. vt nos de morte emeret. A mortuis resur-
rent vt nos resurgam⁹ in aīa ⁊ corpe in die ma-
gno iudicii: p. 10. de salutarib⁹ documē. ca. 51.
- 17 Xps cū sit vita veritas ⁊ vita q̄cqd ante aduētū
ei⁹ egerint tot seculorū hoīs: vide p. 6. de sex q̄-
stio. con. paga. q. 2.
- 18 Xps tūc voluit apparere hoīb⁹ ⁊ apud eos predi-
cari doctrinā suā quādo sciebat esse qui in cum
fuerant credituri: ibidem. e.
- 19 Xps figurat⁹ ē i arca noe: p. 9. i enā. Jo. trac. 9. e.
- 20 Xps est p̄s sapiētia ⁊ virt⁹ idēitate ⁊ nō forma:
lit: quō? vide p. 5. s̄ trini. li. 7. vita. 3. ⁊ ca. 1. e.
- 21 Quare chis post tot tpa tandē in carne appa-
ruit: vide p. 10. s̄ p̄denuātiōe sancto. ca. 9. b.
- 22 Xps q̄ tpe mūdū redemit ⁊ quō oīa p̄p̄s locis
⁊ t̄pib⁹ gessit: vide p. 11. i q̄l. ve. ⁊ no. test. q. 5. f.
- 23 Xps d̄ sacrl̄ edib⁹ ad terrā venire dignat⁹ est vt
hoīs a trāsgressiōis sententia liberaret. ⁊ dy-
boli futurā p̄ditiōnē. ne q̄s ei⁹ facin⁹ imitaret.
ostenderet: ibidem. q. 2. b.
- 24 Xps tot⁹ fuit in celo. ⁊ totus in vtero virginis. sit

- idē vbi hoīs a plurib⁹ fil⁹ audif: p. 3. in li. 83.
q̄stio. q. 42. p. 10. de cognitio. vere vite ca. 30.
- Xps fuit i vtero virginis oīb⁹ mētib⁹ anni p̄ter ia
nuariū ⁊ februariū: p̄l⁹ ḡ in vtero virginis fuit q̄
aliq̄s ali⁹: p. 5. de trini. li. 4. ca. 5. vita. 10. circa fi.
- Xps reliq̄t p̄tem: q̄ reliq̄t apparere hoīb⁹ sicut
est apud patrem: reliq̄t ⁊ m̄tem: idest synagoge
veterē atq̄ carnalē obseruantias: que illi mater
erat ex semine dauid fm carnē: p. 2. de Genesi
s̄ manicheos li. 2. ca. 24.
- Xps p̄tem reliq̄sse iure ab aplo d̄: p̄p̄ formam
serui in q̄ dinoscit apparuisse reliq̄t ⁊ m̄tem scz
synagogā. veteri testamēto carnaliter inheren-
tē. ⁊ adbesit vroni sue. idest eccleie scz: p. 11. i dia-
logo ad Orosiū. q. 46. ⁊ vā in nocē. ca. 327.
- Xps sicut vix corp⁹ ita ⁊ verā aīam habuit: p.
3. in li. 83. q̄stio. q. 80. f. dicto. 59.
- Xps nō necessitate s̄ volūtate ⁊ nasci ⁊ pati ⁊ mo-
ri voluit: ibidem. g. Pulchra: p. 11. de fide con.
manicheos ca. 26.
- Xps fact⁹ est bō vt nos ab exteriorib⁹ ad interio-
ra reuocaret: p. 4. s̄ epistol. manichei ca. 36.
- Xps p̄cept⁹ ⁊ passus credit octauo kalen. aplis.
Matth. 8. kalen. Januarij: p. 3. in li. 83. q̄stio.
q. 56. p. 5. de trinita. li. 4. ca. 5. a.
- Xps sine virili semine p̄cept⁹ fuit: p. 6. de sex que-
stio. s̄ paganos questio. 1. a.
- Xps post resurrectionē cibū sumpsit nō semel s̄
sepius: ibidem. c. infra. 239.
- Xps nasci voluit de ipso genere qd̄ victū fuerat:
eo q̄ b̄ meli⁹ iudicauit: p. 5. de trinita. li. 13. ca.
18. verita. 28. Nasci: auto. 8.
- Xps humanā naturā in sexu virili suscepit: p. 2.
de vera religione ca. 16. a.
- Xpi vita in terris disciplina mox fuit: ibidē. b.
- Op⁹ erat vt chis esset de⁹ ⁊ bō nisi enī fuisset bō
nō potuisset occidi: ⁊ nisi de⁹ fuisset nō credere-
tur voluisse pati: p. 5. s̄ trini. li. 13. ca. 14. vī. 21.
- Xps dyabolū p̄s per iusticiā postea p̄ potens
nam vici: ibidem.
- Xps q̄re mediator dicit⁹: vide p. 10. de fide ad pe-
trū dicto. ca. 2. b. infra: auto. 69. 174.
- Xps montē gustauit ⁊ deglutit ⁊ ver⁹ homo ⁊
ver⁹ deus: ibidem.
- Xps carnē sine peccato suscepit: ibidem. c.
- Xps veritatē carnis accepit ex virgine ⁊ cū nascer-
et integritatē virginitatē suauit in m̄fēubi. d.
- Ermanitio ei⁹ nihil aliud fuit nisi forme filius:
idest hūane nature susceptio: ibidem. g.
- Xps dicitur sacerdos sacrificiū et templus: ibi. b.
- Xps quō ex virgine nasci potuit qui ante eā fuit
p. 11. s̄ felicia. arria. ca. 12.
- Xps de⁹ bō fact⁹ ē siue incarnat⁹ ad hūiliat⁹ ex-
emplū ⁊ ad demonstrādaz dilectionem dei erga
nos: p. 5. de trinita. li. 8. ca. 5. a.
- Xps assumpsit corp⁹ simile nostro corpi. to solo
differens q̄ natū ex virgine. ⁊ spūs sancto est: p.
10. de incarnatio. verbi li. 1. ca. 1.
- Xps p̄secrauit virginitatē q̄ de virgine nasci vo-
luit: ⁊ sola illa mater in terrā eligēda erat ad sus-
cipiendū hoīem. qui iam patrē habebat in cel.
supra Virginitatem: auto. 2.
- Xps t̄paliter natus est de virgine maria: p. 10. ⁊
symbo. ad cathecū. li. 2. ca. 5.

- 70 Xps differēter q̄rit z q̄rit fuit in mūdo: ibi. a. b.
 71 Xps nascit ex virgine hē floa ex virga sine semine: ibidē li. 3. ca. 4. a. Infra: auto. 82.
 72 Xps nat⁹ est de spūscō ex maria virgine: q̄rit vi de p. 8. p̄ Julia. pelagia. li. 6. ca. 8. d.
 73 Xps quō est fili⁹ dauid euz ex ioseph filij dauid p̄cubitu nat⁹ nō sit p. 5. d. p̄sen. enāge. li. 2. ca. 2.
 74 Nec chīs nec leui fuit in lūbis abraē fm aiaz fm carnē dō z leui z chīs: leui fm p̄cupiscētiā carnalēz. chīs fm solā s̄bam corpālē qz caro manē ibi fuit: p. 5. de Gene. ad l̄ram li. 10. ca. 20.
 75 Xps partū virgīs p̄pter diuinitatē miraculū de git: p. 4. p̄ faustū li. 22. ca. 64. in fine.
 76 Xps bō de semina nasci voluit vt vterqz sex⁹ liberaret: p. 3. in li. 83. q̄stio. q. 11. Māscia: auto. 7.
 77 Xps nascēdo de virgine maria q̄ anteq̄ sciret qd de illa fuerat nascitur⁹. virgo statuerat p̄manere virginitatē sanctam approbare maluit q̄ impetare zc. supra Maria: auto. 33.
 78 Xps in medio duū aialium cognit⁹ est in medio duoz latronum. in medio moyfi z helye zc. supra Medietas: auto. 4. 5.
 79 Non venit ille vt te excludat. s̄ vt dyabolū vincat ita alloquitur augustin⁹ herodē z alia verba pulchra: p. 10. de symbo. ad carthecū. li. 3. ca. 4.
 80 Xps sub stella fatali nō est nat⁹ vt quidā voluerūt: p. 4. p̄ faustū li. 2. ca. 5.
 81 Xps nat⁹ est qñ dies incipiūt crescere: s̄ in solstitio natus: quō? vide p. 3. in li. 83. q̄stio. q. 5. 8.
 82 Xps nat⁹ est tpe cesar⁹ augusti. p. 7. li. 3. ca. 30. c.
 83 Xps nat⁹ ē d̄ semine sem filij iocubi. li. 16. ca. 2. a.
 84 Xps natus est. impleta p̄phētia Jacobabidē li. 18. ca. 45. e.
 85 Xps totū hoīem assumpsit: ibidē li. 10. ca. 27. c.
 86 Xps dicit⁹ est angel⁹: ibidē li. 18. ca. 35. d. Dicit etia mōs z petra: supra Mons: auto. 1.
 87 Xps dicit⁹ a chūsitate idēst ab vncōe qz vnc⁹ a deo inuisibiliter ibi. li. 17. ca. 16. b. sup̄: auto. 1.
 88 Quō assumpsit passiones z affectōes n̄ras in incarnationē: ibidē: videli. 14. ca. 9. c. d.
 89 Xps quō est mediator dei z hoīuz: z quō a demōnto liberat: vide ibidē li. 9. ca. 15. a. Supra: auto. 39. infra. 174.
 90 Chīs est s̄ba ppli sui: ibidē li. 17. ca. 12. a. b.
 91 Xps fact⁹ est fili⁹ hoīs vt filios hoīs faceret filiōs dei: ibidē li. 21. ca. 15. b.
 92 Xps est fundamentū cordis. qñ nūbīl ei p̄ponit⁹: ibidē ca. 26. a. b. f. fundamentū: auto. 2.
 93 Xps fuit ver⁹ salomō. p̄missus dauid patri suo: ibidē li. 17. ca. 8. 9.
 94 Xps intelligit⁹ p̄ dauid de cuius semine carnem assumpsit: ibidē ca. 9. p̄ totum.
 95 Xps in hunc mūdū venit p̄dōres saluos facē. si enī stat⁹ hūane nature integer māfisset qd op⁹ fuisset carnē n̄raz suscipe. p̄tumēlias sustinē. p̄ peni mortē. q̄ vnqz oīa p̄ salute n̄ra dignat⁹ est sustinere. doctrina s̄b homo non peccasset filius dei incarnatus non fuisset. p̄te. 11. cō. pelagia. hyponosticon li. 3. b.
 96 Xps venit in hūc mūdū vt ex p̄p̄li vinēdi demōstraret hoīb⁹: spūs aut̄ scīs vt donū ip̄m ad qd bene vinēdo puenit sciret: apparuit. p. 3. in li. 83. q̄stio. q. 43.
 97 Quare aut̄ chīs Iesus tanto tpe distulit suā incarnationē: vide ibidē q̄stio. 44.

- Xps venit in hunc mūdū vt nos viuificaret saluos faceret. liberaret. redimeret. z illūaret: p. 6. de peccato. meritis z remissio. li. 1. ca. 26. 27. 28. 1. ad Timō. 1. auto. 4. Infra: auto. 177.
 Qui nō est cū chīs. est cū dyabolo. nec enī est melius loc⁹ vt possit qd esse: ibidē ca. 28. a. b.
 Xps quare de puella corp⁹ assumpsit? vide p. 10. de mirabi. sacre scriptu. li. 3. ca. 7.
 Xps hūanā naturā assumpsit z in ea mori z pati voluit non necessitate sed excellētissima sua bonitate: p. 2. de musica li. 6. ca. 4. d.
 Xps sine cōmitione in maria capī voluit. p. 8. de p̄na dei ad dardanū ca. 15. Sup̄: auto. 51.
 Xps dī vnigenit⁹ qz sine fratrib⁹. p̄mogenit⁹ qz cū fratrib⁹: p. 4. p̄ secundū manicheū ca. 5. a. c.
 Xps qz vnigenit⁹ est. nō ex carne. nō ex sanguine. nō ex volūtate viri: neqz ex volūtate carnis sed ex deo nat⁹ est. Et illo aut̄ p̄mogenit⁹ in ecclia fratrib⁹ fact⁹ est: verbū caro factū est: ibidem.
 Aug⁹ q̄rit qd secundū de p̄mogenito sentiat: an sit p̄o: duratiōe: vel aliquo alio mō: ibidē ca. 6.
 Xps visibiliter apparuit vt ad inuisibilia p̄pararet: p. 4. de agone chūano ca. 11. a.
 Xps dicit⁹ facta sapiētia eo qd fact⁹ est bō: p. 5. de trinita. li. 7. ca. 3. a.
 Xps Iesus thezauros sapiētie z sciētie in se habuit: ibidē li. 13. ca. 19.
 Quēnt chīs in mūdo differēter: q̄stione enī magi. quēstione iudei: illi vt agnoscerēt. isti vt occiderent. Querere: auto. 12. Et saie. 55. auto. 1.
 Xps nō fuit decimar⁹ in lūbis abraē sicut leui: p. 5. de Gene. ad l̄ram li. 10. ca. 19. b. verita. 4.
 Xpi aia nō est de traduce p̄uaricationis adscribit⁹: ibidē ca. 19. in fine.
 Xps parētib⁹ subdit⁹ fuit: p. 11. p̄ maximi. arrias noz episcō. li. 3. ca. 18. c.
 Xps p̄fecit etate z sapiētia: ibidē li. 3. ca. 23. b.
 Vtrū p̄ diuinitatis sue s̄bam chīs visito apparet hūanis: vide ibidē ca. 26. a.
 Xps p̄ passionē mortis fuit minor angelis: ibidē li. 3. ca. 25.
 Xps septuaginta duos habuit discipulos z missi sunt bini z bini: z fecit charitates q̄ min⁹ q̄ inē duos haberi nō pōt: p. 4. in q̄stio. euāgelio. li. 2. ca. 14. verita. 8.
 Xps cur nūbīl scripsit p̄ se. sed p̄ discipulos: vide p. 5. de p̄sensu euange. li. 1. ca. 7.
 De chīs multa male sentiūt: ibidē ca. 14. Aliq̄ etiā de ei⁹ discipulis ca. 16.
 Xps p̄saut q̄ z qñ z qd loc⁹ in eū fuerāt credit⁹: p. 10. de p̄destinatio. sanctorū ca. 9. c.
 Xps est ongo caputqz nascēns: p. 6. p̄ l̄ras p̄enit. li. 2. ca. 5. b.
 Xps est caput z corp⁹ z ideo in se trāffert suoz mēbroz. idēst fidelū p̄sonā: p. 7. li. 17. ca. 18. c.
 Xps fecit miracula multa: ibidē li. 18. ca. 45. a. b.
 Xps passus est octauo kalēdas apulis: qua etiā annūciat⁹ fuit: ibidē ca. 54.
 Xps est sacerdos z sacrificiū: ibidē li. 10. ca. 20.
 Xps crucē portauit vt Ihsac portauit ligna ad victimē locū: ibidē li. 16. ca. 32. b. c.
 Xps spinis coronat⁹ figurat⁹ p̄ arietē berēt cor: nūto inter vepres immolatū ab abraam: ibidē.

- 106 Jte figurat⁹ fuit p lapidē adiutorij: ibi. li. 16. ca. 38. b. figurat⁹ et in bñdictione Jacob. ibi. ca. 39.
- 107 Xps habuit potestatem monēdi: nō necessitatem licet habuerit corp⁹ aialcibidē li. 13. ca. 23. c.
- 108 Xps dat nobis creplū panēdi: ibi. li. 18. ca. 49. a.
- 109 Xps quomō a pparuit discipulis suis post resurrectionē: ibidē li. 22. ca. 19. c. d.
- 110 Xps post resurrectionē suā comedit et bibit. et etiam angeli non alimētozū indigētia sed ea qua poterat pte: ibi. 7 li. 13. ca. 22. 21. 24. auto. 4.
- 111 Xps p bonos et malos idē dat sacramentū grā: nam vero nō nisi p scām: pte. 5. de baptis. con. Donat. li. 5. ca. 21.
- 112 Xps boiem quo recte viuerem⁹ suscepit: p. 3. in li. 83. quel. q. 25.
- 113 Xps bñācā carnē semp verā habet et vnitas: pte 10. de fide ad pēty diaco. ca. 20.
- 114 Xps aliquādo p solem significat non xprietatis substantia sed cuiusdā similitudinis causa: pte. 4. 5 faustū li. 12. ca. 22.
- 115 Xps plus nob debet q̄ alicui celestiu spiritū: q̄ re: p. 10. de visitatio. infirmoz li. 2. ca. 2. c.
- 116 Xps quid in virginibz querat: vide p. 5. de scā virginitate ca. 55.
- 117 Xps ab hebreis pphetis prenunciat⁹ est: p. 4. cō. faustū li. 13. ca. 3.
- 118 Xps loquit nob in pcepto tacet iudicio: p. 10. de Quibz ca. 3.
- 119 Xps a quito capis. vide p. 11. 5 maniche. ca. 26.
- 120 Xps est dissimilis homi q̄ deus. filis q̄ bō: filis peccatori quia similitudinē peccati carnis habuit dissimilis peccatori. quia semp sanctus: p. 4. 5 faustū li. 16. ca. 15.
- 121 Xps ecclesiaz nodo vnitas et charitatē sibi astringit: p. 4. de doctrina chīana li. 1. ca. 16.
- 122 Querit nos chīs p scripturas: p flagella tpaliuz tribulationū: supra Querere: auto. 9.
- 123 Xps non fuit parato: nratū licet plerūq non solū cū discipulis vel turbis in cū credentibz: s̄ et cū demonibz veritatē discusserit licet q̄busdāz nihil pfutur agnosceret: sic nec pphete: p. 6. cō. Cresconiu grāmā. li. 1. ca. 8.
- 124 Xps quō dicit pphā similes vlt dissimilis moysi: vide p. 4. 5 faustū li. 16. ca. 15.
- 125 Xps dicit esse ppheta ppheta: p. 8. 5 mendaciū ad Consen. ca. 13. a.
- 126 Xps dicit esse celestis homo q̄ nō ex bñano peccatis semine sed de maria virgine opatiōe spiritus sancti: p. 10. de trinitate et vnitate dei ca. 2. b. p. 11. an dialogo ad Orosiu quel. 4.
- 127 Xps carnem assumpsit a parte totius intelligim⁹ boiem id est carnē et aiam rōnalem: p. 10. de trinitate et vnitate dei ca. 2. b.
- 128 Substantias duas in se habet fili⁹ dei vñā deitatis aliā bñamitatis nō duas psonas: ibidem. c.
- 129 Xps in scriptura nōie dauid appellat⁹: pte. 8. 8 octo dulciani quel. 5. b.
- 130 Xps par est et in pace requiescere vult: qui ergo pacem amplectit in mētis sue bospino mansionē ppat chīs: pte. 10. de salute. docu. ca. 22.
- 131 Xps dicit salutare dei dicit etiā lumen de lumie. p. 6. de grā noui testamē. ad Honoratū ca. 18. in fine pte. 8. 5 aduersa. legis et ppheta. li. 1. ca. 11. Salutare: auto. 1.

- Xps thaurus dicit ppter virtutē crucis: cui⁹ con 132 nibz impios ventilauit et quare aries: vide sup Zbaurus: auto. 1. fontudo: auto. 5.
- Xps dicit aries ppter innocēcie pncipatum. figuratur etiā in 312 p. 11. 5 maximi. amiano. episcopo. li. 3. ca. 26. 3. Aries: auto. 1.
- Xps petra dicit ppter firmitatem vel quia humilis fontudo. Adona dicit quia emittēs magnitudo: pte. 4. 5 faustū li. 12. ca. 29. lib. 16. ca. 17. supra Petra: auto. 3. 4. Adona: auto. 1. 1. 2. 2. 10: auto. 2. fontudo: auto. 5.
- Xps dicit vulnus: p. 4. i libro annotatio. in Job capite. 5. a.
- Xps dicit vermis ppter bñilitatē ast parit virginis: quare? vide p. 6. de sex questio. cōtra pagāos. quel. 6. d. Et quare galline comparatur: vide supra Gallina: auto. 2.
- Xps dicit rex et sacerdos: vide p. 3. in li. 83. questio. quel. 61. b. pte. 5. de Consensu euāgelista. li. 1. ca. 3. a. pte. 9. in cui. 3. Joā. tracta. 5. 1. a. Rex autontate. 1. 2. 6.
- Xps dicit foris: p. 9. in euan. Joan. tracta. 15. b. fontudo: auto. 5.
- Xps pphete dicit lux. figurate antez lapio. p. 5. de Genesi ad lram li. 4. ca. 18. fons: auto. 1.
- Xps dicit botrus qui pepēdit in ligno: p. 4. con. faustū li. 12. ca. 42.
- Xps dicit thaur⁹ aries et birc⁹: q̄re? vide ibidē li. 18. ca. 6. supra: auto. 132. 133. 134. Dirc⁹: auto. 1.
- Xps est ougo chīani et enaz caput dicit ergo caput et corp⁹: p. 6. 5 lras Penham li. 1. ca. 5. 6. 7. p. 11. 5 marimunuz amiano. episcopo. li. 3. ca. 18. c. 5 Penlia. Donat. epistol. ca. 2. a.
- Xps quō est splendor dei patris: vide p. 10. de incarnatione verbi li. 1. ca. 12.
- Xps nobiscū est vñs sed cū patre agricola: p. 9. in euan. Joan. tracta. 8. a.
- Xps quō se dicit viuere et aplōs victuros: vide ibidem tractatu. 75. a.
- Xps non recessit a patre incarnatus: ibidem tractatu. 31. d. e.
- Xps baptizari voluit a Joanne pmo vt doceret humilitatē. Scdo vt ostēderet nō interesse: q̄s a q̄ baptizet: p. 5. 5 epistol. Parme. li. 2. ca. 17. b. p. 6. de peccato. meritis et remissio. li. 2. ca. 25 p. 10. de mirabili. sacre scripture li. 3. ca. 5. vñs. 6. p. 11. in quel. veteris et noui testamen. quel. 49. supra Baptizari: auto. 2. 5. 6. Infra: auto. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

- auit. h̃ implēdo m̃canic: p̃re. 11. aduersus iude
os capite. 3.
- 153 Ab vncione qđ grece + πικρα dicitur ch̃s est
appellat: ip̃e est de vnc̃ a deo: ibidē ca. 4. a.
Supra: auto. 1. infra: auto. 197.
- 154 Χρ̃s nō vēit in desolūtōē leg̃: p. 4. 5̃ faustū li.
17. ca. 1. li. 18. ca. 1. li. 19. ca. 1. 8. math. 5. auto. 12.
- 155 Χρ̃s est p̃ quē oportet mortuos viuificari: p. 8. b̃
p̃sentia dei ad Dardanū ca. 17.
- 156 Χρ̃s Iesus vñ t̃ verus cū p̃ie de⁹ est: atq; eidē
coetern⁹: p. 8. 5̃ sermo. arriano. ca. 1.
- 157 Χρ̃s euangelizat cū credēda de eo p̃dicant: p. 6.
de fide t̃ opibus ca. 9. b̃.
- 158 Lōcū ñ figi ch̃s qui d̃fic: vide ibidē ca. 10. a. b̃.
- 159 Χρ̃s corū fidē sinit p̃ quibz sanguinē fudit: p. 3.
in li. 83. questio. q. 64. b. c̃.
- 160 Χρ̃s quō est fact⁹ p̃m̃: vide p. 11. in questio. ve
teris t̃ noui testamē. q. 74. 5̃ maximi. arriano.
ep̃isco. li. 2. ca. 2.
- 161 Quō ch̃s rogat t̃ nō rogat p̃ mundo: vide sup̃
Rogare: auto. 3.
- 162 Χρ̃s minor angelis dicit b̃uanitatē: p. 10. de tr̃i
nitatē t̃ vnitatē dei ca. 8. b̃. p̃re. 11. 5̃ maximū
arriano. ep̃isco. li. 3. ca. 14. f̃. 5̃ iudeos ca. 8. An
geli: auto. 64.
- 163 Χρ̃s nasci voluit homo quia perierat oīs homo:
p. 11. 5̃ Iudeos ca. 9.
- 164 Χρ̃s in forma fui non solū minor est p̃ie h̃ etia
sc̃p̃o t̃ sp̃s sancto: p. 5̃. de tr̃initatē. li. 1. ca. 11.
- 165 Χρ̃s p̃ similitudines multa est: q̃ p̃ p̃prietatē nō est:
p̃ similitudinē t̃ petra est ch̃s: t̃ oīnū est ch̃s: t̃ la
pis angularis: t̃ pastor: agn⁹ t̃ leo: p. 9. in euan.
Joan. tracta. 47. c̃. Supra: auto. 139.
- 166 Χρ̃s p̃secravit calicē vini mixti cū aq̃: q̃re in oīni
celebrandē fidelīū in calice aq̃ debet apponi cū
vino: p. 4. de doc. ch̃iana li. 4. ca. 21. a. ṽita. 8.
- 167 Χρ̃s in pabolis t̃ similitudinibz locut⁹ est: quōd̃ p.
5̃. de ope manachoz ca. 2.
- 168 Χρ̃s peccatōrē ad penitentiā monet: p. 11. de q̃n
q̃b̃ heresibz ca. 6. ẽ.
- 169 Χρ̃s dicit frater noster fm̃ id qđ p̃mogenit⁹ est:
p. 3. de fide t̃ symbolo ca. 4. b̃. Supra: auto. 149.
filius. 105. fratres. 9.
- 170 Χρ̃s b̃uilat⁹ doctor t̃ celsitudinis dator: existit: p.
5̃. b̃ baptis. 5̃ donat. li. 5. ca. 9. b̃. math. 11. au. 8.
- 171 Χρ̃s medic⁹ dicit qđ oīs indigem⁹: alijs est odor:
vite in vitā. alijs odor mortis in mortē: p. 10. de
p̃destinandē t̃ g̃ra ca. 15. Supra medic⁹: auto.
5̃. infra: auto. 175.
- 172 Χρ̃s curauit gen⁹ h̃uanū p̃ p̃traria vt stultitiaz
mulieris p̃ sapientiā marie: q̃ medic⁹ est t̃ me
dicina: p. 4. de doctri. ch̃iana li. 1. ca. 14. ṽita. 8.
- 173 Χρ̃s dicit adiutor: p̃ector: redēptor: et saluator:
quare t̃ quō nos semp̃ inuitat ad amicitia sua:
vide p̃re. 10. de salutar. documē. ca. 8. a. Sup̃
auto. 78. Infra. 177.
- 174 Χρ̃s dicit mediator: nō p̃ hoc q̃ eq̃lis est p̃i: h̃ p̃
b̃ q̃ b̃ inferiori p̃ie: p. 8. 5̃ Pelagia. t̃ Celesti. b̃
p̃erō origina. li. 2. ca. 28. Supra: auto. 39.
- 175 Χρ̃s secund⁹ ad d̃ dicit medicus: quo oīs indige
mus: ibidē ca. 29. Supra: auto. 171. 172.
- 176 Χρ̃s ca rōne saluator: ñ d̃i ñ d̃i esse fili⁹ ioseph:
ip̃e est t̃ belī fili⁹ t̃ ceteroz oīuz qđ ex eadē tribu
sunt: p. 11. in q̃stio. veter. t̃ noui testamē. q. 56. a.

- Redēptor: noster dicit ch̃s. quia nos redemit a
dyaboli captiuitate. Saluator: nos saluando a
peccatis ñris. Adiutor: d̃i adiunādo nos in tri
bulandē. p̃ector: p̃regendo nos vt inter inimi
cos ñros maneam⁹ illesi. susceptor: noster dicit
suscipiēdo nos in eterna tabernacula: p. 10. b̃ sa
lutaribz documētis ca. 8. a. Redemptio: auto.
2. Supra: auto. 78.
- Χρ̃s se nob̃ exēplū p̃buit t̃ viā ad patriā: p. 4. ã 178
doctri. ch̃iana li. 1. ca. 11.
- Χρ̃s ad nos venisse dicit nō p̃ locoz spacia veni
endo. sed in carne mortali mortali apparēdo
venisse ad nos dicit: ibidē ca. 12.
- Χρ̃s tibi via fact⁹ est: surge ambula pigrescē nos
li. q̃ ad veritatē t̃ ad vitā ducit: p. 10. de q̃tuor
virtutibz. charitatis. Joannis. 14. auto. 2. Via:
auto. 1. 2. et. 3.
- Χρ̃s fact⁹ est nob̃ via tp̃alis p̃ b̃uilitatē in ca am
bulātes tēdūt ad ip̃m: p. 5̃. de tr̃ini. li. 7. ca. 3. d̃.
- Χρ̃s semetip̃m exinanuit: nō mutādo diuinita
tē suā h̃ ñfam mutabilitatē assumēdo: t̃ formā
serui accipiēs: venit ad nos in h̃oc mūdū vt ex
emplū farsuz vidētū deū. exēplū deosuz mi
rānto boiez: exēplū sanis ad p̃manendū: infir
mis ad p̃ualescēdū mortuis ad non timēdū:
mortuis ad resurgēdū esset in oīto ip̃e p̃maritū
tenens: ibidem.
- Χρ̃s fm̃ b̃uanitatē via est: fm̃ diuinitatem veri
tas t̃ vita: p̃re. 10. de carbachismo ca. 5. b̃. Joā.
14. auto. 2.
- Χρ̃s hospitiū recepit⁹ dabat sanitatē cordis p̃ su
st̃ratōē corpus: p. 9. i. epi. Joā. tract. 5. 2. i. medio.
- Χρ̃s Iesus. p̃i ñf. circa nos est clamem⁹ vt nos
audiat: clamem⁹ in cōp̃uctōē cordis dicētes. et
rami sicut om̃s que perijt. Pastor: auto. 3.
- Χρ̃s paup̃ fact⁹ est vt nos in terrenis finē nō cō
stituiam⁹: p. 4. de carbachismo rudibz ca. 22. b̃.
Χρ̃i: auto. 16.
- Χρ̃s p̃ nob̃ paup̃ fact⁹ est vt nos ditaret: p.
5̃. de ope monacho. ca. 16. l. p. 10. de p̃anēna ca.
29. Supra paup̃: auto. 2.
- Χρ̃s q̃ paup̃ nasci voluit indicat oblatio p̃ eo fa
cta. p. 8. in li. 3. q̃stio. sup̃ Leui. q. 40. circa finē.
- Χρ̃s cū diues esset paup̃ p̃ nob̃ fact⁹ est: q̃re cū i
paup̃rate seq̃ debem⁹: p. 5̃. d̃ sc̃ta virgita. ca. 28.
- Paup̃ ch̃s esse voluit vt haberes pauperes q̃bz
dare. Supra paup̃: auto. 1. 2.
- Χρ̃s nax⁹ est in ciuitate b̃ethleē q̃ inē oīs ciuita
tes iudee erat exigua ibidē vide: quō aut̃ crucis
firus flagellat⁹ t̃ mortu⁹ t̃ q̃re: vide ibi. in fine.
- Pulsantibz ch̃s aperit. t̃ hypocris̃ vite iannam
claudit: p. 9. i. Apoē. Wome. 3. a. math. 7. au. 6.
- Quid nob̃ p̃misit ch̃s: vide sup̃ p̃missio. auto. 8.
- Χρ̃s est scala ad celū q̃ via t̃ veritas: p. 4. 5̃ fau
stū li. 12. ca. 26. Supra: auto. 183.
- Χρ̃s nō p̃re da. nō naturā dei liberauit. h̃ factus
rā quā fec̃ in p̃ctm̃ cadēre p̃ liberū arbitriū mia
liberauit: p. 4. 5̃ felicit̃ manichei li. 2. ca. 16.
- Χρ̃s custodit sc̃tōs t̃ lapsos in statū p̃stīnū res
parat. i. g̃rātes docet. peccātes arguit. pigros boi
tat. infirmos sanat. cecos illūiat que t̃ sp̃s sc̃t̃ at
tribuēda sunt: p. 10. d̃ tr̃initatē. t̃ vni. ca. 12. a.
- Χρ̃i nomen a cr̃imate idest ab vncione dicitur:
p. 11. de ṽa inuocē. ca. 342. Supra: auto. 1. t̃ 153.

Xps

- 198 Xps quod dicatur esse veritas: vide ibidem capi. 325. Ioan. 14. auto. 2. Supra: auto. 180.
- 199 Xps est vita omnis creaturari: p. 9. in euā. Jos. an. tracta. 1. b.
- 200 Xps diversimode apprehenditur: ibi. trac. 48. e.
- 201 Xps quare baptizari voluit: vide ibidem tracta. 4. f. 5. b. Supra: auto. 147.
- 202 Xps quod dicit crescere: ibidem. 14. b.
- 203 Xps quod apparebit in iudicio: vide ibidem tracta. 19. 3. 22. b.
- 204 Xps sanguinem suū non solum p. adultis s. etia infantibz dedit: p. 6. de peccato. mentis et remissio. li. 1. ca. 24. b. c.
- 205 Xps q. bona nob. exhibuit: quanta p. nob. sustulerit: vide p. 10. de q. tuor. virtutibz charitat. e.
- 206 Xps qui venit per crucis irrationem carnis perire corruptionem et vetustate vinculi mortis: siue mortis novitate dissoluta: mado nouo fecit bonum nonum: ibi. de laudibz charitat. b.
- 207 Xps se longius finxit ire absq. peccato: p. 8. 3. mē. daciū ad Conser. ca. 13. a. Luc. 24. auto. 2.
- 208 Xps qualiter se aliquādo finxit nescire qd. tamē sciebat: vide ibidem.
- 209 Xps qd. et p. qto passus est et quod extremus gen. mortis elegit ne aliq. gen. mortis martyres eius formidaret: p. 10. 3. symbo. ad cathec. li. 1. ca. 3.
- 210 Xps p. omni q. exhibuit. nihil aliud querit: nisi q. diligam. eum et aias nostras et corpa impolluta ei seruem. p. 10. de salutaribz docum. ca. 21. infra: auto. 213.
- 211 Xps tradit. est ad mortem ut hereditate multos possideret: p. 11. 3. Penit. donat. epistol. ca. 7. e.
- 212 Xps per suam mortē multa bona boi collocavit: p. 10. de symbolo ad cathec. minos li. 2. ca. 6. c.
- 213 Xps quid a nobis habere vult: vide ibidem. supra: auto. 210.
- 214 Xps ter ante passionē oravit: p. 4. in questio. euā. gelio. li. 1. ca. 47.
- 215 Xps passus est sub pontio pylato: passus auto. 1. Infra: auto. 226.
- 216 Xps mori quare voluit in cruce: vide supra mortis: auto. 1.
- 217 Xps tunc moritur p. vnoquoq. quādo in eius morte quanteliber etatis fuerit baptizāt. moritur: auto. 2.
- 218 Xps mortuus est ut hominibz vitam daret: pte. 4. 3. faustū li. 26. ca. 6.
- 219 Xps ex virgine natū credim. q. in euāgelio sic scriptū est cui nisi crediderim. nec ebriani nec salui esse poterim. ibidem ca. 7.
- 220 Xps non satius nasci voluit. pati aut. non part. noluit: ibidem li. 27. ca. 2.
- 221 Xps mortē idest peccati penā sine peccato sbire dignat. est p. nobis: p. 11. de vā innocē. ca. 313.
- 222 Xps vitā laboris salū et beatā nobis ostēdit per passionem et resurrectionē suā: pte. 4. 3. felicit. manicheū li. 2. ca. 11.
- 223 Xps innocēs mori voluit. ut moriēdo mortē cap. tūaret et vinceret: p. 11. 3. pēla. byzpon. li. 1. b.
- 224 Xps liber a mortis debito et sol. absq. peccato. p. peccatoribz et debitoibz mortis est: p. 11. ad articulos angust. fal. impositos: arti. 1.
- 225 Xps mortis est p. nobis ut null. mortem boiret: p. 3. de fide et symbolo ca. 5.

Xps

- Xps passus est sub pontio pilato iudic. nemē add. debuit xpi tpm agnitionē: ubi. sup. auto. 215.
- Xpi ascēdo in corpe et aia. sed ubi et quod sit in cor. lo. cor. p. dicitur curiolissimū est querere. In cr. lo. esse credendū est: ibidem ca. 6. b.
- Xps in triduo mortis non fuit homocp. 5. 3. tris nita. li. 8. ca. 6. verita. 12.
- Xps die et nocte in cruce pepēdit: quod. vide p. 11. de alteratōe eccle. et synagoge. e.
- Xps mortis inuentus fuit in cruce latronibz ad huc viuētibz miraculo non caruit: p. 5. de tris nita. li. 4. ca. 13. a. verita. 16.
- Xps mortuus est ut nos corpe et aia viuificaret: ibidem li. 4. ca. 3.
- Xps mortis iacebat in sepulchro: mortuos suscitans in inferno. vitā tribuens vniuersis in celo non mundū dimittēs ad celos ascendit. nec celū deserens ad terrā venit. sed vno atq. eodē tpe totū tot. impleuit: p. 11. 3. felicia. arria. ca. 17.
- Mortis est fili. dei non fm penā iniusticie quā et toto nō habuit sed fm legē nature quā p. bu. mani generis redēptione suscepit: ibidem ca. 18.
- Xps cur resurrectionē suā pns per feminas manifestauit et cur se palpandū tribuit post resurrectionē: vide supra resurrectionē: auto. 9. 10.
- Xps resurrexit post tres dies supra Resurrexit: auto. 1. 2.
- Xps cum cicatricibz resurrexit. vulnera dubitas nōis in cordibz discipulor. sanaret: p. 10. 3. symbo. ad cathec. li. 2. ca. 8.
- Xps post resurrectionē non sine causa q. dragin. et dies in hac vita cu. discipulis pueritatis est: p. 5. ad inq. tuor. ianuarij li. 2. ca. 15. c.
- Xps post resurrectionē discipul. suis noluit apparere carne clarificata: p. 11. i. dialogo ad Oros. sum. ques. 14.
- Xps post resurrectionē suā cibū sumpsit. nō tū sicut cibū noster ad stomachū et intestina transiit. s. statim ut sump. fuit: in spiritalē naturā transformat. fuit: pte. 10. de mirabil. sacre scrip. ptu. li. 3. ca. 14.
- Xps post resurrectionē q. pisces et non carnes comedit: vide ibidem li. 1. ca. 4. in fine.
- Xps post resurrectionē verū cor. p. habuit: qd. et in celū leuauit: p. 4. de agone ebriano ca. 24.
- Xps ante oēs scōs trāsijt ad piz. de B. seculo parare ill. māsionē regni celoz. q. dabit eis in resurrectionē mortuoz: p. 8. i. li. q. sup. exo. q. 154.
- Xps fm formā suscepti boi et ad dextrā sedet. p. stat. et orat et gfas agit: sacerdos est. et minister et supplex est: et s. dicit. est. Scdm aut. formā dei q. eq. lis est p. h. vni genitus est et gignenti coeternus: pbat de igne et splēdore: pte. 10. de trinita. et vni. dei ca. 13. a.
- Xps dicit sedere ad dextrā patris: p. 3. de fide et symbo. ca. 7.
- Xps in q. forma ad iudiciū veniet: vide p. 10. de symbo. ad cathec. minos li. 2. ca. 8. Adūctus: auto. 4. forma: auto. 5. Glia: auto. 3.
- Xps quali volūtate iudicet: vide pte. 8. 3. sermo. arriano. ca. 18.
- Xps ad iudiciū veniet in ea forma quādam. dū est visus ire in celū: p. 10. de trinita. et vni. dei ca. 2. c. forma: auto. 5.

248 Xps in iudicando patris pſentia preponit et ſuam diuinā dignitatem poſtponit cū dicit. *Venite benedicti patris mei: ibidem ca. 7. a. ſupra Iudicio: auro. 12.*

Za 1

Zacharias et **Elizabet** quōd ſine que rea fuiſſe intelligant: vide pte. 8. p̄ **Pela**. et **Celeſti**. de gratia chriſti li. 1. ca. 48.

2

Zacharias et **elizabeth** eminenti iuſticia polluerunt: pte. 6. de peccato. mentel et reſuſcitatio. li. 2. ca. 13. a.

3

Zacharias p̄phetat de chio et eccleſia: pte. 7. libro 18. ca. 35. b.

1

Zachei exemplo diuites deſperare non debēt de ſalute: ſed cum eo agere debēt penitentiam: pte 10. de orando deo ad. p̄bam ca. 1.

2

Zacheus fuit curatus a morbo auaricie: p. 9. in epistol. **Joan**. tracta. 5. c. in medio.

Ze 1

Zelare zelo dei qui dicunt: vide p. 9. in euāg. **Joan**. tracta. 13. c. d.

2

Zelo domus dei comedi debem⁹: ibi. tract. 10. d.

3

Zelantes zelontis qd faciunt: vide ibi. tract. 13. d.

4

Zelum dei habuerunt iudei. ſed non ſm ſciētiā: ibidem tracta. 93. c.

5

Zelare deus dicit cum creaturā ſuam quā non vult perire ſepe caſtigat. corripit et flagellat: pte 10. de eſſentia diuinitatis. 1.

6

Zelator quō dicatur de⁹: vide p. 8. in li. 2. queſt. ſup **Exodū** queſtione. 158.

Zelotipia xp̄ie inter coniugia dici ſolet: pte. 3. p̄ adimantū manichei diſcipulū ca. 11. b.

Zelum deo attributum non inquantū in homine pallidā tabem doloris et prurbandis morbidā animi reſentat: ſed quantū ad iudiciū illud quo corruptio caſtitatis impunita eſſe ſinitur. p. 4. ad ſimplificandū li. 2. q. 2. c.

Zelus dei illa dicitur. p̄uidencia qua nullā a ſe animā fornicari impune p̄mittit: p. 3. p̄ adimantū manichei diſcipu. ca. 11. a.

Zelus dei non habet mētis lenorem ſed eſt p̄uidencia qua non ſinit eos quos ſubditos habet impune amare quod p̄hibet: pte. 8. p̄ aduerſarium legis et p̄pheta li. 1. ca. 20. b. c.

Zenon animā eſſe mortalem dixit et deū eſſe ignē p. 1. p̄ academicos li. 3. ca. 17. b.

Zizania dicit ois immūdia in ſegete: pte. 4. in queſtio. euangelio. li. 1. ca. 10.

Zizania dicunt homines dyabolice falſitatē imitatoris: p. 4. p̄ fauſtū li. 18. ca. 7.

De **zizanijs** que in iudicio igni tradent: vide pte 7. li. 20. ca. 5. b.

Zona aurea inter mammillas quid ſignificet: vide p. 9. in **Apocalip**. **Homel**. 1. a. b.

Zoroaſtes ſtatim quando natus eſt riſit. ſignūz malum fuit: p. 7. li. 21. ca. 14. b.

Zozini epiſcopi ſentētia et quid ex ea accipiendū ſit: vide pte. 5. de baptiſ. con. **Donatiſt**. libro. 3. capite. 7.

¶ Conſummatū eſt hoc preſens laborioſum **Repertoriū** ſive inuentariū ſup vndecim partes diui **Aurelij** **Auguſtini** hypponenſis eccleſie **Epis** **ſcopi**: editum (vel potius cōpilatū) ab humaniſſimo viro et dñō. domino **Joanne** **Teuſchlan** de **frickenbaufen** doctore ſacre **Theologie**. ac concionatore **Rotenburgenſi**. Impreſſum vero ſumptib⁹ et expēſis honeſti viri **Joānis** **kobergers** In officina **friderici** **peypus** **Murenbergſium** ciuiſum. Sub anno dñi milieſimo quingenteſimo deci moſeptimo. **Mēſe** **Iulio**. die. 26. euſdem. Pro quo ſit laus et gloria chriſto: cuiuſq; intemerate mñi **virgini** **Marię**.

1517

Autoritates sacre scripture: quas diuus

Augustinus in sacra Theosophia: atque in diuersis suis par-
 tibus est libris ad profectum animarum diligentissime
 exposuit. Ordo Autoritatum secundum ordinem
 nem librorum Biblie ponitur.

Autoritates ex libro Gene

seos in summa exponit: parte. 2. de gene. cō. ma-
 niche. per libros duos. parte. 3. de gene. ad lram
 impf. p. 5. de gene. ad lram p totū. pte. 8. in li. locu-
 no. de gene. p totū. in libro questi. sup Genesim.

Cap. 1.

- I**n principio creauit deus celū et ter-
 ram. par. 2. de gene. con. manich. li.
 1. ca. 2. a. 5. b. veritate. 3. parte. 3. de
 gene. ad lram imperfec. ca. 3. contra
 adiman. manichei. disci. ca. 1. parte.
 4. li. 11. p. fess. ca. 3. 5. li. 12. ca. 17. 20. 28. par. 5.
 de gene. ad lram vita. 1. par. 7. li. 11. ca. 9. 32. b.
 33. in fine. par. 8. cō. aduersa. legis et ppbe. li. 1.
 ca. 2. 3. de octo dulcicij qstio. q. 8. a. pte. 11. in di-
 alo. ad oro. ques. 21. in ques. vete. et noui test. q.
 3. a. 106. a. 122. fili^o auto. 1. Creano. auton. 5.
- T**erra autē erat inanis et vacua. parte. 2. de gene.
 con. manich. li. 1. ca. 7. b. parte. 3. de gene. ad lit-
 teram. impfecus. ca. 4. par. 4. li. 12. confess. ca.
 21. par. 5. de gene. ad litterā. li. 1. ca. 13. Terra.
 auto. 4.
- T**enebre erant super faciem abyssi. par. 2. de ge-
 ne. cō. manich. li. 1. ca. 3. par. 4. li. 12. p. fess. ca. 3.
 17. dicto. 11. par. 8. con. aduersa. legi et ppbe. ca.
 li. 1. ca. 8. par. 10. in solilo. aie ad deū. ca. 3. Te-
 nebre. auto. 1. terre. auto. 2.
- S**piritus dñi ferebat sup aquas. pte. 2. de gene.
 cō. manich. li. 1. ca. 5. pte. 3. de gene. ad lram. ca.
 4. d. p. 4. ad simplia. li. 2. q. 1. b. et li. 13. p. fess. ca.
 6. 7. 8. p. 5. de gene. ad lram. li. 1. ca. 5. in fine. et
 7. parte. 8. de octo Dulcicij. ques. q. 8. p. 10. de
 incar. verbi. ca. 17. parte. 11. in ques. vete. et no.
 testa. q. 41. 106. in dialogo. ad oro. q. 22. Spīū
 sanctum. auto. 4.
- D**ixitq; deus. fiat lux. et facta est lux. pte. 3. de
 gene. ad lram. impfec. ca. 5. pte. 4. ptra faustū.
 li. 22. ca. 10. pte. 5. de gene. ad lram. li. 1. ca. 2. ve-
 ri. 22. ca. 3. pte. 7. li. 11. ca. 21. b. 32. a. pte. 8. cō.
 aduersa. legi et ppbe. li. 1. ca. 11. 12. pte. 10. in soli-
 lo. aie ad deū. ca. 3. pte. 11. in dialo. ad oro. q.
 23. de vera innocētia ca. 141. supra deus. auto.
 109. 110. lux. auto. 21. 22.
- E**t diuisit lucem a tenebris. vide pte. 7. li. 11. ca.
 7. a. 29. a. b. tenebras. auto. 1.
- V**ocauit deus diem lucem: et tenebras noctem.
 pte. 2. de gene. con. maniche. li. 1. ca. 9. pte. 3. de
 gene. ad lram. ca. 5. c. 6. a. pte. 5. de gene. ad lram
 li. 1. ca. 10.
- f**actum est vespere et mane dies vnus. pte. 5. de
 gene. ad litterā. li. 1. ca. 17. b. ventate. 10.
- f**iat firmamentū in medio aquarum: et diuidat
 aquas ab aquis. pte. 3. de gene. ad litterā. imp-
 ca. 8. pte. 7. li. 11. ca. 34. a. pte. 11. in dialogo. ad
 oro. q. 27.
- C**ongregentur aque que sub celo sunt in locum

- vnum: et appareat terra arida. pte. 4. li. 13. cō-
 fess. ca. 17. pte. 5. de gene. ad litterā. li. 1. ca. 12.
 verita. 7. li. 2. ca. 11. parte. 8. contra aduersa. le-
 gis et ppbe. li. 1. ca. 13.
- P**roclit terra herbam virentē. pte. 5. de genesi. 11
 ad litterā. li. 5. ca. 4. b. c. supra germiet. auto. 1.
- f**iant luminaria in firmamento celi. parte. 4. li. 12
 13 confess. ca. 18. pte. 5. de gene. ad litteram. li.
 2. ca. 13.
- E**t sunt in signa et tempora: et dies et annos. 22. 13
 pte. 3. de gene. ad litterā impfec. ca. 13. pte. 5. de
 gene. ad litterā. li. 2. ca. 14. verita. 17.
- f**aciamus hominē ad imaginē et similitudinem 14
 nostrā. pte. 2. de gene. con. maniche. li. 1. ca. 17.
 parte. 3. de gene. ad litterā. ca. 16. con. adiman.
 manichei. disci. ca. 5. in li. 83. ques. q. 51. pte.
 4. de doctm. chāa. li. 1. ca. 22. contra faustum.
 li. 24. ca. 2. parte. 5. de trinita. li. 12. ca. 6. b. 7. d
 vita. 8. li. 14. ca. 19. a. li. 15. vita. 60. de gene. ad
 lit. li. 3. ca. 19. li. 6. ca. 8. 12. 13. p. 8. p. fmo. arna.
 ca. 16. pte. 7. li. 12. ca. 23. a. li. 16. ca. 6. a. parte.
 10. de cognitiōe vere vite. ca. 32. de fide ad pes-
 trū diaconū. ca. 1. b. de spiritu et ania. ca. 36. a.
 39 de essentia diuinitat. o. p. d trinita. et vnita.
 dei. ca. 9. b. de creatiōe primi hoīs. a. b. c. pte. 11
 in dialo. ad oro. q. 18. in ques. vete. et no. test.
 q. 21. 45. sup homo. auto. 5. 6. 7. imaginē. aus-
 tori. 8. imago auto. 1.
- P**refit homo piscibus maris et volatilibus celi. 15
 pte. 2. de gene. ptra maniche. li. 1. ca. 18. 20. pte
 4. li. 13. confessio. ca. 23. pte. 9. in eplām Joan.
 trac. 8. d. dominatiōe. auto. 13.
- C**rescite et multiplicamini. pte. 2. de gene. cōtra 16
 maniche. li. 1. ca. 19. pte. 4. li. 13. confess. ca. 24.
 pte. 5. de bono coniugali. ca. 2. a. b. de gene. ad
 lram. li. 3. ca. 13. 21. pte. 7. li. 14. ca. 21. a. 22. pte
 8. cōtra. pela. celest. de petō. origi. li. 2. ca. 35. de
 nuptijs et concupiscen. ad vale. li. 2. ca. 9.
- V**idit deus cuncta que fecerat: et erant valde bo- 17
 na. pte. 2. de gene. con. manich. li. 1. ca. 8. 21. pte
 4. li. 13. confess. ca. 28. 29. pte. 5. de gene. ad lram
 li. 3. ca. 23. 24. li. 11. ca. 21. pte. 7. li. 11. ca. 23. b.
 pte. 8. con. aduersa. legis et ppbe. li. 1. ca. 7. pte
 10. in solilo. aie. ad deū. ca. 5. de essentia diui.
 k. pte. 11. in dialo. ad oro. q. 29.
- P**roducat terra animas viuentem in genere suo. 18
 pte. 5. de gene. ad lram. li. 3. ca. 11. 12.
- G**erminet terra herbam virentem: et afferentem 19
 semen et ligna fructifera. pte. 11. in dialo. ad oro.
 q. 38. Terra. auto. 6.
- P**erfecti sunt celi et terra. pte. 5. de gene. ad lram 20
 li. 6. ca. 11.
- R**equieuit deus die septimo. pte. 2. de gene. cō. 2
 maniche. li. 1. ca. 23. pte. 3. ptra adimā. manich.
 disci. ca. 2. pte. 5. de gene. ad lram li. 4. ca. 8. 12.
 pte. 7. li. 11. ca. 8. b. pte. 8. de origi. aie. ad Jero.
 li. 1. ca. 9. 10. pte. 9. in euāgē. iocan. trac. 17. f. pte
 23. 24.

Cap. 2.

10. & mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 1. b. p. 11. in dia.
ad Dio. q. 42. & in qñtōe trinita. d. de va in
nocētia. ca. 277. de^o. auto. 125. requirit. auto. 1
- 3 Cōsumant opa sua in ser dieb. p. 4. cō faustū
li. 12. ca. 8. par. 5. de gene. ad lřam. li. 6. ca. 11.
- 4 Omne virgultū agri tē. par. 5. de gene. ad lřam.
li. 5. ca. 2. 3. 4.
- 5 Mō enī pluerat dñs deus sup terrā. ibidē. ca. 6.
- 6 Fons ascendeat de terra ad irrigandū terram.
p. 2. de gene. p. Manich. li. 2. ca. 5. 24. b. p. 5. de
gene. ad lřam. li. 5. ca. 6. b. 7. et. 10. parte. 11. in
dialo. ad Orosi. questio. 30.
- 7 formavit deus boiem de limo terre. parte. 2. de
gene. cō. Maniche. li. 2. ca. 7. par. 10. de spū et
aia. ca. 14. b. boiem. auto. 2. 3.
- 8 Inspiravit in facie ei⁹ spiraculū vite. p. 2. & gen.
cō. manich. li. 2. ca. 8. p. 5. de gene. ad lřaz. li. 7
ca. 2. 3. 16. par. 7. li. 13. ca. 24. c. d. e. p. 10. de spū
et aia. ca. 42. a.
- 9 Plātauit dñs paradisu: et posuit ibi boiez. p. 4
de doctrina cñia. li. 3. ca. 36. a. par. 5. de gene.
ad lřaz. li. 8. ca. 1. 10. par. 11. in dialo. ad Orosi.
q. 31. homo. auto. 34.
- 10 Signū sciēne boni & mali. pte. 5. de gene. ad lř
teram. li. 8. ca. 7.
- 11 Flumē diuisum est in qñtuor partes. ibidē. ca. 7.
- 12 Et oi ligno comedet⁹ paradisi. de ligno autē scie
boni et mali nō. p. 5. de gene. ad lřam. li. 8. ca.
17. 27. p. 11. in ques. vere. et no. testa. q. 127. g.
- 13 In quacuq; die comederis ei⁹ morte mone
ris. par. 5. de gene. ad lřaz. li. 8. ca. 17. li. 9. ca. 10
verita. 5. in fine. par. 6. de pecca. meri. & remiss.
li. 1. ca. 2. par. 7. li. 13. ca. 12. de morte pma. vide
ibidē. ca. 2. in fine. 7. 23. c. par. 10. de arborē scie
boni & mali. p. 10. par. 11. in dialo. ad Orosi. q. 32
- 14 Adduxit ea ad Adā vt videret quid vocaret ea
pte. 5. de gene. ad lřaz. li. 9. ca. 14. par. 11. in dia.
ad Orosi. q. 40.
- 15 Non est bonū boiem esse solū. par. 5. de gene.
ad lřam. li. 9. ca. 2. a. boiem. auto. 7.
- 16 Cūq; obdormisset tulit vnā de costis eius. pte
4. con. faustū. li. 12. ca. 8. par. 5. de gene. ad lř
terā. li. 9. ca. 13. pte. 9. in euan. Ioan. trac. 15. b.
pte. 11. de vera innocē. ca. 328.
- 17 Hoc nunc os et ossibus meis. pte. 2. de gene. cō.
Manich. li. 2. ca. 13. pte. 7. li. 12. ca. 26. c.
- 18 Et vocauit Adā nomē vxoris sue vita. pte. 8. de
nup. et concupiscen. li. 2. ca. 4.
- 19 Relinquet homo patrē & mīrē et adhibebit vro
ri sue. pte. 11. in dialo. ad Orosi. q. 46.
- Cap. 3. Serpens dixit ad mulierē. Cur precepit vobis
deus. p. 11. in dialo. ad Orosi. q. 43. in ques. ve.
et noui testa. q. 31.
- 2 Erut sū dij. sacres bo. & ma. p. 7. li. 14. ca. 13. d.
- 3 Aperti sunt oculi amboy. p. 5. de gene. ad lřam.
li. 11. ca. 31. p. 6. de peccato. meri. et remiss. li. 2.
ca. 22. pte. 7. li. 14. ca. 17. b. p. 8. de nup. et pecu.
ad Vale. li. 1. ca. 5. p. 11. in dialo. ad Orosi. q. 34
cō. Pela. hypo. li. 4. b. 8. add. auto. 3. 27. 38.
- 4 Mulierant et nō cōfundebant. pte. 7. li. 14. ca.
17. a. Adam. 18. 19. Mulieras. auto. 1.
- 5 Pudenda folijs ficulneis tegerūt. p. 8. cō. Pela.
et Celef. de pctō origi. li. 2. ca. 34. 36. de Mup.
et cōcupis. ad Vale. li. 2. ca. 9. circa finem. con.

- duas eplas Pela. ad Bonifa. li. 1. ca. 6. a. supra
Adam. auto. 53. 54.
- 6 Cūq; audissent voces dñi dei deambulante in
paradiso. p. 3. con. Adimā. Maniche. disci.
ca. 9. p. 5. de gene. ad lřaz. li. 11. ca. 33. pte. 6. de
viden. deo ad Pauli. ca. 11. pte. 11. in dialo. ad
Orosi. q. 35.
- 7 Adam vbi es. pte. 3. in li. 83. ques. q. 65. pte. 5.
de trinita. li. 2. ca. 10. de gene. ad lřaz. li. 11. ca. 34
verita. 8. pte. 7. li. 13. ca. 15. a. 23. d. sup Adaz.
auton. 70. 71. deus. auto. 44. 50.
- 8 Maledicta terra in opere tuo. p. 2. de gene. p. ma
nich. li. 2. ca. 20. p. 5. de gene. ad lř. li. 11. ca. 38
- 9 Spinas et tribulos pariet nbi. p. 2. de gene. cō.
Manich. li. 1. ca. 13. p. 5. de Bene. ad lřte. li. 3
ca. 18. p. 10. de quarta sena. ca. 2. b.
- 10 Terrā manducabis oibus dicto vite tue. p. 2. de
gene. con. Manicheos li. 2. ca. 18. p. 4. de agos
ne chiano. ca. 2. p. 5. de gene. ad lřam. li. 11. ca.
36. supra Terram. auto. 5.
- 11 In sudore vultus tui vescer⁹ pane tuo. p. 3. in li.
83. ques. q. 67. b.
- 12 Terra es et in terram ibis. p. 5. de trini. li. 13. ca.
12. a. de gene. ad lřam. li. 11. ca. 38. pte. 6. de pec
cato. meritis et remiss. li. 1. ca. 2. pte. 7. li. 13. ca.
15. b. 23. d. li. 20. ca. 20. b. d.
- 13 Ecce adam factus est tanq; vnus ex nobis. p. 2.
de gene. p. Manicheos. li. 2. ca. 22. a. pte. 5. de
gene. ad lř. li. 11. ca. 39. verita. 9.
- 14 Adam de paradiso eiectus tē. pte. 6. de peccato.
meri. et remiss. li. 2. ca. 34. b.
- 15 Posuit de⁹ ante paradisu voluptatis cherubin
pte. 2. de gene. con. Manicheos. li. 2. ca. 23. a.
pte. 5. de gene. ad lřam. li. 11. ca. 40.
- Cap. 4. Munera Eban deus nō respexit: Abel autē res
pexit. pte. 4. con. faustū. li. 12. ca. 9. p. 6. p. lřas
Penia. li. 2. ca. 5. 2. pte. 10. de vera et falsa peni.
ca. 15. a. pte. 11. in dialo. ad Orosi. q. 47.
- 2 Vbi est Abel frater tuus dicit dñs. pte. 4. con.
faustū. li. 12. ca. 10. pte. 10. de quarta se. ca. 3. a.
b. pte. 11. in ques. ve. et no. testa. q. 90.
- 3 Vox sanguinis fratris tui clamat ad me. pte. 3.
cō. Adimā. Maniche. disci. ca. 4. p. 11. in ques.
vere. et no. testa. q. 68. sanguis. auto. 2.
- 4 Maledictus eris sup terram. pte. 3. con. adimā.
manich. disci. ca. 4. a. p. 4. p. faustū. li. 12. ca. 11
- 5 Cognouit Eban vxorem suā: et cōapiens pe
perit Enoch. p. 7. li. 15. ca. 8. c.
- 6 Posuit mibi deus semen aliud. pte. 8. de nup. et
cōcupis. ad Vale. li. 2. ca. 8.
- Cap. 5. Enoch p circūfionē deo: vt transfereret pñis
apaliter nō placuit. p. 6. de pctō. meri. et remiss.
li. 1. ca. 3. b. pte. 11. in ques. veteris et noui testa
menti. q. 44.
- Cap. 6. Penitet me fecisse boiem. pte. 3. in li. 83. ques. q.
52. pte. 7. li. 17. ca. 7. d. vide ibidē veritatem.
penitentia. auto. 1. et 3.
- 2 Hoc cum suis p aquā et lignū liberabāt. p. 4. p.
faustū. li. 12. ca. 14. p. 11. in dialo. ad Orosi. q. 51.
- 3 Arca ex lignis impuēribilibus facta erat. p. 9. in
euan. Ioan. trac. 6. b.
- 4 Arca ad vnū cubitū desup cōsummat. p. 4. p.
faustū. li. 12. ca. 16. pte. 8. in li. ques. super ge
nesi. q. 34. 5.

- Cap. 7.** Post dies septem ego pluam super terram quas
diagina die. p. 4. cō. faustū. li. 12. ca. 17. p. 11.
in dialo. ad Orosi. ques. 54.
- 2 Eratq; sexcentorū annorū qñ diluuiū aque inūda
uerūt sup terrā. p. 7. li. 15. ca. 14. a. p. 4. p̄ fau-
stum. li. 12. ca. 18.
- 3 Quadraginta dieb; 7 qdragita noctib; pluā sup
terrā. p. 4. p̄ faustū. li. 12. ca. 17. p. 11. in dialo.
ad Orosi. q. 54.
- 4 Rupti sunt oēs fontes abyssi. pte. 10. de mirabi.
sacre scriptur. li. 1. ca. 6. a.
- 5 Quindecim cubitis altorū fuit aqua sup montes
pte. 7. li. 15. ca. 27. b. pte. 8. in li. ques. sup gene.
q. 10. p. 11. in dialo. ad Orosi. q. 57.
- Cap. 8.** Adduxit sp̄s sup terrā et imminare sunt aque.
p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 7. b.
- 2 Requieuit arca mense septimo. p. 4. con. faustū
li. 12. ca. 19.
- 3 Aperiens Noe fenestrā arche emisit coruū. p. 3
in li. 83. ques. q. 69. verita. 15. pte. 4. cō. faust.
li. 12. ca. 20. p. 9. in euan. Joan. trac. 6. a. p. 11 in
dialo. ad Orosi. ques. 59. pte. 8. in li. ques. sup
gene. q. 13. supra cornus. auto. 2.
- 4 Emisit quoq; columbā et reuersa est. p. 4. cōtra
faustū. li. 12. ca. 20. p. 9. in euan. Joan. trac. 6.
a. p. 8. in li. ques. sup gene. q. 14. colūba. auto. 1
- 5 Egredere de arca tu et vxor tua. pte. 4. cō. faust.
li. 12. ca. 21. p. 11. in dialo. ad Orosi. q. 58.
- Cap. 9.** Cepit Noe plantare vineam. pte. 11. in dialogo
ad Orosi. q. 60.
- 2 Noe inebriat⁹ nudus iacuit: qd figurat⁹? p. 4. p̄
faustū. li. 12. ca. 23. p. 11. in dialo. ad Orosi. q. 60.
- 3 Ebam pater Ebanaan videns verenda patris.
pte. 11. in dialo. ad Orosi. q. 61.
- Cap. 11.** Erat autē terra labij vnius et sermonū eorū deq;
pte. 7. li. 16. ca. 4. a. p. 8. in li. locū. de gene. expo-
nens. ca. 11. li. 1. ques. ho. sup gene. q. 20.
- 2 Descendit autē dñs vt videret 7 ciuitatē: et tur-
rem quā edificabāt filij Adā. p. 7. li. 16. ca. 5. a.
p. 8. in li. ques. sup Gene. q. 22.
- 3 In regione Ebaldeorū natus est Abrahā. pte. 7
li. 16. ca. 12. a.
- Cap. 12.** Egredere de fra tua: de cognatiōe tua: de domo
p̄ristui tē. p. 4. p̄ faustū. li. 12. ca. 25. p. 7. li. 16
ca. 15. a. b. li. 17. ca. 2. a. p. 11. in dialo. ad Orosi.
q. 62. p. 8. in li. ques. sup gene. q. 25. b. Abrahā
auto. 5. Etre. auto. 3.
- 2 Dic obsecro te qd soror mea sis. p. 7. li. 16. ca. 19. p.
8. in li. ques. sup gene. q. 26. Abrahā. auto. 4.
- Cap. 13.** fratres emi sumus. pte. 8. in li. locū. de gene. li. 1.
Erponens istud caplm.
- 2 Domus autē sodomite pessimi erāt. p. 10. de mir-
rabili. sacre scrip. li. 1. ca. 10
- 3 Reua oculos tuos in directū: et vide a loco in q̄
nūc es. p. 7. li. 16. ca. 21. a.
- 4 Qd̄ ērs quā sp̄icē tibi dabo 7 semī tuo. ibidē. d
- Cap. 14.** Melchisedech sacerdos dei sūm. p. 11. in ques.
vete. et no. testa. q. 109. a.
- Cap. 15.** Summe mibi vacca triennē: et caprā trimā: et arie
tē annoiū triū. p. 7. li. 16. ca. 24. a. b.
- Cap. 16.** Sara vxor abrahā nō genuerat sibi liberos. p. 8
con. Julianū Pela. li. 3. ca. 11. a.
- 2 Agar passa est psecutionē a sara. p. 8. de coirec.
Donansta. ad Bonifa. ca. 7. 8.

- Angelus dñi inuenit eā iuxta fontē in solitudine. 3
p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 13.
- Er̄ p̄ mltaz gēnū. p. 8. p̄ Juli. pela. li. 6. ca. 12. c
- Cap. 17.** Mascul⁹ cui⁹ sp̄uci caro circūcisā nō fuerit. de 2
lebit aia illa de populo suo. p. 7. li. 16. ca. 27. a
p. 8. de nup. et cōcu. ad Vale. li. 2. ca. 11.
- Sara nonagenaria pariet. p. 10. de mirabi. sacre 3
scriptur. li. 1. ca. 12.
- Apparuit autē ei dñs in cōualle mambre. p. 6. de 18. 18.
vidēdo deo. ad Pauli. ca. 6. a. b. p. 7. li. 16. ca.
28. p. 11. cō. Marini. arna. episc. li. 3. ca. 26. d.
- Quē eleuasset oculos apparuerūt ei tres viri stā 2
tes ppe cū. p. 5. de trini. li. 2. ca. 11. infra Joan.
8. articulo. 12. Abrahā. auto. 22.
- Loquar ad dñm meū cū sim cinis et puluis. pte 3
10. de sp̄s et ania. ca. 53. a.
- Venerūt duo angeli sodomā vesp̄e. p. 5. de trini. 19.
li. 2. ca. 12. p. 11. p̄ Mari. episc. li. 3. ca. 26. d. e. f. g
abrahā. auto. 22. Ageli. auto. 74. Loth. auto. 3
- Loth ab oi sodomitarū cōtaminatiōe puras. p. 2
4. cō. faustū. li. 22. ca. 41. p. 8. in li. ques. sup ge-
nesim. q. 41. 42.
- Habeo duas filias que necdū cognouerūt viri: 3
educā eos ad vos et abutimī eis. p. 8. p̄ mēda.
ad p̄sent. ca. 9. p. 8. in li. ques. sup gene. q. 42.
- Nō potero facere rem donec tu illo introcas. p. 4
8. contra scdā Gaudenrij eptaz. li. 2. ca. 22.
- Respicens vxor eius post se versa est in statuaz 5
salis. p. 7. li. 16. ca. 30. infra Luce. 17. art. 6.
- Infantes in yodomis simul cum parentib⁹ cre- 6
mati sunt. pte. 11. in ques. vete. et no. testa. q. 13. a.
- Loth cum filiabus concubuit: quid figurat⁹? pte 7
4. con. faustū. li. 22. ca. 42.
- Abrahā Sarā dixit sororē suā esse. p. 8. p̄ mēda. 20.
ad Consen. ca. 10. a. in li. ques. sup gene. q. 48.
- Venit deus ad Abimelech p somniū nocte. p. 8 2
de nup. et con. ad Vale. li. 2. ca. 13. b. 15. pte. 8.
in li. ques. super Gene. q. 49.
- Dñe nam gentē ignorantē et iustā interficiēs. p. 3
8. de nup. et concu. ad Vale. li. 2. ca. 13. b. 15.
par. 11. in ques. vete. et no. testa. q. 67.
- Eiice ancillam et filiū eius. p. 7. li. 15. ca. 2. p. 8. 21.
in sermo. Augus. sup gestis cū merito. d. in li.
1. ques. sup gene. q. 51. p. 9. in euan. Joan. trac.
11. d. f. 12. a. Abrahā. auto. 13.
- Tulit ligna holocausti et posuit sup Isaac. p. 4. 22.
con. faustū. li. 12. ca. 25.
- Nunc cognoui qd timeas dñm. p. 8. con. sermo. 2
arna. ca. 25. p. 10. de trinita. et vni. dei. ca. 3. de
essen. diuini. k. p. 11. cō. Marini. arna. episc. li. 1
ca. 1. b. li. 3. ca. 19. in dialo. ad Orosi. q. 12.
- Didit post tergū arietē inter vepres herentē cor- 3
nib⁹. p. 10. de mirabi. sacre scrip. ca. 14. pte. 11.
cō. Marini. arna. episc. li. 3. ca. 26. circa Isaz. i.
- In semine tuo benedicent omnes gētes. p. 7. li. 4
22. ca. 3. a. p. 4. con. faustū. li. 12. ca. 6. et. 41. p.
10. de fide rerum inuisi. ca. 3.
- Abrahā dixit ad seruū semorē. Pone manū tuā 24.
sub femur meū. p. 4. p̄ Secundinū Manich.
ca. 23. a. p. 8. cō. Pela. et Celesti. de pctō. origi.
li. 2. ca. 28. in li. 1. ques. sup Gene. q. 62.
- Abraham misit seruū suū vt peteret vxorē filio 2
suo Isaac. p. 9. in euan. Joan. trac. 43. g.
- Rebecca geminos habebat inclusos in vitro. 25.
Cap. 25.

Beneseos.

Erodi.

Autonitates ex libro

- pte. 7. li. 16. ca. 35. a. p. 8. in li. quel. sup. Gene. q. 62. 63.
- 2 Collidebat in vitro ei⁹ pauli. p. 9. in ena. Jos. trac. 11. e. p. 10. de symbo. ad cathe. li. 2. ca. 2. b.
- 3 Maior seruet minor. p. 7. li. 16. ca. 35. b. 42. a.
- 4 Jacob anteq⁹ nasceret manū emisit: quid signifi- cat? pte. 4. de Cathezandis rudibus. ca. 3. b.
- 5 Esau factus est vir gnarus venandi et bō agri- cola. parte. 7. li. 16. ca. 37. a. b.
- Cap. 26. In semie tuo bñdicet oēs gētes fre. 8. 22. auto. 4
- Cap. 27. Isaac maiorē benedicere voluit: et pro illo nesci- ens benedixit minorem. par. 7. li. 16. ca. 37. a.
- 2 Jacob patrē suū: matre autore fallere videtur: cū se dixit esse Esau. par. 8. con. menda. ad Lō- sentii. ca. 10. b.
- 3 Jacob nō Esau benedictionē accepit. p. 3. in li. de mendacio ad Consen. ca. 5. p. 11. in quel. ve. et no. testa. q. 11.
- Cap. 28. Noli accipere coniugē de genere Chanaan. p. 7. li. 16. ca. 38. a.
- 2 Vidit iacob in somnis scalam stantē super terrā et cacumen illius tangens celū: angelos quoq⁹ dei ascendētes et abidē. b. p. 4. con. faustū. li. 12. ca. 26. supra. ea angeliste. auto. 11. Jacob. auto. 21.
- 3 Tulit de lapidibus qui iacebant: et supponēs ca- pin suo dormiuit in eodem loco. ibidem.
- 4 Terram in qua dormis dabo semini tuo: eritq⁹ semen tuū benedictū. supra. 22. 4.
- Cap. 29. Servi alios septem annos pro Rachel. pte. 4. con. faustū. li. 22. ca. 53. supra. Jacob. auto. 10.
- Cap. 30. Dormiat tecū hac nocte p mandragonis filij tui ibidem. ca. 56.
- Cap. 31. Nequaquā Jacob appellabitur nomē tuum: sed israhel. p. 7. li. 16. ca. 39. a. p. 11. con. Maximi. Arna. episco. li. 3. ca. 26. b. i.
- 2 Vidi dñm facie ad facie. par. 6. de videndo deo ad Pauli. ca. 5. p. 10. de visitatione infirmo. li. 2. ca. 2. b. pte. 11. con. Maximi. Arna. episco. li. 3. ca. 26. f. g. b. i.
- 3 Tengit angelus neruū femoris eius. p. 7. li. 16. ca. 39. b.
- Cap. 37. Ioseph a fratrib⁹ suis venditus fuit. quid figu- rat? p. 4. cō. faustū. li. 12. ca. 28. Ioseph. auto. 9
- Judas cū nuru concubuit: significat singulare mysteriū. ibidē. li. 22. ca. 63. et. 83.
- 3 Misit autē iudas bedum p pastore suū vt reci- peret pignus qd dederat mulieri. ibidē. ca. 86.
- 2 Tamar habitū deposuit. ibidem.
- Cap. 41. Ioseph intellexit somniū regis: qd significarent septē spice et septē boues. p. 5. de gene. ad Iam li. 12. ca. 9. Ioseph. auto. 2.
- Caplm. 49. exponit p. 11. de inquisitione trinitati in interrogatiōe de bñdic. filioz. Jacob p totū.
- Cap. 1. Congregamini et audite filij Jacob: vt annun- ciet vobis q ventura sunt. p. 11. de inqñ. tri- nitati in interrogatiōe de benedic. filioz. iacob. a
- 2 Iuda te laudabunt fratres tui: manus tue in cer- uicib⁹ inimicor⁹. pte. 7. li. 16. ca. 41. a. b.
- Cap. 49. Nō auferet sceptrū de iuda: et dux de femore ei⁹ p. 3. in li. 83. quel. q. 69. c. verita. 15. p. 4. cōtra faustū. li. 22. ca. 85.
- 2 Rauabit in vino stola sua: et in sanguie vne pal- lum suum. par. 10. de essen. diuinitatis. b.

Erodi in fama. vide p. 8. in locuti. et Erodo. in li. quel. sup. Erodi. p. 11. in speculo de Erodo.

- Populus in egypto seruiuit regi durissimo. p. 4. de cathe. rudib⁹. ca. 20. a.
- Benefecit deus ob scemab⁹ et creuit popul⁹. pte. 8. contra menda. ad Consen. ca. 15. a. 16. a.
- Mendacia. auto. 4.
- Moses fratrem defendēs occidit egyptiū. p. 4. con. faustū. li. 22. ca. 90. p. 8. in li. quel. sup. Ero- dum. q. 2.
- Apparuit ei dñs in flāma ignis de medio rubi: et videbat q rub⁹ arderet et. p. 5. de trini. li. 2. ca. 13. a. b. p. 9. in enan. Joan. trac. 3. f. p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 16. a. b. et eo qd dictū est. Ego suz q suz. a. d. p. 11. p. Maximi. Arna. episco. li. 3. ca. 26. k. supra. Moses.
- Ego sum deus pñs tui. par. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 16.
- Ego suz deus Abrahā: deus Isaac. p. 4. contra faustū. li. 16. ca. 24. p. 5. de trini. li. 3. ca. 10. b. verita. 13. p. 9. in enan. Joan. trac. 11. d. 12. a.
- Quē te de terra illa in terrā q fluit lacte et meli- le. par. 9. in enan. Joan. trac. 25. e.
- Moses egyptos expoliavit. par. 4. con. faustū. li. 22. ca. 71. 72. 73. et. 91.
- Ego suz q suz. p. 5. de gene. ad Iam. li. 5. ca. 16. p. 7. li. 12. ca. 2. a. b. p. 9. in ena. Jos. trac. 38. e. p. 10. in li. de eo qd dictū est. Ego suz q suz. e. par. 11. de speculo. ca. 28.
- Proiecit virgā et versa est in colubrum. figurat chm. pte. 4. con. faustū. li. 12. ca. 28.
- Ego indurabo cor pharaonis. p. 10. de predesti. et gra. ca. 6. a. b. infra. ca. 7. auto. 1.
- Mādaui deus electu⁹ se eos de egypto in terrā chanaan. p. 8. in li. quel. sup. Erodi. q. 13.
- Ecce ego gracli voce sum: et quomodo eraudiet me pharao. p. 8. in li. quel. sup. Ero. q. 16.
- Ego indurabo cor pharaonis. sup. ca. 4. auto. 2. pte. 8. in li. quel. sup. Ero. quel. 18. 22. 24. su- pra pharao. auto. 10.
- Tolle virgā tuā et pice. supra. 4. ca. auto. 1.
- Magi pharaonis etiā miracula fecerūt. p. 3. li. 83. quel. q. 79. a. c. in li. 21. sententiarū. sen. 4. pte. 5. de trini. li. 3. ca. 8. c. verita. 9.
- Egyptijs decē memorabiles plage illate sunt: cū populū dei dimittere nollēt. pte. 7. li. 6. ca. 43. b. li. 18. ca. 52. a.
- Percutis virgā aquā fluminis et vertet in san- guinē. p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 18. a.
- Sanguinē dixit nō esse māduēdū sed esse san- dēdū. p. 3. p. Adimā. Manich. disci. ca. 13. a. d.
- Aspergit sanguie supliminare et vitruq⁹ possē. p. 4. con. faustū. li. 12. ca. 30. p. 9. in ena. Joan. trac. 50. a. p. 11. in quel. vet. et no. test. q. 84. c.
- Dominus precedebat eos per diem in columna nubis et. pte. 5. de trini. li. 2. ca. 14.
- Diuisa est aqua et ingressi sunt filij israhel p me- diū siccā maris. p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 20. de qñuo: virtutib⁹ charitat⁹. d.
- Antemus dñs: gloriose enī magnificat⁹ est et. p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. ver. 18.

Exodi. Leuitici. Numeri. Deuteronomij.

- 2 Venerit in Marathinec poterant bibere aq̃o. ibidem. ca. 22.
- Cap. 17. Percutiens petram: et erabit ex ea aqua. ibidem ca. 24. a. Et de utilitate agende peniten. ca. 1. d.
- Cap. 19. Moyses velata facie loquebat filijs israel. p. 6. de spū et lra ad Marcell. ca. 17.
- Cap. 20. Ego sum deus tuus foris zelotes. par. 3. contra Adiman. Manich. disci. ca. 11. a.
- 2 Ego sum deus visurus iniquitatē patrū in filios in terna et quarta generatioe. eoz. ibidē. ca. 7. p. 11. in quest. vet. et no. test. q. 14. a. b.
- 3 Memento vt diem sabbati sanctifices. par. 9. in euan. Joan. trac. 3. g.
- 4 Requiescit deus die septimo. sup gene. 2. auto. 2
- 5 Honora patrem tuum et matrem tuā. p. 3. contra Adiman. Manich. disci. ca. 6.
- 6 Non occides. par. 7. li. 1. ca. 20. a.
- Cap. 21. Si quis percussit mulierē pregnantē et abortiuū fuerit tē. pte. 11. in quest. ve. et no. testa. q. 23. a. pte. 8. in li. quest. sup Exodū. q. 80.
- 2 Oculum peculo: dentem pro dente. p. 3. cōtra Adiman. Manich. disci. ca. 8.
- Cap. 22. Qui imolat dīse. occidet. p. 7. li. 19. ca. 23. c. 7. m
- Cap. 23. Oderis inimicū tuū. p. 4. con. faust. li. 19. ca. 24
- 2 Maledictus qui nō reliquerit semē super terrā. p. 4. con. faust. li. 14. ca. 13. p. 11. in quest. vet. et no. test. q. 17.
- Cap. 25. Constituite mihi sanctuariū in quo commorari vobiscū possim. p. 3. con. Adiman. Manich. disci. ca. 10. a.
- Cap. 31. Videte vt sabbatū meū custodiat. supra. 20. 4. autoritate.
- 2 Dedat dñs Moysi duas tabulas lapideas scri- pras digito dei. pte. 9. in euan. Joan. trac. 33. c
- Cap. 32. Moyses absente populus idoliū fabricauit. quid figurat. p. 4. con. faust. li. 22. ca. 92.
- 2 Vitulum moyses igne combussit. ibidem. ca. 92
- Cap. 33. Loquebatur dñs Moysi facie ad faciem. p. 11. in quest. vet. et no. testa. q. 71.
- 2 Os ad os deus Moysi loquebat. p. 5. de trini. li. 2. ca. 16. de gene. ad lram. li. 12. ca. 27. b. p. 10 de symbo. ad cathecu. li. 4. ca. 3.
- 3 Si in actu gram in conspectu tuo: ostende mihi faciem tuam. p. 5. de gene. ad lraz. li. 12. ca. 27. p. 6. de vidēdo deo ad Pauli. ca. 8. 11. b. 13. p. 9 in euan. Joan. trac. 3. f. 3. f. p. 11. con. Mani- minū Arna. epis. li. 1. ca. 3. d. li. 3. ca. 26. f. g. b. Gene. 18. auto. 1. et 32. auto. 2.
- 4 Nō videbit me homo et vinct. p. 8. in li. 7. quest. sup Indicum. q. 54. con. duas eplās Pela. ad Bonifa. li. 4. ca. 11. d. p. 6. de videndo deo ad Pauli. ca. 13. p. 10. in solilo. anie ad deū. ca. 1. b. de symbo. ad cathecu. li. 4. ca. 3. de essen. diuini. m. p. 11. in quest. ve. et no. test. q. 111. c.
- 5 Posteriora mea videbis; faciem autē meā videre nō poteris. par. 5. de trini. li. 2. ca. 17. p. 10. de essen. diuini. d. b. Posteriora. auto. 2.
- Cap. 34. Descendit Moyses de mōte facie gloriosa. p. 8. cō. aduerfa. legi et ppbeta. li. 2. ca. 7. a. b. p. 11. in quest. vet. et no. testa. q. 8.

Autoitates ex libro

Leuitici. vide p. 9. in li. locu. de leuiti- co p totū. in li. quest. sup leuiticū. par. 11. in speculo de Leuitico.

Ponet super caput hostie manus et acceptabilis erit. p. 9. in euan. Joan. trac. 41. d. in fine.

Vini et cē q̃s inebriari p̃t nō biberi tu et filij tui p. 10. ad sacras virgines. ca. 1. c. sobrietas. auto. 6

Septe mundū ab immūdo: et nemo māduet carnē cameli. p. 3. p̃ adimā. manich disci. ca. 15 p. 4. con. faustū. li. 6. ca. 7.

Sancti estote: q̃si ego sc̃tū sum. pte. 10. de bono p̃fuerantie. ca. 2. c.

Animā carnis in sanguine est. p. 8. con. aduerfa. legis et prophe. li. 2. ca. 6.

Diliges amicū tuū sicut teipm. supra. 23.

Nō augurabimur: nec obseruabitis somnia. p. 10. de rectitū. catho. cōnerfa. c. e. f.

Aia que nō fuerit afflictā: in die hac peribit. p. 10 de specu. pecca. ca. 6. b.

Autoitates ex libro

Numeri. vide in summa p. 8. in lo- cutio. de numeri. p totū. in quest. sup numeros. p. 11. de speculo numeri.

Vulgus promiscuū flagrauit desiderio carnis. p. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 27.

De ethiopissa vxore moysi. ibidē. ca. 28.

Si fuerit ppbeta inter vos in visione illi⁹ dñs cognoscat. p. 5. de gene. ad lraz. li. 12. ca. 27. b.

In colūna nub̃ p̃cedat eos p̃ diē tē. a. Exod. 13

Dathan et Abiron terra deglutit. p. 8. in regu- la Augus. ad Emeni. a. in q̃s. sup nūeros. q. 28

Virga Aaron floruit. p. 10. de mirabi. sacre scri. li. 1. ca. 31.

Moyses petram virga percussit: et fluerūt aque. p. 4. con. faust. li. 16. ca. 17. p. 9. in eua. Joan. trac. 26. g. supra. Exodi. 17.

Hum de petra hac vobis aquā poterim⁹ t̃icere p. 8. in li. 4. quest. sup numeros. q. 19.

Prosternebatur in heremo populus israel morsibus serpentū. p. 9. in eua. Joan. trac. 12. d.

Moyses exaltauit serpentē in deserto. p. 6. de pec- cato. meritis et remis. li. 1. ca. 32. pte. 9. in euan. Joan. trac. 12. d.

Aperuit dñs os asine Balaam: et locuta est. p. 4 ad Simplicia. li. 2. q. 1. c. p. 10. de mirabi. sacre scripti. li. 1. ca. 34.

Autoitates ex libro

Deuteronomij in summa. vide p. 8. in li. locu. de Deu. per totū: et in libro quest. sup Deutero. pte. 10. de mirabi. sacre scri. li. 1. ca. 35. p. 11. de specu. deu.

Ne dixeris in corde tuo: quis ascendit in celū. p. 6. de spū et lra ad Marcelli. ca. 29. b.

Dñs deus tuus ignis consumens est: deus emu- lator. pte. 2. in argumēto de monib⁹ ecclie. f. p. 3. contra Adimantū Manich disci. ca. 13. a.

Obserua et sanctifica diem quē precepit tibi dñs ibidem. et ca. 16. supra Exod. 20. 3.

Honora patrem tuū et matrem tuā. supra Exod. 20. auto. 5.

Dñs deus vester deus vnus est. p. 5. de trinita. li. 5. ca. 11. a. p. 8. con. sermo. Arna. ca. 1. pte. 11. con. Marini. arna. epis. li. 3. ca. 23. c.

Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo: tota aia tua. pte. 10. in solilo. aie ad deum. ca. 18. b. infra Math. 22. ar. 7.

Cap. 1.

Cap. 10.

Cap. 11.

2

Cap. 17.

Cap. 19.

2

Cap. 23.

Cap. 11.

Cap. 12.

2

3

Cap. 16.

Cap. 17.

Cap. 20.

Cap. 21.

2

Cap. 22.

Cap. 3.

Cap. 4.

Cap. 5.

2.

Cap. 6.

2

Deuteronomij Josue.

- 3 Dñm deū tuū timebis: et illi soli seruias. p. 5. de trinita. li. 1. ca. 6. d. p. 8. con. sermo. arria. ca. 29.
- Cap. 8. Non in solo pane uiuit homo ꝛc. p. 10. de mira. sacre scriptu. li. 1. ca. 23. b.
- Cap. 9. Populus tuus quē eduxisti de egypto. fecerunt sibi vitulū confluē. supra Exod. 32. auto. 1. 2
- Cap. 10. Jacob in egyptū descendit cum. 75. aiabus. p. 5. de trinita. li. 7. ca. 4. b. verita. 17.
- Cap. 12. Idola cōmunite. supra Exodi. 32. auto. 2.
- 2 Quod pcepisti tibi: hoc nūc facto domino: nec addas quicquid nec minuas. pte. 4. con. faust. li. 17. ca. 2. 6.
- Cap. 13. Dñm deū vrm time. supra 6. capto. auto. 3.
- 2 Tentat vos dñs deus vester. p. 2. de Gene. cō. Manich. li. 1. ca. 22. p. 3. de sermo. dñi in mōte li. 2. k. in li. 83. ques. q. 60. p. 5. de cōsensu enā. li. 2. ca. 30. b. p. 8. in li. 1. ques. sup gene. q. 57.
- Cap. 14. Ne comedatis que inmundas sunt. supra Le. m. 11.
- Cap. 17. In ore duoz aut triū testū stat offic testimonij. p. 4. con. faustū. li. 16. ca. 13. p. 9. in enā. Joan. trac. 36. b.
- Cap. 18. Prophetam suscitabo eis de medio fratru suoz ibidem ca. 15. 18. 19.
- Cap. 19. Oculi poculo: dente p dente. supra Exodi. 21. auto. 2.
- Cap. 21. Maledictus a deo est qui pendet in ligno. p. 3. con. Adiman. manich. disci. ca. 21. p. 4. cō. faustū. li. 14. ca. 1. 2. cō. felice manich. li. 2. ca. 11.
- Cap. 24. Quicunq; dimittit uxorem. det ei libtū repudij. p. 4. con. faust. li. 19. ca. 26.
- Cap. 25. frater iussus est fratri uxore ducere. ibidem. li. 32. ca. 10.
- 2 Maledictus qui nō erexit semen in israel. p. 5. de bono pingali. ca. 22. a. sup Exo. 23. auto. 2.
- Cap. 28. Videbunt vitam suā pendentē et nō credent. p. 4. con. faust. li. 16. ca. 5.
- 2 Erit vita tua quasi pendēs ante te. p. 11. de alteratione ecclesie et sinago. e
- Cap. 29. Addunt vos quadraginta annis p desertū. et nō sunt trita vestimenta via. p. 5. de bono conu. gali. ca. 2. d. de gene. ad ifram. li. 9. ca. 3. b.
- 2 Vestibus israelitarū ꝛc. p. 6. de peccoz meritis et remiss. li. 1. ca. 3.
- Cap. 32. Vnus sapienter et intelliget: alii nonissimi pui derent. p. 10. de speculo peccatorū. ca. 1. 7. et. 3.
- 2 Videte q ego sim solus: et nō sit ali⁹ deus pter me. p. 11. con. Maximu. Arua. epus. li. 3. ca. 23. c. supra ca. 6.
- Cap. 33. Qui appropinquat pedibus eius. accipiet de doctrina illius. p. 10. de essen. diuini. b.

Autoritates ex libro

Josue in summa. vide. p. 8. in li. locu. de Josue. li. 6. per totū. in li. ques. sup Josue. pte. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 2. ca. 1. 3. p. 11. de speculo Josue.

- Cap. 1. Moyſi successit Iesus naue. p. 7. li. 18. ca. 11. b.
- Cap. 2. De raab hierichuntina meretrice. p. 8. p. menda. ad Conſen. ca. 15. 17.
- Cap. 24. Erichonij regis Atheniensij cui⁹ nouissimis annis Iesus naue mortu⁹ est. p. 7. li. 18. ca. 12. f.

Autoritates ex libro

Judiciū. vide in summa p. 8. in li. locu

Judicum. Regum.

entionū de Judiciū. li. 7. in li. ques. sup Judiciū. p. 10. de mirabi. sacre scri. li. 2. ca. 5. 6.

- Mulier plena fiducia hostis temporis ligno tras figens. fidem eccle figurat. p. 4. con. faustū li. 12. ca. 32.
- Wellus complutū area sicca quid figurat. ibidē p. 11. con. Penula. Donatū. eplam. ca. 5. c.
- Septe filiam que pñi occurrat. occidit. pte. 7. li. 1. ca. 21. b.
- Qui cū mirabiliter formis esset. paratus est heren les. ibidem. li. 18. ca. 19. a.
- Fruct spūs dñi in Samson et dilacerant leonē. quid figurat. p. 4. con. faust. li. 12. ca. 32.
- Samson scapm cū hostibz ruina dom⁹ oppres sit. p. 7. li. 1. ca. 21. b. 26. a.

Autoritates ex primo

libro Regum. Vide. pte. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 2. ca. 7. 8.

- Caplm. 2. exponit Augus. per totum li. 17. de Ciui. dei. ca. 4. et. 5.
- Arcus formū superius est: et infirmi accincti sunt robore. p. 7. li. 17. ca. 4. c. c.
- Pleni panibus minorati sunt: et esurientes trās fuerunt terram. ibidem. f.
- Exultauit cor meū in dñio: dilatātū est os meum sup inimicos meos. ibidem. b. c. d.
- Dñs mortificat et uiuificat: deducit ad inferos et reducit. ibidem. a.
- Dñs pauperes facit et ditat: humiliat et exaltat. ibidem. b.
- Et in celis tonabit. ibidem. m.
- Samuel anteq adhuc puerulus succinctus erat ephor. p. 11. in ques. vet. et no. testa. q. 46. b.
- Obtulit deo sacrificiū samuel. ibidem.
- Et infiliet in te spūs dñi. p. 4. ad Simplicia. li. 2. q. 1. a. vide supra Saul.
- Penitet me q constituerim saul regem. ibidem. q. 2. a. c. supra Gene. 6.
- Uomo videt ea que patent: dñs aut intuet cor. p. 11. in ques. vet. et no. testa. q. 18.
- Saul resocillabatur qñ Dauid cytharā pcuties bar. supra. 10.
- Panes ppositiōis dauid manducauit: quos nō nisi sacerdotibz manducare licebat. quid signi ficat. p. 4. con. faust. li. 12. ca. 33.
- Diuina mibi in pbitone: et suscita mibi quē dire ro tibi. p. 4. ad Simplicia. li. 2. q. 3. a. par. 8. de octo Dulcicij ques. q. 6. pte. 10. de mirabi. sacre scri. li. 2. ca. 11. p. 11. in qñ. vet. et no. test. q. 27.

Autoritates ex secun

do libro Regum.

- Extendit Oza manū ad archam dei et tenuit ea: quare morte percussus. parte. 10. de mirabi. sacre scrip. li. 2. ca. 12.
- Cum Dauid multa pspers puenissent: cogita uit deo facere domū: quod a rege Salomone filio ei⁹ postea fabricatū est. p. 7. li. 17. ca. 8. a. c.
- Lūg complen fuerint dies tui: et dormieris cū patribz tuis: suscitabo semē tuū post te. ibid. c.
- Si inique aliquid gesserit. arguam eū in virga viroz: et in plagis filioz boim. ibid. ca. 9. b.
- Ingressus est rex Dauid et sedis coram dño ꝛc. 4

Regum. Esdre.

- p.4.ad Simplicia.li.2.q.4.8.
Cap. 12. Incipe et benedic domui serui tui: ut sit in sem-
 pternū coram te.p.7.li.17.ca.12.d.
Cap. 18. Dauid correctus p. Mathan dixit. peccavi.p.4.
 con. faust.li.22.ca.67.97.
Cap. 22. Dauid filiū suū Absolon occisum desleuit. p.8.
 con.2. Gaudenrij eplam.li.2.ca.14.
Cap. 24. Ascendit fumus de naribus eius. quid respicit?
 p.10.de essen. dimini. d.
Cap. 24. Perambula oēs mibus israel: a Dan vsq; Ber-
 sabee: et numera populū. p.10.de mirabi. sacre
 scriptu.li.2.ca.13.

Autoiitates ex Ter-

no libro Regū. Vide p.10.de mi-
 rabili. sacre scrip.li.2.ca.14.15.

- Cap. 1.** Salomon filius tuus regnabit post me: et sedes-
 bit in solio meo. p.7.li.17.ca.20.a.
Cap. 2. Semei sedit in hierusalem annos tres. p.8.li.3.
 ques. sup. Leuiticū. q.24.
Cap. 11. Semei occasus est. parte.10.de amicitia. ca.13.
Cap. 11. Salomon in simulacrorū cultu putauit esse ali-
 quid vtilitatis. par.5.de Gene. ad lram. li.11.
 ca.42.b.
Cap. 12. Roboam respuit consiliū salabre: quare demūz
 deiecitur est de regno. pte.8.de grā et li. arbi. ad
 Valen. ca.21.
Cap. 13. Ecce altare scidetur. p.10.de mirabi. sacre scrip.
 li.2.ca.14.
Cap. 17. Helias a cornu fuit nutritus. p.10.de mirabi. sa-
 cre scrip.li.2.ca.15.b. supra Helias. auto.1.
2 Suscitauit filiū mortuū vidue. p.4.con. faustū
 lib.12.ca.34.p.10.de mirabi. sacre scri. li.2.ca.
 16. supra Helias. auto.3.
3 Testis fui vidue cū qua ego habito malefecisti
 occidendo filiū. p.4.ad Simplicia. li.2.q.5.a.
Cap. 19. Helias ieiunauit quadraginta dies. p.10.de mi-
 rabili. sacre scrip. li.2.ca.19.
Cap. 22. Achab fuit deceptus a pseudo. p.3.in li.83. ques.
 q.53.c.

Autoiitates ex iiii.

libro Regum. Vide p.10.de mi-
 rabili. sacre scri. li.2.ca.20.7.ceteri.

- Cap. 2.** Helias in curru igneo fuit raptus. p.6.de petō.
 mentis et remissi. li.1.ca.3.b. p.10.de mirabi.
 sacre scri. li.2.ca.22.
2 Heliseus veniens in Bethel: caluus a pueris il-
 ludebatur. p.4.con. faust. li.12.ca.35.p.10.de
 mirabi. sacre scrip. li.2.ca.25.
3 Ecce cōmoratio ciuitatū bona: sicut et tu dñe vi-
 deo: sed aque multe et steriles sunt. p.11.contra
 fulgen. Donatī. ar.19.
Cap. 4. Heliseus baculū p. serui mittit sup. mortuū. qd
 figurat. p.4.con. faust. li.12.ca.35.
2 Heliseus stans in facie pueri suscitauit eundē
 par.8.de aia et c. origine ad Vincen. victo. li.
 3.ca.5. supra Helisei. auto.3.
Cap. 19. Angelus centū octoginta milia occidit de exerci-
 tu Sennacherib. parte.10.de mirabilib. sacre
 scrip. li.2.ca.27.
Cap. 20. Conuertit Ezechias faciem suam ad parietē cū
 lachrymis. par.10.de visitatione infirmo. li.2.
 ca.2.b. Ezechias. auto.2.

Thobie. Job.

Capta est illa ciuitas et multa pars eius et ducta **Cap. 25.**
 in Babiloniam. parte.4.de carbecizandis. ru-
 dibus. ca.21.a.

Autoiitates ex primo

et tertio libro Esdre. pphete. Vide pte
 10.de mirabi. sacre scri. li.2.ca.33.34.

Sup. omnia vincit veritas. pte.11.in ques. vere. et **3. Es. 3.**
 noui testa. q.109.e.

Autoiitates ex libro

Thobie.

Si multū tibi fuerit tribue abundanter. p.10.de **Cap. 4.**
 conflictu victoriū et virtutum. ca.17.
 Elemosina ab omni petō et monte librat. p.10.de **2**
 rectitudine catholice conuersationis. b.
 Quando orabas cum lachrymis obtulitō onez **Cap. 12.**
 tuam dñio. p.6.de grā noui testa. ad Monora.
 ca.29.a. pte.10.li.2. meditatio. ca.3.b.
 Videbar vobiscum manducare et bibere et. p. **2**
 6.de fer. questi. con. paganos. q.1.c.

Autoiitates ex libro

Job. vide parte.4. in li. annotati. in
 Job per totum.

Angeli venerunt ante conspectū dei et inter eos **Cap. 1.**
 affuit sathan. pte.6.de videndo deo ad Pauli.
 ca.11.a.15.b.
 Sustinentiā Job audistis: et fines dñi vidistis. **Cap. 5.**
 p.6.de grā no. testa. ad Monora. ca.10.a. p.10.
 de symbo. ad carbecu. li.1.ca.3.c.d.
 Anime esurienti etiam amara dulcia esse vident **Cap. 6.**
 infra Proverbior. 27.
 Vita hominis milia super terram. pte.4.li.10. **Cap. 7.**
 confes. ca.28.p.7.li.21.ca.14.a. p.10.in solilo.
 aie ad deū. ca.15.a.
 Parce mihi dñe: nihil enim sunt dies mei. ibidez **2**
 p.10.ca.2.a.
 Si venerit ad me nō videbo eū: si abierit nō in **Cap. 9.**
 telligam. p.6.de videndo deo ad Pauli. ca.6.
 circa finem. 12.a.b.
 Terra data est in manus impij. p.6.de grā noui **2**
 testa. ad Monora. ca.16.b.
 Annus tue fecerunt me et plasmanerunt me. p. **Cap. 10.**
 10.in li. solilo. ca.2.
 Homo natus de muliere: breui viuēs tempore. **Cap. 14.**
 p.10.in solilo. aie ad deū. ca.2.b.
 Multis miserijs repletur. parte.10.in manuali. **2**
 ca.8.
 Quis potest facere mundus de immundo. p.10. **3**
 in li.1. medita. ca.36.
 In carne mea videbo deū. p.7.li.22.ca.29.f. **Cap. 19.**
 Viam eius custodiunt et nō declinam ex ea. p.11. **Cap. 23.**
 de perfec. iusti. con. Celest. in.1. autoi. militans.
 contra celestiu.
 Ad nūmū calorem transierat aquis nūmū. p. **Cap. 24.**
 10.de tripli. babita. ca.2.
 Nunquid iustificari potest homo compans deo. **Cap. 25.**
 p.5.de sancta virgini. ca.48.p.6.de natura et
 gratia contra Pelagi. ca.7.b. p.8.con. Pela. et
 Celest. de petō. origi. li.2.ca.32.
 Homo putredo et filius hominis vermis. p.6.de **2**
 grā noui testa. ad Monora. ca.8.a.
 Ecce timor dñi: ipsa est sapienna. pte.6.de spū et **Cap. 28.**

Ex libro psalmodum

- Cap. 34.** Ista ad Marcel. ca. 11. a.
Qui regnare facit hominē hypocrisis ppter peccatū
populi. p. 4. de natura boni. aduer. Maniche.
ca. 32.
Cap. 38. De cui⁹ vtero egressa est glacies. pte. 10. de essen.
diuinita. g.
Cap. 40. Hoc est inuicū figmenti dñi: qđ fecit vt illudat
tur ab angelis eius. par. 5. de Gene. ad Iſa. li.
11. ca. 20. p. 7. li. 11. ca. 15. b. 17. a.

Autoritates ex libro

psalmoz. Vide p. 11. in speculo de
psalmus.

- ¶** Prīmū psalmū exponit par. 11. in ques. vete. et.
no. testa. q. 110. per totum.
Ps. 1. Et in cathedra pestilentie nō sedet. p. 11. in ques.
vete. et no. testa. ques. 110. a. Cathedra. auto. 2.
2 Nō sic impij nō sic sed tanq̃ puluis. ibidem. d
3 Mout dñs viam iustorum. pte. 8. in epla. 2. ad
Valenti. c.
Ps. 2. Assisterunt reges terre et principes conuenerunt
in vnum. p. 5. de consen. euan. li. 3. ca. 16. p. 8.
de corre. Donat. ad Bonifaciū. ca. 13.
2 Qui habitat in celis iradebit eos. p. 8. de ania et
eius origi. ad Renatū. li. 1. ca. 14. b.
3 Dñs dixit ad me: filius me⁹ es tu. ego hodie ge
nui te. p. 8. in Enchir. ad Lauren. ca. 49. p. 11.
in ques. vete. et no. testa. q. 54. in li. de quinq. be
refibus. ca. 4. e.
4 Et nunc reges erudimini qui indicatis terrā. p.
6. con. Iſas Penlia. li. 2. ca. 92. n. o. p. 8. con. se
cundā Gaudem. eplam. li. 2. ca. 26.
5 Seruite dño in timore. pte. 6. de natura et grā p̃
Pelagia. ca. 33. par. 10. de bono disci. ca. 3. p. 8.
de corre. Donat. ad Bonifa. ca. 13.
6 Apprehendite disciplinā ne qñ irascatur dñs: et
pereatis de via. pte. 6. con. Iſas Penlia. li. 2. ca.
92. n. o. p. de natura et grā p̃ Pelagia. ca. 33. p.
10. de bono disci. ca. 5. de speculo pctō. ca. 6. b.
Ps. 3. Ego dormini et somnū cepi. p. 7. li. 17. ca. 18. a.
et infra plura exponit. p. 9. in euan. Joan. trac.
47. d.
2 Dñi est salus. par. 9. in euāge. Joan. trac. 34. b.
Ps. 4. Cum innocarem exaudiuisti me de⁹ iusticie mee.
p. 4. li. 9. confes. ca. 4. b. ibidē exponit istū psal.
quasi. per totum.
2 Irasamini et nolite peccare. p. 4. con. faustum.
li. 22. ca. 92.
3 Sacrificate sacrificiū iusticie. pte. 2. de magistro.
ca. 1. b.
4 Signatū est sup nos lūmē vultus tui dñe. p. 9.
in euāge. Joan. trac. 40. f. in fine. g.
5 In pace inuicē dormiā et requiescam. p. 10. li.
1. meditano. ca. 37. b.
Ps. 5. Mane astabo tibi et videbo. par. 4. in li. annota.
in Job. ca. 7. a. p. 9. in euan. Joan. trac. 34. d.
2 Odisti omnes qui opantur iniquitatem: perdes
oēs qui loquuntur mendaciū. p. 3. de menda.
ad Conſen. ca. 6. a. p. 8. con. mēda. ad Conſen.
ca. 1. p. 9. in euā. Joan. trac. 110. f. in pun. p. 10.
in folio. anie ad drum. ca. 27. b. de patientia.
ca. 22.
Ps. 7. Concepit dolorem et peperit iniquitatē. p. 5. de
trinita. li. 9. ca. 9.

- Et ore infantū ⁊ lactentiū pſecisti laudem. p. 11. **Ps. 8.**
con. iudeos: paga. et arua. ca. 10.
Minuisti eum paulominus ab angelis. p. 8. cō.
sermo. arua. ca. 5. p. 10. in folio. aie ad deū. ca.
7. b. in fine. de trini. et vni. dei. ca. 8. b. p. 11. con.
iudeos: paganos et arua. ca. 8. con. Maximi.
arua. epif. li. 3. ca. 25.
Omnia subiecasti sub pedibus ei⁹. p. 10. in folio.
aie ad deū. ca. 20.
Patientia pauperū nō peribit in fine. pte. 7. li.
14. c. 9. f. pte. 10. de patien. ca. 29. patientia. au
toritate. 31. **Ps. 9.**
Orphano in eris adiutor. pte. 9. in euan. Joan. **2**
trac. 75. a. supra Orphanus.
Desideriū pauper exaudiuit dñs. p. 10. de cogni
tione vere vite. ca. 39. Desideriū. auto. 4. **3**
Parauerunt sagittas suas in pharetra vt sagitt
rent. p. 5. ad inquis. Januarij. li. 2. ca. 6. **Ps. 10.**
Palpebre eius interrogant filios boim. p. 10. de **2**
essen. diuini. c.
Qui diligit iniquitatē: odit aīam suā. p. 9. in euā. **3**
Joan. trac. 87. b. circa finem.
In circuitu impij ambulat. parte. 7. li. 12. ca. 13. **Ps. 11.**
in fine. 17. c.
Scdm altitudinē tuam multiplicasti filios ho
minū. ibi. ca. 14. b. **2**
Vsq. quo dñe obliuisceris me in finem. p. 10. in **Ps. 12.**
manuali. ca. 31.
Illumina oculos meos ne vnq̃ obdormiā. ibi. **2**
in folio. aie ad deū. ca. 17. a.
Dñs de celo respexit super filios boim tē. p. 5. **Ps. 13.**
de trini. li. 15. ca. 2. b.
Offices declinauerunt simul inutiles facti sunt. **2**
p. 10. de tpe barba. ca. 1. a. infra Roma. 3. ar. 3.
p. 11. de perfec. iusti. con. Celest. in auto. que mu
litant cōtra eū. arti. 3.
Sepulchrū patens est guttur eorū. p. 6. con. Iſas **3**
Penlia. li. 2. ca. 15.
Venena aspiciū sub labijs eorū. ibide. ca. 14. b. **4**
Qui ingredit sine macula: habitabit in taberna
culo tuo. parte. 11. de perfec. iusti. con. Celest. in
respon. 16. testimo. diuino. **Ps. 14.**
Qui loquitur veritatē in corde suo. p. 3. de men
dacio. ad Conſen. ca. 16. a. p. 8. con. menda. ad
Conſenti. ca. 6. e. **2**
Bonorū meorū nō eges dñe. p. 5. de Gene. ad lit.
li. 8. ca. 11. pte. 11. aduer. iudeos. ca. 9. b. **Ps. 15.**
Propter hoc letatū est cor meum. parte. 7. li. 17. **2**
ca. 18. d.
Ego clamaui qm̃ exaudisti me. ibidē. li. 11. ca. 14 **Ps. 16.**
Saniabor cū apparuerit gloria tua. p. 9. in euan. **2**
Joā. trac. 102. b. p. 10. in folio. aie ad deū. ca. 13. a
Diligam te dñe fortitudo mea. ibidem. ca. 1. **Ps. 17.**
Dilatasti gressus meos subtus me. p. 8. li. 2. q̃s. **2**
sup Erodiū. q. 107.
Populus quē nō cognoui seruiuit mihi. p. 7. li. **3**
17. ca. 16. e.
Edificariant gloriam dei. pte. 4. in li. annotati.
in Job. ca. 37. b. p. 5. de cōsen euā. li. 1. ca. 30. **Ps. 18.**
Dies diei erucat verbū. p. 9. in euā. Joan. trac. **2**
62. b. in fine.
Non sunt loquēte neq. sermones. p. 6. con. Iſas **3**
Penliani. li. 2. ca. 32. c.
In sole posuit tabernaculū suū. ibide. et p. 9. in **4**

psalmi

- epist. Jos. trac. 1.2.2.d.p.10. de canticis no. ca. 5.
Ps. 20. 1. Tanq[ue] sponsus pcedens de thalamo suo. p. 5. de consen. euangelis. li. 1. ca. 30.
 6. Occursus eius vsq[ue] ad summū. p. 6. cō. litteras Petri. li. 2. ca. 32. c.
 7. Nec est q[ui] se abscondat a calore ei[us]. p. 5. de consen. eu. li. 1. ca. 30. p. 6. cō. lras Petri. li. 2. ca. 32. c.
 8. Timor dñi sanct[us] pmanens in seculū seculi. p. 6. de gfa noui testa. ad Monora. ca. 21.
 9. Delicta quis intelligit. p. 8. li. 3. ques. sup. Leuit. q. 20. a. b.
 10. Ab oculis meis munda medñe. p. 2. de li. arbi. li. 3. ca. 10. a. p. 10. in manuali de vbo dei. ca. 5.
 Quonia[m] p[re]uenisti eū in benedictionib[us] dulcedi-
 nis. p. 8. con. duas epl[as] p[er]da. ad Bonifaciū. li. 2. ca. 9. a.
 ¶ Psalmū. 21. quasi p[er] totū exponit Augus. p. 6. de gfa noui testa. ad Monora. ca. 6. 7. 8. et ceter[is].
 1. Deus deus meus respice in me: quare me dereli-
 quisti. p. 6. de gfa no. testa. ad Monora. ca. 6. b.
 2. In te sperauerūt patres nostri. p. 10. de quattuor virtutib[us] charitat[is]. d.
 3. Ego sum vermis et nō homo. p. 6. de sex questis onib[us] con. paga. q. 6. d. de gfa no. testa. ad Monora. ca. 8. pulchra ibidez. p. 9. in euan. Joan. trac. 1. g.
 4. Foderunt manus meas et pedes meos: diuine-
 rauerunt ola ossa mea. p. 7. li. 17. ca. 17. b.
 5. Parati sunt vestimenta mea: et sup[er] vestē meam miserūt sortem. p. 9. in euā. Joan. trac. 118. a. b.
Ps. 22. Dñs regit me et nihil mihi deerit. p. 6. con. lras Petri. li. 2. ca. 47. b. c. p. 10. li. 1. meditationū. ca. 35. c.
Ps. 23. Quis ascendet in montem dñi tē. p. 11. in quest. vet. et no. testa. q. 111. b. sup[er] montē. auto. 1.
 ¶ Hunc psal. exponit. p. 11. in quest. vet. et no. testa. q. 111. p[er] totum.
 2. Attollite portas principes vestras. ibidem. c. d. Tollite. auto. 1.
Ps. 24. Delicta iuuentutis mee: et ignorantias meas ne memineris. p. 6. de pctō. meritis et remissi. li. 1. ca. 24. 36. b.
 2. Dulcis et rectus dñs. p. 9. in euang. Joan. trac. 33. d. psal. 33. auto. 2.
 3. Oculi mei sp[er] ad dñm: qm̄ ipse euellet de laqueo pedes meos. p. 10. de honesta. muli. ca. 5. in fi.
 4. Innocentes et recti adbeferunt mihi. p. 10. de vi-
 ta christiana. ca. 10. b. c.
Ps. 25. Dñe dilexi decorē domus tue. p. 7. li. 22. ca. 21. c. par. 10. li. 1. medita. ca. 20. de saluta. docu. capis-
 te. 47. domus. auto. 1. 7. 11.
Ps. 26. Vnā peciā a dño. p. 9. in euā. Joan. trac. 3. g. b.
 2. Faciem tuā dñe requirāz. par. 10. in solilo. aie. ad
 deū. ca. 36. b. in fine. 35. a.
 3. Adiutor meus es tu ne derelinquas me. pte. 8. de
 gfa et li. arbi. ad Valen. ca. 6.
 4. Eredo videre bona dñi in terra viuentiū. p. 10.
 de saluta. docu. ca. 47. sup[er] iustoz. auto. 6. 7. 8.
Ps. 28. Dñs diluuiū inhabitare faciet: et sedebit dñs rex
 in eternū. par. 8. de p[re]sennia dei ad Dardanū. ca. 18. in fine.
Ps. 29. Quonia[m] ira in indignatōe ei[us]. p. 11. con. Pelagi.
 byponos. in li. 6. b.
 2. Nunquid confiteb[is] tibi puluis. p. 11. in quest.

psalmi

- vet. et no. testa. q. 78.
 Quonia[m] defecit in dolore vita mea. par. 10. in
 manuali. ca. 15. **Ps. 30.**
 Quam magna multitudo dulcedinis tue: quāz
 abscondisti in mentibus te. par. 7. li. 21. ca. 24.
 b. par. 10. li. 1. meditatio. ca. 37. d.
 Proiectus sum a facie oculorū tuorū. parte. 8. li. 3
 1. ques. sup. Gene. q. 54. parte. 10. li. 1. meditati.
 ca. 39. b.
 Beati quorū remisse sunt iniquitates: et quo-
 rum tecta sunt peccata. par. 8. li. 1. ques. sup. ges-
 nesim. q. 161. super Exodum. 108. **Ps. 31.**
 Beatus vir cui nō imputauit dñs peccatū. par. 2
 11. de p[er]fectio. iusti. con. Celesti. in responsi. 15.
 ratio. ca. 1.
 Conuersus suz in erumna mea dum configitur
 spina. par. 10. de vilita. agende peni. ca. 1. a.
 Dixi confitebor aduersum me iniusticiam meāz
 domino. par. 10. de saluta. docu. ca. 56. **Ps. 32.**
 Nolite fieri sicut equus et mulus. par. 9. in euā.
 Joan. trac. 15. d. in epl[am] Joan. trac. 8. d. pte
 10. de fide ad Petrū. ca. 24.
 Verbo dñi celi firman sunt. p. 4. li. 11. cōnfes. ca. 6. 7. p. 10. de essen. diuinita. c. **Ps. 33.**
 Accedite ad eum et illuminamini tē. p. 7. li. 22. ca. 29. f. p. 11. aduersus indeos. ca. 9. c. accedere.
 auto. 1.
 Sustate et videte quonia[m] suauis est dominus
 parte. 7. li. 21. ca. 24. 3. parte. 10. in solilo. aie
 ad deum. ca. 22. in fine. de spū et anime. ca. 58.
 psal. 24. auto. 2. **Ps. 34.**
 Declina a malo et fac bonū: inquire pacem tē.
 pte. 10. de continen. ca. 7. a. infra. 36. psalmo.
 3. stitit. auto. 2.
 Oculi domini super iustos. p. 10. de essen. diuini. c. p. 11. sup. Magnificat. c. **Ps. 35.**
 Veritas tua vsq[ue] ad nubes. p. 4. li. 13. psal. ca. 15
 Homines et iumenta saluabis dñe. p. 9. in euā. 2
 Joan. trac. 30. b. 34. b.
 In lumine tuo videbimus lumen. p. 10. in soli.
 aie ad deū. ca. 36. in manuali. ca. 7. **Ps. 36.**
 Declina a malo et fac bonū. supra psal. 33. 3. pte
 8. in li. ques. sup. Leuiti. q. 20. a. p. 10. de cognis-
 nōe vet. vite. ca. 37. iusticie. auto. 2. 12. et. 14.
 Custodi innocentis et vide equitatem. p. 10. de
 vita christiana. ca. 10. b. c. **Ps. 38.**
 T[er]ribiliter affligit et ignorat cui congregabit ea. p. 5.
 de trinita. li. 14. ca. 14. b. **Ps. 39.**
 Eduxit me de lacu miserie et de luto fecis. p. 7.
 li. 18. ca. 35. b. pte. 10. in manuali. ca. 24. **Ps. 40.**
 Ego dixi domine miserere mei: sana animāz me-
 am. parte. 6. de spiritu et littera ad Marcellinū
 ca. 27. 30. de natura et gfa p[er] Pelagia. ca. 19.
 Inimici mei dixerunt mala mihi: quando mori-
 tur tē. p. 7. li. 17. ca. 18. a. b. **Ps. 41.**
 Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes
 aquarū. parte. 10. in solilo. anime ad deum.
 ca. 35. a. **Ps. 42.**
 Abyssus abyssum inuocat. ibidem de continēde
 cordis. ca. 9.
 Iudica me deus et discerne causam meam. p. 5.
 de consen. euange. li. 2. ca. 20. b. p. 8. de correc.
 Donat. ad Bonifa. ca. 7. p. 9. in euan. Joan.
 trac. 22. d. 43. c. in fine. d. in p[ri]ncip. trac. 52. c.

- Ps. 43.** *Manna tuas gentes dispexit. p. 5. de Gene. ad Iram. li. 6. ca. 12. a.*
1 *Vendidisti populū tuū sine pretio. par. 8. in li. quest. sup. Iudicū. q. 17.*
3 *Exurge quare obdormis dñe. pte. 10. de essen. diuinitatis. m.*
Ps. 44. *Eructauit cor meū verbum bonum. ibidem. g. Cui? expositionē vide p. 7. li. 17. ca. 16. a. b. c. d.*
2 *Lingua mea calamus scribe velociter scribentis ibidem. e.*
3 *Spectosus forma pre filiis hominū. p. 11. aduersus iudeos. ca. 4. a.*
4 *Propter veritatē et mansuetudinē et iusticiā. p. 9. in euan. Joan. trac. 33. b.*
5 *Populi sub te cadent in corda inimicorū regio. p. 5. de trini. li. 12. ca. 6. b.*
6 *Venit te deus tu? oleo lenicie. p. 9. in eua. Joan. trac. 7. c. p. 10. de incarna. verbi. li. 2. a. c. de fide rerum inuisibilū. ca. 3. b. pte. 11. cō. Ariano. episco. li. 3. ca. 16. b. c. supra oleum. 4. Mat. 25. auto. 1. et. 2.*
Ps. 45. *Fluminis impetus lenificat ciuitatē dei. p. 6. cō. Cresco. grāma. li. 2. ca. 14. parte. 7. in plo. in principio.*
2 *Regate et videte quī ego sum deus. pte. 2. de vera religione. ca. 35.*
Ps. 46. *Quoniam rex ois terre deus psallite sapienter. p. 9. in euan. Joan. trac. 13. a.*
Ps. 47. *Ciuitas regis magni. p. 7. li. 17. ca. 16. d.*
Ps. 48. *Homo cum in honore esset nō intellexit compatus est iumentū insipientib. p. 2. de aie quantitate ca. 28. a. pte. 5. de gene. ad Iram. li. 6. ca. 12. b. p. 7. li. 22. ca. 24. b. p. 8. de aia et eius origi. ad vineen. victo. li. 4. ca. 11. con. Pelagia. 7. Elef. de peto origi. li. 2. ca. 40. b. p. 10. de cōuenien. decē precep. et plaga. egyp. ca. 5. de spū 7 ania. ca. 35. c. supra. homo. 243. 244. 245.*
Ps. 49. *Deus manifeste veniet deus noster et nō silebit. p. 7. li. 20. ca. 24. d. pte. 9. in euan. Joan. trac. 4. a. 37. f. in fine.*
2 *Adiucauit celū de sursum: et terram discernere populū suū. p. 7. li. 20. ca. 24. e.*
3 *Congregare illi sanctos eius. ibidem. f.*
4 *Immolat deo sacrificiū laudis. pte. 11. aduersus iudeos. ca. 6. laudez. auto. 2. Sacrificiū. auto. 3. 6. 13.*
5 *Quare tu enarras iusticias meas? assumis testa mentū meū p os tuū. p. 5. con. eplām Parme. li. 2. ca. 9. a. p. 6. cō. Cresco. grāma. li. 2. ca. 29. a.*
Ps. 50. *Secundum magnam misericordiā tuā. p. 11. in quest. vete. et no. testa. q. 112. b. Hunc psalmus exponit par. 11. in quest. vete. et no. testa. q. 112. per totum.*
2 *Asperges me dñe hyssopo. p. 4. de doctrina christiana. li. 2. ca. 16. b. c. et. 41. p. 4. in eua. Joan. trac. 119. c. p. 10. de quarta feria. ca. 5. a. p. 11. in quest. vete. et no. testa. q. 112. c. d. supra. hyssopus auto. 1.*
3 *Lanabis me et sup. minē dealbabor. p. 10. de quarta feria. ca. 5. a.*
4 *Auerte faciem tuā a peccat. meis. p. 8. li. 2. quest. sup. Ierodū. q. 150. p. 9. in eplām Joan. trac. 9. c. p. 10. li. 2. medita. ca. 12. c. pte. 11. in quest. vete. et no. testa. q. 112. d.*

- Cor mundū crea in me deus: et spm rectū inno: ua 7ē. p. 8. de origi. aie. ad Jeroni. li. 1. ca. 21. p. 10. in li. solilo. ca. 1. a. p. 11. in quest. vete. et no. testa. q. 112. e.*
Et spm rectū in noua in visceribus meis. p. 2. de quantitate aie. ca. 33. e.
Ecce esī in iniquitatib. conceptus sum. p. 8. cō. duas eplās Pelagia. ad Bonifa. li. 4. ca. 11. a. p. 9. in eua. Joan. trac. 4. e. p. 11. in quest. vete. et no. testa. q. 112. b. con. Pelagia. hyponof. li. 5.
Docebo iniquos vias tuas. p. 6. contra Cresco. grāma. li. 3. ca. 46. a. b.
Dñe labia mea aperies 7ē. p. 10. in solilo. anie ad deum. ca. 7. b. par. 11. in quest. vete. et no. testa. q. 112. c.
Quā si voluisses sacrificiū dedissem. pte. 7. li. 10. ca. 5. b. c.
Sacrificiū deo spūs tribulatus. p. 6. 5. Cresco. grāma. li. 2. ca. 12. c.
Pro nihilo saluos facies illos. p. 10. de patientia ca. 20.
Incolent et abscondent ipi calcaneū meū obseruabunt. p. 8. in li. quest. sup. Gene. q. 156.
Filii hominū dentes eorū arma. par. 6. con. Iras Penia. li. 2. ca. 14. d. e.
Misericordia eius preueniet me. p. 6. de natura et grāia con. Pela. ca. 32. p. 8. con. duas eplās Pela. ad Bonifa. li. 2. ca. 9. a. b.
In Idumeam extendā calciamentū meū. p. 10. de essen. diuini. b. supra dei. auto. 29. calciamentū. auto. 2.
Diuite si affluat nolite cor apponere. pte. 10. de oratio deo ad probā. ca. 3.
Semel locutus est deus. p. 6. de spiritu et Ira ad Marcelli. ca. 33. b. p. 7. li. 5. ca. 9. e.
Reddes vnicuiq. fm opa sua. p. 11. con. Pelagi anos hyponoficon. li. 3. r.
Exaudi deus deprecationē meā cū deprecor. p. 10. de speculo peccator. ca. 7. in fine.
Ad te omnis caro veniet. parte. 10. de continens tia. ca. 4. a.
Exaudi nos deus salutar. noster. p. 10. in solilo. anie ad deum. ca. 35. c. in fine.
Visitasti terram et inebuasti eam. p. 8. li. 1. quest. sup. Gene. q. 144.
Omnis terra adoret te. parte. 10. de continens tia. ca. 14. a.
Pluuiam voluntariam segregabis deus. parte 5. de trinitate. li. 4. ca. 1. a.
Ascendit in altū: captiuam duxit captiuitatem. parte. 10. de essenna diuinita. circa Iram. 3.
Dedit dona hominibus. p. 10. de symbo. ad carbe. li. 2. ca. 7. b.
Accepisti dona in hominibus. par. 5. de trinitate. li. 15. ca. 19. b.
Deus noster deus saluos faciendi. par. 7. li. 17. ca. 18. d.
Visti sunt gressus tui deus. par. 10. de essen. diuinitatis. b. Gressus. auto. 1.
Increpa feras arundinis. parte. 10. de omnibus. ca. 14. a.
Que non rapuit tunc exoluebat. parte. 5. de trinitate. libro. 13. ca. 14. a. parte. 9. in euang. Joannis. trac. 79. b. in fine.

Psalmi.

- 2 Dederūt in escā meā fel: et in sīā meā potuerūt me scto. p. 7. li. 17. ca. 19. a. p. 9. in euā. Joan. trac. 37. f.
- 3 Fiat mensa cord̄ ip̄is in mulsapulā: et in retribu-
tionē. p. 7. li. 17. ca. 19. a. p. 11. aduer. inde. ca. 5
- 4 Querite deū ⁊ uicetis ueltra. p. 9. in euā. Joā. trac. 63. a.
- ps. 70. Misit te es patientia mea. parte. 5. de trinitate. li. 15. ca. 17. a.
- ps. 71. Suscipiant mōtes pacē populo tuo. p. 9. in euā. Joan. trac. 1. b.
- 2 Dominabitur a mari vsq; ad mare: et a flumie. pte. 6. con. lras penit. li. 2. ca. 58. b.
- 3 Liberabit pauperē a potente. p. 11. con. pelagi. byponos. li. 5. a.
- 4 Qui facit mirabilia magna solus. p. 11. de inq̄si-
tione trinita. b.
- ps. 72. Bonus est dñs rectis corde. pte. 9. in euangelio Joan. trac. 25. g.
- 4 Mibi adberere deo bonū est. p. 3. in li. 83. ques. q. 54. p. 7. li. 10. ca. 18. b. 25. a. li. 12. ca. 9. d. pte 10. li. 1. medita. ca. 37. c.
- 2 Docuisti eos dum alienarentur. parte. 7. li. 14. ca. 13. c.
- 3 Perdidisti officē qui fornicantur abste. p. 9. in epla Joan. trac. 9. g.
- ps. 73. Deus autē rex noster opatus est salutē in medio terre. p. 7. li. 17. ca. 4. l. m.
- ps. 74. Cum accipero tempus ego iusticiis iudicabo. p. 9. in euā. Joan. trac. 28. c.
- ps. 75. Donare et reddere dño deo uestro. p. 8. de adul-
terio pinguis ad Pollentis. li. 1. ca. 24. p. 10. de fide ad Pe. dia. ca. 3. in fine.
- ps. 76. Nunqd̄ imppetuū obliuiscet misereri de⁹: aut
p̄ine. in ira mīse. suas. pte. 7. li. 21. ca. 18. b. 24. c. pte. 8. in Enchir. ad Lauren. ca. 112.
- ps. 77. Percussit petram et fluxerunt aque. p. 10. de mi-
rabili. sacre sc̄ip. li. 1. ca. 24. a. b. et in fine. vide
supra Erodi. 17.
- 2 Panem angelorū manducant homo. parte. 9. in euā. Joan. trac. 13. b. pte. 10. de mirabi. sacre sc̄ip. li. 1. ca. 23. pte. 11. in ques. vet. ⁊ no. test. ca. 20. Pams. auto. 3.
- ps. 79. Deus conuertere nos. p. 6. de pecca. merit. et remis. li. 2. ca. 5. a.
- 2 Ostende nobis dñe faciē tuam. p. 10. de essen. di-
uinita. d. J. supra Erodi. 33. auto. 3.
- 3 fiat manus tua sup virū dextere tue ⁊c. p. 10. de bono pleneran. ca. 7. a.
- ps. 80. Dilata os tuū et adimplebo illud. p. 8. li. 2. ques. sup Erodi. q. 9.
- ps. 81. Ego dixi: diū estus et filij excelsi officē. pte. 7. li. 9. ca. 23. a. b. p. 9. in euā. Joan. trac. 48. e.
- ps. 82. Imple facies eorū ignominia. p. 6. cō. lras penit. li. 1. ca. 29.
- ps. 83. Beati q̄ habitāt in domo tua dñe. p. 5. ad inq̄si-
tiōes Januā. li. 2. ca. 15. in fi. p. 7. li. 22. ca. 30. a. f. g. p. 9. in euā. Joan. trac. 105. b. pte. 10. li. 1. medita. ca. 25. a. b. 37. c. in solilo. aie ad deū. ca. 35. c. in manali. ca. 16. 17. pulchra. de triplici habitaculo. ca. 1. 4. a. de triplici cognitiōe btōz ca. 6. a. de spū et ania. ca. 60. b. 65. a. de uariis seculi. ca. 2. p. 11. de speculo. ca. 29.
- 2 Melior est dies vna in atrijs tuis. pte. 10. de tri-

Psalmi.

- plici habitaculo. ca. 4. b. c.
- Audiam quid loquat in me dñs. p. 5. de Sene. ps. 84. ad lram. li. 9. ca. 2. a.
- Veritas de terra orta est. p. 4. li. 13. confes. ca. 18. 2 p. 9. in euā. Joan. trac. 41. a.
- Dñs dabit benignitatē: et terra nra fructū suū. 3 p. 6. de peccato. meritis et remis. li. 2. ca. 17. b.
- Tu deus solus. parte. 10. de trinita. et vnica. dei. ps. 85. ca. 13. b.
- fundamenta eius in montibz syon. p. 8. li. 2. q̄ll. ps. 86. sup Erodi. q. 11.
- Quam gloriosa dicta sunt de te: cū miras dei. p. 10 2 in manuali. ca. 17. 24. de spū et ania. ca. 37. a. 55. 60. b. de symbo. ad carbecu. li. 2. ca. 12. li. 3. ca. 11. li. 4. ca. 10.
- Iurauit dauid suo meo: vsq; in eternū p̄parabo ps. 88. semen tuū. p. 7. li. 17. ca. 9. a.
- Dissercordiā meā nō dispergat ab eo. p. 10. li. 1. 2 medita. ca. 2. a.
- Tu uero repulisti et ad nibilū deduxisti. p. 7. li. 3 17. ca. 10. d.
- Usq; quo dñe auertis in finē. ibidē. ca. 11. a. 4
- Ubi sunt miserationes tue antequē dñe. ibidem. 5
- Ipse liberauit me de laqueo uenantiū. pte. 10. in ps. 90. solilo. anie ad deū. ca. 16. b. in fine. de bouēte mulierum. ca. 2.
- Scapulis suis obumbrabit tibi. pte. 10. de essen. 2 diuinitat. g.
- Angelis suis mandauit de te: ut custodiant te in 3 oibz vijs tuis. p. 10. in solilo. aie ad deū. ca. 27
- Vir insipiens nō cognosceat: et stultus nō intelli- ps. 91. getur. p. 10. de speculo peccato. ca. 8. b.
- Dñs regnauit de totē: induratus est. p. 10. de spū ps. 92. et ania. ca. 35. c.
- Dñs fac cogitatiōes hoim q̄si uane sunt. p. 10. ps. 93. de saluta. docu. ca. 34.
- Scdm multitudinē doloz meorū psolatiōes tue 2 p. 7. li. 18. ca. 51. b.
- Ip̄ius est mare et ip̄e fecit illud. pte. 7. li. 11. ca. ps. 94. 34. a. b.
- Cantate dño canticū nouū: cū tate dño ois terra. ps. 95. p. 7. li. 8. ca. 24. c. p. 10. de cāico nouo. ca. 1. a.
- Annunciate de die in diem. p. 8. li. 2. ques. super 2 Erodi. q. 98.
- Moyse et Aaron in sacerdotibz ei⁹. p. 8. li. 3. su ps. 98. per Leuit. q. 23. b.
- Misericordiā et iudiciū cantabo tibi dñe. p. 9. in ps. 100. euā. Joan. trac. 36. b.
- Opera manū tuarū sunt celij: p̄i peribū: et aut ps. 101. pmanes. p. 7. li. 20. ca. 24. a. c.
- Mutabis eos et mutabunt: tu autē idem ip̄e es. 2 p. 4. de natura boni aduersus manicheos. ca. 19. 24. p. 8. con. aduer. legis et ppbe. li. 1. ca. 6.
- Anni tui non deficient. parte. 4. libro. 11. cōfess. 3 ca. 13.
- Benedic aīa mea dño: et oīa que intra me sunt. ps. 102. p. 10. li. 1. medita. ca. 27.
- Moli obliuisci oīs retributiōes eius. p. 6. de spū 2 et lra ad Marcelli. ca. 33. b. c.
- Qui coronat te in misericordia. ibidem. c. 5
- Qui p̄p̄iatur oībus iniquitanti tuis. p. 5. de 3 trinita. li. 14. ca. 17. a. pte. 10. de cōnū. ca. 7. b.
- Qui replet in bonis desideria tuā. p. 5. de trini. 4 li. 14. ca. 14. in fine.

- Ps. 103.** Confessionē et decorē induisti rē. p. 10. de essen. diuinitatis. b.
- 2 Qui facis angelos tuos spūs; et ministros tuos ignem videntē. p. 7. li. 15. ca. 23. a. p. 10. de nura bil. sacre scrip. li. 1. ca. 16. b.
- 3 Qui fundauit terram sup stabilitatē suam. p. 8. li. 1. quest. sup Gene. q. 132. infra psal. 135.
- 4 Omnia in sapientia fecisti. pte. 7. li. 11. ca. 32.
- 5 Draco iste quē formasti ad illudendū ei. ibidem ca. 15. b. 17.
- Ps. 104.** Quente faciem eius semp. p. 10. de saluta. docu. ca. 56. a.
- 2 Nolite tangere chistos meos. p. 8. li. 6. quest. sup per Josue. q. 23.
- 3 feruim pertransiuit animā eius. pte. 11. in quest. vete. et noui testa. q. 73.
- Ps. 108.** Os peccatoris et dolosi sup me aptū est. p. 11. cō. Pelagia. byponos. li. 6. d.
- 2 Episcopatū eius accipiet alter. p. 6. con. lras Pen liani. li. 2. ca. 8. b.
- Ps. 109.** Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis. Donec ponam inimicos tuos: scabellū pedū tuorū rē. p. 3. in li. 83. quest. q. 69. c. verita. 15. p. 5. de trinita. li. 1. ca. 8. b. pte. 7. li. 17. ca. 17. a. p. 8. con. sermo. Arria. ca. 12. pte. 10. de essen. diuinita. f.
- 2 Ex vtero ante lucifex genui te. p. 4. in li. annota. in Job. ca. 38. f. p. 5. de trini. li. 1. ca. 12. b. p. 9. in euan. Joan. trac. 3. c. pte. 10. de mirabi. sacre scriptu. li. 3. ca. 5. de essen. diuini. g. de trinita. et vnita. dei ca. 1. p. 11. in dialo. ad Oro. q. 1. cō. Mariarna. epis. li. 3. ca. 18. a. vide. s. vter⁹ pñs
- 3 Iurauit dñs et nō penitebit eū. p. 7. li. 17. ca. 17 b. p. 8. li. 2. quest. sup Exod. q. 124. con. aduer. legis et ppbe. li. 1. ca. 20. a. p. 11. aduer. iudeos. ca. 9. b.
- 4 Tu es sacerdos in eternū fm ordinē Melchises decb. p. 7. li. 16. ca. 22. b.
- Ps. 111.** Potens in terra erit semen ei⁹. p. 8. de octo Dul acij quest. q. 4. a. Semen. auto. 2.
- Ps. 112.** Suspirans a terra inopem: et de stercore erigens pauperē. p. 7. li. 17. ca. 4. b. b.
- Ps. 113.** Celū celi dño. terrā autē dedit filiis hominū. p. 4 li. 12. confes. ca. 2.
- Ps. 115.** Omnis homo mendax. par. 3. in expōne eplē ad Galia. ca. 1. b. p. 8. con. mendaciū ad Consen. ca. 20. p. 9. in euan. Joan. trac. 39. d. in fi. Adē dar. auto. 2.
- 2 Quid retribuā dño p oibus que retribuit mihi p. 7. li. 5. ca. 18. f. g. pte. 10. li. 1. medita. ca. 7. a. li. 2. ca. 9. de symbolo ad cathedra. li. 2. ca. 6. de sa luta. docu. ca. 54. de contemptu mundi. ca. 6.
- 3 Calicem salutarē accipis. p. 8. li. 2. quest. sup Ex odū. q. 98. sup Leuicū. q. 35.
- 4 Preciosa in conspectu dñi mors scōp eius. p. 7. li. 13. ca. 7. a.
- 5 Dñs mihi adiutor: et ego despiciā inimicos. p. 10 de symbo. ad cathedra. li. 2. ca. 1. b.
- Ps. 117.** Lapidem quē reprobauerūt edificātes: hic fact⁹ est in caput anguli. p. 8. li. 6. sup Josue. q. 30. a. pte. 11. aduersus iudeos. ca. 8. b.
- Ps. 118.** Viam mādatorū tuorū cecuru. p. 11. in dialo. ad Orofi. questio. 53.
- 1 Da mihi intellectū et scrutabor legem tuā: et cus todiam illā. p. 10. de pñst. et grā. ca. 11. c.

- Inclina cor meū in testimonia tua. p. 10. de bono 2 pferantē. ca. 8. c.
- 2 Averte oculos meos ne videant vanitatē. p. 10. 3 de honesta. mulie. ca. 5. p. 8. con. pelagi. et Co lesti. de grā chñ. li. 1. ca. 15.
- 3 Omnis cōsummandōis vidi finem. p. 9. in eplām 4 Joannis. trac. 10. c. d.
- 4 Lucerna pedibus meis verbū tuū. p. 10. de finē 5 gula. clerico. ca. 9. c.
- 5 Preuaricantes reputant officia peccatores terre. 6 p. 7. li. 16. ca. 27. b.
- 6 Septies in die laudem dñi tibi. p. 4. de doctrina 7 chñ. li. 3. ca. 35. p. 7. li. 11. ca. 31. a. b.
- 7 Pax multa diligētibz legem tuam. p. 9. in eplām 8 Joan. trac. 1. b.
- 8 Erui sicut omis que perijt: quere seruū tuū. p. 9 8. de corec. Donat. ad Bonifa. ca. 16.
- 9 Leuauit oculos meos in montes. par. 9. in euan. Ps. 120. Joan. trac. 1. c.
- 10 Per diem sol nō vret te: neq. luna per noctē. pte 9. in eplām Joan. trac. 1. b.
- 11 Iherusalem que edificatur vt ciuitas rē. p. 5. de Ps. 121. detri. li. 3. ca. 2. b.
- 12 Aia nostra sicut passer crepta est de laqueo venā 2 num. p. 10. in solilo. aie ad deū. ca. 16. b. in fine
- 13 Adiutorū nrm in noie dñi. pte. 10. de symbo. ad 2 cathedra. li. 2. ca. 1. b.
- 14 Ait dñs edificauerit domum: inuānum labo 2 rant rē. p. 7. li. 17. ca. 12. in fine.
- 15 Sacerdotes tui induantur iusticia. p. 6. con. lras Ps. 131. Penlia. li. 2. ca. 30
- 16 Sicut vngentū in capite: qd descendit in barbā Ps. 132. barbā aaron. ibidem. ca. 104. a. b.
- 17 Qui firmavit terrā super aquas. supra psal. 103. Ps. 135. auto. 3. p. 5. de gene. ad lras. li. 2. ca. 1. c. ven. 1.
- 18 Eduxit israel de medio eorū in manu potentū. ibi 2 dem. li. 6. ca. 12. a.
- 19 Qui excelsus dñs et humilia respicit: et alta a lōs Ps. 137. ge cognoscat. p. 5. de scā virgini. ca. 32.
- 20 Mirabilis facta est sciētia tua ex me. p. 5. de tri Ps. 138. nitate. li. 15. ca. 7. in fine.
- 21 Quo ibo a spū tuo rē. Si ascendero in celū rē. 2 p. 5. de trini. li. 2. ca. 5. a. p. 9. in euan. Joannis trac. 36. f. p. 10. de penitē. mediana. ca. 5. a.
- 22 Imperfectū meū viderūt oculi tui. pte. 5. de ba 3 ptimo con. Donat. li. 1. ca. 15. circa fi. p. 10. in solilo. anie ad deū. ca. 14. a.
- 23 Proba me deus et scito cor meū. p. 10. de essen. di 4 uinitatis. k.
- 24 Pone dñe custodiam ori meo. p. 10. de continē. Ps. 140. ca. 1. 2.
- 25 Nō declines cor meū in vba malicie. ibidem. 2
- 26 Corripiet me iustus in misericordia. p. 6. cō. lras 3 Penlia. li. 2. ca. 103. c.
- 27 Oleum autē peccatoris nō impiguet caput meū. 4 p. 3. li. 83. quest. q. 59. d. p. 6. con. lras Penliani li. 3. ca. 33. b. con. Cresco. grāma. li. 2. ca. 23. li. 4. ca. 15. de grā noui testa. ad bonora. ca. 31. b.
- 28 Educ de carcere aiam meā. p. 10. in solilo. aie ad Ps. 141. deū. ca. 35. b.
- 29 Anima mea sicut terra sine aqua tibi. p. 4. li. 13. Ps. 142. confes. ca. 16.
- 30 Homo vanitati similis factus est. pte. 7. li. 17. Ps. 143. ca. 11. b. li. 20. ca. 2. b.

- 2 Domine inclina celos tuos et descende. par. 10. de essen. diuinitatis. 3.
- 3 Dextera eorum dextera iniquitatis. p. 8. li. 5. ques. supra Deutro. q. 48. b.
- psal. 144 Misericordias eius super omnia opera eius. pte. 10. li. 1. media. ca. 2. a.
- 2 Prope est dominus omnibus innocentibus eius. p. 10. in soli loquo aie ad deum. ca. 1. b.
- psal. 146 Magnus dominus noster et magna virtus eius etc. p. 9. in euan. Joan. trac. 39. b.
- 2 Sapienter et non est numerus. pte. 7. li. 12. ca. 18. b.
- 3 Pulvis cornu inuocantis eius. p. 4. in li. annota. in Job. ca. 38. b. in fine.
- psal. 147 Lauda hierusalem dominum. Quia perforauit etc. Qui posuit fines tuos pacem etc. pte. 7. li. 19. ca. 11. a.
- psal. 148 Aquae quae super celos sunt. p. 4. li. 13. cōfess. ca. 15. p. 5. de Ben. ad Iraz. li. 3. ca. 1. Aqua. auto. 21. Aqua. auto. 1. 2.
- 2 Laudate dominum de terra. ibidem. li. 9. ca. 1. b.
- Autoritates ex libro**
Proverbiorum Salomonis. vide. p. 11. in speculo de Proverbijs.
- Cap. 1 Abscondamus in terra viam infortem iniuste. p. 7. li. 17. ca. 20. c.
- Cap. 3. 1. Donora deum de tua substantia. pte. 10. de vita christiana. ca. 12.
2. 2. Disciplina domini fili mi ne abicias. p. 10. de bono discipline. ca. 1. de visitatione infirmorum. li. 1. ca. 4. a.
3. 3. Quae diligit dominus corripit. pte. 3. in li. 83. ques. q. 82. infra beatus. 12.
4. 4. Signum vite est his qui apprehenderint eam. p. 8. cō. aduersa. legis et ppe. li. 1. ca. 15. b.
- Cap. 4. 1. Omni custodia serua cor tuum. pte. 10. de honestate mulierum. ca. 5.
2. 2. Ne declines ad dexteram neque ad sinistram. p. 8. li. 5. ques. supra Deutro. q. 48. a. in epla. 2. ad Valentinum. c.
3. 3. Vias quae a dextris sunt nonis dominus. pte. 6. de peccō. meritis et remis. li. 2. ca. 35. a. p. 8. li. 5. ques. supra Deutro. q. 48. a.
- Cap. 5. 1. Ab aqua aliena abstinete et de fonte alieno ne bibitis. p. 9. in epla. m. Joan. trac. 6. f.
2. 2. Bibe aquam de cisterna tua. parte. 6. con. Cresco. grama. li. 2. ca. 14.
3. 3. Cerna charissima et gratissimus hyssopus. p. 3. in li. 83. ques. q. 71. a. b.
- Cap. 6. 1. Vade ad formicam piger et discite sapientiam. p. 3. con. Adiman. Danich. disci. ca. 24.
2. 2. Nunquid potest homo abscondere ignem in sinu suo ut vestimenta illius non ardeant. p. 10. de bonis. mul. ca. 3.
- Cap. 7. 1. Honora dominum et valebis. supra ca. 3.
2. 2. Prudentia fac nota tibi ut te seruet a muliere aliena. p. 10. de singulari. cleri. ca. 3.
- Cap. 8. 1. Per me reges regnant et tyranni per me tenent terram. p. 4. de natura boni aduersus Danich. ca. 32.
2. 2. Ante omnes celos genui me. par. 5. de trini. li. 1. ca. 12. b.
- Cap. 9. 1. Sapientia edificauit sibi domum. par. 7. li. 17. ca. 4. f. 20. b. pte. 11. in ques. vete. et no. testa. q. 52.
2. 2. Inuicem sapientie timor domini. p. 3. in li. 83. ques. q. 36. b. infra. Eccl. 1. auto. 2.
3. 3. Mulier stulta et clamorosa sedet in foribus domus sue ut vocaret transiētes. p. 9. in euan. Joan.

- trac. 97. b.
- Qui mittitur mendacijs patitur ventos. p. 6. con. Cresco. grama. li. 3. ca. 9. in fine.
- In multiloquio non deerit peccati. ibidem. li. 1. ca. 1. b. pte. 10. de conflictu vicioz et virtutū. ca. 22.
- Anni impiorum minuuntur. p. 11. in ques. vete. et noui testa. q. 33.
- Iustus vir saluabitur. par. 10. de singula. cleri. ca. 16. in fine.
- Est quasi diues cum nihil habeat et quasi pauper cum in multis diuitijs sit. p. 10. de duodecim abusionum gradi. gradu. 8. in fine.
- Egestas et ignominia ei qui deserit disciplinam. pte. 11. in ques. vete. et no. testa. q. 34.
- Est via quae videtur homini iusta nonissima autem eius deducit ad mortem. p. 10. de singula. cleri. ca. 12.
- In corde prouidet requiescat sapientia. p. 10. de essen. diuinita. 3.
- Victime impiorum abominabiles domino. pte. 5. cō. eplam Parmen. li. 2. ca. 6. a.
- Mors est aiam preparare. p. 8. con. duas eplias Pelagi. ad Bonifa. li. 2. ca. 8. a. b. c.
- Diminatio in labijs regis. p. 10. de essen. diuini. c. Anterius exaltabit spiritus. p. 7. li. 14. ca. 13. d.
- Omni tempore diligit qui amicus est. par. 10. de amicicia. ca. 15. in fine. 18.
- Quis potest dicere mundum est cor meum. p. 5. de sancta virginitate. ca. 48. par. 11. de pfectu de iusticia. con. Cresco. in auto. con. cum militan. arti. 5.
- Diues et pauper obuiauerunt sibi. p. 11. in ques. vete. et noui testa. q. 32.
- Moli esse amicum hominis iracundo. p. 10. de amici. ca. 12.
- Quando sedens ut comedas cum principe sapienter intellige quae apponunt tibi. pte. 9. in euan. Joan. trac. 47. a. 84. a.
- In auribus insipientium ne loquaris. par. 6. contra Cresco. grama. li. 4. ca. 65. c.
- Probe mihi fili cor tuum. pte. 10. de quatuor viris tuncbus charitatis. c.
- Septies in die cadet iustus. p. 7. li. 11. ca. 31. b.
- Vir linguosus non iustificabitur. p. 10. de amici. ca. 14. in fine.
- Laudet te alienus et non os tuum. p. 9. in euan. Joan. trac. 36. b. 58. a.
- Meliora sunt vulnera diligentis quam fraudulenta oscula odientis. p. 6. cō. Iraz. Petilia. li. 2. ca. 103. c. p. 10. de amici. ca. 27.
- Oculi hominis insatiabiles. p. 10. de singulari. cleri. corum. ca. 16.
- Quis colligit ventos in sinu. par. 6. de sex ques. con. paganos. q. 5.
- Auarus similis est inferno. pte. 10. de salutaribus docu. ca. 30.
- Catulus leonis fortior iumentis. pte. 6. contra Faustū. li. 12. ca. 42.

Autoritates ex libro

Ecclesiastes.

- Vanitas vanitatum et omnia vanitas. parte. 7. li. 20. ca. 3. a.
- Peruersi difficile corriguntur. par. 5. con. eplias Parmen. li. 2. ca. 16.
- Qui addit scientiam addit et laborem. par. 10. de spiritu et anima. ca. 49. in fine.

Canticorum. Sapientie. Ecclesiastici.

- Cap. 2.** Sapientis oculi in capite eius. parte. 7. libro. 20. ca. 3. a.
- Cap. 3.** Tempus amandi tempus odiendi. p. 10. de singula. cleri. ca. 9. a.
- Cap. 4.** De soli: quia cum ceciderit nō habz subleuantē se. par. 10. de amiq. ca. 5. a.
- Cap. 5.** Si quid vouisti deo ne moriens reddere. Psal. mo. 75.
- Cap. 7.** Noli esse iustus multum. par. 9. in euan. Joan. trac. 95. b. par. 11. in ques. ve. et no. resta. q. 15. 2 fecit dominus hominem rectum. parte. 7. libro 14. ca. 11. b.
- Cap. 8.** Est alia vanitas que fit super terram. ibidem. li. 20. ca. 2. b.
- Cap. 9.** Nescit homo vtru amore aut odio dignus sit. par. 10. de spiritu et anima. ca. 59. a. 2 Melior est canis vivus leone mortuo. par. 11. in ques. vete. et no. resta. q. 39. 3 Sicut pisces capiuntur hamo et aues laqueo: sic homines. p. 4. de agone christiano. ca. 7. in fine.
- Cap. 10.** De tibi terra cuius rex puer est: et cuius principes mane comedunt. p. 7. li. 17. ca. 20. f. 2 Misce mouture exterminant cōfessionem suam. rans. p. 11. con. fulgen. Donatistā. arti. 14.
- Cap. 12.** Reuertatur pulvis in terrā suā: et spūs ad deū suū. pte. 5. de gene. ad lram. li. 10. ca. 9. a. 2 Deum time. et mādāta eius observa. hoc est ois homo. pte. 7. li. 20. ca. 3. c. Timere. auto. 1. 2.

Autoritates ex

libro Canticorum.

- Cap. 1.** Osculetur me osculo oris sui. parte. 10. de amicitia. ca. 6. 2 Nigra sum sed formosa. par. 4. de doctri. chā. li. 3. ca. 32.
- Cap. 2.** Ordinavit in me charitatē. p. 7. li. 15. ca. 22. c. p. 10. de substantia dilectionis. ca. 4. 5. 2 Leua eius sub capite meo: et dextera illius amplexabit me. pte. 9. in euan. Joan. trac. 99. c. p. 10. de amicitia. ca. 7. 3 Amore langueo. par. 10. in solilo. aie. ca. 1. b. 4 En ipse stat post parietem nostrum. parte. 10. de visitatione infirmorum. li. 2. ca. 2. b.
- Cap. 4.** Hortus conclusus: fons signatus. parte. 5. de baptis. contra Donatist. li. 5. ca. 27. par. 6. con. Cresco. grāma. li. 2. ca. 14. 15.
- Cap. 5.** Ego dormio: cor meū vigilar. par. 9. in euange. Joannis. trac. 57. a. b. 2 Lau pedes meos. par. 9. in euan. Joan. trac. 56. b. 57. a.
- Cap. 6.** Sexaginta sunt regine: et octoginta concubine. et adolescentulaz non est numerus. par. 3. in li. 83. ques. q. 55. 2 Dentes tui sicut greges ouium. parte. 4. de doctri. chā. li. 2. ca. 6. supra. dentes. 3 Una est columba mea. par. 9. in euange. Joan. trac. 5. c. f.
- Cap. 8.** Que est ista que ascendit de deserto. pte. 8. de gratia et li. arbi. ad Valen. ca. 6. a. 2 Formis est vt mors dilectio. p. 8. de senten. Jacobi apos. ad Hiero. li. 2. ca. 8.

Autoritates ex

libro Sapientie.

- Cap. 1.** Spiritus sanctus discipline effugiet fictū. p. 6. cō

- tra lras penlia. li. 2. ca. 26. b. Spūs dñi repleuit orbem terraz. p. 8. de ptesen. dei ad Warda. ca. 5. 6. 2 Auris celi audit oia. p. 10. de essen. diuini. c. 3 Os qđ mentis occidit aiam. pte. 3. de menda. ad consen. ca. 5. a. 16. a. p. 6. de natura et gfa con. Pelagia. ca. 15. 4 De morte nō fecit. p. 10. in solilo. aie. ad deū. ca. 24. a. de predestina. dei. ca. 4. 5. mors. auto. 16. Inuidia diaboli mors introiuit in orbem terraz. p. 5. b. bapti. p. Donatist. li. 4. ca. 8. a. 9. c. p. 6. b. pte. meritis et remissi. li. 1. ca. 9. b. p. 9. in eua. Joan. trac. 12. c. p. 10. de cōsue. vicioz 7 virtutū ca. 6. mors. auto. 3. 5 Estimata est afflictio exitus illoz. par. 8. in li. 2. ques. de Exodo. q. 143. Qui abiicit disciplinā infelix est. pte. 10. de bono discipline. ca. 5. 2 Iustus si morte preoccupatus fuerit in refrigorio erit. p. 10. de vita chāna. ca. 5. de discipli. chāna. ca. 2. b. 3 Raptus est ne malicia mutaret intellectū eius. pte. 10. de predestina. scōp. ca. 14. a. 4 Tunc stabunt iusti in magna constantia aduersus. 7. c. p. 8. b. correptione Donatist. ad Bonifa. ca. 24. con. 2. Sander. epist. li. 2. ca. 27. et. 29. 5 Multitudo sapientiū sanitas est orbis terrarū. pte. 4. de doctri. chā. li. 4. ca. 5. in fine. 6 Attingit autē vbiq. ppter suā mundiciā. p. 4. de natura boni aduersus Manich. ca. 29. 7 Vapor est enim virtutis dei. par. 10. de incarna. verbi. ca. 13. 14. 2 Cando: est lucē eterne. par. 9. in eua. Joan. trac. 20. g. in fine. 3 Attingit ergo a fine vsq. ad finē fortiter 7. c. pte. 2. de li. arbi. li. 2. ca. 11. b. pte. 8. de pñia dei ad Wardanū. ca. 5. 6. 4 Somnus sum aiam bonā. p. 5. de gene. ad lram. li. 10. ca. 7. a. et. 17. a. 5 Sciu qm aliē nō possem esse pñēs nisi de deo p. 4. li. 10. cōsue. ca. 29. 31. c. p. 10. de pñē. ca. 1. 6 Corpus qđ corrumpit aggrauat aniam. p. 7. li. 13. ca. 16. a. li. 19. ca. 4. p. 10. li. 1. medita. ca. 37. a. pte. 11. con. Pelagia. bypponost. li. 5. c. 7 Terrena inhabitatio depauit sensum multa cogitantem. pte. 10. de singula. cleri. ca. 9. a. 2 Oia in mensura et numero et pondere disposuit. p. 3. li. 21. sententiaz. sen. 18. p. 5. de gene. ad lras. li. 4. ca. 3. 4. 5. li. 5. ca. 22. p. 11. cō. Pelagi. bypponost. li. 6. c. in dialo. ad Orosi. q. 39. supra. deus. auto. 113. Numero. auto. 2. 3 Diligis oia que sunt: et nihil eoz que fecisti odisti. p. 4. ad Simplicianū. li. 1. q. 2. 2. p. 9. in eua. Joan. trac. 110. f. 4 Semen illoz erat maledictū ab initio. par. 8. de nup. et concu. ad Vale. li. 2. ca. 8. 5 Si peccauerimus tui sumus. p. 6. de fide et operibus. ca. 22. b.

Autoritates ex

libro Ecclesiastici.

- 2 Timenti deū bene erit in extremis. p. 3. in li. 87. ques. q. 36. b. pte. 10. de conflictu vicioz et virtutum. ca. 3. 3 Cap. 1.

Ecclesiastici.

- 2** Initium sapientie timor dñi. supra Prover. 9. ar. 2. pre. 9. in eplam Joan. trac. 9. c.
- 3** Fili concupiscens sapientiam. conserva iustitiam: et deus prebebit illi: ubi. pre. 4. con. faustum. li. 22. ca. 5. 3.
- Cap. 2.** De duplici corde. p. 9. in euan. Joa. tract. 7. c.
- Cap. 3.** Honora patrem tuum: ut supueniat tibi benedictio. supra Exod. 20. art. 5.
- 2** Quanto magnus es. humilia te in oibus. parte 5. de sancta virgini. ca. 31.
- 3** Alina te ne quetieris. p. 8. ad O. con. Pissal. li. 1. ca. 11. a.
- 4** Ignem ardentem extinguit aqua: et elemosina reficit peccata. p. 10. de rectitudine catho. pueris. tionis. b. Elemosina. auto. 5.
- Cap. 4.** Non contradicas verbo veritatis illo modo. p. 5. con. eplam. Parme. li. 3. ca. 6. c.
- Cap. 5.** Non tardes converti ad dñm. p. 11. in quest. euā. q. 11. Conuersio. auto. 2.
- Cap. 6.** Multa pacifica sunt tibi: et philarius tibi sit vnus de mille. pre. 10. de salute. docu. ca. 6.
- 2** Amicus medicamentum est vite. pre. 10. de amicis. ca. 5. a. Amicus. auto. 12.
- Cap. 7.** Vindicta carnis impij ignis et vermis. p. 7. li. 21. ca. 9. b.
- 2** Noli esse iustus multum. pre. 11. de vera innocen. capi. 365.
- 3** Memorare nouissima: et in eternum non peccabis. p. 10. de speculo pctō. ca. 3. 4. et. 5. Nouissima auto. 1. 2.
- Cap. 9.** Cum salatrice ne sis assiduus. par. 10. de singularitate clerico. ca. 7. b.
- Cap. 10.** Initium omnis peccati superbia. p. 2. de musica. li. 6. ca. 13. c. pre. 5. de gene. ad lras. li. 11. ca. 15. a. p. 6. de natura 7 grana. cō. Pelagia. ca. 29. pre. 7. li. 12. ca. 6. a. par. 9. in euan. Joan. trac. 25. g. in eplam Joan. trac. 8. d. Superbia. auto. 5.
- Cap. 11.** Bona et mala vita et mors a deo. p. 11. in quest. vere. et no. testa. q. 34. de vera innocen. ca. 303. Bona. auto. 1. vita. 14. 70.
- Cap. 12.** Altissimus odio habet peccatores. pre. 3. Adimantū Manich. disc. ca. 17. d. Peccatores. auto. 13. 18.
- Cap. 14.** Iustifica aniam tuam. pre. 11. in quest. vere. 7 no. testa. q. 22. Iustificare. auto. 2.
- Cap. 15.** Non est speciosa laus in ore peccatoris. p. 5. cō. eplam Parme. li. 2. ca. 12. p. 10. li. 1. medita. ca. 33. Et in solilo. aie. ad deu. ca. 10. Peccator. auto. 9. Laudari. auto. 3. Laudat. auto. 2.
- Cap. 17.** Deus creauit de terra hominem: et secundum imaginem suam fecit illum. supra gene. 1. auto. 14.
- 2** Creauit ex ipso adiutorium simile sibi. supra gene. 2. auto. 14. et. 15.
- Cap. 18.** Qui viuunt in eternum. creauit omnia simul. p. 5. de gene. ad lram. li. 5. ca. 23. li. 6. ca. 3. b. pre. 10. de mirabil. sacre scrip. ca. 1. c. veritate. 2.
- 2** Post concupiscencias tuas non eas. p. 8. de nup. et concu. ad Vale. li. 1. ca. 29.
- Cap. 19.** Qui spernit modica. paulatim decedit. pre. 10. de vere cordis. ca. 11. a. de salute. docu. ca. 34.
- Cap. 21.** Fili. peccasti: non adicias iterum. pre. 8. de nup. et concu. ad Vale. li. 1. ca. 26.
- Cap. 24.** Qui edunt me. adducuntur: et qui bibunt me. adducuntur. p. 5. de trinit. li. 15. ca. 2. b.

Esaię.

- 2** Muliere initium factum est perire: et per illam odes mortis. pre. 6. de pecca. meri. 7 renus. li. 1. ca. 16. b.
- Cap. 26.** Mulier ebria ira est magna 7 stulticia eius et turpitudine non teget. p. 10. ad sacras vgi. ca. 3. b. c.
- Cap. 27** Stultus ut luna mutatur. p. 5. ad inquisitores Jo. nuarij. li. 2. ca. 5. a. b.
- 2** Qui denudat archana amica. perdit fidem. pre. 10. de amicitia. ca. 13.
- Cap. 28.** Relinque fratri tuo nocentem. p. 10. li. 2. medita. ca. 12. c.
- Cap. 29.** Perde pecuniam propter fratrem et amicum. p. 10. de amicitia. ca. 25.
- Cap. 30.** Miserere amicis tuis placens deo. p. 8. in Enchiridion ad Laurentium. ca. 76. p. 7. li. 21. ca. 27. c.
- Cap. 34.** Qui offert sacrificium ex rapina: quasi qui victimat filium in conspectu patris sui. pre. 10. de salute. docu. ca. 53.
- 2** Qui baptizatur a mortuo: et iterum tangit mortuum quid proficit lauatō illi. p. 6. con. lras Petri. li. 1. ca. 11. 15. cōtra Cresco. grammata. li. 2. ca. 24. 25. 27.
- 3** Dona iniquorum non probat altissimum. supra Prover. uerbior. 15.
- Cap. 63.** Miserere nostri deus oim et respice nos: et immitte timorem tuum. par. 7. li. 17. ca. 20. c.
- Cap. 37.** Qui sophistice loquitur. odibilis est. pre. 4. de doctr. cbiana. li. 2. ca. 31.
- Cap. 39.** Opera dñi vniuersa bona valde. supra Gene. 1. articulo. 17.
- Cap. 40.** Graue iugum super filios adam. par. 11. contra Pelagia. hyponos. li. 5. c.
- Cap. 42.** Melior est iniquitas viri quam beneficentia mulier. pre. 10. de spu et anima. ca. 11. in fine de bonestate clericorum. ca. 11.
- Cap. 44** Enoch placuit deo. et translatus est in paradysum. videt gentibus sapientiam. p. 10. de mirabilibus sacre scriptu. veritate. 7.

Autoritates ex libro

Esaię prophete.

- Cap. 1** Cognovit hos possessorem suum: et asinus pisepe domini sui. israel autem me non cognovit. p. 10. de bono disc. ca. 6. p. 11. p. iudeos paga. 7 arna. ca. 13
- 2** Cum extenderitis manus vestras non erandis vos. p. 10. de vita cbiana. ca. 11. a.
- 3** Regnum mundi estote. parte. 4. li. 13. confess. ca. 19.
- Cap. 2.** De syon erubet lex et verba dñi de hierusalem. p. 7. li. 18. ca. 50. a.
- Cap. 3.** Popule meus. qui te beatam dicunt: ipsi te decipiunt. p. 3. in li. 83. quest. q. 59. d.
- Cap. 5.** Ipse iudicabit extrema terre. p. 7. li. 17. ca. 4. m.
- 2** De qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis. pre. 9. in euan. Joan. trac. 10. b.
- 3** De vobis qui dicitis bonum malum 7 malum bonum. pre. 8. in enchiridion ad Lauren. ca. 13. 19.
- Cap. 6.** Vidi dñm sedentem super solium excelsum et eleuatum. pre. 3. con. Adiman. Manich. disc. ca. 28. pre. 6. de videndo deo ad Pauli. ca. 9. a. b. Esaię. auto. 3.
- 2** Sanctus: sanctus: sanctus dñs deus exercituum. p. 10. de fide ad Petrum dyaconum. ca. 1. b.
- 3** Vir pollutus labijs ego sum. parte. 10. li. 1. m. dicitur. ca. 33.

- 4 Oculos eius claudere ne forte videat oculis suis.
parte. 11. con. pelagia. byppoli. 6. b.
- Cap. 7. Si nō credideritis nō pmanebitis. pte. 9. in euā
gelio Ioan. trac. 27. c.
- 2 Buryru et mel cōmedet 7c. parte. 4. in li. anno
rationū in iob. ca. 20. b.
- Cap. 10. Reliquie salue fient. parte. 7. li. 17. ca. 5. f.
- Cap. 11. Egredietur virga de radice iesse: et flos de radi
ce eius ascendet. pte. 10. de symbo. ad cathecū.
li. 3. ca. 4. a.
- Cap. 14. Quomodo cecidisti de celo lucifer qui mane oie
baris. par. 5. de gene. ad lřam. li. 11. ca. 24.
- Cap. 26. Tollatur impius ne videat gloriam dei. par. 6.
de vidēdo deo ad pauli. ca. 6. circa finem. 7. 11.
pte. 8. contra sermo. arna. ca. 11. b.
- 2 Vident mortui tui: interfecti mei resurgente. pte
7. li. 20. ca. 21. a. pte. 10. de psola. mor. li. 2. ca. 2.
- 3 Terra impiorū cader. pte. 7. in li. 20. ca. 21. a. 3.
- Cap. 29. Populus iste ore suo et labijs glorificat me: cor
autē eius longe est a me. pte. 4. contra faustum
li. 22. ca. 55. pte. 10. de saluta. docu. ca. 38.
- Cap. 38. Ecce ego adiciam sup dies tuos quindecim an
nos. pte. 5. de gene. ad litterā. li. 6. ca. 17.
- 2 Recogitabo tibi omnes annos meos in amarit
tudine anie mee. pte. 4. li. 2. confes. ca. 1.
- Cap. 40. Quis caro senū. pte. 3. in li. 83. q. q. 61. d. pte. 9.
in euā. Ioan. trac. 7. a. supra vide senū. auto. 1
- 2 Exalta vocem 7 noli timere. pte. 11. de. 5. beres
bus. ca. 6. a.
- 3 Quis appendit tribus digitis molem terre. pte
10. in folio. aie ad deū. ca. 28. a.
- Cap. 42. Dedi spiritum meum super eum. par. 8. de ania
et origine eius ad rena. li. 1. ca. 14. a. b. c. d.
- 2 Tacui. semp filii: nunquid semp tacebo? pte. 10
de omib. ca. 3. pte. 11. in quest. veter. et noui test.
ques. 1. a. b.
- Cap. 45. Ego domus et nō est alter: formans lucem et
creans tenebras: faciens pacem et creans malū.
parte. 3. cō. adiman. manich. disci. ca. 27. pte.
4. con. eplām maniche. ca. 39. pte. 8. cō. aduer.
legis et ppbe. li. 1. ca. 23. a. b. parte. 10. de pdes
stina. da. ca. 4. supra mali. auro. 2. 3. pacem.
auro. 11. 2.
- Cap. 46. Redite preuaticatores ad cor. p. 9. in euā. ioan.
trac. 18. f.
- Cap. 51. Nolite timere opprobriū hominū. pte. 6. de ser
ques. con. paga. q. 6. d.
- Cap. 52. Bonus venundati estis: et sine argento redimi
mini. pte. 8. in li. ques. super indicū. q. 17. pte. 9.
in euange. ioan. trac. 41. c.
- 2 Quam pulchri sup montes pedes predicantis
pacem. pte. 4. con. faustū. li. 32. ca. 10.
- 3 Recedite recedite: inde: pollutū nolite tan
gere. pte. 5. con. eplām parme. li. 3. ca. 4. a. pte.
6. in colla. terrij dici loco. 4. 3.
- 4 Ecce intelliget seruus meus: exaltabitur 7 elua
bitur. pte. 7. li. 18. ca. 29. b.
- Cap. 53. Quis credit auditui nostro: et brachiū dñi cui re
uelarum est. ibidem. ca. 19. b. pte. 8. con. sermo.
arna. ca. 12. pte. 9. in euā. ioan. trac. 48. d. 53. a
- 2 Generationē eius quis enariabit. pte. 9. in euā.
ioan. trac. 31. a. pte. 10. de symbo. ad cathecū. li.
1. ca. 3. b. et li. 2. ca. 3. b.
- 54 Lauda sterilis que nō parit. pte. 11. in ques. ve.

- et noui test. 1. q. 40.
- Erant omnes decubiles dei. pte. 8. con. pelagi. et
celes. de grā cōf. li. 1. ca. 13. pte. 10. de predesti.
sancto. ca. 8. a. b.
- Querite dñm dum inueniri potest. pte. 10. in ser
lilo. aie ad deum. ca. 31. a. b. In manuali. ca. 4.
forma. au. 3. querere. auto. 12. cōf. auto. 89.
- Dabo eis in domo mea: et in munus meos locum
pte. 5. de sancta virgi. ca. 2. 5.
- Domus mea domus orationis vocabit. par. 11.
in quest. veteris et noui testa. q. 44.
- Spiūs a facie mea egrediet: et status ego facis. p.
5. de gene. ad litterā. li. 7. ca. 3. li. 10. ca. 6. a. p.
8. de aia et eius origi. ad renatū. li. 1. ca. 14. d.
- frange esuriens panem tuum. par. 10. de saluta.
docu. ca. 5. 31.
- Iniquitates vestre diuiserūt inter vos et deum
vestrum. pte. 9. in euā. ioan. trac. 41. d.
- Oculus nō vidit de' absq. te. que preparasti eis
peccantibus te. par. 10. li. 2. medita. ca. 18. b.
- Celum sedes mea: terra autē scabellū pedū meorū
par. 3. con. adiman. manich. disci. ca. 10. b. pte.
10. de essen. diuina. b.
- Omnia hec manus mea fecit. par. 10. de essen. di
uinitas. f.
- Ossa vestra quasi herba germinabūt. par. 7. li.
20. ca. 21. c.
- Egredientur et videbunt cadavera viroz q. pte
uarcan sunt. ibidem. ca. 22. a.
- Vermis corū nō mouetur. pte. 8. ad orosū. cō.
paul. ca. 6. pte. 7. li. 21. ca. 9. a. pte. 10. de spū et
anima. 56. b.

Autozitates ex libro

- Iheremie prophete.
- Prinſq. te formare in vitro noui te. par. 5. de ge
neſi. ad lřam. li. 6. ca. 8. 9.
- Mors ascendit per fenestras vestras. par. 10. de
bonesta. mulier. ca. 4. in fine.
- Qui gloriatur in dño gloriatur. par. 10. de bono
pſeueran. ca. 14. b.
- Ego sum dñs qui facio miscōiam iudiciū et in
sticiam in terra. par. 7. li. 17. ca. 4. k. l.
- Sao dñe. quia nō est hominis via eius. 7c. Cor
npe me dñe. par. 6. de peccato. meritis 7 remiss.
li. 2. ca. 17. 2.
- facta est mihi quasi mendaciū aquarū infidelis.
par. 6. con. litteras penlia. li. 2. ca. 102. a. b. c.
- Si separauerit preciosum a vili. quasi os meum
eris. par. 4. li. 13. confes. ca. 20.
- Ecce ego mittam piscatores multos dicit dñs: et
piscabuntur eos. par. 10. de utilitate ieiunij. b.
- Dñe fortitudo mea. et robur. et refugij meum
in die tribulatiōis. par. 5. de consen. euangelis.
li. 1. ca. 26. a.
- Maledictus homo qui confidit in homine. par.
4. con. faustum. li. 13. ca. 8. par. 5. con. eplām
parme. li. 2. ca. 4. a. par. 6. con. lřas. penlia. li. 1.
ca. 3. par. 8. de grā et li. arbi. ad valen. ca. 4. pte
10. de continenna. ca. 4.
- Pravū est cor hominis et inſcrutabile. quis cogn
ſcet illud? par. 4. contra faustū. li. 13. ca. 8.
- Perdit fount que nō peperit. ibidem. ca. 12. par. 10.
de pasto. ca. 12. a.

Trenoz. Ezechielis

- 4 Sano me dñe et sanabor tñ. pte. 10. li. 1. medita. ca. 36.
- 7 Confundantur q̄ me psequunt. p. 4. con. fauf. li. 13. ca. 16.
- Cap. 18. Sicut iuxta in manu figulicita vos in manu mea par. 10. de essen. diuini. f.
- Cap. 27. Celum et terra ego impleo. parte. 7. li. 22. ca. 29. e. p. 8. de p̄sen. dei ad Wards. ca. 5. p. 9. in cui. Joan. trac. 36. f.
- 1 Quid paleis ad triticū dñs dñs. p. 5. con. eplaz Parme. li. 3. ca. 3. p. 6. con. Donat. post colla. ca. 10. a.
- 3 Qui furantur verba mea. p. 4. de doctri. cbñs. li. 4. ca. 29.
- Cap. 31. Patres comederūt vnam acerbam: et dentes filiorum obstupuerūt. par. 8. con. Julia. Pelagia. li. 6. ca. 12. e.
- 2 Ecce dies venient: et feriam domui israel et domui iuda sedus novum. ibidem. ca. 19. a. b. in fine.
- 3 Dabo legē meā in visceribus eorū. p. 6. de spū et lra. ad Marcelli. ca. 20. 21.
- 4 Et ero eis in deū: et ipsi erunt mihi in populum. ibidem ca. 22.
- 5 Non docebit vstra vir primū suū. ibidē. ca. 24. 28. circa finem.
- Cap. 32. Eduxisti populū tuū israel de de terra egypti in manu robusta et in brachio extenso. pte. 10 de essen. diuinitatē. e.
- Cap. 51. fugite de medio babilonis vt saluet vnusquisq̄ animā suā. p. 7. li. 18. ca. 18. a.

Autoitates ex libro

Trenorum.

- Cap. 1. Os eius ad iracundiam provocauimus. p. 10. de essen. diuinitatē. e.
- Cap. 4. Spiritus vultus nostri chaist⁹ dñs cui dixim⁹: q̄ in vmbra eius vivemus in gentib⁹. p. 10. de incar. verbi. li. 2. ca. 1. b.

Autoitates ex libro

Ezechielis. p̄bete.

- Cap. 11. Auferam cor lapideū de carne eorū: et dabo eis cor carneum. p. 4. con. fauf. li. 18. ca. 4. p. 8. de gfa et li. arbi. ad Valenti. ca. 14.
- Cap. 16. Pater tuus Amorreus: et mater tua Lebea. p. 9. in euan. Joan. trac. 42. d.
- 2 Nec fuit iniquitas fororū tue zodome. saturitas panis. p. 10. de cōflictu viciōz et vītutū. ca. 20.
- Cap. 18. Patres comederūt vna acerbā. s. Micremie. 31.
- 2 Bis que q̄ peccauerit ipsa monetur. p. 6. contra Donat. post colla. ca. 7. p. 8. in li. quē. super Deutero. q. 42. in quē. sup Josue. 1. 8. 9. p̄ ad uersariū legis et p̄be. li. 1. ca. 16. d. con. Julia. Pelagi. li. 6. ca. 4. c. 12. e. p. 9. in Apocal. Joā. trac. 3. a. Ania. auto. 195. 278. 283. Morit. 4.
- 3 filius nō portabit iniquitatē p̄ris: nec p̄r iniquitatem filij. p. 6. p̄ Donat. post colla. ca. 7. p. 8. in libro. 5. quē. sup. Deutero. q. 42. et in quē. sup Josue. q. 1. et 8. 9. fili⁹. auto. 116. 117. 118.
- 4 Cum auerterit se impius ab impietate sua quaz operatus est: animā viuificabit. parte. 9. in cui. gelio Joan. trac. 33. d. in fine. peccator. auto. 5
- 7 Non letaberis in perditione mōuentū. par. 10.

Danielis Osee

- li. 1. medita. ca. 39. e.
- 2 signaculū multitudinis et corona decoris. Cap. 12. par. 5. de Gene. ad lram. li. 11. ca. 25.
- Ille in iniquitate sua mouetur: sanguinem eius de manu speculatorū requirū. parte. 7. li. 1. ca. 9. d. peccator. auto. 9. et. 12.
- Quacūq̄ hora peccator ingemuerit et conuers⁹ 2 sus fuerit tñ. parte. 10. de vera et falsa peniten. ca. 17. b. de consue. viciōz et virtū. ca. 15. peccator. auto. 3. 4.
- ¶ Expositionē huius Capituli vide parte. 10. de pastozib⁹. ca. 1. 2. 3. 4. 5. et. 6. 7. 8. et. 9.
- Lac comedebans: et lanis operiebamini tñ. pte 2 Cap. 34. 10. de pasto. ca. 2. a. 3. et. 4.
- Disperse sunt oves mee: eo q̄ nō esset pastor. ibi 2 dem ca. 8.
- Sanctificabo nomē meū magnū: quā figurat? Cap. 36. par. 4. de doctri. cbñs. li. 3. ca. 34.
- Adducam vos in terram vram tñ. et habitabit⁹ 2 in terra quā dedi patribus vestris. ibidem.
- Vini non biber ois sacerdos. par. 10. ad sacras Cap. 44. virgi. ca. 1. c. Sacerdotib⁹. auto. 2. vini. auto. 2.

Autoitates ex libro

Danielis. p̄bete vide. p. 10. de mirabilibus sacre scripture. libro. 2. capi. 30. 32. 34.

- Abscisus est lapis de monte sine manib⁹. p. 9. in cui. Joan. trac. 4. b. trac. 7. b. trac. 9. f. an epil. Joan. trac. 1. 3. parte. 11. con. indeos pag. et Ania. ca. 12.
- Angelus autē dñi descendit cum Azaria et socijs eius in fornacē. parte. 10. de mirabili. sacre scri. li. 2. ca. 31.
- Lux et tenebre laudent dñm. p. 4. de natura boz in aduersus Danieb. ca. 16. pte. 6. cō. lras Penitanti. li. 2. ca. 92. p.
- Deus est qui p̄solatur humiles. p. 8. con. sermo. 3 arna. ca. 19. circa finē.
- Apparuerunt digiti quasi manus hominis scribentis con. candelabrū. p. 5. de Gene. ad lram li. 12. ca. 11. b.
- Danilem rex in lacum inuitus misit. pte. 6. con. lras Penitanti. li. 2. ca. 92. g. p.
- Vestimentū eius candidū quasi nix: et capilli capinis eius quasi lana munda. p. 10. de essen. diuinitatē. e.
- ¶ Quā antiquū diez puenit: et in cōspectu ei⁹ 2 obrulerunt eum. p. 4. con. fauf. li. 12. ca. 44.
- Mortuus spūs meus tñ. p. 7. li. 20. ca. 23. a. 3
- Veniet tempus quale nō fuit ab eo ex quo gentes esse ceperunt. ibidem. e.
- Susanna casta duob⁹ falsis testib⁹ accusata fuit. par. 9. in euan. Joan. trac. 36. b.

Autoitates ex libro

Osee. p̄bete.

- Vade sume tibi vxorē fornicationū: et fac tibi filios fornicationū. p. 4. cō. fauf. li. 22. ca. 80. 89
- Et congregabunt filij iuda: et filij israel panter. 2 p. 7. li. 18. ca. 28. b.
- Quia dies multos sedebunt filij israel sine rege et sine p̄ncipe. ibidem. d.
- Viuitificabis nos post duos dies: in die tertia sus Cap. 6.

Jobelis. Amos. Abdie. Jone. Michæe. Naum

scribit nos. ibidem.

1. Misericordia volui nō sacrificiū. p. 4. cō. faust. li. 20. ca. 16. p. 7. li. 10. ca. 5. c. d. Misericordia. auto. 33.

Cap. 13. Absorpta est mors in victoria. pte. 6. de peccato. meritis et remiss. li. 3. ca. 11. b.

Autoitates ex Jobele

Jobel: Michæas et Jonas novo testamēto congruentia ppherauerūt. pte. 7. li. 18. ca. 30.

Cap. 2. Ois qui inuocauerit nomē dñi saluus erit. p. 11. in ques. bñl. q. 1. c.

Autoitas ex libro Amos.

Amos in dictis Ose regis ppherasse se scribit. par. 7. li. 18. ca. 27. a.

Autoitates ex libro

Abdie pphete.

Que in Abdia: in Naum et Abacuck de salute mundi in chasto pñunciata reperiuntur. p. 7. li. 18. ca. 31.

Cap. 1. In monte syon erit saluatio. ibidem. a. b.

2. Ascendēt saluatores in monte syon iudicare mōtem Esau. ibidem. b.

Autoitas Jone pphete.

Cap. 2. Erat Jonas in ventre ceti tribus diebus et tribus noctibus. p. 4. in ques. euan. li. 1. ca. 7. pte 6. de ser. ques. con. paganos. ques. 6. p. 7. li. 18. ca. 44. a. p. 10. de symbo. ad cathedra. li. 4. ca. 6.

Cap. 3. Adhuc quadraginta dies et Ninive subueriet. p. 7. li. 18. ca. 44. a. Minue. auto. 2.

2. Viri Ninive penitentia egerunt in hac vita. p. 7. li. 21. ca. 24. g.

Autoita. ex Michæa

Cap. 4. Erit in nouissimo dieū mons dom⁹ dñi parat⁹ in vertice montiū. p. 7. li. 18. ca. 30. a.

Cap. 5. Et tu bethleem effrata paruulus es in milibus. da. ibidem.

Cap. 7. Inimici hominis domestici eius. parte. 7. li. 19. ca. 5. d.

Autoita. ex Naum.

Cap. 2. Ascendit qui dispergit corā te qui custodiat obfisionem. p. 7. li. 18. ca. 31. c.

Que in Naum Abdia et Abacuck de salute mūdi in chasto pñunciata reperiuntur. ibidem.

Autoitates ex libro

Abacuck pphete.

Cap. 2. Iustus ex fide uiuit. p. 7. li. 19. ca. 4. a. p. 8. con. duas epl⁹ pelagia. ad Bonifa. li. 1. ca. 3. a. b. li. 3. ca. 5. a. fides. auto. 101. 104.

Cap. 3. Dñe opus tuū in medio annorū uinifica illud. p. 11. con. iudeos. ca. 13.

2. In medio duorum animalum cognosceret. p. 7. li. 18. ca. 32. a.

3. Deus ab Affrico ueniet et sanctus de mōte vniuerso. ibidem. et p. 10. de pastoubo. ca. 15. b. 16.

4. Stent et mēsus est terrā. p. 10. de essen. diuini. J.

5. Eleuatus est sol: et luna stent in ordine suo. p. 7. li. 18. ca. 32. e.

Autoitas ex Sophonia

Horribilis dñs super eos: et attenuabit oēs deos terre. p. 7. li. 18. ca. 33. d.

De Chasto et uocandōe gentiū que Hieremias et Spbonias ppheno spū sunt prefati. ibides.

Autoitates aggei pphete

Adhuc unū modicū et ego cōmouebo celū et terram et mare. parte. 7. li. 18. ca. 35. a.

Si tetigerit inquinatus in aniaz horū aliquid: si inquinabit? parte. 11. contra fulgen. Donans. art. 16.

Tunc ueniet desideratus cunctis gentibus. ibidem. 48. c.

Magna erit gloria domus istius nouissime pñ: usq. pñme. ibidem. ca. 45. 48. a.

In loco isto dabo pacem. ibidem. b.

Ois qui accesserit illo inquinabitur. pte. 6. con. Donans. post colla. ca. 20. c.

Autoitates ex libro

Zacharie pphete.

Conuertimini ad me: et conuertar ad vos. p. 8. de gra. et li. arbi. ad Valen. ca. 5.

Cap. 2. Dicit mihi angelus qui loquebat ad me et. pte 5. de Gene. ad Isai. li. 9. ca. 2. a. p. 8. an enchir. ad Lauren. ca. 59.

Qui tetigerit uos: tangit pupillā oculi mei. p. 7. li. 20. ca. 30. c.

Cap. 9. Tu quoq. in sanguine testamēti tui emisisti uinos. p. 7. li. 18. ca. 35. b.

Cap. 12. finges spūm bois in eo. pte. 8. de sia et origi. cius ad Renatū. li. 1. ca. 14. d.

In die illa querā contere oēs gentes que ueniant contra iherlm. pte. 7. li. 20. ca. 30. d.

Cap. 14. Erubunt aque uine de iherusalem: mediū earum ad mare orientale: et mediū earū ad mare nouissimū et. p. 11. con. fulgen. donans. art. 5.

Autoitates ex libro

Malachie pphete.

Cap. 1. Jacob dilexi: Esau autē odio habui. parte. 4. ad Simplic. li. 1. q. 2. c. et. t. par. 8. an Enchir. ad Lauren. ca. 98. Esau. auto. 1.

Cap. 2. Ecce et iuseas offeris mihi: nō bec suscipias de manu vrs. p. 11. in ques. ve. et no. test. q. 5. a.

Cap. 3. Statim ueniet ad templū suū dominator quem uos queritis. p. 7. li. 18. ca. 35. d.

Quis poterit cogitare diem aduentus eius? pte 7. li. 20. ca. 25. a.

Sacrificiū Jude placebit dño. ibidem. ca. 26. a.

Ego dñs et non mutor. p. 10. de essen. diuini. b. p. 7. li. 20. ca. 26. e. Deus. auto. 25. 26. 38. 48.

Cap. 4. Memento legis Moysi serui mei: quā mādāui ei in Oreb. ibidem. ca. 28.

Ecce ego mittam uobis Melcham resbitem anteq. ueniet dies dñi. ibidem. ca. 29. a.

Conuertet cor patrū ad filios. ibidem. b.

Autoitates ex libro

Primo Machabeor.

Cap. 2. Abraham in tentandōe fidelis inuētus est. supra Gene. 22.

Daniel in sua simplicitate liberatus est de ore leonum. supra Danieles. 6.

Auto ritates ex libro

Secundo Nachabeor.

- Cap. 7.** Nescio qualiter in vitro meo apparuit. Nec
est ego spiritus et animam donavi vobis. p. 8. in li. de
aia et origi. eius ad Renatu. li. 1. ca. 14. e. 15. a.
- Cap. 14.** Rayas a lege dñi sui nō est auersus. p. 8. contra
secundū Gauden. eplām. li. 2. ca. 25.

Auto ritates ex euange

lio fm Matb. in summa vide p. 4. in ques.
enāgeli. li. 1. per totū. p. 5. de consen. euā.
gelistay per quattuor lib:os. vide par. 11.
in li. ques. euā. fm Matb. p. totum et in
speculo de euā. fm Mattheum.

- Cap. 1.** Jacob genuit Ioseph. pte. 5. de consen. euange.
li. 2. ca. 3.
- 2 Quod in ea natū est de spū sancto est. p. 8. de pre
sentia dei. ad Warda. ca. 16.
- 3 Ecce angel⁹ apparuit illi in somnis. p. 8. in En
chiridion ad Lauren. ca. 59.
- 4 Noli timere accipere Mariā cōiugem tuam. p.
8. de nup. et concupis. ad Vale. li. 1. ca. 11. con.
Julia. Delagis. li. 5. ca. 9. a. b.
- 5 Nō cognoscebat eam donec peperit filiū suū
primogenitū. p. 3. in li. 83. q. 69. c. vna. 15.
- Cap. 2.** Ire et interrogate diligenter de puero: vt et ego
veniens ad doxem eū. p. 11. con. iudeos paga. et
aria. ca. 10.
- 2 Per aliam viam reuersi sunt in regionē suam. p.
5. de trinita. li. 4. ca. 12. a. b. via. auto. 16. redire
auto. 13. reuerſi. auto. 1.
- 3 Occidit pueros qui erant in bethleem: a bimatu
et infra. p. 11. in ques. euange. fm Matb. q. 1.
- Cap. 3.** Penitentiā agite: appropinquabit enim regnū cel
lorū. par. 10. de tpe barbarico. ca. 2. infra. ca. 4.
arti. 3. penitentiā. auto. 10. 13. 19.
- 2 facite dignū fructū penitentiē. p. 7. li. 21. ca. 27.
c. p. 10. de vera et falsa peniten. ca. 2. penitentiē.
auton. 15.
- 3 Jam securis ad radicē arboris posita est. p. 10. de
contritione cordis. ca. 4. b.
- 4 Veniet ferēs vſulabū in manu sua: et mūdabit
arē suā. p. 6. con. Donat. post colla. ca. 10. b.
- 5 Christus a Joanne fuit baptisatus in Jordane.
p. 10. de mirabili. sacre scri. li. 3. ca. 5. baptisari.
auton. 2. l. b. 147.
- 6 Spiritus sanctus in specie columbe descendit et
par. 9. in eplām Joan. trac. 7. d. circa fines. spi
ritus sancti. auton. 6. Spiritus sanct⁹. auton. 2.
32. 33. 37.
- 7 Hic est filius meus dilectus in quo mihi com
placui. p. 5. de consen. euā. li. 2. ca. 14. par. 8.
con. sermo. Arua. ca. 15.
- Cap. 4.** Ductus est Iesus in desertū a spū. p. 7. li. 9. ca.
21. b. pte. 10. de mirabi. sacre scri. li. 3. ca. 6.
- 2 Cū ieiunasset quadraginta dieb⁹ et quadragin
ta noctib⁹. pte. 10. de salutarib⁹ docu. ca. 54.
- 3 Penitentiā egite appropinquabit enim regnū celoy
supra. ca. 3. p. 4. li. 13. cōfess. ca. 12. p. 10. de peni
tentiā medicinali. ca. 2.
- 4 Venite post me facia vob piscatores homi. p. 6.
de fide et operibus. ca. 17. in fine.
- Caplin. 5. exponit per totū. parte. 3. de sermo

- ne dñi in monte. li. 1.
- Videns iesus turbas ascendit in montē. p. 3. de **Cap. 5.**
sermone dñi in monte. li. 1. a.
- Beati pauperes spū: qm̄ ipsoꝝ est regnū celoy 2
p. 10. de duodecim abusionū gradib⁹. gradu
8. paup. auto. 12. Paup. auto. 10.
- Beati qui lugent: qm̄ ipsi pſolabunt. p. 10. li. 1. 3
meditationū. ca. 36. d. de scala paradisi. ca. 6. d.
de conflictu vitio. et virtu. ca. 21.
- Beati qui esuriunt et sitiunt iusticiam: qm̄ ipsi 4
saturabunt. p. 9. in euā. Joan. trac. 26. a.
- Beati mundo corde: qm̄ ipsi deum videbunt. 5
pte. 3. de sermo. dñi in monte. li. 1. b. p. 4. con.
eplām Manichei. ca. 42. p. 6. in cōmonitorio
ad fortuna. d. e. f. de videndo deo ad Paulinū
ca. 5. 6. b. c. 11. a. 13. a. 15. b. p. 9. in eplām Joan.
trac. 7. d. pte. 10. in solilo. sic ad deū. ca. 34. b.
pte. 11. de inq̄sit. trinita. b. de speculo. ca. 27. b.
- Beati pacifici: qm̄ filij dei vocabuntur. pte. 3. de 6
sermo. dñi in monte. li. 1. b. pte. 6. con. lras pē
nitiā. li. 2. ca. 68. per totū.
- Beati qui pſecutionē patiunt ppter iusticiam: 7
qm̄ ipsoꝝ est regnū celoy. p. 2. de vera religiōe
ca. 6. b. pte. 5. contra eplām Parme. li. 1. ca. 7.
d. p. 6. con. lras pēnitiā. li. 3. ca. 7. con. Cresco.
grāma. li. 3. ca. 59. 63. con. Donat. post colla.
ca. 17. b. pte. 8. con. 2. Gauden. eplām. li. 2. ca.
12. a. b. in sermo. Augus. sup gestis cū emerito.
e. f. pſecutionē. auto. 1. 3. Beati. auto. 3.
- Vos estis sal terre. p. 3. in sermo. dñi in monte. li. 8
1. e. p. 9. in euā. Joan. trac. 23. a.
- Vos estis lux mundi. ibidem. 9
- Nemo accendit lucernam et ponit eam sub mo
dio. p. 3. de sermo. dñi in monte. li. 1. e. p. 11. de
quinq; bereſi. ca. 7. b. lucerna. auto. 3.
- Sic luceat lux vſa coram hominib⁹: vt videant 11
ops vſa bona. p. 7. li. 5. ca. 14. b. in mē. auto. 4.
- Nō veni ſoluere legem: ſed adimplere. p. 4. cō. 12
faust. li. 17. ca. 5. 6. in fine. li. 19. ca. 2. pte. 11. in
questi. vete. et no. testa. q. 69. legē. auto. 3. chri
stus. auto. 154.
- Amen dico vobis. donec tranſeat celus et terra: 13
iota vnū aut apex vnus nō. p. 3. de sermo. dñi
in monte. li. 1. f.
- Qui ſoluent vnū de mādatis iſtis minimis: mi
nimus in regno celoy vocabit. pte. 9. in eplām
Joan. trac. 6. g. in fine.
- Niſi abundauerit iusticia vſa pluſq; ſcribarū et 17
phariſeoy nō. par. 4. con. faust. li. 17. ca. 5. par.
6. con. lras pēnitiā. li. 2. ca. 61. de fide et opi. ca.
26. p. 7. li. 20. ca. 9. b. phariſei. auto. 2. iusticia.
auton. 53.
- Nō occides. ſup̄ Erod. 20. auto. 6. occidere. 1. 16
- Oſtis qui irasatur fratri ſuo: reus erit iudicio. 17
p. 10. de conflictu vitio. et virtu. ca. 9. a.
- Qui dixerit fratri ſuo racha: reus erit cōſilio. p. 18
9. in euā. Joan. trac. 51. a.
- Eſto conſentiens aduerſario tuo. p. 10. de ſaluta. 19
docu. ca. 64. b. p. 11. in ques. vete. et no. tes. q. 70
- Nē forte tradat te aduerſarius iudici: et ratio te 20
ministro: et ſic in carcerē mittaris. p. 10. de ſalu
tario docu. ca. 64. b.
- Qui vident mulierē ad concupiſcendū eam. pte 21
10. de honeſta. mulie. ca. 4. in fi. 5.

- 22 Mulier excepta fornicationis causa nō est dimittenda. p. 3. in. li. 83. questi. q. 83. p. 5. de bono coniugali. ca. 7. a.
- 23 Ego dico vobis: nō iurare omnino. p. 3. de mensuratio ad Consen. ca. 15. c. iuratio. auto. 4. 10.
- 24 Sit sermo vester est est: non nō. ibidem. ca. 5. a. p. 8. in Enchir. ad Lauren. ca. 17. 22.
- 25 Si quis percussit te in dexterā maxillā: prebe illi et alteram. p. 3. de menda. ad Consen. ca. 15. b. p. 4. con. faul. li. 22. ca. 79.
- 26 Diligite inimicos vestros. par. 3. con. Adiman. Manich. disci. ca. 17. p. 10. de conflic. vicio. et virta. ca. 7. inimici. auto. 8. 9. inimic⁹ auto. 3.
- 27 Qui solem suū facit oriri sup bonos et malos. p. 10. de saluta. docu. ca. 46.
- Cap. 6. Attendite ne iusticiā vestrā faciatis corā hoib⁹ ut videamini ab eis. p. 3. in sermo. dñi in monte li. 2. parte. 9. in eplām Joan. trac. 6. b. trac. 8. a. Caplin. 6. exponit par. 3. de sermo. domini in monte. li. 2.
- 2 Mensciat sinistra quid faciat dextra. p. 9. in euan. Joan. trac. 51. d. circa medium in eplā Joan. trac. 6. b.
- 3 Pater noster qui es in celis. p. 8. de presentia dei ad Warda. ca. 9. 13. b. 18. in sermone Augusti. sup gestis cū emerito. c.
- ¶ Oronem dñicam exponit parte. 10. de orando deo ad pbam. ca. 11.
- 4 Sanctificetur nomen tuū. pte. 6. de spū et lra ad Marcelli. ca. 16. d. e. p. 8. p. duas eplās Pela. ad Bonifa. li. 4. ca. 9. a. 10. b. de correpti. et grā ca. 6. b. pte. 10. de bono pseueran. li. 2. ca. 2. c. de orando deo ad Probam. ca. 11.
- 5 fiat voluntas tua: sicut in celo et in terra. p. 8. cō. duas eplās Pelagia. ad Bonifa. li. 4. ca. 9. a. con. Julia. Pelagia. li. 2. ca. 1. d. p. 10. de pdesti. sancto. ca. 8. c. d. de bono pseuerante. li. 2. ca. 3.
- 6 Panē nostrū quotidianū da nobis hodie. p. 8. in li. loci. de Gene. li. 1. exponēs. ca. 39. p. 10. in soli. aie ad deū. ca. 23. de bono pseue. li. 2. ca. 4.
- 7 Adueniat regnū tuū. p. 8. de aia et eius origi. qd Vincen. victo. li. 3. ca. 11. b.
- 8 Dimitte nobis debita nostra: sicut et nos dimittimus debito nrō. p. 5. con. eplā. Parme. li. 2. ca. 10. c. p. 6. de pctō. meri. et remissi. li. 2. ca. 4. c. 10. b. con. Cresco. grāma. li. 2. ca. 38. b. p. 7. li. 21. ca. 22. b. 27. b. f. p. 10. de bono pseuerā. li. 2. ca. 5. de eccle. dogma. ca. 36. de utilitate agende peniten. ca. 2. a. b. p. 11. de vera innocē. ca. 38.
- 9 Et ne nos inducas in tentationē. p. 6. de natura et grā con. Pelagia. ca. 58. 67. pte. 8. con. duas eplās Pelagia. ad Bonifa. li. 4. ca. 9. b. pte. 10. de bono pseueran. li. 2. ca. 6.
- 10 Sed libera nos a malo. p. 6. de pctō. meri. et remissi. li. 2. ca. 4. p. 10. de saluta. docu. ca. 58.
- 11 Si dimiseritis hominib⁹ peccata eorū: dimittet et vob⁹ p⁹ vī. p. 8. in enchir. ad Laurē. ca. 74.
- 12 Si nō dimiseritis hoib⁹: nec pater vester dimittet vobis. p. 10. de cōflit. vicio. et virta. ca. 9. b. de rectitu. carbo. puerfa. 3.
- 13 Thesaurizate vobis thesauros in celis. p. 10. de contemp. mundi. ca. 6. Thesaurus. auto. 1.
- 14 Quicquid corpus tuū est sup oculus tuus. par. 5. de ope monacho. ca. 26.

- Si oculus tu⁹ neq⁹ fuerit: totū corpus tuū tenebrosū erit. p. 8. con. Julia. Pela. li. 4. ca. 3. k.
- 15 Nemo pōt duob⁹ dñis seruire. p. 10. in solilo. aie ad deū. ca. 22. a. p. 11. in ques. vere. et no. test. q. 92. vide infra Luce. 16. auto. 4. serui. auto. 4. 9
- 16 Nolite solliciti esse aie vīe quid manducet. p. 5. de opere monacho. ca. 2. 24. 26. a. Sollicitudo auto. 1.
- 17 Qui querit regnū dei et iusticiam eius. p. 8. de aia et ei⁹ origi. ad Vincen. victo. li. 3. ca. 11. b. p. 10. de saluta. docu. ca. 28.
- 18 Nolite solliciti esse in crastinū. p. 3. cō. Adimā. Manich. disci. ca. 24. supra auto. 17.
- 19 In quo iudicio iudicaueritis: iudicabimini. p. 6. de ser. questi. cō. paga. q. 4. b. pte. 10. de rectitu. carbo. puerfa. f.
- 20 Quia mensura melli fueritis: remonet vobis. p. 6. de ser. questi. con. paga. q. 4. b. mēsurā. auto. 1.
- 21 Nolite sanctū dare canib⁹. p. 8. de adulteri. cōiugis ad Pollen. li. 1. ca. 26. 27. p. 9. in Apocal. Joan. Homelia. 7. c. in fine. Scrm. auto. 6.
- 22 Pente et dabitur vobis. p. 4. li. 12. cōfess. ca. 1. p. 6. de spū et lra ad Marcelli. ca. 32. c. pētere. aut. ronta. 1. Luce. 11. auto. 3. Joan. 16. auto. 6. pēnerimus. auto. 1.
- 23 Quere et inuenietis. p. 10. de scala paradisi. ca. 2. Quere. auto. 4. chrs. auto. 50. 89. Philip. 2. auto. 7.
- 24 Pulsate et aperiet vobis. p. 10. in li. 1. medita. ca. ca. 39. c. in solilo. aie ad deū. ca. 37. de scala paradisi. ca. 2. pulsantib⁹. auto. 1. chrs. auto. 192.
- 25 Arta est via que ducit ad vitā: spaciōsa que ducit ad pēdonē. p. 10. de triplē habitaculo. ca. 4. a. infra Luce. 13. arti. 1. de quattuor virtuti. chanta. f. via. auto. 13. 14. 15.
- 26 Attendite a falsis pphet⁹ q⁹ veniūt ad vos in vestimentis ovium. parte. 10. de conflic. vicio. et virta. ca. 4.
- 27 A fructibus eor⁹ cognoscetis eos. p. 3. de sermo. dñi. in monte. li. 2. v. p. 7. li. 16. ca. 2. b.
- 28 Nunquid colligit de spinis vīas. p. 9. in euan. Joan. trac. 46. d. p. 10. de pastonib⁹. ca. 10. b.
- 29 Sic arbor bona fructus bonos facit. p. 3. cōtra Adimā. Manich. disci. ca. 26. p. 6. p. lras Peti. lia. li. 3. ca. 44. p. 8. con. Julia. Pelagia. li. 1. ca. 3. b. Arbor. auto. 1.
- 30 Arbor mala nō fert fructus bonos. par. 8. con. Pelagia. et Celest. de grā chfi. li. 1. ca. 18. 19. de nup. et cōcū. ad Dale. li. 2. ca. 26. c. con. Julia. Pelagia. li. 4. ca. 3. 3. p. 10. de vera et falsa penitētia. ca. 2.
- 31 Non potest arbor bona fructus malos facere. p. 8. in Enchir. ad Lauren. ca. 15.
- 32 Nō orsus qui dicit mihi dñe: intrabit in regnū celoy. p. 10. de saluta. docu. ca. 38.
- 33 Discedite a me oēs qui opamini iniquitatem. p. 8. con. aduersa. legis et pphē. li. 2. ca. 4. b. c. p. 9. in euan. Joan. trac. 49. l.
- 34 Qui audit verba mea hec et facit ea: assimilabit viro sapienti. p. 5. de baptis. con. Donan. li. 6. ca. 24. d. e. p. 3. de sermo. dñi in monte. li. 1. a. p. 4. con. faul. li. 22. ca. 90.
- 35 Qui edificat domū sup barenā ymber descēdēs deq⁹. p. 10. de ouibus. ca. 14. b.

- Cap. 8.** Extendens iesus manū: tetigit leprosum. p. 11. in ques. euan. q. 44.
- 2 Accessit ad eū Centurio: rogans eū. par. 4. con. faust. li. 33. ca. 7. 8. p. 5. de consen. euangelis. li. 2. ca. 20. c.
- 3 Audita fide Centurionis: dixit iesus. Amen dico vobis: nō inveni tantā fidem in israhel. p. 4. con. faust. li. 22. ca. 13. 14. p. 8. con. aduersa. legis et ppbe. li. 1. ca. 7. Centurionis. auton. 1. fides. 79.
- 4 Puerū Centurionis sanauit: nō tamē descendit p. 4. in ques. euan. li. 1. ca. 18.
- 5 Multi ab oriente et occidente venient et recumbent cū Abrahā: filij autē regni eiicientur tē. par. 4. con. faust. li. 33. ca. 2.
- 6 Vulpes foueas būnt: et volucres celi nidos tē. p. 11. in ques. euan. q. 5.
- 7 Dimittite mortuos sepelire mortuos suos. p. 5. de trinita. li. 4. ca. 3. b. p. 7. li. 20. ca. 6. a. 15. a. p. 11. in ques. euange. q. 6.
- 8 Chūstus in nauicula dormiebat. p. 10. de essen. dimittans. m.
- 9 Surrexit chūstus: et imperauit ventis et mari. par. 9. in euan. Ioan. trac. 49. k.
- 10 Venisti huc ante tempus: torquere nos. p. 10. de mirabili. sacre scrip. li. 1. verba. 10. Demones. auton. 48.
- 11 Demones petierunt: vt in porcos ire possent. p. 9. in eplā Ioan. trac. 6. d.
- Cap. 9.** Venit in ciuitatē suā: et ecce offerebant ei paralitico. p. 5. de consen. euange. li. 2. ca. 25.
- 2 Quidā de scribis intra se dixerunt. hic blasphemus. par. 5. de trinita. li. 15. ca. 10. b.
- 3 Confide fili: remittunt tibi peccata tua. p. 5. de consen. euan. li. 2. ca. 25.
- 4 Surge: tolle lectū tuū et vade in domū tuā. p. 10. de symbo. ad cathedra. li. 2. ca. 10. Abrahā. auton. 1.
- 5 Cum transiret inde: vidit boiem sedentē in theolono. pte. 4. con. faust. li. 17. ca. 1. et. 4. p. 5. de consen. euan. li. 2. ca. 26. parte. 6. con. Cresco. grāma. li. 2. ca. 9.
- 6 Non est opus medico valentib: sed male habētibus. p. 10. de vera et falsa peniten. ca. 5. a.
- 7 Adiscidiam volo: nō sacrificiū. s. Osce. 6. arti. 2.
- 8 Non veni vocare iustos: sed peccatores. p. 9. in euan. Ioan. trac. 7. f. pte. 11. de pfectōe iusticie con. Celest. in respon. quide ratiocina. infra Luce. 5. arti. 5.
- 9 Nemo immittit cōmissurā pāni rudis in vestimentū vetus. p. 4. con. faust. li. 7. ca. 2.
- 10 Non est mortua puella: sed dormit. parte. 5. de consen. euan. li. 2. ca. 28. d.
- Cap. 10.** In viam gentiū ne abieritis. p. 11. in ques. veterē et noui testa. q. 77.
- 2 Nolite possidere aur: neq: argentū: neq: pecuniā tē. p. 5. de cōsen. euan. li. 2. ca. 30. b. c. d. p. 11. in ques. veterē et noui testa. q. 104. a. b.
- 3 Excute puluerem de pedib: vestris. par. 11. in ques. euan. q. 7.
- 4 Amen dico vobis: tolerabilius erit iudiciū in die iudicij tē. p. 5. de baptis. p. Donans. li. 1. ca. 5. li. 4. ca. 19. b.
- 5 Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporū.

- p. 7. in. 2. disputatione. con. fortuna. f.
- Estote prudētes sicut serpentes. p. 10. de saluta. docu. ca. 28. supra Serpens. auto. 1.
- Estote simplices sicut colūbe. p. 11. in ques. eua. q. 8. Columba. auton. 3. 4.
- Nolite cogitare quōd aut quid loquamini. p. 4. de doctr. chris. li. 4. ca. 15. in. 3. notabili.
- Non enī vos estis qui loquimini: sed spūs tē. p. 4. li. 13. confes. ca. 31.
- Qui pseuerauerit vsq: in finē: hic saluus erit. p. 10. de bono pseueran. li. 2. ca. 1. 2. infra. ca. 24.
- Cum pseuerant vos in ciuitate ista: fugite in aliam. p. 11. de vita Augusti. ca. 30. b.
- Quod dico vobis in tenebris: dicite in lumie. p. 11. in ques. euan. q. 2.
- Nolite timere eos qui occidūt corpus: aiaz occidē nō pōt. p. 7. li. 1. ca. 12. et li. 13. ca. 2. a. b. p. 9. in euan. Ioannis. trac. 47. d. vide Luce. 12. articu. 1.
- Passer nō cadet super terrā sine patre vestro. pte. 5. de Gene. ad lram. li. 5. ca. 21. in fine.
- Qui me cōfessus fuerit corā hoīb: confitebor ego cum corā pte meo. p. 10. de vera et falsa penitētia. ca. 5. a.
- Non veni pacē mittere in terram. p. 11. in ques. euange. q. 3.
- Qui amat patrē et matrē plusq: me: nō est me dignus. pte. 10. de saluta. docu. ca. 21.
- Quid cristis in desertū videre arundines vento agitatam. p. 9. in euan. Ioan. trac. 4. d.
- Ioānes fuit plus q: ppheta. p. 6. p lras Penlia. li. 2. ca. 37. b. Ioannes. auto. 20. 28.
- Inter natos mulierū nō surrexit maior Ioanne baptista. p. 8. con. aduersa. legi et pph. li. 2. ca. 5. c. p. 9. in euan. Ioan. trac. 13. a. p. 11. in ques. veterē et noui testa. q. 26. Ioannes. auto. 12.
- Regnū celoz vim patitur. p. 3. de sermo. dñi in monte. li. 1. n. p. 4. in ques. euan. li. 2. ca. 37. pte. 10. in manuali. ca. 16. regnū. auto. 19. 25.
- Confitebor tibi pater dñe celi et terre. parte. 11. in ques. veterē et noui. q. 100. a. in questio euange. super Matth. q. 9.
- Nemo nouit filiū nisi pater. p. 4. in ques. euan. libro. 1. ca. 1.
- Tollite iugum meū sup vos. par. 10. de saluta. docu. ca. 7. p. 11. con. Pelagia. bypponos. li. 5. c. Iugum. auto. 1.
- Discite a me quia mitis sum et humilis corde. p. 5. de scā virgini. ca. 35. 36. p. 9. in euan. Ioan. trac. 25. b. p. 10. de saluta. docu. ca. 32. humilis auto. 1. humilitas. auto. 2. 3. discere. auto. 1. 1.
- Chūstus. auto. 170.
- Iugū meū suauē est: et onus meū leue. pte. 2. de musica. li. 6. ca. 14. b. Iugum. auto. 1.
- Discipuli esurientes ceperūt sabbato vellere spicas tē. p. 11. in ques. euan. q. 10.
- Harundinem quassatā non confringet. p. 4. in ques. euan. li. 1. ca. 3.
- Oblatus est ei demoniū habens cecus et mutus ibidem. ca. 4.
- In spiritū scō eicio demonia. p. 3. in li. exposit. episto. ad Roma. inchoate. 7. parte. 8. contra sermonē ariano. ca. 15. b. parte. 10. de essētia diuinitas. g.

Cap. 11.

Cap. 12.

- 5 Veniens vera fortitudo alligauit fortem. p. 11. con. iudeos. paganos et aras. ca. 1. b.
- 6 Qui non est mecum. contra me est. p. 6. de pctō. meri. et remiss. li. 1. ca. 28. b.
- 7 Qui non congregat mecum. spargit. p. 4. 5. faul. li. 12. ca. 16. p. 5. de baptis. contra Donatist. li. 6. ca. 31. b.
- 8 Est pccatū in spū sanctū. qd neq; hic. neq; in futuro seculo dimittetur. parte. 3. in li. expo. episto. ad Roma. inchoate. r. parte. 6. contra Cresco. grāmati. li. 4. ca. 8. parte. 8. de correc. Donatist. ad Bonifaciu. ca. 29. parte. 10. de blasphem. in spū sanctū. per totum. Pccatū. auto. 91.
- 9 Aut facite arborem bonam et fructum eius bonum tē. parte. 3. de sermo. dñi in monte. li. 2. ce. p. 4. con. felicē. Danieb. li. 2. ca. 4. pte. 6. con. Iras Petri. li. 2. ca. 6.
- 10 Progenies viperarū tē. par. 4. in ques. euange. li. 1. ca. 6.
- 11 Ex verbis tuis iustificaberis. p. 5. de trinita. li. 9. ca. 9. in fine.
- 12 Generatio mala et adultera signū querit. p. 6. de Ter. ques. con. paga. q. 6. c. par. 10. de symbo. ad carbecu. li. 4. ca. 6.
- 13 Sicut Jonas fuit in ventre ceti tribus diebus et tribus noctibus. parte. 4. in questio. euangeli. li. 1. ca. 7. parte. 6. de sex questio. con. paganos q. 6. infra. Luce. 11. art. 7.
- 14 Cum immundus spiritus erit ab homine tē. p. 4. in questio. euangeli. li. 1. ca. 8.
- 15 Erunt nouissima hominis illius peiora priorib⁹. par. 6. de fide et opib⁹. ca. 25. b.
- 16 Quicumq; fecerit voluntatem patris mei qui in celis est. ipse meus frater tē. par. 3. de sermone dñi in monte. li. 2. g. parte. 11. de fide con. Danieb. ca. 25. par. 5. de sancta virgini. ca. 3. 5. parentes. auto. 7.
- Cap. 13. Exiit qui seminat. seminare. pte. 10. de quarta feria. ca. 2. a.
- 1 Alia ceciderūt in terram bonā. et dabāt fructū. aliud centesimū tē. pte. 4. in ques. euange. li. 1. ca. 9. p. 5. de sancta virgini. ca. 45.
- 3 Quidam videntes nō vident. parte. 11. in ques. euangeli. q. 14.
- 4 Audientes nō audiūt. p. 10. de bono pfe. ca. 14. c.
- 5 Simite vtraq; crescere vsq; ad messē. parte. 5. contra episto. Parme. li. 1. ca. 7. k. li. 2. ca. 2. p. 6. con. Iras. Petilia. li. 3. ca. 1. 2. 3. et cō. Cresco. grāma. li. 2. ca. 39. 35. in episto. ad Donatist. post colla. c. contra Donatist. post colla. ca. 5. 6. 8. 10. circa. fi. 20. a.
- 6 Colligite pumū zizania. p. 4. in ques. euangeli. li. 1. ca. 11. p. 11. in ques. euangeli. fm Matthei. q. 12.
- 7 Granū synapis cum creuerit. maior est omnib⁹ olentio. ibidem. ca. 11.
- 8 Mulier abscondit frumentū in farine satis tribus. ibidem. ca. 2. 12.
- 9 Qui seminat bonum semen: est filius hominis. parte. 7. li. 20. ca. 5. b.
- 10 fulgebunt iusti sicut sol. parte. 10. de cognitione vere vite. ca. 46. de vanitate seculi. ca. 2. a.
- 11 Thesaurum in agro absconditum. parte. 4. in questio. euange. ca. 13.
- 12 Simile est regnū celorum homini negotiatori. p. 11.
- in ques. euangeli. q. 13.
- Ibi erit fletus et stridor dentium. parte. 2. de vera religione. ca. 54. a. parte. 6. de grana nouitatis flammam ad Donatist. ca. 23. c. parte. 10. de triplici habitaculo. ca. 2.
- Unde huic hec sapientia et virtutes. parte. 4. in ques. euangeli. li. 1. ca. 14.
- Tulerunt reliquias. duodecim copiosos fructum plenius. parte. 3. in li. 83. questionū q. 61. d. parte. 11. con. felicia. Ariana. ca. 11. b.
- Viderunt Christum supra mare ambulātem. parte. 4. in questio. euangeli. li. 1. ca. 15. par. 8. contra sermones Ariano. ca. 15. b. parte. 9. in euangeli. Joan. trac. 2. b.
- Domine. saluū me fac. pereo. p. 10. de cantico nouo. ca. 2.
- Munus quodcumq; est et mihi tibi proderit. pte. 4. in questio. euangeli. li. 1. ca. 16.
- Non quod intrat in os. inquinat hominem: sed quod de ore procedit. parte. 3. contra Adimantum Danieb. disci. ca. 15. de mendacio ad Consen. ca. 16. c. parte. 4. contra faulstū. li. 16. ca. 31. parte. 5. de trinita. li. 15. ca. 10. b. par. 10. de continē. ca. 2. a. b.
- Omnis plantatio quā nō plantauit pater meus celestis. eradicabit. parte. 4. in questio. euangeli. li. 1. ca. 17.
- Lecus eorum ducens. ambo in foueam cadunt. p. 10. de pasto. ca. 10. a.
- Non sum missus nisi ad oues que perierunt domus israel. parte. 9. in euange. Joannis. trac. 31. c. 47. c.
- Non est bonum sumere panes filiorum. et dare canibus. parte. 6. de fide et opib⁹. ca. 16. d. pte. 8. de octo Dulcicij questio. q. 1. f.
- Latelli edunt de micis que cadunt de mensa domini. p. 10. de scala paradisi. ca. 4. in fi.
- O mulier. magna est fides tua. parte. 6. de fide et ope. ca. 16. d.
- Sanata est filia eius in illa hora. pte. 4. in questio. euangeli. li. 1. ca. 18.
- Mudos. surdos. et cecos. et debiles proiecerunt ante pedes domini. ibidem. ca. 19.
- facto vespere. dictis serenū erit. ibidem. ca. 20.
- Inueniunt et cauere a sermone phariseorū. pte. 5. de consen. euangeli. li. 2. ca. 52.
- Reddet unicuiq; fm opera sua. par. 11. contra Pela. byponos. li. 3. r.
- Post dies sex. assumptū Iesus Petrum. Jacobum et Joannē. et transfiguratus est ante eos. parte. 4. in questio. euangeli. li. 1. ca. 7. verita. 4. de doctrina christiana. li. 3. ca. 35. par. 5. de consensu euangelista. li. 2. ca. 56. pte. 9. in end. Joannis. trac. 17. b. parte. 10. de mirabilibus sacre scripture. libro. 3. ca. 10. Transfiguratio. auctorita. 1.
- Ece apparuit illis Moyses et Helias cum eo loquentes. p. 11. de quinq; beresi. ca. 7. b.
- Domine. bonum est nos hic esse. parte. 10. in soliloquio anime ad deum. ca. 22. de scala paradisi. ca. 7.
- Helias venturus est. et restituet omnia. pte. 4. in questio. euangeli. li. 1. ca. 21.
- Sepe cadit in ignem. et crebro in aquam. ibidem. 5

capitula. 22.

- 6 Si habueritis fidem sicut granum sinapis: et dicens huic arbori morio eradicare te. ibidem. ca. 29. parte. 9. in euangelio Joannis. trac. 40. e. in fine. f. infra Luce. 17. arti. 1. supra fides. auto. rate. 84.
- 7 Ergo liberi sunt filij. pte. 4. in questio. euangeli. li. 1. ca. 23.
- Cap. 18. Qui scandalizauerit unum de pusillis istis te. ibidem. ca. 24.
- 2 De homini per quem veniant scandala. p. 10. de singularia. clerico. ca. 8. b. de recitu. catbo. cōuersationis. n.
- 3 Angeli in celis semp vident facies patris mei. p. 6. de videndo deo ad Paulinā. ca. 9. a. b. pte. 11. con. Marini. arna. episco. li. 3. ca. 9. a. b. c.
- 4 Remittendum est nedum septies. sed septuagies septies. par. 5. de consen. euangelistarum. li. 2. ca. 4. d.
- 5 Oblatus est ei vnus qui debebat ei decem milia talentor. p. 4. in questio. euange. li. 1. ca. 25. p. 5. de baptis. con. Donatist. li. 1. ca. 12. b.
- Cap. 19. Quos deus communxit. homo nō separet. p. 9. in euangelio Joan. trac. 9. a.
- 2 Mulier excepta fornicatiōis causa. nō est dimittenda. supra. ca. 5. auto. 22.
- 3 Non omnes capunt verbum istud. sed quib⁹ datū est. p. de continē. ca. 1.
- 4 Si vis ad vitam ingredi. serua mandata dei. p. 9. in euang. Joan. trac. 22. b.
- 5 Si vis esse perfectus. vade et vende omnia que habes te. parte. 4. libro. 13. confessi. ca. 19. par. 6. con. lras Petilia. li. 2. ca. 104. b.
- 6 Habebis thesaur⁹ in celo. p. 10. de cogni. vere vite. ca. 47. de contemptu mundi. ca. 6.
- 7 Vinus difficile intrabit in regnum celorum. pte 4. in quest. euang. li. 1. ca. 26.
- 8 Facilius est camelus p foramen acus transire. q̄ diuitem intrare regnum celorum. parte. 10. de orando deo ad Proba. ca. 1. infra Luce. 18. arti. 3. p. 11. in quest. Uilarij. q. 3. per totum.
- 9 Amē dico vobis. q̄ vos qui secuti estis me in res generatiōe te. p. 7. li. 20. ca. 5. c. p. 8. con. duas eplas Pelagia. ad Bonifa. li. 3. ca. 3. c. li. 4. ca. 11. c. con. Julia. Pelagia. li. 2. m.
- 10 Omnis qui reliquerit domum aut agros propter me te. par. 6. contra lras Petilia. li. 2. ca. 99.
- Cap. 20. Singuli acceperūt singulos denarios. parte. 5. de sancta virgini. ca. 26. p. 10. de bono pserans. tie. ca. 8. a.
- 2 Multi sunt vocati. pauci vero electi. parte. 4. ad Simplicita. li. 1. q. 2. k. l. m. n. parte. 6. con. Cresco. grāma. li. 3. ca. 66. li. 4. ca. 53. p. 7. li. 18. ca. 48. c. parte. 10. de vera et falsa. peniten. ca. 6. de predestina. et gra. ca. 11. a. Vocatio. auto. 14.
- 3 Potestis bibere calicem quem ego bibiturus suz. p. 4. in quest. euang. li. 1. ca. 27.
- 4 Sedere ad dexterā vel ad sinistram non est meū dare vobis. parte. 5. de trinita. li. 1. ca. 12. c.
- 5 Domine fili dauid. miserere nostri. parte. 10. in soliloquio anime ad deū. ca. 2. b.
- 6 Cecos illuminauit egrediens ab Iericho. parte 4. in questio. euange. li. 1. ca. 28. li. 2. ca. 48.
- Cap. 21. Sedens super asinum et pullū. parte. 4. con. faul. li. 12. ca. 42.
- In arborē sici nihil nisi folia inuenit. parte. 4. in 2 quest. euang. li. 2. ca. 51. a.
- Qui ceciderit super lapidē istum. confringetur. 3 ibidem libro. 1. ca. 30.
- Simile est regnū celorum homini regi. ibidem. Cap. 22. capto. 31.
- Amice. quomodo huc intrasti. non habens vestem nuptialem. parte. 4. con. faustum. li. 22. ca. 19. pte. 6. con. Donatist. post colla. ca. 20. b. p. 9. in euang. Joan. trac. 9. e. Nuptialē. auto. 1.
- Ibi erit fletus et stridor denuum. supra. 13. aus. 3 contate. 13.
- Reddite que sunt cesari. cesari. et que dei deo. p. 5. con. eplam Parme. li. 1. ca. 7. g. pte. 6. contra Cresco. gramina. li. 1. ca. 17. pte. 10. de fide ad Petri. ca. 45. vide infra Luce. 20. arti. 1. Reddire. auto. 1.
- Erant apud nos septem fratres. et primus vxore ducta. defunctus est te. p. 4. in quest. euangelis. li. 1. ca. 32.
- Non est deus mortuor. sed viuentiū. par. 9. in euang. Joan. trac. 49. b.
- Erunt sicut angeli dei in celo. p. 10. de vanitate seculi. ca. 2. a. de rectitu. catbo. cōuersa. circa literam. q.
- Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo te. p. 2. 8 de vera reli. ca. 46. a. p. 4. de doctri. chris. li. 1. ca. 22. pte. 6. de spū 7 lra. ad Marcelli. ca. 36. a. p. 9. in euang. Joan. trac. 17. c. p. 10. de. 4. feria. ca. 6. b. in fine. li. 2. medita. ca. 2. a. in solilo. sic. ad deum. ca. 18. b. de substantia dilect. ca. 5. pulchra. p. 11. in questio. veteris et noni. q. 111. b.
- Diliges proximum tuum sicut teipm. parte. 2. 9 de vera religione. ca. 46. b. parte. 5. de Benefi ad litteram. li. 12. ca. 6. 11. par. 9. in euang. Joan. trac. 17. c. par. 10. de vita chris. ca. 10. de amicitia ca. 20. de substantia dilecti. ca. 25.
- In his duobus mandatis vniuersa lex pendet. 10 p. 4. in quest. euang. li. 1. ca. 33. p. 7. li. 19. ca. 14. d.
- Super cathedram moysi sederūt scribere. oia que cūq; dixerint vobis. facite. p. 4. de doctri. chris. na. li. 4. ca. 27. con. faust. li. 16. ca. 29. pte. 9. in euang. Joan. trac. 46. d. p. 5. de baptis. con. Donatist. li. 4. ca. 11. p. 6. con. lras Petilia. li. 2. ca. 6. 51. c. p. 10. de pastou. ca. 4. 10. a. b.
- Alligant onera grania et importabilia te. p. 5. 2 de ope monach. ca. 29. par. 6. con. lras Petilia. li. 2. ca. 61.
- Vnus est cūq; magister vtr⁹ et vnus pater. p. 6. in 3 colla. tertij dñi. loco. 3. a. p. 10. de cognitiōe vere vite ca. 36.
- De vobis qui clauditis regnū celor ante hoies 4 p. 10. de recitu. catbo. conuersa. f.
- Quid maius est aux. an templ⁹ qd sanctificat 5 aux. p. 4. in quest. euang. li. 1. ca. 34.
- Duces ceci excolantes culicē. camelū autē glunē 6 tes. ibidem. ca. 35.
- De vobis scribe et pharisei q̄ mundat⁹ qd defo 7 ris est. p. 10. de plic. vicio. et virtu. ca. 4.
- Mundate que intus sunt. parte. 10. de continē. 8 tia. ca. 2. a. b.
- Serpentes genimina viperar. qnō fugiet⁹ s ius 9 dicio iehenne. p. 6. con. lras Petilia. li. 2. ca. 14.

- 10 Ecce mitto ad vos pphetas et sapientes et scribas: et ex illis occident. ibidem. ca. 14. d.
- 11 Quotiens volui congregare filios tuos: quædam modò gallina congregat pullos suos. p. 4. in qf. euan. li. 1. ca. 36. p. 5. de Gene. ad Iſam. li. 1. ca. 18. p. 9. in euan. Joan. trac. 15. b.
- Cap. 24. Qui pſuerit uerit vsq; in finem: hic saluus erit. p. 3. in li. 83. ques. q. 61. f. in fi. p. 8. de corep. et gra. ca. 6. b. supra. ca. 10. arti. 10.
- 2 Date ne fiat fuga vſa in hyeme aut ſabbato. pte. 4. in ques. euan. li. 1. ca. 37. p. 5. de conſen. eua. li. 2. ca. 77. d.
- 3 Sicut fulgur erit ab oriente: et paret vsq; in occidentem. p. 4. in ques. euan. li. 1. ca. 38.
- 4 Ubicumq; fuerit corpus aliſc. congregabunt et aquile. ibidem. ca. 43.
- 5 Albarb. ſiſa diſate ſum. litudinem. ibidem. ca. 49. p. 10. b.
- 6 De die aut illa nemo ſcit. neq; angelus: niſi ſolus pater. pte. 2. de Gene. con. Manich. li. 1. ca. 23. b. p. 3. in li. 83. ques. q. 60. pte. 5. de trini. li. 1. ca. 12. veni. 24.
- Cap. 25. Cap. 25. exponit. p. 3. in li. 83. ques. q. 59. a. b. c. d.
- Cap. 25. Simile eſt regnũ celoz decẽ virginibz. p. 3. in li. 83. ques. 59. a. b. p. 6. de gra. nom. reſta. ad Mon. notatum. ca. 33. 37. Oleum. auto. 4. pſal. 44. auto. 1. 6.
- 2 Prudentes acceperunt oleum in vasis ſuis. ibid. ca. 31. b. 37. supra. Oleu. auto. 4. pſalmo. 44. auto. 1. 6.
- 3 Moram autẽ faciẽte ſponſo. dormitauerũt oẽs et dormierunt. ibidem. ca. 32. a.
- 4 Media autem nocte clamor factus eſt. ibidem. ca. 34.
- 5 Amen dico vobis. Meſcio vos. par. 3. in li. 83. ques. q. 60. 66. e. p. 6. de gra. no. reſta. ad Mon. ca. 35. 37. pte. 8. in. 2. eplã. ad Valen. c. in. 2. li. ques. ſup. Gene. q. 152. supra. ca. 7. arti. 15. infra. Luce. 13. arti. 2.
- 6 Euge ſerue bone et fidelis: ſupra multa te conſtitui. p. 9. in euan. Joan. trac. 25. f. g. b.
- 7 Cum venerit filius hois in maiestate ſua. cõgregabunt ante eũ omnes. p. 5. de trinita. li. 1. ca. 13. a. b. p. 10. de vanita. ſeculi. ca. 3.
- 8 Venite benedicti patris mei. p. 9. in euange. Joan. trac. 68. b. in fi. p. 18. de trinita. et vnita. dei. ca. 7. a.
- 9 Eſurui: et dedisti mihi manducare. p. 7. li. 17. ca. 18. c.
- 10 Discedite a me maledicti in ignẽ eternũ. qui parati eſtis diabolo. pte. 6. de gratia no. reſta. ad Mon. ca. 23. b. de fide et ope. ca. 15. b. c. p. 7. li. 21. ca. 23. pte. 8. ad Oſi. con. Puſal. ca. 5. 6. con. aduerſa. legis et pph. li. 1. ca. 16. de octo Dulcici. queſtio. q. 1. b. c. p. 10. de mirabi. ſacre ſcrip. li. 1. ca. 2. a. de vita chriſti. ca. 10. a. b. de ſaluta. docu. ca. 49. Opera. auto. 22.
- 11 Quamdiu vni et minimis meis nõ feciſtis: nec mihi. parte. 10. de viſitatione infirmo. in li. 1. capi. 3.
- 12 Ibi erit in ſuppliciu eternũ. p. 6. de fide et ope. ca. 15. b. c. p. 10. de fide ad Petru. dyaco. ca. 45. b. de vita chriſti. ca. 10. a. b.

- Illi conſtituerũt ei triginta argenteos. parte. 4. Cap. 26. in queſtio. euan. li. 1. ca. 41.
- Tristiſt eſt anima mea vsq; ad montem. parte. 11. 2 con. ſecilia. Bruno. ca. 15.
- Pater mi. ſi poſſibile eſt: tranſeat a me calix iſte. 3 p. 10. de orando deo ad Probam. ca. 14. b.
- Spiritus quidẽ promptus eſt: caro autẽ infirma. 4 p. 10. de ſaluta. docu. ca. 64. a.
- Qui gladio percufferit: gladio morietur. p. 4. de ago ne. chriſtiano. ca. 29. con. fauſ. li. 22. ca. 70. p. 5. de conſen. euan. li. 3. ca. 5. b. p. 11. in ques. vete. et no. reſta. q. 104. a. b. supra. gladius.
- Petrus aut a longe ſecurus eſt. p. 4. in ques. eua. li. 1. ca. 46.
- Expuerũt in faciẽ eius et colaphis eũ ceciderũt. 7 ibidem. ca. 44.
- Petrus negavit chriſtu corã omibz. ibid. ca. 8 45. pte. 10. de quarta ſeria. ca. 5. b.
- Agger ille ſanguis eſt. par. 10. de quarta ſeria. ca. 3. et 4. Cap. 27
- Judas abiens. laqueo ſe ſuſpexit. parte. 7. li. 2 1. ca. 17.
- Sifilins dei es. deſcende de cruce. p. 9. in euan. 3 Joan. trac. 37. f.
- Frugerunt milites crura: vt non relinquerent 4 quicq; vsq; in mane. quid figurat. parte. 10. de cathaciſmo. ca. 4. b.
- Ecce ego vobiscum ſum omibz diebus ad conſumationem ſeculi. par. 5. de Gene. ad Iſam li. 6. ca. 8. p. 9. in euan. Joan. trac. 50. f. Cap. 28.
- Autoſitates et euan-**
gelio ſm Marcum. pte. 11. ſpeculi. de euangelio Marci.
- Tu es fili⁹ meus dilectus. in quo mihi complacui. Vide ſupra Matthæi. 11. arti. 7. Cap. 1.
- Erat in deſerto quadraginta diebus et quadraginta noctibz. supra. Matthæi. 4. auto. 2. 2
- Penitemini et credite euangelio. supra. Matb. 4. auto. 3. 3
- Erat predicans in ſynagogis eoz. p. 5. de cõſen. euan. li. 2. ca. 19. a. 4
- Sacerdotes enim ipſum eſſe. pte. 11. ques. vete. et noui 5 teſtamenti. q. 66.
- Iudaerunt tectũ ubi erant: et paralyticũ in lecto ante dñm miſerunt. pte. 10. de paſſion. ca. 6. Cap. 2.
- Quid iſta cogitatio in cordibus veſtris. supra. 2 Matb. 9. auto. 3.
- Diſcipuli eius ceperunt progredi et vellere ſpicos. supra. Matb. 12. arti. 1. 3
- Quomodo poteſt ſarbanas ſarbanã eiicere. pat. 3. in li. 83. ques. q. 79. b. Cap. 3.
- Qui fecerit voluntatez patris mei. frater meus eſt. supra. Matb. 12. arti. 16. 2
- Granũ ſynapis cũ ſeminatũ fuerit et natũ fuerit ſit mai⁹ oibz oleribus. ſup. Matb. 13. arti. 7. Cap. 4.
- Mitte nos in porcos. dixerunt unimundi ſpūs. supra. Matb. 8. arti. 11. Cap. 5.
- Puella nõ eſt mortua. ſed dormit. ſup. Matb. 9. arti. 10. 2
- Vnde huic bec oia: ſapientia et virtutes. p. 4. in ques. euan. li. 1. ca. 14. Cap. 6.
- Precepi eis ne quid tollerent in via. p. 5. de conſenſu euange. li. 2. ca. 30. b. c. 2

- Cap. 7. ³ Calcari eos sandalijs. ibidem. d.
Populus hic labijs me honorat: cor aut cor lon-
ge est a me. sup. ¹ Esai. 29.
Cap. 9. ¹ Omnia possibilia sunt credenti. p. 11. in quest. ve.
et no. testa. q. 115. r.
Cap. 10. ¹ Quicumq; dimiserit vxorē et aliā duxerit: adulte-
riā cōmutat. p. 8. de adulteri. coniu. ad Pollen.
li. 1. ca. 11. 12. 22.
² Nemo bonus nisi solus de⁹. p. 4. de natura bo-
ni aduersus Maniche. ca. 39. par. 10. de incar.
verbi. ca. 15. de trinitate. et vnitate. dei. ca. 13. b.
Cap. 11. ¹ Domus mea domus oratiōis vocabit^r omib⁹
gentib⁹. sup. ³ Esai. 56. arti. 2.
Cap. 12. ¹ Reddere q̄ sunt cesaris cesari: et que sunt dei deo
p. 5. con. episto. Parme. li. 1. ca. 7. g. d. Math.
22. articulo. 4.
² Ego sum deus Abraham: deus Isaac: et de⁹ Ja-
cob. sup. ¹ Erod. 3. arti. 3.
³ Audi israel. diliges deum ex toto corde tuo: to-
ta aia tua rē. sup. ¹ Deutero. 6. arti. 2. Math.
22. arti. 7.
Cap. 13. ¹ Qui aut sustinuerit in finē: hic saluus erit. sup. ¹
Mathei. 10. arti. 10.
Cap. 16. ¹ Qui crediderit et baptisat⁹ fuerit: saluus erit. p.
10. de blasphem. in spī scti. b.

Autoritates et euange

gelio fm Luce et ponit pte. 4. in quest.
euange. li. 2. per tom. pte. 11. speculi de
euangelio Luce.

- Cap. 1. ¹ Erant ambo iusti ante deū. p. 6. de pctō. meri. et
remissi. li. 2. ca. 13. pte. 8. con. Pela. et Celest. de
grā chri. li. 1. ca. 48.
² Exaudita est deprecatio tua. par. 4. in quest. euā.
li. 2. ca. 1.
³ Pcedet ante illū in spū et virtute belie. p. 9. in
euange. Ioan. trac. 4. c. par. 11. in quest. vete. et
no. testa. q. 26.
⁴ Et regni eius non erit finis. p. 4. de natura boni
aduersus Maniche. ca. 22. p. 7. li. 22. ca. 1. a. p.
8. ad Orosi. con. Pusei. ca. 7.
⁵ Quomodo fiet istud: qm̄ virū nō cognosco. pte
5. de scā virgini. ca. 4.
⁶ Virtus altissimi obuiabit tibi. p. 11. in questio.
vete. et no. testa. q. 51.
⁷ Eruleauit infans in vtero meo. p. 8. de p̄sen. dei
ad Warda. ca. 10.
⁸ Magnificat aia mea dñm. pte. 11. sup. Magnifi-
cat. a. b. c. Magnificatio. auto. 1.
⁹ Promisit nobis seipm̄: sicut iurauit p̄ribus no-
stis. p. 10. li. 2. medita. ca. 17.
Cap. 2. ¹ Et in terra par boibus bone voluntariis. p. 7. li.
14. ca. 8. c. p. 11. con. iudeos paga. et arua. ca. 10.
² Parentes Iesu vt facerent fm̄ p̄uēdinē legis:
obtulerūt par turtur rē. p. 8. li. 3. quest. super
Leuiti. q. 40. b.
³ Quia viderunt oculi mei salutare tuū. pte. 8. cō.
aduersa. legis et ppbe. li. 1. ca. 11. p. 10. de cōtinē.
ca. 4. Salutare. auto. 1. 2.
⁴ Et in signū cui contradice⁹. p. 8. li. 4. quest. sup
numeros. q. 36.
⁵ Tuam ipius animā: gladi⁹ doloris p̄transibit
p. 11. in quest. vete. et no. testa. q. 73.
⁶ In templo uenerūt puer Iesum. p. 10. de mira

- bili. sacre scrip. li. 1. veri. 10.
Descendit cū eis et erat subditus illis. p. 11. con. ⁷
Maximi. arua. episco. li. 3. ca. 18. c.
Vt purabatur filius Ioseph qui fuit Heli rē. Cap. 3.
p. 4. in quest. euange. li. 2. ca. 5. p. 5. de cōsen.
euange. li. 2. ca. 1. in fi. 3. a. b. c.
Dñm deū tuū adorabis: et illi soli seruiēs. sup. ¹ Cap. 4.
Deutero. 6. arti. 3.
Ascendēs Iesus in nauiculā petri: rogauit eum ¹ Cap. 5.
a terra reducere puillū. p. 4. in quest. euange.
li. 2. ca. 2.
Rethe rēpebat p̄ multitudinē pisciū. p. 3. in li. ²
83. quest. q. 81. b.
Vade ostende te sacerdoti. pte. 4. in quest. euang. ³
li. 2. ca. 3.
Paralyticū per rectū submiserunt. ibidem. ca. 4. ⁴
sup. ¹ Marci. 2. et auto. 1.
Non veni vocare iustos: sed peccatores ad peni- ⁵
tentia. p. 6. de pctō. meri. et remissi. li. 1. ca. 27. a.
sup. ¹ Math. 9. arti. 8.
Quare discipuli tui nō ieiunant. p. 4. in questio. ⁶
euange. li. 2. ca. 18.
Dexterā manū andr̄ ebrius sanauit. ibidē. ca. 7. ¹ Cap. 6.
Descendens cū illis: stetit in loco campestri. pte ²
5. de consen. euange. li. 2. ca. 19. b. c.
De vobis qui ridetis nunc: q̄ flebitis. p. 10. de ³
conflictu. vicio. et virtu. ca. 21.
Diligite inimicos v̄ros. p. 3. con. Adiman. Ma ⁴
nichei disci. ca. 17. sup. ¹ Math. 5. arti. 26.
Dimittite: et dimittetur vobis. p. 7. li. 21. ca. 27. ⁵
b. f. p. 10. de saluta. docu. ca. 28.
Date et dabit vobis. parte. 4. in quest. euange. ⁶
li. 2. ca. 8.
Nunquid pōt cecus cecū ducere. ibidem. ca. 9. ⁷
Similis est homini q̄ fodit in altū et posuit fun- ⁸
damentū supra petram. ibidem. ca. 10.
Centurio misit ad Iesum seniores indeoꝝ: roga- ¹ Cap. 7.
tes de puero. p. 4. con. faustū. li. 33. ca. 7. 8. su- ²
pra ¹ Math. 8. arti. 2.
Lamentauimus et nō plorastis. pte. 4. in quest. ³
euange. li. 2. ca. 11.
Qui plus dimittit: plus diligit. p. 4. li. 4. con- ⁴
fess. ca. 7. dicto. 2. docu. 2.
Qui habet anres audiendi audiat. p. 10. de bono ¹ Cap. 8.
p̄seueran. ca. 14. c.
Nemo lucernam accendēs: operit eā vase. p. 4. ²
in quest. euang. li. 2. ca. 12.
In regione Gerasenoꝝ curauit dñs aliquē in q̄ ³
erat legio demonioꝝ. ibidem. ca. 13.
Quis est qui me tetigit. p. 9. in euang. Ioan. trac. ⁴
28. p. 8. con. menda. ad Consen. ca. 13. a.
Qui voluerit animam suam saluam facere: p̄det ¹ Cap. 9.
eam. p. 10. de spū et aia. ca. 9. a. perdere. auto. 2.
Transfiguratus est ante discipulos. parte. 4. de ²
doctri. chri. li. 3. ca. 35. sup. ¹ Mathei. 17. in
quest. euang. li. 1. ca. 7.
Nemo mittens manū ad aratrum: et retro: sum ³
respicieus: aptus est regno celorum. parte. 10.
de rectit. catho. p̄ntia. v.
Designauit dñs et alios septuaginta duos. p. 4. ¹ Cap. 10.
in quest. euange. li. 2. ca. 14.
Tyro et sydoni remissius erit in die iudicii. p. 10.
de bono p̄seueran. ca. 9. a. 10. a. b. de singularia. ²
clerico. ca. 4. a.

- 3 Homo quidā descēdebat ab hierlīm in Jericho p.4. in ques. euāge. li. 2. ca. 19. p. 11. con. Pelag. bypponof. li. 3. b.
- 4 Samaritan⁹ misericōdia met⁹ accessit ad vulnera-
tum: sacerdos autē preterijt. p. 9. in euan. Joan.
trac. 43. a.
- 5 Martha crecepit illū in domū suā. p. 4. in ques.
euāge. 2. li. ca. 20.
- 6 Maria optimas partē elegit. p. 5. de trinita. li. 1.
ca. 10. a.
- Cap. 11.** Domine doce nos orare. parte. 9. in eūā. Joan.
trac. 7. b.
- 2 Amice accomoda mihi tres panes. p. 4. in ques.
euan. li. 2. ca. 21.
- 3 Petite et accipietis. p. 10. de orando deo ad pbaz
viduam. ca. 8. Matth. 7. auto. 4.
- 4 Si in digito dei enīto demōia. p. 4. in ques. eūā.
li. 2. ca. 17. con. faul. li. 32. ca. 12. de cathecisan.
rudibz. ca. 20. a. p. 10. de essen. diuinita. g. p. 11.
in ques. vere. et no. testa. q. 92.
- 6 Beatus vter q̄ te portauit. p. 9. in euan. Joan.
trac. 10. a.
- 7 Erunt nouissima boia illius peiora prioribz. pte
6. de fide et op. ca. 25. b.
- 7 Sicut fuit Jonas in vētre ceti. p. 11. in ques. ve.
et no. testa. q. 64. supra Matth. 12. arti. 13.
- 8 Quid ne lumen quod in te est tenebitur. p. 4.
in ques. euāge. li. 2. ca. 15.
- 9 Quod superest date elemosinā: et oīa vobis mun-
da erūt. p. 6. con. Cresco grāma. li. 2. ca. 12. c. p.
8. in Enchir. ad Lauren. ca. 72. 75. pte. 10. de
conflic. vicio. et virtu. ca. 17.
- 10 De vobis legisperit: qui tulist? dānē scētie tē.
pte. 4. in ques. euan. li. 2. ca. 23. pte. 8. con. ad
uerfa. legis et ppbe. li. 2. ca. 5. b.
- Cap. 12.** Nolite timere eos qui occidūt corpus tē. p. 8. de
grā et li. arbi. ad Valen. ca. 18. b. supra Matth.
10. arti. 13.
- 2 Stulte hac nocte reperit aliam tuā: a te. p. 10. de
saluta. docu. ca. 53. a.
- 3 Nolite in sublimē extolli. p. 4. in ques. euāge. li.
2. ca. 29.
- 4 Sicut lumbi vestri sēincti: et lucerne ardētēs tē
ibidem. ca. 25. p. 10. de continen. ca. 7. a. lum-
bos. auton. 1.
- 5 Ignem veni mittere in terram. par. 4. con. faul.
li. 22. ca. 93.
- 6 Cum videritis nubem orientē ab occasu. p. 4. in
ques. euāge. li. 2. ca. 27.
- Cap. 13.** Contendite intrare per angustā portā. p. 10. de
tpe barbarico. ca. 8. sup. Matth. 7. arti. 7.
- 2 Mēcio vos vnde sitis. p. 11. in ques. vere. 7 noui
testa. ques. 110. d. supra Matth. 25. auto. 5.
- 3 Ecce excito demonia: 7 perficio sanitates. p. 5. de
consen. euāge. li. 2. ca. 76. circa. fi. p. 8. cō. Ju-
lia. Pelagia. li. 6. ca. 8. c.
- Cap. 14.** Hydopicū aīali qđ in puteū cecidit compauit.
p. 4. in ques. euan. li. 2. ca. 29.
- 2 Inuitatus dic vt veniant. ibidem. ca. 30. p. 6. de
fide et operi. ca. 17. b. p. 8. con. 2. Gaduē. epis.
li. 2. ca. 17.
- 3 Compelle intrare. parte. 8. de correctione Do-
nanista. ad Bonifacium. ca. 16. contra secundā
Gauden. epis. li. 2. ca. 17.

- Qui se humiliat exaltabitur. par. 8. de gestis cū
emerito Donanist. episc. d. būlitas. auto. 13.
- Quingenta boum emi. par. 10. de quarta feria. 5
ca. 1.
- Si quis venit ad me et nō odit patrem suū 7 ma- 6
trem tē. parte. 3. de sermo. dñi in monte. li. 1. n.
supra oderūt. auto. 3.
- Quis ex vobis volens turrim edificare: nonne 7
prius computat sumptus. p. 4. in ques. euan.
li. 2. ca. 31.
- Quem perditam querit donec inueniat: et cū in-
uenierit: imponit in humeros suos. par. 3. in li.
83. ques. q. 65. parte. 4. in ques. euāge. li. 2.
ca. 32. par. 10. li. 1. medita. ca. 8. b. et. 15. par. 11.
con. Pelagia. bypponof. li. 3. k.
- Gaudiū erit in celo sup vno peccatore penitētis: 2
agentē. parte. 4. li. 8. confess. ca. 3. a. parte. 10. in
solilo. aīe ad dē. ca. 27. b. supra Angeli. auto.
77. et gaudent. auto. 1.
- Drachmā perditā mulier querit. pte. 4. li. 10. cō. 3
fessio. ca. 18.
- Homo quidā duos habuit filios. adolescentior 4
pegre pfectus est. p. 4. in ques. eūā. li. 2. ca. 33.
- Parabolā de filio prodigo vide. parte. 10. de tpe
barba. ca. 7. a. b.
- Jam non sum dignus vocari filius tuus. p. 10. 5
de vera et falsa peniten. ca. 3. b.
- Domus erat et reuixit. parte. 8. de corre. Do- 6
nanista. ad Bonifacium. ca. 25. par. 9. in eūā.
Joannis. trac. 19. c.
- Villicū iniquitans a villicatione cecit. pte. 4. in 16
ques. euan. li. 2. ca. 34.
- Facite vobis amicos de mammona iniquitatis: 2
vt cum defeceritis. par. 7. li. 21. ca. 27. b. a. p. 8.
con. Julia. Pelagia. li. 4. ca. 4. b.
- Si in alieno fideles non fuistis: qđ vrm est quis 3
dabit vobis. p. 4. in ques. euan. li. 2. ca. 35.
- Nemo seruus potest duobus dñis seruire. ibid 4
ca. 36. supra Matth. 6. arti. 16.
- Regnum celorum vinu paratur. supra Matth. 11 5
arti. 4.
- Omnis qui dimittit vxoem suam et ducit alter- 6
ram: mechatur. parte. 8. de adulteri. coniugis
ad Pollen. li. 1. ca. 11. 12. 22. li. 2. ca. 9.
- Homo quidam erat diues: qui inducbatur pur- 7
pura. par. 4. in ques. euāge. li. 2. ca. 38. par. 10
de contemptu mundi. ca. 7.
- Crucior in hac flamma. parte. 7. libro. 21. ca. 3. 8
b. 10. c.
- Diues Lazarum ad fratres suos mitti petijt ab 9
Abrahā. parte. 8. de cura pio mortuis agen-
da. ca. 14.
- Aidage nobis fidem. parte. 4. in ques. euāge. 17
li. 2. ca. 39. supra Matth. 17. articulo. 6. fides.
auto. 84.
- Ite ostendite vos sacerdotibus. ibidem. ca. 40. 2
parte. 10. de vera et falsa penitentia. ca. 10. a. de
visitatione infirmo. li. 2. ca. 4. b.
- Regnū dñi intra vos est. p. 10. de cognitiōe vere 3
vitę. ca. 44. a.
- In illa hora que fuerit in tecto: et vasa aī⁹ in do- 4
mo tē. p. 4. in ques. euāge. li. 2. ca. 41.
- Qui in agro similiter non redcat retro. ibidem. 5
ca. 42.

- 6 Memores estote vtriusque. *ibidem*. capi. 47. supra Gene. 19. arti. 5. p. 10. de consue. viciis et virtutib. ca. 16. b.
- 7 In illa nocte erunt duo in lecto vno. p. 4. in quest. euange. li. 2. ca. 44.
- Cap. 18.** Phariseus gratus agebat superbe. par. 6. de peccato. meritis et remissis. li. 2. ca. 5. b. pharisei. auto. 7.
- 2 Difficile qui pecunias habent regnum dei intrabunt. supra Matb. 19. arti. 7.
- 3 Facilius est camelum per foramen acus transire: quam diuitem in regnum celorum. p. 4. in quest. euang. li. 2. ca. 47. supra Matb. 19. arti. 8.
- 4 Cecus illuminatus est cum appropinquaret Iericho. p. 4. in quest. euang. li. 2. ca. 48. sup. Matb. 20. arti. 6.
- Cap. 19.** Venit filius hominis querere et saluum facere quod perierat. p. 6. de peccato. meritis et remissis. li. 3. ca. 5. b. infra. 1. ad Thimo. 1. arti. 4. supra peccatores. auto. 30.
- 2 Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam. p. 4. in quest. euang. li. 2. ca. 46.
- 3 Videns ciuitates fleuit super illas. p. 10. li. 1. medicinalis. ca. 36. d. fleuit. auto. 3.
- 4 Domus mea: domus orationis vocabitur. supra Esai. 56. arti. 2.
- Cap. 20.** Reddite que sunt cesaris cesari: et que dei deo. p. 9. in euang. Joan. trac. 40. f. in fine. g. 41. b. sup. Matb. 22. arti. 4.
- 1 Neque ultra mori poterunt. par. 4. in quest. euang. li. 2. ca. 49.
- 3 Dixit dominus domino meo: sede a dextris meis. supra psal. 109. arti. 1.
- Cap. 21.** Capillus de capite vestro non peribit. p. 7. li. 22. ca. 12. b. 14. a. 15. 19. a. 20. c.
- 2 Celum et terra transibunt: verba autem mea non. *ibidem*. li. 20. ca. 24. a. b.
- 3 Attendite ne grauentur corda vestra in crapula et ebrietate. p. 4. li. 10. confes. ca. 31. c. p. 10. ad sacras virgines. ca. 1. d. de consuetu. vicio. et virtutis. ca. 20. ebrietas. auto. 10.
- Cap. 22.** Intravit autem Sathanas in Iudam. p. 9. in euang. Joan. trac. 62. a.
- 2 Orate ne intretis in tentationem. p. 4. in quest. euang. li. 2. ca. 50.
- 3 Simite vscusque adhuc. pte. 5. de consensu. euang. li. 7. ca. 5. b.
- 4 Et conuersus dominus respexit petrum. p. 8. con. Petri et Celesti. de gratia christi. li. 1. ca. 45.
- Cap. 23.** Pater dimitte illis: non enim sciunt quid faciunt. p. 9. in euang. Joan. trac. 31. d.
- 2 Pater in manus tuas commendo spiritum meum. p. 8. con. sermo. Arna. ca. 9. p. 10. de trinitate et vni. dei ca. 6. in fine. 7.
- 3 Hodie mecum eris in paradiso. p. 5. de Gene. ad Iram. li. 12. ca. 34. b. pte. 6. con. Cresco. grama. li. 2. ca. 9. p. 8. de presentia dei ad Darda. ca. 2. 3. p. 9. in euange. Joan. trac. 111. b. p. 11. con. felicitatem Arna. ca. 15.
- Cap. 24.** In diluculo venerunt mulieres. par. 8. in li. 7. quest. sup. Iudicium. q. 46.
- 2 Ipse sinit se longius ire. par. 4. in quest. euang. li. 2. ca. 51. a. b. p. 8. con. menda. ad Rosen. ca. 13. a. Chris. auto. 207. 208.
- 3 In fractione panis aperti sunt oculi eorum. par.

5. de Gene. ad Iram. li. 11. ca. 31. p. 8. de nap. et concupis. ad Vale. li. 1. ca. 5.

Christus partem piscis assit: et fauam mellis coram discipulis manducauit. p. 6. de ser. quest. contra pag. q. 1. c. p. 10. de mirabil. sacre script. ca. 4. in fi. Chris. auto. 110.

Sedere in ciuitate quousque induamini tunc ex alto. par. 9. in euang. Joan. trac. 99. e.

Autoritates ex euangelio

Joannis. in summa exponit par. 9. p. totum. par. 11. speculi de euange. Joan.

Capitulum 1. exponit. p. 11. in quest. vete. et noui testa. q. 122. p. totum. latus. p. 9. ubi totum euangelium Joannis declarat.

In principio erat verbum: et verbum erat apud deum par. 5. de trinitate. li. 1. ca. 6. a. li. 6. ca. 2. b. veritas. 4. p. 6. de gratia noui testa. ad Honora. ca. 3. p. 9. in euang. Joan. trac. 36. a. 40. c. p. 11. in quest. vete. et noui testa. q. 122.

Oia per ipsum facta sunt. pte. 9. in euang. Joan. trac. 8. a. b.

Sine ipso factum est nihil. pte. 4. de natura boni. aduer. Manich. ca. 24. in fine. 25. 26. p. 10. in solilo. ale ad deum. ca. 4. 5. Nihil. auto. 1.

Quod factum est in ipso vita erat. pte. 5. de Gene. ad Iram. li. 5. ca. 13. 14.

Tenebat enim non comprehenderunt. p. 5. de trinitate. li. 4. ca. 2. veritas. 4. p. 6. de videndo deo ad Pauli. ca. 9. a. de peccato. meritis et remissis. li. 1. ca. 25. b. c. de gratia noui testa. ad Honora. ca. 3. a. mente. auto. 5. Tenebre. auto. 11. et. 12.

Non erat ille lux. par. 9. in euang. Joan. trac. 14. a. 33. a.

Illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. p. 6. de peccato. meritis et remissis. li. 1. ca. 25. a. b. p. 8. in Irenaei. ad Laurent. ca. 103. p. 10. in solilo. ale ad deum. ca. 1. c. 17. a. 34. a.

In propria venit: et sui enim non receperunt. p. 6. de gratia noui testa. ad Honora. ca. 3. circa. fi.

Dedit eis potestatem filios dei fieri. p. 5. de consensu. euang. li. 2. ca. 3. b.

Et verbum caro factum est. p. 3. in li. 83. quest. q. 80. b. p. 4. de agone christiano. ca. 21. de doctrina christiana. li. 1. ca. 13. contra Faustum. li. 23. ca. 10. par. 5.

de trinitate. li. 13. ca. 19. a. b. li. 15. ca. 11. a. veritas. 25. de consensu. euangelis. li. 2. ca. 3. b. parte. 6. de peccato. meritis et remissis. li. 1. ca. 31. b. li. 2. ca. 24. de gratia noui testa. ad Honora. ca. 4. b. 36. parte. 8. con. sermo. Arna. ca. 9. in Irenaei. ad Laurent. ca. 34. par. 9. in euang. Joan. trac. 40. c. pte. 10. de trinitate. et vni. dei. ca. 7. a. par. 11. in dialo. ad Erosi. q. 4. Verbum. auto. 18.

Et vidimus gloriam eius: quasi unigeniti a patre. parte. 4. con. eplam Manich. ca. 37. a.

De plenitudine eius omnes accepimus. par. 9. in euange. Joan. trac. 13. c.

Lex per Moysen data est: gratia et veritas per Iesum christum. parte. 4. con. Faust. li. 22. ca. 6.

Deum nemo vidit vnquam. parte. 3. contra Aduersarium Manichei discipulorum. ca. 9. parte. 6. in commonitorio Augustini ad fortissimum. a. c. de videndo deo ad Paulinum. ca. 5. 6. b. 7. 10. 11. in fine. parte. 10. de essen. diuinita. a. de

Cap. 18.

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

- symbo. ad cathecu. li. 4. ca. 3. p. 11. in ques. vet. et no. testa. q. 71. de inquisi. trinita. b. con. Ma-
rimunū Arna. episco. li. 3. ca. 9. a. b.
- 15 Et ego nesciebam eum. p. 5. de consen. euangelis. li. 2. ca. 15.
- Cap. 2. Nuptie facte sunt in Ebana galylee. ibidem. ca. 17. d.
- 2 Quid mihi et tibi est mulier. p. 3. de fide et sym-
bolo. ca. 4. d. par. 9. in euang. Joan. trac. 8. b. p. 10. de symbo. ad cathecu. li. 2. ca. 5. c.
- 3 Aquam in vinum conuertebat. ibidem. trac. 9. b. c. d.
- 4 Quadraginta et sex annis edificatū est templum hoc. p. 3. in li. 83. ques. q. 56. p. 11. in dialo. ad Orisi. q. 26. c.
- Cap. 3. Nisi quis renatus fuerit ex aqua et spūscō. p. 4. ad Simplicita. li. 1. q. 2. b. p. 5. de baptis. contra Donatist. li. 6. ca. 12. b. par. 6. de petō. meritis et remissi. li. 1. ca. 16. 20. 28. 30. li. 2. ca. 27. p. 8. de pſentia dei ad Darda. ca. 14. 15. 16. de aīa et ori-
gine eius ad Vincen. victo. li. 3. ca. 11. Masci. auto. 2.
- 2 Quod natū est de carne caro est. par. 5. cō. eplaz Parme. li. 2. ca. 11. a.
- 3 Spiritus ubi vult spirat. par. 4. ad Simplicita. li. 2. ques. 1. a. b. p. 10. de mirabil. sacre scriptu. ca. 34.
- 4 Si iterum dixi vobis et nō creditis. p. 11. in ques. vet. et noui testa. q. 59.
- 5 Nemo ascendit in celū: nisi qui de celo descendit par. 4. de agone chriano. ca. 25. p. 6. de petō. meritis et remissi. li. 1. ca. 31. a. p. 9. in euā. Jos. trac. 12. c. 27. a. 31. d.
- 6 Sicut Moyses exaltauit serpentē in deserto tē. supra Leui. 21. art. 2. Serpens. auto. 10.
- 7 Qui credit nō iudicatur. p. 4. de agone chriano. ca. 27.
- 8 Qui non credit iudicatus est. p. 6. de fide et ope. ca. 23. b. de videndo deo ad Pauli. ca. 11. a.
- 9 Qui facit veritatē venit ad lucē. p. 4. in li. anno. in Job. ca. 6. b.
- 10 Nō potest homo accipere quicquid: nisi fuerit illi datum de celo. par. 5. con. eplām Parme. li. 2. ca. 15. a. d.
- 11 Illum oponeat crescere: me autē minui. p. 3. in li. 83. ques. q. 58.
- Cap. 4. Quia Iesus plures discipulos facit et baptizat q̄ Joan. ibidem. q. 62.
- 2 Hora diei sexta venit domin⁹ ad puteū. ibidem questione. 64.
- 3 Dñe da mihi hanc aquam vt non sitiam. p. 10. de scala paradisi. ca. 10. b. in fi.
- 4 Vade et voca virū tuū et veni huc. p. 4. p̄ faul. li. 22. ca. 87.
- 5 Deus spiritus est. p. 10. de essen. diuini. a. pte. 11. de speculo. ca. 2.
- 6 Propheeta in patria sua honorē nō habet. p. 9. in euā. Joan. trac. 24. d.
- Cap. 5. Vnus semp sanabat in piscina post aque mo-
nō. p. 9. in euā. Joan. trac. 12. c.
- 2 Ecce sanus factus es: noli amplius peccare. pte 6. de fide et ope. ca. 20. p. 10. de vita chriana. ca. 13. c. infra. ca. 8. art. 2.
- 3 Pater meus vsq̄ modo opatur: et ego operor.

- p. 3. con. Adiman. Manich. disci. ca. 2. p. 5. de Gene. ad Iam. li. 4. ca. 11. 12. li. 5. ca. 20. p. 8. de origi. aīe ad Jerony. li. 1. ca. 9. 10. par. 10. de spū et aīa. ca. 41. pte. 11. in dialo. ad Orisi. q. 42. de inquisi. trini. d. de vera innocen. ca. 277. cpa-
tur. auto. 1. pater. auto. 67.
- Nō pōt filius a se facere quicquid. p. 8. con. sermo. 4 Arriano. ca. 14. 23.
- Quicunq̄ facit pater: hec eadem et filius. ibidem ca. 15. a.
- Pater nō iudicat quicquid. par. 5. de trini. li. 1. ca. 13. b. p. 8. con. sermo. Arriano. ca. 14. p. 9. in euā. Joan. trac. 99. a. p. 10. de trini. et vni. dei. ca. 8. c. supra Pater. auto. 69.
- Amen dico vobis: quia venit hora et nūc est qm̄ mortui audient tē. p. 7. li. 20. ca. 6. a.
- Sicut pater habet vitam in semetipso: sic dedit fili-
lio. par. 8. con. sermo. Arriano. ca. 17.
- Meq̄ vocem eius audistis. p. 2. con. Adiman. Maniche. disci. ca. 9. a. c. pte. 11. in ques. vet. et no. testa. q. 71.
- Si eī crederet moyses: crederet: forsitan et mihi par. 4. con. faul. li. 16. ca. 26. 22.
- Panes quinq̄ bordeacci quibz dñs turbas ciba-
uit: quid significant. pte. 3. in li. 83. ques. q. 61.
- Descendi de celo non vt faciā voluntariē meam: sed eius qui me misit. par. 8. con. sermo. Arria. ca. 7. 18. p. 10. de trini. et vni. dei. ca. 6. a. b.
- Nemo potest venire ad me: nisi pater q̄ me mi-
sit traherit eū. par. 8. con. duas eplaz Pela. ad Bonifa. li. 1. ca. 3. 19. de gra et li. arbi. ad Val-
len. ca. 5. a. con. sermo Arriano. ca. 30. p. 10. de predestina. scōp. ca. 8. d. quasi in fi. Trabere. auto. 1. et. 3.
- Quis q̄ audiuit a patre et didicit: venit ad me. p. 8. con. Pela. et Celest. de gra. chfi. li. 1. ca. 14. p. 10. de predesti. san. ca. 8. a. b. c. De bono pſer-
uerantie. ca. 14. a.
- Patres vestri manducauerūt manna in deserto et mortui sunt. p. 10. de vilita. agende peniten. ca. 1. c.
- Qui manducat carnē meā et bibit sanguinē meū. pte. 7. li. 21. ca. 24. c. par. 10. de blasphem. in spū sanctum. b.
- Dñe ad quē ibimus: verba vite eterne habes. p. 10. de quarta feria. ca. 6. b.
- Nonne ego vos duodecim elegi. par. 8. in li. 1. ques. sup Gene. q. 117. b.
- Mea doctrina nō est mea: sed eius qui me misit par. 5. de trini. li. 1. ca. 12. f.
- Si quis sitit veniat ad me et bibat. parte. 6. con. Cresco. grāma. li. 2. ca. 13. 14. par. 10. li. 1. medi-
tationū. ca. 37. a.
- Spiritus nondū erat datus: quia Iesus nondū erat glorificatus. p. 3. in li. 83. ques. q. 62. a. pte 9. in euā. Joan. trac. 52. d. 63. b. p. 10. de trini. et vni. dei. ca. 4. a.
- Nec ego te condēnabo. p. 8. de adulteri. pinguis ad Pollen. li. 2. ca. 6. 7.
- Vade. noli ampli⁹ peccare. par. 10. de vera et fal-
sa peniten. ca. 13. supra. ca. 5. art. 2.
- Vos de deorsum estis: ego ex supernis sum. p. 10. de patientia. ca. 19.
- Vos de hoc mundo estis: ego non. par. 8. cōtra

- Julia. Pelagia. li. 6. ca. 1. b.**
5 Veritas liberabit vos. parte. 5. et trinitate. li. 4. ca. 18. b.
6 Qui facit peccati. servus est peccati. par. 7. li. 19. ca. 15. b. c.
7 Si filius vos liberaverit: vere liberi estis. ibidem li. 14. ca. 11. c. d. pte. 8. con. duas epl̄as Pel̄. ad Bonif̄. li. 1. ca. 2.
8 Non a me ipso veni: sed ille misit me. p. 8. cōtra sermo. Arna. ca. 3. 4.
9 Vos ex patre dyabolo estis. pte. 3. con. Adim̄. Manich. dis. ca. 5. a. p. 10. et utilitate. agen. peniten. ca. 1. c. d. dyaboli. auto. 13. 14. 15. dyabolus. 29. p. 11. in ques. vete. et no. testa. q. 80. 90. 98. a. con. indeos. paga. et arna. ca. 2.
10 Ille homicida erat ab initio: et in veritate nō stetit. p. 5. de Gene. ad Iram. li. 11. ca. 16. pte. 6. cō. Iras Penia. li. 2. ca. 13. p. 7. li. 11. ca. 13. c. d. 14.
11 Qui loquit̄ mendaciū. et ap̄is loquit̄. p. 9. in euan. Joan. trac. 5. a.
12 Abrahā exultavit ut videret diem meū tē. p. 8. con. Pelagia. Celesti. de p̄cō origi. li. 2. ca. 27. p. 11. con. Marini. arna. ep̄sco. li. 3. ca. 26. f. g. b. vide sup̄ Gene. 18. ar. 1. 2. et supra Abrahā. auctoritate. 15.
Cap. 9. Scimus quī deus peccatores non erudit. p. 5. cōtra epl̄am Parme. li. 2. ca. 8. a. c. d. de baptis. con. Donat̄. li. 5. ca. 21. Peccatores. auto. 18. 23. 24. 26.
2 Ego in hunc mundū veni: ut qui nō vident. videant. p. 9. in euan. Joan. trac. 33. a.
Cap. 10. Omnes vocem meam audiūt. p. 6. p̄ Iras Petilia. li. 2. ca. 73. b.
2 Om̄s quotq̄ venerunt. fures sunt et latrones. p. 4. con. Faust. li. 16. ca. 12. p. 8. con. aduersa. legi et pp̄be. li. 2. ca. 4. c.
3 Potestare habeo ponendi aniaz meā tē. p. 11. de inquisi. trinita. d.
4 Ego et pater vnū sumus. pte. 3. in li. 83. ques. q. 69. a. p. 5. de trinita. li. 5. ca. 9. verita. 24. in fine li. 6. ca. 2. in fi. p. 9. in eua. Joan. trac. 36. g. 37 d. 71. a. 78. b. pte. 11. in dyalo. ad Orosi. q. 3. a.
5 Quem pater sanctificauit. et misit in hunc mundum. p. 5. de trini. li. 2. ca. 5. d.
Cap. 11. Si quis ambulauerit in die nō offendit. p. 10. in solilo. aie ad deum. ca. 17. a.
2 Lasarus quattuor dies in monumēto iacuit. pte 3. in li. 83. ques. q. 65. Lasarus. auto. 2. 3.
3 Lasare. nbi dico surge. p. 10. de vera et falsa penitentia. ca. 3. b. in fine
4 Lasarum discipulis tradidit soluendū. ibidem. ca. 10. b.
5 Cayphas cū esset pontifex. p̄betauit. par. 4. ad Simplicia. li. 2. q. 1. b. p. 5. de Gene. ad Iram. li. 12. ca. 22. a. b. p. 8. in li. 7. ques. sup̄ Iudiciū. q. 49. e. Cayphas. auto. 1. 2.
Cap. 12. Nunc princeps huius mundi eiicitur foras. p. 4. de agone ch̄iano. ca. 1. p. 9. in epl̄am Joan. trac. 4. a.
2 Ambulare dum lucē habetis: ne tenebre vos cōprehendant. pte. 2. de vs̄a religi. ca. 42. a. Ambulare. auto. 3. 7. 5. p. 9. in euan. Joan. trac. 12. e.
3 Sermo quem locutus sum. indicabit eū. p. 5. de trinita. li. 1. ca. 12. e.

- Vos mundi estis. sed nō oēs. p. 6. con. Iras Pe** **Cap. 13.**
 alia. li. 2. ca. 22.
Cum recubisset ille sup̄ pectus dñi in cōuiuio. 2
 p. 9. in euan. Joan. trac. 18. a. 20. a.
In hoc cognoscent oēs. q̄ mei discipuli estis. si 3
 dilectionē habueritis. p. 3. in li. 83. ques. q. 71. p. 10. de saluta. docu. ca. 52. a.
Animā meā ponā pro te. pte. 10. de quarta feria. 4
 ca. 5. b.
In domo p̄ris mei. mansiones multe. p. 5. et sc̄a 5 **Cap. 14.**
 virgini. ca. 26. in fi. p. 8. de aia et eius origi. ad Vincten. victo. li. 3. ca. 11. pte. 11. con. Pelagia. byponos. li. 5. g. b.
Ego sum via. veritas et vita. p. 4. de doctri. ch̄i 2
 shana. li. 1. ca. 74. pte. 5. de trini. li. 1. ca. 12. b. p. 6. de sex ques. con. paga. q. 2. p. 9. in eua. Joan. trac. 13. b. 39. c. circa fi. p. 10. in solilo. aie ad deū ca. 1. a. 4. de cathadif. ca. 5. b. de incarna. verbi ca. 9. de visitati. infirmo. ca. 2. de Epicureis et Stoicis. ca. 8. in fi. via. auto. 1. 2. 3. vita. autori. 76. Ch̄s. auto. 180. 181. 183. 198. ad Philip. 1. autori. 1.
Ostende nobis p̄fem 7 sufficit nobis. parte. 9. in 3
 euan. Joan. trac. 37. c. p. 5. de trini. li. 1. ca. 8. c. d. verita. 17.
Verba que ego loquor. a me ipso nō loquor. p. 11 4
 de quinq̄ bereh. ca. 6. k.
Rogabo patrē. et aliū paracletū mittam vobis 5
 p. 11. in ques. vete. et no. testa. q. 97. f.
Venimus ad eum. et mansionē apud eū facies 6
 mus. par. 6. in cōmonito. ad fortu. f. p. 8. con. sermo. arna. ca. 30. p. 10. et trinita. et vnita. dei. cap̄o. 11. c.
Quem mittet pater in noīe meo. p. 8. con. sermo. 7
 Arna. ca. 4.
Pacem relinquo vobis: pacem meā do vobis. p. 8
 10. de ouibo. ca. 13. parte. 11. in ques. vete. et no. testa. q. 92.
Pater maior me est. p. 3. de fide et symbo. ca. 9. c. 9
 in li. 83. ques. q. 69. a. p. 5. de trini. li. 1. ca. 7. 11. p. 10. de trinita. et vnita. dei. ca. 2. b. p. 11. in dia logo. ad Orosi. q. 4. p̄ indeos. ca. 8. p̄ Marini num Aruanorū ep̄sco. li. 3. ca. 24. 25. pater. auctorita. 47.
Eccē venit princeps huius mundi: et in me non 10
 habet quicq̄. p. 5. de trinita. li. 13. ca. 14. a. p. 8. in li. 5. ques. sup̄ Deutero. q. 55.
Sine me nihil potestis facere. p. 6. de sp̄u et Ira. 5 **Cap. 15.**
 ad Marcelli. ca. 29. a. b. c. par. 8. con. Pelaḡ. et Celesti. de ḡa ch̄i. li. 1. ca. 26. 27. 29. 45. cō. duas epl̄as Pelagia. ad Bonif̄. li. 2. ca. 8.
Maiorem hac dilectionē nemo habet tē. p. 9. in 2
 epl̄am Joan. trac. 6. a.
Iam non dicam vos seruos. sed amicos meos. 3
 p. 2. de Gene. con. Manich. li. 1. ca. 7. p. 10. de amicitia. ca. 5. b. 23.
Non vos me elegistis. sed ego elegi vos. p. 10. de 4
 predestin. sc̄o p̄. li. 1. ca. 17. a. de patenna. ca. 20. 21. 22.
Si nō venissem. peccatū nō haberent. p. 8. de cor 5
 rectione Donat̄. ad Bonif̄. ca. 29. con. duas epl̄as Pelagia. ad Bonif̄. li. 3. ca. 3. a. p. 9. in epl̄a Joan. trac. 6. c. pte. 10. de blasphem. in sp̄o ritum sanctum. f.

- Cap. 16.** Si nō abiero paracletus nō veniet. p. 6. de peccato. meri. et remissi. li. 2. ca. 32.
- 1 Ille arguet mundū de peccō. p. 8. con. duas epis. pelagi. ad Bonifa. li. 3. ca. 3. a. p. 11. in quest. vete. et nō. testa. q. 89.
- 2 Multa habeo vobis dicere. sed nō potestis portare modo. p. 8. con. menda. ad Cōsen. ca. 10. a.
- 3 Non em loquet a semetipso. pte. 5. de trini. li. 2. ca. 3. b. p. 10. de trinita. et vniū. dei. ca. 3. a. 10. c. p. 11. de vera innocen. ca. 396.
- 4 De meo accipiet. et annuntiabit vobis. p. 10. de trinita. et vniū. dei. ca. 10. c. d.
- 5 Petite et accipietis. vt gaudiū vestrū plenū sit. p. 10. in manuali. ca. 36. Matthai. 7. auto. 4. Luc. 11. auto. 3. Petere. auto. 1.
- 6 Et in a patre et veni in mundum. p. 5. de trini. li. 1. ca. 10. c.
- 7 Pater meū est. p. 11. de quinq. heresib. ca. 6. k.
- Cap. 17.** Nec est vita eterna vt cognoscant te solū deū. p. 6. de spū et lra ad Marcelli. ca. 33. c. vita. auto. 24. 27. 28.
- 2 Ego te clarificauī sup. terrā. p. 8. cō. sermo. aria. ca. 23. 31.
- Cap. 18.** Abierunt retro. et ceciderunt in terram. pte. 9. in euan. Joan. trac. 47. d.
- Cap. 19.** Nō haberes in me potestātē nisi datū esset tibi desup. p. 4. ad Simplicia. li. 2. q. 1. e.
- 2 Erat autē hora quasi sexta. p. 5. de consen. euan. li. 3. ca. 13. b.
- 3 Tunica desup. pte. p. 9. in eua. Joan. trac. 13. c. Tunica. auto. 1.
- 4 Lancea latus eius aperuit. par. 10. in manuali. ca. 23.
- 5 Videbūt in quē transfixerūt. p. 9. in eua. Joan. trac. 19. 3. 21. b.
- 6 Positas est in monumēto nono. p. 10. de symbo. ad cathed. li. 3. ca. 6.
- Cap. 20.** Tulerūt dñm meū. et nescio vbi posuerūt eum. p. 7. li. 14. ca. 2. b.
- 2 Noli me tangere. p. 9. in euan. Joan. trac. 26. b. pte. 5. de trini. li. 1. ca. 9. a. li. 4. ca. 3. d. verita. 6.
- 3 Accipite spm̄ scñ. p. 5. de Gene. ad lram. li. 10. ca. 5. de trinita. li. 4. ca. 20. p. 7. li. 13. ca. 24. c. p. 9. in euan. Joan. trac. 74. b.
- 4 Thomas dubitātē chustus nō spreuit. p. 4. cō. faust. li. 16. ca. 33. Thomas. auto. 2.
- 5 Quia vidisti me thoma. credidisti. brī qui nō viderūt. p. 9. in euan. Joan. trac. 79. a.
- Cap. 21.** Mitte in dexterā nauigij retē. parte. 3. in li. 83. quest. q. 57. 81. b.
- 2 Petre amas me. p. 10. de vtili. agen. peniten. ca. 1. g. p. 7. li. 14. ca. 7. a.

Autoritates ex epistola

ad Romanos in summa. Vide parte. 3. in expositione quarundam propositionū et epistola ad Romanos in expositione eplē ad Roma. inchoate per totū. par. 4. ad Simplicia. li. 1. q. 1. aliq. quest. solū nit ex eplā Pauli ad Roma. p. 11. in speculo de epistolis ad Romanos.

- Cap. 1.** Iustus ex fide viuit. supra Abacuck. 2. fide. autoritate. 13. iustus. auto. 4.
- 2 Inmisit illa dea creatura mundi per ea que fa-

- cta sunt cognoscūt. par. 10. in solilo. anle ad deum. ca. 21.
- Lum cognouissent deum non sicut deum glori- 3
ficauerunt tē. p. 7. li. 8. ca. 9. d.
- Mutauerūt gloriam incorruptibilis dei in simi- 4
litudinē imaginis corruptibilis hoīs. pte. 3. de fide et symbo. ca. 7. p. 6. de spū et lra ad Marcelli. ca. 12.
- Masculi relicto naturali vīu semine. et arserunt 5
in desideriis suis in inuicem. parte. 8. de nup. et concupis. ad Vale. li. 2. ca. 19. 20.
- In quo alterū iudicas. tūpsum condemnas. su- 6
pra Math. 7. arti. 1.
- Scdm duriciam tuā et impenitens cor thesauri- 2
sas tibi iram tē. parte. 8. de correc. Donat. ad Bonifaciu. ca. 29.
- Reddes vnicuiq. fm̄ opera sua. supra Math. 3
16. arti. 3.
- Non est acceptio personarum apud deum. par. 4
10. de salutari. documen. ca. 38. Personarum. auto. 12.
- Qui sine lege peccauerunt. sine lege peribunt. p. 5
6. de fide et operi. ca. 23. a. b. c. 24. a. Legem. au-
toritate. 13.
- Non auditores. sed factores legis iustificabunt 6
p. 6. de spū et lra ad Marcelli. ca. 26. b. d.
- Scientes que legem nō habēt. naturaliter ea que 7
legis sunt faciunt. p. 4. con. faust. li. 19. ca. 2. pte
6. de spiritu et lra ad Marcellinum. ca. 29. a. e.
27. a. 28. b.
- Quanto quis sublimior est. tanto magis peccat 8
cum cadit. p. 11. in quest. vete. et nō. testa. q. 102.
- Ex opib. legis nō iustificabitur omis caro. p. 8. in Enchiri. ad Lauren. ca. 34. con. duas epi-
stolas pelagi. ad Bonifa. li. 1. ca. 8. a.
- Nunc sine lege iusticia manifestata est. par. 6. de 2
spū et lra ad Marcelli. ca. 9. par. 8. con. pelagiū et Celest. de peccō origi. li. 2. ca. 25. b.
- Omnes homines peccauerūt. p. 6. de natura et grā 3
con. pelagi. ca. 41. supra psal. 13. arti. 2.
- Iustificati gratis per grām ipsius. p. 6. de spū et 4
lra ad Marcelli. ca. 27. par. 8. con. pelagia. et Celesti. de grana chrī. li. 1. ca. 31. Iustificatio. auto. 4.
- Arbitramur hoīem iustificari p fidem sine opib. 5
bus legis. p. 3. in li. 83. quest. q. 76. a. b. in fine.
p. 6. de grā et natura con. pelagiū. ca. 4.
- Credenti in eum q iustificat impiū. reputat fi- 6
des eius ad iusticiā. par. 9. in euan. Joan. trac. 29. c. Iustificare. auto. 3.
- Et signū accepit circumcisionis signaculū iusti- 2
cie. p. 4. contra faust. li. 16. ca. 29. Circumcisio
auto. 7. 16.
- Emortuū corpus abrahe. p. 8. li. 1. quest. sup. Be- 3
nesim. q. 35.
- Resurrexit ppter iustificationē nostrā. p. 10. li. 1. 4
medita. ca. 37. a. Resurrectio. auto. 4.
- Gloriamur in tribulatiōib. sciētes: quia tribu- 6
lano patēns opat. p. 3. in li. 83. quest. q. 79. d.
in fine. pte. 4. de doctri. chrīa. li. 4. ca. 7. a. Tri-
bulationes. auto. 14.
- Charitas dei diffusa est in cordib. nrīs. pte. 6. de 2
spū et lra ad Marcelli. ca. 32. in fi.
- Lum inimici essemus. reconciliati sum⁹ deo per 3

- mortem filij. p. 5. de trinita. li. 13. ca. 16. c. p. 10. li. 2. medita. ca. 16. a.
- Cap. 6.**
- 4 Salu erim⁹ ab ira p ipm. p. 8. con. Julia. Pela. li. 6. ca. 12. b. c.
  - 5 Per vnū bolem petri intrauit in mandū: et per petri mors. p. 6. de pctō. meri. et remissi. li. 1. ca. 9. p. 8. ad Orosi. con. Pūsal. ca. 11. b. con. duas eplās Pela. ad Bonifa. li. 4. ca. 4. c. d. 5 Julia. Pelagia. li. 1. ca. 2. c. li. 6. ca. 12. a. c. in Enchiri. ad Lauren. ca. 26. p. 11. in dialo. ad Orosi. q. 4 petri. auto. 11. mors. auto. 11. 1. cor. 15. auto. 1.
  - 6 Mors regnauit ab Adam vsq ad Moysen. pte 6. de pctō. meri. et remissi. li. 1. ca. 11.
  - 7 Per obedientia vnus boīs liberamur. p. 5. de Gene. ad Iram. li. 10. ca. 14. p. 6. de pctō. meri. et remissi. li. 1. ca. 18. a. b. li. 3. ca. 4. et. 10. p. 8. con. sermo. Ariano. ca. 7.
  - 8 Lex subintrauit vt abundaret delictū. p. 3. in li. 83. ques. q. 66. d. parte. 6. de spiritu et littera ad Marcell. ca. 6.
- Cap. 7.**
- 1 Quicunq baptisati sum⁹ in chro: in morte eius baptisati sum⁹. p. 8. 5 Julia. Pela. li. 6. ca. 1. c. f.
  - 2 Vetus hō noster simul crucifix⁹ est. p. 6. de fide et operibus. ca. 10. a.
  - 3 Non regnet petri in vestro mortali corpe. p. 9. in euan. Ioan. trac. 41. b.
  - 4 Cū serui esset petri: liberi erit iusticie. ibidem. f.
  - 5 Suspendiū petri mors: grā autē vita eterna. pte. 8. in Enchiri. ad Laure. ca. 107. de grā et li. arbi. ad Valen. ca. 8. 9. de correpti. et grā. ca. 13. b. c. Suspendiū. auto. 3. Mors. auto. 17.
- Cap. 7.**
- 1 Mulier que sub viro est: viuente viro: alligata est legi. p. 3. in li. 83. ques. q. 66. a.
  - 2 Fides mei. et vos mortificati estis legi 7c. ibid. b.
  - 3 Lex petri est: absit. p. 4. ad Simplicia. li. 1. q. 1. a. Lex. auto. 17. 50.
  - 4 Sine lege petri mortuū est. p. 3. in li. 83. ques. q. 66. c. par. 4. ad Simpli. li. 1. q. 1. b.
  - 5 Adueniente mandato petri reuirit. ibidem. b.
  - 6 Scimus qm lex spiritalis est: ego autē carnalis. ibidez. d. p. 8. con. duas eplās Pelagi. ad Bonifaciū. li. 1. ca. 10. a. lex. auto. 8.
  - 7 Velle adiacet mihi: pficere autē bonum nō inuenio. p. 4. ad Simpli. li. 1. q. 1. g. p. 6. de natura et grā con. Pelagia. ca. 50. 51. p. 8. de nup. et concupis. ad Vale. li. 1. ca. 29. 30. con. duas eplās Pelagia. ad Bonifa. li. 1. ca. 10. 19. con. Julia. Pela. li. 3. ca. 26. b. par. 10. in solilo. anie ad deum. ca. 24. b.
  - 8 Condelector legi dei fm interiorē boiem. p. 9. in euan. Ioan. trac. 41. g.
  - 9 Video aliam legē in mēbus meis repugnantē legi mentis mee. p. 4. ad Simplicia. li. 1. q. 1. b. p. 5. de Gene. ad Iram. li. 9. ca. 10. b. p. 6. de pctō. meri. et remissi. li. 1. ca. 39. p. 8. cō. Julia. Pelagia. li. 2. f. g. b.
  - 10 Quis me liberabit de corpe mortē hui⁹? p. 8. cō. duas eplās. Pela. ad Bonifa. li. 1. ca. 11. a. contra Julia. Pela. li. 6. ca. 11.
- Cap. 8.**
- 1 Lex em spūs vite in chro iesu liberauit me a lege peti. pte. 8. de nup. et concu. ad Valer. li. 1. ca. 32. lex. auto. 8.
  - 2 Misit deus filiū suū in similitudinē carnis peti. p. 4. cō. faul. li. 14. ca. 5. li. 16. ca. 15. li. 18. ca. 6.

- Sapere fm carnē mors est. p. 6. de spū et lra. ad 3
- Marcell. ca. 4. de natura et grā cō. Pela. ca. 17.
- Sapere. auto. 3.
- Corpus quidē mortuū est ppter petri. par. 5. de 4
- Gene. ad Iram. li. 6. ca. 22.
- Si fm carnē vixerit: monemini. p. 5. de baptis. 5
- con. Donatist. li. 6. ca. 19. p. 10. de saluta. docu. ca. 64. b. viuere. auto. 23. 24.
- Quotquot spū dei agūtur: bi filij dei sunt. p. 10. 6
- de pugna anie per totum.
- Non accepistis spm seruitutis in timore. p. 6. de 7
- grā no. testa. ad Monora. ca. 21.
- Existimo em q nō sunt cōdigne passionēs hui⁹ 8
- tpis ad futurā gloriā. p. 3. in li. 83. ques. q. 67. p. 7. li. 5. ca. 18. 3.
- Spe salui facti sumus. par. 7. li. 19. ca. 4. l. Spe. 9
- auton. 1. 4.
- Quid oremus sicut oportet nescimus. p. 10. de 10
- orando deo ad Probam. ca. 14.
- Ipse spūs postulat p nobis gemitib⁹ inenarrabilibus. p. 8. con. sermo. Ariano. ca. 25. p. 10. de 11
- trinitate et vnita. dei. ca. 3. b. de orando deo ad Probam. ca. 15. spūscūs. 103.
- Scimus qm diligentib⁹ deū oia coo panē in bo- 12
- num. p. 8. de grā et li. arbi. ad Valen. ca. 17. a. con. duas eplās Pela. ad Bonifa. li. 2. ca. 9. b.
- Quos piscuit: bos et predestinauit. pte. 10. de p- 13
- destinatioe dei. ca. 3. in fi. p. 11. con. Pela. byp- ponos. li. b. a.
- Vt ipse sit primogenitus in multis fratrib⁹. pte 14
4. con. episto. Manich. ca. 37. a.
- Proprio filio suo non peperat deus: sed p nob 15
- tradidit illū. p. 7. li. 16. ca. 32. c. par. 8. de nup. et concupis. ad Vale. li. 2. ca. 33. b. p. 10. de salu- tando. docu. ca. 52. b.
- Quis accusabit aduersus electos dei. p. 4. de dor- 16
- ritina chris. li. 3. ca. 3.
- Quis nos sepabit a charitate dei. par. 2. de mori- 17
- b⁹ ecclie catholice. li. 1. ca. 11. a. b. par. 8. de grā et li. arbi. ad Valen. ca. 17. b.
- Qui sup oia est benedict⁹. parte. 4. con. faulstū. **Cap. 9.**
- li. 16. ca. 15.
- Mondū natus: nihil boni nec mali agit. p. 4. ad 2
- Simplicia. li. 1. q. 2. per totū. par. 8. con. Pela. et Leles. de pctō origi. li. 2. ca. 31.
- Non est iniquitas apud deū. p. 4. ad Simplicia. 3
- li. 1. q. 2. q. r. par. 9. in euan. Ioan. trac. 53. c.
- Non volentis neq⁹ currentis: sed miserent⁹ dei 4
- est. par. 4. ad Simplicia. li. 1. q. 2. m. n. par. 8. in Enchiri. ad Lauren. ca. 32.
- Cuius vult miseretur: et quem vult indurat. p. 5
8. in Enchiri. ad Lauren. ca. 99. parte. 10. li. 2. medita. ca. 15. b. in fi. de predesti. et grā. ca. 4. 6.
- O homo tu quis es vt respōdeas deo. p. 3. in li. 6
83. ques. q. 68.
- Aliquos facit tanq⁹ vasa misērie: alios vt vasa 7
- ire. p. 8. de nup. et concu. ad Vale. li. 2. ca. 16.
- Emulationē dei habent: sed nō fm scientiā. p. 9. **Cap. 10.**
- in euan. Ioan. trac. 93. c.
- Ignorantes iusticiā dei: et suā constituere volen- 2
- tes 7c. ibidem trac. 26. a.
- finis legis chustus est ad iusticiā oī credenti. ibi 3
- dem. trac. 55. b. p. 8. con. aduer. legis et ppbe. li. 2. ca. 7. b.

- 4 Corde creditur ad iusticiā: ore confessio fit ad salutem. p. 8. con. menda. ad Consen. ca. 6. b. sup. fidei. auto. 17.
- 5 Quomodo audient sine predicante. p. 4. in li. an. notationum in Job. ca. 6. a.
- Cap. 11. Reliquie fm electionē grē dei salve facte sunt. p. 10. de patientia. ca. 20.
- 2 Fracti sunt rami ut ego inserar. p. 6. de grā no. te. stamenti ad Honorat. ca. 20.
- 3 Altum sapere noli sed tñ time. p. 5. de scā virginitate. ca. 38. d. pte. 11. con. Pela. hypdonof. lib. 10. 6. c.
- 4 Scdm euangeliū quidem inimici tñ. par. 10. de predestina. scōp. ca. 16. a.
- 5 Salutudo diuinarū sapiēte et scientie dei. p. 4. de natura boni aduersus Manich. ca. 9. 31. p. 10. in solilo. aīe ad deū. ca. 28. b. de bono perfeuerante. li. 2. ca. 11.
- 6 Incomprehensibilia sunt iudicia eius. pte. 8. de grā et li. arbitrio ad Valen. ca. 22. 23.
- 7 Qm et ipso et per ipsum et in ipso sunt oīa. pte. 3. de fide et symbo. ca. 9. c. pte. 4. de natura boni aduersus Manicheos. ca. 27. 28. p. 5. de trini. li. 1. ca. 6. c. verita. 11. supra Omnia. auto. 1.
- Cap. 12. Nolite conformari huic seculo. par. 7. li. 22. ca. 16. a.
- 2 Sicut in vno corpore multa mēbra habem⁹ tñ. p. 8. de correc. Donat. ad Bonifa. ca. 25.
- 3 Benedicite et nolite maledicere. p. 4. con. faul. li. 16. ca. 22.
- 4 Gaudere cum gaudentib⁹ flere cum flentib⁹. p. 10. de salu. docu. ca. 5. 2. a. Gaudere. auto. 1. 3.
- Cap. 13. Non est sine causa gladiū portat. p. 5. con. epis. Parme. li. 1. ca. 7. f.
- 2 Qui diligit primū legem adimpleuit. p. 10. de saluta. docu. ca. 22. de laudib⁹ charitat. a. p. 11. de pfectiōe iusticie con. Leles. in respon. octauae ratiocinationis.
- 3 Plenitudo legis est dilectio. parte. 4. con. faul. li. 17. ca. 6.
- 4 Nox precessit: dies autē appropinquauit. p. 11. con. iudeos. paga. et arma. ca. 1.
- 5 Abiciamus opa tenebrarū et induamur arma lucis. p. 6. de spū et lra ad Marcel. ca. 6. in fine p. 10. de saluta. docu. ca. 59. p. 11. con. iudeos. paga. et arma. ca. 1. opa. auto. 12. arma. auto. 1.
- 6 Non in comestatiōib⁹ et ebrietatib⁹. p. 4. li. 8. confes. ca. 12. d.
- Cap. 14. Bonū est nō manducare carnē neq; vinū bibe-
re. p. 2. de morib⁹ Manich. li. 2. ca. 14. a. f.
- 2 Omē qd nō est et fidei pcrū est. pte. 8. con. duas eplās Pela. ad Bonifa. li. 1. ca. 3.
- Cap. 15. Vnusquisq; vestrū primo suo placeat in bonū pte. 10. de singulari. clerico. ca. 6. a.

Auctoritates ex .j. eplā

Ad Corinthios.

- Cap. 1. Infirma mundi elegit deus ut confundat for-
tia. p. 4. li. 8. confes. ca. 4. a. b. p. 8. in li. 4. quest. super numeros. q. 50.
- 2 Non gloriatur oīs caro in conspectu eius. p. 8. de corpore et grana. ca. 12. c.
- Cap. 2. Non iudicamini me scire aliqd inter vos nisi chri-
stum iesum. p. 6. de fide et operi. ca. 10. a.

- Sapientiam loquimur inter pfectos. parte. 9. in 2
euan. Joan. trac. 98. c.
- Quod oculus non vidit nec auris audiuit nec 3
in cor hominis ascendit tñ. p. 10. li. 2. meditatio. ca. 18. a. b. de triplici habitaculo. ca. 1. b.
- Quis hominu scit que sunt hominis nisi spiri- 4
tus hominis. parte. 9. in euange. Joan. trac. 32. b. 33. c.
- Animalis homo nō percipit que sunt spiritus 5
dei. pte. 4. contra faul. li. 32. ca. 18. p. 8. de pre-
sentia dei. ad Warda. ca. 12. par. 9. in euā. Jos. trac. 98. b.
- Spiritalis omnia indicat. par. 5. de Bene. ad 6
lram. li. 12. ca. 24. c.
- fundamentū aliud nemo potest ponere pter 7
illud quod positum est. pte. 6. de fide et ope. ca. 15. 16. b. p. 8. in enchiridi. ad Lauren. ca. 68. de octo Dula. ques. q. 1. a. b. d.
- Spiritus dei habitat in vobis. par. 8. de presen. 2
dei ad Warda. ca. 9. 13. b. in Enchiri. ad Lau-
ren. ca. 56.
- Templū dei sanctū est qd vos estis. p. 4. contra 3
eplām Manich. ca. 39.
- Oīa vestra sunt superiora et inferiora. par. 10. li. 2. 4
medita. ca. 3. a.
- Nolite iudicare donec veniat dñs qui et illumi- 4
nabit ascōdita tenebrarū. par. 9. in euan. Joan. trac. 90. b. Judicare. auto. 5.
- Quid habes qd nō accepisti. p. 6. de pctō. meri. 2
et remissi. li. 2. ca. 18. a. p. 10. li. 2. medita. ca. 15. a. de predestina. scō. ca. 4. a. b. par. 11. in quest. Hilarij. q. 1. f.
- Imitatores mei estote sicut ego chri. par. 4. de 3
agone chri. ca. 6. Imitare. auto. 2. 7.
- In virga veni ad vos. p. 5. con. eplās. Parme. 4
li. 3. ca. 1. d.
- Tradere huiusmodi hoīem satbane in interitū 5
carnis ut spūs saluus sit. p. 6. con. lras Penli. li. 2. ca. 10.
- Scripti vobis ne cōmiscemini fornicarijs aut 2
auaris. p. 5. con. eplām Parme. li. 3. ca. 2. 1. o.
- Neq; ebriosi regnū dei possidebunt. p. 5. de ba- 6
ptis. con. Donat. li. 4. ca. 19. a. p. 10. de rectu. carbo. conuersa. c.
- Non possunt simul esse membra meretricis et 2
chri. par. 7. li. 21. ca. 25. c.
- Qui adheret dño vnus spūs est. p. 9. in euange. 3
Joan. trac. 14. d.
- fugite fornicationē. p. 10. de pfectu vicio. et viti. 4
ca. 24.
- Mos templa dei viui sumus. p. 8. de presen. dei 5
ad Warda. ca. 18. Templū auto. 2. 3.
- Vir non habet potestatem sui corpore: sicut nec 7
vxo. p. 5. de bono coniuga. ca. 6. b. 24. b. p. 7. li. 16. ca. 25. a. b. p. 8. de adulteri. coniugis ad Pollen. li. 1. ca. 2. 8.
- Dico autē non nuptus et viduus. par. 10. de bono 2
viduitatis. ca. 2.
- Melius est eos nubere q̄ vi. ibidem. ca. 8. 3
- De virginibus preceptū nō habeo. consiliū autē 4
do. p. 5. de scā virginitate. ca. 13. circa fi. 14. a. b.
- Solutus es ab vxore non queras aliam. ibide. 5
caplo. 15.
- Tribulationem autē carnis habebūt huiusmōi. 6

Prima Corinthiorum

- ibidem. ca. 16.
- 7 Preterit figura huius mundi. parte. 7. li. 20. capitulo. 24. b
- 8 Ut sit sancta corpore et spiritu. par. 10. de bono viduitatis. ca. 6.
- Cap. 8. Scientia inflat. charitas vero edificat. parte. 4. contra faustum. li. 1. ca. 8. parte. 6. contra Eresionum grammaticum. li. 1. ca. 2. parte. 7. li. 9. ca. 20. a. par. 8. contra duas eplās Pelagij ad Bonifa. li. 4. ca. 5. b. de gratia et libero arbitrio ad Valen. ca. 19. con. Pela. et Celesti. de gratia chti. li. 1. ca. 26. p. 9. in euan. Joan. trac. 27. b. Scientia auto. 7. 8. 9.
- Cap. 9. Quis militavit stipendijs suis vniq. parte. 5. de ope. monacho. ca. 15.
- 2 Si nos vobis spiritualia seminamus. nō magnū est. si nos carnalia vſa meramus. ibidē. ca. 8. a.
- 3 Omnibus omnia factus sum. ut omnes facerem saluos. parte. 8. contra mēda. ad Consentium. ca. 12. b.
- 4 Omnes quidem currunt. vnus autē accipit palmam. parte. 11. de perfectiōe iusti. con. Celesti. testuno. 1.
- 5 Castigo corpus meū. et in seruitutē redigo. par. 10. de cantico no. ca. 3.
- Cap. 10. Partes nostri in nube fuerūt et mare transierūt. parte. 9. in euan. Joan. trac. 11. b.
- 2 Petra autem erat christus. parte. 4. con. faustum. li. 16. ca. 17. parte. 5. de Gene. ad lſam. li. 8. ca. 4. par. 9. in euan. Joan. trac. 30. c. Petra. auto. 4. Ebstus. 134.
- 3 Omnia hec in figura contingebant. p. 3. in li. vngti vnus senten. sen. 2. p. 4. con. faust. li. 16. ca. 28. li. 18. ca. 6. li. 22. ca. 24. par. 11. in quest. vete. et no. testa. ques. 84. c. Pulchra.
- 4 Qui autem stat. videat ne cadat. par. 10. de bono perseueran. ca. 8. b.
- 5 Tentatio vos nō apprehendat nisi humana. p. 11. in questio. vete. et no. testa. q. 99.
- 6 Fidelis deus non permittit vos tentari supra id quod potestis. par. 6. de spiritu et lſa ad Marcelli. ca. 21. b. Tentare. auto. 1. 5. 6.
- 7 Vnus panis et vnu corpus multi sumus. par. 7. li. 21. ca. 25. b. par. 8. de corre. Donatist. ad Bonifa. ca. 30. de pſen. dei ad Warda. ca. 9.
- Cap. 11. Vir est caput mulieris. par. 8. de adulteri. coniugis ad Pollen. li. 2. ca. 8. par. 11. in quest. vete. et no. testa. q. 24. Vir. auto. 5.
- 2 Vir nō debet velare caput suū. qm̄ imago et gloria dei est. par. 5. de trini. li. 12. ca. 7. par. 10. de spū et aia. ca. 34. in fine. p. 11. in dialo. ad Oio. q. 18. Vir. auto. 2.
- 3 Omnia autem ex deo. par. 8. de aia et origi. aia ad Rematū. li. 1. ca. 17. a. b.
- 4 Vir si comā nutriet. ignominia est illi. p. 5. de ope. monacho. ca. 31. b.
- 5 Oportet hereses esse. ut qui pbatī sunt manifesti fiant. par. 2. de Gene. cō. Maniche. li. 1. ca. 1. de vera religi. ca. 8. par. 4. li. 4. confessi. ca. 19. dicto. 6. p. 8. de corre. Donatist. ad Bonifa. ca. 2. con. Pela. et Celest. de petō. origi. li. 2. ca. 22. a. Hereses. auto. 2. 3.
- 6 Probet autem seipsum homo. par. 10. de saluta. document. ca. 33.

- Qui manducat indigne. iudicium sibi manducat. pte. 9. in euan. Joan. trac. 6. f. g. 26. f
- Nemo dicit dominus huius. nisi in spiritus sancto. par. 3. in exposit. eplē ad Roma. inchoa. 2.
- Vnicuiq. datur manifestatio spiritus ad vtilitatem. p. 9. in euan. Joan. trac. 32. d.
- Alij datur sermo per spiritū sapientie. alij sermo scientie. par. 4. li. 13. confessi. ca. 18. luminare. auto. 3.
- Deus temperauit corpus. par. 4. con. faust. li. 21. caplo. 9.
- Emulamini charismata meliora. parte. 5. de sancta virgini. ca. 45.
- Si habnero omnem fidem. charitatem autē nō. nihil sum. par. 5. de baptis. con. Donatist. li. 1. caplo. 8. c.
- Si tradidero corpus meū ita ut ardeam. caritas autem nō habuero. nihil prodest. ibidem. ca. 8. c. 9. pte. 8. in sermo Augusti. sup. gestis cū Emeri. b. c. par. 9. in euan. Joan. trac. 6. b. 9. c. p. 10. de panē. ca. 22.
- Charitas nō agit perperam. p. 7. li. 21. ca. 27. c.
- Non querit que sua sunt. par. 6. de gra. no. test. ad Honora. ca. 24. c. 25. a.
- Et parte cognoscimus. et ex parte pphetamus. par. 4. con. felicem Maniche. li. 1. ca. 11. p. 10. de mirabili. sacre scrip. ca. 7. c.
- Videmus nunc per speculum in enigmate. sic autē facie ad faciem. par. 5. de trinita. li. 15. ca. 8. a. p. 9. in euan. Joan. trac. 101. b.
- Tunc facie ad faciem cernit. pte. 3. in li. 83. ques. q. 65. b. p. 6. in cōmonito. ad fortuna. d. de viscedo deo ad Pauli. ca. 22. par. 10. li. 1. meditationū. ca. 22. a.
- Si orem ligna. spiritus meus orat. parte. 5. de Benefi. ad litteram. li. 12. ca. 8.
- Molite pueri effici sensibus. sed malicia paruuli estote. p. 3. in li. 83. ques. q. 61. c.
- Omnia boneste et fm̄ ordine fiant. p. 10. de singulartate clerico. ca. 10. a.
- Per vnum hoīem mors. per vnum resurrectio mortuorum. pte. 6. de peccato. meri. et remissi. li. 2. ca. 30. li. 3. ca. 4. parte. 8. de origine anime ad Hiero. li. 1. ca. 18. a. de presen. dei ad Warda. ca. 14. 17. con. Pela. et Celesti. de pecca. origi. li. 2. ca. 21. 24. a. 26. con. Julia. Pela. li. 6. ca. 1. c. f. pte. 9. in euan. Joan. trac. 3. c. 75. a. pte. 11. in dialo. ad Oio. q. 4. Ad Roma. 5. auto. 5.
- Sicut in adam omnes moriuntur. ita in christo omnes viuificabuntur. p. 8. con. Julia. Pela. li. 6. ca. 12. c. d. pte. 7. li. 20. ca. 20. b. Adam autem tonare. 6. et. 74. 84.
- Cum tradiderit regnum deo. par. 5. de trinitate li. 1. ca. 8. b. verita. 15. ca. 10. parte. 8. ad Oio. con. Paschal. ca. 7.
- Cum autem ei omnia subiecta fuerint. tunc et ipse subiectus erit. pte. 3. in li. 83. ques. q. 69. a. p. 8. con. sermo. Bruno. ca. 37.
- Consumunt bonos mores colloquia praua. p. 6. con. Donatist. post colla. ca. 20. circa. finem.
- Inspice tu qd seminas. nō viuificatur nisi prius mouatur. p. 8. de nup. et cōcupis. ad Vale. li. 2. ca. 14.
- Alia est gloria solis. alia lune. p. 5. de sancta virg. 7

- ginitate. ca. 26. de Gene. ad Iſam. li. 2. ca. 16. a. p. 6. de ſpū et Iſa ad Marcell. ca. 28. b. p. 10. de cognitione vere vite. ca. 46.
- 8 Seminat corpus aiale. et ſurget ſpiritale. par. 7. de Gene. ad Iſam. li. 6. ca. 19.
- 9 Primus homo de terra terrenus: ſecūds bō de celo celeſtis. par. 8. de preſen. dei ad Warda. ca. 14. p. 11. in dialo. ad Oro. q. 4. Adaz. auto. 85.
- 10 Caro et ſanguis regnum dei nō poſſidebunt. p. 3. in argumento de fide et ſymbo. b. par. 4. de agone chriſtiano. b. con. fauſt. li. 11. ca. 7. p. 8. cō. aduerſa. legis et ppbe. li. 2. ca. 6. a. b. Caro. auſtontate. 30.
- 11 Omnes reſurgemus. ſed nō oēs immutabimur. p. 7. li. 20. ca. 20. c. d. p. 10. de fide ad Petrū dia conū. ca. 3. g. Reſurreccio. auto. 27. Reſurreccio. auto. 9.
- 12 Reſurreccio mortuorū in iccū odii fiet. p. 6. de ſer. queſ. con. pag. q. 1. b. Reſurreccio. auto. 26.
- 13 Vbi eſt mors aculeus tuus. p. 3. in li. 83. queſti. q. 70. p. 6. de pctō. meri. et remiſſi. li. 3. ca. 11. p. 8. de correcc. Donanſ. ad Boniſa. ca. 23. a. p. 11. de pſec. iuſti. con. Celeſt. in reſpō. 14. ratiocina. ſupra Aculeus. auto. 1.
- 14 Abſorpta ē mors in victoriā. p. 5. in li. 83. queſti. q. 70. veri. 17. Mors. auto. 41.
- Cap. 16. Omnia vſa cū charitate ſiunt. p. 8. de gſa et li. ar. bitrio. ad Valen. ca. 17. b.

Autoritates ex. ij. eplā

Ad Corinthios.

- Cap. 2. Non eſi ignoramus verſucas eius. p. 10. de ſingularita. cleri. ca. 12.
- 2 Bonus odor chriſti ſumus. p. 8. con. Julia. Pela. li. 3. ca. 23. b. pte. 9. in euan. Joan. trac. 50. b. c.
- Cap. 3. Non in tabulis lapideis ſed in tabulis cordis carnalibus. p. 4. con. fauſt. li. 18. ca. 4.
- 2 Non ſumus ſufficiētes qd a nobis cogitare. ſz ſufficiētia noſtra ex deo eſt. p. 8. con. duas epiſ. Pela. ad Boniſa. li. 2. ca. 8. p. 10. de bono pſeueran. li. 2. ca. 8. b. c. 13. b.
- 3 Litra occidit ſpūs autē viuificat. p. 6. de ſpū et Iſa ad Marcell. ca. 4. f. a. 14. p. 8. con. aduerſa. legis et ppbe. li. 2. ca. 7. a. Iſa. auto. 1.
- 4 Qd ſi miniſtratio mortis in lris deſormata in lapidibus. ibidem. ca. 7. a.
- 5 Non poterāt intendere filij Iſrahel in faciē moyſi. ibidem. b.
- 6 Velamen ſup cor corū poſitū eſt. pte. 9. in euan. Joan. trac. 9. b.
- 7 Cū conuerſus fuerit ad deū. auferetur velamen. p. 11. in queſ. vete. et no. teſta. q. 8.
- 8 Moſ autē reuelata facie. gloriā dei ſpeculātes. p. 7. de triu. li. 17. ca. 8. a. p. 6. de videndo deo ad Pauli. ca. 22. b.
- Cap. 4. Deus huius ſeculi et cecauit mētes infidelium. p. 4. con. fauſt. li. 21. ca. 9. circa mediū. Et cecauit. auto. 2.
- 2 De tenebris lumen clareſcit. p. 4. in queſt. euan. li. 1. ca. 7. in fine.
- 3 Habentes autē eundē ſpū fidei. p. 8. con. Pels. et Celeſt. de pctō. origi. li. 2. ca. 24. 25.
- 4 Per fidem renouatur homo. p. 11. de pſec. iuſti. con. Celeſt. in reſpon. 4. ratiocina. fidem. auto.

20. ſide. auto. 7. 8. 24.
- Oēs nos manifeſtari oportet ante tribunal chriſti. ut referat vnusquisq; ppria. pte. geſſit. p. 3. in li. 83. queſt. q. 59. c. p. 10. de ſaluta. decu. ca. 62.
- Vnus poſſibns mortuus eſt: ergo oēs mortui ſunt. p. 7. li. 20. ca. 6. b.
- Meminē nouimus ſm carnē. p. 4. con. fauſtū. li. 11. ca. 14. et. 7.
- Iam nō nouimus ſm carnem. p. 6. de videndo deo ad Pauli. ca. 14. b.
- Vetera tranſiunt: noua venerunt. parte. 10. de cantico nouo. ca. 1. a. b.
- Qui nō nouerat pctm. p. 8. con. Pels. et Celeſt. de pctō. origi. li. 2. ca. 32. cō. duas epiſas Pela. ad Boniſa. li. 3. ca. 6. in. 2. epiſa ad Valen. c.
- Oſ noſtrū patet ad vos: cor nſm dilatātū eſt. p. 11. in dialo. ad Oroſi. q. 53.
- Molite iugū ducere cum infidelibus. p. 6. cōtra Donanſt. poſt cella. ca. 20. f.
- Vos eſtis templū dei viu. ſupra. 1. Corinthio. 3. articu. 3.
- Inhabitabo in illis: et inambulabo inter eos. p. 10. de eſſen. diuini. 3.
- Triſticia ſeculi mortem opatur. p. 10. de conſo. mori. li. 1. ca. 3. in ſi. Triſticia. auto. 3.
- In promptu habētes vlaſa omnē inobediētiā p. 8. de correcc. Donanſt. ad Boniſa. ca. 16.
- Reſpondi vos vni viro. p. 5. de ſan. virgini. ca. 2. p. 9. in euan. Joan. trac. 13. e.
- Sathanas tranſfiguratur ſe in angelū lucis. pte. 7 de Geneſi ad Iſam. li. 12. ca. 13. b. Sathanas. auſtontate. 3.
- Quis infirmatur. et ego nō infirmor. pte. 8. con. 2. Gauden. epiſam. li. 2. ca. 14.
- Sciō boiem rapſū vſq; ad tertium celū. p. 5. de Geneſi ad Iſam. li. 12. ca. 2. 3. 4. 28. 34. p. 8. de ania et origi. eius ad Vincen. victo. li. 4. ca. 8.
- Ter dñm rogauit: vt diſcederet a me ſtimul⁹ carnis. p. 9. in euan. Joan. trac. 7. 8.
- Virtus in infirmitate pſicitur. p. 5. de Gene. ad Iſam. li. 3. ca. 15. p. 6. de natura et gſa. cō. Pela. ca. 27. p. 8. con. Pela. et Celeſt. de gſa. chriſt. li. 1. ca. 12. p. 10. de viſita. infirmo. ca. 4. b. par. 11. in queſ. vete. et no. teſt. q. 119. a. Virtus. auto. 16.

Autoritates ex eplā

Ad Galathas in ſumma. vide par. 3. in libro expoſitionis epiſt ad Galathas per totum.

- Si quis vobis euāgelizaſerit pte. id quod accepistis. anathema ſit. p. 4. 5 fauſt. li. 17. ca. 3.
- Si hominibus placere vellem. chriſti ſeruus non eſſem. p. 10. de ſingulari. cleri. ca. 6. a.
- Deus perſonā hois nō accipit. ſup ad Roma. 2. articu. 4.
- Gentes in diſſare cogebat. p. 6. con. Creſco. grſ. manē. li. 2. ca. 32. b.
- Non iuſtificabitur ex lege ois caro. p. 8. de gſa et li. arbi. ad Valen. ca. 10.
- Vino iam non ego: viuūt in me chriſtas. par. 9. in euan. Joan. trac. 22. f.
- Iuſtus ex fide viuūt. ſupra Abacuek. 2. arti. 1.
- factus eſt p nobis maledictū. par. 4. con. fauſt. li. 14. ca. 4. contra felicem Adanich. li. 2. ca. 11.

Ad Ephesios

- Cap. 4.** Cum venit plenitudo t^{em}poris misit deus filiū suū.
par. 4. con. faul. li. 23. ca. 7. p. 5. de trinita. li. 2. ca. 5. b. li. 4. ca. 19. de consen. euan. li. 2. ca. 28. d. pte. 6. de gra noui testa. ad Honoratū. ca. 3. a. par. 9. in euan. Joan. trac. 8. d. 28. c. 31. c. pte 10. de bono perseveran. ca. 23. a. de simbolo ad carbecum. li. 4. ca. 3. b. Temporis. auto. 1.
- 2 Cum cognoueritis deum imo cogniti sitis a deo
p. 10. de trinita. et vni. dei. ca. 10. d.
- 3 Tunc ne forte sine causa laborauerim in vobis
p. 5. ad inquis. li. 2. ca. 7. c.
- 4 filii mei quos iterū parturio donec formetur
christus in vobis. parte. 4. contra faustum. li. 24. capitulo. 1.
- 5 Scriptum est: quoniam Abraham duos habu
it filios etc. p. 7. li. 15. ca. 2. a.
- 6 Multi filij deserte magis q̄ eius que habet viz.
parte. 5. de consensu euangelis. li. 1. ca. 31. a. pte 8. de corre. Donatū. ad Bonifa. ca. 8.
- 7 Qui fm carnem natus fuerat: persequabatur eū
qui fm spiritum. par. 9. in euangelio Joannis.
trac. 11. d. f.
- 8 Ecce ancillam et filium eius. supra Genesis. 21.
articulo. 1.
- Cap. 5.** Vos in libertatē vocati estis. p. 9. in euan. Joā.
trac. 41. f.
- 2 Caro concupiscit aduersus spiritum. parte. 4.
contra faustum. li. 12. ca. 21. parte. 5. de Bene.
ad Iram. li. 10. ca. 12. parte. 6. de natura et gratia
contra Pelegia. ca. 53. 54. 56. con. litteras Pe
tilam. li. 2. ca. 68. parte. 7. li. 15. ca. 5. c. 7. f. li. 19. ca. 4. c. p. 8. con. duas episto. Pela. ad Bos
nifacium. li. 4. ca. 9. a. contra Julia. Pelagia. li. 2. ca. 1. d. li. 6. ca. 5. b. parte. 9. in euan. Joannis
trac. 41. g. parte. 10. li. 2. mediano. ca. 13. a. de
continentia. ca. 8. de vilitate iunij. d. supra
Bellum. auto. 17. Caro. auto. 4.
- Cap. 6.** Si preoccupatus fuerit homo in aliquo delicto
parte. 8. in li. 3. questi. super Leuit. q. 20. a. b.
- 2 Alter alteri⁹ onera portate. par. 3. in li. 83. quest.
q. 71. a. par. 5. de consen. euangelis. li. 2. ca. 30. b. par. 9. in euange. Joan. trac. 17. d. onera. au
totate. 1.
- 3 Operamur bonum ad omnes: maxime autē ad
domesticos fidei. p. 10. de saluta. docu. ca. 46.
- 4 Absit gloriari nisi in cruce domini nostri Iesu
christi. par. 6. de fide et operi. ca. 10. a. b. p. 8. li. 2.
quest. super Erodū. q. 154. a. parte. 9. in euan.
Joan. trac. 43. d. Cruc. auto. 11. 15. Cruc. au
tota. 2. Gloriam. 7. Glorari. auto. 2. 7.

Autoritates ex epla

Ad Ephesios.

- Cap. 1.** Elegit nos in ipso ante mundi constitutionē. p.
4. ad Simplicia. li. 1. q. 2. g. p. 10. de predestina.
scō. ca. 17. 18. Electio. auto. 2. 11. p. 11. p. Pela.
byppo. li. 6. f.
- 2 Instaurare oia in christo q̄ in celis et q̄ in terra sūt
p. 8. in Enchir. ad Lauren. ca. 62.
- 3 In quo p̄destinati sumus fm ppositū eius. pte
11. con. Pela. byppo. li. 6. f.
- Cap. 2.** Scdm principē p̄tans aeris hui⁹ sp̄s qui nūc
operatur in filios diffidentie. parte. 3. in li. 83.
quest. q. 79. b.

Ad philippen

- Eramus natura filij ire sicut et ceteri. p. 11. con. 2
Pela. byppo. li. 5. c.
- Gratia salui facti estis p̄ fidē. p. 8. in Enchir. ad 3
Laure. ca. 30. 31. p. 11. con. Pela. byppo. li. 6. f.
- Idcirco nō ex vobis sed donū dei est. p. 10. de pres 4
desti. et gra. ca. 8.
- Ut possitis comprehendere q̄ sit longitudo la
titudo et sublimitas. pte. 6. de gra noui testa. ad
Honoratū. ca. 26. 36. de videndo deo. ad Pauli.
ca. 14. p. 9. in euan. Joan. trac. 118. d.
- Vnus dñs vna fides vnū baptisma. p. 6. con. 2
Cresco. grama. li. 1. ca. 28. 29. b. fides. auto. 11.
Baptismi. auto. 13. baptisma. auto. 11.
- Dedit dona hominib⁹. p. 5. de trinita. li. 15. ca. 19. 2
b. Dona. auto. 3. 8.
- Deponite veterē hoīem et induite nouū. p. 3. in 3
li. 83. questi. q. 64. a. p. 5. de trinita. li. 14. ca. 16
a. hominem. auto. 33. Colossen. 3. auto. 3.
- Renouamini spū mentis vestre. p. 5. de Bene. 4
ad Iram. li. 3. ca. 20. a. li. 6. 24. 27. 28.
- Deponētes mendaciū loquimini veritatē vnus 5
quisq̄ eū primo suo. p. 8. cō. mēda. ad Lōsen.
ca. 6. c. Mendaciū. auto. 12. 13.
- Nolite locū dare diabolo. p. 10. de singula. cleri 6
corum. ca. 10. b.
- Nolite contristare sp̄s dei. p. 5. de Bene. ad lit 7
teram. li. 4. ca. 9. pte. 10. de trinita. et vni. dei.
ca. 10. d.
- Eratis aliqui tenebre. nunc autem lux in domo. 2
par. 4. de agone christiano. ca. 3. p. 8. con. aduer.
legis et ppbe. li. 1. ca. 11. 12. pte. 9. in euan. Joā.
trac. 2. c. 11. b. 22. f. p. 11. de perfec. iusti. 3. Celest.
in. 2. auto. con. Celesti. Militantibus.
- Surge qui dormis et erurge a mortuis. p. 5. de 2
trinita. li. 4. ca. 3. b. p. 6. de natura et gra cōtra
Pela. ca. 23. p. 9. in euan. Joan. trac. 22. c. Sur
gere. auto. 1.
- Nolite inebriari vino in quo est luxuria. pte. 10. 3
de saluta. docu. ca. 37. Vinū. auto. 2. Vinū.
auto. 3. 14.
- Nemo vnq̄ carnē suā odio habuit. p. 4. contra 4
faul. li. 21. ca. 7. p. 9. in euan. Joan. trac. 2. g.
supra. Carne. auto. 10.
- Erunt duo in carne vna. p. 9. in euangelio Joan. 5
trac. 9. d.
- Nō est nobis colluctatio aduersus carnē et san 2
guinē sed aduersus principes et p̄tēs etc. pte
4. 3. Secundinū Manich. ca. 10. lucra. auto. 3.
- Spiritualia nequicie in celestibus. p. 4. de agone 2
christiano. ca. 4. in fine.
- Calcanti pedes in preparationē euangelij pacis. 3
p. 4. con. faul. li. 32. ca. 10.

Autoritates ex epla

Ad philippenses.

- Mibi vinere christus est non lucrum. par. 10. de 2
consola. mortuo. li. 1. ca. 5. b. Joan. 14. auto. 2.
- Christus. 181. vita. auto. 61. 76.
- Desideriū bñs dissolui et esse cū christo. p. 10. in so 2
lilo. anime ad deū. ca. 1. b. in manuali de verbo
dei. ca. 8.
- Qui cū in forma dei esset nō rapinā arbitrat⁹ est 2
esse se equalē deo. p. 9. in enā. Joan. trac. 17. f.
in fi. parte. 10. de trinita. et vni. dei. ca. 2. 6. b.

¶ ¶ ¶

Ad Philippen. Colossen. Thessaloniceñ. Timo.

- 2 Semeipsum exinanivit formam serui accipiens parte. 4. con. eplam Danich. ca. 36. pte. 5. de trinita. li. 7. ca. 3. d. par. 6. de peccato. meri. et remissio. li. 1. ca. 26. p. 11. de vera innocē. ca. 327.
- 3 Habitu iuuentus vir homo. par. 3. in libro. 83. questio. q. 73. a. c.
- 4 factus obediens usq. ad mortem. parte. 8. con. sermo. Ariano. ca. 6. par. 9. in euange. Joan. trac. 36. c. pte. 7. li. 14. ca. 15. b. Obedientia. aut. tontate. 4. Obedientie. auto. 1.
- 5 Cum timore et tremore salutē vestra operamini. par. 6. de natura et gra. cō. Pelagii. ca. 33. pte. 8. p. Pel. et Celest. de grana. chasti. li. 1. ca. 5.
- 6 Deus opatur in nobis velle et operari. pte. 6. de spiritu et littera ad Marcellinum. ca. 2. a. 33. a. parte. 7. li. 22. ca. 1. e. f. par. 8. cōtra Pelagium et Celest. de grana. Chasti. li. 1. ca. 4. 5. 10. 25. in li. 2. quest. super Erodū. q. 167. con. duas eplās Pel. ad Bonifa. li. 1. ca. 10. 19. li. 2. ca. 8. in Enchiridi. ad Lauren. ca. 32. pte. 10. de pres. destina. et gra. ca. 11. de bono perseveran. li. 2. ca. 13. b.
- 7 Omnes que sua sunt querunt. nō que iesu chfi. par. 9. in euang. Joan. trac. 46. c. 51. d. circa mediu. Querere auto. 4. Martini. 7. auto. 5. forma. auto. 3.

- Cap. 4. Par dei que exuperat omnem sensum: custodiat corda vestra. par. 6. de videndo deo ad Pauli. ca. 18. p. 8. in Enchiridi. ad Lauren. ca. 63.
- 2 Scio abundare et penuriam panis. parte. 5. de bono coniugali. ca. 21. b.

Autonitates ex eplā

Ad Collossenses.

- Cap. 1. Qui eripuit nos de potestate tenebrarum. par. 8. de nup. et concupiscen. ad Vale. li. 1. ca. 20.
- 2 In quo habemus redemptionē et remissionē peccator. p. 3. in li. 83. quest. q. 74.
- Cap. 2. Videte ne quis vos decipiat per philosophiam p. 2. de monito eccle. carbo. ca. 21. a.
- 2 In ipso inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter. parte. 8. de presen. dei ad Dardanum capto. 19.
- 3 Expolians principatus et potestates. par. 4. contra faul. li. 16. ca. 29.
- Cap. 3. Que sursum sunt sapite. pte. 3. in li. 83. quest. q. 29. pte. 5. de Gene. ad Iram. li. 6. ca. 12. circa fi. Sapere. auto. 3. forma. auto. 3.
- 2 Mortificate membra vestra que sunt super terram. pte. 6. de peccato. meri. et remissi. li. 1. ca. 6. pte. 8. con. Iulia. Pelagia. li. 6. ca. 5. b. pte. 9. in eplam Joan. trac. 9. a. supra carnis. autouta. 4. Mortifera. auto. 6.
- 3 Expoliantes vos veterem hominem cum actibus suis. pte. 4. con. faul. li. 24. ca. 1. c. 2. c. pte. 5. de Gene. ad Iram. li. 3. ca. 20. Ephe. 4. auto. 3.

Autonitates ex eplā. j.

Ad Thessaloniceñs.

- Cap. 3. Ne forte temptauerit vos is qui temptat. pte. 8. li. 1. quest. sup. Gene. q. 57.
- 2 Ideo consolati sumus fratres in vobis. pte. 4. de doctrina chfi. li. 3. ca. 4.
- Cap. 4. Sciat unusquisq. vas suū possidere in sanctis

canōe et honore. p. 8. de nup. et cōcu. ad Vale. li. 1. ca. 8. 5 Iulia. Pel. li. 4. ca. 10. li. 5. ca. 7. a.

Ad deo didicistis vt diligatis inuicem. p. 8. con. 2 Pel. et Celest. de gra. chfi. li. 1. ca. 13.

- Molum⁹ vos ignorare de dormientib. pte. 9. in 3 euan. Joan. trac. 49. f.
- 2 Dñs in iussu et in voce archan. et in tuba dei de 4 scēdet. p. 8. 5 sermo. arria. ca. 11. 13. p. 9. in eua. Joan. trac. 19. d. p. 10. de trinit. et vni. de. ca. 8. a. b.
- Deinde nos qui vivimus: qui relinquitur fil⁹ 5 rapiemur cū illis. pte. 7. li. 20. ca. 20. a. b. c. d.
- Dies dñi sicut fur in nocte veniet. p. 3. in li. 83. Cap. 5. quest. q. 59. c.
- Compite inquietos: consolamini pusillanimes. 2 p. 6. 5 Ilias Penlia. li. 3. ca. 4. a. par. 8. de corrup. et gra. ca. 15. 16. Correctio. auto. 3. 6. Coniuges re. auto. 13.
- Sine intermissione orate. p. 10. de orando deo ad 3 probam. ca. 9. p. 11. de heresib. ad Quodvult deum. 57. 2. Orandum. auto. 2.
- Spiritu nolite extinguere. p. 5. con. eplam Par. 4 menia. li. 2. ca. 13. g.
- Oia probate: et qd bonū est tenete. p. 6. de nam. 5 ra et gra. 5 Pelagia. ca. 39.

Autonitates ex. ij. eplā

Ad Thessaloniceñs.

- Nisi venerit dissensio primū: et reuelatus fuerit 2 homo peti. fili⁹ pditionis rē. parte. 10. de anti. chfo. a. b.
- Et nunc quid detineat scitis: vt reueletur in suo 2 tpe. p. 7. li. 20. ca. 19. c.
- Cui⁹ aduentus fin opationē sabbane erit in om 3 ni virtute rē. ibidem e. f.
- Non enim est fides. p. 8. con. Iulia. Pelagia. li. 6. Cap. 3. ca. 12. c.
- Si quis nō vult opari non manducet. pte. 5. de 2 ope. monacho. ca. 1.

Autonitates ex eplā. j.

Ad Timotheum.

- finis precepti est charitas. pte. 4. de doctri. chfi. 2 li. 1. ca. 40. p. 10. de laudib. charitat. a.
- Scimus q: bona est lex: si quis ea legitime vtrā 2 p. 5. de baptis. con. Donat. li. 5. ca. 8. a. p. 6. 5 Cresco grāma. li. 1. ca. 24. lex. auto. 17.
- Iusto lex nō est posita: sed iniustus. p. 6. de spū et 3 lra ad Marcelli. ca. 10.
- Chfō venit in hunc mundū peccatores saluos face 4 re. p. 6. de pctō. meri. et remissi. li. 1. ca. 27. p. 10. tū sup. Luce. 19. ar. 1. Chfō. auto. 78.
- Regi seculorū immortalī inuisibili soli deo bo 5 nor et gloria. p. 6. in cōmonito. ad fortuna. e. f. bonor. autouta. 1.
- Qui cōs hoies vult saluos fieri. p. 6. de spū et lra 2 ad Marcelli. ca. 33. a. b. p. 8. con. aduersa. legi et ppbe. li. 1. ca. 14. c. in Enchiridi. ad Lauren. ca. 97. 103. de corrup. et gra. ca. 14. 15. b. p. 11. 5 Pel. byppo. li. 6. b. ad art. falso sibi ipo. ar. 2.
- Un⁹ est mediator dei et hoim: homo chfō iesus 2 pte. 4. li. 10. cōfess. ca. 42. 43. con. faul. li. 16. ca. 15. pte. 7. li. 9. ca. 15. 17. in fi. li. 11. ca. 11. b. p. 8. con. Pel. et Celest. de pctō origina. li. 2. ca. 24. 28. Mediator. auto. 1. 7. 9.

Cap. 2.

Ad Timotheum Ad Tytum Ad Hebreos

- Cap. 7.** Qui episcopatu desiderat opus bonu desiderat par. 7. li. 19. ca. 19. c.
- Cap. 5.** Honora viduas que vere vidue sunt. pte. 10. de vita chria. ca. 15. a. vidua. auto. 1.
- 2 Vidua que in delicijs viuit mortua est. p. 10. de bono viduitatis. ca. 21. a.
- 3 Peccantes coram oibus argue. pte. 8. de correptione gratia. ca. 16.
- 4 Neq. comunicaues peccatis alienis. p. 7. con. episto. Parme. li. 2. ca. 21. p. 6. con. lras Penli. li. 2. ca. 106.
- Cap. 6.** Radix oim maloru est cupiditas. pte. 3. in secunda disputande con. fortu. c. d. pte. 5. de Gene. ad lram. li. 11. ca. 15. a. parte. 8. con. Pela. et Lecti. de gra chh. li. 1. ca. 18. 20. par. 9. in eplam Joan. trac. 8. d. Cupiditas. auto. 8.
- 2 Qui solus habet immortalitatē. pte. 4. de naturis boni aduersus Manich. ca. 39. pte. 5. li. 1. de trinita. ca. 1. b. 6. b. pte. 8. de origine aie ad Hieron. li. 1. ca. 2. p. 10. de cognitōe vere vite. ca. 31. par. 11. de inquisi. trinita. b. con. Marini. Arna. episco. li. 2. ca. 4. deus. auto. 38.
- 3 Lucem habitat inaccessibilem. p. 10. in manuali. ca. 30.
- 4 Quem nullus hominū vidit vnq. p. 5. de trinita. li. 1. ca. 6. b. veritas. 9. p. 10. de essen. diuini. a. De. auto. 40. 41.
- 5 Diuitibus seculi pcepte non sublime sapere. p. 7. li. 1. ca. 10. b.

Authoritates ex ij. epla

Ad Timotheum.

- Cap. 1.** Non dedit nobis deus spiritum amoris sed virtutis et dilectionis. supra ad Roma. 8. arti. 7.
- Cap. 2.** Nemo coronabitur nisi legitime certauerit. p. 10. de arbore scientie boni et mali. d.
- 2 Noli verbis contendere ad nihil enim vtile est tē. pte. 4. de doctrina chria. li. 4. ca. 28. Contendere. auto. 2.
- 3 Cognouit deus qui sunt ei. p. 5. de baptis. cō. Donan. li. 5. ca. 27. b. c. p. 7. li. 20. ca. 7. c. 8. a. p. 9. in euan. Joan. trac. 45. f.
- 4 In domo magna nō solum sunt vasa aurea sed etiam lignea. pte. 5. de baptis. con. Donan. li. 4. ca. 12. a. b. parte. 6. con. Donan. post collati. ca. 20. a.
- 7 Seruum dñi non oportet ligare sed mansuetum esse in omnibus. pte. 10. de conflic. vicio. et virtu. ca. 10.
- Cap. 4.** Qui iudicaturus est viuos et mortuos. p. 7. li. 20. ca. 1. b. d. parte. 8. in Encbiridi. ad Laurē. ca. 54. 55.
- 2 Predica verbum: in sta oportune importune. p. 6. con. Cresco. grama. li. 1. ca. 6. p. 10. de pasto. ca. 7. a.

Authoritates ex epla

Ad Tytum.

- Cap. 1.** Deus ante tempora eterna. p. 3. in li. 83. ques. q. 72. par. 7. li. 12. ca. 16. pte. 8. ad Orosi. contra Pafal. ca. 6.
- 2 Omnia munda mundis coinquinatis aut nihil est mundū. p. 4. cō. faul. li. 6. ca. 3. li. 51. ca. 4.
- 3 Confiteatur se nosse deū factus aut negant. p. 3.

in li. et post. episto. ad Roma. inchoate. 2. quā si in fine. p. 4. de doctri. chria. li. 4. ca. 29.

In omnibus tempus prebe exemplū bonorū ope rū tē. p. 10. de pasto. ca. 4. exemplū. auto. 3.

Authoritates ex epla

Ad Hebreos.

- Qui cum sit splendor glorie tē. pte. 10. de incarnatione verbi. ca. 12. a.
- Omnes sunt administratores spiritus. p. 10. li. 2. medita. ca. 3. a. b.
- Diuus est sermo dei et penetrabilior omni gladio. p. 7. li. 20. ca. 21. f. p. 10. li. 1. medita. ca. 37. e. Verbum. auto. 22.
- Omnia nuda et aperta sunt oculis eius. parte. 10. de essen. diuinita. c.
- Filius meus es tu: ego hodie genui te. sup. psal. 2. artic. 3.
- Nō rursus iacentes fundamentū penitentie ab operibus mortuis. p. 6. de fide et ope. ca. 11. a. b.
- In paon quidā tabernaculo semp introibāt sacerdotes sacrificiorū. p. 5. con. eplam Parme. li. 2. ca. 7. 8. pte. 8. in li. 2. ques. sup. Erodū. q. 112. 129. 133.
- Testamentū testatoris morte firmatur. pte. 3. in li. 83. ques. q. 75.
- Ombra habens lex futuroz bonorū. p. 5. de bono coniuga. ca. 20. a.
- Iustus ex fide viuit. supra Abacuc. 2. arti. 1.
- Sine fide impossibile est placere deo. p. 8. contra Julia. Pela. li. 4. ca. 3. f. g. b. par. 10. de fide ad Petru dyaco. in plogo supra fide. auto. 15. 16. 20. 29.
- Obtrauerūt ora leonū. pte. 5. de consen. euan. li. 5. ca. 16.
- Quem dñs diligit. castigat. pte. 3. in li. 83. ques. q. 82. a. c. p. 9. in euan. Joan. trac. 8. e. pte. 10. de penitentia. ca. 14. de rectu. catholi. conuersa. g. Loingere. auto. 17.
- Indonabile coniubiū in omnibus et thoris immaculatus. p. 8. con. Pela. et Lecti. de peccato. ongi. li. 2. ca. 34.

Authoritates ex libro

Actuum Apostolorū.

- Mansit cum eis quadraginta dies post resurrectionē. pte. 9. in euan. Joan. trac. 64. a.
- Sic veniet quemadmodū vidistis eum euntem in celum. ibidem trac. 36. b. 76. b.
- Apparuerūt illis disperate lingue. ibidem trac. 6. b.
- Agite penitentiam: et baptisetur vnusquisq. vestrum. parte. 6. de fide et operi. ca. 8. a. b. 11. a. penitentiam. auto. 2.
- Saluamini a seculo isto prauo. par. 6. de fide et operi. ca. 8. b. 11. a. 21. a.
- Penitemini et deleant peccata vestra. supra Mar. tra. 4. arti. 3.
- Erat illis cor vnum et anima vna. p. 9. in euan. Joan. trac. 14. d. 18. b. 39. b.
- Nec quisq. eorum que possidebat aliquid suū esse dicebat. pte. 7. li. 5. ca. 18. b.
- Ananias cum vxore sua occisi sunt. quare? par. 10. de mirabili. sacre scriptu. li. 3. ca. 16.

- Cap. 7.** Exi de terra tua: de cognatione tua: et veni in terram quam monstrauero tibi. sup. Gene. 12. ar. 1.
 2. fugit aut. Moyses in verbo isto. p. 8. cō. Inua. Pela. li. 6. ca. 12. a.
 3. Stephano intendens in celū: vidit iesum stantem a dextris dei. p. 11. in quē. vetē. et nō. testa. q. 88. Stephanus. auto. 1. 2.
 4. Stephanus dulces erant lapides torrentis. parte 10. in solilo. aie ad deū. ca. 22. a.
Cap. 8. Credo filius dei esse Iesum chm. p. 6. de fide et opē. ca. 9. 12. a.
Cap. 9. Saul saule: quid me psequeris? p. 7. li. 17. ca. 9. b. pte. 9. in eplam Ioan. trac. 10. b. f. g.
Cap. 10. Vidit celū apū petrus: et descendēs vas quoddam velut lintbeū magnū tē. p. 5. de Genesi ad Isam. li. 12. ca. 11. c. 14. circa finē. 32. b.
Cap. 13. Inueni David filiū Jesse: virū fm cor meū. pte 8. de octo Dulci. quē. q. 5.
Cap. 14. Per multas tribulationes oportet nos intrare regnū celoz. par. 10. li. 2. medita. ca. 16. b.

Autozitates ex epla

Canonica beati Jacobi apostoli.

- Cap. 1.** Si quis vestrum indiget sapia: postulet a deo. p. 5. de scā virgini. ca. 42. sapia. auto. 16. 17.
 2. Beatus vir qui suffert tentationē. p. 10. de recti. catho. conuersa. g.
 3. Deus neminē tentat. par. 5. de consen. euan. li. 2. ca. 30. b. p. 8. li. 1. quē. sup. Gene. q. 57. pte. 10. de blasphem. in spm scā. b.
 4. Omne donum desursum est descendens a patre luminū. par. 5. de scā virgi. ca. 41.
 5. Apud quēnō est transmutatio. p. 7. li. 11. ca. 21. a. b. pte. 11. de speculo. ca. 30. b.
Cap. 2. Offendens in vno: factus est oīm reus. pte. 8. de senten. Jacobi ad Hierony. li. 2. ca. 2. 11. p. 10. de vera et falsa peniten. ca. 14. b.
 2. Iudiciū sine misericordia illi qui nō faciunt misericordiam. p. 7. li. 21. ca. 22. a. b. 25. b.
 3. fides sine opibus mortua est. p. 3. in li. 83. quē. q. 76. par. 6. de fide et opē. ca. 14. 15. a. 25. supra fides. auto. 113. 114.
 4. Demones credunt et contremiscunt. p. 9. in euā. Ioan. trac. 6. b.
 5. Credit Abrahā deo: et reputatū est ei ad iusticiam. p. 10. de quattuor virtu. charita. c.
Cap. 3. Linguam nullus hoim domare potest. p. 6. de natura et gratia con. Pelagia. ca. 15. 16.
Cap. 4. Pennis et nō accipiens. pte. 9. in euan. Joannis trac. 73. a.
 2. Amicitia huius seculi inimica est deo. p. 10. de vanitate seculi. ca. 1. b.
 3. Deus supbis resistit: humilibus aut dat gratiam. p. 10. de obediē. et humili. ca. 2. supbis. auto. 3.
 4. Resistite dyabolo: et fugiet a vobis. p. 6. de natura et gratia con. Pelagia. ca. 58. Diabolus. auto. 20. 80. 81.
Cap. 5. Si quis infirmatur in vobis: inducat presbyteros eccle. vt orient sup eum. p. 10. de visitatiōe infirmoz. li. 2. ca. 4.
 2. Confitemini alterutrū peccata vestra. ibidem. b.

Autozitates ex epla

beati Petri apostoli. prima.

- Ipsi tanq. lapides vini supedificamini domos spirituales. parte. 8. de pscn. dei ad Dardanū. capto. 18.
 Chistus passus est p nobis: vobis relinquens exemplū. par. 10. de quarta feria. ca. 5. b. in fine de conflictu vicio. et virtu. ca. 9. Chm. autori. 24. 25.
 Chusto igitur passo in carne: et vos eadē cogitatione armamini. par. 6. de fide et opē. ca. 10. a. b.
 Caritas operit multitudinem peccōz. par. 9. in 2 episto. Ioan. trac. 1. d.
 Iustus vir saluabitur. sup. Preterbiox. 11.
 Dyabolus tanq. leo rugiens circumit: querens quē deuoret. p. 9. in euan. Ioan. trac. 10. a. p. 11 in quē. vetē. et nō. testa. q. 2. c. Diabolus. auto. 17. Leo. auto. 1.
Cap. 2.
Cap. 4.
Cap. 5.

Autozitates ex ij.

epistola Petri.

- Si deus angelis peccantibus nō peperit tē. p. 7. li. 11. ca. 33. a. li. 21. ca. 23. b.
 Hi sunt fontes sine aqua et nebule turbidis. pte 2 6. de fide et opē. ca. 24. 25.
 Si em̄ refugientes conquinatiōes mundi in cognitione dei nostri tē. ibidem. 25. a.
 Venient in nouissimis diebus in deceptiōe. pte 7. li. 20. ca. 18. a.
 Adueniet aut. dies dñi vt fur. sup. 1. ad Thessa. 5. artic. 1.
 Mundus aqua inundatus perit. p. 7. li. 20. ca. 24. b.
Cap. 2.
Cap. 3.
Cap. 7.

Autoz. ex. j. epla Ioan.

apli. in summa vide p. 9. in episto. Ioan. per totum.

- Deus lux est: et tenebre in eo nō sunt. p. 6. de gra no. testa. ad Honora. ca. 22. a. lux. auto. 2.
 Si dixerimus quā peccati nō habem: nos ipsos seducamus. p. 5. de scā virgi. ca. 48. 49. pte. 6. de natura et gra con. Pelagia. ca. 34. p. 8. de sentē. Jacobi apli. ad Hiero. li. 2. ca. 7. 8. duas epis. Pelagia. ad Bonifa. li. 4. ca. 10. a. b. par. 9. in euā. Ioan. trac. 41. f. p. 10. de ecclē. dogma. ca. 35.
 Si quis peccauerit: aduocatū habem: apud patrem iesum chm. p. 8. con. sermo. Arna. ca. 19.
 Qui dicit se in chro manere: debet sicut ipse ambulauit et ipse ambulare. p. 10. de vita chriana. ca. 14. a. b.
Cap. 1.
 Nolite diligere mundū: neq. ea que in mundo sunt. p. 2. de musica. li. 6. ca. 14. b. p. 10. de duos decim abusionū gradi. gradu. 7. a. de salutari. docu. ca. 13. de contemptu mundi. ca. 5. de vanitate seculi. ca. 1. mundū. auto. 24. 27. Mundus. auto. 20. 35.
 Quidquid est in mundo: aut est concupiscētia oculoz: aut supbia vite. p. 2. de vera reli. ca. 36. b. parte. 10. in solilo. anie ad deū. ca. 12. a.
 Mundus peribit et concupiscētia eius. p. 10. de salutari. docu. ca. 25. Mundus. 14. 15.
 Filioi nouissima hora est. p. 4. de doctri. chlia. li. 3. ca. 36. c.
 Nunc Antichristi multi facti sunt. p. 8. con. aduersa. legis et pphe. li. 2. ca. 12. b. par. 10. de antichristo. a. Antichristus. auto. 11.
Cap. 2.
Cap. 3.
Cap. 7.

Ep̃la Canonica Joannis

Apocalipsis

- 8 Ex nobis prodierunt sed nō erant ex nobis. p. 10. de bono p̃seuerantie. ca. 8. c. et circa finem.
- Cap. 3. Sumus qm̃ cum apparuerit videbimus eū si-
cuti est. p. 6. de vidēdo deo ad Pauli. ca. 15. b. c.
- 2 Ab initio dyabolus peccat. parte. 7. li. 11. ca. 13.
c. 15. a.
- 3 Om̃is qui natus est ex deo nō peccat. p. 6. de na-
tura et gratia con. Pelagiū. ca. 14. supra Mar.
autori. 12. peccatū. auto. 58.
- 4 Qui odit fratrem suū homicida est. p. 10. de cō-
siliu vicio. et virtu. ca. 7. de recatu. carbo. cō-
uersatōis J. fratres. auto. 11.
- Cap. 4. Charitas ex deo est: et oīs qui diligit ex deo nas-
tus est. p. 8. con. Pela. et Celesti. de gr̃a c̃b̃i. li.
1. ca. 21. Charitas. auto. 1.
- 2 Dens charitas est. p. 11. de inquisi. trinita. c. cha-
ritas. auto. 7.
- 3 Quoniam ipse prior dilexit nos. p. 8. con. Pelagi.
et Celest. de gr̃a c̃b̃i. li. 1. ca. 26. pte. 10. an solilo.
anie ad deū. ca. 19.
- 4 Perfecta charitas foras mittit timorem. p. 3. in
li. 83. ques. q. 36. b. p. 7. li. 14. ca. 9. f. timor. au-
torita. 8. charitas. 69. et. 71.
- Cap. 5. Mandata eius grauiā nō sunt. pte. 6. de natura
et gr̃a con. Pela. ca. 69. mandata. auto. 6. chari-
tas. auto. 57.
- 2 Est peccatū ad mortē: nō p̃ illo dico vt roget q̃s
p. 8. de correp. et gr̃a. ca. 12. b.

Autoritates ex libro

Apocalip. b̃i Joā. apli. in summa
vide pte. 9. in Apocal. per totum.

- Cap. 3. Ego quos amo arguo et castigo. sup̃ Prouerbi.
3. art. 3.
- Cap. 4. In circuitu sedis quattuor aīalia. pte. 9. in euā.
Joā. trac. 36. d.

- Accipe librum de manu angeli. p. 11. in ques. ve.
et no. testa. q. 72. Cap. 10.
- Strabat diaco in p̃spectu mulieris que paritara
erat. p. 10. de symbo. ad carbecu. li. 4. ca. 1. a. Cap. 12.
- Beati mortui qui in dñō morantur. p. 7. li. 20.
ca. 9. c. Cap. 14.
- Aquas quas vidisti super quas sedet fornica-
ria illa. parte. 11. con. fulgen. Donagis. art. 12. Cap. 17.
- Vidi angelum descendēte de celo habentē cla-
uem abyssi. p. 7. li. 20. ca. 7. c. d. Cap. 20.
- Misit illum in abyssum. ibidem. e.
- Donec consumantur mille anni. ibidem. f. 8. b. 2
13. a. 3
- Oportet illum solui modico tempore. ibidem. ca. 4
8. a. 9. d. 4
- Qui nō adorauerūt bestiam nec imaginē ei⁹ rē. 5
ibidem. ca. 9. f.
- Eum consummati fuerint mille anni soluetur 6
Sathanas de carcere suo. ibidem. ca. 11.
- Et vidi mortuos magnos et pusillos stantes in 7
consp̃ctu throni. ibidem. ca. 14. c.
- Vidi celū nouū et terram nouā. pte. 7. li. 20. ca. 17. a. b. Cap. 21.
- Vidi sanctam ciuitatē hierlm̃ de celo descendēs 2
tem. ibidem.
- Absterget deus oēm lacrymam ab oculis eorū. 3
ibidem. c. e.
- Ecce noua facio oīs. pte. 10. de cognitiōe vere vi 4
te. ca. 41.
- Ciuitas illa nō eget sole neq; luna. pte. 10. in ma 5
nuali. ca. 17. a. b.

finis Autoritātū Biblie: quas dī-
uus Augustin⁹ in suis opib⁹ tangit

RELIBRUM NA-
R. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

7 (only. a. is any. but is 36)

$$\begin{array}{r} 1536 \\ 2112 \\ \hline 3648 \end{array}$$

Buch: viii in die infone
Buch: viii in die infone
 Buch: viii in die infone
 Buch: viii in die infone

b

[Faint handwritten notes]

[illegible]

C. latifolia, *C. latifolia*

C. C. Fair p. 2nd V.
 Luthmar² back

۱۰۰

